

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

قاموس حسنة

به رگی په گه م

خ • د • د • ز • س • ش

نوسینی:

مه لا مه حمودی گه لا له پی

۲

۲۰۱۰ز

۱۴۳۱ھ

دارالعرفه

به بیروت

قامووسى رسته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

✽ ناوی کتیب: «قاموسی رسته»

✽ دانراوی: مه لا مه حمودی گه لالهیی

✽ تیراژ: ۲۰۰۰ دانه

✽ له به رڼوه به رایه تی گشتی کتیبخانه کان ژماره ی سپاردنی (سالی (۲۱۰) ی دراویتی.

✽ تایپ و دیزاینی: (روبار حسین)

✽ سالی چاپ: ۱۴۳۱ ک - ۲۰۱۰ ز

✽ له سه ر نه رکی کتیبخانه ی نارام له چاپ دراوو مافی چاپکردنه وی پاریزراوه بو کتیبخانه ی ناوبراو.

قامووسى

رسته

به رگی دووهم

خ * د * ذ * ر * ز * س * ش

نوسینی:

مه لا مه حمودی گه لاله یی

دارالمعرفة
به یروت

۲۰۱۰ز

۱۴۳۱ک

(خ) پیتی جهوتهمی پیتهکانی
هیجایه ۵ شوینی لیدمرهاتنی لای
سهروی قورگه بهلای بنکی زمانهوه.

اغتاتون: ئافرمتی شهریفو
رهمهن ۵ شوینی موراقه بهو خودا
پهرستی صوفیهکان.

خَبَاءُ خَبَأَ: پهنهانی کرد ۵ پاراستی.

اُخْبَاءُ: بهمانا (خَبَاءُ) دئ.

خَبَاءُ: بهمانا (خَبَاءُ) دئ.

خَبَاءُ: کهوته مونازمعهو بهبهریهک دا
هه لگوتن و به لگه هینانهوه
بهمه بهستی بوپردانی پهکتری.

اِخْتَبَأَ: خوی جهشاردا (اِخْتَبَأَ الشَّيْءُ)

شتهکهی پهنهان کرد ۵ پهزمهندهی
کردو هه لی گرت ۵ نیمامی عوسمان
دمفرموی: (اِخْتَبَأْتُ عَنْ اللَّهِ
خصلاً).

اِخْتَبَأَ لَهُ خَبِيئًا: شتیکی لی
هه له وگپرو موعامما کرد ئهمجار
پرسیاری لی کرد.

تَخْبَأُ خَبَاءً: مه لجه ئوپه ناگای بوخوی
دروست کرد.

الْحَاطِيَةُ: کوندهی ئاو، دیمکه، جهومنده
(ك: الخوابي).

اُخْبَاءُ: پهزمهنده، پهزمهندهکراوو

شیراوه ۵ هه نندیک پینان وایه
(اُخْبَاءُ) لهزموی دا مه بهست روهکه
پیش ئهموی سهر
دمربین ۵ لهئاسمانیش دا مه بهست
بهو وشهیه بارانه.

اُخْبَاءُ: رهمان (خانوی لهکولک و
مودروس تکران)، خیومت که
کولهکهی ژهر دمدری ۵ توکل و
پهردهی دمنکه جوو گهنم که لهناو
کولهکهی دابی ۵ هه روا نهو پهردهو
توکل کلهی که به سهر خونچهی
کوله و میه پیش نهوهی بهشکوی.

اُخْبَاءُ: هه لگراوو پهزمهندهکراو.

اُخْبَاءُ: ئافرمتی که گو شهگیر ۵ دمگوتری:
(امْرَأَةُ خَبَاءٍ) ئافرمتی که لهمالهوه
خزاوهو خوی دمشیریتهموهو
دمرناکهوئ، (امْرَأَةُ خَبَاءٍ طَلَقَةً)
ئافرمتی که ناومناوه دمردمهوئ و
ناوه نساوش خو گوم دمکا،
دمگوتری: (خَبَاءُ خَيْرٌ مِنْ يَفْعَةٍ سَوَاءٍ)
کچیکی مالهوه زورباشتره
لهکوپتی خرابی بی خیر.

اُخْبِي: بهمانا (اُخْبَاءُ) دئ
بهشتیکیش دمگوتری: کرابیتته
موعه ممو بهپرسیار ئاراستهی
پهکیکی تر بکری.

أَلْخَبِيَّةُ: بهمانا (أَلْخُبَاةُ) دئ (ك: خبايا)

لهحه دینسی پیغه مبهردا هاتوو
دمهفرموی: (أَطْلُبُوا الرِّزْقَ فِي خَبَايَا
الْأَرْضِ) مهبهست به (خبايا الأرض)
تووی دانهو یلهیه ۵ یان کانه کانی
ژیر زهوییه.

أَلْمُخْتَبَأُ: پهنا گایه که ئادمیزاد له ترسی
هیرشی ئاسمانی په نای بۆدما.

أَلْمُخْتَبَأُ: ئافرمتی که که ژاومنشین و
شوی نه کردی.

أَلْمُخْتَبَأُ: بهمانا (أَلْمُخْتَبَأَةُ) دئ.

حَبُّ الْفَرَسِ: نه سه به که له راکردن دا
جاریک دهست و پاشوی راست و
چه لیك هی چه پی بهیه که وه
هه ئدهین.

حَبُّ فُلَانٍ فِي الْأَمْرِ: فلان کهس له کارم که
دا په لهی کرد.

حَبُّ النَّبَاتِ: پوه که به رزبۆمو دریز
بوو.

حَبُّ الْبَحْرِ خَبًا وَخَبَابًا: دهریا تیکیه وه
هاو پشت و شه پوله کانی توند بوو.

حَبُّ خَبًا: فیل و هه جهری کردو له کارم که
دا غمشی کرد ۵ دهگوتری: (هو

حَبُّ) لهحه دیندا هاتوو (لایدخل
الجنة حَبًّا وَلَا خَائِنَ) له په نندی
پیشینان دا هاتوو دهلی: (لیس امیر
القوم بِالْحَبِّ الْخَدِيعِ).

أَحَبُّ الدَّابَّةِ: ولاخه که ی والی کرد
له روین دا خیرایی.

حَبَّةُ: فیللی لی کردو توشی فه سادی
کرد ۵ خوی خراب
کرد ۵ لهحه دیندا هاتوو
دمهفرموی: (مَنْ حَبَّبَ امْرَأَةً أَوْ
مَلُوكًا عَلَى مَسْلَمٍ فَلَيْسَ مِنْهُ).

إِحْتَبَّ: په لهی کرد ۵ دهگوتری:
(اِخْتَبَّتِ الدَّابَّةُ) ولاخه که خیرا
رۆی.

أَلْخَبَابُ: دهشتی که له نیوان دوو
ته پۆل که دا که قاجکی تیدا
هه بن ۵ ریکای لبه لان ۵ (ك:
أَخْبَاب).

أَلْخَبُّ: په رۆیه کی دریز کۆلهیه و ده کوو

فهقیانه وایه له پۆشاکه که
دهر دهیندری قۆل و مه چه کی پی
دهبه ستر ۵ توپ کلی
درمخت ۵ شوینی نادیار و په ناو
قوژین ۵ (ك: خبوب و أخباب)
دهگوتری: (لُوب أَخْبَابٍ) پۆشاکینکی
دراو و شپه.

أَلْخَبَّةُ: پارچه په رۆیه کی دریز کۆلهیه
و ده کوو فهقیانه مه چه کی خۆتی پی
دهبهستی (ك: حَبَّب) دهگوتری:
(لُوب حَبَّبٍ) کراسیکی دراو و شپه
ونجر و نجره.

أَلْخُبَّةُ: بهمانا (الْخُبَّةُ) دئ ۵ (ك: خَبَبٌ).
 أَلْخُبَّةُ: ناو شیوو دۆل ۵ زهوییهکی مام
 ناومندی نه زۆر به پیت نه زۆر
 خراب و بی خیر ۵ شوینیکه ناوی
 تیدا کۆبیته و مو به دهوری دا گیاو کز
 بروی ۵ (ك: خَبَبٌ).

أَلْخَبِيبُ: ناوی شیوو چالایی
 یهکهی ۵ چالی دریزوته سک.
 الْخَبِيبَةُ: بهمانا (الْخَبَّةُ) دئ ۵ قولایی
 شیوو دۆل ۵ به شی—
 له گوشت ۵ هه پارچه گوشتیک
 کۆبیته و مو دریزیی ۵ (ك: خَبَابٌ)
 دهگوتری: (ثوب خباب) کراسیکی
 شرو وړه.

خَبَّتَ الْمَكَانَ خَبّاً: زهوییه تهخت بوو
 پهستیورایه وه.

خَبَّتَ ذِكْرُهُ: ناوی گوم بوو.

أَخْبَتَ: شوینی چالی و بست ۵ هه ولی
 دا بجیته جیگای نرمایی و
 بهر فراوان ۵ دایبه زانند ۵ خووی
 بهگه م زانی و ته و واضوعی
 نواند ۵ قورئان دهفه رموی:
 ﴿وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ﴾.

أَخْبَتَ إِلَيْهِ: دلتیا بوو ۵ (أَخْبَتَ ذِكْرُهُ)
 بهمانا (خبت) دئ.

أَلْخُبْتُ مِنَ الْأَرْضِ: نه ویه زهوییه که
 نرم و بهر فراوان بی ۵ زهوی نرمی

لمبه لآن ۵ دۆل و شیوی قول و دریز
 که گیاو گزی تیدایی ۵ (ك: خَبَرْتُ،
 أَخْبَاتُ).

أَلْخُبْتُ: ته وازوع و خووم بهگه م زانین.
 خَبَّتَ الشَّيْءُ خُبّاً وَخَبَّائَةً: شته که فاسیدو
 بی که لک و خراب بوو.

خَبَّتَ فُلَانٌ: فلان رهوشتی ناشیرینی لی
 پهیدا بوو، هه لئس و کهوتی
 ناشیرینی کردن ۵ (هو خبیث) (ك:
 خُبَاءٌ وَخُبٌّ وَخُبَّةٌ وَأَخْبَاتٌ) (وهی
 خَبِيْثَةٌ) (ك: خَبَائِثٌ)، قورئان
 دهفه رموی: ﴿الَّذِي كَانَتْ تُفَعِّلُ
 الْخَبَائِثَ﴾.

خَبَّتَ نَفْسُهُ: دهروونی تیکجو شیوا.

أَخْبَتَ الشَّيْءُ: بهمانا (خَبَّتَ) دی.

أَخْبَتَ فُلَانٌ: فلانکس کاری ناشیرینی
 نه منجم دا ۵ هاوئل و مندال و
 کهس و کاری خراب بوون ۵ مندالی
 رهوشت ناشیرینی لی کهوتنه وه.

أَخْبَتَ فُلَانًا: فلانکسی فیری رهوشتی
 ناشیرین کرد.

أَخْبَتَ فُلَانُ الْقَوْلَ: فلانکس قسمی
 ناشیرینی گوتن ۵ شتی ناشیرینی
 پال داو به خرابی لهقه لهم دا.

تَخَابَثَ: بهروالتهت و ظاهریری خووی
 به خراب نیشان دا

اسْتَخْبَتُهُ: به پیس و خرابی دانا.

الأخبثان: میزو گو ۵ پیغمه مبر (د.خ)
 دمفرموی: (لا یصلی أحدکم وهر
 یدافع الأخبثین) هیچ کامی له نیوه
 بانویژنه کا له کاتیکی وههادا نهو
 دوو شته پیسه تینیان
 بو هیناب ۵ همروا (الأخبثان) ناوه
 بو شمو به خه بهری و نارحه تی.
 خبث: شیوه جنیوی که ناراسته ی
 نافرمت دمکری دمگوتری: (یا خبث)
 نهی داوین پیس.

الخبث: که سیک رهوشتی ناشیرینی
 زوربن، (صیغه موباله غه یه).
 خبث: به شیوه ی جنیو ناراسته ی پیاو
 دمکری، دمگوتری: (یا خبث).

الخبث: نهو چلک و ژمنگه یه که به هوی
 ناگرو گهرمکردنی زورو کوتانه وه
 له ناسن دمبیته وه ۵ له حه دیشدا
 هاتوو دهفرموی: (ان الحمی تنفی
 الذنوب کما ینفی الکیر الخبث)
 له رزو تا تاوان هه لدمورینی و مکوو
 چون کورهی ناسنگهر چلک و ژمنگ
 له ناسن دهکاته وه ۵ همروا وشه ی
 (الخبث) به مانا پیسی
 دی ۵ له حه دیشدا هاتوو: (اذا بلغ
 الماء قلتین لم یحمل خبثاً)، (ک:
 اخبث) له زانستی کیمیاگهری دا
 (خبث) بریتیه لهو چلک و کهفو

ژمنگ و خشت و خاله ی که له کاتی
 ناسن توانه ودا سهردمه کوی و
 دهتواندری جیا بکریته وه ۵ (خبث
 البرکان) نهو ناگرو دوکهل و
 حیمه مهیه بورکان فرپی ددا.
 الخبث: حهرامو یاساغ، دمگوتری: (سبی
 لا خبثه فیه) نهو رهیندراوه له هوزو
 خیالی که ناگونجی بکریته
 کویله ۵ زیناو داوین
 پیسی ۵ دمگوتری: (هو ابن خبثه)
 نهو وهله دی زیناو داوین پیسی یه.
 المخبثه: مهفسه دمو گهنده لی ۵ پیس و
 پوخه لی ۵ دمگوتری: (طعام مخبثه)
 خواردنیکی پیس و پوخه لی که نهفس
 قیزی لی بکاته وه.

مخبثان: دمگوتری: (یا مخبثان!)
 به نافرمتی خراب و پیای خراب.
 خبث الشئین خبثه خبثاً: کشاو
 شیواو تیکچوو.
 خبث فلان: فلانکهس سکی شل بوو
 سکی چوو.

خبث من الظهیر: وازی له رویشتنی
 نیومروژان هیناو له سیبهردا مایه وه.
 تخبث: به مانا (خبث)
 دی ۵ (تخبث بذله) جهسته ی دوی
 قه لهوی لاواز بوو (تخبث الحر)
 گهرما دوی تهوژمی بی هیژیوو.

خَبَرَتِ النَّاَقَةُ خَبْرًا: حوشرمهكه شیری
زوربوو.

خَبَرُ الشَّيْءِ خَبْرًا وَخَبْرَةٌ وَمَخْبَرَةٌ: شتهكهی
بمهتاقی کـردموه لهبوتهی
دا ۵ ههوالهكهی لهسهر حهقیقهتی
خوی زانی ۵ دهگوتری: (لَاخَبَرٌ
خُبْرًا): بیگومان ههرچی زانیاری
تۆههیه من دهیزانم و بیت دهلیم.

خَبَرُ الطَّعَامِ: خواردنهكهی چهور کرد.
خَبَرُ الْأَرْضِ: زهوییهكهی کیلا.

خَبَرَتِ الْأَرْضُ: زهوییهكه گلی زور
بوو ۵ دهگوتری: (خَبَرُ الْمَكَانِ)
نهوشوینه گلی زور بوو.

خَبَرُ الشَّيْءِ: شتهكهی زانی، ههوالو
کروکی شتهكهی زانی.

خَبَرَتِ النَّاَقَةُ خَبْرًا: حوشرمهكه شیری
زوربوو.

خَبَرُ الرَّجُلِ: پیاومهكه بوو بهپسپۆر.

خَبَرُ الْأَمْرِ خَبْرًا وَخَبْرَةٌ: لهئیشهكهی
کۆلئیهومو سهروناوی کرد.

اخْبَرَهُ بِكَذَا: ههوالی دایه.

اخْبَرَتِ النَّاَقَةُ: حوشرمهكهی بهشیر زوری
دهست كهوت.

خَابَرَةٌ: كـشتوكالی بهشیوهی
موخابهرمکرد ۵ ههوالهكانیان ئالو
گۆرکردو روداوكانیان بۆیهكتر باس
کرد.

خَبْرَةٌ بِكَذَا: ههوالی بهو روداوو پهیدا.
اخْتَبَرَ الشَّيْءَ: شتهكهی بهتهاقی
کردموه.

تَخَبَّرَ الْقَوْمُ خُبْرَةً (شَاءَ): خهلهكهكه
مهپکیان کړی و سهریان بپری و
گۆشتهكهیان دابهش کرد.

تَخَبَّرَ الْخَبَرَ: دهربارهی ههوالهكه
هرسیاری لی کرد.

تَخَبَّرَ الشَّيْءَ: شتهكهی ودهوو
حهقیقهتهتی خـوو
ناسی ۵ لهحهدهیدا دهربارهی
خودمیبیهدا هاتووو دهفهرموی: (أَنَّهُ
بَعَثَ عَيْنًا مِنْ خِزَاعَةٍ يَتَخَبَّرُ خَبَرَ
قَرِيبٍ).

اِسْتَخْبَرَهُ: هرسیاری لی کرد دهربارهی
ههوالهكهو داوی لی کرد بۆی باس
بکا ۵ دهگوتری (اِسْتَخْبَرَ الْخَبَرَ).

الأخباری: میزوو نووس ۵ نهوکهسهی
روداووكانی رابردوو دهگپرتهموو
دهنووسیتهموه.

الخابِر: رومکیكه گوئیکی زمردی
جوانی ههیه، بۆنی خوۆشه.

الْخَبَارُ: گلی زور كهبه پهگو بنکی
درمختهوه دمبی.

الْخَبَارُ مِنَ الْأَرْضِ: نهو زهوییهی
نهرمهلان بیو قاجی ولاحی تی
بهقهقی ۵ لهپهندی پێشینان دا
هاتووو (من تجنب الخبر أمن العثار).

راگه یاندا ۵ له پنهندا هاتوو
(اخبرته خبوری و شتوری و قفوری).

الحبیر: ناویکه له ناوه جوانه کانی خودا،
واته ناگاداری همموو شتیک لهومی
بوومو لهومی دمی ۵ لیزان و نه هلی
کار ۵ ناگاداری شت به هوی زانایی
تایبه تی خویموه ۵ قورئان
دمه فرموی: ﴿فَأَسْأَلُ بِهِ خَيْرًا﴾

المُخْبِر: هموالدمر، جوتیار، گیاوگز،
کولک و موو، که فی دمی حوشر.

الْخَبِيَّة: مهریک کۆمه لیک بیکرن و
سهری بپرن و گۆشته که ی له نیو
خویان دا دابش بکمن ههرکه سه
به گوپره ی پاره ی خوی ۵ خوری
چاک و په سهند.

المخابرة: نهومیه خاومن زمو
زموپیه که ی ددا به سه پانییک
زموپیه که بکاته گشت و کال و
به شیکی دیاریکراو و مگوو سییه ک و
چواریه ک بۆخاومن زمو و نهوی
تری بۆ سه پانه که بی.

المُخْبَار: نامیریکی تافیکردنهومیه،
بۆ لیکۆلینهومی زانستی به کاری
دهینن.

المُخْبِر: پیچه وانه ی دیه نه،
دمگوتری: (طابقَ مَخْبَرَةٍ مَنظَرَةٍ).

المُخْبِر: ههوال نیری رۆژنامه و
نازانسه کانی دمنگو و باس ۵

الْخَبَر: نهومی دمگیرد ریته وه یان
دمنوو سرتیه وه ۵ ههوالیکه خوی
له خوی دا وینده چی راست بی
وینده چی درۆبی ۵ (ک: أخبار
و أخابیر).

الْخَبَر: گشت و کال کردن به شیوه ی
موخابره ۵ حوشری به شیر.

الْخَبَر: دلۆبه ناوو تکه ی ناو له شاخ و
که ژدا ۵ گشت و کال ۵ درهختی
سیدرو دار سیواک و نهو گیاوگزه ی
که به دهموریان دا رواوه.

الْخَبَرَاء: دمشتیک که درهختی سیدرو
نهراکی لی بروی.

الْخَبَرَة: نهوشتی پیشکهشی میوان
دمگری له پسکیت و چاو ناوو شتی
ومها ۵ به شه خۆراک که ئادهمیزاد
ومری دمگری ۵ نهومی ئادهمیزاد
دمیک ————— بۆم ————— ال و
مندالی ۵ خواردمه مینه که ریبوار
له گهل خوی هلی دمگری (واته
تیشوو) ۵ تیگوشراوی زۆرو
چهور ۵ پیخۆر ۵ مهریک کۆمه لیک
بیکرن و سهری بپرن و گۆشته که ی
به گوپره ی نهو پاره ی داویانه له ناو
خویان دا به شی بکمن.

الْخَبَر: نهو ههوالی لاتو ناگات لییه،
دمگوتری: (أَخْبَرَ خُبْرَةً) نهو
ههواله ی لای بوو پیی

ناسایش و جاودیر بۆ سهلامهتی

ولات و گهل.

الْمَخْبَرَانِي: كهسيكه بهباشه و چاكه
ناوی بلاوييتهوه.

الْمَخْبَرَةُ: بهمانا (الْمَخْبَرُ) دئ.

الْمَخْبَرَةُ: ناميريكه بۆ بهتاقی
کردنمهوی شوحنهی کارمیا
بهکاردهيندرئ.

الْمَخْبَرُ: تاقیگه، نهوشوینهی
نهزموننهزانستیهکانی تیدا نهنجام
دهدرئ.

حَبْرُ الْخَبْرُ: نانی کرد.

حَبْرُ الْقَوْمِ: نانی دهرخواردی خهئکهکهدا.
حَبْرُ الْبَعِيرِ الْأَرْضِ: حوشترهکه خیراخیرا
هاچی بهزموی دهکیشا، پی کۆلی
کرد.

حَبْرُ فَلَانٍ الشَّيْءِ: فلان بهدهست لهوشتهی
دا لیدانئیکی توند.

حَبْرُ فَلَانٍ الدَّابَّةِ: فلانکس ولاخهکهی
بهتوندی لی خوری.

حَبْرُ خَبْرًا: گوشتی شل بوو تهندروستی
تیک چوو.

اخْتَبَرَ الْخَبْرُ: نانی کرد.

اخْتَبَرَ الْمَكَانَ: شوینهکه نزم بوو.

تَحَبَّرَهُ: بههاچی لی دا بهر بیلهقهی دا.
الحَابِزُ: نان فروش.

الحَبَازِي: رودکیکه لهپیری (الحَبَازِيَّة)
جۆریکی گهلاکهی دمکولیندرئو

دهخوری.

الحَبَازَةُ: پیشهی نانهوایی.

الحَبَازُ: نانکهر، نانهوا.

الحَبَازُ: روهکی خوبازی

الحَبَازِي: (کهلهبوازی رسمو رنگ دا
هات) نهوه مهبهست رنگی روهکی
خوبازییه.

الحَبَازِيَات: زاراومیهکی زانستی پروهک
ناسییه.

الْخَبْرُ: نان و کولیرمو لهواشه و
خهپله ه فورئان دهفهرموی: ﴿إِنِّي
أَرَانِي أَخْبِلُ فَوْقَ رَأْسِي خَبْرًا﴾.

الحَبِيزُ: بهمانا (الْخَبْرُ) دئ.

الْمَخْبِرُ: شوینی نانکردن، نانهوهخانه
(هَرَب) ه (ك: مَخَابِيز).

حَبْسُ الشَّيْءِ خَبْسًا: شتهکهی گرت،
ههئگرت، بووبهدهسکهوتی.

حَبْسُ فَلَانًا حَقَّةً أَوْ مَالَهُ: ستهمی لهفلان
کردو بهنارموا مالهکهی برد ه (هو
خابس و خباس وخبوس).

اخْتَبَسَ الشَّيْءُ: بهمانا (حَبْسُهُ) دئ.

اخْتَبَسَ فَلَانًا حَقَّةً: مافی فلانی
داگیرکردو مالهکهی برد.

تَحَبَّسَ الشَّيْءُ: بهمانا (اخْتَبَسَهُ) دئ.

الحَبَاسَاءُ: دهسکهوتو مائی تالانی.

الحَبَاسَةُ: بهمانا (الحَبَاسَاء) دئ.

حَبْسُهُ خَبْسًا: کۆی کردموه ه لهملاونهولا

هینای و گردی گردموه بهدمستی
 هینا ۵ (هو خابش و خباش).
 تَخْبِشَةُ: بهمانا (خَبْشَةُ) دئ.
 الْحَبَاشَةُ: نه موخوړاك و شتانه یه
 كودمگريته وه ۵ كومه ليكي پيځماته
 له چهنه د هوزو نه ته وه یه کی
 جيا حيا.
 حَبَصَةُ حَبَصًا: تيكه لاوی كرد، تيكی
 هه لدا (هو مخبوص و خبيص).
 حُبْنُ الحَبِص: حه لوی دروست كرد.
 اخْتَبَصَ: كردی به حه لوا، حه لوی
 خوارد.
 اخْتَبَصَ الطَّيْفُ: میوانه که داوی
 حه لوی كرد.
 تَخْبِصُ: كردی به حه لوا.
 الْخَبِصُ: حه لوی دروستكړاو
 له دو شاوی خورماو روڼ.
 الْحَبِصَةُ: پارچه حه لویا په ك.
 الْمَخْبَصَةُ: نه وهاپه ی حه لویا که ی تیدا
 تيك هه لدمدري، (ك: مخابص).
 حَبَطَ حَبْطًا: چوڼی بولوا راکشاو نوست،
 گوڼی به و نه دا ناخو شوینه که
 گونجاوه یان نا.
 حَبَطَ عَلَى الباب: له دم رگای دا ۵ (حَبَطَ
 الشَّيْءُ) به توندی پیلله قه ی
 به شته که دا.
 حَبَطَ فَلَانًا: به توندی له فلانی دا.
 حَبَطَ اللَّيْلَ: به نهمارمزاڼی به شمو روښت،

ملی رښگای گرته بهر ۵
 دمگوترئ: (فلان يَحْبُطُ فِي عَمِيَاءَ، وَفُلَانٌ
 يَحْبُطُ حَبْطَ عَشَوَاءَ): واته هرچی
 دمیکا به نهمزانی پری دمداتی.
 حَبَطَ فَلَانًا: به بی نه وه ی بیناسی،
 خزمایه تی و که سايه تیان
 به سهریه که وه هه بی داوی پیاو ته ی
 له فلان كرد.
 حَبَطَ فَيْهَمُ بَخِيرَ: سودی پی گه یاند.
 حَبَطَ الشَّيْطَانُ فَلَانًا: شهیتان دهمستی
 له فلان و مشاند ۵ توشی شیتی و
 فی و په رکه می كرد.
 حَبَطَ البَعِيرُ: به داخ حوشرمه کی
 نیشانه كرد.
 حَبَطَ الْقَوْمَ سَيْفَهُ: به شم شیر که و ته ویزه ی
 نه و خه لکه.
 حَبَطَ الشَّجَرَةَ: له درمخته که ی دا بوڼه وه ی
 که لاکه ی هه لومری.
 حَبَطَ فَلَانٌ: فلان توشی نه خو ش بوو،
 هه لامه تی گرت.
 اخْتَبَطَتِ الْبِلَادُ: فیتنه و نا شوب که و ته
 ناو ولاته وه.
 اخْتَبَطَ الشَّجَرَةَ: به مانا (حَبَطَهَا)
 دئ ۵ له حه دی شه که ی عومهر دا
 هاتوو دمفرموی: (لقد رأيتني بهذا
 الجبل احتطب مرة وأحطب أخرى).
 اخْتَبَطَ فَلَانًا: به بی ناسیاوی و هه بوونی

په یومندییسهك داوای چاكهو
دالهدمانی لهفلان كرد.

تَخَبَطُ البلاد: فیتنهو ناشووب كهوته
ولاتهوه، ولات شیوا.

تَخَبَطُ الشيء: شتهكهی ژېړېدا.

تَخَبَطُ الشيطانُ فلاناً: شهیتان دمستی
لهفلان وهشاند شیتی كرد

الْخَبَاطُ: سمر سورپان و گیزی ه همروا
بهمانا خوشتریش دئ دگوترئ:
(ماله خباط ولا ناطح) نه خوشتری
ههیه نهمر شه ولاخ.

الْخَبَاطُ: تهپ و توز.

الْخَبَاطُ: داخ و نیشانه لهسهردهمو
چاو ه داخ لهسهر پان.

الْخَبَاطُ: فئ و پهرکهه ه ههلامت.

الْخَبَاطُ: بیجوی ماسی کهنعمد (جوره
ماسیهکه).

الْخَبَطُ: نهوگهلاو گۆلهی لهدرهخت
دمکهوینته خوارهوه.

الْخَبَطُ: ناویکی کهه کهلهبنکی هموزدا
دهمینیتیهوه.

الْخَبَطَةُ: چاوه که یهکجار

دمکهیهنئ ه ههلامت ه چوپ

چوپری ناو کهله زلکاوو چالایی دا

مابیتیهوه یان لهبنکی بهرمیل و

شتی وادا ه شتی کهه ه بارانی

بهرفران و ههترمورد.

الْخَبَطَةُ: چاوگی شیوازه ه (مصدر

الهيئة) ه ناوی کهه کهلهچالایی یان

بنکی بهرمیل و شتی وادا بمینیتیهوه

ه شتی کهه ه شتی کهه

لهههرشتیک بی ه کۆمهل،

تاقم ه دگوترئ: (جاءوا خبطة

خبطة) تاقم تاقم هاتن.

الْخَبَطَةُ: باقی ماندهی ناو لهچالایی یان

بنکی بهرمیل و شتی وادا.

الْخَبُوطُ: پی بهزموی دادان ه دگوترئ:

(فرس خبوط) نهسپیک پیکول

کهره ه (حاکم خبوط) دادومریکی

ستهکاره.

الْخَبِيطُ: شیر پینش نهوهی بکری

بهماست، که ههوینی تی بکری بو

نهوهی ببیتیه ماست ه ههوزیک

نهسپ پیکولی لهسهر لیوارهکهی

کردیی و تیکی روخاندیی ه ههوزی

بچوک ه ناوی کهه له چالایی و

بنکی هموزدا بمینیتیهوه.

الْمِخْبَطُ: نهو شتهی گهلاهی پی

دهومرینن (ك: مَخَبَطُ).

الْمَخْبَطَةُ: بهمانا (الْمَخْبَط) دئ.

حَبَعَ الصَّيَّ حُبْرًا: منداکه ههناسهی لی

برا ه هیند گریا ههنسکی ههئدان.

حَبَعَ بِالْمَكَانِ حَبْرًا: لهو شویننه مایهوه.

حَبَعَ فِي الْمَكَانِ: چوووه ناو نهو شویننه.

حَبَعَ الشَّيْءُ: شتهکهی شاردهوه.

الْخُبْعَةُ: پارچهیهك لۆکه ه دگوترئ:

(امراة خبعه طلعة) ئافرمتيكه

سمرتاسكەدەكا خو نيشان خەلكى
دەداو خو دەمشيرپتەو.

حَبْلٌ فَلَانًا خَبْلًا: فلانى لەپېش جاوى

خوى پچوك كردهو؟

تَحْبَلُ: بەرز بوو.

الْخَبْلَةُ: زموى پان و پۆر.

الْحَبْلُ: درێژ (جا چ بۆ ئادەمیزاد پان

گیانلەبەرى تر بەكاربێ) باز هاوێزو

هەنگاو پان و درێزو خوشرەو.

الْحَبْلُ: روشتنى خیرا ە ئازەلى

خوشرەو ە هەنگاو درێزو

پان ە دەرگوترى: (هو یشى الْحَبْلُ).

الْخَبْلُ: ئافرمتى بەدەرپوشت.

الْخَبْلَةُ: ئازەلى خوشرەو ە گیانلەبەرى

باز هاوێز ە گیانلەبەرى كورت چ

نیر چ من.

حَبْلٌ: كەمتر خەمىكرد ە دەرگوترى:

(حَبْلٌ عَنْ فَعْلٍ) لە نیشەكەى

باوكى دا كەم و كورتى هینا،

نەپتوانى و مكوو ئەو بكا.

حَبْلٌ الْإِنْسَانُ أَوْ الْحَيَوَانُ: ئەندامىكى

ئادەمیزادەكە، پان ەى حەيوانەكەى

لەكار خست.

حَبْلٌ فَلَانًا: فلانكەسى شیت و

شەمەداكرد ە عەقلى

بەرد ە دەرگوترى: (حَبْلَةُ الْحَزْنِ وَالْحُبِّ

وَالدَّهْرِ وَالشَّيْطَانِ).

حَبْلٌ فَلَانًا عَنْ كَذَا: فلانكەسى لەوكارە

مەنەى كەرد.

حَبْلٌ خَبْلًا وَخَبْلًا: شیتى كەرد ە عەقلى و

هۆشى بەرد ە ئەندامىكى جەستەى

لەكار خست، بڕپەو.

حَبْلَتٌ يَدُهُ: دەستى توشى شەلەل بوو

(هو حَبْلٌ وَأَخْبِلٌ) (وهى خَبْلَاءُ) (ك:

خَبْلٌ).

أَخْبِلُهُ: حوشرتيكى دایە بۆ ئەوێ

سودى ئى وەرگیرى.

حَبْلُهُ: بەمانا (حَبْلُهُ) دى.

أَخْبَلْتُ: بەمانا (خَبْلٌ) دى.

أَخْبَلْتُ الدَّابَّةَ: ولاخەكە لەشوینى خوى

نەپتوانى بوەستى.

أَخْبَلْتُ فَلَانًا: فلانكەسى شیت كەرد.

أَخْبَلْتُ: شیت بوو.

تَحْبَلُ: بەمانا (خَبْلٌ) دى.

اسْتَخْبَلُهُ نَاقَةً: حوشرتيكى بەئەمانەت

ئى وەرگرت.

الْحَبْلَانُ: شەو و رۆژ.

الْحَبْلُ: كەم و كورپ ە تیدا چوون و

قەوتان ە ژەهرى كوشندە ە كیم و

زوخواوى دۆزەخپیان ە لە حەدیشى

پێغەمبەردا (د.خ) هاتوو: (مَنْ

شَرِبَ الْحَمْرَ سَقَاهُ اللَّهُ مِنْ طِينَةِ الْحَبْلِ)

هەروا بەمانا (كۆل و مانل و بون و

خیزانداری دى.

الْحَبْلُ: برین ە فیتنە و ئاشوب لە

حه دیشدا هاتووہ دمفہرموی: (بین

یدی الساعة خبل) ۵ همرؤا بهمانا

قسه زرکردن و خواستن

دی ۵ دمگوتری: (وقع في خبله)

سهرگرهردان بوو ماتو چهیران

کهوت ۵ لهزاراوی زانستی عروژدا

لابردنی (س و ت) له (مُسْتَفْعِلِن)دا

ههروا لابردنی (ف)و (و) له

(مفعولات)دا.

الْخَبْلُ: نه مان و تیكچونی عمقل ۵ سهر

لی شیوان و سهرگرهردانی.

الْخَبْلُ: ئادهمیزاد ۵ جندوکه ۵ برین ۵

مهشکهو کونده ۵ کوندهی پر ئاو ۵

بالندمیك شهو بخویتی، ومکوو

کوندمیوو.

الْخَبْلَةُ: نه مان و تیكچونی نهندامیك

یان نه مانی عمقل و هوش.

الْخَبْلُ: بهمانا (الْخَبْلَةُ) دی.

خَبْنٌ: وِلَی کی هیئایهوهو

دروی ۵ دمگوتری: (خَبْنُ الثَّوْبِ خَبْنًا

و خَبْنًا) لوئی قوماشهکی

نوشتاندهوهو دروی.

خَبْنُ الشَّيْءِ: شتهکی شاردموه ۵ بهری

دایهوهو.

خَبْنُ الطَّعَامِ: خوراکهکی هه لگرت بو

کاتی قات و قری.

أَخْبَنَ: له زیر دهرپی کهیدا شتی

شاردموه.

الْخَبْنُ: له عیلمی عهروژدا بریتییه له

لابردنی پیتی دووم که بزوینی

نه بی له تهفعیلهدا.

الْخَبْنَةُ: له کراس و دهرپی بهو

بهشهیان دمگوتری بهسهر یهکدا

هیندرابیتهوهو دوروابی ۵ ههروا

نهو شتهی ئادهمیزاد لهکوشی دا یان

له بنهنگلی دا ههلی

گری ۵ تورمهکی یان قاپیکه شتی تی

دهگری و هه لدهگری، لهکۆل دمدری.

الْخَبْنُ: بو پیاو بهکهسیك دمگوتری

تیكسمراوو کوله بنه بی.

خَبَتِ النَّارِ خَبْرًا وَخَبْرًا: ئاگرمهکی دامرکاو

بلیسهی نه ما ۵ قورئان دمفهرموی:

﴿مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ

سَعِيرًا﴾.

خَبَتِ الْحَرْبِ: شهر کوژایهوهو ۵ دمگوتری:

(خَبَا لَهُنَّ) کلپهی رقو قاری

دامرکایهوهو.

أَخْبَى: رهشمالی دروست کرد.

أَخْبَى خَبَاءً: رهشمالی دروستکردو

ههلی دا.

أَخْبَى الْكِسَاءَ: قوماشهکی کرد به

خیمه و رهشمال.

أَخْبَى النَّارَ: ئاگرمهکی کوژاندهوهو.

خَبَّى خَبَاءً وَكَسَاءً: رهشمالی دروست کرد.

اسْتَعْبَى خِيَاءُ: رهنمائی هه لداو جووه ناوی.
خُتَاهُ خُتَاءً: مهنعی گرد ۵ گپراپه وه
نه بهیشت.

اخْتَنَّا: چهوسایه وه ۵ زهلیل
بوو ۵ له ترسی شتیک رهنگی گؤرا.
اخْتَنَّا لِفُلَانٍ: خوی له فلان شارده وه
له ترسا یان له شهرما نه بهیشت
فلان کهس بیینی.

اخْتَنَّا الشَّيْءَ: شته کهی رفاند.
الْمُخْتَنِنَةُ: دورو دریز ۵ دهگوتری:
(مَفَازَةُ مُخْتَنِنَةٍ) ساراپه کی دورو
دریزه ، دنگیکی تیدا نابیستری و
ریبازیکی دمره تان و قوتار بوونی
تیدا بهدی ناگری.

خَتَّ خَتًّا: خوپری بوو ، بهد رهوش بوو.
خَتَّ فُلَانًا خَتًّا: بهرمب له فلانی دا ،
لیکدان لیکدان بهرمب لی دا.
خَتَّ خَتًّا: جهسته ی تیگچوو.

أَخْتُ: گهر دنکه چ بوو ، که ناوی باوکیان
هیئا شهرمی به خوی داهات.
أَخْتُ الْقَوْلِ فُلَانًا: قسه کهی فلان کهسی
خه جالته کرد نه زیه تی داو بی
دمنگی کرد.

أَخْتُ حَفِّ فُلَانٍ: بهشی فلان کهسی پوچ
کرد.

خُتِرَتْ نَفْسُهُ خُتْرًا وَخُتْرًا: نهفسی خوی
هیچ و پوچ کرد.

خُتِرَ فُلَانًا: سته می له فلان کهس کرد
سته می کی زور ۵ له حه دیشتا
هاتووه دمفرموی: (ما ختر قمر
بالعهد الا سُلِطَ عَلَيْهِمُ
العُدُو) ۵ دهگوتری: (هو خاتر و ختر
و ختور و ختار و ختیر) له قورئاندا
هاتووه: ﴿وَمَا يَجْعَلُ بَآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ
خَتَارٍ كَفُورٍ﴾.

خُتِرَ خُتْرًا: جهسته ی خاوو خلیچک بوو
بیتهیزو لاواز بوو، جا یان به هو ی
نه خوشی یان مه ی خواردنه وه یان
دمرمان.

خُتِرَ الشَّرَابُ وَغَيْرُهُ: شهرابه که باری
تهندورستی شیواندو له بهل و پوی
خست.

تَخْتَرُ: جهسته ی تیگچوو خاوو
بؤوه ۵ ته مبهل و لاواز بوو ۵ زیه نی
شیوا شتی تیگه ل و پیگه ل
کرد ۵ بهشیوه ی ته مبهل و بیتهیز
کهوته رویشتن.

خَتَعَ خَتْعًا وَخُتْرَعًا: هه لات.

خَتَعَ فِي الْأَرْضِ: رویشتن و له ولات دور
کهوته وه.

خَتَعَ عَلَى الْقَوْمِ: هیرشی کرده سمر
خه لکه که ۵ بهمه بهسته وه
به تاریکی شهو کهوته ری.

اخْتَعَ فِي الْأَرْضِ: به مانا (خَتَعَ) دی.

أَلْتَحِجُ: ئەو شارمزاو چاوساغەيە كە

هەرگیز لەرێگاو رۆیشتندا

دانامینی و رێگای ئی هەلە نابێ.

أَلْتَحِجُ: بەمانا (أَلْتَحِجُ) دێ.

أَلْتَحِجَةُ: بەمانا (أَلْتَحِجُ) دێ.

أَلْتَحِجُ: بەلاو کارمسات.

أَلْتَحِجَةُ: پێستۆکیەکە تێر هاویز

لەپەنجە ی دەکا لەکاتی تێر

هاویشتندا.

أَلْتَحِجُ: بەمانا (أَلْتَحِجُ) دێ ە بێچوی

کەروێشک ە جۆرێکە لە میشی

گەورە میشە سەگی پێ دەگوترێ.

أَلْتَحِجَةُ: پیاوی کورته بالا.

حَتَر: پوچایەوه ە توابەوه.

أَلْتَحِجَةُ: هەرشتیک گۆرانی بەسەردا

بێ و زوو بپوکیتەوهو لەسەر

شیوازی بـ بـ بـ بـ بـ بـ بـ بـ بـ

نەبێ ە تێراییکە یەك زوو زوو

بپوکیتەوه ە جیهان بەو مانایە کە

زوو زوو چـ مرخ و دمورەکانی

دەگۆرێن ە شتیکی تەنک وەکوو

تەونی جالجاڵۆکە وایە لەکاتی

گەرمادا رایە لەکانی دەبیندرێن پێی

دەلێن لیکێ خۆر: (لەباب

الشمس) ە هەروا بەدەعبایەکی

بچوکی ڕەش دەگوترێ لەسەر روی

ناو دەبیندرێ و هەمیشە وەکوو کێچ

هەلـبـهـزو دابـهـز دەکاو

داناسەکنێ ە هەروا ناوہ بۆ گورگ،

لـهـم روموه کـه زۆر

بێومفایە ە ناویکیشە بۆ غولی

بیابان ە دسگوترێ: (امراة خیتەر)

ئافرمێکە خۆشەویستی بەردەوام

نییە ە ستەمکار ە بەلاو کارمسات.

حَتَلْ خَتَلْ وَخَتَلَانْ: فێلی ئی کردو بەبێ

ئاگایی لەخستە ی برد ە دەگوترێ:

(ختلہ فی الحرب) لەشەر فێلی

لێکردو لەشوینیکەوه هێرشێ بۆ

کرد چاومپوان نەدەکا لەویو

پەلامار بدا ە (هـر خاتـلـ وختـولـ

وختال).

حَاتِلْ: بەمانا (حَتَلْ) دێ ە فێلی

لێکردو چاومپوانی کرد.

أَخْتَلْ: گۆی هەلخست گۆی کلۆرکرد

بۆ ئەوهی قسە ی خەلکی تر

ببێستێ.

حَاتِلْ: فێلیان لەپەکتێ کرد.

أَلْخَتَلْ: ئەو شوینە ی پیلانی تێدا

دادەپێژێ ە کونە کەروێشک.

أَلْخَتَلْ مِنَ الرِّجَالِ: ئەو کەسە یە

عاقلمەندو زەریف بێ.

حَتَمَ النحلُ خَتَمًا وَخَتَامًا: هەنگە کە شانە

هەنگۆنەکانی پێکرد لە هەنگۆین.

حَتَمَ عَلَى الطعام والشراب: سەری قاپو

مەنجهـلـو زەرفو تورەکە ی

بۆتەۋە ۵ ھەروا بە ئاھەنگى

خەتەنە سورانىش دىگوتىرى:

الْحَتَّاءُ: پېشەى خەتەنە سوران.

الْخَنْ: باوكو بىراى خىزان ۵ مىردى كىچ

مىردى خوشك واتە: زاوا ۵ بۇيە

لەھەدىشدا ھاتوۋە: (علي ختن

رسول الله): ۵ ھەلى زاۋى

پېغەمبەرە ۵ (ك: اختان).

خَتَاخْتَرَا: ترساۋ دىشكاۋ بوۋ بەھۋى

نەخۋشى ۵ خەم ۵ خەفەتەۋە.

ختا الليل: تارىكاى شەۋەكە زۆر پەرەى

سەند.

خبا العقاب ۵ غىرە: ھەئۆكە يان ھەر

بالتەمپەكى تر كەۋت.

ختا فلانا عن الامر: فلانكەسى لەكارەكە

مەنە كىرد.

ختا الثوب: پېزى قوماشەكى يادا، لولى دا.

أخنى: كالانكى يەك لەدۋايەك

فروشت.

إخنتى: بەمانا (ختا) ھاتوۋە.

الْحَنى: زىبەرەلىدانى زۆرۈ يەك لەدۋ

يەك.

خُئى: كۆى كىردەۋە ۵ پېنەى كىردۈ

چاكى كىردەۋە.

الْخُث: كەف ۵ خىشخاكى لافاۋ پاش

نىشتەنەۋى لافاۋەكە ۵

۵ شىكبوۋنەۋى ۵ (ك: اخثا).

سەرەتەى شت ۵ دىگوتىرى: (زفت

الىە بختامە) ۵ ھەروا بەمانا سەرەتاۋ

كۆتايى شت دى.

الْخُثْم: شوپنى مۆر ۵ شوپنىكەى

مۆر ۵ دىمەكۆلەسى ھەنگ ۵ زاركى

كۆلەسى مېشە ھەنگۈين.

الْخُتْم: بەمانا (الخاتم) دى ۵ بەمانا

سەر مۆردى ۵ لۆككراۋ سەر

قەباتكراۋ.

الْخَيْتَام: بەمانا (الخاتم) دى ۵ بەمانا

نۆبەرە تازە پەيدابوۋ دى ۵ بەمانا

كچىتى دى ۵ دىگوتىرى: (زفت الىە

بختامە).

الْمُخْتَم من الخيل: نەۋ نەسپەيە نىۋان

سىۋى زەنگى موۋەكانى سېپىن.

الْمُخْتَرُم: پېۋەر ۵ كۆۋ قىسناغ ۵ رېۋە

تەنەكەۋ تەغارو ۵ ھەربە.

خَتَنَ خَتُوناً و خَتُونَةً: ھاۋسەرگىرى

نەنجامدا ۵ زنى ھىنا.

خَتَنَ الصَّبِي خَتْناً و خِتَاناً: مىندالەكەى

خەتەنەكەرد.

خَاتَنَ فُلَاناً: زنى بۇ فلان ھىنا.

إِخْتَنَ الصَّبِي: مىندالەكە خەتەنەكرا.

الْخَتَان: نەۋ شوپنىكەى لەھىنى نىۋو

۵ وانىكى مېنە دىبىردى

۵ دىگوتىرى: (برى ختائە) شوپنى

خەتەنە كىردەكەى مىندالەكە چاك

أَلْخُتَّةُ: گورزمهك له شورکی شکاوه
ناگری پی گوپزراوتموه (دمسته
چيله).

أَلْخُتَّةُ: بهمانا (أَلْخُتَّةُ) دی.
خُتْرَ اللَّبْنِ وَغَوِه: (خُتْرًا وَخُتْرًا) :
شیرمه مهبی و توندبوو.

خُتْرَ نَفْسُهُ: دمرونی شکاو رنجا ۵ باری
دمروونی تیک شکا.

خُتْرَ فُلَانٍ: فلانکس ههستی بهبی
تاقه تیکردو تهن دورستی
تیکچوو ۵ دمگوتری: (خاتر النفس
خاتر العظام).

خُتْرَ اللَّبْنِ وَغَوِه وَالتَّفْسُ خُتْرَةً وَخُتْرَةً:
شیرمه مهبی، بزپکاو توند
بوو ۵ دمگوتری: (هو خُتْرَ النفس)،
(ك: خُتْرَاء) (وخُتْرِي).

أَخْخَرُ فُلَانٍ: بهمانا (خُتْرَ) دی.
أَخْخَرُ الزُّبْدِ: رونه کهرمهکی واز لیهینا
نه پتواندموه ۵ له پهن دی پیشیناندا
هاتوو (ما یدری أَيْخَرُ أم یذیب)
نازانئ چ بکا رونه کهرمه
به نه توادوبی بهیلئیته وه یان
بیتوینئیته وه.

خُتْرَ اللَّبْنِ: شیرمهکی
مه یاند ۵ بزپکاندی.

التَّخْرُ التَّاجِي: خهستبوونهوی خوین
له ناو دهمارمکانی جهستهی دا
به هوئی نه خوئی.

أَلْخُتَارُ مِنْ كَلِّ شَيْئٍ: بهرماووه
باشه پرؤکی هه موو شتیکه.

الْخُتَارَةُ: بهمانا (الختار) دی.

أَلْخُتَارِمُ: لیو نهستور ۵ رمشبین.
الْخُتْرِمَةُ: نهرمانی لا لوت که نهستور
بیج ۵ کهوانهیی ناوهراستی لیوی
سهر ۵ (ك: خُتَارِم).

خُتْمَةُ: به خوین رنگیکرد ۵ خوینی
تیته لسوو ۵

خُتْمَ الْقَوْمِ: پهیمانان بهیه کدا
که پستی په کتر بگرن دمست لیك
به رنه دمن ۵ دابو نهریتی هه ندئ
کۆمه لگای عهرمب وه هابوو کۆ
ده بوونه وه ناژه لیان سهر دهر پین و
گۆشستیان دهر ژانندو
ده خوارد ۵ خوینی کوشتییه کانیان
له گهل زهعفران و بوئی خوش
ده کرده مه نجه لیکه وه نه مچار
دمستیان ده خسته ناو خوینه که وه
پهیمانان بهیه کتر دمدا که
پشتگیری په کتر بکه.

تَخْتَمُ: به خوین خوئی رنگ کرد.

خُتْمَ خُتْمًا: پان بووه ۵ لوتی پان بووه.

خُتْمَةُ: پانی کردموه.

خُتْمِي الْبَقَرُ أَوِ الْفِيلُ خُتْمًا: مانگا که یان
فیله که ناوسکی خوئی
دانا ۵ توپانندی ۵ ههرچی ریخی
له سکی دا هه بوو هه مووی دهر دا.

اَخْشِي: ته پائله‌ی داگیرساند ناگری
به ته پائله کرده‌وه.

اَلْخَوْ: خوار ناوک که داکه‌وی وشک ببی.
اَلْخُوراء: نافرمتیک لای خواروی
گده‌ی داکه‌وی و شل ببی.

اَلْخُشِي: ریخ و بیسای رمشه ولاخ و
فیل ۵ (ك: اختاره)

اَلْخِشِي: به مانا (اَلْخُشِي) دئ ۵ (ك: اخشاء
و خشی).

خَجَا خُجْرًا: دلشکاو تیک شکاو بوو.

خَجَا اللَّيْل: شه‌مه‌که روی و کوتایی هات.
خَجَا فُلَانًا: خجنا: له فلانکه‌سی دا تی
سرم‌واند.

خَجِي خَجَا: قسه‌ی ناشیرین و جنیوی
دان ۵ شهر می‌کرد.

اَحْجَا: زوری داوا لی‌کرد تاوای لی‌کرد
بی‌تاهت ببی.

تَخَاجَاتِ الْمَرَأَةُ: نافرمتکه سمتی خوی
دمرپه‌پاند.

تَحَاجَا فُلَان: به هیواشی و مه‌یله و خو
بادان ریشت.

اَلْخَبْجَاءُ: ناده‌میزادی قه‌له‌وی
قونگران ۵ نه‌حمه‌ق و خراب راپاو
بی به‌لین.

خَجَّ خُجْرَجًا: ویک هاته‌وه
نوشتا‌یه‌وه ۵ دم‌گوتری: (خَجَّ
ساعده).

خَجَّ بِرَجْلِهِ: له رویشتنا ته‌پو توژی
بهرپاکرد.

خَجَّ السَّيْفُ: پالی به‌شته‌که‌وه نا،
دم‌گوتری: (خَجَّتِ الرِّيحُ السَّفِينَةُ)
بایه‌که پالی به‌که‌شتیه‌که‌وه
نا ۵ له‌پر‌ه‌وی خوی لای دا
رمشه‌باکه به‌ته‌وژی خوی
که‌شتیه‌که‌ی لادا.

خَجَّ السَّيْفُ: شته‌که‌ی شه‌ق
کرد ۵ دم‌گوتری:

خَجَّ الْعَرْد: دارمه‌کی قلیشانند.

اَخْتَجَّ فِي سَه: به‌خیرایی و پی‌چاو پی‌چ
رویشت.

اَلْخُجِيجُ: (خججج الریح) دمنگی رمشه‌با.
خُجِنَج: خوی شاردموه ۵ دم‌گوتری:
(خُجِنَجَ الرَّجُل) پی‌اومکه شه‌وی
له‌دلیدابوو دمری نه‌خست.

خُجِنَجَ الرِّيحُ: رمشه‌باکه به‌شی‌وه
پی‌چاو پی‌چ و گیزه‌لۆکه‌یی روی.

اَلْخُجْنَجَاةُ: نه‌حمه‌ق و گیل.

خُجِّلَ خُجْلًا وَخُجْلَةً: شهرمی کردو
به‌خوی دا شکایه‌وه.

خُجِّلَ الْخَيَوَانُ: گیانله‌بهرمه‌که واتی و پرماو
حه‌وق و بوو نه‌میزانی به‌ج لایه‌ک دا
بروا.

خُجِّلَ فُلَانٌ بِأَمْرِهِ: فلان به‌کارمه‌که‌یه‌وه زور
ماندوو بوو بوی نه‌نجام نادری
نازانی چی بکا.

کامل ببی ۵ (هی خادج) (ك):	هه لکهنند.
خوادج، (وهی خدوج)، (ك):	خَدُ جَسْمُهُ بِنَابِه: به که تبهی پیستی
خدانج ۵، به منداله فری دراوکه	هه لیری.
دمگوتری: (مخدوج) و (خدوج)	خَدُ البعیر: لا شه ویلهی حوشرمه کی داخ
و (خدیح).	کرد.
خَدَج الزند: چه رخه که ناگری ئی	خَدُ الفرسُ الأرضَ بحوافره: نه سپه که
دمرنه چوو.	به سمه گانی شوینی له زموییه که
أَخْدَجَتِ الحَامِلُ: به مانا (خدجت) دی.	کرد.
أَخْدَجَتِ الشَّتْوَةُ: زستانه که بارانی که م	خَادَةُ: به ربه ره گانی کرد له نیشه که ی دا.
بوو.	خَدُّ لَحْمِ الفرس: گوشتی نه سپه که ی
أَخْدَجَ الشَّيْءُ: شته که ی که م کردموه ۵	له پولاواز کرد ۵ دمگوتری:
دمگوتری: (أَخْدَجَ التحية): به ته و او ی	خَدُّهُ الفقرُ وسوءُ الحال: هه ژاری و باری
وه لآمی سلاوکه ی نه دایه ووه.	نالهار له پولاواری کرد.
أَخْدَجَ أَمْرُهُ: کاره که ی به باشی بنه بست	خَدُّ السَّيْرِ لَحْمَ الفرس: روپیشتن
نه کرد.	گوشتی نه سپه که ی لاواز کرد.
أَخْدَجَتِ الحَامِلُ: به مانا (أَخْدَجَتِ) دی.	تَخَادَا: به رامیهر یه که وستان.
أَخْدَجَ: لقی رومکینک یان نه ندامی	تَخَدُّ لَحْمُهُ: به مانا (خَدُّ) دی.
جهسته ی گیانله به مریک که ناکامل	تَخَدُّ القومُ: خه لکه که بوون به چه ند
بی.	تاقم و پیړیک.
أَخْدَجَ: نافرته تیکه مندالی بو	أَخْدَدُ: که ندری دریزو قول.
رانه و هستی ۵ پیش نه وهی سکه که ی	ضربة أَخْدَدُ: لیدانیك شوینکه ی
کامل ببی له بهری بجی ۵ (ك):	له جهسته و پیستی کرد ۵ دمگوتری:
مخادیح ۵.	(في ظهره) أخاديد
خَدُ الأرض: زموییه که ی هه لکهنند.	السياط) ۵ به پشتیه ووه شوینکه ی
خَدُ السَّيْلِ الأرضُ في الأرض: لافاوکه	شوپرک و قه مچی دیاره.
زموی دادپی ۵ (و خَدُ فلان أَخْدَدُ)	أَخْدُ: کوئم لا رومهت ۵ هه روا ناوه بو
فلانکه س جائیکی دریژی	لایه نیکی شت.

خَدُّهُ اُجْرَدَج: لاتای که ژاوه ۵ ههروا ناوه بۆ
 کۆمه ئیک خه ئک دمگوترئ: (مضی
 خَدُّ مِنْ النَّاسِ) ته مه نی چینی ک
 له ئاده میزاد تیپه ری ۵ ههروا به مانا
 ریگاش دی.

اَلْخُدَّةُ: کووتم ۵ که نه دپری
 دریز ۵ چال ۵ (ک: خدد).

المِخْدُ: که لبه.

المِخْدَةُ: سه رین، بالیف که له کاتی
 نو ستندا لارومه تی ده خری ته
 سه ر ۵ ئاسنی که زه وی پی
 هه لده دپری ومکوو پی مه ره ۵ (ک:
 مخاد).

خَدَرُ خَدْرًا: خوی شارد هوه ۵ خوی تاقه ت
 کردو، خوی چه شاردا، دمگوترئ:
 (خَدَرَتِ الْمَرْأَةُ ۵ وخدر الأسد)
 ئافرمته که چه ووه ناو
 که ژاوه وه ۵ شیرمه که چه ووه ناو
 لانه که مه وه.

خَدَرُ بِالْمَكَانِ: لهو شوینه مایه وه ۵ سه ری
 لیشیوا ۵ له گه له ره مه که دواکه وت.
 خَدَرُ الشَّيْءِ: شته که ی شارد هوه.

خَدَرُ اُجْرَدَج: په ردی به سه ر که ژاوه که دا.
 خَدَرُ الْمَرْأَةِ: ئافرمته که ی خسته ناو
 که ژاوه وه هاریزگاری کردو
 پیدایه ستیه کانی بۆ دابین کرد.

خَدِرَ خَدْرًا: لهش داهیزان و بی هیزی

سواری سه روملی بوو ۵ دمگوترئ:
 (خَدِرَ مِنَ الشَّرَابِ أَوْ الدَّوَاءِ) به هوی
 مه یه وه یان به هوی دهرمانه وه گیزو
 لهش داهیزاو بوو ۵ دمگوترئ:
 (خَدِرَ جَسْمَهُ، وَخَدِرَتِ عَظَامُهُ،
 وَخَدِرَتِ يَدُهُ أَوْ رِجْلُهُ، وَخَدِرَتِ
 عَيْنُهُ).

خَدِرَ الْيَوْمَ: نه مپۆ گهرما که ی توند بوو
 بای نه سیم و شه مالی تیدا
 هه ئنه بوو.

خَدِرَ اللَّيْلِ وَالْمَكَانِ: شه ومکه تاریک بوو
 شوینه که تاریک بوو ۵ (هو خَدِرَ
 واخدر، وهی خَدْرًا)، (ک: خَدِرَ).

اَخْدَرْتُ: له ناو که ژاوه دا
 مایه وه ۵ دمگوترئ: (اخذرت المرأة)
 (أخدر الأسد).

أَخْدَرْتُ: که وته ناو شه وه وه ۵ ههروا
 باران دایپوشی.

أَخْدَرْتُ بِالْمَكَانِ: لهو شوینه
 مایه وه ۵ دمگوترئ: (أخدر في أهله)
 أَخْدَرْتُ الشَّيْءَ: شته که ی
 شارد هوه ۵ دمگوترئ:

أَخْدَرْتُ الْمَرْأَةَ: له ناو که ژاوه که دا
 ئافرمته که ی هیشته وه.

خَدَرْتُ: دایپوشی ۵ دمگوترئ: (خَدِرَ
 الْمَرْأَةَ) ئافرمته که ی له ناو که ژاوه که دا
 هیشته وه.

خَذَرَ الْهَوْدَجَ: که ژاومه‌کی داپوښی.

خَذَرَتِ الظَّيْبَةَ وَلَدَهَا: ناسکه‌که

بیچومه‌کی شاردهوه.

خَذَرُهُ: دای هیـزان تیـکی

شکاند ۵ دمووتری: (خَذَرُهُ

الـشـرابُ) ۵ مه‌ی و عهره‌ق

دایوه‌شانند ۵ (خَذَرُهُ المـرضُ)

نه‌خوښی گیزو ویزی کرد.

خَذَرَتِ الْمَقَاعِدُ: دانیشن قاجی گوجو

نیضلیج کرد.

اخْذَرُ: خو‌ی شاردهوه.

اخْذَرَتِ الْمَرَأَةُ: نافرته‌که که ژاوه نشین

بوو.

تَخَذَرُ: خو‌ی چه‌شاردا.

تَخَذَرَتِ الْمَرَأَةُ: نافرته‌که خو‌ی خسته

که ژاومه ۵ باری ته‌ندروستی

تی‌کچوو له‌شی داهیزا.

الْأَخْذَرُ: که ژاوه ۵ (ك: أخادیر)ه.

التخدير الكوكابيینی: له‌کار خستنی

هسته‌کان به‌هو‌ی کوکاپینه‌وه.

الْخَدَارِيُّ: ره‌شو تاریک ۵ دمووتری:

(لیـل خـداري) شه‌ویکی

تاریکه ۵ (وسحاب خـداري)

هه‌وریک‌ی ره‌شه.

الْخِذْرُ: همرشتیک تو بگریته خو‌ی

له‌خیومت و خانوو ۵ په‌رده‌یه‌که بو

نافرمت له‌گوشه‌یه‌کی هو‌لدا

دادمدری‌ته‌وه ۵ لانه‌ی شیر ۵ (ك:

خـدور و أخدار).

الْخَفَرُ: شو‌ینی تاریک و

چه‌واشه ۵ هه‌ور ۵ باران ۵ له‌زاراوه

ی فله‌سه‌فه‌دا له‌ده‌ستدانی هه‌ست

به‌گشتی یان شو‌ینیکی تایبه‌تی.

الْخَدِرُ: شه‌وی تاریک.

الْخَذَرَةُ: دهنکه خورمای نه‌گه‌پیو که

بکه‌وو‌یته خوار ۵ هه‌روا ناوه بو‌نه‌و

دهنکه خورمایه‌ی ناوه‌که‌ی ره‌ش

بو‌وبی و بو‌گه‌نی کردبی.

الْخَذَرَةُ: باران ؛ دل‌وپه باران.

الْمُخْذِرُ: دهرمانیکه به‌کار هی‌نانی بو

نادهمیزادو چه‌یوانات به‌ناگایی نی

زمو‌ت ده‌کا، وای لی‌دم‌کا و معیی

نه‌می‌نی.

خَشَّ الْجِلْدُ وَغَوَّ خَذْشاً: پیستی

جه‌سته‌ی رنی دایمالی.

خادش فلان فلاناً خادشةً وخادشاً:

هه‌ره‌که له‌و دوو که‌سه پیستی

نه‌وی تریانی داپنی.

خَذْشَةُ: پیستی رنی پیسته‌که‌ی دامالی

الْخَشْشُ: شو‌ینکه‌ی رنین و دامالینی

پیست.

الْخَشْشُ: کیچ ۵ می‌ش ۵ ریوی.

الْمُخَادِشُ: پشيله.

الْمُخَدِشُ: پشيله ۵ باریکایی

مل ۵ باریکایی زمندی و لاخ ۵ (ابنا
مُخَدَش) نه ملاو نه ولای شان.
خَدَعُ خَدَعًا: حال و مزعی گؤرا ۵ هر
روژه له حالیکدایه.
خَدَع فلان: فلانکس رهوشتی تری
په پرهوکرد به نه خلاق و رهوشتی تر
په رومرده بوو.
خادع الراي: هه رساته و رایه کی هه په و
هرگیز له سهر راو بؤ چونیکي
تایبه تی پایه دار نابي.
خَدَع الضَّبُّ: سوسه مار چووو ناو کونی
خویه وه.
خَدَع الطَّبِيُّ: ناسکه که چووو ناو
کولانه کهی خوی.
خَدَع الثَّغْلَبُ: رتوییه که قورت و پیچی
کردن.
خَدَعَت الشمسُ: خور ناوا بوو.
خَدَعَت العينُ: چاومکه به قول داچوو،
یان خهوی لی نه کهوت.
خَدَع الشَّيْءُ: شته که خراب بوو که لکی
نه ما.
خَدَع الطعامُ وخَدَع الریق: بؤگه نی کرد.
خَدَعَت السوقُ: بازار کهوت و کرپن و
فروشتن که مه.
خَدَع الرجلُ: پیامکه مال و سامانی که م
بوو.
خَدَع الزمانُ: ورمزکه بارانی که م بوو.

خَدَع فلانا خَدَعًا وخَدَعه: نه وهی بؤ فلانی
دمرخست پیچه وانهی نه وه بوو که
له ناو دلی دابوو ویستی به بی نه وهی
به خوی بزانئ زه بریکي
لیدا ۵ قورئان دمفه رموی: ﴿وَإِنْ
يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنْ حَسَبَكَ
اللَّهُ﴾.
خَدَع الشَّيْءُ خَدَعًا: شته کهی شارده وه
ونی کرد.
خَدَع الدابة: ولاغه کهی به سته وه هچ
له ورو نالقی نه دایه.
خَدَع الثوبُ: قوماشه کهی نوشتانده وه.
اَخْدَعه: شاردییه وه په نهانی کرد.
اَخْدَع فلانًا: فلانکه سی هه لنا بؤ
فیلکردن و چاوراو.
خادعه مُخَدَعَة: به مانا (خَدَعه) دی.
خَدَعَة: به مانا (خَدَعه) دی.
خَدَعَة: به مانا (خَدَعه) دی ۵ قورئان
دمفه رموی: ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ
اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ﴾.
اِئْتَدَعَ: فیلای لی کرا
هه لئه تیندرا ۵ وای دمرخست
هه لئه تیندرا وه مهاش نه بوو.
اِئْتَدَعَ الشَّيْءُ: شته که خوی حه شارداو
له بهرچاو گوم بوو.
اِئْتَدَعَ السوقُ: بازار کهوت ۵ کرپن و
فروشتن تی لیدا نه ما.

تَخَادَعَا: هەریەکە لەو دووانە فێلیان
لەبەگتر کرد.

تَخَادَعُ فُلَانٌ: فەلان وای نیشاندا فێلی
لێکراوە.

تَخْدَعُ: فێلکردنی بەسەر خۆیدا هێنا.
الْأَخْدَعُ: رمگی لامل ە بەهەردوو رمگی
لامل دەگوترێ: (الأخدعان).

الخادع من الطريق: ئەو رێگەبەبە
هەندێ دیارم و هەندێکی کوێر
بۆتەو ە دەگوترێ: (دینار خادع)
دینارمەکە کەمە ە کێشی تەواو نییە.
خوادع (سنون خوادع): ددانێ بێ خێرو
کلۆر.

الحادة: دەرگای بچوک کە دەبێتە
بەشێک لە دەرگای گەورە ە ژوری
بچۆکۆلە لەناو خانوودا، (ك:
خوادع) ە.

الْخَدْعُ: زۆر فێلباز و باشقولگر.

الْخَدْعَةُ: فێل و پیلان:

الْخَدْعَةُ: یەكجار فێلکردن ە دەگوترێ:
(الحرب خدعة) شەڕ فێلێکی
بەسە ە بەیەك فێل بەلایەكا
دەگەڕێ.

الْخَدْعَةُ: زۆر فێلباز ە دەگوترێ:
(الحرب خدعة) واتە شەڕ زۆر فێل و
پیلانی گەرمەکو و ئەوانە
شەڕدەكەن دەبێ زۆر فێل و تەلەكە
بزانن.

الخدوع: ئەو ئاژەڵە شیردەرمیە جار جار
شیر دەدا و جار جار جاریش
دەسگرتەو ە رێگایەك هەندێکی
كوێر بوبێتەو ە هەندێکی دیار بێ.
الْخَدْعُ: زۆر فێلباز، دەگوترێ: (رجل
خيدع) و (ذئب خيدع) و (طريق
خيدع) ە هەروا ناو ە بۆ تێراویكە
(سەراب).

الْمُخْدَعُ: ئەو كەسەى زۆرى فێل
لێكراى و چەقاو ە سوو بوو.

الْمُخْدَعُ: ژوور لەناو خانوودا
ە گەنجینە (ك: مخادع).

خَدَفَ خَدْفًا: رۆپێشت بەخێرای
بەهەمناوێ كورت ە كەوتە نازو
نیعمەتەو ە دەگوترێ: (خَدَفَ لِي
الْخَصْب).

خَدَفَ الشَّيْءُ: شتەكەى بڕپێهەو.

خَدَفَ الثَّوْبَ: قوماشەكەى بڕى و پارچە
پارچەى كرد.

اخْتَدَفَهُ: بەمانا (خَدَفَهُ) دى ە هەروا
بەمانا رەفاندن دى.

الْخَدْفُ: سەرئەشەقەى ناوگەشتى ە كلكى

كەشتى كە بەهۆى ئەو كلكەو ە
رێموى كەشتیەكە دیاری دەكړی.

الْخَدْفَةُ: پارچەى شت ە كۆمەلێك لە
ئادەمیزاد دەگوترێ: (كنا لي خدفة
من الناس) و (مَرَّتْ خدفة من الليل)

سه عاتيك له شهو روڼی.

خَدِلَ خَدَلًا وَخَدَالَةً وَخَدُولَةً: پرې بوو ،

ته واو بوو ، بالغ بوو ۵ دگوتري:

(خَدِلَ الْغُلَامُ وَخَدِلَتِ الْمَرْأَةُ وَهَكَذَا).

الْخَدْلُ: تېرو پرېو ته واوو بېكهمو

كوړی ۵ (غلام خدل) گهنجیكي

ته واوو ريكو بيكه ۵ (وامرأة خدلة)

ناهرمتيكي ته واو جهسته ريكو

بيكه ۵ بولم تري وردو بيزوك كه

به هوې خزمه نه كردن و دمردو بې

ناوې باش هي شومه كي

هه لنه پېچايي.

الْخَدْلُج: ناده ميزادې دهست و پهل و

قل و قاچ نه ستورو گوشتن ۵ (چوار

پهل هموي).

خَدَمَهُ خَدَمَةً: پيداويستی نهوي دابین

کرد (فهر وهي خادم) (ك: خَدَمَ

و خَدَامَ) (وهي خادمة).

اَخْدَمَهُ: خزمه تكاری يو دانا.

خَدَمَهُ: به مانا (اَخْدَمَهُ) دئ.

خَدَمَ السَّعِيرَ: پيوندی له قاچي

حوشترمه کرد.

تَخَدَّمَ خَادِمًا: خزمه تكاری راگرت.

اِخْتَدَمَ: خزمه تي خوې کرد.

اِخْتَدَمَ فَلَانًا: داوای له فلانكس کرد

خزمه تي بكا.

اِسْتَخْدَمَهُ: كردی به خزمه تكار ۵ داوای

ليكرد خزمه تي بكا ۵

خزمه تكاريكي پيشكهش کرد.

الْخَدَامُ: نهو كه سهي زور خزمه تي بكا.

الْخَدَمَةُ: ساتيك له شهو يان له رږڅ.

الْخَدَمَةُ: نه لقه يه كي پته وي ناسنه

دمكريته قاچي حوشترموه ۵ شوراي

قايم و پته و ۵ كوړو

كډمه ل ۵ دگوتري: (فَضَّ اللَّهُ

خَدَمَتَهُمْ): خودا كوړو كډمه ليان

ليك هه لومشي ني ۵ سېرمه يه كي

قايم و پته و دمكريته زمندی

حوشترموه واته: باريكايي پشت

سمي ۵ كه له بچه ۵ خرخال.

الْخَدُومُ: زور خزمه تجي.

الْمُخْدَمُ: نهو كه سهي زوري خزمه تكار

هه بن و دمه لمه نديج ۵ شويني

تيكردني هه لقه و خرخال له قاچي

ناهرمت يان هي حوشتر.

الْمُخْدَمُ: كه سيك نيشي نهو بې خزمه تكار

پيشكهش به كه ساني تر بكا.

الْمُخْدَمَةُ: شويني نه لقه يان پيوند له

قاچدا ۵ واته: باريكايي قاچ پشت

قاچه رقه بډ نادمي و پشت زمنگ

بو ولاخ.

الْمُسْتَخْدَمُ: نهو كه سهي

له فهرمانگه يه كي دمه لمت كار بكا

به موجه يه ك.

خَادَتْهُ: پشتگیری قسه‌ک‌ی کرد،
ته‌صدیقی کرد ۵ (هر عَادِن
و خَدین).

الْخِیْنُ: دُوست و برادر ۵
هاوَه: دُستی دلداری و نه‌ینی ج
پی‌او بی ج نافرمت بی ۵ قورن
دمه‌رموی: ﴿وَأَنزَلْنَا لَهُمُ الْغُورَانِ
بِالْمَعْرُوفِ مُخَصَّنَاتٍ غَيْرِ مُسَافِحَاتٍ
وَلَا مُتَخِدَّاتٍ أَخْدَانٍ﴾.

الْغُدَّةُ: نه‌و که‌سه‌ی دُست و هاو‌پئی
زُور دم‌گ‌ری.

الحِدِیو: ناز ناوی فه‌رمان‌روای می‌صر
بووه له‌زیر دمه‌لاتی تورکه
عوسمانییه‌کانداو نه‌و سمرده‌مانه‌ی
رابردو تا سمرده‌می کُوماری.

خَذَّاءُ: گ‌م‌ردن که‌ج بوو زُیر بار بوو.
خَذِیْ له خَذَّاءُ و خَذَوُا و خَذَّاءُ: به‌مانا
(خَذَّاءُ) دئی.

أَخَذَّاءُ: زه‌لیل و گ‌م‌ردنکه‌چی کرد.

اسْتَخَذَّاءُ له: به‌مانا (خَذِیْ) دئی.

خَذَّ الْجَرَحُ خَذَّاءُ: برینه‌ک‌ی کی‌م و زوخاوی
له‌ب‌م‌ر رُوی.

أَخَذَّ الْجَرَحُ: به‌مانا (خَذَّ) دئی.

خَلَّتْ الْهَيَّوَانُ: گی‌انله‌ب‌م‌ره‌که په‌له‌ی
کرد ۵ قاجی که‌وانه‌یی کرد.

تَخَلَّتْ الشَّوْبُ: قوم‌اشه‌که د‌پ‌ا.

الْخُتْرَفَةُ: پارچه‌یه‌ک له‌قوم‌اش.

الْخُرُوف: دم‌سکی دم‌ستاپ پارچه‌ی داریکه
ده‌خ‌ریته کونی دم‌ستاپی س‌م‌روه
دم‌ستی پی دم‌گ‌ری پی‌ی
ده‌خ‌ولیند‌ریته‌وه.

خَذَعَ اللحمُ خَذَّاءُ: گوشته‌ک‌ی پارچه

پارچه‌ی کردو نه‌نجن نه‌نجنی کرد.

خَذَّعَهُ: به‌مانا (خَذَّعَهُ)

دئی ۵ دم‌گ‌وت‌ری: ۵ (خَذَّعَهُ السِّیوف)

شم‌شیر ه‌م‌وو جه‌سته‌ی نه‌نجن

نه‌نجن‌کردووو چونکه نه‌وه‌نده‌ی

ش‌م‌رو ه‌م‌را‌کردووو.

خَذَّعَ الشَّيْءُ: نه‌ملاو نه‌ولای شته‌ک‌ی

ب‌ری ۵ دم‌گ‌وت‌ری:

خَذَّعَ الشَّجَرَةَ: لقو پُویی دره‌خته‌ک‌ی

ب‌رین.

تَخَذَّعَ اللحمُ وَنَحْوَهُ: گوشته‌ک‌ی یا شتیکی

تری له‌و جُوره نه‌نجن نه‌نجن کرد

به‌بی نه‌وه‌ی پارچه‌ی پارچه‌ی ب‌کا.

خَذَّعَ: پ‌م‌رت و بلاو ۵ دم‌گ‌وت‌ری: (ذَهَبَرا

خَذَّعَ مَذَّعَ).

الْمُخَذَّعَةُ: پارچه‌ی گوشتیک یا شتیکی

تری له‌و جُوره.

الْمُخَذَّعُ: ب‌ر‌زاو.

الْمُخَذَّعَةُ: ک‌یرد (ك: مخ‌اذع) ۵.

خَذَّتِ الدَّابَّةُ خَذَّاءُ وَخَذَّافًا: ولا‌خه‌که

په‌له‌ی کرد له‌ رُویشتنه‌ک‌ی‌دا

ب‌م‌ردو جه‌وی له‌زیر قاجی

دم‌ر‌پ‌رین.

خَذِفَ بالخصا: به په له پیتکه بهردوچکه ی
هاوېشتن.

خَذِفَ الشَّيْءُ: شته که ی برپیه وه (هو وهی
خدوف).

المِخْدَلَةُ: قَوْجَه قاینی ۵ دار
لاستیک ۵ نامیریکه منسدال
بهردوچکه ی پی دمگریته بالنده.

خَذِقَ خَذَقًا: جیقته ی فری دا.

خَذِقَ الدَّابَّةَ: له ولاخه که یه وه ژمنی بو
نهموی باش برپوا ۵ ولاخه که به هو ی
تیوه ژمنینه وه باش پړوی.

خَذَلَ خَذَلًا وَخَذَلَانًا: جیا
بـووه ۵ گوښه گمر

بـوو ۵ لاکه وت ۵ هه لپړاو
تهرمبوو ۵ دمگوتری: (خَذَلَتِ

الظبية)، دمگوتری: (فلان خذول
الرَّجُل) فلانکس قاجسی

عمرزناگری.

خَذَلَ فلاناً وعنه: دمستی له فلانکس
بهرداو چیدی پستی ناگریو

پارمته نادا ۵ ریسوای گرد.

خَذَلَهُ الله: خودا ریسوای گرد له لومو
چاو بهرموژپری نه پپاراست.

أَخَذَلَتِ الظبية وغرها: ناسکه که به سمر
بیچوومکه یه وه مایه وه.

خَذَلَهُ: هه لینا بو نهموی نه چی بو
شپړو فه شل بیئی.

خَذَلَ عَنْهُ أصحابه: هاوه له کانی وا

لیکړدن ریسوای بکه ن.

تَخَذَلَتِ الطَّيْبَةُ: به مانا (أخذلت) دی.

تَخَذَلَتِ القوم: هه ندی له خه لکه که
هه ندی کی ترپانی ریسواگرد.

تَخَذَلَتِ رجلاه: قاجه کانی بیپیز بوونو
رؤپینی بو ناگری.

أَلْغَذَلَةُ: که سیک زور خه لک ریسوا
بکا.

أَلْغَزُولُ: دوگیانی که که ژانی هاتی
له شوینی خوی نه میئی له تاوان نهم
دیوو نهم دیوبکا.

خَذِمَ الحيوان وغره: په له ی گرد خیرا
رؤپشت.

خَذِمَ الصقر: هه لک که به دمندوک
له کوشتییه که ی دا.

خَذِمَ الشَّيْءَ خَذَمًا: شته که ی به خیرایی
پارچه پارچه ی گرد.

خَذِمَ: خیرا رؤپشت، دمگوتری: (خَذِمَ
الفرس).

خَذِمَ فلان: فلانکس دلپاک و
به خشنده بوو خیرخواه.

خَذِمَ السيف: شمشیرکه برنده بوو.

خَذِمَ فلان خَذَمًا: فلانکس داپرا، هه والی
نهما، دیارنهما.

أَخَذَمَ: دانی به زه لیلی و ژپړ باری خوی
دانا ۵ داسه کنا.

أَخَذَمَ الشراب: مه پیه که سمرخوشکر
بوو سمرخوشیکرد.

أَخَذَ النَّمْلُ: پشْتِنِي نِه‌لِه‌كهی چاك
كردموه.

خَذَمَهُ: پارچه پارچه يکرد ۵ بری.

خَذَمَ أَذَنُهُ: گویچه‌ی بری.

تَخَذَمَ: بُو موطاومعه‌ی (خَذَمَهُ) هاتووه.

تَخَذَمَ فُلَانٌ: فُلَانَكه‌س دابراو هه‌والی
نه‌ما.

تَخَذَمَ الشَّجَرَةَ: دره‌خته‌کهی برییه‌وه.

الْخِذَامَةُ: پارچه‌یه‌ك له‌شت.

الْخِذَمَاءُ: (شاة خذماء) مَهْرِيك هه‌راخی
گویچه‌ی برایی.

المِخْدَمُ: شمشیری برنده (ك: مخادم) ۵.

خَذَا خُذُوا: شلو شه‌وێل بوو.

خَذَا لَحْمُهُ: گوشتی جه‌سته‌ی توندو بر
بوو.

خَذِي خَذِي: به‌مانا (خذا) دئ.

خَذِي الرَّجُلُ: پیاوه‌كه زه‌عیضو بئ وه‌ج
بوو.

أَخَذَاهُ: ژه‌رباری کرد ۵ زه‌لیل و دامای
کرد.

أَخَذَا: شوڤ بوونه‌وه‌ی گویچه‌یه به‌سه‌ر
لارومه‌تدا ۵ كرمیكه له‌گه‌ل
پیسایی ئازهلدا دپته‌دمر.

الْخِذَاوِيَّةُ مِنَ الْأَذَانِ: گویچه سوک.

خَرِي خَرَاءُ وَخَرَاءُ وَخَرَاءُ: پیسایی کرد.

الْخُرُوءُ: ریخ و قشبل، پیسایی ئاده‌میزاد
(ك: خُرء)

الْمَخْرَأَةُ: شوینی پیساییکردن،

ئاودمست (ك: مخاری)

الْمَخْرُوءَةُ: به‌مانا (المخرأة) دئ.

خَرِبَ خَرِبًا: بوو به‌دزو جه‌رده ۵ (هر
خارب) (ك: خُرَاب) ۵.

خَرِبَ الشَّيْءُ: شته‌کهی کونکرد دراندی.

خَرِبَ دِينُهُ: ئایینی خو‌ی شیواند شك و
گومانی تیدا په‌یداگرد.

خَرِبَ الشَّيْءُ: شته‌کهی سه‌هت کرد بی
سودی کرد له‌کاری خست.

خَرِبَ فُلَانًا: له‌کلوتی دا.

خَرِبَ الشَّيْءُ خَرِبًا وَخَرَابَةً: شته‌کهی دزی.

خَرِبَ خَرِبًا وَخَرَابًا: شته‌كه له‌كار كه‌وت و
سودی نه‌ما.

خَرِبَ الْمَكَانُ: شوینه‌كه جه‌ل بوو كه‌سی
تیدانه‌ما.

خَرِبَ الْحَيَوَانُ: ئازهلکه گویچه‌ی
هه‌لدرا ۵ (هر أخرب وهی خرباء)
أخربته: ویرانی کرد.

أخربه فُلَانًا: فُلَانَكه‌سی به‌دز هاته
به‌رجاو.

خَرِبُهُ: به‌مانا (أخربته) دئ.

خَرِبَ الْمَزَادَةُ وَغَرُهَا: دهمکی بو
تیشودانه‌كه دروست کرد.

اسْتَخْرَبَ: به‌مانا (خَرِبَ)

دئ ۵ ده‌گوترئ: (استخرب فلان):

فُلَانَكه‌س به‌ه‌وی کاره‌ساتیکه‌وه
تیک شکاو نه‌هامه‌تی به‌سه‌ردا هات.

اَسْتَحْرَبَ اِلَى فُلَانٍ: نارمزوی لای
فلانکهسی کرد.

الْأَخْرَبُ: گوی هه لدرپاو.

الْخُرَابَةُ: کونی پان و پوژی
کهوانهیی هه بلیک له پرژی
دارخوما هه تاته بهردیک کونیکی
لهناومراستی دا هه بی و هه بلیکی
تیخرابی.

خُرَابَةُ الْأَبْرَةِ: کونی دمرزی:

خُرَابَةُ الْوَلَكِ: سهری ئیسقانی ران لهناو
قه پوژکی چهوزی دا.

الْخُرُوبُ: تورمه که به که شوان تی شووی خووی
تیدا هه لدمگری هه (زاراومیه کی
زانایانی عوروزه).

الْخُوبُ: به مانا (الْخُرْبُ) دئ هه شوینیک
درمختی (غضاى) لئ بروی.

الْخُرْبُ: کهوانه به که له سهروی ورگی
ئه سهپه ومیه هه توکی خوار ئه ژنوی
ئه سب هه نیڕینه ی حوبارا هه (ک:
خراب و اُخراب) دهمگوترئ: (فلان
خُرْبُ) فلانکهس ترسنوکه.

الْخُرْبُ: قهراخی کیو؛ دهموهی سنوری
کیو.

الْخُرْبَاءُ مِنَ الْمَعزِ: نهو بز نه به گویچکه ی
هه لدرپای.

الْخُرْبَانُ: ترسنوک.

الْخُرْبَةُ: بیژینک هه عهیبو

لهککه هه شهرمگا هه هه له هه
چهیاچون هه قسه ی ناشیرین.

الْخُرْبَةُ: کونی گه ورمو کهوانه یی.

خُرْبَةُ الْمَزَادَةِ: قلفه ی تی شودانی
شوان هه سه ره ئیسقانی ران هه نهو
قرویلکه ی دهمچیته ناو
حه وه زوه هه عهیبو
ره خنه هه گومان هه تورمه که به که
شوان تی شووی خووی تیدا
هه لدمگری هه (ک: خُرْبُ، اُخراب،
وْخُرْبُ).

الْخُرْبَةُ: شوینی ویرانه؛ کاوله کوئن.

الْخُرْبَةُ: به لاو کارمسات هه
تاوان هه عهیب.

الْخُرْبَةُ: شوینی ویرانه، کاوله کوئن (ک:
خُرْبُ) دهمگوترئ: (وقعوا في وادی
خُرَبَاتٍ) واته: کهوتنه شیوی
فهوتینه رو ترسناکه وه.

الْخُرُوبُ: خرنوک هه رومکیکه به خووی و
به بهرمکه شیی دهگوترئ:
خرنوک هه بهرمکی دریزکوله ی همیه
لهشیوه ی گورچیلهدایه هه بهرمکه ی
تفته، له گه ل زهمدینه ی هیلکه دا
دهگریته دهرمانی چاو ئیشه بو ژور
دهرمانی تریش به کارده هیندرئ،
بهرمکه ی دهخوری، ئالفیکی باشیشه
بو ئاژهل.

الْحُرُوبَةُ: (لهزاراوهی نالتونچیهکاندا)

دهنکه دانه و پلهیه که زیری پی
دمکیشری.

الْحَرِيزُ: کاله که له پهندي پيشيناندا
هاتووه دهلی: (دوو خه ربوز
به دمستیك هه لئاگیري) ه له
حه دیشی نه نه س دا هاتووه دهلی:
دیتم پیغه مېهر (يجمع بين الرطب
والخربز) خورماو کاله کی پیکه وه
دهخوارد.

حَرِيشُ الشَّيْئِ: شته که ی تیکندا
له که لکی خست ه یان شته که ی
هایم و قوّل و پیک و پیک
نه کرد ه دمگوتری: (حَرِيشُ
الكتاب): کتیبه که ی تیك و پیک دا،
یان کتیبه که ی جوان ریک نه خست.
الْحَرِيشُ: تیکه لی و پیکه لی و هه راو
هؤریا ه (ك: خرايش) ه.

حَرِيشُ الْأَشْيَاءِ: شته گانی لیك
هه لاوارد.

حَرِيشُ الدَّابَّةِ الزَّرْعِ: ولاخه که زوری
له کشتو کاله که خوارد هیچی
نه هیشته وه.

حَرِيقٌ فِي مَشِيهِ خَرِيقَةٌ وَخَرِيقًا: په له ی
کرد له رویشتندا.

حَرِيقُ النَّبْتِ: گزو گیاهه تیك هالا.

حَرِيقُ الشَّيْئِ: شته که ی برپیه وه،

شته که ی دراند.

حَرِيقُ الْعَمَلِ: کاره که ی تیکندا.

اخْرَيقُ: به زموییه وه نووساو جو له ی
بو نه کرا، ته مېه ل بوو کارو کاسی
نه کرد ه سهرکوت کرا و مگوو
سهرکوت کردنی گومانکار ه سهری
خست به بی دمنگی.

الْحَرِيقُ: نافرمی دریزی که ته وه
زبه للاح ه نافرمی خوشرؤ.

الْحَرِيقُ: هه وزیکه ناوی تییدا کو
دمکریته وه ه ته نکی گه وه.

حَوْتَ الطَّرِيقِ به الی کذا: رینگاهه بهرمو
نه وی برد.

حَوَا الشَّيْئِ: شته که ی شهق کرد
دایرپی ه کونی کرد.

حَوْتَ الْأَرْضِ: رینگاو کون و قوژبی زمو
شارما بوو.

الْحَوْتُ: کون؛ کونی بچکوله، دمگوتری:
(وقعوا في مضائق مثل أخرات

الإبر) ه که وتنه کی شهو ته نگزی
وهما لی رزگار بوونیان نه بی.

أخرات الفارز: رنجکه و تولهری
چوله وانی و کیوو که ژ.

الْحَوْتُ: کون و که له بهر ه سهگ و گورگی
گورج و گوّل.

الْحَوْتُ: کون ه نه لقه و قولقه، (سهره
قهپاسه و گوریس).

ناوی کرد.	الحِریّت: چاوساگی شارمزا بهریگی
خَرَجَ السحابُ: ههورهکه بهرفراوان بوو	بیابان ۵ لیزان لهکارویاردا ۵
بلاو بووهوه.	لهسیرهی پیغه مبهردا هاتووه
خَرَجَ خَرَجاً: بوو به دورمگ ۵ رمنگاو	لهباسی گۆجدا دهلی: (فاستاجر رجلاً
رمنگ ۵ دمگوتری: (خَرَجَتِ الْأَرْضُ):	من بنی الذیل هادياً خریئاً، (ك:
زموی رمنگاو رمنگ بوو ههندی شوینی	خراریت).
گیای لَ رواو ههندیکی روتنه.	أَلْمَغْرَتُ: ریگی راست و ناشکرا (ك:
خَرَجَ العام: سالهکه ههندیکی همرزانی و	مخارت).
ههندیکی گرانی بوو.	خَرِثَتِ الْمَرْأَةُ خَرِثاً: نافرمتهکه همدوو
خَرَجَ النعام: نوعامه بهلهک بوو ههندیکی	کهلهکهی قهلهو فش بوون و گۆشتی
رمش و ههندیکی سپی.	شوړپووهوهو شل بوو ۵ (هی خرثاء،
خَرَجَ الشاة: مهرکه کهلهکهو قاجهکانی	(ك: خُرْث).
سپی و باقی جهستهی رمش، (هو أخرج	المُخْرَاءُ: میرولهیهکی مهیلهو سووره.
وهی خرجاء).	المُخْرَبِيُّ: شتومهکی ناومال ۵ یان
أَخْرَجَ فُلان: فلانکس خهراج و	خراپترین و بی کهلک ترین شتی
سهپانانهی خوی دا ۵ نوعامهیهکی	ناومال ۵ قسهی پرو بوچ.
بهلهکی گرت.	خَرَجَ: له شوینی خوی چوووه دمر یان لهو
أَخْرَجَتِ الرَّاعِيه: مهرکه ههندی	بارو دۆخهی تییدا بوو رزگاری
لهپاوانهکهی خواردو ههندیکی جی	بوو ۵ چوووه ناو حالهتیکی ترموه.
هیشت.	خَرَجَتِ السَّمَاءُ: ناسمان ههوری نهماو
أَخْرَجَ النَّاسُ: خهلهکه سالیکیان	بوو بهساو.
بهسهردا تیپهپری نیوهی همرزانی و	خَرَجَتِ خَوارجُ فُلان: پیاوتمی و
نیوهی گرانی بوو.	نهجیبزادهی فلان دمرکهوت.
أَخْرَجَ الْحَدِيثُ: فرماشتهکهی	خَرَجَ مِنَ الْأَمْرِ أَوْ الشَّدَّةِ: لهوکاره یان لهو
پیغه مبهری بهرشتهی راست و	ناخوشییه رزگاری بوو.
دروستهوه ریوایمت کرد.	خَرَجَ عَلَى السُّلْطَانِ: لهپاشا قاجاخ بوو.
أَخْرَجَ الشَّيْئُ: شتهکهی دمرکرد.	خَرَجَ فِي الْعِلْمِ: لهزانیاری دا پیشکهوت و

أخرج الرواية أو المسرحية: لهسمر شاشه
يان لهسمر شانؤ بهشيودي فهني
مهسمرهحييهكهي رانواند (هو
مُخْرِج)
خَارَجَ عَبْدُهُ: لهگهل عهبدمهکهي دا
رنيکههوت ههموو مانگيک شتيکی بو
بگيرپيتهوه.

خُرْجَهُ فِي الْعِلْمِ وَالصَّنَاعَةِ: فيري
زانياري و پيشه سازي کردو کارامای
کردو زانياري پيدا ه قوتابييهکهي
پيگهياند.

خُرْجَ خَيْلُهُ: نهسپو ولاخهکهي رامکرد.
خُرْجَ الْأَرْضِ: زموييهکهي خهرساندو
خهراج و عوشری بو دپاری کرد.

خُرْجَ الشَّيْءِ: شتهکهي بهدوو رنگ
رنگ کرد.

خُرْجَ الْغِلَامِ لَوْحَهُ: قوتابييهکهي
لهوحهکهي ههنديکی رنگ کردو
ههنديکی رنگ نهکرد.

خُرْجَ فُلَانٍ عَمَلَهُ: فلانکس کارهکانی
جوړاو جوړکردن.

اخْتَرَجَ: شتهکه دوو رنگ بوو.

اخترج الشيء: شتهکهي دمرخست، دمری
هینا ه له ههديشي پيغه مبهردا
(د.خ) (فاخرج غرات من
قربة) ه همروا بهمانای (استنباط) و
ليومرگرتن و ليتيگه پيشتن دي.

اخرج فلاناً: داوی لهفلان کرد بيته
دمر بولای.

تَخَارَجَ الْقَوْمُ: همريهکي لهو خهکهي به
نهندازي هاودهکهي بزوي دابين
کردو هاوبهشي لهکومهکييهکهدا
کرد.

اَخْتَرَجَ الشُّرَكَاءُ: همريهکي
لههاوبهشهکان بهشهکهي خوي بو
هاودهکهي به فروشتن
دياريکرد ه لهههديشي ثيبنو
عهباسدا هاتووه (لا بأس أن يتخارج
القوم في الشركة تكون بينهم).

تَخَرَّجَ فِي فَنٍ كَذَا: لهو فهننهدا دمرچوو،
فيري بوو.

إِخْرَجَ النِّعَامَ: نوعامهکه بهلهک بوو.

إِخْرَاجُ النِّعَامِ: نوعامهکه بهلهک بوو.

اسْتَخْرَجَهُ: داوی ليکرد بيته دمر
بولای.

اسْتَخْرَجَ الشَّيْءَ مِنَ الْمَدَنِ: شتهکهي
لهکانزاکه دمرهیناو لهقور و تمبو
توز پاکي کردهوه.

اسْتُخْرِجَتِ الْأَرْضُ: زموييهکه چاکرا بو
کشتوکال و رواندن.

الْتَّخْرِيجُ: ياريهکي مندالی عمرمه، که
تييدا هاواردمهکن ه (خراج خراج)
پهکيکيان شتيک دمخاته مشتي
خويهموو بهواني تر دهلي: و مرن

هه‌لی هیئنن چیم له‌دمست دایه
دمری بیئن.

الخارجُ من کل شیئ: دیوی دمره‌وی
شته‌که و بینراومکه‌یه.

الخارجی: نه‌وشته‌ی به‌سمر هاو
وینسه‌کانی دا بالاده‌سست
بئ ۵ که‌سیک ببیته گهورمو بنه‌ماو
وه‌جاخزاده نه‌بی ۵ که‌سیک
له‌پاشاو فرمان‌پروا یاخی بیی، یان
به‌گوئی نه‌کا ۵ هه‌روا ناوه بو تاکی
خه‌وارچه‌کان.

وزارة الخارجية: دامو دمزگایه‌که کارو
باری دمره‌وی ولات جیبه‌جی دمکا.

الخارج: نه‌و به‌رو بوومه‌یه له‌زموی
کشتوکالی دمردمه‌یندری ۵ تام
خوش؛ دمگوتری: (هذه التفاحة طيب
ريحها طيب خراجها) له‌م رسته‌دا
(خراج) به‌مانا تام
خوشییه ۵ هه‌روه‌ها:

الخارج: باجو گومرگو سهرانه‌و
مه‌رانه‌و نه‌م شتانه‌ش دمگرتیه‌وه.

البلاد الخراجية: نه‌و ولاته‌یه سوپای
نیسلام به‌ناشتی ده‌ستی به‌سمر‌دا
گرتوووه به‌صوئج و پیککه‌وتن
نه‌رمزکه دراوخته‌وه به
خاو منه‌کانیان له‌به‌رامبهر
نه‌ندازمه‌کی دیار‌یکراو که بیدهن
به‌حکومه‌تی نی‌سلامی ۵ (ك:

الخارج، أخرجة) ۵.

الخارج: به‌مانا (الخارج) دی ۵ هه‌روا
به‌مانا نه‌و کی‌م و زوخاوو شته دی
که له‌برین دمردی.

الخُرج: نه‌وشته‌ی له‌زموی و شتی تر
ومبه‌ره‌م دی و ده‌بیته واریدات.
خُرج السحاب: نه‌و بارانه‌یه به‌هیواشی
له‌هه‌ور دپته خوارموه ۵ هه‌روا وشه‌ی.
الخُرج: پیچه‌وانه‌ی (الدخل) دی ۵
گومرگو باجی سالانه.

الخُرج: خویدان و تورمه‌که و جه‌واله
بچکوله‌یه‌که له مو یان له‌چهرم
دروست دمگرتی دوتایه به‌نه‌م دیوو
نه‌و دیوی پشته و لاخدا
شۆردمگرتیه‌وه و شتی تی دمگرتی
تیرمو هۆرپشی پی دمگوتری، (ك:
خُرْجَة واخرجة).

الخُرْجَة: که‌سیک زۆر له‌مال دمربجیته
دمروه.

الخُرْج: مللریز ۵ دمگوتری: (فرس
خروج).

الخُرْج: له‌زانستی (سهره‌وادا) بریتییه
له‌حه‌رفی (مهد) به‌شوین (هه‌ا
الوصل) دا بی له‌سهره‌وای ره‌هادا.
يوم الخُرْج: رۆزی قیامت ۵ رۆزی
جه‌زن.

الخوارج: پیرپنکن له‌پیره نی‌سلامییه‌کان

خَرَدَتِ الْفَتَاةُ: ئافرتهكه بهكچى
مايههوهو بوو بهقههرو شوى
نهكرد.

خَرَدَ فلان: فلانكس زور بهشهرمو حهيا
بوو.

خَرَدَ صرته: دمنگى نزمو لهسهره خو بوو
نيشانهى شهرمى پيووه
بوو ۵ بېدمنگيهكهى درنزهى
كيشا ۵ (هو خارد) (هى خريد وخریده).
اخرد الفتى: لاهمهكه لهشهرمان بېدمنگ
بوو.

اخرد الرجل الى اللهو: بياومهكه بهلاى
لههوو لهعهبدا چوو ههزى لهوه
بوو.

تَخَرَّدَتِ الجارية: بهمانا (خَرَدَت) دى.
اَلْخُرْدَةُ: همرماليك وردو پارچه
پارچهبى.

اَلْخُرْدُ: ئافرتمى بهزهوقو زيندو
گهشهدار ۵ كچى دهست لى نه دراو.
اَلْخُرِيد: بهمانا (اَلْخُرُود) دى، دمگوترى:
(له صوت خريد) دمنگيكى نزمو
نهرمى هميه له شهرما دمنگى
ههئناپري.

اَلْخُرِيدَةُ: بهمانا (اَلْخُرِيد) دى، ههروهه
دمنكه لوئلوئى كون نهكراو.

اَلْخُرْدِيْق: شورباوى بهگوشتموه.
خُرْدَلَتِ النخلَةُ: دراخورماكه زورى

لهسهردمى ئيمامى عهلى دا لهئيمام
ههنگهههوهو لهژېر بهيعهتو
وهلاء بو ئيمامى عهلى چونهدمرو
دزى وهستان.

اَلْمَخْرَجُ: شوينى لى هاتنه دمروهى
شت، (ك: مَخَارِج) ه، لهلاى زانايانى
(علوم قرآن) و تهجويدو
صهرفييهكان شوينى هاتنه
دمروهى دمنگى پيتيكه له
پيتهكانو حياكردنهوى لهوانى تر
بههوى دمنكهكهوه.

خُرْخَرَ الماءُ: ئاوهكه خوږه خوږى دى.
خُرْخَرَ النائم: خهوتوكه پرخهپرخى
دى ۵ پرخهى هات.

تَخْرُخِرُ بطنُهُ: سكى چوو، سكى قوږه
قوږى لى هات.

تخرخر الرجل: بياومهكه لهبهر بى هيزى
لازه لاهيهتى.

تخرخرت المرأة: ئافرتهكه دواى قهلهوى
زعميفو لاوز بوو.

اَلْخُرْخُرُ: خوشترى شير زور ۵ بياوى
زيان نهرمو نول.

اَلْخُرْخُور: بهمانا (اَلْخُرْخُر) دى، (ك:
خراخى) ه.

خَرَدَ خَرْدًا: بى دمنگيهكهى درنزهى
كيشا.

خَرَدَتِ اللؤلؤةُ: مرواريمكه بهكون
تينهكراوى مايههوه.

كواستيانموه بؤ شوئنيكي تر، (فهم
اخرار والخرارة).

خو الماء الأرض خرا: لافاومكه زموييهكه

هه لدری و پئیدارویی.

اخره: خستیه خواری.

انخر: كهوته خوار.

انخر الرجل: پیاومكه شلو شیواو

شله پهته بوو.

اخراره: سهرچاوهی کانی ۵ دارنیکی

بچكولهیه منداال پهتیک

لهسهرنیکیانی دمخا، سهرمکهی تری

پهتهکه دمگریو هه لیدمخولینئ

دمنگیکی لیدی. بالندهیهکه

لهسورهد گهورمتره، (ك: خراة).

اخره: بنکی گوپچکه، گهروی بهرداشی

ناش نهو شوئنهی له دؤنلهکهوه

گهمنهکهی تیدمپژئ ۵ زمویییهک

لافاو هه لیدریبی.

اخریر: دمنگیکه پهیدا دمبی لهتیز

رؤیشتنی ناو یان لهبالی بالندهی

کهخیرا دمفرئ ۵ شوئنی نزمایی

نیوان دوو گردؤلکه.

اخریان: ترستؤك.

خوژ الجلد ونخه: پیتستهکهی درومه.

خوژ خرازا: کاری خوئی قاپیم و پتهو کرد.

خوژ: بهراویزی چنی، بهمیروو شیرازه

چنی کرد.

اخرارزه: پیشهی میرو هؤنینموه.

لهبهرمکهی بهنهکاملی هه لومراندو

نموی مایهوه دمنکهکانی گهوره

بوون.

خردل اللحم: گوشتهکهی پارچه

پارچهکردو لیکی جیاکردموه.

خردل الطعام: خوراکه باشهکهی خوارد

نموی دی وه لانا.

خردل فلان: فلانکسی بهعهردی داداو

رهمی کرد.

اخردل: گیابهکه له حهقل و دهورو

بهری ریگاگاندا دمپروئ تۆومکهی بؤ

دمرمان بهگاردئ ۵ بهنموونهی

بچوکی دمهیندرتسهوه، دهگوترئ:

(ما عندي من كذا خردل).

اخردولته: ههرنهندامیکی جهسته که

گوشتن بی.

خردل: بهمانا (خردل) دئ.

خو الماء والريح: ناومکه خوهری

هات ۵ رهشباکه وژهی هات.

خو البناء خرا وخرورأ: بیناکه روخواو

هارهی کرد.

خو الشئی: شتهکه کهوته خواری.

خو ساجدا: کهوته سوژده ۵ چوو سوژده

بردن.

خو فلان: فلانکس کهوته نازو

نیعمهتهوه ۵ مرد ۵ تیپهری.

خو فلان علی فلان: فلانکس هیرش

کرده سهر فلان.

خو القوم: خه لکهکه له شوئنیکهوه

الْخُرَّازُ: میرو دروستکمر ۵ زیندرو
نهوکهسهی چهرم دمدروی.

الْخُرَّةُ: میروی ملوانکهو تهزیج.

الْخُرَّةُ: ههموو کونیکو پهتیک که
لهچهرم بی.

الْمِخْرَاز: نهو شتهی پیستی پی
دمدوریتهوه (درپوشه).

المِخْرَزُ: بهمانا (الْمِخْرَاز) دی.

خُوسَى النَّفْسَاءِ خُرْسَاءُ: خوراکى خورسهی
بؤ نافرته زمیستانهکه دروستکرد
خوراکى خورسه خواردمهنبیهکه بؤ
نافرتمی زمیستان لی دمنری ۵ خوراکى
خورسهی دمرخوارد دا.

خُوسَى خُرْسَاءُ: زمانى گىرو قسهی بؤ
نهکرا.

خُرْسَتِ الْكُتَيْبَةُ: هیزه سهربازمهکه زور
بهویقارو لهسهرهخوبون دهنکی
تهقهو رمقهو بگرمو بردمیان
نهبوو.

خُوسَى اللَّبْنُ: شیرمهکه خهست بوو کهرویان
کرده ناوشتی ترهوه خوږهی نههات.

خُوسَى السَّحَابُ: ههورمهکه گرمهوه
بروسکهی نهبوو.

خُوسَى الْمَاءُ: ناومهکه لهرویشتنی دا خوږهی
نههات.

خُوسَى الْجَبَلُ: کیومهکه دهنکی نهداپهوه.

خُرْسَتِ الْأَرْضُ: زموییهکه بهکهکی

کشتوکال نههات، (هر اخرس وهی
خرساء) (ك: خُرْسُ وخرسان).

خُرْسَى فَلَان: بهکوپه ناوی
خواردموه ۵ شهونهنوست بیدار بوو.

أُخْرَسَتِ الْأَرْضُ: زموییهکه بهکهکی
کشتوکال نههات.

أُخْرَسَ اللَّهُ فَلَانًا: خودا فلانکسی توشی
کهپی کرد.

خُرْسَ عَلَى النَّفْسَاءِ: جهلوی بؤ نافرته
زمیستانهکه کرد جهلوی
دمرخوارد دا.

تُخْرَسَتِ الْمَرَأَةُ: نافرتمهکه جهلوی بؤ
خوی دروست کرد ۵ له پهندی
پیشیناندا هاتووه دهلی: (تُخْرَسَى
يَانَفْسُ لَا مَحْرَمَةَ لَكَ)، واته: بؤ خوت
بهدمستی خوت کاری خوت نهنجام
بدهو پشت بهکس مهپهسته.

اسْتَخْرَسَتِ الْأَرْضُ: زموییهکه بهکهکی
کشتوکال نههات.

الْخُرَّاسُ: خواردمهنبیهکه بؤ نافرتمی
زمیستان دروست دمکری ۵ یان
بهبؤنهی مندالبوونهوه دروست
دمکریو خهکی بؤ بانگ دمکری.

الْخُرَّاسُ: کوپهوه کؤلینه دروست کهر
ومستای کؤلینهوه کوپه ۵ فروشیاری
کوپهوه کؤلینه ۵ عمرهق دروستکمر.

الْخُرْسُ: کوپهی گهوره، کؤلینه،
دمگوتری: (سَمِنْ حَتَّى صَارَ كَالْخُرْسِ)

خَرْشَ لَاهِلَه: کاروکاسبی بۆ مال و مندالی
خوی کرد.

خَرْشَ الْجَسَدُ: پیستی لهشی رنی و
روشانندی بهنینۆک.

خَوْشَ البعير: حوشرمکهی بهگۆچان بۆلای
خوی کیشکرد.

خَرْشَ الْفَصْنُ: لقهدارمکهی به قهلانگ
داهیناو لهخوی نزیک کردموه.

خَرْشَ الدابة: ولاخهکهی داخ کرد.
خَرْشَ الدُّبَابُ فُلَانًا: میشهکه، زمردموالهکه

فلانکهسی گهست.

خَارَشَهُ عَارَشَةً: جهستهی پهکتریان
روشاند.

خَرْشَ الزرع: سهریکی دهنکه میومکه
لهگونهکهی دمرکهوت.

خَرْشَ الْجَسَدُ: بهمانا (خَرْشَهُ) دئ.

اخْتَرْشَ لَاهِلَه: کاسبی بۆ مال و مندالی
کرد.

اخْتَرْشَ الْجَسَدُ: بهمانا (خَرْشَهُ) دئ.

اخْتَرْشَ الشَّيْئَ: شتهکهی و مرگرت و
بهدهستی هینا.

تخارشت الكلاب والسنائر: سهگهکان
پشيلهکان پهکتریان شپو وړ کرد.

الحِراشُ: داخیکه لاکیشهیه پیستی
ئاژهلی پی داخ دمکری ۵

(ك: آخرِشَة).

الْغُرْاشَةُ: نهو وردمو پېرؤو پالهی
لهکاتی برپینهووهو شکاندنی شتدا

قهلهو بوو تاوهمکوو کویهی لیهاث.

الْخَرْسُ: بهمانا (الْخِرَاس) دئ.

الْخَرْسُ: بهمانا (الْخَرْس) دئ ۵ زموییهک
بهکهئکی کشتوکال بی.

الْخَرْسَاءُ: ماری گهوره ۵ بهلاو
کارمسات.

الْخَرْسَةُ: نهو خواردمههیهیه بۆ
نافرمتی زمیستان دروست دمکری،
حهئاو شیرینی بۆ نافرمتیک تازه
مندالی بوویی.

الْخَرْسُ مِنَ النِّسَاءِ: نهو نافرمتیهیه
لهدوای نهومی مندالی دمبی حهئاوی
بۆ دروست دمکری بۆ نهومی تا
چهند رۆژیک نهو خواردنه شیرین
تامهبخوا ۵ نافرمتیک پهکههمجار بی
مندالی ببی ۵ نافرمتیک شیری کهم
بی.

تَخَرْسَنَ: هاته خوراسان، له خوراساندا
مایهوه ۵ دابو نهیریتی دنیشتوانی
نههلی خوراسانی و مرگرت.

الْخَرْسَانَةُ: چیمهنتوو بهردو چهوو لمبو
ئاو تیکهال دمکری بهزوری بۆ
بناغهی بینا بهکاردمهیندری،
وادمبی شیشی تیکهال دمکری.

خَرْشَ مِنَ الشَّيْئِ خَرْشًا: لهشتهکهی
و مرگرت ۵ دمگوتری: (فلان یخَرْشُ من
فلان الشَّيْئِ): فلانکهس لهفلان شت
و مرگری.

كهوانهیی دادیندری (ك: مخارش).
 الْخَرَشُ: بهمانا (الْمَخْرَاشُ)
 دئ ۵ لهحمدیشدا هاتوو: (ضرب
 رأسه بِخَرَشٍ) ۵ (ك: مخارش).
 الْمَخْرَاشَةُ: بهمانا (المخراش) دئ، (ك:
 مخارش).
 خَرَصَبَ عَمَلَهُ: نیشهکهی باش نهنجام
 نهدا.

الْخَرِشْبُ: دریزو قهلهو.
 خَرَشَفَ الْقَوْمَ: خهلكهكه كهوتنه جمو
 جوئ و همراو هؤریا.
 الْخَرِشَافُ: زهوی رهقهلان و پتمو كه
 نهتواندری رؤیشتنی لهسر بكری.
 الْخَرِشْفَةُ: بهمانا (الخرشاف) دئ.
 الْخَرِشُوفُ: روهکیکی وهرزانهیه
 گوئهكهی ئونوبویییه بهرمكهی
 بهگه لا داپوشراوه دمكولیندری
 دمخورئ.

خَرَشَمَ الرَّجُلُ: دهمو حاوی دزیوویو.
 اخْرَشَمَ: خوی بهزلزانی و لهدی خوی
 دا خوی بی پهسهند بوو ۵ رهنگی
 گۆراو گۆشتی پیومنهما.
 الْخَرِشِمُ: (جبل خَرَشَم) کیویکی وشك و
 رهقو تهق.

الْخَرِشَمَةُ: نهومیه كهزهوی پتمو بی
 وهكوو بهرده زروئ، رهقهلان و
 سهخت بی وشكو بی ناوبی.
 الْخَرِشُومُ: دوندی کیو، لوتكهی

دمكهویته خوار ۵ دمگوترئ: (لی
 عنده خَرَاشَةٌ) مافیکی كهمم لایهتی.
 الْخَرَشُ: شتی پرو بوچی ناومال؛ كهلو
 بهل بی نرخوا لهكاركهوتوو
 ناومال ۵ پیاویك لهترسان یا
 لهبرسان خهوی كهه بی ۵ یان
 نهركی سهرشانی بی نهونهنوئ
 حهرهسی شتیك بی.

الْخَرَشُ: شتی خراپو بی نرخی نامال،
 (ك: خَرُوش).

الْخَرِشَاءُ: توئكلی سهرهوی هیلكه
 توئكله تهنكهكه ۵ توئزی
 مار ۵ سهرتوئزی ماستو
 شیر ۵ میو كههرشانی ههنگوین
 یان نهو ههنگانهی لهناو
 ههنگوینهكهدا مردون.

خِرْشاء الصدر: نهو بهلقهه و لینجاییه
 كه لهسینگ دپتهدمر ۵ تهپو
 توژ ۵ دمگوترئ: (طلعت الشمس في
 خِرْشاء) خور لهناو تهو غارو
 تهپو توژو تهه مژدا
 ههلهات ۵ ههروهها وشه (خِرْشاء)
 ناوه بؤ ههرشتیك كلؤربئی و
 هاوسانو كون و شیتالی تیدابن، (ك:
 خراشي).

الْخَرِشَةُ: میش (ك: خَرَش).
 الْمَخْرَاشُ: داریکه پیستی بی نیشانه
 دمكرئ ۵ گۆچان (داریکه لایهکی

هه لَبَسَت.

تَخْرُصُ الْقَوْلُ: به مانا (اخړصه) دئ.

الْخِرَاصُ: رمب، سمره رمب.

الْخُرْصُ: به مانا (الْخِرَاص) دئ ۵ نه لَقَه ي

زَيَّرَ يان ه ي زيو ۵ گواره ي يه ك

گؤ ۵ كوپه و كؤلينه ۵ زهنبيله ي

دوو قولقسه ۵ حوشتر ي

به هيز ۵ (ك: اُخْرَاص و خِرْصان).

الْخُرْصُ: به مانا (الْخِرَاص) دئ ۵ هؤرو

جه والو خهرار ۵ لقي

درمخت ۵ نه لَقَه ي زَيَّرَ زيو ۵ بويه

له همديشدا هاتووو رُؤُزُك

پيغه مبهر (د.خ) نامؤزگاري

نافرمتاني كردو هه لَيَّان بؤ

به خشين و خيرو صه دمهقه، (فجملت

المرأة تلقى الخِرَصَ والخاتم) ۵ گواره ي

يه ك گؤ ۵ دارنكه هه نگويني پي

له كؤله س دمردمه يندرئ.

الْخُرْصَةُ: خواردمه نيبه كه بؤ نافرمتي

زه ميستان ناماده دمكړئ.

الْخِرِصُ: به مانا (الْخِرَاص)

دئ ۵ نه ستيړه ناوېكه له روباړموه

ناوې تي دئ و پاشان دمگړپته وه بؤ

ناو روباړمكه ۵ ناوې سارد،

دمگوتري: (ماء خريص)، كه ناري

روباړو كه ناري دمريا ۵ دورگه ي

ناودمريا.

كهؤ ۵ به مرزايي كيؤ كه به سمر

دؤل و شسيوو دمشتايي دا

بروانسي ۵ كيؤي گه وروهو

به رز ۵ پارچه يه ك له زهوي

كه سه ختو پته و بي.

خِرَصَ خِرَصاً: درؤي كرد ۵ قورنان

دمه فرموي: (قِيلَ الْخِرَاصُونَ).

خِرَصَ الشَّيْ: له خوږه وه شته كه ي مه زنده

كرد، دمگوتري: (خِرَصَ التَّخْلَ

والكرم): باخه خورماكه يان رهمكه ي

خهرساند ۵ له لايهن خوږه وه به رو

بوومي باخه خورماكه يان رهمكه ي

مه زنده مكد.

خِرَاصُ: زور مه زنده مكارو ليژان

له خهرساندنې باخه خورماو باخه

ميؤدا.

خِرَصَ الثَّيَرُ: به ري چه مه كه ي گرت.

خِرَصَ الشَّيْ خِرَاصَةً: شته كه ي چاك

كردموه.

خِرَصَ خِرَصاً: برسياه تي و سمرمې توش

بوو (هو خِرَص)

اخْتِرَصَ: درؤي كرد ۵ دمگوتري:

(اخْتِرَصَ الْقَوْلُ) سه كه ي

هه لَبَسَت ۵ به ويستي خوؤي

مه زنده ي كرد هيچ ياساو ريسايه كي

به رجاو نه گرت.

تَخْرُصُ: به نارپه و او به تال درؤي

أَلْمِغْرَصُ: بهمانا (الْمِغْرَصُ) دئ،
خه نجر ۵ داریکه ههنگوینی پی
له کۆلّهس دمر دههیندری، (ك):
مغراص) ۵.

حَرْطُ الْعَرْدِ: داره که ی سپی کرد
تو پیکله که ی لی کردموه و ریکی خست.
حَرْطُ الْأَشْيَاءِ: شتهکانی هه موو
له خه ریته به کدا کۆ کردموه.

حَرَطَتِ الدَّابَّةُ خِرَاطًا: و لاخه که
سهر کهش بوو ریشمه که ی له دهست
خاومنه که ی ساندو روپی.

حَرْطُ الْحَدِيدِ: ناسنه که ی و مگوو ته ژه دریز
کردموه.

حَرَطَتِ الْمَرْأَةُ: ئافه رته که سهر کهش بوو
قسه ی ناشیرین و جوینی ئاراسته ی
بهرام بهر که ی کردن.

حَرِطَتِ اللَّبُونُ حَرْطًا: حوشرمه که شیر ی
به ناخووشی هاته دمر پان شیرمه که ی
هاته دمر و ئاو پیکی زمردی له گه لدا
بوو.

حَرْطٌ فِي حَدِيثِهِ: له قسهکانی دا درۆی کرد.
حَرْطٌ فِي الْأَمْرِ: له ئیشه که دا پیکیشی
له راو بۆ جونی خو ی کرد ۵ قسه ی
که سی قیول نه بوو ، ههر قسه ی خو ی
به لاوه په سه ند بوو.

حَرْطُ فَلَانٍ: فلانکهس خوار دنه که ی
له فورگ گرا.

حَرْطُ الشَّجَرِ: گه لای دره خته که ی رنی.
حَرْطُ الْعَنْقَرَةِ: هیشوی میوه که ی خسته
ناو چنگی خو به وه.

اخْرَطَتِ اللَّبُونُ: بهمانا (خرطت) دئ.
حَرْطُ الْخَرِيطَةِ: نه خشه که ی کیشا.

حَرْطُ الدَّوَاءِ فَلَانًا: دمرمانه که سکی
فلانکه سی جواند.

حَرْطُ الدَّوَاءِ فَلَانًا: بهمانا (حَرْطُهُ) دئ.
اخْتَرَطَ فِي الْبَكَاءِ: کهوته گریان و ژیر
نه بوو موه.

حَرْطُ الْأَبْلِ فِي الْمَرْعَى: حوشرمه که ی
به ره لای ناو له مو پرگا که
کرد ۵ دهگوتری: (حَرْطُ الْبَازِي):
بازمه که ی ئاراسته ی نیچر مه کرد.

اخْتَرَطَ الْعَنْقَرَةُ: هیشوه میوه که ی
خسته ده میه موو لاسکه که ی به روتی

حَرْطٌ تَابَعَهُ عَلَى النَّاسِ: ریگای به هه وا
خواهانی خو ی دا زیان به خه لک
بگه به نن.

له دم هینایه دمر و بۆلهکانی له ناو
دهمی دا مانه وه.

اخْتَرَطَ السَّيْفُ: شم شیرمه که ی له کالان
دمر کیشا.

إِنْخَرَطَتِ الدَّابَّةُ: بهمانای (حَرَطَتْ) دئ.
انْخَرَطَ الصَّتْرُ: بازمه که کهوته خوار.

انْخَرَطَ جَسْمُهُ: جهسته ی لاواز بوو.
انْخَرَطَ الْفَرَسُ وَغَيْرُهُ فِي الْعَدُوِّ: نه سپه که

يا ولاخهكه له غاردان تيژرؤ بوو.

أَقْرَطَ فِي الْأَمْرِ: له نيشهكهدا همر
بمقسه خوی کردو گوئی نه دایه
راوو بوجوونی کهسانی تر.

انْخَرَطَ عَلَيْهِ بِالْقَبِيحِ: بمقسه و نوسلوبی
ناشیرین روی تیژکرد.

تَخَرَطَ فِي الْأَمْرِ: له کارمهكهدا همر رای
خوی بی پهسند بوو گوئی نه دایه
راوو بوجوونی کهسانی تر.

اسْتَخَرَطَ فِي الْبِكَاءِ: دهستی دایه
گریان و ژیر نه بوو ووه.

الْإِخْرِيطُ: رومکیکه له خوشترین گیا
ترشوکهکانه، خوشتر هزی ئی
دمکا.

الْخِرَاطَةُ: نه و وردو پرزو پالهیه
لهناکامی برپنه ووه تاشینی شت
دمک و پته خوار و ناویکی کم
له گواندا.

خِرَاطَةُ الْأَمْعَاءِ: نه و شتهیه لهکاتی
سکچونی بهرده و امدا له ریخوئه
دپته دمر.

الْخِرَاطُ: کارتیک؛ نه و ناسنه گرگړناوییه
په دارو ناسن دمرنئ.

الْخِرْطُ: شیري مهیی و که ناویکی زمردی
بکه و پته سمر.

الْخَرِيطَةُ: تورمهکیکه له پیست دروست
دمک ——— ری دمهکه ——— هی

دمبه سترئ و لهزارو هی زانایانی
سمرده مدا بریتیه له و شتهی
روبه ری زموی پان هندیکی له سمر
نه خش دمکری، (ک: خراط).

الْمِخْرَاطُ: له نازله لی شیرد مدا به وانه
دمگوترئ شیرمه کی خهست بی پان
ناویکی زمردی تیکه لاوبی به ووی
نه خوشیه ووه و هروا ناوه بو
نامیری رنین و هک و کارتیک و
برمه ند و (ک: مخاریط).

الْمِخْرَاطُ: نامیری رنین و هکړاندن
و هک و برمه ند و کارتیک (ک:
مخاریط).

المِخْرَاطَةُ: به مانا (المِخْرَاطُ) دی.

المِخْرَاطُ: شتیک و هک و مزراح و ابی
سمرده و پان بی و ورده ورده
باریک بیت ووه تا دمکاته خالی سفر
پان روبه ریکی بچوک تر.

الْخِرْطُوشُ: ناواخنی چه کی ناگرین
واته: یاروت.

خِرْطَمُهُ: له لوتی دا و لوتی خوارکرد.

إِخْرَنْطَمَ: لوت به رزی نواند و خوی
به زلزان، لوتی خوی و مرگړپراو رق و
کینه ی خوی خوارده ووه.

الْخِرَاطِمُ: له نافرمتدا به وانه دمگوترئ:
به سالاچووی.

الْخِرْطَوْمُ: لوت، که پو و سهری
لوت و دمگوترئ: (خرطوم الفیل)

کرد ۵ به سمر بی و گوزو گوممهت و
بسی لیـورد بوونـموه
وتارمه کی دا ۵ قهصیده ی دانا.
اخترع فلاناً: فلانکسی هه نخه له تاند
ماله که ی برد.

اخترع الدابة: ولاغه که ی هه وسار کرد ۵
دای به به کیکی تر سودی لی
ومر بگری، دواپی لی و مر گرت موه.

انخرع: دولهت بوو، قلیشا ۵ نهرم بوو
داچوړا، شوړ بووموه.

انخرع الرجل: بیاومه که زه لیل و لاواز بوو،
دمگوتری: (انخرع له) ملکه چی بوو.

انخرع العضو: نه ندایکی جهسته ی
له چی جوو له شوینی خوی خزا.

تخرع: به مانا (انخرع) دی.

الخرع: دایرانیک له پشته حوشر دا
بهیدا دمی.

الخراعة: بی حهای و روت و قوت و
سفوری و به دره و شتی.

الخرع: دمنکه تووی گیاز معفران.

الخرع: نیشانه و داخیکه له گوئی مهر

دمکری، سمری گوچکه ی دمکری

به سی تلش، تلشی ناوهر است بو

دیوی ناوموه خوار دمکریته موه.

الخرع: نافرمتی بی شهرم و حمیا

تکاو ۵ نافرمتی نهرم و نول و شک.

الخرعة: دمگوتری: (امراة خروعة)

(خرطوم الخنزير)، دمگوتری: (وسمة)

علی الخرطوم) زه لیل و په سوا ی کرد ۵

قورنان دمفرموی: (سَنَسِمَةُ عَلَى

الخرطوم) ۵ هه روا ناوه بو

شهرابیك که زوو سمرخوش بکا ۵

(ك: خراطيم).

خراطيم القرم: که ورمو بیاو ماقولانی

خه لك.

الخرطمانی: لوت زل، که سیك که پوی

زور که ورمی.

الخرطين: کرمی دریز له ناو قور و لیت ی

روبارمه کاند.

خرع الشيء خرعاً: شته که ی شه فکر د.

خرع الشيء خرعاً و خراعة: شته که نهرم

بوو داچوړا بی هیز بوو.

خرع فلان: فلانکس ده هشت گرتی ۵ له

حمه یی نمبو سه عیدی خودری دا

هاتووه: (لوسم احدكم ضلعة القبر

لخرع) ۵ (هو خرع و خریع و هی خرة

و خریعة).

خرع خراعة و خروعة: به مانا (خرع) دی.

خرع خراعاً: ساغو سه لیم بوو که وتو

مرد ۵ شیت بوو.

خرع الثوب: کراسه که ی به متوو

ز معفران رنگ کرد.

اخترعه: به مانا (خرعه) دی ۵ شتیکی

تازه قه لای داهینا؛ دروستی

(خُرِفَ القَوْمُ)، (خُرِفَتِ الأرضُ).

أَخْرَفَ: چووه ناو وهرزی پایزموه،

(أَخْرَفَتِ الدابةُ) ولاخهکه یان

حهپوانمهکه له پایزدا بیجوی بوو ۵

(هي مُخْرَفٌ).

أَخْرَفَ النخلُ: کاتی نهوه هات

خورماکه بهرمکهی لیبکریتموه.

أَخْرَفَتِ الثَّوْبَةُ: زوراتهکه زور دریز بوو.

أَخْرَفَ القَوْمُ بِمَكَانٍ كَذَا: خهئکهکه

وهرزی پایز لهو شوینه مانهوه.

أَخْرَفَ الْكِبَرُ الرَّجُلَ: پیری و

تهمهندریزی پیاومهکی تیک داوه.

أَخْرَفَ فُلَانًا خَلَّةً: دارخورمایهکی بو

فلانکس دیاری کرد تا له وهرزی

پایزدا میومهکی یجنی.

خَارَفَهُ مُخَارَفَةً وَخِرَافًا: سهرابهی وهرزی

پایز مامهلهی لهگهئداکرد ۵ لهپایزدا

بهگری گرت.

خُرِفَهُ: بهعهفل تیکچوو خهپمقاوی

لهقهئم دا.

اخْتَرَفَ الشَّيْءُ: بهمانا (خُرِفَهُ) دئ.

الْحَارِفُ: چاو دیری باخه خورما (ك)

خِرَافٌ).

الْحِرَافُ: کاتی رنینهو چنینه میوه

لهوهرزی پایزدا.

الْخِرَافَةُ: نهو بهرو بومهی لهپایزدا

دهچندرئ و دهچندرئ ۵ قسهی

ثافرمتیکی جوانو نهرمو بارخوش و

رمت نهکهرمومیه.

الْخَرِيعُ: بهمانا (الْخَرِيع) دئ، ثافرمتی

بیجهیا ۵ همرشتیک خیرا بشکی،

لیچی خوشتر که شوپ بوبیتهموه.

الْخَرِيعَةُ: بهمانا (الْخَرِيعُ) دئ.

الْخَرْعَبُ: توله داری دریزو نهرمو تازه

پواوو شوپك ۵ توولسه

نهام ۵ ثافرمتی جوانی رموش

بههرزی نهرمو نیانو شلك ۵ (ك):

خِرَاعِبٌ).

الْخَرْعُوبُ: بهمانا (الْخَرْعَبُ) دئ ۵ قاشه

خهیارو ترؤزی ۵ پارچه بهز (ك):

خِرَاعِيبٌ).

خُرِفَ فِي بستانه: لهوهرزی پایزدا لهناو

باخهکهی مایهوه بو نهومی میومهکی

یجنی.

خُرِفَ الثَّمَرُ خُرَفًا وَخِرَافًا: لهوهرزی پایزدا

میومهکی جنی، پنی، دمگوترئ: (خرف

النخل).

خُرِفَ الماشيةُ: گیاو گزئکی بو نازهلهکان

رواند تا لهپایزدا بیخون.

خُرِفَ خِرَفًا: عهفل تیکچوو، شیت بوو

لهبر پیری و کهنهفتی، (هر خرف و هی

خُرِفَةً).

خُرِفَ الرجلُ خُرَفًا: بهمانا (خُرِفَ) دئ.

خُرِفَ: بارانی پایزی لیباری، دمگوترئ:

خۆش و درۆ؛ که بۆ پێکهین
 دهگوترئ: (الْخُرْفَةُ): میوه و بهرو
 بوومی چنדרاو له وهرزی پایزدا.
 الْخُرُوفُ: شهکه بهران.
 خروقة: کاوړ ە (ك: خِراف وَاخْرِفَةُ) ە
 له پهندي پيشيناندا هاتوو دهئ:
 (فلان کاخروف اينما ائگا ائگا على
 صرف): فلان و مكوو کاوړ وایه
 چونیک ئەمديو ئەو ديو بکا
 پراخهري خورپیه.
 الخروقة: دارخوما پیاو هه ئیده بزیرو
 هه ئی دهگری بۆ ئەوهی هه رگاتئ
 وستی خورماکانی لیبکاتهوه بۆ
 خواردنی خۆی و مال و مندالی ە (ك:
 خِراف).
 الخریف: وهرزی پایز ە بارانی وهرزی
 پایز ە (بارانی په ئه) ە سه رمه ئای
 بارانی وهرزی زستان ە خورماو
 روتابی چنדרاوی وهرزی پایز.
 لبن خریف: شیرێ تازه دۆشراو.
 الخریفة: به مانا (الخُرُوفَةُ) دئ.
 الْخُرَفُ: شوینی مانه وه له کاتی وهرزی
 پایزدا ە باخ و کۆمه ئه دره ختی
 میوه.
 الْخُرْفُ: زهمیله ی بچوک که میوه ی
 هه ئبژاردی به تامی له وهرزی پایزدا
 تیدا ده چنדרئ ە (ك: مَخْرَف).

الْمَخْرَفَةُ: باخ و کۆمه ئه دره خته
 خورما ە رینگای ناشکراو روون ە (ك:
 مخارف).
 خُرْفَجَةُ: پان و هراوانی کرد ە دهگوترئ:
 (عیش مَخْرَفُجُ) ژيانیکی خۆش و
 هه رزانی به هراوان و بی تهنگ و
 چه ئه مه.
 سراييل خُرْفَجَةُ: (سراويل مخرفجة)
 دهرپیی پان و پۆر.
 خُرْفَج فلاناً: خۆراکی باشی بۆ فلانکەس
 دا بین کرد.
 خرفج الشيء: شته که ی زۆر وهرگرت
 زۆری ئی هه لگرت.
 الخرفاج: ژيانی خۆش و نه رم و
 نۆل ە قه ئه وو گۆشتن، دهگوترئ:
 (بیت خرافج): روه کیکی ناسک و
 ته رو تازه مه.
 الخرفاج: ژيانی خۆش و نه رم و نۆل.
 الخُرْفُجُ: به مانا (الخرفاج) دئ، (خروف
 خُرْفُجُ) به رخیکی قه ئه وه.
 الْخُرْفِجُ: به مانا (الخرفاج) دئ.
 الخُرْفُتُ: په مو که به روه کی خۆیه وه
 بیو که ئکی نه مابئ.
 الخُرْفُتُ: خه رده لی فارسی ە له ولاتی
 میصر به حه شیشه ی سولتان به ناو
 بانگه.
 خُرْقُ في البيت خروقاً: له ماله وه مایه وه مو
 دهرنه چوو.

خَرَقَ الشَّيْءَ خَرَقًا: شته‌کە‌ی قە‌ل‌شان‌د
د‌ر‌اند‌ی.

خَرَقَ الْأَرْضَ: زە‌م‌و‌ی د‌اب‌ری تا گە‌ی‌شته نە‌و
پە‌ری ۵ قور‌نان د‌م‌فە‌رم‌و‌ی: ﴿إِنَّكَ لَنْ
تُخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تُلْبِغَ الْجِبَالَ طُولًا﴾.
خَرَقَ الْكَذِبَ: در‌و‌ی هە‌لبە‌ست ۵ قور‌نان
د‌م‌فە‌رم‌و‌ی: ﴿وَاخْرُقُوا لَهُ بَيْنَ وَبَيْنَ
بَغِيرِ عِلْمٍ سُبْحَانَهُ﴾.

خَرَقَ خَرَقًا: نە‌حمە‌ق بو‌و ۵ لە‌کارە‌کە‌ی دا
نە‌رم ن‌یان نە‌بو‌و ۵ د‌ە‌ه‌شە‌ت گرت‌ی و
سە‌رسام بو‌و (ه‌و خ‌ر‌ق).

خَرَقَ الظَّنَّ وَخَرَقَ الطَّائِرَ: ناسکە‌کە‌ یان
ب‌النە‌مکە‌ راو‌کە‌رم‌کە‌ی ب‌ینی سە‌ری ئ‌ی
ش‌ی‌و‌ا ل‌ە‌ شو‌ئ‌نی خ‌و‌ی جو‌ل‌ە‌ی
نە‌کرد ۵ تر‌ساو ه‌یج پە‌لە‌قاژە‌ی
راکردن یان ف‌ر‌پ‌نی نە‌کرد.

خَرَقَ بِالشَّيْءِ: شته‌کە‌ی نە‌زان‌ی و نە‌یتوان‌ی
نە‌نجام‌ی ب‌دا.

خَرَقَ فِي الْبَيْتِ: بە‌مانا (خ‌ر‌ق) د‌ئ ۵ (ه‌و
ا‌خ‌ر‌ق و‌ه‌ی خ‌ر‌ق‌ا).

خَرَقَ خَرَقًا: نە‌حمە‌ق بو‌و.

خَرَقَ بِالشَّيْءِ: شته‌کە‌ی نە‌زان‌ی و بو‌ی
نە‌نجام نە‌د‌را.

أَخْرَقَهُ الْفَرْعُ: تر‌س سە‌ری ئ‌ی ش‌ی‌وان‌د.

خَرَقَ الثُّوبَ وَغَيْرَهُ: د‌راو‌یی قوما‌شە‌کە‌ی
ز‌یاد‌کرد.

خَرَقَ الْكَذِبَ: در‌و‌ی زۆ‌ری هە‌لبە‌ست.

اِخْتَرَقَ الثَّرْبَ وَنَحْوَهُ: قوما‌شە‌کە‌ی

د‌ر‌اند.

اِخْتَرَقَ الْقَوْمَ: بە‌ناو ئ‌سا‌پ‌و‌رای
خە‌لکە‌کە‌دا رو‌ئ‌ی.

اِخْتَرَقَ دَارَ فُلَانٍ: م‌ال‌ی فل‌انکە‌سی کرد
بە‌ر‌ئ‌گ‌ای خ‌و‌ی ب‌و
پ‌یداو‌یست‌ی‌یە‌کان‌ی.

اِخْتَرَقَ الْأَرْضَ: قە‌د ب‌ر بە‌ناو نە‌رم‌کە‌دا
رو‌ئ‌ی گو‌ئ‌ی بە‌ر‌گ‌انە‌دا.

اِخْتَرَقَ الْحَيْلَ مَا بَيْنَ الْقَرْيِ وَالشَّجَرِ: ر‌ه‌و
ئە‌سپە‌کە‌ بە‌ناو گو‌ند‌و درە‌ختە‌کان‌دا
ب‌لاو بو‌ونە‌و.

اِخْتَرَقَ الشَّيْءُ: شته‌کە‌ ق‌ل‌شا د‌ا‌د‌را.

اِخْتَرَقَتِ الرِّيحُ فِي الْأَرْضِ: ر‌م‌شە‌باکە
پ‌ی‌چ‌او پ‌ی‌چ ه‌ات‌و ه‌ە‌ئ‌ی
کرد ۵ ر‌م‌شە‌باکە‌ی توند بو‌و چ‌وو
هە‌موو ک‌ون‌و ق‌و‌ز‌ب‌ن‌یکە‌و.

تَخَرَّقَ: ب‌و م‌وط‌او‌م‌ع‌ە‌ی (خ‌ر‌ق‌ە‌) ه‌ات‌وو.
تَخَرَّقَ فِي الْكَرَمِ: لە‌بە‌خ‌ش‌ین‌دا زۆ‌ر ز‌ی‌دە
ر‌ه‌و‌ی کرد.

تَخَرَّقَ فِي الْكَذِبِ: در‌و‌ی هە‌لبە‌ست.

الْحَارِقُ: (س‌ی‌ف خ‌ار‌ق) ش‌م‌ش‌یر‌ئ‌کی
ب‌ر‌ندە‌پە‌ ۵ روداو‌ئ‌کە‌ ۵ ش‌ت‌ئ‌کە‌
پ‌ی‌چە‌وانە‌ی یاس‌ای سرو‌شتە‌ ئە‌گەر
بە‌ش‌ی‌و‌ە‌ی تە‌حە‌ددا بو‌و دە‌ب‌یت‌ە
م‌وع‌ج‌یزە‌.

الْحَرِيقُ: جۆ‌رە‌ چۆ‌لە‌کە‌پە‌کە‌.

الْحَرِيقُ: ج‌وانە‌م‌رد‌ی سە‌خ‌ی سرو‌شت‌و
بە‌هان‌ا ه‌ات‌وو‌ی ل‌ی‌قە‌وما‌وانە‌و.

ههئـدراپـو گوشـتهـمـوزـونـی
نه هینا بیتهوه، (ك: خرائق و خرق).

الْمَخْرَقُ: رپړموی ههوا شوینی
ههئوبوونی و رپړموی رؤیشتنی.

المَخْرَقُ: پیاوی شوخو شهنګو قهـدو

بالا جوانو بهژن پټکو پټك ۵ کارو

نیشی نه نجامدراو ۵ کارو نیش

نه نجامدرا (نیش له دمست هاتوو).

مِخْرَاقُ حرب: شهرمنګیزو تی هه لآتوو

له شهر پاندا ۵ پیاوی سهـخی و

رېژدار ۵ شمشیر ۵ میزمو پارچه

پهړویه کول دمدړی و بو ترساندن

پبی له مندا ل دمدړی ۵ که نه کیوی.

الْمَخْرَقُ: دمستی پان و بهرین که

رهمه پای تیډا هه لټکا.

الْمَخْرَقُ: بیکه سو هه زاریک شتیکی

دمست ناکه وئ بی ناتاجی

بکا ۵ دهگوتړی: (هو مخروق الکف

بالنرال) به هوئی سه خاومتهوه هیچی

به دمسته وه نه ما.

خَرْقَلُ: تیرمه کی له که وانه وه هاویش.

خَرْقَلُ فِي رَمِيهِ السَّهْمِ: زور تفه نګچیان

تیرمه کی هاویش.

حَرَمَ الشَّيْ خَرْمًا: شته که کی کون

کرد ۵ له تی کرد ۵ قه لاشتی، برپه وه.

حَرَمَ فَلَانًا: نیوانی دوو کونه لوتی

هه لډری ۵ قهراخی لوتی دادری.

الْخَرْقُ: کونی دیوارو شتی تر ۵ دمشت و

سارا، سارای بهر فراوان و دورو دریژ

که رهمه پای پییدا برپا ۵ (ك: خُرُق).

الْخَرْقُ: نه زانی و نه هامی ۵ نه حمه قی.

الْخَرْقُ: به مانا (الخریق) دی.

الْخَرْقُ: تمپ و تۆز.

الْخَرْقَاءُ: زموی پان و پوړ که رهمه پای تهی

بکا ۵ رهمه پای تیژپو، که هه رده م

به لایه کا دمپوا ۵ نافرمتی گیلو که کی

شت نه زان که دمست رمنګین نه بی.

أذن خَرْقَاءُ: گوپچکه په که نه مدیو نه و

دیو کونی.

شاة خَرْقَاءُ: مهرپکه گوپچکه کی کونی

کونه که که وانه پی بی ۵ پان

له ناو مړاستی گوپچکه کی دا کونه که

هاتی بی تا قهراخی گوپچکه که.

الْخَرْقَاءُ: پارچه پهړوی شو وړ.

الْخَرْقُ: رهمه پای سارد.

الْخَرْقُ: چال و نرمایی زموی که گیای

لیراو بی و که و تپیته نیوان دوو

پارچه زموی بی گیاو

گز ۵ رهمه پای سارد ۵ پای شه مال و

هه وای ساردو فینک که که مکهم

هه لټکا و بوو مستیته وه ۵ دمرای

دول و شیو ۵ رپړموی ناو، که زور

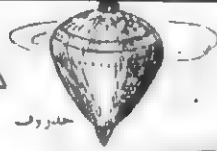
قول نه بی، بی دارو دره ختیش

نه بی ۵ پان مندا لدانی نافرمت که

به هوئی مندا ل هاتنه دمروه

خريطة

خدر و ف

محلّة

حدّ الاستواء

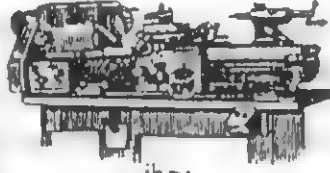
خرو الطير

خرس

خادعة

مخرطة

خاتم

خاها

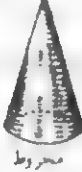
خطام

خراطون

خاتام

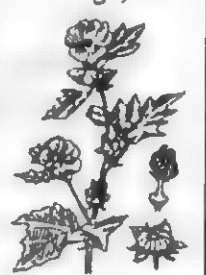
مخروط

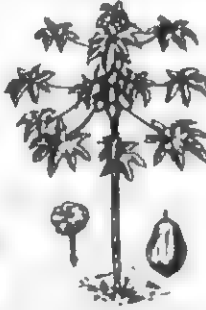
خضري

خراشي

خطيني

خمشاش

خياري

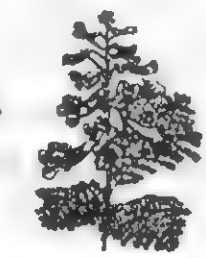
خزوب

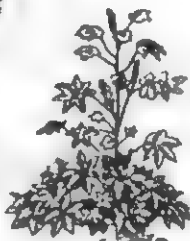
خيروان

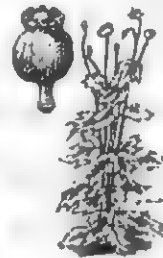
خرفق

خشب وردني (خاکريده)

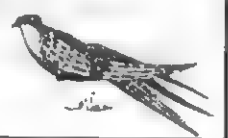
خروغ

خمشاش

خعدزني

خضاف

خراطوم

خسل

خزان

خادره

ماخَرَمَ مِنَ الْحَدِيثِ حَرْفًا: بَيْتِيكى
له مقسه كه كه م نه كرده وه.

حَوْمَ الرِّبَاءِ الْقَوْمَ: تاعونه كه خه لكه كه
له بئخ دهره يئاو له ناوى بردن.

حَوْمَ الرِّمَى الْقُرْطَاسَ: هاويزمه كه
كاغه زمكه ي ههنگاوت به لام كوني
نه كرد ه دهگوتري: (ماخَرَمَ الدَّلِيلَ عَنِ
الطَّرِيقِ)، چاو ساغو شارمزا كه
له ريكاكه لاي نه دا.

حَرِمَ حَرَمًا: نيوان دوو كونه لوتى شفق
بوو ه گوچكه ي قه لشاو هه لدر، (هر
آخرم وهي خرماء).

حَرَمَ خَرَامَةً: توندو پتهو بوو ه بي
شهرمو بي چه يا بوو.

حَرَمَ الشَّيْءِ: شته كه ي شفق
كرد ه برييه وه ه له چه ديشدا هاتووه:
(نَهَى النَّبِيُّ أَنْ يَضْحَى بِالْمُخْرَمَةِ الْأُذُنِ)
پيغه مبهر (د.خ) نه ي له وه كرد كه
ناژله گوي پراو بكره تته قورباني.

اخْتَرَمَتِ الْمَنِيَّةُ: مردن تيكيه وه پيچا.
إِخْرَمَهُ الْوِيَاءُ: تاعون له ناوى برد.

انْخَرَمَ: شفق بوو، دابرا گوشه گير بوو.
انْخَرَمَ الْعَامُ: ساله كه تيپه پري و رويي.

انْخَرَمَ الْقَوْمُ: خه لكه كه فهوتان و تييدا
چون.

انْخَرَمَ الْكِتَابُ: كتبيبه كه كه مي هه بوو
هه نديكي ليفه وتا.

تَخَرَّمَ: شهقار شهقار بوو، درزي برد
قه لشا.

تَخَرَّمَ فُلَانٌ: فلانكه س چووه سهر
رهبازي خورهميه كان.

تَخَرَّمَ زَنْدُ فُلَانٍ أَوْ زَيْدِهِ: فلانكه س
رقه كه ي نيسته وه.

يَتَخَرَّمُ زَنْدُهُ: دهموي له پي زورو
سته مموه خوي فهريكا خوي
بسه پيني.

تَخَرَّمَ الْوِيَاءُ الْقَوْمَ: تاعونه كه
خه لكه كه ي له ناو برد.

الْأَخْرَمُ: گردلكه ي ناو بانوو دهشتايي
ه زلكاوو گه پراو.

أَخْرَمَ الرَّأْيَ: كه سيك راو بوچوني
زعهيف بي.

الأخرمان: دوو نيسقان له م لاو له ولوي
مه لاشوي سهر و

أَخْرَمَا الْكَتِفَيْنِ: شه پيلكي ههردوشان ه
هه روا لاي خواروي شان.

الْأَحْرَامَةُ: ناميريكه كاغه زي بي كون
دهكري.

أَخْرَمُ: به ناز بهرورمه ه روميكه
وهكوو لوبيا رنگي ومنه وشه يي
ههيه.

الْأُحْرُمِيَّةُ: شوينكه وتواني بابه كي خورهمي،

رهبازييكه ره پره وانسي بر وايان
به ته ناسوخ و گواستنه ومي گيان

که چ بوو.

اِخْرَمْسُ: شهوی تاریک.

خُرْمَسَ الْعَمَلِ اَوْ الْكِتَابِ: کارمکه ی تیک
دا، کتیبه مکه ی شیواند.

اِخْرَمَسَ: به مانا (اِخْرَمَسَ) دئ،
دمشگوترئ (اِخْرَمَسَ).

خُرْمَل وَبِرُ الْبَعِيدِ: توکی خوشترمه
لهقه لهویان بهری دا.

تَخْرَمَلُ الثَّوْبُ: قوماشه که ونچر ونچر
بوو.

اِخْرَمِلُ: خه لکی زور ۵ ئافرمتی دمنگ و
دوره ناخوش ۵ پیریزنی په ککه و ته
۵ ئافرمتی به دکارو نه حمه ق ۵
خوشری پیر (ک: خرامیل).

خُرْفَهُ بِالسَّيْفِ: به شمشیر لیی دا.

اِخْرَانِفُ: دریژ داوه ل

اِخْرِنِفُ: خوشتری به شیرو قه له و ۵
لؤکه، (ک: خرانف)

اِخْرِنْفَةُ: به رویومی دره ختی (غضاء) ۵
(ک: خرانف)

خُرْنِفَتِ الْأَرْضُ: له و دهمره که رویشک
پهیدا بوو، که رویشک زور بوو له و
زموی زارهدا.

خُرْنِفَتِ النَّاقَةُ: پیوو بهز له سمنامی
خوشرمه لؤلؤ و مستا.

اِخْرِنْتُ: بیچوو که رویشک، که رویشکی
گهنج.

له په کیکه وه بو په کیکی تر هه په،
هه ولی لابرندی له مه پر مکانی نیوان
نیرو من دمدن و نیباحتی ره هایان
گهرمه ۵ (اِخْرَمَ) لوتکه ی که ژ.

اِخْرَمَاءُ: گردولکه په که له ناو دهشتایی
په ک دا ۵ قه لؤ شوراپه ک
نه تواندرئ له م لؤ نه ولای بچیته
ناوی ۵ بزنی پانه ویان گویشکه ی
بیردرئ ۵ دروژن، (اِخْرَمَانُ) به مانا
دروژن دئ.

اِخْرَمَةُ: شوینی کونه لوت.

اِخْرَمَةُ: پیشی لوت ۵ نیوان دوو کونه
لوتی ۵ به ردیک کونکون بی، (ک:
خُرْمَ).

اِخْرِمُ: ریگای ناو کیوو که ژ، یان ریگای
ناولیه لآن، (ک: مخارم) له بای کؤچی
پیغه مبه ردا هاتوو که له گه ل
نه بوبه مگردا به لای مالی نه سلمی
نه شجعه ی دا رویشتن و شتریک
پیدان چاوساغی له گه ل ناردن پیی
گوت (اسلك بهما حيث تعلم من مخارم
الطرق).

مَخْرَمُ الْجَبَلِ: لوتکه ی کیو.

مَخْرَمُ اللَّيْلِ: سهرمتای شه و.

خُرْمَدُ: له مالی خوی دا مایه وه، سهری
له کؤشی خوی ژمنی و بی دمنگ بوو.

اِخْرَمَسَ: بی دمنگ بوو، زه لیل و گهردن

أَلْعَوْرَتِيُّ: بَالَهُ خَانَهِيَك بُوو لَه عِيْرَاق
مولکی نوعمان بوو.

خَزْبُ الْجِلْدُ خَزْبًا: پَيَسْتَهْکَه بَهْبِيْ نَهْمُو
نَازاری ههبيْ هاوسا، قَهْلَهو بُوو
تاواتدمزانی هاوساوه.

خَزِيَتْ النَّاقَةُ وَالشَّاءُ: گَوَانِي حَوْشْتَرْمَهْ
پان هی مَهْرْمَهْکَه هاوسا ۵ کونی
گونهگانی تهسک بونهوه ۵ گوانی
وشک بوونو شیري گهم بوو (هر
اخزب وهي خزباء).

تَخَزَبُ الْجِلْدُ: بَهْمَانَا (خَزْبُ) دِي.

الْخَزْبُ: سَوَالْت

الْخَزْبَاءُ: مِيْشِيْکَه بَه زَوْرِي لَه نَاو باغ دا
دمؤی.

الْخَزْبَةُ: کَانِي زِيْ.

أَلْعَوْرَبُ: هَاوَسَانِي گَوَانِي نَازَهَل
(حَوْشْتَرُو مَهْ)

الْخَيْزِيَانُ: بَهْمَانَا (الْخَيْزَبُ) دِي ۵
بيچوه نوعامهی نيِر.

الْمِخْرَابُ: حَوْشْتَرِيْکَ کَه عَادَهْتِيْ وَابِيْ
پيستی نهستور بيی پان هيِنده
قَهْلَهو بيی وَايَزَانِيْ هاوساوه.

تَخَزَزَ عَلَيْنَا: تَهْکَه مَبُورِيْ بَه سَمَرَا
کردين و لوتبه رزي نواند.

الْخَازِيَا: مِيْشِيْکَه بَه زَوْرِي لَه باغ دا
دمؤی ۵ لاسايی کردنهوهی دمنگه
دمنگو وِيْزَه وِيْزْمَهْکَه يَهْتِيْ ۵

دمردِيْکَه تَوْشِيْ قَوْرُگِيْ حَوْشْتَر دَمْبِيْ
۵ پشيله.

الْمُخْزِيَا: بَهْمَانَا (الْمُخْزَبَا) دِي.

خَزَجُ خَزَجًا: زَل بُوو، جَهْسْتَهِيْ زَمْبَه لَاح
بوو (هر خَزَجُ)

الْمِخْرَاجُ: حَوْشْتَرِيْ زَوْر قَهْلَهو.

الْمُخْزَاخُ: پَيَاوِيْ بَه هِيْزُو جَوَارِبَهْل
قَهْوِيْ و شَان و مِل پَان.

خَزَرُ خَزَرًا: خَوِيْ بَه شَارْمَزَا دَمْرَخَسْت ۵

پيِساو بَه قَوْلِيْنچکِيْ جَاوِيْ بَه تِيْلَهِيْ
چاوی بپرواني.

خَزِرْتُ الْعَيْنُ خَزَرًا: جَاوِيْ بَجُوك بُون و
تهنگ بوونهوه ۵ خِيْل بُوو.

خَزَرُ فَلَانُ: فَلَانکَه س جَاوِيْکِيْ هَه لِيْناو

لِيْکِيْ نَايهوه ۵ وَايْ پَوَانِيْ دَمْتِگُوت
به تيلهی چاوی شت دمبينی.

خَزَرُ الشَّيْخِ عَيْنِيَه: پِيرَه مِيرْدَهْکَه پِيْلَوِيْ

چاوی بَجُوك بُونَهْمُو هَه تَاوَايَان
لِيْهَات دَمْتِگُوت دُورَاوَان ۵

دَمْگُوتَرِيْ: (خَزَرُ الشَّابُ عَيْنِيَه)

گَهْنَجَهْکَه پِيْلَوِيْ جَاوِيْ خَوِيْ بَجُوك
کردنهوه بَه مَه بَه سَتِيْ فَهْنَن و

لِيْزَانِيْ.

خَزَرُ الشَّيْخِيْنِ: شَتَهْکَه يْ تَهْنِگَه بَمَر
کردموه.

تَخَازَزَ: جَاوِيْ خَوِيْ بَجُوك گُردنهوه
بُونَهْمُوِيْ جَاوِيْ تِيْز بِيْن و باش شت

ببینی ۵ به تیلای چاوی روانی.

الْخَزْرُ: شۆربای چهور.

الْخَزْرَةُ: دهر دیکه توشی باریکایی پشت دمب.

الْخَزْرَةُ: به مانا (الْخَزْرَةُ) دی.

الْخَزْرَةُ: هه لگه مانه و دی بیلبلای چاو بۆلای پیلوی چاو ۵ نه م جۆره خیلایه ناشیرین ترین شیوهی خیلایه.

الْخَزِيرُ: گۆشتیکه دهر دیکه کونکوتی بچوک نه مجار به ناوو خوئی زۆر ده کوئیندری، که ته و او کوئیندری به سهردا دهر دیکه ده کوئیندری، نه مجار دهر دیکه پتخور ۵ شۆربای ناوو رۆن و ئارد واته: په لوی چهور نه گهر شیرینی تیکه ل بکری دمبیته چه لئا.

الْخَزِيرَةُ: به مانا (الْخَزِيرُ): دی.

الْخَزِيرُ: رۆیشتنی لاروله نهجه نامیز.

الْخَزِيرَانُ: ههر چله دارو شوپکیک نهرم بی ۵ داریکه قهه لوس و بی گریو گۆل ۵ به مونهی راستی و نهرمو شلی ده هیندریته وه ۵ قهه هژاژ: دانیشتوانی ناوکه شتی که ده که ویته به شی دواوهی.

خَزْبُ الْكَلَامُ: قسه کان تیکه لاوو بی سهر و بهر بوون.

خَزَبَتِ الشَّاةُ: مهرکه شهل بوو.

الْخَزْبُ: بای باشور (ريح الجنوب) بای

سارد ۵ (شیر)؛ به شیکی

یاریده دهرانی پیغه مبه ر بوون که

هۆزیک سهرمکی ناومه دینه بوون.

الْخَزْرَافَةُ: پیاوی زمعیضو بی

وره ۵ که سیک نه توانی یان نه زانی

به ریکو پیکی له گۆرو مه جلیسدا

دابیش ۵ که سیک زۆر قسه ی

سوکانه و نه فامانه بکا.

خَزَةُ بِسْمِ خَزَا: تیریکی پیوه ناو

هه نگاوتی ۵ ده گوتری: (خَزَةُ

ببصره): به چاو هه نگاوتی.

خَزُ الحائط: لای سهری دیوارمکی به ته لی

دیک گرت بۆ نه وهی کسه

سهر دیوارمکه نه که وئ ۵ ده گوتری:

(خَزُ الحائط بالشوك).

خَزُ النمر خَزَا: خورماکه هیشتا که میک

مزی تیدا ماوه و به ته و او شیرین

نه بووه.

اخْتَزَةُ بِسْمِ: به مانا (خَزَةُ به) دی ۵

ده گوتری: (اخْتَزَةُ ببصره)، به چاو

هه نگاوتی.

اخْتَزُ فُلَاأ: هاته لای فلانکه س که

له نیو کۆمه لدا بوو شتیک لئ

وهر گرت.

الْخَزُ: قوماشیکه له خوری و ناوری شم پیکی

دهيئندري ۵ يان هه موو رايه ن و تيومدانه كهي له ناو ريشم دمي.	اَنْخَزَعَ الْخَبْلُ: له ناو پر استدا حه بله كه پچړا.
اَلْخَزَزُ: كه روښكه نيرينه ۵ بيجوه كه روښك ۵ (ك: خزاز و اخزة).	اَنْخَزَعَ مِنَ الرَّجُلِ: پشتي پياو كه له بهر پيري يان لاوازي چومايه وه.
اَلْخَزَّازُ: ناو ريشم فروش ۵ ناو ريشم ريس.	اَنْخَزَعَ الْعُودُ: دارمكه شكافو بوو به دوو له ت.
اَلْخَزِيْزُ: هه موو رومكيك چقلاوي بي بهرمكه ي زور وشك بي.	تَخَزَعُ عَنْ اَصْحَابِهِ: له هاوه لاني دواكهوت.
اَلْمَخْزَةُ: زمويه كه كه روښكي زور بي.	تَخَزَعُ اللَّحْمُ: گوشته كه ي كوتكوت كرد.
خَزَعٌ عَنْ اَصْحَابِهِ خَزَعًا: له ريگا له گه ل هاوه له كاني بوو لييان دواكهوت.	تَخَزَعُ مِنْ شَيْئًا: شته كه ي ن و مرگرت.
خَزَعٌ مِنْ فُلَانٍ: فرسه تي ن هيناو له فلانكه سهو شتي دمسكهوت.	تَخَزَعُ الْقَوْمُ الشَّيْءُ: خه لكه كه شته كه يان له ناو خو ياندا به شكرد.
خَزَعُ الشَّيْءِ: شته كه ي بريه وه ۵ پارچه پارچه ي كرد.	اَلْخَزَاعُ: مردن.
خَزَعُ اللَّحْمِ: گوشته كه ي پارچه پارچه كرد.	اَلْخَزَاعَةُ: پارچه ي شتيك كه لي ي جيا بوبيته وه.
خَزَعٌ فُلَانًا: نه يه يشت فلانكه س به ناسايي بروا، له مپه پي خسته به رده م.	اَلْخَزَاعَةُ: پارچه ي گوشت.
اَخْتَزَعَهُ عَنْ الْقَوْمِ: شته كه ي له خه لكه كه پري.	اَلْخَزَعُ: به كه سيك ده گوتري كه له مال و ساماني خه لك به شيك بو خو ي دابيري.
اَخْتَزَعَ فُلَانًا عِرْقَ سَوْءٍ: رهو شته ناشيري نه كاني به فلان تهر ك كرد وازي بي ن هينا.	اَلْمِخْزَاعُ: به مانا (اَلْخَزَوُغُ) دي.
اَخْتَزَعَ مِنْهُ شَيْئًا: شته كه ي له فلانكه س و مرگرت.	اَلْمَخْزَعُ: كه سيك كي شهو نيزاعي زوري ۵ به سروشت گيچه لاوي بي.
اَنْخَزَعَ الشَّيْءُ: شته كه كوتايي هاتو نه ما ۵ پرايه وه.	اَلْخَزْعَبْلُ: قسه ي خوش و نه سته ق كه ببيته هو ي پي كه نين.

شەلى پېۋە دياربوو.

خَزَعَلَ الماشى: رۆيشتوۋەكە قاچى خۆى
راتەكاند لەبەر زۆر ماندوو بوون.

الْخَزَعَالَةُ: كالتەو گەپ.

الْخَزَعَلُ: كەمەتیار.

خَزَفَ في مشيه خَزَفًا: لە رۆيشتندا دەستى
بەرز كردنەوه.

خَزَفَ الثوب: قوماشەكەى دادپى دراندى.

الْخَزَان: گۆزمو كىتەلە فرۆش،
دروستكارى گۆزمو كىتەلە.

الْخَزَف: ھەر قاپو قاچاخيەك لە قور
دروست بکړئو سور بکړیتەوه،
بخړیتە ناو کلەومو ببیتە سواڵەت.

خَزَقَ السهمُ خَزَقًا وَخَزُوقًا: تیرەكە لە
كەوانەكەوه دەرچوو.

خَزَقَ الرجل أو الطائرُ: پیاوۋەكە یان
بالندەكە ئەوۋى لە سكیدا بوو داينا،
ناوسكى خۆى دانا.

خَزَقَ السهمُ القِرطاسَ: درپوشەكە، تیرەكە
لە كاغەزمەكەوه چوووە ئەو دیو
ئەمدیوو ئەودپیوى كرد، (ھو خازق)
(ك: خوازق).

خَزَقَ فلاناً بالنبل: بەسەرە تیرەكە
فلانكەسى ھەنگاوت.

خَزَقَ فلاناً بالرمح: فلانكەسى بە رمب
كەمەى بریندار كرد (برینەكەى سوکە).

خَزَقَ فلاناً بعينه: چاوى لە فلانكەس برىو
ھەنگاوتى، چاومزاری لیکرد.

انْخَزَقَ الشَّيْئُ: شتەكە بە زمویدا
رۆچوو، دەرگوترى: (الْخَزَقَ الشَّيْئُ
الْحَادُّ في الشَّيْئِ).

الْخازق: سوژن، درپوشە، سەرمەتەر كە
شت كۆن بكا ە لە پەندى پېشیناندا
ھاتوو: (لَأَلْفَدُ من خازق) ە ئەمە بۆ
كەسێك بەكار دەھێندرێ كە
نیشەكانى باش بپوا ھەرگیز كێشە
نەپەتە رێگای.

الْخازوق: عەمودێك كەسەرەكەى تیز
بێ ە لە رۆژگارى كۆندا ئەو جۆرە
عەمودەمیان چەھاندوو زەلامیان
لەسەر داناوہ بۆئەوۋى عەمودەكە
لە كۆمپەوہ بپواو لە تەپلى سەرى
دەرچێ.

الْخَزُقُ (أَرْضُ خَزُق): زەمبەكە كە ناوى
تێدا نەووستى ھەلۆل بێ.

الْخَزُوقُ: حوشترێكە بە قەراخى سمى
زەوى كۆن دەكا ە یان كە دەرپوا
سمى لاوو نیو دادەنىو شوپنكە لە
زەوى دەكا.

الْمَخَزُقُ: دارێكە سەرەكەى بزماریكى
تیزى پێمپە (نەقیزە).

الْمَخَزَقَةُ: حەربە.

خَزَلَ الشَّيْئُ خَزَلًا: شتەكەى برى، برى دا،
لێى كردموە دەرگوترى: (ضَرْبُهُ فَخَزَ لَهُ
نصفين).

خَزَلَ فلاناً عن حاجته: فلانكەسى عەوق

کردو نه پيښت جووله بکا.

سمر زموی.

خَزَلَ الشَّيْءُ: رمخنه‌ی له شته‌که گرت،

الأخْزَلُ: شهل، حوشرنك دوگی

عه‌بیداری کرد.

نهمایی.

خَزَلَ الرَّجُلُ خَزْلًا: ناوهمدی پشته‌ی

الأخْزَلُ: زاراوهمه‌کی زانستی عوروزه.

هه‌نگاوت، گازمره‌ی پشته‌ی شکاند، (هو

الأخْزَلُ: که‌سرنکه شکاوپیه‌که له پشتدا،

اخزل).

زاراوهمه‌کی عوروزیشه.

خَزَلَتِ الْمَرْأَةُ فِي مَشِيَّتِهَا: نافرمته‌که له

الأخْزَلَةُ: نه‌وه‌ی دمه‌وئ لیت مهنع

رؤیشتندا لارو له‌نجه‌ی کرد به

دمکا، کوسپو ته‌گهره ده‌خاته پیش

عاستهم سهری په‌نجه‌ی ده‌خسته

کارمه‌که‌ته‌ومو ناهیلج به مراد بگه‌ی.

سمر زموی، (هی خزلأ) ه (ك:

الأخْزَلُ: رؤیشتنیکه لارو له‌نجه‌ی

خزل).

تیدایه دمگوتری: (هو او هی تمشی

خزولی).

اخْزَلَ: له‌نگی، شهل بوو.

اخْزَلَ بِرَأْيِهِ: تاکرموانه جولایه‌وه ههر

الأخْزَلُ: به‌مانا (الخزولی) دی.

رای خوی به‌لاوه په‌سهند بوو،

خَزَلَبَ الْخَبْلُ أَوِ اللَّحْمَ: به‌خیرایی

شته‌که‌ی داپری، بریدا.

حبه‌له‌که‌ی پساند هه‌لی بری،

إِنْخَزَلَ: داپرا، گوشه‌گیر بوو.

گوشته‌که‌ی پارچه پارچه کرد.

إِنْخَزَلَتِ الْمَرْأَةُ فِي مَشِيَّتِهَا: به‌مانا

خَزَمَهُ خُزْمًا: شته‌که‌ی ریز کرد، کونی

(خزلت) دی.

کرد، بنکی کتیبه‌که‌ی کون کرد.

إِنْخَزَلَ فُلَانٌ عَنِ الْأَمْرِ: فلانکه‌س له

خَزَمَ شِرَاكَ الثَّغْلِ: شیراکی نه‌عله‌که‌ی کون

کارمه‌که هه‌نگه‌پرایه‌ومو زمعیف بوو.

کردو توند به‌ستی.

إِنْخَزَلَ عَنِ جَوَابِ مَاقِلَتِ لَه: گرنگی به

خَزَمَ الْبَعِيرَ: لوتی حوشرمه‌کی کون کرد،

وه‌لامی قسه‌که‌ی من نه‌دا.

کونی له لالوتی کردو لوتهموانه‌ی

تَخَزَلَ السَّحَابُ: ههورمه‌که وا دهرکه‌وت

تیکرد.

ومکو نه‌ودی بگه‌پته‌وه دواوه.

خَزَمَ أَلْفَ فُلَانٍ: فلانکه‌سی زه‌لیل کردو

تَخَزَلَتِ الْمَرْأَةُ مَشِيَّتِهَا: نافرمته‌که له

ژیرباری کرد.

رؤیشتندا لارو له‌نجه‌ی نواند به

خَزَمَ الْجَرَادُ فِي الْعَرْدِ: کولله‌کانی به

عاستهم سهری په‌نجه‌ی ده‌خسته

شیشه‌که‌وه کرد بو برژانندن.

خازمۈ الطريق خازمۈ وخزاما: همريه كه
لهو دوو كهسه پيچهوانه ي به كتر
ههئسو كهوتيان كرد، همريه كهو
رييازكي گرتنه بهر بؤنهوه ي له
ئاكامدا له يهك شويندا به كتر
بگرنهوه.

خزمۈ: به مانا (خزمۈ) دئ ۵

تخازم الجيشان: ههردوو سوپاكه
روبهرو ي به كتر بوونهوه.

تخزم الشوك في رجله: حقل به قاجيدا
چوو.

الاخزم: نيره مار.

الحزام: ليك چوون، دمگوترئ: (لقينه
خزاما) توشى بووم روبهرو.

الخزام: رومكيكى بؤنخوشه له پيړى
(الشفريات) عهترئ ئى دروست
دمكړئ.

الخزامى: رهمگزي رومكيكه له پيړى
(الفصيلة الشفوية) جوړمگاني
بؤندارو عهتر ناميزن، ومكوو سملو
ميخهك ۵ بهزورى له ولاتى هؤلندا
زمرع دمكړئ.

الحزامۈ: په تيكي كهوانه ييه، دمكړنه
ئهو كونه سماوه ي له لوتى
خوشتردايه واته: لوتى خوشتر
دمسريو ئهو پهته ي تيدمكه ن
ومكوو لوتهوانه بؤنهوه ي زياتر
ههوسارو جلهوى نهرم بئ،

دمگوترئ: (جعل في أنف فلان
الحزامۈ) لوتهوانه ي له لوتى
فلانكهس كرده واته: ژيړ باري
كردومو به نارموى خوى كاري پئ
دمكا.

خزامۈ النعل: ئهو تيلمه چهرمه يه
دمكړنه نيوان دوو شيراكى
نمعه لكه وه.

الخزام: فروشياري درمختى خزمه
درمختيكيه له توپكلكه ي حبلو
گوش دروست دمكړئ.

الخزم: له زاروه ي شيعريدا زيادميه كه
له سهرمئاي شيعرمكه وميه له
تمفعيله ي عوروزيدا حيسابى بؤ
ناكړئ، وا دمبئ يهك بيت دمبئ وا
دمبئ تا حوار دمپوا.

الخزم: درمختيكيه له توپكلكه ي حبلو
گوش دروست دمكړئ، له روژگاري
كؤندا صندوقو په غداني كهلو پهل
تا بهتئ نافرمت لهو جوړه داره
دروست كراوه.

الخزمۈ: له زاروه ي هؤزى هوزميدا
به مانكا دمگوترئ، پان مانكا ييرو
كورتبه بنه، (ك: خزام، خزم،
خزوم).

المخزم: بالندمو نوعامه (چونكه
ئهوانه لوتيان كوني تيدايه).

خَزَنَ اللَّحْمَ وَالطَّعَامَ خَزْنًا وَخَزُونًا:

الْخَزَانُ: زمان، خورما که ناوده‌ک‌ه‌ی

گۆشته‌ک‌ه‌ی یان خۆراک‌ه‌ی بۆگه‌نی کرد.

به‌هۆی نه‌خۆشییه‌وه‌ی ره‌ش ببی،

خَزَنَ الشَّيْءَ خَزْنًا: شته‌ک‌ه‌ی خسته‌ی ناو

شوینی کۆبونه‌وه‌ی ناو (دم‌یاچه،

گه‌نجینه‌وه.

نه‌ستیڕ، ته‌نکی، چه‌وز).

خَزَنَ عَنْهُ الْعَطَاءُ: به‌خششی ئی گرت‌ه‌وه

الْمَخْزَنُ: شوینی شت تیدا هه‌لگرتن.

هیچی نه‌دایه.

خَزَا فُلَانًا: فلانک‌ه‌سی ژێر بارکردو خۆی

خَزَنَ لِسَانَهُ: زمانی خۆی پاراست.

به‌سه‌ردا سه‌پاند.

خَزَنَ السِّرَّ: نه‌ینیه‌ک‌ه‌ی شاردم‌وه‌ی بلاوی

خَزَا الدَّابَّةَ: ولاخه‌ک‌ه‌ی ژێربار کرد.

نه‌کرد‌وه، (هو خازن)، (ك: خوازن).

خَزَا النَّفْسَ: نه‌فسی خۆی گرت‌ه‌وه‌و

مَخْزُونٌ: له‌ گه‌نجینه‌دا هه‌لگیراو.

نه‌یه‌یشت به‌هه‌وه‌سی خۆی پهل

أَخْزَنَ: دوا‌ی هه‌زارایی دموئه‌مه‌ند بوو.

به‌هاوی.

اخْتَزَنَ الشَّيْءَ: شته‌ک‌ه‌ی خه‌زن کرد،

خَزَا الشَّيْءَ: شته‌ک‌ه‌ی کرده‌ی ملکی خۆی.

هه‌لگرت.

اخْتَزَنَ الطَّرِيقَ: رێگا‌ک‌ه‌ی کورت

خَزَا الْفَصِيلَ: زمانی بیچه‌و نازه‌له‌ک‌ه‌ی

کرد‌وه.

دم‌ره‌یناو هه‌لاشتیه‌وه.

اخْتَزَنَ السِّرَّ: نه‌ینیه‌ک‌ه‌ی شاردم‌وه.

خَزِي خَزِيَّةٌ: ریسوا بوو که‌وته ته‌نگ‌زو

ناخۆشییه‌وه.

اسْتَخْزَنَهُ الشَّيْءُ: داوا‌ی لی‌کرد شته‌ک‌ه‌ی

خَزِي فُلَانٌ خَزِيٌّ وَخَزَايَةٌ: فلانک‌ه‌س

خه‌زن بکا، هه‌لی بگری.

شهرمی کرد، به‌خۆیدا شکا‌یه‌وه، ته‌ریق

الْخَزَانَةُ: گه‌نجینه، شوینی شت تیدا

بووه.

هه‌لگرتن، (ك: خَزَائِن) هه‌پیشه‌ی

گه‌نجینه‌ی داری.

أَخْزَأَ: سوکا‌یه‌تی پێ‌کرد، ریسوا‌ی کرد،

خَزَانَةُ الْإِنْسَانِ: دلی ناده‌میزاد.

خه‌له‌ت بوو، قورشان ده‌فه‌رموئ.

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزَوْا فِي شَيْءٍ﴾.

خَزَانَةُ الْإِحْتِرَاقِ: له‌ زاراوه‌ی نه‌ندازیاری

خَزِي فُلَانٌ فُلَانًا: فلانک‌ه‌س به‌سه‌ر

میکانیکی دا نه‌و به‌تالاییه‌ که

سوتانی تیدا دروست دم‌بی.

فلاندا سه‌رکه‌وتوو بوو.

مامه له كهيدا زياني پئ گه يئ و زهرمر
 مهند بوو.
 خَسْرَ التَّجَارَةِ: له بازارگانیکردنه كهيدا
 زهرمر مهند بوو مال و سامانه كهي كه م
 بووه.
 خَسْرَ فُلَانٍ: فلانكس فهوتا، له ناو چوو
 ٥ گومړا بوو، سمری لئ شيوا.
 خَسْرَ الشَّيْءِ: شته كهي فهوتاندو له كيس
 خوى دا.
 اخْسَرَ فُلَانٌ: فلانكس كهوته ناو
 زيان و زهرمر مهنديپه وه.
 اخْسَرَ الشَّيْءِ: شته كهي كه م كرده وه.
 اخْسَرُهُ فِي تِجَارَتِهِ: له مامه له و بازارگاني
 كړدنه كهيدا توشی زياني كړد.
 خَسِرَ الشَّيْءُ: شته كهي كه م كرده وه ٥
 خه سارمت مهندي وه پالدا.
 خَسِرَ فُلَانًا: فلانكس ي له خيرو بيړ
 دوور خسته وه ٥ فهوتاندى.
 خَسِرُهُ سَوْءُ عَمَلِهِ: كرده خرابه كاني
 فهوتانديان.
 اخْتَسَرَ: گومړايي، فهوتاندن، غه در ٥
 لؤمه و تانه و ته شمير.
 اخْتَسَرَى: به مانا (اخناسير) دئ ٥
 اخْتَسَرَى: گومړايي ٥ فهوتان و تيدا
 چوون ٥ لؤمه ٥ غه در ٥ پياوړك
 نه چئ بؤ دعوته و ناخواردن له
 ترسي نه وهى نه وپش دعوته
 نه وان بكانته وه.

الْخَزِيَّةُ: به لؤو كارمسات، رموشتيك كه
 شهرم ناو مړ بئ ٥ هه لئس و كه ووتيك
 ببيتته هوئ ريسوا بوون.
 الْخَزَاةُ: زهليلو و ژير دمستى و
 سوكاپه تي، (ك: مخازي).
 الْخَزِيَّةُ: دهگوتري: (قصيدة مخزبية)
 چامه يه كه له وپهړي جواني و رمواني
 دايه ٥
 خَسَاَ الْبَصَرُ خَسْنَا وَخُسْرَاءُ: چاو ماندوو
 بوو نه يتواني دريژ به روانينه كهي
 بدا ٥ قورشان دمفه رموي: ﴿لَمْ ارْجِعِ
 الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا
 وَهُوَ خَيْرٌ﴾.
 خَسَاَ الْكَلْبُ وَغَيْرُهُ: سه كه كه چغه ي ليكرا
 دوور خراپه وه هه يدي كرا،
 ته كيندراپه وه.
 خَاسَاَ الْقَوْمُ: خه لكه كه به رديان بؤيه كتر
 هاويشت، كه ووتنه به رده فركي ي
 به كترى.
 اخْسَأَ الْبَصَرُ: به مانا (خَسَأَ) دئ.
 تخَاسَاَ الْقَوْمُ: خه لكه كه شمېر به رديان
 كړد به به رده فركي كه ووتنه ويزي
 به كترى.
 اخْأَسَى مِنَ الْكَلَابِ: سه گيك كه
 نه هيلدري له ناده ميزاد نزيك
 ببيتته وه ٥ زهليلو و ژير دمسته.
 الْخُسْيُ: خوري خراب و بئ كه لك.
 خَسْرَ التَّاجِرُ فِي مَعَامَلَتِهِ: بازارگانه كه له

حَسْبُ الرَّجُلُ حَسًّا: پیاوکه کاری پرو
پوچی نه انجام دا.

حَسْبُ النَّصِيبِ: به شه که کم بوو.

حَسْبُ نَصِيبِهِ: به شه که کم کرده و.

حَسْبُ الرَّجُلِ حَسًّا: پیاوکه بی ریز بوو
کهس به هیچی نه زانی، دگوتری:
(حَسْبُ فَعْلُهُ وَقَوْلُهُ وَرَأْيُهُ).

حَسْبُ الشَّيْءِ حَسًّا: شته که کیشی کم
بوو، هاو کیشی بهرامبری نه هاته و،
رمزیل و بی نرخ بوو، (هو خسیس) (ك):
أَحْسَاءُ وَحِسَّاسٌ (هي خسيصة) (ك):
خسائس).

أَحْسُ فُلَانًا: فلانکهس کرده ویه کی
ناشیرینی نه انجام دا.

أَحْسُ فُلَانًا: فلانکهسی به هیچ و پوچ
هاته پیش جاو.

أَحْسُ نَصِيبَهُ: به شه که کم کرده و.

أَحْسَسُ: بی نرخ و هیچ و پوچ.

حَسَسَ نَصِيبَهُ: به شه که کم کرده و.

اسْتَحْسَسُ: به هیچ و پوچی له قه له م دا.

أَحْسَسُ: دگوتری: (هذه الأمور حِسَّاسٌ
بینهم) نه و کارو پیشانه، نه و راو

بؤچونه له ناویاندا باوه ۵

أَلْحَسَّاسَةُ: نه و حالت و بارو دؤخه ی
پیاوی پرو پوچ تییدایه.

أَحْسَاسَةٌ: مال و سامانی کم، مال و
سامانی بی پایه خ ۵ یالی نه سب.

أَلْحَسُّ: کاهو، رومکیکی گه لا پانه به کالی
دمخوری ۵ زور جوړی ههیه.

أَلْحُسَّانُ: نه و نه ستیرانه که همرگیز
ئاوا نابین و مگوو نه ستیره ی جهدی و
فیر قه دان و نه و نه ستیرانه ی ناویان
(بنات النعش) به دموری قوتب دا
سور دمخون.

أَلْحَسِيسُ: شتی کم، شتی بی نرخ.

أَلْحَسِيسَةُ: نرمی قه درو ریز دگوتری:
(رفع من حسيسته) له نابودی خوی
که کم کرده و.

حَسِيسَةُ النَّاقَةِ: ددانی حوشر پاش
نه و ی شيله کانی له سالی
شه شه میدا دمه کون.

أَلْمُسْتَحْسُ: روخسار ناشیرین.

حَسَفَتِ الْأَرْضُ حَسْفًا وَخَسْفًا: زموییه که
رؤچوو نه و ی له سهری بوون قوتی
دان، دگوتری: (حَسَفَ اللَّهُ بِهِم
الْأَرْضَ) خودا به ناخی زمویدا
بردنیه خواری.

حَسَفَتِ عَيْنُ الْمَاءِ: سمرچاوه ی ناوه
(کانیاوکه) رؤچوو خوار.

حَسَفَتِ عَيْنُ فُلَانٍ: چاوی فلانکهس
دهرات.

حَسَفَ الْقَمَرُ: مانگ گیرا، روناکی نه ما یان
روناکییه که کم بووه.

خَسَفَ الشَّيْءُ: شتهکه درپا، (خَسَفَ الشَّيْءُ)
شتهکه‌ی درپاند.

خَسَفَ الشَّيْءُ خَسْفًا: شتهکه کهم بووه.

خَسَفَ بَذَنُ: جهسته‌ی لاواز بوو.

خَسَفَ فُلَانٌ: فلانکه‌س پرسى بووه،

نه‌خوښى چاځ بووه ه (هر خاسف)

(ك: خُسَفَ) ه (هي خاسفة) (ك:

خواسف).

خَسَفَ فُلَانًا: فلانکه‌سى ژير بارکردو

ناچارى کرد نه‌وکاره بکا.

خَسَفَ الشَّيْءُ: شتهکه‌ی برپه‌وه.

خَسَفَ الْبَنَرُ: بیرمه‌کى له به‌رد هه‌لکه‌ند

شاخه‌کى بى‌رې ئاوى زورى ئى

هه‌لقولاو وشکى نه‌کرد.

خَسَفَ لِلشَّعْرَاءِ عَيْنَ الشَّعْرِ: رینگه‌ی بوارى

شيعر بو شاعیر مکان ناسان بوو،

شاره‌زایى فونون و مهبسته‌کانى شيعر

بوون.

أَخْسَفَتِ الْعَيْنُ: چاومکه کوڤر بوو،

دمگوترى: (خَفَرَاخْسَفَ):

بیرمه‌کى واى لیهات ئاوى تیدا

نه‌ی.

أَخْسَفَتِ الْأَرْضُ: به‌مانا (خَسَفَتْ) دى،

أَخْسَفَتِ الْعَيْنُ: چاومکه کوڤر بوو.

الْأَخْسِيفُ: زموى نهرمه‌لان.

الْخَاسِفُ: مندالى قالب سوکى به‌جمو جول.

الْخَسْفُ: زه‌لیلى و ژير دسته‌ی،

برسيه‌تى، سته‌م، که‌مبونى مال و
سامان و نه‌مانى خيرو به‌رمکه‌ت، نه‌و
شوینه‌ی ئاوى بى‌رى ليوه
دمردمه‌یندرى.

خَسَقَ السَّهْمُ خَسْفًا وَخُسُوقًا: تیرمه‌که

نیشانه‌کى پیکاو تیدا مایه‌وه، پان

نه‌مديوو نه‌ودیوى کرد.

خَسَقَتِ النَّاقَةُ الْأَرْضَ: حوشرمه‌که به

قهراخى سمى شوینی له زموبیه‌که

کرد (هى خَسُوقَ).

الْخَسَائِقُ: دروژن.

الْخَسْفَةُ: ژيوان بوونه‌وه له مامه‌ئو

وادمو به‌ئیندا.

الْخَيْسِقُ: بى‌رى قول، گوڤى قول.

خَسَلَهُ خَسَلًا: دوورى خسته‌وه، نه‌فى

کرد.

الْخَسَائِلُ: هه‌موو شتيكى خراب.

الْخَسِيلُ: شتى پروپوچ له‌هه‌ر جورىك

بى (ك: خَسَائِل).

الْخَسِيلُ مِنَ الْقَوْمِ: که‌سانى پروپوچ

له‌ناو کۆمه‌لکه‌دا.

الْخَسِيلَةُ: به‌مانا (الْخَسِيلُ) دى.

أَخْسَأُ: به‌به‌رده ورده یارى له‌گه‌ل

کرد (هه‌لما تینی له‌گه‌ل کرد).

تَحَاسَى اللَّاعِبَانِ: دوو یارى جیبه‌که

پاریان کرد، به‌به‌رده ورده پاریان

کرد (واغ واغنیان کرد).

تَحَاسَى الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که به‌به‌ردوچه‌که

یه کتریان بهرد باران کرد
بهردو چکه یان به یه کتر دا دان.

تخاست الدابة بالمصى: ولاغمه که بههوی
رویشتن به سمر زیخو بهرده وردهدا
فاچی هاوسا.

الْخَسَا: تَاك، دهگوتری: (خَسَا اوزكَا) تَاك
یان جوت.

الْخَسِي: بُوْشَاك، رهشمال و خیمه که له
خوری جنرابی.

خَشْبُهُ خَشْبًا: تیکه لاوی کرد دمگوتری:
(خَشْبُ الشَّيْءِ بالشَّيْءِ) نهو شتهی
تیکه لاوی نهو شته کرد ۵

خَشْبُ السيف: شمشیرمهکی مشتو مال
کردو تیزی کردموه، (هو مخشوب
و خشیب).

خَشْبُ التُّبَلِّ والقَوْس: به ناشیهتی تیرو
کهوانی دروست کرد چ کارامایی و
دهست رهنگینهکی تیدا نه بوو.

خَشْبُ الشعرِ أو الكلام أو العمل: چونی بو
ریکهوت ناوا شیعرمهکی نووسی یان
پهخشانهکهی دانا یان کارمهکی کرد
هیچ وردمکاریهکی تیدا نه بوو.

خَشْبُ خَشْبًا: زبرو نهستورو رهق بوو،
دهگوتری: (خَشْبُ القَيْشِ): ژیانهکه
زبرو پر تهنگزمو ناخوشی بوو.

اخْتَشَبَ السيفُ: شمشیرمهکی تیز بوو.

اخْتَشَبَ الشعرَ: شیعری دانا بهی
وردمکاری، کال و کرج بوو.

تَخَشَّبَتِ الْاِبِلُ: حوشرمهکی نالقی وشکی
خوارد.

اخْتَشَوْشَبَ: وشك و رهق بوو له
دینداری و پُوْشَاك و خواردن و
خُوراکیدا، له ههموو ههلس و
کهوتیکیدا.

اخْتَشَوْشَبَ فِي عَيْشِهِ: له ژیانیدا زبر
بوو، به نهنقهست نهو جوره ژیانه
زبره پهپرمو دهکا بُوْشهوهی
بهرامبهر روداو مکانی رُوْزگار پشوو
دریژ بی.

الْخَشَابُ: (أَرْضُ خَشَابٍ): زهوییهکه
وشك و ههئوئو ناو راناگری.

الْخَشْبَاءُ: (أَرْضُ خَشْبَاءٍ) بهمانا
(خَشَاب) دی، له پهندا هاتووو
(لسان من رطب وید من خشب)

زمانی شیرین و دهستی بی خیر و
قوجاو.

الْخَشْبُ: دار، بهتایبهتی (بنك و همدو لق و
پهلهکانی).

الحشَابُ: دار فروش.

نهو کهسهی به بهرد شهر دهکا.

الْخَشِيبُ: له ههموو شتیکدا رهق

زبرو وشك، له پياوو خوشتردا:

دریژ داوه‌لی له‌رو ئیسقان
دمرکه‌وتوو، به‌هوی ئیش گردن و
ماندو بوونه‌وه.

الْخَشِيبَةُ: کۆکه کۆک کەر، لی‌دراوو
جه‌سته کوتراو.

الْمُخْشَبُ: خانوی به‌دار دروستکراو
ده‌گوتری: (بیت مُخْشَبُ).

خَشَخَشَ السِّلَاحُ وَغیره: چه‌که‌که خړو
ورپ هات که چه‌خماخه‌کانیان
راکیشان خړه خړیان هات.

خَشَخَشَ الثُّوبُ الْجَدِيدُ: پۆشاکه تازه‌که
خشی دی.

خَشَخَشَ فِي الشَّيْنِ: چوووه ناو
شته‌که‌وو تێیدا هون بوو.

خَشَخَشَ السِّلَاحُ وَغیره: چه‌که‌که‌ی
جولاندو خړه‌ی هات.

خَشَخَشَ الشَّيْنُ فِي الشَّيْنِ: شته‌که‌ی
خسته ناو شته‌که‌وه.

تَخَشَّخَشَ: چوووه ناویه‌وو هون بوو.

تَخَشَّخَشَ فِي الشَّيْنِ: چوووه ناو
شته‌که‌وو هون بوو، ده‌گوتری:
(تَخَشَّخَشَ فِي الشَّجَرِ).

الْخَشْخَاشُ: کۆمه‌لیک به‌چه‌ک و زری‌وه

◊ کۆمه‌لیکی زۆری ئاده‌میزاد ◊
هەر شتیکی وشک که لی‌سکیان
بخشینی دهنگی لی‌وه بی ◊ هه‌روا

وشه‌ی (الخَشْخَاش) ناوه بۆ روه‌کیک
حه‌شیشه‌و ئه‌فیونی ئی به‌ره‌م دی
◊ تاکه‌که‌ی (خَشْخَاشَة).

خَشَرَ فَلَانٌ: فلان‌کەس چلێس بوو ◊
له‌سه‌ر سفره‌و خواره‌که‌ شتی بی
که‌لکی هی‌شته‌وه.

خَشَرَ الشَّيْنُ: سۆو خشت و خاله‌که‌ی له
شته‌که‌ دوور خسته‌وه ◊ پاکی کرد.

خَشِرَ خَشْرًا: چلێس بوو ◊ له‌ترسا
هه‌لات و قاچاندی.

الْحُشَارَةُ: ئاده‌میزادی خو‌پ‌پ‌ری و هه‌تیو

مچه ◊ که‌فو زب‌ل و زالی سه‌ر

ده‌ریا ◊ جۆی بی ناوک که‌هه‌ر

سۆیه‌که‌ی مایه‌ ◊ شتی خراب و بی

که‌لک له‌هه‌ر جۆریک بی.

الْحُشَارَةُ: به‌مانا (الْخُشَارُ) دی.

عُشَارَ الْمِنْجَلِ: ده‌می داس، لا تی‌زه‌که‌ی.

خَشَرَمَتِ الضَّبْعُ: که‌متیاره‌که له‌کاتی

شت خواردن‌دا دهنگی لی‌وه هات.

الْخَشْرَمُ: کۆمه‌لی هه‌نگ و زمرده‌واله‌و

شامه‌ ترینه‌که ◊ تاکه‌که‌یه‌ان

(خَشْرَمَة) ◊ هه‌روا ناوه بۆ مه‌لیکی

هه‌نگه‌کان (شازن) ◊ کۆله‌س و

هیلانه‌که‌یه‌ان ◊ ئیسقانه‌ نه‌رمه‌ی

لوت ◊ به‌رده‌ قسل ◊ یان نه‌و

به‌رده‌ی ده‌کرئ به‌گه‌ج ◊ کی‌وی

پچوک (گرد) ◊ (ک: خشارم).

حَشَّ السَّحَابُ غَشًا: هه وره که بارانیکی

که می پیوه بوو بارانندی.

حَشَّ الرَّجُلُ: پیاو که رویشته و کارمکهی

جی به جی کرد.

حَشَّ فِي الشَّيْءِ: جووه ناو شته که وه.

حَشَّ فِي الدَّارِ: جووه ناو خانوم که وه.

حَشَّ البَعِيرُ: لوته وانهای کرده لوتی

حوشترمه که مه هاری کرد؛ (داریکه

به نه اندازهی دوو په نجه درنزه

دمگریته لوتی حوشتر و به

هه وسارم وه قایم دمگری، به وه

حوشترمه که جلوهی خوش دمی).

حَشَّ فُلَانًا: فلانکه سی بریندار کرد،

ز مبریک کوشندهی لیدا.

أَحَشَّ البَعِيرُ: به مانا (خَشَّه) دی.

إِخْتَشَّ مِنَ الْأَرْضِ: جرو جانهموری

زموی خوارد، کرم و کوللهی خوارد،

گوپچه که نان و میوه رزیوی خوارد.

أَحَشَّ فِي الشَّيْءِ: جووه ناو شته که وه،

دمگوتری: (أَحَشَّ فِي الْقَوْمِ) جووه

ناو خه لکه که وه، (وَأَحَشَّ فِي الشَّجَرِ)

جووه ناو درمخته که وه.

أَحَشَّاشُ: جرو جانهموری ناو زموی

بالندمو زیندموری په لهومر

تاکه کهی (خَشَّاشَة) بوردهی تمنک

(عه بای سوکه له) ۰ نادمه میزادی

روح سوکی زیره ک ۰ همر شتیک

ناسک و جوان و دلگیری.

أَحَشَّاشُ: داریکه به نه اندازهی دوو

په نجه درنزه دمگریته لوتی

حوشتره وه به ریشمه که یه وه

دمبه ستریتمه بوئه وهی جلوهی

خوش بی ۰ ماری کیو ۰ نه زدیها ۰

جرو جانهموری ناو زموی

بالندمو په لهومر ۰ پیاوی روخ

سوکی زیره ک و کار لهدمست هاتوو

۰ جهوال ۰ (ك: أَخْشَة) ۰

أَحَشَّاشُ: بالندمو په لهومر ۰ جرو

جانهموری ناو زموی ۰ پیاوی نازاو

وره بهرز ۰ شتی خراب.

أَحَشَّاشَة: لوته وانهای حوشتر، مه هاری

حوشتر.

أَحَشَّاشُ: پیاده، پیرو ۰ رمشماری گه وره ۰

شتی زیر ۰ بارانی کهم.

أَحَشَّاشُ: گردولکه، ته پو لکه ۰ (ك:

أَحَشَّاش).

أَحَشَّاشُ: کولس، هه نگه لان هیلانهای

ههنگو زمنگه سورمو زمردهواله ۰

زموییه ک گلو جهو بی، (ك:

خَشَّاشات و خَشَّاش).

أَحَشَّاشُ: نهو نیسقانه یاریکهی پشتی

گوپچه که مووی نی ناروی.

الْخُشَيْشُ: ناسکی پچوک ۵ گردۆلکه.

الْمِخْشُ: پیاوی نازا، نیش لهدست

هاتوو ۵ دهگوترئ: (هر مَجْشُ

اللیل) چاو نهترسهو دهچیته ناو

تاریکایی شه و موه ۵ کهسیک زۆر

تیکه لاوی خه لک ببئو ناخاوتنیان

لهگه ل بکا ۵ نهسپی چاو نهترس.

خُشَعْ خشوعاً: گهردن که چ بوو، زهلیل و

داماو بوو ۵ ترسا ۵ دمنگی نزم

کردموه ۵ چاوی به دمورو بهردا

گیراو نه مجار چاوی لیک نا.

خُشَعْ ببصره: چاوی داخست، چاوی لیک

نا.

خُشَعْ لربه: گهردن که چی خودا بوو

سمری دانه واند ۵ (هر خاشع) (ك:

خُشَعْ).

خُشَعْ صوته: دمنگی نزم بووه به عاستهم

سرتهی هات ۵ هورئان دمه فرموی:

﴿وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا

تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا﴾.

خُشَعْ بصره: چاوی شکایه و نهیتوانی

سهیری بکا.

خُشَعْ الشَّيْءُ: شته که نارامی گرت.

خُشَعْ الوردی: که لاکه سیس بوو.

خُشَعَتِ الْأَرْضُ: زموییه که وشکه ل بوو

له بهر بی بارانی ۵ هورئان

دمه فرموی: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ الْكُتُبُ

الْأَرْضُ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ

اَفْتَزَتْ وَرَبَّتْ﴾.

خُشَعْ الکرکب: نهستیرمه که نزیک به

ئاوایون بووه.

خُشَعَتِ الشَّمْسُ: خۆر گیرا، خۆر

روناکیه که ی نهما.

خُشَعِ السَّامُ: دوگه که پچوک بووه

که میکی پیو پیوه ما.

اِخْشَعْ: گهردن که چ بوو، چاوی به

زمویدا گیرا، دمنگی نزم بووه ۵

دمنگی نزم کردموه.

تَخْشَعْ: خۆی زهلیل کرد ۵ پاراپه ووه

لا لایه ووه ۵ به زۆر خشوع و گهردن

که چی به سمر خویدا هیئا ۵ چاوی

به زمویدا گیراو چاوی نوقاند ۵

دمنگی نزم کردموه.

الْخَاشِعُ: نهو که سهی بچیته روکوع ۵

نهو شویننه ی خاکه که ی لبه لانه

ره شهبا لی ی هه لده مگرئ و

شویننه وارمه کی گوهر دکاته ووه ۵

شوینیک که نادوژرتیه ووه ۵ شوینی

تمبو و توژاوی که که سی تیدا نه بی.

الْخِشَعَةُ: بی چوینک سکی دایکی

هه لده برئ و بهیندرتیه دمر به

زیندوی و دایکه که ی بمرئ ۵ (ك:

خُشَعْ).

الْحُشَّةُ: پارچه زهوی پته و
گردو لکهای ودها به زموییه که وه پان
بو بیته وه.

حُشَفَ حُشْفًا وَخُشِفًا وَخُشْفَانًا: دمنگی
هات، خشه ی هات و له زمویدا هون
بوو، به شه و گهرا و به ناو زمویدا
هاتوو چوو.

حُشَفَ فِي الشَّيْ: چوو ه ناو شته که وه.
حُشَفَ فِي السِّر: به خیرایی رؤی.

حُشَفَ الْبَرْدُ: سهرماکه توند بوو پهری
سهند.

حُشَفَ الْمَاءُ: ناوکه بهستی، بوو به
سهوئل.

حُشَفَ الْكُلْجُ: له کاتی به ناو رؤیشتنی
به فردا دمنگی لیوه هات خشه ی هات
و وژدی هات.

حُشَفَ الدَّلِيلُ بِالْقَوْمِ: چاو ساغه که به
باشی خه لکه که ی گه پانده شوینی
مه بهست و شارمزی کردن.

حُشِفَتِ الْمَرْأَةُ بِالْوَلَدِ حُشْفًا: ناهرمته که
منداله که ی له پارچوو، منداله که ی
فری دا.

حُشَفَ رَأْسُهُ بِالْحَجَرِ: سمری به بهرد
بریندار کرد.

حُشِفَ الْبَعْرُ: حوشرمه که هموو جهسته ی
گروئ بوو، له بهر گروپی جهسته ی
پیستی وشکه ل هه لگهرا.

حُشِفَ الشَّيْ: شته که وشک بوو (هو
أَحْشَفَ) (ك: حُشْفًا) ه.

أَحْشَفَتِ الطَّبِيبَةُ: ناسکه که بیچومه که ی
له ته کدا بوو.

حَاشَفَ السَّهْمُ: تیرمه که له کاتی
ههنگاو تنی نیشانه که دا دمنگی لی
هات.

حَاشَفَ إِلَى كَذَا: پهله ی کرد بولای شه
شته.

حَاشَفَ فِي ذِمَّتِهِ: خیرا وادمو
به لینه که ی هه لومشانده وه.

حُشَفَ الدَّلِيلُ بِالْقَوْمِ: چاو ساغه که به
باشی شارمزیی خه لکه که ی کردو
رنگای نیشاندان.

الْحُشَافُ: شمر بهتی ترئ و میوز پان هی
هه نجیر پان هی ههر میوه به کی تر
دوای شه و دی دمه پالئوردی (به کورتی
خوشاو).

الْحُشْفُ: جم و جول، دمنگ (ك: أَحْشَافُ
وَخُشَفَ).

الْحُشْفُ: بیچوی ناسک له سهرمتای له
دایک بوونیدا چ نیرو ج می و (ك:
خُشُوفٌ وَخُشْفَةٌ).

الْحُشْفُ: به فری زیر.

الْحُشْفَةُ: جم و جول، دمنگ دمنگی
که متیار، خشه ی رؤیشتنی مار
ورشه ی مار.

الْخُشُوفُ: کهسیک بجیته ناو کارو
پیشه‌وه و چاو نه‌ترس بی ۵ کهسیک
نازایی بۆ شهو رموی ۵ شمشیری
برپنده ۵ (ك: خُشَفُ).

الْخُشِيفُ: سه‌هۆل ۵ شتی فش و نهرم
و مكوو نیسفنچ ۵ به‌فری زبر که
به‌هۆی ساردی که‌ش و هه‌وا زبر
بووبی که به‌ناویدا دم‌رۆی خشه
خشی ئی دی.

الْمِخْشَفُ: چاو ساغی شارمزاو کارا،
به‌لگه‌ی به‌هیز ۵ شیر ۵ نازا بۆ
شهو رموی ۵ کهسیک بجیته ناوکارو
پیشه‌وه به چاو نه‌ترسی ۵ (ك:
مَخَاشِف).

الْمُشْكَارُ: نانی گه‌می پاك نه‌کراو
(وشه‌یه‌کی فارسیه).

الْمُشْكَانُ: نانیکه له ئاردی گه‌می
پاك کراوی بی سۆ دروست دم‌کرئ
شه‌کرو بادام و گوێزو فسته‌قی تی
دم‌کرئ نه‌مجار دم‌برژئ، سور
دم‌کرئته‌وه.

خُشَلُ خُشَلًا: رمزیلی کرد.

خُشَلُ الشَّرَابِ: شه‌رایه‌که‌ی پانفته کردو
پالوتی.

خُشِلَ الْقَرْبُ خُشَلًا: قوماشه‌که رزی.

خُشِلَ الرَّجُلُ: پیاومه‌که له شه‌ردا لاواز بوو
هاشیل بوو دم‌گوترئ: (رَجُلٌ خُشِلَ
فُتِلَ).

خُشَلُ: رمزیلی کرد ۵ خُشَلُ داری کرد
به بازنه و خلخال.

تَخْشَلُ: ته‌وازوعی نواند گه‌ردن که‌ج
بوو.

الْخُشَلُ: رمزیلی خراب ۵ هیلکه که
زمردینه‌که‌ی دم‌به‌ی‌ن‌درئ ۵
نه‌مسهر و نه‌وسهری بازنه و خرخال
۵ یان نه‌وه‌ی شکاوه له نه‌مسهر و
نه‌وسهری بازنه و خرخال ۵ به‌ری
درمختی (الدوم) جوړی خرابی،
وشکی، ته‌ری وردی یان دهنکه‌که‌ی.

الْخُشِيلُ: پوش و په‌لاشی وشک.

الْمِخْشَلَةُ: پالوکه ۵ (ك: مَخَاشِيل).

خُشْمَةُ خُشْمًا: لوتی شکاند.

خُشِمَ الْإِنْسَانُ خُشْمًا: ناده‌میزادمه‌که
دم‌دیك له لوتیدا په‌یدا بوو بۆنی
بۆ ناکرئ ۵ بۆنی لوتی ناخۆش بوو،
بۆنی ناخۆش دم‌کا ۵ لوت که به‌هۆی
نه‌خۆش‌یه‌وه بۆگه‌ن بکا.

خُشِمَ اللَّحْمُ وَغَيْرُهُ: گوشته‌که یان
هه‌رشتیکی تر بۆنی گۆرا.

خُشِمَ فُلَانٌ: فلانکه‌س که‌پووی گه‌وره بوو،

خه‌پشومی داکه‌وت و کونی لوتی
گیرا، هه‌ناسه‌ی له لوته‌وه بۆ نادرئ
۵ (هو أخشم) و (هی خشماء) (ك:
خُشْم).

خُشِمَ: توشی دم‌دی لوت بوو

بۆنکردنی نەما، یان بۆنەكە
دمگۆڤی.

اخشتم: بۆنی گۆڤا.

خشم اللحم ونحوه: بەمانا (خشم) دئ ۵

خشم الشراب فلاناً: بۆنی شەرابەكە لە
رێگە ی لوتیەووە دای لە دەماغی و
خیرا سەرخۆشی کرد.

خشم فلان: فلانكەس بەهۆی هەلچونی
شەرابەكە لە قورگیدا دای لە
دەماغی و سەرخۆشی کرد.

تخشم اللحم: گۆشتەكە بۆگەنی کرد
بەهۆی تێكچونیەووە.

الخشام: دەرڤێكە توشی لوت دەبێ
هەستی بۆنکردنی نامینێ ۵ لوتی
گەوڕە، كیوی گەوڕە، پیاوی لوت زل
۵ شیر لەم رومووە كە لوتی زلە.

الخشم: دەرڤێكە توشی لوت دەبێ
هەستی بۆنکردنی نامینێ ۵ لوت ۵
چلەم كە لە لوتەووە دێتە دەر.

الخيشوم: لای سەروی لوت.

خشن خشونة وخشنا وخشانة: زېرو گړن
گړناوی بوو (هو خشین) (ك: خشن)
و (هو خشین) (ك: خشن وخشان
وهو اخشن وهي خشانة) (ك:
خشن).

خاشنه: پړی دایه ۵ قسه ی زېرو رمفی
لەگەندا کرد.

خشنه: زېری کرد.

خشن صئره: دلی تێكدا، دلی رهنجاندا
شتیکی وای خسته دلەووە هەلوێستی
گۆڤی.

خاشنوا: لە قسه و کردەووەدا زېرو
رهفییان نواند، قسه ی ناشیریانیان
بەیه کتر گوت.

تخشن: زېریه کە ی زۆر بوو ۵ زۆر
زېرو گړن گړناوی بوو ۵ پۆشاک ی
زېری لەبەرکرد ۵ شتی زېری خوارد
۵ یان باری بە وتنی قسه ی زېرمووە
گرت ۵ یان ژیا بە ژیانیکی زېر.

استخشنه: بە زېری هاته بهر چاو.

اخشوشن: بەمانا (خشن) دئ.

الخشن: قورسو گرانه بە ناسانی
بەیدەست نابێ.

الخشنا: پړچهك ۵ دمگوتری: (كییه
خشناء) كهتیهكە پړچهك و
تەقەمەنییه ۵ پەیکۆل بەره
رومکیکی زېرو گړن گړناوییه ۵
(ك: خشن).

خشت الثخلة: دار خورماكه بهرمكه ی
خورما وشكهله بوو.

الخشا: كشتو كال كە بە سەرما رمش
ببێ.

الخشاء: زەوییهکی پتەو چەقەن كە
گیای لی نەروێ.

أَلْخَشَوُ: خورما وشكه‌ل.

أَلْخَشِي: گياوو گزی رزيوو بۆگهن بوو.

خِشَاء خَشِيًا: نهو زياتر دمترسا تا نه.

خَشِي خَشِيَةً: ترسا.

خَشِي فَلَانًا وَمِنْهُ خَشِيَةً: له فلانكەس ترسا

ه له روى رېئزو هه بېهته وه لېى

ترسا ومكوو قورئان دمه‌رموى: ﴿إِنَّمَا

يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾.

خِشَاء: وازی ئى هینا ه له ئى ترساندا

کئ برکئى له گه‌لدا کرد.

خِشَاء: ترساندى.

تَخَشَّى فَلَانًا: فلانكەس ترسا ه (تَخَشَّى

فَلَانًا) فلانكەسى ترساند.

الْأَخْشَى: دمگوترئ: (هذا المكان أَخْشَى

مِنْ غَيْرِهِ) نه‌م شوئنه له شوئنيكى

تر ترسناك تره.

خَصِبَ خَصْبًا: شوئنه‌كه گياوو گزو له‌ومرئ

زۆر بوو ه (هو خَصِبٌ وَخَصِيبٌ هو

أو هي مخصاب).

أَخْصَبَ الْمَكَانُ: به‌مانا (خَصِيبٌ) دئ ه

دمگوترئ: (أَخْصَبَ الْقَوْمُ): ولاتى

نه‌و خه‌ئكه له‌ومرگای باشى هه‌يه،

خواردن خواردنه‌وميان زۆرو

زمه‌نده‌يه.

أَخْصَبَ جَنَابُ فَلَانًا: فلانكەس خي‌رو

بي‌رى زۆره.

أَخْصَبَ فَلَانًا: فلانكەس هه‌رزانى روى

تي‌کردو كه‌وته خي‌رو خو‌شى

زي‌انه‌وه.

أَخْصَبَ اللَّهُ الْمَوْضِعَ: به‌رومردگار له‌و

شوئنه‌دا گزوگياو له‌ومرئ زۆرى

رواند.

الْأَخْصَابُ: تي‌كه‌ل‌بوونى خانه‌ى

ني‌رينه‌و خانه‌ى مي‌ينه.

الْخِصَابُ: دارخورمايه‌ك زۆرى به‌ر

گرتي‌ج.

الْخَصِيبُ: به‌مانا (الْخِصَابُ) دئ ه پرزئ دار

خورما ه تۆوى ته‌لقيح كردن.

الْخِصْبُ: گه‌شه‌و نه‌ماو خي‌رو بي‌ر ه زي‌انى

نه‌رمو نۆل ه (ك: أخصاب).

الْخَصِيبُ: خي‌رو بي‌ر، دمگوترئ: (رجل

خَصِيبٌ) پياوئكى خي‌رمو مه‌نده،

پياومتئ و يارمه‌تيدانى بۆ ئاتاجان

زۆره.

الْمُخْصِبُ: زبلى كي‌مياوى و هه‌رشتي‌كى

تر كه‌ بکريته ناو زموييه‌وه

بۆنه‌ومى به‌هي‌ز ببئ و کشتو

کاله‌كه‌ى باش پي‌يگا.

الْمُخْصَبُ: ماده‌يه‌كى سروشتي‌يه پان

دروست دمگري‌ئو تي‌كه‌ل به‌خاك

دمگري‌ بۆنه‌ومى هي‌ز بداته خاكه‌كه

بۆ گه‌شه پي‌دانى كشتوكال.

خَصْرَةُ: له كهلهكهى دا ۵ زهبرى له
كهلهكهى دا.

خَصِرٌ خَصْرًا: سهرماى بوو يان سهرماكهى
زيادى كرد ۵ سهرما دمست و قاچى
نه زيهت دا.

خَصِرٌ: كهلهكهى توشى نازار بوو.
اخَصْرَةُ: ساردى كردهوه.

خَاصِرَةُ: دمستى له سهر كهلهكهى دانا ۵
ههرهكه لهو دوو كهسه رېيازېكيان
گرته بهر بوئنهوى له شوېنى
تايبه تيدا بهيهكه بگهڼهوه.

خَصِرُ الثَّوْبِ أَوْ النِّعْلِ: نه ملاو نه ولاى
قوماشهكه يان نه علهكهى بارېك
كردهوه.

اخْتَصَرَ فلان: فلانكهس دمستى خسته
سهر كهلهكهى ۵ عهصاى بهدمستهوه
گرتو خوئى بهسهردا دا.

اخْتَصَرَ الْمُخَصْرَةَ: عهصاى وهرگرتو
توند گرتى بهدمستهوه ۵ شتهكهى
برپيهوه بهلام دولهتى نهكرد.

اخْتَصَرَ الطَّرِيقَ: نزيكترين رڼگای گرته
بهر.

اخْتَصَرَ الْكِتَابَ: چهڼد باسو شتى
زيادهى لهكتيپهكه لابرډن.

اخْتَصَرَ الشَّيْءَ: زېدهى شتهكهى لابرډ.

تَخَاصَرَ: ههرهكه لهو دوانه دمستى
خسته كهلهكهى.

تَخَاصَرَ الشَّخْصَانِ: نهو دوو كهسه به
رڼگادا رڼوښتن و دهستى
ههرهكه يان له ناستى كهلهكهى
نهوى تريان بوو.

تَخَصَّرَ: دمستى خسته سهر كهلهكهى.
تَخَصَّرَ بِالْأَزَارِ: دهرپيكهى خسته سهر
كهلهكهى.

تَخَصَّرَ بِالْمُخَصَّرَةِ: عهصاكهى بهدمستهوه
گرت.

الْأَخْصَرُ: كورت تر ۵ دمگوترى: (هذا
أخصر من ذاك).

الْخَاصِرَةُ: كهلهكه (نَيَّوَانِ نَيَّسْقَانِي
سهرى رانو پهراسوى لای خوارو).

الْخِصَارُ: دهرپى يان ههر شتيك له
ناوكهوه بو خوارموه جهسته
داهوښى، پشتين.

الْخَصْرُ مِنَ الْإِنْسَانِ وَالْخِيَرَانِ: ناوقه،
ناستى سيپهڼدمو ناوك ۵ بارىكايى
پشت كلؤت.

خَصْرُ الْقَدَمِ: بهرى پې (نَيَّوَانِ سِينْگى پېو
پاژنه پې).

خَصْرُ السَّهْمِ: ناوهراستى تير.

الْخَصِيرَى: كورتكردنهوه ۵ لابرډنى شتى
زياده.

الْمُخَصَّرَةُ: عهصاو گوځان ههر شتيك

خوی بهسهردا بدرئ ۵ دارنکه له
شیوهی شم شیردا وتار خوین به
دمستیهوه دهگرنی نامازی پی دمکا
لهکاتی وتارمهکیدا ۵ له کوندای تا
نیستاش پاشاو خهلیفهکان و وتار
خویننهکان نهو جوړه داره به
دمستهوه دهگرنو نامازی پی
دمکهن ۵ (ک: مختصر).

مخاصر الطريق: نزدیکترین ږنگا.
المختصر: بهری پی نهو بهشهی
دمکوپته سهر زموی سنگی پی و
پاڼه پی.

المختصر: قهد باریک، قاج و قول
پچوک ۵ دهگوتی: (رجل محصور
البطن، محصور القدم).

خص: تایبته پیچموانهی گشتو رهها.
خص فلان: شتی زوری دا به فلانکس ۵
نهوی تایبته کرد بهو شتهوه،
شتهکهی دا به نهو.

خص خصاصاً و خصاصة: هزار کهور.
أخصه به: بهمانا (خصه) دی.

اختص الشيء: بهمانا (خص) دی.
اختص فلان: فلانکس هزار بوو.
اختص به: تایبته بوو بهو شتهوه،
تاکه کهسه لهو بوارددا.

اختص الشيء: شتهکهی هه لېزار دو
پهسندی کرد.

اختص فلاناً بكذا: فلانکس تایبته
کرد بهو شتهوه.

اختص الشيء لنفسه: شتهکهی تایبته
کرد بهخوینهمو بو خوی دانا.

تخصص: قال بوو لهو شتهداو تایبته
بوو پییهوه ۵ ههروا بو موطاومعهی
(خصص) هاتووه دهگوتی: (خصصه
لتخصص) ۵

تخصص به رله: تایبته بوو بهو
شتهوهو پی تایبته بوو.

تخصص في علم كذا: لیکولینهوهو
خوینندنهوهو نووسینهکانی تایبته
کرد بهو بواردده.

استخصص: به تایبتهی لهقهلم دا،
ههلی بزار دو پهسندی کرد.

الاختصاص في القضاء: بریتیه لهو
دمسهلاتهی دادگا هیهتهی به
گوپړهی شوین و جوړی روداوکه.

الخاصة: تایبته پیچموانهی وشهی
(عامه) به ۵ ههروا نهو شتهی
تایبتهی دمکهی به خودی خوتهوه.

خاصة الشيء: تایبته مهندي شت،
نهومیه تایبته بی بهو شتهوهو بو
شتی تر نهپی ۵ (ک: خواص).

خواص العقاقير: کاریگری دهرمان و
تایبته مهنديیهکانی لهسهر
جهسته.

الْخَصَاصَةُ: فقیری و پیداوپستی و حال و
ومزعی خراب ۵ قورئان دمه رموی:
﴿وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ
خَصَاصَةٌ﴾ ۵ بوشایی و خهلل و درزو
گون له دمرگاو شتی وا ۵ له
حمدیدئا هاتووہ (أن أعراياً أتى باب
النبي فألقم عينه خصاصة الباب) ۵
(ك: خصاص وخصائص).

الْخَصَاصَةُ: توله میو نه گهر تیر ناو
نهبی و هیشو تربیه گانی دمنك وردو
بلاوو لاوازبن ۵ نهو توله میوهی
دوای برین به دار میوهوه
دمینیتیهوه.

الْخَصِيُّ: کهپر یان کوخ که به کهرستهی
قهقهراژ دروست کرابی ۵ خانویک
هه لاشه کهی دارو شتی وا بی ۵
دوکانی مهی فروش با به کهرستهی
تیش دروست کرابی ۵ (ك:
أخصاص، خصاص، خصوص).

الْخَصِيصُ: تایبیت مهندتر له تایبیت.
الْخَصِيصَةُ: بهمانا (الخاصة) دی.
الْخُصُوصُ: پیچهوانهی (العموم) ۵ مانای
(به تایبیتی) دهگهین.

الْخُصُوصَةُ: حالتهی تایبیت.
الْخُصُوصِيَّةُ: (خُصُوصِيَّةُ الشَّيْءِ) تایبیت
مهندبیه کهی.
الْخَصِيصَةُ: نهو صیفهت و چۆنیه تییه

که شته که جیا دهکاتهوه و سنوی
دیاری دهکا.

خَصَفَتِ النَّاقَةُ خَصْفًا وَخَصَافًا:

حوشترمه بیچهومکهی دواى نو
مانگ بوو، له مانگی نۆیه می
سکه کهی دا زا، یان دواى تهواو
بوونی سال به چهند مانگیك.

خَصَفَ الثَّغْلُ: نهعله کهی به درپوشه
دوورییهوه.

خَصَفَ الْعَرِيَاں الرُّرْقَ عَلَىٰ بَدْنِهِ: پیاوه
روته که گه لا داری به جهستهی
خۆیموه نوساند.

خَصَفَ عَلَىٰ نَفْسِهِ ثَوْبًا: قوماشیکی لهخو
هالاندو نه مسهرو نهوسه می به
چیکه که یان بههوی درونهوه
لیك بهستن.

خَصَفَ الشَّيْءُ إِلَى الشَّيْءِ: شته کهی خسته
پال شته کهی ترموه.

خَصَفَ الْكُتَيْبَةُ: پهله سمر بازه کهی
قهرمبالغ کردن.

خَصِفَ خَصْفًا: رنگی له رنگی خوئل
دهجی.

خَصَفَتِ الشَّاةُ وَالْفَرَسُ: لا که له کهی
مهرمکه یان نه سپه که سپی بوو (هر
أخَصَفُ وَهِيَ خَصْفَاءُ) ۵ (ك: خَصَفَ).

خَصِيفَ).

الْخَصِيفُ: گَلَو خَوَل ۵ رَمْنِيكَ وَمَكُوو

رَمْنِگِی خَاك ۵ هَمَر شَتِيكَ دُوو

رَمْنِگِو زِيَاَتَرِی هَمَبِي وَهَكُوو

تِيكَهَلَو بُووَنِي رَمْنِگِی رَمَشُو سَبِي

دَمَكُوَتَرِي: (جَل خَصِيف وَرَمَاد

خَصِيف) گُورِيَسِي بَهَلَهَك ۵ گَلِي

سُورُو سَبِي، رَمَشُو سُور ۵ هَمَرَوَا

نَاوَه بُو شِرِي مَهِيُو ۵ نَهَلِي پِيَنَه

كِرَاو.

الْخَصِيفَةُ: هَمَرَشَتِيكَ بَهَلَهَك بِي دُوو

رَمْنِگِ بِي، هَمَمُوو تُوِيَهَكِي نَهَل ۵

شِرِي مَهِيُو (هَرُو).

الْمِخَصِفُ: دَرِيُوَشَه، سُوَزَن ۵ هَمَر شَتِيكَ

نَهَلِي بِي كُون بَكْرِي.

حَصَلَ السَّهْمُ خَصْلًا وَخَصْلًا وَخَصْلَةً:

تِيرَهَكِه لَه تَهَنِيَشَت نِيَشَانَهَكِي دَا.

حَصَلَ الْمَدْفُ أَوِ الْفَرَضُ أَوِ الْقِرْطَاسُ:

نِيَشَانَهَكِي هَمَنگَاوَت.

حَصَلَ الشَّيْءُ: شَتَهَكِي بَرِيَهَوَه، بَارَجَه

بَارَجَهِي كَرَد.

حَصَلَ غَيْرُهُ: لَه تِيكُوَشَان وَبَهَرَمَنگَارِي

كَرَدَندَا بَهَسَمَر بَهَرَامَبَهَرَمَكِهِيَا زَال

بُوو.

أَخْصَلَ: نِيَشَانَهَكِي هَمَنگَاوَت ۵

دَمَكُوَتَرِي: (رَمِي فَاخْصَلَ) دُوو جَار

لَهَسَمَر يَهَك كَاغَه زَمَكِي هَمَنگَاوَت.

أَخْصَفَ الْعَرِيَانِ الْوَرَقَ عَلَى بَدْنِهِ: بَهَامَانَا

(خَصَفَهُ) دِي.

خَصَفَ: رَمُوشَتِي نَاشِرِيَن بُوو، تَهَنگِه

تَاو بُوو ۵ جَنِيُوِي زُوُرِي پِيَدَا.

خَصَفَ الشَّيْءَ فَلَانًا: مُوِي رَمَشُو مُوِي

سَبِي فَلَانَكِهَس بَهَرَامَبَهَر بُووَن.

خَصَفَ الْعَرِيَانِ الْوَرَقَ عَلَى بَدْنِهِ: بَهَامَانَا

(خَصَفَهُ) دِي.

أَخْصَفَتِ النَّاقَةُ: حُوشَتَرَمَكِه بَه نُو

مَانگِي سَكِهَكِي دَانَا.

أَخْصَفَ الْعَرِيَانِ بِالْوَرَقِ عَلَى بَدْنِهِ:

بَهَامَانَا (خَصَفَهُ) دِي.

تَخَصَفَ الْعَرِيَانِ الْوَرَقَ عَلَى بَدْنِهِ: بَهَامَانَا

(خَصَفَهُ) دِي.

خِصَافٌ: نَاوِي تَهَسِيَنگِي بَهَنَاو بَانگِه.

الْخِصَافُ: پِيَنَهَجِي ۵ دَرُوَزَن ۵ لَهَم رُومُوَه

قَسَهِي دَرُو دَهخَاَتَه سَمَر قَسَهِي دَرُو،

قَسَهِيَهَكِي دَرُوِي بَه دَرُوِيَهَكِي تَر

پِيَنَهَدَمَكَا.

الْخِصْفَةُ: بَارَجَهِيَهَك كِه دَمَكْرِي بَه

پِيَنَه.

الْخِصْفَةُ: دَرُوزُو كُونِي نَهَل ۵ (ك:

خَصَفَ).

الْخِصْفَةُ: بَهَر جَنَهِيَهَك، زَمَرَفِيَكِه لَه

لَقِي دَار خُورَمَا دُرُوسَت دَمَكْرِي وَ

خُورَمَاي تِيَدَا هَهَلَمَكْرِي ۵ قُومَاشِي

تَهَسُتُورُو زَبَر ۵ (ك: خَصَفَ)،

خَاصَلَهُ خِصَالًا وَمُخَاصَلَةً: بهرمنگاری
بووه، روبهروی وهستا.

خُصِّلَ الشَّيْءُ: شتهكهی پارچه پارچه
کرد.

خُصِّلَ الشَّجَرُ: لقو پۆپی درهختهكهی
برپی و نهملاو نهولای ههتپاجی و
پرژو پائی لی کردنهوه.

خُصِّلَ الْبَعِيرُ: توکی حوشرمگهی
لیکردمهوه.

تَخَاصَلَ الْقَوْمُ: خهلكهكه كهوتنه
پیشپرکی و کئ پرکی له تهمنگ
چییهتی و تیکۆشاندا.

الْخُصْلُ: نهوهی گرهوی لهسهر دهکری.

الْخُصْلَةُ: رهوشتیکه له ئادهمیزاددا
وادمبی رهوشتی بهرزه وا دمبی
رهوشتی ناشیرینه و هیشوی میوه و
چله داریکه درکی پیومبین و
سهریکی شورکی تهرو نهرم و (ك):
خِصَال).

الْخُصْلَةُ: موی کۆمهل و پر بهسهر
نازهلهوه و هیشووی میوه و چیلکه
داریکی چقلاوی، ههموو شورکه
داریکی نهرم و سهرو پرچی
شۆپرهومبووی درهخت، لقو پۆپی
شۆرموه بوو و پارچه گوشت و (ك):
خُصِّل).

الْخُصْلَةُ: سهریکی لقه داری تهرو
شورکه داری (عرفلوط) و چیلکه

داری چقلاوی و (ك): خُصِّل).

الْخُصِيلُ: تاوان و گونا.

الْخُصِيلَةُ: ههر پارچه گوشتیک پچوک
یا گهوره و پرچی بادراو و هۆندراوه
و کۆلک و موی بادراو و (ك): خُصِيل
و خُصَائِل).

خُصِمَ خُصْمًا: له کیشهو نیزاعدا
بهسهریدا زال بوو.

خُصِمَ خُصْمًا: کیشهو نیزاعهكهی توندکرد
و کیشهی لهگهلا کرد و (هو
خُصِيم).

اخْصَمَ فَلَانًا: بهلگهو نیشانهی فیری
فلانکەس کرد بۆنهوهی له
کیشهكهیدا بالآ دهست بی.

خَاصَمَهُ مُخَاصَمَةً: کیشهی لهگهلا کرد
(هو مُخَاصِم و خُصِيم).

اخْتَصَمَ الْقَوْمُ: خهلكهكه کیشهو
نیزاعیان لهگهلا بهکتر کرد و
ههندیکیان لهگهلا ههندیکیان
کیشهیان بهرپا کرد.

تَخَاصَمُوا: بهمانا (اِخْتَصَمُوا) دی.

الْأَخْصُومُ: قولقهی جهوال و تیرپه هۆر
و یان تابهکی بار و (ك): أَخْصِيم).

الْخُصْمُ: دژ و بهرامبهر و کیشهکار و
هورنان دمفهرموی: ﴿وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ
الْخُصْمِ إِذْ تَسُوْرُوا الْمِحْرَابَ﴾.

الْخُصْمُ: لایهن و دمفهرو قهراخی شت و

نه مسهر و نهوسهری شت ۵
 قولینچکی هۆپو شریفو تهغار ۵
 درزو بهتالایی ۵ دمرای شیوو دۆل
 ۵ کون و کلهبهر ۵ لهپه‌ندا هاتوو
 ده‌ئ: (لایسده منه خُصَمَّ الا انفتح
 علینا منه خُصَمَّ) کونی‌کمان پینه
 ناکری کونیکی ترمان تی ده‌بی ۵
 (ك: خُصُومٌ وَاخْصَامُ).

أَخْصَامُ الْعَيْنِ: نه‌وبه‌شه‌ی برژانگ
 دایده‌پۆشی ۵

الْخَصِيمُ: لیزان و کاراما له کیشه‌و نیزاعدا
 وریاو زانا بۆ بردنه‌وه‌ی کیشه‌که‌ی ۵
 ناشوب گێرو کیشه‌ دروستکار
 به‌ناحق ۵ قورنان ده‌فه‌رموی: ﴿بَلْ
 هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ﴾.

الْخَصِينُ: پاچه‌ کۆله ۵ پاچی پچوک ۵
 (ك: خُصْنٌ وَاخْصَنٌ).

خَصَاءُ خَصِيًّا وَخِصَاءُ: خه‌ساندی ۵ گونی
 دمه‌هینان ۵ کیری بری.

خُصِي: گونی نازاری لی په‌یدا بوو ۵ هه‌زار
 بوو.

اختصاء: به‌مانا (خِصَاءُ) دئ.

الْخِصِي: هیلکه‌ گون (هیلکه‌ی
 کۆنه‌ندامی زاوژی) ۵ پیستی گون.

الْخِصِي: گون هیشاو، نه‌و که‌سه‌ی گونی
 نازاری هه‌بی.

الْخِصِيَّةُ: هیلکه‌ی گون ۵ (هیلکه‌ی

کۆنه‌ندامی زاوژی).

خُصِيَ الثعلب وخصى الكلب: ره‌گه‌زی
 نه‌و ره‌که‌ به‌ته‌مه‌نانه‌ن که‌ له
 پێری (السُّحْلِيه‌) و سه‌حله‌ب که‌
 مادمیه‌کی سرکه‌ره‌ له‌و به‌ره‌م
 ده‌پێندری.

الْمَخْصِي: شوینی برای گون.
 خُضِبَ خُضْبًا وَخُضْرُبًا: رنگاو رنگ بوو،
 خه‌ناوی بوو.

خُضِبَ الشَّجَرُ: دره‌خته‌که‌ سه‌وز بوو،
 که‌لای دمرکرد.

خُطِبَتِ الْأَرْضُ: زموی گزوگیای رواو
 سه‌وز بوو.

خُطِبَتِ الْمَاشِيَةُ: نازه‌له‌که‌ که‌لای تازه
 پشکوتوی دره‌خته‌که‌ی خوارد.

خُضِبَ الشَّيْءُ خُضْبًا وَخِضَابًا: رنگی
 شته‌که‌ی خه‌ناوی کرد.

خُضِبَ الشَّجَرُ وَغَوَّ خُضْبًا وَخُضْرُبًا: به‌مانا
 (خُضِبَ) دئ.

أَخْطَبَتِ الْأَرْضُ: به‌مانا (خُضِبَتِ) دئ.
 خُطِبَةُ: به‌مانا (خُضِبَةُ) دئ.

أَخْطَطِبَ: به‌ خه‌نه‌ رنگی کرد.
 تَخْطَبُ: به‌ خه‌نه‌و شتی له‌و جوژه

رنگی کرد.
 تَخْطَبُ بِالْأَلْمَاءِ: به‌خوین رنگی کرد.

تَخْطَبَتِ الْأَرْضُ: به‌مانا (خُضِبَتِ) دئ.
 أَخْطَرُضِبَ: به‌مانا (خُضِبَ) دئ.

الْمَخْضِبُ مِنَ الْبَهَائِمِ: نَهِو نَازِهِ لَهْمِه
 گه لای تازه پشکوتوی درمخت بخوا ۵
 بُو مَیْنِه دِگوتَرئ: (الْمَخْضِبَةُ) ۵
 (ك: خَوَاضِبٌ).

الْمِضَابُ: خَهْنَهو هَهْرَشْتِجْ لَهو جَوْرَه
 بی بُو رَمَنگ کردن.

الْمِضْبُ: گه لای درمخت که تازه دِپَشکُوئ
 ۵ رومکی تازه شین بوو که به باران
 زوَر سَهوز دِمی ۵ (ك: خُضْبٌ).

الْمُضْبَةُ: نَافَرْمَتِيْكَ زوَر خَهْنَه
 به کَاربِیْنُو لَه خَوی بدا.

الْمِضِيبُ: دِمْسَتی خَه نَاوِی ۵
 نِه سَتِیرْمِه که.

الْمِضِيبُ: نِیْنَجَانَه، سَوِیْنَه، تَهْشْت، که
 جلی تَیْدَا دِمْشُوَرئ.

الْمِضِيبَةُ: بَهْمَانَا (الْمِضِيبُ) دئ ۵
 (ك: مَخْاضِبٌ) ۵ پَهْرُوْی خَه نَاوِی ۵
 پَهْرُوْی که نَافَرْمَت لَه کَاتی عَادَه ی
 مَانگَانَه پِدا بَه خَوی هَه لِدِمْگَرئ.

مِضْضُ الشَّيْءِ: شَتَه کَه ی جَوَلَانْدُو رَا ی
 تَه کَانْد.

مِضْضُ الْأَرْضِ: زَهْوِیَه کَه ی کِیْلَاو
 هَه لَهو گِیْرِی کَرْد بُوْنَهو ی نَهْرَم
 بی و که نَاوِدِرَا بَه بَاشی رَوومکی لَی
 بِرُوئ.

مِضْضُ: بُو مَوَاطَاوَعَه ی (مِضْضَةُ)
 دئ.

الْمُضَاخِضُ: شَوِیْنِیْكَ نَاوَو دِرْمَخْتی زوَر
 بی، نَاوِدَارو چَرِی ۵ قَه لَهو ی وِرگَن
 ۵ (ك: مِضَاخِضٌ).

الْمُضْضَاخِضُ: جَوْرَه قَه تَرَانِیْکی رَمْش و
 رَوونَه حَوَشْتِی گِرُوْی بی جَهوَر
 دِمْکَرئ.

الْمُضْضُضُ: بَايَه کَه لَه نِیْوَان شَهْمَال و
 رَمْشَبَا دَايَه.

الْمُضْضُضُ: بَهْمَانَا (الْمُضْضُضُ) دئ.
 مِضْضُضُ: شَتِیْکی تَه پِی خَوَارْد و مِکُو
 گِیْزَمرو خَه یَار.

مِضْضُ الشَّيْءِ: شَتَه کَه ی شَکَانْد بَه لَام لِیْکی
 حِیَا نَه کَرْدَنَهو ۵ بِرِپَهو ۵ خَوَارِی
 کَرْد.

مِضْضُ الشَّجَرِ: حَقْل و جَالِی لَه دِرْمَخْتَه کَه
 دِمْهَیْنَاو بَاکی کَرْدَهو.

مِضْضُ الشَّرْكَ: حَقْلَه کَه ی لَه دِرْمَخْتَه کَه
 دَامَالِی لِیْی کَرْدَنَهو.

مِضْضُ شَرَكَةَ فُلَانٍ: تَوْنُو تِیْزِی فُلَانْکَه سِی
 شَکَانْدُو هِیَوَاشِی کَرْدَهو.

مِضْضُ خِضْدًا: نَهْرَم بُوو.

مِضْضُ الدَّمْرِ: مِیوَه کَه لَاوَا بُوو سِی سِ
 هَه لَگَه رَا.

مِضْضُ الثَّبَتِ: رَوَمَه کَه لَاوَا بُوو سِی سِ
 بُوو.

مِضْضُ الْمُهْرِ: جَوَانُوَه کَه نَاسَنِی

راپهړئ ۵ يان كه سيك له كيښه و
دانوساندا به لگي پي نهي و دوش
دېمينئ.

خَضِرَ الرَّجُلُ التَّخْلَ خَضِرًا: پياوړه دار
خورماگي بپړه وه.

خَضِرَ خَضِرًا وَخَضِرَةً: سهوز بوو.

خَضِرَ الزَّرْعُ: كشتو كاله كه راساو
پيگهي و سهوز بوو ۵ (هر خَضِرَ
واخضر وهي خَضِرَاء).

اخْضَرَةً: سهوزي كرد.

اخْضَرَ الرَّيَّ الزَّرْعُ: ناودېر كړنه كه
كشتو كاله كي وا ليكرد له خو
بكهوي و گشه بكا.

خاضِرَةً: بمر و بومه كي به سهوزي
فروشت (شين دروي كرد).

خَضِرَةً: واي ليكرد سهوز بي.

خَضِرَ الْأَرْضِ: گمنم يان زورپاتي به ناو
زموپيه كه دا چاند.

اخْضَرَةً: به سهوزي و نه كاملي بپړه وه
۵ دموترئ: (اخْضَرَ الشَّجَرُ
واخْضَرَ الْكَلأ) بويه نه گهر
كه منجيك بمرئ دهئين: (اخْضِر).

اخْضَرَ: بپړه وه، له بيخ هلي كند ۵
به سهوزي و كالي خواردي، دموترئ:
(اخْضَرَ الْفَاكِهَة) ميوه كي خوارد
پيش نه وه پي بكا.

اخْضَرَ الْحَمْلَ: باره كي هه لگرت و
تواني.

لغاومگي دهجوو له بمر تهر
دهماخي و سر كي خوي.

خَضِنُهُ: به مانا (خَضِنُهُ) دي.

اخْضَنَ الشَّيْءَ: شته كه دولا هاته وه،
چه مایه وه.

اخْضَنَ الْبَعِيرَ: لوته وانه ي له لوتي
حوشتره كه كرد بونه وه ي سهر نهرم
بي لغاوي خوښ بي.

انْخَضَ: شكا، چه مایه وه.

انْخَضَ الثَّمَرُ: ميوه كه شكا، درزي تي
بوو.

تَخَضَنَ: به مانا (انْخَضَ) دي.

الْخَضَادُ: درمختي كه نهرم و شك و بي
چقل و در كه ۵ نازاري كه توشي
نهمندامه گاني جهسته دهي به لام
ناگاته نازاري شكان.

الْخَضْدُ: نهو لق و پويه براو و شكوا نهن كه
به درمخته گوه ده شكينه وه ۵ يان
دمبرينه وه ۵ درمختي كي نهرم و
شك و بي چقل و در كه ۵ نازاري كه
توشي نهمندامي جهسته دهي و
ناگاته نازاري شكان.

الْمِخْضُ: ناميري گه لا بري،
تمورداس، يان ههر شتي كي تر كه
لق و پوي درمختي پي بپرديته وه
۵ (ك: مخاض).

الْمَخْضُودُ: كه سيك نه تواني هه لسي و

إخْضَرُ الشَّيْءُ: به مانا (خَضِرَ) دى.

إخْضَرُ الْكَلَأُ: لهومرکه دوراپه وه.

إخْضَرُ اللَّيْلِ: شهومکه تاريک بوو دونيا رهش داگهرا.

إخْضَارٌ: ورده ورده سهوز هه لگهرا.

إخْضَرُضَرٌ: به مانا (إخْضَرَ) دى.

الْأَخْضِرُ: زېر، گوشت، باده ۵ دهگوترى:

ماء أخْضَرُ: همرکاتى ئاومکه له بهر زور روى سهوز بنوئى.

شاب أخْضَرُ: گهنجیک که مووى لا

روومه تى سهريان دهره ئابى ۵

سهرماتى هاتنى ريشى دياريدا.

أخْضَرُ الْجَنَاحَيْنِ: شهو ۵ دهگوترى: (جَنُ

علينا اخضر الجناحين).

فلان أخْضَرُ: فلانکهس خيرو بيړى زوره.

أخْضَرُ الْقَفَا: به که سيک دهگوترى دايکى قوله رهش بى.

أخْضَرُ الْبَطْنِ: نازناوى جو لايه.

أخْضَرُ النِّوَاجِدِ: نازناوى فهلاو وهرزيره ۵ دهگوترى: (هم خَضَرُ الْمَنَاقِبِ) واته: له ههرزانى و خيرو خوشى دان.

الْأَخْضِرُ: مېشى رنگ سهوز قه بارى

ومکوو مېشى رهش وايه ۵ دهرديکه

تووشى چاو ده بى.

الْخَضَارُ: سهرماتى سهوزموات ۵

مَاسْتَاوِيك نَآوى زوړى تىكرابى

رنگى سهوز بووبى.

خَضَارَةٌ: به بى وشى (أل) واته دهرى

لهو روموه که سهوز دهنوئى.

الْخَضَارَةُ: گياو گزى سهوز.

الْخَضَارَى: بالندميه کى رنگ سهوزه به

عهرمى ناوې تريشى هه به که

(القَارِيَّة) به ۵ هه روا ناوه بو

بالندميه کى تر که ناوى (الأخِيل).

الْخَضَرُ: شهو لقو پوپه به تهرى بيرى.

الْخَضَرُ: به فېر و چون، دهگوترى: (ذهب

دُمُ خَضَرًا): خوئنه کهى به فېر و

چوو.

الْخَضَرُ: لقو پوپى دار خورما به سهوزو تهرى.

الْخَضَرُ: زمرعاتى تهر و تازهى سهوز ۵

شوئنيك سهوزاى زوربى ۵

درمختى خورما.

الْخَضَرَاءُ: سهوزه به هه موو جوړيکيه وه

۵ بنه چهو نه وصل و فه سل ۵

ههرزانى و ژيانى خوش ۵ ناهرمى

رهش پيست (قوله رهش) ۵ ناسمانى

شين ۵ دهسته سهربازى زور ۵

دولچه که زور ناوى پى

هه ليجيندرى فهوزه بکا ۵ دهگوترى:

(الْحَبَّةُ بَيْنَنَا خَضَرَاءُ)

دوستايه تيه که مان دريژ خايه نه.

مەخروطییە، واتە: سەر دەندوکی

تیزو بنەکەى ئەستور.

المِخْطَارُ: بەمانا (الخضرة) دى ە (ك):
(مخاض).

المِخْطَرُ: چنگو نینۆك، بۆ بالئەمو
دڕندە ە (ك): (مخاض).

المِخْطَرَةُ: شوپنێك سەوزایی زۆر بى ە
(أرض محضرة) زموى سەوز.

المِخْطَرُ: مادەى سەوزى گىاو گز.

اللاَقْطَرُ: ئەو رومكەى رەنگى سەوز
نەبى.

خَضْرَبَ الماءَ ونحوه: ئاوەكە شلەفا.

المُخْطَرِبُ: ئاویك شەپۆلەكانى تێكەوه
بهاون.

المُخْطَرِبُ: زمان پاراوى قەسە زانو
كاراما لە وتارداندا.

المِخْطَرِيحُ: شوپنێك كالهكى زۆر بى ە
(ك): (خضارج).

خَضْرَعَ البخیلُ: پیاوه رزەو چروكەكە
بە زۆر خۆى سەخى كرد رەوشتى
دەستبلاوى بەسەر خۆیدا هێنا.

خَضْرَفَ: پیری لێى دیاری داو پێستی
چرچ و لۆجى تێكەوت و داچۆرا.

خَضْرَمَ الأذنُ: قەراخى گۆیچكەى برى
یان نیوهى برى و لێى كردموه، یان
بە گۆیچكەیهوه هێشتییهومو لەره
لەریهتى.

تَخَضَّرَمَ الزُّيْدُ: رۆنەكە لەبەر ساردی

خَضْرَاءُ الدمن: بە ئافەرمێك دەگوترى

روخسارى جوان بى و رەوشتى

ناشیرین بى ە پێغه مەبر فەرمویهتى
(ایاکم وخضراء الدمن) عەرزبان کرد

کێیه؟ فەرمووی: ئافەرمى روخسار
جوانى شوخ و شەنگ بەلام لە

خیزانیکی بەد رەوشندا پەرومرده
بووبى و خوى ئەوانى گرتبى.

الْخَضْرَةُ: رەنگى سەوز (ك): خَضْرُ

و خَضْرُ ە نەرم و نیاو و بەناز

پەرومرده ە ئادەمیزادى گەنەم رەنگ

ە ئەسپى رەنگ خاکی بۆر (ش).

الْخَضَارُ: رەگەزى بالئەندە لە پێرى
(الخضارية) ە ئەو بالئەندەى

پەنجەیان پێکەوه نووساون.

الْخَضَارَى: زەرعات (گشت و کال) لە کاتى
سەوزیدا.

الخَضُورُ: بەمانا (الأخضر) دى.

الخَضِرُ: بەمانا (الأخضر) دى ە رومكى
سەوز ە دەریا.

الخَضِرَةُ: دار خورمايەكە خورماكەى

هێشتا سەوزە كەمى تامى شیرینی
تێدەگەوى ە (ك): (خضائر) ە

ئافەرمێك كە سکی بۆرانه گیرى، هەر
مەندالی لەسکی گەوت پێش كەملى
بوونی سکی لەبەر بچى.

الْخَضِيرَى: بالئەندەیهكە لە پێرى
(الششورريات) دەندوکی

دانار دانار بوو پرژا.

الْخَضَارِمُ: ناوی زور ۵ پیاو مافولئ
سه‌خی سروشتو به‌خشنده.

الْخَضَارِمَةُ: خِیَلِکَن له ولاتی شام
دمژین له ولاتی بیگانموه هاتوونه
نمو دمفهره ۵ تاکه‌که‌ی (خَضَرْمِ) ۵.

الْخَضَرْمُ: همر شتیک پان و پور و گه‌وره
بی ۵ (ک: خضارم) ۵.

الْخَضَرْمُ: ناویک له‌نیوان شیرینی و
سویریدا بی ۵ سوسه مار پان
بیچومکه‌ی ۵ (ک: خَضَرْمِ).

الْمُخَضَرْمُ: که‌سیک خه‌تمنه نه‌کرا بی ۵
که‌سیک له‌سهرده‌می نه‌زانی و
سهرده‌می نی‌سلامی دا ژیا بی ۵
بمزوری بۆ نمو شاعرانه به‌کاردئ
که له‌سهرده‌می نه‌زانی و نی‌سلامیدا
شيعری گوتبی ۵ و مکوو (حسان) ی
کورې تابیت ۵ هه‌روا به‌که‌سیک
ده‌گوترئ بۆ خوی فوله رهش بی و
باوکی سپی پیست بی ۵ که‌سیک
باوکی نه‌زاندئ کټیه ۵ گوشت که
نه‌زاندئ گۆشتی نازله‌ی نیره پان
هی مییه ۵ خواردنیک نه‌ شیرین نه
تال.

الْمُخَضَرْمُ: که‌سیک سهرده‌می نه‌زانی و
نی‌سلامی ده‌بی ۵ هه‌روا که‌سیک

دوو سهرده‌می دی‌بن و مکوو
سهرده‌می شوړشی ته‌یلول و شوړشی
گولان ۵ پان سهرده‌می به‌عس و
سهرده‌می فیدرالی له عیراق.

خاضه: کالاً به کالاً مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا
کرد.

خَضَضَ الْمَرَأَ: ناهه‌ته‌که‌ی به‌ میروی
سپی بچوک رازانده‌وه.

الْخَضَضُ: ناده‌میزادی نه‌حمه‌ق ۵ خشلی
که‌م و بچوک ۵ بۆ که‌سیک: خشلی
پیوه نه‌بی ۵ قلیته‌ی ملی ئاسک و
پشيله ۵ پیوه‌ندی دیل و شیت.

الْخَضَضَةُ: ناده‌میزادی نه‌حمه‌ق ۵

الْخَضَضُ: میروی سپی بچوک ۵ خواردنی
جؤراو جؤر، قسه‌ی پرپوچ.

الْخَضِضُ: شوینی خوړاوی ۵ شوینیک
ناوو درمختی زور بی.

خَضَعَ خَضْرَعًا خَضْعًا وَخَضْعَانًا: گهردن
که‌ج بوو، مه‌یلی کردو نه‌رم بوو
به‌قسه‌ی کرد.

خَضَعَ له: قسه‌ی نه‌رمی له‌گه‌لدا کرد ۵ به
ناسکی و نازموه قسه‌ی له‌گه‌ل کردو
ناماژه‌ی خو به‌ده‌سته‌وه‌دانی تیلا
بوو.

خَضَعَ لِي سِرَّةً: له رو‌یشتنه‌که‌ی کۆشی
کردو ملی درپز کردو به

وربايهوه ههنگاوى ههلهدههينان.

خَضَعَةُ الْكَبَرُ: پىرى پىشتى
چهماندۆتهوه.

خَضَعَ خَضَعًا: مهىلى كرد، ژېر بار بوو،
پىشتى كۆمايهوه ۵ رازى بوو به ژېر
دهستههى ۵ (هو اخضع وهى
خضعاء).

اخْضَعَ فلان: فلانكەس قسهى نهرمى
لهگەل ناهرمتهكه كرد.

اخْضَعَ الشَّيْءُ: بهمانا (خَضَعَةُ) دى.
خاضعة: قسهى نهرمو نيانى لهگەل
كرد.

خَضَعَ اللحمُ: گوشتهكهى پارچه پارچه
كرد.

اخْضَطَعَ: بهمانا (خَضَعَ) دى.
اخْضَطَعَ الصَّخْرُ ونحو: سهرى شوپكردهوه
بۆئهموى نيچير بگرئ.

تَخَضَعَ: بهزۆر گهردن كهجى بهسهه
خۆيدا هينا.

الْخَضَعَةُ: دهنكى ليدانى قامچى و كيپل
۵ دهگوترئ: سمعت للسياط خَضَعَةً،
وللسيوف بَضَعَةً دهنكى وئ كهوتن ۵
دهنگى بپين.

الْخَضَعَةُ: كهسيك كه ژېر بارى ههموو
كهس ببئ ۵ كهسيك خهلكانى تر
ژېر بار بكاو بيانچهميئن ۵ درهختى
خورما كه بهدهنك روابئ نهك به

نهمام ۵ (ك: خَضَعَ).

الْخَضُوع: بهمانا (الخاضع) دئ ۵ كهسيك
زۆر ژېر بار ببئ و زهلىلى قبول بكه
۵ (ك: خَضَعَ).

الْخَضِيعَةُ: دهنكىكه له گهمدى نازهل
دهميسرئ، قوږهى سك، خوږهى
لافاوو شتى وهما.

الْخِضْطَةُ: ژاوه ژاوو غهلبه غهلب له
شهرو شتى وادا ۵ شهرو ههرا ۵
تهپو توژ.

خَضَفَ الطعامُ خَضْفًا: خوږاكهى خوارد.
الْخَضَفُ: كالهك.

خَضَلَ خَضَلًا: شەى هينايهوهو تهپ بوو،
نازو نيعمهتى دهست كهوت.

الْخَضَلُ: دوږى صافو بيگهرد ومكوو
دلۆبه ناوى رون.

اخْضَلَ: بهمانا (خَضَلَ) دئ.

اخْضَلَ الشَّيْءُ: شتهكهى تهپكرد،
نماوى كرد له حهدهيى (الأنصار) دا
هاتووه دهئ: (فبكرا حتى اخضلوا
لحام).

خَضَلَهُ: بهمانا (اخْضَلَهُ) دئ ۵ له
حهدهيى سولهيمدا هاتووه: (خَضَلَى
قناز عك): قزمكانت به ناوو روڤ
نهرم بكه شهديان بكه.

اخْضَلَ: بهمانا (خَضَلَ) دئ ۵ له

حهدهشی عومهردا هاتووه (فبکی
حتی إِنْخَضَلَّتْ لَحِيَّتَهُ) نهومنده گریا
تا ریشی تهر بوو.

إِنْخَضَلَ اللَّيْلُ: شهوکه زور تاریک بوو،
هه وای فینکی شهو هه لیکرد.

إِنْخَضَلَ: به مانا (خَضِلَ) دئ.
إِنْخَضَلَّتِ الشَّجَرُ: درهخته که لقو بوئی
زور بوون.

إِنْخَضَلَ: به مانا (إِنْخَضَلَ) دئ.
إِنْخَضَلَ: به مانا (خَضِلَ) دئ.
إِنْخَضَلَ: لوللوی باش ۵ دوری صافو رون
و مگو قه تهری ناوی صاف.

إِنْخَضَلَّةٌ: هه رزانی و ناو داری ۵ نازو
نیعمهت و خوشگوزمرانی ۵ ژنو
هاوسمر ۵ شوقة زیرینه.

خَضَلَات: شتی پرو پوچ.
إِنْخَضِيلَةٌ: باغچهی فینک و شیدار ۵
(ك: خَضَائِل).

خَضَمَهُ خَضَمًا: برپهوه، پر بهدهمی
خواردنه کهی خوارد یان به
خریبه کانی دواوهی ناودهمی
خواردنه کهی کهرت کرد.

خَضَمَ لَهُ مِنْ مَالِهِ: له مال و سامانی خوئی
بهشی دا.

خَضِمَهُ خَضَمًا: به مانا (خَضَمَهُ) دئ.
أَخْطَمَ الْمَاءُ: ناوکه شیرین نه بوو
تالیش نه بوو.

أَخْطَمَ لَهُ مِنَ الْعَطَاءِ: بهشی زوری
پیدا.

أَخْطَمَ فَلَانًا: رزق و رزوی زوری دا به
فلان.

أَخْطَمَهُ: به مانا (خَضِمَهُ) دئ.
أَلْخَطَامُ: شتی برپدراوه له گياو گزو
دارو دمومن.

أَلْخَطَامَةُ: شتی درواوو برپدراو له
گياو دارو درهخت.

أَلْخَضَمَةُ: لوش دهر، که سیک خیرا شت
بخوا، نازه لیک خیرا ئالف
بماشیتتهوه.

أَلْخِطَمُ: دهریای پان و پور ۵ کومهئی
زور ۵ شمشیری برپنده ۵ نهسپو
ماینی کهتهو ناو قهد نهستور.

أَلْخَضَمَةُ: زورینهی هه موو شتیک ۵
باسک و قول نهستور ۵ ناومندو
میانه (فلان في خَضَمَةِ قَوْمِهِ) فلان له
ناومندهی کومهئی خزمه کانیدایه.

أَلْخَطِيمَةُ: چله گیای سهوزو تهر ۵
زهمیه که گياو گزی نهرمی ئی بروئی
۵ چیشتی گهنمه کوتاوا،
چه مسوته که.

خَضَنَ الْجَمَلَ وَغَوَهُ خَضْنًا: باری له
حوشترکه نا ولاغه کهی بارکرد ۵
ژهر باری کرد.

خَضَنَ الشَّيْءَ: شته کهی صهره کرد.
خاضن القوم غاضنة وخضانا: خه لکه که

فهرمویهتی (رفع عن أمتی الخطأ والنسیان).

الْخَطَأُ: کهسیک زور هه‌ئو تاوان بکا.
الْخَطِيئَةُ: تاوان و هه‌ئه.

خَطَبَ النَّاسَ فِيهِمْ وَعَلَيْهِمْ خُطَابَةٌ وَخُطْبَةٌ:
وتاری بؤ خه‌ئکه‌که دا.

خَطَبْتُ فَلَانَةً خُطْباً وَخُطْبَةً: خوازبینی
نافرته‌که‌ی کرد، داوای له فلان
نافرمت کرد هاوسه‌رگیری له‌گه‌ئدا
نه‌نجام بدا.

خَطَبَهَا إِلَى أَهْلِهَا: داوای له کهس و کاری
نافرته‌که‌ی کرد رازی بن به‌وه‌ی
هاوسه‌رگیری له‌گه‌ئ نافرته‌که‌دا
نه‌نجام بدا و دمشگوتری:

خَطَبَ وَدَّةً: هه‌ولی دا خوشه‌ویستی نه‌و
به‌دمست بینی.

خَطَبَ خُطْباً وَخُطْبَةً: رمنگی مه‌پله‌و
خو‌لاوی بوو.

خَطَبَ خُطَابَةً: بوو به وتاریبژ.

اخْطَبَ: به‌مانا (خَطَبَ) دئ.

اخْطَبَ فَلَانًا: وه‌لامی خوازبینی فلانی
دایه‌وه.

اخْطَبَ الشَّيْئَ فَلَانًا: شته‌که‌ی له فلان
که‌س نزیك کرده‌وو وای لی‌کرد
دمستی بیگاتی و دمشگوتری: (اخْطَبَهُ
الصَّيْدُ).

خَاطَبُهُ مُخَاطَبَةً وَخُطَاباً: قسه‌ی له‌گه‌ئدا

جَنِيوَو قسه‌ی ناشیرینیان به‌یه‌کتر
گوتن.

خَاصَنَ الْمَرْأَةَ: مئ بازی له‌گه‌ئ
نافرته‌که‌دا کرد.

الْمِخْضَنُ: کهسیک ولاخ دمعاملینئ و
ژرباری دمکا.

خَطِيئَ خَطَا وَخَطُنًا: تاوانی کرد و یان به
نه‌نقه‌ست گونا‌هی نه‌نجامدا.
خَطِيئَ السَّهْمَ الْمَذْفَ: تیره‌که‌ی نیشانه‌که‌ی
نه‌هه‌نگاوت.

اخْطَأَ: به‌مانا (خَطِيئَ) دئ و هه‌ئه‌ی
کرد، له ریبازی راست لایدا و به
نه‌نقه‌ست یان به سه‌هو تاوانی ئی
رودرا.

اخْطَأَ الْمَذْفَ: نیشانه‌که‌ی نه‌پیکا.
خَطَأُ تَخْطِئَةً: به هه‌ئه‌کارو تاوانباری له
قه‌ئهم دا و یان به قسه پیی گوت
هه‌ئت کرد.

تَخْطَأُ لَهُ: به روائت خو‌ی به هه‌ئه‌کار
دانا.

تَخْطَأُ الشَّيْئَ: شته‌که‌ی نه‌پیکا.

تَخْطَأُ: به‌مانا (اخْطَأَ) دئ.

اسْتَخْطَأَ الْأَنْثَى: مییه‌که‌ی ناوس نه‌بوو،
که‌ئئ نه‌گرت.

الْخَطْمُ: تاوان، یان تاوانی به نه‌نقه‌ست.

الْخَطْمُ: کرده‌وه‌یه‌ک به هه‌ئه نه‌کرایئ
و پیچه‌وانه‌ی (الصَّوَابُ) و.

الْخَطَا: به‌مانا (الْخَطَاءُ) دئ و پیغه‌مبهر

کرد ۵ قسمی ناراسته کرد له باری
شتیکهوه له گهلی دوا.

خُطْبَةُ: به مانا (اَخْطَبُهُ) دئ ۵ له
حه دیشدا هاتوو (انه لَحَرِيَّان
خُطَبَ اَنْ يُخْطَبَ).

اَخْطَبَ الْمَرْأَةَ: خوازینی ئافرهته که ی
کرد.

اَخْطَبَ فَلَانًا: داوی له فلان کەس کرد
ژن بهین (ژن ماره بکا).

تَخَاطَبًا: به یه که وه قسه یان کرد.

اَلْخِطَابُ: قسمی رێک و پێک ۵ به لگه و

شارمزیی له ئاخاوتندا ۵ قورئان
دمه فرموی: ﴿فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا وَعَزَّنِي

فِي الْخِطَابِ﴾: نامو ته و جیهاته
(فصل الخطاب) قسمی یه کالاً

که رهوه، برپاردانی دادوم له ئاکامی
سویند یان شایهت ۵ تیگه یشتن و

لێزانین له قهزاوت و دادومیدا ۵
جیا که رهوه ی نیوان حهق و بهتال ۵

دهقیك نهومنده گورت نه کرابیته وه
مانا نه گه یه نی، یان نهومنده درێژ

بی بی تام و چیژی بی.

الخطابة: له زاراوهی مهنتیقیه کاند

قیاس و بهراوردیکه پێک هاتبی
له شتی ظهنی یان شتی مقبول.

اَلْخُطْبُ: نیش و کار ۵ قورئان دمه فرموی:
﴿فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ﴾ ۵

به لآو کارسات و کیشه که پێویستی
به زۆر له سهر گوتن هه بی.

اَلْخُطْبُ: دمسگیران، ئافرهتی خوازینی
کراو ۵ یان پیاوێک که خوازینی
دمکا ۵ (ك: اخطاب).

خُطْبُ: وشه یه که عهرمه بکان له پیش

هاتنی ئیسلام بۆ ژن ماره کردن

به کاریان هیناوه ۵ پیاوکه

وتویهتی: (خُطْبُ) له وه لامدا پێیان

گوتوو (نُكْح) واته: له شوینی

نیكاو و تهزویج به کاریان هیناوه.

اَلْخُطْبَاءُ: دمسٹیک خه نهی تیگیرایی و

رهنگه که ی نه مایی.

اَلْخُطْبَةُ: بۆ رهنگ بوتری: مه به ست

رهنگیکه که خاکی یان زهردیک بی

سهوز یان سوری تیگه ل بی ۵

به خشانیک به شیوه یه کی تابهتی

یه کیکی زمان پرموان بۆ کۆمه لی

خه لکی بخوینیته وه به مه به ستی

ئهموی گوێگرمان کار به ناوهرۆکی

بکه ن ۵ دیباچه ی کتیب ۵ (ك:

خُطْبُ).

اَلْخُطْبَةُ: خوازینی ئافرهت بۆ

هاوسهرگیری ۵ دمسگیران.

اَلْخُطَابُ: که سیک زۆر خوتبه بدا و تار

وه خوینی.

الخطابية: پیرینکن له شیعهی راهزی
شوین ریبارزو بیرو بوجوونی
نهبولخهتابی نهلنسهدهی کهوتوون.
الخطیب: نهوکهسهی لیزان و کارامهیه
له خوتبه خویندنهومدا له مزگهوت
یان له شوینی تر ه وته پیژی
رسمی گهل و هوز ه خوازینی
کمری نافرمت (زاوا).

الخطیبة: دسگیران ه نافرمتی خوازینی
کراو.

خَطَرٌ فی مشیه خطراً وخطراًنا: خوی باداو
لارو لهمنجهی کرد.

خَطَرٌ بذنبه: کلکی ههلسوراند جاریک
بهرزی دمکردموو دمیک شوپی
دمکردموه ه یان بهملاو نهولادا
ههلی دمسوراند.

خَطَرٌ بباله وفیه وعلیه خطراً وخطوراً:
شتهکهی کهوته دلوه، به خهپالیدا
هات.

خَطَرٌ الشیطان بین الانسان وقلبه: شهیتان
ختوکهو ووسومسهی گهیانده ناو
دلی نادهمیزادمهک.

خَطَرٌ خطراً وخطوراً: گهورمبوو ریژی
زیادی کرد.

اخطَر: خوی کرده رهفیق هاوشانی
فلان و بوی چوو مهیدان و شهر
لهگهلدا کرد.

اخطَر فلان لی وَاخطَرْتُ له: من و فلان

گرمومان کرد.

اخطَر فلاناً: نهومندهی باربههادا به
فلان تا رازی کرد.

اخطَر المرض فلاناً: نهخوشیهکه فلان
کهسی خستوته حالهتی مان و
نهمانهوه ه دسگوتری: (بادیه
مُخْطِرَة) سهحراپهکی ترسناکه.

اخطَر الشیء: شتهکهی کرده گرمو
لهسر کراو.

خاطر به: خوی خسته گولمهزیکهوه
نزیکی لیواری مهرگ بوه.

خاطر فلاناً: لهگهل فلان کهسدا گرموی
کرد ه (خاطر علیه) گرموی لهسر
کرد.

خطر: بهشی وهرگرت.

خطر الشجر: موومکهی تیکهل به میزو
قشپلی نازلمکان کرد.

خطر: گرمویان کرد ه دسگوتری:
(تخاطر علی کذا) لهسر نهوشته
گرمویان کرد ه

تخاطر الفعول بأذناها: نهسپهکان
گوپیان جوت کردن به مهبهستی
ناماده بوون بوهلمهتو بازدان.

الخطر: نهوشتهی به دلدا هات، نهو
هکرمو بیرو بوجونهی دپته ناودل و
می—شکهوه ه دل و دمرون ه (ک:
خراطر) ه.

عه تارو بۆن فروش ۵ رمب ۵ زمبری
رمب.

الْخَطْرَةُ: گه ووړی خوشتر ۵ ناغەلی
خوشت.

الْخَطِيرُ: هاوشان له شهرمفو
وه جاخزاده یی دا ۵ لغاوو ریشمه ۵
حه بلو پەت ۵ هیله کانی خوړ له
جهنگه ی گهرمادا ۵ تاریکایی شهو.

حَطَّ الرَجُلُ حَطًّا: دهمو چاوی چرچو لۆچی
تیدا پهیدا بوون ۵ لاجانگی مووی
لی دهرهات (ریشی هات).

حَطَّ عَلَى الشَّيْءِ: نیشانهو ئارمی له سهر
شت وینه کرد.

حَطَّ الحِطَّةَ: پلانه که ی دیاری کردو
نیشانه ی له سهر دانا بوئمهوی
بزانری که نهوه هه لئبژاردی
خوینه تی.

حَطَّ الشَّيْءُ: شته که ی هه لکولی و شمی
کرد.

حَطَّ الْكِتَابُ: کتیبه که ی نووسیه وه ۵
دهگوتری.

حَطَّه بِقَلَمِهِ: به قه له می خو ی
نووسیه وه.

حَطَّطَ: به مانا (حَطَّه) دی، دهگوتری:
(حَطَّطَ الْأَرْضَ وَالْبِلَادَ): زمویه که
یان ولاتیان سنوردار کرد
سنورمه کانی دیاری کردن.

الْخَاطِرُ: به مانا (الْخَاطِرُ) دی ۵ لك:
خواطر).

الْخَضِرُ: هه وری گه وانی گه وانی، هه وری
باراناوی ۵ خوشتری زۆر ۵ که میل
نهو ریخو قشبلو گه مرپی به قلو
قاچی خوشتره وه ته بار ده به ستی ۵
همرو ناوه بو نامیریکی پیوانه
ومکوو ته غارو عهر به دانیشته وانی
شام به کاری دهینین.

الْخِصْرُ: رومکی که دهست و په نجه ی پی
خه ناوی دهگری ۵ ماستاویك ئاوی
زۆر بی ۵ لقه دار ۵ خوشتری زۆر ۵
نهو که میل و گه مرپی له سهر
دهست و په لی خوشتر ته بار
ده به ستی، نهو ریخو پیساییه که به
جهسته په وه رمق دمی.

الْخَطَرُ: نزیک بوونه وه له لیواری مردن ۵
گرمو ۵ بار به هاو بارت ته قاو
بهش وبار.

الْخَطَرُ: ئاده میزادی به فیزو تپزل.

الْخَطَرَةُ: نه وه به دل و می شکدا
رادمبووری ۵ کات و سات ۵ دهگوتری:
(ما أَلْقَاهُ الْاِخْطَرَةَ بَعْدَ خَطَرَةٍ) بهین
بهین نه بی نای بینم ۵

الْخَطَارُ: نهو شته ی شتی تری پی
هه لده کیشی ۵ گازو پلایس ۵
قۆچه قاینی ۵ زمبه له ک ۵ شیر ۵

عَطَطُ الْمَكَانَ: شوپنهكهی دابهشكردو

نامادهی كرد بو دروستكردنی

تهلارو باله خانه لهسمری.

عَطَطُ الْحَوَاجِبِ: بهقهلهم برؤی خوئی

كیشاو ریگی خست.

اغْطَطُ الرَّجُلُ: دهمو حاوی چرچی

تیكهوت.

اغْطَطُ الشَّيْءُ: شتهكهی ههلكوئیو

شهقی كرد.

التَّخْطِيطُ: پلان دانان و نهخشه كیشان

ه له زاراوهی فهنن و رسم چیهتیا

بریتییه له چهسپاندنی فكرهو

بوچونیک به رسم وینه كردن ه

یان نووسین كه نامازه بكات نهو

وینهیه چ دهگهیهنی.

الْخَطُّ: دیر ه نووسین ه هershوینیک

ئادهمیزاد سنووری بکیشیو

سنوورمکانی به ههلكهاندنی گانگهو

روشانندی زهوییهكه نهنجام بدرئ ه

ریگای راستی دریزو لاکیشهیی ه له

زاراوهی حوکهما یغریقیهکاندا به

خهتیک دهگوترئ تهنها له باری

دریزیهوه قبوولی كهترکردن بكاو

کوژتاییهكهی خالیک بی ه له زاراوهی

ماتماتیکدا هیلیكه دوو شتی جیا یا

زیاتر پیکهوه دهبهستی.

خَطُّ الاستِراء: له زاراوهی جوگرافیدا نهو

كهوانهیه سفرمیه زهوی دهكاتنه دوو

بهش ه له ناومراستی مهسافهكهدا

دریز دهبیتهوه بو ناو

جهمسهرمکان.

حَطُّ الرِّجَّة: نهو ریگاییه سوپا

دهبهستیتهوه به مهرکهزمهوه.

الْخَطُّ الْأَمَامِي: هیلی پیشهوهی گۆرهبانی

شهر.

فَنَ الْخَطِّ: دمست رهنگینی له خویش

نووسیدا.

عِلْمُ الْخَطِّ: زانیاری رهمل هاوپیژی.

الْخَطُّوطُ الْبَرِّيَّة: نهو ریگاو بانانهی

ترومبیل و شتی وایان پيدا دمروا.

الْخَطُّوطُ الْجَوِّيَّة: ریبازی تهیاره له

ههوادا.

الْخَطُّوطُ الْمَائِيَّة: ریگای كهشتی و گهمی

لهناو ئاودا.

الْخَطُّ: ریگای دریزوموبوو ه شوپنی

گهړهك لهناو شاردا.

الْخَطُّ: نهو شوپنهی ئادهمیزاد بوخوئی

بردهدا له زموی بو جیگای خانوو

كردن یان بهكارهینانی بو باغو

شتی تر.

الْخَطَّاطُ: خوشنووس.

الْخَطَّة: نهخشه و پلان، نیش و كار،

برپاریك لیكۆلینهوهی تیداگرابیو

ههلبزیردراپی بو تهنفیز.

جمع الطبع عشرين ألفا فكانت الجمال

المسألة

وَكَانَ أَحْسَنَ وَأَشْرَفَ مَا حَلَّ فِي الْهَيْكَلِ الْأَدْنِيِّ وَجَاوَزَ الْعَقْلَ الشَّرِيفَ وَالْفَنِّيرَ اللَّطِيفَ وَالْحَيَاةَ الشَّامِتَةَ

المسحوق

فَاِجْمَالُ الْبَشَرِيَّةِ سَيِّدُ اِجْمَالِ كُلِّهِ

المباري

الْأَنْبَارَ الْبَارِقَةَ أَزْيَجْنَا عَلَى الَّذِي الْحَسَنَ وَاللَّيْلَةَ الْوَهْرَ فِي الْيَايِ الصَّخْرَةِ مَا لَمْ يَرْجَعْ وَمَنْهَا

اربعہ

ولا يبيع الزهر وغريمه في سباب الربيع ماله منه بشاة وطيب

الرقبي

رئيس المجلس محمد العيون ولا يبرلى الشغور ولا يصفى القردو ولا لى لى الخردو

الدبواي

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُوْلُهُ الْيَوْمَ اكْمَلْتُ لَكُمْ دِيْنََكُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ سِرَّةٌ مِمَّا بَيْنَ يَدَيْ هَذِهِ السُّرَّةِ

والله اعلم

يَكْسِبُهَا زُجُوعًا وَيُجَاهِلُهَا النَّاسُ وَفَنَاءُ النَّاسِ

و

فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

بروج ۱۵۲ نور ۱۹۰۴

الْخِطَّةُ: به مانا (الْخِطُّ) دئ.

خُطِفَ: كزو لاواز بوو.

الْخِطِيُّ: شمشيرك له ولاتى (الْخِطُّ) كه

خَطِفَةُ الشَّيْءِ: شته كهى رفاند، فراندئ.

شُوَيْدِيَكْ كه له به حرمين

أَخْطَفَ: كه مې نه خوښ كهوت و زوو

دروستكرايئ، يان له وئ دمفرؤشړئ و

چاكبووه.

رمواجى هه يه.

الْخُطْرُطُ: نه و كه سهى به روښتن به

أَخْطَفَ السَّهْمُ: تير كه نه يهه نكاوت،

هه لئى كرد.

ناوى زهويدا هيل دروست دمكا ه

أَخْطَفَ الْغُمَى الْبَرِيضَ وَعْنَه:

ماده يه كه بروئ پې ريك ده خرئ.

نه خوښ يه كه له جه سته

الْخِطِيَّةُ: لبه لان ه زمويه كه هه نديكى

نه خوښه كه لاجوو نه ما چاكبووه.

بارانى ئى درابئ و هه نديكى بارانى

أَخْطَفَ الْمَرَضُ فُلَانًا: نه خوښ يه كهى

ئى نه بارى بئ.

الْمِخْطَاطُ: هه رشتيك هيلئ پې ريك

أَخْطَفَ الشَّيْءُ: شته كهى هه لئى كرد

بخرئ.

الْمِخْطَطُ: هه رشتيك شتى پې

أَخْطَفَ لِي مِنْ حَدِيثِهِ شَيْئًا: كه مئى له

بدور يته وه ه و كوو سوژن و دمرزى

قسه كهى بو دهر خستم و بئدهنگ

ه شيشى گورموى چنين و شتى

بوو.

له و جوړه.

الْمِخْطُوطُ: هه رشتيك به دهمست

أَخْطَفُهُ: به مانا (خَطَفُهُ) دئ.

تَخْطَفُهُ: به مانا (خَطَفُهُ) دئ.

نووسرابئ ه كتيبى ده ستنوووس.

الْمَخْطُوطَةُ: نه و نوسخه يه به دهمست

الْأَخْطَفُ: هه دباريك، كه سيك وركو

ريخولئى پچووك بن.

نووسراوه.

خُطِفَ خَطْفًا وَخُطْفَانًا: به خيرايى روئى و

الْحَاطِفُ: تيرك نيشانه كه نه هه نكيوئ.

تيژ تپه پرى ه فراندئ، هه لئى گرتو

حَاطِفٌ ظَلَمَ: بالنده يه كه سي به مرى خوئ

بردى ه دمگوترئ: (خُطِفَ الرِّقُّ)

ئى دمبيته نيچيرو په لامارى دمد.

الْبَصَرُ بروسكه روناكى چاوى برد ه

الْحَاطُوفُ: ناميرى شت فراندن.

(خُطِفَ السَّمْعُ) قسه كهى دزى ه

الْخَطَافُ: كه سيك زور رفينه ر بئ،

دمگوترئ: (لِصَّ خَطَافٍ).

خُطِفَ خُطْفًا: به مانا (خُطِفَ) دئ.

الْخَطَافُ: بهمانا (الْخَاطُوف) دئ ۵ همر
 ناسنیک سهرمهکی چۆما بیته وه
 ومکوو قولاپ، دمندوکی بالنده،
 بالندهی سینونو که جوړه
 بالندهیه که دمندوک پان بالهکانی
 باریکو دریز ۵ کلکی فشه لۆک ۵ (ک:
 خطاطیف).

الْخَطْفَةُ: پارچهی برپاو له نازهل به
 زیندوی ۵ له حه دیندا هاتووه:
 پیغه مبر (د.خ) (نهی عن الْخَطْفَةِ)
 نه هی کردووه له وهی پارچه یه که له
 جهستهی مه پزیک بزنیك بری
 پیش سمر برین ۵ قومه شیریک
 منداال له مه کی دایکی دهیگری و
 بهرهلای دمکا.

الْخُطْفَى: رویشتنی خیراو به پهل.
 الْخُطِيفَةُ: بهمانا (المخطوفة) دئ ۵ په لۆ،
 کاسته ۵ شیرو ناردی به سهردا
 دمکری و دمکوئیندوی و به که وچک
 دهخوری.

الْمِخْطَفُ: بهمانا (الْمِخْطَافُ) دئ ۵ ههروا
 بهمانا (الخاطوف) دئ.

خَطِلَ خَطْلًا: جهستهی داهیزاو باری
 تهنه روستی خراب بوو ۵ په لهی
 کردو له ریبازی راست لایدا ۵
 نه حه ق بوو ۵ هه لهی کردو قسهی
 ناشیرینی کردن ۵ دهگوتری: (خَطِلَ
 کلامه).

خَطِلَ فِي مَشِيهِ: له رویشتنه کهیدا لارو
 له نهجهی کرد ۵ (هو خَطِلَ وَاخْطَلَ،
 هی خطلاء).

اخْطَلَ فِي كَلَامِهِ: بهمانا (خَطِلَ) دئ ۵
 تَخَطَّلَ: خوی باداو لارو له نهجهی کرد.
 الْخَطَالُ: جوین فروش و قسه ترن ۵
 گوما ناوی.

الْخَطْلُ: قسهی پرپوچ و خراب و
 ناشویاوی ۵ قسهی بی سهرویهرو
 وی نه چوو.

الْخَطْلُ: نه حه ق و ناکهس به جه ۵ رمب
 و مشینی گورچ و گۆل.

خَطْمَهُ خَطْمًا: له لوته وانه کهی سرهواند
 ۵ لوته وانهی له لوتی کرد.

خَطَمَ أَلْفَ فُلَانٍ: داخی عهیب و عاری به
 لوتیه وه نا، سهری لوتی رهش کرد.
 خَطَمَ فُلَانًا بِالْكَلَامِ: به قسهی کاریگمر
 دهمی فلانکه سی بهست و نهیهیشت
 دهم بکاته وه.

خَطَمَ الْجِلْدَ وَغَرَهُ: دموروبهری پیسته کهی
 دوریه وه.

خَطَمَ الْقَرْسَ بِالْوَتْرِ: قهوسه کهی به
 ژیه که هه لۆاسی، هه لۆاسی.
 خَطْمُهُ: بهمانا (خَطْمُهُ) دئ.

الأخْطَمُ: لوت دریز، رهش پیست ۵ (ک:
 خُطْم).

الْخَطِيمُ: دِگوتري: فلان خَاطِمُ بنی
 فلان: فلانکەس ریش سپی
 خَيْلَه کەمەتی ە تەگبیر کەرو را
 دروستی بنەمالە کەیانە.
 الْخِطَامُ: ههوسار، ریشمه ە ئەو دارە
 دەکرێتە لووتی حوشرەو ە بۆئەو
 جلەوی خۆش بی ە دِگوتري:
 (وَضَعَ الْخِطَامَ عَلَى أَنْفِ فُلَانٍ)
 فلانکەسی ژێر بار کردو کۆنترۆلی
 کرد.

منع خِطَامَهُ: کابرا رازی نەبوو بە
 چەوسانەو ەو ژێر بارکردن ە ژنی
 قەوس ە (ك: خُطِمَ وَأُخِطِمَ).
 الْخِطَامُ: دِگوتري: (مَسَكَ خِطَامًا)
 میسکێکە پڕ بە لووت، بۆنی
 ئەومندە زۆرە لووت پڕدەکا.
 الْخُطْمُ: لووت، پێشی لووت ە دەندوک ە
 (ك: خُطِمَ وَأُخِطِمَ).
 الْخُطْمِيُّ: رومکێکە لە پێری
 (الْجَازِيَّة) بە سوودی زۆرە بۆ
 ئادەمیزاد گەلاکەیی وشک دِگوتري و
 دِگوتري و دِگوتري بە شامپۆی سەر
 شتن باش پاکێ دِگوتري.
 الْمُخْطَمُ: ئەو شوپنەیی لووتی حوشر
 کە دارەکی تێدەگوتري ە ئەسپێک
 لێوژی تادەگاتە شەویەیی خوارووی
 نزیك قورگی سپی بی.
 الْمُخْطَمُ: بەمانا (الْخُطْمُ) دئی.

خَطَا خطأ: روی.
 أَخْطَأ: وای لێکرد بپروا ە هەلی نا
 بۆئەو هەنگاو هەلێنی.
 خُطَأَ: بەمانا (أَخْطَأَ) دئی.
 خُطِيَ عَنْهُ الشَّيْءُ: شتەکی ئی دوور
 خستەو، پالی پێوە نا.
 اخْطَأَ: بەمانا (خَطَا) دئی.
 اخْطَأَ الشَّيْءُ: شتەکی بواردی لێی
 تێپەری.
 تَخْطَأُ وَالِيه: بەمانا (إِخْطَأَ) دئی.
 الْخُطْرَةُ الْخُطْرَةُ: هەنگاو، شەقاو
 مەسافەیی نیوان دوو هاجی لەگاتی
 روپشتندا ە دِگوتري: (الْبَعْ خُطَأَ)
 شوپن پێی ئەوی هەلگرت ە پێگە
 ئەوی گرتەبەر قورئان دِگوتري:
 ﴿وَلَا تُتَعَرَّضْ خُطَرَاتِ الشَّيْطَانِ﴾.
 اخْطَأَ الرَّجُلُ: پیاوێکە سکی شل بوو،
 گەدەیی داچۆرا شوپرو بوو.
 خُطَا خُطْمُ خُطْرًا: قەلەو بوو، گۆشتی
 گرت.
 اخْطَأَ الرَّجُلُ: پیاوێکە قەلەو بوو.
 اخْطَأَ الْحَيْرَانُ: ئازەلەکی قەلەو کرد.
 خُطَأَ: کەتەیی کردو گەورەیی کرد تا
 زەبەللا بوو.
 الْخُطَايُ: ئەستور و پتەوو رەق ە
 دِگوتري: (قَدَحَ خُطَا) پیاڵەکی
 ئەستور و پتەوو.

الْخَطَاةُ: تَبْرُو پَر لَهه موو رويه كهوه.

الْخَطْرَانُ: (رَجُلٌ خَطْرَانٌ) بِيَاوِيكِي

گۆشتنو وه نهوه.

الْخَطْلَى: تَيْكَسْمَرَاو گۆشتن، نهرمو

شل ه دمگوترئ: (امْرَأَةٌ خَطِيئةٌ بَطِيئةٌ).

خَفَّتْ خَفَّتَا وَخَفُوتَا وَخَفَاتَا: دامرگا، هیدی

بوو، بی هیژ بوو.

خَفَّتَ الْمَرِيضُ: نه خو شه كه له قسه كهوت،

زمانی شكا ه له ناكاو مرد، كت و پَر

مرد ه دمنگی نزم بووه.

خَفَّتَ بَصْرَتُهُ: دمنگی خو ی نزم كردموه،

به سرتنه قسه ی كرد.

خَافَتْ بَصْرَتُهُ: دمنگی خو ی نزم كردموه

ه قورئان دمفرموي: (وَلَا تَجْهَرْ

بَصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا).

تخافتا: نهو دوو كه سه بهیه كهوه

سر كه یان كرد.

تَخَافَتْ فَلَانٌ: فَلَانِكِهَس خوستی له خو ی

بر ی جو له ی نه كرد.

الْخَافِتُ: هه وری بی باران ه كشتو كالی

ته مهن كورت.

الْخُفْرُوتُ مِنَ النِّسَاءِ: نافرمتی رهقه نهو

كزو لاواز.

خَفِجَ خَفَجًا: نه خو شه قاج لهرزینی توش

بووی، دمگوترئ: (خَفِجَتِ رَجُلُهُ):

قاجی هه یزمن بوو خوار بوو، قاجی

له كاتی هه لسان و رویشتندا توشی

لهرزین بون (هو أخفج وهي خفجاء)

(ك: خَفَج).

تَخَفَجَ: خوار بوو.

الْخَفِجُ: دمردنكه توشی حوشر دمبی ه

رومكی به هارییه له پی پری

(الْمَرْكَبَةُ) به رهنكاو رهنكه كه لاکه ی

پانه.

الْخَفِيجُ: لاوازو باریک یان قاج باریک ه

ئاوینك نه گاته ناستی شیرینی و

گوارایی.

خَفِجَفَ: قیزاندی، هاواری كرد (خَفِجَفَ

الشَّيْءَ) شته كه ی جولاند دمنگی لیوه

هات.

الْخَفَافُ: گن، كه سیكه كه قسه دمكا

دمنگی له لوتیه وه دپته دهر ه

دمگوترئ: (هو خَفَافُ الصَّوْتِ)

دمنگی گنه.

خَفَدَ خَفْدًا وَخَفْدَانًا: خو ی سوک کردو له

رویشتندا پهله ی كرد.

أَخَفَدَتِ النَّاَقَةُ: حوشرمه كه وای لی

دمر كهوت ئاوس بی وانی وانه بوو

ئاوس نه بوو.

أَخَفَدَتِ الْخَامِلُ: نافرمته كه سكه كه ی

له بار چوو بی ش نه وه ی کامل بی ه

(هي مُخَفِدٌ وَخَفُودٌ).

خَفَرُهُ وَبِهِ وَعَلَيْهِ خُفْرًا وَخِفَارَةٌ: په نای داو

پاریزگاری لی کرد.

حَقَرًا بِالْمَعْد: پابه‌ندی به لئینه‌کە‌ی خۆی بوو.

حَقَرًا الْعَهْد: په‌یمانە‌کە‌ی هه‌لومشانده‌وه.

حَقَرَت حَقْرًا: شهرمو چه‌یای زۆر بوو.

أَحْقَرُهُ: پاسه‌وانی بۆ گرت ۵ چه‌رسی له‌گه‌ڵ نارد ۵ په‌یمانە‌کە‌ی هه‌لومشانده‌وه.

أَحْقَرَ الْعَهْد: په‌یمانە‌کە‌ی هه‌لومشانده‌وه.

حَقَر: به‌مانا (حَقَرَةُ) دئ ۵ شورای بۆکرد.

تَحَقَّر: به‌مانا (خَيْر) دئ ۵ خۆی خسته په‌نايه‌وه، داوای پارێزگاری لێکرد.

إِسْتَحْقَرُهُ: داوای لێکرد ببيته پاسه‌وان و خه‌فهری.

الْخَفَارَةُ: وادمو به‌لئین ۵ دلتیایی پاسه‌وانی.

الْخَفَارَةُ: به‌مانا (الْخَفَارَةُ) دئ ۵ کرێی پاسه‌وانی.

الْخَفَارَةُ: به‌مانا (الْخَفَارَةُ) دئ ۵ پیشه‌ی پاسه‌وانی.

الْحَقِيرُ: چه‌رسی و پاسه‌وان.

الْمَحْفِرُ: شوینی چه‌رسی و خه‌فهر (ك) مَخَافِر).

حَقَسَ حَقْسًا: قسه‌ی ناشیرینی کرد.

حَقَسَ الشَّرَاب: زۆری ئاو کرده ناو شه‌رايه‌که‌وه.

حَقَسَ الْبِنَاء: خانومکە‌ی روخاند.

حَقَسَ فُلَانًا: فلانکە‌سی له‌عه‌رزدا ۵ گاته‌ی پیکرد.

أَحَقَسَ: به‌مانا (حَقَسَ) دئ ۵

أَحَقَسَ الشَّرَاب: شه‌رايه‌که‌ خیرا سه‌رخۆشی کرد.

إِنْحَقَسَ: بۆ مطاومعه‌ی (حَقَسَةُ) دئ ۵ راکشا، له‌سه‌ر پشت راکشا.

حَقَسُهُ وَبِهِ حَقْسًا: هاویشتی.

حَقَسَ الْإِنْسَانَ وَغَيْرَهُ: مروفه‌کە‌ی له‌عه‌رز دا، خستی.

حَقَسَ حَقْسًا: چاوی کزبوو ۵ ده‌گوتری: (حَقَسْتُ عَيْنَهُ) (هو أَحَقَسَ وَهِيَ حَقْسَاءُ) (ك: حَقَسَ) ۵

حَقَسَ: زه‌عیف بوو ۵ (حَقَسَ بِالْأَرْض) به‌زه‌وبیه‌که‌وه نووسا.

حَقَسَ الْبِنَاء: خانومکە‌ی روخاند.

حَقَسَ الْإِنْسَانَ وَغَيْرَهُ: ئاده‌میزاده‌کە‌ی خست، شیرمکە‌ی به‌زاند.

الْحَقَسُ: چاو کزی که‌له‌کاتی روناکی زۆردا شت نابینی.

الْحُقْشَاش: شه‌مشه‌مه‌ گوپهره:

بِالْتَدْمِيهِ كِي مَهْمَكْدَارَه دَهْتَوَانِي بَفِرِي وَهَلِي تَهْنَاه بَهْشَو دَهْفِرِي.

حَقَسَ الْعَيْش: ژیهانی ئاسان بوو، باری گوزهرانی سوک بوو.

حَقَسَ الْمَكَان: له‌و شوینه‌دا جیگیر بوو مایه‌وه.

حَفَضَ الشَّيْءَ: شته‌ک‌ی نزم کرده‌وه، دواى
به‌رزبوونسه‌وه‌ی خسته‌ی خوار،
دایگرت ۵ لیتی که مک‌رده‌وه.

حَفَضَ الطَّائِرَ جَنَاحَهُ: بالنده‌ک‌ه بالی
لیکنان بوئه‌وه‌ی له فرین بکه‌وی.
حَفَضَتِ الْمَرْأَةُ سَرَّتَهَا: ناف‌رته‌ک‌ه ده‌نگی
خوی نمرم کردو به س‌رته‌وه که‌وته
ناخاوتن.

حَفَضَ فُلَانٌ جَنَاحَهُ لِلنَّاسِ: فلانک‌ه‌س خوی
ت‌م‌رخان کرد بو خ‌زمه‌تی خه‌لک‌و
سوک کردنی کی‌شه‌کانیان.

حَفَضَ الصَّبِيَّةُ خِفَاضاً: کچه‌ک‌ی خه‌ته‌نه
کرد.

حَفَضَ الْعَيْشُ خَفَضاً: ژيانی فراوان بوو
پیداو‌یستی ژيانی بو ده‌سته‌ب‌هر بوو،
که‌وته خو‌شی و ژيانی نه‌رمو
نو‌ل‌وه.

حَفَضَ الشَّيْءَ: شته‌ک‌ی که‌م کرده‌وه ۵
ناسانی کرد ۵ گ‌یرو گرفته‌کانی
لاب‌ردن ۵ ده‌گوت‌ری: (خَفِضَ عَلَيْكَ
أَمْرُكَ) کارم‌ک‌ی خوت له‌س‌مر خوت
ناسان بکه ۵

اخْتَفَضَ الشَّيْءُ: شته‌ک‌ه دواى نه‌وه‌ی
به‌رز بو‌وه دابه‌زی.
اخْتَفَضَتِ الصَّبِيَّةُ: کچه‌ک‌ه خه‌ته‌نه ک‌را.

اخْتَفَضَ الشَّيْءُ: به‌مانا (اخْتَفَضَ) دی.
الْخَافِضُ (خافض الجناح): به نه‌دم‌بو
بی‌ده‌نگه.

الْخَافِضَةُ: (أرض خافضة السفيا): زه‌وییه‌ک‌ه
به‌ناسانی ناو ده‌دری.

ليلة خافضة: شه‌ویک‌ه بو شه‌و ره‌وی
خو‌شه ۵ ده‌شتاییه‌کی پر به‌رم‌ک‌ت ۵
نه‌و که‌سه‌ی خه‌ته‌نه‌ی من‌دال
ده‌ک‌ت.

الْخَفَضُ: ژيانی خو‌ش و به‌ناز به‌روم‌ردمی
۵ ده‌شتای پر خ‌یرو بیر ۵ به‌لای
نه‌حو‌ییه‌ک‌انه‌وه به‌مانا (الْجَر)
بزوینی ژیر له‌دواپیتی وشه‌دا.

خَفَعَ فُلَانٌ خَفْعاً وَخَفِيراً: به‌هوی نه‌خو‌شی
یان برس‌ییه‌تی لاواز بوو، یان بی
هوش بوو له‌خو بووه ۵ ده‌گوت‌ری:
خَفَعَ عَلَى فَرَّاشِهِ: له‌س‌مر ج‌یگ‌ای
بالک‌ه‌وتنی له‌هوش خوی جوو.

خَفَعَ مَفَاصِلُهُ: جومگ‌ه‌کانی جه‌سته‌ی شلو
بی هیز بوون.

خَفَعَ خَفْعاً: له برس‌ا یان به‌هوی نه‌خو‌شی
سکی به پ‌شتییه‌وه نووسا ۵ (هو
اخْفَعُ وَهِيَ خَفَعَاءُ) (ك: خَفَعُ).

اخْفَعَهُ الْمَرَضُ أَوْ الْجَمْرُ: نه‌خو‌شی یان
برس‌یایه‌تی بر‌ستی لی بری.

بوو ۵ ورده نازلهی ههن رمشه ولاخ و
 حوشتري نييه.
 اَخْفُ فَلَائِي: حيلم و لهسهره خوځي
 فَلَائِي نه هښتو وای ليکړد تورډه
 بڼ.
 تَخَافُ: کوڼی خوځی گران نه کړد ۵ که مو
 له شته کهی هه لگرت.
 خَفَّفَ الشَّيْءُ: شته کهی سوک کړد
 دهگوتري:
 خَفَّفَ الشَّرْبُ: قوماشه کهی شاش و تهنک
 چنی.
 خَفَّفَ مَا بِهِ: خه مو خه فمتهی له کوڼ
 دامالی، فورسایي ژيانی لهسهر سول
 کړد، نازاری لهسهر سوک کړد.
 تَخَفَّفَ الشَّيْءُ: شته که سوک بو
 فورسایي نه ما.
 تَخَفَّفَ مِنَ الشَّيْءِ: له شته کهی ک
 کړد موه بوڼه وهی کښی سوک بڼ.
 تَخَفَّفَ خَفًّا: خوفی له بهی کړد.
 اسْتَخَفَّ: داوای سوکی و بڼ کښی کړد
 به سوکی زانی ۵ جاپزی کړد
 سوکایه تی پیکړد.
 التَّخْفِيفُ: له زاروهی سهر فیه کا
 بریتیه له هه زکړنی بیت
 همزه له وشه دا جا بنووسری یان
 ۵ یان بگوږدري به بیتکی تر.

انْخَفَّتِ النخلة: دار خورما که له
 رېشه وه هه لکه نندرا.
 انْخَفَّ فلان: فلان کهس لاواز بوو
 تهندروستی تیک جوو.
 انْخَفَّ على فراشه: به هوځی نه خوځی
 یان برسییه تی له جینگادا کهوتو
 توانای هه ټسانی نییه.
 الخَفَافُ: نه خوځییه که تووخی سییه کان
 دمبی له تلته دمبن.
 خَفَّ الشَّيْءُ: شته که کښی کهم بوو.
 خَفَّ الميزانُ: تهرازو کهه سهری کړد.
 خَفَّ المطرُ: بارانه که کهم بوو هه لی
 بروکاند.
 خَفَّ القومُ خَفِيفًا: خه لک کهم بوو.
 خَفَّ فلان على القلوب: فلان کهس روح
 سوکه له دلدا شیرینه ۵
 خوځه وپسته.
 خَفَّ عقله: بڼ عمقل و نه حمه فقه.
 خَفَّتْ حاله: باری ژيانی سوک بوو
 نارمحه تی نه ما.
 خَفَّ عن المكان: لهو شوڼه باری کړدو
 به په له روځی ۵ دهگوتري: (فلان
 خَفَّ): فلان کهس نازاو به جهرگه ۵
 اَخْفَ الرجلُ: پیاوکه له سه فمردا کوڼ و
 باری سوک بوو ۵ یان له ماله وه بار
 گران نییه له هه موو شوڼنیک جی
 دمبیته وه ۵ حال و گوزمرا نی خوځ

الْخَفَّافُ: زیرهك و وریا.

فری.

الْخَفَّافُ: فروشیاری خوف، یان خوف
دروستکمر.

حَقَّقَ: مهیلی کرد، به لای ناوا بووندا
رؤی، خهریکه ناوایی ۵ دمگوتری:
(حَقَّقَ النَجْمُ) (خَفَّقَتِ الشَّمْسُ).

الْخَفُّ: سمی حوشر، نمو شوینهی له
دمست و قاجی حوشر که نزیك
زموییه و توکی ئی ناروی ۵ بهری پیی
ناده میزاد ۵ گورموییه که بتوانی
ماومیه که له سهری بروی ۵ کاله ۵ له
پهنندا هاتوو: (رجع بخفي حنين) به
که سیك دمگوتری: ههولی بو
کارنك دابی و بوی نه کرابی و
ناهومید بووی.

حَقَّقَ فلان: فلانکس نووست.
حَقَّقَ الليل: شهومکه زوربهی رؤی.
حَقَّقَ الحيوان: نازه له که لاواز بوو.
حَقَّقَ المكان: شوینمه که خالی بوو.
حَقَّقَ السهم: تیرمه که به تیژی رؤی.
حَقَّقَ فلان في البلاد: فلانکس به ناو
ولاندا رؤی.

الْخِفُّ: همر شتیک ههنگرتنی خووش
بی ۵ کومه لی که م.

حَقَّقَ فلاناً بالسوط: به هیواشی به شورک
له فلانکسی دا.

الْخَفِيفُ: دمگوتری: (هو خفيف الروح)
نمو کابریه روح سوک و قسه خووشه
۵ زیرهك و رمزا سوکه ۵ دمست
کور و که م دمرامته ۵ ههزار و بی
بهخته ۵ جورنکه له به حری
عروزی شیعر.

أَخَفَّقَ: کهوته جم و جوو و پهله پهله.
أَخَفَّقَ الطائر: بالندمه که له شمه هی بالی
داو فری.
أَخَفَّقَ النجم: نه ستیرمه که نزیك
ناوایی و بوه.
أَخَفَّقَ القمر: خه لکه که خواردمه نی
نهما.

خَفَّقَتِ النملُ خَفَقاً: نعلمه که دمنگی ئی
هات له کاتی له بی کردن و بی
رؤیشتنیدا.

أَخَفَّقَ فلان: فلانکس مال و دارایی که م
بوو ۵ ههولی کارنکی داو بوی
جی به جی نه کرا.

حَقَّقَ الشيءُ خَفَقاً وخفوقاً وخفقاناً: شته که
کهوته پهله پهله و جم و جوو ۵
دمگوتری: (حَقَّقَ القلبُ) دلی کهوته
پهله پهله و لیانی خیرا ۵ (حَقَّقَ
الطائرُ بالندمه که له شمه هی بالیداو

أَخَفَّقَ فلاناً: فلانکسی له عمرزداو
خستی.
أَخَفَّقَ نعلیه: نعلمه کانی به یه که
کیشان.

اَخْتَقَّ الشَّيْءُ: شتهكه كهوته پهله
پهلو جمو جوړ.

الْخَافِقُ: نالاه ناسو، ناسوی خورهه لاتو
ناسوی خور ناوا (ك: خوافق).

خوافق السماء: نهو دمفمرو لایه نهی
بای لیوه دی.

الْخَفَاقُ: پیاوی پی پان ه شتیك زور
جمو جوړ بكا.

الْخَفَاقَةُ: نافرمتی ورگ پچكوله ه همد
باريك.

الْخَفَقَانُ: زیده لیدانى دل بههوی ماندو
بوونی زور پان نه خویشی.

الْمَخْفَقُ: دمشتی كاكی بهكاكی كه
تراویلكی تیډا بدرموشیتتهوه.

الْمَخْفَقُ: شمشیری پان.

الْمَخْفَقَةُ: هه مچی و شورکی لیدان.

خَفَا البرق خَفَاً وَخَفُوءاً: بروسكهی دا.

خَفَا الشَّيْءُ: شتهكه دمركهوت.

خَفِيَ لَهُ: خِفْوة: خوی هه شاردا.

خَفِيَ البرق خَفِيّاً: بروسكهكه بهكه می
بروسكهی دا.

خَفِيَ الشَّيْءُ: شتهكهی ناشكرا كردو دمری
هینا.

خَفِيَ الشَّيْءُ خَفَاءً وَخَفِيَةً: خوی شاردهوه،
خوی هه شاردا.

خَفِيَ البطنُ: كهدهی پچوك بووه.

اَخْنَى الشَّيْءُ: شتهكهی شاردهومو
په نهانی كرد.

اَخْتَفَى الشَّيْءُ: شتهكه خوی شاردهومو،
له پیس چاو گوم بوو.

اَخْتَفَى الْمَيِّتُ: گورپی مردومكهی
هه لډاپه ومو كفتهكهی دزی.

اَخْتَفَى الْبِئْرُ: بیرمكهی هه لكه ند.

تَخَفَى: خوی شاردهومو هون بوو.

اسْتَخَفَى: به مانا (تَخَفَى) دی.

الْخَافِي: جندوكه.

الْخَافِيَة: به مانا (الخافي) دی ه دمگوتری:

(أَرْضُ خَافِيَة) زموییهكه جندوكهی

لییه ه پهكی لهو چوار په رمی بالی

بالندهیه كه بالهكانی ویک نان دیار

نامینن ه (ك: خَوَاف).

الْخَفَاءُ: نرمایی له زمویدا ه دمگوتری:

(بَرَحَ الْخَفَاءُ) ئیشهكه دمركهوت.

الْخَفَاءُ: پوښاك و په رده ه عه بای نافرمت

(ك: أَخْفِيَة).

أَخْفِيَة الثَّوْبُ: تویكلی چروو خونچه.

أَخْفِيَة الْكِرَى: چاو.

الْأَخْفِيَة: بیرى هه لډه چنډراو ه رومكیک

كه لاکانی تیكهوه پیچراپن ومكوو

كاهوو كه لهرم.

خَلَقَ الْقَارُ: دیزمكه قلیه قلیی كولانی

هات.

حَقُّ القَار: ديزمکه دمنگی کولانی هات.

دوربیه وه.

حَقُّ في الأرض: له زموبیه که بیریکی
قولى هه لکه نند.

حَلَبَ الجِلْد: پیسته که ی روشاند، یان
به نینۆک هه لیرپ.

الْأَخْفَقُ: که ندرپ دریزو قول (ك):
أخافق).

حَلَبَتِ الحَيَّةُ فُلاناً: مار فلانکه سی
گهست، پیوهی دا.

الْخَقُّ: که ندرپ هه لکه ندرای دریزو قول
ه شیوو دۆن.

حَلَبَ فُلاناً حَلْباً وخَلْباً: فیللی لی
کردو دلی کرمی کرد ه (هو خالب)

حَقَّنَ القَوْمُ الخافان على أنفسهم:
خه لکه که خافانیان کرده مه لیکی

(ك: حَلْبَاءُ وخَلْبَةٌ وخَلْبَت) وهی
خالبه

خویان، پیاوکیان کرده خافانی
خویان.

حَلَبَ حَلْباً: نه حمه ق بوو، له کاره که ی دا
سه مرکه وتوو نه بوو ه (هو اخلب
وهی خلباء) ه (ك: حَلْبُ).

الخافان: نازناوی پاشا تورکه گان بووه
(ك: خواقین).

أَحْلَبَ الماء: ناومکه قورای پهیدا کرد.
خالب فُلاناً: به مانا (خَلْبَةُ) دئ.

حَلَّتِ الناقةُ حَلْناً وخَلَاءً وخَلْواً:
خوشترمه که یخی خوارد، که دمنگیان

حَلَبَ الشَّيْءُ: به راویزی بۆ شته که کرد
به وینه ی نینۆک ه قورای کرد.

دا بۆنه وهی برپوا نهو وهستاو یخی
خوارد.

اِخْتَلَبَ فُلاناً: به مانا (خَلْبَةُ) دئ.
اِسْتَخْلَبَ الشَّيْءُ والنَّبَات: به مانا

حَلَا الانسانُ خَلْواً: ئاده میزاده که
له شوینی خوی نه جول.

أَخْلَبَتْ: فیل کردن هه لکه له تاندن
به قسه ی خوش.

حَلَا القَوْمُ مُخْلَافاً وخِلْواً: خه لکه
وازیان له شتیک هیئاو دمستیان

أَخْلَبَ: ناوکی خورما ه توپکی نهو
درمخته ی دمکری به

دایه شتیکی تر.
حَلَا القَوْمُ: خه لکه که ی دوور خسته وهو

گوش ه حه بلی باریک و پته وه که
له توپکی درمخت یان لۆکه یان

حَلَبَ الشَّيْءُ حَلْباً: به چنگو نینۆک
شته که ی گرت.

ههر شتیکی تر
دروستکرای ه قور ه گلامیوی یان.

حَلَبَ الثَّبَات: رومکه که ی هه لپری ه

اَلْخُلْبُ: بهمانا (اَلْخُلْبُ) دئ ۵

نينۆك ۵ پەردىمىگە لە نيوان
جەرگو دلدابە ۵ پياۋى ميبازە.

هو خُلْبُ النساء: بەقسەى نەرمو نيان
قسە لەگەل ئافەرت دىكاو ميبازىيان
لەگەل دىكاو ھەليان دەخەلەتتەىو
دەكەونە داۋىمەو.

اَلْخُلْبُ: ھەور كە بروسكەى دەداو
ھومىدى ئومەى ئى دىكرى بارانى ئى
بىارى، دواىى دەرپوتەموو نامىنى.
اَلْمُخْلَبُ: چىنگو نينۆكى ھەموو
دەندەو بالتەدىمەكى گۆشتخۆر ۵ (ك:
مخالب و مخالب).

اَلْخُلْبُوبُ: فەيلبازو ساختەجى.
خُلْبَسَةُ: عەقلى تىك داو شىتو ھارى
كرد.

اَلْخُلَابِسُ: قەسەى ميبازانەو درۆو
دەلەسە.

اَلْخُلَابِسُ: شتى پەرو پوچو بى
بناغە ۵ شتى ھەرجىو پەرجىو
بى بەرنامە ۵ خەلكى خۆپرىو
ھەتتەومچە.

خُلْبَسُ: ھەلاتو قاچاندى.
اَلْخُلْبُوسُ: بالتەدىمەكى بچكۆلەپە لە
چۆلەكە بچوكتەرەو رەنگى ۵
رەنگى ئەو واپە ۵ دزو جەردە.

خَلَجَ الشَّيْ خَلَجًا وَخُلُجًا وَخَلَجَانًا: جەم
جولى كردو كەوتە پەلە پەل.

خَلَجَت عَيْنِي: چاۋم كەوتە پەرتەپەرت.
خَلَجَ لِي مَشِيَّتِي: لە رۆشتەندا لارو لەنجەى
كرد، (ھەو خالچ ھەي خەلوج).
خَلَجَ الشَّيْ خَلَجًا: راپتەكاندەو دەرى
كىشا.

خَلَجَ الرَضِيْعُ: مەندالە شىرەخۆرمەكى
لەشىر بېرەمەو.

خَلَجَهُ امْرَأَةٌ: كارىك مەشفولى
كرد ۵ خستە جەم و جۆ.

خَلَجَ عَيْنِي وَبَعَيْنِي: چاۋ بېركىى
كرد ۵ چاۋى بېروكاندن.

خَلَجَ رَحْمَةً: رەبەكەى لە تەنىشت خۆپەمەو
راكىشا.

خَلَجَ خَلَجًا: ئازارى ماسولەكو گۆشتى
ھەبوو، ئىسھانى جەستەى ئازارىيان
ھەبوو بەھۆى ئىشكرەنى زۆر پان
زۆر رۆشتەن.

خَلَجَ اَلْحَيَاءُ: لاپەكى كەژاۋەكە، خىمەكە
خەراپ بوو ۵ (ھەو خەلج ھەي خەلجاء)
اَخْلَجَ الشَّيْ: شتەكە كىش بوو بۆى
كشا.

اَخْلَجَ الشَّيْ: بەمانا (خَلَجَهُ) دئ.
خَالَجَ اَلْأَمْرُ فُلَانًا: شتەكە فلانى خستە
بېركەرنەمە ۵ لەبارەى فلانكەسەمەو
بېرو بۆچونىكى ھەپە.

خَالَجَ فُلَانًا الشَّيْ: ئەو شتەى خستە
بېرو بۆچونى فلانەمەو.

تَخْلَجُ الشَّيْءَ: به مانا (خَلَجَ) دئ، (تَخْلَجُ

من الشيء): لهو شته بوووه.

تَخْلَجُ الشَّيْءَ: به مانا (خَلَجَهُ) دئ.

اِخْتَلَجَ الشَّيْءُ: به مانا (خَلَجَ) دئ،

دمگوترئ: (اِخْتَلَجَ في صدره كذا)،

نموم به دل داهات.

اِخْتَلَجَ لَحْمُهُ: گوشتی لاواز بوو.

اِخْتَلَجَ الشَّيْءُ: به مانا (خَلَجَهُ) دئ،

دمگوترئ: (اِخْتَلَجَ خَلِجاً): حالتيکی

هه لکهند ه (اِخْتَلَجَ رَحْمَةً) به مانا

(خَلَجَهُ) دئ.

تَخَالَجَهُ: کيشی کردو ديقه ديقهی دا ه

دمگوترئ: (تَخَالَجَ الهموم): خه مو

خهفت هينايان و برديان.

اِخْلِجَ: قولتيکی دمريا که بکش بؤ ناو

وشکاني ه جوگه له يه که له دمريا

هه لېگري به مېه سستی سود ئی

ومرگرتن بؤ ناو دئري يان بؤ

هرشتيکی تري به سود ه گوريس و

حهبل، (ك: خُلِجَ و خُلِجَان).

اَلْمَخْلَجُ: رنجه يه که له ريگای

گشتي موه هه لېگري.

خَلَجَلَ الشَّيْءَ: شته که ی وا ئی کرد رنک و

جوت نمېن.

خَلَجَلَ الْمَرَأَةَ: خرپالي له قاجی

نافرته که کرد.

خَلَجَلَ الْعَظْمَ: گوشتی سهر نيسقانه که ی

لابرد.

تَخْلَجُلُ: بؤ مطالوعه ی (خَلَجَلَهُ) دئ.

اَلْخُلْجَالُ: خشليکه ومگوو بازنه نافرمت

دميکاته قاجی ه (ك: خلاجيل)،

دمگوترئ: (لُوب خُلْجَال) بؤشاکيکی

تمنکه.

اَلْخُلْجُلُ: به مانا (اَلْخُلْجَال) دئ.

خَلَدَ خُلْدًا و خُلْدًا: مايه وه،

نهمه و تا ه تهمه نی درنژ بوو

نیشانه ی پیری ئی دمرنه کهوت ه

لهو شوينه دا مايه وه.

اُخْلَدَ فُلَانٌ: تهمه نی درنژ بوو وه ئی

نیشانه ی پیری ئی دمرنه کهوت ه لهو

شوينه جيگير بوو درنژوی

به مانه موه ی خوی دا.

اُخْلَدَ فُلَانٌ: ومگری فلان کهس بوو همر

له گه ئی بوو.

اِخْلَدَ اليه: دئی پيوه نووساو جيگير

بوو.

خُلْدُهُ: به مانا (اِخْلَدَهُ)

دئ ه دمگوترئ: (خُلْدُهُ في السجن)

له به نديخانه دا هيشتي موه.

خُلِدَ الْفَتَاةُ أَوْ الْفَتَى: به بازنهو گوارمو

خشي تر که که ی رازانده وه، يان

کورده که ی به شتی تر

رازانده وه قورشان دمفرموي:

﴿يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخْلَدُونَ﴾.

- اَلْخُلْدُ: بالندی قوببهره ۵ مشکه
 کوپره ۵ بازنه و خلخال ۵ گواره ۵
 (دار الخلد): بههشت.
- اَلْخُلْدُ: دل و دمرون و خهیا، دمگوتری:
 (لم يَدْرُ في خَلْدِي كَذَا).
 اَلْخُلْدَةُ: گواره ۵ (ك: خِلْدَةٌ).
 اَلْخُلُودُ: (دار الخلود) بههشت.
 اَلْخُرَالِدُ: کیوو کهز ۵ درکه شاخ و بمردی
 زل ۵ سی کوچکی ناگردان.
 اَلْمُخِلْدُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاویکه تهمهنی
 دریژ بی و نیشانهی پیری پیوه دیار
 نهبی ۵ ددانی نهکهوتبن بههوی
 پیری.
- خَلَسَ خَلَسًا: شتهکی بهپر تاوو
 غافلگیری لی فراند، لیی ستاند،
 دمگوتری: (هو رجل خلاس) ۵
 پیاویکی بههلمت و چاونهترسه،
 نازایه.
- خَلَسَ خَلَسًا: گهنم رنگ بوو (هو اخلس
 وهی خلساء).
- اَخْلَسَ شَفْرَةً: قزی ماش و برنج
 بوو ۵ بوزبوو موی سپی کهوته ناو
 مووه رمشهکانییهوه، (هو مُخْلِسٌ
 و خلیس).
- اَخْلَسَتِ الْأَرْضُ وَالنَّبَاتُ: گیاو گزی
 تازهمان تیکهل پۆش و بهلاشی سالی
 رابردوو بوو.
- اَخْلَسَتِ الْأَرْضُ: زموییهکه گهمی گیاو
 گزی رواند.
- خَلَسَ الشَّيْءُ خَالِسَةً وَخَلَسًا: شتهکی لی
 دزی غافلگیری کردو لیی فراند.
- خَالَسَ فَلَانًا: فرسهتی لهفلانکس
 هیناو دزی لیکرد.
- اَخْتَلَسَ الشَّيْءُ: بهمانا (خلسه) دی.
 خَالَسَ الْقَوْمَ الشَّيْئُ: خهکهکه
 شتهکهیان لهیهکتر دزی ۵ هما
 یتخالسان أنفسها: ههریهکی لهو
 دوانه دمیوهوی فرسهت لهوی تریان
 بیی.
- تَخَلَسَ الشَّيْءُ: بهمانا (خَلَسَهُ) دی.
 اَلْخَالِسُ: (موت خالِس) مردنی ناگهان
 ۵ کوت و پر ۵ کابرا بهخوی نازانی
 ناگهان مردن یهخی دمگری.
- اَلْخَالِيسِيُّ: مندالیک دایک و باوکی
 یهکیکیان سپی پیست بی و نهوی
 تریان رهش پیست بی ۵ (دجاج
 خالِيسِي) مریشکیکه لهکهله بابیکی
 هیندی و مریشکیکی فارسی پهیدا
 بووبی.
- اَلْخَالِيسُ: گزو گیایهکه تهرو وشکی
 تیکهلاو بی.
- اَلْخُلْسَةُ: نهو شتهی
 دمدرزی؛ نیختیلاس دمگری ۵
 ههل و فرسهت.

أَلْخَلِيسُ: (طعنة خلیس) زمبزیکی
گورچیکپه بهلیزانی لیی داوه ۵ (هو
خلیس): نهو پیاویکی نازاو
چاونه ترسه ۵ (ك: خَلَسَ).

أَلْخَلِيسَةُ: نیچیریك له دست درنده
رزگار بکری و پیش نهوهی
سهریپردی منهدار
ببیتهوه ۵ همرشتیک داگیر بکری.
خَلَصَ خُلوصاً خلاصاً: صاف بوو
خشتوخال و پوش و بهلاشی لی
جیاکرایهوه، دهگوتری: (خَلَصَ مِنْ
ورطه): له چورتمو گیزاوهکهی
رزگاری بوو.

خَلَصَ مِنَ الْقَوْمِ: له خه لکه که په ناگیر بوو
لیان دوور که وتهوه ۵ قورن
دهمه رموی: ﴿فَلَمَّا اسْتِأْذِنُوا مِنْهُ
خَلَصُوا نَجِيًّا﴾.

خَلَصَ بِنَفْسِهِ إِلَى الشَّيْءِ: پی گهی.
خَلَصَ الْعَظْمُ خَلَصاً: نیسقانه که پارچه
پارچه بوو له ناو گوشته که دا.
أَخْلَصَ الْعَظْمُ: نیسقانه که مؤخی زور
بوو.

أَخْلَصَ الشَّيْءُ: شته کهی پاک کردو
بزاردی و پوش و بهلاشی لی دوور
خسته وه، رزیوو کرموئی لی لابرده،
دهگوتری: (أَخْلَصَ النَّصِيحَةُ
وَالْحُبُّ): ناموزگاری و خوشه ویستی

فَلَان، بُوْ نِه و پالفتوه
راستالانهیه، بی ریاو
به رژه و مندییه.
أَخْلَصَ لِلَّهِ دِينَهُ: به خالصی و راستی
نایبنداری بُو خدا کرد.

أَخْلَصَ فَلَاناً: فلانکه سی هه لبارد بُو
نهوهی کاری تایبه تی و گرنگی پی
بسپی ری.

أَخْلَصَ السَّمَنُ: رونه کهی قال کرد
پالفته کهی گرد.

خَالَصَهُ: دلسوزانه هه لئس و که وتی
له گه لدا کرد.

خَالَصَهُ الرُّدُّ: به راستی خوشی ویست.
خالص لله دينه: بُو خدا صولحاو
به راستی همرمانبنداری بوو.

خَالَصَ الدَّائِنُ الْمَدِيْنَ: خاوهن قهرز
قهرزداره کهی بهری کرد له
قهرزده کهی خوش بوو.

خَلَصَ الشَّيْءُ: شته کهی پاک کردو
رزیوو کرموئی و پوچ و پوش و
بهلاشی لی جیا کرده وه، دهگوتری:
(خَلَصَهُ اللَّهُ): خودا له تهنگان وه
چورتمه که رزگاری کرد.

خَالَصَ الْقَوْمُ: خه لکه که پی که وه
ناشتبوونه وه دهستیان خسته ناو
دهستی پهك.

تَخْلَصَ: بو موطاومعهی (خَلَصَهُ) دی.

اِسْتَخْلَصَ: بهمانا (اَخْلَصَ) دى ۵

هه‌ئى بزاردو متمانه‌ى بى کردو
کارى تايبه‌تى و گرنكى بى سپارد.

الإخلاص: وشه‌ى (لا اله الا الله محمد
رسول الله) به ۵ ناوى سورمه‌تیکه
له‌قورئان به‌سورمه‌تى (قل هو الله...)
مه‌شه‌وره.

الخالص: حه‌لأل و رموا: ده‌گوترئ: (هو
خالص لك) نه‌وه تايبه‌تى و ديارى
گراوه بۆ تۆ، رهاوه بۆ تۆ و
خۆته ۵ هه‌روا به رهنكى رۆن و
ورشه داريش ده‌گوترئ:

الخالصة: ده‌گوترئ: (هذا الشيء خالصة
لك) نه‌و شته تايبه‌ته به‌تۆ بۆ
تۆدانراوه.

الخلاص: بوخته‌ى رووداو و نه‌وه‌ى
له‌كيشه‌و نيزاعه‌كه په‌يدا
دمبى ۵ كرى كرىكار ۵ حه‌قى
نیش كردن.

الإخلاص: دۆشاوى خورما ۵ جۆرێكه له
دۆشاوى خورما ۵ رۆنى
قالکراو ۵ زېږو زېوى له‌بۆته‌دراو.
الإخلاصة: پالفته كراوى شت.

خلاصة الكلام: كورته‌و بوخته‌ى قسه
به‌لابردنى وشه‌ى بى ماناو
زياده ۵ هه‌رشتيك له شتيك
به‌رههه به‌ئینه‌رئو

تايبه‌تمه‌ندييه‌كانى نه‌و شته‌ى
تيداين.

اَلْخُلَاصُ: دۆستى گيانى به‌گيانى،
ده‌گوترئ: (هو خلص).

اَلْخُلَاصَانُ: دۆستى تايبه‌تى و دلسۆز.

اَلْخُلَاصَةُ ذُو اَلْخُلَاصَةِ: خانوێك بووه
خېلى خونه‌م پييان گوتوووه

كه‌عبه‌ى په‌مه‌ندييه‌كان؛ بتيكى
تيدا بووه ناوى (اَلْخُلَاصَةُ) بووه.

اَلْخُلُوصُ: جۆره دۆشاوێكه له‌خورما
به‌رههه ده‌هينرئ ۵ خلتهو پلته كه
ده‌كه‌ويته بنكى رون و شرو شتى
ومه‌هاوه.

اَلْخُلُوصُ مِنَ اَلْاَلْوَانِ: رهنكى تۆخ و
پالفته‌كراو.

اَلْمُخَالَصَةُ: چه‌كێكه خاوه‌ن قه‌رز دانى
پيدا ده‌نى به‌وه‌ى كه قه‌رزداره‌كه‌ى
قه‌رزكه‌ى له‌سه‌ر نه‌ماوه.

خَلَطَ الشَّيْءَ بِالشَّيْءِ خَلْطًا: شته‌كه‌ى

تيكه‌ئ به‌شته‌كه‌ى تر كرد جا
وادمبى دواى لێك جيا ده‌كرێته‌وه
واش دمبى لێك جيانا كرى نه‌وه.

خَالَطَهُ مُخَالَطَةً وَخِلَاطًا: تيكه‌لاوى
كردو تيكي هه‌لئا.

خَالَطَهُ الدَّاءُ: دهرمانه‌كه تيكه‌ئ
به‌خوينى بوو ۵ پان كارپه‌گرى
له‌سه‌ر داناو سه‌رخۆشى كرد.

خُوطَ فِي عَقْلِهِ: عَمَلَى تِيكَ چوو
شيووا.

اخْتَلَطَ عَقْلُهُ: عَمَلَى شيووا.

اخْتَلَطَ الشَّيْءُ بِالشَّيْءِ: بهمانا
(خَالَطَهُ) دئ.

اخْتَلَطُوا فِي الْحَدِيثِ: خه لکه که قسه بیان
تِيكَ گيراو کهوتنه دهمه دهم.

تَخَالَطَ الشَّيْئَانِ: بهمانا (اخْتَلَطَا) دئ.
تَخَالَطَ الْقَوْمُ فِي الْحَرْبِ: خه لکه که

له مشهر کهدا تِيكَ رژان.

اَلْخِلَاطُ: نهومیه تیکه لاو شت بی ۵ شتیک

له گهل شتی تردا تیکه ل

بکری ۵ نه حمه قو گیل ۵ کهسیک

خوله لای خه لک خوشه ویست

بکا ۵ ماس تاو چو و

خوله بهر که ربی ۵ کهسیک نه سه بی

تیکه لاو بی.

اخلاط الانسان: له پزیشکی کوندا

بریتییه له زمر داوو به لغهمو

خوین و رمشاو.

اَلْخِلَاطُ: کهسیک خوله لای خه لک

خوشه ویست بکا.

اَلْخُلَاطَةُ: هاو بهشی و شهر اکمتی.

اَلْخُلَاطُ: نهومیه لمدو جورو زیاتر

تیکه لاو کرابی ۵ هاو بهش، هاو ری،

جیران.

اَلْمِخْلَاطُ: نهو کهسه یه شت تیکه لاوو

جهواشه بکاو بهسمر خه لکی تردا

تیی بهم ریئی و نه هیلی بیسمرو

بینمر به خو یان بزائن.

اَلْمِخْلَاطُ: بهمانا (اَلْمِخْلَاطُ) دئ.

خَلَعَ الزَّرْعُ خِلَاعَةً: کشتو کاله که گه لای

کـردو دانمو لای

هه لپیچا ۵ گه لاکه ی هه لومری.

خَلَعَ الشَّيْءُ خِلْعًا: شته که ی

داکمند ۵ دمری هیئا.

خَلَعَ عَلَيْهِ ثَوْبَةً: کراسه که ی پیندا.

خَلَعَ الرَّالِي الْعَامِلَ: پاشا کار به دهمسته که ی

عمر ل کرد.

خَلَعَ الشَّعْبُ الْمَلِكَ: جه ماو مر پاشایان

لهسمر کورسی هیئایه خواری.

خَلَعَ فُلَانٌ إِبْنَةً: فلان کهس ته بهر ای له

کور ی خو ی کردو وتی: کور ی من

نیه، بو نهومی له تاوانه کانی

بهر پر سیار نه بی.

خَلَعَ دَابَّتُهُ: ولاغهم که ی بهر ه لا کرد.

خَلَعَ الرَّبْقَةُ مِنْ عُنُقِهِ: وادمو بهیمانی خو ی

هه لومشان دموه.

خَلَعَ يَدَهُ مِنْ طَاعَتِهِ: له زیر فرمانی نهو

چوو ه دمری.

خَلَعَ عِذَارَةً: شهر مو حمای نه ماو

بههمومسی خو ی هه لئو کهوت دمکا.

خَلَعَ امْرَأَتُهُ: ژنه که ی ته لاق دا له بار ته قای

نهومدا ژنه که ی وازی له مار مییه که ی

هینا؛ یا هه ندیکی پاره دایه.

ته لافیان دا.

خَلْع: دهماری پاژنه پئی خواربوو.

اِنْخَلْع: بۆ موطاوعه ی (خَلْعَه) هاتوو.

خَلْع: چه یای تکاو په رده ی ناموسی

اِنْخَلْع من الشَّيْءِ: له شته که دمرچوو.

فری دا.

الحَالْع: نافرمتیکه به پاره ی خو ی

خَالَعَت زَوْجَهَا: ژنه که ی داوای لیکرد

ته لاقی له میړدمکه ی و مرگرتبئ ٥

ته لاقی بدا به پاره واته: ژنه که

(ك: خوالع) ٥ همروا به که سیك

پارمېدا بۆ نه و ی پیاوکه ته لاقی بدا.

دهگوترئ شاده ماری پاژنه ی پئی

خَالْع فَلَانٌ فَلَانًا: فلانکەس قوماری

خواربوو ی.

له گه ل فلانکەس کرد.

جبن خالع: په نیریکی توندو جیره ٥

خَلْعَه: به مانا (خَلْعَه) دی.

(شجر خالع) دره ختیکی گنده له و

خَالْع الزوجان: ژنو میړدمکه ریک

اَلْخَلْع: شیوه شیتیه که ٥ جوړیکه له

کهوتن که دمست بهرداری یه کترین و

شیتی ٥ ترسیکه ناده میزاد توشی

پیاوکه برئ پارمېدا به ژنه که.

شیتی ٥ ترسیکه ناده میزاد توشی

خَالْع القوم: خه لکه که واده و په یمانی

رارایی و وسومسه دمکا.

خو یان هه لوه شاندموه.

اَلْخَلْع: دمرچوونی جومرگه یسه

تَخَلْع: لیکو پیک بووه ٥ دهگوترئ:

له شوینی خو ی، به بی نه و ی

تَخَلْع في مشيه: له رویشتندا شانی

به چاوی ناسایی ببیندرئ ٥ گوشت

هه لته کاندن دهستی راوه شانندن.

نی سقانه که ی ئی دهر به یندرئ و

تَخَلْع القوم: خه لکه که چوونه ناووه

بکولیندرئ و پاشان بکریته ناو

به دزمده رویشتن.

پیسته ووه بۆ سفهر هه لگیرئ.

تَخَلْع في الشراب: وهگری مهی

اَلْخَلْع: نه و میه میړد ژنه که ی ته لاق بدا

خواردنه ووه بوو وازی ئی نه هینا.

له بارتهمای نه ودا برئ مال

اِخْتَلَع الشَّيْءُ: به مانا (خَلْعَه) دی.

له ژنه که وریگیرئ.

اِخْتَلَع مال فلان: مالی فلانکەسی دمس

اَلْخَلْعَةُ: مالی باش و به نرخ ٥ به مانا

به سه راگرت.

(اَلْخَلْع) دی ٥ زمعیفی و لاوازی.

اِخْتَلَعَت الزوجة: نافرته که به پاره ی

اَلْخَلْعَةُ: نه و ی دایدمکه نی له پو شاک و

خو ی ته لاق درا ٥ پاره ی داو

شتی و، دهگوترئ: (خَلْع علیه خَلْعَه):

- بۆشاکى پېدا يان له بېرى کرد ۵
مالو سامانى باش.
- أَلْخَلِيعُ مِنَ الثِّيَابِ وَفَرَهَا: بۆشاکى
کۆن و رزېو ۵ داکه نندراو ۵ کهسیک
خزمو که سو کارى خویان لى بى
بېرى کرد بى بۆ نه وهى
به رېرسى يارى تاوانه کانى
نه بن ۵ کهسیک له قورمارکردندا
دۆرې.
- أَلْخَوْلُوعُ: جوړه شیتى به که ۵ قومارچى
به شانص و به خت ۵ لاوى زینه
خړو ۵ تاوانکار ۵ گورگ ۵
نادمیزادى نه حمه قو گیل ۵
گوشتیک له ناو سرکه دا بکولیندريو
له سه مه ردا هه لېگري ۵
نه خو شیهه که توشى جومز که ده بى.
أَلْخَوْلُوعُ: زمعیضو لاواز ۵ شیت ۵ گوشت
نیسقانى لى دهره اتى.
- أَلْخَوْلُوعُ: ترساو ، ترسنوک.
خَلَفَ الشَّيْءُ خُلُوفًا: شته که گۆراو بۆگه نى
کرد، که لکى نه ما ۵ ده گوتري:
(خَلَفَ الطَّعَامُ) خوراکه که بۆگه نى
کرد ۵ (خَلَفَ فَمُ الصَّائِمِ) دهمى
روژوه وانه که بۆنى لى دى ۵ له
حه دېشدا هاتوو ده مه رموى:
(خُلُوفُ فَمِ الصَّائِمِ) اطیب عند الله من
ريح المسك).
- خَلَفَ فَلَانٌ: فلانکەس ئەحمەق بوو.
خَلَفَ عَنِ الشَّيْءِ: روى له شته که وهرگير.
- خَلَفَتْ نَفْسُهُ عَنِ الطَّعَامِ: له بېر نه خو شى
خواردنى پيش چاوکه وت.
- خَلَفَ عَنِ خَلْقِ آيَةٍ: شوين رېبازى باوکی
نه که وت.
- خَلَفَ فَلَانًا خَلْفًا: دواى فلانکەس که وت.
له دوا وهى شتى وهرگرت ۵ بۆو
به جيگري فلان.
- خَلَفَهُ بَعِيرٌ أَوْ شَرٌّ: باسى چاکه ی يان
خراپه ی فلانى کرد.
- خَلَفَ لَهُ بِالسَّيْفِ: له دواوه بۆى هاتو
به شمشير لى دا.
- خَلَفَ الثَّرْبُ: ناو پرستى کراسه که ی پرى و
نهم لاو نه ولا که ی پیکه وه به ست.
- خَلَفَ فَلَانًا خَلْفًا: له دواوه هاتو بوو
به جيگري فلان.
- خَلَفَ عَلَى فَلَانَةٍ: دواى ميړده کۆنه که ی
نهم ماره ی کرد.
- خَلَفَ خَلْفًا: لاخواربوو ۵ همر دوو چاوى
خيل بوون، (هر أَخْلَفَ وَهَى
خَلْفَاءُ).
- خَلَفَتِ النَّاقَةُ: حوشرکه ناوس بوو
(هي خَلْفَةٌ) ۵ (ك: خَلِفَات).
- أَخْلَفَ الزَّرْعُ وَالشَّجَرُ: پوهك و
دره خته که دواى هه لومرينى
که لاگانيان گه لای تريان دهر کرد.

اَخْلَفَ الطائر: بالانگه بهرې ئى روان
دواى نهموى بهرې بآلى ترى ئى روا
بوون.

اَخْلَفَ فلان لنفسه: فلانكس لهباتى
شتيك كه لهكيسى چووه شتيكى
ترى هه لېزاردووه.

اَخْلَفَ الله لك وعليك خيراً: خودا خيرو
بيرت بداتى.

اَخْلَفَت الشجر: درمخته كهى بهرى
نهگرت.

اَخْلَفَ الفئث: خهريك بوو باران
بيارى ۵ هه موو بهتەماى بارينى
باران بوون كه چى هه مورەكان
رموینەموو نهبارى.

اَخْلَفَ الشئى: شته كه گورپا كه لكى
پېوده نهما.

اَخْلَفَ يده الى الشئى: دمستى برد
بوشته كه بو نهموى له دواوه بيگرئ.

خَالَفَ عنه مخالفةً وخلافاً: دواكهوت.

خَالَفَ الى الشئى: له دواوه بوشته كه
هات.

خَالَفَ عن الأمر: له فهريمانه كه
دەرچوو.

خَالَفَ الشئى: دوى شته كه وهستا.

خَلَّفَ فلاناً: فلانكسى دوا خست ۵
خستيه دوا خوځيموه ۵ كردى به
جيتنشينى خوځى.

تَخَالَفَا: دوى به كتر ومستانو
بهرامبهرى به كتر يان كرد.

تَخَلَّفَ: بو موطاومعهى (خَلْفَهُ) دى.

تَخَلَّفَ القوم: به لاياندا تپه بهرى و
خستنيه دووا خوځيموه.

اِخْتَلَفَ الشينان: نهمو دوو شته پيكهوه
نهگونجاوو هاوتاي به كتر نه بوون.

اِخْتَلَفَ فلان: فلانكس توشى نه خوځى
هه پضه بوو.

اِخْتَلَفَ الى المكان: جار جار سمردانى
نهمو شوينەى كرد.

اِخْتَلَفَ الشئى: شته كهى خسته دوا
خوځيموه، له دواوه گرتى.

اِخْتَلَفَ فلاناً: فلانكس بوو به جىگرى
فلان و له شوينى نهمو دانىشت.

اِسْتَخْلَفَهُ: كردى به جى نشينى خوځى.
التخالف: رهنگى جوړاو جوړ،
هه مېرەنگ.

التخلف: دواكهوتووى ۵ سستى
گه شه كردن و پيگه يشتن چ له روى
عهقلموه چ له روى زيرمكى و
بواريماكانى ترموه بى.

اِخْتَالَفَ: كه سيك نيشتيهاى خواردينى
نه مېنئ ۵ كه سيك زور كي شمو
نيزاع دروست بكا.

اَلْخَالِفَةُ: كۆله كهى دواوى
خانووه ۵ ئافه رمتى دانىشتو

له مالهموه ۵ كسيك له غمزا دوا
بكهوى ۵ كسيك زور كيشمو نيزاع
بنيتهموه ۵ پياو خراب؛ كسيك
هيچ خيرو بيركي لي چاومروان
نمكړئ.

الخلاف: درمختي صفصاف ۵ دوايين ،
باش نمو ۵ دمگوترئ: (جاء خلافه)
دوا نمو هات.

الخلافه: فرمانبروایی، رابرايه تى.
الخلف: ناميرنكه دارى پى كون
دمكړئ ۵ تيزابى پاچ يان سمرى
پاچ ۵ موس و تماش ۵ چمرخو
روژگار دوا چمرخو روژگار ۵ قسمى
پرو پوچ ۵ دمگوترئ: (سكت دهرأ
ونطق كفرأ) ۵ تمويلو ناغهلې ولاخ
له دواوې خانوو.

الخلف: به مانا (الإخلاف) دئ ۵ له
زاراوې مهنطيق دا بهشتيك
دمگوتر: كه محال بى و عمقل و مړى
نمكړئ.

الخلف: دزو ناتمبا ۵ كورترين پهراسوو
لاواز ترينيان ۵ سمرى گوى مهمكو
گوان ۵ گوى گوانى حوشر.

الخلف: بارتمقاو قيمت ۵ مندالى صالح.
الخلفه: ناتمبايى
دزيمتى ۵ دمگوترئ: (القوم خلفه)
خملكمه ناتمباو نارپكن ۵ (وابناؤه

خلفه) منداله كانى نيوميان كورو
نيوميان كچن ۵ نموى له دوا
سورموه هلدوماسرى ۵ چروزمى
درمخت كه له جى پهل شكاووه
هلدمداتهموه ۵ بينهمى
جل ۵ بهرماوې شت ۵ پاشماوې
شت ۵ معيده ترشان ۵ نه خوښى
همېشه.

الخلفه: به مانا (الخلاف) دئ ۵ عهپو
بى كه لكى ۵ دواتامى خواردمه نى.
الخليفة: پاشينه ۵ نموى له دوا
پهردموه نهنجام دمدرئ له بوارى
رسم گرتن و شانؤدا.

الخليف: ريگا ۵ يان ريگاي نيوان دوو
كيو ۵ خوار ناوكى حوشر ۵ كراس
ناومراستى برپزئ و بديرئ و
پينهمكړئ ۵ همروا به مانا
(التخلف) دئ ، به مانا
(المستخلف) پش دئ.

الخليفة: نمو كه سمدى دمكړتته
جيتشين و فرمانبرهوا ۵ سولتاني
گهورمو فرمانبرهواى گشتى
موسولمانان.

الخلفه: سهرپيچى و تاوان كه بهياساو
شمرىعت شياوى سزادان بى
بهمهرجى سزاكه له حقه تميهك
زياتر نه بى.

أَلْمِخْلَافُ: كەسەيك (إخلاف) ى زۆرى

بى ۋ لە دواوہ بۆ شت بچى و
بيگرى ۋ ناوچەو ھەرىمەيكى
بچوك.

أَلْمِخْلَفَةُ: زەببەكە درەختى خىلافى
تیدا بى.

خَلَقَ الثَّوْبُ وَالْجِلْدُ وَغَيْرَهُمَا خَلْقًا:
قوماشەكە پشەكەى رزى.

خَلَقَ الثَّوْبُ وَالْجِلْدُ وَغَوْرَهُمَا خَلْقًا:
ئەندازەى گرت بۆ ئەوەى بەگوێرەى
پێویست بى بى پى و
بیدروئ، دەگوترئ: (فلان يخلق ثم
يفرى) فلانكەس ئەندازە دەگرئ

ئەمجار ئیشەكە دمكا

خلق الله العالم: خودا بونەومەرى بەدى

هیناومو هیناوبەتە وجود لەسەر
ئەو شیوہ جوان و رەنگینە.

خلق فلان القول: فلانكەس قسەكەى
ھەلبەست.

خلق الشيء: شتەكەى لوسکردو نەرمى
کردهوہ.

خلق الثوب والجِلْدُ خَلْقًا: کراسەكە،
پێستەكە رزى.

خلق الشيء: لوس بوو نەرم بوو.

أَخْلَقَ الثَّوْبُ وَالْجِلْدُ وَغَيْرَهُمَا: رزین،
کراسەكە رزى، پێستەكە رزى.

أَخْلَقَ فلان: فلانكەس پوشاکەکانى

رزین.

أَخْلَقَ شَبَابُ فلان: گەنجیەتى فلانكەس
بەسەر چوو.

أَخْلَقَ الشيء: شتەكەى رزاند.

أَخْلَقَ فلانًا: پۆشاکى کۆن و رزىوى دا
بەفلانكەس.

أَخْلَقَ السائل ماءً وجهه: سواکەرەكە
حەیاو ناموسى خۆى لەرێگەى
سوال کردندا بەفێرۆدا.

خَالَقَهُ خَالِقَةً وَخَلَقًا: ھاوڕێیەتى
لەگەڵدا بەست لەروى رەوشتەوہ.

خَلَقَهُ: لوسى کردو رێكى خست ۋ
دروستکردنەكەى تەواو کرد.

أَخْلَقَ الشيء: دروستکردنى شتەكەى
ئەنجامدا.

أَخْلَقَ القول: قسەكەى ھەلبەست.

تَخْلَقَ بِخَلْقٍ: بارى بەو رەوشتەوہ گرتو
لێى بوو بەسروشت.

تَخْلَقَ القول: قسەكەى ھەلبەست.

أَخْلَوْتُ الثَّوْبَ وَالْجِلْدُ: کراسەكە،
پێستەكە رزى.

أَخْلَوْتُ الشيء: شتەكە لوس بوو
نەرم بوو راستەو پاستە بوو ۋ

شتەكە نزیك بوو ۋ دەگوترئ:
(أخْلَوْتُ السَّمَاءَ أَنْ تَطُرَ) ۋ ئاسمان

خەرىك بوو باران ببارینى.

أَخْلَوْتُ بِعَد تَفْرِقٍ: دواى لێك

و(خَلْقَاءُ الظَّهْرِ).

الْخَلْقُ: خه لک ۵ دروستکراو ۵ هه موو

شتیک ریځخرابی و لوس و پوس
کراپی.

الْخَلْقُ: پیستو پوشاکی رزیو.

ثرب أخلاق: پوښاکی رزیو.

الْخَلْقُ: رمومشت؛ حالته ټیځی دمروونییه

کردموه ګان به ځاک و خراپیان هوه

له مووه سهرچاوه ده ګرن ۵ (ک):

أخلاق).

خَلِقةٌ: دمگوتری: (سَخَابَةُ خَلِقة)

ههورمکه نیقلیم ګرمو بهری

ناسمانی ګرتووه چاومروانی بارانی

نی دمکری.

الْخَلِقةُ: فیطرمتو پیځکاته، دمگوتری:

(غَيْبٌ خَلْقِي) نهوه عه بیځی

نهمصلی و بنهرمتیییه، له

پیځکاته که پدایه و تازه په پدا بوو

نیه.

الْخُلُقُ: به مانا (الْخِلَاقُ) دی، واته:

جوړه بونیځی خوښه.

الْخَلِقةُ: هه موو دروستکراویک ۵ نهو

سروشتهی نادمیزادی له سهر

دروست کراوه ۵ خودی نادمیزاد ۵

(ک: خلیق و خَلِاق).

الْمَخْلَقَةُ: شیاو، دمگوتری: (هو مَخْلَقَةٌ

للخیر) نهو شیاوی خیرکردن و خیر

نی وهشانه ومویه.

جیابوونه وهو لیك دابران خه ریكن
کویبینه وه.

الأخلاق: (علم الاخلاق) باسو

خواسه ګانی بریتین له چه ند یاساو

ریسایه که به ځاک یان خراپ

جوان یان ناشیرین ناو زمد دمکریڼ.

الأخلاقي: ههرشتیک له ګه ل یاساو

ریسای نه خلاقی جوان و په سه ندی

کومه ل یه ګریته وه.

الأخْلُقُ: دمگوتری: (شئى اخلق)

شتیکى پته وه هیچ شتیک کارى تی

ناکا.

أخْلُقْ بكذا: شیاوی نه ومویه.

المالِقُ: ناویکه له ناوه جوانه ګانی

په رومردګار ۵ به دیه ټنه ری بونه وم

له سهر شیومیه که نمونه ی نه بی

۵ دمگوتری: (رجل خالق):

پیاویځی دمست رمنګین و کارامایه.

الْخَلَقُ: به شو بار له خیرو بیړ،

دمگوتری: (فلان لا خَلَقَ له):

فلان کهس نارمزوی له خیر نیه.

المالِقُ: جوړیکه له شتی بونځوښو

نامیری پاک و خاویڼی، ومکوو

زمعه ران.

الْخَلْقَاءُ: پارچه زموییه که کزو گیای

ټپدا نه وړی.

خَلَقَاءُ الشَّيْءِ: شتی راسته و پاسته کراوو

لوس کراو، دمگوتری: (خَلْقَاءُ الْجَنَّةِ)

المخلوقة: دهگوتری: (قصيدة مخلوقة)

چامه شیعیی یه‌که پال شاعیرمه‌کی
خوی نه‌دراوه.

خَلَّ خَلًّا وَخَلَّوْا: خَلَّ لَهُ تِيَكْهُوت،
دمگوتری: (خَلَّ الْعَسْكَرُ)

سەربازەمکان رۆڭو پېڭ نەپون.

خَلْ لَحْمُهُ: گوشتی کهم بوو، زمعیف بوو.

حَلْ فُلَانٌ: فلانكس هه ڙار كهوتو ناتاج
يوو.

خُلْ فِي دُعَائِهِ: له دوعاگهی دا تایبتهتی کرد.

خَلَّ الْإِبِلَ خَلًّا: حوشرمکەى برده نیو
لهومرێ شیرین تام بو نهومی
بلمومرێ.

حلّ الشئى: شته‌مى گون كردو نيوهى
دمر چومدمر.

خُلُ أَسْنَاءُ: ددانی ھاژنینموه ئمو
پاشماووی خواردنه‌ی گھوژوته
نیوانیانموه دھری ھتتان.

خَلُّ الْكِسَاءِ: نەمسەرۈ ئەۋسەرۈ
چارەكەكەي بەدارەكە خستەۋە
سەرپەك.

خَلُّ فُلَانًا بِالرَّمْحِ: بهرمب له فلانکمی دا،
بهرمب برینداری کرد.

خُلُ الفَصِيل: لوت و نوه یان دهمبښتی له لوت و دهمی بیچومکه کرد بو نهومی شری دایکی نهخوا.

اُخْلُ: لاهوری شیریں تامبا

یہ ناز و نگاہیں۔

أَخْلُ الْأَرْضُ: زمويه که لهومړی شیرینی
تېدا زور بوو.

اَخْلَتِ النَّخْلَةُ: خورماكه نالو بۆلى
تِيكِهوت، خورماي مزرى دهرخست
• بهرمكهى خراپ بوو؛ خورماكانى
وهمكوو بپويست هه‌ئنه‌بئجا.

اخل بالمكان: شوینمه‌کی جی هیشت و ناگی لی نه‌بوو.

اُخْلُ بِالْشَيْئِ: که متہرخمی لہستہ کما
کردو لئی بی خہم ہوو.

أَخْلُ بَقْلَان: پايه‌ندی ٲهو وادمو به ٲينه نه‌بوو كه به ٲلانی دابوو، يارمه‌تی نه‌دا.

اَخْلُ فُلَانًا: فلانكەس ھەزار بوو.

أَخْلُ الْإِبِلَ: حوشرمکەى برده ناو
 لومورپى شيرين تامو لهوى
 لومورپانى ۵ له پهنى پيشيناندا
 هاتوو (جاءوا مُخْلِينَ فَلَاقُوا حَصًا)
 ئهم پهنده بۆ کەسيك دىگوترى:
 هەرپشه بکا وهى توشى گونپهشى
 خوى بيه.

أَخْلُ فُلَانًا إِلَى كَذَا: فَلَانُكَمْسِي
مُوحْتَاجِي فَلَانٍ شَت كَرْد.

خَالَهُ مُخَالَةً وَخِلَالًا: دُوسْتايَمَتِي
لَمَكَلْدَا كَرْد ه دَمَشْكَوَتَرِي (خَالَهُ)
وَاقَه: (لامه) گُوشِراوه كه يَكَمِينمُوِه.

خَلَّلَ الشَّرَابُ: شَمَّرَابَهْ كِه فَاسِيْدِيُوو

ترشاو بووه به سرکه.

خَلَّلَ الحُمْرُ: شهرابه‌کەى کردموه به سرکه.

خَلَّلَ البُسْرَ رَغِيْرَه: خورما مزره‌کەى له بهر خۆر هه‌ئخست نه‌مجار به سرکه پرژاندى و خسته ناو جهرمو کوپهوه.

خَلَّلَ فلان: فلانکەس سرکه‌ى دروست کرد.

خَلَّلَ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ: بۆشايى له نێوان دوو شته‌که‌دا دروست کرد.

خَلَّلَ اللِّحْيَةَ وَالْأَصَابِعَ: په‌نجه‌کانى به‌تمپى و مکوو شانه به‌ناو ريشى دا هێناو برد بۆ نه‌وى بنکى موومەکانى ريشى ته‌مپى ە پان په‌نجه‌کانى تێک نا.

خَلَّلَ أَسْنَانَهُ: ددانى هاژنینه‌وه بۆ نه‌وى چى خواردن و پل و پۆش له‌ناو ددانه‌کانى دا هه‌یه دهریان بێنى.

خَلَّلَ الزَّرْعَ: به‌ناو کشتوکاله‌که‌دا گه‌راو هه‌رچى نه‌روابوو سه‌ر له‌نوێ له شوپنه‌کەى شمتلى تری لى دا.

اخْتَلَّ العَصِيرُ: تری گوشره‌وه‌که بوو به سرکه.

اخْتَلَّ فلان: فلانکەس سرکه‌ى دروست کرد ە هه‌زار بوو، زۆرى تینوو بوو.

اخْتَلَّ الإِبِلُ: حوشتره‌که له‌ومپى شمرین

تامى خوارد، پان له‌ناو له‌ومپى شمرین تام دا به‌سته‌وه.

اخْتَلَّ العَمَلُ: عه‌قلى تێک چوو سه‌نته‌رى تێک چوو.

اخْتَلَّ جَسْمُ فلان: جه‌سته‌ى فلان لاواز بوو.

اخْتَلَّ الأمرُ: کاره‌که پوچ و بێ که‌ک بوو.

اخْتَلَّت النَخْلَةُ: دارخووماکه خورماى مزرى دهرخست (ئال و بۆلى تێکه‌وت).

اخْتَلَّ فلاناً: به‌سهم: ته‌مپى به‌فلانکەسه‌وه ناو نه‌مديو نه‌و دیوى کرد.

تَخَلَّلَ الشَّيْءُ: شته‌که کونى کرد نه‌مديو او دیوى کرد.

تَخَلَّلَ الثَّوْبُ: کراسه‌که رزى، ته‌سک بوو.

تَخَلَّلَ فلان بعد الأكل: فلانکەس دواى نان خواردن ددانه‌کانى هاژنینه‌وه ە بۆ نه‌وى پاشماوى خواردن له

بنکى ددانه‌کانى دهر بهاوئ.

تَخَلَّلَ المطرُ: بارانه‌که گشتگر نه‌بوو له‌چهند شوپنێكى تايبه‌تى بارى.

تَخَلَّلَ في وضوئه: به په‌نجه ته‌مپه‌کانى وېستى بنکى موومەکانى ريشى ته‌مپکا

ە پان په‌نجه‌کانى تێک کردن بۆ نه‌وى ناوان په‌نجه‌کانى ته‌مپن.

تَخَلَّلَ الشَّيْءُ: شته‌کە‌ی کون کرد.

تَخَلَّلَ فُلَانًا: زم‌بر دوا زم‌بر له‌فلا‌نه‌کە‌سی دا.

تَخَلَّلَ الدِّيارَ: به‌ناو خانوهمکاندا گه‌پراو کوجه‌و کۆلانەکانی پشکنین.

تَخَلَّلَ الْقَوْمَ: چوو‌ه ناو نه‌ته‌وه‌که‌وه‌و له‌ناو‌پاندا مایه‌وه.

تَخَلَّلَ الرُّطْبَ: به‌دوا ده‌نکه‌ خورمای شیرین دا گه‌پرا له‌ناو له‌قه‌کانی دا.

تَخَلَّلَ البَعِيرُ الْكَلَّا بِلْسَانِهِ: خوشتره‌که به‌زبانی خواردنه‌کە‌ی لولدا ۵ ده‌گوتری: (فُلَانٌ يَتَخَلَّلُ الْكَلَامَ بِلِسَانِهِ) فلان‌کە‌س قە‌سە‌ی قە‌وه‌ی ده‌کا‌و وشە‌کانی ده‌گوشی.

أَخْلَلْتُ: خورمای مزر له‌سه‌رم‌تای ئال‌و بۆ‌ل تێ‌که‌وتندا.

أَخْلَلْتُ: بۆ‌شایی نی‌وان دوش‌ت ۵ هه‌روا ناوه‌ بۆ‌ داریک‌ که‌ ده‌خ‌ری‌ته‌ لوتی بی‌چوه‌ ئازە‌ل بۆ‌ ئە‌وه‌ی شیر‌ی دای‌کی بۆ‌ نه‌خوری ۵ دارو‌چه‌کە‌ی ددان ها‌ژنی‌سه‌وه ۵ پاشما‌وه‌ی خۆ‌راک له‌ب‌نکی ددان‌ه‌کان ۵ قە‌مه‌ژا‌ژیان داری باریک‌ که‌ له‌سه‌ر داره‌ رای سه‌ه‌قی خانوو داد‌هن‌ری بۆ‌ ئە‌وه‌ی گ‌ن‌و خۆ‌ل دان‌ه‌دا.

أَخْلَلْتُ: خورمای تازه‌ گه‌پی‌وو شیرین که‌ بۆ‌یان بگه‌پ‌ری له‌ نی‌وان له‌قه‌

دارخورما کۆ‌کرا‌وه‌مکاندا، (پاشمه‌پۆک‌ چ‌نین) ۵ هه‌روا ناوه‌ بۆ‌ دیارده‌یه‌ک‌ که‌ به‌سه‌ر شتی تام م‌زرو ترش‌دا دی‌و شیرین ده‌بی.

أَخْلَلْتُ: دۆ‌ستایه‌تی راسته‌قی‌نه‌ که‌ هیچ بۆ‌شایی و گه‌نده‌لی تیدا نه‌بی.

أَخْلَلْتُ: به‌مانا (أَخْلَلْتُ) دی ۵ بن‌کی له‌قه‌دارخورما ۵ پاشما‌وه‌ی خۆ‌راک له‌ نی‌وان ددان‌دا ۵ ئە‌و پارچه‌و ورده‌ خوارد‌نانه‌ی دوا‌ی نان خوار‌دن له‌ نی‌وان ددان‌ه‌کان دمر ده‌پ‌ین‌د‌ری‌ن ۵ ده‌گوتری: (فُلَانٌ يَأْكُلُ خَلًّا) به‌که‌سی‌ک‌ ده‌گوتری ر‌ژ‌دو به‌خیل بی.

أَخْلَلْتُ: بۆ‌شایی نی‌وان دوش‌ت، کوجه‌و کۆ‌لان، ده‌گوتری: (جَاسٌ خِلَالِ

الدِّيارِ) ۵ به‌ناو کۆ‌لانە‌کانی خانوهمکاندا گه‌پرا ۵ فه‌سادو گه‌نده‌لی ده‌گوتری: (ي رَايَهُ خَلًّا)

أَخْلَلْتُ: سرکه‌ فرۆ‌ش ۵ ئە‌و که‌سه‌ی سرکه‌ دروست ده‌کا.

أَخْلَلْتُ: گو‌ش‌را‌وی تر‌ی یا شتی تر‌که‌ تر‌ش و م‌ز‌ری.

أَخْلَلْتُ وَالْخَمْرُ: خ‌ی‌رو شه‌ر ده‌گوتری: (مَا عِنْدَ فُلَانٍ خَلٌّ وَلَا خَمْرٌ)

أَخْلَلْتُ: ر‌ی‌گایه‌ک‌ دمر‌ب‌چ‌ی به‌ناو لب‌ی کۆ‌مه‌ل بو‌ودا ۵ در‌ا‌وی له‌

پوشاکدا ۵ کون و قه لپری جل و
 بهرگ ۵ پوشاکى رزیوو خمتخت ۵
 رمگیکه له ملدا په یوسته به سهر ۵
 بالندهی روته له و کهم پهرو پۆل ۵
 حیوانی کزو لاواز.

أَم الْخَلِّ: عمرهق.

الْخَلِّ: دۆستی راسته قینه ۵ (ك: أخلال) ۵.
 الْخَلَّةُ: کون و کله بهمری که پرو سابات و
 گوخ ۵ کونی پچکۆله ۵ پیویستی و
 ههزاری ۵ کاتی دوعا بو مردو
 دمکری دهگوتری: (اللهم أسدّدْ خَلَّتْ)
 ۵ دمگوتری: (فلان ذو خَلَّةٍ) ۵
 فلانکس ناتاجه و پیویستی ههیه
 بو دابینکردنی ژمانی ۵ ریکا ۵
 رمهشت ۵ شماری ترش ۵ ترشاو
 تام گۆراوو بۆن کردو ۵ همروا
 بهمانا زمعیفو لاواز دی دهگوتری:
 (إمرأة خَلَّةٌ) نافرمتیکی زمعیفه و
 رمقه لهیه.

الْخَلَّةُ: پاشماوهی خوراک که له بنکی
 دادندا ده مینیتته وه.

کالانی شمشیر که به نالتون
 نهخشیندراپی ۵ هه موو چه رمیک
 که نهخشیندراپی.

الْخَلَّةُ: هه موو گیاوو گزیکی شیرین
 تام ۵ دۆستایه تی و خوشه ویستی که
 چوبیتته ناخی دهر وونه وه ۵ دۆستی

راسته قینه ۵ خیزان و هاوسهر.
 الْخُلُولُ: (أُمُّ الْخُلُولِ): گیانداریکی
 دهریاپییه سوپر دمکری و ده خوری.
 الْخِلِيلُ: دۆستی راسته قینه ۵
 نامۆژگاریی کهر ۵ جهسته لاواز ۵
 ههزارو بی نهوا.

الْمُخَلَّلُ: خه یارو زمیتون و نهو جوړه
 شتانه خویشان پی دهکری و ههندی
 سرکه یان به سه ردا دمکری و
 ده خورین.

خَالَةٌ: هاوریه تی له گه لدا به ست.

خَالَمُ الْمَرَأَةِ: میبازی له گه ل نافرمته که دا
 کرد.

خَلَمَةٌ: هه لی بزارد.

اخْتَلَمْتُ: به مانا (خَلَمْتُ) دی.

الْخَالِمُ: شتیکی راست و ریکی ودها که
 گری و گۆلی تیدا نه بی.

الْغِلْمُ: لانهی ناسک ۵ پیوو بهزی

دهور و بهری ورگی مهر ۵ دۆستی
 راسته قینه ۵ پیای ژنانی.

الْغِلْمَةُ: دهگوتری: (إِبِلٌ خِلْمَةٌ)

خوشتری که به نارمزوی خوی
 دهله وهری.

خَلَا: خالی بوو، هیچی تیدا نه ما، که سی
 تیدا نه ما.

خَلَا فُلَانٌ مِنَ الْعَيْبِ: فلانکس عه بی
 تیدا نیه ۵ پیریوو زوریه ی ته مه نی

رؤیى ۵ (خلا فلان): فلان مرد ۵ بیج
تاوان دهرچوو ۵ به تمنیا له گه لی دا
کۆبومهوه.

خلا علی طعام: به تایبتمتی نهو خواردنه ی
خواردو هیچی تری له گه ل تیکه ل
نه کرد.

خلا علیه وبه: گاته ی پیکرد، هه لی
خه له تاند.

اخلی المكان والینا: به مانا (خلا) دئ.
اخلی الرجل: پیاومکه کهوته شوینیکی
چۆله وانییموهو کس تمنگی بی
هه ئناچنئ.

اخلت المرأة: ئافره ته که بی میرد بوو.
اخلی له الشئی: شته که بۆ نهو
کۆنترۆل بوو.

اخلی فلان: به تایبتمتی به تمنیا له گه ل
فلانکسدا کۆبومهوه.

اخلی بنفسه: خۆی گۆشه گیر کرد.
اخلی علی بعض الطعام: به کجۆر
خواردنی خوارد.

اخلی المكان والینا: شوینمه که یان
زمرفه که ی خالی کرد ۵ نهو ی
تئیدا بوو وهدمیری نا ۵ دمگوترئ:
(لا اخلی الله مکانک) خودا
شوینمه که ت چۆل نه کاو ته مه ن
دریژت بکا.

خالی القوم: خه لکه که خانومه کانیان
چۆل کردو رویان کرده چۆل و

بیابان ۵ کهوته ناو مال و سامانی
زۆرو گیاوو گزی زۆرو زمبهنه.

خالی فلان: وازی له فلان
هینا ۵ سه ره پیچی فلانی
کرد ۵ زۆرانبازی له گه لا کردو
به سه ری دا زال بوو ۵ خودا حافیزی
لیکرد.

خالی العدو: نهو ی له منیان نهو ی
خۆیدا بوو وازی لی هینا.

خلی الامر: وازی له کارمه که هینا.
خلی سبیل: وازی لی هینا و به ره ئلا ی
کرد.

خلی یئنه نا: لییان گه را و وستی
بۆخۆیان پیکمه وه بزین.
خلی فلان: فلانکس مرد.

خالی القوم: خه لکه که به ک
هه لو ئیستان هه بوو وه ل دوا یی
کیشه یان تیکموت.

تخلی عن الامر ومنه: وازی لی هینا.
تخلی فلان: فلانکس خۆی ته رخا نکر د
بۆ نهو کاره ۵ چوو بۆ
سه رئا وده ست.

تخلی خلیه: خه لییمه کی بۆ خۆی دانا.
استخلی المكان والینا: به مانا (خلا)
دئ.

استخلی فلان: فلانکس چوو ه
خه لو متخان هه بۆ خودا
به رستی ۵ داوای کرد له گه لی دا

بجیته شوینی پهناوه کوښنهوه.

استغلی به: بوی تاق بووه، بۆ نهوه
خوی تهرخان کرد.

استغلی فلاناً: پپی گوت لهگه لندا
کوښه مروه.

استغلی فلاناً مجلسه: داوی ئی کرد
مه جلیسه که ی بۆ چۆل بکا.

اخلسولی: بهردموام بوو له سهر
خواردنه وهی شیر.

التغلاء الشعمانی: نه خو شیهه کی
مندا لانهیه.

الحالی من الرجال: پیاو ټکه عازمب بی
ژنی نه بی.

الخلا: دمگوتری: (انه لخلو الخلا): قسه
شیرینه.

الخلا: چولی بهر فراوان، دهشتی کاکي
به کاکي ۵ شوینی دهست
نوښگرتن ۵ همروا دمگوتری: (انا
منه خلا) ۵ من لی بی بهریمو
چیم به سهرمه وه نیه.

الخلا: نامیر ټکه بنکی کاغز پیکه وه
دمبه ستی به تهل یان به دمزو.

اخلو: نادمیزادی بی خه موه
خه یال ۵ پیاو ټک بی ژن بی.

الخلوة: شوینی کوښنه وه له گه ل
په کیکی تردا ۵ یان خه لو متخانه ی
خودا پهرستی و بیر کردنه وه.

الخلوة الصحیحة: له زار وهی شهرعو
یاسادا نه ومیه پیاوو ژن له ژور ټکا
بنو دمرگایان له سهر خو
داخستبی و که سیان له گه ل نه بی.

الخلی: ههنگه لان ۵ کوښه سی
ههنگ ۵ شانه ی ههنگوین ۵ نهو
شوینه ی ههنگ ههنگوینی تیډا
دروست دهکا.

الخلی من الرجال: پیاوی بی خه موه
خه یال ۵ بی ژن، بی هاوسهر.

الخلیة: ههنگه لان، کوښه ۵ شانه

ههنگوین ۵ حوشر ټک تاقی

کراپیته وه بۆ دوشین ۵ حوشر ټک

بیچوی خوی نه مایی بیچوی تری

به ربخه ن بۆ نه وهی شیریدا ۵ ناژملی

به ره للا کراو بۆ نه وهی له کوپی

همزاییه به وه مری ۵ که شتییه ک

که شتییه وانی تیډا نه بی و

برپوا ۵ که شتی گه وره ۵ که شتییه ک

که شتی بیچوکی به دوامین ۵

نافرمتیک نه میړدی هه بی و نه مندا ل

۵ وشه په که کینا په یه بۆ ته لاق، نه گهر

پیاو ټک به مژنه که که ی بلې (انت خلیه)

به وشه ی (خلیه) مه به ستی ته لاق بی،

ته لافه که ی ده که وئ.

الخلیة: له زانستی (الأحیاء) د بریتییه

له (خانه) جا خانه ی روومکی بی

یان خانه ی حیوان بی ۵ خانه زور

اَخْتَلَى الْخَلَى: گياوو گزه که ی
دروینه کرد.

اَخْتَلَى رَأْسَهُ: سهری بری.

اَلْخَلَى: همشیش و گياو گز ۵ گيا ی
تهر.

خَمِجَ خَمَجًا: له بهر زمعیضی و لاوازی
توانای نه ماو نه میتوانی جم و جو ل
بکا.

خَمِجَ اللحمُ: گوشته که بۆگه نی کرد.

خَمِجَ التَّمْرُ: خورما که خراب بوو.

خَمِجَ دِينَهُ وَخُلُقَهُ: ئایین و رهوشتی خراب
بوو.

اَلْمُخْمِجُ: پیاوی رهوشت
ناشیرین ۵ دمگوتری: (رجل مُخْمِجُ
الأخلاق)

خَمِدَتِ النَّارُ خَمْدًا وَخَمْرًا: بلیسه ی
ناگرم که دامرکایه وه به لام پشوکۆ که ی
نه کوژاونه وه ۵ مردو گیانی
تیدانه ما.

خَمِدَ فُلَانٌ: بیدمنگ و ئارام بوو ۵ (خَمِدَ
المريضُ): نه خو شه که بیتو ش
بوو ۵ مرد.

خَمِدَتِ اَلْأُمَى: له رزو تا که ی هتوا ش
بووه ۵ هه لچونه که ی دامرکایه وه.

اَخَمَدَ الرَّجُلُ: جو لیه ی له خو ی بری و
بیدمنگ بوو، خو ی بهو کاره وه
راهیتا.

بچو که وه به چاوی ئاسایی
نابیندری ۵ پیکهاته ی خانه (سیتو
بلازم) و په رده یه کی بلازمی
به دموردا ۵ خانه ی روه ک دیوارکی
نهرمی هیه زوریه ی له سلیلوزه.

اَلْمُخَالَى: که سیك واده و به ئینی نه بی.
اَلْمِخْلَاءُ: حوشتی که بیتو که ی ئی دور
خرابیته وه.

خَلَى خَلِيًا: بریه وه، پارچه پارچه ی کرد.

خَلَى الْفَرَسَ: لغاوی کرده ده می
نه سپه که.

خَلَى اللِّجَامَ عَنِ الْفَرَسِ: لغاوی له ده می
نه سپه که دهرهیتا.

خَلَى الْقِدْرَ: داری خسته ژیر مه نجه له که.

خَلَى الْمَاشِيَةَ: گياو گزی ته ری بۆ درون و
خسته ی به رده می ناژه له کان.

اَخَلَّتِ الْأَرْضُ: زمویه که گياوو گزی
ته ری زۆر بوو.

اَخَلَّى الْقَنْزُ: ناگری به قشبل و ته پاله
له ژیر مه نجه له که دا کرده وه.

أَخْلَى الدَّابَّةَ: گياو گزی ته رپو تازه ی دا
به ناژه له که.

أَخْلَى اللَّهُ الْمَاشِيَةَ: خودا گياوو گزی
تازه ی بۆ ناژه له کان رواند بۆ نه وه ی
بیخۆن.

أَخْلَى الْفَرَسَ: لغاوی خسته ده می
نه سپه که.

اَخْتَلَى السِّيفُ: شمشیر که بری.

الْحَامِدُ: راوستاو بی جمو جول و
بی‌دمنگ.

دەگوتری: (قورم خامدون) گەلو
نەتەو دیه‌کی بی جمو جولن
هەموویان مردون و بون
بەخۆڵ هەمینش ە قورنسان
دەفەر موی ە ەئان کانت إلا صیحة
واحدة فإذا هم خامدون ە.

الْعُمُودُ: چال و قولکە یه‌که ئاگری
تێدەگەن بۆ ئەوێ دابەرکی.

خَمَرٌ مِّنْ خَمْرٍ: شەرمی کرد ە (خَمَرٌ
الشَّيْءُ): شتەکه‌ی
دابۆشی ە شاردیبه‌وه ە (خَمَرٌ
العَجَبُ): خەمیری کردە ناو
هەویردکه‌وه بۆ ئەودی باش هەلبی.
خَمَرٌ خَمْرٌ: توشی سەر هیشە بوو
لەناکامی شەرابخواردنەوه ە بەهۆی
عەردق خواردنەوه نەخۆش
گەوت ە دەردو نازار چوو ناو
چەستەیه‌وه.

خَمَرٌ الْمَكَانُ: شوێنەکه شەرابی تێدا زۆر
بوو.

خَمَرٌ الشَّيْءُ: شتەکه لەو حالێ لەسەری
بوو گۆراو جوو سەر حالێکی تر.

خَمَرٌ عَنْهُ: خۆی هون کردو لەبەرچاو
نەما.

خَمَرٌ عَنْهُ الْخَبْرُ: هەواله‌که‌ی نەزانی.

خەبەرەکه‌ی ئی شیوا.

خَمَرٌ عَلَى فُلَانٍ: رقی له فڵانکەس هەلسا.

خَمَرٌ خَمْرٌ: بەعەرەق خواردنەوه توشی
سەرئیشە بوو.

أَخْمَرَ: لەناو دارو درەخت و جەنگەلدا
گوم بوو ە شەراب لەلای ئەو زۆر
بوو.

أَخْمَرَتِ الْمَرْأَةُ: نافەرتەکه مێکێجی
کردو خۆی بۆنخۆشکرد.

أَخْمَرَتِ الْجَارِيَةُ: کچه‌که گاتی ئەوێ
هاتووێ خۆی بالا پۆشیکا.

أَخْمَرَتِ الْأَرْضُ: زەوییه‌که دارو
درەختی زۆر بوو.

أَخْمَرَ عَلَى فُلَانٍ: کینه‌و رقی لەفلان
هەلگرت.

أَخْمَرَ الْأَخْمَرُ: شەرابی دروست کرد.

أَخْمَرَ الشَّيْءُ: شتەکه‌ی
دابۆشی ە شاردیبه‌وه ە پاشگوی
خست.

أَخْمَرَ الْعَجَبُ: خەمیری کردە ناو
هەویردکه‌وه.

خَامَرٌ بِهِ: شاردیبه‌وه ە (خَامَرٌ الشَّيْءُ):

تێکەلاوی شتەکه‌ی گرد ە (خَامَرٌ
المكان): نە شوێنەکه مایه‌وه تێیدا
جێگیربوو.

خَمَّرَ: شەرابی دروستکرد ە (خَمَّرَ
الشَّيْءُ): شتەکه‌ی دابۆشی.

گوشراوی ترئ و خورماو شتی
تر ۵ ترئ ۵ هر شرابیك سهر
خۆشكهر بی ۵ (ك: خور).

الْخَمْرُ: حیقنو کینه.

الْخَمْرُ مِنَ النَّاسِ: پېرو کۆمهلی
خهئك ۵ هرشتیک شت داپۆشی
له دارو دموهن و گزرو گیاو
کیو ۵ درمختی پرگهلاو لقو
پۆپ ۵ غافلگیری و نهینیی
دمگوترئ: (جاء نا علی خر).

الْخَمْرَةُ: بهمانا (الْخَمْرُ) دئ ۵ کۆمهل و
قهرمانی ئادهمیزادان.

الْخَمْرَةُ: بۆنی خۆش.

الْخَمْرَةُ: ئهو مادده بیهۆشکهرانهی
تیکهلاوی خۆیندمبی ۵ کۆمهلیك
داوو دهرمان ئافرمت میکیاجی پی
دهگاو خۆی پی ئارایش
دهدا ۵ خومره که دمکرتنه ناو
ههویرموه بۆ ئهووی ههویرمکه
ههلبی ۵ بیرهی لیل و تهلخ ۵ بیرهی
بۆنخۆش ۵ حصیرو بهرمال که
لهلقی دارخورما بتهنرئ و بهبهن و
گوش رایهلبهمن بکری.

الْخَمْرَةُ: بۆنی خۆش ۵ دمگوترئ:
(امراة طيبة الخمره) ۵ ئافرمتیکی
بۆنخۆشه ۵ لهبرکردنی خیمار.

الْخَمْرِيُّ مِنَ الْاَلْوَانِ: ئهووی رنگی
شرابی بی.

خُمِرَتِ الْمَرْأَةُ رَأْسَهَا بِالْخَمَارِ: ئافرمتهکه
به سههرپۆش سههری خۆی
داپۆشی ۵ (خُمِرَ الْمَكَانَ): لهو شوینه
مایهموو تییدا نیشتهجی بوو.

خُمِرَ الْعَجِيْنُ: خه میرهی کرده ناو
ههویرمکهوه ۵ ههویرمکهی شیلاو
ماومیهک لئی گهرا بۆ ئهووی ههلی.
اخْتُمِرَتِ الْمَرْأَةُ: ئافرمتهکه سههرپۆش و
چارهکهی پۆشی.

اخْتُمِرَ الْخَمْرُ: عهرقهکه پیگهی و
ومختی کۆلاندنی هات.

اخْتُمِرَ الْعَجِيْنُ: ههویرمکه ههلات بوو
به خه میره.

تَخُمِرَتِ الْمَرْأَةُ الْخَمَارَ: ئافرمتهکه
سههرپۆش و چارهکهی بهخۆی دادا.
تَخُمِرَتِ الْمَرْأَةُ بِالْخَمْرَةِ: ئافرمتهکه
میکیاجی دهم و چاوی به خومرهکه
کرد.

اسْتَخْمَرَ الرَّجُلُ: بیاوهمکهی کرد به کۆپله.
الْخَمَارُ مِنَ النَّاسِ: کۆمهل و دهمتهو
دایهرمیان.

الْخَمَارُ مِنَ الْخَمْرِ: ئهو شرابییه
بخۆرمهکهی توشی سههرهیشه
بکا ۵ ئهو ماده سهرخۆشکهرمیه که
تیکهلی خۆینی ئادهمیزاد دمی.

الْخَمَارُ: بهردمو سههرپۆش و چارهکهو
میزمر.

الْخَمْرُ: هر شتیک سهرخۆشکهربی له

اَلْخَمْسُ فُلَانٌ: فلانكەس خوشترەكانى
 پېنج پېنج ھاتن بۇ ئاو خواردنەوہ.
 خُمُسُ الشَّيْءِ: شتەكەى كرد بە پېنج
 روگن بە پېنج لایەن بە پېنج
 گۆشە ۵ دىگوتىرى: (خُمُسُ الشَّيْءِ)
 شیعەرەكەى كرد بە پېنج خشتەكەى.
 خُمُسُ الْأَرْضِ: زەویيەكەى دواى رۆزى
 پېنجەم ئاودا، واتە: لەئاودانى
 پېشوومەوہ.
 الْأَخْمَاسُ: كۆى (خُمُس) ۵ دىگوتىرى:
 (هما في بردة أخماس) كاتىك ئەو
 دووہ تەبابىن و لىك نلىك بن.
 خُمَاسٌ: (جاءوا خمساً) خەلكەكە پېنج
 پېنج ھاتن.
 الْخَمَاسِيْنُ: بايەكى گەرم و وشك و تەپو
 تۆزۈپپە ۵ لە مانگەكانى بەھاردا
 بەزۆرى و لەمانگى تردا بەكەمى
 ھەلدەمى.
 الْخَمَاسِي: مەندائىك يان پۇشاكيك
 درېزەكەى پېنج گەزى.
 الْخَمْسُ: ژمارەى پېنجە بۇ مېنە
 دىگوتىرى: (خُمُسُ نِسْوة).
 الْخَمْسُ: بەشپىك لە پېنج ۵ جۆرە
 قوماشىكى يەمەنىيە ۵ ناوہ بۇ
 ساراپەكەى بەھراوانى و دەھا ئاوى
 دووربى خوشترە پېنج رۆز بگاتە
 سەرئاومەكەى.

اَلْخَمَارُ: مەيفرۇش.
 اَلْخَمَارَةُ: دوكانى مەيفرۇشى.
 اَلْخَمِيرُ: ئەو كەسەى زۆر شەراب
 بخواتەوہ ۵ (مردمين).
 اَلْخَمِيرُ: جۆرە ھەویرىكى تاپبەتىيە.
 اَلْخَمِيَّةُ: رومكەكە تاكخانەپەو لەجۆرى
 (فطريات) ۵ شكلى ھىلكەمى يان
 خپە بەشەتل دەمى بۇ ھەلەينانى
 ھەویر بەكاردى، ھەروا بۇ
 ئامادەكردنى مادەسپەرەكان و
 فیتامینات بەكاردى.
 خُميرة اللبن: ھەوینى ماست دىگرتە
 ناو شیرەوہ بۇ ئەوہى بەمەى.
 اَلْمُخْتَمَرَةُ: مەرى سېى يان ئەسپى
 سېى.
 اَلْمُخْتَمَرَةُ مِنَ الشَّيْءِ: مەرى سەر سېى
 باقى جەستەشى ھەر رەنگىك بى.
 اَلْمُسْتَخْمِرُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوئىك زۆر
 مەى بخواتەوہ.
 خُمَسُ الْمَالِ خُمَسًا: پېنج يەكى مائەكەى
 ھەلگرت.
 خُمَسٌ فُلَانًا: پېنج يەكى مالى فلانەكەسى
 ھەلگرت.
 خُمَسُ الْقَرَمِ: بوو بە پېنجەمى
 خەلكەكە ۵ پېنجەم كەسيان بوو.
 خُمَسُ الْحَبْلِ: بەپېنج تالى ھەبلەكەى بادا.
 اخْمَسُوا: بوون بە پېنج.

الْخُمْسُ: به شَيْك له پېنچ بهش ٥ پېنچ پهك.

الْخُمْسَةُ: ژماره ی پېنجه بؤ نیرینه، دمگوترئ: (هم خُمْسَةُ رجال).

الْخُمیس: به شَيْك له پېنچ بهش ٥ ناوی رۆزی پېنچ شه ممه ٥ سوپای زور که پېك هاتبئ له پېنچ بهش (پېشه تاو پاشه تا لای راست و لای چپ، ناوهرپاست) ٥ پۆشاک یان رمبو هر شتیکی تر که درېزییه که ی پېنچ بست بئ.

الْمُخْمَسُ: پېنچ پېنچ دمگوترئ: (جاءوا مَخْمَسَ).

الْمُخْمَسُ: له زاراهوی ههنده سه دا به شتیك دمگوترئ پېنچ گۆشه بئ. الْمَخْمُوسُ: رمبیکه پېنچ زیراع درېزبئ.

خَمَشَ وَجْهَهُ حَشاً وَخُمُوشاً: پېستی دهمو چاوی بریندارکرد.

خَمَشَ فُلَانًا: پېستی جهسته ی فلانکه سی بریندارکرد.

خُمُشَةُ: به مانا (خُمُشَةُ) دئ.

تَخْمَشَ: بؤ موطاوعه ی (خُمُشَةُ) دئ.

تَخْمَشَ الْقَوْمُ: خه لکه که جم و جوتیان زور بوو.

الْخَامِشَةُ: ناوهرۆی بچوک ٥ (ك: خوامش).

الْخُمَاشَةُ: برینیکه خوئنی دیاریکراوی له شه رعدا بؤ دانه نرابئ.

الْخُمْشُ: ناوه بؤ برینی پېست (ك: خُمُوش).

خَمَصَ الْبَطْنُ خَمَصاً وَخُمُوصاً: گهمه که خالی بوو، سکی بچوک بؤوه ٥ سکی قبوت، سکی چوووه ناووه ٥ (هر خِص، ك: خِمَاص) و (هي خِصَة، ك: خِمَاص وَخُمُوص).

خَمَصَ بَطْنُهُ: به مانا (خَمَصَ) دئ ٥ (هر خِصَان وهي خَمُصَانَة)

خَمَصَ الْقَدَمُ: چالایی بهری پئی زور بهرز بؤنه وه له زهوی ناکه وئ ٥ (هر أَحْص وهي خِصَاء).

خَمَصَ الْبَطْنُ خُمُصاً وَخَامَصَةً: گهمه ی خالی بوو، سکی بچوک بووه.

تَخَامَصَ عَنْهُ: لئی دوور که وته وه.

تَخَامَصَ لَهُ عَنْ حَقِّهِ: وازی له مافی خوی هینا بؤنه وه ی مافه که بدا به نه و.

تَخَامَصَ اللَّيْلُ: تاریکایی شه و که می رهوییه وه له دهمه و به یاندا.

إِنْخَمَصَ الْجُرْحُ: برینه که هاوساوییه که ی رهوییه وه.

الْأَخْمَصَ: چالایی بهری پئ؛ نه وه ی له زهوی ناکه وئ.

الْخُمْصَان: به مانا (الْخُمْصَان) دئ.

الْخُمِصَةُ: کراسیکی رهش یان سور

وَيَنْهَو نِيشَانَهى تَيِّدَابَن.

الْمَخْمَصَةُ: بِرْسِيهَتى (رَب مَخْمَصَةٍ

شَرَّ مِنَ التَّحْم).

خَمَطَ اللَّبَنُ وَالْخَمَرُ وَالرَّعَاءُ خَمَطًا وَخَمَطًا:

بۆن خۇش بوو.

خَمَطَ اللَّبَنُ وَالْخَمَرُ: شيرمكه يان

شمارابهكهى كرده مەنجه ئەكهوه.

خَمَطَ اللَّحْمُ: گۆشتهكهى برژاند ۵ باش

نەپيرژاند.

خَمَطَ الْحَمْلَ وَالْجَدْيَ: كاوپمكه يان

گيسكهكهى گروو گۆشتهكهى

برژاند.

خَمَطَ اللَّبَنُ وَالْخَمَرُ: بەمانا (خَمَطَ)

دئ ۵ دموگوتري:

خَمِطَتِ الْأَرْضُ: زموى بۆنى خۇش بوو.

خَمِطَ الرَّجُلُ: پياومكه فيزى كردو خۇى

بەزل زانى ۵ رهى هەئساو تورپ بوو.

تَخَمَطَ الرَّجُلُ: پياومكه تەكه‌بورى كرد،

فيزى نواند ۵ زۆرى رق هەئساو

تورپ بوو ۵ ركه‌بهرمكاني خۇى

ملكه‌ج كردن و بەسهرپاندا زال بوو.

تَخَمَطَ الْفَعْلُ: دمنگى خۇى خواردموه،

حيلكهى له قورگى دا دوباره

كردموه.

تَخَمَطَ الْبَحْرُ: دهرپا شه‌پۆله‌كاني

تېكيانه‌وه هاويشت و نارامى نەما.

الْخَمَطُ: شتى بۆنخۇش ۵ جۆريكه له

دره‌ختى (الْأَرَاك) بهرمكهى

ده‌خوړئ ۵ بهرى كه‌م له‌هەر

دره‌ختي‌ك بئ ۵ شير و ماستى

ترش ۵ شتى تال ۵ هەرگياوو

گژي‌ك تامى تالى گرتي.

الْخَمَطَةُ: بۆنى زموى ۵ بۆنى توله‌مي‌وو

بهرسي‌له له‌سهرمتاي په‌يدا‌بوون و

هەئپي‌چانى دا ۵ بۆنى كوندمو

مەشكه ۵ بۆنى شەراب پيش ئەوهى

بترش، له‌سهرمتاي ترش‌بونی دا.

الْخَمَطَةُ مِنَ السَّقَاءِ: بۆنى كوندمو

مەشكه.

الْخَمَاطُ: برژاو، برژاندن.

خَمَلَ الْمَنْزِلُ: خانومكه شوپنه‌وارى

نەما ۵ مەكۆكه لابراو هيچى نەما.

خَمَلَ الرَّجُلُ: پياومكه گوم بوو نەناسراو

كهس باسى ناكا.

خَمَلَ ذِكْرُهُ: ناوى ونه‌و كهس باسى ناكا.

خَمَلَ الصَّوْتُ: دمنگهكه نزم بوو.

خَمَلَ الرَّجُلُ صَوْتَهُ خَلًا: پياومكه دمنگى

نزم كردموه ۵ دمنگى به‌رز

نەكردموه.

خَمَلَ الْبُسْرُ: خورما مزرو كالهكهى خستنه

جهرم‌وه بۆ ئەوهى نەرم بن.

خَمَلَ: دهرده جومزگه‌ى توش بوو

(الْخِمَال): نەخۆش‌ييه‌كه توشى

جومزگه‌ دمي.

أَغْنَمْتُ الْأَرْضَ: زهوییه کسه

گوئه خه مائیلی زور بوو.

أَغْنَمْتُ الْخَيْلَ الشَّوْبَ: جولاکە گولی بۆ

قوماشکه دروست کرد.

أَغْنَمْتُ اللَّهَ فَلَانًا: خودا ناوو شورمتی

فلانی کوئر کردموه، کەس

نایناسی و کەس باسی ناکا.

أَغْنَمْتُ: لهماو خه مائیله کاندایه موپرا.

الْخَامِلُ: ناده میزادی هیج و پوچ و بی

ناو و نیشان.

الْخَمَالُ: نه خوشییه که توشی جومزگه

دمبی و توشی قاجی نازمل دمبی و

فهیزمی دمکا.

الْخَمَالَةُ: پهرو پۆلی نوعامه.

الْخَمْلُ: بهمانا (الْخَمَالَةُ) دی و پرژو پالی

قوماشی قه دیقه یان خوری

قه دیقه و نهو چهرمه پرژ پرژی

روی ناووموی مه عیده دی داپۆشیوه.

الْخَمْلُ: دوستی باش.

الْخَمْلَةُ: قه دیقه.

الْخَمْلَةُ: قه دیقه و نه یینییه کانی پیاو.

الْخَمْلُ: قه دیقه و تشریب و

تیگوشراو و ههوری پرو

تاریک و پۆشاک گولگولوی و یان

پۆشاک له قه دیقه و قه دیقه

رمش.

الْخَمِيْلَةُ: پهرو بانی

نوعامه و قه دیقه و درمختی پر

لقو پۆپ و گه لا به جوریک زهلام

بـــــــــــــــــــــــــچیته ناویـــــــــــــــــــــــــه وه

دیارنه بی و هه رشوینیک نه رمان

بی و به گیای گول و گولزار

پرازیته موو بشو بهیته پارچه

قه دیقه.

حَمَّ اللَّحْمِ حَمًا وَحُمًا: گوشته که می بۆگمن

بوو به برزای یان کولوی و بۆنی

کردبی و به تهماوی فاسینه بووی.

حَمَّ اللَّبَنُ: شیر که گۆراو بزراک و بۆنه که می

ناخۆش بوو.

حَمَّ فَلَانٌ: فلانکەس زور گریاو دادو

فیغانی کرد.

حَمَّ الْبَيْتِ: مال که می مالی و (حَمَّ الْبَرِّ)

بیر که می پاک کردموه.

حَمَّ قَلْبُهُ: دلی پاک کردموه له حیقندو

کینه و (الْخَمْرُ الْقَلْبُ): دلپاک و

بی حیقندو کینه.

حَمَّ النَّاقَةُ: حوشر که می دۆشی.

حَمَّ الشَّيْءِ: شته که می برپه وه.

حَمَّ فَلَانًا بَشَاءَ حَسَنٍ: به باشی باسی

فلانکەسی کرد.

حَمَّ فَلَانٌ يَحْمُ ثِيَابَ فَلَانٍ: فلانکەس

به باش و چاک ناوی فلان دینن.

حَمَّ الدَّجَاجُ: مریش که کرایه کولانه وه.

حَمَّ الْحُمُ: کولان که پاک کرایه وه.

أَحْمٌ لِلْعُمِّ وَاللَّيْنُ: گوشته که و شیر که
بۆگمنی کرد.

إِخْتَمَ الْبَيْتَ وَالْبِشْرَ: مال که ی مالی،
بیرم که ی پاک کردموه.

تَخَمَّ مَا عَلَى الْخِرَانِ: نهوی له سمر
سفرم که بوو خواردی.

الْحُمَامَةُ: نهوی بمالدری له بیرو له
خانوو ۵ گهسکی مالین ۵ نهو
خواردن و خوراکه ی دمکوپته سمر
سفرمو دمپرژئ.

الْخِمُّ: باغیکه بی درمخت و بی میوه.

الْخِمُّ: کولانه ی مریشک ۵ قهرتالو
سه به تمیه که له قهقهژاژ، گاو
وردمپوش دمکریته تهخته که ی بۆ
نهوی مریشک هیلکه ی تیدا بکا یان
جوچکی تیدا هه لبینی.

الْخِمُّ: رماگران و نه کله موت ۵ شیر ی تازه
دۆشراو ۵ و مسپ دراو.

الْخِمَّةُ: گهسک، ناله تی مالمالین.

خَمَنَ الشَّيْ خَمْنًا: به گۆترمو مهنده
شته که ی هه لسه نگاند.

خَمَنَ الشَّيْ: به مانا (خَمَن) دئ.

الْخَمَنُ: بۆگمن.

الْخَمَانُ مِنَ النَّاسِ: ئاده میزادی پړو
پوچ و خوږپهله ۵ رمبی زمعیف.

الْخَمَانَةُ: شمیری زمعیف.

خَبَّ فُلَانٌ خَبًّا: توشی لوت گنی

بوو ۵ مردو فهوتا ۵ شهل بوو.

اخْتَبَ: به هیلاک چوو (اخْتَبَ)
به هیلاکی برد.

اخْتَبَ رَجُلُهُ: قاجی سرکرد ۵ برپهوه.

اخْتَبُوا: تیدا چون، له ناو چون.

تَخَنَّبَ: دیمه نی ناشیرینی سهرلوتی

لابردو نه شته رگمری بۆ

کرد ۵ تمکه بووری کرد.

الْخَنَابُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی گه لکه ته

که تهو زه لام ۵ پیاوی نه حمه قو

گیل و هه ردمه خهریکی شتیکه.

الْخَنَابَةُ: شوینکه ی ناشیرین له سمر

جهسته ۵ شهرو نه گبته.

الْخَنَبُ: شوینی بهیه ک گه شتی نیسقانی

ران و نیسقانی لولاک (نه ژنوو

رمفیچک) ۵ بۆ شایی نیوان

پهنجه کان ۵ بۆ شایی نیوان دوو

گۆشه.

الْخَنَبُ: دهردی که توشی لوت دئ و

ئاده میزاد که قسه دمکا وشه کان گن

دمبن.

الْخَنَبَاتُ: غمدرو درو ۵ دمگوترئ: (هر

ذو خَنَبَاتٍ) نهو کابرایه میزاجییو

هه رجاره روله لایه ک دمکا ۵ جارنک

باش دمکاو جارنک خراب.

الْخَنَبَاتُ: به مانا (الْخَنَبَات) دئ.

الْخَنَبَةُ: هه سادو داو هسان و گهنده لی.

أَلْخَنَابُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی که نه گه‌تی
زه‌لامو که ته ۵ پیاوی لوتزلو
که پوگه‌وره.

أَلْخَنَابَةُ: نه‌رمایی لوتی زل، نه‌ملاو
نه‌ولای لوت له‌لای سه‌روی
لوت ۵ لوتبه‌رزی و ته‌که‌بیورکردن.

الْخَنْبُ: به‌مانا (الْخَنْبُ) دئی.
الْمَخْنَبَةُ: ده‌نگ لیدایران و پچرانندی
په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی.
خَنْبَسَ: تالانییه‌که‌ی دابه‌شکرد.

الْخَنَابِسُ: شتی کونی پته‌وی
جیگیر ۵ شیر ۵ پیاوی که‌ته‌ی
ناشیرین و رمزگران ۵ شه‌وی تاریکی
هه‌نگوسته چاو.

أَلْخَنَابِسَةُ: میینه له‌سه‌ره‌تای نه‌وه‌دا که
دمردمه‌کوی سکی هه‌یه.

أَلْخَنْبَسُ مِنَ الرِّجَالِ: به‌مانا (الْخَنَابِسُ)
دئی.

الْخَنْبَسَةُ: (خَنْبَسَةُ الْأَسَدِ) شیوه
رویشتنی شیر نازییه‌تی و هه‌لمه‌تی.
الْخَنْبُوسُ: به‌رده نه‌ستی به‌ردی‌که که
به‌ناسن لیلی ده‌ی ئاگری ئی
ده‌بیته‌وه.

خَنْبُ السَّقَاءِ خَنْبًا: ده‌می کونده‌و
مه‌شه‌که‌ی هه‌لگیرایه‌وه به‌دیوی
دمردمه‌داو ده‌می پیوه‌ناو لیلی
خواردمه‌وه.

خَنْثَ فَلَانًا: گالته‌ی پی کرد ۵ ده‌گوترئ:
(خَنْثَ لَهُ بَأْنَفَهُ): لوتی ئی
هه‌لقرچاند، لوتی ئی بادا.

خَنْثَ الرَّجُلَ خَنْثًا: پیاومه‌که هه‌ئس و که‌وتی
ژنانه‌ی کردن.

خَنْثَ فَلَان: شله په‌ته‌بوو ۵ لارو له‌نجه‌ی
کرد خوی بادا.

خَنْثُهُ: وای لیکرد و ده‌کوو (خونئی)
هه‌ئس و که‌وت بکا.

خَنْثَ كَلَامَهُ: ناخاوتنی و ده‌کوو ژنی نازو
نوزکمر کرد، ژنانه دوا.

خَنْثَ الشَّيْئِ: شته‌که‌ی چه‌مانده‌وو
دولای کردمه‌وه.

خَنْثَ السَّقَاءِ: به‌مانا (خَنْثُهُ) دئی.

اخْتَنْثَ الرَّجُلُ: به‌مانا (خَنْثُهُ) دئی.

اخْتَنْثَ السَّقَاءُ: کونده‌که، مه‌شه‌که
نوشتایه‌وه.

اخْتَنْثَ الْعَنْقُ: مله‌که خوار بوو.

تَخَنْثَ الرَّجُلُ: به‌مانا (خَنْثَ)
دئی، ده‌گوترئ: (تَخَنْثَ فِي كَلَامِهِ)

له‌فسه‌کردندا ژنانه دوا.

تَخَنْثَ الشَّيْئِ: شته‌که چه‌مایه‌وه.

خَنَاثٌ: وته‌یه‌کی جینو ئامیزه
ناپسته‌ی ناهه‌رت ده‌کری.

الْخَنَائَةُ: بیایونک ئاکارو گوشتاری
ژنانه‌یی.

الْخِنْثُ: کۆمه‌لی په‌رته‌وازه ۵ لویه‌کی

قوماشى پيچراوه ۵ چرچو لۇچى
قوماشى پيچراوه، دىگوتى: (طرى
الثربَ على اخنائه وخنائاه) ۵ دىوى
ناومومى شەپىلە ئاستى ددانى دواوه
(ددانى خرى) چ لاي خوارو چ لاي
سەرو.

خُنْتُ: وشەپەكى جىنيو نامىزە ئاپاستەى
پياو دىگىرى، دىگوتى: (يا خُنْتُ)
هۆى نىرەموك.

الْخُنْتُسَى: نىرەموك ۵ كەسىك
كۆنەندامى زاوژى نە نىرىنەى
تەواوبى نە مېنىنەى تەواو
بى ۵ رومكىك خانەى مېنىنەو
خانەى نىرىنەى تىدابىن (ك):
خنائى).

الْخُنُوكُ: نىرەموكى ۵ (الْخُنُوكُ
الكاذبة): ئەمەيە ئادەمىزادەكە
لەراستىدا رەگەزى نىرىنەى يا
رەگەزى مېنىنەى وەلى ھەندى
دىاردى رەگەزەكەى ترى پىوۋە دىار
بى.

الْمِخْنَاتُ: ئافرىتى چاۋ نەرمو لارو
لەنجەكەر لەرۋىشتىدا.

الْخَنْجَرُ: خەنجەر، كىرد، كىردى گەورە
(ك: خناجر).

الْخَنْجَرُ: بەمانا (الْخَنْجَرُ) دى.

الْخَنْجَرُ: خوشترىك شىرى زۆرى.

الْخَنْجَرُ مِنَ الْمِيَاهِ: ئاۋى قورس

بەمەرچى نەگاتە ئاستى سوپىرى.

خُنْتُ فلان: قەسەى بەلوت كىرد،
لەقەسەدا گنە.

الْخُنْدُبُ مِنَ الرِّجَالِ: پياۋى بەدرەۋىشت.
الْخَنْدَرِسُ: شەراب، شەرابى كۆن ۵ (تەر
خندىرىس): خورماى كۆن ۵ (خِنْطَةُ
خندىرىس) گەنىمى كۆن.

الْخُنْدُغُ: جۆرىكە لە كۆللە باز
دەھاۋى.

الْخُنْدُغُ: كەسىك نەفس نەزم
بى ۵ بەسروشت ئاكەس بەجەبى.

خُنْتُ: كانگەى ھەلەكەند.

الْخُنْدُقُ: چاللىكە بەدەۋىرى شتىكىدا
ھەلەكەندىرى ۵ شەقە جۇگاپەكى
دىرۋە لە گۆرەپانى شەپدا
ھەلەكەندىرى بۇ پارىزگارى
لەسوپاۋ سەربازەكان.

تَخْنَنْتُ: بى جەپابوو خۆى سفورگىرد
دەستى داپە بەدرەۋىشتى ۵ پان
شەپەنگىزو ئازاۋ جەربەزە بوو.

الْخَنْدِيذُ: شاعىرى چاك و شىعر
رەۋان ۵ وتارىپىزى زەمانپەۋان و
قەسەكارىگەر ۵ پياۋ ماقولى ھىدى و
ھىمىن ۵ شارەزا لەبەسەرھات و
مىزۋوى رۆژگارى ەمرەب، ھۆزو
شىعرو ھونەرو كەلەپۇرپان ۵ پياۋى
ئازاى كە زەفەرى پى ناپىرى و دوژمن
نازانى لەكۆپۋە بۆى بچى ۵ پياۋى

اَلْخَنْزِيرُ: بهراز، (ك: خنازیر) هـ.

خَنْسٌ خَنْسًا وَخَنْسًا خَنْسًا: دواكهوت.

خَنْسَ الطَّرِيقَ عَنْهُمْ: لمرنگهكه تپهپرين و

خستيانه پشتی خوځيان.

خَنْسَ فُلَانًا: فلانكهسى دواخت.

خَنْسَ الرَّجُلُ: پياوهكه دواكهوت و گوم

بوو.

خَنْسَ الْكُوكْبُ: نهستيرمهكه شوږ بؤوه و

گوم بوو.

خَنْسَتِ النُّخْلَةُ: ماوهپهكى پې جو تا

دارخورماكه تهلقپهكهكى و مرگرت.

خَنْسَ مِنْ مَالِهِ: لهمالهكهى هه لگرت.

خَنْسَ اصْبَعُهُ: قامكى وڼك نا.

خَنْسَ خَنْسًا: نيرگهكى لوتى كه مې نزم بوو

نه ملاو نه ولاشى كه مې بهرز

بوونهوه.

خَنْسَتِ الْقَدَمُ: پاژنه پيپهكهى پاڼ بووه

(هو اخنس) (هې خنساء).

اخْتَسَهُ: دواى خست و بوخوځى

روځى ه دموگوتړئ:

اخْتَسَ عَنِ حَقِي: مالهكهى دوا

خستم و لهكاتى خوځيدا نه پيدامهوه.

خُنْسُهُ: بهمانا (اخْتَسَهُ) دئ.

اخْتَسَ: دواكهوت.

اخْتَسَ: بهمانا (اخْتَسَ)

دئ ه گهراپهوه.

سهځى و دمست و دل فراوان، پياوى

جنيو فروش و زمان پيس ه نيرى،

به مان، نه سپه نير ه هيسرو بارگينى

درېزو كمته ه كيوى بهرزوگهوره كه

به سمر دمشتايى دا پروانئ ه (ك:

خناذيل).

خَنِزَ اللَّحْمَ وَغَيْرَهُ: گوشت بؤنى كرد

بؤگهن بوو.

اَلْخَنْزَوَانُ: ميمون ه نيره بهراز.

اَلْخَنْزَوَانُ: تهكه بورو خوځبهزلزاني.

اَلْخَنْزَوَانَةُ: بهمانا (اَلْخَنْزَوَان) دئ.

اَلْخَنْزَوَانِيَّةُ: بهمانا (اَلْخَنْزَوَان) دئ.

اَلْخَنْزَوَةُ: بهمانا (اَلْخَنْزَوَان) دئ.

اَلْخَنْزَاؤُ: سمرمازه له (نهو جوړه بيان

كه به له كه و خالخالاوين) ه نهو

جوله كانهى گوشتيان په زمه منده كرد

تا بؤگهنى كرد.

اَلْخَنْزَوُ: ريزى دواوهى سوپا

له شهردا ه كه متيار.

اَلْخَنْزِي: تيگوشاو تریت، تشریب.

خَنْزَرُ: كارو پيشهى بهرازی

نه جامدا ه به تيلهى چاوى روانى.

خَنْزَرُ الشَّيْءِ: شتهكه نه ستور بوو.

اَلْخَنْزَايِرُ: زيبكهى رهق و برينؤكه پيهكه

له ملدا پيدا دمېن.

اَلْخَنْزَرَةُ: پاچپكى گهورپه بهردى پې

دهشكيندرئ.

تَخْنَسُ: بۇ موطاومعهى (خُئْسَةُ) دى.

الْخُنْصَرُ: قامكه بىچكۆله.

الْأَخْنَسُ: شىر ۋە مەيمون.

خَنْعَ فُلَانٌ خَنْعًا: كارىكى ناشىرىنى كرد

الْخُنَّاسُ: نەخۇشەيىكە توشى زىرات

روى نايە سەر ھەلپى.

دەيىۋ زۆر پايە دار نايى.

خَنْعَ لِلْمَرَأَةِ: چو بۆلەي ئافرىتىكە بۇ

الْخُنَّسَاءُ: گاكىۋى.

كارى بەردەموشتى.

الْخُنْصُ: ئاسك ۋە لائەي ئاسك.

خَنْعَ لَهُ وَالِيهِ: زەلىلى بوو ملكەجى بوو.

الْخُنَّاسُ: شەيتان.

خَنْعَ إِلَى الشَّيْءِ: مەيلى ئەمەشەيى كرد.

الْخُنْصُ: ئەستىرە گەرۋەكەكان ۋە پىنج

خَنْعَ فُلَانٌ النِّسَاءَ: فُلَانُكەس كەوتە قىسەو

ئەستىرە شۇقدارمەكان (زۇجەل ،

پارىكردن لەگەن ئافرىتىكەكاندا

موشتمەرى ، مېرىخ ، الزھەرە ،

بەمەبەستى مېبازىۋ دلدارى.

عَطَارِد) ۋە ھەممەو

اِخْتَنَعَتْهُ إِلَيْهِ الْحَاجَةُ: پېداۋىستىۋ

ئەستىرە ۋە (الليالى الخُنْصُ): سى

ناغىلاجى ۋاى لىكرد ملكەج بى.

شەمۋى كۆتايى مانگ كەلەو سى

خَنْعَهُ: بەپاچ بېرىۋ پارچە پارچەي

شەمەدا مانگ دەرناكەۋى.

كرد.

الْخُنْصُ: شىر ۋە پىچۈە بەراز ، كودەلە

خَنْعَ الْجَمَلُ: حوشترمەكى ژىر باركرد.

بەراز.

الْخَنْعَاءُ: ژىر دەستەيىۋ

الْخُنْصُ: (فرس خنوس) ئەسپىكە

چاۋبەرەموزىرى.

لەبازداندا راست دەرواۋ دۋايى

الْخَنْعَةُ: ناغىلاجى، خراپكارى ۋە

راستۋ چەپ دىكا ھەردەللى پاشەو

غەدرۋستەم.

پاش دىكشەتەۋە ۋە (ك: خُنْصُ).

الْخَنْعَةُ: شىۋ بەردەموشتى ۋە شوپنى

الْخِنْصِرُ: بەد رەموشت، بىۋ ۋەفاۋ ۋادەو

چۆن، دىگوتىرى: (لەقىتە بىخَنْعَةُ

بەللىن ۋە كارمەسات.

فەقەرئە) لەشۋىنى چۆن توشى بۈمۋ

الْخِنْصَرُ: بەردەموشتى ۋە غەدرۋ

لەيىدا.

ستەم ۋە گۈمپايى ۋە ھەۋتان.

خَنْعَ خَنْعًا وَخَنْفًا: لوتبەرزى نۋاندۋ

الْخِنْصِيرُ: پىۋاۋى بىۋ ۋرەو

خۋى بەزل زانى.

ترسنۋك ۋە بەلاۋ كارمەسات.

خَنْعَ بَأَنفِهِ عَنْهُ: لوتى ئىۋ باداۋ روى ئىۋ

الْخِنْصُ: ھەرشەيىك پىچۈك بىۋ ۋە

ۋەرگىپرا.

كودەلە بەراز، پىچۈى بەۋر.

خَنْفَتَ الْمَرْأَةُ: ثافرته که به دهستی خوی له سنگی خوی دا.	زَوْرَبِي ۵ رِيْگا ۵ (ك: خَنْفَ).
خَنْفَ الرَّجُلُ: پیاوه که رفی هه لسا.	الْمِخْنَفُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی که کشتو کائی باش به دهست نهیه.
خَنْفَ الْفَرَسُ خَنْفًا: نه سپه که له کاتی بازهاویشتن دا ملی خوی بۆلای	خَنْفَ عَنِ الْقَوْمِ: خه لکه که ی ناخوشو بیست أَلْخُنْفُسَاءُ: حه شه ره په کی رمشه له یه، باله کانی ده چنه ناو په که وه، له قالۆچه پچکوله تره بۆگه نی ئی دی.
خَنْفَ الْبَعِيرُ: له بهر نیشاتو ته پرده ماخی حوشترمه که لوتی خوی له ناو	أَلْخُنْفُسُ: خونفوسی نی، خونفوسی که ووره.
لغاوه که دا بادا ۵ زهنگی قاجی شل و نهرمه ليقه ن.	الْخُنْفَسَةُ وَالْخُنْفَسَاءُ: خونفوسی می.
خَنْفَ فَلَانِ النَّاقَةَ: به چوار په نجه حوشتره که ی دۆشی و په نجه	خَنْفَهُ خَنْفًا: قورگی بادا تا خنکاندی.
که ووره شی خسته بالیان.	خَنْقَ الرُّقْمَتِ: کاته که ی دواخست ۵ کاته که ی ته سک کرده وه.
خَنْفَ الْأَتْرَجَ وَغَرَهُ: نارنجه که ی پارچه پارچه کرد.	خَنْقَهُ: به مانا (خَنْقَهُ) دی.
خَنْفَ الصِّدْرَ أَوْ الظُّهْرَ: لایه کی سینگ یان پشتی قبوتو چوو ده ناو ده.	خَنْقَ فَلَانُ الْأَرْبَعِينَ: فلان که س نزیکه ته مهنی بگاته چل سال.
الْمِخْنَفُ: نه خوشییه که توشی دهست و به لی نه سپ ده بی.	خَنْقَ الْإِنَاءِ: قاپه که ی پر کرد.
أَلْخَنْفَةُ: پارچه نارنج ۵ پارچه سیوو پرته قال.	خَنْقَ السَّرَابِ الْجِبَالِ: سهراب و سیخوار سهری کی و ده کانی داپوشی.
أَلْخَنْفَةُ: به مانا (الْخَنْفَةُ) دی.	اخْتَنْقَ: ملی گوشی تا هه ناسه ی ئی بر او مرد.
أَلْخَنِيفُ: که تانی خراب ۵ کراسی کی سه سپی نه سپه توره	اخْتَنْقَ الْفَرَسُ: سپیایی ناوچه وان و شه ویله و بناگویشی نه سپه که ی گرتنه وه.
له که تان ۵ حوشتریک شیر	

اَنْخَنْقُ: ملی گوسی تا گیانی دمرچوو.
اَلْخَانِقُ: شیوو دۆلی تهنگ که دکه ویته
نیوان دوو کیوموه ۵ کۆلان و
دمریوونه.

خَانِقُ النمر: جۆره رومکیکه ومکوو
کلکی دوپشک وایه به ئەندازهی
بــــــــــــــــستیک لــــــــــــــــهمزوی
بهرزدمبیتهوه، په لکه گه لاکانی له
پینج په لک تیناپهرن، نازل بیهوا
پیی دمری.

خَانِقُ الذئب: رومکیکه سمر بهرمگهزی
(الشقیقه)یه، مادهی سرکهری لی
دمردههیندری، ژاراییهکی زۆری
ههیه.

اَلْخَانِقَاءُ: شوینی تاعهت و خوداپهرستی
سوفیهکان.

اَلْخَنْاقُ: نهخۆشییهکه ناهیلئ بهباشی
ههناسه بگاته سییهکان.

اَلْخَنْاقُ: ملوانکهو بهرمۆر ۵ ههرشتیک
ئادهمیزادی پی بختکیندری،
دمگوتری: (أَخَذَ بِخَنْاقِهِ): دهستی
خسته بینه قاقای.

اَلْخَنْاقَةُ: چهبلیکه دمکریته مل نازل و
نهو جۆره شتانه ۵ دمگوتری: (أَخَذَ
بِخَنْاقِهِ).

اَلْخَنْاقِيَّةُ: دمریکه یان بایهکه کاردمکاته
سمر قورگو گهروی ئادهمیزادو
چهیوانات ۵ وا دمبی نهو

نهخۆشییه توشی سهر و قورگی
بالتدمش دمبی، بهزۆری کۆتر توشی
نهو نهخۆشییه دمبی ۵ ههروا
ئهسپیش توشی دمبی.

اَلْخَنْاقُ: ههرشتیک ببیته هو
خنکان.

اَلْخَنْاقُ: ههر نهخۆشییهکه نههیلئ
ههناسه بهباشی بگاته سییهکان.

اَلْمُخَنْقُ: دمریهند.

اَلْمُخَنْقَةُ: ملوانکهو بهرمور

اَلْمُخَنْقُ: شوینی چهلی سیداره لهملدا

نهو شوینیهی لهمل دا پهتی

سیدارمی تیدهخری، دمگوتری:

(غلام مُخَنْقُ الخصر) گهنجیکی

قهدباریکه.

خَنْ فُلان خنیا: فلان دمنگی گریانی یان

پیکههینی له لوتیهوه

دمرچوو ۵ لهسرخۆ گریا.

خَنْ فُلان القوم خنأ: فلانکەس چوو

ناومراستی مالی قهومهکه چوو

حهرمهسمرایانهوه.

خَنْ مَالُهُ: مالهکهی برد.

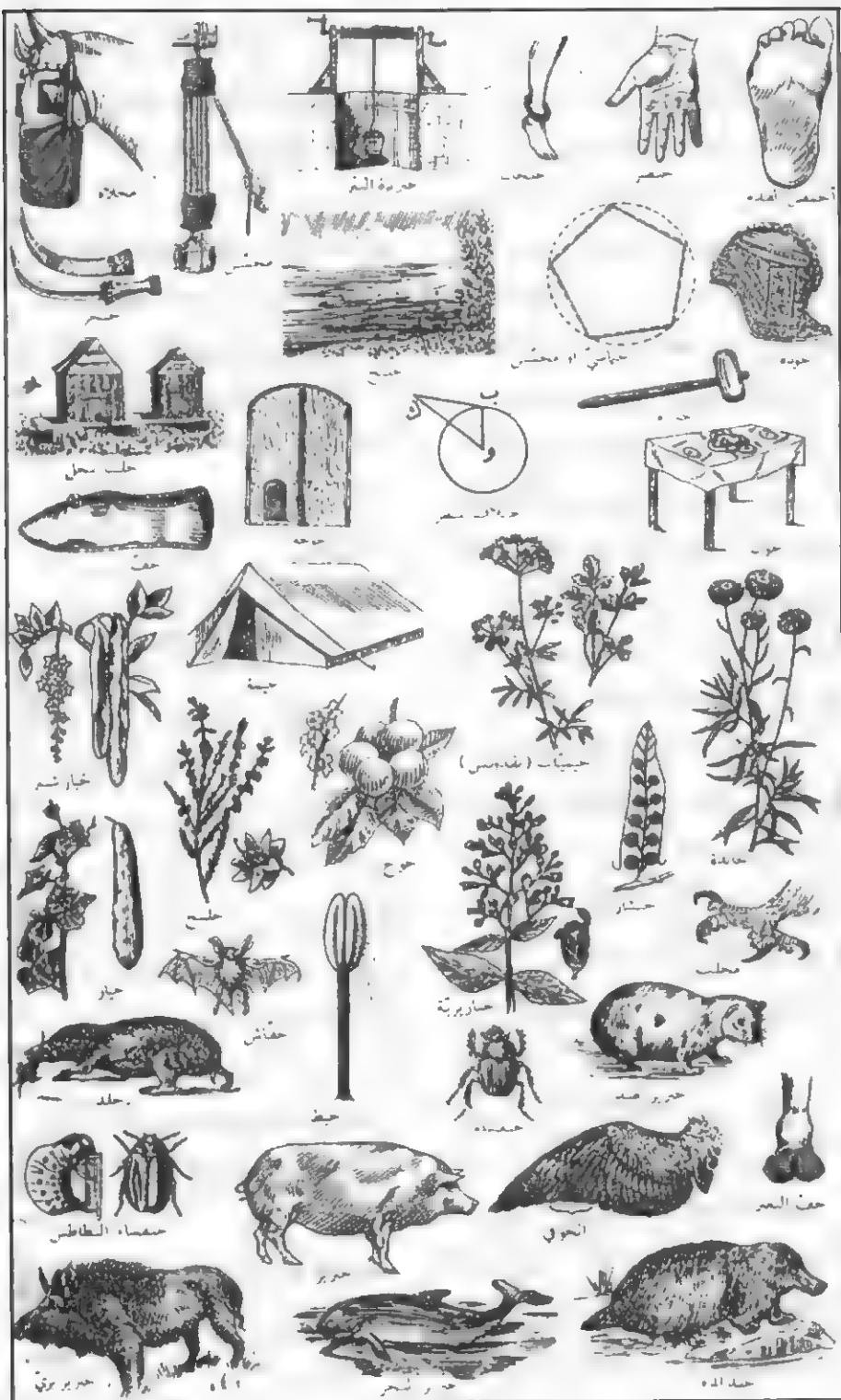
خَنْ وعاء التمر: له هههبانه خورماکه

یهکه پهکه خورماکانی دمرهتینان.

خَنْ خَنْأ وَخِنْأ وَخْنَةُ: فههکانی له

مهلاشوو لوتیهوه دههاتنه

دمری ۵ (هو أَخْن وَهِي خَنْأ).

اَخْنَه: عمقلى برد، شيتى كرد.

خنا الجذع: لقمكى برپهوه.

اِسْتَحْنَتَ الْبِئْرُ: بيركه بۆگمى كرد.

خَنِيَّ عَلَى فَلَانٍ فِي مَنْطِقِهِ: قسهى ناشيرىنى

اَلْخُنَّانُ: خوشگوزمرانى و ژيانى نهرمو

لهسمر فلان كردن.

نۆل.

اَخْنَى: خراپىكرد دای و هشانندو

اَلْخُنَّانُ: دمردىكه توشى لوت دمبى

گمدهلى كرد.

و مكوو ههلامهت ۵ دمردىكه توشى

اَخْنَى الْجَرَادُ: كوله هيلكهو گهرای زۆر

خورگى بانشه دمبى همروا توشى

بوو.

چاويشى دمبى ۵ ههلامهت و كۆكهى

اَخْنَى لِّلرعى: پاوانمكه لهومپى زۆرى

حوشتر.

ههيوو.

اَلْخُنُّ: بهمانا (اَلْخَمُّ) دى.

اَخْنَى عَلَيْهِ الدَّهْرُ: رۆژگارى زۆرى

اَلْخِنُّ: كهشتى بهتال.

بهسمردا تىپهپى ۵ ههوتاندى و

اَلْخُنَّةُ: جۆرىكه له مينگهو غوننهو

لهناوى برد.

بهلوت دمردىپى ۵ و مكوو نهوه

اَخْنَى به: پا بهمىدى وادمو بهلئىنى خوى

قسهكه له لوتنهوه دمردىچى.

بوو.

اَلْخَنِجُ: دهنگىكه له پهردمكانى زوړوى

اَلْخَنَّا: قسهى ناشيرىن ۵ (خنا الدهر)

لوت دا.

بهلاو كارمساتى رۆژگار.

اَلْمَخْنُوءَةُ: دمردىپىنى دهنگ

اَلْخَنْرَةُ: غمهر، بۆشايى.

لهلوتىدا ۵ دمرآوى شىيوو

خاب خَرَبَا: همزار كهوت.

دۆل ۵ لوت ۵ نهملاو نهولای

اَلْخَوْبَةُ: زموييهك لهنيوان دوو زمويىدا

لوت ۵ دمرآوى ناوو، بهلگهى

بارانى لى بيارى ۵ برسايهتى ۵ له

ناشكرا، ناومىدى خانوو ۵ هموشه و

حمدىثدا هاتووه: (أَصَابَ رَسُولُ

بهردمرگای مان.

اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خوبه

اَلْمِخْنَةُ: غوننهو بهلوت

فاستقرض منى طعاماً).

قسهگردن ۵ (سنة مِخْنَة): سالىكى

خَاتَ الْبَايِ أَوْ الْعَقَابُ خَرَبَا: بازمكه يان

همرزانى و پى خيرو بیره.

ههلوكه خوى داننهوانىو پهلامارى

خنا فلان: فلانكهس له قسهگردندا

نيچيرمكهى دا ورشهى بالهكانى

ناشيرىن دوا قسهى ناشيرىنى وتن.

هات.

الْحَايَةُ: هه لَوو بازو واشه که دادبته
نیچيرو ورشهی بالی دئ.

الْحَوْتُع: بپروانه وشهی (خَتَع).

الْحَوْتُل: بپروانه وشهی (خَتَل).

خَوْتُ خَوْتُ: ورگی زل بوو گهدهی داجوړا
(هو اخوْتُ وهي خَوْتُا).

خَوْتُ البطن والصدر: سكو سینگى نهرمو
شل بوو، گوشتن بوو.

الْحَوَاء من النساء: نافرهتی تازه
پیگه پشتهوی نهرمو شلو گوشتن.

الْحَوِطَل: بپروانه وشهی (خَجَل).

اخاخ العُشْب: گياو گزه که فهوتا
دیارنه ما ه کهم بوو.

الْخَوْخ: قوخ، درهختی قوخ درهختیکه له
پیرې داره گولدارمگانه، درهختی
بهره.

الْخَوْخَة: کونی که له بینا دمکری بو
نهوهی روناکی لیوه بجته
ژورئ ه دمرگایه کی پچکوله
له ناوهراستی دمرگایه کی گه وره بویه
دروستکراوه تاببیته له مېهر له
نیوان دوو مالدا.

خَوْد: کهم خوراکی دهست کهوت.

خَوْد البعير و غيره: حوشره که له
روپشتندا پهله ی گرد.

تَخَوْد القُصْن: لقه درهخته که
چه مایه وه، راژا.

خات فلان: فلانکس وادمو به لئینی خو ی
هه لوموش ——— انده وه ه ———

خواردمه نیی ه ی په زمه نده ی
کردبوو، بوئی کرد، ناوکه بۆگه ن
بوو.

خات الشئى: شته که ی فراند ه (خات
فلان) فلانی دمرکرد.

خات ماله: ماله که ی کهم کرد.

خاوت طرفه دونی: به دزییه وه ته ماشای
کرد.

خَوْتُ البازی: به مانا (خاوت) دئ.

خَوْتُ الطائر: بالنده که دمنگی
هات ه دمگوترئ: (خَوْتُ الشئى)

اختات الحديث: قسه که ی ئی و مرگرتو
دوایی وشه وشه کهم کهم قسه گانی
گیرانه وه.

إِنَّهُمْ يَخْتَوْن اللَّيْل: نهوانه شه وره ی
ده که نه و هی دی هی دی ریگه که
دمېرن.

اختات الذئب الشاة: به دزییه وه
گورگه که پرې دایه مېرکه و بردی.
اختات البازی أو العقاب: به مانا (خَت)
دئ.

تَخَوْتُ الشئى: شته که ی
فراند ه (تَخَوْتُ الحديث): به مانا
(اختائه) دئ.

تَخَوْتُ ماله: به مانا (خَتَه) دئ.

أَلْخَوْدُ: كچۆلهی جوانی نهرمو شلی
 رموشت جوان ۵ (ك: خَوْدُ
 و خَوْدَات).
 خَاوَدُ عَنْهُ مُخَاوَدَةٌ وَخَوَادُ: دوركهوتهوه،
 لیئ دوركهوتهوه.
 خَاوَدُ فَلَانًا إِلَى الشَّيْئِ: له دواوه فلانی
 نارد بۆشتهكه.
 خَاوَدُ الْحُمَى فَلَانًا: لهرزو تا توشی فلان
 بوو دواپی له کۆلی كهوتو پاش
 ماومهك تووشی هاتهوه.
 تَخَاوَدُوهُ: وادمو به لئینیان دا بهیه کتری.
 تَعَوَّدُ: وادمو پهیمانی دایه.
 أَلْخَوْدَانُ: ههتیو مچهو
 خویرپی ۵ دهگوترئ: (فلان من
 خوزان القوم: فلان له پړو پوچ
 ترین خیزانی نهتهومهیه.
 أَلْخَوْدَةُ: کلاو خوزه کلاویکی پتهوه
 دمکریته سهر به زۆری سهریاز
 لهسهری دهگهن همروا نهاندازیارو
 کریکاری بیناسازی.
 خَاوُ الثَّوْرُ خَوْرًا وَخَوَارًا: گایهکه بۆراندی
 خَاوُ فَلَانٌ خَوْرًا: فلانکس لاوازو جهسته
 تیک شکاو بوو لهپهل و پۆکهوت.
 خَاوُ الْحَرُّ: گهرما شکا ۵ (خار البرد):
 سهرما کز بوو نهما.
 خَاوُ فَلَانًا خَوْرًا: هتگی فلانکس پییکاو
 ههنگاوتی.

خَوْدُ الرَّجُلُ خَوْرًا: پیامهکه هاواری کرد.
 خَوْرُ فَلَانًا: بهمانا (خار) دئ.
 خَوْرُ فَلَانٍ: فلانکس زعیفو بی
 دهسهلات بوو.
 تَخَاوَرَتِ الشَّيْرَانُ: دوگاکه بۆراندیان.
 اسْتَخَارَ الرَّجُلُ: داوای عهطفو سۆزی
 له پیامهکه کرد.
 اسْتَخَارَ الطَّبِيعَ: داریکی خسته کونی
 لانهی کهمتیارمکهوه بۆ نهوهی
 له لایهکی ترموه بیته دهر.
 أَلْخَوَارُ: بۆرپی رمشه ولاخ، بارهی مهری
 بزن و ناسک.
 أَلْخَوْرُ: کۆتایی روبارو جۆگا که دمپژینه
 دمپیاوه ۵ نزمایی زموی له نیوان
 دوو بهرزایی دا ۵ کهنداو.
 أَلْخَوْرُ مِنَ النِّسَاءِ: ئافهرتی دل پیسو
 بهدروموشتو بی عهقل.
 أَلْخَوَارُ مِنَ الْجِمَالِ: حوشتری پچکۆلهی
 جوانوو ۵ دهگوترئ: (فَرَسٌ خَوَارٌ)
 نهسیپیکی لفاو نهرمو جلهو
 خوشه ۵ خوشپووه بهرموته ۵ رمبی
 نهرم ۵ چهرخو شخارته.
 أَلْخَوَارَةُ: حوشتری شیر زۆرو خوش
 دۆش ۵ دارخورمای بهرداری
 زۆر ۵ زموی نهرمهلان.
 أَلْخَوْرَمَةُ: بروانه (خَرَم).
 أَلْخَوْرَتُقُ: بروانه (خَرَتُق).

خازنه خُوزْأ: گهورمیی فرمانپروایی
کرد ۵ دژی وهستا.

الخازيارُ: بپروانه (خَزَبَ).

الخَوَزْبُ: بپروانه (خَزَب).

الخَوَزِي: بپروانه (خَزَز).

الخوزلي: بپروانه (خَزَل).

خاش فلان: فلانکس جووه قهرمبالقی
خه لکموه ۵ گه پرایموه.

خاش فلاناً بالرمح: بهرمب له فلانکسی
دا.

خاش الشئى: شتهکمی کرده ناو زمره موه
ناو تورمکوو جانتاوه.

خاش منه کذا: نهوى ئی و مرگرت.

خاش الزاب وغيره في الرعاء: گلکمی
کرده ناو گوینیموه.

خاش الزاب في الجوالق: گلی کرده ناو
جهوالموه.

خاوش الشئى: شتهکمی بهرز کردموه.

خاوش جَنْبُهُ عن الفراش: کهلهکمی له
جینگاکه بهرز کردموه.

خَوْش فلاناً حقّه: مافی فلانکسی کهم
کردموه.

تَخَوْشَ بَدَنُهُ: جهستهی دواى فه نهوى
کزیوو.

الخَوْشُ: کهلهکه، تهنیشت.

الخوشان: رومکیکه و مکوو باقله وه ئی
که لاکانی نهرم ترن تامیکی تفتو
مزرئ ههیه یو خواردن دمی.

الخَوْشَقُ: نهوى بهلقهدار خورماوه
دهمینیتسهوه دواى چینی، واته
پاشه پوک ۵ شتی خراب لههر
شتیک بی.

خاصّ العطاء: بهخششهکمی کهم کردموه.

خَوْصَ خَوْصاً: چاوی بمقولا چوونو

بچوک بوونهوه، یان چاوکی له
چاومکهی تری بچوکتره ۵ (هر
أحوص ، هي خوصاء).

خَوَصَتِ البئرُ: بیرمه که ناومکهی داچوو
نازه ئی ئاو نادرئ.

خَوَصَتِ الشاةُ: مهرمه که چاوکی رهشو
نهوى تری سپیه ۵ باقی جهستهی
ههموو سپیه.

أخْوصَتِ النخلةُ: خورماکه چرؤی کرد،
قهریکهکمی کرایموه، دهگوترئ:

(أخْوصَ الخَوْصُ) (وأخوص الشجر).

أَخَصَتِ النخلةُ: بهمانا (إخوصت) دئ.

خَاوَصَ مُخَاوَصَةً: کهمیك چاوی
داخت.

خَاوَصَ فلان فلاناً: لهکپندا فلان
بهریهرمکانی فلانی کرد زهمی
بهسرموه کرد.

خَوَصَتِ الفسيلةُ: چرؤکانی
کرانهوه ۵ که لاکی دهرکهوت.

خَوَصَتِ النخلةُ: درهختی خورماکه
که لای کرد.

خَوَصَّتِ الْأَرْضُ: چروزمو گۆپکی
دمرهختی نهرطای زۆر بوو.

خَوَصَّ الشَّجَرُ: درمختهکه ورده ورده
که لای دمرکرد.

خَوَصَّ رَأْسَهُ: موی سپی کهوته
سهری ۵ دمگوترئ:

خَوَصَّ فِيهِ الشَّيْبُ: موی سهری ماشو
برنج بوو نیوهی رضو نیوهی
سپی.

خَوَصَّ فُلَانٌ: فُلَانٌ سهرمتا ریزی پیاوی
پیاوانه گرت پاشان به خیرهاتنی
ههتیومچهکانی کرد.

خَوَصَّ التَّاجُ: تاجهکهی به زۆر زمرکهفت
کرد.

خَوَصَّ الْعَطَاءُ: به خششهکهی کهم
کردموه ۵ دمگوترئ:

خَوَصَّ مَا أُعْطَاكَ: نهوهی نهتداتئ لئی
ومریگره با کهمیش بی.

تَخَاوَصَ: بهمانا (خاوَصَ) دئ.
خَاوَصَ النُّجُومُ: نهستیرمگان بچوک
بوونهو.

تَخَوَّصَ مِنْهُ: شتهکهی ورده ورده لئ
ومرگرت ۵ همرچهمنده
به خششهکهی کهم بوو همر لئی
ومرگرت.

إِخْوَصَّتِ الشَّاةُ: بهمانا (خَوَصَّتْ) دئ.
الْخَوَصُ: شتی کهم.

الْخَوَصُ: که لای دارخورماو درمختی
نهرجیلو نهو جۆره درمختانه.

الْخَوَصَاءُ: (رَبِحَ خَوَصَاءُ): رمشه بای
گهرم، نادهمیزاد له حمیفا چاوی بۆ
هه لئانه ۵ (ظَهَرَ خَوَصَاءُ) له
ههموو نیومرؤز مگان گهرمتر بوو.

الْخَوَصَاءُ: فروشیاری خوص ۵ نهو
کهسهی شت له لقه خورما دروست
دمکا.

الْحَيَاةُ: پیشهی خوص فروشی.

الْمَخْرَصُ: نهو شتهی له سهر شیوهی
خوص دروست کرابئ.

خَاضَ الْقَوْمُ فِي الْحَدِيثِ خَوْضًا: خه لکهکه
به قسه گهرم بوونو چونه ناو قسمو
گفتوگۆوه.

خَاضَ فُلَانٌ بِالْفَرَسِ خَوْضًا وَخِيَاضًا:
فلانکس نهسپهکهی برده سهر ناو.
خَاضَ الْمَاءُ: چوووه ناو ناوکهمو به ناویدا
رؤیشت.

خَاضَ الْأَمْرَ وَالْبَاطِلَ: چوووه ناوکارهکهمو،
دمستی کرد بهشتی پڕو پوچ، خوی
تئ فرییدن.

خَاضَ الشَّرَابُ فِي الْإِنَاءِ: شهرابهکهی کرده
ناو قابهکهمو تیکه لاوی کردو تیکه
هه لئا.

خَاضَ فُلَانٌ بِالسَّيْفِ: به شمشیر زهبری له
فلانکس دا، له سهرهتاوه له خوار

ورگی داو ئه‌مجار بۆ سه‌رموه
هه‌لیدری.

أَخَاضَ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که ئه‌سه‌په‌کانیان
به‌ناو ئاودا رو‌یشتن.

خَاوِضُهُ فِي الْبَيْعِ: له‌ فروشتن دا
به‌ریه‌ره‌گانی کرد.

خَاوِضَ الْفَرَسَ: ئه‌سه‌په‌که‌ی برده‌ سه‌ر
ئاوه‌که.

خَوَّضَ الْمَاءَ وَالشَّرَابَ فِي الْإِنَاءِ: ئاوو
شه‌رابه‌که‌ی له‌ناو قاپه‌که‌دا تێک
هه‌لداو تێکه‌لاوی کرد.

خَوَّضَ بِالسَّيْفِ فِي بَطْنِ فُلَانٍ: به‌مانا
(خاضه‌) دئی.

اِخْتَاضَ الْمَرْعَى: پاوانه‌که له‌وه‌رو گزو
گیای زۆرو چرو پر بوو.

اِخْتَاضَ بِالْفَرَسِ: ئه‌سه‌په‌که‌ی برده
سه‌رئاو.

اِخْتَاضَ الْمَاءَ: به‌مانا (خاضه‌) دئی.

تَخَاوَزَا فِي حَدِيثٍ: له‌ قسه‌و گه‌فتو گۆدا
رو‌چوو و گه‌وتنه‌ دان و سان.

تَخَوَّضَ: به‌ناچاری و زۆر له‌خۆکردن
چوو و ناو ئه‌و شته‌.

تَخَوَّضَ الْمَاءَ: به‌مانا (خاضه‌) دئی.

الْخَوْضَةُ: مرواری.

الْخَيْضُ: (سيف خيض) شه‌شیرێکه له
ناسنێکی نه‌رم دروستکروه.

الْمَخَاضُ: بوا‌ری چه‌م؛ ته‌نکاو؛ نه‌و
شو‌په‌نه‌ی له‌ناو روباردا ئاده‌میزاد

دمتوانی به‌ پیاده‌یی یان به‌سواری
پیدا به‌په‌رتنه‌وه ٥ په‌رمی‌سرد
به‌بۆنه‌ی په‌په‌نه‌وه‌ی مه‌لامسته‌های
بارزانی له‌روباری ئاراس له‌گه‌ڵ
هه‌فاله‌کانی دا نه‌و شه‌یره‌ی سالی
پیشوو (١٩٤٥) بلاوی کردبووه
سه‌رله‌نوێ سالی (١٩٤٦) بلاوی
کردوه:

عَشْرَتِ هَاوَارِ عَشْرَتِ هَاوَارِ

هه‌م له‌سه‌ر ئاراس چه‌م بێ بواره.

الْمِخَاضَةُ مِنَ النَّهْرِ الْكَبِيرِ: بوار به‌ناوی
روباری گه‌وره‌دا.

الْمِخْوَضُ: نامی‌رێکه شه‌راب و ماستاوو
شتی وای پێ تێک هه‌لده‌دری.

تَخَوَّطَ فَلَانًا: جار دوا‌جار هاته‌ لای
فلانکه‌س.

الْخَوَطُ: له‌ه‌ درمختی نه‌رم (شۆرک) پیاوی
که‌ته‌و زه‌لامو رو‌ح سوکو ره‌وشت

جوان (ك: خيطان).

خَوَّعَ مَالَهُ: ماله‌که‌ی که‌م بوو.

خَوَّعَ فَلَانًا بِالضَّرْبِ: به‌لێدان و پێدادان
فلانکه‌سی شه‌له‌په‌ته‌ کردو تێکی

شکاند.

خَوَّعَ دَيْتَنَ: قه‌رمزکه‌ی دایه‌وه.

خَوَّعَ السَّيْلُ الْوَادِي: لافاوکه‌ قه‌راخی
چه‌مه‌که‌ی دا‌روخاند.

تَخَوَّعَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی که‌م کردوه.

الْخَوَّاعُ: پرخه‌و لرخه‌.

الْخَوَاعَةُ: جَلَم.

الْخَوْعُ: حەبلىكى سەپپىيە دەكرىتە

نیشانە بۇ نيوان دوو كيوو نزمایى

شیوو دۆل ۵ هەموو دهمشتو

مەزرايەك گياوو گزی باشى لى

بروى ۵ (ك: أخواع).

خاف خَوْفًا وَمَخَافَةً وَخِيفَةً: چاومپوانى

پەيدا بوونى بەلاو کارساتيىكى

ترسناكى كرد، دهمگوترى: (خافه على

كذا) (خاف منه) (خاف عليه) (هو

خائف).

خاف: زانى، بوى دمرکەوت فونان

دەفەرموى: ﴿وَإِنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ

بَغْلِهَا يُشْرَازًا أَوْ إِغْرَاصًا فَلَا جُنَاحَ

عَلَيْهَا﴾.

أَخَافُ الطَّرِيقَ أَوْ التَّغَرُّ أَخَافُهُ وَأَخَافُ:

رینگاکە يان سەنگەرکە ترساندى.

أَخَافُهُ الْأَمْرَ: لەکارکە ترساندى.

أَخَافُ فَلَانًا أَوْ الشَّيْئَ: فلانکەسى والى

کرد ترسى لى بکرى، لى ترساو بى.

خَافَهُ: هەريەك لەو دوو هاوەلە

پەكترىان ترساند.

خَوَّفَهُ: ترساندى (خَوَّفَهُ الْأَمْرَ) لەکارکە

ترساندى.

تَخَوَّفَ: بۆ موطاوعەى (خَوَّفَهُ) دى.

تَخَوَّفَ عَلَيْهِ شَيْئًا: ترسا لى، ترساندى.

تَخَوَّفَ الشَّيْئَ: شتەگەى گەم

کردموه ۵ دهمگوترى: (تَخَوَّفَهُ حَقَّهُ).

تَخَوَّفَ فَلَانًا: فلانکەسى والى کرد لى

ترساوبى ۵ خەلك لىى بترسى.

الْخَافُ: زۆر ترسنۆك.

الْخَوْفُ: حالەتيكە بەسەر نەفسدا دى

چاومپوانى ناخۆشپيەك دەكا ۵ يان

مردنى خۆشەويستىك ۵ شەپرو

هەرا ۵ قورئان دەفەرموى: ﴿فَإِذَا

ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ بِأَلْسِنَةٍ حِدَادٍ﴾

كەشەپ نەماو كۆتايى هات دەست

دەكەن بەقسەى زلو دەمتان تى

دەزەمن.

خَوَقَ الْمَكَانَ خَوْفًا: شوپنەكە بەرفراوان

بوو.

خَوَقَتِ الْمَرْأَةُ: ئاڤەرتەكە درېزو بارىك

بوو ۵ ئەحمەقو ناكەس بەجەبوو.

خَوَقَ فَلَانٌ: فلانكەس كوڤرېوو.

خَوَقَ الْبَعِيرَ: حوشترەكە گرېوى بوو.

أَخَاقَ الرَّجُلُ: پياوەكە بەناو زەويدا

رۆيى.

خَوَقَ الْقَرَطَ: گوارەكەى فراوان كرد،

گەورەى كرد.

إِخْثَاقَ الْمَكَانَ: بەمانا (خَوَقَ) دى.

تَخَوَّقَ الْقَرَطَ: گوارەكە پان و فراوان

بوو ۵ (تَخَوَّقَ عَنْهُ): لىى دور

كەوتەموه.

الْخَوْقُ: ئەلقەى زېڤ يان زيو ۵ ئەلقەى

گوڤچكە.

خَالَ فَلَانٌ عَلَى أَهْلِهِ خَوْلًا وَخِيَالًا: فلان

كلرو باری مال و مندالی خوی ریک
خست و پیداو یستیگانی دابین
کردن.

خال الماشیه: جوان نازمه گانی چاودیری
کردن و بهختوی کردن.

خال فلان خولاً: فلانکس خوی بهزل
زانی و تمکعبوری نواند.

خال خولاً: لهومپیش به تمنیا بوو نیستا
بوته خاومن کس و کارو دسو
پیومندو نازو نیعمت.

أخال فیہ خالاً من الخیر: چاومروانی
خیرو بیری نی کرد.

أخول: خالی زوری هه بوون
دمگوتری: (رجل مِعَم مَخول)
پیاوئکه مامو خالی باشی
همن ه همموویان پیاو مافولن.

خولهُ الشئ: به پیاومتی نهوهی پیدا
پیاومتی بهسرموه کرد.

تخول خالاً: خالی بو خوی پمیداکرد،
فلانی کرده خالی خوی.

تخول فلاناً: فلانکسی کرده خالی
خوی به خاله بسانگی
لیکرد ه بهر عوده بوو، شتمگی
خسته نهستوی خوی.

تخولت الريح الأرض: با نهو زموییه
دمگرتنهوه همیشه لهو دمفهری
باهه لدمی.

تخول فی بنی فلان خالاً من الخیر:

چاومروانی خیر بوو له فلان خیل.
أستخول فی بنی فلان: خیلی فلانی
به خالی خوی زانین، خوی کرده
خوشکه زای فلان هوز.

الأخول: دمگوتری: (جاءوا الأول الأول
ثم تفرقوا أخول أخول) بهک بهک
هاتن و دواپی بلاو بوون هومو
روپشتن.

أأخول: نهو کهسهی شت له خو دمگری و
خهریکی چاک سازی و
بهرو مردمکردنیهتی.

أأخول: برای دایک، (ك: أخوال وخول) ه
شتیک چاومروانی خیری نی
بکری ه لیوایهک سربازی سوپا.

أخولاً: خال و خوارزایی،
دمگوتری: (بینی و بین فلان خولة).

أأخول: نازو نیعمتی خودا بهسر
بهندمی خوی دا له مال و سامان و
بهندمو کارمکرو دست و پیومند.
أأخولاً: ناسک.

أأخول: نهو کهسهی فرمانبره وایه
کاروباری گهل و نهتموهی له
نهستویه ه شوانی دلسوز و
چاودیری باش ه سرؤگی کریکار و
ورزیزان ه (ك: خول).

أأخول: شوانی باش و دلسوز
به نازمه گانی.

أأخول: بپروانه: (خلع).

خَامَ خَرْمَانَا: كۆنەندامى ھەزمى كىرگەننى
تېك چوۋ، گەمدى ترشا ۋ نەخۇش
كەۋت.

أَخَامَ الْفَرَسُ: نەسپكە قاچىكى ھەلئنا،
تەنھا نوكى سى خستە سەر زەۋى.
خَرْمَ عِلَى فَرَسِه: سەرچى زېنەكە
ھەلئەلەمە ۋ سەرمەۋە
بەسولەمەۋە قايىمى كىرد.

الْخَامُ مِنَ الْأَمْكَةِ: شۈپنى دەرەۋى ۋ ھەۋا
ناساز.

الْخَامُ مِنَ الْبَاتِ: رومكى ناسكو تەرۋ
تازە رسكاۋ.

الْخَامُ مِنَ الْيَابِ: پۇشاكى نەبەرەۋ
نەدرەۋ.

الْخَامُ: ھەرشتىك دەستى پېشەسازى
نەگەپشتىتۋى ۋ لەسەر شۈۋى خۋى
ماپتەۋە بە تازەپى.

الْخَامَةُ: ماددە سۈرۈشتىمەكان پېش
نەۋى پېشەسازى كارپان تېلدا بكا.

خَانَ فُلَانًا: غەدرى لە فلانكەس كىرد،
ماپى خۋى نەدەپە.

خَانَ النَّصِيحَةِ: بەدلىسۈزى نامۇزگارى
نەكرد.

خَانَ السِّيفِ: شمشىرەكە ۋەكۋو پۈۋىست
نەپچرى.

خَاتَتِ رَجُلًا: قاچەكانى نەخۇش بونو
نەپتونى لەسەريان پېۋا.

خَاتَةُ الدَّهْرِ: رۇزگار لىۋى ھەلگەراپەۋە
لە خالى خۇشپىيەۋە خستە
ناخۇشپىيەۋە.

خَاتَتُهُ عَيْنُهُ: بەچاۋى پېرگومانەۋە
بەدزىيەۋە سەپرى كىرد ۋ (ھو خائىن
ۋ خائىنە) ۋ (ۋھو ۋھى خۇۋن).

خَوْنُ الشَّيْءِ: شتەكە كەم كىردەۋە،
دەشگوتىرى، (خَوْنُ مِنْهُ): لىۋى كەم
كىردەۋە.

خَوْنُ فُلَانًا: نىسبەتى بۇلای خىانەتدا؛
بەخائىنى لەقەلەمدا.

اخْتَانَهُ: بەمانا (خائِلُهُ) دى ۋ ۋىستى
خىانەتى لەگەل بكا.

تَخَوَّنَ: بوو بە خائىن.

تَخَوَّنَ الشَّيْءُ: شتەكە كەم
كىردەۋە ۋ دەشگوتىرى.

تَخَوَّنَ فُلَانٌ حَقِي: فلانكەس حەقى منى
كەم كىردەۋە.

تَخَوَّنَنِي حَقِي: وردە وردە ماپى منى
كەمكىردەۋە حەقى خواردم.

تَخَوَّنَهُ الدَّهْرُ: بەمانا (خائِلُهُ) دى.

تَخَوَّنَ فُلَانًا: فلانكەسى تۈمەتبار كىرد
بەخائىن ۋ خىيانەتى لىۋى بىنى.

الْخَائِنَةُ: نىسبىكە بەمانا (الْخَائِنَةُ)
دى ۋ مەسەرىكە لە سەر كېشى

(الْفَاعِلَةُ) دى ۋەكۋو ۋەشى (العاقبة).

خَائِنَةُ الْأَعْيُنِ: رۋىنى گومانلۋى ۋ

ته ماشاگردنی به دزییه وه.

الخاف: نوتیل، کاروانسهر، دوکان، شوینی

بازرگانی کردن و مامه له ۵ به گو

ئاغا و فهرمانپر هوا.

الخانة: پله و پایه ۵ دمگوتری: (خانه

العشرات و خانه المئات).

الخوان: سفره، نه و شته ی خوارده مه نی

له سهر داهنری بۆ خواردن.

الخوان: کهسیک له خیانه تدا رۆجویی و

سوربی له سه هری ۵ رۆزگارو

زهمانه ۵ رۆزی برانه وه ی نازوقه و

بژۆی ۵ له سه هرده می پیش

نیسلامدا ناو بووه بۆ مانگی (ربیع

الأول).

الخو: برسییه تی ۵ ههنگوین ۵ شیوی

بهره فراوان له ناو سارادا.

الخو: ههنگوین.

الخو: زهوی چۆل و به تال

خوی مکان أو البيت و غیرهما: نه و شته ی

تیاندا بوو نه ما ۵ به تال و خالی

بوو ۵ دمگوتری: (خوی بطنه من

الطعام) ۵ (وخوی رأسه من الدم).

خوی فلان: فلانکس برسییه تی دوا

برسییه تی به سه هری دا هساتو

هه میسه ههزارو نه دار بوو.

خوی الیئ: خانومه که دانیشتوانی ناوی

هه وتاوان و کهسیان نه ما، خانومه که

به چۆل و هۆلی ماوته وه.

خوی السحاب: هه وره که بی باران بوو.

خوت الحامل: ئافه رته حامیله که

منداله که ی بوو سکی هیچی

تیدانه ما ۵ یان له کاتی مندالبوونی

دا هیچی نه خوارد.

خوی الزند: جهرخ و شخارته که، ئاگریان

نه کرده وه.

خوی الشئی خیا: شته که ی

هه راند ۵ دمگوتری: (خواه السبع)

خوی فلانا: هه صدی فلانکسی کرد چو

بۆ لای.

خوی المكان والیت: به مانا (خوی) دی.

أخوی: برسی بوو.

أخوی السحاب والزند والنجوم: به مانا

(خوی) دی.

أخوت الماشية: ئازه له که که میشته

کوژتایی ته مه نی.

أخوی الشئی: به مانا (خواه) دی.

أخوی ما عند فلان: هه رچی لای

فلانکس بوو هه موی برد.

خوی: خالی بوو ۵ گه ده ی پچوک بۆ وه

برسی بوو.

خوی السحاب: هه وره که بارانی

نه باراند.

خوی البعر: حوشرمه که له کاتی پیخ دا

ورگی به مرز کرده وه.

خَوْرِي الطائر: بالندهكه بالهكاني
کردنه و مو قاجهكاني دريژکردن
لهکاتی نيشتنه و هدا.

خَو المصلی فی سجوده: نويزکهرهکه
لهکاتی سوژدهبردندا ورگی
لهرانهکاني بهرزکردموه، قوئهکاني
له کهلهکه دوور خستنه وه.

خَوْت النجوم: بهمانا (خَوْرَت)
دئ ۵ بهرمو ناوا بوون رويی.

خَوِي المرأة: خواردهمهني (خهوييه)ی
بوؤ نافرتهکهه دروست
کرد ۵ خهوييه: جوژه
خواردهمهنييهکه بوؤ نافرمتی
زميستان دروست دمکری.

خَوِي المریضة: چاليکی هه لکه نندو
ئاگری تيدا کردموه بوؤ نه وهی
ناوچالهکه گهرم بي، نه مجار
نه خو شهکهی برده ناو چالهکه بوؤ
نه وهی نه خو شيبهکهی لی دوور
که ويته وهو له رزو تاکهی نه مينی.

اخْتَوِي فلان: عمقل و هوشی له دهست
دا.

اخْتَوِي الشيء: شتهکهی فراند.

اخْتَوِي ما عند فلان: هه رچی لای
فلانکس بوو بردی، هه لی گرت.

اخْتَوِي الفرس: ناو زهنگی نه سپهکهی
دا.

الخارية: به لاو کارمسات.

الخراء من الأرض: زموی چۆل و بی دارو
درهخت ۵ بۆشایی نیوان ئاسمان و
زهوی ۵ بۆشایی نیوان دوو شت.

الخراء من الفرس: بۆشایی نیوان
دهست و قاجی نه سپ.

الخراء: ههنگوین.

الخرواء: دهنگ ۵ دهگوتری: (سمعت
خرواء الريح) گویم له دهنگی با بوو.

الخرواية: دهنگ ۵ دهگوتری: (سمعت
خرواية الطائر) گویم له ورشه ی بایی

بالندهكه بوو (وسمعت خرواية المطر).

(سمعت خرواية الخيل) گویم له

خرمه ی قاجی نه سپهکه

بوو ۵ بۆشایی نیوان دهست و قاج.

الخوي: زموی نه رمه لان ۵ زموی نزمی
نیوان دوکیو ۵ شیوی پان و پۆر.

الخوية: خواردهمهنييهکه بوؤ نافرمتی
زميستان دروست دمکری.

خاب خيئة: ناھوميد بوو، شتهکهی لی
قه دهغه کرا.

خاب سعيه: کوششی به فیرۆ چوو.

خاب املة: هه وله کهه ی بی هوده بوو،
هيووا ناواتهکاني پوکانه وه، هيووا

برابوو هيچی دهست نه کهوت.

خيبة: ناھوميدی کرد، نه بهيشت به
مرازبگا.

الاخيبة: ناھوميدو بی هيووا ۵ ناوه بوؤ

يهکي له قوداحهکاني

قومار ۵ دمگوتری: (باء بالقح
الأخيب).

الحَيَّيَّةُ: بی هیوایی
ناهومیدی ۵ دوعاگردنه له په گیتی
تر دمگوتری: (حیة له).

الحِيَابُ: چهرغو شخارته ی
چروک ۵ دمگوتری: (قدح خیاب)
چهرخیکه ناگر هه لئاکا.

خَاتَ خَيْتًا وَخِيَتًا: دمنگی لیوه هات.

خَاتَ مَالَهُ: مال و سامانه که ی کم کردموه.

اخْتَنَّتْهُ: فراندی، رفاندی ۵
دمگوتری: (اخْتَأَهُ الصَّقْرُ): هه لۆکه
فراندی.

الْحَيْثَامُ: بپروانه (ختم).

الْحَيْدُغُ: بپروانه (خدغ).

خَاو خَيْرًا وَخَيْرَةً: بوو به خاومنی خيرو
بیر.

خَاو له في الأمر: لمارکه که خيرو سودی
بوو به رچاو گرت.

خَاو فلاناً: له چاکیه تی و باشی دا به سمر
فلاندا سمرکهوت.

خَاو الشَّيْءَ عَلَى غِرِهِ: پاساوی نمو شته ی
دا به سمرشتی تردا، به باشتری زانی و
په سمندی کرد.

خَيْرُهُ فِي كَذَا: پيشپرک و بهرام بهری
له گه لدا کرد بوو نمو دهریکه وئ
کامه یان له ی تر باشتره.

خَيْرَ بَيْنَ الْأَشْيَاءِ: هه لئ شتی له ناو

شته گاندا په سمند کرد.

خَيْرَ الشَّيْءِ عَلَى غِرِهِ: نمو شته ی
له وانی تر به باشتر زانی ۵ پاساوی
دایه وه به سمریاندا.

خَيْرَ فُلَانًا: نیختیاری دا به فلان
سمرپشکی کرد له و ی کام له و
شانه هه لدمیزیری.

اختاره: هه لی بژاردو په سمندی کرد.

اختار الشَّيْءَ عَلَى غِرِهِ: نمو شته ی
په سمند کردو به سمر شتی تردا
پاساوی دایه وه.

تَخَيَّرُوا: کهوتنه پيشپرک بوو نمو ی
دهریکه وئ کتیا یان باش و په سمنده.
تَخَيَّرَ: هه لی بژارد.

استخاره: داوی خيرو چا که ی لی کرد.
استخَارَ الشَّيْءَ: شته که ی په سمند کردو
هه لی بژارد.

الِإِسْتِخَارَةُ: نیسمیکه به مانا نومیه
داوی خیریکه ی له شتی کنا.

الْحِيَارُ: نیسمیکه به مانا نومیه له و
دووو شته له و دوو رنگایه کامه یان
به باش بزانی بوو خوتی هه لدمیزیری.

المختار: هه لدمیزرو، په سمنکراو ۵
جوړیکه له سهوزموات وگوو
خه یار.

خیار شنب: خه یار چه مېمر (جوړیکه
له خرنوب).

الْخَيْرُ: باشترو پهسندتر ۵ سودو خيرو

بيړ ۵ بهختموړی ۵ مالو سامانی

زور حه لال و پاک.

الْخَيْرُ: کمره مو سه خاومت ۵ شهره و

و ده جا خزا دمی ۵ نه صال و

رسمه ۵ سروشت.

الْخَيْرَةُ: پهسندگراو ۵ شتی باش

له مهر شتيك بئ.

الْخَيْرَةُ: نيختيارو سهرېشكى.

الْخَيْرَةُ: بهمانا (الْخَيْرَةُ) دئ.

الْخَيْرِيُّ: روميكه گولى هميه، به زورى

نلوه بو نهو جوړه كې كه گوله كې

زمره، پتي دمگوتري: خوزامى بون

خوشرين رومي كيويو دهشته.

الْخَيْرُ: خاوم خيري زور.

الْخَيْرُ: بپروانه (خَرْب).

الْخَيْرِيَان: بپروانه (خَرْب).

الْخَيْرِيَان: بپروانه (خَرْب).

الْخَيْرِي: بپروانه (خزل) ۵

خَيْسَ الشَّيْ خَيْسًا: شتمكه گورپاو تيك

جوو كملكي نهما ۵ بؤگمى كرد.

خَيْسَ فُلَان: فلانكس زهليلو ژيردمسته

بوو.

خَيْسَ فُلَانًا: فلانكسى زهليل كرد، كه متر

لهوى وادهي پيدا بوو دايه.

خَيْسَ الدَّابَّة: ولاخه كې ژير بار كرد.

خَيْسَ الْمَهْد خَيْسًا وَخَيْسَانًا: وادهو

پهيمانى خوئ هه لومشاندوه

دمگوتري: (خاس بالمهد).

خَيْسَ: گه پيشته نهو پهري زهليلو

ژير دمستهي.

خَيْسَ الشَّيْ: شتمكه ي نهرم كرد.

خَيْسَ الدَّابَّة وَفُلَانًا: ولاخه كې ژير

بار كرد، فلانكسى زهليل كرد.

خَيْسَ الْإِبِل: حوشرمكه ي دابه ستو

بهستيهو بو سهرېرين.

خَيْسَ فُلَانًا: فلانكسى بهنيد كرد له

شوينيك دايه بو نهوى نه جوئي:

دمگوتري: (خَيْسَ فِي السَّجَن) له

بهنديخانه دا شوينيكى بو ديارى

كرد كه تيدياين و نه جوئي.

تَخَيْسَ: پيوو گوشتي له قهلمويانا ني

دهر كموت.

الْأَخْيَسُ: پتهو، دمگوتري: (خيس

اخيس) دارنكي پتهو ۵ ژماره و

كومه لي زورو قهرمبالغ ۵ (جاء في

عدد اخيس).

الْأَخْيَسُ: خيرو بهرمكمت.

الْأَخْيَسُ: درمختى پرگه لاو تيك

چرپاو ۵ لانه ي شير.

الْأَخْيَسُ: بهمانا (الْأَخْيَس) دئ.

الْأَخْيَسُ: بهنديخانه ۵ شويني راهينان و

ژير بار كردن.

الْأَخْيَسِي: بپروانه (خَسَر).

- خَاشَ خُوشَةُ: نهرم بوو، ملکه ج بوو.
 خَيْشَةُ: به نالتون داپېوشي و زمرکه مفتی کرد.
 خَيْشُ الشَّيْءِ باغيش: شته که ی داپوشي، قوماشی پیدادا ۵
 الْخَيْشُ: قوماشیکه له بنه شهو پرزو پالی که تان دروست دهگری ۵ پیاوی خوږی و نهفس نزم ۵ پیاوی نازاو کار له بهر روښتوو، دهگوتری: (رجل خَيْشُ العمل).
 الْخَيْشُ: شتی به نالتون روکه شکراو. الْخَيْشُوم: بېروانه: (خَشَم).
 خَاصِ الشَّيْءِ خَيْصًا: شته که کهم بوو (هر خانص).
 خَيْصِي خَيْصًا: چاویکی پچوک بوو نهوی تری گه وړه ۵ گوږچکه په کی شوړو ته پ نهوی تری قیت.
 خَيْصِي الْكَبْشُ: بهرانه که شاخیکی شکا، یان شاخه کانی گڼرو هیس بوون په کیان بو پېشه ووه نهوی تری بو دواوه (هر اخیص وهي خیصاء).
 الْخَيْصُ: به خششی کهم. الْخَيْصَةُ: بېروانه (خَوَص).
 الْخَيْصِي: به مانا (الخائص) دئ ۵ دهگوتری: (نلت منه خَيْصًا)
 خالصًا ۵ به خششیکی کهم لئی دهست کهوت.
 الْخَيْصَاءُ: به خششی کهم بئ نرځ.
 الْخَيْصِي: نموونه له هر شتیك
 بئ ۵ دهگوتری: (في المكان خَيْصِي
 من الرجال) لهو شوینه نمونه ی
 پیاوی لئییه.
 الْخَيْصَانُ مِنَ الْمَالِ: مالی کهم.
 الْخَيْصُ: بېروانه (خَوَص).
 خَاطِ الْمِیةِ خَيْطًا: ماره که به خیرایی به سهر زه ویدا کشاو روئی.
 خَاطُ فُلَانٍ: فلانکس به په له روئی.
 خَاطُ فِي السَّيْرِ: به رد موم بوو لمر وښتندا، دریزه ی به روښستن داو ملی رنگای گرت به هیج لایه کدا ناوړی نه دایه ووه.
 خَاطُ إِلَیْهِ: به لایدا روئی.
 خَاطُ الشَّرْبِ خَيْطًا: قوماشه که ی درو پارچه کانی پیکه ووه نان.
 خَاطُ الدَّرْعِ: زمربیه که ی چنی.
 خَيْطُ خَيْطًا: پشتی دریز بوو ملی دریز بوو ۵ رمش و سپی تیکه لاو بوو به لکه بوو (هر اخیط وهي خیطاء).
 خَيْطُ الثَّرَبِ: به مانا (خَاطَةُ) دئ.
 خَيْطُ الشَّيْبِ رَأْسُهُ فِي رَأْسِهِ: موی سپی که وته ناو سهریه ووه سهری ماشو برنج بوو.
 اخْتِطَّ الثَّرَبُ: به مانا (خَاطَةُ) دئ ۵ دروی.

تَخِيْطُ رَأْسُهُ: سهرى موى سبى تيدا
دمرکه وتن ومکوو دورمان.

الْحِيَاطُ: نامیری دورین، دمرزی شوژن.
سِم الْحِيَاط: کونی دمرزی.

الْحِيَاطَةُ: پیشه‌ی خه‌یاتی؛ جل دورین.
الْخَيْطُ: داوومدزو، کندرو به‌کره ۵ رنگ
ومکوو.

الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ: رنگی سبى.
خَيْطُ الْبَاطِل: نهو ته‌پو تۆزو گهر دپیلانه
که کاتیک خۆر له‌کونی به‌نجه‌روهه
دیته ژورمده چهند وردپله‌و
گهر دپله دمبندرین ۵ یان نهو داوه
باریکه‌یه له‌دمه‌ی جالجاؤوکه
دینه‌دمر.

خَيْطُ الْبِنَاء: ته‌ناهی دیوار ۵ وه‌ستای
دیوارو کاشی به‌تیک رادپلی بۆ
نهوه‌ی ریزه دیوارمکانی راست بن.
الْحِيَاط: خه‌یات؛ به‌رگدروو.

الْخِيَاطِيَّةُ: رِبْزازی شوینکه‌وتوانی
نه‌بولحه‌سه‌نی کورپی نه‌بو عه‌مری
(الخیاط) پییان وایه: قه‌زاو قه‌دمر
هه‌یه و نه‌بووشته.

الْمَخِيْطُ: رِبْرموی دمرزی و شوژن.
مَخِيْطُ الْحَيَّة: شوین خشکه‌ی مار.

الْمَخِيْطُ: ناله‌تی درومان؛ دمرزی،
سوژن.

خَيْفَ الْإِنْسَانِ وَغَيْرِهِ خَيْفًا: ئاده‌میزاده‌که

چاوینکی شین و نهوه‌ی تری رمش.

خَيْفَتِ النَّاقَةُ: پیستی گوانی حوشتره‌که
به‌رفراوان بوو ۵ (هو أخيف وهي
خيفاء).

أَخَافُ: له‌نزمایی خوار میناوه دابه‌زی،
نیشته‌جی بوو ۵ هاته دامینی مینا.
أَخِيفُ: به‌مانا (أخاف) دئ.

أَخِيفُ السَّيْلُ الْخَفِيُّ: لاهاوکه خیله‌که‌ی
رادایه دامینی کیوه‌که.

خَيْفُ: له شوینیک دابه‌زی.

خَيْفٌ عَنِ الْقِتَالِ: له‌شهر خۆی بوارد
هه‌لات.

خَيْفُ الْمَالِ: مال و سامانه‌که دابه‌شکرا.
اِخْتَأَفُ: به‌مانا (أخاف) دئ.

تَخَيَّفَتِ الدَّرَابُ فِي الْمَرْعَى: نازده‌لکه‌کان
له‌ناو له‌ومرگادا هه‌ریه‌که‌یان روی
له‌لایه‌ک بوو.

تَخَيَّفَ الشَّيْئُ الْوَأَسَّ: شته‌که گۆراو
ره‌نگاو ره‌نگ بوو.

الْأَخْيَافُ مِنَ النَّاسِ: جین و توپزی
جیا جیای ئاده‌میزاد، ده‌گوترئ:
(الناس أخيف).

الْخَيْفُ: دامینی کیوو که‌ژ که پاشماوه‌ی
لاهاوی تیدا کۆ بوو بیته‌وه ۵ پیستی
گوان که‌شیری تیدا نه‌میئن.

الْخَيْفَانَةُ مِنَ الْجِرَادِ: نهو کوللانه‌یه که
خه‌ته‌ی سبب و زهردی

تَيَدَبَيْتُ ۵ نَمُونَه بِه بِالْمَكَانِيان رَيْك
نَمَن ۵ هَمروا وشمى.

الْخَيْفَانَةُ: حَوْشَتَرى كَزو لاوازه كه
بِيچَوى سَالَمُوختينَه بِي ۵ حَوْشَتَرى
خَوْشَرَمو ۵ نَمَسِى قَه دَبَارِيك و
گورج و گۆل.

الْخَيْفَةُ: كَيَرَد ۵ لَانَمى شِير.

خَالَ فَلَانْ خَيْلًا: فَلَانَكَمَس تَهْكَمَبِيورى
كرد ۵ وای تَيَرَابِينى و هوميدى
نَمومى پى بوو.

خَالَ الْفَرَسُ: لَمْعَارَكِرْدن و رُوشْتَنْدَا
نَمَسپَه كه لارو لَمْنَجَهى كرد.

خَالَ الشَّيْءُ: وَا بُو شَتَهْ كه
چوو ۵ واگومانى برد.

أَخَالَتِ السَّمَاءُ: نَاسَمَان هَمورى لِي پَمِيدَا
بوو خَمَرِيكى بارَانبارِينَه.

أَخَالَتِ النَّاقَةُ: حَوْشَتَرْمَه شِير
لَمْگوانمَكَانِي دَا كُوبُؤَوَه.

أَخَالَ فَلَانٌ لِلْغَيْرِ: فَلَانْ نِيْشَانَمَكَانِي
خِيَرُو چَاكهى تَيَدَا دَهْرَكَهوت.

أَخَالَتِ الْأَرْضُ بِالنَّبَاتِ: زَموى بَهْگِيَاو
گَزو گُون و گُولْزَار رَاَزَاهِمُوَه.

أَخَالَ عَلَيْهِ الشَّيْءُ: شَتَهْ كه لِي شِيْوَاو
نَاَزَانِي چُونَه.

أَخَالَ السَّحَابَةُ: وَايْزَانِي هَمورْمَه بارَانِي
پِيْومِيَه.

أَخِيلَتِ السَّمَاءُ: نَاسَمَان خَوِي بُو

بَارَانْبَارِين نَامَادَمَكِرْد، خَمَرِيكه بارَان
بَبَارِيْنِي ۵ هَمور بَهْرى گَرْت
هَمورْمَكَان دَمَسْتِيَان كَرْد بَه بَرُوسَكَه
هاوِيْشْتَن و گُولْمَكُول.

أَخِيلَ فَلَانٌ لِلذَّنْبِ: فَلَانْ دَاوَمَلِي دَانَا
لَمَنْزِيك نَازَمَلْمَكَانِيَه مَوْ بُو نَمومى
گورگ سَل بَكَتَمومو نَهوِيْزِي
تُوخْنِيَان بَكَهوِي.

أَخِيلَ السَّحَابَةُ: بَهْمَانَا (أَخَالَهَا) دِي.

خَايَلَتِ السَّمَاءُ: بَهْمَانَا (أَخِيلَت) دِي.

خَايَلَتِ السَّحَابَةُ: هِيْوَاي بارَان بارَان
لَمَهْمورْمَه كَرَا.

خَايَلَ فَلَانٌ فَلَانًا: فَلَانَكَمَس شَانَاَزِي
بَهْمَر فَلَان دَا كَرْد.

خَيَّلَتِ السَّمَاءُ: بَهْمَانَا (أَخَيَّلَت) دِي.

خَيَّلَتِ السَّحَابَةُ: هَمورْمَه بَهْتَمُوَاوِي
بَهْرى عَاسْمَانِي گَرْت وَهَلْ بارَانِي
نَهْبارَانْد.

خَيَّلَ عَلَى اللَّيْلِ: مَرْدُوْمَهْ كه بَهْقَوْمَاش
دَاپُوشِي.

خَيَّلَ عَلَيْهِ: لِيْ شِيْوَاندو سَهْرى لِي تِيْك
دَا.

خَيَّلَ فَلَانٌ عَلَى فَلَانٍ: فَلَانْ فَلَانَكَمَسِي
تُؤَمَمْتَبَار كَرْد، تُؤَمَمْتِي پَالْنَا.

خَيَّلَ عَنْهُ: لِيْ گِيْرَابَهْمومو مَهْنَعِي كَرْد
نَهْيَهْيَشْت تُوخْنِي بَكَهوِي.

خَيَّلَ الشَّيْءُ: لَمَدَلْ و دَهروونَدَا

وَيَنْمِيهِ كِي بُوْدَانَا.

خَيْلُ الْحَيِّ فِي فَلَانٍ: تَبَيَّنِي خَيْرُو بِيْرِي
لَمَفْلَانَكَمَسْ كَرْد.

خَيْلُ إِلَيْهِ أَنَّهُ كَذَا: وَاجْوَوَهْ خَمَالِيَهْ وَه
كِه نَمُو شْتِه وَهَاهِيَه.

اِخْتَالَتِ السَّعَابَةُ: بِهَمَانَا (اِخَالَتْ) دِي.
اِخْتَالَ فَلَانٌ: فَلَانَكَمَسْ خَوِي بِهَزْلَزَانِي وَ
تَمَكَمَبُورِي كَرْد.

اِخْتَالَ فِي مَشِيَه: لَمَرُوِشْتَنْدَا فِيزِي كَرْد
خَوِي بِهَزْلَزَانِي.

اِخْتَالَتِ الْأَرْضُ بِالْأَنْبَاتِ: زَمُوِي بِهْ گِيَاو
گَزُو گُوْلُو گُوْلَزَار رَا زِيَاهْ وَه.

تَخَايَلُ لَهُ الشَّيْءُ: شَتَمَكَمِي لِي تِيَك
چَوُو.

تَخَايَلَتِ الْأَرْضُ: گَزُو گِيَاي زَمُوِي
بِيْگَمِي وَ گُوْلُو كَرْدُو بِهْ كَمَلَكِي
نَا زَمَلْ تِيْدَا لَمُو مِرَان دِي.

تَخَايَلُ فَلَانٌ: فَلَانَكَمَسْ تَمَكَمَبُورِي كَرْدُو
لَمَخَوِي رَا زِي بُوُو.

تَخَايَلُ الْقَوْمُ: خَهْ كَمَكَمَهْ لَمَنَاوْ خُوِيَا نْدَا
شَانَا زِيَا ن كَرْدُو خُوِيَا ن هَمَلْنَاهْ وَه.

تَخَيَّلَتِ السَّمَاءُ: بِهَمَانَا (اِخِيَلَتْ) دِي.
تَخَيَّلُ الشَّيْءُ: شَتَمَكَمَهْ رَمَنگَاو رَمَنگ
بُوُو.

تَخَيَّلُ الشَّيْءُ لَهُ: شَتَمَكَمَهْ بِهْ شِيُو وَه
وَيَنْمِيَهْ كِه هَاتَه بِهْر چَاوِي.

تَخَيَّلُ لِي خِيَالُهُ: لَمَخَمَالِي خُوْمَدَا

شِيُو مِيَهْ كَم بُوْ نَمُوْدَانَا.

تَخَيَّلَ الرَّجُلُ: بِبَاوَمَكَهْ تَمَكَمَبُورِي كَرْد.
تَخَيَّلَتِ الْأَرْضُ: بِهَمَانَا (تَخَايَلَتْ) دِي.

تَخَيَّلَ الْحَيُّ فِي فَلَانٍ: خَيْرُو بِهْر مَكَمَتِي
لَمَفْلَانْدَا بِهْ دِي كَرْد.

تَخَيَّلَ الشَّيْءُ: تَمَمَثِيْلُو وَيَنْمِي فَلَان
دَمَكَا.

تَخَيَّلَ الرَّجُلُ فِي مَشِيَتِه: بِبَاوَمَكَهْ فِيزِي
كَرْد لَه رُوِشْتَنْدَا.

اِسْتَخَالَ السَّحَابُ: سَمِيْرِي هَمُوْر مَكَمِي
كَرْد گُوْمَانِي نَمُوِي لِي كَرْد بَارَان

بِبَارِيْنِي، بَارَانِي بِيُوْمِي.

الْأَخْيَالُ: لَهْ خُو رَا زِي وَ

فِيزِي كَمَر ۵ كَمَسِيَكْ جَمَسْتَهْ خَالِي

زُوْرِي بِيُوْمِي ۵ بَالْنَدَمِيَكِي سَهْوَزَه

بَالْمَكَانِي بَرِيَسَكَمِيَكِيَا ن بِيُوَهْ دِيَاَرَه

جُوْدَاهْ لَهْ گَمَلْ بَا قِي

جَهَسْتَهْ ۵ هَمُروَا نَاوَهْ بُوْ

بَالْنَدَمِيَكِي تَر بِيْ سِي دَمْگُوْتَرِي

(شَقْرَاق) نَمُو بَالْنَدَمِيَهْ شُوْمَهْ خَهْ ك

رَمَشَبِيْنِي لِي دَمْگَمَن ۵ عَمْرَب

دَمَلِيْن: (اَشَامْ مَن اَخِيَل) ۵ هَمُروَا

نَاوَهْ بُوْ بَا زُو هَهْ لُوْ.

اَلْخَيَالُ: گَمَنجِي لَهْ خُوْرَا زِي وَ

تَمَكَمَبُورِي كَمَر.

رَجُلٌ خَائِلٌ مَالٍ: بِبَاوَمَكَهْ زُوْر بَاش

سَمْرَهْرَشْتِي مَالْمَكَمِي دَمَكَا.

الْخَالُ: نه خوشييه كه به زوری توشی

ناژهل دمبی ۵ هورو ههلا ۵ هوره
بروسكه ۵ تهكه بورو فيز.

رجل خال: پياويكه له خوی رازييه و

تهكه بوركه ره ۵ هورپكه بارانی

پيونه بی ۵ پياويکی لیبورده و

دلفراوانه ۵ (رجل خال مال)

پياويكه جوان سه ره رشتی مال و

سامانه که ی دهکا ۵ قوماشیکی

یه مهنیه و تهخته که ی سوور و

گوئی رمشی تیدان ۵ ولاتیکی چۆلی

کس تیدا نه ماو ۵ ئالای

فه رمانرپه واه مه لیک ۵ خاوه نی شت؛

دهگوتری: (مَنْ خال هذا الفرس؟) ۵

شتی تایه تمه نه سد به شتی

ترموه ۵ خالیکی رمش له جهسته دا

به سه ره پسته ووه ۵ پیاوی لهرو

لاوازو بی ورو ترستوک ۵ لانه ی

پچوک ۵ کیوی گه ووه ۵ خوشتری

که ته و زمه للاح.

الْخَلَّةُ: ناهرمی له نهجه لارکه رو به فیز.

الخیال: کس، خه یال ۵ داوهل داریکه

له سه ره زرعات دهجه قیندری ۵ یان

له نزیك گه ووه گه وری ناژه له ووه

دهجه قیندری و کراسییک یا

پالتویه کی رمشی پیدا ده کری بو

ئه ووی ته پیر و دهعبای زینه خرو

توخنی کشتوکاله که نه که وون ۵ یا

گورگو درنده ی تر بترسو نه په نه

نزیك ناژهل ۵ یان داریکه

دهجه قیندری له سه ره هندی پارچه

زموی قوماشیکی پیدا دمدری

نیشانه ی ئه ویه ئه و شوینه

تایه تییه و ته ووخنی

مه که وون ۵ به نمونه زمویه که

مینی تیدا چیندرایی ۵ په کیکه له

هیزمکانی عمقل و بی سنور و

مه وادی پان و پوره شتی سه پیر و

دوو ره عمقل وینا دهکا.

الْخِیَالَةُ: کس، حاله تیکه له کاتی

به خه بهر بووندا به سه ره ئاده میزادا

دی و دهگوو حاله تی خه وون بینین

له کاتی نووستندا.

الْخِیَالُ: ناهرمتییک خالی زور

به جهسته ووه هه بن.

الْخِیَالُ: ته که بور و له خورازی

بوون ۵ ره و نه سپ.

الْمَخِيلُ: رومکیکی تام و بونخو شه.

الْمَخِيلَةُ: ته که بور و له خورازی بوون.

الْمَخِيَالُ: خاوه نی ره و نه سپ و

هیستر ۵ نه سپ سوار.

الْمَخِيلُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاویکه زوری خال

به جهسته ووه هه بن ۵ لایه قو

شیاو ۵ دهگوتری: (فلان مَخِيلُ الخیر).

أَلْخَيْلَةُ: شوينى نەسپ، تەويلەى
 نەسپ ۋە شىك و گومان، دىگوتىرى:
 (أَخْطَات فِيهِ مَخِيلَتِي) خەيالەم
 دىمبارەى نەو ھەلەى كرد ۋە
 ھەورىك كە بەپىي گرمەو
 بروسكەى بى دىبى بارانى بى
 بى ۋە تەكەبورو خۆبەزل زانىن،
 دىگوتىرى: (فَلَان ذُو مَخِيلَةٍ) ھەروا
 دىگوتىرى: (ظَهَرَتْ فِيهِ مَخَائِلُ
 النَجَابَةِ).

الْمُخَيَّلُ مِنَ الرِّجَالِ: بىاويكە زۆرى
 خىيال بەجەستەو ھەبن ۋە
 حوشتىك ھەلۇ نىشتىيە
 سەر كە ھەلۇ لىي بخوا.

الْمُخَيَّلُ: كەسىك لەسەر خەيال بىزى و
 بەخەيال ھەلۇ سەموت بكا.

الْمُخِيلَةُ: نەو ھىزە ناومكىيە شت
 كەمەندكىش دىكاو ناوينەى عەقلە.
 خَامَ فَلَانٌ خَيْمًا: فلانكەس لەو شوينە

مايەو ۋە پىلاننى داپشت بو
 يەككى ترو سەرگەوتوو نەبوو.

خَامَ الْأَرْضَ خَيْمَانًا: زەويپەكە بو نىشتە
 جى بون گونجاو نەبوو.

خَامَ عَنِ الْقِتَالِ: لەشەر ترساو ھەلەت
 نەپوترا بچىتە پىشەو.

خَامَ رَجُلَهُ: قاچى ھەلپى.
 اخامت الدابة: ولاخەكە قاچىكى

ھەلەئاو لەسەر سى قاچ
 ومستا ۋە بەحال قەراخى قاچە
 ھەلەئاومكەى لىزەو
 جەقاندبوو ۋە دىگوتىرى: (أَخَامَ
 الرَّجُلُ وَالذَّابَةُ إِحْدَى رَجُلِي).

أَخَامَ الْحَيْمَةَ: خىمەكەى ھەلەئا.
 خَيْمُ الْقَوْمِ: خەلکەكە خىمەيان ھەلەئاو
 چونە ناو خىمەكانيانەو.
 خَيْمُ فَلَانٍ: فلانكەس لەو شوينە جىگىر
 بوو تىيدا مايەو.

خَيْمُ اللَّيْلِ: شەو داپبوشى و لەخوى
 گرت.

خَيْمُ الرَّائِعَةِ بِالْمَكَانِ رِبَاثَتِهَا:
 بۇنەخۇشەكە لەو شوينەدا بلاو
 بۆو.

خَيْمُ الْوَحْشِيِّ فِي كَنَاسِهِ: دىمبا
 كىويپەكە چوو لەنەكەيەو
 بەجىي نەھىشت.

خَيْمُ الشَّيْئِ: شتەكەى وەكوو خىمە
 لىكرد.

خَيْمُ الْمَسْكِ وَغَرِهِ: مىسكەكەى داپوشى
 بو نەو ەى زياتر بۇنى كەسكون بى و
 داپوشەرمكەش بۇن بگىرى.

تَخْيِيمُ الْقَوْمِ: خەلکەكە چونە ناو
 خىمەكانيانەو ەو لەناوياندا
 نىشتەجى بوون.

تَخْيِيمُ السَّرِيعِ الطَّيْبَةِ فِي الثَّوْبِ:
 بۇنەخۇشەكە مايەو ەو چەسپا.

تَخِيْمَ مَكَان كَذَا: خِيْمَه‌ي لَهْفَلَان شُوِيْن
هه‌لدا.

النَّخَام: بېروانه (خَوَم).

الْحَامَةُ: بېروانه (خَوَم).

النَّخِيْمُ: سروش تو ته‌بيات و بنه‌ماو نه‌صل.

النَّخِيْمَةُ: همر خانويك كۆله‌كه‌ي داري

بۆبچه‌قېندري و گه‌لاو گياو گزي بۆ

بكري بيه‌سەقف و سيېه‌رو بته‌وي

خۆ له‌گه‌رما بپاري‌زي ۵ همر خانويك

له‌بهره‌و جه‌وال و خه‌راري

كۆله‌كه‌ي بۆ بچه‌قېني و به‌حمبل
بيه‌ستريته‌وه‌و قايم بكري ۵ واته:

(رשמال).

النَّخِيْمِيُّ: خِيْمَه دروستكەر.

النَّخِيَام: خِيْمَه دروستكەر.

النَّخِيْمُ: نەو شوپنەي خيەي تيدا

هه‌لداوه ۵ هۆبه‌و گه‌رمكه رשמال

نيشينه‌كان.

دمگوترئ: (ابن دأء).

الدُّثَّانُ: گمرو.

الدُّؤْيُ: بياوئك بزائى مال و مندالى

بى پموشتنو لئيان بى دهنك بى.

دَأَا: په لميكرده بازى به هيزى

هاويشت.

دَأَا في اثره: شوين پنى هه گرتو

به شوين ههنگاو مكاني نهودا روى.

دَأَا الْقَوْمُ: خه لكه كه كرده

پاله به ستوو شان ليك ترنج كردن.

دادا الشئى: شته كه راتهكان و خستيه

جمعو جوئ، داپپوشى.

تَدَأَا: بؤ موطاوعه عى (دأدا)

هاتوو ه له نه سپ كهوتنه خوار

مهيلي بؤ لكرده له رويشتندا به لاي

نهودا مهيلي كرد.

الدَّأَا: دوا روژى مانگ ه

دمگوترئ: (ليلة دأء) شهو كه زور

تاريكه.

دَأَا دَأَا: پربوو ه هه لمو بوو.

دَأَا الرعاء: قاپه كه پركرد.

دَأَا فلاناً: زورى له فلانكس كرد كه

به تيږى خواردن بخوا ه رقى ئ

بؤوه ه ناخوشى ويست.

پيتى دال هه شته م پيتى هيجايه،

مهخره جه كهى كه ناري زمان و بنكى

ددانى پيشينى سمره مويه.

دَأَبَ في العمل وغيره دَأَباً ودَأَباً:

. به ردموام بوو لهو كارمداو وازى ئ

نه هيناو به جيدي گرتى.

دَأَبَ الشئى دَأَباً: شته كهى به هه مند

وهرگرتو پييمو ه پابه مند بوو به ردموام

له كه ليذا خه ريكه به مې داپران.

دَأَبَ الدابة: به خيږايى ولاخه كهى

ليخورى

أَدَأَبَ فلاناً: فلانكس ناچار كرد

به ردموام بى له سمر كارمكهى.

أَدَأَبَ الدابة: ولاخه كهى به خيږايى

ليخورى.

الدَّأَبُ والدَّأَبُ: عادمه و دابو

نهرت ه قورشان دمهمرموى: ﴿مِثْلَ

دَأَبِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ﴾.

الدائبان: شهو روژ ه خورو مانگ.

دَأَبَ دَأَباً: پيس بوو، قورسو گران بوو.

دَأَبَ الشئى: شته كهى پيس كرد.

الدُّثُّ: رقو قينى به ردموام.

الدَّأَا: گهل و نه ته وهى نه حمه قو

گيل ه بؤيه به نهاده ميزادى نه حمه قو

رؤیشت.

دَاظُ الْقَرْحَةِ: برینکهای گوشو و کرایه‌وه.

دَالُ دَالًا وَ دَا لَا نَـأَ: به‌هیواشی

الدَّيْءُ: نښه‌مانی شان، پشت و پان

دفعه‌ی سنگ و پان په‌راسو که

به‌نښه‌مانی سنگه‌وه په‌یوه‌ست

دمبن و دایه‌نی منال و شوینی تیر

له‌قه‌وسدا و که‌فه‌لی خوشتر و (ابن

رؤیی و به‌تمبه‌لی رؤیی و

دَالُ الصِّيدِ: ښی‌لی له نیچیرمه که کردو

خستیه داووه.

دَاَئَهُ: ښی‌لی له نیچیرمه که کرد.

الدَّالُّ: گورگ و دم‌عبایه که و مکوو ریوی.

الدَّيْلُ: نښین ناوی، (چه‌قه‌ل).

الدَّالُّنُ: گورگ: چه‌قه‌ل.

الدُّلُولُ: به‌لاو کارسات

دَاَمَ الحَايِطُ دَاَمًا: کوله‌کهای به‌ر

دیوارمه که داو پالی پیوه‌نا خستی.

تَدَاَمَ عَلَيْهِ الشَّيْءُ: شته‌کان که و تنه

سهر په‌ک.

تَدَاَمَ الشَّيْءُ فَلَا نَـأَ: شته‌کهای به‌سهر

فلان‌ک‌ه‌س دا که و تو له‌سهری

کۆبووه ته‌نگی پی هه‌لچنی، پاله

په‌ستوی دا.

تَدَاَمَ الشَّيْءُ تَدَاَمَةً: شته‌که که و ته

سهری و له‌سهری کۆبووه.

الدَّيْمُ: شتی‌ک شتی‌کی تر داپو‌شی.

الدَّامُ: دم‌ریا.

دَاَ دَاوًا: به‌تمبه‌لی و فون‌گرانی

رؤیشتن.

دَاَيَ دَاَيًا: به‌هیواشی پاریزی برده

نیچیرمه که ویستی هه‌لی بخه‌له‌تینی.

دَاَيَ دَاَيًا: به‌تمبه‌لی و فون‌گرانی

دَبَا دَبَا: داسه‌کناو نارامی گرت.

دَبَا فَلَانًا بِالْعَصَا: به‌عه‌صاو گوچان

له‌فلانی دا.

دَبَاهُ وَعَلِيهِ: داپو‌شی و ژیرخاکی کرد.

دَبَّ دَبًا: به‌هیواشی رؤیی.

دَبَّ الشَّيْءُ فِي الشَّيْءِ: تی‌گه‌راو به‌ناوی

دا بلاو بۆوه دم‌گوتری: (دَبَّ الشَّرَابُ

فِي الْجَسَدِ): شه‌رایه‌که به‌ناو

جه‌سته‌ی دا بلاو بۆوه.

دَبَّ الْإِنْسَانُ وَالْخِوَانُ دَبًّا وَ دَبْنًا:

ناده‌میزاد مووه‌کانی زۆر‌بوون،

نازه‌له‌که خوری و کوټک و موی زۆر

بوو، دم‌گوتری: (دَبَّ وَجْهَهُ) و (وَدَبَّ

جَسْمَهُ) (هو أدبٌ وهي دَبَاءٌ).

أَدَبُهُ: وای لی کرد خل خل برپوا،

دم‌گوتری: (أَدَبُ إِلَى أَرْضِهِ جَدُولًا)

ورده ورده جو‌گایه‌کی به‌رمو

زمو‌پیه‌ک‌ه‌ی نه‌مو‌برد و هه‌رومه‌ا

دم‌گوتری: (أَدَبُ الْحَاكِمُ الْبِلَادَ)

فهرمان‌په‌وا وای کرد خه‌ل‌که‌که

هيواش بېته ژېر سيښهري
دادپهروهری.

دېبه: به مانا (أدبه) دی.

الدابة: همرچی به سمر زمويدا بړوا،
دوايی سه پینراوه به سمر ولاخی
باره بهردا.

الدب: بېچوی مانگا له سهرمتای
له دایکبوونی دا (گولکه له).

الدب: ورج (ورج دعبایه کی کیوییه و
درمندمیه و گوشتنه گهورمو که ته یه،
له سمر پاژنه پیسی قاجه کانی
دمروا هه روا به ریوازو ریرویش
دمگوتری.

الدب الأصغر: هموته وانه، کومه له
نه ستیریه که چواریان
چوارگوشه یی دموستن و سئی تریان
دمبته کلک بویان له کوتایان هوه
نه ستیره قوتبی هه یه.

الدب الأكبر: هموت نه ستیره له وینیه
هموته وانه به لام له وان گهورمترن.
الدباء: کوله که.

الدبابة: زری پوښ، نامیرکی
جهنگییه توپو رمشاشی له سمرنو
تایه کانی زنجیرن، له پلیتی نه ستور
دروست کراوه بو هیرش کردنی
سمر ریزه کانی دوژمن به گاردی.

الدبة: شوینیک لمبه لان بی، لمبی زور لی

هه بی: تهنگ زمو ناخوشی،
دمگوتری: (فلان وقع فی دبة) هه هروا
ناوه بو گوزی زهیتو کولینه ی
دوشاو.

الدبة: ورجه می: دپله ورج ریو
شوین و ریواز.

الدبوب: شتیک زور زمو ی
بکوتی هه فیتنه و دوو زمان هه هر
شتیک هه له و بی: برینیک خوینی
زور لی بی.

الدیب: هر شتیک به سمر زمويدا
بړوا (بېرو)

الديوب: فیتنه و دوزمان.

ألمدبة: زمویه که ورجی زور بی.

فهبج الشئ دجأ: شته که ی رازاندموه و
نه قش و نیگاری تیدا دروستکرد.

هبج المطر الأرض: بارانه که زمو ی ناوداو
سه وزو جوان بوو به گول و گولزار
رازاپه وه.

دبجه: رازاندیه وه.

الديباچ: جوریکه له پوښاک هه تان و
پوی له ناوری شمه.

ديباچ الرجه: جوانی پیستی دم و جاو.

ديباچة الكتاب: پیشه کی کتیب.

ديباچة حسنة: نوسلوبی جوان.

الديباچتان: دوکولم و (رومهت)،

دمگوتری: (هو یصرون ديباجته).

الديباجة في القضاء: ئەمۇ شوپىنەي

حوكمەكەي ئى دىمىكرارو، ناوى

دانگاۋ شوپىن و مىزۋو ژمارەي

قىمارو ئەم جۆرە شتانه.

ديباجة القانون الدولي: ھۆكارو مەبەست

لە دىمىكرىنى ئەم قانۇنە.

المنبج: لە زاراۋى زاناينى قىرمودەدا

ئەمۇمىيە ھاۋ تەمەن لە يەكتىرەۋە

رېۋايەت بىكەن ۋ تەمەن ۋ سەنەدو

رشتەيان يەك بى.

دبج: زەلىلو سوک بوو، چاۋ بەرمەۋ ژىر

بوو روى نايە چاۋ ھەلپى ۋ پىشتى

چۆمەيمەۋە لە رۇيشتىدا سەرى

دانەۋاند

دبج في ركوعه: لە ركوعدا پىشتى رىك

راگرتو سەرى دانەۋاند لاي سەرى

لەلای سەمتى نىزم تىرېۋو.

دبج في البيت: لەمەللەۋە خزاۋ نەھاتە

دەرى.

دبج ظهره: پىشتى خۇي دوۋلا ھىنايەمەۋو

ناۋقەمدى بەرز گىردەۋە تاۋەمكەۋو

سەنامى حوشترى ئى ھات.

إنتبج: بەمانا (دبج) دى.

دبج: پىشتى خۇي كۆرگىردو سەرى

دانەۋاند.

دباغ: جۆرە يارىيەكى مىندالى غەربە.

دبذب: ھەراۋ ھۇرپاۋ بەزمو رەزم.

الباب: كەسپك ھەر ھاۋارو قىرەۋو

دەنگە دەنگى بى.

البذب: تەپل، دومبەلەك.

البذبته: ھەر دەنگىك ۋەمكەۋو دەنگى

كەۋوتنى سەمى ۋلاخ لە شوپىنى رەق

ۋابى.

دبرت الريح دبراً: بايەكە بوو بەمباي

دەبۋور.

قبر السهم: تىرمەكە لەنىشانەي

ئاراستەكراۋ لايدا نەي پىكا.

قبر الشئ: شتەكە تىپەرى ۋ رۇيىۋو

بەسەرچو.

دبر فلان: فلانكەس قەۋتاۋ مرد.

قبر السهم الهدف: تىرمەكە نىشانەكەي

نەمپىكاۋ لەۋدىۋى كەۋت.

قبر: باي دەبۋور لىي دا.

قبر الحيوان: ئازەلەكە توشى دەردە

بىرىندارى ئازەلەنە بوو، پىشتو

جەمۋى بىرىندار بوون.

ادبر: كەۋتە ناۋ رەشەباۋ

زىيانەۋە ۋ لىمكۇتايى رۇۋى

جۋار شەمەمەدا سەفەرى كىردە پاشو

پىشى خۇي ناسىن، زانى كارەكە

چۇن بوۋو چۇن دەبى ۋ ۋلاخەكەي

پىشتى بىرىندار بوو.

ادبر الشئ: شتەكەي خىستە دۋا

خۇيەۋە.

أَدْبَرَ اللَّتَّبُ البَعِيرُ: کورتان پان زینمه

پشتی حوشرمهکی بریندار گرد.

أَدْبَرَ أَمْرَ الْقَوْمِ: سمر وکاری خه لکه که

کرد له بهر گهندهلی.

دَابَّرَ فُلَانٌ: فُلَانٌ مُرِدٌ.

دَابَّرَ الْأَذْنَ: له دواوه گوئی هه لنږی.

دَابَّرَ فُلَانٌ فُلَانًا: فُلَانٌ پِشْتی لَه فُلَانٌ

کردو روی لی و مرگنږا.

دَبَّرَ الْأَمْرَ: لَه کارمه که ورد بووه

سمر منجام و ناکامی لیک دایهوه.

دَبَّرَ الْحَدِيثَ: حَمْدٌ سَهْ كَهَى لَه كَهْ سَانِي

دیکه وه ریوایهت کرد.

دَبَّرَ الْعَبْدَ: بِه كَوِيلَهی خَوِي گوت: که

مردم تو نازادیه.

تَدَابَّرَ الْقَوْمُ: خَه لکه که کهوتنه

دزایه تیکردنی په کتری و دهنکیان

لیک دابږی و زویربوون.

تَدَبَّرَ الْأَمْرَ: لَه کارمه که ورد

بووه و پستی بزانی سمر منجامی

چونه.

اِسْتَدْبَرَ: لَه دواوه بوو شته که

هات و په سمنی کرد هه لی گرت.

اِسْتَدْبَرَ الْأَمْرَ: لَه كَوْتَاهِي دَا كَارْمَهی بوو

رون بووه، نهومی دواي کارمه بوو

د مرکه کوه له پيشدا نه می دزانی.

التدبير: رنځخستن (التدبير المنزلي)

رنځخستنی ناو مال و سمر و کاری

کردنی به شیوه په کی باش.

الدَّابَّرُ: شَوْنَكَه وَتَه، كَوْتَاهِي

هه رشتیک ده گوتري: (قَطَعَ اللَّهُ

دَابِرَهُمْ): خودا دوا و چه و ناخر

که سیانی بر پیه وه دوا برپاوي

کردن و هه روا ده گوتري: (مَا فِي

الْكَاثَةِ إِلَّا الدَّابِرُ): له تیر دانه که مندا

دواتریم پی ماوه.

الدَّابِرَةُ: شَوْنَكَه وَتَه لَه هه موو

شتیکه کوا تایی و دواي په که ی.

دَابِرُ الْخِيَانِ: شَا دَهْمَارِي قَاجِي.

دَابِرَةُ الطَّائِرِ: نِينَوَكِي پاشینی

قاجی بازو هه تو که به ونینو که زمبر

دوهوشینن و نا فرمتی پی و قه دهم

نمگه ت و تی شکان.

دَبَّارٌ: رَوُزِي جَوَارِ شَهْمَه پان

شهو که ی.

الدَّبَّارُ: تَيِّنَاجُون و هه وتان.

الدَّبَّارُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: لَه هه موو شَتِيك

کوا تایی و دوايینی، ده گوتري: (هَر

لَا يَدْرِي قَبَالَ الْأَمْرِ مِنْ دَبَّارِهِ) هه روا

ده گوتري: (أَتَى الصَّلَاةَ دَبَّارًا) دواي

تپه پرپوونی کات نوژی کرد.

الدَّبَّارَةُ: پَارِجَه زهويه که بوو کشتو کال

چاک بکری.

الدَّبُّورُ: جَوْر، ده گوتري: (لَيْسَ مِنْ دَبُّورِ

فُلَانٍ) فُلَانٌ كَمَسَ لَه جَوْرِي فُلَانٌ نِيَه.

لههاتندا دواكەسى ھاتوو ۋ پاش
تېپەريوونى كات دمگا ۋ نويزكردن
لهدوا كاتى دا.

النَّبْر: رمشه بایه که له خۆر ئاواوه
هه لدمی پێچه وانهی بای شه مان.

المُدَائِرُ: وهما خزانة و رهن.

الذَّابِرُ: نهو که سهی له قورماردا له
قهداحه که دمدا.

المُسْتَبِيرُ: كَهَيْك بهرمو بهخته و مری
یچی.

أدبست الأرض: زموى گياو گزى
دمر کردو رمشو سهوزى تيکه لاو
بوو.

دېسە: دایپوۆشی و شار دییه وه.

دَبَسَ الْخُفَّ: گۆرموییه‌که‌ی پینه‌کرد.

دَبَسَ الورقة ونحوها: كاغذه زمكانى
به ده ميس ليكدا.

ادبیس: رہنگی سور بوو کہمی رہنگی
رہشی تیکہل بوو.

الدِّبْسُ: نهوميہ رنگی سوربی و رمشی
تیکھل بی (ہی دبساء) (ک:
دُبس).

الذَّبُّ: دُشَاوِي تَرِي دَوَاي نَمُوِي
دَمَكُوئِنْدَرِي.

الدَّبْسُ: دُشَاوَى خورما يان شيله
خورما.

الدُّنْسَةُ: شتی رنگ سوری رمش

الذِّبْرُ: مال و سامانی زوړ، پوره ههنگو
 كومه له زرمه واله ۰ له هه موو
 شتيك دواوې ۰ دهگوتري: (جعلت
 كلامه ذبْر اذني) قسه كه ى فلانكه سم
 باشگو ى خست.

الدُّبُرُ: پشت: سمت و کفهل ۵ له هه موو
شتیک کۆتایی و دواپینی.

الدُّبْرَانُ: له زاراودی ئاسمانشوناسی دا
پینج نهستیږمن له بورجی شهور،
شهور بو خوۍ گهوره که یانه،
که لوۍ کی مانگه هه نندیکیش
دهلین: نهستیږمیه که کهوتوته
ننهان تورمیاو جهوزاوه.

الدَّبْرَة: پارچه زموییه که چاک کرابی
بۆ کشت و کال.

جوڳاي ناو لهنيو زهوييه
گشتو کاليه کاندا به تي شکان
لهشپردا به دمگوتري: (جعل الله عليهم
الدبره) خودا شکان و سهرشوري
به سهردا هيٺان، (جعل الله لهم
الدبره) خودا سهرکهوتني بو
مهيسر کردن به تي شکانی
دوڙ منه کهيان.

الدُّبْرَةُ: داهاتوو، دواوه پيچموانهي
رايردوو پيش ومخت.

الدُّبْرَةُ: برینی و لَاح ۵ تیشکان له شهردا.
الدُّبْرِيُّ: نهو كه سهی دوا ده كه وئ

تینگه پړاو ۵ جوړه کوټریکه.

وړېگری ۵ (ك: دْبُغ).

الدَّبَّاسُ: دوشاو دروستكهر،

الدَّبَّاعَةُ: به مانا (الدَّبَّاعُ) دى ۵ پېشه ی

دوشاوچى ۵ دوشاو فروش.

دمباغچیه تی.

الدَّبْسُ: خه لکى زورو هه مه جوړ.

الدَّبَّاعُ: کارى دмбаغچیه تی و خاراندى

الدَّبُّوسُ: گوچانى دار يان ناسن.

پېست بؤ نه وهى كه لکى لى

الدَّبُّوسُ: دهمبوس ۵ كه مرسته يه كى

وړېگری.

بچوكه له ناسن يان مه عدنه تر

الدَّبُّغُ: نهو مادانه ی پېستى پې دмбаغ

و مكوو بزمارو دمرزى، سه ري كى

دمكرى ۵

خړو نه وى ترى تيز شتى پې ليك

الدَّبُّغَةُ: به مانا (الدَّبُّغُ) دى ۵ (ك: ادباغ).

دمبه سترى.

الدَّبُّوْغُ: نهو بارانه يه زموى له پيس و

دَبَّشُهُ دَبَّشًا: تويكله كه ي لى كردموه

پوخه لى پاك دمكاتموه.

سپي كړد ۵ خواردى ۵ دمگوتري: (دَبَّشَ

الدَّبُّبَةُ: شوينى دмбаغ كړدن، دмбаغ

الجرادُ الأرضَ وفيها) كولله گياوگزى

خانه ۵ نهو پېستى دمه خريته ناو

ناو زموى خواردو روتانديپه وه.

دمباغموه ۵ (ك: مدباغ).

الدَّبَّاشُ: لافاوى گه وړه و سامناكو

دَبَّقَ الطائرُ: به دمبه كه باننده كه ي گرت.

رادمر، رامالهر.

دَبَّقَ دَبَّقًا: پيوه نووسا ۵ (دَبَّقَ بالشئِ)

الدَّبَّشُ: كه مرسته و شتو مه كى ناوما ل

به شته كه وه نووسا و لى نه بو وه.

كه بى كه لك بو ب.

دَبَّقَ الطائرُ: به مانا (دَبَّقَهُ) دى.

فَهَّغَ الجَلْدُ: پېسته كه ي لدمباغدا،

تَدَبَّقَ: بؤ موطاومعه ي (دَبَّقَهُ) دى.

خاراندى، تالى گزگلک و شتى وای لى

تَدَبَّقَ الشَّيْءُ: شته كه پيوه نووسا.

داه پارچه گوشت و رزيوى لى

الدَّبُّوقُ: همر شتيك لينج بى و له زگه

كردموه.

ناسابى؛ باننده و ميشى پې بگري.

دَبَّقَهُ: به مانا (دَبَّقَهُ) دى.

الدَّبُّوقُ: يارى مندا لان.

إندَبَغَ: بؤ موطاومعه ي (دَبَّقَهُ) دى.

الدَّبُّوقَةُ: موى بادراوى چندراو، يان

الدَّبَّاعُ: نهو كه مرسته و مادانه ن كه

موى شى كراوه.

پېستى پې دмбаغ دمكرى بؤ نه وه

الذَّبَّقُ: به مانا (الدَّبَّقُ) دى (ك:

پېسته كه بخارى و كه لکى لى

ادباغ).

الدُّيُيَّةُ: قوماشيکه له شاروچکې
(دبېق) ي ميصري دروست دمکړئ.

الدُّبُّق: دمگوترئ: (عیش دُبُّق)
ژيانیکي تمواو نيه زوري کهم و
کورې تېدا هن.

دَبَلُ الشَّيْ دَبْلًا ودبولاً: شتمکې همنگوک
همنگوککرد دمگوترئ: (دَبَلُ الْعَجِين)
همویرمکه همنگوک
همنگوککرد پارچه پارچه کرد
خرې هه لدان همروا دمگوترئ.

دَبَلُ الْأَرْضِ: زموييمکې بهزېل تيکردن
بههيزکرد.

دَبَلُ فُلَانًا بِالْعَصَا: ليکدان ليکدان به
گوچان له فلان کسي دا.
دَبَلُ فُلَانًا: قهلمو بوو خوۍ دارشتو
گوشتن بوو.

دَبَلُ الشَّيْ: شتمکې خره لنداو کردی
بهگو.

الدُّبَالُ: زېل و زال ه موادى عوضوى
يان نه باتى کهمېک رزى بې يان
بهمه ماوى پوښکابى و هيزېدا به
خاکه که بو کشتوکال.

الدُّبَالُ: جوگا ه تاعون و پمتا.

الدُّبَالُ: گريان ه به لارو کارسات ه (ک:
دَبُول).

الدُّبَالَةُ: همنگوکته همویرى زل ه تهمشته
همویر ه پاروى گموره ه دوومه لیکه

لَمَنَّاو سَكَا پمېدا دمېو
کوشنده به ه کونى پاچ و
تەشوى ه نه لقه ي زېرو زيو
به شيوى ساده دمکړته پهنجه.

الدُّبُولُ: شاهرمتى کوست کهوتوو که
شين و شه پوړ بکا ه به لارو
کارسات ه دمگوترئ: (دبلته الدُّبُول).
الدُّبِيلَةُ: به لارو کارسات ه دمگوترئ:
(دبلته الدُّبِيلَةُ).

الدُّبُولُ: کودمته بهراز (ک: دوابل).
الدُّبُولُوم: بېروانامه يمه که له بېروانامه
زانکو له زوور به کالوريوس و خوار
دکتوراوميه ه وکوو ماجستير وايه.
الدُّبُونُ: گهوو بهرچى نازم له قهغه زاو
(چندرایی) تهنلرایی ه (ک: أدبان
ودبون).

الدُّبُونَةُ: پاروى گموره.

دَبِي دَبِيَا ودب: به مانا (دب) دئ.

دَبِيَّتِ الْأَرْضِ: کولله بيستان و گياو گزى
ناو زموييمکې خوارد.

أَدَبَتِ الْأَرْضُ: زموييمکه کولله ي زور
بوو.

الدُّبِي: کولله پيش نه موى بتوانى
بفرئ ه همنگ.

الدُّبِيَا: زموييمکه کولله بيتانى زور بى.

دَلَّتِ السَّمَاءُ دَلًّا: ناسمان بارانيکي
که مې باراند.

هه لجنی.

وَقَّتِ السَّمَاءُ الْأَرْضَ: ناسمان بارانیکی

وَقَّرَ فُلَانًا: جوبیهو عه‌بای لم‌بهر

که‌می بارانده سمر زه‌وی.

فَلَانُ کَسَ کرد.

وَقَّتَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی پال پی‌ومنا.

تَدَاثَرَ: به‌مانا (دَکَر) دئ.

وَقَّتَ فُلَانًا: باش‌باش له‌فَلَانِ کَسی دا.

تَدَاثَرَ: عه‌بای پو‌شی ه خوی به‌عه‌باو

وَقَّتَ فُلَانًا بِالْحَجَرِ: به‌مردی له‌فَلَانِ گرت

جوبیه داپو‌شی.

به‌مردی پی دا‌دا.

تَدَاثَرَ الشَّيْءُ: سمر شته‌که که‌وتو

وَقَّتَ فُلَانًا بِالْعَصَا: به‌گو‌جان له‌فَلَانِ دا.

به‌سمری دا زال بوو.

وَقَّتَ فُلَانٌ دُنَا وَدَقَّةً: نه‌ندام‌میکی جه‌سته‌ی

إِدَاثَر: به‌مانا (کَدَاثَر) دئ.

فَلَان به‌سروشت خواری‌وو.

انْدَاثَر: به‌مانا (دَکَر) دئ.

الْدَّيْثُ: تم‌نیشت ه یارانی که‌م ه (ک: دِثَاث).

الْأَدَاثَر: بی ناگا.

الْدَّيْثَاثُ: که‌سی‌که به‌قو‌چه‌فانی راوی

الدَاثَر: بی ناگا ه که‌سی‌ک زور گرنگی

پالنده بکا (ک: دُثَاث).

به‌خو ری‌ک‌خستن نه‌داو پو‌شاک

الدُّثَّةُ: هه‌لامه‌تی سوک، په‌سیوی‌یه‌می

چل‌کن و سمر و ریش ژاکاوبی.

که‌م ه (ک: دُثْ).

الْغَاثَرُ: پو‌شاک‌یکه له‌سمر پو‌شاک‌ی

وَقَّرَ الشَّيْءُ دُلُورًا: کون بوو رو‌ژگاری زوری

پی‌ویست له‌بهر ده‌کری.

به‌سمر دا تی‌په‌ری.

الدَّيْثَارِي: پی‌اوی ته‌مبه‌لو کارنه‌که‌م.

وَقَّرَ الْمَنْزِلُ: خانوومه که‌م کون بوو رو‌خا.

الدُّثَرُ: زورو زمبه‌ندمی هه‌موو

وَقَّرَ الثَّرْبُ: قوماشه که‌م چل‌کن بوو.

شَتِيك ه ده‌وله‌مه‌ندو ساماندار ه له

وَقَّرَ السِّفْهُ وَالْحَوَه: شمشیرمه که‌م هینا

حه‌دیث دا هاتووو: (ذهب اهل الدثور

چونکه له‌میژه مش‌تو مال نه‌که‌راوه.

بالأجور).

الدُّثَرُ: که‌سی‌ک بزانی جوان سمر و کاری

وَقَّرَ الْقَلْبُ: دل‌مه که‌م غافل بوو زم‌نگی گرت.

مالی خوی بکا.

وَقَّرَ فُلَانٌ: فُلَان پیر بوو که‌وته سال‌موه.

الدُّثَرُ: چل‌ک ه (ک: أَدَاثَر).

وَقَّرَ الشَّجَرُ: دره‌خته‌که که‌لای کردو لقو

الْثُّثَرُ: به‌مانا (الْمَثَدِر) دئ ه هه‌روا

پو‌پی زور بوون.

به‌مانا (الدَّيْثَارِي) دئ.

وَقَّرَ الطَّائِرُ: پالنده که‌م هیلانه‌که‌ی خوی

وَجَّ دَجًا وَدَجِيحًا: که‌وته رو‌یشتن ه به‌له‌ی

رَن‌کو و پَن‌ک کرد.

وَقَّرَ عَلَى الْمَيْتِ: گو‌زی مرده‌ومه‌ی

- کرد، بازرگانی کرد، بویه دهگوتری: (ما حَجَّ وَلَكِنْ دَجَّ) فلانكس بهمه بهستی حه ج و عیبادمت نه چوووه بؤ مهككه بهلكوو به مه بهستی بازرگانی چوووه.
- دَجَّ السُّطْحُ: بانهكه دلۆپه ی کرد.
- دَجَّ اللَّيْلُ: شهو كه زۆر تاریك بوو.
- دَجَّ السَّرْدُ: پهردمكه ی دادایه وه.
- دَجَّتِ السَّمَاءُ: ناسمان هه وراوی بوو.
- دَجَّ فُلَانٌ: فلانكس خوی بهست و چهکی ههنگرت.
- دَجَّ فُلَانًا: چهکی لهفلان بهست و پرچهکی کرد.
- تَدَجَّ: بؤ موطاومعه ی (دَجَّه) هاتوووه دهگوتری: (تَدَجَّ فِي سِلَاحِهِ) بهچهكه وه خوی رانواند.
- الدَّاجُ: نهو چاو ساغو حه مال و خزمه تکارانهن كه له گه ل حاجیانان، دهگوتری: (أَقْبَلَ الدَّاجُ) والداج حاجی و خزمه تکارو چاوساغو و چاپهزو حه مال و قه تارچی هه موویان گه پانه وه.
- الدَّاجَةُ: به مانا (الداج) دی.
- الدَّجَاسَةُ: مریشك به نیرو مییه وه واته: مریشكو كه له شیر نه وه بهرزیایه ی له بهرسنگی نه سپ پهیدا دهی ۵
- سهرمه ته شی (ك: دَجَاح وَدَجَّ).
الدَّجَاجِي: تاریك دهگوتری: (أَسْوَدَ دَجَاجِي)، (لیل دجاجی و شعر دجاجی).
الدَّجَّةُ: نهو په ری تاریکی ۵ (ك: دَجَّ).
الدَّجُوجُ: به مانا (الدَّجَاجِي) دی، دهگوتری: (لیل دجوجی و شعر دجوجی).
الدَّجِيجُ: به مانا (الدَّجَاجِي) دی.
الدَّيْجُوجُ: شهوی زۆر تاریك واته: ههر به مانا (الدَّجَاجِي) دی.
الدَّجُجُ: كه سینك پر چهك بی ۵ چهکی ته وای له خو بهستی ۵ ئیشك.
دَجَّ دَجَّ: دمنگیكه مریشكو كه له شیر ی بی بانگ دكری.
دَجَّتِ الدَّجَاجَةُ: مریشكه كه بازی دا هه لفری.
دَجَّجَ فُلَانٌ: فلانكس بانگی مریشكه كانی كرد و تی (دج دج).
دَجَّجَ اللَّيْلُ: شهو كه تاریك بوو.
الدَّجْدَاجُ: رمش و تاریك له همرشتیك بی ۵ زۆر تاریك.
دَجَّرَ دَجَّرًا: سهرسام بوو، سهرخوش بوو.
دَجَّرَ النَّاسُ: خه لكه كه توشی ئازاومو گیره موژ بوو ۵ (هر دَجَّرَ و دجران و هی دجری) ۵ (ك: دَجَّرَ).
دَجَّرَ: هه لثات.

اندجر الحبل والوتر ونحوها: حبلهكه يان ژبیهكه شل بؤوه.	دَجَمَ اللَّيْلُ دَجًا وَدُجْمَةً: شهو مکه تاریک بوو.
الدُّجْر: لؤبیا ۵ له حه دیشی عومهردا هاتووه: (اشترلنا بالنوی دجرأ) ۵ لوتی هه وچار؛ نهوداره ی گاسنه که ی پیوه قایم دمکری.	دَجِمَ: غه مناک بوو.
الدَّجْران: نهو داره ی رادمنگیودری بؤ که پرو سابات.	دُجِمَ: به مانا (دَجِمَ) دی.
الدَّجُور: تاریک و رمش ۵ دمگوتری: (لیل ديجور وديعة ديجور و تراب ديجور).	الدُّجْمُ: جؤر، دمگوتری: (أمن هذا الدُّجْم أنت): نهو تؤ له م جؤرمکه سانه ی؟
الدَّيْجُورِي: تاریکایی و رمشایی.	الدَّجْمُ: هاوړی نزیک ۵ رموش ۵ (ك: دجوم)
دَجَلٌ: درؤو چاوو راوی کرد.	الدُّجْمَةُ: رښ بازو په پیرموو پرؤگرام ۵ هاوړی نزیک.
دَجَلُ الشَّيْءِ: شته که ی داپوشی ۵ (دَجَلُ السَّيْفِ) شمشیرمکه ی زمړکه فست کرد.	دَجَنَ الْيَوْمُ: نه مړؤ هه مووی هه ورو ته م غاربوو.
دَجَلُ الْحَقِّ: حه قو راستی تی که ل به درؤو سته م کرد.	دَجَنَ السَّمَاءُ: ناسمان بارانی باران.
دَجَلُ الْأَرْضِ: زموییه که ی به زبل تی کردن به هیزو بیت دارکرد.	دَجَنَ الْمَكَانَ: لهو شوینه نیشته جی بوو، ومگری بوو پیوه ی راهات دمگوتری:
الدُّجَالُ: زبل و شیاکه.	(دَجَنَ الْحَيوان، وَدَجَنَ الطَّيْر).
الدَّجَالَةُ: قه تران.	أَدَجَنَ: چوو ه ناو هه ورو ته مو مژموه.
الدُّجَالُ: ناوی زیړ ۵ دروزن و ساخته چی و چاوو راوگر ۵ جه جان.	أَدَجَنَ الْيَوْمُ وَالسَّحَابُ: به مانا (دَجَنَ) دی.
الدَّجَالَةُ: هاوړی زؤرو بارگرانو به مئړک و ئورک.	أَدَجَنَ السَّمَاءُ: ناسمان بارانه که ی دریزه ی کیشا.
الدُّجَيْلُ: به مانا (الدَّجَالَةُ) دی.	أَدَجَنَ عَلَيْهِ الْحُمَيَّ: له رزو تای توشبووه له کوئی نابیته وه.
	دَاجَنَه: به باشی تی که لاوی کرد.
	الدَّاجِنُ: همر نازهل و بانندو دمعبایه ک مالی بیی و رام بیی له گهل نادهمیزاددا هه لباک ۵ (ك: دُواجِن).

الدُّجْنُ: نَمُو حَالَتِهِ يَه هه ور سه رانسمر
ولات دابگرئ.

الدُّجْنَةُ: رَمَاشِي، تَارِيكِي، (ك: دُجْنُ).

الدُّجْبَانُ: نَمُو حَمِيَوَانَمِيَه مَالِي بِي
له مهر جُورِيك بِي ه (ك: مداجين) ه.

دَجَا دَجْرًا وَدَجْرًا: تَهَوَاو بُوو بِيگَمِي.

دَجَا السَّحَابُ: هه ور مکه بلاو بووه.

دَجَا اللَّيْلُ: شَهْمَكَه بَه تَارِيكِي خَوِي
دوناي داگرتو هه موو شَتِيكِي
داهووش.

دَجَا الشَّيْءُ دَجْرًا: شَتَمَكِي دَاهُووشِي و
پهردهي پيئادا.

أَدَجِي: بَه مَانَا (دَجَا) دِي.

أَدَجِي الشَّيْءُ: بَه مَانَا (دَجَا) دِي.

دَاَجَاءُ: رَقُو كِيْنِي خَوِي لِي شَارْدَمُوَه
دوژمنايه تي بُو دهرنه خست.

تَدَجِي: بَه مَانَا (دَجَا) دِي.

الدَّاجِيَّةُ: تَارِيكِي ه (ك:

دَوَاج) ه دَمَكُوْتَرِي: (نَعْمَة دَاجِيَة)

نِيْعَمَه تِيكِي زُوْرُو زَمِيْنَدَه.

الدُّجِي: رَمَاشِي شَهو تَارِيكُو
تُونَه كِي ه دَمَكُوْتَرِي: (لَيْلَة دُجِي).

الدُّجَةُ: قُوْبِجَمِي كِرَاس ه (ك: دُجِي).

الدُّجِيَّةُ: تَارِيكَايِي ه كُوْخْتَمِي رَاوَجِي
(سَهْمَكَمَرِي رَاوَجِي)

الدِّيَاجِي: تَارِيكِي مَكَان.

دَحَبَهُ دَحْبًا: پَالِي پِيُوْمَنَا.

دَحَبَهُ: سُوِيَهوَه، خَوْرَانْدِي، قَالِي كِرْدُو
هِيْنَاي و بَرْدِي رَايَكِيْشَا.

دَحَّ فِي قَفَاهُ دَحًا وَدَحَوًا: پَالِي پِيُوْمَنَا.

دَحَّ فَلَاحًا: دَمَسْتِي بِلَاو كِرْدَمُوَهو پِيَاْمَالِي،
دَمَسْتِي بِلَاو كِرْدَمُوَهو كِيْشَاي
بَه جَمَسْتَهِي فَلَانَكَمَسَدَا ه پَالِي
بَه فَلَانَكَمَسَهوْمَنَا.

دَحَّ الشَّيْءُ: شَتَمَكِي پَان و پُوْز كِرْد
هاوَسَانْدِي ه دَمَكُوْتَرِي: (دَحَّ الطَّعَامُ
بَطْنَةً) خَوَارْدَنَه كَه وَرَكِي لِيك
كشاندَمُوَه.

دَحَّ الشَّيْءُ فِي الْأَرْضِ: شَتَمَكِي بَه زَمُوِيْشَا
پَان كِرْدَمُوَه تَا جَاك جَاك
بَه زَمُوِيْجَمَكَمَا نُووسَا.

إِنْدَحَّ: بُوْ مَطَاوَمَعَمِي (دَحَّ) دِي.

الدُّحُوْحُ: بَه رَفْرَاوَان و پَان و
بَه رِيْن ه نَافَرَمَتِي گَهوَرَه ه حُوْشْتَرِي
زَه لَامُو كَمَتَه ه (ك: دَجَحَّ).

دَحَّ دَحَّ: وَشَهْمَكَه كَه نَارِاسْتَهِي نَمُو
كَه سَه دَه كَرِي كَه دَان دَمْنِي
بَه كِرْدَارَمَكِي، مَهْمَسْت لِيْي
بِيْدَمَنگ بَهوْجِي دِي دَرِيْزَه بَه دَان
پِيَاْنَاهَمَكَمَت مَهْدَه.

الدُّحَادُحُ مِنَ الرِّجَالِ: پِيَاوِي كُوْرْتَه بَالَاي
وَرگ زَل (ك: دَحَادِح).

الدُّحَادُحُ: بَه مَانَا (الدُّحَادُحُ) دِي.

الدِّحْدَحُ: نَافَرَمَتِي كُوْرْتَه بَالَاي وَرگ زَل.

الدَّخِیْعَةُ: به مانا (الدَّخَاخُ) دى.

دَخَرَهُ: خولانديپهوه.

دَحْرَهُ دَحْرًا وَدُحْرًا: پالى پيومانو دورى خستهوه.

انْدَحَرَ: بۇ موطاومعهى (دَحْرَهُ) دى.

دَخَرَجَهُ دَخْرَجَةً دُحْرًا: خستيه چمو

جول و بهرمو خوار پالى

پيومانو بهدمورى خوى دا

خولانديپهوه.

تَدَخَّرَجَ: بۇ موطاومعهى (دَخْرَجَهُ) دى.

الدُّخْرُوبَةُ: خولخولوكه نهومى

دميخوليپيتهوه نهومى قالونجه

لهزبل و زال و پيسايى كوى

دمكاتهمو خپرى هه لدمدا (ك):

دخاريچ).

الدُّخْرِيخُ: دانه و ئلهيمكى خپرى هچكوله و

رشكه ليه تيگه ل بهگه نم

دميخ و مكوو گزنيژه.

الدُّمُخْرَجُ: خپرو خولاوه.

الدُّمُخْرِيخُ: قالونجه.

فَحَسَ السُّبُلُ دَخْسًا: گوله گه نم و جوكه

خوى پر كردو كامل بوو،

دمشگوتري: (دَحَسَ الزَّرْعُ).

فَحَسَ الْبَيْتُ: خانوومكه به خاومن مال و

مندالى خاومنهكهى ناومدان بووه.

فَحَسَ يَدَهُ فِي الدَّبِيحَةِ: پهمنجهكانى خسته

نيوان پيست و گؤشتى كوشتيپهكه

بۇ نهومى بيگروى.

فَحَسَ بِرَجْلِهِ: به قاجى شتهكهى سهرو

ناو كرد بۇ نهومى بزاني چيپه و چى

نيپه.

فَحَسَ بِالْشَّرِّ: پيى ريگخست و پانى

كردهوه به جورىك نه زاندرى چون

بووه.

فَحَسَ بَيْنَ الْقَوْمِ: فيتنه و ناشوبى له ناو

خه لكه كه ناپهوه.

فَحَسَ بَيْنَ الصُّلُوفِ: كه ل و كوني ناو

ريزماكانى پر كردهوه.

فَحَسَ الْإِلَاءَ: زمره كهى پر كرد.

فَحَسَ مَا فِي الْإِنَاءِ: نهومى له قاپه كه دا بوو

هه ئيلوشى لستيمهوه.

فَحَسَ الشُّيَّ فِي الشُّيَّ: شتهكهى خسته

ناو شتهكهى ترمهوه.

فَحَسَ الْحَدِيثَ عَنْهُ: هسهكهى ئى شاردهوه.

دَحِسَتْ الْأَصَابِعُ: پهمنجهكان توشى

زيپكه و بالوكه بوون، نيوان نينوك و

گؤشتى پهمنجهكانى جوړه

نمخوشيپهكيان ئى پهيدا بوو.

أَدْحَسَ السُّنْبُلُ: گه نم و جو

دوورو او مكهى گيرم كرد.

الدَّاحِسُ: جوړه زيپكه و برينداريپهكه

له نيوان نينوك و گؤشتى پهمنجهكان

پهيدا دميخ دمبيته هوى دمهاتنى

نينوكه كان جوړه اوساوى و گري

پهيدا بوونيكه له په نجه كاندا پهيدا
دهبئ.

الدَّاحُوسُ: به مانا (الداحس) دئ.

الدَّحَاسُ: پرېوونو پالنه په ستوو
قهرمبالقي ه دمگوترئ: (بيت دحاس)
مالتيكي خيزاندارو قهرمبالقه.

الدَّحَاسُ: پرېويه كه، خشوكيكه،
كرميكه زمرده له ژړر زمويده دهرى
دينن و دميكه نه كه پك و داو بو
چوله كه گرتن ه (ك: دحاحس).

الدَّحَاسَة: به مانا (الدحاس) دئ.

الدَّحْسُ: كشتوكال: كه گولمكاني پرېن و
كامل بئ.

الدَّيْحَسُ: شتى زورو زمبه نده.

دَحَضَ دَحْضاً: په لهى كرد.

دَحَضَ الْأَرْضَ بِرَجْلِهِ: به قاجى گلمكه
پشكنى و نه مديوو نه و ديوى
كرد ه دمشگوترئ: (دَحَضَ الْمَذْبُوحَ
بِرَجْلِهِ) ه به قاج كوشتيه كه
نه مديوو نه و ديوو كرد.

دَحَضَتْ رِجْلَهُ دَحْضاً وَدَحْضاً: قاجى
هه لخليسكا.

دَحَضَتْ الشَّمْسُ: خور به لای ناوايوون
كلايوو.

دَحَضَتْ الْحَبَّةَ: به لگه كه پوچايه وه.

دَحَضَ بِرَجْلِهِ دَحْضاً: به قاجى شته كه
پشكنى.

دَحَضَ عَنْ الْأَمْرِ: له كارمكهى كولييه وه.

دَحَضَ رَجْلَهُ: قاجى هه لخليسكاند.

دَحَضَ الْمَاءَ الْأَرْضَ: ناومكه وای له
زمويه كه كرد قاجى لى
هه لخليسكى.

دَحَضَ الْحَبَّةَ: به لگه كهى پوچ كردم وه
رمتى كردم وه.

ادْحَضَهُ: پالى پيومانو له شويى خوى
له قى كرد هه لخليسكاند
دمگوترئ: (ادْحَضَ الْقَدَمَ).

ادْحَضَ الْحَبَّةَ: به لگه كهى پوچ كردم وه.
الدَّاحِضُ: دمگوترئ: (فلان داحض)
فالانكس رارايه وه مردم له سهر
باريك و له ه وايه لى دمدا.

الدَّاحِضَةُ: دمگوترئ: (حَبَّة داحضة)
به لگه په كى پوچ لى كراويه ه
به لگه په كى بئ بنه ماو پوچه.

الدَّحْضُ: خليسكان ه خليسكاوى
دمگوترئ: (مكان دَحْض).

الدَّحْضُ: دمگوترئ: (مكان دَحْض)
شوينيكي خليسكه.

الدَّحْضُ: به مانا (الدحض) دئ.

الدَّحَاضُ: شوينى هه لخليسكان.

الدَّحِضَةُ: شوينى هه لخليسكان ه (ك:
مداحض).

دَحَضَتْ يَدُهُ عَنِ الشَّيْءِ دَحْضاً وَدَحْضاً
ودحاضاً: دمستى نه گه پشته شته كه،

دمستی کورتی هینا.

دَحَقَّتِ الحاملُ بالجَنین: نافرته سک

پرېکه منداله که

له بارجوو (دَحَقَّتِ الحاملُ بِرَحِمِها)

نافرته که مندالانی خوۍ

دمرهینا.

دَحَقَّ الشَّيْءُ: شته که ی پال پیومنا دوری

خسته وه، دمری گرد، دمگوتری:

(دَحَقَّ النَّاسُ فُلاناً) خه لکه که چ

گرنگیکیان به فلان کهس نه دا.

أَذَحَقَهُ: دوری خسته وه دمری گرد،

دمگوتری:

أَذَحَقَهُ اللهُ: خودا له هه موو خپرو

بیړی بچ به شی کرد.

أِنْدَحَقَّ: له شوینی خوۍ راساو روۍ.

أِنْدَحَقَّ بَطْنُهُ: ورگی زل بوو.

الدَّاحِقُ: نافرمتیکه دواۍ مندالبون

مندالانی بیته دمر (ك: دواحق).

الدَّحَاقُ: هاتنه دمره وه مندالان دواۍ

مندالبون.

الدُّحُوْقُ: که سی که زور چاوی جمو

جول بکاو نه توانی

رایبگری نافرمتیک دواۍ مندالبون

رحه می بیته دمر هه روا نافرمتیک

به سکیک زیاد له مندالیک بی.

الدُّحِيقُ: دمرکراو دمگوتری: (فلان

دحیق القوم) فلانکهس دمرکراو

رمتیند راوی گه له هه روه ها

به نافرمتیک دمگوتری: به سکیک

زیاد له مندالیک بی هه چاو که زور

جمو جول بکاو خاونه که ی

نه توانی بیوستینی.

دَحَقَبَهُ: له دواوه به توندی پالی پیومنا

پاله به ستوی دا.

الدُّحُومُ: که تهو زمبه لاه ورگ زل.

فَحَلَ دَحْلاً ودحلاً: چووه ناو

به نا به سیو دابو نمریتی عمره ب

وه هابوو له ناو ماله که یاندا زوریک

پچکوله به نا به سیو یک شوینیکی

به لاهو یان دروست دمگرد بو نه وه ی

که میوانیان هات نافرمتیان خوۍ یان

بخزیننه نهو به نا به سیوه میوان

نه یان بین هه بهو شیوپنه به نا به

دمگوتری: (الدَّحْلُ).

فَحَلَ دَحْلاً: چووه به نا رشماله که، چووه

دوا خیومته که ترساو خوۍ

شارد مه هه لهات.

فَحَلَ الْأَرْضَ دَحْلاً: له زموی به که دا

چالیک هه لکه مند سهره وه ی

تهسکو بنکی پان.

فَحَلَ الْبَئْرَ: نه ملاو نه ولای بیرمه که ی

هه لکولی.

فَحَلَ دَحْلاً: کورته بالا بوو هه لهو بوو،

ورگی گه وره بوو شوپ

بووه ۵ رموشتی ناشیرین بوو فیلبار
 بسوو ۵ له ماته کهدا خوۍ گرت تا
 بموړستی خوۍ شته که ی کړی ۵ زورو
 زه به منده بوو.

أَدْخَلَ: چوونه ناو بهنا په سیووه،
 چووه زوری که نارووه.

دَاخَلَهُ مُدَاخَلَةً وَدَحَالًا: چاوو راوی
 لیکرد ۵ زانیاریه که ی ل شاردووه
 به که سانی تری گوت.

الدَّاحِلُ: دل پیس و کیناوی.
 الدَّاحُولُ: ته لمو که به که بو گرتنی
 ناسک و ریوی و دعبای لهو
 جوړه ۵ (ک: دواحل).

الدَّحَالُ: نیچر هوان که نیچر به ته له
 بگری.

الدَّحْلُ: چالیکه له زموی هه لکه ندری
 لای سمره وی ته سک و لای خواووی
 پان و پوړ: بهنا پاساریکه عمره ب
 له ناو خانوودا دروستی ده که ن بو
 نه وه ی که میوانیان هات خیرا
 نافرمتیان به نه نه وی و میوانه که
 نه میانی بی ۵ شوینیک ناوی تیدا
 کو بیته وه ۵ (ک: ادخل و ادحال
 و دحال).

الدَّخْلَاءُ: بیر سمره که ی ته سک و
 ژرمو وی پان و پوړی.

الدَّخْلَةُ: به مانا (الدخلاء) دی.
 الدُّحُولُ: به مانا (الدحلاء) دی ۵ نه بانی

حوشتر له به کتر.

الدَّحِيلَةُ: چالیکه له ناو زمویدا
 سمره وی ته سک و ژرمو وی پان.
 دَخَلَ بَطْنَهُ: گمده ی هموای کرد (سکی
 فش بوو).

دَحَمَهُ دَحْمًا: به توند پالی پیوونا.
 الدَّاحِوْمُ: ته لمو که به که بو گرتنی ریوی
 ناسک و کمرویشک.

الدَّحْمُ: بنه ماو بنیچه، دمگوتری: (هر
 من دحم فلان) نه وه له نه وه ی فلانه.
 دَحَمَ الْقَرْيَةَ: دیزه که ی پر کرد.
 دَحَسَ الْيَلَّ: شهو تاریک بوو،
 تاریکی به که ی پهری سه مند.

الدَّحَامِسُ: ره شو زور تاریک ۵ نازاو
 که تهو زه به للاح.

الدَّحْمَسُ: تاریک: زور تاریک: هیزه ی
 سرکه.

الدَّحْمَسُ: به مانا (الدَّحْمَسُ) دی.
 الدَّحْمَسُ: به مانا (الدَّحْمَسُ) دی ۵

الدَّحْمَسَانُ: ره شی زور که تهو
 زه به للاح ۵ له حه دیشدا هاتووه:
 (كان يُباع الناس وفيهم رجل
 دَحْمَسَان) همروا به مانا ناده میزادی
 نه حمه ی که تهو زه به للاح
 دی ۵ دمگوتری: (رَجُلٌ دَحْمَسَانِي).

الدَّحْمَسَةُ: تاریک، زور تاریک ۵ (ک:
 دحامس).

الدُّخْمَةُ: تاريك، زور تاريك، دمگوتري: (ليلة دخمة).

خوپين.

دَخَمَهُ ربه: خولانديده وه بهراکشای و

فرېند راوی له سهر زموی به جیي هیشت کوژا بوو پئی ل دمنرا.

الدُّحَامِلُ: ناده میزادی که تمو گوشتن.

الدُّحْمَلُ: نهو که مهای پیستی شوپ بوبیت موه.

الدُّخْمَةُ: نافرمتی که تمی زه لام.

دَحِنَ دَحْنًا: قهلمو بوو بووه کوئم بنه، ورگی زل بوو داچوړا رهوشت ناشرین بوو.

الدُّخْنُ: زه لامی ورگ شری گه ده زلی کورته بالا.

الدُّخْنَةُ: به مانا (الدُّخْنُ) دئ نه ستورو خه پلهو پان، ته پوئلکه.

الدُّخُونَةُ: به مانا (الدُّخْنُ) دئ.

الدُّيْعَانُ: کولله.

دَحَا البَطْنُ دَحْوًا: ورگی له بهر گه ورهیی داچوړاوه.

دَحَا الفَرَسُ: نه سپه که ده سته کانی به سهر زمویدا رادمکیش سمه کانی له زموی بهر زه کرد موه.

دَحَا الشَّيْءُ: شته که ی راخستو بلاوی کرد موه دمگوتري:

دَحَا الله الأرض: خودا زموی راخست هانی کرد موه هانی پیومنا.

دَحَا الماشية: نازده کانی رادان لیي

تَدَحَّى: بلاو بؤومو بهر فراوان بوو.

تَدَحَّتْ الإِبِلُ في الأرض: حوشر مکه

پیکوئی کرد زموی به که ی ژیر

خوی جال کرد کاتیک حوشر نه م

پیکوله دهکا که قهلمو دمی.

الأُدْحُوَّةُ: شوینی هیلکه کردنی نوعامه و

بیجو هه لهینانی.

الأُدْحِيَّةُ: به مانا (الأُدْحُوَّةُ) دئ بویه

به نوعامه دمگوتري: (بت أذحیه).

الدُّحِيَّةُ: مهیمون.

الدُّحِيَّةُ: سهر وکی عه سکر.

الدُّحَاةُ: داریکه مندا ل پاری پی

دهکا یاری به که دانیش توانی مه که

له ناویاندا باوه، نه م یاری به بریتی به

له چمند بهر دوجکه بهک و مگو حهب،

چمند کونیکی بجکوله هه له که نه م

نه منجار که میک لییان دور ده که نه موه

بهر دهکان ناراسته ی کونه که مان

ده که نه، جا نه گهر بهر ده که به که

به که چوونه کونه که نه موه نه موه

براو مبه، نه گینا دؤراوه.

الدُّحُونَةُ: برپوانه (دُخْنُ).

دُخْنُهُ دُخْنًا: زملیل و ژیر ده سته ی کرد.

دُخْ دُخْعًا وَدُخْعَةً: رهنگی رمشو لیل

بووه دمگوتري: (هر أَدَخَ وهی

دُخَاءً).

الدُّخُّ: دوکهل (الدُّخُّ) دوکهل ۵ رومکیکه
له ناو باخدا.

دُخُّ دُخُّ: وشه په که دهگ ووترئ:
بهمه بهستی بږدانی که سیلک و
بیدمنگکردنی.

دَخْنَخ: په لهی کرد، خیرا خیرا
هه نگاوی هه لئنا ۵ هه نگاومکانی
کورت کردنه وه ۵ ماندوبوو.

دَخْنَخ عَنْ كَذَا: وازی ئی هیئا (دَخْنَخ
عنه كذا): فلان شتی ئی مهنه کرد.
دَخْنَخ الْقَوْمَ: سهری له خه لکه که
شیواندو زه لیلی کردن و ولاتی
داگیر کردن.

تَدَخْنَخ: بؤ موطاومعهی (دَخْنَخَه)
دئ ۵ ویکهاته وه کرژ بوو.
تَدَخْنَخ اللَّيْلُ: تاریکی شهو تیکه لاو به
بونمه و مربوو.

الدُّخَادُخ: کورته بالا.
الدُّخَادُخ: پیرویه کی زمرده حاجی زورن
(هه زارپئ).

الدُّخُّخ: به مانا (الدُّخَادُخ) دئ ۵ همروا
به مانا (الدُّخَادُخ) دئ.
دَخْنَرَه: زمرکه فتی کرد.
الدُّخْدَارُ: نالتون ۵ جوړه قوماشیکی
بهنرخ بووه.

دَحَر دَحُورًا: بچوک بوو زه لیل و ملکه چ
کهوت.

دَحِر دَحُورًا: به مانا (دَحَر) دئ ۵ سهری ئی
شیوا، سهر سام بوو.

ادَحَرَه: ژیر باری کرد، زه لیلی کرد،
ملکه چی کرد.
ادَحَرَه: پروانه وشه ی (ادَحَر).

الادَحَار: په زمهنده کردنی برئ داهاته
بؤ دوا روژ.
دَحَرَصَ الْأَمْرَ: کارمهی ناشکرا کرد.

الدُّخْرِصُ: تیروژو نهو پارچه قوماشه
دریزکوله په که دهخړتته وه سهر
کراس و شتی وا بؤ نه وه ی پان
بی ۵ نهو کهسه ی خوډه خاته ناو
کارو بارمومو لییان دمرانئ ۵ (ك):
دخاریص).

الدُّخْرِصَةُ: نهو پارچه قوماشه
دریزکوله په که دهخړتته وه سهر
کراس و شتی وا بؤ نه وه ی پان
بی ۵ تافم و کومه ل.

دَحَسَ دَحُوسًا: قه لهو بوو، خو ی داپشت،
گوشت و بهزی سهریه ک نا.

دَحَسَ لِي كَذَا: دزه ی کرده ناو فلان
کومه ل، جووه ناو فلان شته وه.

دَحَسَ الشَّيْءَ دَحْسًا: شته که ی شاردنمه.
دَحَسَ لَحْمَهُ دَحْسًا: گوشتی جهسته ی زور
بوو کوبووه، پریوو.

دَحَسَ عَظْمَهُ: نیسقانی پر بوو له مؤخ.
دَحَسَ الْحَالِي: دموروبهری سمی ولاخه که

هائوسا ۵ د مگوترئ: (فرس د خيس)	د خ ل المکان ونحوه وفيه د خولا: جووه ناو شوپنه که.
نه سپيکی عه پيداره.	
ادخس: به مانا (دخس) دئ.	د خ ل بالعروس: جووه به ردهی زاواييه وه.
ادخس الشئين في كذا: شته کهی له وئدا	د خ ل في الامر: دمستی به کارمکهی کرد.
شارده وه.	د خ ل د خ لا و د خ لا: ناو موهی داومشا ويران بوو، ناو موهی عه پيدار بوو،
ال د خ اس: زور زمبه نده ۵ پرو ليوان	د مگوترئ: (د خ ل امره) کارمکهی
ليو ۵ د مگوترئ: (عدد د خ اس)	گه نديبوو.
زمانه يکی زور ۵ (بيت د خ اس)	
مالیکی پر ۵	د خ ل: به مانا (د خ ل) دئ ۵ کزو لاواز بوو.
درع د خ اس: زربيه کی حه لقه پچوکه.	د خ ل الحب: دانه وئله که سوئ زور بوو.
الدخس: قه له وو تيکسمر او . جوانه	د خ ل على فلان: فلان که س خه يالی بو
ورج (ورچی گه نچ) . جوړه	شتيک چوو وانه بوو به خوی
ماسيه که.	نه زانی که و ته هه له وه.
الدخس: هاوسا وييه که له دمور به ری	ادخله المکان ونحوه: خستيه ناو نه و
سمی ولاخ.	شوپنه وه.
الدخس: جينسی گياندارانی دمريا له	داخلت الاشياء: شته کان چونه ناو
پپرئ ماسی له وئنه ی دؤلفين.	يه که موه، تيک گيران،
الدخوس: نافرمی که تمه قه له و	داخل فلاناً في امور: هاوکاری
الدخيس: زورو چرو ليک هالاو . گياو	فلان که سی کرد له کارمکانی دا.
گزی تيکچرزاو . گوشتی توندو	د خ ل: به مانا (ادخله) دئ.
پتمو، زمندی قاجی ولاخ . گوشتی	د خ ل التمر: خورماکانی خستنه ناو
به ری دمست.	زمه بيله که موه.
الدخيس: که ستيک خير و بياومتی تيدا	ادخل: به مانا (د خ ل) دئ ۵ زوری هموندا
نه بی . گياو گزی زورو تيکچرزاو	بو جوونه ناو.
المداخس: گيانله به ری گوشتنی نيسقان	تداخلت الاشياء: به مانا (داخلت) دئ ۵
پر له مؤخ، د مگوترئ: (جمل	تداخلت الامور: کارمکان تيکه لاو بوون و
مداخس).	ليک جيانا کرينه وه.

تَدْخُلُ: بۇ موطاومعهى (دخّله)
دى ۵ كەم كەم چووه ناو ۵ بەناچارى
چووه ناو كارمكهوه.

تَدْخُلُ فِي الْمَصْرَةِ: لەخۆيمهوه چووه
ناو كيشمكهوه بۇ نهوهى بهرگرى له
بهرزموه ندىيهكى خۆى بكا، بى
نهوهى لايهنىك بى له لايه نهكانى
كيشمكه.

الدّاخل: له هه موو شتىك دا ديوى
ناومويهتى.

الدّاخلَةُ مِنَ الْأَزَارِ: ديوى ناوموهى
دهربى كه له جهسته دمكهوى.

الدّاخلَةُ مِنَ الْأَرْضِ: زموى بى سمرو
بهرو نه پشكندراو.

الدّاخلَةُ مِنَ الْإِنْسَانِ: نيبهتو نيازى
ئادهميزاد.

الدّاخلِي: شتىك پال داخل بىرى،
ناوخۆى.

الدّخَالُ فِي الرِّدِّ: نهويه حوشترمهكى
بختاه نيوان دوو حوشتره ناو
هه ئىنجهرمهكانه موو ناوى بدا،
دمگوترى: (سقى يِلْهُ دِخَالاً) ۵ پالى
نهسپ.

الدّخَالُ: دمگوترى: (فلان دخال في
الأمور) فلانكەس زۆر خو لهكارو
بار هه ئه دمقورتىتىو دهچىته ناو
روداووه.

الدّخُلُ: جهسته گهورمو تىكسمراو.
جۆره باندىمهكه بهتۆپه لاکى
درمختى بهرزموه دهنیش.

الدّخُلُ مِنَ الْكَلَا: نهو گياو گزميه كه
له ناو بنكى درمختهكان روا بىو
به ناويان دا بلاو بوبىتهوه.

الدّخُلُ مِنَ اللحم: نهو گۆشتهيه
به ئىسقانهوه نوسابى

الدّخُلُ مِنَ الْإِنْسَانِ: ناومرۆكو دهرنى
ئادهميزاد ۵ (ك: دخا خيل).

الدّخْلَةُ: هه موو گۆشتىكى كۆبوووهوى
توندى پتهو.

الدّخُلُ: داهاتو وارىاتى تاكهكەسو
خيزان ۵ دهردى ناوهولاى
جهسته ۵ فەسادو گەندەلى ۵ شكو
گومان ۵ دل و دهرنى ئادهميزاد.

الدّخُلُ القرمي: لهزاراوهى زانستى
ئابورى دا كۆمه ئىك نر خو به هايه
بۇ هه موو جۆره كالّو
خزمهتگوزارىه پيشكهشكراوكان
له ماوهى سائىكدا هى دمو له تىك له
دمولهتمكان.

الدّخُلُ: فەسادو گەندەلى . عەيبو
لهككه ۵ دهرد ۵ شكو گومان ۵
درمختى چرو تىكچرژاو ۵ خيزان و
بنه ماله يهك بچنه ناو بنه ماله يهكى
ترموو خويان به بهشىك لهوان
بزانن له راستيشدا لهوان نهبن.

الدُّخْلَةُ: شوینی ههنگوین گردنی
ههنگ، (شانه ههنگوین) ناومووی
جهسته.

الدُّخْلَةُ: شمووی بووک و زاویسی
ناومووی جهسته.

الدُّخْلَةُ: ناومووی شت و روداو و دیوی
ناومووی ئاده میزاد، دمگوتری: (هو
عفیف الدُّخْلَةُ) نمو دل و دمرون
پاکه و (هو خبیث الدُّخْلَةُ) دل و
دمرون پیسه و تیگه لاوکردنی
دورنگه بو نمووی رنگیکی تر
ددریجی.

الدُّخْلَةُ: کهسیک بجیتته ناو قهوم و
خیلی کهموو خو بداته پال نهوان و
خوبهیهکی لهوان حیساب بکاو
لهوانیش نهیج و میوان و همر
وشهیهک چوبیتته ناو زمانی
عمره بییهومو لهو زمانه
نهیج و نهسیبیک بکهویتته نیوان دوو
نهسپی پیشپرکیوه و بیگانه که
دمجیتته ولاتیگهوه بو نمووی سودی
نی و مرگری و (ک: دُخْلَاء).

الدُّخْلَةُ: زمبیلهمیکی پوشینه خورمای
تی دمگری.

الدُّخْلَةُ: بهمانا (الدُّخْلَةُ) دی.

الدُّخْلَةُ: چونه ناو شتهوه و شوینی
چونه ناو باله خانهوه و دمگوتری:
(هو حسن الدُّخْلَةُ) پلانی

به پو میردنی کارمکانی ریک و
پیکه و باش کارمکانی نه انجام دها و
الدُّخْلَةُ: جوړه نه شکوهوت و بهنا
پاساریکه شتی تی دمگری.

الدُّخْلَةُ: کهسیک خو لهکارو باری
خه لک ههلقورتین و ناخ و
ناومووی ئاده میزاد و بالندهمیکی
بورهقنه به.

الدُّخْلَةُ: بهمانا (الدُّخْلَةُ) دی و
الدُّخْلَةُ: نمو بهزی دمجیتته ناو
گوشتهوه.

دَخَمَسَ علیه: نمووی دمیویست پیی
بلی پیی نهگوت و لیی شاردموه.

دَخَمَسَ الشَّيْءُ: شتهکی نی شاردموه.
الدُّخَامِيسُ: ئاده میزادی رهشی
کهته و شتی خراب.

الدُّخَامِسُ: شتی شاردراره، داپوشراو،
روکش و تهزوپر و دمگوتری: (شاء
دخاس) پیا به لاندان و مدحی
روکش و ناواقعی.

الدُّخَمَسُ: نمو کهسهی نمووی دمهوی
یوت رون بکاتهوه نهنجامی نادا.

الدُّخَمَسَةُ: بهمانا (الدُّخَمَسُ) دی.
الدُّخَمَسُ: روکش و دمگوتری: (شاء
مُدَخَمَسَ).

دَخَمَتِ النار دَخْنًا ودَخْنًا ودَخْنًا:
ناگرمکه دوکه لی کرد.

أَذْعَنَ فُلَانٌ: فلانكس دوكهلى مېشووله
كوژوشتى وای بهرپاگرد بو
پاگردنسه وهى دموروبهرو
بوخوشکردنى.

أَذْعَنَ الزَّرْعُ: كشتوكالهكه پېگهپى و
رهنكى وهكوو رهنكى دوكهلى نى
هات.

تَذْعَنُ: بو موطاومعهى (ذَخْنُهُ) دى.
تَذْعَنَ الْقِدْرُ: ديزمكه دوكهلى نى بهرز
بووه دوكهلى داپېوشى.

تَذْعَنَ فُلَانٌ: فلان جگهره خوارد،
دوكهلى كرد.

الدَّخْنَةُ: دوكهلكيش بو كورمخانه و
تهندورو سهماووهو نهو جوړه
شانه.

الدخان: دوكهلى نهو شته وردپلانه
لهناگر بهرز دمېنهوهو دوكهلى پيك
دمهينى . توتن.

الدُّخان: بهمانا (الدُّخان) دى هاته:
دوكهلى.

الدُّخْنُ: رومكېكه له پېړى (النجليات) ه
بهرمكهى بچووكو لووسه وكموو
كونجى لهناو زموى كشتوكالدا
دمروپندري و خوړسكيشه.

الدُّخْنُ: دوكهلى، حيقدو كينه،
دمگوتري: (بينهما ذَخْنُ) ه له
نيوانياندا حيقدو كينه

ذَخْنَتِ الرُّقُودُ: سوتهمهنييهكه دوكهلى
كرد.

ذَخْنَ الْغَبَارُ: تهپو توژ بهرپابوو.

ذَخْنَتِ النَّارُ دَخْنًا: بهمانا (ذَخْنَتْ) دى.
ذَخْنَتِ الْفِثْنَةُ: فيتنهو ناشوب
دمركهوت.

ذَخْنَ الطَّعَامُ وَالشَّرَابُ: خواردمهنييهكه
دوكهلاوى بووه بوونى دوكهلى لى
دى و تامو بونو بهرامى تيكداوه.

ذَخِنَ الْحُلُقُ وَالْعَقْلُ وَالدينُ: رموشت و
عهقل و دين گهندهل بوو، تيك
جوو.

ذَخِنَ الشَّيْءُ دُخْنًا: بهمانا (ذَخِنَ).

أَذْعَتِ النَّارُ: ناگرهكه دوكهلى كرد.

ذَخْنَتِ النَّارُ: بهمانا (ذَخْنَتْ) دى ه

ذَخِنَ الرُّقُودُ: سوتهمهنييهكه دوكهلى
كرد.

ذَخِنَ عَلَى الشَّيْءِ: وای كرد دوكهلهكهى
بگاته شتهكه.

ذَخِنَ عَلَى الشَّجَرِ أَوْ عَلَى الثَّرْبِ:
درمختهكه پان قوماشهكهى
بمېخوړلىكى تايپهتى پاك
كردموه ه نهخوشى و بهكترى پيوه
نههيشت.

ذَخِنَ الثَّبَغُ: ناگرى بهتوتنهكهوه ناو
دوكهلهكهى ههلمزى.

أَذْعَتِ النَّارُ: بهمانا (ذَخْنَتْ) دى ه

الدَّيْبُ: چاودېر،

سيخوړه پېشهنگه كمرمكوي.

الدَّيْبَانُ: چاودېر، جاسوس پېشهنگ.

الدَّدَانُ: چاو چنوك و تير

نه خوړه شمشير.

الدَّنُّ: گالتهو گېږ.

الذِّدَانُ: دابو نه ريت.

الذَّيْنُ: به مانا (الذَّيْدَانُ)

دئ د مگوتري: (فلان ديدنه ان يفعل

كذا).

الدُّدَا: گالتهو گېږ.

الدُّدَا: به مانا (الدُّدَا) دئ

فَرَا دَرَا وَ دُرُوعًا: لاريو، خواربوو.

فَرَا البَعِيرُ: حوشرمكه توشى نه خوښى

غودده بوو غوددهى حوشرمكه

هاوسا.

فَرَا السَّيْلُ: لافاوكه هلسا لهپه ندى

پيشينان دا هاتوو: (صادف درأ

السيْل درء يدفعه) شېرو نهگه تيبهكه

تووشى شېرو نهگه تيبهكى تر بوو

(مارى مارخوړ پهيدا بوو) توشى

گونږمى خوى بوو.

فَرَا عليه: لهناكاو ليى پهيدا بوو هيرشى

كرده سهر

فَرَا الكُرْكَبُ: نه ستيرمكه له خوړ

هه لاته مو بهرمو خوړناوا

كهوتريه درموشايه ومو پرشنگى دا.

هميه همرؤ د مگوتري: (هدنة على

ذخَن) ريك كهوتن و ناشته وايى

له سمرشتى بى بنه ماو هه سادو

داو مشاوى نيوان همرؤ د مگوتري: (فى

من السيف ذخَن) شمشيرمكه نه وهنده

صافو پاكه رمش دمنوښه

الذُّخْنَانُ: نه وويه دوكه لوى بى و

دوكله دايپوشيبى و رنكى دوكله لى

گرتبى، ته پو تۇزواى د مگوتري:

(يَوْمَ ذُخْنَانَ) رۇژيكى ته پو

تۇزواى و گهرمه.

الذُّخْنَانُ: جوړه چوله كه په كه.

الذُّخْنَةُ: نه و شتهى كه عه ترو

قۇلۇنيائى بى دمپرژيندى دوكه ل و

پف كراويكى تايه تيبه دمپرژيندى

بۇ له ناوبردى به كترىا.

أَبُو ذُخْنَةَ: باندميه كه رنكى ومكو

رنكى دوكله وايه.

الْمِذْحَنَةُ: كورمخانه، دوكله كيشه (ك:

مَذَاخِن).

الذُّخْنَسُ: نادميزاد يان نازه لى هه لى و

به هيز.

الذُّخَى: تاريخه د مگوتري: (ليل داخ)

شهوښكى تاريخ.

الذُّخَى: تاريخى.

الذُّخْيَاءُ مِنَ الْيَالَى: شهوى تاريخ و

تونهك.

دَرَاتِ النَّارُ: ناگره که روناکی دا.
 قَوًّا فَلَانِ دَرءًا: فلانکس شتیکی کرده
 بیانوو خوی شاردموه ۵ دیوجامه‌ی
 گرتموه.
 قَوًّا الشَّيْءُ: به: شته‌کی رفتمکردموه، پالی
 پیومنا ۵ لئی دورخستهوه له حمدیدا
 هاتووه: (ادْعُوا الْحُدُودَ بِالشَّهَاتِ)
 بیانوو بۆ نه‌نجام نهدانی حمد
 بدوزنه‌موه حمدمکه نه‌نجام مهدمن.
 دَرَاتِ الْمَرْأَةُ زَوْجَهَا: ژنه‌که به‌که‌یفو
 شادی هه‌ئس و کهوتی له‌گه‌ل
 می‌رده‌مکه‌ی نه‌کرد ناجیزمیی کرد.
 قَوًّا الدَّرِينَةُ نَحْوَ الصِّيدِ: دیوجامه‌ی خسته
 پیش خوی و خوی له‌دواوه حمداردا
 بۆ نه‌موی نیچیرمکه نه‌بینی.
 قَوًّا الشَّيْءُ: شته‌مکه‌ی رمت کردموه ۵ بلاوی
 کردموه.
 اَدْرَاتِ النَّاقَةُ: حوشرمکه گوانی خوی
 شلکردن بۆ نه‌موی شیریان لی بیته
 خوار ۵ شیری دا.
 دَارَأَ: تمنگی بی هه‌لجی ۵ پشی پشی
 کرد بۆ نه‌موی زیمانی پی
 نه‌گه‌یه‌نی ۵ له‌ حمدیدا
 هاتووه ۵ (كان يَصْلِي فِجَاءَتِ بِهِمَةً
 تَرُبُّنَ يَدِيهِ فَمَا زَالَ يَدَارِئُهَا).
 اِدْرَأَ: بیانووی په‌یدا کرد، دیوجامه‌ی
 گرتموه بۆ نه‌موی نیچیرمکه بگری.

اِنْتَرَأَ: بۆ موطاوعه‌ی (دَرَأَ) هاتووه.
 اِنْتَرَأَ الْحَرِيْقُ: ناگر کهوته‌موه بلاوی
 کرد.
 اِنْتَرَأَ عَلَيْهِ: له‌نکاو لئی دمرکه‌وت.
 تَدَارَأَ: کهوتنه به‌ریه‌مرمکانی
 به‌گری ۵ کیشمیان تی‌که‌وت.
 اِدَارَأَ: به‌مانا (كِدَارَأَ) دی.
 تَنْتَرَأَ: بیانوی بۆ خوی
 دۆزییموه ۵ زین‌مرویی کرد، خوی
 به‌زل زانی و ته‌که‌ببوری کرد.
 اَلْتَنَرَأَ: پارستن و پاریزگاری.
 اَلْتَنَرَأَ: به‌مانا (اَلتَدَرَأَ) دی.
 اَلتَرَأَ: لوتکه‌و دوندی کیو ۵ درزو
 که‌من‌ری ریکا ۵ خوارو خنجی ریکا.
 اَلتَرِيْ: نه‌ستیری خوش‌په‌و له
 خوزه‌لاته‌وه به‌رمو خور ئاوا به
 پرشنگو پرته‌موه دم‌پوا.
 اَلدَرِينَةُ: دیوجامه، که‌پک و
 کۆخته ۵ بازنه‌په‌که تی‌بنا فی‌ری تیر
 هاو‌پزی و سه‌پاره لی‌خوپین و شتی وا
 دم‌بی.
 اَلدَرَأَ: مه‌تال، نامیری به‌رگری کردن.
 اَلدَرَابِيزِ: موچه‌جهرمی نه‌ملاو نه‌موی
 پلیکان بۆ نه‌موی نه‌و که‌سه پی‌بنا
 سه‌رده‌مکه‌وئ و دپته خوار ده‌ستی پی
 بگری و له‌که‌وتنه خوارموش بی
 پاریزی.

- قَوْبَ به دَرَبْ و دُرَبْ: خَوَى پيوه گرتو
تينا رهاهات.
- قَوْبَ على الشئ: به شته كه رهاهات و فيرى
بوو (هر دارب، و دَرَبْ هى داربه
و دُرَبْ هو وهى دروب).
- أَدْرَبْ: جووه ناو كۆلآن و گهړه كو
هو به هو.
- أَدْرَبْ في الفزد: جووه سنورى
دوژمنه وه ته پلى لى دا.
- دَرَبْ فلاناً بالشئ: و عليه وفيه:
فلانكسى فيركردو له سمر شته كه
رايه ينا.
- قَرَبَ البعر: حوشرمه كى فيرى نه وه كړد
بمناو كۆلآن و كون و كمله به ردا پر وا.
- تَلَرَبْ: بؤ موطاومعهى (دُرَبْ) دى.
- تَلَرَبْ بالشئ: به مانا (دَرَبْ) دى
- الدَّارِبْ: ته پلى ليدمر (الدَّارِبْ): نا هرفتى
ته پلى ليدمر.
- الدَّرَبْ: تمنگه به رو ريگى تمسك له ناو
كيو و شاخدا و مَدْخَه لى
- تمنگه به ر و هر ريگايه كى جوونه
ژورموبى بؤ ناو ولاتى رؤم و هر
ريگايه ك بؤ دمرومى شار
- بجى و نهو شوينهى خورماى تينا
هه لده خرى بؤ وشك بونه وه (ك):
- دُرُوب و أَدْرَاب و دِرَابْ).
- الدَّرَبْ: ماسى زمردى نالتونى و مكوو
نموه به نالتون رو كمش كرابى.
- الدَّرَبْ: پر كيش كردنى هر كارى ك بېته
پيشه وه و ناو مرستى پشتى گاكى وى.
- الْمَرْبْ: راهين راوو ممشق
پيكر او و توشبوو به كار سات.
- تَلَرَبْ: خولا به وه.
- دَرَبْ: دواى رمق بون و سمر كيشى نه رمو
نيانى نواند و لارو له نجهى كړد.
- السَّرَبْ: خو باد مرو فيز كمر و لارو
له نجه كمر له رو يشتنى دا.
- دَرَبْ: سمرى شوړ كړدو پشتى كؤم
كردموه و له ترسا بازى هاو يشت.
- دَرَبْ له: ملكه جى بوو، ژر بار بوو.
- دَرَبْ: سمرى شوړ كړدو پشتى كؤم كړد.
- دَرَبْ له: ژر بارى بوو، ملى كه چ كړد،
به زمليلو و ملكه جيه وه گوپى بؤ
راگرت.
- تَلَرَبْ: جووه پيشه وه.
- الدَّرَبْ: نادميزادى كتمو زبه للاح،
نازه لى گه وړه.
- الدَّرَبْ: شير و سه گى مينگر.
- دَرَبْ: له ترسا خوى ماتدا.
- الدَّرَبْ: ته پلى بچوك.
- الدَّرَبْ: تيكه لاوى و پاله به ستؤو
هر ميا لى.
- دَرَبْ: له ته پلى دا.
- دَرَبْ في مشيه: به نه سپايى و ته مبه لى
جولا به وه.

الزَّيَّانُ: دمرگهوان ۵ (ك: ذَرَابَةُ).

الزَّيَّانِيَّة: جوره مانگايه كه دوگي ههيه.

فَرَجَ ذَرْجاً وَذَرْجاً وَذَرْجَاناً: جوره روښتنځي ته نجامدا وهكوو نه وهی به په یزدهدا سهر بکهوئ ۵ به سهر زمویدا روځي.

فَرَجَ الصَّنِي: منداله كه كهوته گاکوځي و دهستی گرد به روښتن.

ذَرَجَتِ الرِّيحُ: بایه كه به هیواشی ههلی گرد ۵ تهپ و تۆزی هه لساندو شوینی له لمبه لآن گرد.

فَرَجَ فُلَانٌ: فلانكهس ریځگای خوی گرته بهرو ملی له نیش نا ۵ مرد، له پهندي پېشیناندا هاتووه دهلی: (أَكْذَبَ مِنْ دَبٍّ وَذَرْجٍ) دروژنترین زیندوو مردووه.

فَرَجَ الْقَوْمُ: نه تهو و كه بڼه بریوونو كهسیان نه ما.

فَرَجَ بَيْنَهُمُ بِالْغُلَامِ: فیتنه یی و دوزمانی له نیوان کردن.

فَرَجَ الشَّيْءُ فِي الشَّيْءِ: نهو شته ی کرده ناو کون و كه له بهری نهو شته وه.

فَرَجَ ذَرْجاً: بهردموام بوو له سهر خواردنی گوشت كهو ۵ پابه ندي به لگه و ریځازی خوی بوو له بواری ټاپیندا.

به په یزدهدا سهر كهوت ۵ به ریځازی

خوځېدا روځي و کاروباری خوی له نه ستو گرت ۵ مردو دونیای له دهستی چوو.

أَذْرَجَ الشَّيْءُ: به مانا (ذَرْجَهُ) دئ ۵ هه وتانیدی و له ناوی برد، دهگو تری: (أَذْرَجَهُ اللَّهُ) خودا له ناوی برد.

أَذْرَجَ الذُّلُّ: له سهر مخو دۆلچه کی داهیشته خوار.

أَذْرَجَ فُلَانٌ: فلانكهسی نارد.

ذَرْجَهُ: شته کی پله پله کرد.

ذَرْجَ الْبِنَاءِ: په یزهی بوو باله خانه كه دروست کرد.

ذَرْجَ فُلَاناً: پله پله فلانكهسی له خوی نریك کردموه ۵ فلانكهسی راهیناو ورده ورده كهوی کرد.

ذَرْجَ الْعَلِيلَ: ورده ورده نه خو شمه کی هینایه وه سهر خواردن و كهم كهم خواردنی دایه تا هاته وه تایمی خوی.

ذَرْجَ الطَّعَامُ وَالْأَمْرُ فُلَاناً: خواردنه كه به جوړنك بوو یان کارمكه وهابوو دمبوایه فلان ورده ورده دهستی بوو بیردنايه.

إِنْزَرَجَ: بوو موطاو معی (ذَرْجَهُ) هاتووه.

إِنْزَرَجَ عَلَيْهِ: له خوی گرت، نهویشی

ریشه کیشکراوه.

الدَّارِجَةُ مِنَ الدَّابَّةِ:

فاچه کانیه تی ۵ دمگوتری: (هو قصیر

النَّوَارِج) نهوگیانله بهره هاج کورته.

السُّرُجُ: دمگوتری: (غن درج یدیک)

نیمه له ژیر دستی توداین ۵ همروا

دمگوتری: (أَنْفَذْتُ فِي درج کتابی)

نهو شتهم خستوته ناو دوتویی

کتیبه که مهوه.

السُّرُجُ: صندوقیکه شتی تیدا داهنری

پیی دمگوتری به غدان ۵ له نه صالدا

نهم جورده صندوقه تایبته به

نافرته مهوه هندی جل و شت و مهکی

تایبته خوی و مکوو خشل و شتی

پیداویستی مه کته بی تیده خری.

السُّرُجُ: به مانا (السُّرُج)

دی ۵ ریگا ۵ دمگوتری: (رَجَعَ فُلَانُ

(دَرَجَةً وَافْرَاجَةً) فلانکس به ریگای

خوی دا گه رایه وه، چون هاتبوو ناوا

رؤیشته وه ۵ همروا دمگوتری: (ذَهَبَ

دُمُهُ دَرَجَ الرِّيحِ): خویته که

به همروا جوو ۵ (هر درج بین

المتخاصمین): نهو شالیارو ناومنده له

نیوان نهو دوو که سهی

کیشه یانه ۵ (ك: أَدَاج).

الدَّرَجَةُ: به مانا (الدَّرُج) دی.

الدَّرَجَةُ: پلهی سهرکه وتن، پلهو

گرتیه وه ۵ دمگوتری: (اندرج تحته کذا أو

فيه كذا) جووه ژیر خیمه ی نهو وه

جووه خانه ی نهو وه.

تَدْرُجُ: بُو موطاومعه ی (دَرَجَةُ) دی.

تَدْرُجُ إِلَيْهِ: ورده ورده جووه

پیشمه وه ۵ پله پله سهرکه وت.

اسْتَدْرَجَهُ: له پله یه که وه بُو پله یه کی تر

به رمزی کردمه وه ۵ وای ئی کرد ههنگاو

ههنگاو زمو ی بپری.

اسْتَدْرَجَ فُلَانًا: فلانکسه ی له خسته بر دو

هه لی نا نهو کاره بکا.

اسْتَدْرَجَ الرِّيحُ الشَّيْئَ: ههوا وای

له شته که کرد بُو خوی رابری

به بی نهوه ی به رمزی کاته وه بُو

حهوا.

اسْتَدْرَجَ اللَّهُ الْعَبْدَ: بهرومردگار بهنده ی

خوی مؤلته داو گوزوگوممه ت

له سمر تاوانه که ی نه یگرت ۵ فورنان

دمه رموی: ﴿سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ

لَا يَعْلَمُونَ﴾.

اسْتَدْرَجَ الشَّيْءُ إِلَى الشَّيْءِ: ورده ورده

شته که ی لهو شته نزیک کردمه.

الأَدْرَجَةُ: به رمز که رموه، په یژه.

الدَّارِجُ: دمگوتری: (تراب دارج) گلیکه

شوینه واری خانوومه کی داهمپوشی.

الدَّارِجَةُ: دوا بر او، دمگوتری: (قبيلة

دارجة) هوزو خیلکی دوا بر اوو

پايه ۵ دمگوترئ: (له عليه ذَرَجَة) پلهو
 پايه ي لهو بهر زتره ۵ وشه ي (ذَرَجَة) له
 زاراوه ي ئاسمان شوناسي دا به شيكه
 له سې سمدو شمع صت به شي سورانه وه ي
 فه لك ۵ له زاراوه ي ماتماتيكا به شيكه
 لمنمو د به ش.
 ذَرَجَة الحَرارة: به شيكه له به شه گاني
 پي و مري تا بيه تي به كه مش و
 همواه (ك: ذَرَج وَ ذَرَجَان).
 الذَّرَجَة: كوركي: جوړه بالندمپه كه
 ديوي دمروهي باله گاني خاكييه،
 ديوي ناووه ي رمشه، له قه تي ده چي
 وه ي لهو جوان تره.
 الذَّرَج: فيتنمو دوزمان ۵ ژيشك.
 الذَّرَج: كهو، جوړه بالندمپه كه
 له روښتني دا خو ي دمله نكيني.
 الذَّرَجَة: بايسكيلو رهوړوه ي مندا ل
 كه له سه رم تاي فير روښتني دا
 به كاري دمه يني ۵ پايسكيل كه
 دوتايه ي له ژيردايه به جولاندني
 قاج هه لندسور ي يان به و زمو
 سوتاندن دمړوا نه و كاته پي ي
 دمگوترئ ماتوړ.
 الذَّرَج: تهنكو چه له مهي ودها
 نادمم يزا د له پهل و پو بخوا،
 دمگوترئ: (وقع فلان في الذَّرَج)
 فلانكس كه مو تو ته ناو

تهنگانه مپه كه وه لي ي رزگار نابي.
 الذَّرَج: ئاميركي موسيقايه و مكوو
 تهنبور.
 الذَّرَج: خو شپړموو تيزپړمو، دمگوترئ:
 (سهم دروج) و (ريح دروج).
 الذَّرَج: نهو شته ي زور شت له ناو
 بهري.
 الذَّرَج: رېبازو مه سله ك ۵ بيو
 يو چون.
 مَنَرَج النمل: رنجكه ي ميرو ۵ رنجكي
 پېچاو پېچ ۵ (ك: مَدَارح).
 الذَّرَج: له زاراوه ي عيلم ي حمديدا
 به حمديسيك دمگوترئ: وشه يه
 يان رسته يه ك بخري ته ناو ده ي
 حمديسه كه وه، راوييه كه نهو
 تنيه لكيشيه دمكاو نهو كه سي
 ده ي بي سي وا ده زاني حمديسي
 مرفوعه.
 الذَّرَجَة: رېرهي شته كان له سر
 رنجا ۵ خودي رنجا ۵ سهر رنجا،
 دمگوترئ: (اتخذوا دَارَة
 ملرجه) ۵ زوريه ي رنجا، دمگوترئ:
 (هذا الأمر مَذْرَجَة لذلك) نه م كاره
 زورينه ي رنجكي نهو شته نزيك
 دمكاتموه ۵ نهو بهري نامي تي دا
 دنووسري ۵ يان ناوي كتيبي تي دا
 تو مار دمكري.

الْمَرْجَةُ مِنَ الْأَرْضِ: زموییهک کهوی
زور تیدایی.

الْمَرْجُ: شوینیک کورسی
دانیشتنکهی خوارو زوربین واته:
تا کورسییهکان زیاتر له دوامین
شوینهکهپان بمرزتری.

دَرْجَةُ دَرْجًا: پالی پیومنا.

فَرْجٌ دَرْجًا: پیر بوو، بهتەماوی پیر
بوو (فهر وهی دَرَج).

دَرْدٌ دَرْدًا: هه موو ددانهکانی کهوتن.

دَرْدَتِ النَّاقَةُ: حوشرکه بههوی پیری
هه موو ددانهکانی کهوتن (هو اذَرْدُ
وهی دَرْدَاءُ) (ك: دَرْدُ).

أَذَرْدَةُ: ددانهکانی خستن.

الدَّرْدِيُّ: نمو خلتەو پلتەمی دمکهوئته
بنهوهی جامه ههنگوین و تهنهکه
رۆن و ههر شلهمهنبیهکی تر.

ههروا خه میره که لهسەر میوه
گوشرهوهکه دهیلتریتهوه بۆ نهوهی
بەتەماوی گۆرانی بهسەردا بی.

دَرْدَبُ الطَّبْلِ: تەپلەکه دهنگی لیوه هات.

دَرْدَبُ فَلَانٍ: فلانکەس بازی
ترسنۆکانهی هاویشت، ههر دەرپاو
باز دهاوئو بهحه زمزمهوه سهیری
نهم لاو نهولای خوی کرد (زهلیل و
گهر دنکه چ بوو.

الدَّرْدَابُ: رهنگی تەپل.

الدَّرْدَبُ: دهگوتری: (امراة دَرْدَبُ)
ناهرمتیکه بهشهو دئو دمجی.

الدَّرْدِي: تەپل کۆت، نمو کهسهی
تەپلی بهچوک لی دها.

الدَّرْدِيْسُ: پیرمهێردو پیرمژنی کۆنه
سال و پۆلکاوو کهمهفت (بهلاو
کارمسات (میرویهکه ژنه عهرمب
پپیان وابوو بهکار هینان و
لهملکردنی دمبیته هوی دهستهبهر
بوونی خۆشهویستی میردمکانیان
بۆیان.

الدَّرْدُخُ: پیرمژن و پیرمهێردی پۆلکاو
که ددانیان نه مابن (کهسیک زور
خوبداته شتیك و ههزی لی بکا (ك:
دَرَادِخ).

الدَّرْدِخَةُ: ناهرمتیک دریزی و پانی وهک
یهک بن.

دَرْدَرُ الْمَاءِ: ناومکه ههلقولاو کفهی کرد.
دَرْدَرُ الثَّمَرَةِ وَغِيهَا: به پوکهکانی
خورماکهی سووموهو جوی.

تَرْدَرَدَرٌ: بۆ موطاومعهی (دَرْدَرَةُ)
دئ (کهوته جم و جۆل و راتهکان.

الدَّرْدَارُ: دهنگی تەپل (درهختیکی
گه موریه گۆلکی زمردو بهریشی
ههیه، بۆ جوانی لهمبهرو نهوبهری
رنگا دهرۆنلری سیبهری باشیشی
ههیه.

- الدُّرْدُرُ: پوک، شوینی ددان که ددانه‌گان نه‌ماین.
- الدُّرْدَرِي: که‌سیک همر بی‌و بجی‌و کاریکی دیاریکراوی نه‌بی.
- الدُّرْدَرُ: شه‌پولی دهریا که ترسی نه‌موی لی بکری ببیته‌هوی خنکاندنی نه‌وانه‌ی له‌ناوی‌دان.
- الدُّرْدَشَةُ: غال و بوغل و همر او هوریا خه‌لک و قسه‌ی زور.
- الدُّرْدَاق: ته‌پۆلکه‌یه‌کی بجوک و رمه‌لانه که هه‌لیدمه‌کی لبه‌لان دمرده‌مکوی.
- الدُّرْدَقُ: شتی بجوک له همرشتیک بی‌ه‌ده‌گوتری: (ول‌دان دُرْدَق و درادق).
- الدُّرْدُمُ: ئافره‌تیک به‌شهو همر بی‌و بجی‌ه‌ه‌وشتی بیر.
- دُرُ: زور بوو، ده‌گوتری: (دُرُ الدُّنْعُ والبُلُ) زوری فرمیسک هه‌لپشت ه‌زوری میزکرد.
- دُرُ الدنیا علی أهلها: خیر و بی‌ری دونیا زوربوو.
- دُرُ الخراج: دمه‌ک و خه‌راجی نه‌و ولاته زور بوو.
- دُرُ کل حلوب بالبن: شیردمرکه شیری زوری دا‌ه‌ده‌گوتری: (دُرْتُ حلوبة البلد): خه‌راج و دمه‌کیان زوربوو.
- دُرُ النبات: گیاو گزمکه تیک چرزا.
- دُرُ العرق دُرًا و درورًا: عمرقه‌که ره‌وان بوو ه‌ه‌واری کردو هه‌لچوو.
- دُرُ السماء بالمطر: ناسمان بارانی زوری باراند.
- دُرُ العرق: رمه‌که که‌ه‌پوو له خوین.
- دُرُ الطرع: گوانه‌که که‌پوو له شیر.
- دُرُ اللبن: شیری زوری دا.
- دُرُ السوق: بازار بره‌وی په‌یدا کردو مامه‌له‌ی زر تیدا‌کرا.
- دُرُ السراج: چراکه رونا‌کایی دا.
- دُرُ جِسْمُهُ: جه‌سته‌ی نه‌خو‌شی پی‌وه نه‌ماو جوان بووه.
- دُرُ الفرس: نه‌سپه‌که بازیکی به‌ته‌وژمی هاویشت یان جه‌ند بازیکی په‌ک له دوا‌ی په‌کی به‌شینمیی هاویشتن.
- دُرُ وجهه دُرًا: دوا‌ی نه‌خو‌شی جه‌سته‌ی جوان بووه.
- أدُرُ: شیری زور بوو، کاری باشی زور بوو.
- أدُرُ الناقة بلبنها: حوشت‌رمکه شیری زوری دا.
- أدُرُ الفرس: به‌مانا (دُرُ دئ).
- أدُرُ الشئ: شته‌که‌ی وجم و جولو خست ه‌ده‌گوتری: (بین عینه عرقُ يَدِرُهُ الفُضْبُ) له‌نیو چاوانی دا رمگیک هه‌یه رق هه‌لسان دمه‌پینی و دمه‌یا.

أَدْرُ الْمَغْزَلُ: ته‌شیه‌ک‌ه‌ی باداو سوږی
پیداو بینى پی گرت به‌جۆرئیک
هم‌ده‌ئیتی راوستاوه.

أَدْرُ النَّاقَةَ وَغُوهَا: دمستی به‌گوانى
حوشترمه‌که‌دا هینا بو نه‌وه‌ی شیر
پدا.

أَدْرُ الرِّيحُ السَّحَابَ: بایه‌که‌هه‌وړی
کوکرده‌وه.

أَدْرُ الدَّوَاءُ الْبَوْلَ: دمرمانه‌که‌ وای کرد
زور می‌زیکا.

أَدْرَ فُلَانٌ حَاجَتَهُ: فلان‌که‌س زور هه‌ولی
دا بو ئیشه‌که‌ی تا دمسته‌به‌ری
کرده (فهو وهی مِدَر وهی مِدْرَة
ایضا).

اسْتَدْرَ اللَّبَنَ وَالْدَمْعَ وَغُوهَمَا: به‌مانا
(دږ دئ، واته: زور بوو.

اسْتَدْرَ النَّاقَةُ: حوشترمه‌که‌ حمزی له
که‌ئدان بوو، فه‌وجاندى.

اسْتَدْرَ الْغُلُوبَ: داوای شیرى ئی کرد،
وهستی بیدوش.

استدّر الرّيحُ السّحابَ: به‌مانا (أدرته) دئ.
استدّر البولَ: شتیکی خوارد زوو

می‌زیکا، زوو می‌زی بی،

الدّارُ: به‌ردمواو ده‌گوتړئ: (رزق دار)

رزق و روژییه‌کی به‌ردمواوه نابړئ
(ك: دُزَار، وُدَزَر، وُدَزَر).

السّرُ: شیر، یان شیرى زور ه

نمفس ه‌ گاری باش له مه‌دحکردنى
که‌سئیک ده‌گوتړئ: (لله درّة) همر بو
خودایه پاداشی چاکه‌ی نه‌و بداته‌وه
به‌که‌سى تر ناکړئ ه‌ه‌روا
ده‌گوتړئ: (دَر درّة) خيرو بیړی
زور بوو.

السّرُ: دَر الرّيح: به‌رمو با، شوینى
هه‌لکردنى با.

فَرَوُ الطَّرِيقَ: نامانچو مه‌به‌ستى ریگا،
ده‌گوتړئ: (هم على دَرَر واحد)
نه‌وانه یه‌ک مه‌به‌ستو نیازیان
هه‌یه ه‌ (دارى بدرر دارك) ماله‌که‌م
به‌رامبه‌ر مالى توّیه.

السّرَارُ: تاکی (السّر) ه‌ واته‌ دمنکه
لوتلونى گه‌وره ه‌ به‌به‌غای پچوک ه‌
(ك: دُرَر).

الدِّرَّةُ: شیر یان شیرى زور ه‌ ده‌گوتړئ:
(للسحاب درّة) هه‌وره‌که‌ ریژنه‌ی

بارانى هه‌یه ه‌ ئاو زمنگی ه‌ پ‌مواجی
کالا، ده‌گوتړئ: (للسوق درّة) هه‌روا
ده‌گوتړئ: (مرّ على درّة) راست
روئى و لای نه‌دا هیچ شتیکی
نه‌یگتړپایه‌وه ه‌ه‌روا به‌مانا
(هه‌مچى) دئ.

السّرِّي: دوږ ناسا وه‌ک دوږ وایه له
جوانیو درموشاومیی دا نه‌ستیره‌ی
گه‌شه‌ دارى روناک ه‌ (ك: دُرارى).

- الْمُرِيرُ: جهستمو نه ندام ريك و
 بِيَك: خيراو خوشرو روناككهرموهو
 شوعلهدمر.
- الْمِرَارُ: زور ريزنهر، پرخيرو
 بِيَر: دهگوتري: (سحاب مِرَار)
 هه وري بهريزنه باران (عين مدرار)
 چاوي هرميسكاوي هرميسك ريز
 بهزوري.
- الْمِرَّة: تمشي (ك: مَرَّ).
 قِرْوُ دَرَزَا: نازو نيعمهتي دونياي بو
 دهستمبهر بوو.
- الْمِرْزُ: شويئي دورمانكردن (نازو
 نيعمهتي دونيا (ك: دروز) (ام دُرز)
 كونيي دونيايه.
- الْمِرْزَةُ: (اولاد درزه) خهياتهكان
 (بهرگدرووكان) (ههتيومچهو
 خويپري و باوك نه ناسراو.
- الْمِرْزِي: بهرگدرو.
 الْمِرْزِيَّة: تاقم و پيرپكن له شيعه
 نيسماعيلي خويان پال (ابر محمد
 عبد الله الفاطمي) دمدن.
- قِرْوَى دَرَساً و دروساً: پوكايه مو نه ماو
 شويينه واري گوم بوو، زهمهن و كاتي
 بهسمر جوو.
- قِرْوَى الثَّرْبُ: پوښاكهكه كؤن بوو
 دارزا (روژگاري زوري بهسمر دا
 تيپهري.
- قِرْوَى الْهَيْرُ: حوشرمهكه گپوي بوو.
 درست المرأة: ناهرمتهكه كهوته عادهي
 مانگانهي خوښموه، (فهي
 دارس) (ك: قُرْس و دوارس).
- قِرْوَى الشَّيْءِ دَرَساً: شتمهكهي گپوي
 شويينه واريكهيه نه هيشتموه.
- قِرْوَى الثَّرْبُ: پوښاكهكهي كؤن كردو
 رزاندی.
- قِرْوَى الدَّابَّة: ولاخهكهي ژير باركردو
 زهليلی کرد.
- قِرْوَى الْفِرَاشِ: جينگاي داخست و چووه
 سهري نوست.
- قِرْوَى الْكِتَابِ وَغَرِه دَرَساً و دراسة:
 كتتيهكهيه خويندموهو ههولي دا
 له بهري بكاو هييري ببي (دهگوتري:
 درس العلم والفن).
- قِرْوَى الْخَطَّة: گهنمهكهيه گيرمكرد.
 قِرْوَى الطَّعَامِ: به خيپاي خواردنهكهيه
 خوارد.
- أَدْرَسَ الْكِتَابَ وَغَرِه: بهمانا (دَرَسَةُ) دي.
 أَدْرَسَ فُلاناً الْكِتَابَ وَغَرِه: واي له
 فلانكس كرد كتتيهكهيه
 بخوينتيموهو دپراسهيه بكا.
- دَارَسَ الْكِتَابَ وَغَرِه مَدَارَسَةً ودراساً:
 بهمانا (دَرَسَةُ) دي.
- دَارَسَ فُلاناً: شتمهكهيه بو فلانكس
 خويندموهو نهويش بو نهوي

الدَّرْسُ: رنگای کوږمومبوو ه بهشیک له زانیاری لهکاتیکی دیاریکراودا دهخوښدئ ه (ک: درس وأداس).
 الدَّرْسُ: پوښاکي رزيوو کون ه کلکی خوشتر (ک: أداس، درسان).
 الدَّرْسَةُ: وهرزش و پيداچونهوی وانه.
 الدَّرْسُ: کهللهمزل ه سهگی سمرزل ه خوشتری رامکراوی مل نهستور ه پیاوی نازا ه شیر.
 الدَّرْسُ: بهمانا (الدَّرْسُ) دئ.
 الدَّرْسُ: شتی لیکولینهوه لهسمرکراو، خوښدراو ه پوښاکي کونی رزيو ه کلکی خوشتر ه (ک: أداس، ودرسان).
 الدَّرْسَةُ: چاککردنهوی رنگای شهمندهمهر ه کرښکاری چاککردنهوی رنگای شهمندهمهر.
 الدَّرْسُ: نهو شوښنه لیکولینهوه نامه ناسمانییهکانی تیدا نهنجام دهدئ، نهو شوښنه ناوهرپوکی تموراتی تیدا شی دمکرتنهوه ناوی (مذراس) ه (مذراس اليهود) نهو کهسهی شهرحی تمورات دمکا بو جولمهکان ه بویه له حهدهشی نهو جولمهکی زینای کردبوو هاتووه دهئ: (فَوَضَعَ مِذْرَاسَهَا كَفَّهُ عَلَى آيَةِ الرِّجْلِ) ه (ک: مداریس).

خوښدومو وهیری بهکتریان هیناهوه.
 الدَّرْسُ الذَّنْبُ: تاوانهکانی نهنجام دان.
 دَرَسَ الْكِتَابَ: بهمانا (دَرَسَ) دئ ه
 دَرَسَ السَّبْعَ: خوشترمهکی رامکردو رابهینا ه دهگوتري: (بمعير لم يدرس) خوشتریکه ژېربار نهکراوه، رانه هینراوه ه سواری نهبوون.
 دَرَسَتْ الْحَوَادِثُ فَلَأْسًا: روداوهمکان فلانکهسیان لهبوته داوه.
 دَرَسَ الْكِتَابَ فَلَأْسًا: ناوهرپوکی کتیبهکی بو فلانکس شی کردمومو تیی گهپاند.
 اِنْدَرَسَ: بو موطاومعهی (دَرَسَ) هاتووه.
 تَدَارَسَ الْكِتَابَ وَغَرَهُ: کتیبهکی خوښدومو پئی داچووهو لئی ورد بووه هملی دا لمبری بکاو لهپادی نهچیتهوه.
 تَدَارَسَ الطَّلِبَةُ الْكِتَابَ: همريهک لهفوتابیهکان کتیبهکهپان بو بهکتر خوښدومو بو نهوهی تیی بگهن و لهبرپان نهچیتهوه.
 اَدَّرَسَ الْكِتَابَ وَغَرَهُ: بهمانا (لَدَارَسَ) دئ.
 تَدَّرَسَ: بو موطاومعهی (دَرَسَ) دئ.
 تَدَّرَسَ فُلَانٌ: فلانکس پوښاکي کونی پوښی.

گورگه (ك: ادراس و دروص).

الْمَرْصُ: به مانا (الْمَرْصُ) دى.

ام ادراس: كونه مشك و كونه

جرجه به لاءو كارسات ه حوشترى

خيراړو (ك: ادراس و دروص).

الْمَرْصُ: حوشترى خيراړو.

فَرْعَ الذَّبِيحَةِ دَرَعًا: كوشتيه كهى له لای

ملييه وه گرو.

فَرْعَ الرِّقْبَةِ: گرده ملي كوشتى په كهى

هه لكه ند.

فَرْعَ لِي عُنْقِهِ حَبْلًا: په تيكي له ملي

خستو خنكاندى و خنكا.

دَرَعَتِ الْفَرَسُ وَالشَّاءُ وَغَرَّهَا دَرَعًا

و دُرْعَةً: نه سپه كه، ممر كه لای

پيشه وهى رخش و دواوهى سپى يان

به پيچه وانه وه (هر ادرع وهى

درعاء) ه (ك: درع) دمگوترى: (ليلة

درعاء) سمر له نيوارهى تاريك دوايى

مانگه شهو (نهمه نه گمر له كوتايى

مانگدايى) يان به پيچه وانه وه

سمر له نيواره روناك و مانگه شهو،

دوايى تاريك تونهك (نهمه نه گمر

له سمرمقاي مانگ دايى).

فَرْعَ الزَّرْعِ: زراعته كه نيوهى خورا.

فَرْعَ الْمَاءِ: هه موو له وېرو پاوانى دمورى

ناومكه خورا.

أَذْرَعَ الشَّهْرُ: مانگ له چواردمو پاانزه

الْمَرْصُ: نهو كه سهى زور دمرس

بليته وهو زور بخوينيته وه زور له

كتيبان پروانى، ماموستاو وانه بيز.

الْمَرْصُ: شوينى دمرس گوتنه وهو

دمرس خويندن.

الْمَرْصَةُ: خويندنگاو فوتابخانه،

شوينى خويندندو

فيريوون ه گومه ليك فهيله سوف،

يان روشنبرو بيرمهند يان

ليكو لهرموه كه بېرو رايه كى

تا بيه تيبان هه بى و بوجونيان

هاوبهش بى، دمگوترى: (هر من

مدرسة فلان) نهو له سهر مه زهه بى و

رييازى فلانه.

الْمَرْصُ: شيت.

دَرَوْش: كردارى دمرويشانهى كرد.

تَدَرَوْش: به مانا (دَرَوْش) دى.

الدَّرْوِش: له زاراوهى صوفياندا كه سيكه

دونيا نه ويست و خودا په رست بى و

كه شكول هه لگرى به جيهاندا

بگهړئ ه (ك: دراويش).

دَرِصَتِ النَّاقَةُ وَغَرَّهَا دَرَصًا: حوشترمه

پېرېو له بېر پېرى ددانى شكاون

(هې درصاء) ه (ك: دُرَص).

الْمَرْصُ: بېچوه مشك، بېچو جرج،

بېچوه زيشك، بېچوه پشيله، بېچوه

كهرويشك، توتله سهگ، بېچوه

گوښته که دامالندرا.

إندرع القمر من السحاب: مانگ

لههمورمگان دمرجوو.

إندرع فلان في السيد: فلانکس له

رؤیشتندا پېش کهوت ۵ دهمگوتری:

(اندرع یفعل کذا) لیبرا بؤ گردنی

نمو کارمو سووره لهسمر نهوهی

بیکا.

تندرع البرع: زری پؤشی.

تندرع الليل: چوو ناو تاریکای

شهموه.

تمندرع: همرنجی لهبهر گرد؛

پؤشاکیکه له خوری دروست

دمکری.

الدراع: نمو کهسهی زری پؤشیب.

الدراعة: پؤشاکیکه له خوری دروست

دمکری، جبهیه که لای پېشهموهی

کراومیه.

البرع: زری له شیوهی کراسدا له نهلقه

نهلقهی ناسن دهچندریو بؤ

خوپاریزی له برینداریوون بهجهک

لهبهردمکری ۵ همروا ناوه بؤ کراسی

نافرمت که لهمالهوه لهبهری

دمکا ۵ (ک: أدرع وأذرع ودرع).

النراع: شهموانی شانزمو ههفدمو

ههژدهی مانگی ههمهری ۵ نم روموه

نم شهوانه سمر له نیوارمیان

تېپهری کهشهموگانی سمر له نیواره
تاریک دمېن.

أذرع الزرع والماء: بهمانا (دِرْع) دی.

أذرع القوم: لهومرو پاوانی دموروبهری

ناومگانی نمو خهککه دمرکهوت.

أذرع الشيء: شتمکهی خسته کلورایی

شتیکی ترموه.

دِرْع في السيد: له رؤیشتندا پېشکهوت.

دِرْع فلاناً: فلانکسی خنکاند، یان ملی

خسته نیوان قولو باسکی خویهوهو

خنکاندی ۵ پؤشاکای زری

لهبهرکرد.

دِرْع المرأة: پؤشاکای ناومالی

بهنافرمتکه پؤشی.

دِرْع الرجل: پیاومکه زری لهناسن

چندراوی لهبهرکرد.

أدْرَعَت المرأة: نافرمتکه پؤشاکای

ناومالی پؤشی، دهمگوتری: (أذرع

البرع).

إذرع الليل: چوو ناو تاریکای

شهموه ۵ لهپهنندی پېشیناندا

هاتوو (شُر ذبلا وأذرع

لیلا) ۵ برپاری داو قولی ئی ههئکردو

شهموی گرد به ههلاو زری بؤ

نهنجامدانی کارمکی.

إندرع البطن: ورگی هر بوو.

إندرع العظم من اللحم: نیسقانه که له

- تاریک مو کو تاپیه کـــــــــــــــــه یان
مانگه شه مو ه ه مروا ناوه بو دره ختی
خورما که جو مامار که ی دمر بکه وی.
الْدُرْعَةُ: دمگوتری: (هم في ذُرْعَة)
کاتیك له مور ی ناو مگانیان
دمر که وت.
الْدُرْعِيَّةُ: تیریکه له زریه که تپه پری
کردی ه تاکه کی (درعی).
الْمَرْعُ: دمگوتری: (بِت مُدْرَعٍ)
گیاه که خوراوه شوینه کی سبی
هه لگه راوه.
الْمَرْعَةُ: زریپوش.
الْمَرْعَةُ: قمرنجی: پو شاکیکه له خوری
دروست دمکری ه لای پیشه وه ی
کراوه دمی ه (ك: مَدَارِغُ).
دَرْقَسُ: سواری خوشتری خوشپو بوو،
نالای گهوری هه لگرت.
الْبِرْفَاسُ: ئادمیزادی زمبه للاح و
کمه ه ه مروا گیانله بهری گهورمو
کمه (ك: دِرافِس).
الْبِرْفَسُ: به مانا (الْبِرْفَاسُ) دی ه بو
نیرومی ه به گاردی خوشتری
خوشپرو، که له که گوشتن ه ئالای
گهوره، قوماشی ناوری شم ه (ك):
دِرافِس).
الْبِرْفَسَةُ: به مانا (الْبِرْفَس) دی.
الْبِرْقَلَةُ: شیومو چو نیه تی
- پیـــــــــــــــــکه و نوساندنو پیـــــــــــــــــکه وه
گونجانندی مه عدمنه کان.
دَرْقَةُ: نمری کردو چاکي کرد.
تَدْرُقُ بِالْدَرْقَةِ: به دیو جامه مه تال
خوی پاراست.
الْبُرْقُ: هر شتیك رمق بی.
الْبُرْقَاءُ: هور.
الْبُرْقَةُ: مه تال له پیست دروستکرای
دمسکی پیوه نه بی ه پارچه
لهو حیکه له مادده ی شاخه حیوان
یان ئیسقان له پیستی هه نلی
حیواناتا دروست دمی و مگو وه
پارچه رهه ی کیسه ه (ك: أَدْرَاقُ
ودراق).
الْبُرْقِيَّةُ: خوددمیه که دمکویته
پیشه وه ی مل.
الْبُرْيَاقُ: بروانه (دِریاق).
الْبُرْيَاقَةُ: بروانه (دِریاقه).
الْبُرْقُ: قاپیکی شوشه ی گهورمه له
شیومو گوزه شه را بی تی
دمکری ه نامیزیکه شه را بی پی
دپیوری ه جوړه کلاوو میزمریکه
پیاوه ناپینییه کان بو شه ی له
کهسانی دی جیا بکریته وه له سریان
ناوه، به زوری کاهین و پیاوه
نایینییه گانی بسوزی و مه سیحی
به کاریان هی ناوه ه دمگوتری: (فلان

دورق) فلان كەس زاهيدو رهبنو
خه لومونشینه.

دَرْقَع: به خیرایی رؤیای ۵ لمرسانا
رایکردو ههلات.

دَرْقَعَتِ الْمَاشِيَّةُ: نازمەكە پهله پهله كرد
له لومهران دا.

إِدْرَقَع: بهمانا (دَرْقَع) دئ.

الدَّرْقَع: بهمانا (الراوية) دئ.

الدَّرْقُوعُ: ترسنوك ۵ برست لئ برپاو
دمگوترئ: (جوع دَرْقُوع)

برسیارتیهکی برست بره.

دَرْقُل: به خیرایی رؤیای ۵ یاری
هه لپړکی و حیلۆکی ئه نجامدا.

الدَّرْقُلُ: جۆره پۆشاکێکی نهرمینیه.

الدَّرْقَلَةُ: یاریه که سهماو هه لپهرینی
تیډایه.

الدَّرَاقِنُ: قوڅ.

أدرک الشئى: شته که کاتی خوێ هات.

أدرک الشمر: میوه که پێگه یشت.

أدرک الصبي: منداله که بالغ بوو.

أدرک فلان: زانیاری فلان که یشته
ناستێکی بهرز.

أدرک ماء البشر: ناوی بهر که دایهزی
بۆ بنکه که ی.

أدرک الشئى: به شته که که یشت، دهستی
که یشت.

أدرک الشئى ببصره: شته که که ی به جاهی

خوێ بینی.

أدرک الشئى بعقله: له شته که که ی بوو
تیی که ی.

أدرکهُ مدارکة ودراکاً: پێی که ی،

هه نندیکه که ی شوین هه نندیکه که ی تردا

هات ۵ دهگوترئ: (سیر دِرَاك)

رؤیشتنیکه که ی بهردموامو بی

راوهستان و پشودانه.

دَرْكُ الْمَطَرُ وَغِيْرُهُ: بارانه که که ی لیکدان

لیکدان باری، دَلْوَبه دوا دَلْوَبه

دهگه و ته سهرزمو ی.

إدْرَكُ الْقَوْمُ: خه لکه که که ی شوین به کدا

هاتن بی بهچرانه وه به ک بهدوا

به کدا هاتن.

تدارک القوم: بهمانا (إدْرَك)

دئ ۵ هه والهکان به ک بهدوای به کدا

هاتن.

تدارک الشئى: که یشته شته که که ی نه وه ی

له کیسی جوو بوو و یستی به دهستی

بیښته وه.

تدارک الشئى بالشئى: شته که که ی بهدوا

نه وه شته دا هینا ۵ دهگوترئ: (تدارک

الخطأ بالصواب وتدارک الذنب

بالتوبة)

إدْرَكُ الْقَوْمُ: خه لکه که که ی که یشتن.

إدْرَكُ الشئى: شته که که ی دهست که یوت.

استدْرَكُ مافات: نه وه ی له کیسی جوو بوو

دهستی که یوت وه.

استدرك الشيء بالشيء: به شوين نهو
شتهدا شتهكهی هينا.

استدرك عليه القول: قسه ههتهكهی بو
راست كردهوه ۵ يان كههوه
كورپيهكهی بو تهواو كرد كونه
كه له بهری بو پر كردهوه.

ذالك: (اسم فعل) به مانا (أذكر) دئ.
الترك: (اسم فعل) له (إذراك)
ومرگراوه ۵ تاوانو گوناوه ۵ بنکی
ههرشتیک قولی هه بی وهکوو بیرو
چال و شتی وا ۵ دهگوترئ: (بَلَّغَ)
الفواص درك البحر) مهله وانهكه
گه يشته قولایی دمراكه ۵ چینیكه
له چینه گانی دۆزهخ ۵ پۆلیس و
زیرمغان.

الدركة: نه لقهی ژئ ۵ تیلمه چهرمیكه
دهكړئ به ژبی كه وانهوه ۵ پارچه
خستنه سمر دوخین و پیشتینی
كورته.

الدركة: مه نزلئ پایین و قاتی ژیره وهی
شتی قاتقاته.

التركات: كۆمه له شتیکی قاتقات چین
له خوار چین به پیچ هوانه ی
(الدرجات) قات له سمر قاته.

المداراك: پینچ ههسته گان.

دَرَمَتِ الْإِرْكَبُ وَالْفَارَةُ وَالْقَنْفُذُ دَرَمًا
وَدَرَمَانًا: كه رویشكهكه یان ژیشكهكه

ههنگاو مکانی نزیک کردنه وهوه
كهوته پهله پهله ره رویشتندا.

دَرِمَتِ الْإِرْكَبُ وَالْفَارَةُ وَالْقَنْفُذُ دَرَمًا:

لا سایي كرده وهی رویشتنی نهه
گیانله بهرانه، دهگوترئ: (دَرِمَ)
الصبي والشيخ) مندا له كه یان
پیر میردمهكه وهکوو كه رویشك یان
وهکوو مشك یان وهکوو ژیشك
رویشتن.

دَرِمَ الْكُعبِ وَالْعَظْمِ: گوشت قاپه رمقه ی
یان ئیسقانی داپوشی و له گوشتدا
هون بون.

دَرِمَ الْمَكَانِ: شوینه كه تهخت بوو بهرزی و
نزمی تیدا نهه.

دَرِمَ الْأَسْنَانِ: ددانه گان كهوتن.

دَرِمَ الْبَعِيرِ: حوشرمهكه ددانی كرموژ
بون و نزیکه بكهون.

دَرِمَتِ الشَّفْتَانِ: دوو لیوی سور بون
به هوئی سیواك كردن به درهختی
(دارم).

أَذَرَمَ: ددانه گانی كهوتن هونكه
له ژیریا نه وه ددانی تری
دین ۵ دهگوترئ: (أَذَرَمَ الصَّيِّ وَأَذَرَمَ
الفصيل).

أَذَرَمَتِ الْأَرْضُ: زموی درختی دمرمای
رواند.

دَرَمَةُ: رنکی خست ۵ دهگوترئ: (دَرَمَ)

أظفاره) نینۆکه کانی رڼک کردن دوی
 نهووی څرتانندی نیمجار رڼکی کردن.
 الأذرمُ: پیاوڼکه ددانی نهماين.
 الدارمُ: درهختيکه دمشوبهيتته درهختی
 غهضا، نافرمتان که سیواکی پی
 دهکمنهوه لیوو پوکیان زور سور
 دمبن.

الدراما: جوړڼکه له شانؤ،
 چهندهکسیک لاسایی کهسانی دیکه
 دمکن قسهو کردهوو پوښاکیان
 ومکوو نهوان رادمنوینن.
 الـدرامُ: ناشیرین و پړوت
 ناشیرین ه ژیشک.

الدرماءُ: دمگوتری: (امراة درماءُ):
 نافرمتيکه څاپهرمهوه نیسقانی
 لهگوشست دا شارابنهوو
 دیارنهبن ه رومکيکه که لاکه
 سووره نه درهختهوه نه گیاهه
 لهشیوهی جهرگ دایهوه له پیږی
 (خُمض) ه.

الدرامةُ: کهرویشک ه (درع درمة)
 زریهکی لووسه.

الدرمةُ: مندالی هه لهوی گوشتن.
 درمَج في مشيه: بهگاگوکي رويی.
 درمَجَت الناقة وَلَدَهَا: حوشرمه سوزی
 بؤ بیچومه نواند.

إدرمَج عليهم: بهبی پرس خوی

بهمالکه پاندا کرد.

إدرمَج في الشيء: چووو ناو شتهکه ووهو

خوی تیدا حهشاردا.

الدرامِجُ من الرجال: پیاوی لارو له نجه

کهرو خوږه زلزان له روښتندا.

درَمَك: بازی دا، پهلهی کرد پان

خهریک بوو همنگاو بهاوئ.

درَمَك الشيء: شتهکهی ورد کردو

هاری.

درَمَك الأبل الموض: حوشرمه

حهوزمهکی شکاند.

درَمَك البناء: باله خانه کهی لوس کردو

راستهو پاسته کی کرد.

الدرَمَك: کوتانی هه موو شتيک

وردکردنی ه گلی نه مرو بی بهردو

چهو ه ناردی سپی.

فَرِن درَمَا: چلکن بوو، دمگوتری: (درِن

الثرِب) و (درَنت يده بکذا).

فَرِن الإنسان: نادمیزاده که سیه کانی

توشی نه خوښی سيل بوو (هر درِن

واذرن وهي درئا).

أذَرَن الثوبُ: پوښاکه که چلکن بوو.

أدرنت الماشية: نازده که پلو پوښی

کوڼی زریوی سالی پیښوی خوارد،

نهمش بهووی څاتو څړی و گرانی.

أدرَن العُطْبُ: دارمکان وشک بون.

أدرَن الثوبُ: کراسه کهی چلکن کرد.

الدَّارَةُ: په پامېر راسپاردمو
رموانه کړاو ۵ لاپرسهنگ خو
هه لواسر.

الدَّارَةُ دَارَةُ الدَّهْرِ: هیرشکردنی
روژگار.

الدَّارَةُ: دَرِيَةُ القَوْمِ: سهرهك خیل، ریش
سپی گهل.

الدَّارَةُ: پیاو ماقول و ریش سپی هوزو
خیل ۵ سرؤکی گهل و ته بیژ بهناو
پانه وه ۵ پارېزمو داکوکیمر (ك:
مَدَارَةُ).

دَرْهَمَتُ الحَبَّازِي: درهختی خوببازا
گه لاكانی ومكوو دیرهه میان لئ هات.

إِدْرَهَمٌ: لمېر پېری كهوته سهر زموی و
جیتر خوئ بؤ رانهگیرا.

إِدْرَهَمٌ بَصْرَةٌ: چاوی نابینابوو.

أَلْدِرَهَمُ: بهشیک له دوانزه بهشی
نوهیهیه ۵ پارچه زیوئکی سکه لئ
دراوه بؤ مامه له پیومکردن ۵ (ك:
دَرَاهِم).

أَلْمُرَهْمُ: پاره زور، (دیرههم زور)
قَوَى الشَّيْءَ وَهُ دَرَاهُ وَدَرَاهُ: پېی
زانی بهجوره فیلیک فیری نهو
شته بوو.

قَوَى الصَّيْدَ: بؤ گرتنی نیچیرمه خوئ
خسته بهنا ولاخیك بؤنموئ
نیچیرمه ههست به راوگهرمه
نمكا تادمیگری، دموتری: (دری

الإِذْرَيْنِ: ثالِثُو ثَالِيكَ ۵ نیشتمان ۵
نهمصل و بنهما.

الدَّرَانَةُ: پلو و پوشی پزیوی سالی
پیشوو.

الدَّرْنُ: نه خویشیهكه توشی سییهکانی
ناده میزاد دمېج . سیل.

أَم دَرْن: جیهان، (دونیا).

الدَّرْنَةُ: له زانیاری پزیشکیدا ته لځای و
گوزانکاریهكه لهسی سیل گرتودا
دمردمهکوی ۵ له زانیاری رومکناسی دا
بریتیه له رمگی رومک پان قهدی
رومک کبهاسوئ و ماده بزیویهکانی
تیندا کوښبنموه.

الدَّرِينُ: پلو و پوشی پاوان و لهومرگا كه
هی سالی پیشووې و رزی
بن ۵ پوښاکي رزیو ۵ (ام درین) زموی
روت و بی گزو گیاو درهخت.

الدَّرَانُ: كهسیك نه خوئشی سیلی
كوښندمی همېج.

فَرَهَ عَلَيْهِمْ دَرَهًا: لییان دمركهوت و
هیرشی كردنه سهر بهیج نهوهی
بهخویان بزاند.

فَرَهَ عَنْهُمْ وَلَهُم: قسهی لیوهکردن و
بهرگری لئ كردن.

فَرَهَ فُلَانًا: خوئ له فلان نهناسکرد.

دَرَهَ عَلَى كَذَا: لهسنور تیپمېر بوو زیادی
کرد.

تَفَرَّهَ: ههرمشهی لئ کرد.

فلانا) فيلى له فلانكس كردو ههلى
خه له تاند، (درى الرأس) سمرى به شانه
داهيتا.

اُذْرَاهُ به: پي زاناند، فيرى كرد.

اُذْرَاهُ: نمرى له گهل نواندو به هيدي و
له سمرخويى له گهلى جولايه وه،
خوى له شمري پاراست.

اِدْرَتِ المِراةُ: ناهرمته كه به شانه هزمكنى
داهيتان.

اِدْرَتِ المِصِيدُ: موداراتى نيچيرمكه
كرد.

اِدْرَتِ فلاناً: له گهل فلانكسدا
هه ليكردو خوى له گهل گونجاند.

الدِّرِيَّةُ: نهو جهسته ومهميهى كه
له سمرى فيرى شير ومشانندن
دمبى ۵ پان له سمرى فيرى مسته
كۆله ومشانندن (ملاكمه)
دمبى ۵ ولاخي كه راوكمر خوى له
په نادا حه شار دمدا بو نه وهى هه
له نيچيرمكه ومركري و بتوانى گولله
تيگري پان بيگري ۵ به تايه متى
نه چيري ومحشى.

الا ادرية: بيرۆكه يهكى هه له سه فييه
پي وايه عمقل چ نرخيكي نيه و
ناتوانى شت بزاني، به لاي زانا
عمر ميه كانه وه به تاقميكي
سوفسطاني دمگوتري.

المِذْرَى: شانهى گه و ره چ له دار پان له
ناسن پان له ههر مه عمدنيكي تر
دروستكرايى فزى نالۆزكاوى پي
شانه دمگوتري ۵ شاخه
حه پوان ۵ دمگوتري: (نَطْحَةُ الثَّوْرُ
بالمِذْرَى) كه له كا كيوييه كه شاخى
تيه له دا ۵ (ك: مَذَارٍ ومدارى).

المِزْيَاقُ: ترياق ۵ شهراب.

الدِّرْيَاقَةُ: به مانا (الدَّرْيَاق) دئ.

الدَّسْتُ: دمسته جل ۵ سه روكي
نه نجومه ۵ پلهى ومزيرى ۵ يارى؛
دمگوتري: (فلان حسن الدست)
فلانكس شه ترمنج زانيكي
باشه ۵ برندنه وهى يارى
شه ترمنج ۵ له زانيارى
هه ندمسه دا ۵ بريتييه له
ئوسطوانه يهك ديوى ناوهمه
مادميه كي زور گهرمى تيدايى بو
توانندنه وهى ناسن.

الدُّسْتَةُ: گورزه شت ۵ بريتييه له
گورزميه كي دوانزه پارچه يي ومكوو
دمسته هه له دمسته گورموى دمسته
پيل.

الدُّسْتَجَه: گورزه شت، دمسته
شت، ومكوو دمسته هه له ۵ گوزمو
كوپه يه كي گه و ره به دمست
دمگوتري ته وه.

توښکلی دار دروست دمکړی پي
دمگوتری: گوشه لهو حمو پارچه ی
که شتی پی لیک دمه سړی، (ک):
دُسُر: ه قورئان دمفهرموی:
﴿وَحَمَلْنَاهُ عَلَىٰ ذَاتِ الْأَوَّاحِ وَدُسُرٍ﴾
الدُّوَسِرُ: شتی گه ورهو زمبه للاح و
به هیز.

الدُّوَسِرُ: به مانا (الدُّوَسِر) دئ ه
دمگوتری: (رجل دُوسِرٌ وَجَمَلٌ دُوسِرٌ
وَأَسْرٌ دُوسِرٌ).

الدُّوَسِرُ: شتی کون و عهنتیکه ه
دانه ویله یکه گهنم رهنګه
دمنکه کانی وردن تیکه لاوی گهنم
دمبی: پيشی دمگوتری: (الدُّوَسِرُ).
الدُّوَسِرَةُ: تاکی (الدُّوَسِر) دمگوتری:
(کتیبه دُوسِرَة).

الدُّوَسِرُ: به مانا (الدُّوَسِر) دئ ه
الدُّوَسِرَانِي: به مانا (الدُّوَسِر) دئ ه
دَسُّه دَسَّاً وَدَسِيساً: شته که ی شاردموه
دمگوتری: (دَسُّ الشَّيْءِ فِي الزَّوَابِ) ه

دَسُّ المَكْر: فيله که ی شاردموه.
دَسُّ نَفْسُهُ فِي الْأَخْيَارِ وَلَيْسَ مِنْهُمْ: خوی
به باش لقه له لم دا به لام وانه بوو.

دَسُّ الْبَعْرِ: حوشتره که ی به قه تران رهنګ
کرد به لام تَوَخَّ نه بوو.
دَسَّه: به مانا (دَسَّه) دئ.

إِنْدَسُّ فُلَانٌ إِلَى فُلَانٍ: بؤ موطاومعه ی
(دَسَّه) دئ.

الدُّسْتور: یاسایه کی سهرمکی و
بنه پرتیه بؤ به پړومبردنی ولات
دادم پړزری بؤ نه وه ی بکریته
سهرچاوه ی یاساکان و یاسا ناسان
له ژیر روشنایی نه و دمستورده ا
قانونه کان داپړزن ه دمفتریکه
ناوی سهر بازو موچه و ناویشانیانی
تیدا توهمار دمکړی ه به لام
له سهرده می تازده ا به کومه نه
یاسایه کی بنه رمتی دمگوتری
که شپو مو شپووازی حکومت و
فهرمان پړوایی دیاری ده کاو
دمه لاته کان سنوردار ده کا.

دَسَّرَ الدُّسَارَ فِي الشَّيْءِ: بزماره که ی
به زهخت به شته که ده ا داکوتا.
دَسَّرَ الشَّيْءِ: شته که ی قایم کرد
به بزمار ه به توندی پائی پیومنا.

دَسَّرَ السَّفِينَةَ: که شتی به که ی به بزمار
چاک کردو به زهخت بزمار ی پیندا
کوتا.

دَسَّرَ فُلَاناً بِالرَّمْحِ: به رمب زهبری
کوشنده ی له فلانکه س
دا ه دمگوتری:

دَسَّرَتِ السَّفِينَةُ الْمَاءَ: که شتی به که ی
ناومکه ی دپدا ه هه روا دمگوتری:
(دَسَّرَ الْبَحْرُ) ه دهریا پائی پیومنا و
خستیه ناو شته وه.

الدِّسَارُ: بزمار. ه هه روا حه بلیکه له

اندسَ فلان إلى فلان: فلان دپته لای
فلان بؤ دوو زمانی.

الدَّسَّاسُ: ماریکی کورتی سوریاوه
سهر و کلکی و مگوو یهک وایه
نازاندری لای سهری کامه یه،
دهجپته ژیر گلده و مو نایه وئ هه تاو
لئی بدا دهگوترئ: (العرق دساس)
واته: رموشتی باوکان دمگوژرپته ووه
بؤ منداله کانیان به نهیئی دزه
دمگمن بؤیان ه فیتنه و دوو زمان ه

الدَّسَّاسَة: کهړه مار رمقه مار جهزی
لهومیه له ژیر گلدا خوئی هه شاربدا.
الدَّسَّة: یاریه کی منداله عمر به.

الدَّسِيسُ: شتی برژاو له ناو ناگردا ه
که سییک خو هه لکی شئ و
به شانازی به ووه باسی کردموه
باشه کانی خوئی بکا ه که سییک بکری
به سیخوړو به شه و بنیردرئ بؤ
نهموی ه هوال بزانی
بیانهیئی ه دمگوترئ: (فلان دسیس
قورمه) فلان کهس جاسوسی
که له که یه تی.

الدَّسِيسُ: بؤ که نییک که دمرمان لای
نمبا ه (ک: دُسی).

الدَّسِيسَة: فیتنه یی دوو زمانی ه رقو
کینه ی شاروه دزی کهسانی تر.

دَسَعَ البعيرُ بجره دسعا ودسوعا:

حوشترمه که کاو پژی کرد، خوړاکی
ناوگه دهی هیئایه ووه ناو دهمی و
سهر له نوئ جویه ووه ه

دَسَعَ الرجلُ بقهره: پیاوکه رشایه ووه
رشوه که ی فرئ دا.

دَسَعَ فلان: فلان رشایه ووه.

دَسَعَ العرقُ في اللحم: رمگه کانی جهسته ی
له گوشت دا گوم بوون.

دَسَعَ الثَّمنُ دسعا ودسيعه: پائی
به شته که وونا.

دَسَعَ الإلاء: قاپه که ی پرکرد.

دَسَعَ فلاناً: فلان به خشیشی کی به نرخ ی
دا به فلان.

دَسَعَ فلان: به خشیشی باشی پچ دا.

دَسَعَ الجُحر: شتی کی هه لگرت
به نه ندازه ی زارکی کونه که و به و
شته زارمگی هاخنی.

ادَسَعَ البعيرُ: به مانا (دَسَعَ) دئ ه

الدَّسِيعُ مِنَ الانسان: نه و نیسقانه گری
که رذنی تیدا یه ه شوینی
حیا بوونه ووی مل له شان.

الدَّسِيعَة: پیلوی گه ووه ه سفره ی پر
خواردمه منی ه به خشیشی باش و
چاک ه هیزو توانا ه سروشت و
نه خلاق ه بنکی ملی نه سپ ه (ک:
دساع).

الدَّسِيعُ: دمر به ند، بؤری خواردن و

خواردنه وه له قورگی نادمیزاد.

الْمِنْسُخُ: چاو ساغو شارمزا بو ریگا.

دَسِقُ اخروض دَسَقًا: هموزمکه پرېوو تا له

جواردمورپیه وه ناومکه سمرریزی

کرد.

الدُّسُقُ: سپیایه تی.

الدُّسْتَانُ: رومانه کراوو په یامبهر،

شالیار.

الدَّيْسُقُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: سپی

بری سکه دار دهگوتری: (غدير

دیسق، و سراب دیسق وخبز دیسق).

ناوی کهم که قولای نه بی هه موو

خشلکی زیوی سپی سینی زیو.

روناکی دهشت و سارای

به رین گل په مپیرد فاپیکه،

جامیکه کاتی خوئی عهره ب

به کاریان هیناوه جوانو شوخو

شهنگ سپپیه تی ریگای

دریژه هموزی پر له ناو.

الدُّسْكُرَةُ: زموی دشت و تهختای ده

باله خانیه گموره: که به دمورو

به رید چهند خانوئی خیزانی

ناعهرمبی لیبی لهو خانووه

گمورو باله خانده شمرابو شوینی

رابواردنی لی بی که بهروالمت لهو

جوره باله خانانه پاشاو

ههرمانپموای تی دا نیشته جی

دمبی ه شارمدی و گوندی گموره ه (ك:

دساكرة).

دَسَمَ الْأَرْضِ دَسَمًا: شوینه وارمکه پیخوست

کراو گوم بوو.

دَسَمَ الشَّيْءِ: زارکی شته که ی به توپه وانه

به ست دهگوتری: (دَسَمَ الْقَارُورَةَ

ونخوها): به توپه وانه دمی

گوزمکه ی هاخنی.

دَسَمَ الْبَابِ: دمرگا که ی داخست.

دَسَمَ الْجُرْحِ: پلپته ی خسته ناو برینه وه.

دَسَمَ الْمَطَرِ الْأَرْضِ: بارانه که که میك

زموییه که ی تهر کرد.

دَسَمَ الْبَعِيرِ دَسَمًا: به رنگی رمشی

قهرانی حوشرمکه ی رهنگرد.

دَسَمَ الشَّيْءِ دَسَمًا: شته که ی جمهور

کرد په پیسی وپوخه لی

دایپوشی توزو خوئل دایپوشی

به جوریک رنگی رمش بی،

دمگوتری: (فلان دَسَمَ الثَّيَابِ)

فلانکس پوشاکي رمشه ه (وَأَدَسَمَ

الثَّوْبَ) عهیبو له که له نمایینو

پیاومتی دا هه یه.

أَدَسَمَ الْقَارُورَةَ: دمی گوزمکه ی هاخنی.

دَسَمَ الطَّغَامِ: چهوری کرده ناو

خواردمه نییه که وه.

دَسَمَ اللَّقْمَةِ: پارومکه ی له رونه که هه لسو.

فَسَمَّ الطَّرُ الْأَرْضَ: زموییه که می که می
ته پر کرد.

فَسَمَّ لِبَابَهُ: به جمهوری پوشاکه می چلکن کرد.
تَسَمَّ: چهوری خوارد.

تَسَمَّ الطَّعَامُ: خوراکه که چهور بوو.

تَسَمَّتِ الشَّيَابُ: پوشاکه که چلکن بوو.

النَّسَامُ: تۆپه وانه؛ زارکی گوزمو
کۆلینه ی پښ دهاخن درئ.

الدُّسَمُ: لایه نیکی شت، دمگوترئ: (هر

علی دسم الأمر) نهو له سمر

لایه نیکی نهو شته یه.

الدُّسَمُ: روڼ و چهوری گوشت و پیو ۵

گوشت و پیو ۵ چلک و پیسی.

الدُّسَمَةُ: نهو شته ی کونی کوندمو شتی

وای پښ دمگړئ ۵ رمنگی بؤر به لای

رمنگی دا بړوانئ ۵ پیاوی خوږې و

هه تیو مچه ۵ زلی بڼ هونمر ۵

دمگوترئ: (ماهر إلا دسمة لآخر فیه).

النَّسِيمُ: که سیک زور یادی خودا بکا.

الدِّيَسَمُ: رمنش ۵ تاریکی ۵ هاوړې

دلسوز له کارو پیشمه دا ۵ ورج ۵

بیچووه ورج ۵ ریوی.

الدِّيَسَمَةُ: گهر دیله و زمره.

فَسَا دَسَوَةٌ: کهم بوو، بچوک بووه

(پنجه وانه ی گه شه کردن و زوربون).

فَسَا الرَّجُلُ: پیاومکه خوی شاردموه.

فَسَا فلان: فلان کهس گومړا و فاسید بوو

له پړی راست لای دا.

دَسَى نَفْسَهُ: نهفسی خوی نیهمال کردو

خوی شاردموه خوی دهر نه خست و

به هر مکانی خوی نه نواندن نه و مگوو

پړی بزانن و کاری شیاوی بڅه نه

نه ستوه نهفسی خوی گومړا کردو

سمری له خوی شیواند.

دَسَى غَيْرَهُ: کهسانی دیکه ی

گومړا کردن و سمری لی شیواندن.

دَسَى عَنْهُ حَدِيثًا: همدیثی لی

و مرگرت و پړواپه تی کرد.

تَدَسَّى: گومړا بوو، فاسید بوو.

الدَّشْتُ: سارا ۵ کومه له کاغه زیک

نارنیک و پیک بن ۵ پهرم کاغه زی

نیهمال کراو.

فَشَّ فلان في كلامه دثًا: زوری قسه کرد.

فَشَّ في الارض: به ناو زموی دا گهړا.

فَشَّ الدَّشِيْشَةُ: په لوی دروست کرد

(خواردنیکه له تارد دروست

دمگړئ).

فَشَّ الحَبُّ: دانه ویکه می هاری.

الفَشُّ: دوش، شتی که زور کونی تیدان

دمگړئ به بؤری حه مامو شوینی

ترموه بؤنموه می ناو مکه

له کونه کانه و به بلاوی بیتهمدرئ.

به عهرمی دوناوی تری هه ن:

(الْمِشْنُ، الْقَجَاجُ).

الدَّشِيْثَةُ: په‌لو، چېشتی گڼمه کوتاو.
 دَهَبٌ دَعْبًا: قسه‌ی سوعبه‌تی کردن،
 قسه‌ی خوشو پیکه‌نین هاومری
 کرد.

دَهَبَ الشَّيْءُ: شته‌کمی پالنا، پالی پیومنا،
 ده‌گوتري: (ريح داغِ غَیَّةُ):
 رښه‌بايه‌کی به‌هيزه هموو شتيک
 رادهدا ه ده‌گوتري: (رياح دواعب).
 دَعَبَ: نه‌حمه‌قی کرد، (هر ادعب وهي
 دعباء).

أَدْعَبَ: له‌قسه‌کانی دا قسه‌ی گالته‌و
 سوعبه‌تی کردن.
 دَاعَبَهُ: قسه‌ی خوشو سوعبه‌تیا
 بویه‌گتری کردن.

تَدَاعَبَ الْقَوْمُ: قسه‌ی خوشو سوعبه‌ت
 ناميزيان بویه‌گتری کردن. همروا
 ده‌گوتري: (إنه ليتداعب على الناس):
 نه‌وبه‌قسه‌ی خوشو سوعبه‌تو خو
 به‌زلزانی سواړی ملی خه‌لک بوووه
 خو‌ی به‌سهردا سه‌پاندون.

تَدَعَبَ عَلَيْهِ: نازو نوزی به‌سهردا کرد.
 الدَّاعِبُ: فيچقه‌کمر ه ده‌گوتري: (ماء
 داعب): ناو‌یکي فيچقه‌کمره ه
 به‌تموژم دمردم‌چي.

الدَّاعِبَةُ: رامالهر، رادمر ه ده‌گوتري:
 (ريح داعبة): رښه‌بايه‌کی به‌هيزه
 هيچ شتيک خو‌ی له‌به‌رناگريو

رايدهدا.

الدَّعَابَةُ: ياری و سوعبه‌تکردن ه
 نه‌حمه‌قی کردن و گيلي نواندن.

الدَّعَابُ: پياوی سوعبه‌ت‌چی و دم
 به‌پیکه‌نین ه ده‌گوتري: (رجل
 دَعَاب): پياو‌یکي قسه‌ خوشو
 سوعبه‌ت‌چی په.

الدَّعَابَةُ: به‌مانا (الدَّعَابُ) دي.

الدَّعْبُ: ياری ه كه‌سيك زور
 سوعبه‌تو ياری بكا ه كوري گه‌نجی
 تازه پيگه‌يشتوی پيست تهر و تازه ه
 گورانی بي‌زی چاك ه تري رپويكه.
 الدَّعْبُوبُ: پياوی گورچو گول و
 به‌نيشات ه نه‌حمه‌قو گيل ه كورته
 بالاو ناشيرين و خو‌پري، نادميزادی
 لاوازو هيچ و پوچ: كه بوبيته
 گالته‌چی خه‌لک ه نه‌سپی دري‌ز ه
 جور‌یکه له‌مي‌روی رښ باو ه
 ريگای ته‌ختکراو ناشکراو ناومدان ه
 شه‌وی تاريك و نوته‌ک.

دَهَتْ الرِّاب في الأرض دَعَاً: گله‌کمی
 به‌قاج وردو هار‌کردو کردیبه
 خو‌له‌په‌ته.

دَهَتْ به الأرض: به‌زموی دا کيشا.

دَهَيْتَ دَعَاً: گرزی و له‌ش داهي‌زاوی و
 سهرني‌شهو نارحمه‌تی سهرمتای
 نه‌خوشي بوو.

دُعِثَ: به مانای (دُعِثَ) دئی ه (هر مَدْعُوثُ).

أَدْعَثُ فِي الشَّرِّ وَغَيْرِهِ: له شه پر مکه وه گلاو تَبَيِّدا رُوحُو.

أَدْعَثُ الشَّيْءُ: شته مکه هی هِشْتَه وه.

إِنْدَعَثَ: بؤ موطا و معهی (دُعِثَ) دئی.

تَدَعَّثْتُ صَدْرَهُم: دوژ منایه تی و رقو کینه ی خوی شاردم وه.

الْدُّعْثُ: به مانا (الدُّعْثُ) دئی.

الْدُّعْثُ: رقو کینه ه داواکاری ه تَوَلَّه سَه نَدْنَه وه ه پاشما وه ی ناو، (ك): أَدْعَاثُ وَدِعَاثُ.

دَعَثْرُهُ: به زموی دا داو کوشتی ه لهحه دیت دا هاتو وه: (انه لِيَذْرِكُ الْفَارِسَ فَيَدْعَثِرُهُ).

دَعَثْرُهُ: شکاندی.

دَعَثَرَ الْمَوْضِعَ وَغَيْرِهِ: هموز مکه ی روخاند.

الدُّعَثْرُ: نه همه قو گیل.

الدُّعَثْرُ مِنَ الْجِمَالِ: حوشتی نازاو به هیز.

الدُّعَثْرُ: چال و کهنده لان ه هموز نیک قهراخه کانی جوان و ریک و بیک هه لئه جنرابی ه هموز یان خانوی روخاو و کلاه وه.

الدُّعَثْرُ مِنَ النِّعَمِ: نازو نیعمه تی زور، (ك: دَعَاثِر).

دَعِبَتِ الْعَيْنُ دَعْبًا وَدُعْبَةً: رَمَشَيْنَهُ
چاوی زور رمش و سپینه مکه ی زور
سپی و چاوگه وره ه (هر ادعج و هی
دعجاء).

الْأَدْعَجُ: دهگوتری: (لیل ادعج)
شه و نیکی زور تاریک و بهمانیه مکه ی
رونک بی ه (رَجُلٌ أَدْعَجُ): پیاو نیکی
رمش پیست ه دهگوتری: (رجل
أَدْعَجُ اللَّوْن).

الدُّعْجَاءُ: دهگوتری: (شفة دعجاء ولثة
دعجاء): لیو نیکی رمشباو، پوکی
رمشباو ه ناو نیکه له ناو مگانی شیت ه
همروا و شهی (الدعجاء) بهیه مکه
شهوی شه و مگانی مه حافی مانگ
دهگوتری و اته: شهوی بیست و
هه شتی مانگ ه نالی دهلی:

لهدهری تویه نهی خورشیدی پرتو و بهنشی شه و مگردان
که نالی و له مانه تی مدهقی ماسی نه و دایه
الْمَدْعُوجُ: شیت و کالقام.

دَاعُ دَاغٌ وَدَاعٌ دَاعٌ: وشهیه مکه بو
بانگکردنی مهر و بزنیان بو
دمرکردن و پاوانانیان.

دُعُ دُعٌ: فهرمانکردنی شوانه به
مهرمگانی که چیت باره یار نه مکه ن.

دَعُ دَعٌ: وشهیه مکه بهماندوو شه مکه
دهگوتری مه بهست نهومیه هه لسه
توزی هموا هه لمره نارامی بدمره
گیانت.

دَعَدَعَ دَعَدَعَةً وَدَعَدَاعاً: بازی داو
کهوته راکردن به لَام به هیواشی و
پیچاو پیچ.

دَعَدَعَ بالغنم: بانگی له مېرو بزنه کانی
کرد، یان راوی نان و دمری
به پړاندن د دمنگی لى کردن
بهوشه (دَاغ دَاغ).

دَعَدَعَ الرعاء: تهنه که که یان
قسانغمه کی راوه شانند یوئنه وى شته
پیوراوم که ی ناوی باش پال لَيْك
بدا، بیهستیوړی و زوړتر لهو شته
بگری.

دَعَدَعَ الشئى: شته که ی پرکړد
دمگوتری: (دَعَدَعَ السيلُ الرادي):
لافاوکه دۆله که ی پرکړد.

تَدَعَدَعَ: وکړو پیرمیرد روى، وکړو
پیری لهر زوک وپشت کوماوه
به پړنگادا روى.

الدَّعْدَاعُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی قه زمو
کولمېنه ه همروا دمگوتری: (سَنِي
دَعْدَاع): روى شتيکه ته مېه لى و
قوړتو پیچى تېدايه.

الدَّعْدَعُ مِنَ الْأَرْضِ: زموى روتنه و بى
درمخت و گیا، (ك: دَعْدَاع).

دَعَرَّ دَعَارَةً: فاسقو بى پموشت بوو، (هو
داعِر و دَعَار).

دَعَرَّ العرود: چله داره که دوکه لى کردو

ناگری لى نه بموموه (فهو دَعَرَّ
و دَعَر).

دَعَرَّ الزئذ: چهند جاريك دمنكه
شقارتهمه کی لى داو سمرمه کی سوتاو
گری نه گرتو هه ئنه گرسا.
تَدَعَّرَ وَجْهَهُ: دهمو چاوى په لڼه په لڼه
بون و پهنكى پیستی گؤړا.

الدَّاعِرَةُ: نافرمتى به د پموشتو داوین
پیس ه دارخورما که قبولى
موتور به کردن نه کا، (ك: مَدَاعِر).

الدَّعَارَةُ: فیسق و فوجورو به د پموشتی.
الدَّعَارَةُ: دمگوتری: (في خلقه دِعَارَةٌ):
لهرموشتی دا خراپى و پیسى هه یه.
الدُّعْرُ: مؤرانه، کرمیکه دار دمخوا،
خم خورکه.

الدُّعْرُ: (رجل دُعْر): پیاویکی خائین و
دل پیسه رمخنه ی روخینمر
له اوه لڼه کانی دمگړی ه پیاویکه
بى خیر و بیړه.

الدُّعْرَةُ مِنَ الرِّجَالِ: بهمانا (الدُّعْرُ دى).
الدَّاعِرُ: کومهلې بهد رموشتان.

الدُّعْرُورُ: دمرون پیسى ناکه س به چه
که هه میسه رمخنه ی بى جى
له اوه لڼه دمری.

دَعَرَمَ: ههنگاوى کورتو خیرا خیرای
هاوېشتن ه رمخنه ی بى جى
له اوه لڼه دمری.

الدِّعْرِمُ مِنَ الرِّجَالِ وَغَيْرِهِمْ: پیاوی
کوله بڼه ی ناشیرین ه ناپیاوی
خوږی دهمپیس.

دَعَسَهُ دَعَسًا: بهرمب لټی داو ونجرې
ونجرې کرد.

دَعَسَ الشَّيْءُ: شته که ی ژپر قاچی داو
پانی کردموه.

دَعَسَ الرِّعَاءَ: زمره که یان قاپه که ی
پرکرد.

دَعَسَ الْقَصَابُ الشَّاةَ: قه سابه که له کاتی
گورینی کوشتییه که دا دمستی
به نیوان پیستو گوشتی دا بردو
پیسته که ی له گوشته که ی جیا
کردموه.

أَدْعَسَهُ الْغَرُ: گهرما کوشتی.

دَاعَسَهُ: رمبی لی دا.

الدِّعْسُ مِنَ الطَّرْقِ: نهو ریگایه یه که
زور ناوهدان بیو نادمیزادو ناژه لی
پیدا برړونو به هو ی زور پیدا
رویشتنه وه خو له پته ی لی په پیدا
بووی.

الدِّعْسُ: لۆکه ه کلؤ لب که په کتری
گرتی وخړی.

الدِّعِيسُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی نازاو چاو
نهرس له شپرو تهنگانه دا.

الدُّدْعَسُ: (دُعَسُ الْقَوْمِ): شوینی
نانکردن و چپشت لیانی هو زو خیل

له ساراو لادیگان دا.

الدِّعْعَاسُ مِنَ الطَّرْقِ: به مانا
(الدَّعْسُ) دی.

الدِّعْعَاسُ مِنَ الرِّمَاحِ: شمیری تهستور
که چه مانه وه ی نه بی.

الدِّعْعَسُ: بالندیه که خرابیته نیو
قه فمزو توړموه بو نه وه ی بالنده ی
تری پی ه له خه له تیو بکه ونه ناو
توړمکه وه.

الدِّعْعَسُ: به مانا (الدِّعْعَاس) دی.

الدِّعْعَسُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی نازاو رمب
وه سین ه ه مروا بو نافرمتیش
دهگو تری: (امراة دِئَعَسَ)، (ك:
مداعس).

الدِّدْعُوسُ مِنَ الطَّرْقِ: به مانا (الدِّعْعَسُ)
دی.

دَعَسَ بِرَجْلِهِ دَعَصًا: قاچی لهرزینو
شه پله ی لی دا.

دَعَسَ فُلَانًا: فلانکه سی کوشت.

دَعَسَ بِالرِّمَحِ: بهرمب لی دا.

أَدْعَسَ: قاچی بلو قیان کرد به هو ی
گهرمی لبه لانه وه.

أَدْعَسَ فُلَانًا: فلانکه سی کوشت.

أَدْعَسَ حَرُّ الرِّمَضَاءِ فُلَانًا: گهرمای
لبه لانه که تینی بو فلانکه س هینا و
له ناوی برد.

أَدْعَسَ الْمَوْتُ فُلَانًا: مردن له مانا و

په خه ی فلانکه سی گرتو مؤلته تی نه دا.

داعصه: له نا کاو په لاماری دا.

تَدْعَصَنَّ اللَّحْمُ: گوشته که پزی و هه لومری.

إِنْدَعَصَ الْمَيْتُ: مردو که بڼه گنی کردو پزی.

الدَّعْصُ: کُلُّ لَبِيْکَى خپره که په کتری گرتی، (ک: دَغْصَة و ادعاص).

الدَّعْصَاءُ: زمویبه کی دمه ته که هه ندی شوینی لمبه لآن بی به خور سور بیته وهو لمبه لانه که ی له شوینه گانی تری گهر متر بی.

الدَّعْصَةُ: به مانا (الدَّعْصُ) دی، (ک: دِعْصَ).

الدَّعْصُ: ده گوتری: (رجل مدعص بالرمح): پیاویکی رمب و مشینی نازایه ه هه روا وشه ی (مدعص) به خودی رمبه که شی ده گوتری، (ک: مداعص).

دَعَهُ دَعَاً: به تموزم پالی پیومنا، به شیوه ی ره قو ناشیرین به ره و روی بڼوه ه هورشان دمهر موی: ﴿لَئِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ﴾.

أَدْعُ: خیزانی ورده ی زور بوو.

الدَّعَاعُ: خیزانی ورده ی پیاو که جگه له خوار دن هیچ نی شیکی تریان پی نه کړی.

دَعَتِ الدَّوَابُّ الطَّرِيقَ دَعْتًا: نازمل و و لآخه گان هینده به و ریگایه دا رویشن شوین پیی خو یان له ریگاکه دا دمر که وتو خو له په ته یان لی په یدا کرد.

دَعَتِ الْإِبِلُ الْخَوْضَ: حوشرمه که چه پوکی له حه و زمکه دا که لی تی کرد ه یان حوشرمه گان هاتنه سهر هموزمه که پاله په ستویان کرد.

دَعَقَ الْفَارَسُ الْفَرَسَ: سوارمه که ناو زمنگی له نه سپه که دا بو نه وه ی خیرا پروا، غار بکا ه یان که می لغاوی گرت ه وه نه مجار بو ی شل کرد بو نه وه ی بکه و پته غاردان.

دَعَقَ عَلَيْهِمُ الْخَيْلُ: له هه لمه ت و په لمارمه که دا به سوا ری نه سپ هیرشی کرده سهریان.

دَقِقَ الْمَاءُ: ناو مه که ی هه لقو لاند.

دَقِقَ الْغَارَةُ: هیرشه که ی به رفراوان کردو پی شی خست.

أَدْعَى: هه لات و بازی هاویش ت.

أَدْعَى الْفَرَسَ: ناو زمنگی له نه سپه که دا بو نه وه ی خیرا پروا و غاربدا.

أَدْعَى إِلَهُهُ: حوشرمه که ی به ری کرد بو له وه پرگا.

الدَّعْقَةُ: کومه له حوشر سوا ری ه

په لامار و هاوار و هه روا و هریا ریژنه بارانی به ته و زم.

له شهرو همرادا شارمزا بون ه كيشه و
 نيزاع له ناويان دا بهرې سهند.
 الدُّعْكُ: نوزه درېزو ريخوټه به كيش و
 قيرسيجه.
 الدُّعْكُ: قالونچه ه دمگوترى: (رجل
 دُعَك): پياوټكى زمعيضو هيچ و
 پوچ و گالته جييه.
 الدُّعْكَةُ: كومهټه حوشر سوار، گارانه
 حوشر.
 الدُّعْكُ: ماتل كهرو كيشه خهرومه.
 الدُّعُوكُ مِنَ الْأَرْضِ: نهو زمويهى
 زورى حوشترو خهټك لى بى و
 به هوى قهرمباقييه وه زمويهه
 ويران بووي و كهټكى كشت و كالى
 بيوهنه مينى.
 دَعْلَه دَعْلًا: بهنه خافل فيلى لى كرد.
 دَاعِلَةٌ: ههټى خهټه تاندو فيلى لى كرد.
 الدَّاعِلُ: ههټهاتوو فيرار.
 دَعْلَجُ: رارا بوو له هاتوو چون، زور
 هاتوو جوى كرد.
 دَعْلَجُ الْجُرُزُ: جرجه كه هاتوو جوى
 كرد.
 دَعْلَجُ الصَّبِي: مناله كه هاتوو جوى كرد
 ه دمگوترى: (فلان يُدَعْلَجُ إِلَى دَارِ
 فلان بالليل): فلان شهوانه زور
 هاموشوى مالى فلان دمكا ه يارى
 منالانه (چاوشاركي) كرد.
 دَعْلَجُ اللَّيْلِ: شهو تاريك بوو.

الدُّعَاعِقُ مَدَاعِقُ الْوَادِي: سهرانسهرى
 شيوو ډول.
 الدُّعَاعِقُ خَيْلُ مَدَاعِيقٍ: كومهټه نه سپ
 سوار كه دهچنه ناو دوژمنه وه و
 دوژمن دهخنه زير پيى
 نه سپه كانيان.
 الدُّمَعَقُ، مَدَعَقُ الْمَاءِ: شوينى ههټقولاى
 ناو.
 الدُّمَعُوقَةُ: دمگوترى: (أَرْضُ مَدَعُوقَةٍ):
 زمويهه كه ريژنه بارانيكى گهروى
 به تهوژمى لى درا.
 دَعَكَ الْجَلْدَ دَعْكَاً: پيسته كهى شيلاو
 دهستى رى خست و نه رمى كرد.
 دَعَكَ التُّرْبُ بِالْبَلَسِ: پوشاكه كهى نه وه منده
 له بهر كرد تا دمقى شكاندو
 زبريه كهى نه ماو نه رم بوو ه
 ههروا دمگوترى: (دَعَكَ الْخَصْمُ):
 دوژمنه كهى مل كهچو زهليل كرد.
 دَعَكَ فَلَانًا فِي التُّرَابِ: فلانكهسى له گل و
 خوټه كه ومردا، له قوراي و ومردا.
 دَعَكَ بِالْقَوْلِ: به قسهى ناخوش نيشى پى
 گهياند.
 دَعَكَ دَعْكَاً: گيل و نه حمه قى بوو، رهوشتى
 ناشيرينى نواند ه (هو داعك،
 وداعكه): بى زنده رموى.
 دَاعَكُهُ: ماتلى كرد ه كيشه يهكى
 دژوارى بونايه وه.
 تَدَاعَكَ الْقَوْمُ فِي الْحَرْبِ: خهټكه كه

دَعَلَجُ الشَّيْئِ: شته‌ک‌ه‌ی زوَر خولانده‌وه،
زوَری لی و مرگرت.

دَعَلَجُ الْمَاءِ فِي الْحَوْضِ: ناومک‌ه‌ی له
حه‌وزمه‌ک‌دا کوَکرده‌وه.

الدَّعْلَجُ: ئه‌وه‌که‌سه‌ی به‌ه‌ی
نیش و مه‌به‌سه‌ت دئو دم‌چی ه
زوَرخوَر چ ئاده‌میزاد بی ج
گیانله‌به‌ری تر ه گهنجی قوُزی
شوُخ و شه‌نگ و نه‌رم و نوُل ه
رومکیک به‌سمر یه‌ک‌دا تیك
چېرژابو تیك هالابی ه گویدریژ ه
گورگ ه حوشریک لی خوری
نه‌پوا ه تاریکی ه جه‌والی پر.

الدَّعْلَجَةُ: تاریکایی ه یاری مندا لان
(چاوشارکی) و تیکه‌وه هاویشن.

دَعَمَهُ دَعْمًا: پالپشتی کردو کوَلمک‌ه‌ی
به‌ردا بوَله‌وه‌ی نه‌هیلن بکه‌وئ ه
دمگوترئ: (دَعَمَ فُلَانًا): پشتگیری
فلانی کرد.

دَعَمَهُ: به‌هیزی کردو جیگیری کرد.

ادَعَمَ: پشتی به‌کوَلمک‌ه‌وه دا ه
دمگوترئ: (ادَعَمَ عَلَى الْعَصَا): خوُی
به‌سمر عه‌صاکه‌دا دا.

تداعَمَتُهُ الْأُمُورُ: کارمکانی زوَر بون و
شان و ملیان گرتو گه‌له‌کوَمه‌کیان
لی کرد.

الادَعَمُ: ئه‌ومیه به‌سنگیه‌وه یان به

گهردنیه‌وه خالیکی سه‌ی هه‌یی ه
دمگوترئ: (فَرَسٌ أَدْعَم): ئه‌سه‌پکی
مل به‌له‌که یان سینگ به‌له‌که.

الدُّعَامُ: کوَلمک‌ه ه داری رایه‌لک‌راو بو
که‌پره میو.

الدُّعَامَةُ: کوَلمک‌ه‌ی خانوو، ئه‌وه‌ی
قورسایی خانومک‌ه‌ی له‌سمره ه
ده‌شگوترئ: (هو دعامة الضيف)
یارمه‌تیدری میوان ه (دُعامة
القوم): سهرک خیل و پشت و په‌نای
هوُز ه (هو من دعائم الأمور): هه‌موو
کارمکان به‌مووه به‌یوه‌ستن ه (الدُّعَام
والدُعامتان): ئه‌و دوو داره‌ی که
چه‌رخه (به‌کره) که‌ی پیومیه.

الدُّعْمُ: هیز ه مالی زوَر ه روُن ه
دمگوترئ: (لفلان دعم ولا دعم
بفلان) فلانک‌ه‌س نه‌هیزی هه‌یه
نه‌ روُن ه (فلانة ذات دعم): فلان
هر به‌زو گوشته.

الدُّعْمَةُ: به‌مانا (الدُّعَام) دئ.

الدُّعْمِي: شتیك که قورسایی زوُری
قه‌بارمه‌کی له‌سمر بی ه دارتاش.

الادْعَمُ مِنَ الطَّرِيقِ: زوربه‌ی ریکا یان
ناوهراستی ریکا.

الْمُدْعَمُ: پشت و په‌نا ه دمگوترئ: (لا
مُدْعَمَ لفلان): فلانک‌ه‌س هیج پشت و
په‌نای نییه ه هه‌روا دمگوترئ:

(ييت مدعوم): خانويکه خمریکه

بکهوئو کۆلهکه‌ی به‌ردراون بۆنه‌وه‌ی
نهمړوځی.

دَعْن دَعَالَة: رایب‌وارد، سه‌پرو سه‌فای
کرد.

أَدْعَن الدَّابَّة: هیند سوارۍ ولاخه‌که بوو
تا به‌هیلاکۍ برد.

الدَّعْن: به‌دږه‌وشت ه به‌دځوراک.
الدَّعْن: نه‌وکه‌سه‌ی سمرگرمۍ گائنه‌و
گه‌پو رایب‌ورده.

الْمُدْعَن: به‌مانا (الدَّعْن) دئ.
دَعَا بِالشَّيْ دَعْرًا ودَعْوَةً دَعَاء: داوای

ناماده بوونی شته‌که (که‌سه‌که‌ی
کرد ه دمگوترئ: (دعا بالکتاب):

داوای گرد کتیبه‌که‌ی بؤ به‌یئن.

دَعَا الشَّيْ إِلَى كَذَا: نه‌وشته پټوېستی
بم‌وه همیه وک‌وو بلئی نه‌و ځوراکه
پټوېستی به‌ناوای زوره ه هم‌روا
دمگوترئ: (دَعَت لِبَاهُ) پوښاکه‌که‌ی
کون بوو رزی پټوېست بوو جلی تر
بکړئ لم‌بهری بکا.

دَعَا الطَّيْبُ أَنْفَهُ: بونی کردو هم‌ولی دا
به‌دمستی بټئ.

دَعَا فُلَانًا: بانگی فلانک‌ه‌سی گرد ه
دمگوترئ: (دَعَا الْمَيِّتَ): باوکه رو،
برا رو، روئه روۍ گرد.

دَعَا اللَّهَ: هیوای ځیرو لیځوڅ‌ش‌بونۍ

له‌خودا هه‌بوو.

دَعَا فُلَانًا: هیوای ځیرو څوڅی بؤ
فلانک‌ه‌س خواست.

دَعَا عَلِي فُلَانًا: داوای شم‌رو به‌لای بؤ
فلانک‌ه‌س کرد.

دَعَا بَزِيدَ وَزِيدًا: منداله‌که‌ی به‌ناوای زه‌ید
ناوزمه‌د گرد.

دَعَا إِلَى الشَّيْ: بانگ‌ه‌وازی بۆنه‌و شته
کردو هم‌ولی دا نه‌نجامی بدا ه
دمگوترئ: (دَعَا إِلَى الْقِتَالِ) و (دَعَا
إِلَى الصَّلَاةِ) و (دَعَاهُ إِلَى الْإِنْضِمَامِ
لِلْحِزْبِ) هه‌لینا په‌یوه‌ندی به
پارته‌وه بکاو څوۍ بکا به په‌کځ
له‌نه‌ندامانی پارت.

دَعَا الْقَوْمَ دَعَاءً: بانگی خه‌لکه‌که‌ی گرد
که‌لای نه‌ونان بخون.

دَاعَى الْبِنَاء: باله‌خانه‌که‌ی روخاند.

دَعَا فُلَانًا: دم‌مه‌دم‌می و کی‌شه‌ی له‌گه‌ل
فلان دا کرد.

دَعَى فِي الضَّرْع: هه‌ندیکی شیر له‌گوانۍ
ناژه‌له‌که‌ دا هی‌شته‌وه هه‌مووی
نه‌دوڅی، چو‌پ برۍ نه‌کرد.

ادَعَى فِي الْحَرْبِ: له‌شم‌ر‌دا ناوای څوۍ و
باوک و باپیری راگه‌یاند وتی: من
فلانی کو‌ری فلانم.

ادَعَى الشَّيْ: ناواته خوازی فلان شت
بوو بؤی ببۍ.

إِدْعَى فَلَانًا: فلانكهس وای لهفلانكهس
کرد پال باوکی خوئی نهدرئ.

ادْعَى عَلَى فَلان كذا: شتی پال
فلانكهس داو كيشه ی لهگل نایهوه
ه له حهديندا هاتووه (اليينة على
من إدْعَى واليمين على من انكر).

اندعی: وهلامی بانگکردنهكهی دایهوه
ه دهگوترئ: (لو دُعينا لا ندعينا):
نهگهر دموعت بکړئین دهچین.

تداعى القوم: خه لکه که په کترین بانگ
کرد تا هه موویان کؤبونوه.

تداعى القوم على فلان: خه لکه که
گه له کؤمه کیان لهفلان کسردو
په کترین گرت دزی نهو.

تداعى القوم بالرحيل: خه لکه که بانگی
په کترین کرد بهوى خو ئامادهگه
بؤ بهرئ کهوتن و گواستنهوه.

تداعى الناس باللقاب: خه لکه که
ههندیکیان بهنازناوو لهقه ب بانگی
په کترین کرد.

تداعى القوم بالأحاجي: خه لکه که
ههندیکیان لهگل ههندیکیان
کهوتنه به لکه هینانهوهو هسهو
باس.

تداعى الشيء: شته که درزی بردو
خهریکه برپوخو و مرگهرئ ه
دهگوترئ: (تداعى البناء بالسقوط)

باله خانه که خهریکه بکهوئ ه
(تداعى الحائط) دیوار که شهقی
بردوه خهریکه بکهوئ.

تداعى اهل بني فلان: گارانه خوشتری
فلان هوژ کزو کؤله وار بونو
خهریکه لهناو بچن.

تداعى الثرب: پؤشاکه که کؤن بوو.
تداعى في الحرب: لهشمره نمراندی و وتی
من فلانى كورى فلانم ه من
مه مهنده قیتم، من سه لیم
شیوه که لیم.

تدعت النائمة: نافرته شین گیرکه
لهکاتی لاواندنهوهو پینا هه لدانی
مردووه که دمنگی خوئی لهراندهوهو
پئی لی هه لپری.

استدعاء: بانگی کرد، داوای لی کرد
ئاماده بی، نهرکی خسته سهرشانی ه
داوای کرد بؤی بانگ بکهن ه یان
کارئکی کرد شیاوی نهومبی داوای
له دژ تومار بکړئ.

الأدعوى: به لکه و دهلیل.
الأدعية: به مانا (الأدعوة) دئ ه
دهگوترئ: (بينهم ادعية يتداعون به):
به لکه په کیان پئی به بؤ داواکه یان
بیخه نه کار ههروا لهخووه نهو
هسمیه ناکهن.

الإدعاء: لهزاراوهی یاسادا

ناراسته کړدنی داواپه دژى بهرامبهر
له بهر دم دادومرو قهضادا.

الداعى: هوکار ۵ (داعى اللبن): نهوهميه
هه نديک شیر له گوانى نازده لکه دا
بهیليرته وه به ته وای چوپړه بری
نه کهى بونه وای شیرى ترى بېته وه.

الداعیة: بانگخواز، نهوکه سهى
بانگه وازی دمکا بو ناپنيک خه لکی
هه لدمنى بونه وای بېته ژر
خیمه ی نهو ناپينه ووه پابه ندين
پييه وه (پيتى (ت) که به پيتى هـ
نوسراوه بو موبالغهمو بو
ته نيت نيه) ۵ که سيک بانگه شهى
سهرورى بوخوى بکاو له راستى دا
گندهل و پرو پوچ بى ۵ سه به بو
هوکار ۵ دمگوترى: (هو داعية إلى
كذا): نهو هوکاره بو نهو ۵ نهو
بره شیرى له گوانى نازده لدا

دمهیليرته وه بونه وای شیرى ترى
بېته پال، (ک: دواع) ۵ هه روا
دمگوترى: (أصابته دواعي الدهر):
به لاو کارمساتى رۇځگار لى دا ۵
به مانا خودى بانگه وازيش دى
ومکوو دمگوترى: (دعاه بداعية
الإسلام): واته: (بدعوة الإسلام).

الدعاء: پارانه ووه لالانه وه له خودای
مه زن، (ک: أدعية).

الدعاء: به مانا (الإدعاء) ۵.

الدعاء: بانگه وازی و بانگه شه بو
مه ذه به و پارتیک به نوسين و
وتاردان و نهو جوړه شتانه.

الدعاء: که سيک زور دوعا بکاو
پارانه ووه لالانه وای له خودا زور
بى.

الدعوة: بانگ کردن بوناخواندن ۵
بانگ کردن بو و مرگرتنى به خشيش ۵
به مانا (الإدعاء) يش دى.

الدعوى: داوا ۵ ناوى نهو شتهى داواى
دمکهى و دكوو (دعوى تخلية البيت)
و (دعوى الطلاق) و (دعوى النفقة
والحضانة و....)، (ک: دعاوى،
دعاو) ۵ له زارواى ياسادا بریتيه له
قه سه به ک نادميزاد به هو په وه
بتوانى ما فيکى خوى له سهر
په کیکی تر بچه سپينى.

الدعوى: بانگ لى کراو، دمگوترى: (ما
بالدار دعوى): له خانوکه دا که سيک
نييه بانگى لى بکهى.

الدعوى: زون، که سيک باوکی
نه زانراو بى ۵ به کوپى باوکی خوى
بانگى لى نه کرى، (ک: أدعياه) ۵
قورئان دمفه رموى: ﴿وَمَا جَعَلَ
أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ﴾ ۵ بانگ کراو بونان
خواردن.

خانومهکوه.

فَغَوَّ عَلَيْهِ: به زور چووۀ ناو خانومهکۀ،
هه لمه تی بو برد ۵ هیرشی
کردمسر ۵ هورسای خسته سر تا
گیانی دمرچوو ۵ خواردمه نی
خرابی دایه ۵ شیري دایه و تیری
نه کرد.

فَغَوَّ الشَّيْءُ: شته که ی تیکه لاو کرد.

دَغَرَتِ الْمَرْأَةُ الصَّبِيَّ: نافرته که قامی
خسته ناو هورگی منداله کهوه
بوئوه و ی نالوی بیتته وه.
تَدَغَّرَ: باری پیومگرتو بوو به
رہوشتی.

الدَّاعِرُ: بیاوی هیچو پوچو نارہسنو
زهلیل، دمگوتری: (ذهب صاعراً
داغراً): رؤی به بهملکه چی و
زهلیلی ۵ ههروا به مانا دمرون پیس و
ناشوبگپر دی، (ك: دُغَار).

الدُّغْرَةُ: هه لگرتنی شته به دزی و
نیختیلاس ۵ له حه دیشی عه لی دا
هاتووه: (لا قطع في الدُّغْرَة):
که سیك به نیختیلاس بهاره
هه لگرتی دهمتی نابردی.

الدُّغْرَى: دمگوتری: (دُغْرَى لاصْفَى):
واته په لاماریان بدن و ناشته واپیان
له گهل مه کهن.

الدُّغْرَةُ: شمېرې درېژخایه و

الْمُدْعَاةُ: دمعوته و بانگ کردن بو
نانخواردن، دمگوتری: (نَحْنُ فِي مَدْعَاةِ
فُلَانٍ): نيمه داومتی فلانکه سین بو
نانخواردن ۵ ههروا دمگوتری: (لِه
مَدَاعٍ وَمَسَاعٍ): فلانکهس له شهردا
مهردایه تی و نه بهردی ههیه.

الْمُدْعَى وَالْمُدْعَى عَلَيْهِ: لهزاراوه ی پاسدا
داواکارو داوا لهسر تومارکراو.

الْمُدْعَى: له پاسدا دژرکه بهر.

دَغْدَغٌ فَلَانًا: له که له که یه وه ژمنی یا
لهورگی یه وه ژمنی قه نه قه نه ی دا
دیهه دیقه ی دا، دمگوتری: (دَغْدَغٌ
فُلَانًا بِكَلِمَةٍ): تانه و ته شمېرې
له فلانکهس دا ۵ (دَغْدَغٌ عِرْضَةً)
تانه ی له ناموس و شهرفی دا ۵
تانه ی له بهنه چه و نه سه بی دا.

الدُّغْدَغَةُ: ختوکه دان و قه نه دان ه
له که له که و دمورو بهرې ناوک و
بهرې قاچ که به هوی نه و ختوکه دان ه
ناده میزاد توشی هه لچون و نینفیعال
دمبی.

الْمُدَغْدَغُ: ناده میزادی ختوکه دراو ۵
ههروا دمگوتری: (فُلَانٌ مُدَغْدَغٌ):
فلانکهس له که وه په نه ی
به نه سه ب و بهنه چه وه ههیه، یان
رہوشتی له که داره.

فَغَوَّ فِي الْبَيْتِ دَغْرًا: چووۀ ناو

مالویرانکمر که وشه‌ی نه‌یننی له‌نیوان
شهرکه‌رو هاوه‌له‌که‌ی دا نهم وشه‌ی
(دغری) په.

الدُّغْرُورُ: دریز داوه‌لی نه‌کله‌ومت.
دَغْرَقَ الْمَاءَ: ناومکه‌ی هه‌لقولاند
ناومکه‌ی به ته‌وژم به‌سهردا رژاند
دمگوتری: (دَغْرَقَ علیه الماء): همروا
دمگوتری: (دَغْرَقَ مَالَهُ): مال و
سامانی خو‌ی په‌خشان و ته‌خشان
کردو دمستیلای تیدا نمنجام دا
ناومکه‌ی لیال کرد.

دَغْرَقَ الشَّيْءَ: به‌ردمی به‌سهر شته‌که‌دا
دا دایبوشی.

الدُّغْرَقُ: ناوی لیال و ناوی زور
دمگوتری: (عیش دغرق): ژیانیکی
خوش و فخره‌حی په و (عام دغرق):
سالیکی هم‌رزانی و خوش.

دَغَشَ دَغْشاً: چووه ناو تاریکیه‌وه
(دَغَشَ علیه): هیرشی کرده‌سهر.

أَدَغَشَ: به‌مانا (دَغَشَ) دی.
دَاغَشَ: به‌دموری ناومکه‌دا هات‌وجو
له‌تینوان و داوای نه‌وشته‌ی کردو
سور بوو له‌سهر به‌دمست هینانی.

دَغَشَ الظُّلْمَةُ: خو‌ی خسته ناو تاریکی و
بی‌ل‌ی‌وردبونه‌وه ملی لی نا.

دَغَشَ الْمَاءَ: ناومکه‌ی به‌په‌له خواردموه
که‌می خواردموه.

دَغَشَ فَلَاناً: پاله‌په‌ستوی فلانکه‌سی کرد
له‌سهر نه‌وشته.

تَدَاغَشَ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که له‌سهردا پان
له‌همراو قاوو قیزدا تیک چرژان و
په‌کتریان هی‌ناو برد.

الدُّغَشُ: تاریکی.
الدُّغْشَةُ: به‌مانا (الدُّغَشُ) دی.
الدُّغِشَةُ: به‌مانا (الدُّغَشُ) دی.
دَغِشَ دَغْصاً: پرپوو له خواردمه‌نی
دمگوتری: (دَغِشَ فَلَانٌ): فلان رقی
هه‌لسا خه‌ریک بوو به‌مقی.

دَغِصَتِ الدَّابَّةُ: ولاخه‌که زور هه‌لمو بوو
و (هو دغصان وهي دغصی).

أَدَغَصَهُ: پری کرد له‌مقین و قارو
به‌ته‌واوی رقی هه‌لساند.

أَدَغَصَ الْمَوْتُ فَلَاناً: مردن به‌سروشتی
په‌خه‌ی فلانی گرت.

دَاغَصَهُ: په‌له‌ی لی‌کرد و دمگوتری:
(داغصَ في الأمر): له‌کاره‌که‌دا په‌له‌ی
کرد و همروا دمگوتری: (أَخَذْتُ
مَدَاغَصَهُ): به‌هیزو تواناو بالادهمستی
گرتم.

الدَّأْغِصَةُ: کلاوه نه‌ژنؤ، نه‌و نیسقانه
خپه‌ی سهرکه‌شکه نه‌ژنؤ که دیو
ده‌چی و به‌زو پیوی ژیر پیست که
دمکه‌ویته پشت نه‌ژنؤوه و گوشتی
کؤبووه و دمگوتری: (سَمِنَ حَتَّى كَانَهُ

بُونه وهی نیچیر که هه لښه نه تی و
پیوه بیی.

دَغَلْ فیه: وکوو که سیکی که له خوی
به گومان بی ناوا جووه ناو کوخته و
سهنکه ره که وه.

دَغَلْ فِي الرِّبِيَّةِ: جووه ناو دمریای شک و
گومان وه.

أَدَغَلَ الْمَكَانَ: شوینه که زور رومکی
پوچ و درختی بهرنه گری لری و.

أَدَغَلَ الْأَرْضَ: زموپیه که رومکی
دمغه ل و پوچی زور بوو.

أَدَغَلَ فُلَانٌ: فلان له دمغه لی دا گوم
بوو.

أَدَغَلَ بِفُلَانٍ: خیانه تی له فلان که س
کرد و تیروری کرد و فیتنه یی به دم
نهموه کرد.

أَدَغَلَ الْأَمْرَ: کاره کی تیک دا، یان
شتیکی خسته ناو کاره که و گهنده لی
تیدا دروست بی و پیچه وانه ی
سروشتی نه وشته بی.

الدَّاعِلُ: که سیکه شهر و ناخوشی
بوها و له کهانی بوئ و له گه لیان دا
راست نه بی، نه وان و ابرزان دلسوزه
بو یان و به لام له واقع دا دوزمنیان
بی و دهمگوتری: (مکان داغل):
واته شوپنیکي هون و نادیار.

الدَّاعِلَةُ: خه لکانیکه ده گه پین به دوا ی

داغصه): همروا به ناوی رون و صاف
دمگوتری، (ك: دواغص).

دَغَفَ الشَّيْءَ دَغْفًا: زوری له وشته
هه لگرت.

دَغَفَ الْحُرَّ فُلَانًا: گهرما فلان که سی
ناره حه ت کرد.

دَغَفًا: (أَبْر دَغَفَاء): کونی ه ی
ناده میزادی گیل و نه حمه ق.

دَغَفَقَ الْمَطَرُ دَغَفَةً وَدَغَفًا: بارانه که
له سهر متادا زور به ته وژم و ریژنه
نامیز بوو.

دَغَفَقَ الْمَاءَ: ناو ه کی هه لپشت
به ته وژم و ریژنه و نه ندازه ی زور و
دهگوتری: (دَغَفَقَ مَالَهُ): مال و
سامانی خوی ته خشان و په خشان
کرد به ره های بی به خشی.

الدَّغْفَقُ: ناوی ریژن سرا و دهگوتری:
(عِش دَغْفَقُ): ژیانیکي فهره چی و
ههرزانی په و (عام دَغْفَقُ): سالیکی
ههرزانی و خو شه.

الدَّغْفَلُ: بهر فراوان و هرزانی و
دهگوتری: (عِش دَغْفَلُ) و (عام
دَغْفَلُ) ژیانیکي خو شو و سالیکی
ههرزانی و هرزانی و هاتی روژگار و
(عام دَغْفَلِي): سالیکی هرزانی به.

دَغَلَ الْقَائِمُ دَغْلًا: تفهنگ چیه که خوی
هاویشه کوخته و شوپنیکي نادیار

عهیبو عاری پیاوډا ههون دمدن
خیانه ته کانی بدوژنه وه ۵ رغو کینه ی
شاراوه.

الدُّغْلُ: عهیبو عاریکه کارتیک بدا ۵
درهختیکې چرو پره که لقه کانی
تیک چرژابن، زهلام خوۍ تیدا
حه شاریدا بو دزی و راوو روت ۵
شونیک ترسی دزی و تیروری لی
بکری ۵ هه لاشو سهقی بهرز ۵
شیوو دؤل ۵ چال و نرمای زهوی،
(ک: ادغال و دغال).

الْمَدْغَلُ: دؤلی دارستاناوی و چرو پر،
(ک: مداغل).

دَغَمَ الْحَرُّ وَالْبَرْدُ دَغْمًا: گهرما یان سهرما
ههریه که یان له کاتی خوۍ دا ولاتی
گرتنه وه.

دَغَمَ الْحَرُّ وَالْبَرْدُ الْقَوْمَ دَغْمًا وَدَغْمَانًا:
گهرما خه لکه که ی هه موو گرتنه وه
هه موویان هه ستیان پی کرد.

دَغَمَ الْغَيْثُ الْأَرْضَ: بارانه که زهوی به ناو
داپوۍ.

دَغَمَ الْفُتَى: لوتی شکاند، وردو هاری کرد.

دَغَمَ الْإِنَاءَ: قاپه که ی داپوۍ.

دَغَمَ الْحَرُّ وَالْبَرْدُ: به مانا (دَغَمَ) دی.

دَغَمَ الْحَرُّ وَالْبَرْدُ الْقَوْمَ: گهرما که یان
سهرما که هه موو خه لکه که ی
گرتنه وه.

دَغَمَ الْفَرَسُ وَغیره دَغْمًا وَدَغْمًا: نه سپه که
لوت و لمبوزی رمش بوو ۵ سهرو
که للهو دهمو لمبوزی به لای رهشی دا
چوو به پیچه وانه ی باقی جهسته ی
۵ (هر ادغم و می دغماء).

أَدَغَمَ فُلَانٌ: فلانکهس دهست پیښخه ری
کرد، فلان له ترسی نه وه ی
خه لکه که پیښی بکه ون بویه به بی
جوین خوار دنه که ی قوت دا.
أَدَغَمَ الطَّعَامَ: خوار دمه مه نیه که ی قوت
دا.

أَدَغَمَ الْحَرُّ وَالْبَرْدُ الْقَوْمَ: گهرماو سهرما که
هه موو خه لکه که ی گرتنه وه.

أَدَغَمَ الشَّيْءُ: شته که ی رمش کرد ۵
دهگوتری: (ادغمه الله): خودا رووی
رمش کردو زهلیل و ملکه چی کرد.

أَدَغَمَ الشَّيْءُ فُلَانًا: شته که فلانکه سی
نارمحت کرد.

أَدَغَمَ الشَّيْءُ فِي الشَّيْءِ: شته که ی خسته
ناو شته که ی ترموه ۵ دهگوتری:
(أَدَغَمَ اللَّجَامَ فِي فَمِ الدَّابَّةِ): لغاومکه ی
خسته دمی ولاغه که وه.

إِدْغَمَهُ: به مانا (أَدَغَمَهُ) دی ۵ هه روه ها
دهگوتری: (إِدْغَمَ الْحَرْفَ فِي الْحَرْفِ):
پيته که ی خسته ناو پيته که ی ترموه
۵ (رَدَدَ) دی کرد به (رَدَّ).

إِدْغَامُ الْفَرَسِ: نه سپه که سهرو که لله ی

هاتهوه پان شتیکی کرده بهر که
گرمی بکاتهوه.

دَفِيْ دَفَا: شانی کوړبون و به سهر سینگى
دا دمروانى ه (فهو اذْفأ وهي دَفَاى).

دَفُوْ من البرد دفاءة: به مانا (دَفِيْ) دى ه
دمگوتری: (دَفُوْ يَوْمًا ودَفُوْتُ ليلتًا).

ادفات الإبل على مائة: ژماره
حوشترمگان لهسه د تیپهړی.

ادفاً فلاناً: شتیکی له بهر فلان کرد
بوئنه وهی گرمی بیتهوه.

ادفاً الثوب: کراسه که سهرما بوومه که
گرم کردهوه ه به خشش و پاداشی
باشی پيدا.

ادفاً القوم: خه لکه که ی گرد کردهوه.
ادفاً الجريح: بریندارم که ی گوشت.

ادفاً الجريح: بریندارم که ی گرم
کردهوه.

دَفَا: به مانا (ادفاة) دى ه به خششی
زوری پيدا.

إدْفَا: شتیکی له بهر کرد گرمی
بکاتهوه ه دمگوتری: (إدْفَا بالثوب):

به پوښاکه که گرمی هاتهوه.
تَدَفَا: به مانا (إدْفَا) دى.

الذِّفَاء: نهو شتهى خوئ پی گرم
بکه یهوه.

الذِّفَاء: پیچه وانه ی سهرما یه ه
نهو شتهى خوئ پی گرم

ریش بوو باقی جهسته ی رنگی کی
تری هه بوو.

الأدغم: لوتړش، لَوَز ریش ه که سیک
گن بڼو به لوت قسه بکا، (ك: دُغِمَ
ودُغِمَان).

الدُّغَام: نازاری که له قورگ دا په یدا
دمبی.

الدُّغَمَان: ریش ه پان ریش و گه ورو
کهته.

دُغَمَرَة: تیکه لی کرد، لیى تیک دا،
دمگوتری: (دُغَمَرَ علیه الخَبَر):

همواله کانی لی شاردموه ه (وفي خلقه
دُغَمَرَة): له رموشتی دا به دی و پیسی

هه یه ه (خلق دُغَمَرِي): رموشتی کی
ناشیرین و ناپه سهندی هه یه.

الدُّغَمَرُ: هون و نادیار ه دمگوتری:
(رجل مَدُغَمَرُ الخلق): پیاوړکی

رموشت ناشیرینه ه رموشته کانی
ناشکراو رو نین.

الْمَدْغَمَسُ مِنَ الْأُمُور: کاری شاردراوه،
دمگوتری: (حَسَبَ مَدْغَمَس)

بنه چه و نژادی کی پاکى نیه،
رمخنو له که که پیو میه.

دَغَنَ الْبَرْمُ دَغَا ودَغَرْنَا: تاریک و لیل بوو.
الدُّغْنَةُ: لیلی و تاریکی.

دُغْنِيَّة: ناوه بو نه حمه ق و گیل.
دَفِيْ من البرد دَفَا و دفاء دفاءة: گرمی

دمکه پتموه ۵ هورئان دمغه رموی:
﴿وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنَافِعُ
وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾.

دِفْءُ الحائط: گوپسه بانه و کورنیشی دیوار
۵ دمگوتری: (أَقْعُدْ دِفْءَ الحائط): له
سیبهری گوپسه بانه و نه و دیواره
دابنیش ۵ همروا وشعی (دِفْء)
به مانا بهروبومی خوشتره، نه ووی
سودی لی و مردمگیر ۵ همروا
به مانا (بهخشش دی).

الدِّفْنَةُ: زورپکی له شوشه دروستکراوه
رومکی تیدا بهخپو دمکری.
الْمَدْفَاةُ: (أَرْضُ مَدْفَاةٍ): زموییه که
گرمایی هیه.

الْمَدْفَاةُ: زوږپا، نامیری
خوگرمکر دغه موه، (ك: مَدْفِئِ).

الْمَدْفِئَةُ: خوشتریک کولک و بهزو
پیوی زور بی، پان خوشتر مکان
زوربن به هه ناسه پان ناغه له که پان
گهرم بکن.

الدُّفْتُرُ: دمفترم، (ك: دُفَاتِر).

الدُّفْتُار: کارمهندي تایبته دی داری،
نه و که سهی نه رکی ریخستنی
داهات و خهرجی حکوومهتی
له نه ستودایه، وشه که له بنه پرتدا
تورکیه.

دَفَعْتُ: بهلهی کرد.

دَفَعْتُ الطَّائِرُ: بالندمه که به هیواشی
فری.

دَفَعْتُ الدُّفُوفَ: به خپرایی له دمغه که
دا.

الدُّقَادُفُ، دَقَادِفُ الْأَرْضِ: نه و گردولکه و
به رزاییانه په که له دمورو بهری
دایه، تاکه کهی (دَقْدَقَةٌ).

دَفَّرَهُ دَفْرًا: له پشتموه پالی به
پشته ملیه و نه، پان له پشتموه پالی
به سنگیه و نه.

دَفَّرَ دَفْرًا: زهلیل کهوت.

دَفَّرَ اللَّحْمَ أَوْ الطَّعَامَ: گوشته که پان
خوارده مهنیه که گرمی هه لئنا.

دَفَّرَ الشَّيْءَ: شته که پیس بوو یو که نی
کرد ۵ (هُوَ أَذْفَرُ وَهِيَ دَفْرَاءُ).

أَذْفَرُ: بونی بنباخه لی بلا و بووه.

دَفَارٍ: له سمر شپوهی (فَعَالٍ) به مانا
دونیا په پان چه تیوو کارمکره ۵
همرکاتی جنیوی ناراسته دمکری
پیی دمگوتری: (یا دَفَارٍ)، (یا مُنْبِتة) ۵
به زوری له کاتی بانگکردن به کاردی.

أَم دَفَارٍ: نازناوی دونیا په ۵ به لاو
کارساته.

الدُّفْرُ: به لاو کارسات ۵ (أَم دَفْرٍ):
دونیا په.

دَفَعَ إِلَى فُلَانٍ دَفْعًا: گه پشته فلان کهس ۵

دمگوتری: (طریق يدفع إلى مكان

کذا: رښکېهکه دهجېته سهرفلان شوین و بهوئ کوټایی دئ.

دَفَعَ عَنْ الْمَوْضِعِ: لهوشویننه رڼی، نهوشویننه جی هیشت.

دَفَعَ الْقَوْمُ: خه لکهکه ټیکړا به کومه ل هاتن.

دَفَعَ الشَّيْءَ: شته کهی دوور خسته موه به هیژ لایبرد و قورشان دغه رموی: ﴿وَلَوْلَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ﴾ و هروا دهگوترئ: (دَفَعْتُهُ عَنِّي، و دفع عنه الأذى) واته: لهخوم دوور خسته موه، لیئ پاک کرده موه.

دَفَعَ إِلَيْهِ الشَّيْءَ: رمی کرده موه و دهگوترئ: (دفع القول): به به لگو به متوندی هسه کهی رمک کرده موه.

دَفَعَ فَلَانًا إِلَى كَذَا: فلانکهسی ناچار کرد به موه.

دَفَعَ عَنْهُ مَدَافِعَةً وَدَفَاعًا: بهرگری لی کردو هه ولی دا له کیشه کهدا به سر رقه بهرکهی دا سهریکه وئ.

دَفَعَ عَنْهُ الْأَذَى: نه زیهتو پیسی لی دوور خسته موه.

دَفَعَ فَلَانًا فِي حَاجَتِهِ: فلانکهسی خا فلاندو پیداو یستییه کهی بو جیبه جی نه کرد و پاله به ستوی له گه ل دا کردو ویستی له گور په پانه که لای بهرئ

و دهگوترئ: (هو سید قومه غیر مدافع): نهو گه وره ی هوزو خیله که به تی و کس ناتوانی بهر بهر مکانی بکا و هروا دهگوترئ: (دافع الرجلُ أَمْرًا كَذَا): پیاوکه چوو و ناو نهو کارمو و مگری بوو.

دَفَعَهُ: به مانا (دَفَعَهُ) دئ و دهگوترئ: (رجلٌ مُدْفِعٌ): پیاوکه له نه سه بو بنه چه ی خوی و مدمر نراو و دوور خراو مته موه و پیاوکی هیچ و پوچه و نه گهر میوانداری کراو زیافمت رازایه موه نه و بانگ ناکرئ و کس به هیچی نازانی و هیچی دمست ناکه وئ نه گهر هه ولی به دمستینانی شتی دا و (هو مُدْفِعٌ): نهو هینده هیچ و پوچه هه موو کس له خوی دوور دمخاته موه کس نایه وئ لی نزیک بکه و ټه موه و (ضیف مُدْفِعٌ): میوانیکه گه په که که پان گونده که که سیان داینا گاو هه په که پان دمپنیرئ بولای په کیکی تر.

اِنْدَفَعَ: بو موطاومعی (دفعه) هاتووه. اِنْدَفَعَ فِي الْأَمْرِ: دمستی به کارکه کردو پیتیدا رڼی.

اِنْدَفَعَ فِي الْحَدِيثِ: درژدی به هسه گانی دا. اِنْدَفَعَ الْفَرَسُ: نه سه په که به گورجی رڼی.

اِنْدَفَعَ السَّيْلُ: لافاوهمکه ههندیکی پالی
بهههندیکیه وه نا.

اِنْدَفَعَ الْقَوْمُ: خه لکه که ههندیکی پاله
بهستوی ههندیکی دا.

اِنْدَفَعَ الْقَوْمُ الشَّيْئَ: همریه که لهوخه لکه
شته که ی له هاوه لکه هی
دوور خسته وه.

تَدَفَعَ السَّيْلُ: به مانا (اندفع) دی.

استدفع الله السوء: داوی کرد له خودا
که خرابه ی لی دوور بخاته وه.

الدَّفْعُ: لهزاراوه ی قانون دا نهومیه داوا
لهسر تۆمارکراو نیدیعی شتیک
بکا که نهو حوکه هی به سه ریا
دمدری یان دراوه له خوی
برمۆینیتیه وه، (ک: دفع).

الدَّفْعَةُ مِنَ الْمَطَرِ: ریژنه باران ه نهو
ریژنه ناوه ی له کوندهو دبهو
به رمیل به یه کجار هه لدمرزی ه
ههروا دمگوتری: (أعطاه الفاء دَفْعَةً):
به یه کجار ههزاری پی به خشی.

الدَّفْعُ: نهومیه به هیژ بی بۆ شت
رمتکرده وه.

الدَّفْعُ: خه لکی زۆر ه لافاوی گه ورمو
به هیژ.

الدَّفْعُ الشَّرْعِي: مافیکه قانون دمیدا
به ناده میزاد که په نابهری بۆ
به کاره یانی نه ندازه ی پیویست
له هیژ بۆ رمتکرده وه ی دمستدریژی

کردن بۆسه ر خودی خوی یا مالو
سامانی یان نهفسو مالی کهسانی
تر ه (وزارة الدفاع): ومزارمتیکه
نهرکی پارێزگاری له ولات دمگریته
نهستوی.

الدَّفْعُ: زۆر هاویژمرب، زۆر پالنه رب
ه حوشتریک له کاتی دۆشینی دا
لهقه بهاوی.

الدَّفْعُ: دماوی ناو، ریژه ی ناو.

الدَّفْعُ: تۆپ هاویژ، نامیری که بۆ شهر
به کاردی گولله ی گه وره ی پی
ده هاویژری، (ک: مدافع) ه (رجل
مدفع): پیاوی که پال پیومنانی،
هاویشتنی به هیژه).

دَفَّتِ الْجَمَاعَةُ أَوْ الْإِبِلُ دَفًّا وَدَفِيفًا:
کۆمه لکه رۆی به هیواشی و
له سه ره خوی.

دَفٌّ لَه الْأَمْرُ: کارمه ی بۆ په خسا.

دَفٌّ الطَّائِر دَفًّا وَدَفِيفًا: بالنده که باله کانی
لیک دان و فپی، له شهقه ی بالی دا،
یان له سه ر زهوی باله کانی
جولاندن و به قاج رۆی ه له حه دیت
دا هاتووه ه (كُلُّ مَا دَفَّ وَلَا تَأْكُلُ مَا
صَفَّ): نهو بالنده ی له فپی دا
بالی لیك دان بیخۆ، نهوه ی
باله کانی صاف بکا مه بخۆ.

دَفَّتِ الْعِقَابُ: هه لۆکه له زهوی نزیک
بۆه وه.

دَفَّ الشَّيْءُ: شته که ی ته قانده وه تارو

ماری کردو له بیخه وه دمری هیئا.

أَدَفُ الطَّائِرُ: به مانا (دَفَ) دئ.

أَدَفُ عَلَيْهِ الْأَمْرُ: نیشه کانی پهک له دوا
پهک هاتن.

دَأَفَهُ مُدَافَةً وَدَفَانًا: کوشتی، هیرشی
کرده سهرو له ناوی برد.

دَفَفَ: پهله ی کرد.

دَفَفَ فَلَانًا: هیرشی کرده سمر فلان و
کوشتی.

دَفَفَ الدَّفُوفَ: دمفی دروست کرد.

تَدَافُ الْقَوْمُ: خه که که پاله په ستوی
په کرتیان کرد.

اسْتَدَفَ الطَّائِرُ: به مانا (دَفَ) دئ.

اسْتَدَفَ لَهُ الْأَمْرُ: کارمکه ی بؤ سه هامگیر
بوو، نیشی بؤ راست بوو، کارمکه ی
سمری گرت.

اسْتَدَفَ الْأَمْرُ: کارمکه چی به چی بوو.

اسْتَدَفَ بِالْمَوْسِ: به تهراش مووه کانی
تاشین.

الدَّافَةُ: سوپا که بهرمو دوزمن هیرش
بمرئ ه کؤمه نیک له ناده میزاد
که له شارنیکه وه برپون بؤ شارنکی
تر، (ك: دَوَافَ).

الدَّفُفُ: لاتمه نیشته و روی شت، دمگوترئ:

(بات يتقلب على دَفْفِهِ): واته:
نهمشه و تا به یانی نهمدیوو نهمو
دیوی کرده ه تهمباره گل و

تهمباره لب که له زموی بهرمو
بوو بونه وه.

الدَّفَافُ: دمف دروستکمر، دمف فروش.

الدَّفَّةُ: لاتمه نیشته و روو له مهرشتیک

بیج ه دمگوترئ: (بات يتقلب على

دَفْفِهِ): همر له مهنایه دا په

دمگوترئ: (دَفْفَا الصَّحَفَ): دوو

تهنیشتی موصحهف، دوو لای
موصحهف.

دَفْفَا الطَّبْلَ: نهو دوپیستهی دموری

ته پله که که لییان دمدرئ و دمنگی لئ
دئ.

الدَّفَّةُ مِنَ السَّفِينَةِ: سوکانی

که شتیبه که، نامیریکه له دواوه ی

که شتیبه که به لای راست و چپ دا

جوئهی بیج دمکری.

الدَّفُوفُ مِنَ الطَّيْرِ: نهو بالندهیه

که ویستی دابیته نیچیر له زموی

نزیک دمبیته وه ه دمگوترئ: (عَقَابُ

دَفُوفَ).

دَفَّقَ الْمَاءَ وَغَرَّهَ دَفْقًا: ناومکه ی رژاند،

ناومکه ی به ته وژم رشت ه (هر

مدفوق و دافق) ه همروا دمگوترئ:

(دَفَّقَ اللَّهُ رُوحَهُ): خودا گیانی لئ

وهرگرتوه ه مراندی.

دَفَّقَ الْكَرَّزَ: چی ناوی له گوزمکه دا بوو

به به کجار پستی.

دَفِقَ دَفْقًا: پشٹی کوږ بوو ۵ خوشتره که نه ژنوی سوږاوه.

دَفِقَ الفَم: ددانه کانی بهرمو پيش هاتوون.

دَفِقَ الهلال: مانگ ومکوو دمه داسی لی هات ناوا خوار بووه.

دَفِقَ النهرُ أو الرادي: روبارمکه یان شیومکه پر بوو له ناوو لیوان لیوان بوو له قهراخه کانیه وه ناوسمر ریژی کرد. (هر أدق وهي دَفْقَاء)، (ك: دَفِق).

أَدَقَ الكرز: به مانا (دَفَقَهُ) دئ.

دَقَّ الماءُ وغره: به مانا (دَفَقَهُ) دئ ۵ دمگوترئ: (دَقَّقَتْ كفاه الّدى): دو دمستی به خششيان رژاند ۵ (إلدَقَّ الماءُ وغره): بؤ موطاومعهی (دَفَقَهُ) دئ.

تَدَقَّقَ الماءُ وغره: بؤ موطاومعهی (دَفَقَهُ) دئ.

تَدَقَّقَ فلان: فلان پهله په لیه تی بوشتی پړو بوچ.

تَدَقَّقَ حلم فلان: خموو خه یالی فلان روی.

اسْتَدَقَّ الكرز: گوزمناومکه قلب بووه هیچی تیدانه ما.

الأدَقُّ: (سیر أدَقُّ): رویشتنیکی

خیرایه.

الدُّفْقَةُ: دمگوترئ: (جاءوا دَفَقَةً) بهیه کومه ل هاتن.

الدُّفُوقُ: خوشتری خوشپړو.

الدُّنْلُ: قهطران و زفتی توخو خهست.

الدِّفْلَى: رومکیکی تام تاله، گوته که ی ومکوو گوته سووره ومهایه بهرمکه ی ومکوو بهری درمختی خمپوب وایه. دَقَّتْ الإبلُ دَفْنًا: خوشترمکه بهرمو پیشه وه روی.

دَقَّتْ الناقةُ: خوشترمکه بهیه مه بهست روی.

دَقَّنَ الشيءَ: شته که ی شاردموه ژیر گلی دا.

دَقَّنَ الميتَ: مردومکه ی شاردموه ۵ روبه پړی ئادمیزادی خه موک دمگوترئ: (دَقَّتْ نفسك في حياتك):

به زیندوی خوت مراندوه.

دَقَّنَ الحديثَ: قسه که ی شاردموه.

إدَقَّنَ العبدَ: کویله که له ترسی

خاومنه که ی هه لات، یان له بهر زور

کارپیکردن خوی شاردوته وه له ناو

مال و هو به کان دا.

إدَقَّنَ الشيءَ: به مانا (دَفَقَهُ) دئ.

إنْدَقَنَ: بؤ موطاومعهی (دَفَقَهُ) دئ.

تدَقَّنَ القومُ: خه لکه که قسه کانین

له یه کتر شاردموه.

تَدَفَنُ: به مانا (اندفن) دئ.

دافنُ الامر: ناوهموی کار.

الدَفْنُ: پیاوی خه موک و خه فوک.

الدَفْنُ: شاردراره، ژیر گل دراو ۵

به شیعری مانا چه واشه دمگوترئ ۵

(أَيَّاهُ دَفَنُ): شيعرمکانی مانایان

چه واشه و تهم و مزاوین ۵

همرواوشه (الدَفْن) به مانا بیر یان

حهوز یان پلوسکی ناودئ.

الدَفْنُ من الناس والأبل: نهومیه که

بهبی مه بهست دپو دهجی ۵ کویلهی

هه لاتو له ترسی خاومنه که یان

له ترسی کار پی کردن ۵ حوشتریک

عادهتی وایی له سهر دویلی

ناو خواردنه وه خو بخاته ناو مرپاستی

حوشترمکانه وه ۵ بنه چه وه

رمگه زکی نادیار، دمگوترئ:

(حَسَبَ مدفون).

الدَفْنُ: شاردراره، (ك: دَفْناء، ودَفْن).

دَفْنُ: گوشتیک له ناو برنج دا

بشاردریته وه مو بکوئیندرئ ۵ همروا

دمگوترئ: (في فلان داء دفن):

هالانکه س دمردیکی تی دیاه نازاندرئ

هه تا شهرو نازارمکانی دمردمکه ون.

دفین المروء: که سیکه مهردایه تی

تی دیانه بی.

امراة دفین: نافرمه تیکی به چه یاو رو

سووره، (ك: دفنی).

الدَفْنَة: ههرشتیک ژیر خاک بکری ۵

گه نیچ و خه زینه ی پی شینان که له ناو

خاک دایه، (ك: دفائن).

الدَفْنُ: گوپرستان ۵ نهوشوینه ی شتی

تی دا دشاردریته وه، (ك: مدافن).

دَفَا الجَرِيحَ دَفْواً: بریندارمکه ی گوشت.

دَفِي دَفَا: پشتی کوپ بوو، (هو أدفی وهي

دفراء).

دَفِي الوَعْلُ: که له کیوی یان ههر

ناژه لیک ی تری شاخدار شاخه کانی

رویان به ره و دواوه بوو ۵ هه لؤکه

دهنلوی خواربووه.

دَفِي الطائر: بالندمکه بالی دریژ بوو.

دَفِيَت الشجرة: دره خته که لقه کانی

گه ورمیون و شؤرپایه یان کرد ۵ (فه ی

دفراء): له حه دیث دا هاتووه: (أنه

أُصِرَ شجرة دَفْراء تسمى ذات

أنواط).

أدفی الطَّبْی: ناسکه که شاخه کانی

دریژبوون تاله دواوه به سهر

گوپچه کانی دا هاتنه وه.

أدفی الجَرِيحَ: بریندارمکه ی گوشت.

دَفِي الجَرِيحَ: بریندارمکه ی گوشت.

تدافی البعير: حوشترمکه به شیوه یه کی

نارپک رویش.

الدَفْواءُ: حوشتری رسمه نی مل دریژ.

دَقْدَقَ الْقَوْمُ: خه لکه که قهرمباغیان
کردو کویوونهوه بو شهرکردن.

دَقْدَقَتِ السَّرَابُ: خرمه ی سمی
ولاخه کان بیسترا.

دَقْدَقَ الشَّيْءُ: زیدمړوی کرد له کوتانی
شته که دا.

فَقِرَ الْمَكَانُ دَقْرًا: شویننه که بوو به
باغستان و درهخت و رومکی جوانی
تیدا روا.

فَقِرَ الثَّبَاتُ: رومکه که زور بوو پیښه یو
گه شوی کرد.

فَقِرَ فُلَانٌ مِنَ الطَّعَامِ: فلانکهس ورگی
پریوو له خواردن.

الدَّقْرُ والدَّقْرَى: باغی جوان و رازاوه
به شوق و پرگون و گولزار.

الدَّقْرَارَةُ: دابو نهمړتی ناشیرین
فیتنه یی و دوزمانی (رجل
دِقْرَارَة): پیاوړکی زور دوو زمان و
فیتنه یه (کیشو نیزاع (قسمی
ناشیرین، دمگوتری: (جاء بالدقاریر):
هات کومه ټیک فیتنه یی و دوزمانی
هه لړشت (به لارو کارسات (پیاوی
کوله بڼه.

الدُّقْرَانُ: دارنکه دمکړته که پری میو
(دَقْرَانَة).

دَقَسَ الْوَتْرُ فِي الْأَرْضِ دَقْسًا ودَقْسًا:
سنگه که به زموی دا داکوتراو

رؤیشته خوار (همروا دمگوتری:
(دَقَسَ فُلَانٌ فِي الْبِلَادِ): فلانکهس

جووه هو لای و لاته که وه.

دَقَسَ خَلْفَ الْعَدُوِّ: شوین دوزمن که وتو
راوی نا.

دَقَسَ الْجَرَادُ الثَّبَاتَ: کوله بیتانه که
جووه کشت و کاله که وهو سمر له بهری
خوارد.

دَقَعَ دَقْعًا: زملیل و ملکه چ بوو (له حمه دیت
دا هاتووه: (إِكْنٌ إِذَا جُعْتُ دَقْعْتُ):

نیهو برسیتان بوو توشی زملیلی و
ملکه چی دهمبن (به ژیا نی
کوله مهرگی پازی بوو (زور
به نارحمه تی توانی له گهل حاله تی
همزاری دا هه ټکا (نارحمه تی بوو
به دوا به دهمسته یانی بزودا.

دَقَعَ الْفَصِيلُ: بیچومه که زوری شیرخواردو
قه لئو بوو (هو اذقع وهي دَقْعَاء).

أَذَقَعَ: له ناو خو له په ته دا که وت، هیچ
کارو کاسبی نه کرد (زملیل و
ژبردسته بوو، زوری هه لپه کرد
به شوین دابینکردنی بزودا
نارحمه تی چهشت.

دَقَعَ لَهُ وَالِيهِ فِي الشَّتْمِ: زیدمړوی کرد
له جنیو پیدان و قسمی ناشیرین هیچ

نهما پیی نه لئ.

دَقَعَ الرَّجُلُ: پیاوړمه کی زملیل و ناچارکرد.

الْدَقْعُ: گَل و خُول، دمگوتری: (جوع
أَذْعُ): برسییهتی توندو تیزو
پرست بر.

الدَّقْعُ: کهسیک زیدمپویی بکا لهکار
کردنی نزمو سوکاپهتی دا
نهوکارانهی لهروانگهی دیدی
کۆمهنگاوه کاری ریزدار نین ومکوو
ناتری حهمامو ئیشی جادمو کۆلان
پاک کردنهوه.
الدَّقَاعُ: گَل.

الدَّقْعَاءُ: گَل ۵ زهوی بی پوهک
درهخت (سوتهمهرو).

الدَّقْعَى: دمگوتری: (رایت القوم دَقْعَى):
خهلهکهکم بینی تهملهل و بیکار
لهمالهوه دانیشتون، لهسمر زهوی
دانیشتون.

الدَّقْعَةُ: همزاری ۵ زهلیلی و ملکهچی،
بهلاو کارسات، دمگوتری: (رماه الله
بالدَّقْعَة).

الدَّقِيقُوعُ: برسیایهتی پرست بر و
توندوتیز.

الدَّقِيعُ: (فقر مُدَقِّعُ): همزاری زور
توندو ملکهج کمر ۵ حوشتیک که
پوهک و گیاوگژ بخوا تاسمر پمگو
شینایی پیوه نههیل، (ک: مداقِع).

دَقَّ الشَّيْءُ دَقَّةً: شتهکه بچوک بوو، هیج و
بوچ دمرجوو بهکهلکی هیج نههات

۵ مانا کهی نادیارو نارووشن بوو
نادهمیزادی زیرهک نهبی لی حالی
نابی.

دَقَّ القلبُ: دلکه لی دا.

دَقَّتِ السَّاعَةُ: سهعاتهکه لی دا،
جهرپسی لی دا ۵ کاتهکانی دیاری
کردن بهوردی.

دَقَّ الشَّيْءُ دَقًّا: شتهکهی کوتاو وردو هاری
کرد، یان بهچهکوش و پیک لی داو
شکاندی وردی کرد.

دَقَّ الشَّيْءُ: شتهکهی دمرخست ۵ لهپهنی
پیشیان دا هاتوو دهلی: (دَقُّوا
بینهم عِطْرَ مَنْشِيمَ): همموو عهیب و
عاری بهکریان دمرخست.

دَقَّ البابُ والطَّبْلُ ونحوهما: لهدمرگای دا ۵
تهملهکهی کوتا.

أَدَقَّ: شوین وردمکاری ئیشهکان کهوت و
لیکۆلینهوهی لهشته بینرخهکانیش
دا کرد.

أَدَقَّ الشَّيْءُ: شتهکهی والی کرد
وردی.

أَدَقَّه في الحساب: بهوردی حیسابی
لهگهل دا کرد.

دَقَّتْ في الشَّيْءِ: وردمکاری لهشتهکهما
کرد و وردبینی تیدا بهکار هینا.

دَقَّتْ الشَّيْءُ: شتهکهی ورد کرد.

تَدَاقًا: رکهبهریان کرد لهوردمکاری دا.

استدق الشئین: شتهکه ورد بوو.

استدق الشئین: شتهکه‌ی به بچوک زانی.

الدَّقَاقُ والدَّقَاقَةُ: ورډمو پرېوډه‌ی شت.

السَّقِقُ: باریک، ورد، بچوک و کهم نمود،

دمگوتری: (أَخَذَتْ دِقَّةَ رِجْلِهِ): وردو

گهورمی شتهکه‌م هه‌لگرت و (وحی

السَّقِق): به‌لمرزو تایه‌ک دمگوتری

روژانه دوباره بیتموه.

الدَّقَّةُ والدَّقَاقَةُ: داوو دمرمانی هارډراو و

خوځی هاراوو وردکراو.

الدَّقَاق: دمرمانکوت.

الدَّقَاقَةُ: ناشی برنج هارېن، نه‌وشته‌ی

چه‌لټوکی یې کرېدمکړی.

الدَّقَّةُ: نه‌وکه‌سانه‌ی عه‌یپو عاری

خه‌لک دمرده‌خن.

الدَّقُوق: جوړه کلنیکه دمگوتری و له‌چاو

راډمدری و دمرماننیکه دمگوتری و

دمکړته چاو.

الدَّقْرَقَةُ: گاگیره، که گیاو کرشه‌ی

گمنم و جوړو شتی تری یې گیره

دمکړی.

الدَّقِيقُ: پینچه‌وانه‌ی نه‌ستوره، واته

باریک . وردمئارد و پیاوی یې خپرو

بیر، کاری بچوک و هیچ و پوچ و

کاری چمواشمو ته‌ماوی، (ك: اِدَقَّة،

وَأَدَقَّاءُ و دَقَاق و دَقَاقُ).

الدَّقِيقَةُ: چرکه‌سات که به‌شیکه

له‌شه‌ست به‌شی س‌ه‌عات و په‌که‌یه‌که

بوژ نه‌ندازه گرتنی هیله‌کانی

(الطول) یان (المرض) که پله‌یه‌که

له‌شه‌ست پله، (ك: دَقَاقُ).

الدَّقِيقِي: ئارد فروش.

الدَّقِيقَةُ: مه‌نجه‌لنیکي بچکوله له‌مس

دروست کراوه.

الْمِدَقُّ وَالْمِدَقُّ: نه‌و نامیرمه‌ی که‌شتی یې

دمکوتی، جا داری جل کوتان بی یان

دمسکه‌وانی دمرمان کوتان بی یان

شتی تر.

الْمُسْتَدَقُّ: له‌هه‌موو شتیک که‌بی نمودو

باریک بی و باریکایی مه‌چک.

دَقِّلَ جِسْمُهُ دَقْلًا: جه‌سته‌ی لاواز بوو.

دَقِّلَ فُلَانًا: فلانکه‌سی مه‌نع کردو

نه‌یه‌یشت به‌مراد بگا.

أَدَقَلَّتِ الشَّاةُ: مه‌رکه‌ی لاواز بوو.

أَدَقَلَّ النُّخْلُ: دارخورماکه خورمای

خرابی لی و مبه‌ره‌ات خرابترین

خورمای گرت.

أَدَقَّلَ فُلَانٌ: فلانکه‌س مندالنیکي

جه‌سته بچوکی هه‌بوو.

دَوَقَّلَ فُلَانٌ: فلانکه‌س خوی گرت

به‌خواردمه‌منیه‌کی تایبه‌تیبیه‌وه.

دَوَقَّلَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی و مرگرتو

خواردی و دمگوتری: (دَوَقَّلَهُ):

خواردمه‌منیه‌که‌ی بوژ خوځی خوځ

کرد.

په کيک يان تاقميک به خو
سپاندن و کي زری حوکم بگر نه
دمستو تاکړه وانه فەرمان پرده وای
گهل بکهن هيچ پړئ و شوينيکي
ديمو قراطی و عهداله تکاری
رمچاونه کهن.

د کذل الحفرة: چاله کهي پرکرد له گل.

تد کذکت الجبال: کيوه که روخا.

الدکدال والدیکدال: زمويه که هندی

شوينی پته وو زړوئ و توتمان بی ه

لمبه لانیک له ناوی دا پارچه گلی

په قیوی تیدایي.

إدکر: بپروانه وشي (اذ کر).

دکس الزاب: گله کهي پرکرد.

دکس الرعاء: قاپه که يان گونیه کهي

پرکرد له گل و که بسی کرد.

دکس دکس: گله که هندیکی سواری

هندیکی بوو.

تد اکس: زور بوو.

تد اکس فلان: فلان کهس توندو تیزو

سمر په ق و بی گوی بوو ه رموشي

ناشیرینی نواندن.

الدکس: ناسکی پال که وتوو.

الدکاس: هه نوز، ونه وز ه (دکاس

الشحم والتمر): بهزی فاتحاتو

گردمو ميوو خورمای په که

له سهر په که و تمبار به ستو.

الدقل: خراپترین جوړی خورما ه

داريکی درېزه له ناو قهدی که شتی

دمبه سترئ، سهوله کانی به سهردا

رمتد مکرئ.

الدقلة: (شاة دقلة): مهریکی کزو له په.

الدقيلة: مهره له، (ک: دقال ودقائل).

الدقيل: داريکی درېزه به ناو مړاستی

به له موهه قایم دمکرئ سهوله کانی

به سهردا رمتد مکرئ، (ک: دواقل).

دقمة دقما: له نکاو پالی پیوه نا ه

به رسنگی گرت و پاشمو پاش پالی

پیوه نا ه ددانی شکاندن ه (هو

اذقم).

ادقم فاه: ددانی پیشه وهی شکاند.

الدقم: غه می زورو ناروحه ت به هو ی

قهر زدار پیه وه.

الدقمة: پیشه وهی دم و ددان.

دقن في لحيه دقنا: شه پلا غه په کی

به هیزی له لا چاوی دا ه مه نی

کردو نه پیه شت به مراز بگا.

الدقن: سئ کوچ کهی ناگردان.

دقي الفصيل دقي: زوری شیر خوارد، ورگی

تيك چوو، سکی چوو ه (فهو دقي

ودقوان وهي دقوي).

الدكتاتورية: دمه لاتیگرتنه دمستی تاک

يان تاقميک به بی په زامه ندی ره شه

خه لکه کهي حوکمیان دمکهن واته:

الدَّيْسَةُ: كۆمەللە ئادىمىزاد.

پەستاوتى.

الدُّوكْسُ: زۆر زەبەندە ۋە دىگوتى:

دَكَّ الفرسُ: ئەسپەكە خېرپوۋو پىشتى

(نەم دوكس) ۋ (مال دوكس) نازو

گەورە بوو ۋ (فەر اذَكَّ ۋەي دكَّاء).

نەيمەتتى زۆر مال ۋ سامانى زۆر.

تَدَاكَ عَلَيْهِ الْقَوْمُ: خەلككە

دَكِجَ الحِوَانُ: نازەللەكە پىزمى ۋ توشى

گەلەكۆمەكچىيان لەسەر كىردو لى

كۆكە بوو.

كۆيۈنەۋە ۋ دىشگوتى: (ئىداكت

الدُّكَاغُ: كۆكەيەكە توشى خوشترو

عليهم الخيلُ): ئەسپ سوار ھەلىيان

ئەسپ دەپى.

كوتايە سەرىيان ۋ دىمورىيان گرتن.

دَكُّه دَكَّا: كوتاي وردو ھاپى كىرد ۋ پالى

إِنَّكَ: بۇ موصاۋىمەي (دَكَّ دى).

پىۋىنا.

إِنَّكَ الرُّمْلُ: لىبەكە بۆتە كەمسەك ۋ

دَكَّ البناءِ ونحوه: بالەخانەكەي روخاند

پەكتى گرتوۋە.

تالە بىيخ دىرى ھىنا.

إِنَّكَ السَّنامُ: دۈگەكە بەسەرپىشتى

دَكَّ الأرضُ: زەمبىيەكەي تەخت كىرد،

خوشترەكەۋە پان بۆتەۋە.

تەپۈلكەكانى تەخت كىردن ۋ

الدُّكَّاءُ: زەمى تەختكراۋ ۋ تەپۈلكەي

چالەكانى پىر كىردنەۋە ۋ قورئان

گىل كەلە گلەنەرمە پىك ھاتىب

دمفەرموى: ﴿كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ

توتمانى تىدا نەپى.

دُكَّا دُكَّا﴾ ۋ دىگوتى: (دككە

الدُّكُّ: روبەرى تەخت لە لىبەلان ۋ زەمى

المرضُ): نەخۈشى لاۋازى كىرد.

ۋ دىگوتى: (ھذا مكان دكك)، (ك:

دُكَّتِ الدَّابَّةُ: ولاخەكەي لىخوپرى ۋ

دكوك و دكاك).

زەختى لى كىرد زۆر بىروا خىرا

الدُّكُّ: شتى زەبەلاخى بەھىز، (ك:

بىروا.

دِكْكَة).

دَكَّ البئرُ: بىرەكەي پىر كىردەۋە ژىرخاكى

الدُّكَّانُ: بىروانە وشەي (دككن).

كىرد.

الدُّكَّةُ: لىبەلانى تەخت ۋ سەكۈي

دَكَّ الثَّرَابُ: گلەكەي رىيخىست ۋ

ئامادەكراۋ بۇ دانىشتن ۋ كورسى

پەستاوتى.

دىرژو كەرمۈيتە كە بەزۈرى لەدار

دَكَّ الثَّرَابِ عَلَى المِيتِ: گلى بەسەر گۈپرى

دىرۈست دىكرى، (ك: دِكَّاك).

مىردۈمكەدا كىردو كوتايەۋەۋە

المِيتُ: جادەكوت، زەمى كوت ۋ ھەروا

- دَكَمَ فُلَانًا: تمڼگي به فلانكس هه لځنۍ.
- دَكَمَ فُلَانًا فِي صَدْرِهِ: دمستی به سنگي فلانكسهوه ناو پالنه پستهوی دا.
- تَدَاكَمَ الْقَوْمُ: خه لكهكه پالنه پستهوی په كتریان كړد.
- دَكِنَ الْمَتَاعَ دَكْنَا: كالاكهۍ بهرنيك و پيكي له سهریه ك ریز كړد.
- دَكِنَ دَكْنَا وَدُكْنَا: شتهكه مه پيله و رمش بوو.
- دَكِنَ الثَّرْبُ: كراسهكه چلكن بوو ه رمڼگي توژاوی بوو، (هو ا دكن وهي دكنا) ه دمشگوتري: (ثريده دكنا): تيگوشاوپيكي زوري داوو دمرمان تيگرواوه، (ك: دكن).
- أَدَكْنُ: به مانا (دكن) دي.
- دَكِنَ الْمَتَاعَ: به مانا (دكنه) دي.
- وَكِنَ الدَّكَّانَ: دوكانی دروستكرد.
- وَكِنَ الشَّيْءَ: شتهكهۍ والي كرده پيله و رمش بنوینی.
- الدَّكَّانُ: شونې بازارگاني كړدن، (ك: دكاكين).
- الدَّالِبُ: پشكو ناگريك نهكوژاييتموه.
- الدُّبُّ: هر درمختيكي پروپندي بؤ جواني و رازاندنموه ه له پيري (الدليّة) په درمختيكي گولدارمو زوري حمز له ناوه.
- الدُّلَابُ: دؤلاب.
- نموكهسهۍ كه بههيز قاجي بهزموي دا دمدا ه دمشگوتري: (رجل مِدْكٍ وَأَمَةٌ مِدْكَةٌ): پياويكي نازايه بؤكار عمرزي له بهر دملهرزي ناهرمتيكي نازايه بؤ نيش.
- الْمِدْكُ وَالْمِدْكَةُ: خهرماشه ه روله ه باگردين، ههرشتيكي زموي پي تهخت بكري.
- وَكَلَّ الطِّينَ دَكْلًا: بهدمست قورمكهۍ توپهل كړد بؤنهموي ديوارمكهۍ پي سواغ بدا.
- وَكَلَّ الشَّيْءَ: شتهكهۍ بهقاج پان كردهوه.
- دَكَلَ الدَّابَّةَ: ولاخهكهۍ لهخوله پهتهدا گهوزاند.
- تَدَكَّلَ عَلَيْنَا فُلَانٌ: فلانكس نازي بهسمردا كردهين و خوي بهمهزیزو بهرمز خسته بهرجاو.
- تَدَكَّلَ عَنْهُ: گويي پي نه داو خوي خافلاند.
- الدُّكْلَةُ: كومه له خه لكين بههوي خانه داني و جپگه و ريگهۍ خويانهوه گوي بؤقهرمانی سولتان شل ناكهن و گهر دنكه چي نابن ه قوري تمك، بهشيك لهو قوره.
- دَكَمَهُ دَكْمًا: شتهكهۍ بهسهریه ك دا كوتا و وردو هاري كړد ه همنديكي بهسمر نهوي تر دا هه لدايهوه.
- دَكَمَ أَنْفَ فُلَانٍ: لوتي فلانكسهۍ شكاند.

أَلْمَدْبَّةُ: زمويهك كه درهختی دولبی
زور بی.

أَلْدَلْجَا: روبهریکه لهزموی پیکهاتوو
له پاشماوهی لافاوو لیتهی روبار که
لهبناوان و دمرامکان دا جی دیلی.
وَلَكْتُ دَلِشَا: ههنگاومکانی خیرا خیراو
لنك نزيك هاويشتن.

إِدَلْتُ الشَّيْءَ: شتهکمی داپووشی.

إِدَلْتُ الْقَطِيفَةَ: بهقهدهیغه جهستهو
سمری خوئی داپووشی.

إِنْدَلْتُ: پهلهی کرد ۵ به پهله روئی و
ناوړی لههیج نه دایهوه ۵ بهیج
نیکوئینهوه و وردبونهوه چوو
پیشهوه.

إِنْدَلْتُ عَلَيْنَا يَشْتَمُ: به تور په بوونهوه
بۆلامان هاتو هیرشی هیئایه
سهرمان.

تَدَلْتُ: خوئی تی فېر دا.

الدَّلَاثُ: خوشتری خوشپرو یان
هرشتیک خیرا بپروا.

أَلْمَدَالْتُ: شوینی شهر و پیکدادان
لهسمر سنورو بهرمی جهنگ دا.

مَدَالْتُ الرَادِي: شوینی ههلسانی لافاو
لهسمرانسمری شیومکان دا.

وَلَجَّ السَّاقِي دَلْجَا: ناوگپرکه دۆلجهکمی
لهبیرمه که ههئینجاو ههئى رشته ناو
جهوزمهکهوه ۵ شیر دوشراومکهی

خوشترمهکمی گواستهوه بۆناو
مهنجه نه گهرمه، (ك: دَلَج).

دَلَجَ بِحَمَلِ دَلْجَا وَدَلْجَا: ناوگپرکه زور
به نارهحتی ناوکهی لهبیرمهکهوه
گواستهوه بۆناو جهوزمهکه.
أَدَلَجَ الْقَوْمُ: خه لکهکه سمر لهئیواره
بهپړی کهوتن.

إِدَلَجَ الْقَوْمُ: خه لکهکه لهکوئایى شهودا
(لهبهره بهیان دا) بهپړی کهوتن ۵
همموو شهومکه بهپړوه بوون.

الدَّلْجَانُ: کولله بیتان، کولله زور.
الدَّلْجَةُ: روپشتنی سمر لهئیواره ۵
شهوړه ۵ له حمديت دا هاتوو:
(عليكم بالدَّلْجَةِ فَاِنَّ الْأَرْضَ تَطْوِي
بالليل).

الدَّلْوَجُ: خانوئیکه لهزموی دا بی
په نهمرو دمرگا بی ۵ ژوری بچکوله
له ناو خانووی گهرمه ۵ ههشارگمی
ناژهلی کیوی لهبن درمخت و په نا
پاساردا، (ك: دوالج).

أَلْمُدْلَجُ: ژیشک، پیشى دهگوتری (ابر
مُدْلَج).

أَلْمَدْلَجَةُ: بهمانا (أَلْمُدْلَجُ) دی ۵
ههشارگمی ناژهلی کیوی لهبن
درمخت و په نا پاساردا ۵ قاپی گهره
که شیرى تیدا دهگوئزیتهوه ومکوو
تهنهکهوه دمبه.

شورابه‌ی کرد ۵ له‌روښتن دا خوۍ
 راوړه‌اندو شانی هه‌ته‌کاندن.
 الدُّدُلُ: گیانه‌به‌ریکی چقلاوی ددان
 تیزه، میښو مه‌گه‌زو کولله‌و کرم‌و
 مارمیلکه و نه‌و جوړه گیانه‌به‌رانه
 ده‌خوا.
 ادَّسَ القومُ: خه‌لکه‌که چونه ناو
 به‌ریزی سهرله‌نوئ شین بوو‌ده‌وه.
 ادَّسَ الأرضُ: زموییه‌که به‌گیاو‌گزی
 سهرله‌نوئ شین بو‌وه سه‌وز
 هه‌لگه‌پړا.
 دالَّسَ مدالسةً ودالَّساً: فی‌لی لی‌کردو
 سته‌می لی‌کرد ۵ ده‌گوتړی: (هر
 لا‌یدالس ولا یوالس) نه‌و نه‌سته‌م
 ده‌کاو نه‌خیانته‌ ده‌کا.
 دَلَّسَ البائعُ: فروشیارمه‌که عه‌پی
 کالاکه‌ی له‌کپیارمه‌که شارد‌ده‌وه.
 دَلَّسَ المُحدِّثُ: راوییه‌که حه‌ده‌یشی
 له‌هاوچه‌رخ‌ی خوۍ ریواپته‌ کردو
 هیچی‌شی لی‌نه‌بیستبوو ۵ وای
 نیشان دا حه‌ده‌یته‌که‌ی لی‌بیستوه،
 یان ناوی مام‌وستاکه‌ی به‌ ناوِیک
 هی‌نا که پی‌ی نه‌ناسرابوو.
 دَلَّسَ الإبلُ: حوشرمه‌که به‌شوین گیای
 سهر له‌نوئ شین بوو‌دی پاوانی
 خوراو دا گه‌پړا.
 إنْدَلَسَ: گوم بوو.

دَلَّحَ دَلْحاً ودَلْحاناً: به‌کوټبارموه روښت
 کوټه‌که‌ی هی‌نا، کوټه‌که‌ی گران بوو
 که نه‌پتوانی هه‌نگاو به‌فراوانی
 به‌اوۍ.
 دَلَّعَتِ السَّحَابَةُ: هموره‌که به‌هوۍ
 بارگرانی و پرله‌بارانی یه‌وه
 به‌هیواشی روۍ ۵ (هی دالَّحَ)، (ک:
 دَلَّحَ و دوالحَ).
 تَدَالَّحَ الرجلان الشئین بینهما: نه‌و
 دوکه‌سه شته‌که‌یان به‌داریکه‌وه
 به‌ستو هه‌ریه‌که‌یان لایه‌کی
 دارمه‌که‌یان هه‌لگرت ۵ له‌حه‌ده‌یت دا
 هاتووه: (أن أبا سلمان وأبا الدرداء
 اشتریا حملاً فتدالحا بينهما علی عود).
 دَلَّيْخَ دَلْحاً: قه‌له‌و بوو (فهو دلوخ ودلَّيْخَ).
 دَلَّيْخَ الإناءُ: قاپه‌که لی‌وان ری‌ژ بوو.
 الدالَّيْخُ من الرجال: پی‌اوی پرخی‌رو بی‌رو
 به‌سود بو کوټمه‌ل.
 الدَّلَاخُ من النساء: نافرمتی سمت
 قه‌له‌وو گه‌وره، (ک: دِلَاخَ).
 الدُّفْعَةُ من النساء: به‌مانا (الدُّلَاخُ) دی.
 الدُّلُوحُ: دره‌ختی خورمای به‌روبووم
 زور.
 دَنَدَلَ اعْضاءهُ: له‌روښتن دا نه‌ندامی
 له‌شی جولاندن خوۍ باداو لارو
 له‌نجه‌ی کرد.
 تَدَنَدَلَ الشئینُ: شته‌که شو‌پ‌بوو‌ده‌وه

تَذَلُّسَ الرَّجُلُ: پیاوړه که عه پیه که ی
شارد موه پهر دمه پوښی کرد.

تَذَلُّسَ الشَّيْءُ: شته که گوم بوو.

تَذَلَّتِ الدَّابَّةُ: ولاخه که شتی کی که می
له له و مرگا که دمست که ووت.

تَذَلُّسَ فُلَانٍ الطَّعَامَ: فلان که مکهم
له خوار دنه که ی هه لگرت و خواردی.

الدُّلْسُ: فیل و نه جمر و دمه گوتری:
(مالي فيه وُلْسٌ و لا دُلْسٌ) من نه
خیانه تم له و شته دا کردوه نه فیل و
نه جمر.

الدُّلْسُ: زموییه که گیای لی برویته ووه
دوای نه و ی گیای پیشووی خورابوو
و گیاو گز که دده مه و پایز شین
دمبیته ووه و بهر ما ووه گیاو گزی
که له پاشمروک مابیته ووه و تاریکایی
شهو، (ك: أدلاس).

الدُّلْسَةُ: تاریکی.

دَلَعَتِ اللَّيْزُ دَلَاةً: زړیکه نهرم بوو.
دَلَعِيَ الشَّيْءُ: شته که میشت و مال کردو
بریه ی دایه ووه.

دَلَعَتِ الْمَرْأَةُ جَبِينَهَا: نافرته که زولفی
لادا و روخساری جوان دمر که ووت.

دَلَعِيَ دَلْعًا: هه تلخیسکا.

دَلَعِيَ الشَّيْءُ: شته که بروسکه ی
داو پرته و ی دمر که ووت و (هر اذْلَصَ
وهی دَلْعًا)، (ك: دُلَص).

دَلَعَتِ النَّاقَةُ: حوشرمه که له بهر پیری و

کونه سالی ددانه کانی که ووتن و
له بهر هه نه و ی کوئکه که ی بهر داو
توکی پیوه نه ما و (فهی دَلِصَّةٌ
و دَلْعًا).

أَذْلَعَتِ الْحَامِلُ الْجَنِينَ: نافرته سکپر که
منداله که ی له بار چوو.

دَلَعِيَ الشَّيْءُ: شته که ی سفت و لوس
کرد و دمه گوتری: (دَلَصَ السَّيْلُ
الحجر): لافا و مه که بهر دمه که ی لوس
کردو سویی ووه.

دَلَعِيَ اللَّيْزُ: زړیکه ی نهرم کرد.

دَلَعَتِ الْمَرْأَةُ جَبِينَهَا: نافرته که زولفی
لادا و روخساری دمر که ووت.

إِنْدَلَعِيَ الشَّيْءُ مِنْ يَدِهِ: شته که له دهمستی
فلان که ی که و ته خوار.

إِنْدَلَعِيَ الشَّيْءُ عَنِ الشَّيْءِ: شته که
له شته که ی تر جیا بووه.

الدَّلَاصُ: نهرم، بروسکه دار، لووس و
صاف ورشه به خش و (دَرَعَ دَلَاصٌ)
زړیه کی نهرمه.

الدَّلَاصُ: شتی نهرم و شوعله دار و لوس و
صاف.

الدَّلَاصُ: نهرم و بریه دار و لوس و
ناوی ثالثون، (ك: دُلَص).

دَلَعْتُ فِي سَبْرِهِ دَلْعًا: به خیرایی رویی.

دَلَعْتُ الْهَضْبَةَ بِالْمَاءِ: گردوئکه که ناوی
لی هه لقولا.

دَلَعْتُ فَلَانًا: دهمستی به سنگیه ووه ناو پالی

پيؤونا ۵ لهفلائنكهي دا.

بوو شوږ بؤوه.

دَالْفَةُ مدالْفَةُ ودلاظاً: پالي پيؤونا.

الْدَالْعُ: نهسپي زماڼي دمرکيشي

اِنْدَلْفُ الماءُ: ناومکه هه لَقولا.

لهغاردان دا.

الدَلْفِي: کهسيک لهشمرپدا خونه گريو

الدَالْعُ: پياوي گيلو نه حمهق ۵

هه لبي.

دمگوتري: (احق دالْع): نهو بهري

الدَلْفُ: کهسيک به هيز پال بني.

گيلو نه قامه.

الدَلْفِي: کهسيکه زور پال به دمرگاي

الدَلْعُ: ريگاي بهر فراوان ۵ دمگوتري:

فهرمان پرمواو بهر پر سهوه بني.

(طريق دليع): ريگايه کهي تهختو

دَلْعَ اللِّسانِ دَلْعاً: زمانه که له دهم هاته

بي هه ورازو نشيوي په، (ك: دلالِع)

دمرووه به سمر چه ناگهي دا شوږ

۵ دمشگوتري: (طريق دَوَلْع)

بؤوه به هوئي تينوايه تي پان

ريگايه کهي تهختو بي هه ورازو

ماندوبونهوه.

نشيوي په، (ك: دوالِع).

دَلْعَ لِسَانَهُ: زماڼي دمرهينا.

دَلْفَ دَلْفاً ودلوفاً ودلفاناً: به هيواشي

اِدْلَعِ لِسَانَهُ: زماڼي دمرکيشا ۵

رويو هه ناگوي کورتی هه له ينان ۵

دمشگوتري: (ادلعه العطش)

دمگوتري: (دلف الشخ ودلف

تينوايه تي زماڼي پي دمرکيشا.

الحامل بحمله).

اِدْلَعِ اللِّسانِ: زماڼي دمرکشا له تينوان

دَلْفَ اليه: روي تيکرد.

پان له ماندوبي يا.

اِدْلَفَ له القول: قسه کهي بوجهخت

اِنْدَلْعَ اللِّسانِ: به مانا (اِدْلَع) دي ۵

کردموه.

دمگوتري: (اِنْدَلْعَ السيف من غمده):

اِدْلَفَ الكِبَرُ فلاناً: پيري وي له

شمشيرمه له کالان هاته دمر.

فلانكس كرد هه ناگوي کورت

اِدْلَعِ بطنُ فلان: فلانكس سكي جوو

بهاوي.

کومي هاته دمر ۵ سكي هاوساو شوږ

اِنْدَلْفَ اليه: رويشت بولاي.

بؤوه ۵ همروا دمگوتري: (اِنْدَلْعَتْ نارُ

تَدْلَفَ اليه: به مانا (اِنْدَلْف) دي.

الحرب): ناگري شهر له ناكاو

الدَالِفُ: پيره ميړدنيك كه رڅزگاري

هه لگرساو شهر گهرم بوو.

دريز له پهل و پوي خستبي ۵ کول

اِنْدَلْ بطنُ المرأة: سكي نافرمته که گموره

هه لگريك کم به هوئي گراني

كۆلەكەيەوۈ ھەنگاۋى كورت بەاۋى ۋ
تيرىك كورت بكاۋ لەخوار نيشانەكەوۈ
بىداۋ شوپىنەكە نەبېرى ھەلبەزىتەوۈ،
(ك: دُلْفَ وُدُلْفَ).

الدُّلْفُ: بپاۋى ئازاۋ چاۋنەترس.
الدُّلْفُ: حوشترىك كە بەبارمەكەيەوۈ
ھەئىسەۋ بېروا.

الدُّلُوفُ: ھەئۆى گورج ۋ حوشترى
قەلەمۈ كەلەبەر قەلەۋى ھەنگاۋى
گورت بەاۋى ۋ دارخورماي
بەمېروبوۋى زۆر، (ك: دُلْفَ).
الدُّلْفَيْنُ: دۆلڧين جۆرە ماسىيەكە زۆر
لەناۋ دەرپادا مەلەۋان سۈارى پىشتى
دەيى.

دَلَقَ دُلُوقاً: بەگورجى رۆيىشتە دەر ۋ
دەگوتىرى: (دَلَقَ السِّيفُ مِنْ غِمْدِهِ):
شەمشىرەكە نەچۈۋەۋە نېۋو
كالانەكەي.

دَلَقَ الْخَيْلُ: ئەسپەكان يەك بەدۋاى يەك
دا ھاتنە دەر.

دَلَقَ الشَّيْءُ: شتەكەي دەرھىنا.

دَلَقَ الْغَارَةَ عَلَيْهِمُ: ھىرشى گىردەسەريان.
دَلَقَ بَابَهُ: بەتوندى دەرگاگەي گىردەۋە.

أَدْلَقَهُ: بەمانا (دَلَقَ).

إِنْدَلَقَ الشَّيْءُ: شتەكە لەشۋىنى خۋى
بەتەۋىز دەرچۈۋ ۋ دەگوتىرى: (طَعَنَهُ
فَانْدَلَقَتْ أَحْشَاءُ بَطْنِهِ): زەمبىرىكى لى

دا رىخۋىلەي ھەلپزانە دەر.

إِنْدَلَقَ السَّيْلُ: لافاۋمەكە بەتەۋىز ھەئساۋ
ھىرشى ھىنا.

إِنْدَلَقَ الْبَابُ: دەرگاى ئوتوماتىك يان
ھەردەرگايەك بۇخۋى بىكرىتەۋەۋ
بېۋە بىدرىتەۋە.

تَدَلَقَ: راجىي، ھەئسا ۋ دەگوتىرى: (تَدَلَقَ
السَّيْلُ وَتَدَلَقْتُ الْخَيْلُ).

استَدَلَقَ السِّيفُ مِنْ غِمْدِهِ: بەمانا (دَلَقَهُ)
دى.

الأَدْلَقُ: كەسپىك بەھۋى پېرى ددانى
لەدەما نەمايىۋلىك لەدەمى بېتە
دەر ۋ (مې دَلَقَاءَ).

الدُّلُقُ: پېشكەۋتوۋ ۋ يان شەمشىرەك
كەبەخۋى لە كالان بېتە دەر.

الدُّلُقُ: دەمبايەكە لەشۋىۋى پىشيلە،
پىشتى درىزە لە پېستەكەي ھەروە
دروست دەرگىۋاتە دەئەك.

الدُّلُقُ مِنَ السِّيفِ: بەمانا (الدَّالِقُ) دى.
الدُّلُوقُ: بەمانا (الأدلق) دى ۋ ھىرشۋ
ھەلەكۋاتە سەر.

دَلَكْتَ الشَّمْسُ دُلُوكاً: خۋر
لەناۋمىراستى ئاسمان لاي دا بەرو
خۋرئاۋا ۋ قورئان دەفەرمۋى: ﴿أَفِ
الصَّلَاةِ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ﴾.

دَلَكَ السَّبِيلَ دَلَكًا: دانەۋىلەكە يان بەرە
درەختەكە توپەكلەكەي قەلشاۋ

هیتاو زوړی دمست ری خست
بۆنهومی پاك بېتهوه.

تَذَلُّكَ الرَّجُلُ: پیاوکه لهکاتی خوشتن

دا زوړی دمست ری جهستهی خو
خست.

تَذَلُّكَ بِالطَّيِّبِ: داوو دمرمانی لهدهمو
چاوی ههئسو.

الدَّلْكُ: ناوه بۆکاتی ناوا بوونی خوړو

لادانانی له نیومراستی ناسمان بۆلای
خوړناوا ۵ نهرمایي نهژنوی حوشر.

الدَّلْكُ: کهسیک جهستهی پهکیکی تر

دهشیلای بۆ لابرندی نازارو نهخوشتی
یان بۆ نیشات پهیدا کردن، ههروا

موتاشین بۆ پاك و خاوتنی.

الدَّلْكُ: نهوختهی بۆ شیلان بهکاری

دهمینن و مگوو بۆدرو مهئههمو
شتی وا.

الدَّلْكُ: خشت و خوژ که ږمهباو بای

بههیز دهیبهن ۵ خواردمههنبیهکه

لهروژ و شیرو پهیر دروست دمکری

ومگوو تریت ۵ پیاوی دنیا دیدمو

کاراماو لیژان لهنیش، (ک: دلک).

الدَّلْكُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوکه خوی

بهیئناموسییهوه گرتوومو وازی لی

ناهیئ.

الدَّلْكُ: بهمانا (الدَّلْك) دی.

دَلُّ عَلَيْهِ وَالِيهِ دِلَالَةٌ: شارمزیی کرد.

دهمی کردمومو دهنکهکهی دمرکهوت.

دَلْكُ الشَّيْءِ: شتهکهی جولاند شیلای ۵

دمستی پېدا هیئا.

دَلْكُ الْجَسَدِ: جهستهکهی شیلای ۵ سفتو

لوسی کرد ۵ مشتو مائی کردو

تیفتیفهی دا.

دَلْكُ الثَّوْبِ: کراسهکهی بهدمست

ههئکلوفت بۆنهومی بیخوا.

دَلْكُ الرَّجَّةِ وَغَرِهِ بِالطَّيِّبِ: دهمو چاوی

خوی نارایش دا.

دَلْكُ الدَّهْرِ فُلَانًا: روژگار فلانکهسی

لهبۆته داو تهریبهی دا دا.

دَلْكُ عَقِبَيْهِ لِلْأَمْرِ: لهسر پی بوو بۆ

نهجامدانی کار.

دَلِكْتَ الْأَرْضَ: زموییهکه گزوگیاکهی

خورا.

دَالِكُ فُلَانًا: لهگهل فلان دا ههئیکردو

بههههبرو پشوو درېژبوو.

دَالِكُ غَرِيْمَةٍ: خاوون قهرزمکهی ماتل

کردو لهکاتی خوی دا قهرزمکهی بۆ

نهگیږاپهوه.

دَلْكُ الشَّيْءِ: زیډمرویی کرد لهشیلانی

شتهکهدا.

دَالِكُ الْمَرِيضِ: نهخوشهکهی ورد ورد

شیلای بۆ نهوه لهشی نهرم بی.

دَالِكُ الْجَسَدِ: دمستی به جهستهدا

دَلَّتِ الْمَرْأَةُ عَلَى زَوْجِهَا: نافرته که
له روی نازموه سهر پېچې میړدمکه ی
کردو وای خو پېشان دا نارازیه
وله له واقع دا وانییه ۵ دگوتی:
(مَا ذَلِكَ عَلَيَّ) چی وای له تو کرد
نازو نوزم به سهر اېکه ی.
أَدَلَّ عَلَيْهِ: بتمانیه به خوشه ویستی
نهو کردو نه ویش زوری نهو خوش
ویست.
أَدَلَّ عَلَيْهِ بِصَحْبَتِهِ: تینی دایه خو ی و
له خو ی رابینی هاو له ی بکا.
أَدَلَّ الرَّجُلُ عَلَى أَقْرَانِهِ: له ناکاو پیاوکه
هاو له کانی گرتن و به سهر یان دا
چوو ۵ دگوتی: (أَدَلَّ الْبَازِي عَلَى
صِيْدِهِ) بازو که له ناکاو نیچر مکه ی
خو ی راو کرد.
أَدَلَّ الذِّئْبُ: گور که که کزکرا.
أَدَلَّ بِالطَّرِيقِ: ریگاکه ی زانی و شارمزی
بوو.
دَلَّاهُ: نهرمو نیانی له تریبه که ی دا
نواند به جَوْرِيك گو پرایه ی نه کردو
له روی هه لکه پرایه وه.
دَلَّلَ عَلَى الْمَسْأَلَةِ: به لکه ی له سهر
مهسه له که هینایه وه.
دَلَّلَ عَلَى السَّلْمَةِ: کالاکه ی هراج کرد ۵
بانگه شه ی فروشتنی کرد.
إِنْدَلَ الْمَاءُ: ناوکه هه لړزا.

تَدَلَّتِ الْمَرْأَةُ عَلَى زَوْجِهَا: به مانا (دلت
عليه) دئ، واته: چاوی له میړدمکه ی
کرایه وه.
استَدَلَّ عَلَيْهِ: داوای لځ کرد به لکه ی
له سهر بیښته وه.
استَدَلَّ بِالشَّيْءِ عَلَى الشَّيْءِ: نهو شته ی
کرد به به لکه له سهر شته که.
الْأَدَلُّ: نهو که سه ی نیشه کانی خو ی
دهکاته منهت و بار به سهر
خه لکه وه.
الدَّالَّةُ: نهو شته ی که دمی که به به لکه
له سهر دوستایه تی و خزمایه تی ۵
نهو هه لو یست و ناکاره ی دمی که به
نیشانه ی دلسوزی خرم و دوست ۵
نازایه تی.
الدَّلَالُ: نازو نوز ۵ (الدَّلَالُ مِنَ الْمَرْأَةِ):
فسه خوشی نافرمت و ناز کردن و
سوعبه تچیه تی.
الدَّلَالَةُ: شارمزیی کردن ۵ نهو مانایه ی
رسته و وشه دمی که به نن له کاتی
گو تنی دا، (ك: دلائل دلالات).
الدَّلَالَةُ: به مانا (الدَّلَالَةُ) دئ ۵ ناوه بو
نهو هه لو تان و ماندو بوونه ی که
دهلال دمی کا ۵ کرپی دهلالی.
السُّدْلُ: نهو حالات و دیار دمی که
ناده میزاد خو ی پی دمرازیښته وه
وهگوو له سهرم خو ی و شکو مهن دی

له ناکارو رفتاردا ه دمگوتری: (امراة ذات دِل): نافرمتیکه شیوه روخساری نه جیبی و ه جاغزادمی پټوه دپاره.

الدَّلَّال: نه وکه سهیه دمیته بریکاری کرپارو فروشیار، کرپارو فروشیار په کده خوا مامه لکه سازدهکا ه نه وکه سهی بانگه شه بؤ کالاکه ی دمکاو دمیوهی به پیاوه لاندان و وه سفکړدن بیفروشی.

الدِّلِيلی: به مانا (الدِّلِيل) دئ.

الدِّکِيلُ: چاو ساغو شارمزابی کهر، (ک): أدلة وأدلاء) ه نه وهی دمکریته نیشانه، (ک: أدلة).

الدِّلِيلَةُ: به مانا (الدِّلِيل) دئ.

دَلِمَ الشَّيْءُ دَلَمًا: شته که زور رمشو لووس و پوس بوو.

دَلِمَ الرجلُ: پیاوکه رمشو دریځر بوو.

دَلِمَتْ شِفَاهُ: لچې شوې بوونه وه ه (هو) اذَلِمَ، هي دَلِمَاءُ).

إِدْلَامُ الشَّيْءِ: به مانا (دَلِمَ) دئ.

دَلِمَ اللَّيْلُ: شه وکه تاریکپه که ی ته و او چر بؤوه.

الدَّلَامُ: رمشو و رمشایی.

الدُّمُ: فیل

الدُّمُ: بیچوه مار، (ک: أدلام).

الدُّمَاءُ: شهوی کوتایي مانگی عمره یی (قه مهری).

الدُّمَةُ: رهنګی فیل.

الدُّيْمُ: تاقمیک خه لکانی نا عمره ی

بوون که دانیشتوی دمورو بهری

ولاتی نازرباینجان بوون ه به لاو

کارمسات ه دوژمن و ناحهز.

إِدْمَسَ اللَّيْلُ: شه وکه تاریکی زور چر

بووه ه دمگوتری: (هو مُدْلَمَس).

الدَّلَامِسُ: زور رمشو تاریک ه به لاو

کارمسات.

الدِّلِمَسُ: به لاو کارمسات.

دَلِمَسَ الشَّيْءُ: شته که ی بریسکه دار

کرد.

تَدَلِمَسَ رَأْسَهُ: سهری روتاپه وه.

الدَّلَامِصُ: شتی بروسکه دارو بریقاوی

ه دمگوتری: (ذَمَبٌ دَلَامِص).

دَلَمَ ذَلْهًا: ته سه لای هات ه خوینی به فیرو

چوو.

دَلِمَ ذَلْهًا وَذَلْهًا وَذَلْهًا: دلی له سوزو

عیشق دا تواپه وه.

ذَلِهَتْ فَلَانَةٌ عَلَى وَلَدِهَا: فلان نافرمت

سوئی بؤوه بؤ منداله که ی ه

(فَالرَّجُلُ ذَلَمَ وَهِيَ ذِلَّة).

ذَلِهَتْ النَّاقَةُ عَنْ إِبْلِهَا وَوَلَدِهَا:

حوشترکه بروی هاوړپه که ی پان

بیچومکه ی نا.

ذَلَمَهُ الْحُبُّ وَالْعِشْقُ: خو شه ویستی و سوز

مات و حهیرانی کرد.

تَدَلَّةُ: سمرسام بوو.

الدَّالَةُ والدَّالَةُ مِنَ الرِّجَالِ: ورمزمو
نمفس زمعيف.الدَّالَةُ مِنَ الرِّجَالِ: پياوړىك به هوږى
عه شقه موه عه قلى تيك چوبږى.

إِدْلَهُمُ الظَّلَامُ: تاريكايى چرې بووه.

إِدْلَهُمُ اللَّيْلُ: تاريكى شهو چرې بووه ه
(فهو مُدْلَهُمُ).إِدْلَهُمُ الرَّجُلُ: پياوړه كه پيرو كه نه مافت
بوو.الدُّلْهَامُ: شير ه پياوړى وړه به رزو نازاو
چاو نه ترس.الدُّلْهِيَّةُ: (فلات مُدْلَهِيَّةُ): دمشتيكي
كاكى به كاكي و بڼ گردوته پوړكه.هَلَا الدُّلُّ وَبِهَا دُلُّرَأُ: دُولچه كه داهي شته
خوار بو ناو بيرمه كه بُوله وهى پړى
بكا له ناو، پان له ناو بيرمه كه وه
هه نيكيشاپه وه به پړى.هَلَا فَلَانًا: له گه ل فلانكس دا هيډى و
هيمن بوو، له گه لى هه لكرد.هَلَا بِفَلَانٍ إِلَى فَلَانٍ: فلانكسى كرده
تكاكار بولاي فلان.هَلَا التَّافَةُ: لمسمره خو حوشرمه كى لى
خوړى.هَلَا حَاجَتُهُ: داواى دابڼ كړدنسى
پنداويستيه كى خوږى كړد.

دَلَّى: سمرسام بوو.

أَدَلَّى: دُولچه كهى شوږ كړدموه بُولاو

بيرمه كه بُوله وهى پړى بكا له ناو ه

دمشگوتري: (أَدَلَّى الشَّيْءَ فِي الْمَهْوَةِ):

شته كهى بهرهللاى سارا كړد.

أَدَلَّى فَلَانٌ بِحَبْتِهِ: فلانكس به لنگه

خوږى نامادم كړدو هيڼايه رو بو

چه سپاندى داواكهى، پان فلانكس

به لنگه خوږى چه سپاندو داواكهى

بردموه.

أَدَلَّى فَلَانٌ بِرَحِمِهِ: فلان كهس رحم و

خرمايه تى كرده تكاكار بو

به جبهينانى نامانجه كهى.

أَدَلَّى فَلَانٌ إِلَى الْحَاكِمِ بِرَشْوَةٍ: فلانكس

بمرتلى دا به حاكم.

أَدَلَّى فَلَانٌ إِلَى الْمَيْتِ بِالْبَنُوَةِ: فلانكس

به كوربه تى دمگاته مردوه كهو

نه وهى نه وه.

دَالَاهُ: نمر و نيانى له گه ل دا نواندو

خوږى له گه ل گونجانند.

دَلَّى الدُّلُّو: به مانا (دلاها) دى.

دَلَّى الشَّيْءَ فِي الْمَهْوَةِ: شته كهى

بهرهللاى سارا كړد.

دَلَّى فَلَانًا بِفَرَرٍ: فلانكسى

هه لځه له تاندىو خستيه داوى

خوږيموه وىستى خوږى به جبهينا.

تَدَلَّى: شوږ بووه، لمبه رزيه وه دابه زى ه

قورئان دمهرموي: ﴿كَمْ ذُنَا قَتَلْتُمْ﴾ ۵
دمگوتري: (تَدَلَّى مِنَ الْجَبَلِ).

تدلي: نزيك بووه لهشتهكه.

تدلي الثمر من الشجر: ميوهكه
بهدرختهكهوه شوپابهی كرد.

تدلي عليهم من أرض كذا: لهفلان
شویننوه هاته لایان ۵ دمگوتري: (من
أين تدليت علينا؟).

إدلولي: پهلهی كرد.

الدالي: دابهزيو ۵ پهكيك لههوزي
(الدلالة) نهامنه هوزيكي كورد
نهژادن ۵ خورمايهك كه هيشتا
شيرين نهبووي كاتي شيرن دمبي
دهخوري.

الدالية: دۆلچهو شتي لهو جوړه ۵
داريكه لهسهر شيوهی صهليب
دروست دمكري لهزاركي دۆلچهكه
قايم دمكري و سهریكي حهبلهكهی
لي دمبهستري، سهرمكهی تري
حهبلهكه لهسهر ليواری بيرهكه
بهشتيكهوه دمبهستري ۵ ناعور كه
بهولاخ ههله سهرپندرئو
لهنزمایيهوه ناوی پی
ههلههينجنسري ۵ زموييهك به
دۆلچهو ناعور ناو بلري، (ك:
الدوالي).

الدوالي: تري رهشكه كه زور رهشنهبي

۵ هيشومكاني لههيشوی ههموو
ترييهكي تر گهوره تره، تريكهشي
زور ناودار نييه، دمشكري بهميوزه
ههروا ناوه بو دمريك توشي قاچو
قول دمبي پمگهكاني دهاوسين.

الدلالة: دۆلچهي بچوك ۵ دۆلچهي
گهوره ۵ گواني زل ۵ بهشيك لهشت.
الدلو: زمريكه ناوی پی لهبير
ههلهدمگوازي ۵ بورجيكه له
بورجهكاني ناسمان.

دَمَثَ المكان وغيره دَمَثًا: ناسان بوو نهرم
بوو ۵ (هو دَمِثٌ وهي دمه).
دَمَثَ الرجلُ دَمَتهُ ودَمَتهُ: رهوشي نهرم
نيانه.

دَمَثَ الشيءَ يبدئه: بهدمستي خوځي
شتهكهی نهرم كرد.
دَمَثَ المَفْجَعُ: شويي نوستني ريك
خستو چاكي كرد.

دَمَثَ الحديث لفلان: سهرمتاي قسهكهی
بو كابرا گيپاياهوه يان سهرمتاي
قسهی بو فلان دمرخست بؤنهوهی
مهبهستهكه بزاني و لهوبارموه
بكهويته قسه.

دَمَجَ الليلُ دُمُجًا: شهو تاريك بوو.
دَمَجَ الحيوان: پپړوكه خيرا رويشتو
ههنگاومكاني خيرا خيرا ههليان.
دَمَجَ الشيءُ في الشيء: شتهكه چوو

شتهکه مو تئیدا جیگیر بوو ۵
دمگوتری: (دمج فی البیت) چووو ناو
خانومکه مو تئیدا جیگیر بوو.

فَمَجَّ الْأَمْرُ: کارمکه راست بوو، جئ به جئ
بوو.

فَمَجَّ عَلَى الْقَرَمِ: چووو دیوه خان و مالی
خه لک به بیئ شهوی ئیزنی چونه
ژورموه بخوازی.

دَمَجَتِ الْمَاشِطَةُ الشَّعْرَ: قز چاککه رمه
قز مکانی به شاننه گردنو
هونینییه موو ریکی خستن.

أَدَمَجَ الشَّيْئُ: شتهکه ی له قوماشه که وه
پیچا.

أَدَمَجَ الْحَبْلُ: له سهره خو گریئو قولقه ی
حه بله که ی قایم کردن.

أَدَمَجَتِ الْمَاشِطَةُ الشَّعْرَ: به مانا (دَمَجَتَهُ)
دی.

أَدَمَجَ فُلَانُ الْفَرَسَ: فلانکه سی
نهمه که ی کزو لاواز کرد.

أَدَمَجَ كَلَامَهُ: قسهکانی به ریک و پیکی
کردن ۵ یان قسهکانی تهمو مزای
بوون.

أَدَمَجَهُ: له گه لی دا گونجاو موداراتی
کرد.

أَدَمَجَ فُلَانًا عَلَى الْأَمْرِ: رازیبوونی خو ی
نیشان دا بو فلانکه سی له سهر
نیشه که.

أَدَمَجَ فُلَانًا عَلَيْهِم: فلانکه سی خسته
گه ل پیږمه که.

أَدَمَجَ الشَّيْئُ فِي الشَّيْئِ: به مانا
(دَمَجَ) دی.

أَدَمَجَ الْفَرَسُ: نهمه که کزو لاواز بوو.
أَدَمَجَ الشَّيْئُ فِي الشَّيْئِ: به مانا
(دَمَجَ) دی.

أَدَمَجُوا عَلَى فُلَانٍ: گه له کۆمهکیان
له فلان کرد، له فلانکه سی کۆبونمه وه.
أَدَمَجَ عَلَى الشَّيْئِ: له سهر کارمکه ریک
که وتن.

أَدَمَجَ فِي ثِيَابِهِ: خو ی له پۆشاکه که ی وه
پیچا.

الدَّمَاجُ: کۆکه رموه ۵ دمشگوتری: (لیل
دامج) شهوئیکی تاریک و نوته که.

الدَّمَاجُ: پتهو، دمشگوتری: (صُلِحَ دَمَاجٌ)
ریککه و تنیکی پتهو و قایم و قوله ۵
یان صولحیکی ژئر به ژیره ۵ (أمر
دماج): کارئیکی راسته بیرو
بۆچونیکی باشه.

الدَّمَاجُ: هرچ و زولف.
الدَّمَاجُ: هاوشان، دۆستو یار.

الدَّمَاجَةُ: ریکاو په پرموو پروگرام ۵
دمگوتری: (هر علی تلك الدَّمَاجَةُ):
نهو له سهر نهو بیرو باومرو
ریبازمیه.

الدَّمَاجَةُ: که سیک ته مبه ل و خه والو

بئ، له مال دابنیشو هېچ نه کا ۵
پیاوی بئ خپرو بپړ.

المذاجة من الرجال: پیاوی برپاردرو
کار دروستو قسه روښتوو.

الْمَذْمُوحُ: پیااله ۵ داشی قومار ۵ پیاوی
رموست بهرزو خوگرو پشوو درېزو
قالبوو له بوته دراو ومکوو حبلې
تیک باهه لندراوو پتهو.

دَمْدَمَ عَلَيْهِ: رفی لئ هه لسا.
دَمْدَمَ الْقَوْمَ وَعَلَيْهِمْ: خه لکه کهای ته فرو
تونا کردو له ناوی بردن.

دَمْدَمَ الشَّيْءَ: شته کهای ریشه کیش کرد.
دَمْدَمَ عَلَيْهِ الْقَبْرَ: گورمه کهای ته خت
کرد، یان سه قفی له سمر کرد.

تَدَمَّدَمَ الْجُرْحُ: برینه که چاک بووه.
الدُّمَادِمُ: شتیکی سوره ومکوو قه تران
دهجی، له دره ختی سه لمو سه مور
دمتکی ومکوو چوون بنیشته تال له
دارمبهن دمتکی.

الدِّمْدِمُ: له ومړی وشکه وه بوو.
فَمَرَّ فُلَانٌ دُمُورًا وَدِمَارًا: فلان
به هیلاکچوو.

فَمَرَّ عَلَيْهِمْ دُمُورًا: چووه لایان بهی نيزن
۵ هیرشی شهرمنگیزانهی کردنه
سمر.

دَامَرَ اللَّيْلُ: به راپواردن و که یضو
شادی شهوی بهرؤژ کردموه.

دَمَّرَ الشَّيْءَ: شته کهای له ناو برد ۵
روخاندی ۵ تیکی دا.

دَمَّرَ الْقَوْمَ وَعَلَيْهِمْ: خه لکه کهای
له ناو بردو همتانندن.

دَمَسَ الظَّلَامُ دَمَسًا وَدُمُوسًا: تاریکیه که
چر بووه.

دَمَسَ اللَّيْلُ: شهمو که تاریکیه کهای زور
توند بوو ۵ دمگوتری: (لیل دامس):
شهوکی زور تاریک و تونه که.

دَمَسَ الْمَرْضِعُ: شوینه که کوپر بووه
نسه واری نه ما.

دَمَسَ يَبْنُهُم: ناشته وایی خسته
نیوانیان هوه.

دَمَسَ الشَّيْءَ دَمَسًا: شته کهای داپوشی.

دَمَسَ عَلَيْهِ الْخَبَرُ: هه واهه کهای شاردموه.

دَمَسَ فُلَانًا فِي الْأَرْضِ: فلانکه سی ژېړ خاک
کرد به زیندوی یا مردوی.

دَمَسَتْ يَدُهُ دَمَسًا: دهستی له پیسییه وه
چوو.

أَدَمَسَ اللَّيْلُ: به مانا (دَمَسَهُ) دئ.
دَامَسَهُ: شهوی له دلی دا بوو لی
شاردموه.

دَمَسَ الشَّيْءَ: شته کهای له ژېړ خه لکی
تردا شاردموه.

دَمَسَ فُلَانًا: به مانا (دَمَسَهُ) دئ ۵ به مانا
چلکن کردنیش دئ.

دَمَسَ الْخَمْرُ: کوپه شهرابه کهای زارهاخن کرد.

نه شکوت و کونی بڼه منځه زه
گرم او، (ک: دياميس و دماميس).

الْمُدْمِسُ: به نديخانه.

الْمُدْمِسُ: هر شت ښه شيله ههنگوڼي

به سهرمه بڼه (الفول الْمُدْمِسُ):

فول کول او له مه نجه لي سهرقاب

نراوډا.

دَمِشَقُ فُلَانٍ دَمَشًا: فلانکس خړو

تيکه ووتو هه لږو به هوۍ گرمه پان

خوار د نه هوۍ د مرمان و شتي

له وچوړه.

أَدْمَشُهُ: تیکه لي کرد.

دَمَشُهُ: به مانا (أَدْمَشُهُ).

دَمَشَقُ فِي الشَّيْءِ: په لهۍ له شته که دا

کرد.

دَمَشَقُ الْعَمَلِ: به خيراۍ کاره که

نه نجام دا (دَمَشَقُ): (دَمَشَقُ

الشَّوَاءِ): په لهۍ کردله پرزاندي

گوښته که و ژوري نه برژاند.

دَمَشَقُ الشَّيْءِ: شته که ۍ رازاندو مو

جواني کرد.

الدَّمَاشِقُ: خوږو ۍ به په له.

الدَّمَاشِقُ: به مانا (الدَّمَاشِقُ) دي ۍ ناوي

پايته ختي جمهوري سورياه.

دَمَمَ دَمَصًا: په لهۍ گرد (دَمَصَتِ الْأُنْثَى):

سکپر که بيچوم که ۍ به ناکام لي دانا.

دَمَمَ رَأْسَهُ دَمَصًا: هه ندي جيگه له سهرۍ

دَمَمَ قَنْزَ الْفُل: مه نجه له پر له

(الفول) ده که ۍ خسته ناو کلي

ته پالهۍ داگير ساو مو، بونډه و

بکولي.

إِنْدَمَسَ الرَّجُلُ: پياوډه چو و ناو

تاريکي و، ناو ته مو مزموه.

تَدَمَّسَتِ الْمَرْأَةُ: ټافره ته که داو و دمرمانی

له خوۍ هه لږو.

الْأَدْمَسُ: تاریکي ۍ د مگوتري: (ليل

أدموس) شهوۍ تاریکي.

الدَّمَامُوسُ: کوخته و سهرمه راوگر،

(ک: دواميس).

الْيَمَّاسُ: پهرده ۍ هر شت ښه شت

داپوش ۍ په ردميه که د مدري به

کونه ناو و شتي وادا.

الدَّمَسُ: شه خسو کهس.

الدَّمَسُ: شتي گهر و سامناک،

د مگوتري: (جاءوا بأمر دَمَسٍ):

کاري گهر و پان خسته و و شتي

سهرنج راکيشيان نه نجام دا.

الدَّمَسُ: تیکه له په که له بهرزه ناخوړو

ورده کاو ريخي ولاخ ۍ به کوردي

(ته پاله) بونډه مه نې به کاردۍ.

الدَّمَسُ: هر شت ښه شت داپوش و

بکړي ته پهرده.

الدَّمِيسُ: به مانا (الدَّمَسُ) دي.

الدَّمِيسُ: هيلانه ۍ زېرابي تاریک ۍ

موی کهم بوو، (هو آدمص وهي دمضاء)، (ك: دُمَصْ).

الدُّمُصُّ: نهصلو بښه‌مای ناسن، نهو مادده‌یهی ناسنی لی دږوست دمکړئ.

دمعت العین دُمَعاً ودمعناً: فرمیسکی پږان ۵ دهمگوتړئ: (دَمَعَت الشَّجَةُ):

برینه‌که خوینو زوخاوی لی هات. فَمَعَ المطرُ: باران باری و بوو به‌لافاو به‌سمر زموی دا.

دَمَعَتُ الجُفْنَةُ: قسه‌که چهوری زور بوو سمر ریژی کرد.

فَمَعَ القرى أو المكان: شوینه‌که گله‌کهی وادرمدمکه‌وی ده‌لیی شه‌ومی لی‌ده‌تکی.

أَدْمَعَ الإناء: فاپه‌که، گۆزمکه پریبوو هه‌تا لی ری‌زا، سمرپژی کرد.

الدِّمَاعُ: هیلیکی بچکوله‌یه ری‌پرموی فرمیسکی حوشره.

الدُّمَاعُ: شوینی فرمیسک به‌روخسارموه ۵ ناوی چاو به‌هوی نه‌خو‌شی یان پیری که‌له‌چاو دپته خوار.

الدُّمَعُ: فرمیسک، (ك: أَدْمَعَ ودموع).

الدِّمَعَةُ: گرینوک ۵ دمگوتړئ: (إمرأة دَمِعة): نافرم‌تی‌که زور گریانی دی ۵ (رَجُل دَمِيع): پیاوی‌که زور گریانی دی، یان فرمیسکی زوره.

الدُّمَعَانُ: پیا‌له‌یه‌ک که‌پر بوو‌ی و له‌هممو لایه‌که‌وه سمرریژ بکا.

الدُّمَعَةُ: دل‌وپه فرمیسک، (ك: دَمِعَ).

دَمِعةُ الکرم: شراب، گوشراوی تری.

الدُّمَاعُ: دمگوتړئ: (یوم دماع): واته: شه‌ونمو وردمبارانی زوره.

الدُّمَاعُ: نهو ناومیه که‌به‌هاران له‌داری میو دپته خوار ۵ نه‌وجولانه‌وی سمری منداله که له‌کاتی له‌دایکبون دا ده‌یکا.

الدُّمُوعُ: دمگوتړئ: (عين دموع):

چاوی‌که زور فرمیسک دمریژی ۵

خیرا فرمیسکی لی دی ۵ (لری

دَمُوعُ): گلی‌که ناو دمدزی ناوی لی

دی یان خه‌ریکه ناوی لی په‌یدا بی.

الدُّمِيعُ مِنَ الرجال: پیاوی‌ک زوو

گریانی بی، زور فرمیسک بریژی،

(ك: دَمِعی ودمائع) ۵ همروا

دمگوتړئ: (إمرأة دمیع): ژنیکی

گرینوک و چاو به‌فرمیسکه زور

دمگری، (ك: دَمِعی ودمائع).

أَلْدَمِعُ: ری‌پرموی فرمیسک، شوینگه‌ی

فرمیسک ۵ شوینی گۆبوونه‌وی

فرمیسک له‌ناو پیل‌وی چاوو

قولینچی چاودا.

فَمَعَ فلاناً دَمَعاً: سمری فلانکه‌سی شکاند

تا برینه‌که که‌پشته دماغ ۵ میسکی

بهرژاندو خستیه دمر، (فهو وهي دمیغ)،
(ك: دمنغی).

دَمَغَت الشَّمْسُ فَلَانًا: خور نازاری
میښکی فلانکھسی دا ۵ کاری له
میښکی فلان کرد.

دَمَغَ الْحَقَّ الْبَاطِلَ: حق به تالی قه لاجو
کرد.

دَمَغَ الْغَدَنَ وَخَرَهُ: قاپو قاچاغه کانی
کارگه کهای به مؤړیکې تایبه تی
نیشانه کردو نارمیکې تایبه تی لئ
دا.

أَدَمَغَ الطَّعَامَ: خوارده مه نییه کهای پیش
نوهی بیجوئی قوتی دا.

أَدَمَغَ فَلَانًا إِلَى كَذَا: فلانکھسی ناچار
کرد بو فلان شت.

دَمَغَ الثَّرِيدَةَ بِالذُّسَمِ: تریته کهای
به چه وری نهرم کرد.

الدَّمِغَةُ مِنَ الشَّجَاجِ: په کیکه له و ده
بریننه کوشندانه ی
کارگره رییه کانیان دمگاته دماغ و
دمبیته هو ی مردن ۵ داریکه
دمخریته نیوان دوو عه مودمو و
کونده ناوی پیدا دمکری ۵ ناسنیکه
پاشموی که زاوه و بارگه نه ی پچ
قایم دمکری.

الدَّمِغُ وَالْداَمِرَغَةُ: نوهی شت وردو
هاپ دمکا.

الدَّمَاعُ: میښک، نوهی له ناو کاسه ی
سهر دایه له مؤخ و موخیخ و نوخاع و
رمگو زور شتی تر ۵ هه روا به مانا
سهر دی.

الدَّمِغَةُ: باجو رسمیکه حکومت یان
کومپانیایه ک له سهر نووسراو بلاو
کردنوه و مری دمگری.

دِمِغَةُ الْمَسْكُوكَاتِ: ته مغو نیشانه په که
فهرمانگه ی تایبه تی بازرگانی
له پارو مه عدمنی دما بوئه ووهی
خه لکی دنیا بن له ووهی و وزن و
عه یباری نه و مه عدنه چه نده و
چییه.

دَمَقَ دُمُوقًا: له ناو جووه ژوورمو ووه
نیزنی نه خواست ۵ دمشگوتری:
(دَمَقَ الْقَوْمَ فِي الْحَمْرِ): خه لکه که
نالودمی خوارده ووهی شهراب بوو
زوریان خوارده ووه.

دَمَقَ الشَّيْءِ: شته کهای ژیر به ژیر دزی.
دَمَقَ الشَّيْءِ فِي غَيْرِهِ: شته کهای خسته ناو
شتیکې ترموه ۵ تیکې ترنجانندن.
دَمَقَ فَاهَ: ددانه کانی شکانندن.

دَمَقَ الْعَجِينَ: ناردی به هه ویره که کرد
بوئه ووهی له ده ستنیه ووه نه هالی.

إِنْدَمَقَ رَأْسُ الْفَخَذِ: سهری نیسقانی
پانی له قروپلکی خو ی دمرجووه،
جولاوه.

الدَّمَقُ: سهرماو بهفرو کړېوه لهگهل
رملهبا دا کهزور کوشنده دمبى.

دمَقَسُ الثَّوْبِ: راپه لى قوماشه کهى
بمناوريشم تهنى.

الدَّمَقَاسُ والدَّمَقَسُ: ناوريشم.

دَمَكٌ في مَشيهِ دموکأ: په لى کرد له
رؤيشتن دا.

دَمَكُ الشَّيْءِ: شته که لوس بوو.

دَمَكَتِ الشَّمْسُ في الجَوِّ دَمَكًا: خوربه مرز
بوووه نزيك ناوهرپاستى ناسمان
بووه.

دَمَكُ الشَّيْءِ: شته کهى هارې.

دَمَكُ الرِّشَاءِ: حه بلې دولچه کهى گشت
باداو گرژى کرد.

الدَّمُولُ، رَحِيٌّ دموک: ناشيکى خيږايه
بو هارپنى دانه ويله که، (ك: دُمُك).

الدِّمَالُ: چينى ديوار ه تنافى ومستای
ديوار کردن ه چه کوشيک بهردى
پى راسته و پاسته دمکرى بو ديوار.

الدِّمَالُ: تيروک، ناميرککه نانى پى پان
دمکريته وه.

دَمَلَّ الدَّمَلُ دملأ و دملانأ: گوانه کهى
دمرمان کرد.

دَمَلَّ الأرضَ: زمويه کهى بهسه مادو زبل
تيک کردن چاک کرد.

دَمَلَّ القَرَمَ: تیکه لاوى خه لکه که بوو
ناشنای دابو نمريتيان بوو.

دَمَلَّ جَرْحَهُ دملأ: برينه کهى ساړيز بوو.

أَدَمَلَّ الأرضَ: زمويه کهى بهسه ماد
چاک کرد.

دَامَلَهُ: خوى لهگهل گونجانند بوئوه وى
لهورنگه وه بتوانى صولحي نيوانيان
بکا.

أَدَمَلَّ الجَرْحَ: بهمانا (دَمَلَّ) دى.

إِنْدَمَلَّ الجَرْحُ: برينه که بهرمو
چاکبوونه وه رؤى ه دهگوترى:
(إِنْدَمَلَّ المَرِيضُ): نه خو شه که نزيکه
چاک بيته وه ه برينه کهى ساړيز
ببى.

تَدَامَلَّ القَوْمُ: خه لکه که ريك كهوتنو
دزايه تى نيوانيان نه ما.

تَدَمَلَّتِ الأرضُ: زمويه که بهزبل و
سه ماد چاک بوو.

الدَّمَالُ: سه مادو زبل ه خورماى
گه نيوو ترشاوو رمش و کون ه
تيکچونى بهروبووم بهرسيله پيش
ئوه و بگا ه شتى بى که لک و فرى
دراو.

الدَّمَلُ: کيم و زوخاو که له گوان و
برين دپته دمر.

الدَّمَلُ: بهمانا (الدَمَلُ) دى ه نيلتياهابو
رزنيکى سنورداره که له پيست دا
دمردمه کوى و کيم و زوخاوى لى
پهيدا دمبى، (ك: دَمِئِلُ و دَمَامِئِلُ).

- دَمْلَجُ الشَّيْئِ دَمْلَجَةٌ وِدْمَلَجًا: شته‌که‌ی
راسته و پاسته کردو ریکی خست.
دَمْلَجَ جِسْمُهُ: جهسته‌ی ریک بوو خوی
دارشت.
الدُّمْلَجُ الدُّمْلُوجُ: بازی بهند، بازنده‌که
دم‌کریته قوْل ۵ به‌ردی لووس، (ك):
دماج و دمالیج).
دَمَلَقَ الشَّيْئُ: شته‌که‌ی راسته و
پاسته‌کردو لووس و پوسی کرد.
الدُّمْلُوقُ والدِّمَالِقُ: شتی زور سفتو
لووس و خرپ، (ك: دَمَالِقُ).
دَمَلَكَ الشَّيْئُ: شته‌که‌ی خړو سفتو
لوس کرد.
تَدَمَلَكَ الشَّيْئُ: شته‌که سفتو خرپ
بوو.
دملکت لیدی الجاریة: مه‌مکی کچه‌که
خرپون.
الدِّمْلُوكُ: به‌ردی ږمش و خرپ ۵ هه‌لماتی
به‌ردی ږمش.
دَمَّ دَمَامَةٌ: شیوه‌ی ناشیرین بوو جهسته‌ی
بچکوله بوو ۵ خرابه‌ی کرد ۵ (هر
دمیم وهي دیممة)، (ك: دِمَام
و دمانم).
دَمَّ عَلَى الشَّيْئِ: شته‌که‌ی داپوښی،
همووی گرته‌وه.
دَمَّ عَلَيْهِ الْقَبْرُ: گوږمه‌که‌ی کوتایه‌موو
ته‌ختی کرد.
- دَمَّ الرَّجُلُ: روخساری نارایش دا.
دَمَّ الثَّوْبُ: قوماشه‌که‌ی رنگ کرد،
له‌خومی دا.
دَمَّ الْبَيْتُ: خانوه‌که‌ی گه‌چکار کرد.
دَمَّ الْسَفِينَةُ: که‌شتیه‌که‌ی څیر کرد
بوئنه‌مو‌ی ناو نه‌دزی بوئناوی.
دَمَّ الْعَيْنُ الرَّجْعَةَ: چاوه هی‌شاوکه‌ی
به‌سوراو گردنی دیوی دمره‌مو‌ی
دمرمان کرد، نارایشی دا.
دَمَّ الصَّدْعُ بالدم والشعر انحرق: لاجانگی
به‌خوین و هژی سوتاو رنگ کرد.
دَمَّ الْأَرْضُ: زه‌ویه‌که‌ی ته‌خت کرد.
دَمَّ الْكَمَامَةُ: گلی به‌سمر قاجکه‌که‌دا کرد.
دَمَّ الْبَرْبُوجُ فَمَ جُحْرِهِ: یمربوعه‌که‌ده‌می
کونه‌که‌ی به‌گل گرت ۵ یمربوع
جانهمو‌ری‌که و مگوو جرج ده‌ستی
له‌قاجی کورت ترن.
دَمَّ جُحْرُهُ: گونه‌که‌ی خوی گه‌سک دا.
دَمَّ فُلَانًا: نازاری فلانی دا ۵ سمری شکاند
۵ (دَمَّ رَأْسَهُ): له‌سمری دا.
دَمَّ الْقَرْمُ: خه‌لکه‌که‌ی هاپی و له‌ناوی
بردن.
دَمَّ الْجَسَدُ: جهسته‌ی هه‌له‌و بوو تاوا‌ی لی
هات نی‌سقانی دیارنه‌مان و به‌رده‌ست
ناکه‌مون ۵ ده‌سگوتری: (دَمَّ رَجُلُهُ).
دَمَّ دَمَامَةٌ: روخساری ناشیرین بوو
جهسته‌ی بچوک و بی نمود، (ك):

دِمام) ۵ (وهي دمية)، (ك: دِمام
ودمام).

أَدَمُ فُلَانٌ: فلانكس مندالتيكى
ناشيرينى بوو ۵ كرده ميهكى
ناشيرينى كرد.

الدَّمَاءُ: كوني يه ربوع (كونه جرج) ۵
گلله وردميهك كه يه ربوع
لهكونهكهى دهرى دمداد دوايى دهى
كونهكهى پى دهگري.

الدَّمَامُ: سوراويكه ناهرت روخسارى
خوى پى نارايش دمداد ۵ ههرشتيك
نارايشى پى بكرى.

الدَّمُ: خوئين.
الذِّمُّومُ والذِّمُّومَةُ: ساراي كاكي بهكاكي
كهناوى تيدا نهبي.

الذِّمَّةُ: مالمان، داريكه يان ناسنيكه
دونده دوندميه زهوى پى
ريكدهخرى.

فَمَنْ الْأَرْضَ ذَمًّا: زهوييهكهى بهزبلى
كيماوى ريك خست.

هَمِنْ قَلْبُهُ ذَمًّا: دلى رغو كينهى پهيدا
كرد دهگوتري: (ذَمَّنَ فُلَانٌ عَلَى
فُلَانٍ): فُلَانٌ رغو كينهى لهفُلَانٍ
ههنگرت.

هَمِنْ عَلَى الشَّيْءِ: بهردموام بوو لهسمر
فلان شت.

أَدَمَنَ الشَّرَابَ وَغَرَهُ: بهردموام بوو

لهسمر شهراپو وازى لى نههينا ۵
(أَدَمَنَ الْأَمْرَ وَعَلَيْهِ): بهردموام بوو
لهسهرى.

ذَمَّنَتِ الْمَاشِيَةَ الْمَكَانَ: نازلهكه
نهوشوينهى كرده سوتهمهرو.

ذَمَّنَ الْمَاءَ: ميزى كرده ناو ناوهكهوه.
ذَمَّنَ الْقَوْمَ الْمَوْضِعَ: خهلكهكه نهو
شوينهيان كرده سوتهمهرو گهمره.
ذَمَّنَ بَابَهُ: بهرى دهرگاي خوى گرتو
لى دهرنهجوو.

ذَمَّنَ الْمَكَانَ وَالْمَاءَ: شوينهكه يان ناوهكه
ريغو قشپلى حوشترو مهرو بزنى
تيكهوت.

الْأَدَمَانُ: رزين و رهشبوونى دارخورما.
الذِّمَّانُ: زبلى، لب.

الذِّمَّانُ: نهوكهسهى زبلى بهزهوى دمكا
۵ بونهوى بهبيت بى.

الذِّمُّونُ: ناشيرين.

الذِّمْنُ: زمبلى رهق ههلاتو بهجوريك
بوييته گهمره ۵ دهگوتري: (فُلَانٌ

ذِمْنُ مَالٍ): مال و سامانى خوش
دهوتو هههميشه پيوهى خهريكه.

الذِّمَّةُ: شوينهوارى نادهميزادو جى
ناگردانى خيلهكان و نهوبهردو دركه

شاخانهى بهناگر كردنهوه رهشبوون
۵ كهلاومكون ۵ زبلىدان و

سهرانگوپلكى مالهكان ۵ نهو قشپلى و

استښمى غريمه: به هيواشي و له سهره
خويي قهرزه كهي له قهرزداره كه
و مرگړته وه.

الدّامي (دامى الشفتين): سوراىي ليو،
رمنى خوين له ليودا ه هروها به
كه سيكيش دمگوترئ كه زور گيره
گير بكا له داوا كردن دا.

الدّامية: برينيك خويني دمركه وتبئ
وله رومان نه بووي.

الدّم: خوين، شلمه نيهيكي رنگ سووره
به ناو رمگي گيانله بهر دا دمرواو دئ،
(ك: دماء).

الدّمّة: دلّوبه خوين ه په له خوين.
الدّمية: په يكمري له عاج دروستكراوى
ورديلانه و جوانه بتى بچكوله
رازواه، (ك: دمي).

الدّمى: زور سوورو ئال ه دمگوترئ:
(ثوب مذمي) (وخيل مدّامة) ه رموه
نه سپي سورباو ه هروا ناوه بونه و
تيرانه ي تير نه نندازمگان
به يه كتر يه وه دمنين.

دَنِي دَناء: سهرى نه وى كردو خوى
چومانده وه، (هو اذنا وهي دناى).
دَنُو دُورء او دناءة: هيچو هوج بوو،
خوپري و نه فس نزم بوو.

ادّنا: كاريكي هيچو هوجى گرته
دمست.

ريخه ي تيكه لاوى گلى دموروبه رى
حه وزى ناو مگان بووو بوته گه مړه ه
باقى مانده ي ناو له بنكي هوزدا ه
كينه و رقى كون ه دزايه تي
هميشه يي.

دَمِي الْجُرْح دَمِي ودميا: خوين له برينه كه
دمرچوو و له لى له دهمى برينه كه
رمت نه بوو.

ادّمي فلاناً: له فلانكه سى دا تاخويني
له جهسته ي هينا.

ادّماء: خويني له لوتى هينا ه (ادّمي
الجرّح) خويني له برينه كه هينا.
دَمِي الجُرْح: به مانا (ادماه) دئ.

دَمِي له: خويني له سهرخوى پيوست
كرد بريارى دا كوشتى سهر بپري.
دَمِي الشّئى: شته كه ي واجوان كرد
كردى به عه نتيكه و دوميه.

دَمِي الشّاة: سهر بهر شتى مهر كه ي
كردو خزمه تي كرد تا قه له و بوو.

دَمِي الفتاة: كچوله كه ي رازانده موو
نارايشى دا ه هروا وشه ي (دمي)
به مانا (دمر كه وت) دئ ه دمگوترئ:
(خذ ما دمي لك) چيت بو دمر كه وت
بوخوتى بهره.

استښمى الرجل: پياو كه دلّوبه خويني
پيداهاتنه خوار.

استښمى الانف: لوتى پړزا.

تَدَنَّا: به مانا (دَنَوَ) دئ.	ذَنَرَ الرَّجُلُ: دهم و چاوی درهوشایه وه
تَدَنَّا فَلَانٌ نَفْسَهُ: فلانکس نفسی خوئی	و مگوو پارچه نالتون بریسکهای دا.
فَیْرَى کَارِی نَزْمُو خَوِیْرَه تِی کَرْد.	ذَنَرَ الذَّهَبُ: سکهای دیناری له نالتونه که دا
الدُّنْيَا: هیچ و پوچ و خوږی، (ك: دُنَاءٌ	ه دهسگوترئ: (ذَنَرَ الدنانیر):
وَأَدْنَاءٌ وَأَدْنَاءٌ).	دینارمکانی لیدان.
الدَّيْنِيَّةُ: کاريك نادمیزاد بی نرخ بکا.	ذَنَرَ الثَّوْبُ: بهراوږزی کراسه کهی
الدَّيْنِيَّةُ: به مانا (الدَّيْنِيَّة) دئ.	به نالتون دادرو.
فَتَحَ ذُلُوحًا: سهری له فاندو نرمی کرد،	ذَنَرَ فَلَانٌ: فلانکس دینارمکانی زور
گهر دنکه چ بوو.	بوون.
الدِّئِخُ: جه زنی مهسیحیه کانه که	تَدَنَرَ وَجْهَهُ: به مانا (دَنَرَ) دئ.
دهکه وږته روژی شهمی مانگی	الدینار: سکهای نالتونی بووه، شان
دوانزه ه پیښی ده لښ: (عید	به شانی عوملهی زیو که پیی
الغطاس).	گوتراوه دهرهم عوملهی سهرمگی
فَتَحَ ذِكْحَانًا: لهر وږیشتن داهه نگاوی قورسی	دهولتهی نیسلامی بووه.
هه لښان له بمر بارگرانی و قورسایي	ذَنَسَ كُوبُهُ ذَنَسًا: کراسه کهی چلکن بوو ه
کوله کهی.	دهگوترئ: (ذَنَسَ عِرْضُهُ وَخُلُقُهُ):
دَنَحَتِ الْكُرَّةُ: تۆپه که چال و چوئل و	ناموس و شهرمفی له کهی تیدایه
گرن گرن بوو.	رموشتی ناشیرینه ه (هو دِنَسَ)، (ك:
دَنَذَنَ الرَّجُلُ: پیاومکه به سرته قسهی	أذناس).
کرد قسه کانی ده بیسران به لام کهس	ذَنَسَ كُوبُهُ: کراسه کهی چلکن کرد ه
لییان تی نه ده که بیشت ه دهگوترئ:	دهگوترئ: (ذَنَسَ عِرْضُهُ وَخُلُقُهُ):
(ذَلَذَنَ فَلَانٌ): فلانکس به دهنگی	کاریکی کرد خوئی ناشیرین کرد
نرم گورانی چراند.	بهوکاره همه پای خوئی برد.
ذَنَسَنَ الذُّبَابُ: میشه که ویزه ویزی	تَدَنَسَ الثَّوْبُ: قوماشه که چلکن بوو.
کرد.	الدَّكْسُ: چلک، (ك: أذناس).
دَنَذَنَ فَلَانٌ: فلانکس بهو شوینه دا	فَتَحَ: بی خیر و بیړ بوو، هیچ و پوچ
هاتو جوئی کرد.	دهرچوو ه دهگوترئ: (هو من دَنَع

الناس): لهچینه خوږې و هیچ و
پوچهکانی نادمیزاده.

الدُّعُ: نهو پرزو پالو کهوهلهیه که
حوشتر برپوه لهحوشترکهی
دمکاتهوه.

فَفَّ المریضُ دُفًا: نهخوښهکه دمردهکهی
لنگران بوو گهپشته حالتهی
گیانهلاو ه (وهو وهي وهم دَفَّ).

فَفَّ الشمسُ: خوړ بهردو ناوا بوون
دمچې و زمره ده لکه پراوه.

فَفَّ الأمرُ: کارکه نزیك بووده.
أَدَفَّ المریضُ: بهمانا (دَفَّ) دئ ه
دهسگوترئ: (أَدَفَّه المَرَضُ).

الدَّفَّ: نهخوښی کوشنده، گرانمته ه
نهخوښیک توشی نهخوښیبهکی
گران بووبی.

فَقَّ دُفْرًا: خمهتې خواردو شوپن شتی
بچوک و بچ نمود کهوت ه خوږی
بهشتی کهمباپهخهوه هلهوگر
کرد.

دُتَّقَ وَجْهُهُ: روخساری کزی و لاواری
پټوه دمرکهوت بهووی نهخوښی یان
ماندوووونهوه.

دُتَّقَت الشمسُ: خوړ نزیك ناوا بوون
بوو.

دُتَّقَ البخیلُ: کابرای چروک زینه رویی
کرد لهدهست قوچان و کهم

مهسرفی ه یان له حیسابو
مهسرفی کولیوهوه.

دُتَّقَ في معاملاتِه: وردهکاری
لهمامهلهکانی دا کرد.

الدائق: شهشیهکی دپرههمیک ه
گیسکه لپرو شتی وا، (ك: دوانق
ودوانیق).

الدوانیقی: کهسیك زوړ وردهکاری
لهحیسابو معامهلهدا بکا.

دُنُقَس: سمری خوږ دانهواندو ملکهچی
نواند.

دُنُقَعَ الرجلُ: پیاوکه ههزارکهوت.
فَنّ الدَّبابُ ونحوه: میشمکه ویزه ویزو
گیزه گیزی کرد.

فَنّ فلانٌ دنیئاً: فلانکس مینکه مینگی
کردو کهس لی حالی نهبوو.

فَنّ الرجلُ دُئاً: پیاوکه پشتی کور بوو ه
(هو أَدَنّ وهي دُئاء).

فَنّ البیتُ: ههلاشی بو خانوهکه کرد.
أَدَنّ بالمكان: لهوشوینه مایهوه.

دُنُنّ: بهمانا (دُنّ) دئ.

الدُّنَّاتُ: دروستکردنی کوپه یان پیشه
کوپه دروستکردن.

الدُّنُّ: کۆپهیهکی گهورمیه، شهرابی
تیدمکری.

دَنّا منه والیه وله دُئراً: نزیك بووه.
أَدنى الشئُ: شتهکی نزیك کردموه.

- آدنى الحامِلُ: سكهړمكه نزيك بووه
له منډال يوون.
- آدنى الشئى: شتهكې نزيك كړدموه.
- آدنى السَّترَ أو الثوب: په ردمكه يان
كراسه كې دادايه وه.
- آناؤه: دمگوتړى: (دانى بين الشينين):
نمو دوو شتهى ليك نزيك
خستنه وه.
- آأسى القيد في الذابة: زنجيره كې
له هاجى ولاخه كه توند كړد.
- آأى: به مانا (آدنى).
- آدانى القرم: خه لكه كه هه نديكيان
له هه نديكيان نزيك بوونه وه.
- آذنى فلان: فلانكس كه مكه هاته
پيشه وهو نزيك بووه وه.
- آستدناه: داوى لى كړد كه نزيك بيه وه.
- آأدنى: نزيكتر.
- آأاينة: بو ميينهى (الآدانى) په
دمگوتړى: (فلان في دنيا دانیه) واته:
- فلان له جيهانى له زمت و خوښى و
رايواردن دايه.
- آأا: كوى وشهى (الدنيا) په ه همروا
ناوه بوهر شتيك نزيك بى
له خپرو شهړ.
- آأنيا: بو ميينهى (الآدنى) به كاردى
دمگوتړى: (هو ابن عمي دنيا): كورې
مامى راسته مينه وهو نه زامان په كه
- آأيانى خوښ و پېر له زمت ه
دمگوتړى: (هو يعيش في دنيا الأحلام،
ودنيا السرور).
- آأيا: به مانا (آأيا) دى ه دمگوتړى: (هو
ابن عمي آأيا و آأيا).
- آأه: دمگوتړى: (هو) دمگوتړى: (هو)
بو دمگوتړى و راوانى.
- آأه: دمگوتړى: (الآه فلاه) واته:
نم كار نه كمر نيتا نه بى دواى
نابى.
- آأه: له شكرى شكواو.
- آأه: پاروى گه وړه كړد بوونه وه
له خواردن دا پيش بكه وى.
- آأه: اللقمة العظيمة: پاروى گه وړه
قوت دا.
- آأه: دهشا: به دهمست پالى پيوه نا ه
به هاج به توندى شيلاي ه
پليشاندييه وه.
- آأه: من الأمكنة: زموى ته ختايى
نرم و نمرمه لان.
- آأه: من الرجال: پياوى نمرم و نيان ه
پياوى سه خى و به خشنده.
- آأه: من الجبال: حوشترى به هيزو
توانا ه دمريا.
- آأه: في ضحكه: پيكه نينى ناشيرينى
نه نجام دا، يان زور پيكه نى.
- آأه: القطعة من اللحم: پارچه

۵ تَيْكِي هه شَيْلا.

تَذَهْنِي الْحَجَرُ: بُو موطاومعهی (دَهْدَاهُ)
دئ.

دَهْرَ الْقَرَمِ وَبِهِمْ أَمْرٌ دَهْرًا: خه لکه که

توشی به لاو نه هامه تی هات ۵

دهگوتري: (دهرمم الجزغ)

نه خویشو به لا سواری شانیان بوو.

دَاهِرُهُ مِدَاهِرَةٌ وَدِهَارًا: مامه لای هه تا

هه تایي له گه ل دا کرد ۵ دهگوتري:

(عَامِلُهُ او استاَجَرُهُ مِدَاهِرَةٌ وَدِهَارًا).

دَهْوَرُ الشَّيْئِ: شته که ی کو کړدمومو

فرپي دایه چوله وانی.

دَهْوَرٌ كَلَامُهُ: دريژي به قسه گانی داو

یه که به دواي یه که داهینانی.

دَهْوَرُ الْحَائِطِ: پالی به دیوار که وه ناو

رمباندی و روخا.

تدهور الرمل: لمبه که داروخاو زوری به ی

زوری هاته خوارموه.

تدهور الشَّيْئِ: شته که له سهرموه را

هاته خوارو روخا.

تدهور الليل: شهو راشکاو زوری به ی

زوری رقی.

الدَّاهِرُ: زه مانی زور دريژ ۵ دهگوتري:

(دَهْرٌ دَاهِرٌ) ۵ دهگوتري: (لا آتیه دهر

الدَّاهِرِينَ) هه تا هه تایي نایه مه لای.

السَّاهِرَةُ: بُو میننه ی (السَّاهِر) دئ ۵

دهرباره ی ناهره تی که دهگوتري: (انها

گوشته که له ناو مه نه لکه که دا به هو ی

کولان و قلپه قلپی ناو که وه خولایه ووه

هه لپه زو دابه زی کرد.

دَهَقَ الشَّيْءُ دَهَقَةً وَدِهَاقًا: شته که ی

شکاند پارچه پارچه ی کرد.

دَهَقَ اللَّحْمُ: گوشته که ی کوتکوت کردو

نیسقانه گانی شکاند.

الدِّهَادُ: ناشیرینترین پی که نین ۵

رؤیشتنی خیرا که بگاته گورگه

لوقی.

دَهْدَمَ الْبِنَاءُ: خانو که ی روخاندو

به سهریه کی دادا.

تَذَهْنَمُ: بُو مطاومعه ی (دَهْدَمُهُ) دئ.

دَهْدَةُ الْحَجَرِ: به رده که ی خولاندموه.

دَهْدَةُ الشَّيْئِ: شته که ی به سهریه که دادا

تیک و پیکی دا.

تَذَهْدَةُ الْحَجَرِ: بُو موطاومعه ی (دَهْدَمُهُ)

دئ.

الدَّهْدَاءُ: بیچوه خوشتر ۵ یان جه لپه به

خوشتری زور.

الدَّهْدَانُ: رموه خوشتری زور که بگاته

سمتو زیاتر ۵ یان خوشتری که ته و

زه به لاج.

الدَّهْدَةُ: به مانا (الدَّهْدَانُ) دئ.

دَهْدِي الْحَجَرَ دَهْدًا وَدِهْدًا: به رده که ی

خولاندموه.

دَهْدِي الشَّيْءِ: شته که ی به سهریه که دادا

وهي دهساء)، (ك: دُهَس).

دُهَس دَهَاسَة ودهوسة: رموشتی نهرمو

نيان بوو.

أدُهَس: به شوینی نهرمو تهختایی دا

رؤیی ۵ تییدا نیسته جی بوو.

أدُهَس المکان: شوینه که زوری

نهرمه لآن بوو.

إدُهَاسُ النبت والأرض والعنز: رنگیان

رمش هه لگه را.

الدُهَاسُ: شوینی نهرمه لآن بی بهردو

لبو چهو ۵ ههرشتیک نهرم بی

لهسره خوو رمان بی ۵ دمگوتری:

(رجل دهاس): پیاویکی رموش

جوانو لهسره خوو روخوشه ۵

(إمرأة دَهَاس): ناهرمتیکی سمت

گهورمیه.

الدُهَسُ: شوینی نهرمه لآن بی لبو

بهردو چهو ۵ زموپیه که تازه

گیا که ی سهری دمرهینابی و هیشتا

رمنگی زموپیه که ی سهوز

هه لته گپابی ۵ گزوگیاپیه که هیشتا

رمنگی زمردو ناسک بی و سهوز

هه لته گپابی، (ك: أدُهَاس).

الدُهَسَة: رمنگی لبه لآن که که می رمش

هه لگه ری.

الدُهَاس من الرجال: پیاوی رموش

جوانو نهرمو نیان.

الدُهَوس: شیر.

لدايرة الطول) به راستی نهو ناهرمته تا
بلی بالی بهرزه.

الدُهاریر: سهرمتای زهمان ۵ به لآو

کارمساتی رۆژگار ۵ دمگوتری: (دهر

دهاریر)، (و دهور دهاریر).

الدُهرُ: ماوهی ژپانی دونیا هه مووی ۵

ماوهو رۆژگاری دریژ ۵ زهمان

بهرمهای که می بی یا زور ۵ ههزار

سال ۵ سده ههزار سال ۵ به لآ ۵ ورمو

نیازو مه بهست ۵ دابو نهریت ۵

دمگوتری: (كان ذلك دُهر النجم).

الدُهرُ: به مانا (الدُهرُ دئ، ك: أدُهار).

الدُهری: که سیکه بپوای به هاتنی

قیامت نه بی، پی و ابی زهمان و

دونیا بهر دموام دهم.

الدُهری: پیرو کونه سال ۵ لیزان

له نیش و کاردا.

الدُهری من الرجال: پیاوی خوراکرو

ورم بهرز.

الدُهرُ: دمگوتری: (دهر دهر) رۆژگاری

سهخت و ناهه موار.

دُهرج: له رویشتن دا په له ی کرد.

دُهَس المکان دَهَاس: نهوشوینه

نهرمه لآنه و زمو ی باشی زوره.

دَهِت المرأة: ناهرمته که سمت و که فله ی

گهوره بوون.

دُهَس العنز والرمل: رمنگی مپر که یان

لبه که رمش هه لگه را ۵ (هو أدُهَس

دَهَشَهْ خَطْبُ دَهْشَا: به لَو کاره سات
سهرسامی کرد، عهقلی بردو شیتی
کرد.

دِهَش دَهْشَا: سهرسام بوو عهقلی نه ما له
ترسا یان به هوئی عیشق و
خوښه ویستییه وه یان له شهرما.
دُهَش: به مانا (دِهَش دئ) (هو مَدُهوش).
أَدَهَشَه الحیاءُ وغیره: به مانا (دَهْشَه) دئ.
دَهْش: به مانا (دِهَش) دئ.

دَهْشَرُ الرَّجُلُ: پیاوکه په لوی کرد له
قینه بهر ایه تی و کیشه نانه وودا.
دَهْشَرُ الْأَمْرِ: کاره کی به هه له شهیی
نه نجام دا.

الدَّهْشَرَةُ مِنَ النُّوقِ: حوشتی که ته و
زبه للاح.
دَهَفَ الشَّيْءُ دَهْفًا: شته که ی زور
هه لگرت.

أَدَهَفَ الشَّيْءُ: به مانا (دَهْفَه) دئ.

الدَّاهِفُ: ماندوی زور روښتن.

الدَّاهِفَةُ: بُو میننه ی (الدَّاهِف) دئ
بیگانه و غه ریب.

دَهَقَ الْكَاسَ دَهْقًا وَدَهَاقًا: پیاله که ی پر
کرد.

دَهَقَ الْمَاءُ: به ته وژم ناوکه ی رژاندو روی کرد.

دَهَقَ الشَّيْءُ: شته که ی شکاندو پارچه
پارچه ی کرد (به توندی گوشو و
دایچوړاند.

دَهَقَ فَلَانًا: له فلانی دا.

أَدَهَقَ الْكَاسَ وَالْمَاءَ: پیاله که ی پر کرد.

أَدَهَقَ فَلَانًا: به لوی له فلان کرد.

دَهَقَ الشَّيْءُ: شته که ی ته سک کرد

گوشو، دایچوړاند (شکاندی.

إِدَهَقَتِ الْحَبَّارَةُ: به رده گان چه مبه رهیان

لَیْکَ وَمَرَهِيْنَاو تَیْکَهَلْ کَیْش بوون.

إِدَهَقَ الشَّيْءُ: شته که ی شکاند (گوشو

(دایچوړاند.

الدَّهَاقُ: دمگوتری: (كَاسٌ دِهَاقٌ)

پیاله ی به رزو پر له شهراب که په ک

له دوی په ک دینه به رده سستی

بخوړم وه ناوی صافو روون (ماء

دِهَاق): ناوی زور.

الدَّهْقُ: فه لاقه، داری فه لاقه، نه وداره

دوفاقه ی جوانه گاو نیړینه ی پی

ده خه سینن.

الدَّهْقَةُ مِنَ الْمَالِ: به شیک له مال و

سامان.

دَهَقَنَ فَلَانٌ: فلان مالی زور بوو.

دَهَقَنَ الْقَوْمَ فَلَانًا: خه لکه که

فلان که سیان کرد به ریش سپی و

گه ورمی خو یان.

دَهَقَنَ الطَّعَامَ: خوارده مهنیه که ی نهرم

کرده وه.

تَدَهَقَنَ الرَّجُلُ: پیاوکه بوو به کو یخا و

سهروک (مال و سامانی زور بوو

عاقلو ژیر بوو.

الدُّهْمَانُ: سه‌روکی گوندو ریش سپی

هۆزو خیل ۵ سه‌روکی ناوچه ۵ نازاو

کاردروستو کاراما له‌ئیشو کاردا ۵

که‌سیک خاوه‌نی زه‌وی و زاربج ۵

بازرگان، (ك: ده‌اقه و ده‌اقین).

دَهَكَ الشَّيْ دَهْكَ: شته‌که‌ی هاری و وردی

کرد ۵ شکاندی.

دَهَكَ الْأَرْضُ: زه‌وییه‌که‌ی پیخوست کرد.

الدُّهُوك: ناسیاو، ناش، (ك: دُهْكَ).

تَدَهَكَرَ فُلَانٌ: فلان‌که‌س له‌رویشته‌که‌ی

دا نه‌ملاو نه‌ولای کردو خۆی بادا ۵

خۆی راوه‌شاند، له‌نجه‌ولاری کرد.

تَدَهَكَرَ عَلَيْهِ: بازی داو په‌له‌ی کرد.

الدُّهْكَر: کورته بالا.

تَدَهَكَمَ: خۆی خسته ناو کاریکی

نه‌سته‌مه‌وه.

تَدَهَكَمَ عَلَى فُلَانٍ: نازو فیزی به‌سه‌ر

فلان دا کرد.

الدُّهْكَمُ: پیری په‌ککه‌وته و کۆنه‌سال.

الدَّاهِلُ: سه‌رسام.

الدُّهْلُ: شتی که‌م ۵ که‌میك له‌ زه‌مه‌ن

۵ ده‌گوتری: (مضى من الليل دهل):

که‌میك له‌شهو رۆیی یان (بقي دهل

من الليل) که‌میکی شه‌و ماوه.

الدَّهْلِي: رپرموو شوینی چوونه

زورموه له‌نیوان دهرگا و خانودا

ته‌ویلوه گه‌وره (أبناء الدَّهاليز)

زۆن و حه‌رامزاده.

دَهْمُهُ أَمْرٌ دَهْمًا: غافلگیری کرد،

دایپۆشی.

دَهْمَ الْقَوْمِ فُلَانًا: خه‌لکه‌که به‌کۆمه‌ن و

سه‌رجه‌م هاتنه لای فلان.

دَهْمَ دَهْمَةً: رمش هه‌لگه‌پا.

دَهْمَ الْإِبِلُ: حوشرمه‌که سپیایی توکی

نه‌ماو رمنگی بۆری هه‌لگرت ۵ (هر

أدهم وهي دهماء)، (ك: دُهْم).

دَهْمَ فُلَانًا أَمْرًا: به‌مانا (دَهْمَةً) دئ.

أَدَهْمَةً: خرابی کردو ملکه‌چی کرد.

دَهَمَّتِ النَّارُ الْقِنْزَ: ناگر دیزمه‌کی رمش

کرد.

إِدَهَمَّ الْفَرَسُ: نه‌سپه‌که رمش بوو ۵

ده‌شگوتری: (إِدَهَمَّتِ الْقِنْزُ).

إِدَهَامُ الشَّيْئِ: شته‌که رمش هه‌لگه‌پا.

إِدَهَامُ الزَّرْعُ: کشتو کاله‌که له‌تیر ناوی

دا رمش هه‌لگه‌پا، له‌ قورنان دا

دمه‌رموی: ﴿إِدَهَامَتَانِ﴾ ۵ به‌هۆی

زۆرسه‌وزی رمش ده‌نۆین.

الْأَدَهْمُ: شوینه‌واری کۆن ۵ زنجیر، (ك:

أَدَاهِم).

الدَّهَامُ: رمش.

الدَّهْمُ: ژماره‌ی زۆر ۵ ده‌گوتری: (جاء

دهم من الناس) خه‌لکیکی زۆر هاتن

۵ (جيش دهم) سوپای زۆر.

الدَّهْمَاءُ: مێینه‌ی (الأدهم) ۵ شه‌وی

بيستو نوؤ مانگي عمرمبي ۵ مهري
 سوريانو ۵ (حديقة دهماء): باخيکه له
 تيرئناوي و زور سه موزي دا رمش
 هه لگه پراوه ۵ بۆره پياوو رمشه خه لك
 ۵ روميكيكه گه لاو پهل هميه، گوليكي
 سووري هميه بۆ دماغ كردن به كاردئ
 به زوري له شويني ليه لان دا دمروئ.
 الدهمة: رمشايي ۵ حوشترئك توكي
 پيوه ديار نهبي.
 الدهيم: نه حمه قو گيل ۵ (أم الدهيم):
 به لاو چورتم.
 الدهيماء: به لاو كارمسات ۵ فيتنه ي
 گه ورمو دونيا گير.
 الدهمة: (أرض دهمّة): زمويه كي
 نهرمه لان و دهشته.
 الدهموت: پياوي سه خي سروشتو
 مهرد.
 دهمج الرجل أو البعير: پياومكه يان
 حوشترمه كه ههنگاوي خيرا خيرا ي
 هاويشتن و په له ي كرد.
 دهمج الهرم: پيرمه كه ههنگاوي دهنان
 دهنگوت پيومندي له قاج دايه ۵
 رويشت به شيوه رويشتني جياحيا.
 دهمج الخبر: له خوويه وه له هه واله كه ي
 زياد كردو پيوه نا.
 الدهامج: ههنگاو كورت، خوشرو ۵
 كهته و زمبه للاح له مهر شتيك بي ۵

حوشترئ دو دووگ.
 الدهمج: جهسته گه وره له هه موو
 شتيك ۵ پان و پور.
 دهمس الأنر: كارمكه ي داپوشي
 شاردپيه وه.
 دهمس فلاناً: فلاني دلخوش كرد ۵
 يازي پي داو هه لمه تي پي برد.
 دهمق في الشيء: په له ي كرد.
 دهمق الشيء: شته كه ي شكاند.
 دهمق الطعين: ئاردمكه ي وردو هار
 كرد.
 دهمق الطعام: خواردنه كه ي چاك و
 خوش كرد.
 دهمق الفأيل الرتر: ئي بادمرمه
 هه موو ئزيه كه ي ريكو پيك بادا.
 دهمق الكاتب الكتاب: نووسهرمه
 كيتابه كه ي به وردى نووسي.
 دهمق القداح القداح: قوداح چيه كه
 به روپشتي قه دهحه كه ي ريكو
 پيك كرد ۵ شقي كرد.
 دهمق الكلام: قسه ي جوان و ريكو
 پيكي كرد.
 الدهامق: گلي نهرم ۵ دهگوتري: (أرض
 دهامق) زمويه كي نهرمه لان و گله
 وردميه.
 دهمت الناقة دهانة دهاناً: حوشترمه
 شيري كه م بوو.

دَهْنُ فُلَانٍ دَهْنًا: فلانکەس دوو پرویی

نه‌نجام دا.

نه‌نجام دا.

دَهْنُ فُلَانًا: له‌گه‌ل فلانکەس دا دوو پرویی

چه‌ورکرد.

به‌کاره‌یتا.

تَدَهَّنَ: به‌مانا (اَدَهَّنَ) دئ.

دَهْنُ الرَّأْسِ: سه‌ری چه‌ورکرد، رونی

له‌سه‌ردا.

ریشیکی چه‌ورکراوه.

دَهْنُ الْمَطَرِ الْأَرْضَ: باران که‌می‌ک زه‌وی

ته‌پرکرد.

الدَّهَانُ: شوینی خلیسک ۵ ری‌گای لووس

۵ پیستی سوور ۵ سوور او سپیاو که

ناهرمت خوئی پی ئارایش ددها ۵

خلته‌و پلته‌ی زمیت.

دَهْنُ فُلَانٍ الْأَرْضَ: فلانکەس زموییه‌که‌ی

والی کرد بو کشت‌و‌کاڤ بگونجی ۵

زبیل و سه‌مادی کرده‌ ناو زموییه‌که‌.

الدَّهَانُ: روڤ فروش ۵ که‌می‌ک پیسه‌ی

روڤ دروست کردن بی.

دَهْنُ فُلَانًا بِالْعَصَا: به‌عه‌صا له‌ فلانکەسی دا.

دَهْنَتِ النَّاقَةُ: به‌مانا (دَهْنَتَ) دئ.

الدَّهْنُ: نه‌و نه‌ندازه‌ بارانه‌یه که

روبه‌ری زه‌وی ته‌پر دمکا.

أَدَهَّنَ: پیچه‌وانه‌ی نه‌وه‌ی له‌دلی دایه

ه‌سه‌ی کرد ۵ فرتو فیلی کردو

که‌نده‌لی نه‌نجام دا ۵ له‌ه‌سه‌دا

الدَّهْنُ: روڤ، چه‌وری، مادیه‌که له

نهرم و نیانی نواند.

حه‌یوان و نه‌بات دا هه‌یه چه‌وره،

له‌پله‌ی گهرمی ئاسایی دا رمقه،

نه‌گهر شله‌مه‌نی بوو پیی ده‌گوتری

زمیت ۵ نه‌و نه‌ندازه‌ بارانه‌ی روی

زه‌وی ته‌پر دمکا، (ك: أدهان ودهان).

أَدَهَّنَ الْجِلْدَ: پیستی به‌روڤ و مه‌له‌م

نهرم کرد.

أَدَهَّنَ فُلَانًا: مو‌داراتی فلانی کردو

خوئی له‌گه‌ل دا گونجاند.

دَهْنُ الشَّعْرِ وَالرَّأْسِ وَغَيْرِهَا: به‌مانا

(دَهْنَةُ) دئ.

الدَّهْنَاءُ: سارا، چۆلمه‌وانی ۵ گیاه‌کی

سو‌رباوه، گه‌لاکانی پانه‌ دهباغی پی

ده‌گری.

الدَّهْنَةُ: جوړی‌ک له‌روڤ ۵ بوینی خوښ

۵ ده‌گوتری: (هو طيب الدهنة).

دَاهَنَ مَدَاهِنَةً وَدِهَانًا: پیچه‌وانه‌ی

نه‌وه‌ی له‌دلی دایه ه‌سه‌ی کرد.

دَاهَنَ فُلَانًا: فیلی له‌فلان کردو غه‌شی

- الدَّهْنُ: چه ورکړاو، روڼ لى دراو ۵
دمگوترى: (شَغْرٌ دَهِينٌ وَلَحِيَّةٌ دَهِينٌ):
قَزَى رُوڼ لى دراو ريشى چه ورکړاو
۵ ز معيضو بى نرخ، ورهنزمو هيچ
له بارانه بووه، هيچى پى ناکړى.
الدَّهْنُ: ناميرى چه ورکړدن ۵ ديزه
روڼ.
الدَّهْنَةُ: نهوشتهى روڼى تى دمکړى ۵
بهرداو، قولکه په که له شاخ
هه لدمکه ندرى پان سروشتى په
ناوى تيندايه.
الدَّهْنُ: به ناز بهرورمده ۵ دمگوترى:
(قَوْمٌ مُدَّهْنُونَ): که سانيکن به نازو
نيعمت پيگه پيشتون و هميشه
له خوښى دان.
دهر: بړوانه وشهى (دَهْرٌ).
تَدَهَّرَ: بړوانه وشهى (دَهْرٌ).
الدَّهْرِيُّ: بړوانه وشهى (دَهْرٌ).
دهاء دَهْرًا: توشى به لای کرد ۵
به زيرك وليزانى له قه لهم دا.
دهته الدَّاهِيَةُ: به لا هاته خوار.
دهاء دَهِيًا ودَهِيَةً: به لای توش کرد ۵
به ليزانى زانى.
دِهِيَّ دِهَاءٌ ودِهَاءَةٌ: له کارو روداو
شارمزابوو، راي دروستى بهرامبه
روداو هكان همبوو.
دَهْوُ الرَّجُلِ: پياوکه عاقل و زيرك بوو
(هو دَهِيٌّ)، (ك: ادهياء و دَهْوَاءٌ).
ادهى الرجل: مندالتيكى زيرك و
ليها تووى بوو.
ادهى فلاناً: به زيرك و عاقل هاته
به رجاوى.
دَاهَاءٌ: به لای توش کرد.
دَهَاءٌ: به زيرك و عاقل هاته
به رجاوى.
تَدَهَّى: به مانا (دَهِيٌّ) دى.
الدَّاهِي: شير.
الدَّاهِيَةُ: دمگوترى: (رجل دَاهِيَةٌ)
پياوکه له کارو بار شارمزابه ۵
به لاو کارساتى گهوره، (ك: دَوَاهٍ).
دواهي الدَّهْرُ: به لاو کارساتى گهوره
روژگار که توشى نادميزاد دهبى.
الدَّهَاءُ: عمقل و ناومز ۵ بيروپاي
دروست.
الدَّهْرُ: عمقل و ناومز.
الدَّهْرَاءُ: دمگوترى: (داهية دهراء)
تهنگانهى گهوره و کارساتى
جهرگير.
الدَّهْرِيَّةُ: دمگوترى: (داهية دَهْرِيَّةُ)
به مانا (الدَّهْرَاءُ) دى.
الدَّهْمِي: شتى ناخوش.
الدَّهْيَاءُ: به مانا (الدَّهْوَاءُ) دى.
دَاهُ الرَّجُلُ دَوَاءً ودَاءَةً: پياوکه نه خوش
کهوت ۵ دمگوترى: (وقد دَلَّتْ

- يارجل) كاپرا نهخوش كهوتی.
 آداء الرجل داء: پياومكه نهخوش كهوت
 ۵ ناوسكى توشى نهخوشى بوو.
 آداء فلاناً: فلانكهسى توشى شك و
 گومان كرد.
 اذوا الرجل: بهمانا (داء) دئ.
 الداء: نهخوشى ديارو ناديار، نهخوشى
 ديوى دهرهوى جهستهو ههناو ۵
 عهيب دياربى يان شاراوو ۵
 دمگوترئ: (فلان ميت الداء):
 فلانكهس رقى لهوكهسانه نييه كه
 خراپهيان دمرحق كردوه.
 داء الاسد: لهرزو تا.
 داء الطئي: تهنروستى و نيشات.
 داء الملوك: نهخوشيهكه توشى جومگه
 قاجو پهنبه دهبى.
 داء الكرم: قهرزارى و همزارى.
 داء الضرائر: شهرى هميشهئى.
 داء البطن: فيتتهئى كوئرانه.
 داء الذئب: برسيابهئى.
 الديي: نهخوش.
 الدويارة: دمزيكى دولا لهكەتان و شتى
 وا درومانى پى دمكئ.
 الدويل: بپوانه (ذبل).
 داج دوجاً: خزمهئى كردو يارمهئى دا.
 الداجة: پئويستياتى بچوك بچوك ۵
 شويئيكهوتهو پاشهئاي سوپا.
 الدراج: پالتوى نهستورو پتهو.
 داحت الشجرة دوحاً: درهختهكه گهوره
 بوو لقو پؤيى كرد.
 داح بطنه: سكى زل بوو داجؤرا بهرهو
 خوار ۵ دهشگوترئ: (داحت سُرته):
 ناوكى داجؤرا بهرهو خوار.
 دوح ماله: مالهكهئى تهخشانو پهخشان
 كرد.
 انداح بطنه: بهمانا (داح) دئ.
 الداح: پهراويز بؤكردن و نهخشانن
 بؤنهوى منداال پئوهئى خهريك بئو
 خوى پئى بخافئينئ ۵ بازنهئيهكى
 بادراوه ۵ جورئكه لهبؤنى خوش ۵
 شلهمهنييهكه زمردايى تيدياه.
 الدحة: قوماشى پهراويز بؤكراوو
 نهخشيندراو ۵ جيهان.
 الدح: خانوى گهوره لهرمشال.
 الدوحة: درهختى گهورمو لقو پؤيدارى
 زؤرو شوؤر بؤوه، (ك: دوح) ۵
 دمگوترئ: (هو من دوحه الكرم):
 سيئهرى گهورمو بانو بهمرهراوان.
 الدراج: بهرزو ههئجو ۵ دمگوترئ:
 (عذق دواح): لقه درهختيكي
 ههئجوو بهرزو ۵ درهختيكي
 گهورمو بهرزو.
 داخ الرجل أو البعير دوحاً: پياومكه
 زهليل و گهردنكهج بوو.

داخ الناس: خه لکه که ی ژیربارو زهلیل

کرد ۵ دموگوترئ: (داخ البلاد):

ولاته که ی داگیر کردو

دانیشتوانه که ی ملکه چ کرد.

اداخ الرجل أو البعير: پیاوکه یان

حوشترمه که ی ژیربار کرد.

دوخ الرجل أو البعير: بهمانا (اداخه)

دئ.

دوخ الوجع رأسه: نازار سه ری گئز کرد.

دوخ الحر فلاناً: گهرما فلانی زمعیضو

لاواز کرد.

دوخ المكان: بهو شوینه دا هاتوجوی

کرد.

دوخ البلاد: به ولاته که دا هاتوجوی کرد

تاوای لی هات هه موو کونو

که له بهری شارمزا بوو.

الدائح: دموگوترئ: (لیل دائخ):

شهویکی تاریکه.

داد الطعام ونحوه ذوداً: خوراکه که کرم

لی دا، کرمی تیکهوت.

دید الطعام: خواردنه که کرمی تیکهوت.

أداد الطعام: بهمانا (داد) دئ.

دود الطعام: بهمانا (داد) دئ.

دود الصبي: مندا له که یاری به کرم

کرد.

الدود: کرمی بچوک ۵ پیاوی به پهله.

الدود: کرم گیانله بهریکی دریزه زور

جوری ههیه.

الدود: جولانه ۵ چه رخ و فهلهک ۵

دمنگی جولانه و چه رخ و فهلهک.

دار دوراً ودوراناً: به دمووری شته که دا

سوپرایه وه ۵ دموگوترئ: (دار حوله و

به وعلیه).

دار فلان على أربع نسوة: فلانکهس چوار

ژنی ههیه چاودیرپیان دهکاو مال و

مندالیان بهریوه دهبه ۵ کابرا

سوپرایه وه گه پرایه وه بو نهو شوینه ی

لییه وه دهستی بهرویشتن کرد.

دار الفلك في مداره: فهلهک بهریو

رسمی خوی سوپانه وه ی بهرمه ی داو

بی راوستان سوپرایه وه.

دار العمامة حول رأسه: میزمرمه که ی

له سه ری پیچا.

دیز به وعلیه: توشی سه ره خولی بوو،

گئز بوو.

أدار حول الشئین: بهمانا (دار) دئ.

أدار عن الأمر: داوای لی کرد واز

له وکاره بهینئ.

أدار فلاناً على الأمر: داوای له فلان کرد

کارمه که نه انجام بدا.

أدار الشئین: شته که ی والی کرد

بخولیتته وه.

أدار العمامة حول رأسه: میزمرمه که ی

له سه ره پیچا.

أدار التجارة: بازرگانیه‌کهی دهست بی
کرد بی نه‌وهی دواى بخت.

أدار الرأي والأمر: زانیاری ته‌واوی
به‌سهر راوی‌چون و کارمکه‌دا په‌یدا
کرد.

أدير به: سهره‌خولئى توش بوو.

دایر مُدایرة ودواراً: له‌گه‌ئى دا سوپراو
گونجا.

دایر الأمر وعلیها: داواى رئو شوئینى
چونه ناوشته‌کهی کرد ویستی
بزائى چۆن نه‌وکاره بکا ۵ ده‌گوترى:
(داورثُ الرَّجُلُ عَلَى الْأَمْرِ)
لی‌کۆئینه‌وه دان و سانم له‌گه‌ل
نه‌وپیاوه کرد دمرباره‌ی کارمکه.

دَوْرَة: شته‌کهی والئ کرد خپ بی ۵
بسوپیتنه‌وه هه‌لخولئ.

تَدِيرُ الْمَكَانَ: نه‌و شوئینه‌ی کرده
خانوی نیشته‌جئ بوون.

استدار: به‌دهورئ شته‌کهدا سوپاپه‌وه.
استدار الْقَصْرُ: مانگ خشت بوو
رؤشنای زیادکردو پتر سهرزه‌وی
روناک کرده‌وه ۵ گه‌رپاهه‌وه بۆنه‌و
شوئینه‌ی سهرمتا سوپانه‌وه‌ی لی‌وه
دهست پی‌کرد.

استدار به: ده‌وره‌ی دا، کۆنترۆلئ کرد.

التَّنَوُّرَة: چه‌وی خپ، کلۆلبی خپ.

الدَّائِرَة: که‌وانه‌یی، بازنه‌یی ۵ له‌زانیاری

ریازی دا بریتیه له وینه‌یه‌کی
یه‌گسان و سنوردار به‌هیلئیکى
خواره‌وه بوو هه‌موو خاله‌کانى
له‌سهر بو‌عه‌ده یه‌گسانه‌کانن
به‌رامبه‌ر خالئ ناوه‌وه ۵ هه‌رشتی‌ک
ده‌وره‌ی شتی‌کی تری دا‌بج ۵ نه‌ئقه.

دائرة رأس الإنسان: موی پیشه‌سهر،
کاکۆل ۵ دارئ‌که، سنځئ‌که
له‌ناومپراس‌تى خه‌رمان دا
دادمکوترئ و گا گێره به‌ده‌موری دا
ده‌سوپیتنه‌وه ۵ خوار لوت ۵ به‌لاو
کارمسات ۵ تیشکان.

دائرة المعارف: جۆره کتیبیکه زانیاری
جیاجیاو له‌بواره جیاجیاکان دا
له‌خۆ ده‌گرئ، زۆربه‌ی کات
زانیاریه‌کان به‌گوێره‌ی (أ ب ت ث
...) ریز به‌ند ده‌کړن.

الدائرة الانتخابية: به‌شیک له‌شار یان
چهند گوندیک نوێنه‌رئک یا زیاتر
هه‌لده‌بژنن.

الدَّارُ: خانوو به‌ده‌وارو هه‌لاش و
حه‌وشه‌وه ۵ شوئینى نیشته‌جئ بوون
۵ شارو ولات ۵ هۆزو خیل.

دار الإسلام: ولاتى موسوئلمانان.

دار السلام: به‌هه‌شت ۵ به‌غدا.

دار الحرب: ولاتى دوژمن، (ك: أدور،
دیار، دیاره، دور، ...).

الذَّكْرُ: نه‌وکه‌سه‌ی و مگرى مال بی‌و

تەۋەقۇف كىردى ھەر يەك لەدۈشت

لەسەرىيەكتە ۋە ھەرىق دەلى:

حاشىيە: زەلقىت لەسەرىيە نايىياتى رەت
زەرق مەنالاھ كىرد ۋە مەككە دەۋرە تەسەلەل مائەۋە

ۋە كەپەت ۋە جارى ئۆيە، سەۋرە،
دەگۈترى: (جاء دورى) سەۋرى مەن
ھات.

الدورة الدورية: ھەلسۈرەنى خۇيىن

بەناۋ رەگەكەنى جەستەدا ۋە

لەسەرىيەنى دۆلەۋە بۇ ئەۋرىدەكەن،
لە (أوردة) ۋە بۇ شەراپىن.

الدورة الزراعية: دابەشكىردى زەۋى بۇ

دوۋبەش يان زىياتر لەجارى يەكەم

دا نىۋە تايىبەت بىرى بۇ لۆكەۋ

نىۋەكە تىرى بۇدانەۋىلە تىرى يان

بەھەر دابەشكىردىكى تىرى.

دورة المياه: ئاۋدەست ۋە ھەمام ۋە ھەر

شىتىك پەيۋەست بىن بەۋانەۋە.

دورة المجلس النيابي: خۇي ئەنجۈمەنى

نۇنەران.

الدوري: جۆرە جۆلەكەيەكە لەبەن

گۈنەبەنە ھىلانە دەكەن.

الدور: ھەركەسىك ھەرشىتىك زۆر

بىخۇلىتەۋە، ھەلسۈرە داسۈر بىكا ۋە

دەگۈترى: (الدور دوار بالإنسان):

زەمانە زۆر سۈرپەنەۋە ھەلسۈرە

داسۈر بەنادەمىزاد دەكا ۋە ئاۋىكىشە

لەمال ئەچىتە دەۋرە ھەۋلى ۋە دەست

ھىنانى بىزۋە نەدا ۋە دەگۈترى: (ما

بالدار دارى): كەس لەمالەۋە نىيە ۋە

ھەۋرە بە ھۈشۈرۈك دەگۈترى

كەلەگەن گارپان دا دەرنەچىۋە لەناغەل

دا بىمىنىتەۋە ۋە بەلەمەۋان، كەلەكەۋان،

كەشتىيەۋان كەلە دۈا سەۋلى

نامىرەكەۋە بىن ۋە ھەطر ھەۋش.

الدائرة: خانۋە ۋە ھەرشىتىك دەۋرە

شىتىكى تىرى دابى ۋە دىمەنى مانگ

لەشەۋى چۈۋەدە پانزەدا روناكى

مانگ ۋە كۆۋ لىۋى رەق بۈۋە ۋە

ھەرشىتىك بەشىتىكى تىرى دەۋرە

دراپى ۋە ھەر دەشتايىۋە پانتايەك

بەكەۋىتە ناۋ چەند كىۋىكەۋە، (ك:

دور ودارات).

دارات العرب: چەند دەشتايەكەن

لەۋلاتى ھەربى رومكى بۇنخۇشيان

لى دەۋرە ۋە زىاد لەسەدە دە

دەشتايى ۋە ھەيە لەۋلاتى ھەربى دا

يەكە لەۋانە (دائرة جُلجل).

الدور: سەۋرە خۇيۋەگىزبۈۋەن ۋە سەۋر

سۈرپەن.

الدور: تۈۋى چىنى شت كەدەكەۋە

سەۋرەك ۋە شىۋە بازىيە پىك

دېن ۋەكە تۈۋى مېزەر ۋە دەگۈترى:

(إفْسَحَ دور عمامته) ۋە لەزاراۋە

زاناۋانى مەنطىقدا بىرىتىيە لە

بۆ كەعبە ۋە لەزانیاری الطبیعة دا بەو
شته دىگوتى ئامادەباشى ھەلسورانى
تىدايى.

الدُّوارة: ئەو دائىرەو كەوانەيىھى لەژىر
لوت دايە ۋە ئامىرىكە نەققاشو
نەجار بەكارى دىنن بۆ
مەزىندەكرى ئەندازەى كەوانە ۋە
بەكورتى و كوردى پەرگال ۋە لەورگ
دا ناوہ بۆ ئەو بەشەى رىخۆلەى
لەخۆ گرتون ۋە لەسەر دا مەبەست
لەخراپىيەكەيەتى.

الدُّوارة: ھەرشىك بچولى و بچولىتەوہ
ۋە تەپكە لىبى خىر بوو كە چىرو
جانەوھرو ئازەلى كىوى بەدھورى دا
دەخولىنەوہ ۋە ھەمبانەو كوندە كە
كونجى ھارداوى تىدەكرى و ئەمجار
دەخرىنە سەر يەك و بەھىز
زەختيان لى دەكرى و دىگوشرىن بۆ
ئەوہى رۆنى كونجىيەكە بىتە دەر ۋە
ھەروا بەمانا (الدُّوارة) دى كە بۆ
ورگو سەر بەكار بەيندىرى.

الدُّواري: زۆر خلوك، ھەرشىك زۆر
بسورپتەوہ ۋە دىگوتى: (الدھر
بالإنسان دۇاري) زەمانە بە زۆر
شىوہ ھەلسور و داسور كەرە
بەئادەمىزاد.

الدُّيار: تاكە كەسىك ۋە دىگوتى: (ما

بالذَّار ذَّيار) كەسىك لەو خانومدا
نىيە.

الدُّيور: تاكە كەسىك ۋە دىگوتى: (ما
بالذَّار ديور).

المَدَّار: شوپنى سورپنەوہ ۋە (مدار الأمر)
ئەوہى كارەكەى لەسەر بەرپۆہ
دەجى ۋە ھەروا وشەى (المدار) بەمانا
رپەروى سورپنەوہى ئەستىرە
گەرۆكەكان دى كە بەدھورى خۆردا
سور دەخون ۋە پان رپەروى مانگ
بەدھورى ئەو ئەستىرانەى مانگ
بەدھورىان دا دەخولىتەوہ.

مدار الأرض: ئەو ھەلەكەى زەمى تىيدا
دەسورپتەوہ بەدھورى خۆردا.

المَدَّارة: دۆلچەپەك لە پىست دروست
دەكرى و ئاوى پى دەخورپتەوہ ۋە
دەرپىيەك دەرەلىنگەكانى
بەخشىندىرپ بە ئەتەمىن و شتى وا.
المَنَر: ھەرشىك لەسەر شىوہى خىرو
كەوانەيى بى.

المدير: بەرپۆمبەر، ئەو كەسەى كاروبارى
فەرمانگەيەك پان كۆمپانىيەك
ھەلسورپنى.

المُدِيرِيَّة: ناوچەيەك پان دەستەيەك
كە بەرپۆمبەرىك سەروكارى بكا.

الدُّورَق: بېوانە وشەى (دُرَق).
دَاسِي الشَّيْءِ بىر جەلە دَوساً و دَياساً و دَياسة:

شته که ی به قاجی پلّیشانده وه و وردو
هاری کرد.

دَاسِ الزَّرْعُ: کشت و کاله که ی درویننه کردو
گیره ی کرد.

دَاسِ الحَصِيدُ: کشت و کاله درواو مکه ی
گیرم کرد بۆنه وه ی دانه و پلّه که ی لئ
دهربینئ و جیای بکاته وه.

دَاسِ السِّيفُ: شمشیره که ی مشت و مال
کرد.

دَاسِ الحَذِيقَةُ: باخه که ی راسته و پاسته
کرد.

دَاسِ فُلَانًا: فلانکه سی زه لیل و ژێردمسته
کرد ۵ فیلئ لئ کردو هه لئ
خه لماند.

أَدَاسَ الْحَبُّ: به مانا (داسه) دئ.

دَوَسَ الطَّرِيقَ: زۆر به ریگا که دا رۆی.

إِنْدَاسَ الْحَبِّ: دانه و پلّه که گیره کرا.

النَّوَّاسُ: دهگوترئ: (أَتَتْهُمْ الْخَيْلُ

دوئاس) ئه سپه کان هاتن بۆیان په ک

له دوا ی په ک.

النَّوَّاسَةُ: کۆمه لێک له ئاده میزاد.

النَّوَّاسُ: همرکه سیك زۆر کارماو

لێهاتوو بئ له کارو پیشه ی خۆی دا ۵

ئازاو پالەوانێک که س چه نه بهری

نهی وه همرکه سیك به رهو پوی

بیته وه بی پروینئ.

النَّوَّاسَةُ: لوت ۵ نهو ئامیره یان نهو

پارچه کومباری له بهر ده رگا
دادمئری بۆ پیلّو پاککردنه وه.

الدَّيْسَةُ: به مانا (الدَّوْسَةُ) دئ.

الدَّيْسُ: ئازاو نه بهر دیک ی وه ها

که همرکه سیك بهرنگاری بی بی

پروینئ، (ك: دَيْسَةُ) ۵ جۆره

قهقهه ژاڤیکه بادهدری و حصیری

لئ دروست دهگری.

الدَّيْسَةُ: بۆ میتینه ی (الدَّيْسُ)

به کارده هیئندری ۵ بیشه لانی پر دارو

چرو زمه نداوی.

أَلْدَاسُ: جۆره پیلّو یکه، (ك: أمدسه).

أَلْدَاسَةُ: خه رمان، شوینی گیره کردنی

گه نهو جۆی دوروا وه.

الْمِنَاسُ: جهنجهر، گاکیره، که به سه ر

کرشه که دا دمسور پته وه بۆ

د رهینانی دانه و پلّه که، (ك:

مداویس).

أَلْمِنَاسُ: به مانا (أَلْمِنَاسُ) دئ، واته:

جهنجهر، داریک که خر و مگوو

باگردین پارچه ناسنی و مگوو دمه

بیوری لئ قایم دهگری

هه لئه خو لێندری و به سه رکرشه که دا

ده هیئندری و دمیری ۵ هه روا ناوه بۆ

ئامیریک شیر گهر شمشیری بی

مشت و مال دهکا، (ك: مداویس).

أَلْمِنَاسَةُ: جهنجهر، واته: به هه مان

مانای (الْمَدْوَسُ) دئ ۵ بؤ وشه
(الدَّوَسِرُ، الدَّوَسَرُ، الدَّوَسَرَةُ، الدَّوَسَرِي،
الدَّوَسَرَانِي) بپروانه وشه (دَسَر).
الدَّوَسَقُ: بپروانه وشه (دَسَق).
دَاشِ فلان دوشاً: فلانکس شهو کویر
بوو.

دَوَشِ الرجل دَوَشاً: بپاوهکه تاریکی و لیلی
بهسمر چاوی دا هات ۵ چاوی کز
بوو ۵ چاوی بچوک بوون ۵ چاوی
خیل بوون.
دَوَشَتْ عَيْنُهُ: چاوی بههوی نهخوشی
چاوی کویر بوون ۵ (هو آدوش وهي
دوشاء)، (ك: دوش) ۵.

الدَّوَشُ: تاریکی که بهسمر چاودا دئ
کزی چاو ۵ خیلی چاو.

الدَّوْطَةُ: نهو دیارییه که بوک دمیدا
به زاوا.

دَافِ الدَّوَاءِ أَوْ الطَّيِّبِ دَوْفاً: دمرانهکه
یان بونهکه تیکه لاو کرد ۵
دمگوتری: (دَافَةُ فِي الْمَاءِ وَبِه)
دمرانهکه تیکه لاوی ناوکرد ۵
دمرانهکه تیکه ورده وردو هاری
کرد.

أَدَاغَ الدَّوَاءِ أَوْ الطَّيِّبِ: بهمانا (دَافَةُ)
دئ.

الدَّوْفَانُ: مؤتهکه.
دَاقِ فلان دوقاً ودواقاً: فلانکس نهحمهق

بوو ۵ لهگیلی دا زندهپویی کرد.
دَاقِ الحيوانُ: نازهکه که کزو لاواز بوو.
دَاقِ الفَصِيلُ مِنَ اللَّبَنِ عَنْ أُمِّهِ: بیچومکه
تیری خوارد له شیری دایکی و دمی
لهگوانهکه بهردا.

دَاقِ الطَّعَامُ: تامی خواردنه که ی کرد،
لهخواردنه که ی جهشت.

دَاقَتِ الْفَنَمُ: مهرکه یان بزنهکه سمر
رمقی نواندو بهگوئی شوانه که ی
کرد.

أَدَاقُوا بِهِ: دمورمیان داو لهناوخویان
گرت.

دَوَقَهُ: گیل و نهفامی کرد.

إِنْدَاقِ بَطْنُهُ: سکی هاوسا.

تَنَوَّقُ: گیل بوو.

الدَّاقِقُ: (متاع دَاقِقٌ مَاتِقٌ): کالایه که بیج
نرخ و بههایه ۵ همرزانه.

الدَّقِيقُ: فلینجکی چاو ۵ پهکه م پلهی
ریزو بپاو مافولی په لهناو
خورناواییهکان دا.

الدَّقَائِيَّةُ: گندهلی و داوهشان ۵
نهحمهقی و گیلی.

الدَّقِيقَةُ: بهمانا (الدَّقَائِيَّةُ) دئ.

الدَّقِيقَةُ: کوپخای دئ و همرمانرپوایه که ی
بچوک.

الدَّقِيقَةُ: بپروانه وشه (دَقِ).

دَوَقَلْ: بپروانه وشه (دَقَل).

الْتَوَلُّ: بېروانه (دقل).

داك القومُ ونحوهم دو كاً ومداكاً:

خه ځكه كه وروژان و تېكيانه وه
هاوېشت ه نه خوښ كهوتن.

داك الطَّيِّبَ وَالشَّيْءَ دو كاً: شته

بۇندارمكهى (بۇنهكهى) وردو
هار كړد، هارې و كړدى به تۆز.

داك فلاناً: فلانكسى لهناو هه ځيښا ه

خستيه ناو گله وه، ژېړ گلى كړد ه

فلانكسى دېل كړدو كړدى به

نهمر.

تَدَاوَلَكُ الْقَوْمُ: خه ځكه كه به شهرو

خراپه كارېې بۇيه كترى تهنگيان

به يه كتر هه ځنې.

الدُّوْلُ: جوړيكه له مەحارى دمريا.

الدُّوْكَةُ: دمگوترى: (وقعوا في دوكة)

خه ځكه كه كهوتنه شهرو كيښه وه

له گهڼ يه كترى.

المداك: دمسهكوان، سندنوځ، شتيكه

ماده بۇندارمكهى تېدا دمگوترى

پان له سمرى ورد دمكړى.

المِنْوَلُ: ښو دمسهك سندنوځلى شته

بۇندارمكهى پې دمگوترى پان

دمسكى دمسهكوان كه شته

بۇندارمكهى پې ورد دمكړى، (ك:

مداوك).

الدُّوْكس: بېروانه وشهى (دكس).

فَالِ الدَّمْرُ دَوْلاً ودولة: روژگار گۆراني

به سمردا هاتو له حاليكه وه

گواستېيه وه بۇ حاليكى تر.

دالت الأيام: روژمگان گۆرانكاريان

به سمردا هات.

فَالِ الثَّرْبُ: كراسه كه (قوماشه كه) رزى،

كۆن بوو.

فَالِ بَطْنُهُ: ورگى دا جوړاو شوې بؤوه

بؤوسر زموى.

أَدَا الشَّيْءَ: شتهكهى والى كړد خه ځك

دمستاو دمستې پې بكا.

فَالِ فلاناً على فلان ومنه: يارمه تى

فلانكسى داو زالى كړد به سمر

فلانكس دا.

دَاوَلَ كَذَا بَيْنَهُم: شتهكهى والى كړد

لهناو خوږيان دا دمستاو دمستې پې

بكه ه جارېك به دمست تاقميكه وه

بىو دميكى تر به دمست

كۆمه ځيكي ترموه ه دمگوترى:

(دَاوَلَ اللهَ الْأَيَّامَ بَيْنَ النَّاسِ):

پهرومردگار روژگارې سوړاند

همردمه وه به دمست يه كيكه وه بوو

ه قورنان دمفمرموى: ﴿وَتِلْكَ الْأَيَّامُ

نُذِرُهَا بَيْنَ النَّاسِ﴾.

دَوَّلٌ دَالاً: پېتى دالى نووسى ه (تدويل

المدينة) برېتېيه لهوى شاريك

له ژېړ كـونـتـرولـى زياد له

حكومه تيك دا بى.

اندال القومُ: خه ځكه كه له شويڼيكه وه

دەگەيەنئى لە دەست بەسەرگرتن و

دان و سان و لىكۆلەنمەو دا.

الدُّوْلُ: سەرەتەرى دەستاو دەست پى

كراو.

الدُّوْلَةُ: دەسلەت و دەست بەسەر

گرتنى كاروبار ۋ شتى دەستاو

دەست پىكراو ۋ كۆمەللىك خەلكى

زۆر بەش-يۆمەيەكى ھەمىشەيى

لە ھەرىم و لاتىك دابنىشن و

شەخسىيەتلىكى مەعنەوى و

سەر بەخۆى سىياسىيان ھەيى ۋ

ئەگەر لەبىوارى شەپدا بەكارھات

برىتنيە لەمەوى دولايەنى شەپكەر

ھەر دەمەو يەككىيان سەرگەوتن

بە دەست بىنى ۋ ھەروا بەمانا

(چىكەندە) دى ۋ بەمانا (دەندوك) دى

ۋ بەمانا (لا ورك) دى ۋ بەمانا

(ناوك) دى.

الدُّوْلَةُ: زالبون و دەست بەسەرگرتن ۋ

شتى دەستاو دەست پىكراو لەپارەو

پول و نامىرى جۇراو جۇر.

الدُّوْلَةُ: گىي و شىكەو بووى و مە

سالىك و دوانى بەسەردا رۇيشتى ۋ

ھەر گزۇگىيەك تىك شىكەو رەش

ھەنگەرەپى ۋ كەلكى پىنومەمەيى.

الدُّوْلَةُ: لىكۆلەنمەو قەسە

لى كردنى دادومەركانە لەسەر

گواستىانەو بۇ شۇيىنىكى تر.

اندال الشَّيْءُ: شتەكە ھەلواسرا.

اندال بطنه: ورگى داچۇراو شۇر بۆۋە.

اندال مافي بطنه: ورگى دپا

رىخۆلەكانى ھەلپزانە سەر زەوى ۋ

(تداولت الأيدي الشَّيْءُ): دەستەكان

ئەۋستەپان ئال و گۆرگەرد ھەر رۇزە

شتەكە بە دەست يەككىكەو بوۋە ۋ

دەگوتى: (تداول القوم الأُمَرُ):

خەلكەكە ناۋەناۋە كارمەپان

لەئەستۇ گرت.

استدال الأيام: ھەۋلى دا رۇزگارى

دەسلەتداريەتى بۇ بگەرپتەو.

الدَّالُ: پىتتىكە لەپتەكانى ھىجا ۋ

ھەروا بەمانا ئافەرتى قەلەو دى ۋ

(دال النهر) برىتنيە لە خلتەو

قورپاۋى ناو روبارمەكان كە روبارمە

دەكانە دوگەرت و شىۋە پىتى

(دال) پىك دەھىنى ۋ بەزمانى

پۇنانى پى دەگوتى: (دلئا).

الدَّالَةُ: شۆرمەت و ناۋە ناۋبانگ.

الدَّوَالِي: ترى تايەمى رەش كەبەلەي

سورى دا بىروانى ۋ لەزانستى

پىزىشكى دا ئەستوربون و ھاۋسانى

رەكە خۇنپەرمەكانە، ناھىلى خۇن

پىياندا بگەرپتەو.

دَوَالِيك: چاۋگەو زۆرى زىدە رەوى

روداوو قهضیههك پئیش دمرکردنی
برپار.

الدُّلَابُ: ناعور، نامیرنکه به نیسترو
بارگیر هه لدمسورپندرئ ئاوی پی
هه لدمگوپزری ه نامیرنکه بو
بهرزکردنه وهی شتی قورس
به کاردی ه که نئوری جلو بهرگ،
(ك: دوالیب).

الدُّلُجُ: پروانه وشه (دُلَج).

الدُّلُجُ: پروانه وشه (دُلَج).

دامَ الشَّيْءِ دوماً ودواماً: جیگیر و پایه دار
بوو ه مایه وه ه دمستاو دمستی کرد
ه جم و جۆلی کرد ه کپ بوو ه
دمگوترئ: (دام غَلَّيَانُ الْقِدْرِ) قَلْبَهُ
هه لچونی مهنجه لکه کپ بوو.

دامَ الحَيَوَانِ: نازه لکه، و لاهه که ماندوو
بوو.

دامَ المطَرُ: بارانه که بهردموام بوو.

دامَ الدُّلُوءُ: دۆلجه که پرپوو.

دیم به: توشی سمر سوران بوو، گئیز بوو.

أدامت السماء: ئاسمان بارانی باراند.

أدامَ الشَّيْءِ: شته که دامرکاندهوه

به ئاو یان به شتی تر ه خواستی

وابوو بهردموامی بکا ه کالو خۆی

تیدا کرد به هیواشی دمستی بۆبرد.

أدامَ الْقِدْرِ: قَلْبَهُ قَلْبَهُ هه لچونی

مهنجه لکه هیواشی کردموه.

أدامَ الدُّلُوءُ: دۆلجه که ی پرکرد.

أدیم به: به مانا (دیم به) دی.

داوَمَ عَلَیْهِ: بهردموام بوو

له سهری و دمستی لی هه لته گرت.

داوَمَ الشَّيْءِ: هیواشی خواست بهردموام

بی ه هیواشی تیدا به کارهینا.

دَوَمَتِ السَّمَاءُ: ئاسمان بارانی وردو

له سهر خۆو بهردموامی باراند.

دَوَمَ الطَّائِرُ: باندمکه بهحه وادا فریو

بالی لیكدان ه فریو بالی راست

کردن.

دَوَمَتِ الشَّمْسُ: خۆر به ئاسمان دا خولی

خۆی نه نجام دا.

دَوَمَتِ عَیْنُهُ: بیلبیلهی چاوی سوپاو

سوپی کرد.

دَوَمَ فُلَانٍ أَوِ السَّبْعِ: فلانکهس یان

حوشترکه زمانی له ناو دهمی خۆی

دا هیئاو برد بۆته وهی ناودهمی

وشك نه بی.

دَوَمَ الْكَلَابُ: سهگه که لهراکردن دا

بینی گرت.

دَوَمَ الشَّيْءِ: شته کهی خولاندهوه ه

دمگوترئ: (دَوَمَ الْعِمَامَةِ) میزمرمه کهی

بهدهوری سهری دا پیچ پئنا.

دَوَمَ الصَّيْبِ الدَّامَةِ: منداله که یاری

به مزراحه که کرد.

دَوَمَ الْحَمْرِ شَارِبَهَا: شهرا به که کابرای

گيژويژ کردو توشی سهرسورانی کرد.

دَوَمَ الزَّعْفَرَانِ: زعفرانی کرده ناو
ناووه تیشکی هه‌لدا بۆئهوهی
بتوتیتوهه ۵ یان تیشکی هه‌لداو
توانیدیوهه.

دَوَمَ الْمَرْقَةِ: شۆرباوه‌که‌ی زۆر چه‌ور لێنا،
رۆنی زۆری تیشکرد بۆئهوهی
رۆنه‌که به‌سهریه‌وه بسورپیتوهه.

دَوَمَ الْقِنْزِ: قله‌ قله‌ و هه‌لچونی
مه‌نجه‌که‌ی هیواش کردوهه.

استدام الشَّيْءِ: شته‌که به‌ردموام بوو.
استدام فلان: کابرا له‌کارمه‌که دا زنده
رۆی کرد ۵ چاوهرپوانی کرد.

استدام الطائرُ: به‌مانا (دَوَمَ) دی.
استدام الشَّيْءِ: هیوای خواست شته‌که
به‌ردموام بی.

استدام الأمرُ: هیواشی له‌کارمه‌که په‌یرمو
کرد.

استدام عاقبة الأمر: چاوهرپوانی
سهرمنجای کارمه‌کی کرد.

استدام غريمه: له‌گه‌ل قهرزدارمه‌کی دا
هیدی و هیواشی نواند.

استدام فلان الله نعمة فلان: داوای
له‌خودا کرد نیعمه‌ت و پیاوتمی
فلانکه‌سی بۆبه‌ردموام بکا.

الدَّوَامُ: نه‌وماوه‌یه که پێویسته موجه
خۆر له‌شوینی کارمه‌کی به‌ردموام

بیو نهرکی سهرشانی نه‌نجام بدا.

الدَّوَامُ: سهر سوران و گيژ بوون.

الدَّوَمُ: به‌مانا (الدائم) دی ۵ ده‌گوتری:

(ما زالت السماء دوماً دوماً) ئاسمان

تا ئیستا به‌ردموام باران ده‌بارینی ۵

هه‌روا ناوه بۆ دره‌ختیک له‌پیری

دارخورمابی، قه‌باره‌ی زله‌و له

سه‌عیدی میصر زۆره ۵ هه‌روا

له‌ولاتی تری عه‌رمه‌یش زۆره،

قه‌باره‌ی به‌رمه‌کی به‌نه‌ندازه‌ی

سینۆیکه توپکلیکی نه‌ستورو سوری

هه‌یه ۵ ده‌نکی گه‌وره‌ی هه‌یه

کاگله‌که‌ی نه‌رم و ئیسفنجی یه ۵

هه‌روا ناوه بۆ دره‌ختی گه‌وره

له‌هه‌ر جۆریک بی.

الدَّوَامَةُ: مزراح، (خلخالوکه) داریکه

لایه‌کی پان و لایه‌کی باریک سه‌ری

لاباریکه‌که‌ی ئاسنۆیکی خپری

به‌نه‌ندازه‌ی ده‌نکه نۆکیکو گه‌ورمه‌تر

پیدا ده‌گوتری ۵ نه‌مجار په‌تیکی تی

ده‌هالین سدری و به‌زه‌وی دا

داده‌خوتری و ده‌خولیته‌وه.

الدَّيْمَةُ: بارانیك ماوه‌ی بارینه‌که‌ی

دریژه بکیشی و له‌سه‌رخۆ بباری.

الدَّيْمُ: به‌ردموام.

الدَّوَامُ: بارانی به‌ردموام ۵ شه‌راب.

الدَّوَامَةُ: شه‌راب.

الدَّوَامُ: ناو یان چیلکه‌داریکی ته‌ر یان

- همرشتيكي تر كه هه لچون و قلپه
 قلپى مه نجه لى سهر ئاگر
 دامر كيتنيته وه، (ك: مداويم).
- الْمَلُومُ: به مانا (الْمَذْأومُ) دئ، (ك: مَذْأومُ).
 دان دَرْنَا و دونا: پړو پوچ و بئ خيږ بوو ۵
 زه عيفو لاواز بوو.
- دان لـه: همرمانبهر داري بوو،
 گهر دنكه چي بوو.
- أدين: به مانا (دان) دئ.
 دَوْنُ ديوانا: ديواني شيعري دانا،
 شيعري كوكردمو نو سينيه وه.
- دَوْنُ الكتب: كتيبه گاني كوكردنه وه
 ريكي خستن.
- تَدَوْنُ: بؤ مطاوعه ي (دَوْنه) هاتووه ۵
 باش دمو له مهند بوو.
- الدُّون: خوپړي و پړو پوچ.
 دُون: زمره ي زهمانه.
- الذَّيْرَانُ: دمقته رو تو مارگا كه ناوي
 سهر بازو شتي واي تيدا بنووسري ۵
 نووسه رو شويني ئيشكردنيان ۵
 كۆمه ئييك يا زوربه ي شيعري
 شاعيريك ۵ هه موو كتيبيك.
- فَوِي فلان دَوِي: فلانكس تووشى
 نه خووشى سيل بوو ۵ به نه خووشى
 هه ناو مرد ۵ ركو كينه ي په يداكرد
 ۵ گيلو نه حمه ق بوو ۵ كوږر بوو.
- دريت الارض: زمويه كه دمردو نافاتي
- زور بوو.
 اذوي فلان: فلانكس هاونشيني
 نه خووشكي كرد.
- اذوي فلان: فلانكس نه خووش كرد ۵
 چارمه ري نه خووشيه كه ي كرد.
 داوي المريض ونه مداواة وداء:
 چارمه ري نه خووشه كه ي كرد.
- داوي الفرس: نه ركي به خيو كردن و
 سهر پهرشتي كردني ئه سبه كه ي
 له نه ستو گرت.
- دَوِي الرعد: هه ور كه گرماندي.
 دَوِي الفحل: ئه سبه كه حيلكاندي،
 حيلكه ي ئه سبه كه بيسترا.
- دَوِي الطائر: باندمكه له حه وادا بالي
 ريك كردن و هري.
- دَوِي الكلب في الأرض: سه گه كه به ناو
 زمويه كه دا سوپايه وه.
- دَوِي الرجل في الأرض: پياوه كه به ناو
 زمويه كه دا رويي.
- دَوِي بالشئ: به لاي شته كه دا رويي ۵
 ملي له ساري گايي به كاكي ناو
 رويي.
- دَوِي اللبن والمرق: شير كه پان شو رباكه
 توئي گرت ۵ توئي كه وته سهر.
- دَوِي الماء: ناوه كه به نفى سهر كه و ۵
 شتيكي له سهر دمر كه و ۵ مكوو توئي
 وايه.

دَوَى الطَّعَامُ: خُورَاكِه كِه زُور بَوُو.

دَوَى فَلَانًا: سَهَرَتُوِيژِي شِيرو مَاسَتِي دَا
بِهَافْلَان.

إِدَوَى: سَهَرَتُوِيژِي شِيرو مَاسَت يَان هِي
شُورِبَاي خَوَارِد.

تَدَاوَى: حَمَبُو دَهَرَمَانِي خَوَارِد.

الدَّوَاي: (لَبَن دَاو) شِيرو مَاسَتِي كِي
سَهَرَتُوِيژِدَارِه.

الدَّوَايَةُ: دَمَشْتِي كَاكِي بَه كَاكِي.

الدَّوِيَّةُ: بَه مَانَا (الدَّوَايَةُ) دِي.

الدَّوَايَةُ: مَامَان ۵ نَافَرَهْتِي بِيگَانَهِي
شِيرِدَمَر ۵ نَافَرَهْتِيكَ مَنَدَالِي خَه لَك
بَه خِيَو بَكَا.

الدَّوِي: نَه خُوشِي ۵ نَه خُوشِي سِيل ۵

عَه يَبِي دِيَارَنَه بَوُو كَالَا ۵

نَادَه مِي زَادِي خَب بَوُو، خُوسَت لِي

بِرَاو ۵ دَه گُوتَرِي: (تَرَكْت فَلَانَا

دَوِي): فَلَانَكِه سَم جِي هِي شَسْت

خُوسَتِي لِي بَرَا بَوُو، جُووَلَهِي لِي وَه

نَه دَه هَات.

الدَّوَاءُ: دَهَرَمَان، هَمَرَشَتِيكَ چَارَه سَهَرِي

نَه خُوشِي بِي بَكَرِي.

الدَّوَاءُ: قُوتُوَه مَهَرَمَكِه بُو نُوچُو

كَهَرَمَهِي بِي نُووسِيَن ۵ هَمَرَوَا نَاوَه

بُو تُوِيكَلِي كَالَه كِه مَارَانَهو تُوِيكَلِي

كَالَه كِه تُوِيكَلِي بُوَلَه تَرِي.

الدَّوَايَةُ: تُوِيَهِي كِي تَه نَكِه دَمَكِه وِيَتَه سَهَر

شِيرو شُورِبَا ۵ دَه گُوتَرِي: (مَرَقَة

دَوَايَةُ): شُورِبَاوِيكِي تُوِيَدَارُو چَه وَرُو

بِيوِدَارِه ۵ تَهو بَه تَغُو سَهو زَايِيَهِي

دَمَكِه وِيَتَه سَهَر دَدَان.

الدَّوَى: سَارَاي كَاكِي بَه كَاكِي ۵ زَمُوِي

تَه خَت.

الدَّوِي: بَه مَانَا (الدَّوَايَةُ).

الدَّوِي: گَرَمَهِي هَمَرُو ۵ وِيَزَه وِيَزُو

گِيَزَه گِيَزِي هَه نَگُو مِي شُو مِي شُولَه

۵ دَمَنَگُو صَه دَا.

دَوِي الرِّيح: بَاي لَه سَهَرَه خُو.

دَوِي الْأُذُن: هَاشَه هَاشِي گُوِيچَكِه ۵ تَاكِه

كَهَس ۵ دَه گُوتَرِي: (مَا بَالِدَار دَوِي)

كَهَس لَه خَانُو مَكِه دَا نِيِيَه ۵ هَمَرَوَا

دَه گُوتَرِي: (دَا دَوِيَّة) دَمَرَدِي كِي

گَرَانَه.

الدَّوِيَّةُ: (أَرْض دَوِيَّة): زَهوِيِيَه كِي

نَه گُونَجَاوَه بُو تِي دَا زِيَان، دَمَرَدُو

نَافَاتِي زُورَه.

الدَّيِي: بَرَوَانَه (دَوَا).

الدَّيُّوبُ: بَرَوَانَه (دَب).

دَاث دِيْنَا: نَهَرَمُو نَاسَان بَوُو.

دَاث فَلَان: فَلَانَكِهَس غِيَرَه تُو بِيَاوَه تِي

نَه مَآو خَه جَالَه ت بَوُو، گَهو دَاوَاو

خُوِيچَرِيِيَه.

دَيِّث فَلَان: فَلَانَكِهَس گَهو دَاوُو خُوِيچَرِي

بَوُو.

دَيْثُ الطَّرِيقِ: رڼگاکه‌ی پټخوست کرد،
ته‌خت و بچ کؤسپی کرد.

دَيْثُ الشَّيْءِ: شته‌که‌ی نهرم کرد،
چه‌ماندی، ژېړباری کرد و
دمگوترئ: (دَيْثُكَ الْمَطْرَقَةُ الْخَدِيدُ)
چه‌کوچه‌که ناسنه‌که‌ی نهرم کرد
چه‌ماندیه‌وه.

دَيْثُ الْحَيَوَانِ وَالْإِنْسَانِ: ولاخه‌که یان
ناده‌میزاد که‌ی زه‌لیل و ژېړبار کرد
و خه‌ساندی و نه‌ومنددی زه‌لیل و
ملکه‌چ کرد تاژېړ باریوو، دمگوترئ:
(دَيْثُهُ بِالْصَّغَارِ) منداله ورکه‌ی
دواخست و سوکایه‌تی پې کرد.

تَدَيْثٌ: بؤ مواطوهمه‌ی (دَيْثُهُ) دئ.
دَيْثُ فُلَانٍ: فلاڼک‌ه‌س خه‌لکی
بؤژنه‌که‌ی هی‌ناو له‌جیاتی نه‌وه
پاره‌ی وهرگرت، واته: گه‌وادیی
به‌خیزانی خؤی کرد.

الدَّيْثَانُ: مۆته‌که که‌سواری ناده‌میزاد
ده‌یی.

الدَّيْثَانِيُّ: به‌مانا (الدَّيْثَانُ) دئ.
الدَّيْثُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوڼکه گه‌وادیی
به‌ژنو خوشکی خؤی بکا و غیرمت و
پیاوهمتی تیدانیه‌و به‌هیچ شتیک
خه‌جالت نابچ.

الدِّيَاجِي: بېروانه (دَجَا).

الدِّيَوجُ: بېروانه (دَجَّ).

الدِّيُورُ: بېروانه (دَجَّر).

الدِّيُورِيُّ: بېروانه (دَجَّر).

الدِّيَّانُ: بېروانه (دَحَن).

الدِّيَّسُ: بېروانه (دَحَس).

الدِّيَّخُسُ: بېروانه (دَحَس).

الدِّيَذَبُ: بېروانه (دَذَب).

الدِّيَذَانُ: بېروانه (دَذَب).

الدِّيَذَانُ: بېروانه (دَذَن).

الدِّيَذِنُ: بېروانه (دَذَن).

تدیر المکان: بېروانه (دَوَّر).

الدَّيْرُ: که‌نیشته، شوپنی خوداپهرستی
رهبانه مه‌سیحیه‌کان چ نیرو چ
مخ و (رأس الدیر): پیاو ماقول و
سهره‌ک خیل.

الدَّيْرَانِيُّ: خاومنی که‌نیشته،
نه‌وکه‌سه‌ی سهروکاری که‌نیشته
دمکا له‌روی پیداوېستی و بینا
سازیه‌وه.

الدَّيَّارُ: به‌مانا (الدَّيْرَانِيُّ) دئ.

الدَّيَّورُ: بېروانه (دَوَّر).

الدَّيْرَةُ: بېروانه (دَوَّر).

المدیر: بېروانه (دَوَّر).

المدیرية: بېروانه (دَوَّر).

الدَّيْسُ: بېروانه (دَوَس).

الدَّيْسَةُ: بېروانه (دَوَس).

الدَّيْسَقُ: بېروانه (دَسَق).

الدَّيْسَمُ: بېروانه (دَسَم).

الدَّيْسَمَةُ: بېروانه (دَسَم).

ديسمبر: مانگی دوانزه‌ی رۆمی و کانونی

یه‌که‌م له حیسابی سورمهانی دا.

داسی دېصاً و دېصاناً: لای دا، کلا بوو ۵

رئی لی گوم بوو سهر کوێر بوو ۵

له‌شه‌پدا هه‌لات ۵ چوست و چالاک

بوو، به‌دهوری شته‌که‌دا سورپیه‌وه ۵

شوین فهرمانرپه‌واکه‌وت و پابه‌ندی

فهرمان و برپساری بوو ۵ دوی

گه‌شه‌کردن و به‌رز بوونه‌وه تیشکاو

پوچاپیه‌وه ۵ جوئه‌ جوئی کرد.

داسی عن الطريق: له‌ریگا لای دا.

داصت السمكة في الماء: ماسیه‌که

رۆچوو و خوار به‌ناو ناوه‌که‌دا.

انداسی الشئیی: شته‌که له‌دمست دهرچوو

له‌دمست تراز.

إنسان بالشتر: له‌ناکاو به‌شه‌رو

خرابه‌کاری به‌هرنگاری بۆوه ۵

ده‌شگوتری: (انداسی علیه بالشتر).

الدائن: دز، (ك: داصه).

الدياص: قه‌له‌وه خرپنیک له‌به‌ر

گۆشتنی به‌دمست نه‌گیرئ ۵ یان

له‌به‌ر به‌هیزو پته‌ویی ماسوله‌که‌کانی

که‌س پئی نه‌وێرئ.

الدياصه: ئافرمتی گۆشتن ۵ ئافرمتی

کوئه‌به‌نه.

الديقوع: برپوانه (دق).

الذيك: که‌له‌شیر، (ك: ديوك، أدیاك،

ديکه) ۵ هه‌روا ناوه‌ بۆ به‌هار له‌م

رووه‌ که به‌جۆرها روه‌ك و گون

ده‌رازپته‌وه ۵ نه‌و ئیسقانه‌ی له‌دوا

گوێچکه‌ی نه‌سه‌په‌وه‌یه.

المديكة: (أرض مديكة): زه‌وییه‌کی

ته‌خت کراو راسته‌و پاسته‌ کراوه.

الدیلع: برپوانه (دَلع).

الدیماس: برپوانه (دمس).

الدیمه: برپوانه (دوم).

الديمقراطية: جۆرنکه له‌فهرمانرپه‌ویی

که‌سه‌روهری گه‌لی تیدا به‌رچاو

ده‌گیرئ و دزی دیکتاتۆرییه‌ته ۵

نه‌مه له روی رامیارپیه‌وه، له‌روی

کۆمه‌لایه‌تیشه‌وه شیوازیکي ژبانه

له‌سه‌ر به‌هه‌مای یه‌که‌سانی و ئازادی

را‌ده‌برپه‌ن و بیرکردنه‌وه.

دان دینا و دینانه: ملکه‌چ و زه‌لیل بوو،

فهرمانبه‌ر دار بوو ۵ ده‌شگوترئ: (دان

له و دان منه): تۆله‌ی لی‌ساند ۵ (دان

بکذا): نه‌وی کرده ئایینی خۆی.

دان فلان دینا: فلانکه‌س قهرزی کرد ۵

قهرزماکانی زۆربوون ۵ خوی به‌کاری

خیر یان شه‌رمگنیزپیه‌وه گرت.

دان فلانا دینا: فلانی زه‌لیل کرد ملکه‌چی

کرد ۵ ده‌گوترئ: (دان فلان نفسه)

خۆی هه‌لنا بۆ کردنی کارنیک

که‌پیی ناخۆش بوو ۵ نه‌فسی خۆی

موحاسبه‌ کرد ۵ (دان الشئیی)

شته‌که‌ی کرده‌ مکی نه‌و.

أَدَانُ: پاره‌ی قهرز کردو بوو
بمقهرزدار، پاره‌ی به قهرزداو بوو
به خاومن قهرز.

أَدَانُ فَلَانًا: قهرزی دایه ۵ قهرزی لی کرد.
دَائِنَةُ مَدَائِنَةٍ وَدِيَانًا: مامه‌له‌ی بمقهرز
لمگه‌ل دا کرد ۵ پاداشی دایه‌وه ۵
دادگایی کرد.

دَائِنَةُ: قهرزی دایه ۵ وازی لی هیڼا
خوی و بیرو باومړی چونه‌و چون
نییه چی به‌سهرموه نه‌بوو ۵ بر‌وای
پئ کرد.

دَائِنُ فَلَانًا الشَّيْئُ: شته‌که‌ی کرده
مولکی فلان ۵ دمگوتری: (دَائِنُ فَلَانًا
القَوْمُ) فلان‌ک‌ه‌سی کرده کوڅ‌خواو
کار به‌دهستی خه‌ل‌که‌که.

إِدَانُ: قهرزی کرد، بوو به قهرزدار ۵
قهرزی له‌سهر که‌ل‌که‌که بوو.
إِدَانُ الْقَوْمُ: خه‌ل‌که‌که مامه‌له‌یان
بمقهرز کرد.

تَدَايِنُ الرِّجْلَانِ: دوو پیاوکه مامه‌له‌یان
له‌گه‌ل په‌کتر دایه‌قهرز کرد.

تَدَائِنُ: قهرزی کردو بوو بمقهرزدار.
تَدَائِنُ بَكْنَا: بر‌وای به‌موه‌کړو پابه‌ندی بوو.
الدَّيْرَانُ: بر‌وانه (دوڼ).

استدان: قهرزی کردو بوو بمقهرزدار ۵
داوای شه‌وی کرد قهرزی پئ بدن ۵
دمگوتری: (استدان فلانًا) قهرزی
له‌فلان‌ک‌ه‌س کرد.

الدَّيَّانَةُ: شه‌وی ناده‌میزاد بیرو باومړی
پښه.

الدَّيْنُ: قهرزی ماوه دیار‌یک‌راو ۵ به‌های
کالو شت‌ومه‌ک ۵ همرشت‌یک
حازرنه‌پئ ۵ مردن.

الدَّيْنُ: به‌مانا (الدَّيَّانَةُ) دئ ۵ هم‌رو ناوه
بو ههموو نه‌وشتانه‌ی عیبادم‌تی
خودایان پئ دمگړئ ۵ نایینی نی‌سلام
بر‌وا به‌دل‌و دان پیا‌نان به‌زوبان
به‌جه‌سته‌و نه‌ندام کارکردن ۵
ژپنامه ۵ ملک‌په‌تی ۵ فەرمان‌پ‌روا ۵
حال‌و وضع ۵ خو‌پار‌یزی ۵ حیساب‌و
شم‌زار ۵ قه‌زاو نه‌خشه‌دانان، (ک:
أَدَيْنُ، دِيُون، أَدِيَانُ).

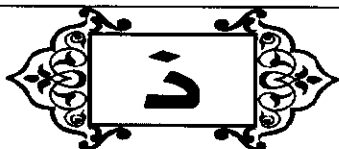
الدَّيْنَةُ: به‌مانا (الدَّيْنُ) دئ ۵ به‌مانا خودا
پهرستی دئ.

الدَّيَّانُ: ناو‌یکه له‌ناوه جوانه‌کانی خودا
۵ قازی و دادومر ۵ پاداش دمره‌وه
به‌خیر یان به‌شمر ۵ ژمیر‌پار.

الدَّيَّانُ: که‌سیکه زور قهرزو قو‌له‌ بکا،
که‌سیک زور شت به‌قهرز بدا،
دمشگوتری: (امْرَأَةُ مَدْيَانِ)، (ک: مَدَايِنِ).
الدَّيْنُ: به‌ندمو کو‌پله.

فَيَّ دَيَّ: جوړه گورانییه‌که یو حوشر دمگوتری.
الدَّيَّةُ: بر‌وانه (دوی).

الدِّينَامِيكَا: زان‌پارییه‌که دمر‌باری
جم و جو‌ل به‌مانا گشتییه‌که‌ی.
الدَّيْنُومُ: بر‌وانه (دَوَمُ).

الذَّالُّ: پیتی نۆپەمى پیتەكانى
هيجايە ۋە لەنۆوان كەنارى زوبان و
كەنارى دوو دانى پېشەموى لای
سەرو دەرئى.

ذَا: ئىسمى ئىشارەيە بۇ تاكى نۆرینە
بەگاردى، دمتوانرى پیتی (كافى
خىطابى) پېۋە بلكىندىرى بەگۆپرە
خىطابە ئاراستە كراۋەكە (كافەكە)
دەگۆرى، دەگۆترى: (ذَاكَ، ذَاكَ،
ذَاكُمَا، ذَاكُم، ذَاكُنْ) ۋاش دەپ
پیتی (ها)كە بۇ ھوشيار كۈندەمويە
پېشى دىگەۋى، دەگۆترى: (هَذَا)
(هَذَاكَ) وادەپ پیتی (ل) كە دورى
دەگەپەنى، دىگەۋىتە نۆوان ئىسمى
(ذَا) ۋە (كافەكە)، دەگۆترى: (ذَلِكَ) ۋە
ھەروا وشە (ذَا) بەمانا خاۋەن دى،
(ذَا الْمَالِ) واتە: خاۋەن مال.

ذات: بۇ مېنە (ذو) بەمانا صاحب
بەگاردى، دەگۆترى: (هُوَ ذُو مَالٍ)
ۋە (ذات مال) ۋە (كَ: ذَوَات) ۋە
ۋادەپ بەمانا پەكجار دىگەپەنى،
دەگۆترى: (لَقِيتُ فُلَانًا ذَاتَ مَرَّةٍ)
جارىك توشى فلانكەس بووم ۋە (ما
كلمت فلاناً ذات شفة): يەك وشە

قەسەم لەگەل فلان نەكرد ۋە ھەروا
بەمانا حال ۋومزە دى (أَصْلَحَ ذَاتُ
بَيْنِهِمْ) حال ۋومزە نۆۋانلانى باش
كردو كېشەپان نەما ۋە بەمانا لای
شت دى، دەگۆترى: (ذات اليمين
و ذات الشمال) لای راست و لای
چەپ ۋە بەمانا خودى شت و
حەقىقەتى شت دى، دەگۆترى:
(ذات الشيء) خودى شتەكەو
حەقىقەت و تاپەتمەندى شتەكە،
دەگۆترى: (عيب ذاتي): عەپبىكى
سروشتى و خۆرەك.

الذَّاتُ: نەفس و شەخس و خود ۋە
لەبۋارى ئەدەپ دا (نقد ذاتي): واتە
رەخنەكە پەيۋەندى بە بىرو
بۆجۈنى كەسەكەو ھەلچۈن و
داچۈنە دىروۋىيەكانىيە ھەپە ۋە
پېچەۋانە نەقدى مەۋزۈعەيە،
دەگۆترى: (جاء فلان بذاته):
فلانكەس خودى خۆى ھاتە (عرفه
من ذات نفسه): لەخودى خۆيەۋە
ناسىۋىتى شارەزابو.

ذات الصدر: نەپتى ناۋ دلى ئادەمىزاد ۋە
قورئان دەفەرمۋى: ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ
بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾.

ذات الرنة: نيلتيهاب و هه و گردنی سی.

ذات الجنب: نيلتيهابی پهردهی سی.

ذآب فلان: فلانکەس کردەوی گورگانهی

کرد، کە لە شوێنێکەوێ ترسی هەبوو

لەلایەکی ترمەو بۆی هات.

ذآب في السر: لە پوشتن داپەلە ی کرد.

ذآب الريح الشئى: بایەکە لە هەموو

لایەکەوێ بۆشەتەکە هات.

ذآب الشئى: شتەکە ی کۆکردەوێ، پێکی

خست.

ذآب الدابة: و لاخەکە ی لێخوړی.

ذآب فلانا: فلانکەسی دمرکردو سوکاپەتی

پێکرد و ترساندی.

ذآب الغلام: کاکۆلی بۆ منداڵەکە دروست

کرد.

ذئب: لەگورگ ترسا و گورگ کەوتە ناو

مەرۆ مالاڵتەکە یهوه.

ذئب ذاباً: و مکوو گورگی لێ هات لەچاو

چنۆکی و زینە خرۆی دا و لەگورگ

ترسا و لە شتێک ترسا.

ذؤب ذآبة: و مکوو گورگی لێ هات

لەخراپەکاری و چاوچنۆکی دا.

اذابت الأرض: و لاڵتەکە گورگی زۆر

بوو و گورگی تێدا پەیدا بوو و

لەشتێک ترسا.

اذآب في السر: لەپوشتن دا پەلە ی

کرد.

اذآب الغلام: کاکۆلی بۆ منداڵەکە کرد.

ذآبة: کاکۆلی بۆکرد و ترساندی و

رایچەڵەکاند.

تذآبت الريح: بایەکە هەلبوونەکە ی

شیواو بوو و هەردەمە لەلایەکەوێ

دەهات.

تذآبت الريح الشئى: بایەکە

هەردەمە لەلایەکەوێ لەشتەکە ی داو

بۆی هات.

تذآب: و مکوو گورگی لێ هات.

تذآب الريح الشئى: بایەکە

لەهەموو لایەکەوێ بۆشەتەکە هاتو

لەهەموو کون و کە لەبەرێکەوێ

لەشتەکە ی دا.

تذآب فلانا: فلانکەسی ترساند.

استذآب: و مکوو گورگی لێ هات.

الذؤابة من كل شئى: لای سەرو ی

هەموو شتێک، دەرگوتری: (فلان

ذؤابة قومە): فلانکەس سەرۆکی

هۆزەکە یەتی، پیاو ماقول و ریش

سپی خەڵکەکە یه و سەری شتو

کۆتاییەکە ی، دەرگوتری: (ذؤابة

السطر) سەری شوپک و قەمچی و

(ذؤابة العمامة): سەری لکی میژەر،

دەرگوتری: (فلان فُتِلَتْ ذؤابته): فلان

لەپراو بۆچونی خۆی ژێوان

کراوئەتەو.

الذئبُ: گورگ ۵ سهگه كيوي ۵ (ك):

أذوب، ذئاب، ذؤبان ۵ لهپه ندى

پيشينانى عمرمب دا هاتووه دهلى:

(الذئبُ خالياً أسد): گورگى برسى

شيرمكو له هيچ ناكاتهوه، همروا

دمگوتري: (فلان من ذؤبان العرب):

فلانكەس له دزو جهردمكاني

عمرمه.

أَمْذَابَةٌ: (أرض مذآبة): ولاتيكى فره

گورگه، گورگى زوره.

ذئِر ذاراً: رقى ههلساو تورا، خوى

نامادمکرد بؤ ههلمت بردن.

ذئو بالأمر: خوى بهكارمكهوه گرت.

ذئو الشئ: شتهكهى بئ ناخوش بوو روى

لى و مرگيراه (فهو وهي ذائر وذئر).

ذئو عليه: جهسارمتهى بهسمر دا كرد،

بهسمر يا زال بوو، دمگوتري: (ذئرت

المرأة على بعلها): ئافرمتهكه

له ميژدمكهى ههنگمراپه و مو ناچيزه

بوو.

أذآرهُ اليه: پهناى بئ برد.

أذآرهُ على فلان: رقى فلانكەسى

ههلساند.

أذآرهُ به: بهوشته ههليئاو نيغراى

كرد.

ذآرَتُ الناقة: خوشترمهكه له

بيچومكهى نه بان بوو.

ذآرت المرأة: ژنهكه له ميژدمكهى

ناچيزه بوو.

ذآف ذافاً وذافاناً: مرد.

ذآف الجريح: بريندارمكهى مراند،

كوشتى.

الذؤاف: ژمهري كوشنده، دمگوتري:

(موت ذؤاف): مردنى كت و پير.

ذآل ذالاً وذالاناً: بهخييراى و خؤبادان

رويشته ۵ بازى دا.

ذآل فلاناً: فلانكەسى دمرکردو سوكاپهتى

بئ كرد.

تذآل: خوى بچوك كردموه، يان نهو

دوو كهسه يهكتريان بهبچوك

لهقهلم دا.

ذؤالة: عهله مى جينسه بؤ گورگ

(واته رهمگى گورگ) ۵ (ك: ذؤلان

وذئلان).

المذآل: خوشرموى و وزن سوک.

ذآمه ذاماً: رمخنهى له گهلى گرت

بهسووکو بئ ريزى دانا ۵ دمرى

کردتروى كرد.

أذآمه: ترساندى

الذآم: عهپو عار.

الذآمة: دمگوتري: (ما سمعت له

ذآمة): تافه و شهيكم لى نهبيست.

ذب ذباً: لهيك شوين جيگر نه بوو،

رمنگى ههلبزركا.

ذَبَّ جَسْمُهُ: جهستهی چرچ و لاواز بوو.

ذَبَّ شَفْتُهُ ذَبًا وَذَبِيًّا: لیوی وشک بوو

لهبمر تینوایهتی زور لیوی سیس

بوون، دمگوتری: (ذَبَّ لِسَانُهُ وَالْغَدِيرُ

وَالثَّبَاتُ ذَبًا وَذَبِيًّا): وشک بوو.

ذَبَّ الدَّبَابَ وَغَيْرَهُ ذَبًا: میشهکهی دهرکرد.

ذَبَّ عَنْهُ: بهرگری لئ کرد ه داکوکی لئ

کرد.

ذَبَّ الْمَكَانَ: نهو شوینه میشی زور بوون ه

(ذَبَّ الْحَيْرَانَ): نازه لهکه میش جوته

کونه لوتیه وه.

ذَبَّ بِ: بهمانا (ذَبَّ) دئ ه زنده رموی

کرد له شوین گورکی و هه لبهزو

دابم زدا.

ذَبَّ فِي السَّيْرِ: پهلهی کرد له

رویشتن دا، دمگوتری: (ذَبَّ النَّهَارُ):

زور نریکه تمواو ببی کهمه کیکی

ماوه.

ذَبَّ السَّدَابُ: ناوه بو زور

له جوړمکانی میش و مه گمز، بهکی

له وانه میشی ماله کی، میشه سهگ،

میشه نه سپ، میشی میوه جات ه

(ك: أَذْبَهُ وَذَبَانَ)، دمگوتری: (فلان

ذباب): فلانکس و مکوو میش وایه

نهمزیه تی خه ک دمدا.

ذباب العين: بیلبله ی جاو ه (ذباب

السيف): تیزایی شم شیر.

الدَّبَابَةُ: تاکی میشه ه باقی مانده ی

شت ههرشتیک بی، دمگوتری: (علی

فلان ذبابة من دین): فلانکس

به شیکی که می له قهرزمکه له سهر

ماوه، (و به ذبابة من جوع): که میک

برسیه تی پیوه ماوه، (و صدرت

الإبل وبها ذبابة من عطش):

حوشترمه که له سهر دوپلا و مکه

گهراپه وه که میک تینوایه تی مابوو

ذَبَابَةُ الإِبِل: میشوله یه که له رزو تاو

سیبهر پو دمگوپزیتنه وه.

الذَّبُّ: گاکپوی ه دمگوتری: (بهر

ذَبُّ): حوشتریکه له هیج شوین

هه ناکا ده لئی ماخولانیه تی.

الْمَذْبُوءَةُ: (أَرْضٌ مَذْبُوءَةٌ): خاکی که

میش و مه گهزی زوره ه (ك:

مَذَاب).

الْمَذْبُوءَةُ: میش کوژ، میش دهرکمر.

ذَبَحَهُ ذَبًا: سهری بری، قورقور اگی

هه لیری.

ذَبَحَ الشَّيْءَ: شته که ی دوولت کرد، کونی

کرد، دمگوتری: (ذَبَحَ الدَّنَّ): کونی

له کوپه که کرد.

ذَبَحَتِ الْعَجْرَةُ: فرمیسک خنکاندی.

ذَبَحَهُ الظُّمَأُ: تینوایه تی تینی

بو هیتنا، برستی لئ بری.

ذَبَحَتْ فَلَانًا غِيْثُهُ: فلانکس خوین

له ژر چه ناگیه وه روپی.

ذَبَّحْ: زوری سهربرین نه انجام دا.

ذَبَّحَ الْحَيَوَانَ وَالطَّيْرَ: حه یوانه که ی

یان بالنده که ی سهربری.

إِذْبَحْ: کوشتی برپار دا، حه یوانی

کوشتی پهیدا کرد.

تَذَاهِرًا: خه لکه که هوتنه ویزه ی

یه کترو یه کترین سهربری.

الذَّبَاحُ: داخو نیشانه یه که له پانایی

مل دمکری.

الذَّبَّاحُ: نیلتیهایی که له گهرودا

دروست دمیج دمیهاوسیتن به گوردی

بینه خپردی پی دهلتن.

الذَّبَّحُ: نازهلای قوربانی، نهو نازهلای

ناماده دمکری بو سهربرین ه

قورئان دمه فرموی: ﴿وَلَقَدْ نَادَىٰ بِذَبْحٍ

عَظِيمٍ﴾.

الذَّبْحَةُ الصَّدْرِيَّةُ: نازاریکی تاوتاوو

دمه دمییه له سنگ دا پهیدا دمیو و

توشبوو بهو نه خویشییه ههست دمکا

خهریکه هه ناسه ی دمرنه یهو بخنکی.

الذَّبْحَةُ: به مانا (الذَّبَّاحُ) دئ

الذَّبَّاحُ: سهربرپارو، همر نازهلایک

به که لکی قوربانی پی ه (ک: ذبحی

و ذباحی) یه.

الذَّبَّيْحَةُ: حه یوانی قوربانی به سهر

برایو ه (ک: ذبحی و ذباحی).

الْمَذْبُوحُ: هه سابخانه یان شوینی

پی شکه شکر دنی قوربانی له

بهرستگای ناموس و لمانان دا ه

قورقورپاگه.

مَذْبُوحُ الْكَنِيسَةِ: نهو شوینی ی رئی و

رسمی قوداسی مه سیحیه کانی

تیدا نه انجام دمدری.

مَذْبُوحُ السَّيْلِ: نهو که ندرپو دادپانه ی

لافاوه که له زموی دمیکا به مهرجی

قولاییه که ی به نه ندازه ی بستیک پی

ه (ک: مَذَابِحُ).

الْمَذْبُوحُ: نهو شته ی کاری سهربرینی

پی نه انجام دمدری.

ذَبَّحَ الشَّيْءُ الْمُعَلَّقُ فِي الْهَوَاءِ:

شته هه لو اسراو که به حه و او ه

هاتو چوی کرد.

ذَبَّحَ فُلَانٌ: فلانکس له نیوان دوو

شت یان نیوان دوو پی او دا نه مبرو

نهو بهری کرد، همر دمه دؤستی

یه کیکیان بوو.

ذَبَّحَ الشَّيْءُ: شته که ی له جمو

جؤل خست.

ذَبَّحَ فُلَانًا: به سهرسامی و واقو

ورپماوی فلانکسی جی هیشت.

تَذَبَّحَ: کهوته جمو جؤل و هاتو چؤ.

تَذَبَّحَ فُلَانٌ: به مانا (ذَبَّحَ) دئ

الذَّبَّحُ: زمان

الذَّبَّحُ: نهو گولینک و هیتو هوتی

یه که ژاوموه دمکری بو جوانی، یان

به سهر و ملی حوشرموه دمکری ه

- (ك: ذَبَابُ) ه له زانیاری ریاضه و نه نـ دازیاری دا بریتییه
لهومه سافهیه یه هه بارمهك دهپرئ
كه دهكهوئته جمو جوئ لمدورترین
خال له سهر لایهکی میحوهری
ویکچو تا دهگه پتهوه بو ههمان
خال جاریکی تر.
- ذَبْرَ ذَبْرَةً: سهیری کردو ههستی پی کرد
پیی زانی.
- ذَبْرَ الْحَبْرَ: لهه والهكه حالی بوو.
- ذَبْرَ الْكِتَابَ ذَبْرًا: کتیبه که ی نووسییه وه،
یان به هیواشی خوئندییه وه یان به
خیرایی خوئندییه وه.
- ذَبْرَ الْقِرَاءَةَ: خوئندنه وه که ی سووک کرد.
- ذَبْرَ عَلَيْهِ: ره ی له هه لسا ه (هو ذَبْرَ رَهِي
زَبْرَةً).
- ذَبْرَ الْكِتَابَ: کتیبه که ی نووسییه وه.
- ذَبْرَ الْقَرْبَ: پهراویزی بو کراسه که کردو
گوزو گوئینکی به داوئنه که یه وه کرد.
- الذَّبْرُ: بی دهم و پلی، دهگوترئ: (فلان
لا ذَبْرَ له): فلانکهس نوتقی نییه،
له بهر لاوازی بی هیزی زمانی گو
ناکا، قسه ی بوناکری.
- الذَّبْرُ: قه لهم.
- ذَبْلَ النَّبَاتِ ذَبْلًا وَذَبْلًا: روه که که تهرو
تازمییه که ی نهما سیس بوو،
دهگوترئ: (ذَبْلَ فَرَه): دهمی به هو ی
تینویتی یان نه خووشی وشك بوو،
تقی لهدم دا نهما.
- ذَبْلَ الْإِنْسَانِ وَالْحَيَوَانَ: ناده میزاده که یان
نازه له که کزو لاواز بوو.
- ذَبْلَ السَّرَاجِ ذَبْلًا: پلیمه ی چرا که ی چاک
کرد.
- أَذْبَلَهُ: وشکی کرده وه کزو لاوازی
کرد.
- أَذْبَلَ بِالْشَيْءِ: شته که ی چه ماند.
- تَذَبَّلَ: نه مدیوو نهو دیوی کرد
جینگلی دا.
- تَذَبَّلَ فِي الْمَشْرِقِ: لهرویشن دا خو ی
بادا له نهجو لاری کرد.
- تَذَبَّلَ فُلَانٌ: فلانکهس هه موو پارچه
جله گانی بهری داکه ندن جگه
له یه که پارچه یان نه بی.
- الذَّبْلُ: باریک و تیز، دهگوترئ: (رمح
ذابل): رمبیک باریکه.
- الذَّبْلُ أَلَسَ: پلیمه ی چرا ه نهو داوه
دهزوهی دهموتی و روناکی دهدا.
- الذَّبْلُ: پیستی کیسه لی وشکانی، یان
هی کیسه لی دهریا باز نهو شانیه
لی دروست دهکری.
- الذَّبْلُ أَسَ: قشیل ه بای پیچاو پیچ
(گیزه لوکه).
- الذَّبِيلُ: کارمسات و شتی
سمر سوپهینه ر.
- ذَحَجَتْهُ الرِّيحُ ذَحَجًا: بایه که
له شوینیکه وه بو شوینیک ی تر
بردی و هه ل سوو داسوپی پی کرد.

ذَحَجَ الشَّيْءَ: شته‌کە‌ی قە‌لاشت، توێکلی
لێ کردموه.

ذَحَجَ الْأَدِيمَ: چەرمە‌کە‌ی تاشی، هە‌لی
گلۆفت، هە‌نوی.

ذَحَجَتِ الْمَرْأَةُ بَوْلِيدهَا: ئافەرمته‌کە
مە‌ندالە‌کە‌ی بوو فە‌ڕی دا.

أَذَحَجَتِ الْمَرْأَةُ عِلْسِي وَلِدهَا:
ئافەرمته‌کە‌ی بە‌یۆمژنکۆشی
مە‌ندالە‌کە‌ی بە‌خێو کردو دوا
مردنی می‌ردە‌کە‌ی شوی نە‌کردموه.

ذَحَّجَ فُلَانًا ذَخًا: شە‌پلاغە‌ی لە‌فلا‌نکە‌س دا،
مستە‌مکۆلە‌ی پیا کیشا.

ذَحَّجَ الشَّيْءَ: شته‌کە‌ی کوتا، دوو لە‌تی کرد.
ذَحَّجَ: هە‌نگاو‌مکانی خێرا‌کردن و
نزیک‌ی خستنه‌موه.

ذَحَّجَ الرِّيحُ التُّرابَ: رە‌شە‌باکە‌ گۆ و
خۆلە‌کە‌ی بە‌حه‌وادا برد.

الذَّحْرَاجُ: کورتە‌ی بال‌ی و‌رگن.
الذَّحْلُ: ر‌ق و کینه‌ ە‌ تۆلە‌ستاندنه‌موه.
الذَّحْلُ: بە‌مانا (الذَّحْلُ) د‌ئ ە‌ (ک:
أذحال).

ذَخَرَ الشَّيْءَ ذَخْرًا وَذَخْرًا: شته‌کە‌ی
پە‌زە‌مە‌ندە‌ کرد بۆ کاتی پێ‌ویست،
دە‌گوتری: (ذَخَرَ لِنَفْسِهِ حَدِيثًا حَسَنًا)
ناوو ناو‌بانگی باشی بۆ‌خۆ‌ی
هێ‌شته‌موه.

إِذْخَرَ الشَّيْءَ: بە‌مانا (ذَخَرَهُ) د‌ئ
الذَّخْرُ: قە‌له‌و.

الذَّخْرُ: پە‌زە‌مە‌ندە‌ کراو.

الذَّخْرَةُ: ب‌ژێ‌وی پە‌زە‌مە‌ندە‌ کراو ە
(ک: أذخار) ە‌ هە‌روا ناو‌ه بۆ
کەرە‌سته‌ی شە‌پ لە‌رە‌صاص و گۆلە
تۆپ.

الذَّخْرُ: ر‌یخۆ‌لە‌ ە‌ گە‌مە‌ی و‌لاخ و
نا‌زە‌ل، دە‌گوتری: (مَلَأَتِ الدَّابَّةُ
مَذَاخِرَهَا).

ذَرَأَ شَجَرَةً ذَرَأً: ئە‌ملاو ئە‌ه‌ول‌ی توکی
سە‌ری س‌پی بوو.

ذَرَأَ اللَّهُ الْخَلْقَ: خودا مە‌خلووقاتی وە‌دی
هێ‌ناو، ئادە‌م‌یزادی دروست
کردون و بە‌ناو زە‌وی دا ب‌لا‌وی
کردونه‌موه.

ذَرَأَ فُلَانُ الشَّيْءَ: ف‌لانکە‌س شته‌کە‌ی
زۆ‌رکردوه.

ذَرِيٌّ: (ذَرَأَ) پ‌یری (م‌وی س‌پی) دە‌م‌ور‌ی
سە‌ری دا‌گرت‌وو‌ه لا‌جانگی س‌پی
بوون، دە‌گوتری: (ذَرِيٌّ رَأْسُهُ) ە‌ (ه‌و
أذرا وهي ذرأ).

أذراه: ر‌قی هە‌ڵ‌ساند.

أذراه الى كذا: نا‌چار‌ی کرد بۆ ئە‌و
شته.

أذرا فُلَانًا بِالشَّيْءِ: ف‌لانکە‌سی
ف‌یری ئە‌و شته‌کرد، وای لە‌گە‌ڵ کرد
خ‌وی ب‌داتی و وە‌گ‌ری ب‌بی.

الذُّرَاءُ: یە‌کە‌م شتێ‌ک کە‌نیشانە‌ی
پ‌یری‌هە‌ وە‌کوو م‌وی س‌پی.

الذُّرَأُ: لایە‌نێ‌ک، بە‌شێ‌ک،

سەرمداوئىڭ، دىگوتىرى: (بلغني ذرةً
من خير): بەشىكى ھەۋالەكەم پىن
گەپت.

فِرْمَ، ذِرَّةً: وشەيەكە ئاراستەى بىزن
دىگىرى بۇ ئەۋەى شىرىدا.

الذِّرَّانِي: سېى، دىگوتىرى: (ملح
ذرائي) خويىەكى زۆر سېيە.

الذِّرِّيُّ: تۆۋ كراۋ، دىگوتىرى: (ذرع
ذري).

الذِّرِيَّةُ: ۋەجەۋ نەۋە ۋ (ك: ذرائي).
ذَرَبَ السَّيْفُ ذَرَبًا: شىشىرىمەكى
تىز كىرد.

ذَرَبَ لِسَانُهُ: زىمانى دىرىژو جىنىۋ
فروىش بوۋ.

ذَرَبَ فُلَانٌ: ھالانكەس زىمانى دۋا
لالىۋ گىرى، رەۋان بوۋ.

ذَرَبَ أَذْنُهُ: لوتى تەكى كىرد دىۋپ
دىۋپ ئاۋ لەلۋوتى ھاتە خوار.

ذَرَبَ الْجُرْحُ: بىرىنەكە پىس بوۋ پىۋە
چوۋ، گەۋرە بوۋ.

ذَرَبَ مَهْدُتُهُ: گەدەى تىك چوۋ،
ھەلترشا ۋ (ھو ذرب) ۋ (ك: ذرب)

(ۋەي ذربة) (ك: ذريات).

أَذَرَبَ فُلَانٌ: ھالانكەس زىمانى رەۋان
بوۋ دۋاى ئەۋەى لەۋمىپىش زىمانى

دىگىرا ۋ زىمانى تالۋ ناخۋىش بوۋ.
ذَرَبَ السَّيْفُ وَخَرَهُ: بەمانا (ذربة)

دى ۋ لەمەزھىرى ھەلئىشاۋ

جەۋھەردارى كىردو ئەمجار مىشتو
مالى كىرد، دىگوتىرى: (ذَرَبْتُ فُلَانًا):

ھالانكەسەم تۈرەكەم، رەقىم ھەلساند.
ذَرَبْتُ الْمَرْأَةَ طِفْلًا هَسًا: ئافىرەتەكە
مىندالەكەى راداشت بۆنەۋەى
پىسايى بىكا.

الذُّرَابُ: زەھر.

الذُّرْبُ: دىرىكە تۋشى گەدە دىمىچ
خواردىن ھەزم ئاكا، خۇراكى تىدا
دىمىشىۋ سودى لىۋ ۋەرنەگىرى.

الذُّرْبُ: زىمان پىس، جىنىۋ فروىش،
دىمىدىز.

الذُّرْبُ: زىمان پىس، جىنىۋ فروىش،
دىمىدىز ۋ ئاۋساۋپىيەكە لەملى
ئادەمىزاد پان ھى ئازەل دا پەيدا
دىمىچ ۋ نەخۋىشەكە تۋشى جەمىگ
دىمىچ دىمىگ چاك دىمىتەۋە.

الذِّرْبَةُ: بەمانا (غوددە) دى ۋ (ك:
ذرب).

الْمَذْرَبُ: زوبان.

ذَرَحَ الطَّعَامَ ذَرَحًا: زىنگە سورەى خىستە ناۋ
خۇراكەكەۋە.

ذَرَحَ الشَّيْءَ فِي الرِّيحِ: شتەكەى بەرىدا.

ذَرَحَ لَجْدُهُ: ئاۋى كىردە شىرىمەكەيەۋە
بۆنەۋەى زۆرى.

ذَرَحَ إِذَاؤَتَهُ: قورى لەسوراحىيەكەى
ھەلسوۋ بۆنەۋەى بۆنى خۋىش بى.

ذَرَحَ الشَّيْءَ فِي الرِّيحِ: شتەكەى بەرىدا.

ذَرَّ الزعفران وغيره في الماء: شتیی	زموى دا بلاوى كردموه).
كهى له زمعهفران كرده ناو ناومه.	ذَرَّتِ الْأَرْضُ الْخَبَاتَ: زموى سهرى
الذُّرَّاحُ مِنَ اللَّبْنِ: ماستاو.	رومكهكهى دمرخست.
الذُّرَّاحُ: ژمنگه سوره، حه شمهرمهكه	ذَرَّ عَيْنَهُ بِالذَّرُورِ: چاوى به دمرمانى سبى
له مئيش گهورمتره په لئه په لئه رهش	رشتن.
به جهسته هومن، چهند جوړيكي	ذَرَّ الْجَرْحَ: دمرمانى سبى به برينه كه كرد.
هه په، نه مانه ده كوژرين و وشك	الذُّرَّارَةُ: نهو وردمو تهپو توژميه
ده كرين هوه و ورد ورد دم كرين	له دمرمانى كوتراو په پيدا دمبى
بو كاري پزيشكى به كاردين ه (ك):	الذُّرُّ: ودهو نهوه ه ميروى بچوك ه نهو
ذَرَّارِيح).	گمريدهو قه باره بچوكانهى به هوى
الذَّرِيْعَةُ: بانو، ته پو لكه ي پان و پور.	تيشكى خوړموه كه له په نجهرمو
الذَّرِيْعِي: شتى زور سور، دمگوتري:	كون و كه له بهرموه دپته ژورموه
(أحر ذريحي): زور سووره.	دمر دمكهون
ذَرَّتِ الشَّمْسُ ذُرُورًا: خوړ گزنگى دا.	الذَّرَّةُ: بچوكترين قه باره له همرشتيك
ذَرَّ النَّبْتُ: رومكهكه سهرى دمرهينا	بى.
ذَرَّ لَحْمُهُ: گوشته كهى له پ بوو، كهى كرده	الذَّرُور: نهو دمرمانه سپيهى
ذَرَّ فُلَانٌ ذُرُورًا: فلانكس پيشه سهرى	دمگريته چاوموه يان به برين
سبى بوو.	دمكريه يان نهو خوييهى
ذَرَّ الشَّيْءُ ذَرًّا: شته كهى بهرت و بلاو	به خه يارو تروزي و شتى ترموه
كردموه، دمگوتري: (ذَرَّ الذَّرُورَ):	دمكريه (ك): اذرة).
به سهرى په نجه گاني خوي يان	الذَّرِيْعَةُ: به مانا (الذَّرُور) دى
دمرمانيكى ترى به شته كهى ترموه	الذَّرِيْعَةُ: نهوى نادميزاد ه رمگهزو
ومرد كرد (ومكو نهوه بلئى خويى	نهژاد ه ژن و مندالى بچوك ه
به ته ماته كهوه كرد).	له حه ديث دا هاتووه پيغه مبه
ذَرَّ اللَّهُ عِبَادَهُ فِي الْأَرْضِ: خودا نادميزادى	(دهخ) ژنيكي كوژراوى دى
به ناو زموى دا بلاو كردنهوه.	فهرمووى: (ما هذه تقتل إلْحَقْ خالداً
ذَرَّ الْحَبُّ: دانه وي لكه ي توو كرد (به ناو	فقل له: لا تقتل ذرية ولا عسيفاً).

الْمَدْرَةُ: نالهتی تۆو چانندن.

ذَرَعَ فلان ذَرْعاً: فلانكەس باسكى خوى راکيشا.

ذَرَعَ له عنده: تکای بۆکرد.

ذَرَعَ البعير: لهقاجى حوشرمكهى دا ۵ دمستى حوشرمكهى داخ كرد.

ذَرَعَ فلاناً: لهدواوه باسكى لهملی فلانكەس هالاندو خنكاندى.

ذَرَعَ الثَّوبُ: به قۆل و باسك قوماشمكهى بپوا.

ذَرَعَ الطريق: ريگاكهى بهخييراى بپرى، دمگوترى: (ذَرَعَتِ الناقةُ الفلاةَ):

حوشرمكه بهخييراى ساراكهى بپرى.

ذَرَعَ القَيُّ فلاناً: رشانهوه تهنكى بهكابرا هه لچنىو رشومكه كهوته ناو دممهيهوه لهحهديت دا هاتووه دمفهرموى: (من ذَرَعُ القَيِّ فلا قضاء عليه).

ذَرَعَتِ الدَّابَّةُ الدَّابَّةَ: ولاخهكه پيش ولاخهكه كهوت.

ذَرَعَ ذَرْعاً: شهوو رۆژ رۆيشت ۵ زمانى شپو دريژ بوو.

ذَرَعَ رجلاه: قاچهكانى ماندوو بوون.

ذَرَعَ اليه: تکای له لاکرد.

ذَرَعَ ذَرْعاً: ههنگاومكانى پان و پۆر بون، شهقاوى گهورهى هاويشت.

ذَرَعَ الموت: مردن بلاو بووه، پهتاو

تاعون بلاو بۆوه.

ذَرَعَتِ المرأةُ: نافرهتهكه لهكارکردن دا

دمستى سوک بوون (هي ذراع وذراع).

أَذَرَعَ: بهباسكو مهجهكى شتهكهى گرت، دمگوترى: (أَذَرَعَ الشيء).

أَذَرَعَ فلان: فلانكەس زۆرى گوتو دريژدادپرى كرد.

أَذَرَعَ القَيْسُ: رشومكهى لهدهمى دهرکرد.

أَذَرَعَ ذِرَاعِيه: همدوو قۆلى لهژير جبهو بالتۆكهيهوه هيئايه دمري.

ذَارَعَتِ الدَّابَّةُ وَغِيْرُهَا الطَّرِيقَ: ولاخهكه ههنگاوى دريژى هاويشتن

بۆنهوى بهزوى ريگاكه بپرى.

ذَارَعَ فلاناً الشَّيْءَ: شتهكهى بهفلانكەس فروشت بهگويرهى بال

نهك بهههژمارو گۆتره.

ذَرَعَ المطر: بارانهكه بهئهنهنازهى باليكي نادمميزاد بهزهوى دا رۆجو

۵ بهقهدمر ذيراعيك بۆ قولايى زموى چوووه خوار.

ذَرَعَ فلان: فلانكەس همدوو دمستى بهمرزکردنهوهوه قسهى خوش يان

ناخوشى بۆ خهلك دهمكرد مزدهى دمدا يان ههپشمهى دمكرد.

ذَرَعَ في مشيه: لهرويشتن دا پهل

تَذَرُعُ بِذَرِيعَةٍ: په‌نای برده
بهر بیانوه‌ی ناهمه‌وه بؤ نه‌وکاره.

اسْتَذَرُعُ بِالْشَّيْءِ: شتمه‌کی کرده
مه‌ته‌ل و دیوجامه بؤ فلان نیش.

الْأَذْرُعُ: زمان ره‌وان و قسه‌زان

گورج و خیرا، دم‌گوتری: (قلوهم

أذرع قتل) به‌خیرایی و کت و بری

کوشتیانن.

الذَّرَاعُ: دمست و باسک چ هی

ئاده‌میزاد بی یان هی حیوان بی،

وله‌ی له‌ئادمیزاددا بریتیه له

ئانی‌شکه‌وه تاسه‌ری په‌نجه‌ی

ناو‌مراست، له‌ نازه‌لدا بریتیه

له‌زمن‌دو سمیه‌وه به‌ره‌و ژوور

نامیریکه بؤ بیوانه، نه‌ندازه‌ی

ذیراعی هاشمی سی و دوو په‌نجه‌یه

یان شه‌ست و چوار سانتیمه‌تره

هه‌روا ناوه بؤ نه‌ستیرمه‌ک

که‌له‌شیوه‌ی ذیراع دایه.

ذِرَاعُ الْقَنَاةِ: لای پی‌شه‌وه‌ی رمب.

الذَّرْعُ: نه‌ندازه، دم‌گوتری: (ذَرَعُهُ

کذا) نه‌ندازه‌ی نه‌ومنده‌یه

تواناو وزه، دم‌گوتری: (ضاق به

ذرعی) له‌وزم دا نه‌ماوه نه‌متوانی

چیدی بی‌دمنگ بم.

الذَّرْعُ: کوخته دیوجامه

راوچی خو‌ی له‌پاشمه‌وه‌ی دا

دمشارینه‌وه.

راوه‌شانندن بؤ‌شه‌وه‌ی پال‌پشتی
رو‌یشتنه‌که‌ی بکه‌ن، دم‌گوتری: (ذَرَعُ
بیدیه).

ذَرْعُ فِي السَّبَاحَةِ: له‌مه‌له‌کردن دا

بالی کردنه‌ومو په‌لی هاو‌یشتن.

ذَرْعُ السَّعِيرِ وَلِه: حوشرمه‌کی

پی‌وه‌ند کرد به‌مجوره‌ جه‌بلیکی

به‌نیوان لوته‌وانه‌وه دمستی

حوشرمه‌که‌دا قایم کرد، یان زیده‌ی

ریشه‌مه‌که‌ی به‌قاجی به‌سته‌وه.

ذَرْعُ فَلَانًا: له‌دواوه‌ قو‌لی له‌ملی فلان

ومره‌ی‌ناو خنکاندی

کوست، دم‌گوتری: (ذَرْعُ لِي شَيْئًا

من خيره): برپکی له‌هه‌والی خو‌ی

پیدام، هه‌روا دم‌گوتری: (فلان ذَرْعُ

بینا هذا): فلان‌کس بوو به‌هوکاری

نه‌وه‌ی نیوانمان.

إِنذَرُعُ: پی‌شکه‌وت و چووه پی‌ش.

إِنذَرُعُ فِي السَّيْرِ: له‌رو‌یشتن سه‌رگه‌ر

که‌وت و که‌وته رو‌یشتن.

تَذَارَعُوا الطَّرِيقَ: پی‌ش‌بر‌کییان کرد

له‌برپنی ری‌گاکه‌دا به‌خیرایی

ری‌گاکه‌یان بری.

تَذَرُعُ السَّعِيرِ: حوشرمه‌که له‌رو‌یشتن

دا هه‌ه‌نگاو‌ی په‌انی هاو‌یشتن،

دم‌گوتری: (تَذَرُعُ فِي السَّيْرِ).

تَذَرُعُ فَلَان: فلان‌کس زوری چه‌نده‌او

قسه‌ی زوری کرد.

الذَّرْعَةُ: هُوَ كَارُو سَهْمِهِ بِه بُوْشْت.

الذَّرْعُ: هَمَزِينْدَمُورِيَك لَه سَمَر خُو
بِرَو او هَمَنگاوِي دَرِيژ بَهَاوِي جَا
حُوشْتَرِي يَ اَنَسَب بِي يَان شَتِي تَر.
الذَّرِيعُ: بَه مانَا (الذَّرْع) دِي،
دَمگوتَرِي: (مُوت ذَرِيع) مُردنِيكي
بَه مِرِلَاوَه كَه سَ فَرِيَا مُردو نَاشْتَن
ناكَهوِي ۵ (أَمَر ذَرِيع) كَارِيكي
بَه رَهراوان و زُورَه ۵ (وَأَنَا ذَرِيع لَه
عندَه) مَن لَای نَهو تَكاكَا رَم بُوِي.

الذَّرِيعَةُ: نِيشَانَه مِکَه دَا دَمَنَرِي خَه لَکِي
لَه سَمَرِي فِيزِي تَفَه مَنگِجِي مَتِي دَمِين ۵
دِيوَجَامَه و کُؤَخْتَه يَ رَاوَجِي ۵
سَهْمِبِه و هُوکَا رِي شَت.

الْمِذْرَاعُ مِنَ الدَّابَّةِ: قَاحِي و لَآخَه
نَه سَبِي بِي شِرْكِي ۵ لَإَهَالِي دُول و شِيو
۵ گُونَدِي بَجُوك بَجُوكِي نَزِيك
بَه شَارَه (ك: مِذْرِع و مِذَارِيع).

الْمِذْرَعُ مِنَ النَّاسِ: كَه سِيكَه دَا يَكِي
عَمَرِه بِي و بَاوَكِي نَا عَمَرِه يَان
كَه سِيك بَنَه مَالَه يَ دَا يَكِي خَانَه
دَا نَتَرِي لَه بَنَه مَالَه يَ بَاوَكِي.

الْمِذْرَعُ مِنَ الدَّابَّةِ: نِيَوَانِي دَوو
نَه زَنُوِي و نَاوَكِي.

ذَرَقَ الذَّمْعُ ذَرَفًا وَ ذَرَفًا وَ ذَرِيفًا: فَرَمِي سَكِي
دَا بَارِين.

ذَرَقَتِ الْعَيْنُ: جَاوَمَكَه فَرَمِي سَكِي
رُزَانَد.

ذَرَفَ الذَّمْعُ ذَرَفًا: فَرَمِي سَكِي بَارِين.

ذَرَقَتِ الْعَيْنُ دَمْعَهَا تَذَرِيفًا
و تَذَرَفًا: جَاو فَرَمِي سَكِي رُزَانَدَن.
ذَرَقَ عَلَى الْخَمْسِينَ مِنَ السَّنِينَ:
لَه پَه نَجَا سَالِي تِي پَه رَانَدُو تَه مَهَنِي
هَه لَکَشَا.

ذَرَقَ فَلَانًا الشَّيْئَ: فَلَانَكَه سِي
بَه سَمَر شَتَه كَه دَا نَا گَا دَا رَكُرَد.

ذَرَقَ الْمَوْتَ: گَه يَان دِي يَه شَمَرَاي
مُردن و مَه رَكِي نِيشَان دَا.

تَذَارَفَ دَمْعُهُ: فَرَمِي سَكِي رَهوَان
بَوُون، دَم شُگوتَرِي: (رَايَت قَدْحَا يَ
يَدَه يَتَذَارَفُ) پَه رَدَا خِي كَم بِي نِي
بَه دَم سَتِي هَوَه دَلُؤْپ دَلُؤْپ نَاوِي لِي
دَم تَكا.

اسْتَذَرَفَ الضَّرْعُ: گَوَانَه كَه وَاي لِي
هَاتَبُو تَه مَاعِي دُوشِينِي لِي بَكَرِي.
اسْتَذَرَفَ الشَّيْئَ: شَتَه كَه يَ گُوشِي و
دَا پَه كَانَد.

الذَّرَافُ: گُورج و گُول.

الْمَذَرَفُ: شَوِينِي فَرَمِي سَك ۵ (ك:
مَذَارِف).

ذَرَقَ الطَّائِرُ: بَا نَدَمَكَه جِي قَنَه يَ كُرَد،
دَمگوتَرِي: (كَلَام يَذَرِق عَلِيَه) فَسَه يَ
نَاشِيرِين و پَرُو پُوج.

ذَرَقَ عَلَى النَّاسِ: و تَه يَ نَابَه جِي و
نَاشِيرِينِي نَارَا سَتَه يَ خَه لَکَه كَه كُرَد.
أَذَرَقَ الطَّائِرُ: بَه مانَا (ذَرَقَ دِي).

أَذْرَقْتَ الْأَرْضُ: زمويه که گیای
 حنمدقوقی لی پروا، (حنمدقوق
 گیایه کی خورسکه و سالانه دمروئ و
 دمکری به نائف).

ذَرَقُ اللَّبَنِ: ماسته که ی تیکه لای
 ناوکرد.

الذَّرَاقُ: جیقنه ی بالنده (په له و من).

الذَّرَقُ: به مانا (الذراق) دی.

الذَّرَقُ: حنمدقوق؛ گیایه که
 خورسکه و سالانه په و دمکری
 به نائف.

ذَرَا ذُرَا: به حه وادا فری، به حه وادا
 بلا و بووه.

ذَرَا فلان: فلان به گورجی رویی.

ذَرَا الشَّيْ: شته که که و ته خوار.

ذَرَا فَره: ددانی که و تنه که لبه ی
 هه لومرین تیزاییان نه ما.

ذَرَا حَدُ نابه: تیزایی که لبه ی نه مان،
 هیزی برینیان نه ما.

ذَرَا الیه: بهرز بووه، چو بو لای.

ذَرَاتِ الرِّيحِ التَّرابِ ذُرَا و ذریا: رمشه باکه
 توزو خوئه که ی بلا و کردمده
 به حه وادا.

ذَرَا الْحَبِّ: دانه و پله که ی به باکردو
 کاوکوتی لی جیا کردمده.

ذَرَا اللهَ الْخَلْقَ ذُرَا: خودا مه خلوقاتی
 دروست کردمده.

أَذْرَتِ الرِّيحُ التَّرابَ: رمشه با تمپو

توزمکه ی بلا و کردمده.

أَذْرَتِ الْعَيْنُ دَمْعَهَا: چاومکه
 فرمیسی باراند.

أَذْرَا الشَّيْءُ: شته که ی هاویش،
 دمگوتری: (أذرت الدابة را کبها):

و لآخه که سوارمکه ی له سه رپشتی
 خوی فری دا ه همروا دمگوتری:

(أذری رأسه بالسيف).

ذَرَّتِ الرِّيحُ التَّرابَ:

رمشه باکه گل و خوئه که ی بلا و
 کردمده، دمگوتری: (ذری تراب)

المعدن): گلی کانه که ی پشکنی
 بو دوزینه و ی زیر.

ذَرَى الْحَبِّ: دانه و پله که ی به رباداو
 شمنی کرد.

ذَرَى فلاناً: په نای فلانکه سی داو
 پاراستی ه مه دخی کرد.

تَذَرَى الْقَطِيعُ: جه لبه به حه یوانه که
 کویونه و هه هندیکیان خویان

خسته په نا هندیکیان، یان خویان
 له بر سرما و رمشه با خویان

له په نا درکه شاخ و درخت دا
 په ناداو خویان شاردمه و.

تَذَرَى بفلان: خوی خسته په نا
 فلانمه و بوئه و ی دالده ی بدا.

الذَّرْوَةُ: تۆپه لاک، لای سهروی شت.

تَذَرَى بني فلان وفيهم: له دیارترین
 پیای و نه و بنه ماله نافرمتی خواست.

استذرى: بهمانا (تذرى) دى.

الذُّرَا: ئەو شتەى خۆتى لەپەنادا
دەشارىيەو، خۆت دەخەپە
پەنايەو، دىگوترى: (أنا في ذرى
فلان): من لەسىبەرى فلان كەس
دام ە فرمىسكى رزاو ە تەبيەتو
سروشتى نەرمو نيان.

الذُّرى: ناوہ بۆ ئەو خشتو خۆلەى با
دەمبا ە فرمىسكى رزاو.

الذُّرَارَةُ: ناوہ بۆ ئەو وردەو
خاشاكەى لەدانەوئەلەى بەشەن گراو
دەكەوئەتە خوار.

الذُّرُّ: بەش و لاپەنىك، دىگوترى:
(بلغني ذرؤ من القول): سەرمەداوئىكى
قەسكەم دەست كەوتوو، كەمىكى
هەوالەكەم زانىو ە قەسەى
بەتوانچ و تويكلاوى.

الذُّرَّةُ: زورپات، كەنمە شامى؛
دانەوئەلەى كە دەهاپەردئو دىگوترى
بەنان.

الذُّرْوَةُ: تۆپەلاك و دوندى شت،
دىگوترى: (هو في ذرْوۃ النسب وعلی
ذُرْوۃ الشرف).

ذُرُّ اللیل: ساتە سەرمەتايەكانى شەو.

المِذْرَى: شەن و سىلك؛ دارىكە
سەرىكى و مكوو پەنجەكانى دەست
وايە گرشەى پى ئەمەيوو ئەو ديو
دىگوترى دانەوئەلەى پى شەن دىگوترى و

كاوگوتەكەى پى لەدانەوئەلەكە
جیادەكوتەو.

المِذْرَوَان: دولایەنى شت ە ئەمبەرو
ئەویەرى شت ە دووشان، دىگوترى:
(جاء ينفذ مِذْرِيه): هات شانى
هەلەمەكاندەیان دىگوترى: (قَنَّعَ
الشَّيْبُ مِذْرَوِيه): پىرى لەسەر
دوولاجانگى هەلەنىشتوو.

المِذْرَاة: بهمانا (المِذْرَى) دى.
ذَعْدَعَت الرِّيحُ الشَّجَر: رەشەباكە
درەختەكەى خستە جەم و جۆل و
راوشاندن.

ذَعْدَعُ التَّرَاب: گۆل و خۆلەكەى
بەباگرد.

ذَعْدَعُ فُلان المَال: فلانكەس مال و
سامانەكەى پەخشان و تەخشان كرد،
دىگوترى: (ذَعْدَعُهُم الدَّهْر): رۆزگار
پەرت و بلاوى كردنەو.

تَذَعْدَع: داپوخا و هاپەى كرد،
دىگوترى: (تَذَعْدَعُ البَاءُ والشَّعْر):

دیوارمە روخا، موومكان هەلومرینە
الذَّعَاذُع: خورماى بلاوہ بوو،
دىگوترى: (تفرقوا ذَعَاذُع) بلاو
بوونەو هەریەكەیان كەوتە
شوئنىك.

الذَّهْذَاعُ: نەینى بلاوكەرمو،
دوزمان و هیتە گێر.

ذَعْرَةُ ذَعْرًا: ترساو سەرسام بوو.

أَذْعَرُهُ: بهمانا (ذَعْرُهُ) دئ.

تَذَعَّرُ: ترسا ۵ بؤ موطاومعهی
(ذَعْرُهُ) دئ.

إِنذَعَرَ: ترساو راجلهکی.

الذَّاعِرُ: ترساوو ترسنوؤك ۵
لهحمدیث دا هاتووو دمفهرموی: (لا
يزال الشيطان ذاعراً من المؤمن)،
دمگوترئ: (رجل ذاعِرٌ پیاویکی
عهپیدارو نامرده.

الذَّعْرُ: ترسو لمرز.

الذَّعْرَةُ: چۆلهکه کلک ههئسهنگینه،
زۆر ترسنوؤکه لهولاتی میصر پیی
دمگوترئ (ئهبو فصاده) لهولاتی شام
پیی دهئین: (أَم سَكَعَكْ) لهعیراق
پیی دمگوترئ: (زیطه و زطراطه).

الذَّعُورُ: ترسنوؤك سوكه ئافرمتیك
زۆر بترسی لهقسه و قسهئوؤك و
قسهی ناشیرین.

ذَعَفَ ذِعَانًا: مرد لهناوچوو.

ذَعَفَ فَلَانًا ذَغْفًا: ژمهري کوشندهی دا
بمفلان.

ذَعَفَ الطَّعَامُ: ژمهري کرده ناو
خۆراکهکهوه.

أَذْعَفُهُ: بهخیریایی کوشتی.

إِذْعَافٌ: شاگهشکه بوو دئی پچرا.

الذُّعَافُ: ژمهري کوشندهی ههلاهیل
۵ (موت ذعاف): مردنی خیرا،

دمگوترئ: (حَيَّةٌ ذَعَفَ اللُّعَابُ):

مارئکه ژمهرمکهی کوشندهو خیرا
کوژه.

ذَهِنَ ذَغْنًا: ملکهچ بوو ژئربار بوو.

أَذَعَنَ: ملکهچ بوو راستگۆ بوو هاته
ژئربار، دمگوترئ: (أَذَعَنَ بِالْحَقِّ)
دانی به حهق دانا.

المِذْعَانُ: وشتری سهرنهرم،
ئادهمیزادی گۆی بیستو گۆی
پادپیر.

ذُذْنَفٌ: لارو لهنجهی کرد، ههئسوړو
داسوړی کرد.

ذُذْنَفُ الْجَرِيحِ وعلیه: بریندارمهکی
کوشت، پهلهی کرد لهگیان
دهرچوونی.

ذَفِرَ الثَّبْتُ ذَفْرًا: گژوگیاکه زۆر بوو.

ذُذْنَفُ الشَّيْئِ: شتهکه بؤ
نهخۆشهکهی زۆر کهسکون بوو
ومکوو میسک بۆنی بلاوهی کرد، یان
بۆگهنی زۆری لی هات ومکوو بۆنی
سیر بلاو بووه (هو ذَفِرَ وهي ذَفِرَةٌ) ۵
(هو أَذْفَرُ وهي ذَفْرَاءُ).

إِسْتَذْفَرَ بِالْأَمْرِ: سور بوو لهسهر کارمهکو
بهوره بهرزیهوه لهگزی راجوو.

الذُّفْرِيُّ مِنَ الْخَيْرَانِ وَالْإِنْسَانِ: نهو
ئیسقانهی پشت گوئچکهیه.

ذَفُّ الطَّائِرُ ذَفًّا وَذَفِيفًا وَذَفَافَةً: بالنذمكه

پهله‌ی کرد.

ذَفُّ الْأَمْرِ ذَفِيفًا: کارمه گونجاو نامادمبوو

به‌یلمست بوو.

ذَفُّ عَلَى الْجَرِيحِ: پهله‌ی کرد له‌گیان

دمرجوونی بریندارمه‌کو ته‌واوی

کرد.

أَذَفُ الْجَرِيحِ: به‌مانا (ذَفَّ عَلَيْهِ) دئ.

ذَافُ الْجَرِيحِ وَعَلَيْهِ وَلَهُ: به‌مانا

(أَذَفَهُ) دئ.

ذَفَفْتُ بِهِمُ السُّنُوبُ: نازه‌له‌کان

(ولاخه‌کان) په‌له‌یان کرد له‌رویشتن دا.

ذَفَّفَ فُلَانٌ: فلانکس گهرمسو

نامیری کاروان و قافله‌که‌ی که‌م

کردموه و لاخه‌کانی سوکیار کردن.

ذَفَّفَ فُلَانًا وَعَلَيْهِ: به‌مانا (أَذَفَهُ) دئ

ه له‌مه‌دیشی ئیبینو مه‌سعوددا

هاتوو ده‌لئ: (فَلَذَفَفْتُ عَلَى أَبِي

جَهْلٍ) همروا دمگوترئ: (ذَفَّفَهُ

بِالسَّيْفِ) به‌شمشیر خیرا گیانی

دمرجواند.

إِسْتَفَّ الْأَمْرُ: کارمه گونجاو رَنَك

که‌وت.

الذَّفَافُ: ژمه‌ری کوشندمو هه‌لاهیل ه

شتی که‌م، دمگوترئ: (مَاءُ ذَفَافٍ)

ناوی که‌م.

الذَّفَافُ: ژمه‌ری کوشنده ه شتی که‌م

ه خَوْشِرْوَوُ سَوَكَه‌لَه ه (ك: ذَفَفٌ).

الذَّفُّ: دمگوترئ: (سَمِعْتُ ذَفًّا نَعْلَهُ)

دمنگی ته‌په‌ی نه‌له‌مکانیم گوئ لی

بوو.

الذَّفَفُ: به‌مانا (الذَّفُّ) دئ.

الذَّفِيفُ: که‌م ه خَوْشِرْوَوُ سَوَكَه‌لَه،

دمگوترئ: (مَوْتُ ذَفِيفٍ) مردنی

خیره (سَيْفٌ ذَفِيفٌ): شمشیری

برنده و تیز، دمگوترئ: (صَلَاةُ

ذَفِيفَةٍ) نویژی کورت و سوکه‌له،

و مگوو نویژی ری‌بوار ه قَالَوْنِجَه

نیرینه.

الْمُذَفَفُ: دمگوترئ: (سَهُمٌ مُذَفَفٌ):

تیری خیرا روو سوک.

ذَفَفْتُ الدَّابَّةَ ذَفْنًا: لغاوه‌که‌ی

شکرده له‌رویشتن دا.

ذَفَّنَ فُلَانٌ عَلَى يَدِهِ أَوْ عَلَى عَصَاهُ:

فلانکس چه‌ناکه‌ی خوی له‌سهر

ده‌ستی دانا یا‌ن چه‌ناکه‌ی خسته

سهر گۆ‌چانه‌که‌ی.

ذَفَّنَ فُلَانًا: مسته کۆله‌ی له‌چه‌ناکه‌ی

فلانکس دا.

ذَفَّنَ ذَفْنًا: چه‌ناکه‌ی درئز بوو.

ذَفَّنَ الذَّلُّو: لژیوی دۆلجه‌که‌ی خوار کرد.

ذَفَّنَ عَلَى يَدِهِ أَوْ عَلَى عَصَاهُ:

به‌مانا (ذَفَّنَ) دئ.

الذَّفِيفَةُ: نه‌و به‌مرزاییه‌ی گهرنده که

ذَكَرَ الشَّيْءَ لَهُ: شته‌ک‌هی تیگه‌یاند، پیی گوت.

ذَكَرَ حَقَّهُ: مافی خوی باراست.

ذَكَرَ ذِكْرًا: بیرهومری باشه و چاک‌ی له‌بهرکرد ه (هو ذِکْرٌ وهی ذِکْرَةٌ).

أَذْكَرَتِ الْمَرْأَةُ وَغَيْرَهَا: نافرته‌که کورپی بوو (فَهِیَ مُذَكِّرٌ).

أَذْكَرَتِ فُلَانَةً: فلان نافرمت لهرموشت دا لاسایی پی‌اوانی کرده‌وه.

أَذْكَرَ الْحَقُّ عَلَيْهِ: حه‌ق و راستی بالاده‌ست کرد، حه‌قی راگه‌یاند.

أَذْكَرَ فُلَانًا الشَّيْءَ: وی له‌فلان کرد شته‌ک‌هی بیته‌وه یاد.

ذَاكِرُهُ فِي الْأَمْرِ: دهرباره‌ی کاره‌که وتو ویز‌ی له‌گه‌ل دا کرد.

ذَكَرَ السَّيْفَ وَالْفَأْسَ: پو‌لای خسته‌ی سهرنووی شمشیرکه یان نووکی پارچه‌که ه

ذَكَرَ الْكَلِمَةَ: وشه‌ک‌هی به‌شیوه‌ی واگوت بو نیرینه‌ی به‌کاری.

ذَكَرَ الْفَأْسَ: ناموزگاری خه‌لکه‌ک‌هی کرد.

ذَكَرَ فُلَانًا الشَّيْءَ وَبِهِ: شته‌ک‌هی بیر فلانک‌ه‌س هیتایه‌وه.

إِذْكَرُهُ، أَذْكَرُهُ، إِذْكَرُهُ: به‌مانا (ذِکْرَةٌ) دی.

دم‌که‌وپیته نیوان چه‌ناگه‌و قولک‌هی گهردن ه خوار ناوک ه پارچه‌ی داریک‌ه مؤسیقاژمن له‌کاتی مؤسیقالیدان دا چه‌ناگ‌هی ده‌خاته‌ی سهر ه (ك: ذواقن).

الذِّقْنُ: لای خواروی چه‌ناگ‌ه، کو‌تایی به‌یه‌ک گه‌یشتنی ه‌مردوو لای ریش ه له‌پهن‌دی پی‌شینان دا هاتوو‌ه ده‌لئ: (مُثَقِّلٌ اسْتَعَانَ بِذَقْنِهِ) کو‌لی گران‌ه‌و به‌ته‌مایه‌ی چه‌ناگ‌هی هه‌ندیک‌ی له‌سهر سوک بکا ه به‌که‌سیک ده‌گوتری: پشت به‌که‌سیک ببه‌ستنی هیچی له‌بارانه‌بی، یان له‌خوی بی ده‌سه‌لات تر بی.

ذَكَرَ الشَّيْءَ ذِكْرًا وَذِكْرًا وَتَذْكَارًا:

له‌بهری کرد ه خسته‌ی یادومری خو‌یبه‌وه ه ناماده‌ی کرد ه بیر ک‌هوت‌ه‌وه ه دوا‌ی نه‌وه‌ی له‌یادی چوبوم‌وه هاته‌وه یاد‌ی و به‌زوبان گوتیه‌وه.

ذَكَرَ فُلَانَةً: خوازبینی فلانه‌ی نافرمتی کرد بو‌نه‌وه‌ی بی‌کاته‌ی هاوسهری خوی.

ذَكَرَ اللَّهُ: یاد‌ی خود‌ای کردو ستایشی کرد.

ذَكَرَ الْيَغْمَةَ: سوپاس‌گوزاری نیعمه‌ته‌ک‌هی کرد.

ذَكَرَ النَّاسَ: پاشه‌ی مله‌ی باسی خه‌لکی کرد

ه عه‌یب و له‌که‌کانیانی خسته‌نهره‌و

قورشان دمه‌رموی: هَذَا الَّذِي يَذْكُرُ آلَهُتْكُمْ.

تَذَاكَرُوا فِي الْأَمْرِ: دهمبارمی کارمکه
وتو وئیزیان کردو کهوتنه قسهو
دهمهدهمی.

تَذَاكَرُوا الشَّيْءَ: شتمکهیان باس
کرد، بیریان هاتهوه.

تَذَكَّرَتْ فَلَانَةٌ: فلان نافرمت
لهههئسو کهوتا لاسایی پیایو
کردموه.

اسْتَذَكَرَ فَلَانًا: داوه دمزییهکی
لهپه نجهی فلانکس بهست بو
نهوهی شتمکهی لهبیر نهچی،
کارمکهی لهیاد نهچیتهوه.

اسْتَذَكَرَ الْكِتَابَ: کتیبهکهی
خویندموه بوئهوهی لهبیری بکا.
الْمُذَكِّرَةُ: توانای نهفس لهسر
بهراورد کردنی نهزمونی رابردوو
سرلهنوئ بهکارهینانهومیان.

التَّذَكُّرَةُ: هوکاری یادخستنهوهو
بیرهینانهوهی پیویستیات
پسوئلهیهکی تایبهتییه بوئاو
شهمه ندمفهرو تهیارمو سینهماو
نهوجوره شتانه بهکاردی.

الْمُذَكِّرُ: دمنگو صهءا ه نوئزو
پارانهموه لهخودا، یادگردنهوهی
خودا ه فورئانی پیروژ (ذکر الدین)
چهکی قهرز.

الْمُذَكِّرَةُ: پارچهیهک پؤلا بخریته
سمرنووی شمشیر یان پاچ.

الْمُذَكِّرُ: پیچهوانهی مینه ه وانیکی
نییرینه ه ئاسنی چاکو پتهوو
وشکو رهق، دمگوتری: (رجل ذکر)
پیایوکی نازاو ملنه دمر ه بارانی
قهتره گهوره ه قسهی رهق.

الْمُذَكِّرَةُ: پیچهوانهی مینهیی.
الْمُذَكِّرُ: دمگوتری: (رجل ذکر)
پیایوکی زیرهکو وریاو بیرتیژو
زاکیره باشه ه ئاسنی پتهوو رهق.

الْمُذَكِّرُ: پیایوکی همرکوری ببن یان
نافرمتیک همر کسوری بین،
دمگوتری: (أرض مذكر) زموییهکه
ههر رومکی نییری لی دمروئ ه (فلاة
مذكر) سارایهکی کاکی بهکاک
ترسناکه پیاونهبی ناوئری پیی دا
بروا.

الْمُذَكِّرُ: دمگوتری: (داهية مذكر)
بهلایهکی سامناکه پیایو بهجهرگ
نهبی خوئ بؤراناکیری ه (طريق
مذكر) ریگایهکی ترسناکه.

الْمُذَكِّرُ: نییر؛ پیچهوانهی می،
دمگوتری: (يوم مذكر) رۆژیکی
سامناکو هورسه ه (سيف مذكر)
شمشیریکی جهوههرداره.

الْمُذَكِّرَةُ مِنَ النِّسَاءِ: نافرمتیک
لهههئسو کهوتی دا لاسایی پیایو
بکاتهوه.

الْمُذَكِّرَةُ: دمفهری تیبینی،

- دەفتەرى پادموهرى ۋە پادداشتو
 رونکردنەوى ھەندى مەسنەلە
 پېشكەش بەدادومر دەگىرى.
 اَلْمَذْكُور: دەگوتىرى: (رَجُلٌ مَذْكُور)
 پياۋىكە ناوو ناوبانگى باشى ھەيە
 ذَكَّتِ النَّارُ ذُكُورًا وَذَكَاءً: بلىسەى
 ناگرمەكە پەرمەى سەند.
 ذَكَّتِ الشَّمْسُ: گەرمەى خۆر بەھىز بوو
 تاۋى ستاند.
 ذَكَّتِ الْحَرْبُ: شەرى ھەنگىرسا.
 ذَكَّتِ الرِّيحُ: بۇنەكە بلاۋ بوو ھەكون
 كەلەبەرى گرتتەو، دەگوتىرى: (زَكَ
 الْمَسْكُ) بۇنى مەسكەكە بلاۋ بۆۋە.
 ذَكَى الشَّاةُ: مەپمەكەى سەربەرى.
 ذَكِيَّ فُلَانٍ: فُلَانكەس زىرەك بوو ۋە (ك:
 اذكياء).
 ذَكُو فُلَانٍ: بەمانا (ذَكِي) دى، دەگوتىرى:
 (ذُكُو قَلْبِهِ) دى ھوشيار بۆۋە.
 اَذَكَّتِ السَّحَابَةُ: ھەورەكە جار دوا
 جار بارانى باراند.
 اَذَكى النَّارُ: ناگرمەكەى ھەنگىرساند،
 دەگوتىرى: (اَذكى الحرب) شەرى
 بەرپاكر ۋە (اَذكى عليهم العيون)
 جاۋى بۆگىپا.
 ذَكى فُلَانٍ: فُلَانكەس زىرەك بوو
 بەھۋى ئەزمۇونى زۆرۈ لىۋتەدان ۋە
 كەوتە سالەومو ھەلەوبوو، جەستەى
- زىل بوو.
 ذَكَى الْفَرَسُ: نەسپەكە لەتەمەنى
 جوانوئەتى تىپەرى.
 ذَكَى النَّارُ: بەمانا (ذَكَاهَا) دى.
 ذَكَى الشَّاةُ: مەپمەكەى سەربەرى ۋە
 قورئان دەفەرمۇى: (وَمَا أَكَلِ السَّبُعُ
 إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ).
 استذكت النَّارُ: بەمانا (ذَكَّتْ) دى.
 الذَّكَاءُ: بلىسەى ناگرمەكە پەشكۈ ناگىرى
 گەشاۋە.
 الذَّكِيَّةُ: باۋەشىن، ئامىرى ناگىرى
 گەشانەو، پان جەرخى ناگىرى
 كەرنەو ھە شقارتە.
 الذَّكِيَّةُ: نَارِ ذَكِيَّةُ: ناگىرىكە
 بلىسەو گىپمەكەى بەتەۋمە.
 ذَلَفَ الْأَلْفُ ذَلْفًا: لوتى بارىكو بچوك
 بوو ھەگەورمە پان ۋەش بوو (ھو
 اذلف وهي ذلفاء) ۋە (ك: ذَلَفَ).
 ذَلَّقَ اللِّسَانُ ذِلَاقَةً: زوبانى تىز بوو، دەم
 قەرمەباغ بوو.
 ذَلَّقَ السَّكْبَنَ وَغَرَهُ: كىردەمەكەى تىز كرد.
 ذَلَّقَ الصَّوْمَ وَغَرَهُ فُلَانًا: رۆژۈ گرتىن ۋە كەم
 خواردن فُلَانكەسى لاۋاز كرد.
 ذَلَّقَ السَّنَانَ وَاللِّسَانَ ذَلْقًا: رەمبەكە پان
 زوبانى تىزۈ بەرپشت بوو، (ھو
 اذلق).
 ذَلِقَ السَّرَاجُ: چىراگە روناكەى دا

دموروبهری روناک کردموه.

ذَلِقَ فلان: فلانکەس دلهراوکی توش بوو.

ذَلِقَ مِنَ الْعَطَشِ: لهتینوان خهريک بوو بخنکی ه لهحهدهت دا هاتووه: (ذَلِقَ يَوْمَ أَحَدٍ مِنَ الْعَطَشِ)، (هو ذَلِقَ وَهِيَ ذَلِقَةٌ).

ذَلِقَ اللسان ذلاقة: بهمانا (ذَلِقَ)دئ.

أَذَلَقَ فِي الرَّمِي: پهلهی کردلههرمی کردن دا.

أَذَلَقَ السَّكِينُ: بهمانا (ذَلَقَهُ)دئ.

أَذَلَقَ الصَّوْمُ وَغَيْرُهُ فلاناً: بهمانا (ذَلَقَهُ)دئ ه دمگوترئ: (أَذَلَقَنِي قَوْلُهُ) قسهکهی نهوهندهی مانسو کردم ههتا پئی لاواز بووم.

أَذَلَقَ السِّرَاجَ: چراکهی هه لکرد روناکئ کرد.

أَذَلَقَ الضُّمْبُ: ناوی کرده کونی سوسه مارمکهوه بۆئسهوهی لهکونهکهی بیته دهر.

ذَلِقَ السَّكِينُ وَغَيْرُهُ: بهمانا (ذَلَقَهُ)دئ.

ذَلِقَ الْفَرَسُ: نهسپهکهی کزو لاواز کرد.

ذَلِقَ اللَّيْنُ: شیرمهکی تیکه ل بهماوکرد، ناوی کرده شیرمهکهوه. ذَلِقَ الضُّمْبُ: بهمانا (أَذَلَقَهُ)دئ.

إِذْذَلَقَ: شتهکه تیز بوو.

الذَّلَقُ: تیزو برهر، دمگوترئ: (لسان ذَلَقَ) زوبانی تیزو رهوان ه ههرشتیک تیزو کاریگهر بی.

الذَّلَقُ: زوبانی تیزو رهوان.

الذَّلَقَةُ: لهههموو شتیک تیزاییهکهی.

الذَّلَقُ: لهههموو شتیک دا قهراخو تیزاییهکهی.

المِذْلَاقَةُ: حوشتری خوشرۆ.

تَذَلَّلَ: هه ئبهزو دابهزی کردو شل بوو، شوڤر بۆوه.

الذَّلْذَلُ وَالذَّلْذَلُ: کراسی درئز ه جزداشه، (ك: ذَلَّذِلَ) ه دمگوترئ:

(شَمِرَ ذَلَّذَلْكَ لِهَذَا الْأَمْرِ): داوینت بۆ

نهوکاره به لادابکهه (فرس خفیف الذَّلَّذَلُ): نهسپیکی کلک بجوکه.

ذَلَّ: لاوازو ملکهج بوو، سوکایهتی پی کر او قبولی کرد.

ذَلَّتِ الدَّابَّةُ: ولاخهکه ژێربار بوو ملی دا.

ذَلَّ لَهُ الْقَرَالِي: بهناسانی سه رهواي بۆ دئ.

ذَلَّلَ السَّحَابَ: بارانیك له سمر خو بیاریو هه وره بروسکهی تییدا نه بی.

أَذَلَّ فلان: فلانکەس هاوه له کانی زهلیل و بی دمه لآت بوون.

أَذَلَّ فلاناً: فلانکەسی زهلیل و بی

دسه لات کرد ۵ به زلیل و بی دسه لات
لهقه له می دا.

ذَلْمَةُ: گمردنکه چی کرد، ناسانی کرد،
رامی کرد، دمگوتری: (ذُلُّ الْكِرْمِ):
میومگه هی شوه ترپی هکانی
بهیدمست بوون.

ذَلَّلْتُ: بُو موطاومعهی (ذَلَّلْتُ) دئ.

اسْتَذَلُّهُ: به مانا (أَذَلُّهُ) دئ.

الذَّلُّ: زهلیلی و بی دسه لاتی ۵
سوکایه تی پی کردن.

الذِّلُّ: به مانا (الذِّلُّ) دئ ۵ ریگایه ک
زور پیخوست گرابی.

الذَّلُولُ: ریگای ناسان و بوار خوش ۵
ولاخی ژیربارکراوو جلهو نهرم ۵
حوشتری خوش بارو سهرنهرم.

الذَّلِيلُ: لاوازو بی دسه لاتو ناچار،
مالو خانووی نهوی ۵ ریگای
ناوهدان و پیخوست کراوه درهختیک
هه موو گهس دهستی بگاتئو
بهناسانی بهرمگهی لی بکه نهوه.

ذَمَّرَ الْأَسَدُ ذَمْرًا: شیرمه نه پاندی.

ذَمَّرَ فُلَانٌ: فلانکس رقی هه لسا
هه ره شهی کرد، دمگوتری: (جاء عمرُ
ذامراً): عوممر به شیوهی هه ره شهوه
هاتو رقی هه لسابوو چاوی لی سور
بیونهوه.

ذَمَرَتِ النَّارُ: ناگره که هه لکیر سا.

ذَمَرَتِ النَّارُ: ناگره که هه لکیر ساند.

ذَمَّرَ فُلَانًا عَلَى الْأَمْرِ: فلانکس هی هه لئا
له سهرکردنی کارمه.

ذَمَّرَهُ: هه لئا، ته شجیعی کرد ۵
له هه دیشیک دا که هه
گیراویه تیه وه دمفرموی: (الأوان
الشیطان قد ذَمَّرَ حَزْبَهُ).

ذَمَّرَ الْأَمْرَ: شته که هی مه زندمکرد.

تَذَمَّرُوا: خه لکه که هه ندیکیان
هه ندیکیانیا هه لئا بُو شهر ۵ سهر
زه نشتی به کریان کرد ۵ له هه دیشی
نویژی ترس دا هاتوو دمفرموی:
(فذامر المشركون وقالوا: هلاکنا محلنا
عليهم وهم في الصلاة).

تَذَمَّرَ: سهر زه نشتی خوی کرد له سهر
شتیکی له دستجوو ۵ رقی هه لسا ۵
ناپازی بوو هه ره شهی لی کرد.

الذَّمَارُ: شتیک پیویست بی
پاریزگاری لی بکری ۵ ومکوو مالو
خیزان، دمگوتری: (فلان حامی
الذَّمار).

الذَّمَارَةُ: نازایه تی.

الذَّمْرُ: نازاو مهردو نه بهرد ۵
ناده میزادی قسه خوش ۵ به لاو
کارمسات ۵ (ك: أذمار).

الذَّمْرَةُ: دنگو صهدا.

الذَّمِيرُ: به مانا (الذَّمْر) دئ.

الذَّمْرُ: شان و ملو دموروبه ریان،

دمگوترئ: (بلغ الأمر المذمر): نیشه که

قورس بوو گه‌یشته بنبه‌ست.

المُذْمِرُ: نهو که سه‌یه تهماشای

شهرمگای نازدهل دمکا بو نه‌وهی

بزانی ناخو نیره یان مییه.

ذَمَلُ البعير ذَمُولاً: حوشرمه که به‌خیرایی

رویه (فهو ذامل وهي ذاملة).

ذَمْلُهُ: وای لئ گرد خیرا برپوا.

ذَمَّ الأنفُ: لوته که چلمی لئ هاته خوار.

ذَمَّ الرَّجُلُ: رهشایی و ته‌لخاییکه دمکه‌وئته

سهر دهمو چاو به‌هوی گهرما یان

خوراندنی زور.

ذَمَّ فلاناً ذَمّاً ومَمّةً: په‌خنه‌ی له‌فلان

گرت و عه‌یی تیدا به‌دی کرد.

أَذَمَّ: شتیکی کرد لومه‌ی بکری.

أَذَمَّ الْبَطْرُ: بیرمه که ناوی کهم بوو.

أَذَمَّت الدابةُ: ولاخه که ماندوو بوو

نه‌یتوانی برپوا راومستایان

دواکه‌وت.

أَذَمَّت المكانُ: شوینه که بی خیرو

بهرمه‌کت بوو.

أَذَمَّ بكذا: به‌هیچ و پوچی زانی و

گرنگی بی نه‌دا.

أَذَمَّ بفلان: وازی له‌فلانکه‌س هینا

به‌سهر کونه‌کراوی.

أَذَمَّ لفلان على فلان: وادمو په‌یمانی

له‌فلان و مرگرت بو فلان.

أَذَمَّ فلاناً: په‌نای فلانکه‌سی دا.

أَذَمَّ فلاناً و غَيْرَهُ: فلان و خه‌لکی

تری به‌سهر کونه‌کراو له‌قه‌له‌م دا،

دمگوترئ: (بلوئ فاذمته).

ذَمَمَهُ: زنده‌پوهی کردله زهمکردنی دا.

تَذَامَرُوا: ههریه که له‌خه‌لکه‌که زهمی

په‌کتریان دمکرد.

تَذَمَّمْ: شهرمی کردو خوی له‌شته‌که

بوارد، بی‌زی نه‌هات خوی بکا

به‌خواوه‌نی.

تَذَمَّمْ لصاحبه: عه‌ه‌ندو په‌یمانی

هاوه‌له‌که‌ی پاراست.

تَذَمَّمْ بفلان: هانای بو فلان بردو

داوای لئ گرد تکا کاری بی.

استَذَمَّ اليه: کاریکی کرد هه‌موو

کس لومه‌ی بکا.

استَذَمَّ بفلان: به‌مانا (كذَمَّ) دئ.

الأذَمَّ من الدواب: ولاخی ماندو

شه‌کت که بوه‌ستی و نه‌توانی برپوا.

الذِمَامُ: عه‌ه‌ندو په‌یمان به‌رپرسیاری

له‌جیاتی په‌کیکی تر ه‌ مافو ریز ه

(ك: أذمة).

الذِمَامَةُ: به‌مانا (الذِمَام) دئ شهرم و

حه‌یاکردن له‌سهر زهنشت و لومه

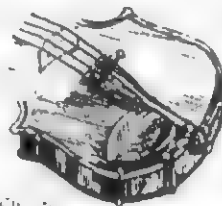
الذِمَامَةُ: به‌مانا (الذِمَام) ه

الذِمُّ: دمگوترئ: (رَجَلْ ذَمُّ): پیاوئکی زهم

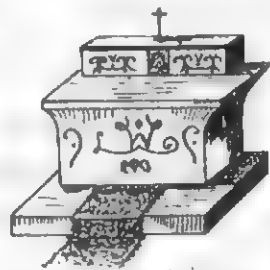
کراوه.

صانح

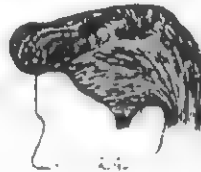
دافنه الكفا

منسج

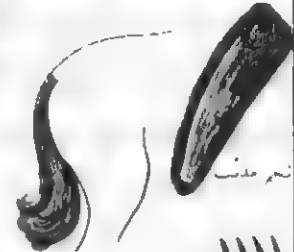
دماغ الطائرة

دبابة

مسروا القوس

نم مدب

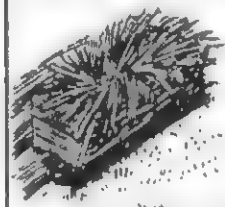
دب

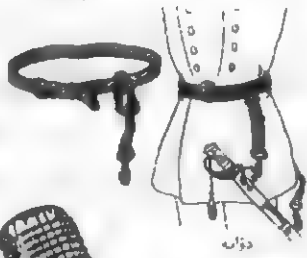
دب

بيرة أو مدري

مجرد

دؤابة

مداع

دراع

دراة

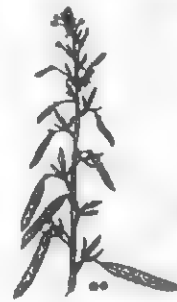
دكرة العنيس

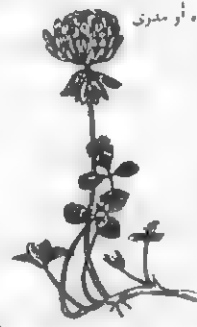
درة

إدخرة

دفرة

دري

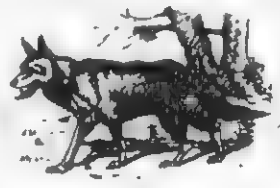
دراة

درة

دابة

دب

الذِّمَّةُ: دِمَكُوتَرِي: (بِر دَمَّة): بِيَرِيكِي
كِه مَنَواوَه.

الذِّمَّةُ: پِهِمِيان وَ بَه لِيَن وَ بَه رَعَوَدَه
بِوَوَن ه مَافو رِيَزَه (أهل الذِّمَّة):
نَهوانَه ي ناموسو لَمَمان وَ پِهِمِيان
لَه گَه لَ موسو لَمَمانان دِمِه سَتَن وَ
خَوِيان دِمَخَنَه زِيَر زِيَمَمَه ي
موسو لَمَمانان.

الذِّمِّيُّ: پِهِمِيان پِيَسَدِراو، نَهوَه ي
نَه هَلِي كِي تَابَهو پِهِمِيانِي
دِمَدَرِي تِي لَه لايَه ن موسو لَمَمانانَهوَه
كِه مَال وَ ناموس وَ نايِي نِي پارِي زِراوَه.
الذِّمِّيُّ مِنَ الْآبَار: بِيَرِي كِه مَ نَاوَه
جَلَمَه پَه لَه ي پَرَش كِه لَه سَه ر دَهو
چاو بَه هَوِي گَه رما يان زَوَر
خوراندَن پَه يدا دِمِبن ه شَهوَنَم
كِه شَهوانَه دِمَكِهوِي تَه سَمَر گَه لَ ي
دِر مَخَت وَ تِي كَه لَ بَه گَل دِمِبن،
شَهوَنَمَه كِهوَه كَوو دَلُو پَه قَوِرِي لِي
دِي.

الذِّمِّيَّةُ مِنَ الْآبَار: بَه مَمانا
(الذِّمَّة) دِي ه تُو پَه وانهو سَمَر قَه باخ
كِه ناهِي لِي شَت لَه زَمَر قَه كِه ي بِي تَه
دِمَرِي.

الذِّمِّيُّ: (رَجُلٌ مُدِّمٌ) پِيَاوِي كِه جَوَلَه
ناكا خَب بِوَوَه، دِمَكُوتَرِي: (أمر مُدِّمٌ)
كارِيكِي عَه پِي داره.

الذِّمِّيَّةُ: رِيَزو مَاف، دِمَكُوتَرِي:
(قَضَى مَدِّمَتُهُ) چا كِه ي لَه گَه لَ كَرَد

بُوَنَهوَه ي گَه يِي لِي نَهكا.
الذِّمِّيُّ مُمٌ: دِمَكُوتَرِي: (مَكَانٌ مُدِّمٌ)
شَوِي نِيكِي خاوَمَن رِيَزو حورمَه تَه.
قَمَّةُ الْيَوْمِ ذَمًا: رُوژَه كِه گَه رَم بِوَو (ذِمَّةُ
الْحَرْ) گَه رَمِي يَه كِه زَوَر بِوَو.
قَمَّةُ الرَّجُلِ بِالْحَرْ: گَه رما كَارِي لَه دَه مَاغِي
پِيَاوَه كِه كَرَد.

أَذَمَّتْهُ الشَّمْسُ: خَوَر نَازارِي
مِي شَكِي دا.
ذَمِي الْمَذْبُوحُ ذِمًا وَ ذَمَاءً وَ ذِمَانًا: جَم وَ
جَوَل لَه نَازَه لَه سَه ر پَرَاوَه كِه دا ماوَه
ذَمِي الْمَرِيضُ: نَه خَوَشَه كِه كِهو تَه
گِيانَه لَاوَموَه، گِيانَكِي شَانه كِه ي
دِر يَزَه ي كِي شَا.

ذَمِي الرَّجُلُ وَغَيْرُهُ: شَتَه كِه بُوَنِيكِي
ناخَوَشِي لِي هاتَه دَمَر.
ذَمِيَّتِ الرَّاحَةُ الْكَرِيهَةُ فَلَانًا:
بُوَنِي ناخَوَش فَلَانَكِه سِي نَارِ حَمَت
كَرَد.

ذَمِي لَفْلانٌ مِنْ كَذَا شَيْءٍ: شَتِيك بُو
فَلَانَكِه س لَهو مَه پِي دَا بُوَو.

أَذَمَّا: هَه نَكاوَتِي وَ كِه مِي جَم وَ جَوَلِي
تِي دَا ماوَه.

اسْتَذَمَّى الشَّيْءُ: داوای شَتَه كِه ي
كَرَد.

کرد.

ذَنْسَبَ عَمَامَتَه: لفکھی میزمرمکھی
شۆپر کردهوه.

ذَنْسَبَ الْكِتَابَ: تهواوکهری کتیبهکھی
نووسیهوه.

تَذَانَبَ السَّحَابَ: ههورمکان تیک

هالان و ههمندیکیان دواههمندیکیان
کهوتن.

تَذَنْسَبَ الْمُحْسَنُ: لفکه میزمرمکھی
شۆپر کردهوه.

ذَنْسَبَ عَلَيْهِ: دهستدریزی کرده سهر.

تَذَنْسَبَ الطَّرِيقَ وَخَوَّه: له لاپڤوه هاته
سهر رڼگاکه.

استذَنْسَبَ الْأَمْرَ: کارکه تهواو بوو،
جیگیر بوو.

استذَنْسَبَ الدَّابَّةَ: لهکاتی رۆیشتنی
ولاخهکه کابرا لهلای کلکیهوه

دهرۆی.

استذَنْسَبَ فَلَانًا وَغیره: شوین فلان

کهوتو لری دانهبرا ههر
بهدواپهوه بوو.

استذَنْسَبَ فَلَانًا: فلانکەسی بهتاوانبار
حیساب کرد، بهتاوانباری زانی ۵

تاوانی هال دا.

الاذَنْسَبُ: کلک درێژ.

الذَّيْتاب من كل شيء: هاشین و
باشهتای ۵ قولینچک و دواوی،

استذَمْی ماعند فلان: شوین
نهوشته کهوت کهلای فلانمو گرتی.

الذَّمی: بۆگهن، بۆنی ناخۆش.

الذَّماءُ: باقی ماندهی دیاردی گیان
لهگیانداره سهربرپاوهکهدا ۵ هیزی
دل.

الذَّماءة: گیانلهبهری کراو به نیشانه
بپیگیری و گیانی تیدا بمیئن.

ذَنْبُهُ ذَنْبًا: کلکی ههنگاوت ۵ شوینی
کهوت ۵ شوینهواری پیوه ماوه،
دیاردی ماوه، دهگوتری: (السحاب
یذب بعضه بعضاً).

ذَنْسَبَ الْأَرْضَ: لهزهوییهکه ناومرۆی
دامهزراند.

أَذَنْسَبَ: تاوانی نهنجام دا ۵ گوناھی
کرد.

ذَنْسَبَ: کلکی درێژ کرد.

ذَنْسَبَ الطَّيْبَ: سوسهمارمکه لهخوار
کونهکهوه کلکی دهرهینا.

ذَنْسَبَ الْبُسْرَ: بهرسیله خورماکه
لهلای هنجکیهوه شیرین بوو.

ذَنْسَبَ الْجَرَادَ: کوللهکه کلکی داچهفاند
بۆئهموی هیلکه بکا.

ذَنْسَبَ الْحَارِسُ الطَّيْبَ: راوکهرمکه
کلکی سوسهمارمکهی گرت.

ذَنْسَبَ الدَّابَّةَ: کلکی ولاخهکهی گرت.

ذَنْسَبَ الشَّيْئَ: کلکی بۆشتهکه دروست

دەگوتى: (نظر اليه بِلَذْنَابِ عِينِه): بە قىلىنچكى چاۋى سەپىرى كىرد ۋە بەتتىكە كىلكى حوشتىرى پىڭ دەمبەستىر بۇئەۋەى سواربۈۋەمگە پىس نەكا ۋە رىپرەۋو پلوسكى ئاۋ لەبەرزايىيەۋە بۇسەر زەۋى.

الذَّنَابِي: بەمانا (الذَّنْب) دى، دەگوتى: (هم ذنابي فلان): ئەۋانە شۈپتىكەۋتەى فلانن، كىكەۋ پىكەى فلانن.

الذَّنَابَةُ: شۈپتىكەۋتەۋ ۋە پاشىن ۋە لاي دۋاۋەى ھەمۋو شتىك ۋە لەشىۋو دۇل دا ئەۋ شۈپتىنى رىپرەۋى ئاۋمگە كۇتايى دى.

الذَّنْبُ: كىلكى گىيانلەبەر ۋە پاشەۋەى ھەمۋو شتىك، دەگوتى: (نظر اليه بِذَنْبِ عِينِه) بەقىلىنچكى چاۋى سەپىرى كىرد ۋە ھەمرو ناۋە بۇسەرى شۈپك ۋە قامچى، دەگوتى: (ضَرَبَ فلان بِذَنْبِه) ۋە ھەمرو دەگوتى: (رَكِبَ ذَنْبَ الرِّيحِ) پىشكەۋتەۋ كەس نەپىگەيشتى ۋە (رَكِبَ ذَنْبَ البعير) بەبەشى كەم رازى بوو ۋە (بينهما ذَنْبُ الضَّبِّ): دۈۋمنايەتايان لەنىۋاندايە ۋە (حديثه طويل الذَّنْب): قەسكەى دىرئەۋ ناپرېتەۋە ۋە (وَلْتَهِ اخمسون ذَنْبَهَا): تەمەنى لەپەنجا

تېپەپى ۋە (هم اذْنا ب الناس): ئەۋانە خوپىرېۋەھەتېۋ مەجەى خەلكن. ذَنْبُ الْخَيْل: كىكە ئەسپ، جىنسى رومكىكە كە گوتى نىمە لەشۈپتى زۇنگاۋدا دەرپى.

الذَّنُوبُ: كىلكى چاكو تەۋاۋ، كىلكى دىرئ، دەگوتى: (يوم ذنوب) رۇۋى سامناكو شەپراۋىيە ۋە دۇلچەى گەرە كەناۋى پىڭ ھەلئەھىنجىرى ۋە بەش ۋە بارە قورئان دەفەرەمۋى: ﴿فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِّثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ﴾.

الذَّنُوبَاءُ: گىيايەكە ۋەمكوۋ وىنچە ۋايە بۇخۇراكى ۋەلاخ ۋە ئازەل بەكاردى، ۋادەبى لەگەل مەرەزدا دەرپى ۋە بەرەكەى لەگەل چەلتۈكەكەدا تىكەل دەبى.

الذَّنْبِيَّةُ: رەگەزى گوتە لە پىپىرى (الزنبقية).

الْمِذْنَبُ: كىلكى دىرئ ۋە ئامپىرى شت ھەلئىنجان ۋە رىپرەۋى ئاۋ ۋە (ك: مَذَانِب).

الْمِذْنَبُ: ئەستىرە كىك دارمگان، قەبارمەك لەئاسمان كىلكىكى غازى ھەيە دەدرەۋشېتەۋە، بەدەۋرى خۇردا ھەلئەسۈرپى جار جار دەمبىنرى.

فَنَ الشَّيْءُ ذَنْبًا: لیکاوې داچوړا،
دمگوتری: (ذَلَّتِ الْعَيْنُ) چاو ناوی
رژاند، (ذَلَّتِ الْأَنْفُ) لوت چلمې لی
هاته خوار.

فَنَ الْبَرْدُ: سهرماکه توند بوو.

فَنَ فِي مَشِيْتِه: به لاوازی رڼی، دمگوتری:
(مَازَالَ يَذْنُ فِي حَاجَتِه): تائېستا
به دوو دلیهوه دمست بوکاره که ی
دمبا.

فَنَ ذَنْبًا: شلهمه نې لی چوړاپه وه ۵ ناوی
لی هات ۵ خوینې لی هات،
دمگوتری: (امْرَأَةٌ ذَاءٌ) نافرمتیک
که خوینې چه یزی ناو هستیته وه ۵
(قَرَحَةُ ذَاءٍ): برینیکه زوخاوی
لی دئو و وشک ناکا.

ذَانُ فُلَانًا عَلٰی حَاجَتِه: داوای له فلان
کرد پیداوېستییه که ی بو جی
به جی بکا.

ذَنْنُ: دؤخاوی لی هاتمت خوار.

الذُّذَانُ: چلم له لوت بیته خوار.

الذَّنَانَةُ: پیداوېستی ۵ باقی مانده ی
شت، دمگوتری: (عَلِيهِ مِنْ دَيْنِهِ ذُنَانَةٌ):
له قهرزه که ی که میکی له سر ماوه.

الذُّنُّ: چلک و پیسی.

الذَّنِي: به مانا (الذَّنَان) دئ.

ذِه: نیسمی نیشارمه بو تاکی میننه.

ذَهَبٌ ذَهَابًا وَذَهَبًا: رڼی ۵ تیپه ری، رمت

بوو ۵ مردو فهوتا، دمگوتری: (ذَهَبَ
الْأَثَرُ): شوپنهواری نه ماو سراپه وه.
ذَهَبَ بِهِ: له گه لیا رڼیشت ۵ لای برد،
فهوتانندی ۵ قورنان دمهرموی:
(ذَهَبَ إِلَيْهِ بِنُورِهِمْ) خودا
روناکییه که ی بردن ۵ همروا
دمگوتری: (ذَهَبَتْ بِهِ الْخِيَلَاءُ):
لوتبه رڼی و خو به زلزانې له رموتی
ناسای خوی لایدا.

ذَهَبَ عَنْهُ: وازی لی هینا.

ذَهَبَ عَلَيْهِ كَذَا: له بیرې جووه.

ذَهَبَ إِلَيْهِ: روی تی کرد، په پرموی کرد،
دمگوتری: (ذَهَبَ إِلَى قَرْلِ فُلَانٍ):
به گویره ی قسه ی فلان هه لئو
کهوتی کرد.

ذَهَبَ فِي الدِّينِ مَذْهَبًا: له ناپین دا راوو
بو چونیکې خوی په پرمو کرد ۵ یان
رایه کی نه سازو تازه قه لای هینایه
کایه وه.

أَذْهَبَهُ: لای برد ۵ قورنان دمهرموی:
(أَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ)
۵ سوپاس بو خودایه کی ودها
که نارچه متی له سر لابردين ۵
به نالتون زهرکه متی کرد.

أَذْهَبَ فُلَانٌ: فلان کس نارایش و جوانو
جوری ته و او بوو ۵ رنک و پیک و
روخسار شیرین هاته بهرچاو.

ذَهْلَةُ: دئ.

ذَهَبُهُ: به نالتون روکەشی کرد.

أَذْهَلَهُ: وای لئ کرد لئی بئ ناگابئ.

الذَّهَبُ: نالتون، عونسورئکی فیلزی

الذَّهْلُ مِنَ اللَّيْلِ: به شیک له شهو.

رەنگ زەردە، کیشی زەڕپەهە

الْمَذْهَلُ: ئامیری خافلانە

(۱۹۷۲)، ژمارە ی زەڕپەهە (۷۹)،

هەرشتیک ببیتە هوی بئ ناگابی و

نەندازە ی چەری پەستاوتنی (۱۹۴) ۵

هەلەو گەربوون ۵ (ك: مَذَاهِلُ)،

(ك: اذهاب و ذهوب).

دەگوترئ: (لي مَشاغِلٍ وَمَذاهِلٍ).

الذَّهَبَةُ: پارچە زێڕێک.

ذَهْنٌ قِرْنُهُ ذَهْنًا: لەزەرەکی و زەهن باز ی دا

الذَّهْوِيَّةُ: کەشتیەهە مێکوته کانی

بەسەر هاوشانەهە ی دا سەرگەوت.

دادەگوتەڕین و دەبەستەرتەهە

ذَهْنٌ ذَهْنًا: تیگەبی، هەستی کرد.

بۆنەهە ی ماومەهە تێیدا نیشته جئ

ذَهْنُ الشَّيْءِ: لەشتەهە حالی بوو، چوو

ببن.

عەقڵیەهە تەسەوری کرد ۵ (هو

الذَّهَبُ: هەرشتیک زەڕگەفت کرابئ.

ذَهْنٌ وَهْي ذَهْنَةً).

الْمَذْهَبُ: رێگە و رێبازی ئایینی یان

ذَهْنٌ فُلَانٌ: فلانکەس زەهنی رۆبێندراوه و

رامباری یان فەلسەفە ۵ کۆمەڵێک

هەست بەهێج ناگا، لەهێج حالی

بیر و بۆجونی زانستیانه و

نابئ.

فەلسەفیانه کە پەيوەندی و

ذَهْنٌ ذَهَانَةً: زەهنی هەستی بئ کردو

پێکەوه گریندانیان هەبو وادێنە

بۆشتەهە چوو، بیر کەوتەهە.

پیش چاو کەپەهەکی تۆکمە و

ذَاهِنَةٌ: پیشپێکی زەهن بازبێان کرد،

دارپێژاون ۵ (ك: مذاهب).

وێستان بزائن کامەیان زەهنی تیز

الْمَذْهَبُ: بەمانا (الذَّهَبُ) دئ،

ترە.

دەگوترئ: (لرس مَذْهَبٌ): نەسپێکە

استذَهَبَهُ حَب الدنیا: خۆشه وێستی

سواری زێاترە لەزەردایی ۵ (ك:

مذاهب).

دونیا زەهن و هۆشی لئ ستاندوه.

الذَّهْنُ: تیگەپشتن و عەقڵ و ئاومز ۵

ذَهْلُهُ وَعَنهُ: لئی بئ ناگا بوو،

(ك: أَذْهَان) بۆ ئاوه ئاویش بەکار

لەبیری چوووه و.

دەهیندرئ، دەگوترئ: (فلان ذَهْنٌ):

ذَهْلٌ ذَهْلًا: عەقڵ و هۆشی لەدەست دا.

فلانکەس زەرەک و وریایە ۵ هیزو

ذَهْلُهُ الشَّيْءُ وَعَنهُ: بەمانا

توانا، دموترئ: (ما برجلي ذهن):

هاچم هیزی تیدا نه ماوه ناتوانم برؤم

لهزاراوهی زانستی دا ذیهن بریتییه لهو

هیزه معنه وپییه بههوییه وههست

دمکری بهدیاردنه نفسیه جوړاو

جوړمکان هه مروا بهکاردمهیندرئ بو

بیرکردنه وهو پاساکانی، یان تمنا خو

نامادمگردن بو ههست کردن.

ذو: بهمانا هاوول خواونه ه بو لهقه ب

نازناوی پاشاکانی بهمه نیش

بهکارهاتووه که گوتراوه: (ذو یزن،

ذو الکلاع).

ذاب الشحم واللج ذوبا وذوباناً: پیومکه

یان بهفرمکه توایه وه، رمقی نه ماو

رهمان بوو.

ذاب الجسم: جهسته کزو لاواز بوو.

ذاب فلان: فلانکس گیل و نه حمه ق بوو

دواى نهوهی لهوه پيش عاقل بوو.

ذابت الشمس: خور گهرمییه که ی

زیادی کرد.

ذاب لي عليه حق: مافی منى لهسمر

چه سپاو جووه نهستوی.

اذاب عليهم العذر: دوزمن هیرشى

کردنه سمر.

اذاب المال: ماله که ی تالان کرد.

اذاب الشيء: وای لهشته که کرد

بتویته وه، دموترئ: (اذابة المم

والفسم): غه م و نارده حه تی

تواندییه وه.

اذاب حاجته: نیشه که ی ته واو کرد،

پیویستیای به جی هیئا.

اذاب امره: فرمانه که ی نهجام دا ه

لهپه ندی پیشیان دا هاتووه (فلان

ما يدري ايخطر أم يُذِيب): فلان

نازانئ شته که رمق دهکا یان

دمیتوینیتته وه؛ نه مه بهگه سیك

دمگوترئ که له بهرام بهر کارمساتو

به لای گه وره دا نه زانئ جی بکا.

ذوبه: وای لی کرد بتویته وه.

استذاب الشيء: داواى توانه وهی

نهو شته ی کرد ه پالفته ی کرد ه

هیشتیه وه.

ذوب حاجته: کارمکه ی ته واو کرد.

الذواب: رونه که ره که بتویندریتته وه

بوئنه وهی چیشتی پی لی بندری،

نهو دمه پی دموترئ (سمن).

الذوابه: بهمانا (الذواب) دی.

الذائب: نفس قورس ه رها گران.

الذوب: تواوه ی شت.

الذوبه: په کجار توانه وه ه پالفته ی

مال که خواونه که ی پوخته ی دهکاو

هه لی دمگری و په زمه ندی دهکا.

الذوب: تاوه، نهو شته ی شتی تیدا

دمتویندریتته وه.

الْمَذْوَبَةُ: بهمانا (الْمَذْوَبُ) دئ ۵
 نمسکوی و نامیری شت هه ئینجان ۵
 (ك: مَذَاوِبُ).

ذاج ذوحاً: به خیرایی رؤی.

ذاج الإبل: به توندی حوشرمهکی لی
 خوری.

ذاج الشئ: شتهکی بهرت و بلاو کرد.

ذَوُحُ الشَّيْءِ: بهمانا (ذَا حَهُ) دئ.

الْمَذْوَا حُ: گوشهر، نامیری گوشین.

ذَادُهُ ذوداً و ذیاداً: پالی پیومناو

وهدمری نا، دمگوتری: (ذاد عن

عرضه و وطنه و ذاد عنه الهم)، همروا

دمگوتری: (ذاد الذواب عن الموارد):

ولاخهکی گیرایه و مو نهیهیشت

بجیته سهر ناوکه ۵ قورنان

دمهفرموی: ﴿وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ

امراتین تَدْوَانِ﴾.

ذَادُ الدَّابَّةِ: ولاخهکی لی خوری.

أَذَادُهُ: یارمهتی دا لهسهر بهرگری

کردن.

ذَوْدُ الدَّائِبَةِ: زیدمرفی کرد

له بهرگریکردن و نهیهیشتنی

ولاخهکی دا.

الْمَذْوَدُ: جه لهبه هه یوان، میگه له

حوشر له سی سهرموه یو ده سهر.

الْمَذَادُ: شوین لهومرو پاوان.

الْمَذْوَدُ: نامیری بهرگریکردن ۵ زوبان

۵ شاخی که لهگا، دمگوتری: (رجل
 مَذْوَدُ): پیایوئکه بهرگری لهوئات و
 ناموس دمکا ۵ ناخوری و لاخ ۵ (ك:
 مَذَاوِد و مَذَاوِد).

ذاق الطعام ذوقاً و ذوقاً: خواردنهکی

چهشت، لی تام کرد، تامهکی

به تاقی کردموه، دمشگوتری: (ما

ذقت نوماً): جهشی خهوم

نه کردموه، خهو نه چۆته چاوم.

ذاق الشئ: شتهکی به تاقی کردموه ۵

(هو ذاق و ذواق): ههستی کرد،

دمگوتری: (ذاقته یدی): به دهست

ههستم پی کرد ۵ قورنانش

دمهفرموی: ﴿فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهُمْ﴾.

أَذَاقَ فُلَاناً: فلانکه سی والی کرد

جهشی خواردنهکی بکا ۵ قورنان

دمهفرموی: ﴿فَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ

الْجُوعِ وَالْخَوْفِ﴾.

تذاق الشئ: بهمانا (ذَاقَهُ) دئ.

تَذَوَّقَ الطَّعَامَ: جار دواچار تامی

خواردنهکی کرد.

إِسْتَذَاقَ لَهُ الْأَمْرَ: کارمهکی بوگونجا،

نیشمهکی بو مهی سهر بوو،

دمگوتری: (لا يستدق لي الشعر إلا

في فلان): شیعرم بو نایه مهگهر

لهفلان کات دا نه بی.

الْمَذَاقُ: تامکردنی شت.

الدُّوقُ: هستیکه تاپیمه ندی تامی

خواردنه گانی پی دمکری، بهووی

هستی تامکردن که لهدم دا

همیهو سه نهمرکه ی زویانه ه

لهزاراوی نه دمب و فنه دا بریتییه

له هستیکی معنهوی بهوویهوه

نهمسی دمکریتهوه یان تنگ دمبی

لهکاتی تیروانین بو دیاردمیهک

له دیارده گانی سوزو فیکر،

دمگوتری: (هو حَسَنُ الذوق للشعر):

هستی شیعی باشی همیهو

رهمخنه گریکی باشه.

الْمَذَاقُ: تامی شت، دمگوتری: (طیب

المذاق): تام خوش.

قَوْلٌ ذَالاً: پیتی ذالی نووسی.

الذَّال. نۆیه م پیتی هیجایه ه پۆپنه ی

که له شیر ه (ک: اذوال).

الدُّوقُ: بپروانه (ذلق).

زوی العود و غیره ذیاً و ذویاً: چله دارمه که

چرچ بوو، وشک بوو، دمگوتری:

(ذوي عود فلان): فلانکس پیر بوو

ه (هو ذاو، وهي ذاوية).

أَذَوَاهُ: وای لی کرد بتویتهوه، چرچ

ببی، وشک بی.

الذَّوَاهُ: توپکلی کاله که مارانه،

توپکلی خه یارو کاله که نهو شتانه.

ذِيَّاهُ: پارچه پارچه ی کرد ه (ذياً

اللَّخْمُ): گوشته که ی کولاند تا

به تهواوی پیگهیی و جیری نهما.

تَذِيَّاً الْجُرْحُ: برینه که قه لشت قه لشت

بوو، داومشا، دمگوتری: (تَذِيَّاتِ

الْقِرْبَةِ): کونده که قه لشت قه لشت

بوو.

تَذِيَّاً اللَّحْمُ: گوشته که کولاو لیک

هه لومشاو له نیسقانه که بووموه یان

بهووی رزینهوه وای لی هات.

تَذِيَّاً وَجْهَهُ: دهم وای هاوسان.

أَذَاخَ بِالْمَكَانِ: بهدموری شوینه که دا

سوراپهوه.

ذِيَّخَتِ النُّخْلَةُ: درمخته خورما که

قبولی توو لی ومشاندنه که ی

نهکردو خورمای هه لته پیجا، بی

به ربوو.

الذَّيْخُ: نیره که متیاری توکن ه (ک:

أَذِيَاخَ وَذِيَاخَ) ه گورگی نازا ه

نهسپی سواری ه لقی دارخورما ه

لوتبه رزی و خو به زلزان.

الْمَذِيَّخَةُ: جه له به گورگ ه رموه

گورگ.

ذَاظُ فِي مَشِيهِ ذِيَّطَاناً: له پوشتن دا شانی

هه لته کاندو گوشتنیش بوو.

ذَاعَ الْخَبْرُ ذِيَّاً وَذِيَّعاً وَذِيَّعَاناً: هه واله که

بلاو بووموه، دمشگوتری: (ذاع في

جلده الجرب): گروپی به ناو پیستی

دا بلاو بووموه.

أَذَاعُهُ وَبِهِ: بلاوی کردموه، رایگه یاند

ه قورئان دمفرموى: ﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ﴾ ه همروا بهمانا (بردى و براندييهوه)ش دئ.

الإذاعة: گواستنهوهى قسه يان مؤسيقا بهوى ناميرى لاسلكيهوه.

المذياع: قسه گيرپوهه، نهوکهسهى

قسهى تئ ناوستن يان ناتوانئ

نهئنى بپاريزئ ه ناميرى قسهو

مؤسيقا بلاوکردنهوه ه (ك: مذياع).

المذيع: نهوکهسهى لهسر راديؤ يان

تهلهفزيؤن ههوال بلاو دهکاتهوه.

ذال ذبالا: کلکى بؤ پهيدا بووه کلکى

درير بوو ه کلکى ناوگهئى نا.

ذال فلان: فلانکس خوى باداو لارو

لهنجهى کرد، کلکى شوپ کردهوه.

ذال بذنبه: کلکى هيت کرد.

ذال بئربه: بؤشاکهکهى درير بوو لهزموى

خشانند.

ذال الى فلان: بؤ فلانکس کرايهوه پيى

گهشايهوه.

ذال الشئى: شتهکه زورو بئ نرخ بوو،

دهگوترئ: (ذالت الفرس وذالت

المرأة): نهسپهکه يان ناهرمتهکه کزو

کؤلهوار بوو.

ذال حاله: بارى ژيانى دابهزى و

بهکوله مهرگى ژيا.

اذاله: کلکى بؤ دروست کرد ه کلکى

درير کرد، دهگوترئ: (أذالت المرأة

قناعها): ناهرمتهکه پهجهکهى

درير کرد، دايدايهوهه شتهکهى بهبي

نرخ سهير کردو گرنگى بئ نهدهه

لهحهديث دا هاتووه: (نهى النبي -

ص- عن إزالة الخيل)، همروا

دهگوترئ: (أزال ماله): مال و

سامانهکهى تهخشان و پهخشان

کردو پاريزگارى نهکرد.

ذيئله: کلکى بؤکرد، لکى بؤدانا ه

پهراويزى بؤ نووسى ه کلکى

درير کرد، دهگوترئ: (ذيل كتابه او

کلامه): پهراويزى بؤ کتيببهکه

نووسى، کهمو کوپيهکانى

پر کردهوه.

ذيل في كلامه: کرايهوهه قسهى

گائمهو گهپى کردن ه قسهى

بئشهرمانهى کردن.

تذيلت حاله: بارى ژيانى دابهزى و

ههزار گهوت.

تذييلات الدابة: ولاخهکه کلکى

پاوهشانند.

تذييل فلان: فلانکس کلکى بادا،

واته: خوى هه لکيشاو فيزو نازى

کرد.

تبدل الى فلان: بهفلانکس شادمان

بوو قسهى خوشى بؤکردن.

التذليلُ: باشکوی کتیب ۵ لهزارموی
 عیلمی مهعان دا هینانی رستهیه که
 بهشوین رستهیه کی تر دا هه مان
 مانای پینشو جهخت دمکاتهوه.
 الذَّیْلُ: کوتایی هه موو شتیک ۵
 داوینی کراس و دشداشه ۵ خیشکه و
 شیوو دۆلج که ره شهبا له لبه لان
 دروستی دمکا ۵ به کینایه دمگوتری:
 (فلان طویل الذیل): فلانکس
 دهوله مه ندو دهست رۆیشتوووه.

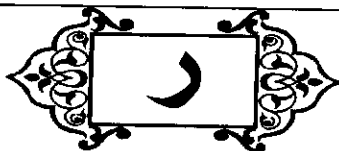
الذَّیَالُ: کلک دریژ ۵ لارو له نجه کمر
 له رۆیشتن دا، دمگوتری: (هو ذیالُ

بثر به): بۆ فیز داوینی له عهرز
 دهخشینی.

ذَامَهُ ذِیماً وَ ذَاماً: ره خه ی لی
 گرتو به خراپه باسی کرد.

الذَّامُ: عه یبو ره خه ۵ له په ندی
 پیشیان داهاتوووه (لَا نَعْدَمُ الْحَسَنَاءُ
 ذَاماً).

الذَّيْمُ: به مانا (الذَّامُ) دی.

رئ پیتی دمیهمی هیجایه، دمنگیکی
گهوری گر پهیدا دمکات.

الراتین: جوړه سمغیکه پیشه و مرکان
بو پیکه وه نوساندن بهکاری دینن.

راتینج: جوړه جهوی و سمغیکه زور
درمخت دمری دمدا لهکاتی برینه ووهو
بریندار کردنی دا ۵ به زوری سمغ
زمیت تیکه لاو بهیهک دمین.

راوند: هه موو جوړه رومکیکي ته مهن
دریژه له پیری (به طباطبیه)،
رومکیکه سکی پی ده چی،
هرکه سی بیخوا گدهی پی رهوان
دمبی.

رأبت الأرض رأباً: دواي درونه ووی
گیاوگزه که هه لیدایه ووهو سهرله نوی
روایه ووه.

رأب الإساء: قاپو قاجاخه که ی چاک
کرموه، پینه ی کرد.

رأب الصنغ: درې دومی نیوانیانی لابرد،
دزایه تیه که ی چارمه سهر کرد،
دمگوتری: (رأب بین القوم) کیسه ی
نیوان قه و مه که ی حمل کردو
ناخوشی له نیواندا نه هیشتن ۵

الرقابة: پیشه ی پینه دوزی و مزگه ری
قاپو قاجاخ.

الرؤبة: پارچه ده خریته ناو قاپو قاجاخه ووه

بؤنموی بکری به پینه و کونو که له بهری
پئ دمگترین ۵ (ك: رأب).

رأبیل: له سهر لا به پاریز روی و مکوو
نموه پاریز به ریته شتیک.

ترأبیل: دزه ی کرد.

ترأبیل القوم: خه لکه که به بی نه میرو
سهر کرده به پیاده می شهریان کرد.

الرئبال: شیر ۵ گورگه چه قه ۵
گورگی پیس ۵ دمگوتری: (لص

رئبال): دزی نازاو له سهر پی بو
هه لمت ۵ تاقانه ی دایک ۵ رومکی
تیک هالاوی دریژ و مکو لاولو ۵
(ك: رأیل).

رأد الضحی: کیشته نگاو درمگ بوو،
به ته و او ی خوړ سهرکه و تو به ره و
ناو مرستی ناسمان کشا.

رؤد الفصن: شوله دارمکه زور نهرمو شک
بوو ۵ لقه درمخته که به ملاو
به ولادا جه و جوئی کرد.

ارتادت الفتاة: کچه گه نجه که
له رویشتن دا لارو له نجه ی کردو
خوی بادا.

ترأد الضحی: به مانا (رأد) دی.

ترأد الشئی: شته که لهرمو جوئی کرد
به راست و چه پ دا هاتوو چوو،
دمگوتری: (ترأد الفصن).

تَرَأَدَتِ الْحَيَّةُ: ماره که له‌رؤیشتن دا مارودو رؤی.

تَرَأَدَتِ الرِّيحُ: بایه که گیزه‌لۆکه ناسا بوو، له‌چهند لایه‌کیه‌وه تَبَّك گیران.

تَرَأَدَ الرَّجُلُ فِي قِيَامِهِ: بیاوم که له‌کاتی هه‌ل‌سان دا له‌رزینی توش هات به‌ته‌کان پشته راست کرده‌وه.

الرَّأْدُ: دم‌گوتری: (فَتَاةٌ رَأْدٌ):

کچۆله‌یه‌کی جوان و خیارا بی‌گه‌یشتوو زوو بوو به‌گه‌وره کج. وَأَدَّ اللَّحْيُ: لاجانگ، سه‌مه‌تای پش.

الرَّوْدُ: دم‌گوتری: (غَضَنَ رَوْدٌ) لقه

دره‌ختی که زۆر نه‌رمو نیان و شله

ه (فَتَاةٌ رَوْدٌ): کچۆله‌یه‌کی

جوان‌خا‌ص و رو‌خ‌سار ش‌مه‌نه ه

نه‌سه‌مه‌وه سه‌ری لقه دره‌خت ه

ه‌م‌روا به‌مانا لاشه‌ویله دی.

الرَّوْدُ: هاوته‌مه‌نه ه (ك: أَرَادَ) ه

نه‌مامه دره‌خت ه لقه‌داری نه‌رمو

نیان.

الرَّادَةُ: کچۆله‌ی ناسک و جوان.

الرَّوْدَةُ: به‌مانا (الرَّادَةُ) دی.

رَأْرَأَ: چاوی هه‌ل‌گێ‌پو دا‌گێ‌پ کردن و

به‌وردی تی‌ی پوانی.

رَأْرَأَتِ الْمَرْأَةُ: ئا‌فرمه‌که سه‌یری

ئا‌وی‌نه‌ی کرد بۆ‌نه‌وه‌ی خۆی ببینی.

رَأْرَأَتِ بَعِينِهَا: چاوی خۆی بریقه‌دار

کردن، به‌کله سو‌بجانی پشته.

رَأْرَأَ السَّحَابُ وَالسَّرَابُ: هه‌و‌ر‌یان تپ‌ا‌وی‌لکه بریسه‌کی دا.

رَأْرَأَ بِالْغَنَمِ: به‌گوتنی (نه‌پ نه‌پ) بانگی مه‌ره‌کانی کرد.

رَأْرَأَ الْحَيَوَانُ بَذَنَبِهِ: ئا‌زه‌له‌که له‌قه

له‌قی به‌کلکی کرد ه کلکی را‌وه‌شاند.

رَأْسٌ فَلَانٌ رَأْسَةٌ وَرِیاسَةٌ وَرِیاسَةٌ: ریزی

په‌یدا‌کرد، ریز‌دار بوو.

رَأْسُ الْقَرَمِ: بوو به‌سه‌روکی گه‌له‌که‌ی.

رَأْسٌ فَلَانًا: سه‌ری فلان‌که‌سی هه‌نگاوت.

رَأْسٌ رَأْسًا: سه‌ری ئا‌زاری لی‌ په‌یدا بوو،

سه‌ری هیشا.

رَأْسٌ رَأْسًا: سه‌ری زل بوو (هو أَرَأَسُ وَهِي

رأساء).

رَأْسٌ: له‌سه‌پ دوا‌که‌وت.

رَأْسُهُ عَلَيْهِم: کردی‌به‌ سه‌روکی فلان

خیل.

إِرْتَأَسَ عَلَيْهِم: بوو به‌سه‌روکیان.

تَرَأَسَ عَلَيْهِم: بوو به‌سه‌روکیان.

الرَّأْسُ: سه‌ران‌سه‌ری دۆل و دۆب ه

هه‌ریه‌رزاییه‌ک بر‌وا‌نیته‌ نزمایی ه

فه‌رمان‌رپه‌واو کاربه‌ده‌ست.

الرَّئِيسُ: (رئاس السیف): ده‌سکی

شمشیر ه (رئاس الأمر): سه‌مه‌تای

نیش.

الرَّأْسُ: سه‌روپێ‌ فروش، پا‌چه‌ فروش.

الرَّأْسُ: لای سه‌روی هه‌رشتی‌ک ه

سه‌ره‌ک خیل ه سه‌ری مانگ ه

سه‌ری سال ه په‌که‌م رپۆ‌زی سال،

دمگوتري: (عنده رأس من الغنم): يهك سهر
 حهيوانى هميه يان (عنده خمسة أروس
 ورؤوس) پيڼج سهرى حهيوان هميه.
 رأس المال: دهمايه ي بازرگاني ۵ نهو
 هارمو پولهى دمخريته ناو
 پرؤزميه كهوه.
 الرأسمالية: ياساى شابورى كهله سهر
 بنه ماي ملكيه تى تايبه تى و تاك
 دادمه زريت.
 الرؤاس: سهر زل.
 الرؤاسي: به مانا (الرؤاس) دئ.
 الرئيس: سهرؤكى نه ته وه ۵ (ك:
 رؤساء) ۵ ئه ندامى سهرمكى
 لهجه سته ي ئاده ميزاددا كسه
 به نه مانى يه كيكيان ناتوانى بزيا.
 المراس: نهو نه سه ي له پيشريكى دا
 گاز له سهرى نه سب دمگرئ ۵
 پيشه ننگى قافله و رموه.
 رأف به رافة: زؤرى به زمي پيداهااتو
 سؤزى بؤ جولا.
 رَفَّ به رأفاً: به مانا (رأف) دئ.
 رَوَّفَ به رافةً ورأفةً: به مانا (رأف) دئ.
 تراءفوا: خه لكه كه له ناو خويان دا
 به زميان به يه كتر دا دپته وه.
 تراءف به: به هيدى و هيمنى هئسو
 كهوتى له گهل دا كرد.
 استرافه: داواى سؤزو به زمي لئ كردو

ويستى رهحمى پئ بكا.
 أرائت النعام: نوعامه
 (شوتور مورغه) كه بوو به خاومن
 بيچو.
 راءل: بهله ي كرد.
 استرأل الرأل: بيچوه شوتور مورغه كه
 كهوره بوو.
 استرأل النبات: رومكه كه دريژ بوو.
 الرأل: بيچوى شوتور مورغ ۵ نهو
 بيچوه نوعامه ي ساليكى به سهر دا
 تيپه ربويي ۵ (ك: أرؤل ورنال).
 الرأول: زيده ي ددانى ولاخ ۵ ليكى
 ولاخ.
 الرؤال: ليكى ولاخ.
 وآم الإناء رأماً: قابه كه ي چاك و ريك
 كردموه.
 رأَمَ الحبل: حهبله كه ي توند بادا.
 وَكَمَ الجرح رأماً ورنماناً: دايكه كه
 مندا له كه ي خوش ويست سؤزو
 چاوديري بؤ به چكه كه ي زؤر بوو.
 وَكَمَ الشيء: شته كه ي خوش ويست و
 ومگرى بوو.
 أَرَأَمَهَا: به سهرى دا چؤمايه وه، خؤى
 كوشمه له كرد.
 أَرَأَمَ الجرح: چارمه سهرى برينه كه ي
 كردو دهرمانى كرد تا ويك هاته وه و
 چاك بؤوه.

أَرَامَ الْخَبْلَ: به مانا (رَامَ) دئ.

أَرَامَ فَلَانًا عَلَى الْأَمْرِ: فلانكەسی ناچار

کرد بۆ کردنی ئەوکارە.

رَامَ الْإِنَاءَ مَرَامَةً: به مانا (رَامَهُ) دئ.

قَرَامَتِ النَّاقَةِ: حوشرمکه کورکاندی و

سۆزی خۆی پیشان دا.

تَرَامَ فَلَانًا: به زمینی به فلانكەس دا

هاتهوه.

الرَّأْمُ: مندالێك كه كهسانی دی جگه

له دایکی خوشیان بوئ.

الرَّئِمُ: ناسکی سپی كه هیچ رهنگیکی

تری پێوه نه بێ ۵ بێچوه ناسك ۵

(ك: آرام، آرام).

الرُّؤْمَةُ: غەرمو سیکۆتین كه بۆپێكهوه

نووسان به کاردئ.

رَأَهُ يَرَاهُ رَأْيًا وَرُؤْيَةً: به جاوی سەر بینی

۵ برپاوی وابوو ۵ وای بۆ چوو ۵

ته گبیری کردو نه خشی بۆکیشا.

رَأَى فَلَانًا: له فلانكەسی داو سییه کانی

ههنگاو تن.

رَأَى الرَّأْيَةَ: ئالاکهی چهقاند.

رَأَى فِي مَنَامِهِ رُؤْيَا: خهونی بینی.

رَأَى فَلَانًا عَالِمًا: فلانكەسی به زانا لهقه لهم دا،

هێری زانیاری کرد ۵ گومانی لئ کرد.

رُئِيَ رَأْيًا: سی توشی نه خوشی بوو،

سییه کانی زامدار بوون.

أَرَأَى: بوو به خاومن عهقل و فام ۵

سی و جگهری ئازاریان بوو ۵ سهیری

ئاوێنه ی کرد ۵ جندۆكه ههوائی

نهێنی هێردمکه ن ۵ ئیشه که ی بۆ

روپامایی و خو هه لکیشان کرد ۵

بیرو بۆچونی بۆ داهاتوو زۆر بوو ۵

له کاتی سهیرکردن دا چاوی زۆر

په رته پرتی کرد.

أَرَى اللَّهَ بَفِلَانٍ: خودا وایکرد کابرا

به دوژمنه که ی خو ش بـ

دوژمنه که ی به شکستی ببینی.

أَرَى فَلَانًا الْمَرْأَةَ: ئاوێنه ی دایه فلان

سهیری خو ی بکا.

أَرَى فَلَانًا الشَّيْئَ: شته که ی دایه فلان.

أَرَى وَجْهَ الْمَوَابِ: وای کرد رێگای

راست بدوژێتموه.

رَأَاهُ مَرَأَةً وَرِئَاءَ وَرِئَاءَ: بۆی دهرکهوت

کابرا رهوشتی بهرزو جوانی تێدان و

به پێچهوانه ی زانینی ئەو بوو.

رَأَى فَلَانٌ فَلَانًا: فلانكەس بهرمو روی

فلانكەس بووموو بینی.

رَأَهُ: بینی كه خاومنی رهوشتی جوان و

به رزه پێچهوانه ی ئەوه ۵ ئاوێنه ی

دایه سهیری خو ی بکا.

إِرْتَأَى الشَّيْئَ: شته که ی وامه زنده کردو

وای بینی، وای بۆ چوو.

تَرَامَى فَلَانٍ: فلانكەس له ئاوێنه دا

سهیری خو ی کرد.

تَرَامِ الْقَوْمُ: خه لکه که هندیکیان
هنديکيانی بينی.

تَرَامِ لَه: روبهروی بووه تا چاوی پی
بکهوئ.

تَرَامِ لَه کذا: وای بؤ دهرکهوت.

تَرَامِ الشَّيْءِ: شته که دی ۵ له حدیث
دا هاتوو دهفرموی: (تراءنا الهلاك
بذات عرق).

تَرَامِ فُلَانٍ فُلَانًا: فُلَانٍ روبهروی فُلَانٍ
بووه ده چاوی پی کهوت.

تَرَامِ لَه: روبهروی بووه تا بیبینی.

تَرَامِ فِي الْمَرْأَةِ وَنَحْوَهَا: سهیری
ناوینهو شتی وای کرد.

استرای بالمرأة: سهیری ناوینهی کرد.

استرای الشَّيْءِ: شته که بینی.

استرای فُلَانًا: داوای دیتنی فُلَانِکَه سی

کرد ۵ پرسو رای پی کرد ۵ به خو
هه لکیش و فشه بازی لهقه له دا.

الرَّأْيُ: بیرو باومر ۵ عمقل و ناومز ۵

ته کبیرو پلان ۵ تی پروانین و لی

وردبووننهوه ۵ بینینی چاو،

دمگوترئ: (رایه رای العین) ۵ به لای

زانایانی نوصولهوه دهرهینانی

حوکمی شهرعیبه له ژیر پوشنای

قاعیدمو یاسای چه سپاو.

الرَّيُّ: پوشاکی باش که بلاو

دمکرتنهوه کهسانی دی

جوانییه که بیبین.

رَئِي الشَّيْءَ: بیندراوی شت؛ نهومی چاو
دمبینی ۵ دیمه نو روخساری
جوانی شتو شکومهندی سمرنج
راکیش ۵ قورئان دهفرموی: ﴿وَكَمْ
أَفْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّن قَرْنٍ هُمْ أَخْسَنُ
أَتَانًا وَرِثَانًا﴾.

الرُّؤْيَا: خهون ۵ (ك: رُؤَى).

الرُّؤْيَا: بینین ۵ بینینی مانگی
یه که شهوه ۵ له حدیث دا
هاتوو: (صومرا لرؤيته).

الرُّؤْيَا: سی، نهندامی همناسه دان.

الرُّؤْيَا: (القلب الرُّؤْيَا): هه لاوسانی
لای راستی دل به هوئی هندی
نه خوشییه وه.

الرَّيُّ: پوشاکی جوان و ناوازه که
به دانسقه نیشانی خه لک دمدرئ
تاجوانییه که بیبین ۵ جندو که که
هه والی نهینیی به نادمیزاد
دمگه یه نی ۵ دمشگوترئ: (فلان رَئِي
قومه) فلان دمپرست و عاقله مندی
که له که یه تی.

الرُّؤْيَا: روخسار جوانی شکومهندی
ته و اوو سمرنج راکیش.

الرَّأْيُ: دیمه نو روخساری بیندراو،
دمگوترئ: (هو مني بمرأى): نهو
له مننهوه دیارمو دیمه نی دمبین.

الرَّأْيُ: به مانا (الرَّأْيُ) دئ واته:
دیمه نو روخساری بیندراو.

الرَّأْيُ: ناوینه، یان هه رشتیک

تەماشاکەر خۇى تىدا بېينى ۵ (ك):

مَراءِ و مَرايا).

رَبَّاً فلان ربّاً: فلان بەرز بوو، پلەى

رېزى زىادى كرد ۵ لەھەموو

خواردنەمەنبىيەك كۆى كردموه ۵

لەسەرە خۇ رۇيشت.

رَبَّاتِ الأرض: زەوپىيەكە پاك بوو،

بەروبووى زىادى كرد.

رَبَّاً بفلان كذا: فلانكەسى بەرز كردموه

بەدەستپاكى لەقەلەم دا.

رَبَّاً في الأمر: سەپرى ئىشەكەى كردو

لىى ورد بۆوه.

رَبَّاً المال: مائەكەى چاودېرى كردو

چاكسازى تىدا كرد.

رَبَّاً القرم و لهم: بوو بەرمبىيەو سەنگەر بۇ

خەلەكەكە، دىشگوتى: (ما رَبَّاتُ

رَبَّاءَ) گىرنگىم پىن نەدا خۇم

پىئو خەرىك نەكرد.

رَبَّاءَهُ: لىى ترساو خۇى لى پاراست ۵

رَبَّاً فلان فلاناً: ھەرىك لەفلان و فلان

چاودېرى يەكتىيان كرد.

إِرْبَئاً: بەرز بۆوه.

إِرْبَئاً الجبل: چووه سەر كېنەكە.

الرَّبِّي: پېشەنگو چاوساغ كەلەسەر

سەنور پارىزگارى و لات دىكا يان

لەپېش لەشكرومە دىروا

لەبەرزايىيەو چاودېرى دوزمن دىكا

نەومكوو پەلامارى ھىزەكەيان بەدن

۵ (ك: ربيا).

الرَبِيَّةُ: بەمانا (الرَّبِّي) دى ۵ (ك: ربيا).

الرَّبَّاءُ: شوپنى رەببىيە ۵ (ك: مَراي).

الرَّبَّاءَةُ: بەمانا (الرَّبَّاءُ) دى.

الرَّبَّاءُ: بەمانا (الرَّبَّاءُ) دى.

رَبُّ الولدِ رَبَّاً: سەرپەرشتى مىندالەكەى

كردو نەركى بەخىو كردنى گرتە

نەستۇ.

رَبُّ القرم: سەروكايەتى گەلەكەى كردو

كاروبارىانى ھەلسوراند ۵ لەھەدىشى

ئىبىنو زوبەپىردا ھاتووه (لأن يَرْبِي

بنوعمي أحب الي من أن يَرْبِي

غيرهم).

رَبُّ الشئ: شتەكەى كىردە ملكى خۇى ۵

كۆى كردموه.

رَبُّ النعمة رَبَّاً و رَبَّاً: پارىزگارى نازو

نەعمەتەكەى كردو گەشەى پى دا.

رَبُّ بالكان: لەوشوپنە مايەووهو جىگىر

بوو.

رَبُّ الدهن: رۆنەكەى پالفتە كردو چاكى

بەرهەم ھىنا.

أَرَبَت الریح: بايەكە بەردىموام بوو.

أَرَبَت السحابَةُ: ھەورەكە بارانەكەى

بەردىموام بوو.

وَبَّ الولدِ: سەرپەرشتى مىندالەكەى

كردو نەركى بەخىو كردنى گرتە

نەستۇ.

رَبِّ النَّعْمَةِ: میوه‌های کرده مرهبا.

إِرْقَبَ الْوَلَدَ: به مانا (رَبُّه) دی.

إِرْقَبَ عَلَى فُلَانٍ: نازو نیعمه‌تی به‌سمر
فُلَانٍ دا پُرْاند.

تَرَبَّ الْقَوْمُ: خه‌ئکه‌که کۆبونموه.

تَرَبَّ الْوَلَدَ: به مانا (رَبُّه) دی.

تَرَبَّ الشَّيْءُ: لاهى نه‌وهی لی دا
که‌خاوه‌نی شته‌که‌یه‌و نه‌و لیی
به‌پر‌سیاره.

الرَّابُّ: باوه پیاره، می‌ردی ژن که
له‌می‌ردی‌کی تری کور‌پکی هه‌بی‌و
نهم می‌رده‌ی بۆی به‌خیو بکا.

الرَّابَّةُ: باوه‌ژن ه که مندالی می‌رده‌کی
له‌ژنی‌کی تری به‌خیو بکا.

الرَّابُّ: هه‌وری سپی ه نامیری
موسیقایه یه‌ک ژنی هه‌یه.

الرَّابُّ: واده‌و به‌ئین ه کۆمه‌ئیک
سهرمتیر ه په‌ئیک که گورزه تیری
پئ به‌ستی.

الرَّبُّ: ناوی‌که له‌ناوه جوانه‌کانی
په‌روم‌دگار ه خاوه‌ن ه گه‌ورمو ریش
سپی ه به‌خیو‌که‌ر ه سهر‌په‌رشتیار ه
نه‌خشه‌کیش و ری و شوین دانهر ه
چاک‌ساز ه (ک: أرباب و ربوب).

الرَّبُّ: دۆشاوی خورما یان میوه‌ی تر.

رَبٌّ: چه‌ره‌ی چه‌ره‌و ئیسمی نه‌گیره
مه‌جروور دمکا.

الرَّبُّ: ناوی زۆر ه ناوی شیرین و گوارا.

الرَّئِی: نیعمه‌تو چاکه ه پئویستی ه
گری توندو تۆل.

الرَّوَّافِی: خودا په‌رست ه زانای کامل و
ته‌واو به‌نه‌زمیری و به‌کردموه ه
هورنان دم‌هه‌رموی: ﴿وَلَكِنْ كُرُوا
رَبَّانِينَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ﴾.

الرَّیَّةُ: بۆ میینه به‌کاردی.

الرَّیَّةُ: هه‌رجی دره‌خت و روم‌کیک
له‌گه‌رما دا شین بنوینی ه دره‌ختی
خه‌روب ه کۆمه‌لی زۆر، یان ده‌هه‌زار
که‌س.

رَبَّةُ الْبَرَسِیمِ: رواه‌ی گیا وینجه‌و شتی
وا که‌له‌دوا درونه‌وه سهر له‌نوئ
هه‌له‌مداته‌وه.

الرَّوَّیةُ: کۆمه‌لی زۆری ئاده‌میزاد ه
هورنان دم‌هه‌رموی: ﴿وَكَايْنٌ مِّنْ لَّبِیْ
قَائِلٌ مَّعَهُ رِیْثُونَ کَثِیرٌ﴾ زانای خودا
په‌رست و خاوه‌ن صه‌بر و ئارام.

الرَّوَّوبُ: کۆله به‌سه ه گارانی
رهمه‌ولاخی کیوی.

الرَّوَّیْبُ: به مانا (الرَّاب) دی ه په‌یمان
له‌گه‌ل به‌ستراو ه کۆله به‌سه ه پاشا
ه (ک: أرباء وأربئة).

الرَّوَّیبةُ: میینه‌ی (الرَّیْب) ه کچی ژن
که له‌می‌ردی‌کی تری بی ه دایه‌ن و
شیردیری منداڵ ه (ک: ربائب).

الرَّوَّیْبُ: زه‌ویه‌ک گیاوو گزی زۆر لی
بروی.

الرَّابِعُ: به مانا (المرباب) دئ ۵ شوین و

جیگا ۵ شوینی مانه و نیسته جی بوون.

وَتَ الصَّبِيَّ رَبًّا: به مانا (رَبَّاهُ) دئ.

وَتَ الصَّبِيَّ: مندا له که ی به خیو کرد ۵ به بهری دست ی به هیواشی که مکهم له پستی دا بوئه موی خهوی لی بکهوی.

رَبُّهُ عَن حَاجَتِهِ وَأَمْرَهُ رَبًّا: مهنی کرد لهو مبهسته ی لادا ۵ (هو رَبُّوْث وریث).

رَبُّهُ عَن حَاجَتِهِ وَأَمْرَهُ قَرِيبًا: به مانا (رَبُّهُ) دئ.

إِزْبَتْ الْقَوْمُ: خه که که بلا و میان لی کرد.

إِزْبَتْ الْقَوْمُ: به مانا (ارتبوا) دئ.

قَرَّبْتُ فِي سِيرِهِ: له روپشتن دا مایه وه. إِرْبَاتُ: بهند بوو، گرا.

الرَّبِيبَةُ: کاریک هه لهو گیت بکا ۵ فیلت لی بکری.

وَبَّحَ رَبَّاجَةً: که ودمن بوو گیل و نهقام بوو (هو ربیح وهی ربیجه).

أَرْبَحَ: کوپی کورته بالای بوون.

تَرْبَحَ: خوی به گیل و نهقام لهقه لهم دا ۵ سهرسام بوو.

تُرِبَّتِ الْوَالِدَةُ: دایکه که دوی مردنی میرده که ی شوی نه کرده و خوی

تهرخان کرد بو به خیو کردن و پیگه پاندنی مندا له که ی.

الرَّابِعُ: تیر ناوو گه دمتیر.

الرَّابِحِيُّ: ناده میزادی که تمه و زمبه للاح

۵ گوشتن و جوار بهل قهوی ۵ خو هه لکیش و شانازی کمر.

رَبَّحَتْ تِجَارَتُهُ رَبِّحًا وَرَبَّحًا وَرَبَّاحًا: باز رگانی کردنه که ی قازانجی کرد.

رَبَّحَ فَلَانًا عَلَى بَضَاعَتِهِ: قازانجی دا به فلان له سهر کالاکه.

تَرَبَّحَ: هه ولی قازانجی داو کاسبی کرد ۵ سهرسام بوو.

أَرْبَحَتْ تِجَارَتُهُ: به مانا (رَبَّحَتْ) دئ.

أَرْبَحَ فَلَانًا عَلَى بَضَاعَتِهِ: به مانا (أَرْبَحَهُ) دئ.

رَابَحَهُ عَلَى بَضَاعَتِهِ: قازانجی پیدا.

الرَّابِحُ: قازانج کمر، مالیک قازانج بکا.

الرَّبِيعُ: جه له به نه سپ و حوشر که بو فروشتن و قازانج به یندرین ۵

بهزو پیو ۵ بیچوه نازه لی بجوک.

الرَّبِيعُ: قازانج ۵ نه موی قهر زدار به زیاده دمیدا به خامن قهرز

به گویره ی جهند مهر جیک که له ناو خویان دا دمیکن.

الرَّبِيعُ: دوکانیک قازانجی تیدابکری، دهگوتری: (متجر ربیح).

الرُّابِحَةُ: (بیع المربحة): پیدانی

دەسمايە ۋە گىرپانى بەقازانچ، بۇ
ھەرىكەت لىخاۋەن پارمەكە پارە
پىئراۋمەكە ئەندازمەكە دىيارىكراۋ
لەقازانچەكە دىيارى دىگىرى.

وَبَخَّ فِي الرَّمْلِ رَبْحًا: بەنارپەحتى بەناۋ
لىبەلەنەكەدا رۇيشتى بۇكرا.
أَرْبَخَ الرَّمْلُ: لىبەكە پەستىتوتراۋ
يەكترى گرت رەق بوو.

أَرْبَخَ فُلَانٌ: فلانكەس كەوتە ناۋ
نارپەحتى ۋە تەنگە چەلەمەۋە.
أَرْبَخَ فُلَانٌ فِي الرَّمْلِ: بەمانا (رَبَخَ) دى.
تَوَبَّخَ: خۇي شل كىرد، دىگوتىرى: (تَرَبَّخَ
في مشيه) لى رۇيشتىن دا لۇژە لۇژى
كىرد، بەشل ۋە شىۋاۋى رۇيشت.

الرَّبِيخُ مِنَ الرِّجَالِ: پىاۋى كەتەۋ
زەبەللاخ ۋە شل ۋە شىۋاۋ.
وَبَدَّ بِالْمَكَانِ رِبْدًا وَرِبْدًا: لى ۋە شۋىنە
مايەۋە.

وَبَدَّ فُلَانًا رِبْدًا: فلانكەسى بەند كىرد.
وَبَدَّ الثَّمَرُ: خورماكە لى مەرىبەددا وشك
كىردەۋە ۋە لى گرت.

رَبَدَّ رُبْدَةً: رەشايەكە لى تىكەلەۋى لىلى
بوو ۋە (ھەر اَرَبَدَ ۋە رِبْدًا).

إِرْبَدَ: بەمانا (رَبَدَ) دى، دىگوتىرى:
(إِرْبَدَ وَجْهَهُ): لىكەتلى رەق ھەلسانى

دا رەنگى سور ھەلگەپراۋ رەش
داگىرسا.

تَوَبَّدَ: بەمانا (إِرْبَدَ) دى.

تَرَبَّدَ الرَّجُلُ: پىاۋەكە روى گىرۋ كىرد.
تَرَبَّدَتِ السَّمَاءُ: ئاسمان ھەۋرە ھەلا
بوو.

إِرْبَادًا: بەمانا (إِرْبَدَ) دى.
الرَّبْدُ مِنَ السَّيْفِ: جەۋھەرى شمشىر،
ورشە ۋە رەنگى لى ۋە دىاردەمەۋى
كەپىنى دىگوتىرى ناۋى تىخ.
الرَّبِيدُ: خورمايەك لى سەبەتەۋ شتى
ۋادا بەرپىز دادەمىرى پاشان ناۋى لى
دەپرۇپىندىرى.

الرَّبِيدَةُ: صندوقو جاننا كە كىتىپ
تۆمارگەپان تىدا ھەلەمەگىرى ۋە (ك):
رېئىد).

الرَّبِيدُ: ناعەل ۋە ھەۋشەۋى ھوشىر تىدا
راگرتىن ۋە لىبەسە شۋىنىكى بەناۋ
بانگى لى ھەۋجۈرە ھەۋشە ھەۋوۋە
ھوشىرىان تىدا راگرتوۋە بۇ
فرۇشتىن ۋە شاعىرانىش تىدا
كۆپۈنەۋە شىعەرىان تىدا گوتوۋە ۋە
ھەروا ناۋە بۇ لى ۋە ھەۋسەۋى
سەۋىيە زەلى خورماي تىدا وشك
كراۋە ۋە (ك): مەربەد).

وَبَدَّ رِبْدًا: ھاجى لى رۇيشتىن سوك بوو ۋە
دەستى لىكار كىردىن دا سوك ۋە
رەنگىن بوو.

أَرَبَدَ الثَّوْبَ أَوْ الْحَبْلَ: قوماشەكەپان
چەلەكەۋى بىرى.

دەنكەكانى پاليان لىك داو بۆلە
تريپەكان لەناو خۇيان دا
پالەپەستۆيان كردو چۈنە ناو
يەكەمە.

تَرَبَسْ: بەھياشى رۆيشت.

تَرَبَسْ فُلاناً: فلانكەس زۆر بەوردى
بەدووۋى فلانكەس دا گەپ.

إِرَبَسْ فُلان: بەناو زەمى دا رۆيى و
گەپ.

إِرَبَسْ أَمْر الْقَوْم: وەزەو ھالى
خەلکەكە شيوا تاوايان لى ھات
پەرتەوازە بوون.

الرَّبَسْ: پياوى زيرەك و ليھاتوو ە مالى
زۆر، شتى زۆر.

الرَّبَسْ: مالى زۆر، شتى زۆر ە بەرمانى
ورك زى ھەلەو ە گرى دارى زل ە
پياوى نازاۋ نەبەرد.

الرَّبَسْ: (أم الربيس): مار ە بەكىنايە
دەھىندىرى بۇ کارمەسات.

رَبَشَتِ الْأَرْضَ رَبْشاً: زەمبىيەكە گزۈگىي
زۆرۈ رەنگاۋ رەنگ بوو ە زەمى
بەگزۈگىي رەنگاۋ رەنگو زۆر
رازايەو، دەگۈترى: (رَبَشَتِ السَّنَةُ
وريش المكان ورِش الرجل): رەنگى
جياجيى بوون، پەلەو خالى سۈرۈ
ھەندىكى تىرى رەشى تىلدا پەيدا
بوون ە (ھو آرېش ھي رېشا).

الرَّبْنَةُ: نەو پارچە پەرۋىي ئافرىتى
بېنۈيۇز بەخۋىەو دەگرى ە نەو
پەرۋىي ئالتونچى ئالتونى پىچ
دەسپىتەو ە ھەرپارچە پەرۋىيەك
بەكاربى بۇ پاككردنەوۋى ئامىرو
شتى تر ە ھەرشتىك پىس و
قىزەمۈن بى ە پياوى بىخىرو بىر ە
تۈپەوانەي كەندو كۆلىنەو گۆزە.

الرَّبْدِي: زى ە قامچى، شۆرك.

الرَّبْذُ: زۆر بلى و چەقە چەناو.

الرَّبْرَبْ: جەلەبە ئاسك ە گارپانى
كاكىۋى ە كۆمەلى ئادەمىزاد.
وَبَرَّ الْكَبْشُ رَبَّازَةً: بەرمانەكە ھەلەو بوو
گۆشتى گرت.
وَبَرَّ فُلان: فلان كەس عاقل و وردىين بوو
(ھو رېز).

وَبَرَّ الْقَرْبَةَ: كۈندەكەي پېركرد لەناو.

إِرَبَبْ: لەھونەرى خۇى دا تەواۋ كامىل
بوو.

الرَّبِيْزُ: گەورە لى ھاتوو لەفەننى
خۇى دا.

رَبَسَهُ يَدَهُ رَبْساً: بەدەستى خۇى لىى
دا ە (ھو مېروس ورېس).

رَبَسَ الْقَرْبَةَ وَغَرَّهَا: كۈندەكەي پېركرد.

إِرَبَسْ: تىكەلاۋ بوو ە گۆشتن ەھلەو
بوو.

إِرَبَسَ الْعَقْدُودَ: ھىشۈەكە پېرېو

أَرْبَشُ الشَّجَرِ: درختکه پشکوت و
گه لای کرد و میوه که میوه که میوه که
و مگو و دهنکه نوك ده چوو.

الرَّيْشُ: سپیایه که گله نینوکی
مندالی ساوادا دمردمکه وئی.

رَيْصُ بَفْلان رَيْصاً: چاومروان بوو فلان
چی به سمر دئی له خیر یان له شمر،
دمشگوترئ: (رَيْصُ فلاناً امر).

تَرْيَصُ: په زمه ندهی کرد، دمگوترئ:
(تَرْيَصُ به الشَّيْءِ) نهو شته
چاومروانی بوو و قورئشان
دمه رموی: ﴿قُلْ هَلْ تَرَبُّصُونَ بِنَا إِلَّا
إِحْدَى الْحُسَيْنَيْنِ﴾.

تَرْيَصُ بسلعته: چاومروان بوو مال و
کالا که می نرخه بهرز بیته ووه.
الرُّبْصَةُ: رنگی جور و جور،
دمشگوترئ: (لِي عَلَى هَذَا الْأَمْرِ
رُبْصَةٌ): من له سمر نه م کاره لئ
وردیونه ووه چاومروانیم ههیه.

رَبَضَتِ الْغَنَمَ وَغَيْرَهَا مِنَ الدَّوَابِّ رِبْضاً
و ربوضاً: مهر و بز نه کان یان
نازه له کان مؤل بوون، مؤلیان
خوارد.

رَبَضَ الْأَسَدُ عَلَى فَرِيسته: شیر که
نیچیرمکه می خوی خسته ژیر چنگی
خویه ووه خبی کرد، دمشگوترئ:
(رَبَضَ الْقُرْنُ عَلَى قُرْنِهِ) پاله وانه که
هاوشانه که می خوی خسته سمر

زمو و ژیر خوی ناو بوئی دا.
رَبَضَ بِالْمَكَانِ: له شوینه که مایه ووه.

أَرْبَضَتِ الشَّمْسُ: خور گهر مییه که می
توند بوو ههتا وای لئ هات
نازه له کان خویان کوتایه بن دارو
په ناو په سیوو خویان مؤل دا
نه یان توانی له بهر گهرما که دا خویان
راگرن.

أَرْبَضَ الرَّاعِي الْغَنَمَ وَغَيْرَهَا مِنَ الدَّوَابِّ:
شوانه که مهر و بز نه کان وای
کردن بمؤلن.

أَرْبَضَ الشَّرَابُ الْقَوْمَ: شهرابه که
خه لکه که می تیرو و مهست کرد،
هه موو که له لا بوون له سمر زمو
رهق خه ویان لئ که ووت و لال و پال
لیی که ووتن، دمشگوترئ: (أَرْبَضَهُمُ
الْإِنَاءُ) جامه مه پیه که مهست و
که له لای کردن.

أَرْبَضَ أَهْلُهُ: بزئوی بؤمال و مندالی
خوی دابین کرد.

رَبَضَ الرَّاعِي الْغَنَمَ وَغَيْرَهَا مِنَ الدَّوَابِّ:
به مانا (أَرْبَضَهَا) دئی.

رَبَضَ فَلاناً بِالْمَكَانِ: فلان که سی
له شوینه که جیگیر کرد.

تَرَبَّضَ الْكَبْشُ عَنِ الْغَنَمِ: به مانا (رَبَضَ)
دئی.

تَرَبَّضَ بِالْمَكَانِ: به مانا (رَبَضَ) دئی.
الرَّابِضُ: شیر و نه خوش، دمشگوترئ:

(أَسَد رَابِض) (ورجل رابض) ۵ له پهندي
پیشینان دا هاتووہ (کلب جرّال خیر
من أسد رابض) ۵ کوردیش دهلّین:
(رَبْوَیْیَہِکِی گہریدہ له شیریکِی نوستوو
باشترہ).

الرَّابِضَةُ: نہرمانی لوت.

الرَّبْضُ: ژن، هاوسہر.

الرَّبْضُ: بہمانا (الرَّبْضُ) دئ ۵ تہویلہو
ناغہ لی نازہ لی و لاخ ۵ حہوشہو
شوین تیدا مؤلینی حوشر ۵ ہمر
کہ سیک ہمر شوینیک خیزان و
تاکہکانی خیزان بوی بگہرینہوہ بؤ
پشودان و نیسراحمت و بچنہ لای و
تیدا بمیننہوہ ۵ وگوو میردو ژن و
کچو خزم ۵ ہمروا بہمانا ریخولہو
ناوسک دئ ۵ گوریس و قہیاسہو
حہبلی باربہستن ۵ سوچو لاو
کہناری شت ۵ دموروبہری شار، بزئو
کہلہ شیر پیک ہاتبئ.

الرَّبْضُ: کؤمہ لیک رمشہ و لاخ و
حہوانی تر لہکاتی مؤلین دا.

الرَّبْضُ: ناومندی شت ۵ بناغہی بینا ۵
کؤمہ لیک درمختی تیک ہالوو
تیکچرژاو.

الرَّبْضُ: ژن ۵ خیزان ۵ ہمروا
دمگوترئ: (رجل رْبَضٌ عن الحاجات
والأسفار): پیاویکہ خوی

بہسہفہرو شتی واوہ نہگرتووہ.

الرَّبْضَةُ: قہبارمہک کہ خوی بہسہر
شتیک دا دابی و مات بووبئ ۵
کؤمہ لیک نادمیزاد.

الرَّبْضَةُ: پیاوی دانیشتوو بئ دمسلات ۵

پارچہمہک تیگوشاو.

الرَّبْضَةُ: پیاوی دانیشتوو بئ
دمسلات.

الرَّبْضُ: دمگوترئ: (شجرة ربض):

درمختی گہورہو قہدزل ۵ (سلسلة

ربض): زنجیری نہستورو پتہو

(قرية ربض): گوندیک قہرمبالغہ.

الرَّبْضُ: مہرو بزنی بہشوانہوہ

لہحہوشہی مؤلیدان دا ۵

کؤبوونہوہی بہز لہگہدمدا.

الرَّبْضَةُ: پیاوی خویرپی و ناگہس

بہچہ.

رَبَطَ جَاشَهُ رِبَاطَةً: دلی قایم بوو

پہلہکوتہی پئ نہکہوت لہکاتی

ترسان دا، خوراکریوو.

رَبَطَ الشَّيْءَ: شتہکہی شتہک دا.

رَبَطَ نَفْسَهُ عَنْ كَذَا: خوی لہوشتہ بواردو

لاقہی نہکرد.

رَبَطَ اللَّهُ عَلَى قَلْبِهِ بِالْصَبْرِ: خودا صہبرو

ئارامی بہسہر دل و دمرونی دا

رشتو ویزو توانای مہعنہوی پئ

بہخشی.

رابطه مُرَابَطَةٌ و رباطاً: سهنگری

سهرسنوری پاراست و لهشوینی

ترسناک دا مایهوه، دمگوتری: (رابط)

الجیش) ۵ قورئان دمهرموی: ﴿يَا

أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا

وَرَابِطُوا﴾ لهسمر پابه‌ندبوون به

ئیسلام و بهردهوام بوون لهسمر

نهنجامدانی کاری خیر و چاکه

خوگرو بشودریژ بن و ته‌مه‌ل

مه‌بن.

إِرْتَبَطَ فِي الْجَبَلِ وَنَحْوَهُ: کهوته ناو

حه‌بله‌که‌موه تی‌ی هالا.

إِرْتَبَطَ الدَّابَّةُ وَغَيْرَهَا: ولاخه‌که‌ی

به‌سته‌وه، دمگوتری: (فلان یرتبط من

الدواب كذا رأساً) فلانکس

نه‌ومنده سهر ولاخی نازهل

دمبه‌ستیتیه‌وه، واته: خاومنی

نه‌ومنده سهر ولاخ و نازهل.

إِرْتَبَطَ فَرَسًا: نه‌سپه‌که‌ی به‌خیو گرد بو

سوار چاکی و یمبازی.

ترابط الماء في المكان: ناوکه

له‌شوینی خویته‌ی هیچی لی

نهریشتوه.

التَّرابُطُ: له‌زاراوه‌ی فه‌لسه‌فه‌دا هه‌بوونی

په‌یومندی نیوان دووشته چونکه

له‌زمین دا هۆکارێک پیکیه‌وه

به‌ستون.

الرَّابِطُ: دمگوتری: (هر رابط الجأش):

دل قایم و جاو نه‌ترسه ۵ نازیله،

له‌هیچ شتێک ناترسی.

الرَّابِطَةُ: په‌یومندی و وابه‌سته‌ی نیوان

دوو شت ۵ ولاخی به‌ستراوه ۵

کۆمه‌لیک ئاده‌میزاد له‌پروژمیه‌ک دا

له‌بیرو بۆچون و هه‌لس و که‌وت دا

یه‌ک بگرن، دمگوتری: (رابطه

الأدباء، رابطه العلماء، رابطه

الفقراء، ...) ۵ (ک: روابط).

الرِّبَاطُ: نه‌وه‌ی شتی پێ دمه‌ستیتیه‌وه،

دمگوتری: (قَرَضَ رِبَاطَهُ): مرد، پان

له‌نه‌خۆشییه‌که‌ی پزگاری بوو،

دمه‌گوتری: (جاء وقد قَرَضَ رِبَاطَهُ):

به‌ماندوویی گه‌راپه‌وه ۵ (رباط

الخیل): شوینی به‌سته‌نه‌وه‌ی نه‌سپ ۵

شوینی که‌مه‌ند کیشی صوفیان و

خوداپه‌رستیان ۵ دل ۵ (ک: رِبَاطٌ).

الرِّبَاطُ: له‌زاراوه‌ی فه‌لسه‌فه‌دا

په‌یداکردنی جوژه په‌یومندییه‌که

له‌نیوان دوشتی هه‌ست پیکراو دا

له‌زمین دا به‌هۆی هه‌بوونی جوژه

په‌یومندییه‌که‌وه.

الرَّابِطَةُ: گورزه ۵ باقه‌و باومه‌شت.

الرِّبَاطُ: به‌ستراو ۵ ره‌به‌ن و دنیا

نه‌ویست ۵ خورمای وشکه‌وه بوو

که‌دمکریته ناو هه‌مبانه‌و کیسه‌وه،

پان دمه‌کریته ناو خورمادان و

مشتاخه‌موه ناوی پێدا دمه‌کری ۵

خورمای نهمگه پشتوی شؤراوه ۵ تهرپوو،
دمگوترئ: (هر ربط الجأش): نازاو
نهمبردو چاو نهمترسه.

الرَّيْبُطَةُ: ولاخی به ستراره ۵ (ك):
(رباط).

أَمْرًا بَيْطَةً: کۆمهالی نادمیزادو نه سب
سوار که له سمر سنور سهنگهر
له دوژمن دمگرنو ناهیلن دوژمن پی
بخاته خاکی نیشتمانه وه.

المَرْبُطُ: نهو زنجیرو جهبلو
گهر مستهمیهی ولاخی پی
دمبه سترته وه.

المَرْبُطَةُ: به مانا (المربط) دی.
رَبَّعَ الرِّبْعُ ربوعاً: به هار پهیداوو، هاته
ناومه.

رَبَّعَ الإِبِلَ رَبْعاً: له پاوانه که دا خوشترمه
بهره لالا کرا له کوئ دهلهومرئ
بلهومرئو بخواته وه.

رَبَّعَ عَلَيْهِ الحِمَى: توشی نهخوشی سیبه پرؤ
بوو رُوْزَيْكَ لهرزوتای توش دمیو
رُوْزَيْكَ یان دوو رُوْز بؤی نایه.

رَبَّعَ بِالْمَكَانِ: لهوشوینه مایه مومو جیگهر
بوو.

رَبَّعَ فُلَانٌ: فالانکس راوه ستاو چاومروانی
کردو گیرى خوارد، دمگوترئ: (إربع)
عليك أو على نفسك) بمینه مومو
چاومروان به ۵ بهردمگهی بهرز

کردموه بؤ به تافیکردنه مومو هیزرو
بازوی ۵ بهروبوومی باشی هه بوو.
رَبَّعَتِ الدَّابَّةُ: ولاخه که ههنگای دریزی
هاویشن.

رَبَّعَ عَنْهُ: وازی لی هیئا، دمگوترئ: (ربع
على فلان): بهزمی پیداهاته وه،
دمگوترئ: (رَبَّعَ الرَّجُلُ بِالْمَكَانِ وَفِي
المال): بیامو که دهمستی
له شوینه که یان له مال و سامانه که
گیر بوو به نازمزوی خوئی
تهمه روهی تیدا کرد.

رَبَّعَ فُلَانًا: جواریه کی مال و سامانی فالانی
برد، و مرئ گرت.

رَبَّعَ الْجَيْشَ: جواریه کی دهمسته وتی سوپای
برد.

رَبَّعَ الحِمْلَ: به جوار دهمسته کی بارمه کیان
بهرز کردموه.

رَبَّعَ الحِجْلَ أَوِ الرُّتْرَ: به ته که ی له سح همودا
بادا یان ژیمه کی بادا.

رَبَّعَ الثَّلَاثَةَ: بوو به جوار مومو سییه کان.

رَبَّعَ التَّسْعَةَ وَالثَّلَاثِينَ: بوو به متهواو که مرئ چل.

رَبَّعَ الثَّلَاثَةَ وَالْأَرْبَعِينَ: چلو جوار ی تهواو
کرد.

رَبَّعَ: توشی لهرزوتای سیبه پرؤ بوو.

أَرْبَعَ الْعَدَّةَ: ژماره که بوو به جوار یان چل.

أَرْبَعَ الْقَوْمَ: خه که که کهوتنه و مرزی
به هار موه.

أَرْبَعُ الْحَامِلِ: له به هاردا نافرته که
مندالی بووو (هي مُرَبِّعُ وَمُرْبَاعُ).

أَرْبَعُ الْمَوْلُودِ: منداله که ددانی
پیشه و دی دمرکه و تن، یان که و تن.
أَرْبَعُ فُلَانٍ: فلانکس به گهنجی مندالی
بوو.

أَرْبَعُ الْغَنَمِ: مهرو بزنه کان ته مه نیان
چووو سالی چواره مه وه.

أَرْبَعُ ذَوَاتِ الْحَافِرِ: ولاخه سمدار که
چووو سالی پینجه مه وه.

أَرْبَعُ ذَوَاتِ الْخَفِ: نازه له پی پانه که
چووو سالی چه وته مه وه.

أَرْبَعُ الْغَيْثِ: بارانه که هیند زور بوو
ریگا و بانی له خه لکه که برپوهو
له ناو ماله کانیان دا ماونه ته وه
(فهر مُرَبِّعُ).

أَرْبَعُ مَاءِ الرُّكْبَةِ: ناوی بیرمه که زور بوو.
أَرْبَعُ الْإِبِلِ: حوشرمه که به ره لالا کرد

همرکاتی ویستی بچن بو ناو
خواردنه وه.

أَرْبَعُ الْمَرِيضِ: دوو روژ بواری دا نه چوه
لای نه خوشه که و روژی سییهم
سهردانی کرد.

رَبْعُ الْحِمْلِ مَرَابَعَةً وَرَبَاعًا: کوله که ی
له گهل په کیکی تردا به چوار
دهسته کی هه لگرت.

رَبْعُ فُلَانًا: کوله که ی له فلانکس

به دهسته بار هه لگرت ه له به هاردا
مامه له ی له گهل کرد.

رَبْعُ الشَّيْءِ: شته که ی کرده چوارگوشه
ه کردی به چوار به شه وه.

رَبْعُ فُلَانٍ رَجُلِيه: فلانکس چوار
مه شقی دانیششت و فاجه کانی
نوشتانده وه.

إِرْبَعُ الْبَعِيرِ: حوشرمه که گیای ته ری
به هاری خوارد ه فله و بوو ه

په له ی کرد ه رویش فاجی له عه رد
دهدا.

إِرْبَعُ الْحَيَوَانِ: گیاندارمه که هاته سهر

تایمی زینده گانی خو ی و گه شه و
نمشی دمست پی کرده وه به هو ی
چار سهر ی ک.

إِرْبَعُ بِالْمَكَانِ: لهوشوینه مایه وه
لهومرزی به هاردا.

إِرْبَعُ حَجَرًا وَنَحْوَهُ: به رده که ی به رز
کرده وه.

إِرْبَعُ فُلَانٍ أَمْرَ الْقَوْمِ: فلانکس
چاومروانی کرد بیته سهر و کی

که له که ی ه له حه دیت دا هاتوو (ان
فلاناً قد ارتبع أمر القوم).

تَرَبَّعَتِ الْمَاشِيَةُ: نازه له که گیای ته ری
به هاری خوارد.

تَرَبَّعَ الْجَالِسُ: دانیشته وه که فاجه کانی
نوشتانده وه و خستنیه ژیر رانی.

تَرْبَعُ الْمَكَانِ وَه: لهومرزی به هاردا
لهوشوینه جیگیر بوو.

تَرْبَعُ حَجْرًا وَنَحْوَهُ: بهردمکهی به جوار
دمستهکی و دستهبار له گهل
په کیکی تردا هه لگرت.

اسْتَرْبَعُ الْبَعِيرُ وَنَحْوَهُ لِلسَّيْرِ: حوشرمکه
به هیز بوو بۆ رویشتن.

اسْتَرْبَعُ فُلَانٌ بِعَمَلِهِ: فلانکس
له کارمکهی خوی دا سهر به خو بوو
توانای به سهر نیشه کهی دا شکا.

اسْتَرْبَعُ الرَّمْلُ وَنَحْوَهُ: لمبه که ته باری
بهست.

اسْتَرْبَعُ الْغَبَارُ وَنَحْوَهُ: تهپو تۆز بهرز
بوو و موه.

اسْتَرْبَعُ شَيْئًا: توانای به سهر شته کهدا
شکاو به سهری دا زال بوو.

الأربع: جوار، وشهیه که بۆژماره
جوار به کاردی.

ذوات الأربع: همر گیانله بهرینک له سهر
جوار قاج برپوا.

الرياح الأربع: جوار جوړه بایه که
(کزمی بهرمبهیان، بای دمبور، بای
شمال، بای باشور).

الأربعاء: جوار شه مه.
الأربعاء: دمگوتری: (قَعْدُ الأربعاء) جوار

مه شقی دانیشتن.
الأربعاء: به مانا (الأربعاء) دی.

الأربعة: جوار (وشهیه که بۆ ژماره

جوار به کاردی)، دمگوتری: (جاء
وعیناه تدمعان بأربعة تسيلان بأربعة
آماق).

الأربعون: جل؛ واته جوار جار ده.
التربيع في الزراعة: جوار هم پاراوو
ناودانی کشتوکال.

الرابع: پلهی دوا پله سی ۵ دمگوتری:
(ربيع رابع) به هارینکی به پیتو
خیرو بیړه.

رُباع: جوار جوار، دمگوتری: (جاء القوم
رُباع): خه لکه که جوار جوار هاتن.

الرُباع: ومزعو حالّو بارو دؤخ،
دمگوتری: (هم على رباعهم) نه وان

ههر له سهر حالّو ومزعی خو یانن و
هیچ ناخوشیه گیان نه هاتوته ری.

الرُباع: خوینی کوزراو که هؤزیک
له جیاتی هؤزیک تر بیدا.

الرُباعية: به مانا (الرُباع) دی ۵ له حمدیت
دا هاتوو دمر باره ی نه نصارو

موهاجیر مکان دمفه رموی: (انهم أمة
واحدة على رباعتهم).

الرُباعية: ددانی نیوان که لبه و خری،
که جوارن، به همر به کی له شه ویله ی

خوارو شه ویله ی سهر و.
الرُباعي: همر شتیک له جوار پیک

هاتبی ۵ له عیلمی هه ندمسه دا ناوه
بۆ وینهیه کی په کسانو جوار گو شه ی

جوار سوچ.

الرَّبْعَةُ: ئادەم يازدى بالا مامناۋىندو
 چوارشانه ۋ قوتوى بۆن خۇش ۋ
 قورئان كە كرابىتە سى جوزە.
 الرَّبْعَةُ: مەسافەى نىۋان بەردى سى
 كوچكەى ئاگردان ۋ بارانە بەھارە،
 گىيا بەھارە ۋ پىاۋى گەنج
 كەۋنەكەى مىندالى بىي.

الرَّبْعَةُ: (رَبْعَةُ الْقَوْمِ): تىشوو بژىۋى
 خەلك لەسەرمەى زستان دا.
 الرَّبْعُوعُ: دىگوترى: (بِقِرَّةٍ رُبْعٍ):
 مانكاپەك بدۇشرىۋ چوۋار قابى
 شىر تىدائى ۋ (ك: رُبْعٍ وَرْبَاعٍ).

الرَّبْعُوعُ: وىرەى بەھار ۋ وىرەى نىۋان
 زستان ۋ ھاۋىن ۋ مانكى رەبىيەى
 يەكەم ۋ رەبىيەى دوۋەم ۋ بارانى
 بەھار ۋ جۇگەى بچوك ۋ گىياۋگىزى
 تەۋ تازە ۋ ھەرگىياۋ گىزىك
 لەبەھاردا بىرۋى ۋ بەشىك لەچوار
 بەش ۋ چارەك.

أبو ربيع: نازناۋى پەپوسلىمانكەپە.
 الرَّبِيعَةُ: بەردىكە ھىزى پالەھان ۋ
 وىرەشكارانى پى بەتافى دىگوتىنەۋە
 ۋ زىيەكە لەكاتى شەپدا
 لەبەردىگىر ۋ باخچە ۋ مەشكەۋ
 ھەنەنەۋ كۈندە ۋ قوتوى بۆنى
 خۇش كەبوك ۋ زاۋا بەكارى دىھىنن
 ۋ (ك: رْبَاعٍ).

الرَّبَاعِيَةُ فِي الشَّعْرِ: چوارىن؛ بەھارسى
 پىي دىگوتىر ۋ دوۋ بەيت.

الرَّبَاعُ: كەسىك زۆر حوشترى شىردەر
 بىكرى ۋ پان كەسىك خۇتافى
 بىكاتەۋە بەبەرز كىرەنەۋەى كىشى
 قورس.

الرَّبْعُ: بەھارە ھەۋار؛ ئەۋ شۋىنەى
 بەھاران دىگوتىنە شۋىنى تىدا
 نىشتەجى بوون ۋ خانوو نىشىنگە،
 دىۋور بەرى خانوو ۋ ھۆبەۋ گەرەك
 ۋ بالا مامناۋىند ۋ جۆرە وىرەشكە
 شتى قورسى تىدا بەرز دىگوتىنەۋە
 بۆ بەتافىكىرەنەۋەى ھىز.

الرَّبْعُ: بالا مامناۋىند.
 الرَّبْعُ: چارەك؛ بەشىك لەچوار بەش ۋ
 بەزۋرىۋ بەھورف پەئامىرلىكى
 پىۋانە دىگوتىر چوار پىالە بىرى.
 الرَّبْعُ: بىچۈە ئازەل كە لەۋىرەى
 بەھاردا لەدايك بىي ۋ دىستە گول ۋ
 نۆبەرە بى.

الرَّبْعُ: لەرزو تاپەكە رۇژىك توشى
 نەخۇشەكە بىي ۋ دۋاى دوۋ پۇژ
 بەرى بىداۋ ئەمجار رۇژى چوۋارەم
 بىگىرتەۋە، پىي دىگوتىر مەلارپا ۋ
 ھەروا جۇرىكە لەحوشتر ئاۋدان
 رۇژىك دىپەنە سەر ئاۋو دوۋ رۇژ
 ناپەن ۋ رۇژى چوۋارەم دىپەنەۋە
 سەرنائەكە.

الرَّوْبَعُ: لاوازو پړو پوچ ۵ کوله بڼه ی
خوږپری و هه تیومچه.

الرَّوْبَعَةُ: دمر دیکه توشی بیچوه نازده لی
شیره خوړه دمبی ۵ کورته بالا ۵
(ک: رَوَابِع) ۵ دانیشتنی
جوارمه شقی.

الرَّوْبَاعُ: چوارپه کی دمستکه وتی شمېر
کله پېش نیسلام دا سهرؤک و
پاشاکان بوخوږیانیان دادمنا ۵ بالا
مامناومند ۵ نهو نازده لای لهومرزی
به هاردا زاوړی دمکا ۵ نهو شویننه ی
له به هاردا په کمه مجار گیای لی
دمروئ ۵ (ک: مراتع).

الرَّوْبَعُ: همرشتیک جوارگوشه بی ۵
لهزاراوهی همنده سدا همرشتیک
چوار ته نیشتو سوچی په کسانو
هه بی، ده سگوتری: (رجل مُرْبِع
الحاجین): پیاوړیکه توکی بروی
زوره دملی چوار بروی هه بی.

الرَّوْبَعُ: عهصایه که دوو پیاو
همرپه که پان سمرنکی هه لگرتووه
بوئوموی له سمرپشتی ولاخه که شتی
پې بیگوړنه وه.

الرَّوْبَعُ: نهو شویننه ی به هاران دمکریته
هه وارو نشینگه ۵ به هاره هه وار ۵
پارانی به هار ۵ (ک: مراتع).

الرَّوْبَعَةُ: زمویپه ک (په ربوع: جرحه

قاج کورتی) زوربین یان چ زور و چ
که م په ربوعی هه بی.

الرَّوْبَعَةُ: به مانا (الرَّبْعُ) دئ ۵ (ک:
مرابع).

الرَّوْبَعُ: بالا مامناومند ۵ توشبوو
به نه خویشی سیبهرؤ لمرزوتایه ک
رؤزیک دمیگریو دوو رؤز بهری
دمداو رؤزی جوارم توشی دمبیته وه
۵ (ک: مراتع).

الرَّبْعُ: جانهومرپکه و مگوو جرج وایه
بچوکه قاجی دریزو دمستی کورتن،
کلکیکی دریزی همپه کؤتایپه که ی
به تاله مویه ک دئ.

رَبْعٌ رَّبْعًا: له ناو نازو نیعمه ت دا مایه وه.

رَبْعٌ رَّبْعًا: زیانی خویشو بهر فرأوان بوو ۵
سمری کرده نه نجامدانی کاری
خرابو بییه ودمو رابواردنو
ناشمریفانه و خوی تاوانکردن و
حمرام خواردن ۵ (هو رْبَعٌ وهي رْبَعَةٌ).

رَبْعٌ الْعِشْ: زیان و گوزمران خویشو پرنازو
نیعمه ت بوو ۵ (هو ربیع):

أَرْبَعَتِ النَّاقَةُ: حوشرمکه هه لوه بوو
شیرو بهرهمی زوربوو.

أَرْبَعُ الشَّيْطَانِ فِي قَلْبِهِ: شهیتان به سمر

دل و دمرونی دا زال بوو دلی

شیواندن ۵ له حمدیت دا هاتووه: (إن

الشَّيْطَانُ قَدْ أَرْبَعُ فِي قُلُوبِهِمْ وَعَشَشَ).

رَابِعٌ: شِيُونِيكَه لَه نِيَوَان مَه كَكِه
مَه دِينَه دَا نَزِيك كَه نَارِي دَه رِيَاي سَوَر
ه شِيُونِيكَه لَه وُشِيُونَانَه ي مِيَقَاتِي
نِي حِرَام بَه سَتَنَه بُو حَاجِيَه كَان.
الرَّابِعُ: دَمَكُوتَرِي: (عِيش رَابِعُ):
زِيَانِيكِي خُوش وَ پَر نَازَو نِي عِمَه تَه ه
(رَبِيع رَابِعُ): بَه هَارِي بَه پِيَت وَ
بَه رَمَكَه تَه.

الرَّبْعُ: نَاو دِيَرِي ه كَلَه وَ رَدَه.
الرَّبْعُ: زِيَانِي خُوش وَ پَر نَازَو نِي عِمَه تَه.
رَبْعُهُ رِبْعًا: بَه حَبِيلِي قَوْلَه دَار شَه تَه كِي دَا.
رَبَقٌ فَلَانًا فِي الْأَمْرِ: فَلَانَكَه سِي خُسْتَه نَاو
كِي شَه كَه وَ ه.

رَبَقَةٌ: زِيَدِمَر مَوِي كَرْد لَه شَه تَه كَدَانِي دَا
بَه گُورِي سِي قَوْلَه دَار.

رَبَقُ الْكَلَامِ: قِسَه كَه ي هَه لَبَه سَت، دَرُوي
تِيكَه لَو كَرْد.

رَبَقُ الْخُبْرِ: رُؤْنَه كَه رَمِي كَرْدَه پِي خُورِي
نَانَه كَه، دَمَكُوتَرِي: (خَبْرَةٌ مَرَبَقَةٌ):
نَانَه چَه وَ رَه ه كُولِيَرَه بَه پُورَن.

ارْتَبَقَ فِي الْحَبَالَةِ: بَه تَوَرَمَكَه وَ ه بُو،
دَمَشَكُوتَرِي: (ارْتَبَقَ فِي حَبَالَتِهِ):
كَه وَ تَه نَاو هِيَلِي خُويَه وَ ه.

الرَّبَقُ: گُورِي سِي قَوْلَه دَار ه زَنْجِيرِي
وَلَاخ بَه سَتَنَه وَ ه حَبِيل، گُورِي س ه
دَمَزُو ه (ك: أَرَبَاق وَ رَبَاق).

الرَّبَقَةُ: تَاكَه وَ شَه ي (الرَّبَقُ)، دَمَكُوتَرِي:

(حَلٌّ رِبْقَةٌ) تَه نَكُو چَه لَه مَه كَه ي
كُوتَايِي پِي هَات ه هَمَرَوَا دَمَكُوتَرِي:
(لَا يَرْضَى الْحَرَّ فِي رِبْقَةِ الدَّل):
هَمَر گِيز پِيَاوِي نَازَاد رَازِي نَابِي
پِي وَ مَنَدِي ژِيَدِمَسْتَه يِي لَه پِي دَا بِي.
الرَّبِيقُ: (أَم الرِّبِيقُ): مَار ه تَه نَكُو
چَه لَه مَه ه شَه ر.

رَبَكَ الشَّيْ رَبَكًا: شَه كَه ي تِيكَه لَو كَرْد.
رَبَكَ الرِّبِيكَ: كَه شَكِي دَرُوسْت كَرْد (كَه شَكِي
تِيكَه لَ بَه خُور مَاو رُؤْنَكَرْد).

رَبَكَ الثَّرِيدَ: تِي گُوشَاو مَكَه ي تِيكَه لَو كَرْدُو
چَاكِي كَرْد وَاي لِي كَرْد بُو خُوارْدَن
گُونَجَاوُو خُوش بِي، دَمَكُوتَرِي: (رَبَكَ
طَعَامًا): خُوارْدَنِي بُو دَرُوسْت كَرْد ه
لَه پَه نَدِي پِي شِي نَان دَا هَاتُو وَ ه
(غُرْسَانُ فَأَرْبُكُوا لَهُ): بَر سِي يَه تِي وَ
خُوارْدَنِي بُو نَامَا دَمَبَكَه ن، بَه كَه سِي ك
دَمَكُوتَرِي خَه مِي خُوي نَه بِي وَ خُوي
تَه رَخَان كَرْد بِي بُو يَه كِي كِي تَر.

رَبَكَ الرَّجُلَ: پِيَاو مَكَه ي خُسْتَه نَاو قُورَمُو وَ ه.
رَبَكَ رَبَكًا: كَار مَكَه ي لِي شِيَا.
ارْتَبَكَ الْأَمْرُ: نِي شَه كَه ي لِي تِيكَه لَو
پِيكَه لَو بُو.

ارْتَبَكَ فِي الْوَحْلِ: لَه قُور چَه قِي وَ
بَر سْتِي لِي بَرَا.

ارْتَبَكَ فِي الْأَمْرِ: كَه وَ تَه نَاو كَار مَكَه مَو
نَه يَتَوَانِي خُوي لِي رَز گَار بَكَا.

الرَّبِکُ: کهسیک فیل و پیلانی لاوازی
ههین.

الرُّبُکُ: (رَجُلٌ رُبُکٌ): پیاوئکی سمر لی
شیواوه نازانی چ بکاو بۆ کوئی بچی.
الرَّبِیکَةُ: کهشک بهخورماو بهرۆن سور
بکریتهوه ۵ یان دۆ کهشک ۵ قورپاو ۵
رۆن کههیشتا لهماستو ئاوهکه
جیانهکراپیتهوه.

رَبْلُ الْمَكَانِ رَبْلًا: شوپنهکه گیا (رمبل)ی
لی پوا؛ جۆره پومکیکه ۵ یان زۆری
لهوجۆره گیایه لی ههبوو.
رَبْلُ الْقَوْمِ: خهلکهکه زۆر بوون، زاوو زنی
باشیان کرد ۵ مال و سامانیان پهری
سهندو کهشهی کرد.
رَبَلَّتِ الْمَرْأَةُ: ئافرتهکه قهلهو بوو،
گۆشتن بوو.

إِرْبَلُ مَالِهِ: مال و سامانی زۆر بوو.
تَرَبَّلَ الْجِسْمُ: جهستهی کهتمو زمبهلاح
بوو.
تَرَبَّلَتِ الْمَرْأَةُ: ئافرتهکه قهلهو بوو.
تَرَبَّلَ شَجَرُ الرِّبْلِ: درهختی رمبل گهلاهی
دمرکرد.
تَرَبَّلَ الطَّبِيُّ: ئاسکهکه گهلاهی (رمبل)ی
خوارد.

تَرَبَّلَ الرَّجُلُ: پیاومکه پاوی کرد.
تَرَبَّلَتِ الْأَرْضُ: زموی دواى وشک بوونی
لهومرزی هاوین بههاتنی پایزو

بارانی پهله سهرلهنوی سهوز
بوومه.

الرَّابِلَةُ: گۆشتی شان ۵ (ک: روابل).
الرَّبْلُ: رومکیکی گرژو زبرو زۆر
سهوزه، گهلاکانی پپو تیکچرژاون،
سهری لقهکانی گوئیکی زمردی
شیوه ئوقهوانی ددان ددانى پیومهیه
۵ (ک: ربول).

الرَّبْلُ: بهمانا (الرَّبْلُ)دئ.
الرَّبْلَةُ: کوته گۆشتی گهوره، گوتمه
گۆشت ۵ دیوی ناومهوی پان.
الرَّبِيلُ: جهستهی قهلهوو گهوره ۵
پیاوی دزو چهته کهبهتهنیا پهلامار
بداو تالان و برپۆ بکا، ئازاو بهجهرگ
بی.

الرَّبِيلَةُ: رۆن و چهوری ۵ نازو نیعمهتی
همرزانی.
الرَّبِيَالُ: بهمانا (الرَّبِيَالُ) دئ که بهمانا
شیره ۵ یان گورگه، دهگوتری: (لص
ریال) دزیکی نازایه و ههمیشه
لهکهلین دایه بۆ شهر ۵ رومکیک
تیکههانی و دریز بی ۵ کهسیک
تاهانهی دایکی بی ۵ (ک: رباییل
وربابله).

الرَّبِيَالَةُ: شیرى چهמוש.
الرَّبِيَالُ: حوشتری گۆشتن ۵ ئافرهتی
نهرمو نیان.

الرِّبَالُ: زموپیهك كه پوهكى (رهبل)ی

زور بڼه (ك: مرايل).

أَرَبْتُ: پېشهكى عمر بوونی دایه.

تَرَبْتُ: بوو به كه شتیپه وان.

الرُّبُونُ: لؤغه تیکه له (الرُّبُون).

الرُّبَانُ: سهرؤكى دهرپاوانهكان،

لیپرسراوی كه شتیپه وانهكان (ك:

ربابین).

ربان كل شیئ: زورینهی نهو شته.

ربان الشباب: سهرمتای گهنجیپه تی.

الرِّبَانِي: به مانا (الرُّبَان) دی.

الرُّبُونُ: لؤغه تیکه له (الرُّبُون).

رَبَا الشَّيْءُ رَبَوًا وَرَبَوًا: شتهكه زیادی کرد

گهشهی کرد، فشهل بوو هاوسا

قورنان دمفهرموی: ﴿وَرَبَّى الْأَرْضَ

هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ

وَرَبَّتْ﴾.

رَبَا الْفَرَسُ: نهسپهكه خړپووه له ترسان

پان خوی نامادمکرد بؤ بازدان.

رَبَا الْجُرْحُ: برینهكه هاوسا.

رَبَا السَّوْبِقُ وَغَوْرُهُ: قاوتهكه ناوی پیداکراو

فشهل بوو.

رَبَا فِي الْبَيْتِ وَفِي بَنِي فَلَان: له مالا گهوره

بوو پان له ناو هؤزی فلان دا

پهرومرده بوو ه توشی نه خوشی

(رېبو) بوو.

رَبَا الرَّايَّةَ: چووه سهر تۆپه لاکي

تهپؤلكهكه.

رَبِي لِي بَنِي فَلَان: له ناو هؤزی فلان دا

پېگه پېشت.

أَرَبِي عَلَى الْحَمْسِينَ: له پهنجا تیپه پری ه

پتر له ووی دا بووی و مری گرت ه

سورې خوارد، پان مامهلهی رېبای

کرد ه له سهر کردهكه پادوستا،

ماپه وه.

أَرَبِي الْأَرْضَ: زموى پاك بؤوه.

أَرَبِي الشَّيْءَ: شتهكهی گهشه پې کردو

زیادی کرد.

رَبَاهُ: نهروم نیانی له گهلا نواند.

رَبَاهُ: گهشهی پې کرد.

رَبَايَ فُلَانًا: فلانكهی به خپو کردو

پېی گه پاند ه هیزو لایه نه

جهسته پېو عمقلى و رموشتی خوی

پهره پېدا.

رَبَايَ الْأَثَرُجُ: نارنجهكهی کرد به رېبو

رمقی کرد خهستی کردموه.

تَرَبِّي: پېگه پېو روشنېر بوو.

الرَّايَّةَ: گردؤلكه، تهپؤلكه، هیزو

توانای زیاد له سنور.

الرَّيَا: زېدمو دوچه نندان ه نهو نه ندازه

پارمیهی قهرزدار به زیاده دمیداته

خاومن قهرز به گوپرمی چمند

مهرچېك.

الرَّيَاءُ: منمت و پیاومتی و نه مەك.

الرَّيَاءُ: به مانا (الرُّبَا) دی.

الرَّيَاةُ: بهمانا گردو بهر زایی دی.

الرَّيُّو: بِهَمانا (الرَّايِيَّة) دى ۵

نەخۇشىيەكە توشى بۇرپەكانى
 ھەناسە دەپى بەناخۇشى ھەناسە
 دەدا.

الرَّثْوَةُ: بهمانا (الرأية) دى ۵ كۆمهلى

ئادەمىزاد گەلە (دە) ھەزار گەس
زۆرتەرىن.

المُرِّي: مرهبا كه له ميوه دروست دهكري
ه (ك: مُرِّيَات).

وَقَدْ رُتِّئْتُ: مایه‌وه، نیشته‌جی بوو.

وَقَالَ الْبَعِيرُ رَتَانَا: حَوْشَتْرَمَكِه هَهَنگاوَمکانی
کورت کورت هاوِیشتن.

وَقَالَ فُلَانًا رَيْتَ: فُلَانَكُمُوسَى خَنكَانِد.

رَقًا الْعَقْدَةُ: گریه‌کاهی توند کرد.

اُرتا: به نابہ دلی پیکنی ۵
وہیکہ نینی ہینا۔

وَقَبَ رُتُباً: جِيگير بوو له شويڼی سامناک و
ناخوښ.

وَقَبَ فُلَانٌ: فَلَانُكَسْ هَهْنَسِيه سَمِرِي ۵
دموله مهنديش بووه كه چي سوال
دمكا.

رَقَبَ الشَّيْءِ: شته‌ک‌هی چه‌سپاند
چه‌فاندی.

رُتَبه: شته‌که‌ی چه‌سپاندو دانی بیانا،
له‌شوینی خو‌ی داینا.

اُرتَبَ: بہمانا (رُتَبَ) دی۔

تَرْتَبْ: له سمر نه وه په یدا بوو، لیوهی

بنیات دھنری۔
 کہوتھوہ ۵ لہسہرٹھوہ بنیات نرا ۵

الْكَاتِبُ: دہگوتری: (رزق راتب) رزق و روزیہ کی بہرہ و ام وہمیشہ یہ۔

الرُّتْبَةُ: پله و پایه، یان پلهی بهرز که
دمولمت دمیدا به که سیک که سیاوی
رئز لیان بی.

الرَّتْبَةُ: بِلَه پەيزە، بِلەى قائىدىمە ۵

لوتکه شاخو دونده بهرد که لیک
نزیك بـن و هندی کـیان

لهه‌ندڤکیان بمرز تربی
ته‌پۆلکه‌ی زمو‌ی ٥ بو‌شایی نیوان
پهنجه‌کان ٥ ته‌نگ و جه‌ئمه
کارسات.

الْمَرْتَبَةُ: بهمانا (الرُّبَّةُ) دى ۵ شوینى

چاودپیری ۵ ھەموو شوپنىڭكى
ترسناك ۵ ئەركى قورس، ئەو

شۆپنەى ژمارەى رەهاو مۆتلەقى
تېدايه نرخی تايبەتى خۆى هەبى،

دمگوتری: پلہی پھکان، دھیان،
صہدان، ... ہتد۔

الْمُرْتَبُ: مَوْجِه.

وَنَ رَغْمًا وَرَغْمًا: زمانی تورتی تیدابوو
زمانی خواربوو، جوړه

بیگانہ بیہ کی پیوہ دیار بوو ۵ (مر
اُرت وہی رتاء).

الأَرْثُ: زمان تور.

الرَّتَّ: سەرۆك، ریش سىپى.

مَرَاتِجُ.

رَقَّحَ الْعَجِينُ وَالطِّينُ رَلْحَاً وَرَتَوَخَاً:

هه‌وپرمکه یان قورمکه تهنک بوو.

رَقَّحَ بِالْمَكَانِ: لهو شوینه مایه‌وه.

رَقَّحَ بِهِ: پیوهی نووسا.

رَقَّحَ عَنِ الْأَمْرِ: له‌نیشکه دواکه‌وت.

أَرْتَحَ الْمَجَامُ: که‌له‌شاخ‌گرمکه برینه‌که‌ی

زور گموره نه‌کرد.

الرُّتْحُ: پارچه ورده‌ی پیست به‌تایبه‌تی

کوته ورده پیست.

الرُّتْحَةُ: قور‌ی توندو قاج گر (ومکوو

قور‌ی مالوومه).

رَتَعَتِ الْمَاشِيَةُ رَتْعاً وَرَتْعاً وَرَتْعاً:

نازه‌که به‌نارمزوی خوی له

له‌ومرگای خوش دا له‌مورا.

وَقَّعَ فِي لَحْمِهِ: هاشمله باسی کرد به‌خرابه ۵

(هو راتع).

أَرْتَحَ: که‌وته ناو له‌ومرگای خوش و

زورموره.

أَرْتَعَ الْمَطَرُ: بارانه‌که نه‌ومنده‌ی گیا

پواند نازه‌ل پیی تی‌ربخوا، تی‌ره

خوری هی‌نا.

أَرْتَعَ الْمَكَانُ: شوینه‌که تی‌ره خوری

نازه‌تی لی په‌یدا بوو.

أَرْتَعَ إِلَهُهُ: حوشرمکانی کردنه ناو

پاوان و له‌ومرگای خوشه‌وه بوئه‌وه‌ی

به‌نارمزوی خویان به‌ومرین.

الرُّتْحُ: نه‌و که‌سه‌ی شوین نازه‌که‌کانی

الرَّتَّةُ: زمان لاری و خوارو خیجی

له‌مسه‌کردن دا.

الرِّتَاءُ: نافرمتی زمان لار.

وَقَّحَ الصَّبِيُّ رَجَاجاً: منداله‌که سه‌مرکه‌وت

به‌قالدرمه‌دا.

وَقَّحَ الْبَابُ: دمرگاکه‌ی داخست، (فهو أرتج

وهی رتجاء).

وَقَّحَ الْبَحْرُ: دمریا شه‌پولی داو ناوه‌که‌ی

زوربوو هه‌موو شتیکی داپوشی.

رَتَجَتِ الدَّجَاجَةُ: مریشکه‌که هی‌لکه‌مدانی

پرپوو له‌هی‌لکه.

رَتَجَتِ السَّنَةُ: هه‌موو ساله‌که گرانی و

قات و قری بوو.

وَقَّحَ الثَّلْجُ: به‌مفرمه‌که ولاتی گرت و مایه‌وه.

وَقَّحَ الْخِصْبُ: هه‌رزانی هه‌موو ولاتی

گرت‌هوه.

وَقَّحَ الْأَتَانُ: دینه‌که که‌رمکه ناوس بوو.

وَقَّحَ الْبَابُ: دمرگاکه‌ی داخست.

أَرْتَجَ عَلَيْهِ: هه‌سه‌ی پی نه‌کرا، زمانی

گیرا.

الرُّتَاجُ: دمرگای گه‌وره ۵ دمرگا

به‌هه‌رشپومیه‌که بی.

الرُّتَاجَةُ: هه‌رشپوو دۆلّیک ته‌سک بی ۵

درکه شاخ و به‌رده زله.

الرُّتْجُ: رتج‌که دمرنه‌هجو (مال رتج)

مائی‌که یاساغه که‌سی پی ناگا.

الرُّتْجُ: دمرگای گه‌وره ۵ (ک: أرتاج).

الرُّتَاجُ: قفل و کیلون، پاشکۆل ۵ (ک:

دمكهوئ و دميانباته لهومرگاى خوش و
فرمناوموه.

الرُّتْعَةُ: همرزانى و ههبوونى لهومرگاى
بهرفراوان.

الرُّتْعُ: پاوان و لهومرگا بۆ نازم.

وَقَى الشَّيْ رَقًا: شتهكهى پينهگرد،

كونهكهى گرت، لهحيمى گرد ۵

چاكى كردهوه، دمگوترى: (رَقَّ فَتَقَّ)

دراوييهكهى دوريبهوه، چاكى

كردهوه ۵ (رَقَّ فَتَقَّهَمْ): ناخوشى

نيوان بنه مالمو خيزانهكهى

چارسمر كرد.

رَقَّتِ الْمَرَا: بيلامانى نافرتهكه

كوتر بوتهوه گيراوه كارى ناساى

خوى ناكاه ۵ (هي رقاء) ۵ (ك: رَقَّ).

ارتقى الشَّيْ: بهمانا (رَقَّ) دى.

الرِّتَاق: دوو پارچه قوماش كه بهپرژى

دامينهكهيان پيكهوه بدورينهوه.

الرُّتْقُ: پيكهوه نوساوو يهكپارچه ۵

قورئان دمفرموى: ﴿أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ

كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا

رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا﴾.

الرُّتْقَةُ: بوشاى نيوان پهنبهكان ۵ (ك:

رَقَّ).

وَقَكَ الْبَعِيرُ رَتَا ورتكانا: حوشترمهكه

بهههنگاوى كورت كورت غارى دا.

ارتك الضاحك: پيكهنى بهناجارى،

بهيناو بهين پيكهنى.

وَقَلَّ رَتًا: ريك و پيك و ريز بهستوو بون،

جوان كهوتنه پال يهك، دمگوترى:

(رَتَلِ الْفَرُّ أَوِ الْإِسَانُ): پوك و دهمو

ددانى جوان و ريك و پيك بوون.

رَتَلِ الشَّيْ: شتهكهى جوان ريخستو

هونيهوه.

رَتَلِ الْكَلَامُ: قسهكانى جوان ريخستن،

بهجوانى خوينديهوه ۵ قورئان

دمفرموى: ﴿وَرَتَلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا﴾ ۵

همروا دمگوترى: (تَغَرَّ مُرْتَلًا): ددان و

پوكيكي ريك و پيك و جوان.

تَرْتَل: دمگوترى: (تَرْتَلِ فِي كَلَامِهِ):

درينهوى بمقسهكانى داو بههينى و

هيمنى قسهكانى گوتن.

الرُّتَلُ: بۆنى خوشى ههرشتيك بى ۵

سپپايهتى ددان و ئاوى زار ۵

كۆمهنيك نەسپ و لاخه بهرزه يان

نوتومبيل كه بهشوین يهكتردا ريز

دمين ۵ (ك: أرتال).

الرُّتَلُ: بۆنى خوش لهههر شتيك بى ۵

قسهى جوان.

الرُّتَيْلَى: جورنيكه لهجالجالوکه.

الرُّتَيْلَاءُ: بهمانا (الرُّتَيْلَى) دى.

رَتَمَتِ الْمَعزَى رَتًا: بزنهكه رووهكى

رتمى خوارد بههوى زور خواردنى

گياى (رتم) گيزو ويز بووه.

وَقَمَّ فَلَان: فَلَانَكەس جېگير بوو، مايه‌وه.

وَقَمَّ لِي بَنِي فَلَان: له‌ناو هۆزو هۆبه‌ی فَلَان

خېزان دا پېگه‌یی ۵ به‌ئه‌سپایی

قسه‌ی کردن.

وَقَمَّ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی شکاند، وردو هاری

کرد.

أَرْتَلُ الْفَصِيلُ: به‌رخه‌که دوگی گوشتی

هه‌لگرت.

أَرْتَلُ فَلَان: فَلَانَكەس گرنی له‌قامکی

خوی دا بوئه‌وه‌ی شته‌که‌ی بیته‌وه

یادو لمیری نه‌چی.

إِرْتَمْتُ: گرنی له‌قامکی خوی به‌ست.

تَرْتَمْتُ: به‌مانا (ارگتم) دئ.

الرَّثَامُ: ئیسک و هروسک ۵ ئیسقانی

مردوو.

الرَّثَمُ: جۆره رومکیکی کتوپیه، واده‌یی

له‌باخچه‌ی مالانیش دا بۆجوانی

ده‌روینسری ۵ به‌لگه‌و ده‌لیل ۵

قسه‌ی به‌ئه‌سپایی و له‌سهره‌ خۆ.

الرَّثَمَةُ: ده‌زوێکه له‌به‌نجه ده‌به‌ستری

بۆیاد کردنه‌وه.

الرَّثِيْمَةُ: به‌مانا (الرَّثَمَةُ) دئ ۵ (ك:

رثام).

وَقِنَ الشَّحْمُ بِالْمَجِين: به‌زو به‌یوکه‌ی

تیکه‌لاوی همویر کرد.

الْمِرْتَنَةُ: نانه‌ جه‌وره به‌هپو ۵ (ك:

مراتن).

وَقَا الرَّجُلُ رَثَوًا وَرُثَوًا: به‌یوکه هه‌نگاوی

نا.

وَقَا بِرَأْسِهِ: به‌سمر ئاماژه‌ی کرد.

وَقَا بِالْدَّلْرِ: به‌هپوایی دۆلچه‌که‌ی داهیشه

خوار.

وَقَا الشَّيْءُ: هاوېشتی، شلی کرده‌وه ۵

گرێمه‌که یان رۆشمه‌کی شل کرده‌وه.

وَقَا الْقَلْبُ: دلی به‌هیز کرد ۵ له‌حه‌دیث دا

هاتوو: (انه یرتو فؤاد الحزین ویسرو

عن فؤاد السقیم).

وَقَا الشَّيْءُ إِلَيْهِ: شته‌که‌ی بۆلای خوی کیش

کرد.

وُقِيَ: ده‌گوتری: (رُئِيَ فِي ذِرْعِهِ) بالی

برپاوه‌وه، قرتا.

الرَّائِي: زانای خواناس و شاره‌زا

له‌زانسته‌کان دا ۵ (ك: رُكَاةٌ).

الرَّثْوَةُ: هه‌نگاو ۵ له‌حه‌دیثی فاطیمه‌ دا

هاتوو ده‌لئ: پېغه‌مبه‌ر فهرمووی:

(أَدْنِي يَا فَاطِمَةُ، فَدَنَوْتُ رَثْوَةً ثُمَّ قَالَ

أَدْنِي يَا فَاطِمَةُ فَدَنَوْتُ رَثْوَةً) ۵ همروا

به‌مانا زنده ریزو شکۆمه‌ندی دئ ۵

گرێی شل و خاوکراوه ۵ ساته‌ وه‌خت

۵ دلوپه ۵ مه‌ودا به‌ئه‌ندازه‌ی

برکردنی چاو.

وَقَا الْبَعِيرُ: حوشرمه‌که برینی له‌ناو شان

هات، جده‌وی بوو.

وَقَا الْقَضْبُ: رقو کینه‌که‌ی نیشه‌وه.

رَثًا الشَّيْءَ بِالشَّيْءِ: شتهكهی تیكه لاوی
 شتهكه كرد، دمگوتری: (رَثًا اللَّيْنُ):
 ماسته ترشو شیرینهكهی تیكه لاو
 كردو بزرگا.
 رَثًا فَلَانًا: لهفلا نكهسی دا.
 رَثًا الْكِبْشَ رَثًا وَرَثَاءَ: بهرانهكه رهنگی
 خورپیهكهی پهله پهله بوو ۵ (هو
 ارثا وهي رثاء).
 ارثًا اللَّيْنُ: شیرمه بزرگا.
 ارثًا فِي رَأْيِهِ: راو بوچونهكانی تیكه لاو
 پيكه لاو بوو.
 ارثًا اللَّيْنُ: شیرمه بزرگا.
 ارثًا الرِّيشَةَ: دوی ترشو شیرینی
 تیكه لاو بهیهكهی خواردموه.
 الرُّثُ: گیلو نهقامی و كهودمنی.
 الرُّثَاءُ: دهرديكه توشی ناوشانی حوشر
 دمبی.
 الرِّيشَةُ: بهمانا (الرُّثَاءُ) دئ همروا دوی
 ترش كه تیكه لاو بهدوی شیرین
 بكری و ببزرگی.
 الرُّثُوءُ: كهسیك بی ورمو ترسنوك بی
 ۵ گیلو نهقام بی.
 رَثًا الثَّرْبُ وَغیره: پوْشاكهكه كراسهكه
 رزی و دادې دادې بوو.
 رَثًا الرَّجُلُ: پیاومهكهی شیوه ناشیرین و
 چلكن بوو.
 ارث الثَّوْبُ وَغیره: بهمانا (رَثًا) دئ،
 دمگوتری: (ارث الرجل): پیاومهكه

گوریسهكهی یان پوْشاكهكهی پزی.
 ارثت هینة الرجل: بهمانا (رثت) دئ.
 ارثتوا رثة القوم: كونه و رزیوی
 نهوخه لكهیان كوكردموه و كرییان.
 ارثت فلان: فلان لهشهرېا پيكر او
 گوْزایهوه بو دواوه، پاشان بهو
 برینه مرد (فهو مرثت) ۵
 لهمهدهشی كهعبی كوپي ماليك دا
 هاتووه: (انه ارثت يوم احد فجاء به
 الزبير يقود بزمم راحلته).
 الارث: رزیوو بی كهلك.
 الارث: رزیو ۵ (ك: رث).
 الرث: كالای خراب ۵ خانوو لانهی بی
 كهلك و خراب ۵ (ك: رثا).
 الرثة: بهمانا (الرث) دئ ۵ ناهرهتر
 گیلو نهحمهق ۵ نادهمیزادی
 خوْپری و هیچو پوچ ۵ (ك: رثت
 ورثا).
 الرثيث: بریندارك بهناسته م گیانی
 تیدا مابی ۵ (ك: رثا).
 رثد الماء رثدا: كالاکانی خستنه پهنا
 پهكر بهریز یان خستنه سهریهك.
 رثدت الدجاجة بیسطها: مریشكهكه
 هیلكهكانی كوكردنموه (هو مرثد
 ورثید).
 رثد الماء رثدا: ناومهكه لیل بوو (هو رثد
 وهي رثدة).

أَرْكَدَ الْمَاءُ: به مانا (رَكْدَ) دئ.

أَرْكَدَ فُلَانٌ زَمْوَى هَهْ تَكْوَلِي تا گه پشته
قولاپی زموی.

أَرْكَدَ الْقَوْمُ: خه تکه که کۆبوننه وه.

ارْتَكَّدَ الْمُتَاعُ: به مانا (رَكْدَةُ) دئ.

الرَّيْثُ: کۆمه له ئاده میزادیکی
نیشته جی بوو ۵ (ك: ارثاد).

الرَّيْثُ: کالای ریزگراو سهفته گراو، ۵
خانوی خراب ۵ ئاده میزادی زمبون و
هیج له دهست نه هاتوو، دهگوترئ:
(ترکنا علی الماء رثداً).

الرَّيْثُ: پیایو کهریم و پموشت بهرزو
سهخی سروشت ۵ شیر ۵ (ك:
مراثد).

وَقِعَ رَعْمًا: به ته ماع بوو چاو چنۆك بوو ۵
به به خششی کهم پازی بوو، یان
به بهشی خراب پازی بوو ۵ دۆستی
خرابی گرت و بوو به هاوه ئی پیایو
خوێری ۵ پموشتی ناشیرینی هه بیوو.
ارْتَعَنَ: بیهیزو لهش داومشاو بوو.
ارْتَعَنَ الْمَطَرُ: باران زۆر باری، بارانه کهی
به بهیت بوو.

ارْتَعَنَ الشَّجَرُ: قزی شوپ بۆوه.

الرَّيْثُ: لاهایو زۆرو به ته وژم ۵ رادمر و
رامالهر.

وَقِمَ الْفَهْ أَوْ فَمَهُ رَعْمًا: لوتی شکاند دهمی
شکاند، خوینی لیتهینا، دهگوترئ:

(رَعِمَ أَحَدُ أَعْضَاءِ جَسَدِهِ): به کی

له نه ندای جهسته ی شکاند خوینی
لیتهینا.

رَعِمَتِ الْمَرَأَةُ أَنَّهَا بِالطَّيِّبِ: ناهرته که
بوینی خویشی له لوتی دا.

وَقِمَ فُلَانٌ رَعْمًا: فلانکس قسه که ی رون
نه کردموه به هو ی نه خوشییه ک
که له زمانی دا هه یه.

وَقِمَ الْفَرَسُ: نه سه که لا لمبۆزی سپیه ۵
داخ و نیشانی حوشر ۵ (هو ارعِم
وهی رعاء) ۵ (ك: رعِم).

الرَّيْثُ: سپیایه تی لالمبۆزی نه سپ، یان
لمبۆزی سهروی نه سپ.

الرَّيْثَةُ: وردمباران و بارانی زهعیف،
دهگوترئ: (بَلَّغَهُ رَعْمَةً مِنَ الْخَبَرِ)
سهرداو یکی هه واله که ی زانی، پهی
که یی.

الرَّيْثُ: (رَئِيمُ الْخَصِي): ورده بهرد.

الرَّيْثُ: لوت ۵ (ك: مراثم).

الرَّيْثُ: به مانا (الرَّيْثُ) دئ.

رَعِمَتِ الرَّيْثَةُ الْأَرْضُ: زموی بارانیکی
کهم و لاوازی ویکهوت.

رَعِمَتِ الرَّيْثَةُ الْأَرْضُ: به مانا (رثتها) دئ.

رَعِمَتِ الْمَرَأَةُ: ناهرته که دهم و چاوی
خوی به زهعفران رنگ کرد.

الرَّيْثَةُ: به مانا (الرَّيْثَةُ) دئ که به مانا
ورده بارانه.

رَکَّاهُ رَکَّاهُ وَرَثَاءُ: بۆی گریا و ئاكاره
چاكه كانى ژماردن.

الرَّكُورُ: ماستى شیرین تیسکه ل بکری
بهی ترش و بی بزپکینی.

وَلَّى المِيتَ رِثاً وَرَثَاءَ وَرَثَايَةَ: بۆ مردوه
كه گریا و لاواندیه وه، دمگوتری:

(رَکَّاهُ بقصيدة): به چامهیهك
لاواندیه وه، (ورثاه بكلمة):

بهوتاریك لاواندیه وه.

رَثَى لَهُ: دئی بی سوتاو به زمی پیندا
هاته وه.

رَثَى عَنْهُ الحَدِيثَ رِثَايَةً: قسه ی لیوه
گیرانه وه.

وَلَّى رِثاً وَرَثَى: توشی بی هیزی و خه مو
خه فته بوو ۵ توشی نه خوشی

دمرده جومزگه و روماتیزم بوو ۵
هر نه خوشیهك چوست و چالاکی

ئینسان په كبخا ۵ دواى مردنى
لاواندیه وه ۵ وایه شیرى بۆ گوت.

الرِّثَايَةُ: گریانی به دهنگو و پۆرۆ.

الرَّثِيَّةُ: لاوازی و چه واشیهی، دمگوتری:
(في أمره رثية): کاره كانى لاوازی و

خه مسارد بیان پیوه دیاره ۵ گیلی و
نه فامی، نازاری جومزگه و ئیسقان و

ئەژنۆو سەرئیشه، نه خوشی
روماتیزم ۵ هر نه خوشیهك

پرست له ئاده میزاد بپری.

الرَّثِيَّةُ: به مانا (الرثية) دئی.

الرَّثَاةُ: نهو شیعو په خشان و لاوک و

حهیرانه ی مردوی بی
ده لاوینرته وه ۵ (ك: مرث).

أَرْجَاتُ الحَامِلِ: سکپه كه نزیکه بزئی و
سکه که ی دابنی.

أَرْجَا الصَّائِدُ: نیچیره وانه که هیچی
دمست نه که وت.

أَرْجَا الأَمْرَ: کاره که ی دواخت،
ماوه به کی تری بۆ دیاری کرد.

الرَّجْئَةُ: فیرقه به کی ئیسلامین هیچ
بپاریك دمبراره ی موسولمانان

دمرناکه ن، به لکو و هه موو شتیک
هه لکمگرن بۆ رۆزی دواى و بۆ

قیامت ۵ نه وان پینان وایه که سیك
نیمانی هه بی تاوان زهرمری نییه

بۆی ۵ که سیك کافری بی تاعه ت
که لکی نییه.

وَجَبَ رَجْباً وَرَجْباً: ترسا ۵ شهرمی کرد.

وَجَبَ فلاناً رَجْباً: فلانکه سی ترساند ۵
لیی ترسا و پیی سه رسام بوو.

وَجَبَ فلاناً بقول سَيِّئٍ: بوختانی
به فلانکه س کرد، قسه ی ناشیرینی

بۆ هه ئبه ست.

رَجَبٌ رَجْباً: لیی ترسا، به شکۆمه ند هاته
پیش جاوی، پیی سه رسام بوو.

أَرْجَبَ فلاناً: به مانا (رَجَبُهُ) دئی.

رَجَبُ الرَّجُلِ: له مانگی رهجهب دا
 بیاومکه کوشتی سهربرې لهلای
 بتو صهنهم ۵ قوربانی بؤیت کرد.
 رَجَبُ الْإِنْسَانِ وَغَيْرُهُ: نادهمیزاد یان
 شتی تری بهگهوره زانی و بچوکی
 خوئی بؤ دهرخست.

رَجَبُ النَّحْلَةِ: کۆلهکی بؤ دارخورماکه
 جهفاند بؤنهوهی بییته پالپشتی و
 بهناسانی بانهیشکینئ، یان لقهکانی
 کؤکردنهووهو بهجهبل و لیفی
 خصوص و شتی و اشهتهکی دا
 بؤنهوهی رمشهبا یاری بهلقهکان
 نهکا ۵ دهوری دارخورماکهی
 بهچقل و شتی و ا بهرژین کرد
 بؤنهوهی کهس توخنی نهکهوئ.

رَجَبُ الْكِرْمِ: تولهی میومکه ریک و
 پیث کردن و خستنی شوینی
 خویان.

الأرجاب: ریخۆله.

الراجبة: جومزگهی پهنجهکان.

الرواجب: و متهرمانی شوینی لئ
 دهرچوونی زهری گویندريژ.

رَجَبٌ: ناوی پهکیکه لهمانگهکان
 دوامانگی جیمادی الآخرة پيش
 مانگی شهعبان دئ ۵ لهپهندي
 پيشينان دا هاتوو دهئ: (عش رجبا
 ترعجبا): چهند مانگه رهجهبيکی
 يهك لهدوايهك بژي شتی سهر

دهبینی.

الرَّجْبُ: سهری پهراسو بهلای سنگهوه ۵
 (ك: أرجاب).

الرَّجْبَةُ: نهو شتهی دهریته کۆلهکه و
 پاشکۆل بؤ دارخورما ۵ کۆخیتهی
 راوکهړ.

الرَّجْبِيَّةُ: نهو نازدهلی لهمانگی رهجهب
 دا سهردهمی پيش ئیسلام بؤ بتو
 صهنهم سهردهمپران ۵ دیدنی
 کردنی شاری مهدینه لهمانگی
 رهجهب دا.

رَجَّةٌ رَجَأٌ وَرَجَّةٌ: رایوشاندو ههلی
 تهکاند بهههموو هیزی خوئی
 ههژاندی ۵ قورئان دهرموی: ﴿إِذَا
 رَجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا﴾.

رَجٌّ فَلَانًا عَنِ الشَّيْءِ: فلانکەسی لهوشته
 مهنه کرد.

رَجٌّ الشَّيْءِ: شتهکه کهوته ههلبهزو دابهز
 ۵ (هور أرج وهي رجاء) ۵ ناقه
 رجاء): حوشتی دووگ گهوره.

أَرَجَّتِ الْحَامِلُ: نافرته دوگیانهکه
 نزیکه مندالی بیئ سکهکهی دابنی.

إِرْتَجٌ: کهوته جم و جوئل و ههژان.

إِرْتَجُ الْبَحْرِ: دهریا کهوته شهپؤل دان.

إِرْتَجُ الْكَلَامِ وَالظَّلَامِ: هسهکان تیکهلو

پیکهل بوون، شتهکان گوم بوون و

پهرده پۆش کران.

الإرتجاج: لهزانیاری پزیشکی دا بریتییه

لهومى میښك كاری خوږى بهیاشی
نه نجام نه دا له ناكامی صدمه و
ویكه وتنی شتیكى قورس پیی.
الرَّجَّاجُ: خه لكانی زمعیضو وره نزمو
خوپړی، پان نازهلې ناپه سهندو
خرابو بی خیر ه بی شیرو كزو
لاواز.

الرَّجَّاجَةُ: لانهی شیرین.

الرَّجَّاجَةُ: له عیلمی گیمیا دا نامیریکه
بؤ راو شانندنو تیكه لدان به گاردی.
الرَّجَّةُ رَجَّةُ القوم: قاوو قیزو قیرمو
ههراو تیكه لاو بوونی دمنگیان.

رَجَّةُ الرعد: دمنگو گرمه ی هور.
رَجَّحَ الشَّيْءُ رَجْعاً وَرَجْعَاناً وَرَجَاحَةً:
شته كه سهنګین بوو، په سهند بوو،
دمگوتری: (رجحت إحدى الكفتين
الأخرى) لایه کی تهرازو به سهر

لایه کی تری دا پاساوی هه بوو.
رَجَّحَ فِي مَجْلَسِهِ: له كوزمكه دا سهنګین بوو
به قورس لییان پوانی.

رَجَّحَ عَقْلَهُ أَوْ رَأْيَهُ: عهقل و ناومزی
تهواو بوو رایه کی تهواو بوو.

رَجَّحَ الشَّيْءَ بِيَدِهِ: شته کی بهرز
كردموه بؤ نهومى بزانی قورسایى
چهنده.

رَجَّحَ فَلَاناً: له عهقل و رهوشت جوانی دا
به سهر فلان دا بالا دمست بوو، (قول
راجح): قسه ی په سهند، (رای
راجح): رای په سهند.

أَرْجَحُهُ: وای لی كرد راجیح بی.

رَجَّحَ الْمِيزَانَ: تایه کی تهرازومكه ی قورس
تر كرد تا سلاوی پی دایه وه.

رَجَّحَ فَلَاناً وَلَهُ: به خششی زیاتری دا
به فلانكه س.

رَاجَحَهُ: پی شپړكی له گهډ دا كرد
له روی په سهندیپه وه، دمگوتری:

(رَاجَحَهُ فَرَجَحَهُ).

رَجَّحَهُ: به مانا (أَرْجَحَهُ) دئ ه پاساوی
دایه وه، په سندی كرد.

إِرْتَجَحَ الشَّيْءُ: به مانا (رَجَّحَ) دئ ه
ههروا به مانا وردو هارپونو

خواربونو لادان دئ ه به مانا هاتوو
چؤ دئ، دمگوتری: (ارتجحت به

الأرجوحة): جؤلانه كه هیئای و
بردی.

إِرْتَجَحَ الرُّوَادُفُ: سته گان له رینه وه.

تَرَجَّحَ: له رزی و كهوته جمو جؤل.

تَرَجَّحَ الرَّأْيُ عِنْدَهُ: له لای نهو نهو رایه
په سهند بوو پاساوی دا به سهر

راكه ی تردا.

الأَرْجُوحَةُ: جؤلانه به دوو جهبل پان
به دوو زنجیر به بهرزیپه وه دمه سړی

به زوری منداډ سوارى دمه بنو
را دمزی و دئ و ده چی ه ناویكیشه بؤ

سارا لهه پوموه كه پېښوار تییدا
دی و ده چی ه (ك: أراجيح).

الرَّاجِحُ: له زاراوه ی فله سلفی دا نهومیه

بوونی له نه بوونی گونجاو تربی و
جیگای قبول بئ، یان راستییه که ی
ویچوتری له دروی.

الرَّجَّاحُ: نافرمتی سمت و که فله گه ورمو
گۆشتن ۵ (جفنة رجَّاح): سوینه یه کی
پر ۵ (امراة رجَّاح): نافرمتیکی
ناقل و هۆشیار ۵ (کتیبة رجَّاح):
راکیشه ریکی قورس و به هیز ۵ (ك:
رُجَّح).

الرَّجَّاحَةُ: بارقوئی و له سهره خوئی.
الرَّجَّاحَةُ: جۆلانه، چه بلی جۆلانه ۵
هه روا به مانا (الرَّجَّاحَةُ) دئ ۵
الرَّجَّاحَانِيَّة: له بواری هه له سه فهدا
مه زه هه بو ری بازیه که
به پر مه کارمهکانی بیان وایه گه یشتن
به یه قین مه حاله.

الرَّجَّاحُ: ئاده میزادی هی دی و له سهره خو
۵ دره ختی که بهری قورس بئ ۵
که سی که له رویشتن دا خو باداو
له نه هه و لار بکا، ده گوتری: (جمل
مرجاج و ناقة مرجاح).

الرَّجَّاحَةُ: به مانا (الأرجوحة) دئ ۵
(ك: مراجيح).

إِرْجَعَنْ: قورس بوو مه به لان و
لاژانه وهی کرد، له مرزی، ده گوتری:
(إِرْجَعَنْ الرِّذْف) سمتی له ره له مریان
کرد ۵ (إِرْجَعَنْ الرِّحَى): ئاشه که

که وته جم و جۆل، بلا و بۆوه، ولاتی
ته نیه وه، ده گوتری: (إِرْجَعَنْ
الجیش).

رَجَدَ الْقَمَحُ رَجْدًا وَرَجَادًا: کر شه و
که ئیشهکانی له بهر یز مه و گواسته وه
بۆ سهر خه رمان بۆ گیره کردن.
رَجَرَ الشَّيْءُ: شته که جولا یه وه، که وته
هه ژان.

رَجَرَ فلان: فلان که س ماندوو بوو،
پرستی لی برا.

رَجَرَ الشَّيْءُ: شته که ی راوشاندو هه لی
ته کاند.

رَجَرَ البئر: گلی بیرمه که ی دهره ئینا.
تَرَجَرَ الشَّيْءُ: شته که که وته هه زین و
جم و جۆل.

الرَّجْرَاجُ: شتی که بهه زئ و هه ئته که و
داته که بکا، ده گوتری: (بجر رَجْرَاج):
دهریای شه پۆلاوی و چه موش ۵ (ناس
رَجْرَاج): که سانیک بئ عه قل و بیر
ته سک و هیج له دمست نه هاتوو.

الرَّجْرَاجَةُ: (کتیبة رجراجة): که تیه به که
له بهر زوری ئالیات ههکانی زور
به ناخوشی ده که و ئته جوله ۵ (جارية
رَجْرَاجَة): نافرمتی که سمتی
شورابه یان کردوه هی نده یان گۆشت
پیومه.

الرَّجْرَجَةُ: باقی مانده ی ئاوی لیل و

تَيْكَهَلْ بَهْقورَه لَيْتَه كَه لَه بِنكى
 حَهوژى ئاودا بَمَيْنِيْتَهوَه ۵ لِيك ۵
 كۆمَه لى زۆر لَه شَهردا ۵ (ك: رَجَارْجُ).
 وَجَزَ الرَّجَزُ رَجْزًا: ھۆنراو ھىككى
 خويندەموه، ھۆنيەموه، دھگوترى:
 (ر ج ز به): ھۆنراو ى بۆ ھۆنيەموه ۵
 (ھو راجز، ورجاز، ورجازة).
 رَجَزَتِ الرِّيحُ بَيْنَهُمْ: بايەكە لەناو يان دا
 بەردەموام بوو.
 وَجِزَ الْجَلُّ رَجْزًا: حوشرمەكە لەكاتى
 ھەلەسان دا قاچەكانى لەرزىن
 بەھۆى نەخۆشى (رەجەزموھ) ۵ (ھو
 أَرَجَزَ وَهِيَ رَجْزَاءُ).
 رَاجَزَهُ: لەدانانى شيعر لەسەر شىوہى
 رەجەز پېشپركى لێگەل دا كرد.
 رَجَزُهُ: ھۆنراو ھىككى بۆ خويندەموه.
 ارْتَجَزَ الرَّاجِزُ: ھۆنراو ھىككى گوت.
 ارْتَجَزَ الْقَوْمُ: خەلكەكە لەناو خۆيان دا
 شيعرى شىوہ رەجەز يان بۆيەكتر
 خويندەموه.
 ارْتَجَزَ الرِّعْدُ: ھەورەكە گۆلەو گرەمى
 يەك لەدوايەكى لى بېسترا.
 تَرَجَزَ الْقَوْمُ: بەمانا (ارْتَجَزُوا) دى ۵
 كېشەيان تىكەوت.
 تَرَجَزَ الْحَادِي: حودبە خوين حودبەى
 بەشىوہى رەجەز خويندەموه ۵
 حودبە گۆرانىيەكە ۵ (تَرَجَزَ الرِّغْدُ):
 ھەور دەنگى لى بېسترا، گرماندى.

تَرْجَزَ السَّعَابُ: ھەورەكە بەھىواشى
 رۆى چونكە بارى گران بوو
 بەباران.
 الأَرْجُوزَةُ: ھۆنراو لەبەحرى رەجەز ۵
 (ك: أَرَجِيزُ).
 الرَّاجِزُ: ئەو كەسەيە شيعرى شىوہ
 رەجەز دھخوينتيەموه يان
 دھيھۆنيەموه.
 الرِّجَازَةُ: شتيكە وەكوو كەزاوہ بەلام
 لەو بچوكتەر ۵ ھەروا ئەو گۆزو
 گوئيەكە بەنەيە كەكەزاوہ پى
 دەمرايەننريەموه ۵ (ك: رَجَانِزُ).
 الرِّجَازُ: بەمانا (الرَّاجِزُ) دى.
 الرِّجْزُ: تاوان ۵ سزا ۵ بئەپرستى ۵
 ھاوہلدانان بۆ خودا.
 رَجَزَ الشَّيْطَانُ: وەسووسەو ختوگەى
 شەيتان.
 الرَّجْزُ: دەردىكە توشى حوشر دەبى
 بەو ھۆيەموه لەكاتى راستبونەموه
 سمتى دەلەرزىن ۵ بەحرىكە
 لەبەحرەكانى شيعر بنەماى
 كېشەكەى شەش جار (مستغفلان)ە.
 وَجَسَ صَوْتُ الرِّعْدِ أَوِ الْجَيْشِ رَجْسًا:
 دەنگەكان تىكەل بون و دەنگەكە
 گەورە بوو.
 وَجَسَ الْبَعِيرُ: حوشرمەكە بەخىرايى و توند
 بۆراندى.
 وَجَسَ السَّمَاءُ: ھەورەكانى ناسمان بەھيز
 گرماندىان.

وَجَسَ فُلَانٌ: فلانكهس نه‌اندازه‌ی ناوی

بیرمکه‌ی به‌میرجاس مه‌زمنده کرد
(مانای میرجاس له‌مه‌دوا دئ).

وَجَسَ فُلَانًا عَنْ الْأَمْرِ: فلانكهسی له‌کارمکه
مه‌نع کرد له‌مپه‌ری بۆدانا ه (هو
راجس ورجاس).

وَجَسَ رَجَسًا وَرَجَاسَةً: پیس بوو، شتی
پیسی هینا، چوو له‌ شتی پیس.
وَجَسَ الشَّيْءُ رَجَاسَةً: شته‌که قیزمون بوو.
وَجَسَ فُلَانٌ: فلان کاری ناشیرینی کرد.

أَرْجَسَ فُلَانٌ: فلان ناوی بیرمکه‌ی
به‌میرجاس مه‌زمنده کرد.

أَرْجَسَ السَّمَاءُ: به‌مانا (رَجَسْتُ) دئ.
أَرْجَسَ الْبِنَاءُ: باله‌خانه‌که که‌وته شه‌قه
تۆلّه‌و هه‌ژان ه له‌حه‌دیشی سوطه‌یح
دا هاتوو: (لما ولد صلى الله عليه
وسلم إرجس أیوان کسری).

أَرْجَسَ أَمْرُهُ: کارمکه‌ی شی‌واو لی‌ی تیک
چوو.

الرَّجْسُ: دمنگی به‌هیزو گه‌وره ه
(وَرَجَسُ الْبَعِيرِ): بۆره‌ی حوشر.

الرَّجْسُ: قیزمون، شتی پیس، کاری
خراب، حه‌رامو یاساغ ه نه‌فرمت ه
کوفر ه سزاو تۆلّه ه قورئان
دمه‌فرموی: ﴿وَيَجْعَلُ الرَّجْسَ عَلَى
الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ﴾.

رجس الشیطان: ختوکه‌و دهنه‌دان و

وصوه‌سه‌ی شه‌پتان ه (ك: أرجاس).

الرَّجَسَاسُ: به‌ردی‌که حه‌بلی
به‌سه‌ری‌که‌یه‌وه دمه‌سه‌س‌تری‌و
دادیلدری‌ته ناو بیری ئاوه‌وه
رادمه‌وشیندری بۆ نه‌وه‌ی لی‌ته‌ی
بنکی بیرمکه‌ بیی‌ته قو‌را‌وو
هه‌لگۆزری، هه‌روه‌ها نه‌اندازه‌ی ناوی
ناو بیرمکه‌شی پی مه‌زنده دمکری،
قو‌لی بیرمکه‌شی پی دمه‌زاندری ه
(ك: مراجیس).

الرَّجُوسَةُ: دمگوتری: (هم في رجوسة
من أمرهم) نه‌وان سه‌ریان لی
شی‌واوه‌و شته‌که‌مان لی تیکه‌ل‌و
پیکه‌ل‌ بووه هه‌ردین و ده‌چن.
رَجَعَتِ الطَّيْرُ رَجْعًا وَرَجَاعًا: باند‌مه‌کان
له‌شو‌ینه گه‌رمه‌کانه‌وه گه‌رانه‌وه بۆ
کو‌یستانه‌کان.

وَجَعَ الشَّيْءُ: شته‌که سودی بوو، دمگوتری:
(رجع فيه کلامی): قسه‌که‌م کاری

تیکردو سودی بوو بۆی.
رَجَعَ الْكَلْبُ فِي قَيْئِهِ: سه‌گه‌که رشوی خو‌ی
خوارده‌وه.

رَجَعَ فُلَانٌ عَنِ الشَّيْءِ وَالِيهِ رَجْعًا وَرَجْعًا
ورجعا‌نا: فلانكه‌سی لادا له‌وشته،
یان گیرایه‌وه بۆ‌لای ه قورئان
دمه‌فرموی: ﴿فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى
طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَأْذِنْكَ لِلْخُرُوجِ﴾.

ارْتَجَعَ فلان: فلانكهس دمستی خوئی
بردنه پاش خوئی بوئنهوئی شتیک
ههلبگری.

ارْتَجَعَ الرجل أو الدابة: پیاومکه یان
ولاخمکه پیسای کرد.

ارْتَجَعَت الناقة: حوشرمکه لاواز بوو
دوایی ههلهو بوو.

ارْتَجَعَ فلاناً: فلانكهسی گیراپیهو، رمئی
کردموه.

ارْتَجَعَ الله بيعته: خودا خیرو بیروی
خسته مامهلهکهپیهو.

رَاجَعَ فلاناً في أمره مراجعةً يرجاعاً:
تهکبیرو پای بهفلان کردو راو
بوچونی لهگهل دا گۆرپیهو.

رَاجَعَ الكتاب: بهکتابهکهدا چووموه،
بوئی گهراپیهو سهیری کرد تی
پروانی.

رَاجَعَ الكتاب أو الحساب: جاریکی تر
بهحیسابهکه دا چووموه.

رَاجَعَ زَوْجَتَهُ: دواي تهلاقدان ژنهکهی
سهر لهنوئی هیئاییهو ژیر نیکاحی
خوئی.

رَاجَعَ فلاناً الكلام: وهلامی فلانی
دایهوه، کیشهو دهمه دهمی لهگهل
دا کرد ه وای لی کرد هسهکه دوباره
بکاتموه.

رَجَعَ عند المصيبة: لهکاتی بهلاو

موصیبهت دا وتی: (إنا لله وإنا إليه
راجعون).

رَجَعَ صَوْتُهُ: لهقورگی دا دهنگی خوئی
لی دایهوه، لهراندهموه.

رَجَعَ فلان: لهخویندنهوهدا دهنگی خوئی
لهراندهموه و دریزهی پیندا.

رَجَعَ المؤذن في أذانه: بانگیژمکه
شایهتومانهکهی دوباره کردهوه

دواي نهوئی بهلهسهر خوئی کوتنی.

رَجَعَ الحمأ: کۆترمکه خویندنهوهدا
برپر کرد.

رَجَعَ النقش والكتابة: بهسهر

نووسینهکهدا چووهو نووسینهکهی

تۆخ کردهوهو چهند جاریک پیی دا
چووه.

ارْتَجَعَ على الغريم والمتهم: دواي
لهقهرزدارو تاوانبارمکه کرد.

ارْتَجَعَ الشيء إليه: شتهکهی بو
گیراپیهو بریدییهو بۆلای.

ارْتَجَعَ به شيئاً: شتهکهی بهوه
گۆرپیهوه.

ارْتَجَعَ المرأة: نافرتهکهی ریجهه
کردموه دواي تهلاق بریدییهو ژیر

نیکاحی خوئی.

ارْتَجَعَ الناقة: حوشرمکهی کپی بهنرخ
حوشرمکهی تری وهکوو نهو.

ارْتَجَعَ المرأة جلبابها: نافرتهکه

الرياح الرجّاج: بایهك شوینی لیّهاتنو
رؤیشتنی جوداواز بی.

الرجّاج: ریشمو ههوسار ۵ نهو بهشه
ههوسارمی دمکویته سهر لمبۆزی
ولاخهکه ۵ (ك: أرجعة ورجع).

الرجّاج: ریخو زبل ۵ نهو شلهمهنییهی
پیش هاتنهدمری سهری مندال لهکاتی
لهدایکبوون دا دیتته دمرو لهچلم
دمچی ۵ ناو ۵ بارانی دوا باران ۵
قازانچو سود ۵ زهلکاوو گۆماو ۵
وهلامدانهوهی نامه ۵ دهنگدانهوهی
دهنگ ۵ گیا بههاره لای خواروی
شان(ك: رجاع و رجعان).

الرجّاجی: گهرانهوه ۵ قورننان
دمفهرموی: ﴿إِنِّ إِلَی رَبِّكَ الرَّجْعُی﴾
۵ وهلامدانهوهی نامه، دمگوتری:
(جاءني رجعي رسالتي).

الرجّعة: گهرانهوهی بیایوی تهلاقدمر بۆ
هاوسهری لهگهه ن ژنه
تهلاقدراوهکهی دا ۵ مهزههبو بیرو
بۆچونی نهوانهی پییان وایه دوی
مردن سهر لهنوی دمگهرپینهوه بۆ
ژیانی دنیا ۵ لهزاراوهی (أحیا)دا
بریتییه لهگهرانهوه بۆ زیان دوی
مردنیکی روالهتی یان خهفه بوون.
الرجّعة: وهلامی نامه.

الرجّعی: (الطلاق الرجعي): نهومیه بۆ
میرد دروسته ژنه تهلاقدراوهکهی

چارمهکهکهی ههلدایهوه بۆ سهر دهمو
جاوی خوی، خوی پی داپۆشی.

تراجع القوم: خهکهکه گهرانهوه بۆ
شوینی خوین.

تراجع القوم الکلام بینهم: خهکهکه
قسهکهیان خسته بهر لیکوئینهوهو
وتو ویز.

ترجع فلان: بهمانا (رجع)دی.
ترجع في المصيبة: لهکاتی بهلاو
ناخوشیدا وتی: (إنا لله وإنا إليه
راجعون).

ترجع في صدي كذا: نهوه لهدلما هاتو
چۆی کرد.

ترجع الناقة: بهنرخی نهو حوشتره
حوشتریکی تری کری.

استرجع عند المصيبة وفيها: لهکاتی
بهلادا وتی: (إنا لله وإنا إليه
راجعون).

استرجع الحمام في شدة: کۆترمهکه
خویندنهکهی خوی بری.

استرجع الشيء: شتهکهی رمکردمهوه،
ومری گرتمهوه.

الراجع: ناهرمتیک دوی مردنی
میردهکهی، بجیتتهوه سهر مالی
باوک و کهسو کاری ۵ (ك: رواج).

الراجعة: زهلکاوو گۆماو ۵ جۆریکه له
لهرزوتا به نۆره بهیناو بهین توشی
نهخۆش دمبی ۵ (ك: رواج).

سهرچاوهی نووسراو، وهکو
دائر متوله عاریضو قاموس.

المُرْجَعَةُ: (سفرة مرجعة): سفيريك
خَيْرُو بِيْرِي تِيْدَابِي و سهر منجامي
باشي ههبي.

الْمَرْجُوعُ: گهراوه، دهگوتري: (ثوب
مرجوع) و (خبر مرجوع) (نقش
مرجوع) نووسراوکه توخ
کراومتهوه ۵ مؤرکه توخ کراومتهوه
۵ وهلامی نامه ۵ کالای گهراوه
نمهر و شراو.

المرجوعۃ: بهمانا (المرجوع) دئ.
وَجَفَّ رَجْفًا وَرَجْفًا وَرَجْفًا وَرَجْفًا:
لمرزی، هه‌زا که‌وته شه‌قه‌تۆله.
وَجَفَّ فُلَانٌ: فلان‌کس ترساو له‌هه‌په‌تا
نه‌ژنۆی سکان.

رَجَفَتْ يَدُه: بە ھۆی نەخۆشی دەستی
لەرزى يان لەبەر پىرىي.
رَجَفَ القلب: لەترسا دلى كەوتە تەپە تەپ.
رَجَفَ القومُ: خەلكەكە خۆيان ئامادەكرد
بۆ شەڕ.

رَجَعْتُ الْأَرْضَ: زموى كهوتنه لهرزین و
ههزان و شهقه توئه.
رَجَفَ الرُّعْدُ: هه وره كه دهنكى دایه ووه
گره كه ی دووباره بۆوه.
رَجَعْتُ الْأَسْنَانَ: ددانه كان كهوتن،
هه لهرزین.

بگېرېتە ھە بۇ ژېر نىكاھى خۇي بەي
 گرېبەستى مارمى سەر لەنۆئ.
 الرَّجْعِيَّةُ: كۆنەپەرستى، مانە ھە لەسەر
 بىرو باومرو دابو نەرېتى كۆن
 ھەنەمەردن لەگەل پېشكەوتنى
 بارى ژيانو گۆرانكارى رۆژگار.

الرَّجِيعُ: زَبَلٌ وَ زَالٌ وَ هِيسَايُ، هَر قِسْمُو
بِرو باومِرِيَكْ كِه پِهَسَند نِهَبِي ۵
(كلام رجيع): قِسْمِي پَرْد كِراوَه بُو
خاوَمَنِي ۵ (حبل رجيع) گُورِيسِيَكْ
سَمِرلَهَنُوئِ هَه لُومَشَابِيَّتْمُوَه. و
جَارِيَكِي دِي رِيَسْرَا بِيَّتْمُوَه و
كِرَابِيَّتْمُوَه بَه گُورِيس ۵ (طعام
رجيع) خُورَاكِي سَمِرلَهَنُوئِ گِهَرَم
كِراوَه ۵ (بَعِير رجيع): حُوشْتَرِي
مَانْدُوو شَه كِه تِي رِيَكَا ۵ گِيَاو كُزِي
بَه هَارَان ۵ كَاوِيَزِي حُوشْتَر ۵ پُوشَاكِي
رِزِيو ۵ عَهَرَق ۵ زَه لِكَاوَو گُؤْمَاو ۵
(رجيع الفحم): خُوْلَه پَه تَهِي خَه لُوز
دَوَاي كِه شَانَه مَوِي ۵ (رجيع الأرز):
نَارَدَه بِرَنَج.

الرُّجِيعَةُ: حوشتري ماندوو شه که متی
سمفصر ۵ (ک: رجائع).
الْمَرْجِعُ: به مانا (الرُّجُوع) دئ ۵ شوینی
گهرانه وه ۵ بنهما ۵ لای خواروی
شان، شه پیک ۵ ماموستاو ریهر له
یواری نهدمبو زانست دا ۵

رَجَفَ الْبَحْرُ: دهریا که و ته شه پؤلدان و
هه ژان.

رَجَفَ الْحَمَىٰ فَلَانًا: لهرزو تاکه فلانی
هینایه لهرزین و شه پئه.

رَجَفَ الشَّيْءُ: شته که ی خسته جم و جوّل
ه (هو راجف و رجاف و رجوف).

أرجف: به مانا (رَجَفَ) دئ.

أرجف القوم: خه لکه که که و ته
بلا و کردنه هوی هه والی درؤو

دهله سهو پرو پاگه نده ی بی سهرو
بهر ه قورئان دمفه رموی:

﴿وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ﴾.

أرجفت الأرض: زموی که و ته هه ژان و
شهقه تۆله.

أرجفت الريح الشَّيْءُ: بایه که شته که ی
جولانده هه.

إرجف: دمستی کرد به لهرزین و که و ته
شهقه تۆله.

أسترجف رأسه: سهری لهرزانده، سهری
پادا.

الإرجاف: هه والی درؤو سهرنج راکیش و
هیتنه جو ه (ك: أراجيف).

الأراجيف في السوق: پرو پاگه نده ی
بازارپانه بو گوپینی نرخ ی کالاً.

الراجفة: فوکردن به که پماندا لهرؤوی
قیامهت دا.

الرَّجَافُ: دهریا، رؤوی قیامهت.

الرَّجَفُ: ویکهاته نومو لهرزینی که
له ماسولکه کانی جهسته دا پهیدا
دمبی، جگه له ماسولکه ی دهم و
چاو.

الرَّجْفَةُ: شهقه تۆله و لهرزینی توند ه
قورئان دمفه رموی: ﴿فَأَخَذَتْهُمُ

الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ﴾.
رَجَلَهُ رَجُلًا: قاجی هه نکاوت.

وَجَلَّ الشَّاةُ: مهرکه ی به قاجی بهسته وه
ه به قاجی هه لئوایی.

رَجَلَتِ الْمَرْأَةُ وَلِدَهَا: ئافرته که مندالی
بوو به شیوهیه ک قاجی بیس سهری

هاتنه دمروه.

رَجَلَ رَجُلًا وَرَجُلَةً: قاجی گهوره بوو ه
له سهر دوو قاجی رؤیشت ه توانای

رؤیشتنی پهیدا کرد ه هاواری نازاری
قاجی کرد.

رَجَلَ الْحَيَوانُ: ئازده که له قاجیکی دا
په لئ ی سپی هه بوون ه (فهو أرجل

وهي رَجَلاء).

رَجَلَ الشَّعْرُ: موومکان مامناومندی بوون
نهرؤر گرؤ نهرؤر خاو بوون.

أرَجَلَتِ الْمَرْأَةُ: ئافرته که کوپی بوو
(فهی مُرَجِل).

أرَجَلَ فَلَانًا: وایکرد فلان به قاج برپا ه
مۆله تی دا بو ماومیه ک.

رَجَلَهُ: به هیزی کرد.

أَرْجَلَ الشَّعْرَ: هَزَمَكَانِي دَاهِيَنَان وَ رَيْكَو

پيكي كردن، رازاننديهوه.

إِرْجَل: لَهْسَر قَاج رَوَيْشْت ۵ تَاك رَهْوِي

نواندو راي خوي بي پهسهند بوو

گوئي بهر اي كهسي تر نه دا.

إِرْجَل الطَّبَّاحُ: كَيْشْت لَيْنَهْرْمَكِه

لهديرمدا كيشتي لي نا.

إِرْجَل النَّهَارُ: رَوُژ درمگ بوو.

إِرْجَل الشَّاءُ: مَهْرْمَكِي بَهْقَاج بَهْسْتَهْوَه.

إِرْجَل الشَّيْئِ: شْتَهَكِي خَسْتَه ژِيَر

قاجيهوه.

إِرْجَل الْكَلَامُ: بَهْبِي لِي وَرْد بِيوْنَهْوَه وَ

بِير كُردنهوه هسهي كُردو وتاري دا.

تَرْجَلُ: لَهْسَر قَاجِي رَوَيْشْت.

تَرْجَلُ الرَّكْبُ: سَوَارْمَكِه دَابَهْزِي وَ بَهْقَاج

رويشت.

تَرْجَلَتِ الْمَرَأُ: نَافَرْمَتَهَكِه لَاسَايِي پِيَاوِي

كُردمهوه ههئسو كهوتي نهواني

پهپرمو كُرد ۵ پَيَغَهْمَبَهْر (د.خ)

فَهْرْمُووِيَهْتِي: (لَعْنُ اللَّهِ الْمَرْجَلَاتِ مِنْ

النَّسَاءِ) خُودَا نَهْفَرِيْنِي لَهْو

نَافَرْمَتَانَه كُردوه كه لَاسَايِي پِيَاو

دَهْمَكِه نَهْوَه ۵ لَهْوَشَاك وَ رُوخْسَارُو

ههئسو كهوت دا.

تَرْجَلَتِ الشَّمْسُ: خَوَّر هَهْئَكْشَا ۵

(تَرْجَلَتِ النَّهَارُ): رَوُژ درمگ بوو.

تَرْجَلَتِ الشَّيْئِ: شْتَهَكِي خَسْتَه ژِيَر

قاجييهوه.

تَرْجَلَتِ شَعْرُهُ: هَزَمَكَانِي رَيْكَو وَ پَيْكَ

كُردن ۵ هَزِي دَاهِيَنَان.

تَرْجَلُ الْبَيْتِ: جُووه نَاو بِيرْمَكِهْوَه.

الْأَرْجَلُ: قَاج گَهْوَرَه (بِيَه پَان)،

دَهْگُوتَرِي: (هَر أَرْجَلُ الرَّجُلَيْنِ) نَهْو

بَهْهِيَزَتَرِيْن وَ نَازَاتَرِيْن نَهْوَدُو

پِيَاوِيَه.

الرَّأْجُلُ: فَيْتَنَهْو قَسَه هِيْن وَ قَسَه بَهْر ۵

هَهْر شَتِيْكَ لَهْسَر دُوو قَاج بِيْرَا.

الرَّجُلُ: قَاج لَهْسَرْمَتَاي رَانَهْوَه تَا پَاژْنَه

بِيَه ۵ (ك: أَرْجُلُ)، دَهْشْگُوتَرِي: (هَر

قَائِمٌ عَلَى رَجُلٍ) نَهْو لَهْسَر پَيِيَه،

نَامَادَمِيَه بُوَيْشِي ۵ (كَانَ ذَلِكَ عَلَى

رَجُلٍ فَلَانَ): نَهْو شْتَه لَهْسَر دَهْمِي

فَلَانَ دَا بُوو لَهْجَهْدِيْث دَا هَاتُووه:

(لَا أَعْلَمُ نَبِيًّا هَلَكَ عَلَى رَجُلِهِ مِنْ

الْجَبَابَةِ مِثْلَ مَا هَلَكَ عَلَى رَجُلِ مُوسَى

عَلَيْهِ السَّلَامُ) هَهْرَا وَشَهِي (رَجُلُ)

بَهْمَانَا كُوْمَه لِيْكَ شْت دِي ۵ رَهْوَه

كُوْلَه ۵ سُوپَا ۵ بَهْش وَ بَار ۵ (رَجُلُ

الْبَحْرِ): كَهْنَدَاوِي دَهْرِيَا ۵ (رَجُلُ

الْفَرَابِ): گِيَايَهْكِي دَرِيْزَه بَهْسَر

زَهْوِي دَا بِلَاو دَهْبِيْتَهْوَه، گَهْلاكَانِي

شَهْتَان شَهْتَالَه دَهْگُوتَرِيْنْدَرِي وَ

دَهْخُورِي ۵ (رَجُلُ الْجَبَارِ) وَ (رَجُلُ

الْجُوزَاءِ): نَهْسْتِيْرْمَه ۵ (ك: أَرْجَال).

الرَّجُلُ: پیاو؛ نیرینهی بالغ له پمگهزی
 نادمیزاد ه (ك: رجال ورجلة)، كوی
 كۆیهكهی (رجالات)، دمگوتری: (هر
 من رجالات القوم): نهو
 لهپیاوماقولانی گهل و نهتهومیه.

الراجل: پیاده، پیچهوانه‌ی سوار.
 الرجلان: بهمانا (الراجل) دی ه بۆ
 مینیه دمگوتری: (رجلی) ه (ك:
 رجالی).

الرجلة: لافاو، هاتنه خوارموه‌ی ناو
 لهبه‌رزایی و شاخ و كهنهكهوه بۆ
 دهشتایی ه پومکی نه‌حمه‌ق
 (په‌لپینه) كه گیایه‌کی سالانه‌یه
 به‌كالی و به‌كولای ده‌خورئ
 تۆویکی وردی هه‌یه ه (ك: رجل).

الرجلة: ئافرمت؛ ئافرمتیك لاسایی پیاو
 بکاته‌وه، دمگوتری: (امراة رجلة):
 ئافرمتیكه ده‌لی‌ی پیاوه له‌بیرو
 بۆ‌چون دا ه له‌حه‌دیث دا هاتووه:
 (كانت عائشة رضي الله عنها رجلة
 الراي).

الرجليون: باز هاویژمگان، نه‌وانه‌ی
 وهرزشی راگردن ده‌کن.
 الرجولة والرجولية: پیاومتی نه‌وه‌ی
 به‌ته‌واوی پموشتی پیاوانه‌ی
 تیدابی.

الرجيل: پیاده پیچه‌وانه‌ی سوار ه (ك:

أرجلة) ه ه‌مروا به‌كه‌سیك ده‌گوترئ
 بۆ پیاده رۆیشتن نازایی.

المرجل: پۆشاکیک وینه‌ی پیاوانی
 بیومبی.

المرجل: دیزه، گیته‌له ه قاپو
 قاجاغیکه له‌قور دروست ده‌کریو
 سور ده‌کرتیه‌وه ه له‌زانیاری
 میکانیکا به‌و نامیره‌ ده‌گوترئ
 به‌کارده‌هینری بۆ به‌ره‌مه‌هینانی
 هه‌لم له‌ئاو یان له‌شتی تر.

رجمه رجما: به‌رده‌بارانی کرد ه به‌به‌رد
 کوشتی.

رجم فلانا: جنیوی به‌فلان دا ه نه‌فرینی
 لی کرد ه ده‌ری کرد ه وازی لی
 هینا ه قورشان ده‌فرموی: (لش لم
 تنه لأرجلك).

رجم بالطن: گومانی خسته‌سه‌ر.
 رجم القبر: کێله به‌ردی بۆ گۆرمکه‌ دانا.

رأجم في الكلام والعنر والحرب: زنده
 رقی کرد.

رأجم عن قوم: داکۆکی له‌گهل و
 نه‌ته‌ومگی کرد.

رجم: به‌گومانه‌وه قسه‌ی کرد،
 ده‌گوترئ: (رجم بالغیب): قسه‌ی
 له‌شتی نه‌ینی و نه‌و دیو به‌رده‌وه
 کرد، قسه‌ی له‌شتیک کرد كه
 نایزانی، نازاندري.

رَاجَمَ الْقَبْرَ: کيله بهردی خسته سهر
گۆرمکه.

ارْتَجَمَ الشَّيْئُ: شتهکه ههندیکی کهوته
سهر ههندیکی.

ارْتَجَمَ الْقَوْمَ بِالْحِجَارَةِ: خه لکهکه
بهردیان لهیهک گرت، شهپه
بهردیان کرد.

ارْتَجَمَ بِالْكَلَامِ: جنیویان بهیهکتر دا.
استَرَجَمَهُ: داوای لی کرد بهردمبارانی
بکا ۵ لهحه دیت دا هاتوو دهلی:
(جاءت امرأة تسترجم النبي).

الرَّجَامُ: نهو بهرده تاییه تییهیه لهسه
بیر داهه نری بۆنه وهی لهکاتی
بیویستدا داهیلدریته ناویرمه
بۆنه وهی قوری بنکی بیرمهکی پی
بشله قیندری و هه لگوازی ۵ نهو
دولا دیواره یان دوو کۆله کهیهن که
چهرخ و فهلهکی دۆلچه کهی لهسه
داهه نری.

الرَّجْمُ: کوشتنی زیناکهر به بهرده
بارانکردن ۵ نهو بهردانهی
پیاده نری ۵ (رَجَمَ بِالْغَيْبِ): هسه
هاویشن به بی به لکه.

الرَّجْمُ: کیلی قهبر ۵ گۆپ ۵ بیر ۵
تەندور ۵ (ك: رجام وأرجام).

الرَّجْمُ: تیر نهستیره ۵ نهو دیمه نهیه
کهده لئی نهستیره یه بهرده بیته وه
بۆسه زمو ۵ کیلی سهر گۆپ.

الرُّجْمَةُ: کيله بهردی سهر گۆپ ۵ (ك:
رجام).

الرُّجْمَةُ: بهمانا (الرَّجْمَةُ) دئی ۵ نهو
ناوان و په رۆینۆکه یه (به بهرد یان
ناسن) دهخریته نیوان دوو
دیبه ره وه، یان دوو باخچه وه ۵ (ك:
رَجَمَ وَرَجَامَ).

الرَّمَايِمُ: هسهی ناشیرین و جنیو ناسا ۵
تاکه کهی (مِرْجَمَةُ).

الرَّجَامُ: قۆچه قاینی، دارلاسیک نهو
ئامیره ی بهردی پی ده هاویزی،
دهگوتری: (رماه بالمرجم) ۵ (ك:
مراجيم).

الرَّجْمُ: پیاوی بههیز ۵ نهسپی بههیز،
دهگوتری: (رَجُلٌ مَرَجَمَ): پیاویکی
بههیزو توانایه ۵ (فرس مَرَجَمَ):
نهسپی سمکۆل کهر نهو نهسپی
بههیز سمی بهزهوی دا دهدا ۵ (لسان
مِرْجَمَ): زمان دریزو زۆر بلێ.

رَجَنَ بِالْمَكَانِ رَجُونًا: لهو شوینه مایه وه.
رَجَنَ الْحَيَوَانَ: حه یوانه که مالی بوو،
کهوی، بوو و مگری نادهمی بوو.

رَجَنَ الذَّابَّةَ رَجْنًا: ولاخه کهی بهسته وه،
له زوری کرد، ئالفی باشی نه دایه بۆ
نه وهی گزو لاواز بی ۵ لهماله وه
داییه ستو بهره لای نه کرد بۆخوی
بهله و مری.

- وَجَنَ فُلَانًا: شهرمی لهفلان کرد.
- أَرْجَنَ: بهمانا (رَجَنَ) دئ.
- أَرْجَنَ الدَّابَّةَ: ولاخهکهی بهند کرد، بهستیوه، لهژوری کرد.
- إِرْتَجَنَ الشَّيْءُ: شتهکه تیکهک و پیکهک بوو، خراپ بوو کهککی نهما.
- إِرْتَجَنَ الزُّيْدُ: رونهکه فرچاو خهوش و خالی لی جیا نهبووه ه کهککی نهما.
- إِرْتَجَنَ أَمْرَ الْقَوْمِ: کاری خهککهکه شیواو تیکهک و پیکهک بوو.
- إِرْتَجَنَ بِالْمَكَانِ: لهشوپنهکه مایهوه، نیشتهجی بوو.
- الرُّجَيْنُ: ژهری کوشنده.
- الرَّجِيْنَةُ: کۆمهک و تاقم ه (ک: رجائن).
- الرَّجْوَةُ: جۆره زهمیلهیهکه لهپوشی خورما دروست دهکری بکی پان و لای دهمهکههی تهسکه، دهگوترئ:
- (هم في رجوة): خیلکه پاران و ههردین و دهچن نازانن ئایا بمیننهوه پان باریکهن.
- رَجَاءُ رَجَاءٍ وَرُجُوءٌ وَرَجَاءٌ وَرَجَاءٌ: هیواداری کرد، ئهمهلی پی بهخشی ه لیی ترسا ه بهژوری بو (نهکردن، نهبون - نهفی) بهکار دههیندرئ ه قورئان دمفرموی: ﴿مَّا لَكُمْ لَّا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا﴾.
- وَجِيَّ رَجًا: لهقسهوا ناخواتن کهوت، بی دمنگ بوو.
- رُجِيَ عَلَيْهِ الْكَلَامُ: زمانی گیرا قسهی بونهکرا.
- أُرِجَتِ النَّاقَةُ: حوشرمهکه نزیکه بزئو ببجوی بی.
- أَرْجَى الْأَمْرَ: کارمهکی دواخست.
- أَرْجَى الصَّيْدَ: هیچ نیچیریکی بو نهگیرا.
- رَجَاءُ: بهمانا (رَجَاءُ) دئ.
- تَرْجَاءُ: هیواداری کرد.
- الْأَرْجَوَانُ: دار ئهرخهوان؛ درهختیکه گوئیکی سوری زۆر جوانی ههیه ه بویهی سوری زۆر سور ه سور ه پۆشاکێ پمنگ سوری تۆخ، دهگوترئ: (أحمر أرجواني).
- الْأَرْجِيَّةُ: شتیک دوابخری ه (ک: أراجي).
- الْتَّرَجِي: چاوهروانیکردنی شتیک خۆش و مومکین.
- الرَّجَا: لای شت، تهنیشتی شت.
- الرَّجَاوَانُ: شوینی مهترسیدارو فهوتینهر، دهگوترئ: (رُجِيَ بِهِ الرِّجْوَانُ): خرایه شوینی خهتهرو مهترسیداروه.
- الرَّجِيَّةُ: ههرشتیک بههیوای بی، دهگوترئ: (مالي في فلان رجية): هیچ هومیديکم بهفلانکس نییه.
- وَحَبَّ الْمَكَانَ رَحَبًا: شوینهکه بهرفراوان بوو.

رَحَبُ الْمَكَانِ رُحْباً وَرَحَابَةً: بهمانا (رَحَبَ) دئی، قورئان دمفرموی: ﴿حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ﴾.

أَرْحَبَ: بهر فراوان بوو.

أَرْحَبَ الشَّيْءُ: بهر فراوانی کرد.

رَحَبُ الْمَكَانِ: شوینه که ی فراوان کرد.

رَحَبٌ فَلاناً ویه ترعیباً: به خیر هاتنی فلانی کردو هیوای بو خواست لهوشوینه بهخوشی بگوزمرینس ۵ پیی گوت مهرجهباو خوش هاتی.

تَرَحَّبَ: بهر فراوان بوو.

الرُّحَابُ: پان و پوړ، بهر فراوان، دمگوتری: (قَدَّرَ رُحَابَ).

الرُّحْبُ: پان و پوړ، دمگوتری: (مَكَانَ رَحَبٍ) و (دَارَ رَحَبٍ).

رَحَبُ الصَّدْرِ: سنگ فراوان ۵ هیندی و هیمن.

رَحَبُ الدَّرَاعِ: به هیزو دمست و بازو لهکاتی تنگانهدا.

رَحَبُ الدَّرَاعِ وَالْبَاعِ: سهخی و دمست و دل فراوان.

رَحَبُ الرَّاحَةِ: دمست و پل پان و گهوره، زوړ بهخشنده.

رَحَبُ الْفَهْمِ: عاقل منندو تیگه پشوو.

الرُّحْبَى: پانترین پهراسو له کهله که ی حوشر دا ۵ شوینی لیسانی دل.

الرُّحْبَةُ: زموی بهر فراوان ۵ (ك: رُحْبٌ وَرَحَابٌ).

الرُّحِيبُ: دمگوتری: (هو رَحِيبُ الصَّدْرِ): سنگ فراوان و سنگ پان ۵ (رَحِيبُ

الجوف): گهده پان و زل.

رَحِيبُ الْبَاعِ وَالْذَّرَاعِ: سهخی سروشت ۵ زوړ خوړ.

الرَّمْحُ: پان و پوړ ۵ له به خیر هاتنی میواندا دمگوتری: (مَرَحَباً بِكَ):

فهرموو له شوینی پان و فهرده دا دابهزه و دانیشه پشوو بده ۵

بمینه وه لمان شوینی خوش و

بهر فراوان بو تو یه ۵ دلخوشین

به هاتنت ۵ بو دوعا لی کردن

دمگوتری: (لا مَرَحَباً بِكَ): به خیر

نه یه، له هاتنت دا خوشی

نهمینی ۵ (أَبُو مَرَحَبٍ): نازناوی

سیبهره.

رَحَّ الْفَرَسُ رَحْحاً: نهمپه که سمی پان بوو (نیشانه ی رهمه نیه تی).

رَحَّ الرَّعْلُ: که له کیو پیه که سمی پان بوو.

رَحَّ الرَّجُلُ: پیاو که جالایی بهری پیی

نه بوو، بهری قاجی راست بوو ۵ (هو

أَرَحَ وَهِيَ رَحَاءٌ).

الْأَرَحُ: که سیک بهری پیی جالایی تی دا

نهمی همموی له زموی بدا.

رَحَّ الرَّجُلُ: پیاو که نه گه پشته

برپاری نهووی دمیهوئی بیکا.

رَحْرَحَ بِالْكَلَامِ: قسه‌که‌ی درکاندو پونی

نه‌کردموه.

رَحْرَحَ الْحَبْزَ: نانه‌که‌ی پانکردموه و لیکی

کی‌شایه‌وه.

تَرَحَّرَصَتِ الْفَرَسُ: نه‌سپه‌که قاجی

پانکردن بونه‌وه‌ی میز بکا.

الرَّحْرَاجُ: قاپی پان و پوپر ۵ (إناء

رَخْرَاج): قاپی پان و قه‌راخ نزم

وه‌کوو له‌گمن و ته‌شت و سینی ۵

له‌حه‌دیت دا هاتووه: (فَأَتَى بِقَدَح

رحراح فوضع فيه أصابعه). ۵ (عیش

رَخْرَاج): ژبانی خو‌ش و پر خیرو

بی‌ر.

الرَّحْرَجُ: به‌مانا (الرَّحْرَاجُ) دئ.

الرَّحْرَجَانُ: به‌مانا (الرَّحْرَاج) دئ.

وَحَضَى الثَّرْبَ رَحْضًا: قوماشه‌که‌ی شت ۵

له‌حه‌دیت دا هاتووه: (سأل عن

اواني المشركين فقال: إن لم تجدوا

غيرها فاحضوها بالماء).

الرحيض: شتی شۆردراو (قوماشی

شۆردراو).

رُحِضَ الْأَحْمَرُ رَحْضًا: نه‌خو‌ش و تاداره‌که

عه‌رمقی زۆری کرد به‌جۆرێک

که‌ده‌تگوت خو‌ی شتووه ۵ وه‌کوو

م‌ریشکی ئاو و پوت‌کراوی لی هات.

رُحِضَ فُلَانٌ: فلان‌که‌س عه‌رمقی زۆری کرد

سه‌رتاپای جه‌سته‌ی بوو به‌ئاو.

أَرْحَضَ الثَّوْبَ: قوماشه‌که‌ی شت ۵

له‌حه‌دیتی می‌عراج دا هاتووه:

(فَمَسَحَ عَنْهُ الرِّحْضَاءُ): عه‌رمقی

جه‌سته‌ی سپی.

أَرْحَضَ الْمَخْمُومُ: تاداره‌که عه‌رمقی

زۆری کرد.

رَحْضَةٌ: به‌مانا (رَحْضَةٌ) دئ ۵

له‌حه‌دیتی ئیب‌نو عه‌باس دا

ده‌رباری خه‌وار به‌که‌کان ده‌لی:

(وعليهم قمص مَرْحُضَةٌ).

إِرْتَحَضَ فُلَانٌ: فلان‌که‌س حه‌یای جوو،

ناوی زپا.

الرَّحْضَةُ: چلک و پاشه‌پۆی ئاکامی

شتن.

الرَّحْضُ: گوندی کۆن و که‌لاوه کۆن ۵

قوماشی دا‌پزاو به‌ هو‌ی زۆر

شتنه‌وه.

الرَّحْضَاءُ: عه‌رمقی زۆر به‌جۆرێک

هه‌موو جه‌سته بشوا ۵ عه‌رمقی دوا

له‌رزو تا نه‌خو‌شی تا به‌عه‌رمقه‌وه.

الرَّحْضُ: شوپنی خو‌ پاک‌دنه‌وه‌و

غوسل کردن ۵ دارێک پۆشاک‌ی پی

ده‌گوتری له‌کاتی شتن دا ۵ (ك:

م‌راحیض).

الرَّحْضَةُ: شتی که ده‌ست‌نو‌ژی تیدا

ده‌گیزی ۵ (ك: م‌راحیض).

الرُّحَاقُ: شمراب ۵ قورشان دمفهرموی:

﴿يَسْقُونَ مِنْ رُحِيقٍ مُخْتَلِمٍ﴾ ۵ جوړه

عەترتکه ۵ میسکی بی غەش ۵

بنهجهو ږمگهزی خاوین ۵ (رحیق

الأزهار): نمو هه لالهو شيله په په

گوڼو ږوهك دمري دمدا ههنگو

حهشهراتی تر رابده موسن.

وَحَلَ مِنَ الْمَكَانِ رَحْلاً وَرَحِلاً وَتَرْحِلاً

وړحله: رڼی.

رَحَلَ الْبَعِيرَ رَحْلاً وَرَحْلاً: حوشرمه بارو

بارگه نهی لی نرا ۵ سواړی

حوشرمه بوو، هه لاته سمر پشتی،

دمگو تری: (رُحِلَ فُلَانٌ بِكَرْوَةٍ): فُلَانٌ

به زور بپرډا سففه مری پی کرا ۵

به سمری دا زال بوون.

رَحَلَ لَهُ نَفْسُهُ: صهبری گرت له سمر

نمزیه تډانی وگوڼی پی نه دا.

أَرَحَلَ فُلَانٌ: فُلَانُكَ هَس سففه مرو کاروانی

زور بون.

أَرَحَلَ الْإِبِلُ: حوشرمه دواي کزو

لاوازی قه لهو بؤومو توانای نه ووی

په پدا کردموه باری لی بندری.

أَرَحَلَ فُلَانٌ: وای له فُلَانُكَ هَس کرد

سففه مری بکا، کاروان بکا ۵ ولاخی

سواړی و تویشوی دا به فُلَانُكَ هَس.

رَاحَلَهُ: یارمه تی دا له سمر کاروانه که ی و

سففه مری کردنی.

رَحَلَهُ: وای لی کرد سففه مری بکا،

شوینمه که جی بیلی.

رَحَلَ الْإِبِلُ: حوشرمه که ی ژپربار کرد،

رایه پنا.

رَحَلَ الثَّرْبُ: کراسه که ی رازاندموه

به ویننه ی جوړاو جوړی که ل و په لی

کاروانی.

رَحَلَ الْحَسَابُ: حیسابه که ی گواسته ووه بؤ

شویننکی تر که په یوه مندی

به سمره تی حیسابه که ووه هه په.

ارْتَحَلَ: به مانا (رَحَلَ) دی.

ارْتَحَلَ الْبَعِيرُ: که ل و په لی سففه مری

له حوشرمه که بار کرد ۵ سواړی

حوشرمه که بوو.

ارْتَحَلَ الْفُطْلُ أَبَاهُ: مندا له که چووه سمر

پشتی باوکی ۵ له حدیث دا هاتووه

پیغه مبر (د.ج) چووه سوژدمو

حه سمنی که چه زای چووه سمر پشتی،

نه ویش دریژمی به سوژدمه که ی دا،

جادوای سه لامدانه ووه لییان پرسى

بؤ نه وینده لهو سوژدمدا مایته ووه؟

فهرمووی: (إِنَّ ابْنِي إِرْتَحَلَ فِكْرَهُتِ

أَنْ أَعْجَلَهُ).

تَرَحَلَ: به مانا (رَحَلَ) دی.

تَرَحَلَ الدَّابَّةُ: سواړی ولاخه که بوو

(وَكَّرَحَلَهُ) به ناخوشی سواړی بوو.

إِسْتَرَحَلَهُ: داوای لی کرد باری بؤ بار

بکا ۵ داواى پيداويستی کاروانى لى
کرد.

إِسْتَرْحَلَ النَّاسَ نَفْسَهُ: نهفسي خوى ژير
دهسته كرده و خه لكى به سمر
خوى دا زال كرده.

الرَّاحِلَةُ مِنَ الْإِبِلِ: حوشرتيك به كه لكى
كاروان و بارهه لگرتن بى ۵
له حديث دا هاتوو: (وتجدون الناس
بعدي كابل مائة ليس فيها راحلة) ۵
(ك: رواحل)، دهگوتري: (مشت
رَوَاحِلُهُ): پيرو لاواز بووه كه لكى
نه ماوه.

الراحول: به مانا (الرَّاحِلُ) دى ۵ (ك:
رواحل).

الرَّحَالَةُ: زين، يان زيني دروستكراو
له پيست و شتى وا كه بؤ غارغارين و
پيشپر كي به كاردى ۵ (ك: رَحَالُ).
الرَّحَالُ: زيندرو ۵ هرشتيك
پيداويستی سهفمربى.

الرَّحَالُ: عهرمبى كوچه رى، كه
هميشه به نازده له كانيان هوه
كه رميان و كوستان دهكهن و به دوو
له و مرو ناودا دهگه پين بؤ
نازده له كانيان.

الرَّحَالَةُ: كه سيك زور گه پيده بى ۵ زور
ولات گه پاي.

الرَّحَلَةُ: كاروان كردن و له مال دمرچون

بؤ ولاتانى تر ۵ قورنان دهفهرموى:
(رَحَلَةُ الشَّاءِ وَالصَّيْفِ) ۵ همروا
ناوه بؤ گه شتنامه (كَتَيْبِكَ) باسى
به سهرهات و روداو و نهو ديمه نانه
بكا كه گه شتيارمه كه بينيوني).

الرَّحَلَةُ: نهوشتهى سهفمري بؤدمكرو
مه به سته، دهگوتري: (الكعبة رحلة
المسلمين) ۵ (عالم رَحَلَةُ): زانابه كه
له هه موو لايه كه موه خه لك دى بؤ
خزمه تي ۵ (بعر ذو رَحَلَةُ):
حوشرتيكه تواناي زور رويشتنى
هه مه.

الرَّحُولُ: گه پيده؛ كه سيك زور بگه پري و
سهفمربى بكا ۵ پيداويستی سهفمربى.

الرَّحُولَةُ: به مانا (الرَّاحِلَةُ) دى.

الرحيل: سهفمرو كاروان كردن ۵
به توانا له سمر سهفمرو رويشتن.

المرتحل: شوپنى بارلينانى ولاخ
كاروان سمر ۵ خان ۵ شوپنى
دابين كردنى پيداويستی سهفمربى.

المرحل من الجمال: حوشرى به هيز.

المرحلة: هوناغه ريگه رۇژمري
به رويشتنى ناسايى ۵ (ك: مراحل).

رحمت المرأة: نافرمته كه مندالدى
(رحمى) نازارى بوو ۵ (لهي رحاء).

رحم السقاء: كونده كه تال و جهوتى
نه كراوه رزى و كه لكى نه ما.

هَيْكَلَهُى خَوَى مَتْرِبَه بَبْنُو زَارُوْلَه
هَه لَيْبِجِي.

الرَّحْمَنُ: زَوْر بَه رَحْمُو بَه زَمِي، نَهَم
ناوه تهنهنا بُو خودا به گاردمه يندري.
الرَّحْمَةُ: خَيْرُو بِيرو خُوْشِي.

الرَّحْمَتُ: بَه مانا (الرَّحْمَةُ) دِي، دمگوتري:
(رهبوت خير لك من رحمت)
بترسي يندري و تاوان نهگه ي باشتره
له وه ي تاوان بگه ي و عهفو بگري.
الرَّحْمِي: رَحْمَتُو بَه زَمِي.

الرَّحْمُومُ: زَوْرِبَه رُوحْمُو بَه زَمِي ه
ثافره تيگ مندا لداني نازاري هه بي.
الرَّحِيمُ: زَوْر بَه رَحْمُو بَه زَمِي ه (ك)
رحماء).

الرَّحْمَةُ: بَه مانا (الرَّحْمَةُ) دِي ه (ك)
مراحم).

وَحَتِ الْحَيَّةُ رَحْوًا: مارهگه خُوْشِي كه وانه
گردم وه و پاپوكه ي به ست.
وَحَا الرَّحَى: ناشي نايه وه (وبها)
خولاندي وه.

رَحَى الْإِنْسَانُ الرَّحَى: نادميزاد ناشي
دروستكرد و نايه وه.
تَرَحَّتِ الْهَيْئَةُ: بَه مانا (رَحَت) دِي.

الرَّحَا وَالرَّحَى: ناسياو، ناش ه ناميري
هاپين ه (ك) اَرْح اَرْحَاء، رُحَى،
أَرْحِيَّةً ه سَنَك ه دداني خري ه
(رحى الحرب): بهر داني شهر،

رَحِمَ فَلَانًا رَحْمَةً وَرَحْمًا وَمَرَحَةً: به زمي
بمفلانكس دا هاته وه، دلي بوي
نهرم بوو ه قورشان دمهرموي:
﴿فَارَدْنَا أَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ
زَكَاةً وَأَقْرَبَ رَحْمًا﴾.

رَحِمَتِ الْمَرَاةَ: بَه مانا (رحمت) دِي.
رَحِمَ عَلَيْهِ: دوعاو نزاي رَحْمَتِي
بوگرد.

تَرَاخَمَ الْقَوْمُ: خه لكه كه له ناو خويان دا
هه نديكيان به زميان به
هه نديكيان دا هاته وه.

تَرَحَّمَ عَلَيْهِ: دوعاي رَحْمَتِي بوگرد.
اسْتَرْحَمَهُ: داواي سوزو به زمي لي كرد.
الرَّاحِمُ: نازهلتيك (پزداني) بيچوداني
هاوسايي.

الرَّحَامُ: مهر و بزنيك بيچوي بووي و
پزداني فري نه دا.

الرَّحِمُ وَالرَّحْمُ وَالرَّحِمُ: بيچوداني نازهل
شويني دروستبووني بيچو له سكي
نازهل دا ه خزميه تي و هوگارمكاني
ه (ك) ارحام ه (ذوي الارحام) نه و
خزم و كهس و كارميه كه
نه عهصه بهن نه خاوهن به شي
دياريكراون له ميراث دا، و مكوو كجي
پراو كچه مام.

الرَّحْمُ: نه خوشي به كه توشي رَحْمَتِي
ثافره ت دمبي ناهيلي ناوي پياومكه و

مهست و كه له لا بوو.

إِرْتَحُ الْعَجِينُ: هه ویرمه که ناوی زور بوو.

الرُّخَاخُ: نهرم و شل، دمگوتری: (أرض

رخاخ): زموییه کی نهرم و شل

(نبات رُخاخ): رومگی کی فشه لۆکه

(عیش رخاخ): ژبانی خوښ و هر

نازو نیعمت و به خته و مری.

الرُّخُ: رومگی کی نهرم و نیان و سوکه

بالتدیه کی ئه مفسانه یه پیشینان

چه نندان رودای سهریان بو

هه لیه ستووه داشیکه (پارچه یه ک)

له پارچه گانی شه ترنج.

الرُّخَاءُ: زموی نهرم و فشه ل که له ژیر

پیدا بخزی (ک: رخاخی).

الرُّخْرَاخُ: له قور یان هه ویر نهومیه

نهرم و شل بی.

الرُّخْرُخُ: به مانا (الرُّخْرَاخ) دی.

رُخَصِي رُخَاصَةً ورُخُوصَةً ورُخَصَانًا: ناسک و

نهرم و نیان بوو، دمگوتری: (رُخَصْنُ

رُخَصُ و بنان رُخَصُ).

رُخَصِي السَّعَرُ رُخَصًا: نرخه که هه رزان بوو،

دایمزی.

أَرُخَصَ السَّعَرُ: نرخه کی هه رزان کرد.

أَرُخَصَ الشَّيْئُ: شته کی به هه رزان

دهست کهوت یان به نرخه کی هم

کری (أَرُخَصَ لَهُ فِي الْأَمْرِ): کار

ناسانی بو کرد له ئیشه کهدا.

دمگوتری: (دارت رخی الحرب): شهر

هه لگرسا ۵ به رداشی شهر و مگر

کهوت ۵ کۆمه لی خزم و کهس ۵

جه لیه حوشتی زورو کۆبووه.

وَحَى الْقَرَم: ریش سپی و پیو ماقولی

هۆزو نه تهوه، که خه لکه که

له قسه ی دمرناجن ۵ (رحی

السحاب): هه وری گه وال، گه وال و

کۆبووه ۵ (رحی الأرض): ته پۆلکه.

الرُّخْرِيَّةُ: (في الميكانيكا): نامیری که بو

هه لگرتن و به رزکردنه و ی قه باره ی

قورس یان راکیشانی.

أَلْمَرَحِي: مه دارو جه مسمری ناش، یان

گۆره پانی جه نگو پیکادان.

رَحُ الْعَجِينُ: هه ویرمه که ناوی زور بوو.

رَحُ الشَّيْ رَحًا: پی به شته کهدا ناو شلی

کردمه و یان شکاندی و شلی کردمه.

رَحُ الشَّرَابِ: شه ربه که ی تی که لاو کرد.

رَحُ رَخْنًا: ناسان و نهرم بوو.

أَرَحَ الشَّيْئُ: زیدمه ی کرد له شل

کردنه و ی شته کهدا.

أَرَحَ الْعَجِينُ: ناوی هه ویرمه کی زور

کرد.

إِرْتَحُ: شل بووه، داچورا، شوپ بووه.

إِرْتَحُ رَأْيُهُ: راوو بۆچونه که ی جه واشه

بوو.

إِرْتَحُ السَّكْرَانُ: زور سه رخوښ بوو،

- رَخَصَ لَهُ فِي الْأَمْرِ: کارمه‌ی بۆ ئاسان کرد ۵ دواى مهنع کردن رڼگه‌ی پيدا.
- إِرْتَخَصَهُ: به هم‌رزانی لهما ۵ به هم‌رزان کړی.
- تَرَخَّصَ فِي الْأُمُورِ: روخصه‌تی ودرگرت ۵ به مؤلعت و رڼگه پيدان چوو ۵ ناو کارمه‌کوه.
- اسْتَرَخَصَهُ: به هم‌رزانی حسيب کرد.
- الرُّخَصَةُ وَالرُّخَصَةُ: کار ناسانی کردن و رڼگه بۆخوشکردن، سوککردن و که مکړدنه وهی نمرک ۵ قومه ناو، دمگوتری: (أَخَذَ رُخَصَتَهُ مِنَ الْمَاءِ) ۵ به‌شو و بار له‌هاو به‌شی و میرات دا ۵ مؤلعت و رڼگه پيدانیکه دمؤلعت دمیدا به‌چمند که‌سیک بۆ کردنی کارڼک یان به‌کاره‌ینانی شتیک ۵ وکوو مؤلعتی سهرتاشی و شو‌فیری و وه‌ستای تر.
- الرَّخِيعُ: که‌ودهن و گیل و گه‌وج ۵ پۆشاکى نهرمو نیان ۵ (موت رخیص): مردنی تال و تفت.
- وَرَخَفَ الْعَجِينُ وَغَوَ رَخْفًا: هه‌ویرمه‌که شل بۆومو داهیزا له‌بهر زۆر ناوی.
- وَرَخَفَ وَرَخَفَ: به‌مانا (رَخَفَ) دین.
- أَرَخَفَ الْعَجِينُ: ناوی هه‌ویرمه‌که‌ی زۆر کرد تا شل بۆومو داهیزا.
- الرُّخْفُ: جۆره رهنگو بۆیاخیکه.
- الرُّخْفَةُ: قوړاوی ته‌نک ۵ به‌ردی سوک ۵ (ك: رخاف).
- تَرَخَّلَ: به‌رخۆله‌ی به‌خپو کرد.
- الرَّخَايِلُ: سرکه‌ی خورما.
- الرَّخُلُ: به‌رخۆله‌ی می (کاوپ) ۵ (ك: أرخل ورخال ورخلان).
- الرَّخُلُ: به‌مانا (الرَّخُلُ) دی.
- الرُّخْلَةُ: به‌مانا (الرَّخُلُ) دی.
- وَرَحِمَ الصَّوْتِ وَالْكَلَامِ: دهنگه‌که، قسه‌که نهرم بوو.
- رَغِمَتِ النِّعَامَةُ وَالذَّجَاجَةُ بِيضِهَا وَعَلَيْهِ رَحْمًا وَرَحْمًا: نوعامه‌که یان مریشکه به‌کړه‌که هیلکه‌کانی ژیرخو دان له‌سهریان کړکه‌وت ۵ (هي راحم).
- رَغِمَتِ الْمَرْأَةُ وَلَدَهَا رَحْمًا: نافرته‌که یاری له‌گهل منداله‌که کرد.
- وَرَحِمَ السَّقَاءِ وَغَوَ رَحْمًا: کونده‌که پښته‌که بۆگه‌نی کرد.
- وَرَحِمَ الْفَرَسُ وَغَوَ رُخْمَةً: سهری سپی بوو باقی جه‌سته‌ی رمش، (فهر أرخم وهي رَحْمَاء) ۵ (ك: رُخْم).
- وَرَحِمَ فَلَانًا رَحْمًا: به‌زیمی به‌فلانکه‌س دا هاته‌وه، دمگوتری: (أَلْقَى عَلَيْهِ رُخْمَتَهُ): خو‌شه‌ویستی خو‌ی خسته سهر.
- وَرَحِمَ الصَّوْتِ وَالْكَلَامِ رَحَامَةً: دهنگی نهرمو

نيان بوو، قسهكه نهرم بوو.

أَرْحَمَتِ النُّعْمَةُ وَالذَّجَاجَةُ عَلَى بَيْضِهَا:

نوعامهكه يان مريشكهكه بهسهر

هیلکهکانی دا کړکهوت.

رَحْمَ الذَّجَاجَةِ: مريشكهكهی والی کرد

کړیکهوی.

رَحْمَ الْبَيْتِ: خانوهكهی بهبهردی روخام

کاشی کرد ه (ترخیم الاسم):

بریتیه لهوهی بیتیک یان دوو

بیت لهناوهكه قت بکهی لهکاتی

بانگ لی کردنی دا.

الرُّخَامُ: جوړه بهردیکه لهکاریوناتی

کالسیوم که بلور ناسبی بهسروشت.

الرُّخَامِي: کزه با، سروهی با ه ناوی

جوړه پومکیکه توژاوی مهیلوه

سپییه نازل زوری حمز

لهخواردنیهتی.

الرَّحْمُ: بالندمیهكه پهرو پوئی زوره،

رمنگی سپییه و خالخالی رمنی

تیدان، دندوکی درېژمو کهوانهیی

کهمه، رمنگی خاکی مهیلوه سووره

ه نیوهی زیاتری بهچهرمیکی تمک

داپوژراوه ه دوو بالی درېزی هه

نیو مهتر دمبن، کلکی درېژمو چوار

پهړی پیوه، قاجی باریک و نینوکی

مام ناومندی و پشن ه شیری

خهست، (زهک).

الرُّخَامُ: نهوکهسهی بهردی روخام

مشتو مال دمکاو تیف تیغهیان دمدا

ه روخام فروش.

رَخَا الْعَيْشُ وَغَيْرُهُ: ژيانی خوښ بوو.

وَحْيِي الشَّيْءِ رَخاً وَرَخَاءً: شتهكه نهرمو

شل بوو.

رَحْيَ الْعَيْشُ: ژيانی خوښ بوو.

وَحْوُ رَخَاءٍ وَرَخَاوَةٍ: نهرمو نيان بوو.

أَرْخَى: کهوته خوښی و ههرزانییهوه.

وَحْيِي الْفَرَسِ: نهسپهكه بازی توندی

هاوېشت.

أَرْخَى الشَّيْءُ: شتهكهی شل کردموه.

أَرْخَى السَّيْرَ: بهردمكهی دادایموه.

أَرْخَى عَمَامَتَهُ: دنلیا بوو.

أَرْخَى الزَّمَامَ: جلوهی شل کرد.

أَرْخَى لَهُ الْقَيْدَ: پیوهندمكهی بو فراوان

کرد.

أَرْخَى لَهُ الْعِنَانَ: وازی لی هیئاو هموو

شتیکي دایه دهست خوی.

أَرْخَى الدَّابَّةَ: گوریسی ههوساری

ولاخهكهی درېژ کرد بوئنهوهی پتر

نهملو نهولا بکا.

رَخَّى الشَّيْءَ بِالشَّيْءِ: نهوشتهی

تیکهلاوی نهو شتهکرد.

رَاخِي (رَاخَتِ الْحَامِلُ): ناغرمته سکېرکه

کاتی منداال بوونی هات.

رَاخِي الشَّيْءِ: شتهكهی نهرمو شل

کردموه.

دياره.

الرَّخْوُ: فَشَلٌّ وَ نَهْرٌ لَهُمُ رَشْتِيكْ بِي.

الرَّخْوُ مِنَ الْأَصْوَاتِ: دَمَنگِيكْ

لهدمريچهگهی دا ههوا به تهواوی

بهريهست نابی به لکوو ريگای

دمرجوونی دهميني ه پیتی (رهخو)

نهم پیتانهن (ث، ح، خ، ذ، ز، ظ،

ص، ض، غ، ف، س، ش، ه).

الرَّخِي: دَمگوتری: (عیش رخی): ژيانی

خۆش و پر بهخته موری.

رَخِي الْبَالُ: به ناز بهر و مردمو

گوزمرانخۆش.

الرَّخَاءُ: دَمگوتری: (فرس مرخاء):

نهمه پیکه گورج باز دمدا.

رَخْوَة: ژيانی خۆش بوو، گوزمرانی پر

نازو نيعمهت بوو.

الرَّخْوَة: شلوك و نهرم، دَمگوتری: (هر

رخود): نيسقان نهرم و قهلهوه.

الرَّخْوَة: نيسقان نهرمی، هؤکارهگهی

که ميوونی کالسيوم و فسفور

لهلش دا.

رَدَاهُ بِهِ رَدَاءً: پالېشتی بۆ دانا.

وَدَا الْحَائِطُ: پالېشتی بۆ ديوارمه داناو

به هيژي کرد.

وَدَا الْمَاشِيَةَ: نازه له مکاني باش به خيو کردن.

رَدَاهُ بِحَجَرٍ: بهردی پيادا.

وَفُو رَدَاءً: به يهيزبوو خراب بوو که لکی نهما.

راخی العقدة: گرينکهي شل کردموه.

راخی خِنَاقَة: پهتی ملی شل کردموهو

رينگای همناسهدانی پيدا.

تراخي: دواکهوت دواي خست، قنه

قنهی پر کرد.

تراخي عن الأمر: وازی له کارمه هينا.

تراخت السماء: ناسمان بارانبارینی

دواخست، لهگاتی خوی دا نهی

باراند.

تراخي ما بينهما: نيواني نهو دوووشتهی

زور فراوان کرد.

استرخي: شل و نهرم بوو، بلاو بۆوه پان

بۆوه.

استرخي الأمر: کارمه ناسان بوو به لاو

ناخوشيبه که نهما.

استرخي الرجل: پياومکه له سمر پشت

پاکشاو ماسولکهگانی شل کردندوه.

الأرخیة: نهوی له شته که شل بکړيتهوه

ه (ک: أراخي).

الرَّخَاءُ: ههزانی و گوزمران خۆشی.

الرَّخَاءُ: کزه با، سروهی با ه بای هیدی

ه قورنن دهمرموی: هَفَسَخَرْنَا لَهُ

الرَّيْحُ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ

أَصَابَ.

الرَّخَاوَة: (رخاوة العضل الخلقية):

نهمخوشيبه که ههندی مندا

که له دايک دمين شلوكيان پيوه

أَرْدَأُ: کاری ناشیرینی نه انجام دا ه شتی خرابی په پيدا كړد.

أَرْدَأُ عَلَى كَذَا: له وه زیاد بوو.

أَرْدَأُ الشَّيْءُ: شته كه ی بئ كه لك كړد، دایو مشاند خرابی كړد.

أَرْدَأُ فُلَانًا: یارمه تی فلانی داو بوو به پالېشتی.

أَرْدَأُ الْغَائِطُ: كۆل ه كه و پالېشتی بو دیواركه دانا.

أَرْدَأُ السَّيْرَ: پهر دمكه ی دادایه وه.

تَرَادَأَ الْقَوْمُ: خه لكه كه له ناو خو ځیان دا بوون به پالېشتی په كټرو یارمه تی په كټریان دا.

الرَّيْدُ: یارمه تیدمرو پالېشت ه هیزو كۆل ه كه ه لاتای قورس ه (ك: أَرْدَأُ). الرَّدِي: ناخو ش و خراب ه بئ كه لك و گهنده ل ه ه متیو مچه و خو پری ه (ك: أَرْدَأُ).

تَرَدَّبَ بِهِ: نهرمو نیانی له گه لدا نواند، به زمی پټیا هاته وه.

الْإِرْدَبُ: پروانه (الْإِرْدَبُ) له پیتی (ا) دا. الرَّدَابُ: (الرَّدَابُ الْقَوْلُونِي): هه بوونی چمند كونی گپړاو له قو لون دا.

الرَّدَابُ: رڼكای دهر نه جوو، كۆلانی كۆتایي گپړاو، كۆلانی گپړاو.

وَدَجَ الصَّيِّ أَوْ الْمَهْرُ أَوْ السَّخْلَةُ:

منداله كه یان جوانو نه سپه كه یان كار زیله كه پټش نه وه ی خواردن

بخوا چی له سکی دا بوو دمړی دا.

الرَّوَجُ: په كه م پیسایي كه مندال یان

جوانو یان كار زیله دمړی دمدا پټش

نه وه ی شت بخوا ه (ك: أَرْدَأُ).

وَدَحَ رَجُلًا: جڼگر بوو مایه وه، دامه زرا،

دمگوتړی: (رَدَحَ بِالْمَكَانِ).

رَدَحَ الرَّجُلُ: پپاومكه كاری مه پسر بوو

نیشه كه ی جئ به جئ بوو.

رَدَحَ الشَّيْءُ: شته كه ی بلاو كرده وه.

رَدَحَ الرَّجُلُ: پپاومكه ی خست، به زموی دا دا.

رَدَحَ الْبَيْتَ بِالطِّينِ: گلی كرده سهر خانومه كه.

رَدَحَتِ الْمَرْأَةُ رَدَاةً: ټافرته كه سمتی

گه وړه بوو كه فله ی قه لئو بوو.

أَرَدَحَ الْبَيْتَ: به مانا (رَدَحَهُ) دئ.

رَدَحَ الشَّيْءُ: به مانا (رَدَحَهُ) دئ.

الرَّادِحَةُ: (مائدة رادحة): سفرمو

خوانیكي گه وړمو پرخپرو بیړه.

الرَّدَا حُ: دمگوتړی: (دوحة ردا ح وجفنة

ردا ح): باخچه ی گه وړه، سوپنه ی

گه وړه ه كۆلینه ی زل ه (امراة

ردا ح): ټافرته سمتو كه فله ی پانو

قه لئو ه (كېش ردا ح): بهرانی دوگ

زل ه (جمل ردا ح): حوشتی بارگران

ه (فطنة ردا ح): فیتنه و جوړتمیكي

گه وړه ه (ك: رَدَحُ).

الرُّدَاةُ: تَهْلِيهِ كَه بُو دِرِنده
دمنریتتهوه.

الرُّدَاةُ: گوشادی و خویشی.

الرُّدَجِي: بهقائی گوند.

الرُّدُوح: نافرمتی سمت زلو كهفهل
پان و پۆر.

الرُّدَحْ: خوش گوزمرانی و همرزانی.

وَدَحْ رَأْسُهُ: سمری شكاند، سمری قهلاشت.

الرُّدُخْ: قورپی زۆر ه (رَدَخَة) پارچه
قور.

رَدَّه رَدَّاهُ وَتَرَدَّاهُ: گهپانديمهوه نهپهيتشت

به مپراز بگا، دمگوترئ: (رَدَّه اليه):

بۆی گپراپهوه، برديپهوه بۆلای ه

(رَدَّه على عقبه): گپراپهوه بۆ دواوه

ه (رد كیده في نخره): فیل و پیلانی

هاوچهشنى له گهه دا كرد ه (رَدَّ

الباب): دمرگاكهی داخست ه (رَدَّ

عليه كذا): شتهكهی بهسمردا داپهوه

لئى و مرنه گرت ه (رَدَّ اليه الحكم):

برپارهكهی داپه دمست نهوه ه (رَدَّ

فلاناً): فلانكهسى بهههله زانى ه

(رَدَّ الشَّيْءَ): شتهكهی

له حاله تيكهوه برده سمر حاله تيكي

تر ه و مكوو كابراى شاعير دهئ:

فرد شعورهن السود بيبضاً

فرد وجههن الببيض سهداً

أَرَدُ: توپه بوو رقى ههلسا، خوینى

گهرم بوو.

أَرَدَ الْبَحْرُ: دمريا كهوته ماخولان و

شهپولهكانى زۆر بوون.

أَرَدَ فُلَانٌ: فلانكهس رقى ههلسا ه

خوینى گهرم بوو ه ماوهيهكى زۆر

لهتهمهنى رقى بچ هاوسهر بوون.

أَرَدَ الشَّاةُ: مهپهكه گوانى پربوون

لهشیر.

رَأَدَ الْكَلَامَ: بهنووسينهكه دا چۆوه بۆی.

رَأَدَ الْبَيْعَ: داواى ههلوهمشانهوهی

مامهلهكهی كرد.

رَدَّدَهُ: دوباره و سى بارهى كردمهوه.

ارْتَدَّ: ههلهگهپراپهوه، گهپراپهوه،

دمگوترئ: (ارْتَدَّ على أثره، وارتدَّ

اليه، وارتدَّ عن دينه).

ارْتَدَّ الشَّيْءُ: داواى گهپراپهوهی شتهكهی

كرد.

تَرَادَّ: بهمانا (ارْتَدَّ) دئ.

تَرَدَّدَ الْمُتَبَايعَانِ الْبَيْعَ: كپهپارو

فروشانهكان مامهلهكهپان

ههلوهمشاندهوه.

تَرَدَّدَ فِيهِ: تپيدا كهوته گومانهوهو بۆی

پهكالا نهبووهوه.

تَرَدَّدَ فِي الْكَلَامِ: زمانى گپراو بهرئك و

پيكي قسهی بۆنهكرا.

تَرَدَّدَ إِلَى مَجَالِسِ الْعِلْمِ: هاتو چۆی كۆپى

زانپارى دمگورد بهمهبهستى

فیربوون و بیرو را گۆرپنهوه.

استدّه: داوای گهپانهوهی شتهکه‌ی کرد.

استدّه فلاناً الشئی: داوای لفلانکەس

کرد شتهکه‌ی بداتهوه.

الأردّه: کهسیک لهدموو چاوی دا

عهیبو خەوشیک هه‌ب.

الراکدّه: ئافرمتیک دهمو چاوی عه‌یبی

تیدا بئ ۵ سودو قازانج، دمگوترئ:

(هذا أمر لا رادّة فيه).

الرّدّه: زمانگیران کهسیک لەقسە کردن

دا زمانی بگیری ۵ شتی خراپو

نارپسەن ۵ به‌روبوم ۵ قەلبو

ساخته، دمگوترئ: (درهم ردّه):

دیره‌می قەلب ۵ بیرو باومرو یاساو

رئسایەک پێچهوانە‌ی سوننەتی

پێقه‌مبەری ئیسلام بئ ۵ لەحمەدیت

دا هاتوو دهمەرموئ: (من عمل

عملاً ليس عليه امرنا فهو ردّه) ۵ (ك:

رُدود).

الرّدّه: گهپانه‌وه‌ی مه‌یل کردن بۆلای

شتیک ۵ عه‌یبو خەوش ۵

ناشیرینی شوئینیکی دهمو چاو

له‌گەل جوانی باقی جه‌سته ۵

چه‌ناگە‌ی بجوک و پوکاو ۵ کۆزمو

بن ژیل.

الرّدّه: گهپانه‌وه بۆ کوفر دوا‌ی

موسولمان بوون ۵ پەربوونی گوانی

ئازەل لەشیر پێش ئەوه‌ی بزی ۵

دەنگدانەوه‌ی دەنگ ۵ پوکانه‌وه‌ی

چه‌ناگە ۵ (حروب الردّه): ئەو

شەپانە بوون کە موسولمانان

بەراپەڕایەتی جێ‌نشینی یەکەم

حەزەرتی ئەبوبەکر ئەنجامیان دا

دژی ئەوانە‌ی لەزەمکاتدان پاشگەز

بوونەوه، هەندیکیشیان وازیان

لەنۆیژ هێنا.

الرّدی: ئافرمتی تە‌لاق‌دراو.

الرّدید: گه‌پ‌ن‌دراوه ۵ قەلب و ناشیرین،

هەوریک بارانی بارانبی و ئاوی پێ

نە‌ما‌ب ۵ ئەندامی گۆشتن و

تیکسەپراو.

الإستداد: (دعوى اسرداد الحيازة):

داوا‌یه‌کە بۆ گێ‌پ‌رانه‌وه‌ی مافی

خاوەنداریتی کە‌لی‌ی زه‌وت کراوه.

المتدّد: کورته بالاو کوله بنه.

المردّه: کهسیک زۆر بێتو بپروا.

المردّه: کهسیک ماوه‌یه‌کی زۆر

لەته‌مه‌نی بپروا بئ هاوسەر بئ.

المردّد: سەر ئی شی‌واو.

المردّدوه: مێینه‌ی (المردود) یه ۵

ئافرمتی تە‌لاق‌دراو.

رَدَّه رَدَّه: به‌بەرد لای دا ۵ وردی

کردو شکانی ۵ به‌یه‌کی کێشان،

لێکی دان.

رَدَّسَهُ بِرَأْسِهِ: به سمر گپړاپه وه، شمره
هؤجی له گهل کرد.

وَقَسَى بِالْشَّيْءِ: شته که ی برد.

وَدَسَ الدَّابَّةَ: ولاخه که ی ژیربار کرد.

تَرَدَّسَ: کهوتو هه لندیرا، سهرمنگری

بوو.

الْمِرْدَاسُ: شتیکی په قو پته وه شتی پی

دمگوتری و ورد دمگری، صندول،

د مسکه صندول، یان کوبین و چه کوچ

ه سمر ه به ردیک هه لندیرته ناو

بیر مومبولنه وهی بزانی ناوی تیدایه

یان نا ه (ک: مرادیس).

الْمِرْدَاسُ: به مانا (المرداس) دئ ه (ک:

مرادس).

رَدَّعَهُ رَدْعًا: گپړاپه وه، نه بهیشت بیت،

بهری پی گرت.

وَدَّعَ ثَوْبَهُ بِالزَّعْفَرَانِ: به زمعفران

کراسه که ی پمگ کرد.

رَدَّعَ الشَّيْءَ: شته که ی کوتا، وردی کردو

په ستاوتی، دمگوتری: (رَدَّعَهُ

بالحجر): به بهرد کوتای.

رَدَّعَ بِهِ الْأَرْضَ: بهوشته زموییه که ی

کوتایه وه.

وَدَّعَ رَدْعًا وَرَدْعًا وَرَدْعًا: پمگی گؤرا بؤ

زمردی (پمگی زمرد هه لگه پرا) ه

کوؤرا، به عمرزدا درا.

رَدَّعَ الْمَرِيضَ: نه خو شه که یاری

ته ندروستی تیک چوو ه جهسته ی

داهیزراو نازاری لی پهیدا بوو،

دمگوتری: (رَدَّعَ فَلَانًا): فلان که س

هه موو جهسته ی نازاری لی پهیدا

بوو.

رَدَّعَهُ بِالطَّيِّبِ: بؤنی خو شی له خؤدا.

إِرْتَدَعَ: وازی لی هیئا، نه بهیشت،

دایه تا، بؤنی خو شی له خؤدا ه

به زمعفران خو ی پمگ کرد،

دمگوتری: (أَصَابَ السَّهْمُ الْمَذْفَ

فَارْتَدَعَ): تیرمه که له نیشانه که ی داو

دولت بوو شکا.

تَرَادَعُوا: هه ندیک خه لک هه ندیک ی

تریان مهنه کردن.

تَرَدَّعَ بِالطَّيِّبِ: بؤنی له خؤدا ه بؤنی

له خو ی هه لسو.

الْأَرْدُعُ مِنَ الْغَنَمِ: نهو مهریه سنگی

پمش بی و باقی جهسته ی سپی بی.

الرَّادُعُ: کراس و پؤشاکیک ناسه واری

بؤنی خو شی پیوه مایی.

الرُّدَاغُ: نازاری سهرانسری جهسته ه

لش داووشان.

الرُّدَاغُ: دمگوتری: (أَحْرَ رَدَاغ):

سوریک صاف.

الرُّدْعُ: همرشتیک به زموی دا بکه وئ،

و مگوو نه وه بالنده به حه واه

به منگی و بکه و پته سهرزموی یان

گۆشتی نیوان شان و ئیسقانی سنگ،

یان گۆشتی سنگ.

رَدَفُهُ رَدَفًا: لهدواوهی سوار بوو، بوو

بهپاشکۆ ۵ شوینی کهوت ۵ (رَدَفُهُ

أمر): کاریکی گرنگ پهخهی گرت ۵

توشی ناستهنگ بوو ۵ قورئان

دمهفرموی: ﴿قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ

رَدَفٌ لَكُمْ بَغْضٌ الَّذِي تُسْتَعْجِلُونَ﴾.

أَرَدَفَ: بهشوین پهك دا هاتن،

رئچکهیان بهست.

أَرَدَفَ فُلَانًا: بهدوا فلان دا هات ۵

شوینی کهوت ۵ لهدواوهی سوار بوو.

رَادَفَتِ الدَّابَّةُ: پشتی و لاخهکه جیگای

نهوهی لی بۆوه لهدوا سوارمهکه

پهکیکی تریش سواری بیو ببیته

پاشکۆ، یان و لاخهکهی توانای نهوهی

ههبوو، وئرای سوارمهکه پاشکۆکش

بتوانی.

إِرْتَدَفَ فُلَانٌ: لهپاشکۆی هاوهلهکهیموه

سوار بوو.

إِرْتَدَفَ فُلَانًا: فلانکهسی لهدوا خویموه

سوارگرد.

تَرَادَفَا: شوین پهك کهوتن ۵ پهکیان

لهدوا نهوهی تریان سوار بوو، بوو

بهپاشکۆی ۵ یارمهتی پهگتریان دا ۵

(تَرَادَفَتِ الْكَلِمَتَانِ): لهنیوان دوو

وشهگان دا تهرادوف ههیه.

تَرَدَفُهُ: بهمانا (رَدَفُهُ)دی.

ئادهمیزاد بکوژری و بکهوئته سهر

زهوی، نهو بهشهی به زهوی دهکهوئ

پیی دهگوترئ (رَدَع)، دهگوترئ:

(رَكِبَ رَدْعُهُ): بهرمو دهم بهسهر زهوی

دا کهوت، پهپه و رو کهوته سهر زهوی ۵

لهش داوهشان ۵ زمعههران، یان

شوینهواری زمعههران، یان خوین ۵

دهگوترئ: (بالثوب ردع من هذا):

کراسهکه پهله پهله خوینی پیومهیه.

الرَدْعَاءُ: میینهی (الأرْدَع)ه.

الرَدِيعُ: کوژراو ۵ گیل و نهحمهق ۵

لهش داوهشاو ۵ ههرشتیک

ئاسهواری زمعههران یان بونی

خووشی پیوه مایی ۵ تیریک

تیزایبهکهی پیوه نهمایی.

الرِدْعُ: کهسیک بجی بۆشتیک بۆی

جی بهجی نهگری بهنانوومیدی

بگهرپتهوه ۵ کهشتیهوانی تهمبهل

۵ کورته بالا ۵ تیریک سهره

تیرمهکی پیوه نهمایی.

وَفَّحَ الْمَكَانَ رَدْعًا: شوینهکه قورپای بوو

یان قورپ زۆر بوو.

أَرَدَعَ الْمَكَانَ: شوینهکه قورپ زۆر بوو.

أَرَدَعَ فُلَانٌ: فلانکهس لهقور جهقی.

أَرَدَعُ فُلَانٌ: بهمانا (أَرَدَغ)دی.

الرَّدْعَةُ: قورپ زۆر ۵ (ك: رِدَاغ و رَدَغ).

الرَّدْعَةُ: باخی پازاومو جوان و تهر

دهماغ ۵ نیوان گمردن و قورقورپاگه ۵

عليه الحمى) نه خوځشى لمرزو تاكهى
بهردموام بوو.

رَدَمُ الثَّوْبِ: به مانا (رَدَمَةُ) دى،
دهگوترى: (رَدَمٌ كَلَامَةٌ): قسه و
ناخاوتنه كانى راست كردنه وه
به قسه كانى دا چووه وه له كانى
لابردن، هه له برى كرد.

إِرتَمَ: بؤ موطاومعهى (رَدَمٌ) دى.
تَرَدَمَ الثَّوْبُ: كراسه كه كۆن بوو تاواى
لى هات پيوست بوو پينهى بكا.
تَرَدَمَ الغصومة: كيشه كه درېزمى كيښا.
تَرَدَمَتِ المرأةُ على ولدها: نافرتمه كه
سوږى بؤ منداله كهى بوو.

تَرَدَمَ الثَّوْبُ: كراسه كهى پينه كرد.
تَرَدَمَ الكلامُ: به قسه كانى دا چووه وه تا
هه له برى كردو راستى كرده وه.
تَرَدَمَ فلاناً: شوين هه لس و كهوتى فلان
كهوت تا به تمه وايى لى رون بؤوه.
الأَرْدَمُ: كه شتييه وان يان كه شتييه وانى
كاراما.

الرُّدَامُ: نادميزادى خوځپړى و بى
كه لك و تړكمن.

الرُّدَمُ: نهو خشت و خولهى له ديوارى
روخوا دمكه وپته خوار ه بهر به ستى
كهوره، ومكوو سه ددى په منجوج و
منجوج ه قورنمان دمفرموى:
﴿فَأَعْيُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ يَيْتَكُمْ وَيَنْتَهُمْ﴾

رَدَمًا ه (ك: رُدُوم).

الرَّدَمُ: پوښاكى پزيوو كۆن.
الرَّدِيمُ: به مانا (الرَّدَمُ) دى ه (ك: رُدَم).
الرَّدِيمَةُ: ميينهى (الرَّدِيم) ه دوو كراس
تيك هالين.
المُتَرَدَّمُ: نهو شوپنهى له پوښاك پينه
دمكرئ ه نهو كهسهى پينه دؤزى
دمكا.

وَقَنَ رَدْنًا: حمريرو مهنتويه كهى پست،
باى دا، يان به تمشى پستى،
دهگوترى: (رَدَنَ الثَّوْبُ):
پوښاكه كهى به تمشى پست.
وَقَنَ السِّلَاحُ: چه كه كان به سهره كه دا
كهوتن، دمنگيان لى هات.
وَقَنَ الْمَتَاعُ: كالكانى ريز به مند كردن.
وَقَنَ الْجِلْدُ رَدْنًا: پيستمه كه گرځ بوو
ويكها ته وه.

أَرَدَنَ: بهر دموام بوو.
أَرَدَنَ العِرْقُ: نارمقه كه بؤگه نى لى هات
ه بؤگه نى كرد.

أَرَدَنَ القَمِيصُ: قوّل و فقهيانهى بؤ
كراسه كه كرد.

رَدَنَ القَمِيصُ: به مانا (أَرَدَنَهُ) دى.
إِرْتَنَنَ: تمشى پهيدا كرد.

رودَنَ: ماندوو زمعيف بوو.

الأَرْدَنُ: جوړيكه له ناوړه شى سور
(د تېاجى سور).

الراكدن: زمعفران ۵ (أحر رادني) سوری
تیکهَل بهز مرد.

الرْدُن: قَوْل ۵ (ك: اردان وأردنة).

الرْدُن: ريسراو، بادراو ۵ جورِکی
ناوريشم يان حهرير ۵ نهو شتهی
لهگهَل منداَل دېته دمر لهکاتی
لهدايک بوون دا.

الرْدِيْنِي: رمبی رودهینی ۵ رودهینه
نافرمَتِيک بوو کاتی خوی رمبی
راست کردونهوه چه خماخ سازی
رمب بووه.

المِرْدُن: تهشی، خهرک ۵ (ك: مرادن).
المِرْدُن: (عرق مُرْدُن): نارمَتِيکی بُوگه نه
هموو جهستهی گرتوتهوه ۵ (لیل
مُرْدُن): شهوِيکی تاريک.

رْدَه فلان ردھا: فلانکس بوو بهگه ورمو
سهرکردمی گه لهکهای بههوی
نازایهتی و پیاویتی خوِيهوه.
رْدَه الْبَيْت: خانومکهای گه وره کرد.

رْدَه فلاناً: بهردی لهفلانکس گرت، بهرد
بارانی کرد ۵

الرْدَه من الرجال: پیاوی نازاو
قیرسیچمهو لیزان که بههیج
شیومیهک تینهکھوی.

الرْدَمَة: گه ورمترین خانوو، یان
مهدخلو و پېرموی خانوِيک که
دمرگای ژورمکانی لهسهر بن ۵

قوللھو تۆپه لاکي رمبیهو مهخضر ۵
سهنکھری گه ورمی بهبهرد بنیات
نراو ۵ بهرداو چه وزاوی ناو شاخو
کيو، یان بهردی زل لهناو ناودا ۵
بهفراو که دمبیته نیمچه لافاوِيک.

رْدَي الفرس ردياً وردياناً: نهسپهکه پي
کۆلی کرد، لهکاتی روِيشتن و غاردان
دا بهسمی گلی بهرزکردموه.

رْدَي الغراب: قاچِيکی هه لپری و لهسهر
قاچِيک روِيشت.

رْدَي الغلام: مندا لکه قاچِيکی هه لپری و
بُوپاریکردن لهسهر قاچِيکی
روِيشت.

رْدَي فلان: فلانکس روِيشت، دمگوتری:
(ما ادري أين ردي): نازانم بُو کوی
چوو.

رْدَي لي البئر: کهوته ناو بیرموه.

رْدَي غَمْمَة: مهر و بزنهکانی زیادیان کرد.

رْدَي على الستين من عمره: تهمهنی
لهشهصت سال تېپهپری.

رْدَي الإنسان وغيره بالحجر: بهردی
لهئادمیزادمکه گرت.

رْدَي الحجر بحجر أو بمَقْوَل: بهردی
بهبهرد کیشا یان کوینی بهبهرد
کیشا بُوئهوهی بیشکینی.

رْدَي فلاناً: فلانکس پو بهروی فلان
بُووه.

وَدِي رَدَى: فهوتا، تيدا چوو.

وَدِي في الهرة: كهوته ناو چالهكهوه.

أَرَدَى على الستين: تهمهني لهشعست

تتپهری.

رَدِي فلاناً: فلانكهسى بههياك برد،

كوشتی ۵ خستی ۵

رادی عنه: داکوکی لی کرد، بهرگری

لی کرد.

رَدَا: ریدای کرده بهری ۵ بهری

دایهوه.

ارتدی الرَدَا: ریدای لهبر کرد.

ترادوا بالبحارة: شهره بهردیان کرد.

ترَدَى بالرداء: ریدای لهبر کرد.

ترَدَى في الهرة أو من عال: كهوته

چالهوه، یان لهبرزیهوه كهوته

خوار.

الرَدَا: نهوشتی لهسهر پؤشاکهوه

لهبر دهگری و مگوو جوبیهو عهبا

۵ کراسیک لای زوروی جهسته

داپؤشیو بگاته ژوور دهرپی ۵

قوماشیکی تایبتهی راستو چهپ

بهشان دا دهری پی دهگوتری

وشاح، یان بهرو بهرموری شافرت ۵

(رِدَاء الشمس): جوانی و روناکی

خور ۵ (رِدَاء الشباب): تمپو تازمیی

گهنج، دهسگوتری: (هر خفیف

الرَدَاء): کهم خیزانهو قهرزی زور

لهسهر نییه یان قهرزدار نییه.

الرَدَى: هیلاک و تیدا چون ۵ زیدمو

پاساو.

الرَدَا: بهردی زل.

الرَدِيَّة: شیوهی جلو پؤشاک پؤشین.

الرَدَى: بهرد ۵ بهردی زلو قورس ۵

بویه بهپیای نازا دهگوتری: (هر

مِرَدَى الحروب): یان (مِرَدَى

الخصومة): پشو دریژه.

الرَدَا: بهردیکی سهخته بهردی تری

پی دهسکیندری ۵ حوشتی تۆکمهو

بههیز ۵ حاجی حوستر.

الرَدَى: سهولی کهلهکewanو بهلهم،

یان داریکی دریژه خاومن بهلهم

بهلهمهکهی پی لهزهوی دوور

دهخاتهوه بؤناو ناو.

رَدَت السماء رَدَا: ناسمان سیخواری

باراند، یان ورده بارانی زور وردی

باراند، دهگوتری: (باتت السماء

ترُدنا).

أَرَدَت السماء: بهمانا (رَد ت) دی.

الرَدَا: بارانی زور وردی لهسهر خوی

بهردموام بهجۆریک که دهلی تۆزو

غوباره.

الرَدَا: نامیریکه شلمهنی بلاو دهکاتهوهو

دهپیرینی و مگوو تمپو تۆز.

الرَدَق: نهو بهرخهیه بهسهر برای

رَذَمَ رَذْمًا ورذمانا: پرېوو تاليوان رِئز بوو،
دمگوترئ: (رَذَمَ المكيال).

رَذَمَ رَذْمًا: بهمانا (رَذَمَ دئ، دمگوترئ:
(قَدِرَ رَذْمَةً).

أَرَذَمَ: بهمانا (رَذَمَ دئ) زياد بوو،

تيپهري، دمگوترئ: (أَرَذَمَ على

الخمسين): تمهني لهپهنا تيپهري.

الرُذْمُ: كُؤْمَهُلْ كُؤْمَهُلْ، باقه باقه،

دمگوترئ: (رأيت رذماً من الناس).

الرُذُومُ: شلهمهني لههر شتيك بي،

دمگوترئ: (قصعة رذوم): لهگهنهكه

ليوان ليومو لي دهرؤي ه (عظم

رذوم): ئيسقانهكه مؤخي لي

دمكهوئته خوار.

الرُّؤْمَةُ: شيوه رؤيشتنى ولاخ.

وَذِي رَاوَةً: زمعيف بوو ه نهخوشي

برستي لي بريوه.

وَذِي النَّاقَةِ: حوشرمكه بههوي زور

رؤيشتنهوه لهپهل و پؤ كهوتوه.

أَرَذَى فلان: فلانكس حوشترو

ولاخهكاني لهپهل و پؤ كهوتن.

أَرَذَى فلاناً: ولاخي ماندوو شهكهي دا

بهفلان.

أَرَذَى نَاقَتَهُ: حوشرمكه ماندو كردو

لهكاروان دواي خست.

أَرَذَى الرُّجُلُ: نهخوشي بياومهكه

لهپهل و پؤ خست.

دمخريته ناو ناوي گهرمهوه بؤ شهوي

هيچ تاله مويهكي پيوه نهمينئ و سور

بكرئتهوه ه گوشتي كولوو تيكهل

كراو به تهواييل و داوو دهرمان ه

پيستي ناومرپوتكراو.

رَذْلُهُ: بهرمزيل و پيسكه ناوي برد.

رَذْلٌ: رمزيل بوو.

أَرَذَلَ فلان: فلانكس كرداري

رمزيلانهي كرد.

أَرَذَلَ الشَّيْءُ: شتهكه بهبوچ لهقهلم دا،

دمگوترئ: (أَرَذَلَ الغنم، وأرذَلَ

الصبري النقرود): مهرمكه بهلاوه

پهسهند نهبوو، پاره گوړهكه

پارمكه بهقهلب زاني.

استرذله: بههيچ و بوچ و بي كهلك و

خرابي لهقهلم دا.

أَرَذَلَ العمر: دوا دواي تمهني پيري و

كهنهفتي.

الرُّذَالُ: بهمانا (الأرذل) دئ.

الرُّذَالَةُ: بهمانا (الرُّذَالَةُ) دئ.

الرُّذُلُ: بهمانا (الرُّذَال) دئ ه (ك: أرذل

أرذال) ه (سرب رذل): پؤساكيكي

چلكني خراب.

الرُّذِيلُ: بهمانا (الرُّذَال) دئ ه (ك:

رذلاء، رذال، رذالي).

الرُّذِيلَةُ: رهوشتي ناشيرين ه

پيچهوانمهكي (الفضيلة) به.

الرَّذِي: هِرْئِ دِراوو خوځېږي كړاو.

رَزَاهُ رُزْءٌ وَمُرْزُئَةٌ: توشي بهلاي كړد.

رَزَاهُ رَزِيئَةٌ: بهلاي توش بوو.

رَزَاهُ مَالُهُ: شتيكي له ماله كه دمست

كهوت كه م بوو.

رَزَّاهُ مَالُهُ رُزْءًا: به مانا (رَزَّاهُ) دئ.

وُزِيٌّ وَلَدُهُ وَبَوْلَدُهُ: به مناله كه ميه وه توش

بوو ه جهرگي سوتا.

رَزَّاهُ: زُورِي مال خهرج كړد، مالي زُور

خورا، دهگوتري: (انه لكريم مرزأ):

سه خييه و زُوري مال دهخوري و سود

به خشه بو خه لك، ههروا دهگوتري:

(مَنْ قَرِمَ مُرَزَّءُونَ) نيمه

نه ته وميه كين زُورجار توشي نه وه

دمبين باشترين مال و چاكترين

مروء مان تيډا دهجئ.

إِرْتَزَا الشَّيْءُ: شته كه كه مي كړد.

إِرْتَزَا فُلَانًا: مالي فلاني خوارد.

تَرازاوا الأموال: هه نديكيان مالي

هه نديكيان هه لگرت و بوخويان

برد.

الرُّزْءُ: به لاءو كارسات.

الرُّزِيَّةُ وَالرُّزِيَّةُ: ههردوكيان به مانا

(الرُّزْءُ) دين ه

الرُّزِيَّةُ: به مانا (الرُّزْءُ) دئ، دهگوتري:

(مَنْ وَفَدَ التَّهْنَةَ لَا وَفَدَ الرُّزِيَّةَ): نيمه

شاندي پيروزبايين نهك شاندي

سهره خوځشي.

رَوَّابٌ عَلَى الْأَرْضِ رَزْبًا: كهوته سهر زموي و

نه پتواني هه نسي، يان له شوځنيك

نيشته جي بوو به جي نه هيت.

الْإِرْزَبُ: پياوي كورته بالاي جوارشانه ي

به هيزو توانا ه پياوي گهوره.

الْإِرْزَبُ: چه كوچ و كويني گهوره كه

به ردي پي دمهكي ه گوچان و

عصايه كي ناسن ه (ك: أَرَاظُ).

الْمِرْزَابُ: پلوسك ه بووري ناو

كه له به رزيه وه ناوي پيدا بيته

خوار ه كهشتي و به لمي دريژ يان

گهوره.

الْمَرْزِيَانُ: پاشاي فارس، يان پياوي نازاو

به جهرگو فرماندهي گهل پله ي

له خوار پاشاوه دئ.

رَزَحَ البعيرُ رِزاحًا ورزوحًا: حوشرمكه لاواز

بوو پال كهوت نه پتواني هه نسي ه

(هو رازح) ه (ك: رَوَّاح، رِزاح،....).

رَزَحَ فلان: فلانكهس زمعيف بوو ههرجي

هه پيوو فهوتا.

رَزَحَ فلانًا بالرمح رِزحًا: به سهره رمب

فلانكهسي راپيچ كړد.

أَرْزَحَ الْكِرْمَ: توله ميومكه ي به رز

كرده وه دواي نه وه ي كهوتبووه

خوار.

رَزَحَهُ: كزو لاوازي كړد، دهگوتري:

(رَزَّحَتِ الْأَسْفَارَ): سه‌فرو هاتوو چۆ ماندوو شه‌که‌تی کردوه.

تَرَاحُ: به‌مانا (رَزَّحَ) دئ، دم‌گوترئ: (ترازحت حاله) حالی خراب بوو.

الْمِرْزَاخُ مِنَ الْإِبِلِ: به‌مانا (الرَّازِحُ) دئ. الْمِرْزَخُ: زموی دمشتو سارا.

الْمِرْزُخُ: هه‌لانگ که توله میوی پی له‌زموی به‌رز دم‌کریته‌وه هه‌دمنگ هه (ک: مرازح).

الْمِرْزَخَةُ: نه‌وه‌هه‌لانگه‌ی توله‌میوی به‌سهر په‌کدا که‌وتوو پی به‌رز دم‌کریته‌وه.

الْمِرْزِخُ: دمنگ هه (ک: مرازخ).

رَزَّحَهُ بِالرُّمَحِ وَنَحْوِ رَزْحًا: به‌رمبو و شتی وایستی دا.

الْمِرْزَخَةُ: هه‌رشتیک بریندار کردنی پی بکری و مگوو شیرو رمبو خه‌نجه‌رو چه‌قوو کئیرد هه (ک: مرازخ).

الرُّزْدَاقُ: شوینیک گوندو هۆبه‌ی لی هه‌مین.

الرُّزْدَقُ: ریزی ناده‌میزاد یان ریزه دره‌خت هه (ک: رزادق).

رَزَزَهُ: رایوه‌شاند، هه‌ژاندی.

رَزَزَ الْحِمْلُ: بارمه‌ی راست کرده‌وه.

رَزَّتِ السَّمَاءُ رَزًّا: بارانبارین خرمه‌و گرمه‌ی په‌یدا کرد.

رَزَّ الشَّيْءُ فِي الشَّيْءِ: شته‌که‌ی چه‌سپاند

له‌شته‌که‌دا، دم‌گوترئ: (رَزَّا السَّمَاءَ فِي الْحَانِطِ): بزمارمه‌ی به‌دیوارمه‌کدا داکوتا هه (رَزَّتِ الْجَرَادَةُ ذَنبَهَا فِي الْأَرْضِ لَبِيسًا): کولله‌که‌ کلکی له‌زموی چه‌قاند بۆنه‌وه‌ی هیلکه بکا.

رَزَّ الْبَابُ: نه‌لقه‌ی دم‌راکه‌ی ریک و پیک کرد.

رَزَّ فُلَانًا: فلانکه‌سی بریندار کرد.

أَرَزَّتِ الْجَرَادَةُ: به‌مانا (رَزَّتْ) دئ.

رَزَّهَ: چه‌سپاندی هه‌ته‌ختی کردو

کو‌تایه‌وه‌و پی په‌ستی کرد،

دم‌گوترئ: (رَزَزْتُ أَمْرَكَ عِنْدَ فُلَانٍ):

کارمه‌تم لای فلان بۆ جی به‌جی کردی.

رَزَّ الْقِرَاسُ: کاغه‌زمه‌ی سفت و لوس کرد.

رَزَّ الطَّعَامُ: خواردمه‌نی له‌برنج بۆ

دروست کرد، دم‌گوترئ: (طعام

مُرَزَزٌ): خواردمه‌نییه‌که به‌برنج

پازاوته‌وه.

إِرْتَزَّ الشَّيْءُ فِي الشَّيْءِ: شته‌که له‌ناو

شته‌که‌ی تردا چه‌سپاو قاییم بوو،

دم‌گوترئ: (إِرْتَزَّ السَّهْمُ فِي الْمَدَفِ).

إِرْتَزَّ الْبَخِيلُ عِنْدَ السَّوَالِ: کابری

چروک و به‌خیل به‌رده‌وام بوو

له‌سهر نه‌به‌خشین و رژی هه

تانهی لی دا، دهگوتری: (أَرْزَغَ فِي
فلان): زوری نه زیه تی فلانکه س دا
به چاوی سوک و بی نرخ تماشای
فلانی کرد.

ارْتَرَعَ: به مانا (رَزَعَ) دئی.

استرزه: به زعیضو لاوازی دانا.

رَاَزَعُهُ: چاوو راوی لی کرد.

الرَّازِعُ: له قورچ جه قیو له قورچا و مستاو.

الرَّزَعَةُ: به مانا (الرَدْعَةُ) دئی.

رَزَفَ رَزِيفًا ورزفا: دنگی لی هات.

رَزَفَ الْإِنْسَانَ وَالْحَيَوَانَ: ئادهمیزادمه که یان
حه حیوانه که له ترسا رایکرد.

رَزَفَ الْأَمْرُ: کارمه که نزیك بؤوه.

رَزَفَ إِلَيْهِ: بؤلای چوو، لی چوو به پیش.

أَرْزَفَ الْجَمْلُ: حوشرمه که بؤراندی.

أَرْزَفَتِ الثَّاقَةُ: حوشرمه که له ترسا

به به له پؤوی.

أَرْزَفَ الْجَمْلُ: حوشرمه که به به له

لیخوری، دمنه دمنه ی دا بؤ خیرا

رؤیشتن، دهگوتری: (أَرْزَفَ الْقَوْمُ):

خه لکه که راوئرا، به پراکردن دوايان

کهوتن.

رَزَفَ الْجَمْلُ: حوشرمه که بؤراندی.

الرَّزَاقَةُ: (رَزَاقَاتُ الْبَلَدِ): دهورو بهری

شار.

رَزَقَهُ رَزَقًا: پرزه ی به گه یاند، پرزه ی دا،

بژپوی پئیدا، دهگوتری: (رَزَقَ الطَّائِفُ

خه جالته و ریسوا بوو روی رهش بوو.

الرَّزِيزُ: هه وره تریشقه و گرمه و گۆله

گۆل ۵ دهنگیک له دوورمه بی ۵

دمنگ دریزو هه ناسه دریز ۵

له رزین و هه ژاندن، دمنگ ته رزه ی

ورد ورد.

الرَّزَاؤُ: رمصاص.

الرُّزُّ: برنج.

الرُّزُّ: دمنگ، دمنگی نزم، یان دمنگ

له دوورمه بی ۵ دمنگی هه ور،

حیلله ی نه سپ ۵ خوړه خوړی گه ده.

الرُّزَاؤُ: برنج فروش، جه لتوک کهر،

مه رزه کهر.

الرُّزَاؤُ: برنج فروش.

الرُّزُّ: ئاسنیکه قفلی بیوه ده کړی ۵

نه لقه ریز.

الرَّزِيزُ: دمنگ.

الرُّزَّةُ: نهو شوپنه ی برنجی تییدا

کؤدمکریته وه، خه رمانی جه لتوک.

وَزِعَ رَزَاغًا: کهوته ناو قورمه وه.

أَرْزَغَ: کهوته ناو قورمه وه.

أَرْزَغَ الْمَاءُ: ئاومه کهم بوو.

أَرْزَغَ الْمُحْتَرِفُ: بیر هه لکه نه که گه یشته

قور.

أَرْزَغَ الْمَطَرُ الْأَرْضَ: بارانه کهم زموی

ته پکردو لافاوی لی هه لته سا.

أَرْزَغَ فَلَانًا: ره خنه ی له فلان گرت،

فَرْخَةُ: بالئندکە خۆراکی بۆ
بێچومەکانی پەیدا کردو بۆی هێنان ە
(رَزَقَ الأميرُ جُنْدَهُ): پاشا مۆجەو
بژێوی بۆ سەربازەکانی دابین کرد.
رَزَقَ فلاناً: سوپاسی فلانی کرد.

إِرْتَزَقَ الجُنْدِيَّ وَغِيْرَهُ: سەربازەکە پزۆی
خۆی وەرگرت.
إِرْتَزَقَ الله: داوای پزق و رۆژی لەخودا
کرد.

الرَزَاقُ: ناویکە لەناو هوانەکانی
خودا.

الرازقي: جۆرە ترییهکە بێی دەرگوتری
ترئ تایهفی، یان عەرەفی
دروستکراو لەو جۆرە ترییه ە
کراسی کەتانی سپی، یان هەر
قوماشیکی تەنک، یان خوری
کەتانهکە ە لاوازو بێهێز.

الرازقيّة: مێینهی (الرازقي) یه ە
شەرابی دروستکراو لەترئ تایهفی ە
پۆشاکێ کەتانی سپی.

الرَزَاقُ: ناویکە لەناو هوانەکانی
خودا.

الرَزَقُ: هەرشتيك سوودی لی
وەرگیرئ، خواردەمەنی بئ یان
پۆشاک و شتی تر بئ ە باران لەم
رۆمۆ هۆکاری پەیدا بوونی پزق و
رۆژییه ە مۆجەو بەخشش.

الرَزَقَةُ: ئەو پزق و رۆژییهی بەجاریك

دەدرئت بە سەرباز.

الرَزَقَةُ: ئەو مۆلك و مائەى داها تهكهى
دابەش دەرگرت بەسەر مەزگەوت و
مەجەورو کارمەندەكانى دا.

الرَزَاقُ: بالئندەى گۆشت خۆرو دپندەى
جوار بئ.

الرَزَقَةُ: بەگرتگراو جاش ە ئەو
سەربازانەى بەگرتو و لەپیناو پارەدا
شەپدەكەن ە بەزۆرى لەكهسانى
بێگانه پێك دێن.

الرَزَاقُ: خاوەن بەخت و شانس.

رَزَمَ رزوماً ورزماً: لەسەر زەمى چەسپاو
وەستا ە لەماندو شەكەتى دا كەوتە
سەر زەمى و جۆلهى لی برأ، یان
لەشوینى خۆى مایەمۆو نەیتوانى
جۆلهبكا.

رَزَمَ على قُرْنِه: بەسەر بەرامبەرەكەى دا
زال بوو.

رَزَمَ الشتاءَ رزماً: زستانەكە سارد بوو.

رَزَمَ الحيوانُ: نازەكە مندار بۆوه.

رَزَمَ بالشئى: لەجیاتى شتەكە بردى.

رَزَمَتِ الأمُ به: دایكەكەى بەمۆ لەدى
هێنا.

رَزَمَ شيئاً: شتەكەى كۆكردهوه، یان كردهیه
باقەو بەسته، یان كردهیه گوێنى و
كارتۆنەمۆه ە (رزين الراي): را
دروست و را پەسەندە.

الرَزَقَةُ: كۆنى سەرگراو، كۆره خانە.

الرَّزْزَامَةُ: رُوْزْنَامَه، نامیلکه یه کی بچوک که زانیاری رُوْزَانَه و ههفتانه و مانگانه له خۆیگری ۵ بهر پۆمبدرنی دابهشکردنی موجه به سهر موجه خۆزان دا. وَسَبَ فِي الْمَاءِ رَسْبًا وَرَسْبًا: چوو و بنکی ناومکه. وَسَبَ التَّلْمِيزَ: ههتا بیه که له تا فیکردنه و هدا دهر نه چوو. وَسَبَ عَيْنَاهُ: چاوی به مقولا چوو. أَرْسَبَ فُلَانٌ: فُلَانْکەس له برسا چاوی به مقولا چوو. أَرْسَبَ فُلَانًا: فُلَانْکەسی والی کرد رُوْجی ۵ بیتی به بنکل و بنکپ ۵ له هه دیت دا هاتوو و هه باره دۆزه خیه کان ده لئ: (اذا طفت بهم النار أرسبهم الأغلال): که ناگر هه وایان دهدا زنجیر مگان دایان دهگر نه وه بۆ بنکلی ناگر. الرَّاسِبُ: بار قول و له سهره خۆ ۵ (جبل راسب): کیو یکی چه سپا و دامه زرا و. الرُّسْبُ: نه و خلت و پلته یه دمکه و پته ژهر ناو له پۆرموی جۆگاو چۆم دا. الرُّسْبُ: شمشیری برنده که له برین دا گوم ببی ۵ پیاوی عاقل و له سهره خۆ.	المراسِبُ: کۆلله که و پایه ۵ بینای قایم و پته و. المرِيسِبُ من السيف: شمشیری برنده ۵ (ك: مراسب). رَسَتْ: یه که م مهقامی ههوت مهقامه ره سه نه گانه، له یواری مۆسیقادا. الرُّسْتاقُ: به مانا (الرُّزْداق) دئ، واته: چه ند گوندو کۆمه له خانوێک. وَسِجَ رَسْحًا: گۆشتی سمتی که م بوو، رانی له رۆ لاواز بوون ۵ (هو أَرْسَحُ وهي رَسْحَاءُ). الرُّسْحَاءُ: ئافهرتی سمت له رۆ لاواز ۵ (ك: رُسْحُ). وَسَخَ رُسُخًا: له شوینی خۆی جیگیر و چه سپا و مایه وه. وَسَخَ الْغَدِيرُ: زه لکاو مکه ناومکه ی رۆچوو. وَسَخَ الْمَطَرُ: ئاوی بارانه که به زموی دا رۆچوه خوار. وَسَخَ الْعِلْمُ فِي قَلْبِهِ: زانیاری به که له دلی دا جیگیر بوو بوو به ههقیقه تی زانستی و شک و گومان ی نه ما. أَرْسَحُهُ: چه سپاندی. رَسْرَسَ الْبَعِيرُ: حوشر مکه توانی راست بیته وه. رَسَتْ الْجَرَادَةُ رَسًا وَرَسِيًّا: کولله که کلکی له زموی چه فاند بۆ نه وه ی هیلکه بکا و گهرا دابنی.

رَسَّ الشَّيْءُ فِي الشَّيْءِ: شتهكه جووه ناو

شتهكهى ترموهو جيگير بوو،

دمگوتري: (رَسَّ الفِرام في قلبه):

عشق و دلدارى لهدلى دا چهسپا،

(رَسَّ السَّقم في جسده) نهخوشى

لهجستهى دا جيگير بوو.

رَسَّ الشَّيْءَ رَسًّا: شتهكهى لهبير چووه

چونكه ماوهى زورى بهسهردا

تيپهري.

رَسَّ البُرَّ: بيرمكهى ههكهند.

رَسَّ خَبَرَ القوم: توشى خهكهكه بوو

بهسمر كاروباريان دا ناگادار بوو.

رَسَّ لَهُ الْخَبَرُ: ههوالهكهى بؤ گيږايهوه.

رَسَّ المِيتَ: مردوومكهى ناشت.

رَسَّ الشَّيْءَ: شتهكهى خسته ناو گلهوه.

أَرَسَ: چووه ژورو جيگير بوو،

دمگوتري: (أَرَسَ السَّقم في جسده):

نهخوشى لهجستهى دا جيگير

بوو.

أَرَسَ الشَّيْءَ: نيشانهى بوشتهكه دانا.

رَسَّ البعيرُ: حوشترمه توانى راست

بيتهوه.

أَرَسَ الْخَبَرَ: ههوالهكه بلاو بؤوه.

تَرَأَسُوا الْخَبَرَ: ههوالهكهيان بؤ پهكتر

گيږايهوه.

الأَرْسُوسَةُ: همرشتيكي سهرى پي

داپوشري جا ميژمري، كلاوبى

همرشتيكي تر بي.

الرَّسُّ: كانو مهعدن ۵ بيريك

كهههتهجنرايى ۵ بيريك بوو لهناو

قهومى شهمود ۵ سهرمتاي شت ۵

پاشماوهى شت ۵ لايهنيكي شت،

دمگوتري: (به رَسَّ الحُمى): سهرمتاي

تاي پيوه دياره ۵ (رَسَّ الحب):

پاشماوهى دلدارى ۵ (رَسَّ من الخبر):

لايهنيكي ههوال ۵ (ك: رَسَّ).

الرَّسَّةُ: پؤشاكى سمر كلاو، ميژمر،

ههگان.

الرَّسِيسُ: سهرمتاي شت يان پاشماوهى

شت، دمگوتري: (به رَسِيس الحُمى):

سهرمتاي لهزوتاي لي ديارى داوه ۵

شتى چهسپاو لهشوپنى خوئى ۵

عاقلى زيركه، دمگوتري: (ريح

رَسِيس المس): شنهبايهكى خوشه

نهرم نهرم لهجسته دهدا گهشهى

پي دهكا.

رَسَعَتِ الْعَيْنُ رَسْعًا: چاوهكانى

كوپريبون، پيئوى چاوهكانى بهيهك

دا نووسان.

رَسَعَ العضو: نهندامهكهى جهستهى

لهكاركهوت كهلكى نهما.

رَسَعَ الصَّبِيُّ وَغَيْرُهُ: ميروى شينى لهقاجى

مندالهكه كرد يان ميروى شينى

بهنازلهكهوه ههلواسى بؤ چاوهزار.

رَسَعَ فُلَانٌ وَرَسَعَ بِهِ الشَّيْءُ: فَلَانَكْهَس پِيَوَه
 نووسا ۵ شتهكهى پِيَوَه نووسا ۵ (هر
 اَرْسَعَ وهي رسعاء).

رَسَعَتْ عَيْنُهُ: به مانا (رَسَعَتْ) دى،
 دمگوترى: (رَسَعَ فُلَانٌ): فَلَانَكْهَس
 له مائه وه دانىشت، مالى به جى
 نه هيشت.

الرَّسَاعَةُ: سیرمه و گولینکن به دامینى
 قایشى شمشیره وه دمگرتن، قایشى
 له شان گردنى شمشیر كه پى
 دمگوترى چه مایه ل.

الرَّسِيعُ: پيکه وه نووسا ۵ له زگیندراو.
 الْمُرْسَعُ: نه و ميه به هوى شهو به خه بهرى
 چاوى لیل و ویلین.

الْمُرْسَعُ: كه سيك پیلوى چاوى پيکه وه
 نووسابن.

الْمُرْسَعَةُ: به مانا (الْمُرْسَعُ) دى ۵ پیاویك
 له مال نه چپته دمر.

الْمُرْسَعَةُ: نوشته يه كه، هه ندی میروو
 ته نته نه ن دمگرتنه دهستى منداله وه
 و مگوو بازنه بؤ چاوه زار.

رَسَعَ الْمَطَرُ رَسْعًا: ناوى باران گه يشته پشت
 قوله پى.

رَسَعَ الْبَعِيرُ وَنَحْوَهُ: په تى به قاجى
 حوشتره كه وه به ست، به ستیه وه.

رَأَسَفَهُ مُرَاسَفَةً وَرَسَاغًا: له كاتى
 زورانباى دا بارى كایى قاجى گرت.

رَسَعَ: ژيانى بؤ خوش كرد، دمگوترى:

(رَسَعَ عَلَيْهِ فِي الْعِش).

رَسَعَ فِي الْكَلَامِ: قسه كانى هه ئبه ستن.

رَسَعَ الْمَطَرُ: به مانا (رَسَعَ) دى.

ارْتَسَعَ عَلَى عِيَالِهِ: بزوى باش و چاكى
 بؤ خيزانه كه دابین كرد.

الرِّسَاغُ: چه بلیكه قاجى حوشتر يان
 ههر نازه ئيكي تری پى
 ده به ستریت وه بهم جوړه سهرى كى
 چه به كه له قاجى توند دمگرتى و
 سهرمه كه تری به سنگي كه وه
 ده به سترى.

الرُّسْعُ: به مانا (الرِّسَاغُ) دى ۵ جومگه
 ده ست نيوانى قول و له به ده ست، يان
 نيوان به له كه و پوزو قوله پى ۵ (ك:
 ارساغ و ارسع).

الرُّسْعُ: شلاى قاجى حوشتر ۵ نه رمایى
 قاجى حوشتر.

الرُّسَيْغُ: به رفراوان، زورو زه به نده،
 ده گوترى: (عیش رسيغ): ژيانى
 خوش و همرزانى ۵ (طعام رسيغ):
 خواردنى زورو زه به نده.

الْمُرْسَعُ: راي نابه جى، دمگوترى: (رأي
 مُرْسَعُ).

رَسَفَ فِي الْقَيْدِ رَسْفًا وَرَسْفَانًا وَرَسِيفًا:
 هیواش هیواش به پيونه ندوه رؤى.

أَرَسَفَ الْإِبِلَ: به پيونه ندوه حوشتره كه
 پاونا.

وَسَلَ الْبَعِيرُ رَسْلًا: حوشتره كه رؤيشتنى

لەسەرەخۆو نەرمو نیانه.

نەکردن.

رَسَلِ الشَّعْرُ: مووگان درێزو نەرمن.

تَرَسَّلَ فِي الرُّكُوبِ: قاچی لەسەر

أُرْسِلَ الشَّيْءُ: شتەكەى بەره‌لاكرد،

ولآخەكە راکێشان بۆئەوه‌ى

وازی لی هینا، دىگوترئ: (أُرْسِلَتِ

بەپۆشاكەكەى دایانپۆشى.

الطائر من يدي) باندەكەم بەره‌لا

تَرَسَّلَ فِي الْقَعُودِ: چوار مەشقى

کرد لەدهستم ە (أُرْسِلَ الكلام):

دانىشتو بە پۆشاكەكەى قاچی

قەسەكەى بەشێوه‌ى گشتى ئاڤاستە

دایۆشى.

کردو تايه‌تى نەکرد.

اِسْتَرَسَلَ الشَّعْرُ: زولفەكانى

أُرْسِلَ الرَّسُولُ: فرستادەى نارد بەنامەو

شۆڤوونەوه.

پەيامەوه.

اِسْتَرَسَلَ الشَّيْءُ: شتەكە ئاسان بوو.

أُرْسِلَ الْكَلَابُ عَلَى الصَّيْدِ: سەگەكانى

اِسْتَرَسَلَ إِلَيْهِ: بۆلاى چوو خۆى

لەنێچىرەكە بەردا.

پێوه‌گرتو دلى پێى كراپەوه.

رَأْسَهُ فِي عَمَلِهِ: لەكارو پيشەدا چاوى

اِسْتَرَسَلَ بِهِ: بتمانەى پێى بوو.

لەوکرد.

الرَّاسِلَانِ: دووشان يان دوو ڤەگى شان.

رَأْسَلِ الْغِنَاءَ: لەگۆرانى دا لاسايى ئەوى

الرِّسَالُ: قاچی خوشتر، ھەرچوار

کردەوه.

قاچی.

رَأْسَلُهُ: فرستادەى بۆ نارد، نامەى بۆ

الرِّسَالَةُ: نامە، پەيام ە كَتَيْبِيك چەند

نارد.

مەسەلەپەكى لەخۆ گرتبێ ە

رَسَلِ فِي الْقِرَاءَةِ: لەخوێندنەوه‌دا

بەحئێكى ئەكادىمى قوتابى

لەسەرەخۆو بەلى وردبوونەوه‌پەكى

نامادەى دەكا بۆ وەرگرتنى

تەواووه وشەو ڤستەكانى

شەهادەى بالا ە دىبلۆم عال،

خوێندنەوه.

ماجستىر، دكتورا...هتد.

تَرَسَّلَ الْقَوْمُ: خەلكەكە ھەندێكیان

رسالة الرسول: پەيامى پێغەمبەر،

فرستادە يان نامەيان بۆلاى

ئەوه‌ى لەخوداوه ڤەرمانى پێ كراوه

ھەندێكى تريان نارد.

بەئادەمیزادى بگەپەنئ و بانگەوازی

تَرَسَّلَ: لەسەرە خۆ بوو بەھيواشى

خەلكى بكا بۆ پەمپەمپەكردن

كارمەكانى ئەنجام دا.

پەيامەكەى.

تَرَسَّلَ الْكَاتِبُ: نووسەرەكە، وتاریبێزەكە

الرُّسُلُ: ھەرشتيك نەرمو نيانى

قەسەكانى بەشێوه‌ى سەجعو سەرھوا

تَيْدَابِي، دَمْگوتَرِي: (شَغَر رَسَل): قَزِي
 نَهْرَم ۵ (بَعِير رَسَل): حَوْشَتَرِي نَهْرَم پَرَو.
 الرِّسْلُ: هَيْدِي وَ هَيْمَن، دَمْگوتَرِي: (اَفْعَل
 كَذَا عَلَي رِسْلِكَ): نَهْو كَارِه
 بَه هَيْدِي وَ هَيْمَنِي نَه نَجَام بَدَه ۵
 هَهْرَوَا بَه مَانَا مَاسْتَو شِير دِي.
 الرِّسْلُ: جَه لَه بَه مَهْرَو بَزَن ۵ گَارَانَه
 پَرْمَه وَ لَاح ۵ گَارَانَه حَوْشَتَر ۵ پَرْمَه
 نَه سَب ۵ كُؤْمَه لَيْك نَادَمَمِيزَاد ۵ (ك:
 اَرْسَال)، دَمْگوتَرِي: (جَاء الْقَوْم
 اَرْسَالًا، وَجَاءَتِ الْإِبِلُ وَ الْخَيْلُ اَرْسَالًا):
 خَه لَكَه كَه كُؤْمَه لَ كُؤْمَه لَ هَاتَن ۵
 حَوْشَتَرَو نَه سَبَه كَان وَ حَجَبَه وَ حَجَبَه
 هَاتَن.
 الرِّسْلُ: كَه نِيزَه كِي بَجُوك كَه چَارَشِيَو
 بَه خُودَا نَه دَا.
 الرُّسْلَةُ: مَيِينَه ي (الرِّسْل) ۵ نَهْرَم وَ
 نِيَان ۵ نَازَو خَوْشِي، دَمْگوتَرِي: (هَم
 فِي رِسْلَةٍ مِنَ الْعَيْشِ): نَهْوَان
 لَه زِيَانِي كِي خَوْش وَ پَر نَازَو نِيعْمَه ت
 دَان ۵ نَافَرْمَتِي ك تَوَكِي جَه سَتَه ي
 زُورِي.
 الرِّسْلَةُ: هَيْدِي وَ هَيْمَن وَ سَوَزَو بَه زَمِي،
 دَمْگوتَرِي: (اَفْعَل كَذَا عَلَي رِسْلَتِكَ):
 نَهْو كَارِه لَه سَهْرَه خَو نَه نَجَام بَدَه ۵
 (جَاءُوا رِسْلَةً رِسْلَةً): كُؤْمَه لَ كُؤْمَه لَ
 هَاتَن.

الرُّسُولُ: پَيَغَمَبَهْر، رَهْوَانَه كِرَاو
 بَه پَه يَامَه وَه ۵ لَه فَرِي شَتَه نَهْوَانَه
 لَه خُودَا وَه پَه يَام دَمْهِيَنَن ۵ لَه
 نَادَمَمِيزَاد كَه سِي كَه خُودَا دَمْهِيَنِي
 بَه پَه يَامِي كَه وَه كَارِي پِي بَكَاو
 بَه خَه لَكِي شِي رَابْگَه يَه نِي.
 الرِّسِيلُ: بَه مَانَا (الرُّسُولُ) دِي ۵
 نَامَه بَهْر، بَهْر فَرَاوَان، نَاسَان، شَتِي
 سَوَك وَ نَاسَان، نَاوِي شِيرِيَن وَ گَوَارَا.
 الرُّسَيْلَةُ: دَمْگوتَرِي: (أَلْقَى الْكَلَامَ عَلَي
 رُسَيْلَتِهِ): بَه يِي لِي وَرْد بَوُونَه وَه وَ
 پَرَاوَسْتَان قَه سَه كَانِي كَرْدَن.
 الْمُرَاسِلُ مِنَ النِّسَاءِ: نَهْو نَافَرْمَتَه يَه
 بُو خُوي خَوَازِي يَنِي كَارَان بَانْگ بَكَا
 بُو نَه وَه ي بِي خَوَازَن ۵ يَان نَه وَ
 نَافَرْمَتَه يَه لَه مِيرْدَه كَه ي جِيَا
 بَوِي تَه وَه بَه وَه ي تَه لَاق وَ شَتِي
 وَه هَا وَه، يَان نَافَرْمَتِي ك جَه سَتَه ي
 تَوَكْن بِي، يَان قَاجِي تَوَكْن بَن، يَان
 نَافَرْمَتِي تَه پَرِي.
 مُرَاسِلُ الصَّحِيفَةِ: كَه سِي كَه لَه دَوُورَمَه
 هَه وَال بُو رُؤْزَنَامَه يَان گُؤْفَارَمَه
 دَمْهِيَنِي ۵ هَه وَال نِير لَه دَوُورَمَه.
 الْمُرْسَالُ: بَه مَانَا (الرُّسُول) دِي ۵ حَوْشَتَرِي
 سَهْر نَهْرَم وَ خَوْشَرِوَو خِيَرَا پَرَو.
 الْمُرْسَلُ: لَه زَارَا وَه ي عِيْلَمِي حَه دِي ت دَا
 نَهْو مِيَه لَه زَنْجِيْرَه ي رَاوِي يَه كَان دَا

- صهحابه نهی، ومکوه نهوه تابیی له
 پیغه مبرموه حه دیت ریوایهت بکاو
 ناوی نهو صهحابه یه ی حه دیت هکهی
 لی بیستوه نه هیئی ۵ (نثر مرسل):
 په خسانی بی قافیوه سهرهوا
 پیچه وانه ی په خسانی سهج نامیز ۵
 (شِعْر مُرْسَل): شیعریک که پابهندی
 یهک سهره وانه بی و سهره واکانی
 جیاحیا بن.
 الْمُرْسَلَات: که له فورئان دا هاتوه
 بهمانا بایه، یان فریشته یان نه سب.
 الْمُرْسَلَة: مینهی (الْمُرْسَل) ۵ بهرمور ۵
 مله وانکه یهک دریژ بی بگاته سهر
 سینگ.
 رَسَمَتِ النَّاقَة: حوشرمه که بهنرمه غار
 رویش ۵ به قاجه کانی شوینی
 له زموی کرد.
 رَسَمَ فُلَان رَسَاءً وَرِسْمَانًا: فلانکس جوان
 رویش.
 رَسَمَ نَحْوَهُ: بولای رویشت به په له.
 رَسَمَ فِي الْأَرْض: له زهوییه که دا گوم بوو.
 رَسَمَ عَلَى الْوَرَق: له سهر کاغه زمه که خمتی
 کیشا.
 رَسَمَ لِلْبِنَاء: نیشانه ی بۆ باله خانه که دانا.
 رَسَمَ الْكِتَاب: کتیبه که ی نووسیه وه.
 رَسَمَ الْحَبَّ بِالرُّوسَم: گهنمه که ی بهرموسه م
 موز کرد.
- رَسَمَ لَهُ كَذَا: فهرمانی به وه بی کرد.
 رَسَمَ لَهُ بَكْذَا: مهرسومی بۆ نووسی
 (فهرمانی دامه زرانندی بۆ دهرکرد).
 رَسَمَ الْغَيْثُ الدِّيَار: باران شوینه واری
 که لاهمکانی کویر کردموه.
 رَسَمَ الْأَسْقَفُ فُلَانًا: نه سقوف پلهو
 پایه یه کی که نیسه ی دایه فلان.
 أَرَسَمَ النَّاقَة: حوشرمه که تاودا
 بۆ نه وه ی خیرا برپوا.
 رَسَمَ الشَّوْبَ: خمتخمتی وردو شاراو ی
 له کراسه که کرد.
 إِرْتَسَمَ: دمگوتری: (أَنَا أَرْتَسِمُ مَرَامِيكَ):
 من له پئی و رسمی تۆ دمرناجم.
 إِرْتَسَمَ فُلَانٌ: فلانکس (الله اکبر) ی کرد
 پاپایه وه له خودا.
 إِرْتَسَمَ الْمَسِيحِي: پیاوه ئایینییه
 مه سیحیه که بهرز کرایه وه بۆ
 پله ی کاهین.
 تَرَسَمَ فُلَانٌ: فلانکس پوانی له کوئ
 کانکه هه لکه نی و بینا بکا.
 تَرَسَمَ الرَّسَمَ: بۆ رسمه که ی پوانی.
 تَرَسَمَ الْمَنْزِلَ: له خانوو مه نزلگا که ورد
 بۆ وه، لی پوانی.
 تَرَسَمَ الْقَصِيدَةَ: له چامه شیعرمه که ورد
 بۆ وه بزانی چۆنه و چۆن نبیه.
 تَرَسَمَ الشَّيْئَ: بیری شته که ی کردموه
 وه لی نه نجامی نه دا.

الرَّسْمُ: ژوری رسمو و وینه‌کیشان
له‌قوتابخانه‌کان و شوینی تردا.

الرَّسْمُ: فهرمانیکی رسمیه پاشای
ولات (سهره‌ک کۆمار) به‌شیومه‌یه‌کی
تایبه‌تی دهمینووسی و ئاراسته‌ی
شوینی پیووستی ده‌کا دمرباری
کاریک له‌کارمکانی و لات، تیر و مکوو
دمستورو قانون کاری پی دمری
(ک: مراسیم).

وَسَنَ الدَّابَّةَ رَسْنًا: هه‌وساری و لاخه‌کی
توند کرد و دهمینی و لاخه‌کی
توند کرد، دمری: (رُمَيَ بَرَسَنَه
علی غاربه): هه‌وسارمه‌کی خسته
سهر ملی و به‌ره‌لای کرد بۆکوئ
ده‌جی بجی و کس مهنی نه‌کا
(ک: آرسان، آرسن).

الرَّسْمُ: لوت، نه‌وشوینه‌ی له‌ولاخ
هه‌وساری تی دمری، دمری:
(فَعَلْتُ ذَلِكَ رَغْمَ مَرَسَنَه): واته (رغم
أنفه)، هه‌روا دمری: (سَلِسَ
مَرَسَنَه): نه‌و و لاخه هه‌وساری
خۆشه سهر ره‌ق نییه و (ک:
مراسن).

رَسَا الشَّيْءُ رَسَوًا وَرَسَوًا: شته‌که جیگر
بوو.
رَسَا الْجَبَلُ: کێوه‌که بناغه‌ی به‌زموی دا
رۆچوووه.

الرَّاسِمُ: ناوی په‌وان و (ک: رواسم).
الرَّاسُوم: مۆرێکه زارکی هه‌مبانه‌و
تورمه‌کی پی مۆر دمری.
الرَّسَامَة: پیشه‌ی وینه‌گری.

الرَّسَام: وینه‌کیش به‌قه‌له‌مو شتی وا.
الرَّسْمُ: شوینه‌واری خانوو که‌لاوه و
له‌زانباری مه‌نتیق دا پیناسه‌ی شته
به‌تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی و بری
پارمیه حکومه‌ت ده‌یخاته سهر
هاوولاتیانی له‌جیاتی خزمه‌تگوزاری
که پینشه‌شیانی ده‌کا و مکوو
رسمی به‌ریدو رسمی تاپۆو رسمی
قه‌ضاو داد.

الرَّسْمُ: جوان رۆیشتن.

الرسمي (العمل الرسمي): کاریکه یان
گوفتاریکه بۆ ده‌ولت دمری و
به‌گوێره‌ی قانون و یاسایه‌کی
تایبه‌تی نه‌جام دمری.

الرَّسْمُ: نه‌وه‌ی شه‌وو رۆژێک له‌سهر
یه‌ک به‌رده‌وام دمی له‌سهر رۆیشتن
و حوشرمه‌که به‌هۆی توند قاج
به‌زموی دا دان دا شوینه‌وار
له‌زمویه‌که بکا.

الرَّسْمُ: کارسات و شتی زنده‌قهر و
شتیکه دیناری زیری پی تیف تیفه
دمری پی جیه‌لای دمری و
له‌وحیکه نووسراوی له‌سهر
نووسراوه شتی پی مۆر دمری.

رَسَا قَدْمُهُ: له‌شمرېدا خوځگړو جهرېبه‌زه بوو.
رَسَتِ السَّفِينَةُ: که‌شتیبه‌که له‌رپوښتن
که‌وتو له‌نگه‌ری گرت.
رَسَا بَيْنَ الْقُرْمِ رَسَوًا: چاک‌سازی له‌ناو
خه‌لکه‌که دا کرد.
رَسَا لَهُ رَسَوًا مِنَ الْحَدِيثِ: به‌شیکي
له‌حمدېث و روداوکه‌که بو گپ‌رپاوه‌وه.
رَسَا عَنْهُ الْحَدِيثُ: همرمایشته‌که‌ی له‌وه‌وه
گپ‌رپاوه‌وه.
رَسَا الْحَدِيثُ فِي نَفْسِهِ: له‌دلی خو‌ی دا باسی
نه‌وه‌ی کرد.
أَرَسَى الشَّيْءُ: به‌مانا (رَسَا) دئ،
ده‌گوتړئ: (أَرَسَتِ السَّفِينَةُ):
که‌شتیبه‌که له‌نگه‌ری گرت.
أَرَسَى الشَّيْءُ: شته‌که‌ی چه‌سپاند،
ده‌گوتړئ: (أَرَسَتِ السَّفِينَةُ):
که‌شتیبه‌که‌م راوه‌ستاند.
أَرَسَى الْوَتْدَ فِي الْأَرْضِ: سینګه‌که‌ی
داکوتا به‌زم‌وی دا.
الرَّاسِي: چه‌سپاوو دامه‌زراو (ك):
(الرواسي).
الراسية: میینه‌ی (الراسي) به (قِدْر
راسية): مه‌نجه‌لی چه‌سپاو کو‌لینه‌ی
که‌ورمو چه‌سپاو که‌له‌بهر گه‌ورمه‌ی
له‌شوپنی خو‌ی نه‌جولئ.
الرُّسُ: لایه‌نیکی چیرؤ‌کو به‌سمره‌اته.
الرُّسُو: بازنه‌ی پان و ته‌خت (جَوْرَه

بازنه‌یه‌که پارچه پارچه لَيْك
دمبه‌س‌تړئ و نه‌خشی تیدایه (ه
ده‌سته‌واڼه‌ی میرو (ك): رَسَوَات).
الرُّسِي: کو‌له‌که‌ی چه‌قیوو چه‌سپاو
له‌ناو ته‌دی ره‌شمال‌دا (ه که‌سِيك
بهرده‌وام بی له‌سهرکاری خو‌ی چ
خیر چ شهر.
الرُّسِي: شوپنی له‌نگه‌ر گرتنی که‌شتی
له‌به‌ن‌دردا پان له‌قه‌راخ دم‌ریادا (ه
(ك): مراسي).
مَرَسَمُ الْمَزَاد: له‌قانون دا نه‌نجامدانی
فروشتنی کالایه به‌و که‌سه‌ی
له‌مه‌زاددا گرپنه‌که‌ی بو دم‌رده‌چن.
الرُّسَاءُ: شتیکی قورسه ده‌خرپته ناو
ناوکه‌که بو نه‌وه‌ی که‌شتیبه‌که
رابگرئ و له‌نگه‌ری پی بگرئ،
ده‌گوتړئ: (أَلْقَى الْقَوْمَ مَرَايَهُمْ):
خه‌لکه‌که جپ‌گیر بوون چیدی
به‌کوچه‌ری نه‌مانه‌وه وازیان
له‌گه‌رپدیه‌ی هی‌نا (ه (أَلْقَى السَّحَابُ
مَرَايَهُ): هورمه‌که له‌ناستیك دا
وه‌ستاو بارانه‌که‌ی باراند.
رَشَاتُ الطَّبِيبَةِ رَشْنًا: ناسکه‌که زاو
بیچوی بوو.
الرُّشَا: بیچوی ناسك کاتیک هی‌ز په‌پدا
ده‌کاو دم‌توانئ له‌گه‌ل دایکه‌که‌ی
برپا (ه دره‌ختیکه به‌رز دم‌بیته‌وه

به نه ندادی بالا پیاویك گه لاکه ی
ومکوکو گه لا ههنجیر وایه ۵ بهروبوومی
نییه و ناشخوری.

الرُّشَّةُ: همویری که به تازمی نانی
تهنکی لی دمکری و دواپی نانه که
دمشکیندر پته و مو له گهل شیردا
دمکوئیندری.

وَشَحَّ العرق رشحاً و رشحاناً: عمرقه که
هاته دمر و رموان بوو.

وَشَحَّ الجَسَدُ: لاشه که عمرقی کرد.

رَشَحَتِ القرية بالماء: گوزمه ناوی لی
تکاو دلۆپ دلۆپ ناوی لی هاته دمر.
وَشَحَّ الظبي وغره رشحاً و رشوحاً:

ئاسکه که یه که م جار له گهل
دایکه که ی دمستی به رویشتن یان
توانای رویشتنی په یداکرد، یان
بازی دا.

أرَشَحَ: به مانا (رَشَحَ) دی.

رَشَحَتِ الأم: دایکه که بیچومه که ی
له گه لی دا که و ته پری.

رَشَحَهُ: به خپوی کردو گه شه ی پی کرد.
وَشَحَّ للشئین: ناماده ی کرد بو ئهو شته،
دمگوتری: (رَشَحَ فلاناً للوظيفة):

فلانکه سی بۆکارو و مظيفه
بهرومردمکرد، یان بو فلان
ئهنجومه ن دیاری کرد، یان پاکانه و
پشتگیری بۆکرد.

رَشَحَتِ الأم ولدها: دایکه که منداله که ی

فیری رویشتن کرد ۵ دایکه که که م
که م شیری خسته ناو دهمی منداله
شیره خۆرمکه یه وه بۆنه وه ی خۆ
بگری.

رَشَحَتِ الدابة ولدها: حه یوانه که
بیچومه که ی لسته وه دوا ی
له دایکبوونی.

رَشَحَ الماشية: نازه لکانی به خپو کردن و
جوان بهرومده ی کردن.

رَشَحَ السائل: شله مه نییه که ی
به هیله ک و شیر پائیوک پالوت.

ترَشَحَ العرق: به مانا (رَشَحَ) دی ۵
بیچوی ئاسک که بتوانی له گهل
دایکی دا بپوا.

رَشَحَ فلان لكذا: فلان پیگه یی و وای
لی هات بو ئه وکاره بگونجی.

استرَشَحَ النبات: رومه که که بهرز بۆوه و
گه شه ی کرد.

استرَشَحَ الصغير: منداله که ی به خپو
کرد بۆنه وه ی گه و ره بی.

استرَشَحَ النبات أو النبات: چاومروانی
روه که که ی کرد دریزیبی و به خپوی
بکا.

الترشیح: له زارامی به لاغیان دا ئهومیه
له نیستیعارمدا یاسی شتیک بکری
په یومندی و تایبه ته مندی به (مشبه
به) یه وه هه بی ۵ پالوتنی ئاوو
جیاکردنه وه ی قه باره رمقه کان

له‌ناو شله‌مه‌نی دا له‌پړگه‌ی
به‌کاره‌ینانی نامیریکۍ کونکون که
شله‌مه‌نیه‌که له‌کونه بجوکه‌کانیه‌وه
د‌م‌رېچۍ و شته ږمه‌کان به‌میننه‌وه.

الإرتشاح: (الإرتشاح النشواني):
له‌پزیشکۍ هه‌ناوۍ دا بریتیه
له‌روسوبو مانه‌وه‌ی هه‌ندۍ مادده‌ی
مه‌یل‌و سوتا‌وو له‌کارکه‌وت‌وو له‌ناو
نم‌نسیجه نه‌خو‌شه‌کان دا.

الرشح: همرشتیک بې‌ال‌یودری،
هه‌لا‌وپ‌ردری، بتکۍ ۵ همرشتیک
به‌سمر زموۍ دا ب‌ړوا له‌زیند‌وم‌ر
به‌خ‌ش‌وک و پ‌ړ‌پ‌ړ‌ویه‌وه ۵ به‌لای کیمیا
گه‌ران‌ه‌وه نه‌و شله‌مه‌نیه بی
خه‌وشه‌یه که‌له‌ناکامۍ پ‌لا‌وت‌نه‌وه
په‌یدا دم‌بۍ.

الرشح: همر عهره‌قو ناو‌یک تکه بکا‌و
دا‌جو‌ړۍ ۵ له‌حمه‌دیش‌یک‌دا که‌له‌بار‌ه‌ی
قیامه‌ته‌وه د‌مدوۍ د‌مه‌رم‌وۍ: (حتی
یبلغ الرشح آذانهم): گه‌رما‌که ه‌یند
تون‌د دم‌بۍ و خه‌لک عهره‌قی لی
ده‌جو‌ړۍ تا دم‌گاته بنا‌گو‌ږیان.

الرشوح: (بشر رشوح): بیر‌که نا‌و
ده‌دزۍ، نا‌وی تی ده‌زیۍ.
الرشیح: به‌مانا (الرشح دۍ) ۵ پان
به‌مانا عهره‌قه ۵ روم‌کی سمر زموۍ
به‌گشتۍ.

الرشح: نه‌و پارچه قوم‌اشه‌یه که‌له‌ژېر

زین‌و کورتانه‌وه له‌پشتۍ و‌لا‌خ
دم‌کرۍ، له‌م روم‌وه عهره‌قه‌که
هه‌ل‌ده‌م‌ژۍ و وشکۍ دم‌کاته‌وه ۵
فانیه‌و ژېر‌گراس که ناده‌م‌یزاد
له‌ژېر پ‌وشاک‌ه‌وه له‌بهریان دم‌کا بو
وشک کردنه‌وه هه‌ل‌م‌ژینی عهره‌ق.
المِرْشَحَةُ: به‌مانا (المِرْشَحُ) دۍ ۵ (ك:
مَراشَح).

المِرْشَحُ: نامیری پ‌لا‌وت‌ن و پ‌ال‌فته کردن.
وَشَدَ رَشَدًا: شارم‌زا بو‌و.

وَشَدَ رَشَدًا وِرَشَادًا: به‌مانا (رَشَدَ) دۍ.

أَرَشَدَ: شارم‌زای کرد، هیدایه‌تی دا.

رَشَدَ: به‌مانا (أَرَشَدَ) دۍ.

رَشَدَ الْقَاضِي الصَّبِيُّ: قازی (داد‌وم‌ر)
برپاری دا که منداله‌که بو‌ته پیا‌وو
له‌ته‌مه‌نی مندالی تی‌په‌ری.

إِسْتَرَشَدَ لَهُ: بوۍ شارم‌زا کرد.

إِسْتَرَشَدَ فَلَانًا: دا‌وای له‌فلان‌ک‌ه‌س کرد
که شارم‌زای بکا.

الترشيد: برپاردانی حاکم به‌وه که نه‌و
لا‌وه گه‌پ‌شت‌و‌ته ته‌مه‌نی کاملۍ و
تی‌گه‌پ‌شت‌ن.

الرَّاشِد: که‌سیک به‌پړک و پ‌یکۍ
ږ‌ب‌بازی حه‌ق ب‌گ‌رۍ و به‌مو لی
لان‌ده‌دا ۵ بو‌یه نا‌وه‌ل‌نا‌وای
ج‌ین‌ب‌شینه‌کانی پ‌ن‌غه‌م‌ب‌هر (د.خ)
نه‌و نا‌وم‌یهو پ‌یان دم‌گو‌ترۍ (الخلفاء
الراشدون).

الرَّشَادُ: رومكیكه سالانه دمروئ
دمنكیكى ههیه پئی دهگوترئ
(حب الرشاد).

الرَّشَادَةُ: بهردیك پر بهدهست بئ.
الرَّشْدُ: بهلای شهرعزانانهوه نهوهیه
مندال بالغ ببئ کاروباری نایینیو
مالدارى خوى بهجوانی بهپویه
بهمرئ ۵ لهقانون دا تهمهنیكه
ههرکاتئ نادهمیزاد گهییشته نهو
نهاندازه دمتوانئ تهصهروف بهمالئ
خویهوه بکا.

الرَّشْدَةُ: دهگوترئ: (هو ولد الرشد):
مندالئیکه بنهچه دیارو وهجاخ
زادهمیه.

الرَّشِيد: ناویکله لهناوه جوانهکانی
خودا ۵ کهسیکه عاقلو ژیر بئ،
مهزنله گردنی ریکو پیک بئ ۵
بهمانا ناموزگاری گهرو رئ
نیشاندهریش دئ ۵ کهسیکه بگاته
تهمهنی بالقیو بهپیاو حسیب
بکری ۵ بو مئینه دهگوترئ:
(رشیده).

المرشِد: مهبهستهکان.

المرشِد: واعیزو ناموزگاریکهر ۵ رئ
نیشاندهری کهشتیو بهلهم
لهتهنگاوو تهنگه بهرمکان دا ۵
رئبهری پۆلیس.

رَشْرَش: خوی شل کرد ۵ (رَشْرَش
البعير): حوشرمکه پخی خواردو
بهسنگی زهوییهکهی تهخت کرد بو
نهوهی پشوو بدا.

رَشْرَش: رهوان بوو، تکهی کرد، بلاو
بۆوه، بهحهوادا چوو.

رَشْرَش الشَّوَاء: گوشته برژاوکه
چهورییهکهی تکایه خوار.

الرَّشْرَاش: نهرم، شل، دهگوترئ: (خبز

رَشْرَاش): نانیکى وشكو نهرمه ۵

(عظم رشراش): ئیسقیکی نهرمه ۵

(شواء رشراش): گوشته برژاویکه

چهورییهکهی تکاوه.

الرَّشْرَش من العيز: بهمانا (الرشراش)

دئ ۵

رَشَّت السماء رَشًا: ئاسمان بارانی باراند،

یان نهرمه بارانی باراند ۵ بارانی

رشاند، دهگوترئ: (رشت العين):

چاو فرمیسکی ههپرشتن ۵ (أرض

مرشوشة): زهوییهکی بهئاو

رشینراوه.

رَشَّ البَيْت والثوب: ناو مالهکهی ناوپرشین

کرد یان ئاوی له پۆشاکهکه پرژاند،

دهگوترئ: (رَشَّ عليه الماء):

رَشَّ الطريق: ئاوی له ریگاکه پرژاند

بۆنهوهی تۆزمکهی بهمرئ.

أرشت السماء: بهمانا (رشت دئ).

أَرَشَتِ الطَّغْتَةُ وَغَرَّهَا: برینمهکه خوینی
لئِ پَرموان بوو پَرژا.

أَرَشَى الْفَرَسَ وَغَرَّه: به غار پی کردن
نهمه که ی عمره قاوی کرد.

أَرَشَى الْفَصِيلَ: کلکی بیچومه که ی
خوراند بونته وه ی شیرخوا.

تَرَشَّشَ السَّائِلُ: شله مه نییه که پَرژاو
به هه وادا چوو.

استرَشَ الْفَصِيلُ لِلرَّضَاعِ: بیچومه که ملی
دریژ کرد بوناو دوو پانی دایکی بو

نهمه ی شیرخوا، گوانه کانی بمزی.
الرُّشَاشُ: ناو پَرژینکمر، نامیریکه

شله مه نی پی دهرژیندری ه
تاکه که ی (رشاشه).

الرُّشُ: به مانا (الرُّشَاشُ) دی ه نهمه
باران ه (ك: رِشَاش).

الرُّشَاشُ: جوړه چه کی که به ریز گولله
دمته قین.

الرَّشُ: دمگوتری: (شواء مُرِش) گوشته
برژاوی که تک تک چه وریبه که ی لئ

دپته خوار.
الرُّشَّةُ: نامیریکه ناوی پی

دهرژیندری ه (ك: مَرِاش).
وَشَفَ الْمَاءَ وَنَحَوَهُ رَشْفًا وَرَشْفًا: به لیوی

ناومکه ی هه لمزی.
وَشَفَ الْإِنَاءَ: نهمه ی له قاپه که دا بوو هه لی

مزی و لستییه وه.

رَشَفَهُ رَشْفًا وَرَشْفَانًا: به مانا (رَشْفَةُ) دی.
أَرَشَفَ الْمَاءَ: به مانا (رَشْفَةُ) دی.

إِرْتَشَفَهُ: هه لی مزی.
تَرَشَفَهُ: قوم قوم هه لی مزی.

الرَّشَفُ: پاشماوه ی شله مه نی که له بنکی
قاپ و گلاس دا دم مینیتیه وه به لیوی

ده لستریته وه ه دمگوتری: (حَوْضُ
رَشَفٍ): چه وزیکه ناوی تیدا

نهماوه.
الرُّشْفُ: به مانا (الرُّشَفُ) دی.

الرُّشُوفُ: دمگوتری: (إمْرَأَةٌ رَشُوفٌ):
ناهرمتیکی دم پاک و دم و قسه

خوش و بونخوشه ه هه روا دمگوتری:
(ریق رشوف).

الرُّشِيفُ: دمگوتری: (حَوْضُ رَشِيفٍ)
چه وزیکه ناوی تیدا نییه.

الرَّمَشُفُ: شوینی نهمو جوړه شله مه نییه
که له بنکی قاپ دا دم مینیتیه وه ه

(ك: مَرِاشِف).
رَشَفَهُ رَشْفًا: رمی کرد، تفهنگی پیومنا،

تیری تیگرت.
وَشَقَّ بَصْرَهُ: چاوی تی بری ه (رشقه

بلسانه): قسه ی پی گوتن، گله پی
لیکردو به سمر کونه کردن دایگرت.

وَشَقَّ رَشَاقَةً: قه دی باریک و بالای جوان
بوو.

وَشَقَّ فِي عَمَلِهِ: به ناسانی و به خیرایی

کارمکانی نه‌نجام دمد، دمگوترئ: (رجل رشيق) و (خط رشيق) و (نساء رشيقه) و (قوس رشيقه).

أَرْشَقُ: بؤی روانی و سه‌بری کرد.

أَرْشَقَ الرَّامِي: هاویژمرمه‌که یه‌کجار رمه‌ی کرد.

أَرْشَقَتِ الطَّيْبَةُ: ناسکه‌که ملی دریز کرد.

أَرْشَقَ إِلَيْهِ النَّظَرُ: جاوی تی ب‌ری و زوری سه‌بر کرد.

رَاشَقُهُ: له‌گه‌ل‌یا رؤیشت و هاو‌یا بوو، دمگوترئ: (رَاشَقَنِي لِقَصْدِي):

پیش‌بر‌کی له‌گه‌ل دا کردم بؤ نه‌نجامدانی مه‌به‌ست.

تَرَشَقَ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که یه‌کتریان تیر‌بازان کرد، به‌رد باران کرد،

دمگوترئ: (تَرَشَقُوا بِالْأَسْتِثَمِ): قسه‌یان به‌یه‌کتر گوتن.

تَرَشَقَ فِي الْأَمْرِ: له‌کارمه‌دا توندو تیژی کرد.

الْأَرْشَقُ: دمگوترئ: (جید أَرْشَقُ) گهردنی بلند.

الرَّشَقُ: که‌وانیک که خیرا خیرا تیری بی به‌او‌یزئ.

الرَّشَقُ: یه‌کجار رمه‌ی کردن و نه‌و شته‌ی دمه‌او‌یزئ و سه‌ره‌و جیره‌ی

قه‌لهم له‌کاتی نووسین دا و (ك): أَرِشَاق).

رَشَمَهُ رَشْمًا: وِش‌ه‌ی گرت و نووسی، دمگوترئ: (رشم الیه): بؤی نووسی.

وَرَشَمَ الْجُوبَ بِالرُّوْشَمِ: فه‌رده دانه‌و‌یل‌سه‌کانی مؤرگرتن به‌مؤری

تایبه‌تی.

رَشِمَ رَشْمًا: فَلَان خَالٍ وَ كُوتِرَاو وَ خِیت وَ جِرْجی بی‌وه بوون و (فه‌ر أَرشَم

وه‌ی رشاء) و (ك: رُشَم).

أَرشَمَ الشَّجَرُ: درمخته‌که گه‌لای کرد.

أَرشَمَتِ الْأَرْضُ: روه‌ك و گزویگیای زموی سه‌ری دمه‌رینا.

أَرشَمَ الْبَقُ: به‌هیواشی هه‌ورمه‌که بروسکه‌ی دا.

أَرشَمَ: دمه‌ی زمه‌فه‌که‌یان تورمه‌که‌که یان هوتوو‌مه‌کی مؤرگرتن به‌مؤری

په‌وشه‌م.

الْأَرشَمُ: شتیک یه‌ك په‌نگ نه‌بی په‌نگی تری تیکه‌لاو بن و سه‌گ و پیشله‌و

نه‌و جوره‌ حه‌یوانانه سه‌رلب‌وزیان رمش بی و بارانی که‌م و زیانبه‌خش،

بارانی که‌م و ناوه‌خت، دمگوترئ: (غِثَ أَرشَم وَ عام أَرشَم): بارانی بی

خپرو به‌رمکه‌ت، سالی قرو نه‌هات و ناده‌میزادی نه‌وسن.

الرَّاشِمُ: مؤر، قالی نووسراو که‌له گوینی و فه‌رده‌و شتی و دمه‌ری.

الرَّشْمُ: به‌مانا (الْأَرشَم) دی.

وَشْنُ رَشْنًا وُرُشُونًا: چووه ناو هه موو
 کارێکی ناشیرینهوه هه لێس و
 کهوتی نهقامانهو مندا لانهی کرد.
 وَشْنُ الْکَلْبُ فِي الْإِنَاءِ: سهگمه که دهمی
 خسته ناو قاپه خواردمه مهنیه که.
 الرَّاشِنُ: نهوکه سهی بۆنی خواردن بکاو
 لهکاتی خۆی دا خۆی بۆ دا
 ههنگیوی هه نهوختهی دهمری به
 شاگردی وهستا.
 الرَّشْنُ: قوناوی روبار که ناوی لێ
 هه لدمگوێزری.
 الرَّوْشَنُ: رمفه ی شت لهسهر دانان ه
 کولانهی ههواو روناکی هه پهنجهرمی
 سهر جادمو کۆلان ه (ک: رواشن).
 وَشَا الْفَرْخُ رَشَاً: بیچومه که ملی درێژ کرد
 بۆلای دایکی بۆ نهوهی خواردنی
 بخاته دهمهوه.
 رَشَا فَلَانًا: بهرتیلی دا بهفلانکهس.
 أَرْضِي الشَّجَرُ وَالْحَنْظَلُ: لقی درهخته که
 یان تولى کاله که مارانه که درێژ بوو
 و مکوو چهبل.
 وَشَا الْقَوْمُ فِي دَمِ فَلَانٍ: خه لکه که
 هه موویان هاوکارییان کرد بۆ
 خوینی فلان.
 وَشَا الْقَوْمُ بِسِلَاحِهِمْ فِيهِ: خه لکه که هه موو
 تیکرا روی چهکه گانیان کرده فلان.
 وَشَا الدَّلْوُ وَنَحْوَهَا: چهبل بۆ دۆلچه که

دانا.
 رَشَا الْفَصِيلُ: شیرى دا به بیچومه که،
 میژاندی.
 راشاه: لێی پاراپهوه، ماستاوی بۆ کردن
 هه بهروالته دلسۆزی بۆ نیشان دا.
 إرتشی: بهرتیلی وهرگرت، دمگوترئ:
 (ارتشی منه رشوة).
 استرشی في حکمه: دادومرکه له پای
 دهرکردنی برپار داوای بهرتیلی
 کرد.
 استرشی الفصيلُ: بیچومه که داوای شیرى
 کرد.
 استرشی ما في الضرع: چى له
 گوانه که دا بوو دهرى هینا.
 ترشاه: نهروم نیانی له گه ل دا
 بهکارهینا، وىستى به بهرتیل نهرمى
 بکا.
 الرُشَاءُ: چهبل یان چهبل دۆلچه ه
 تولسهی رومکى کوله که وه
 کاله که مارانه وه شتى وا ه
 نهستیرمه که له بورجى حوت دا
 کهدوا مه نزلئ مانکه، پێئ دمگوترئ
 (بطن الحوت).
 الرُشَاءُ: گیایه که دمکوئیندرئ و
 دهخوړیتمهوه بۆ رهوانبونی گه ده ه
 (ک: رَشَا).
 الرِشْوَةُ: نهو مالهیه به بهرتیل دهمری

بۆ ومدهستهينانى بهرژمونهنديپهكان،
يان دمدرئ بۆ بهحمقدانانى بهتال يان
بهتالكردى حهق.

الرَّصَبُ: لهپشته دهست دا نيوان بنكى
قامكى ناومراستو پهناى.

رَصَدَهُ رَصْدًا وَرَصْدًا: لهسهر رڼگا بوى
دانويشتو چاوى بۆگيږاو سهرنجى
داپه ههلسو كهوتى، چاودپرى كرد
بزاني چى دهكاو چۆن دهكا.

رُصِدَتِ الْأَرْضُ رَصْدًا: ريژنه باران داي
لهزموى.

أَرَصَدَتِ الْأَرْضُ: زمويپهكه كهمى بارانى
لى بارى، يان كهمى لهومړى لى
پواو چاومپروان دمكرئ گياوگزي
باشى لى پړوئ.

أَرَصَدَ الشَّيْءُ لَهُ: شتهكهى بۆ
نامادهكرد، دهگوتري: (أَرَصَدَتِ
الْجِيشَ لِلْقِتَالِ وَالْفِرْسَ لِلطَّرَادِ):
سوپام ناماده كردووو بۆ جهنگ،
ههسپم نامادهكرد بۆ پراوهدونانو
هيرش بردن، ههروا دهگوتري:

(أَرَصَدَ لَهُ بِالْخَيْلِ وَالشَّرَّ): پاداشى
داپهوه بهچاك يان بهخراپ.

أَرَصَدَ الْحَسَابَ: حيسابهكهى نامادهكردو
ناشكرای كرد.

أَرَصَدَهُ: چاودپرى كرد بزاني چى دهكا.
إِرْصَدَهُ: چاودپرى كرد.

تَرَاَصَدًا: ههردوكيان چاودپرى
يهكتريان كرد.

تَرَصَّدُ وَلَهُ: چاودپرى كرد.

الرَّاصِدُ: رهقيبو چاودپر ه نهوكهسهى
چاودپرى نهستتيره دهكاو
بهدهوربينى زۆر پيشكهوتوو
دمپروانيته جمو جوئى نهستتيرمهكان
ه شير ه (ك: رَصَدَ، رُصَادَ) ه ههروا
دهگوتري: (حِيَة راصدة).

الرُّصْدُ: بارانى دوابازان.

الرُّصْدُ: رڼگا ه لهومړى كهمو بارانى
كهه ه يان بارانيك دواى بارانى تر
يبارى ه لهزاراوو ياساى ناسمان
شوناسى دا ناوه بوئهو شوينه
تايبههتىو ناميرهى لييانهوه
چاودپرى جمو جوئى نهستتيرمهكان
دمكرئ ه (ك: أَرَصَاد).

الرُّصْدَةُ: نهو نهلقه زيږه يان زهويه
دمكرپته قايشى شمشيرموه يان بلئ
ئاغزونى قايشهكهيهتى ه (ك:
رُصَدَ).

الرُّصْدِيُّ: نهو كهسهى لهسهر رڼگادا
دادهنيش چاومپرى خهلك دهكا
بينو گيچهليان پى بكا شتيكيان
لى بستينى بهناحهق.

الرُّصِيدُ: بهمانا (الرَّاصِدُ) دئ،
دهگوتري: (سَعَّ رَصِيدَ): دپندهپهكه

خوی ماتداوه بۆنهوهی نیچیریکی لی
 هه ئیکه وئو پهلاماری بدا، (رخیة
 رسید): ماریکه خوی ماتداوه شتیکی
 لی هه ئیکه وئو پهلاماری بدا ههروا
 ناوه بۆنهو پارمییه لهحیسابی جاری
 دا لهبانق دهمینیتیهوهو خاومنهکهی
 رای نهکیشاوه ههروا ناوه بۆنهو
 ئالتونو زیوهی لهبانق دادهنری
 بۆنهوهی بییتیه بارتمهو بتمانیه بۆ
 بانقه نهوت (دینارو تمهنو لیره
 کاغزو مسو شتی وا).

الرِّصَادُ: ریگای چاودیری و تیشک
 خستنه سهر شت هه یان شوینی
 نهجامدانی نهوکاره، دهگوتری: (هو
 لك بالمرصاد): نهو بۆت
 لهسهنگهردایهوه ههمیشه چاودیریت
 دهکاو ئاگای لهههئسو کهوتته ه
 قورئان دهفهرموی: **هُوَ اِنَّ رَبَّكَ**
لَبِالْمُرْصَادِ ه (ک: مراصد).

الرِّصَادُ: ریگای چاودیری کردن و
 سهرنجدان هه یان شوینی نهجامدانی
 نهوکاره هه ناوه بۆ شوینو
 فهرمانگهوه نهو ئامیرانهی کاری پی
 دهکری هه ههروهه نهو ئامیرو
 شوینیهی ریژهی هیزی بومهلهمرزه
 تۆمار دهکا کهپی دهگوتری:
 (ریکختهه).

رَصْرَصَ فِي الْمَكَانِ: لهشوینهکه جیگیر

بوو.

رَصْرَصَ الشَّيْءُ: شتهکانی خستنه
 پهنایهکتره ریزی کردن و لیکی
 ترنجاندن.
 الرِّصْرَاصَةُ: زموی رهقو پتهوه ه
 بهردیک بهملاو نهولای ریپرهوی
 کاریژدا دادهنری بۆ بیراستنی
 ئاومکه.

رَصَّهُ رَصًّا: ههندی لهشتهکهی خسته
 پال نهوی ترو ریزی کردن ه به
 قورقوشم پتهوی کرد یان
 قورقوشمی تیئهئسو پی روکesh
 کرد.

رَصٌّ رَصًّا: ههندی لهشتهکان کهوتنه
 پال یهک و ریز بوون، دهگوتری:
 (رَصَّتِ الْإِنْسَانُ): ددانهکان ریک
 بوون ه (فهو أرضٌ وهي رَصَاءٌ) ه
 (ک: رَصٌّ).

رَصَصَ: زۆر ئیلحاحی کرد لهسوال و
 داواکردن دا.

رَصَصَتِ الْمَرْأَةُ: ئافرتهکه روبهندی
 پۆشی تهنها چاوی دیار بوون.
 رَصَصَ الثَّقَابُ: روبهندهکهی دادایهوه
 تهنها چاوی دهبینران.

رَصَصَ الشَّيْءُ: شتهکهی لهقورقوشم
 دروست کرد یان بهقورقوشم
 روکeshی کرد.

ارْتَصَّتِ الْأَشْيَاءُ: شتهکان ههندیکیان

کهوتنه پال په کترو پیز بوون.

تراصت الأشياء: به مانا (ارتصت) دئ،

دمگوتري: (تراص القوم): خه لکه

له ناو خوږيان ريك كهوتنو په كپيزو

په كچه لوښت بوون، له جهنگ دا

بهرامبر دوژمن تيكړا سهنګهريان

گرتو ريز به ندى خوږيان نواند ه

پان له نوپژدا ريز بوونو شانيان

به شانى په كتر موه نووساند.

ترصت الأشياء: به مانا (ارتصت) دئ

ه (ك: اراصيص).

الأرصصة: جوړه كلاويكه دمكرته

سمر، پان همرشتيك سمر داپوشي ه

(ك: اراصيص).

الرصاصي: عونصوريكي فيلزه، نهرمه

كيشي ذمپيه كهي (۲۰۷/۲۱)، ژماره

ذمپيه كهي (۸۲)، توندى و خه ستي

(۱۱/۳۴)، له پله كهي گهرمي (۳۲۷) دا

دمتويته وه، گولله كهي فيشهك كه

به تفهنگو دهمانچهو كلاشينكوډو

نهو جوړه چه كانه ده هاويزي ه (قلم

رصاص): جوړه پيټوسيكه.

الرصاصي: همرشتيك رنګي رمصاصي

ههبي ه (المقص الرصاصي): سك

نيشه په كهي تونده له گهل حالمتي

قهبز بوون دا دمبي، كه هوكارمكي

ژمهر او بووني رمصاصه ه

الرصاصه: بهرد به گشتي، پان بهردنيك

كه بو بيرازتني كاريز له مبهرو

له مبهري پيرموي ناو كه دا ريز

دمكري ه همرومه ناوه بو به خيلو

جروك.

الرصاصي: روبه ندى شافرت كه زور

له چاوي نزيك ببيت هوه.

رَصَع بالمكان رَصْعاً: جيگير بوو

له شويتهو ماپه وه.

رَصَع الرجل ونحوه: به مسته كولهو

شه بلاغه له پياوكه كهي دا ه به تيغ

زمبري كوشنده كهي لئ دا.

رَصَع الحب: دانه وپله كهي له نيوان دوو

بهردا هاري ه به دهمستار وري كرد ه

رَصَع فلان رَصْعاً ورَصْعاً: فلانكس سمي

پوچ و راني لاواز بوون ه (فهو اَرَصَعُ

وهي رَصْعاً).

رَصَع الشيء بقمه: شته كهي به دهميه وه

نووساند.

رَصَع بالطيب: بوئي له خوي دا.

أَرَصَعَهُ بالرمح: به مانا (رَصَعَهُ) دئ.

رَصَعَهُ: به گوزو گولينكه رازانديه وه،

دمگوتري: (رَصَع الناج أو السيف

بالجواهر): تاجه كهي پان

شمشيرمكي به جه واهيرات

رازانده وه.

رَصَع الطائر عُشَّهُ: بالندمكه هيلانه كهي

خوی به پەرو پۆل و چیلکەو شتی وا
رابەست.

رَصَعَ السیر: گرنیهکی سێ سوچی
لەسیر مەکە دا.

إرتَصَح: پێوه نووسا.

إرتَصَحَ الأسنان وغيرها: ددانەکان لێک
نزیك بوون پێکەوه لکان.

إرتَصَحَ الحُب: دانەوێڵەکی هاری.

الترصیح: جوړنیکه له جوړمکانی
زانباری به دبع، بهو شیوه وشەکان
کێشەکەیان لێک بـچـێـو
کوژتایه کەیان چون پەك بـێـ و مگوو
قورئان دمه رموی: ﴿إِنْ إِلَيْنَا إِنَابُهُمْ،
ثُمَّ إِنْ عَلَيْنَا حِسَابُهُمْ﴾.

الرُصِيعُ: زنجیرۆکهی قولفەکی کیفی
موصحف.

الرُصِيعَةُ: هەر خشلێك رازاندنەوهی
پێ بکړی پان هەر خشلێك
بازانەیی بـێـ و دهوران دهوری تاج و
شتی وای پێ برازی نریتەوه ە گرنی
هەوسارو لقاوو شتی وا ە گنمه
کوتاو، هەریسه ە گۆزو گۆلینکەکی
نەملاو ئەولای زینی نەسپ.

المِرْصَاعُ: پارچه دارنیکه یاری پێ
دەکړی و مگوو مزراح.

المِرْصَعَان: قولکەپەکی گەورەیه لەبەرد
هەلکەندری و مگوو سندۆل ە دەسکە

سندۆل ئەستورایی پێ به دەستی
نادەمیزاده دانەوێڵەو شتی وای پێ
دەگوتری.

وَصَفَّ به الأمرُ رَصْفًا: لایهق و هاوشانیهتی،
دەگوتری: (هذا الأمر لا يَرصف بك):
ئەو نیشە بۆ تۆ ناشی.

رَصَفَ الشيءَ: ریزی کرد، چینی رابەست،
دەگوتری: (رصف الحجارة في البناء):

بەردەمکانی لەچینی دیوارەکەدا ریز
کرد ە (رَصَفَ قدميه): قاچی جوت
کردن ە (رَصَفَ ما بين قدميه): قاچی
لێک نزیك کردنەوه.

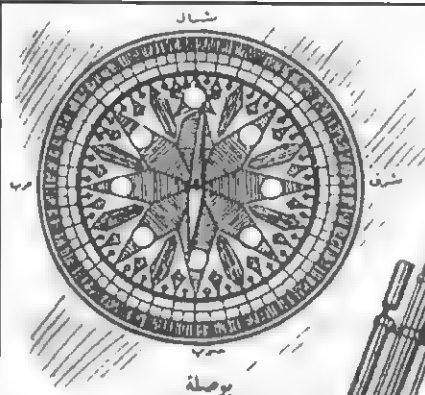
رَصَفَ السُّهُمَ: تیلە سیرمەکی لەتیرەکە
شەتەک دا.

رَصِفَ رَصْفًا: شتەکان هەندێکیان کەوتنە
پاڵ هەندێکیان، دەگوتری: (رَصِفَتِ
الأسنان): ددانەکان لەپوکەکان دا
چاک هاتنە دەرەوهو ریز بوون و
رێک وستان.

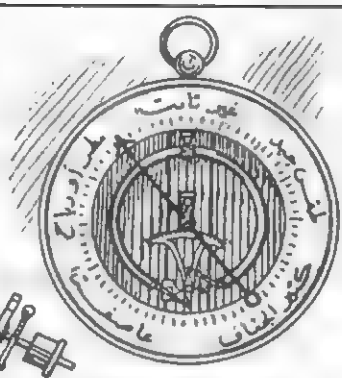
رَصَفَ رَصَافَةً: پتەوو قایم بوو، دەگوتری:
(رَصَفَ الجوابُ): وەلامەکی زۆر
پێک و پێک و بەهێز بوو کەس
نەیتوانی بلێ وانییه.

أرَصَفَ فلان: فلانکەس شەرابەکی
تێکەل کرد بەئاوی رونی هەلپژاو
لەبەرزایی و شاخ و کەنەک.

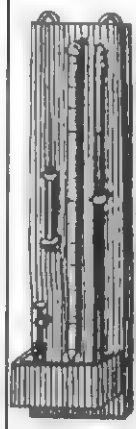
رَصَفَهُ: بەمانا (رَصَفَهُ) دئ.

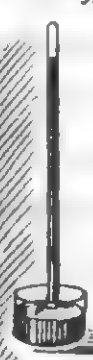
بوصلة

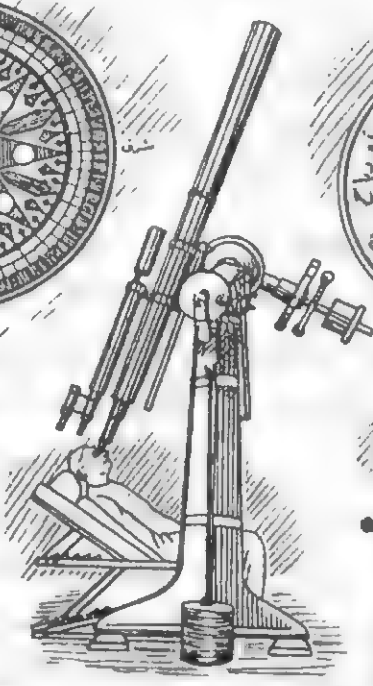
مضغط او ميزان الجو

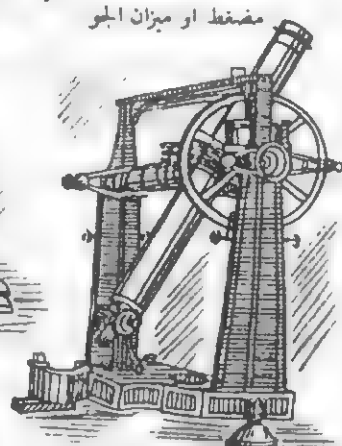
مضغط

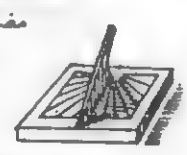
مضغط

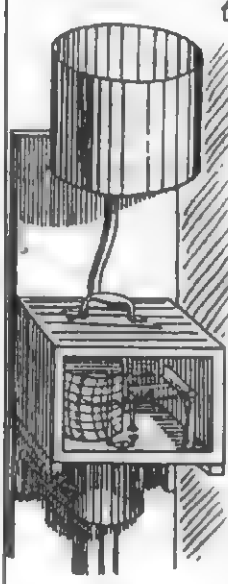
مرب

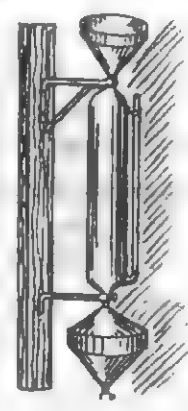
نظارة فلكية

ساعة شمسية

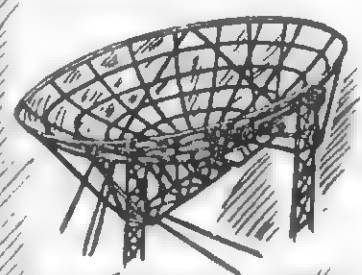
مقياس المطر

مقياس المطر

مضغط

راديو تلسكوب

قبة المرصد

اِرْتَصَفَ: به مانا (رَصِفَ) دئ، دمگوترئ:

(هو مُرْتَصِفُ الْأَسنان): ددانه گانی

لَيْكَ نَزِيكٌ وَجُوتَن.

تَرَاَصَفَ: به مانا (رَصِفَ) دئ، دمگوترئ:

(تَرَاَصَفُوا فِي الصَّف): له صهفا

بِهَرِيك و پيكي راوستان.

تَرَصَفَ: به مانا (رَصِفَ) دئ.

الرِّصَاف: بهردی ریزکراو.

الرِّصَافَةُ: تيلمه سیرمه په که دواووی

شوینی تیر خورمه که ی پی دمه سترئ

ه همر شوینیک لهر شه خاکی

عیراق دره ختی لی پوا بی، دواپی

کراوه به ناو بو گهرمکیک له به غدا

له به مری خوره ه لاتی روبری

دبجله په.

الرَّصَفُ: به مانا (الرِّصَاف) دئ ه

به بهرستی ناو ه ریزه وی صه هریج

ه (ماءُ الرَّصَف): نهو ناومیه له شاخو

به مرزایی ه لهر پزته خوارو زور

رون و صافه.

الرَّصْفَةُ: تاکی (الرِّصَاف) پان به مانا

(الرَّصَف) دئ ه پمگیکه له کهشکه

نه زودا، پان همر خودی کهشکه

نه زوکه په.

الرَّصِيف: به مانا رصین و پتهو دئ،

دمگوترئ: (عمل رصيف) و(جواب

رصيف) پتهو ریک و پیکه و پت

ناکرته ه ه (هو رصيف فلان): نهو

هاوشان و وینه ی فلانه له هه لئس و

کهوت و کردهوی دا دهق لهو دهجی

ه همر و به بهردی ریزکراوی

نه مبهرو نهو بهری رنگاش دمگوترئ

ه له مبهرو دیوارکی قایم و پتهو

که شتی و هه تارو شتی وای

رادموستیندین.

الرِّصَافَةُ: جه کوچ ه (ك: مَرَاصِيف).

الرِّصَافَةُ به: پیوه نووساند، دمگوترئ:

(جوز مرصق): گوپزیک کویره

ناوکه که ی پیوه نووساوه دهرناپه.

الرِّصَافُ به: پیوه نووسا، دمگوترئ:

(جوز مرصق): گوپزیکه کاگله که ی

پیوه نووساوه دهرناپه.

رَصَنَه رَصْنًا: تهواوی کرد، محکه م و

پتهوی کرد.

رَصَنَ الذَّابَّةَ: ولاخه که ی به داخ

نیشانه کرد.

رَصَنَ بِلْسَانِه: به زویان جنیوی پی دا.

رَصَنَ رَصَانَةً: جیگری پتهو بوو،

دمگوترئ: (رَصَنَ الْبِنَاء): بینا که

قایم و پتهو بوو ه عاقل و هوشمند

بوو ه ریک و پیک و نایاب بوو،

دمگوترئ: (کلام رصین، وراپی

رصین).

الرِّصَنَةُ: جیگری کردو چه سپاندی.

رَصْنٌ: دمگوترئ: (رَصْنُ الشَّيْءِ عَرَفَةً):

رَضَابُ: ناوی شیرین و گوارا.
 الْمَرْضَبُ: ناوی دهم گمشیرین بی ۵ ناوی
 دهمی دلداری و خوشه‌ویست ۵ (ك):
 مراضب).
 رَضَخُهُ رَضَخًا: به‌بهرد کوتای، وردی
 کرد، شکاندی، دم‌گوتری: (رَضَخَ
 الحصى والتوى): یان (رَضَخَ راسه).
 ارتَضَخَ منه: عوزری بۆهتایمه‌وه.
 تَرَضَخَ الْحُبْرَ رَحْوَه: نانه‌کی وردو
 هارکرد.
 الرُّضَخُ: به‌خششی که‌م ۵ شتی ناوازه،
 نه‌وهی له‌ناوکی بادام و گوژزو شتی
 وا په‌یدا دمبی، دم‌گوتری: (بلغنا
 رَضَخَ مِنْ خَبْرٍ: که‌میک
 له‌مه‌والکه‌مان بی گه‌یی.
 الرُّضَخُ: دم‌کی کوتراو و شکینراو، یان
 نه‌و دم‌کانه‌ی له‌ سندوقله‌که
 دم‌پژژین و له‌ملاو نه‌ولا دم‌که‌ون.
 الرُّضَخَةُ: نه‌و دم‌کانه‌ی دم‌پژژین له‌ژیر
 دم‌که‌ سندوقله‌که.
 الْمِرْضَاخُ: دم‌که‌ سندوق، نه‌وهی شتی
 بی دم‌گوتری.
 رَضَخَتِ الثَّيْرُسُ رَضَخًا: نیریه
 کیویه‌کان شهره‌ فۆجیان کرد.
 وَضَخَ به الأرض: به‌زموی دا دا.
 رَضَخَ له من ماله: له‌مال و سامانی خوی
 شتیکی که‌می دایه.

شتم‌که‌ی باش زانی ۵ (رَضَنَ لي هذا
 الخبر): نه‌م هم‌واله‌ی بۆیه‌کالا
 کردمه‌وه‌و لی‌کۆلینه‌وه‌ی باشی تیدا
 نه‌نجام دا.
 الرَّاسِنُ: شتی موکه‌م و چه‌سپاو ۵
 (ك: رواسين).
 الرِّصين: دم‌گوتری: (فلان رصين
 بجاحتك): فلان‌که‌س شیای نه‌وه‌یه
 پیداو یستییبه‌کانت جی‌به‌جی بکات.
 رصين الجوف: ناوسک هی‌شاو.
 الْمِرْصَنُ: ناسنیکه‌ گهرم دم‌کری و ولاخی
 بی داخ دم‌کری ۵ (ك: مراصين).
 رصاه رصوا: جی‌گیری کردو
 چه‌سپاندی و جوان دایمه‌زrand.
 أرصى بالمكان: به‌و شوینمه‌وه نووساو
 به‌جی نه‌هیش.
 وَصَبَ الْمَطَرُ رَضْبًا: باران دایکردو لا‌هاوی
 لی هه‌ئسا.
 رَضَبَ الرِّيقُ: لیکی چاند، ناوی دهمی هاته
 خوارو هه‌لی ملیست.
 تَرَضَبَ الرِّيقُ: تفی هه‌ئلیست.
 الرَّاضِبُ: جۆره‌ سیدرو بۆنیکی خوشه.
 الرُّضَابُ: تَضو لیک ۵ یان تفی
 هه‌ئلیساو ۵ رنکی راوی هه‌نگوین
 ۵ شه‌ونم که‌دم‌که‌ویته‌ سه‌ردارو
 روه‌ک ۵ ته‌رزه ۵ میسکی وردو هارپاو
 ۵ کلۆ شه‌کر ۵ گوارا، دم‌گوتری: (ماء

دا خوارد ۵ دایه دمست دایه نیک
شیری بداتی.

راضع الطفل: منداله که شیری دایکی
دمخواردو دایکه که ش سکی هه بوو.
إرضعها: به مانا (رضعها) دئ،
دمشگوترئ: (إرضع الثدي أو
الضرع).

إرضعت العنز: بزنه که شیری خوئی
خواردموه.

تراضعاً: دوو منداله که به یه که وه
شیریان خوارد.

استرضع الولد: داوای کرد شیر دمریک
بو منداله که ی به پیدایکری.

استرضع المرأة المولود: منداله که داوای
کرد نافرته که شیری بداتی.

الراضع: سوالکهر ۵ خوپیرو هه تیو
مچه ۵ خاومن شیر که دمکاته میردی
ژنه شیر دهرمه که.

الراضعة: میینه ی (الراضع) ۵ ددانی
پیشه وهی مندال که بو شیر مزین
پشتیان پی دهبه ستئ، یان نهو
ددانانه ی له ماوه ی شیر خواردن دا
دمکه مون.

الرضاع: دمگوترئ: (بینهما رضاع اللبن)
برای شیری به کترن.

الرضاعة: شیر خواردن، شیر پیدان.
الرضع: پوره ههنگ یان ههنگی
بچکۆله.

المريضة: همرشتیک ببیته هوئی
عمره فکردن و جهسته ی ناده میزاد
گهرم دابیتئ له خواردن و خواردنه وه
۵ ماستی ترش، دۆی ترش.
المريضة: به مانا (الرض) دئ ۵ ماست و
دۆی ترش، که عمره ق به نینسان بکا.
وضع رضاعة: خو خراب بوو ناکهس
به چه بوو.

وضع أمه رضعاً ورضاعة ورضاعاً: گوئی
مه مکی دایکی مزئی و شیری خوارد،
دمشگوترئ: (رضع الثدي)،
دمشگوترئ: (هو يرضع الدنيا
ويذمها): بهرو بومی دونیا دمخواو
زه می دمکا.

رضعها رضعاً: به مانا (رضعها) دئ ۵
(هو رضع وهي ربعة).

وضع رضاعة: خو خراب بوون دمگوترئ:
(لؤم ورضع): بو که سیک گوانی
نازه له که بمزئ نه که بیدوشئ
مزینه که شئ له ترسی نهو میه
نهو که کوو خه لکی گوپیان لی بیو
داوای شیری لی بکه ن.

أرضعت الأم: دایکه که مندالی هه بوو
شیری دمدایه.

أرضع الولد: منداله که ی والی کرد
شیرمه بخوا.

راضعه مراضعة ورضاعاً: شیری له که ل

الرُّضْعُ: درهختیکه خوشتر هیزی
لهگه لاکه بهتی.

الرُّضْعَةُ: بهمانا (الرُّضْعَةُ) دئ،
دهگوترئ: (شاة رضوعة).

الرُّضِيعُ: بهمانا (الرَّاضِعُ) دئ، دهگوترئ:
(فلان رضیعی): فلانکس برای
شیرمه.

الرِّضْعَةُ: نامیریکه منداډ شیرئ لئ
دهخوا (مه مهی شیر).

رَضَفَ رَضْفًا: لهسر بهردی سورکراوه
برژاندئ، کولاندی، گهرمی کرد،
پیئ گه یاند ۵ لهسر بهردی
سورکراوه داخی کرد.

رَضَفَ الرَّسَادَةَ: سهرین و پشتیه کهی دوو
لؤ هینایه وه.

رَضْفُهُ: بهمانا (رَضْفُهُ) دئ، دهگوترئ:
(رَضْفُهُ): واته رقی هه لساند تاوا
لئ کرد دهگوت لهسر بهردی
گهرم و سورموه بووه.

الرُّضْفَةُ: بهردی سورموه بوو گهرم کراو
بهناگر ۵ دهگوترئ: (هر علی
الرُّضْفِ): نهو دهلی لهسر بهردی
سوورموه بووه ۵ حه جینی نیهو
ههنا نادا ۵ یان به لایه کی هیند
گه وره به به لاو ناخوشیه کانی
لهو هپشی له بیر بردنه وه ۵ همروا
بهز که کهوته سهر بهردی گهرم

دهتویته وهو گهرمیه کهی سارد
دهکاته وه ۵ ئیسقانی قاوغه نهژنو.

الرِّضَافَةُ: بهردی گهرم و سورموه بوو
کهنازه لی پی داخ بکری.

أَرْضَكَ عَيْنِيهِ: چاوی قوچاندو
کردنیه وه.

رَضَمَ رَضْمًا وَرَضْمَانًا: قونگران بوو،
بهته مبه لی ههنگاوی هه ئینان و
ههنگاومکانی کورت هاویشن.

رَضَمَ بِالْمَكَانِ رَضْمًا وَرَضْمًا: لهوشوینه
جیگیر بوو.

رَضَمَ الْبَعِيرُ وَخَوَهُ بِنَفْسِهِ: خوشترمه یان
شتیکی تر خوی دابهزموی داو لئ
پالکهوت.

رَضَمَ الْبَيْتَ: خانوکه کی به بهردی سپی
بنیات نا، دهگوترئ: (رَضَمَ عَلَيْهِ
الْحَجَرُ): بهردی لهسر که له که
کردن.

رَضَمَ الْمَتَاعَ: کالاکه ی ریزگردن و لهسهریه ک
هه لی چنی.

رَضَمَ الْأَرْضَ: زهوییه کهی گیللا بو
کشتوکال.

ارْتَضَمَ الشَّيْءُ: شته که هه نندیکی چوووه
پال هه نندیکی و چهسپ بوو ۵ تیک
ترنجا ۵ شکاو کهرت کهرت بوو.

الرُّضَامُ: دهگوترئ: (رَضَامٌ مِنْ نَبْتٍ):
که مییک له پروهک و گیاوگژ.

الرَّضْمُ: بهردی سپی ۵ یان تاشه بهردی
گهوره که هندیکیان کهوتبته سمر
هندیکیان.

الرَّضْمَةُ: بهرد، یان گاشه بهردی گهوره
۵ (ك: رَضَمَ، رِضَامٌ).

الرَّضْمَةُ: بهمانا (الرَّضْمَةُ) دئ.

المرضوم: دگوترئ: (برذون مرضوم
العصب): ولاخیکی ناهمه نه،
پهگهگانی جهستهی سواری پهکتر
بوون رؤینی بوناگری.

رَضْنُهُ رَضْنًا: هندیکی خسته پال
هندیکی تری ۵ یان ریزی کردو
هملی چنی.

رضاء رَضَوُا: زور تر لی رازی بوو،
دگوترئ: (راضانی فَرَضُوهُ):
لهکاتی لیک رازی بوون دا بهسمر یا
زال بووم.

رَضِيَهُ رِضًا وعنه وعليه رَضًا ورضاء
ورضوانًا: هملی بزاردو بی رازی
بوو، بهسندی کرد، دگوترئ:
(رضیه له): بهشایهنی زانی بوئهو
کاره.

أرضاء: وای لی کرد رازی ببی،
دگوترئ: (أرضيته عني): وام لی
کرد لیم رازی بی.

راضاء مراضاء ورضاء: هاوړابوو
لهگهلیاو رازی کرد ۵ پیشرکیان
کرد لهرازی کردنی پهکتر دا.

إرضاء: بهمانا (رَضِيَهُ) دئ، دگوترئ:

(إرضاء لصحبه): هملی بزارد بو

هاوړپیهتی ۵ بهشیاوی زانی بو
هاوړپیهتی.

تراضيا: هاوړابوون، بهمهکتر رازی
بوون.

تَرْضَاه: هملی بهدهستهتهنانی
رمزاهمنندی نهوی دا، یان
بهناپههتی و زهحمهت رازی بوو.

استرضاء: هملی رمزاهمنندی نهوی دا ۵
داوای لی کرد رازی بکا.

الرِّضَا: رمزاهمنندی.

الرِّضَاءُ: بهمانا (الرِّضَا) دئ.

الرَّضِي: فرمانبهردارو ملکهج.

رَطَأَهُ رَطْنًا: شتیکی خسته نهستوی
کهپی ناخوښ بوو.

رَطَيْنَ رَطًّا: نهحمهقو گیل بوو.

استرطًا: نهحمهق بوو ۵

استرطًا فلاتًا: فلانکهسی نهحمهقو
خوږی کرد.

رَطَبَ السَّرُّ رَطْبًا: خورماکه پیگهی ۵

تامی لهبر سیلهپیوه گؤړا بو
شیرینی.

رَطَبَ الدَّابَّةُ: ولاخهکه خورمای گهپیوی
خوارد.

رَطَبَ فُلَانًا: خورمای شیرین و تهر و تازهی
دهرخواردی فلان دا.

رَطَبَ رَطْبَةً وَرَطَابَةً: شینی هیناپهوه، تهر

بوو، پاراو بوو، دمگوترئ: (لساني رطب
بذكرك): زوبانم پاراوه په يادی تۆ.
رَطَبٌ فُلَانٌ رَطْبًا: فلانكس شهوی لای بوو
له راستو جهوت راینواندو
درکاندی.
رَطَبٌ رَطْبَةٌ ورطابَةٌ: به مانا (رَطَبٌ دئ)،
نهرمو نیان بوو.
رَطَبٌ الهواء رَطْبَةٌ: هموا بوخاری زور بوو.
رَطَبٌ البُسْرُ: خورماکه گهییو شیرین بوو.
الرَّطَبُ البُسْرُ: خورماکه بوو به روتاب،
یان تمړیو شیرینی تیکهوت.
الرَّطَبُ فُلَانٌ: فلانكس خورمای گهییو
تازمی زور بوو ۵ خورماکه بوو به
روتاب، یان تمړیو شیرینی
تیکهوت.
الرَّطَبُ النَّخْلُ: درمختی خورماکه
خورماکانی پینگهییو شیرین بوو ۵
خورماکه بوو به روتاب، یان تمړیو
شیرینی تیکهوت ۵
الرَّطَبُ الأرضُ: زمویپه که خورمای
روتابی زور بوو یان ههیبوو.
الرَّطَبُ الثَّوْبُ وغیره: کراسه کهی
تمړکرد.
رَطَبٌ البُسْرُ: به مانا (ارطب) دئ.
الرَّطَبُ الشَّيْءُ: شته کهی تمړکرد.
الرَّطَبُ فُلَانًا: خورمای روتابی
دمرخواردی فلان دا.

تَرَطَّبَ: تمړیوو، دمشگوترئ: (تَرَطَّبَ
لساني بذكرك): زوبانم په يادی تۆ
پاراو بوو.
الرَّطَبُ: نهرمو نیان ۵ تمړ، پیچمهوانهی
وشك، دمگوترئ: (غلام رطب):
کورپنکه نازو نوزی ژنانه دمکا ۵
همرو ناوه بۆ همرشتیک بهئاو
تمړیکړئ ۵ همموو شوپړکیکی تمړ.
الرَّطَبُ: لهومړگای سهوزو دارستاناوی ۵
بهشیک لهو جوړه لهومړگایهی
بهگیاو گزو درمختی سهوز خوئی
دمنوینئ.
الرَّطَبُ: خورمای گهییو پيش شهوی
وشك بیتمهوه ۵ (ك: أرطاب، رطاب).
الرَّطْبَةُ: میینهی (الرَّطَب) ۵ (جاری.
رطبة): کهنیزمکی نهرمو نۆل یان
بی پدهوش ۵ همر روهکیک بهتمړی
بخوړئ.
الرَّطِيبُ: (غصن رطب وریش رطب):
لقی درمخت کهزور تمړو شک بی ۵
پمړو پۆلی نهرمو نیان.
الرَّطْبَةُ: دمشگوترئ: (بئر رطبة) بیرنیک
کهلهناو بیرمکانی تردا ناومکهی
شیرین بی.
الرَّطْرَاطُ: ناوی بهرماوهی خوشتر
لهبنکی جهوزدا.
رَطْسَهُ رُطْسًا: شه بلاغهی لی دا.

اَرْطُسْتُ عَلَيْهِ الْجَارَةَ: بەردی لەسەر
هەلچنی.

اَرْطُ: ئەحمەق و گیل بوو ۵ ماخولانی
تێکەوت و هاواری کرد، هەراو
هۆریای نایەوه.

اَرْطُ فِي مَقْعَدِهِ: زۆر مایەموو ئەوشوینە
جێ نەهێشت.

الرَّطِيطُ: کەسیک بەکوێتە هەلبەزو
دابەزو هات و هاوارکردن ۵ گیلی و
ئەحمەقی ۵ (ك: رِطَاط، رَطَاطِط).

وَقَلَّ رَطْلًا: بازى دا.

وَقَلَّ الشَّيْءُ: بەدەست هەلى سەنگاند
بزانى کیشى چەندە.

ارطل فلان: فلانکەس منداڵێکی
زەمعیو لاوازو نەکاملی بوو ۵ شلو
شیواو بوو ۵ گوێچکەکانی
شۆربوونەوه.

راطْلُهُ: بەکیشی ریطل کالاکەى پێ
فرۆشت.

رَطْلُ الشَّعْرِ: قزمکانى بەرپۆن
چەورکردو نەرمى کردن ۵ قزمکانى
هەلدايەوه ۵ دایهینان و شوپى
کردنەوه.

اسْتَرَطْلُهُ: داواى لى کرد بەکیشى ریطل
شتى پێ بفرۆشى.

الرَّطْلُ: کیشیکە شتى پێ دەپێورێ یان
دەکیشێ ۵ بەگوێرەى دابو

نەریتى ولاتەکان دەگوێرێ ۵ بۆنە
لە میصر ۱۲ ئۆقیەیه، ئۆقیەش
ومزنى دوانزە دیرەمە ۵ نەرمو
نیان ۵ هەرشتیک مەیلەو نەرمو
شك بى ۵ پیری زەعیفو رەق ۵
مندالی باریکی بالا بەرز ۵ ئەحمەق
۵ (ك: ارطال).

رَطْمُهُ رَطْمًا: قورپوی کرد لەقورپی
هەلکێشا ۵ لەقورپی و مردا،
دەگوتری: (رَطْمُهُ فِي الْوَحْلِ):
خستیه ناو قورپووه ۵ (رَطْمُهُ فِي
الْأَمْرِ): خستیه ناو کیشەپەکەوه زۆر
زەحمەتە لى رزگار بى ۵ بەندى
کرد، گیرى پێ خوارد.

رَطِمَ رَطْمًا: ئەوهى لەناو سکی دا بوو
گیرى خوارد ۵ قەبز بوو.
ارْطَمَ: بێجنگ بوو.

إِرْطَمَ: کەوتە ناو قورپووه، لەقور
چەقی.

إِرْطَمَ الشَّيْءُ: شتەکە قەرمبانغ بوو ۵
کەوتە سەریەک.

إِرْطَمَ فِيهِ: کەوت و تێکیهوه هاویشت و
نەیزانى چى بکا.

تَرَطَمَ: کەوتە سەریەک.

تَرَطَمَ السِّلْعَ: قەبزی کرد، گوی گیرا،
میزی گیرا.

الرَّاطِمُ: تاپەتمەندى شت.

الرُّطَامُ: گریوونی خُوراک له‌گه‌دهی
حوشتر دا، واته: حوشترمه‌که یان
هەر نازه‌لێکی تر که پیسای
بۆنه‌گری.

الرُّطْمَةُ: نه‌و چورت‌ه‌و کێشه‌یه‌ی تێی
ده‌که‌وێ، ده‌گوترێ: (وقع في رُطْمَةٍ):
که‌وتۆته‌ کێشه‌یه‌که‌وه‌ نه‌مسهرمه‌و
سه‌ری نازانی‌و هه‌رچه‌نده‌ ده‌کا
لێی رزگار نابێ.

الرُّطْمُ: نه‌حه‌مه‌قو گێل ە نافرمتێک
وانیکی به‌ئیسقان گه‌رابێ.

الرُّطُومَةُ: به‌مانا (الرُّطْمَةُ) دێ.

وَطْنُ الْأَعْجَمِي رطانة: کابرای ناعه‌رمب
به‌لۆغه‌ت و زمانی خۆی قسه‌ی کرد.
وَطْنُ فُلان: کابرا به‌زمانی ناعه‌رمب
قسه‌ی کرد.

وَطْنُ لَه رَطْنًا وِ رطانة: به‌زوبانی‌ک دوا،
که‌س لێی حالی نه‌بوو.

رَاطَنُهُ مَراطَنَةٌ وِ رطاناً: به‌زمانی
ناعه‌رمب قسه‌ی له‌گه‌ل کرد.

الرُّطَانَةُ: ناخاوتن به‌زمانی بی‌گانه‌و
ناعه‌رمب، ده‌گوترێ: (كَلَمَهُ
بِالرُّطَانَةِ): قسه‌ی له‌گه‌ل دا کرد
به‌زمانی عه‌جه‌می یان به‌زمانی‌ک
زۆربه‌ی خه‌ڵکه‌که‌ لێی حالی
نه‌دمبوو.

الرُّطَانَةُ: حوشتری زۆر له‌گه‌ل خاو‌ه‌نو
مانه‌ کۆچه‌ریه‌کان.

أَرُطْتُ الْأَرْضَ: زه‌وییه‌که‌ ڕوکه‌ی
ئه‌مرتای لێ ڕوا؛ گه‌یه‌که‌ بۆ
ده‌با‌گ‌کردن به‌گاردێ.

وَعَبَ رُغْبًا: ترساو لێوه‌ی په‌که‌وت.

وَعَبَ الرادِي: شیوه‌که‌ په‌ڕیو له‌ئاو.

وَعَبَ الحَمَامَةَ: کۆترمه‌که‌ ده‌نگی به‌رز

کرده‌وه‌و شوێی لێ هه‌لکێشا،

ده‌گوترێ: (رَعَبَتْ في صوتها).

وَعَبَ فُلانًا: فلانکه‌سی ترساند ە هه‌ر شه‌ی

لێ کرد.

وَعَبَ السَّنامَ: دوگه‌که‌ی په‌ری.

وَعَبَ الخَوْضَ: چه‌وزه‌که‌ی په‌رکرد.

وَعَبَ السَّهمَ: شوێنی سه‌رمه‌ترمه‌کانی

شکاند.

رَعَبَتْ الحَمَامَةُ ترعيبًا: به‌مانا (رعبت)

دێ.

وَعَبَ فُلانًا: فلانکه‌سی ترساند.

وَعَبَ السَّهمَ: شوێنی سه‌رمه‌ترمه‌کانی چاک

کرده‌وه‌.

إِرْعَبَ: ترسا.

الأرْعَبَ: گورت.

الرَّاعِبِيُّ: جۆره‌ کۆترێکه‌ زۆر به‌ده‌نگی

به‌رز ده‌خوێنێ، ده‌گوترێ: (حمامة

راعبية).

الرُّعْبُ: هه‌ر شه‌ی ە جۆره‌ سه‌جعیکی

زمانی عه‌رمه‌بییه‌.

الرُّعْبُ مِنَ السَّهم: نه‌و شوێنه‌یه‌

سه‌رمه‌ترمه‌کانی تی‌وه‌ ده‌چن.

الرَّعِيبُ: دمگوترى: (هو رعيب العين):
چاو ترساوه ۵ بۆهمرشتىك بېروانى
لىى دمترسى ۵ دوگى خوشتر
كەشىتال شىتال كرابى ۵ قەلەوئىك
كەچەمورى لىى بچۆرپتموه (سنام
رعيب) پتمو، گۆشتن ۵ كورته بالا.

الترعابة: زۇر ترسنوك.

الترعية: پارچه دووگى خوشتر ۵ (ك:
ترعيب، تراعيب).

المرعبة: شوپنى ترس ۵ بازو ھەلمەت
بردنى ترسناك ۵ ومكوو نەوھ
بەنەخاقل يەككىك پەلامارت بداو
لىى بترسى.

رَعَبَبُ: قەلەو بوو واى لىى ھات رۇنى
لىى دمتكا.

الرُعْبَبُ: سەرمتاى دمرکەوتنى خورما.
الرُعْبُوبُ: زمعيفو ترسنوك ۵ سوک و
چەپلەر ۵ ئافرمى تازە پىنگەپشتوى
بالا بەرزى گۆشتن و نەرم و نۆل ۵
يان ئافرمى سېى پىستى جوان و
نەرم و نۆل ۵ (ك: رعاييب).

الرُعِيبُ مِنَ النِّسَاءِ: بەمانا
(الرُعُوب) دى ۵ (ك: رعاييب).

رَعَبَلُ: ئافرمى سمر رەق و ئەحمەق.
رَعَبَلُ الشَّيْئِ: شتەكەى پارچە پارچە
کرد، شېرو ونجېرو ونجېرى گرد ۵
لەحمەدېت دا ھاتووه: (إِنَّ أَهْلَ يَمَامَةِ،

رَعَبَلُوا فسطاط خالد بالسيف)،
دمگوترى: (رَعَبَلُ اللَّحْمِ):
گۆشتەكەى كوتكوت کرد بۆ ئەوھى
زوو بېرۇى.

تَرَعَبَلُ: پارچە پارچە بوو ۵ كوتكوت
بوو.

الرُّعْبَلُ: ئافرمى دمنگو دۆرە ناخۆشو
ئەحمەق، ئەو ئافرمى پۇشاكى
زېرو ئاشىرىن دېپۇش ۵ زىندەمورى
قەبارە زل و گەورە، دمگوترى: (جمل
رعل).

الرُّعْبَلَةُ: گىزەلوکەو خوارو خىچ،
دمگوترى: (ريح رعبلة): بايەكى
نارپىك و پىك و گىزەلوکە ئاسايە.

الرُّعْبُولَةُ: پارچە قوماشى دپا،
دمگوترى: (ثوب رعابيل): كراسىكى
شېرو وېرو دپاوه.

رَعَتِ الْعَنْزُ أَوْ الشَّاءُ رَعَاءً: دمورو بەرى
سېى واشەيە، بزنەكە يان مەرکە
لبۇز بەلەكە.

رَعَتِ الْحَيَّةُ فَلَانًا: مارکە فلانى گەست،
كەمىك پىئومى دا.

رَعَتِ الْعَنْزُ أَوْ الشَّاءُ رَعَاءً: بەمانا
(رَعَتِ) دى ۵ (هو أرعت وهي
رعاء).

رَعَتْهَا: گوارەى لەگوئى کرد، ملەوانكەى
لەمل کرد.

أَرَعَدَ: بهمانا (رَعَدَ) دئ.

أَرَعَدَ لَهُ: ههږهشهی لی کرد ۵ ترس و
دلته کوتهی توش هات ۵ گوئی
له گۆلهی ههږ بوو.

أَرَعَدَتِ الْمَرَأَةُ: بهمانا (رَعَدَت) دئ.

أَرَعَدَ فَلَانٌ: فلان زور ئیلحاحی کرد
له سوانکردن و هرسیاردا ۵

أَرَعَدَ فَلَانًا: وای کرد فلان بهمرزی.

أَرَعَدَ فَلَانٌ: فلان جهستهی وشهقه
تۆله کهوت و هه موو گیانی لهمرزی.

أَرَعَدَتِ فَرَائِصُهُ عِنْدَ الْفَزَعِ: هه موو
ماسولکهو جومزگانانی کهوتنه
لهمرزه، له ترسا.

أَرَعَدَ: کهوته لهمرزو شهقه تۆله.

تَرَعَّدَ: بهمانا (أَرَعَدَ) دئ ۵
لهقه ئه و بیان جهستهی لهمری لیوه
دئ.

الرَّاعِدُ: ههږی بروسکاوی ۵ (ذات
الرواعد): بهلاو کارهسات.

الرَّعْدُ: دمگیکی گهږهیه بهیدا دمبی
دوای بروسکهو جهخماخه،
دمگوتری: (جاء بذات الرَّعْدِ
وَالصَّلِيلِ): شهرو بهلاو کارهساتی
هینا.

الرَّعْدَةُ: ههله مرزینی جهستهیه
له ترسان یان بههوی تاوو لهمرزهوه،
یان هۆکاری تر.

الرَّعَادُ: ههږیک زور بروسکه بهاوی ۵

الرَّعْتُ: گواره یان ههږشتیک بو
جوانکردن و رازاندنهوه بهخودا
بکری ۵ وکوهو گوارهو ملهوانکهو
گیزو گونکه ۵ گۆشته زیادهیه که
بهسهر سهری ههندی بالندموهیه
یان بهسهر دمندوکیهوتی.

الرَّعُوَّةُ: ئهو بهردهی لهسهر لیواری
بهر دادمنری و ناو هه ئکیش لهسهری
رادموستی.

رَهْثُ الرِّمَانِ: گولکه همنار.

رَعَجَ الْبَرْقُ رَعَجًا: ههږه بروسکه که
پېچاو پېچی کردو پرتسهوو
بریسکه کهی زور مایهوه.

رَعَجَ فَلَانًا: فلانکهسی دموله مهند کرد.
رَعَجَ: زور بوو.

أَرَعَجَ الْبَرْقُ رَعْوَةً: بهمانا (رَعَجَ) دئ.

أَرَعَجَ فَلَانٌ: فلان دموله مهند بوو.
أَرَعَجَ: بهمانا (رَعَجَ) دئ ۵ کهوته
پهله قازمو لهمرزین و ماخولانی
پیکموت.

أَرْتَعَجَ الْوَادِي: شیوکه ههږوو.

الرَّعْجُ: مهرو بزنی زور.

رَعَدَ السَّحَابُ رَعْدًا وَرَعْدًا: ههږه که
گولاندی و بارانی باراند،
دمگوتری: (ههږهشهی لی کرد).

رَعَدَتِ الْمَرَأَةُ: ناهرمته که خوی
رازاندهوه و خوی جوانکرد.
رَعَدَ رَعْدًا: لهمرزین و ماخولانی تی کهموت.

رَعْرَعَ اللهُ الْغَلَامُ: خودا نهو کورِه لاوهی
بهدی هیئاوه.

رَعْرَعَ الدَّابَّةُ: سواری ولاحهکه بوو
بوئنهوهی رای بیئی ۵

تَرَعْرَعَ: دمگوتری: (تَرَعْرَعَ الصَّبِيُّ)
مندالهکه جولاپهوه، گهشهی کردو
پیگهپی جهستهی رَیْک و پَیْک
وهستا ۵ یان خهریکه لهتهمهنی
دهساله تیدهپهپی، یان تیپهپی.

ترعرعت الأسنان: ددانی وشهقهتوله
کهوتن.

تَرَعْرَعَ الْمَاءُ أَوْ السَّرَابُ: ناوکه یان
تراویکه مؤنجاوی دایهوهو لهپیش
چاو بریسکهی داو شوقی لی
دمرکهوت.

الرَّعْرَاعُ: گهنجی جهسته جوان و رَیْک و
پَیْک ۵ هغهوازی دریز ۵ ترسنوک.
الرَّعْرَعُ: گهنجی رَیْک و پَیْک و جوان ۵
ترسنوک.

الرَّعْرَعُ: بهمانا (الرَّعْرَع) دئی.

رَاعَزَ: وِیْک هاتهوه.

رَاعَزَ فَلَانًا: سهر زهنشتی فلانی کرد.

الرَّعْرَعُ: گهنده مؤو توکه وردهی ژیر
خوری موی مهرو بزن.

الرَّعْرَعَاءُ: بهمانا (الرَّعْرَعُ) دئی.

الرَّعْرَعُ: بهمانا (الرَّعْرَعُ) دئی.

الرَّعْرَعِي: بهمانا (الرَّعْرَعُ) دئی.

الرَّعْرَعُ: دمگوتری: (رَوْبُ مَرَعَرُ):

کهسیک زور بلئو چهقه جهناو بی ۵
جوره ماسیهکه همرکاتی نادهمیزاد
دهستی لی بدا دهستی دهکهوئته
لهرزین تا ماسیهکه زیندو بی نهو
لهرزین بهردهوام دهبی، نهو جوره
ماسیه لهروبارمکانی کیشومری
نهفریقادا بهتایبهتی روبرای نیل دا
زوره ۵ تاکهکهی (رعادة).

الرَّعَادَةُ: میینهی (الرَّعَادَةُ)، دمگوتری:
(سحابة رعادة): همروا بهمانا زور
بلئو چهقه جهناو دئی، دمگوتری:
(رجل رعادة).

رَعْدًا: زوری پرسیار کرد ئیلحاحی
کرد لهسوالکردن دا.

تَرَعَّدَ: لهرزدايگرتو جهستهی
وشهقهتوله کهوت.

تَرَعَّدَ الشَّيْءُ: شتهکه راتلهقاو کهوته
ههزان.

الرَّعْدِيدُ: کهسیک لهکاتی شهرو
پیکدادان دا بلهرزیو جهستهی
وشهقه توله بکهوئ ۵ نافرمتی
نهرمو شل کهلهبهر نهرمو شلی
گوشتی جهستهی لهرمی لیوه دئی ۵
رومکی نهرمو شلک ۵ (ک: رعادید).

الرَّعْدِيدَةُ: بهمانا (الرَّعْدِيد) دئی، ج
پیابوی چ زن ۵ (ک: رعادید).

رَعْرَعَ الشَّيْءُ: شتهکهی راوشاند ههلی
تهکاند.

قوماشېڭكه لهگنده موو توكه نهرمه
مهرو بزن دروستكراوه.

وَعَسَى رَعْسًا وَرَعْسَانًا: جهسته ګوته
لهرزمو ههژان ۵ بههياوشى رويشت،
لهبهر ماندويى و بى هيژى به حال
ههنگاوى هه ټيټا ۵ سهرى بادا سهرى
راوهشانده بههوى زمعيفى، يان
خهوالويى يان بى نيشاتى.

أَرَعَسَهُ: وهلهرزى خست.
إِرْتَعَسَ: بهمانا (إِرْتَعَشَ) دى، واته
لهرزى و جهسته ۵ وشهقهتوله
ګهوت.

تَرَعَسَ: بهمانا (إِرْتَعَسَ) دى.
الرَّعْسُ: دمگوترى: (رُمَحٌ رَعَسٌ):
رمبىكى مهور مهوره ګهوى شه پؤل ددها.

الرَّعْسُ: دمگوترى: (هو رعوس):
سهرى خوى راناگري سهرى لوژه
لوژه ټي يان بههوى هه نوزموه يان
بى هيژى و ګه نيشاتى ۵ دمگوترى:
(ناقة رعوس): حوشترېځكه خيرا
خيرا قاچه ګانى هه لدهه ټيټه وه.

الرَّعْسُ: هيچ و پوچ و خويږى.
وَعَسَى رَعْسًا: هه لهرزى ليوه لهرى
پېځهوت، جهسته ۵ وشهقهتوله
هات.

رَعَسَ رَعْسًا: بهمانا (رَعَشَ) دى.

رَعَسَ: توشى ليوه لهره و لهرزين بووه.

أَرَعَشَهُ: وای ليکرد بلسهرزى و
وشهقهتوله بکهوى، دمگوترى:
(أَرَعَشْتُ يداه): دهستى لهرزوك
بوون.

رَعَشَهُ: بهمانا (أَرَعَشَهُ) دى.

إِرْتَعَشَ: بهمانا (رَعَشَ) دى.

الرَّعْشُ: هه لهرزين ۵ لهرزوك بيه ګه
بههوى نه خوشييه وه توشى
ناده ميزاد دهبى و خوى بؤ زهوت
ناگري حه جمينى نابى ۵
نه خوشييه ګى دهمارى و نه عصابه
يان ميگرو بيه توشى مهر دهبى.

الرَّعْشِيُّ: (الشَّلَّ الرَّعْشِيُّ):
نه خوشييه بههوى مهوره ماسولكه ګان
زمعيف و رهق دهبى جهسته توشى
لهرزى دهبى ۵ همروا ماسولكه ګان
نازاريان دهبى و ناده ميزاد ګه توشى
توره بون و رارايى دما.

الرَّعْشُ: ترسنوك له شه ږدا،
له مالبه خشين دا ۵ (ظليم رَعَشُ):
شتور مورغيكى مل دريژه، يان
خيرا پويه.

الرَّعْشَاءُ: دمگوترى: (دابة رعشاء):
ولاغي ګه سرکه لهبهر تهرده ماخى
خوى همر هه ټيټه زو دابه زيه ټي، يان
له ګاتى رويشتن لهبهر خوشپړهوى

وشمهقه تۆله هات ۵ خوار بۆۈمۈ
 دولاهاتهۈمۈ، دىگوتىرى: (ارْتَعَصَ
 البرق): هورە بروسكهكه پىچاۋپىچ
 لىمەعانى دا.

ارْتَعَصَ السَّعْرُ: نرخمكه بەرز بۆۈمۈ.
 ارْتَعَصَ الجُدْيُ: كارۋىلەكه لىتەپدەماخى
 دا ھەلبەزۈ دابەزى كردو بازى دا.

تَرَعَصَ: بەمانا (ارْتَعَصَ)دى.
 وَهَضَ رَغَضًا: بەمانا (رَعَصَ)دى، واتە
 خۇى راۋەشانىد لىرەزى و كەۋتە جىم
 جۆل.

أَرَعَضَهُ: بەمانا (رَعَضَهُ)دى.
 إِرْتَعَصَ: بەمانا (رَعَصَ)دى.
 وَهَضَ السُّهْمَ رَعْظًا: تىردانى بۆ تىرەكان
 دروست كرد ۵ كۈنۈكى لىتەرو
 كەۋانەكەدا دروست كرد بۆ ئىۋەى
 تىرەكانى لىۋە بختە سەر پى ۵ لى
 تىردانەكەى توند شەتەك دا.

أَرَعَضَهُ: شۈپن تىرى بۆ تىرو كەۋانەكە
 دروست كرد.

أَرَعَضَ فَلَانًا عَنِ الْأَمْرِ: فلانكەسى
 لىكارمكە داپرى.

رَعَضَهُ: ۋەجىم جۆلى خست، دىگوتىرى:
 (رَعَضَ الْأَصْبَعُ): قامكەكانى جۈلاندىن
 بۆئەۋەى بزانى كاميان ئىش ناك.

رَعَضَ الرِّقْدَ: سىنگەكەى لىفاندى بۆئەۋەى
 دىرى بەئىنى.

خۇى ھەمۈۋ جەستەى دىلەرتەۋە ۵
 مىل دىرۋ، تىز پەۋ ۵ (ك: رُغَشَ).
 الرُّعْشَةُ: لىرەزىن ۋ ھەستىردىن بەخۇشى
 پان ناخۇشى.

الرُّعْشَةُ: بەمانا (الرُّعْشَةُ)دى ۵
 خىراپى ۋ پەلەكردىن دىگوتىرى: (بە
 رُعْشَةً إِلَى لِقَاءِ الْعَدُوِّ).

الرِّعَيشُ: لىرەزۈك، شەپلە لى دراۋ.
 الْمُرْعَشُ: جۆرە كۆتۈرىكە بەزۆرى
 بەجەۋاۋە دىفېرى ۋ كەم ھەدا دىدا.
 الرِّعْشِيشُ: ترىسۈك ۵ ئىۋەكەسەى
 لىشەپدا لىترسان لىۋە لىرەى پى
 دىكەۋى ۵ (ك: رَعاشيش).

الرُّعْشَنُ: لىرەزۈك ۋ شەپلە لى دراۋ،
 دىگوتىرى: (جَمَلَ رُغْشَنَ):
 خۈشترىكى خۇشپەۋە لىكاتى
 رۈپۈشتىن دا لىرەى لىۋەدى ۵
 ترىسۈك ۋ نەۋىر.

وَهَضَ رَغَضًا: لىرەزى ۋ كەۋتە جىم ۋ جۆل ۋ
 ھەلبەزۈ دابەزۈ خۇراۋەشاندىن،
 دىگوتىرى: (رَعَصَ الْبَرْقُ):
 بروسكهكه پىچاۋ پىچى كرد ۵
 (رَعَصَ عَلَيْهِ جِلْدُهُ): پىستەكەى
 لىرەزىپەۋە.

وَهَضَ الشَّيْءُ: شتەكەى راۋەشانىد ھەلى
 تەكاند ۵ بۆلاى خۇى پى تەكاند.
 أَرَعَضَهُ: بەمانا (رَعَضَهُ)دى.
 إِرْتَعَصَ: ھەلبەزى، خۇى راۋەشانىد،

فلانكس هينا.

الأرعونة: گاشه بمرديكي گهورميه

لهسر بير دامنري، ئموكسهي ئاو

دمردهيني لهسري رادموستى ۵

يان بهردمكه لهبنكى بيرمكه دمبي

ئموكسهي بيرمكه پاك دمكاتوه

دهجيتيه سمرى، يان بهردمكه

لهبنكى بيرمكه دهمينيتهومو

لانايرى.

الراعف: لوت، يان نهرايى لوت ۵

لوتكهى شاخ ۵ رمب چونكه ئاميرى

خوين ريژيه، دمگوتري: (رماخ

رواعف).

الرعاف: خوينى پزاو لهلوت (خوينى

دمرهاو له لوت) ۵ بارانى زور.

الرعافى: بهخشندهو سهخي تهبيعهت،

كهسيك زور ببهخشي.

الرعوف: بارانى كه.

الرعيف: ههورى پيش ههورى

باراناوى.

المراعف: لوتو دمورو بهرى لوت،

دمگوتري: (ما احسن مراعى اقلامه

ومقاطرها): چهند دهمو ليوو لوتو

چاوى جوانن.

رعت الذاب رعتا رعتا رعتا:

ولاخهكه لهكاتى راگردن و غاردانى

دا ورگى دنگى ليومهات.

الرعاق: نهو دنگيه له ورگى ولاخ

ترعظ: بو موطاومعهى (رعظه) دى ۵

خوى لى بوارد ويستى خوى لى

رزگار بكا.

الرُعظ: نهو شوينهى تيرمكاني ليوه

دمخرينه سمرى بو هاويشتن.

رُع: رعا: دامركاو هيدي بووه.

الرُعاع من الناس: همرچى و پهرچى و

بى سمر و بهر.

الرُعاعة: كهسيك بى عمقل و هوش

بى.

رُعَفَ الشئ رُعُفا ورعافا: شتهكه رموان

بوو، پيش كهوت.

رُعَفَ فلان أو أنفه: خوين لهلوتى هاتهدمر

۵ خوينى لوتى بهر بوو.

رُعَفَ بفلان الباب: فلانكس لهناكاو

لهدمرگا كه چووه زوورموه.

رُعَفَ به: پيشى خست.

رُعَفَ السائر: پيش ريڤوارمكه كهوت.

أرُعَفَ الإناء: قاپهكهى پرکرد تاله همر

چوارلايهوه لى رزا.

ارُعِفَ: پيش كهوت و چووه پيش.

استرُعِفَ: بهمانا (ارُعِفَ) دى.

استرُعِفَ الشئ: شتهكهى داچوراندهو

دلۆپ دلۆپ ئاوى لى هينا،

دمگوتري: (استرُعِفَ الشخمة):

بهزمكهى تواندموه، دلۆپ دلۆپ

چهوريهكهى تكا.

استرُعِفَ فلاناً: خوينى لهلوتى

دمبیسری لهکاتی رویشتنی دا
(الرعیق): بهمانا (الرُعاق): دئ.

رُعْلَه رُعْلًا: شهقی کرد قهلاشتی، یان
درزمکهی زلترکرد.

وَعِلَ رُعْلًا وَرُعَالَةً: دریز بوو، شل بوو،
داچؤرا.

رَعِلَ رُعَالَةً: نهحمهقو گیل بوو عهقلی
تیک چوو ۵ دهگوترئ: (کلمه
إِذْذَذْتَ مَثَالَةً زَاذَكَ اللَّهُ رُعَالَةً) ۵ (هر
أرعلُ وهي رُعْلَاءُ).

أرُعِلَتِ العرسجةُ: گوینچکهی روهکهکه
دمرکهوت، دهگوترئ: گیایهکه سهری
دهرهینا.

أرُعِلَ الرَّجُلُ: زمبرئکی کوشندهی
ناپاستهی پیاوهکه کرد.

رُعِلَ الْكُرْمُ: دارمیوهکه تهرزهی
دمرکهوتن، توله ناسکهکانی هاتنه
دمر.

استرُعِلَ: لهگهل وهجبهی یهکهم چوو
دمر.

استرُعِلَتِ الماشيةُ: ناژهلهکان کؤمهل
کؤمهل بوون، دهگوترئ: (جاء
القوم مسرعين): خهلهکهکه وهجبه
وهجبه هاتن.

الأرعلُ: دهگوترئ: (ثرب أرعلُ):

پوشاکیکى دریزه شور بؤتهوه، یان
قهراخهکانی شوربونهوه ۵ (عُشِبَ

أرُعِلَ): گیایهکه دریزبووه تاوای لی
هاتووو چؤماوتهوه ۵ (ضرب
أرُعِلَ): زمبرئکه گؤشتی برپوهو
گؤشتهکه شوربؤتهوه ۵ (غلام
أرُعِلَ): کورپئکه سوننهت نهکراوه.

الرَاعِلُ: جؤره خورمایهکه، یان جؤری
باشیهتی.

الرُعَالُ: نهو شتهی له لوت دپته دمر.

الرَّعْلُ: لوتکهی کیو ۵ پؤشاکى
نادهمیزاد، دهگوترئ: (مرَّجَرَ رَعْلَهُ):
رؤپشت پؤشاکهکهی بهدوخوی دا
پادهمکیشا ۵ پشتی گوینچکهی ناژهل
کهههلبدرئ.

الرُعْلُ: توله میوی ناسک ۵ سهره
تهرزهی میو.

الرُعْلَاءُ: مهری گوینچکه ههلبدراو، یان
گوینچکه دریز.

الرُعْلَةُ: کؤمهلیکی کهم که له

پیشهوهی کؤمهلی زؤر دهرؤن ۵
شوتورمورغ ۵ مال و منداال یان
خیزانی زؤر، دهگوترئ: (ترك رعدة
وترك عيالا رعدة) ۵ پیستی
گوینچکهی ولاخ ههلبدهدرئ و
بهداوهی ههلبدهواسرئ ۵ درهختی
خورمای زؤر بهرز ۵ سهری چوکی
نیزینه.

الرُعْلَةُ: دمسکه ریخانهو شتی وا

كهله سمر سمر دادهنرى ۵ تهرزو توله
ميوى ناسك.

الرِّعْلَةُ: (أبو رِعلَة): كونهى گورگه.

الرُّعُولِي: (شواء رُعولي): چاك

نمبرزاو، كهمبرزاو، باش نهكولاو.

الرُّعِيلُ: كۆمهلى كه م لهپياوو له

نەسب، يان نهو كۆمهله كه مەى

پيش دمكهوى و دمبېته پيشهتاي

كۆمهلى زۆر، دمگوترى: (فلان من

الرَّعِيل الأول): فلانكەس

لهپيشنانى نهو تاقم و كۆمهلهيه ۵

(ك: رِعال وارعال).

الرِّعْلُ: شمشيرى برنده، دمگوترى:

(سيف مرْعَل).

وَعَمَ رَعْمًا ورُعَامًا: چلمى هاته خوار.

وَعَمَ المخاط: لهبەر كزى و لاوازی چلمى

شۆربۆتهوه.

وَعَمَ الشَّيْ رَعْمًا: چاودېرى شتهكهى كرد،

دمگوترى: (رَعَمَ الشمس): چاودېرى

ئاوايوونى خۆرى كرد.

وَعَمَ رَعَامَةً: بهمانا (رَعَمَ) دئ.

رَعْمَةٌ: چلمى نهوى سړى.

الرُّعَامُ: چاو تې برين و زۆر سهبركردن

لهكاتى چاودېرى كردنى دا.

الرُّعَامُ: چلم ۵ دمردېكيشه توشى لوت

دمبى و ناوى پيوه ناوہستى و

ههميشه چلمى دپته خوارهوه

نهخۆشيهكى سارييه توشى ولاخى

سمدار دمبى و لهووه بو ئادهميزاد

دمگويزر يتهوهوه كوشندهيهو

دميكوزى.

الرِّعْمُ: بهزو پيو ۵ (ك: رُعوم، أرقام) ۵

(أَم رِغَم): كونهى كهمتياره.

الرُّعُومُ: زۆر كزو لاواز ۵ يان كهسيك

توشى نهخۆشى نهوه بووبى لوتى

چلمى پيومنهوہستى و ههميشه

چلمى شۆر بوبېتهوه.

وَعَنَ رُعُونَةً: قسهى ناشيرينى كردن.

رَعَنَتِ الشَّمْسُ فلاناً رَعْنًا: خۆر

لهسمرى فلانكهسى داو ميشكى نازار

دا ۵ جهستهى شلو شيواووبو بئ

هۆشى بهسمر دا هات.

وَعِنَ رَعْنًا: بهمانا (رَعَنَ) دئ.

رُعِنَ: بئ هۆش بوو لههۆش خۆى چوو.

الأرْعَنُ: قسه ترن ۵ دهم و لهفظ

ناشيرين ۵ (جيش أَرعن): سوپاى

زۆرو خاوەن كهمرستهى شهر، يان

سوپابهك لهبەر زۆرى بئ شمارى

دهلى دهرپايه و تيكهوه دهاوى ۵

(جبل أَرعن): كيوتكه لوتكهى زۆرو

بهرزى هەن ۵ (رجل أَرعن): پياوى

لوت دريژه.

الرُّعْنُ: كاركردنى خۆر لهميشك و

نازاردانى ۵ لوتكه شاخى بهرز.

يان پٽويستی بمئاليك و ئالف نه بوو.
وعى الحيوان النبات: ئاژه له كه گياپه كه ي
خوارد.

وعى الشئ رعيأ ورعاية: پاريزگاري
شته كه ي كرد ۵ چاودېرى كرد.
ارعت الأرض: زمويپه كه له مومړي زور
بوو بهر و بومي زور بوو.

أرعى عليه: هيشتيه وه ۵ بهزمي
بياها ته وه ۵ گوڼي بـؤږا گرتن
دمگوتري: (فلان لايرعى الى قول
أحد): فلان گوڼ بؤقسه ي كه س
پانا گري.

وعى الماشية: ئاژه له كانى له مومړاندين.
وعى الله الماشية: خودا گياو گزي بؤ
ئاژه له كان پواند.
وعى فلاناً المكان: پوانو له مومړگاي بؤ نهو
شوينه دانا.

وعى فلاناً سمعه: گوڼي بؤ فلان گرتو
بمقسه ي كرد.

راعاه مراعاة ورعاء: مولا حه زه ي كرد،
چاودېرى كرد ۵ دمگوتري: (راعى
الأنمر): سهرنجي كارمكه ي داو
چاومړوانى سهرمنجامى بوو ۵
چاودېرى كردو هيشتيه وه ۵ همروا
به مانا له گهل له مومړان دئ،
دمگوتري: (راعى الجمل الحروف):
حوشترمكه له گهل كاوپرمكه له مومړا.

الرعاء: ميينه ي (الأرعن) ۵ جوړه
تريپه كه له ولاتى طائيف، سبييه و
بؤ له كانى دريژن (تري تايه ي) ۵
ناوڼكى شاري به صره يه.

الرعون: به هيژو توانا ۵ زور جمو
جول كمر (ماخولان تي كه وتوو).

الرعونية: لهزاراوى صوفيان دا
راوستان له بمردهم داخوازيپه كانى
نهفس.

وَعَا عَنْه رَعُوا ورعى: وازى ليه ينا، لى
نه بان بوو ۵

رَعَا فلاناً رَعُوا: لى توره بوو، ترپي
كرد، گيراپه وه.

ارعى عنه: به مانا (رعا) دئ.
الأرعانية: ئاژه لى پاشا كه هممويان
نيشانه كراونو له مومړگاي
تايه تبيان هميه.

الأرعة: نيري ناميري جوتكردن و
كيلان.

الرعاءى: حوشترىك له دمورو بهري
هؤبهو رشمال بله مومړى و
له هه وارگه و نيشينگه ي خيله كه
دوور نه كه وېته وه.

الرعاية: ئاژه لىك بله مومړنډى بؤ
پاشا يان بؤ فروستن و جه له بكاري.
رعت الماشية رعيأ ومرعى: ئاژه له كه
بؤخوى له مومړاو شوانى له گهل نه بوو

(رَوَاع).

راعية الشيب: سهرمتای پیری.

الرَّعَايَةُ: پیشه‌ی شوان.

الرَّعِيَّة: نیسمه‌ته بۆ رمعیه‌تبوون،

دمگوتری: (فلان من الرعوية

العثمانية).

الرَّعِي: دمگوتری: (رعياً لك): واته

خودا بتپاریزی.

الرَّعِي: لمومر، نهوشته‌ی نازمل دمیخوا.

الرَّعِيَّة: نهو حاله‌تو چۆنیه‌ته‌یه که

له لهومرکه‌وه دیاره یان چونیته‌ی

هه‌لس و کهوتی شوانه‌که‌یه،

دمگوتری: (هو حسن الرعية): او

(سئ الرعية) هه‌مروا به زمویه‌ک

دمگوتری که‌بهردی زوری تیندایی و

به‌گاسن و شتی وا نه‌کی‌لدری هه‌ نهو

گیاو گزی خودا له لهومرگادا

دمپروئنی.

الرَّعِيَّة: حه‌یوانی لهومرپاو،

کۆمه‌لگایه‌ک که‌پیاویک سهر و کاری

کاروباریان بکـاـو

بهرزموه‌ندییه‌کانیان بپاریزی هه‌

(ك: رعایا).

المراعاة: (مراعاة النظر): لهزاراوه‌ی

زانا‌یانی به‌دیج دا بریتییه‌ له

کۆکردنه‌وه‌ی شت له‌گه‌ل شتیکی

تری مونا‌سیب دا، وگه‌و بازارپو

راعی فلاتاً سَمَعَهُ: گوئی بۆ فلاتکه‌س

راگرت هه‌مروا دمگوتری: (هو

لايراعي اليه): نهو گوئی ناداته نهو.

إرتعت للماشية: به‌مانا (رَعَتْ) دئ.

تَرَعَّتِ الماشية: به‌مانا (رَعَتْ) دئ.

استرعاه الشيء: شته‌که‌ی پاراست،

پاریزگاری لی کرد، یان داوای لی

کرد چاودیری شته‌که‌ بکا هه‌

له‌په‌ندی پیشینان دا هاتوو: (من

اسرعى الذئب فقد ظلم): که‌سیک

گورگ بکا به‌شوانی مه‌ر سته‌مکاره.

الثَّرَاعِيَّة: که‌سیک پیشه‌ی خوی و

باوک و باپیری شوانی بووی.

الثَّرَاعِي: دمگوتری: (انه ليرعى مال):

زۆر باش سهر و کاری مال و سامانی

خوی دمکا هه‌ یان زۆر به‌باشی

حوشتر به‌خیو دمکا.

الثَّرَاعِيَّة: به‌مانا (اليرعى) دئ.

الرَّاعِي: شوان هه‌ هرکه‌سیک

کاروباریکی به‌دمسته‌وه بی، وگه‌و

فهرمانرپه‌واو سهر وک خیل و سهر وک

خیزان هه‌ همروا به‌مانا چاودیری

جاسوس دئ هه‌ (ك: رعاة، رُعيان،

رِعاء) هه‌ (راعي البستان): چۆره

کولله‌یمکه هه‌ (راعي الجوزاء): و(راعي

النعام): دوو نه‌ستیرهن.

الرَّاعِيَّة: مینه‌ی (الراعي) یه هه‌ (ك:

وامکرد فلانكەس حمزی لەشتمكە
بئ.

أَرْغَبَ عَنْهُ: وای کرد فلان فلان شتی
نەوئ، حمزی لی نەبئ، دهمگوترئ:
(أَرْغَبَ اللَّهُ قَدْرَكَ): خودا پەژت زیاد
بکا.

رَغِبَهُ فِيهِ: وای کرد رمغبەتی بوئ
هەبئ ە ئەوئ دهمبویست دایە
دەستی.

ارْتَفَعَ الْجَمَلُ: حەملەكە قورس بوو
كەوتە نۆمانگەو نۆ پۆزی خۆیەو.
ارْتَفَعَ الشَّيْءُ فِيهِ: رمغبەتی لەشتمكە
بوو، بەدلی بوو.

تَرَاغَبَ: بەرھراوان و گەورە بوو،
دەمگوترئ: (تراجوا في الخير).

الرُّغَابُ: زەمۆی نەرمەلان ە زەمویەك
بارانی زۆری لی نەبازی، لافاوی لی
هەلنەستی، یان نەرزى نەرمەلان و
دەشت و بەرھراوان ە (ك: رُغَب).

الرُّغْبُ: زەمویەك زۆر ناوخور بئ.
الرُّغْبَانَةُ: حەبلی نەمل.

الرُّغَيْبُ: (واذ رَغِبَ): شێوێك زۆر
ئەوێگرئ ە حەزلیكراو ە (رجل
رغيب): بیاوێك هەنگاوی درێژ
بەهاوئ و زەمۆی بێچیتەو ە (جَمَلٌ
رغيب): باری قورس ە (ك: رَغَاب،
رُغَب).

مامەئەو دەلاتئ و کرئ حەمالئ..هتد.
الرَّغَى: گیاو گزۆ لەوێ ە قورئان
دەفەرموئ: ﴿وَالَّذِي أَخْرَجَ
الرَّمْرَعِ﴾ ە پەوان و شوینی ئازەل لی
لەوێرەن ە (ك: مراغ).

الرَّمْرَعَةُ: بەمانا (الرَّغَى) دئ.
رَغِبَ فلان رَغْباً ورَغْبَةً ورَغْبَةً: سوور بوو
لەسەر شتەكەو تەماعی تێیدا بوو.
رَغِبَ إِلَيْهِ: لی پەراپەوێو پەرستشی
بۆکرد.

رَغِبَ عَنِ الشَّيْءِ: وازی لەشتمكە هێناو
بەئەنقەست دەست بەرداری بوو.
رَغِبَ بِنَفْسِهِ عَنِ الشَّيْءِ: خۆی لەوشتە
بەرتر زانی.

رَغِبَ بِنَفْسِهِ عَنِ فلان: وای زانی پیاوتمئ
بەسەر فلانەو هەبە.
رَغِبَ بفلان عَنِ كذا: وایکرد فلان
ئەوشتەئ نەوئ ە پێی ناخۆش بوو
بۆ ئەو بئ.

رَغِبَ الشَّيْءُ فِيهِ: وێستی، گەرمکی بوو.
رَغِبَ رُغْباً ورَغْبَةً: بەرھراوان و گەورە بوو.
رَغِبَ الرادى: شێوێكە گەورە بوو.
رَغِبَ فلان: فلانكەس زۆرخۆر بوو،
چلێسییەكەى زیادى كرد.

أَرْغَبَ فلان: فلان دەوڵەتمەند بوو،
مال و سامانی زۆر بوو.
أَرْغَبَ فلان فلاناً فِي الشَّيْءِ: فلان

الرَّغْبَةُ: مَيِّينَهُ (الرَّغِيب) ه ههروا
به مانا چه زلیکراوه ه به خششی
زورو زمبه نده ه (ک: رغائب)،
دهگوترئ: (فلان یفید الغرائب ویفی
الرغائب).

الرَّغْبُ: چهزو تهماع، ژيانی ناخوش و
بواره گانی ژيان ه (ک: مراغب).
الرَّغْبَةُ: به مانا (الرَّغْبُ) دئ.
وَهَتْ أُمُّ رَغْنًا: دایکی شیر دایه.

وَعَدَ الْعَيْشُ رَغْدًا: ژيانی خوش بوو له هیج
به کی نه کهوت له نازو نیعمه ت دا
گهوره بوو، دهگوترئ: (هو رَغْدُ
وراعِدُ وارُعْدُ).

رَغَتْ فَلَانًا: همرچی فلانکهس هه بیوو
له پریگای به خشش هوه لئی
ومرگرتو هیج پی نه هیشت ه یان
زمبردوای زمبر لئی داو تیی
سره واند.

وَعَدَ الْعَيْشُ رَغْدًا وَرَغَادَةً: به مانا
(رِغْد) دئ.

أَرَعْدَ: کهوته ناو ژيانی خوش و پرنازو
نیعمه ته وه، یان دهوله مهند بوو
توشی ژيانی خوش هات.

رَغَتْ رَغْنًا: همرچی هه بیوو به به خشین
له ناوای برد ه (هو مرغوث وهی
مرغوثه).

أَرَعْدَ عَيْشُهُ: ژيانی خوش کرد.

أَرَعْدَ الْمَاشِيَةَ: نازه له کهی به ره لاکرد
بوخوی به نازمزی خوی بلمومری.

رَغَتْ رَغْنًا: همرچی هه بیوو به به خشین
له ناوای برد ه (هو مرغوث وهی
مرغوثه).

اسْتَرَعْدَ الْعَيْشُ: ژيانی خوشی
دهستکهوت.

إِرْعَادُ اللَّيْنِ: شیریکه هه نندیکی

تیکه لاه به هه نندیکی بوو باش
نه مهیی.

رَغِيَتْ الْمَرَاةُ: نافرته کهه پرمگی شیر ناو
مه مکی نازاری بوو.

إِرْعَادُ فَلَانٍ: فلانکهس رهنگی

هه لیزپکاو روخساری گورپا به هوئی
نه خوشی یان رق هه لسان یان کهم
خهوی، دهگوترئ: (إِرْعَادُ النَّائِمِ):

أَرَعْدَتْهُ: شیر دایه.

أَرَعَتْ فَلَانًا: به مانا (رَغْدُ) دئ ه یان
زمبری له پرمگی شیر هینی مه مکی
دا.

نوستومه که له خه وه لاسا
به خه والویی خه و بهری نه دابوو.

الرَّغَاثُ: زموی نمره لان که به بارانی
زور نه بی لافاوی لی هه لنه ستئ.

إِرْعَادُ فِي رَأْيِهِ: له بیرو بوخون دا
پاراپیه و هه رده مه له سمر رایه که

الرَّغَاثُ: پرمگی که له مه مک دایه شیر
لیوه دیته دمر.

نازانى چۆن كارو بارى خۇى بىرپۇە
بىرى.

إِزْغَادُ الْغُضْبَانُ: رِقْ هەتساو كە لەبەر
زۆرى پەكەكى وەلامى پى
نەدراپەو.

الرَّاعِدُ: ژيان خۆش و بەناز پەرومردە.
الرَّغْدُ مِنَ الْعَيْشِ: ئەو كەسەى بەيى
ماندوو بوون ژيانى خۆشى بۆ دابىن
بىي، وەكوو ژيانى ناو بەهەشتە
قورئان دەفەرموى: ﴿فَكُلُوا مِنْهَا
حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا﴾، دىگوتى: (ەر
في رغد من العيش): ئەو لەژيانىكى
خۆش و بى ماندوو بون داپە، پزقو
رۆزى زۆرو زەبەندىيە.

الرَّغِيدُ: ژيانى خۆشى بى كۆسپو
نارەحەتى.

الرَّغِيدَةُ: مەينەى (الرغيد) ە شىر
بىكولتەندى يان ئاردى بەسەرا بىكرى
تاومەكوو پەلوى لى دى ئەمجار
بەكەوچك بخورى ە رۆنەكەرە.

الرَّغْدَةُ: باخ ە باغچە ە (ك: مراغد).
رَغْرَغُ الْعَيْشِ: بەمانا (رَغْد) دى.

رَغْرَغُ فُلَانٍ: فلانكەس نقومى نازو
نەيمەت بوو توشى خىرو بىرى
زۆرو زەبەندە بوو.

رَغْرَغَتِ الْمَاشِيَةُ: نازەلەكە بەئارەزو
خۇى ەمەو رۆزى دەچى بۆسەر

جۇگا بۆناو خوارنەو ە بەكەپى
خۇى لەدمورو بەرى جۇگاگە گىاو
گىز دەخواو ناو دەخواتەو ە
بەكوردى خۇمان وەكوو (مانگى
مالوان) دەلەومپى و لەپەناو ناو
دەخواتەو.

رَغْرَغُ الْإِبِلِ: گىاو گزى مەزەتەى بۆ
خوشترەكە داناو ئەويش ەزى لى
ناكا.

رَغْرَغُ الْأَمْرِ: نەشەكەى شارەمەو.
الرَّغْرَغُ: رەسو بەنىك نەچندرابى،
پارچە پارچە نەكرابى.

رَغَسَتِ الْمَرْأَةُ رَغْسًا: ئافەرتەكە مەندالى
زۆر بوون.

رَغَسَ اللَّهُ الْقَرْمُ: خودا ئەو نەتەمەيەى
زۆرو گەشەدار كرد.

رَغَسَ اللَّهُ الْمَالَ أَوْ الْوَلَدَ: خودا بەرمەكتەى
خستە ناومال و مەندالەو.

رَغَسَ اللَّهُ فُلَانًا مَالًا أَوْ وَلَدًا كَثِيرًا: خودا
مال و سامانى زۆرى بەفلانكەس داو
بەرمەكتەى خستە ناويەو يان
مەندالى زۆرى پەيدان و لىيان
ەسايەو مال و مەندالى پەرخىرو
فەربوون.

أَرْغَسَ اللَّهُ الْمَالَ: بەمانا (رَغْس) دى.
أَرْغَسَ مَالًا: بەرمەكتەى بۆ خستە ناو
مال و سامانەو.

- أَرْغَسَ نَفْسَهُ: خوشی بۆ خۆی دهمسته
بهر کرد.
- رَغْسَةُ: بهمانا (أَرْغَسُهُ) دئ.
- أَسْتَرْغَسَهُ: بی هیزی کردو چهماندی،
نهرمی کرد.
- الرَّغْسُ: خیرو بهرمکمت و خوشی و
همرزانی.
- الرَّغْسُ: پزدان، پان نهوشتهی که
لهگهن مندان دا دیتهدمر ومکوو
چلم وایه.
- الرَّغْسُ: ژپانی خوش و بی کوسپو
نارچههتی.
- الرَّغْسُ: روخساری گوشادو تهر و تازمو
خیر لی ومشاوه ۵
- الرَّغْسَةُ: تیکه و پیکه و نالهبار ۵
ناهرمتیک بهسک و زابی، مندالی
زور بین.
- وَقَشَى عَلَيْهِ: دوزمانی بهسهرموه کرد،
نازاوهی نایهوه، دمگوترئ: (لا
تَرْغَشْ عَلَيْنَا): موشاغه بهمان لهسهر
مهکه.
- الرَّغِيفَةُ: توپز (سهر توپزی ماست و
شیر) ۵ شیر بکوئیندرئ و ناردی
بهسهردا بکری تاوهکوو په لوی لی
دئ، جورده خواردنیکه ده لئین
دهرمانه بۆ ناهرمتیک تازه مندالی
بوو بی ۵ همروا به خواردنیکیش
دمگوترئ ومکوو په لوی وایه لهخورما
- دروست دمکری ۵ ههویری شل ۵
گیای نهرم ۵ ژپانی بهختهوهر.
- رَغَفَ الْعَجِيزَ وَخَوَهُ رَغْفًا: ههویرمکهی کرد
بهههنگوتک.
- رَغَفَ الْعَجِيزَ وَخَوَهُ: بهمانا (رَغَفَهُ).
- الرَّغِيفُ: ههنگوتکه ههویر که ناماده
دمکری بکری بهنان ۵ (ك: أَرْغَفَهُ،
رُغْفَان، رَغْفٌ).
- وَقَلَ أُمُّ رَغْلًا وَرَغْلَةً: قومه شیریکی
لهدایکی دزی.
- رَغِلَ رَغْلًا: کیری نهپراوه، سوننمت
نهکراوه.
- أَرْغَلَ: کاری خراپی کرد، شتهکانی
لهشوینی خویمان دانهنا.
- أَرْغَلَ الزَّرْعُ: دانه وئلهکه بهسگهیی،
دمنهکانی رهق بوو.
- أَرْغَلَ فُلَانٌ: فلانکس کاری مندانانهی
نهنجام دا ۵ لهکاتی ترسو ناخوشی
دا هانای بۆ دایکی دمبرد، پان ومکوو
مندال دهدوا نه مهش مانای وایه
پیاومتی تیدا نییه.
- أَرْغَلَتِ الْأُمُّ الْمَوْلُودَ: دایکهکه شیری دا
بهمندالهکی.
- أَرْغَلَ الطَّائِرُ فَرْخَهُ: بالندهکه بزپوی بۆ
بیچووهمکانی دابین کردو خوراک
پیدان.
- الأَرْغَلُ: سوننمت نهکراو پان
(دمعازل).

بوو.

تَرْغَمَ فَلَائاً: کاربکی وای کرد

فَلَانکەسی ناچار کرد.

الرَّغَمُ: بهمانا (الرَّغَمُ) دئ، واته

ناچارکراو.

الرَّغَامُ: گلو خوژ، دمگوترئ: (الْقَاه فِي

الرَّغَامُ): زهلیلی کردو ئیهانهی کرد،

ناچاری کرد.

الرَّغَامِي: لوت ۵ بۆری ههناسه ۵

هاوسان و گهوره بوونی جگهر.

الرَّغَافَةُ: داواکاری و پیویستی.

الرَّغَمُ: بهمانا (الرَّغَام) دئ، دمگوترئ:

(فَعَلَ عَلَى رَغَمِهِ وَعَلَى الرِّغْمِ مِنْهُ،

وَعَلَى رَغْمِ أَنْفِهِ): واته به زۆره ملخ

ئهوکاری کرد.

الرَّغَمُ: پیناخۆشبون، ناچاری ۵ زهلیلی،

دمگوترئ: (فَعَلَ عَلَى رَغَمِهِ).

الرَّغَمُ: په ناگاو شوینی لی حهوانهوه

۵ قهلاو شوینی خۆپاراستن.

الرَّغَمُ: لوت ۵ دمشگوترئ: (مَالِي عَنْ

ذَلِكَ مَرَّغَمٍ): دهرباری ئهوشته هیچ

دمسهلاتیکم نییه ۵ (ك: مَرَّغِم).

مَرَّغِمِ الْإِنْسَانِ: واته لوتی و دهورو

بهری.

الرَّغَمَةُ: داواکاری و پیویستی،

دمگوترئ: (لِي عِنْدَكَ مَرَّغَمَةٌ).

وَهْنٌ إِلَيْهِ رَغْنًا: بۆلای هاتهوه، مهیلی بۆ

الرَّغْلَةُ: شیر پیدان بهله نکاوو بی

ناگاداری.

الرَّغْلَةُ: نهو پیستهیه کهله کاتی

سوننه تکردن لههینی نیرینهی

دمکه نهوه ۵ (ك: رُغْلٌ).

الرَّغُولُ: دمگوترئ: (شَاةٌ رَغُولٌ):

کاوپه و شیردهخوا ۵ (فَلَانٌ رَمٌّ

رَغُولٌ): فلانکەس ههموو شتیک

کۆدمکاته و ده میخوا (ههموو شتیک

دهماشیتهوه) ۵ (ك: رُغْلٌ).

رَغَمَ رَغْمًا وَمَرَّغَمًا وَمَرَّغَةً: ملکه چ بوو،

به ناچاری ملکه چ بوو، دمگوترئ:

(رَغَمَ أَنْفَهُ): لوتی نایه سهر زموی.

أَرَّغَمَ فَلَائاً: فلانکەسی ناچار کرد،

زهلیلی کرد.

رَغِمَ رَغْمًا: خۆلاوی بوو، لهگلی دا ۵ زهلیل

کهوت ۵ به زۆره ملخ کاریان پی

کرد.

أَرَّغَمَهُ: بهمانا (رَغَمَةٌ) دئ، دمگوترئ:

(أَرَّغَمَ أَنْفَهُ).

رَاغَمَ: بهجیی هیشت، رۆیی.

رَاغَمَ فَلَائاً: دمنگی لهفلانکەس دابیری و

دزاییهتی لهگهڵ دا کرد، دمگوترئ:

(فَلَانٌ لَا يَرَاغِمُ شَيْئًا): فلان پیویستی

به هیچ نییه.

رَغَمَهُ: بهمانا (رَغَمَةٌ) دئ.

رَغَمَ فُلَانٌ أَنْفَهُ: فلانکەس زهلیل و ناچار

کرد ۵ گوئی بۆ قسه‌كانى گرتو به‌دلى
بوون.

رَغْنَ فیه: تهماعى لى کرد.

رَغْنَ فِلان: فِلانكەس لەنازو نىعمەت دا
گەورە بوو، بە ئارەزووى خۆى
لەژبانی دا خواردى و خواردیەوه،
دەگوترى: (یوم رَغْن): روژى
خواردن و خواردنەوهیه ۵ روژى نازو
نىعمەتە.

أَرْغَنَ: فەرمانبەردار بوو.

أَرْغَنَ الیه: بۆلای چوو، بۆى گەراپەوه.

أَرْغَنَ فِلاناً: خواردەمەنى دا بەفیلان.

أَرْغَنَ الأَمْرَ: کارمەكى ناسان کرد.

وَهَا رَغْواً: سەر توپژى گرت، سەرتوپژى
لى پەيدا بوو.

رَغَا البعيرُ وغره: حوشرمەكه يان رمشه
ولاخه‌كه بۆراندی و ناپه‌حه‌ت بوو
هاوارى لى هەلسا، دەگوترى: (رغا
الصبي): منداڵەكه زۆر بەتوندی
گریا ۵ (رغا الرعد): هه‌ورمه‌كه
گۆلاندی، گرماندی.

رَغَا فِلان: فِلانكەس زۆرى قسه‌کرد زۆر
بلى بوو.

أرغى: سەر توپژى بۆ پەيدا بوو، يان
سەر توپژى زۆر بوو، دەگوترى:
(أرغى فلان وأذب): فلان رقى
هەلساو هەپه‌شه‌ى کرد ۵ هەروا

دەگوترى: (جئته فما أرغى ولا
أشفى): هاتم بۆلای نه‌چاك و

نه‌خراپ نه‌گه‌م و نه‌زۆر هه‌چى
نەدامى ۵ نه‌حوشرى دامى نه‌مه‌پ.

أرغى البعير: حوشرمەكه‌ى خسته‌ بۆرە
بۆر.

أرغى فلاناً الحديث: فِلانكەس قسه‌ى
كه‌م ترکرد له‌و.

رَغَى الشئىء: به‌مانا (أرغى) دى،

دەگوترى: (كلام مَرغ): قسه‌یه‌كه

لى‌ى حالى نابى.

رَغَى فلاناً: رقى فِلانكەسى هەلساند.

ارتغى الرغوة: سەر توپژمەكه‌ى
هەلقوراند.

تراغوا: هەریه‌كه‌یان له‌عاست خۆیه‌وه

بارپى لى هەلسا، دەگوترى: (تراغت

الركابُ وتراغوا عليه): سوارمەكان

هەریه‌كه‌یان له‌عاست خۆیه‌وه هەرا

هەراپه‌تى.

الراغية: حوشر، دەگوترى: (ماله‌ راغية

ولا راغية): نه‌مه‌پى هه‌یه نه‌

حوشر.

الرغاء: بۆرەى حوشر ۵ به‌ده‌نگى

گیانله‌به‌رى تریش دەگوترى ۵

جارى وادەبى بۆ هه‌موو ده‌نگیك

به‌كاردى، ومكوو ده‌لئ: (سمعت رغاء

الرعد): گویم له‌گره‌مى هه‌مور بوو.

لَيَبْرُدُمِي نِيشَانْدَاو نِمَوَاشِي بُو
نَوَانْد.

رَقَّاهُ تَرْفِيئَةً وَتَرْفِيئًا: پَرُوْزبَايِي كَرْدُو
وَتِي: بَهخُوشِي وَبِهَكُورِي كَجِي بَاش
زِيان بَهسَمَر بَهَرَن.

الرِّقَاءُ: بَيَكْمَهو هَهَلَكِرْدَن وَبَهخُوشِي
زِيان بَهسَمَر بَرْدَن.

الرِّقَاءُ: بَيْنَه دُوْزِي پُوشَاك.
الرِّقَاءُ: نَهوَكْمَهسِي پُوشَاك بَيْنَه دِمكاو
چَاكِي دِمكاو.

الرِّقَاءُ: بَهنَدَمَرِي كَهشْتِي ۵ (ك: مَرافِي).
الرِّقَاءُ: تَرْسَنُوك ۵ بَهنَدَمِي هَهلاَتُوو ۵
حُوشَتَر ۵ نَاسَك ۵ شَوَانِي مَهرو بَزَن.
الرِّقَاءُ: بِي هِيْزُو شَلُو شِيَوُو بُوو، دَوِي
تُوْپَرَبُوون هِيَوَاش بُوووه.

الرِّقَاءُ غَضْبُهُ: رَقُو كِينَهِي نِيشْتَهووه
هِيَوَاش بُووه.

الرِّقَاءُ عَيْشُهُ: دَوِي كَهْمُو كُورْتِي وَ
هَمْزَارِي زِيَانِي خُوش بُوو، گُوزَمَرَانِي
بَاش بُوو.

الرِّقَائِيَّةُ: زِيَانخُوشِي ۵ نَاز
بَهرومَرْدَمِي.

رَقَّتْ رَقًّا: تِيَك شكاو وِرْدُو خَاش بُوو ۵
دَايِرَا، بَرَايَهووه.

رَقَّتْ فُلَانُ الشَّيْءُ: فُلَانَكَمَسِ شْتَهْمَكِي
شكاندُو كَرْدِي بَهوَرْدَهو بَرْدَه.

تَرَقَّتْ: بَهْمَانَا (رَقَّتْ)دِي.

الرُّغَاوِي: نَهو تُوْپَرُو دِيَارَدَمِيهيه لَهسَمَر
شَلَهْمَهْنِي دَمَرْدَمَكَهوئِي لَهكَاتِي كُولاَنَدَنِي
دَا يَان لَهكَاتِي هَمْزَانُو رَاوَمَشَانِي يَان
لَهكَاتِي تَوَانَهوِي شَت دَا.

الرُّغَاوَةُ: بَهْمَانَا (الرُّغَاوِي) دِي.
الرِّغَاءُ: زُوْر بَلِي ۵ دَمَنَك گَهوَرَه ۵
دَمَنَك نَاخُوش.

الرُّغَاةُ: كَهوگِير ۵ نَامِيْرِيَكَه تُوْپَرُو
شَتِي وَاي لَهسَمَر شَلَهْمَهْنِي پِي
هَهَلَدَمَكِي.

رَقَا الثَّوْبَ وَغَوِه رَقْنًا وَرَفَاءً: دِرَاوِي
پُوشَاكَهْمَكِي دُورِيهوهو لِيَكِي دَاو
چَاكِي كَرْدَهوه.

رَقَا بَيْنَهُم: نِيَوَانِي بَاش كَرْدَن.
رَقَا فُلَانًا: فُلَانَكَمَسِي هِيْدِي كَرْدَهوهو
تَرْسُو خُوشِي لِي پَهوَانَدَهوه.

رَقَا السَّفِيْنَةُ: كَهشْتِيهْمَكِي لَهبَهْنَدَمَر نَزِيَك
كَرْدَهوه.

أَرْقَاتُ السَّفِيْنَةِ: كَهشْتِيهْمَكِي لَهبَهْنَدَمَر
نَزِيَك بُووه.

أَرْقَا فُلَانُ إِلَيْهِ: فُلَانَكَمَسِ مَهِيْلِي نَهوِي
كَرْد.

أَرْقَا فُلَانًا: فُلَانَكَمَسِي هَهتَههَلَمَتَانَد،
مُودَارَاتِي لَهگَهَل كَرْد.

رَقَّاهُ مَرافِئًا وَرَفَاءً: پَرَمَزَمَهْنَدِي بُو
نَوَانْد، پِيْزِي رَازِي بُوو، دَمگُوتَرِي:
(رَافَا فِي الْبَيْعِ): لَهْمَانَهگَهْدَا

إِرْتَفَدَ مَالاً: مال و سامانی پهیدا کرد.

تَرَأَفُوا: پارممتی پهکتریان دا.

اسْتَرَفَدَهُ: داوای بهش و باری خوۍ کرد ۵

پارممتی دا.

الترَفید: دواوۍ شت ۵ سمت.

الرَفید: جیگیری پاشا ۵ ثمو کهسهۍ

لهشوینی پاشا دادمنیشۍ و کارهکانی

جی بهجی دمکا ۵ چوم ۵ روباری

بچوک بچوک که دهچنهوه سهر

چهمی گهوره.

الرَفدان: روباری دیجله و روباری

فورات.

الرَفدة: لهزانیاری هه ندسه دا بریتیه

له داریک یان چهند داریکی بچوک

پهیکهزی باله خانه و نامیران لی

پیک دمهیندری بؤ فیربون و پراوه

پیکردن.

الرِفادة: جسری نهملو و نهولای زین ۵

ثمو خوراک و شتمیه کاتی خوۍ

قورمیش له مال و سامانی خوۍان

کۆیان دمکردمو و خواردمه منی و

ناویان پی دمکری بؤ حاجیه

ههزارمکان ۵ ثمو پارچه قوماشیه

له ژیر زینه و له پشتی و لاخ دمکری

۵ پارچه قوماشیکه برینی پی

دمبه ستری.

الرَفد: بهش و بارو قاب و قاچاخی

الرُفَات: ورده شت له ههر جوړه

شتیکی بشکی و ورد بکری و بیته

پرپوټه.

الرُفَت: ثمو کهسهۍ شت ورد دمکاو

دمبه پاری ۵ کای وردکراو.

وَقَفْتُ فِي كَلَامِهِ رَفْئاً وَرُفُوّاً: قسهۍ

ناشیرینی کرد.

وَقَفْتُ رَفْئاً: بهمانا (رَفْتُ) دی.

وَرَأَفْتُ: به قسهۍ ناشیرین له گه لی دوا.

تَرَأَفُوا: قسهۍ ناشیرینیان ناراستهۍ

پهکتر کرد.

الرُفْتُ: رابواردن و سهرجییی کردنی

پیاو له گه ل هاوسهری خوۍ دا ۵

قورثان دمفرموی: ﴿أَجِلْ لَكُمْ لَيْلَةً

الصَّيَامِ الرُّفْتُ إِلَى نِسَائِكُمْ﴾.

رَفَدَهُ رَفْداً وَرَفَادَةً: باربوی کرد، شتیکی

دابه پیویستی خوۍ پی دابین بکا ۵

گرتی و کهمندی کرد.

وَقَدَ فُلاناً: پارممتی فلانکه سی دا ۵

بهخششی پید.

وَقَدَ الدَّابَّةَ وَعَلَيْهَا: ژیر زین و ژیر کورتانی

بؤ و لاخه که دابین کرد.

وَرَأَفَهُ: پارممتی دا.

رَفَدَ: بهشیوهی گورگه لوفه روی.

رَفَدَ الْقَوْمُ فُلاناً: گه له که فلانکه سیان

کرده سهرۆک و گهورهۍ خوۍان و

رینزان لی گرت.

إِرْتَفَدَ مِنْهُ: بهشی خوۍ بهرکهوت.

گهوره وهكوو لهگهنو سهعهندو شتى
 وا ۵ قاپى شير، مهنجهلى شير،
 دهگوتري: (أريق رُقْدُ فلان): فلانكس
 كوژرا يان مرد.
 الرُقْدُ: بهمانا (الرُقْدُ) دئ ۵ بهخشش و
 عهطا ۵ يارمهتى ۵ (ك: ارفاد
 ورفرد).
 الرُقْدَةُ: تاهميك ئادهميزاد ۵ (ك: رُقْدُ).
 الرُقود: نازهلى بهشير؛ كههموو جارى
 مهنجهئيك پريك ۵ (ك: رُقْدُ،
 رفايد).
 الرُقيدَةُ: دهگوتري: (هو رُقيدة صدق):
 ئهو يارمهتيدمى راستهقينيه ۵
 (ك: رفايد).
 الرُوافد: دارى راهيلاكراوى ههلاشى
 خانوو.
 الرُقْدُ: يارمهتى ۵ (ك: مرفاد).
 الرُقْدُ: بهرداخى گهوره، يان مهنجهلى
 گهوره ۵ (ك: مرفاد).
 الرُقْدُ: ئهو نيسفنجو شتهيه ئاخرمت
 دهپخاته سمر سمتى بؤنهوى سمتى
 قهلهوو گهوره بنويئن ۵ پيالهو
 بهرداخى گهوره ۵ مهنجهلى گهوره
 ۵ (ك: مرفاد).
 رُقْرَفَ الطائر: بالندهكه بالهكانى راست
 كردن ليكى دان ۵ بالهكانى خستنه
 جمو جول بهدمورى شتيك دا

ويستى خوئ بهسمر دا بدا.
 رُقْرَفَ العَلَمُ: ئالاكه شهكاپهوه،
 باهيئايى بردى.
 رُقْرَفَ المحموم: تادارمكه ههئ لهرزى.
 رُقْرَفَ الشئى: شتهكه دمنكى ليوههات.
 رُقْرَفَ عليه: سۆزى بؤ دمبرپين و
 خستنيه ژير بائى خوئيهوه.
 الرُقْرَفُ: بال ۵ بيچوه حوشتر ۵ ههروا
 ناوه بؤ جوژه چولهكهپهك
 كهپهلامارى سنيپهرى خوئ دمد،
 كهپهسمر ئاودا دمروا وينهى خوئ
 دمبين پهلامارى دمد، دهگوتري:
 (لغر رُقْرَف): ددان و پوكى
 درموشاوه.
 الرُقْرَفُ: رمفه، كهشتى ناياب و
 عهنتيكهى لهسمر ريز دهگري ۵
 ههروا ناوه بؤ ديكوژو كوژپنيش
 خانوو كهلهديووار دمردهچن
 بهمهبهستى دور خستنهوى تيشكى
 خوژ لهخانومكه ۵ داوينى گراس و
 زري و كهوا ۵ پهرده ۵ راخمر ۵
 پشتى، كهشاني لهسمر دادهنري،
 دهگوتري: (ثوب رُقْرَف): قوماشى
 تهنك.
 الرُقْرَفَةُ: تاكى (الرُقْرَف)، واته: كورسى
 قهمنهفه، دهگوتري: (أقعدني على
 رُقْرَفَة بين يديه).

رَقَسَ رَفْسًا وَرَفَاسًا: به قاج رایکرد، قاجی

لح دا ه قاجی تیوه ژمنی.

رَقَسَ فُلَانًا رَفْسًا وَرَفُوسًا: به قاج له سنگی دا، قاجی له سنگیه وه ژمنی.

رَقَسَ الذَّائِبَةَ: ولاخه که ی به حه بلی به له مه که وه به سته وه.

رَقَسَ الشَّيْئَ: شته که ی کوتا، وردی کرد.

الرِّقَاس: حه بلی که دمکریته باریکایی پشتی سمتی ولاخه وه به نه ژنویه وه دمبه سترئ.

الرِّقَاسُ: دۆلابی که شتی ه به له میک به مه کینه برپویه ندرئ.

الرُّقُوسُ: ولاخیک قاجی پیشه وه ی هه ئئ.

الرِّقَسُ: نامیری شت کوتان و مکوو کوتکی ساور کوتان و نهو جوړه شتانه ه (ک: مرافس).

رَقَسَ فِي الْأَمْرِ رَفُوسًا: به رفراوان بوو، کارمه که ته نیه وه.

رَقَسَ الْجُبُوبَ رَفْشًا: دانه ویله که ی تیک هه ئداو هه ئی رشت.

رَقَشَ الطَّعَامَ: به رپیک و پیک ی خواردنه که ی خوارد.

رَقَشَ الشَّيْئَ: شته که ی وردکردو کردیه شوړباو.

رَقَشَ رَفْشًا: گوپچه کانی زلو پان بوون (گوپیان) ه (هر ارفش وهی رفشاء).

ارْقَشَ: که وته خواردن ه دمست

پیکردن.

ارْقَشَ بِالْمَكَانِ: لهو شوپنه مایه وه و لئ ی نه جولا.

رَقَشَ لِحْيَتَهُ: ریشی بهمردایه وه تا بهمه دمه به یلیک پان و درپژ بوو.

الرِّقَشُ: خواردنی چاک و خواردنه وه

له شوپنی خویش و نه مین دا، دمگوترئ: (وقع في الرِّقَش والقَفَش):

که وته ناو نازو نیعمه ته وه، خواردنی چاک و ژنی جوان ه همروا

ناوه بوئ ه و نامیره خاکه ناز ئاسایه ی دانه ویله ی پئ رادمدرئ،

دمگوترئ: (من الرِّقَش الى العرش): نهو پیاوه له کریکاری گهنم و جو

رادانه وه بوسهر کورسی پاشایی.

الرِّقَاشُ: نهو کریکاری به بیل و خاکه ناز دانه ویله ی پئ رادمدرئ.

ارتَقَصَ السَّعْرُ: نرخ بهرز بووه، همروا دمگوترئ: (ارتقصت السوق): بازار

به رزبووه.

ترافصا الماءَ وَغَيْرُهُ عَلَيْهِ: به نوره چوونه سهر ناوکه.

الرُّقَصَةُ: هه ل، نوره، بریتییه لهو بره کاته ی که بهر په کیک دمکه وی بو

چونه سهر ناویک که هاوبه شه له نیوان خه لکه که دا ه خودی

ناوکه یه که هاوبه شه له نیوان خه لکه که دا.

الرَّقِصُ: نهو وی ژور ئاو خوړمومیه.

وَقَضَى الرَّادِي رَفْضًا وَرَفُوضًا: شَيَوُ دَوْلَه كِه
بهر فراون بوو.

وَقَضَى التَّخْلُ: دارخورماكه لقه كانى بلاو
بوونه ووهو په ردمكه لى له خو دارنى.
رَقَضَتِ الْمَاشِيَةُ: نازده گان له پاونه كهدا
بلاو بوونه ووهو همريه گه يان
له شوينيك دهله وهرئ.

وَقَضَى الشَّيْ رَفْضًا: وازى له شته كه هيناو
خوى لى پاراست ه رemy لى كردو
دهرى كرد ه شكندى وهرئ دا.
رَقَضَى الْمَاشِيَةُ: نازده گان لى لهله وهرپاگه كدا
بهره لاكردن يوخويان به نارمزوى
خويان بله وهرئ.

رَفِضٌ فِي الْقُرْبَةِ وَغُورًا: هه نديكى ناو
لهكوندمكه دا هيشته ووه.

تَرَفَضَ: لىك ترازو بلاو بووه ووه ه
پرژاو بوو به تمپ و تۆز.

أَرَفَضَ: به مانا (تَرَفَضَ) دئ، دموترئ:
(أَرَفَضَ الدَّمْعُ) و(أَرَفَضَ الْعَرَقُ):
هرميسكه كانى بلاو بوونه ووه، عمره قى
سراپه ووه ووه ه (أَرَفَضَ الرَّجْعُ):
نازارمكه ووه.

استَرَفَضَ الْوَادِي: به مانا (رَفَضَ) دئ.

الرَّافِطَةُ: ميينه لى (الرافض) ه
كومه لىك سمر باز كه له بهر
پرسه كه يان هه لىگه پرته ووهو له چون
بو شمرپىگه پرته ووه ه تاقميكى شيعه

مهمه بن به لايانه ووه وايه تانه
له هاوه لاني پيغه مېمر بىرئ، بويه
نمو ناو ميان لى نراوه چونكه
كاتيك تاقمه كه يان سمرتا تانه يان
له خه ليفه لى به كه مو دووهم داو
زهيدى كورى عه لى نه لى كردن
نموان رفاضيان كردو له زميد
هه لىگه پرته ووه.

الرَّافِضِي: نهوكه سه به پرېبازى رافيزيان
دمگرئ و رىگه به خوى دمدا جنيو
به هاوه لاني پيغه مېمر بدا.
الرَّفَاضُ مِنَ الشَّيْ: نهوى له شته كه
دهكه ويته خوارو بلاو دمبيته ووه.

الرَّفَاضُ: رېبازى جوراو جورو توله
رىگاي راست و چمپ.

الرَّفَضُ: شله مهنى كه ه بژئو.

الرَّفَضُ: شتى بلاوه بوو پرژاو
له هر جورىك بئ ه تاقميك
له نادهميزاد ه كه ميك له شله مهنى
كه له بنكى قاپ دا بمينيتته ووه ه بژئو
ه (ك: ررفرض ورفاض ورافض).

رَفِضُ الْأَرْضِ: نمو شوينانه لى زهوى
كه ناكريته ملك.

الرَّفَضُ: بىرو باوهرى رافيزه.

الرَّفَضَةُ: نهوكه سه لى رهمزى زور شت
دمكاو به هيچ رازى نابئ، دموترئ:
(هوَ قَبْضَةٌ رَفَضَةٌ): شت هه لىدمگرئ و

وازی لی دینئ ۵ (راع قبضة رُقْضَة):

شوانیکه نازله کان دماژوئ بۆ پاوان و
چاودیریان دمکاو نهمجا لیان
دمگمرئ بۆخویان بهویستی خویان
بله و مرین.

الرُقَاضُ: نهوکه سهیه چاودیری نهو
شوینانه دمکا که ناکرینه موئک.

الرُقِیضُ: عمرهقی لهش ۵ شوتی شکاو
پکاو.

الرُقِیضُ: رپرهمی ئاو، شوینی هاتنه
خوارمهی ئاو (پلوسک).

رَفَعَ الْقَوْمُ رَفْعًا: خه ئکه که بهکیومهکا
هه ئگهرا.

رَفَعَ الْبَعِیْرُ: حوشترکه خیرا رۆسی و
پهلهی کرد.

رَفَعَ الشَّيْءُ: شتهکهی بهرز کردموه
بۆسهرموه ۵ گواستیهوه ۵

رَفَعَ الْبِنَاءُ: بانه خانه کهی بهرز کردموه،
چین چین دیوارهکانی خسته
سهریهک.

رَفَعَ يَدَهُ عَنِ الشَّيْءِ: دهستی لهشتهکه
هه ئگرت.

رَفَعَ فَلَانًا: ناوی فلانی بهرز کردموه، ریزو
حورمهتی بۆ زیاد کرد ۵ ناوی هیئا

بهباشه، دهگوترئ: (هذا أمر يرفع
الرأس): نهه کاریکه سهر بهرزی

دهسته بهر دهکا، دهبیته هوکاری

شکۆمهندی.

رَفَعَ اللَّهُ عَمَلَهُ: خودا خیرهکهی لی
ومرگرت.

رَفَعَ الشَّيْءُ فِي خَزَائِنِهِ: شتهکهی لهناو
قاسهکهی دا هه ئگرت.

رَفَعَ ذَاتَ اللَّبَنِ لَبَنًا: شیردهرکه شیرمهکی
گرتهوهو نهیدا.

رَفَعَ فَلَانًا إِلَى الْحَاكِمِ رَفْعًا وَرَفْعَانًا:
فلانکهسی خسته بهردهم دادومر

بۆنهوهی دادگایی بکا، دهگوترئ:
(رفع الى السلطان رفعة): ههئ

روداوی تایبهتی خوی پیشکهش
بهپاشا کرد.

رَفَعَ إِلَيْهِمْ عِزَّهُمْ: سهیریان کرد ۵
دهگوترئ: (دخلت على فلان فلم

يرفع لي رأساً): چومه لای فلان و
ههرسهری بهرز نهکردموه سهیرم

بکا، روی تی نهکردم.
رَفَعَ فَلَانٌ إِلَى أَصْلِهِ: فلانکهسی بردهوه

سهر ږمگهزی خوی.
رَفَعَ الْحَدِيثُ إِلَى قَائِلِهِ: قسهکهی به زنجیره

بردهوه سهر بیژمرمهکی بۆیه
حهدیثی مهرفوع نهومی به زنجیره

بگاته سهر پیغه مبهمر (د.خ).
رَفَعَ الْخَبْرَ: ههوالهکهی بلاو کردموه.

رَفَعَ الْبَعِیْرُ: حوشترمهکی تاودا بۆنهوهی
خیرا برهوا.

رَفَعَ الْكَلِمَةَ: وشه‌ک‌ه‌ی به‌مه‌رفوع
خویندموه واته کو‌تاییه‌که نیشانه‌ی
رمعه‌ی خسته سمر.

رَفَعَ الْعُقُوبَةَ أَوْ الضَّرِيَّةَ: سزاکه یان
زمربه‌که‌ی هه‌نگرت، ده‌شگوترئ:
(فلان مرفوع عنه التکلیف):
فلانک‌ه‌س ئه‌رکی له‌سمر نییه،
به‌رپرسیار نییه.

رَفَعَ رِفَاعَةً: دهنگی گه‌وره بوو.
رَفَعَ الثُّوبُ أَوْ الْخِيطُ: قوماشه‌که ته‌نک
بوو، دم‌زومه‌که باریک بوو.
رَفَعَ فُلَانٌ: فلانک‌ه‌س پله‌و پایه‌ی به‌رز
بووه، ده‌گوترئ: (رَفَعَ فِي حَسَبِهِ
ونسبه).

رَافَعَهُ: به‌مانا (رَفَعَهُ) دئ.
رَافَعَ إِلَى الْحَاكِمِ رَغِيَّةً: نیشه‌که‌ی
گه‌پانده دادومرو شکایه‌تی لی کرد.
رَفَعَ: بازی هاویشتن هه‌ندێکیان
دریژتر بوون.
رَفَعَ الشَّيْءَ: شته‌که‌ی پیشک‌ه‌ش کرد
پیشی خست.

ارْتَفَعَ: به‌رز بووه ۵ پیشک‌ه‌وت ۵
گواستیه‌وه، لاجو نه‌ما.
رَفَعَ الشَّيْءَ: شته‌که‌ی به‌رزکرده‌وه.
ترافعا الى الحاكم: کیشه‌که‌یان برده لای
دادومر.

ترافع المعامي عن المتهم أمام القضاء:
پاریژمر له‌به‌رده‌م دادگادا داکۆکی له

تۆمه‌تبار کرد به‌نگه‌ی به‌هیزی
خستنه‌ رو له‌سمر بی‌تاوانی
تۆمه‌تبار.

تَرَفَّعَ: به‌مانا (ارْتَفَعَ) دئ ۵ پاک‌و
بی‌گه‌رده، له‌خه‌وش و له‌ککه‌داری
دووهر.

تَرَفَّعَ الشَّيْءُ: به‌مانا (رَفَعَهُ) دئ.
استَرَفَعَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ کاتی لابردنی
هات.

استَرَفَعَ الشَّيْءُ: داوای لابردنی شته‌که‌ی
کرد.

الْإِرْتِفَاعُ: له‌زاراوه‌ی ئه‌ندازیاری دا
بریتییه له‌ دریژی پایه‌و شتی
به‌رزموه بوو.

الرَّافِعُ: ناوی‌که له‌ناوه‌ جوانه‌کانی
خودا، ده‌شگوترئ: (برق رَافِع):
بروسکه‌یه‌کی شوعله‌دار، (ناقة
رَافِع): حوشترێکه شیرمه‌که‌ی
گرتۆته‌وه‌و شیر نادا.

الرَّافِعَةُ: هه‌ر کۆمه‌ل و تاقمیک هه‌وال و
نه‌ینی بل‌او بکه‌نه‌وه ۵ ئامیرێکه
شت به‌رزده‌مکاته‌وه، شتی هێ به‌رز
دم‌کریته‌وه.

الرِّفَاعُ: گواستنه‌وه‌ی کرشه‌ی کشتوک‌ان
بو‌سمر خه‌رمان بو‌ گیره‌کردن و
شه‌نکردن و پاک‌کردن، ده‌گوترئ:
(هذه أيام رِفَاع).

الرُّفَاعَةُ: توندی ده‌نگ و به‌رزی

كارىگەرى لەسەر گوڭچكە، دىگوتى: (في صوته رُفاعة).

الرُّفْعُ: لەزاراۋى نەخودا ۋە مەمىيە (بۆرە) يان ئەو پىتەى لەشۋىنى ئەو دى ۋە ھەروا بەدەست ھەلگرتن لەخواردن ۋە خواردنىش دىگوتى پېش كازىۋە بۆكەسىك بىرۋۆ بى. الرِّفْعَةُ: رېزۋ پەلەو پايەو شىكۆمەندى. الرِّفِيعَةُ: ئەو شىتەى بەھۋى پېشنىارو رابۆرتەۋە بىرەز دىمىرتەۋە بۆلەى دادومەر، دىگوتى: (وَقَعَ في الرِّفِيعَةِ كذا).

الرُّفَاعَةُ: ھەئس ۋە كەۋت ۋە چەندو چۈننىكە بىرچاۋ دىگىرى بۆ راستكردنەۋى داۋاۋ پېۋە رۆشتىنى كەۋا بوو (قانون الرفاعات): ئەو ياسايەمىيە ھەئس ۋە كەۋت ۋە چۈننىمەتى بىرپېۋە بىردىنى داۋاكەرىك دىخاتە بىرەدەم دادگا.

الرِّفَاعُ: نامىرىكە بۆ بىرەزكردنەۋى قورسايى ۋە كۆۋ (جەگ).

الرُّفْعُ: كورسى ۋە (ك: مَرَّافِع) ۋە وشەى (مَرَّافِع): لاي مەسىحىيەكان چەند رۆژنىكى دىيارن پېش پۆۋانى رۆزۋ گرتن دىكەۋن.

الرِّفْعُ: نامىرى بىرەزكردنەۋە.

الرفوع: لەھەدىشى پېغەمبەردا (د.خ)

ئەۋمىيە پال پېغەمبەر دىدى، جا قسە بى يان كەردەۋە بى يان رازى بون بى.

وَفَّعَ رَفْعًا: شۋىنى پىسايى ناۋ جەستەى فراۋان بوون گەدەى كشا ۋە دىۋى ناۋمەۋى گۆشتى ئازارى پەيدا كەرد ۋە (ھەز) اَرْفَعُ ۋە (ھەز) رَفْعًا.

رَفَعَ العيشُ رَفَاعَةً: ژيانى خۆش بوو. اَرْفَعُ: ژيانى خۆش بوو، گوزمەرانى باش بۆ گونجا.

اَرْفَعُ لِه العيش: ژيانى بۆخۆشكەرد. تَرَفَعُ: گوزمەرانى خۆش بوو.

الأرفعُ من العيش: ژيانى خۆش ۋە بەھىت ۋە گوزمەرانى خۆش. الرِّفَاعَةُ: گوزمەرانخۆش.

الرِّفَاعِيَّةُ: بەمانا (الرِّفَاعَةُ) دى. الرُّفْعُ: نەرمو نىانى ۋە ئاسانكارى ۋە ژيانخۆشى ۋە گوزمەرانى گونجاۋ ۋە شۋىنى بەھىت ۋە بىرەكەت ۋە گرانى ۋە قات ۋە قىرى ۋە ھەرشۋىنىك لەجەستە چىك ۋە پىسايى تىدا كۆبىتەۋە ۋە خۈپرى ۋە ھەتىۋ مەجە.

الرُّفْعُ: ھەرشۋىنىكى جەستە، چىكى تىدا كۆبىتەۋە. الرُّفْعِيَّةُ: ژيانخۆشى ۋە ھەزەرانى. اَلْمَرَّافِعُ: بىن بال ۋە شان ۋە شەمىلك ۋە كۆتايى پان.

رَفَّ رَفًّا وَرَفِيفًا وَرَفَّةً: بآئندمکه قونهی
کرد، بالای فش کردن بؤ هه لفرین ه
(رَفَّت العین او الحاجب): چاوی فیری
یان برؤی فیری و پهلهی کرد.
رَفَّت النَبَات: گیاو گزمکه له تیر ناوی و
تمرپدهماخی دا شنه شنی بوو.
رَفَّ الْبَرَقُ: بروسکهکه روناکایی داو
شوعله بهخش بوو.
رَفَّ فلان رَفًّا: فلانکس زوری خوارد.
رَفَّ له وایله: کمرویشکهی کردو شنایمهوه،
دمگوترئ: (رَفَّ فُزَادِي خلدیته): دلم
بهوتهکانی گه شایه ووهو شنایمهوه.
رَفَّ الْقَوْمُ به: خه لکهکه دمورمیان داو
لری کؤیونهوه.
رَفَّ عَلَيْهِ النِّعْمَةُ او السَّعَادَةُ: نازو نیعمهتی
بهسمر دا رشت ه بهخته موری کرد.
رَفَّ له: کردو کؤششی بو کرد به چاکه یان
به خراپه.
رَفَّ فلاناً: بهخششی دا به فلان و شتی
خؤششی دمرخوارد دا ه چاکه ی
له گهل کردو ریزی لی گرت،
دمگوترئ: (ذَهَبَ مِنْ يَحْفَهُ وَرَفُّهُ):
رؤیی نهوهی خزمهتی دمکردو
پیداویستی ژبانی خؤششی
بو دابین کردو سؤزی بؤ دمنواند.
رَفَّ الْبَقْلُ وَنَحْرُه: گیاهه کهی خوارد به لام
پاروی پر به دهمی نه گرت.

رَفَّ الطَّعَامُ: زوری خوارد.
رَفَّتِ الْأُمُّ: دایکه کهه شیری دا
به زار و که کهی.
رَفَّ اللَّبَنُ: هه موو رؤئی شیری خوارد موه.
رَفَّ الشَّيْءُ: شته کهی مزی و هه لی لوشی،
دمگوترئ: (رَفَّ الْمَرَأَةُ او شَفَّتِهَا):
نافرته کهی ماچ کرد لیوی مزی.
رَفَّ الدَّأْبَةُ: کای دا به و لاخته کهه.
رَفَّ الْبَيْتُ: تاقو رمه ی بؤ خانومه که
دروست کرد.
رَفَّ الثَّوبُ: قوماشی تری خسته
سهرپانایی کراسه کهه بؤ نهوهی له لای
خوار موهی پانتر بیی.
أَرَفَّتِ الدَّجَاجَةُ وَهَوَّاهَا عَلَى بَيْضِهَا:
مریشکه بالای خؤی به سهر
هیلکهکانی دا فش کرد نهوه کپ
له سهریان هه لئیش.
إِرْتَفَّ: به مانا (رَفَّ يَرْفُ) دی،
دمگوترئ: (إِرْتَفَّ الثَّبَاتُ وَإِرْتَفَّ
الرِّقُّ).
الرُّفَافُ: نهو وردمو تمپو تۆزهی له کا
هه لدمو مری.
الرُّفَاقَةُ: نهو شته ی له خوار که لله
سهر موه دم به سترئ.
الرُّفُّ: وککوو تاقه مویه له دیوار دا، شتی
نایابی ناو مائی له سهر داد مری ه
یان تمخته داریکه به پال دیوار موه

ناوه بؤ نهو بهلهمو كهلهكانه
 لهناو روباردا ريزدمكرين بؤ نهومي
 خهلك بهسهرمان دا بيمرپتتهوه.
 رَفَقَ به وله وعليه رَفَقاً ومرفقاً: نهرمو نيان
 بوو لهگهلي دا ههئس و كهوتي
 جواني لهگهلي دا كرد.
 رَفَقَ في السير: لهرويشتن دا هيدي و
 لهسهره خو بوو.
 رَفَقَ فلاناً: لهنايشكي فلاني دا.
 رَفَقَ البعير: به گوريس دمستي
 حوشترهگه بهست.
 رَفَقَ فلان رفاقاً: بوو بههاوپي و برادرم،
 دمگوترئ: (كنت في رفاقة فلان):
 لهگهلي فلانكهس بووم.
 اَرْفَقَهُ: لهگهلي دا هيدي و هيمن بوو و
 سودي به گهياند.
 رَافَقَهُ رُفاقاً و رِفاقاً: بؤ بههاومو و
 هاوپي، دمگوترئ: (رافقته في السفر،
 ورافقته السلامة).
 اِرْتَفَقَ: سود بهخش بوو، داواي
 يارمهتي كرد.
 اِرْتَفَقَ عليه: شاني لهسهر دادا و
 نايشكي دادا، دمگوترئ: (بست
 مُرتَفِقاً): شهوم بهروژ كردموه
 نايشكم دادابوو.
 اِرْتَفَقَ القومُ: خهلكه بوون بههاوپي
 يمكترئ.

دادهنرئ قاپو قاچاغ يان كتيب و
 دهفتهرو شتي واي دمخريته سهر،
 دمگوترئ: (وَضَعَ الْكِتَابَ عَلَى الرَّفِّ):
 كتيببهكاني لهسهر رهمهكه داناون و
 تاقيميك مهلو بالندن و كراسي
 نهرمو نيانه و ئاوي زاره كه
 دمدرهوشيتهموه ههئدمليسري.
 الرَّفُّ: كا و ورده كاو كوت.
 الرَّفَاف: شتيك زور بدرهوشيتهموه،
 دمگوترئ: (نغر رَفَافٌ): پوك و
 ددانيكي درهوشاوون و (روضة
 رَفَافَة): باخيكه پرشنگداره.
 الرَّفَّةُ: قومه ئاويك و خواردنيكي
 باش و ريك و پيك و چاوهرين، برو
 هرين، دمگوترئ: (هو يتفائل من رفة
 عينه اليمنى ويتشاءم من رفة اليسرى).
 الرَّفَّةُ: بهمانا (الرَّف) دي.
 الرَّفِيف: بريسكهو پرشنگ، دمگوترئ:
 (لنفرها رفيف) و همرو ناوه بؤ
 بوئساكي تهنگ و درهختيك لقو
 بوپهكاني شوپابهيان كردبي و زموي
 بهبيت و بهرمكهت و ههلاشي
 رهشمال يان نهو پرزو پهتكانه
 لييهوه شوپونهوه و (ذات الرفيف):
 نهو باغچه و روهك و درمخته
 لهبهر تيرئاوي و تهردهماخي
 بريسكهو ورشه ليومبي و همرو

ترافقا: بوون بهدوو هاومل ۵ بوون
به هاوپتی به کتر.

ترفق به: به مانا (رفق) دی.

ترفق علیه: پشتی پیومدا ثانیسکی
له سمر دادا.

ترفق به: سودی گه یاند، داوای کومه کی
کرد.

استرفقه: داوای کرد ببیته هاوپتی،
دمگوتری: (استرفقه فارفقی).

الارفق: دمگوتری: (هذا الأمر أرفق بك
وعليك): نهو کاره بو تو سود
به خشه.

الرافق: سود به خش.

الرافقه: هیدی و هیمن.

الرافق: چه بلیکه دمستی خوشتری پی
دمبه ستری، کاتی ترسی نهوهی لی
کرا به له سه بی.

الرافقة: کومه لی هاوپتیان و دوستو
برادر.

الرفق: به یدمست و خوش له مست،
دمگوتری: (ماء رفق و مرغ رفق):

ئاویکه به خوشی دمستی دمگاتی
لهومرپگایه که به انسانی پیی دهگی.

الرفقة: هاوپتیته.

الرفیق: به سوزو نهرم و نیان و له سمره
خو ۵ بهوکه سهش دمگوتری

که له متک همرمانرماو پاشادایه و بو

هه موو شوینیک له خزمه تی دا
دمبی ۵ سود به خش ۵ زن، میرد،
هاوسمر.

الرفیقة: میینهی (الرفیق) ۵ زن.

الرافق: هاودهم و هه مناههنگی مه لیک و
پاشا.

المرفق: دام و دمزگای خزمه تگوزاری.

المریق: نهو دام و دمزگایانهی

خزمه تگوزاری پیشکشی کومه لگا

دمکه، و مکوو دائیره ی ناوو ناومروو

کارمباو خسته خانه .. ۵ همرشتیک

له سهری دابنیشی و پائی

له سهریده وه ۵ ثانیسک؛ جومگهی

نیوان دمست و قول.

المریق: به مانا (المریق) دی، (مرفق الدار

ونخوا): نهو شانیهی له گهل خانوو

حیساب دمکری، و مکوو همامو

مه ته خ و به ربیلا و هموشه و

تهنکی و بیری ناو.

المرقعة: نهوشتهی له سهری پال

دمدهیه وه ۵ دوشهک و سه رین و

کورسی و که رهویته.

وقل زفلا ورفلانا: له رویشتن دا لارو

له نهجی کردو داوینی خوئی له زهوی

خشانندو بهدوخویدا رایکیشا.

وقل ثوبه: کراسه گهی دریزکردو بهدوخوی

خشانندی.

- وَقَلَ الْبَيْتُ: بیرمه‌کی لیل و قوراو کرد.
 ارَقَلَ: به مانا (رَقَلَ) دی، ده‌گوتری:
 (أَرَقَلَ فِي ثِيَابِهِ): له‌ناو پۆشاکه‌که‌دا
 لارو له‌نجه‌ی کرد.
 ارَقَلَ ثَوْبَهُ أَوْ إِزَارَهُ أَوْ ذِيْلَهُ: کراسه‌که‌ی
 یان دهرپییه‌که‌ی یان لکی
 میژمرمه‌کی درپژ کردو شلی کردو
 به‌دوخویدا خشانیدی.
 ارَقَلَ الْقَوْمَ فَلَانًا: گه‌له‌که‌ه‌فلانیان کرده
 گهورمو پاشای خو‌یان.
 رَقَلَ: ده‌گوتری: (رَقَلَ فِي ثِيَابِهِ): به
 پۆشاکه‌که‌یه‌وه‌ لارو له‌نجه‌ی کرد
 واته: ده‌ق به‌مانا (رَقَلَ) دی.
 ارَقَلَ ثَوْبَهُ أَوْ إِزَارَهُ أَوْ ذِيْلَهُ: کراسه‌که‌ی
 یان دهرپییه‌که‌ی یان لکی
 میژمرمه‌کی درپژ کردو به‌دوخوی دا
 دا له‌عهرزی خشانید.
 ارَقَلَ الْمَلِكُ فَلَانًا: پاشا فلانکه‌سی کرده
 حاکم و لیپرسراو.
 تَرَقَلَ فَلَانٌ تَرَقَلَةً: به‌مانا (رَقَلَ) دی.
 تَرَقَلَ: به‌مانا (رَقَلَ) دی.
 تَرَقَلَ عَلَيْهِمُ: بوو به‌حاکم و فه‌رمانپروا
 به‌سه‌ریانه‌وه.
 التَّرْفِيلُ: له‌زانستی عوروزدا
 زیادکردنیکی سه‌به‌به‌ له‌سه‌رموای
 شیعرمه‌که‌دا، و‌مکوو زیادکردنی (کُنْ)
 له‌سه‌ر (مُتَفَاعِلُنْ) و بگوتری:
 (مُتَفَاعِلُنْ).
- الرِّقَالُ: درپژ، ده‌گوتری: (شَعَرَ رِفَالٌ وَثُوبٌ رِفَالٌ).
 الرِّقَالُ: کلکی درپژ ۵ پۆشاک‌ی درپژ ۵
 پۆشاک‌ی فش و فۆل ۵ ژبانی خوش ۵
 ئافهرمتی گوشتن.
 الرِّقَالُ: که‌سیک زۆر لارو له‌نجه‌ بکا،
 ده‌گوتری: (رَجُلٌ رِفَالٌ وَامْرَأَةٌ رِفَالٌ) ۵ (ك: مرافیل).
 الرِّقَالَةُ: به‌رمورو خشل و ملوانکه‌ی
 درپژ، که ئافهرمت لارو له‌نجه‌ی پیوه
 بکا ۵ (ك: مرافیل).
 رَقَّةٌ رَفْهًا وَرَفْهًا: نازو نیعمه‌تی باشو
 به‌ره‌راوانی توش هات.
 رَفَّةٌ فَلَانًا وَه: به‌زمیی به‌فلانکه‌س دا
 هاته‌وه، سۆزی بۆی بوو.
 رَفَّةٌ رَفَاهَةً وَرَفَاهِيَةً: به‌مانا (رَفَّةٌ) دی.
 أَرَقَّةٌ: به‌مانا (رَفَّةٌ) دی، ده‌گوتری: (أَرَقَّةٌ
 فَلَانٌ): له‌خواردن و خواردنه‌وه‌و
 پۆشاک له‌به‌رکردن دا زینده‌ رۆیی
 کرد ۵ خوشی راپواردو ئیسراحه‌تی
 کرد ۵ ه‌مروا ده‌گوتری: (أَرَقَّةٌ
 عِنْدِي): لای من بمینه‌وه‌و
 ئیسراحه‌ت بکه.
 أَرَقَّةٌ: سه‌ری به‌شانه‌کردو رۆنی لی دا.
 أَرَقَّةٌ فَلَانًا: فلان که‌سی خسته‌ ناو نازو
 نیعمه‌ته‌وه.

رَفَّةً: بهمانا (أَرْفَهُه).

لابرد.

رَفَّةً لِنَفْسِهِ: نازو نيعمهتی بۆ نهمسی

أَرْفَتِ السَّفِينَةُ: كهشتیهكه لهبهندمر

خوئی دابین کرد، دمگوتری: (رَفَّةً

نزیک بووه.

عندي): لای من بمینهومو خوش

أَرْفَأَ إِلَيْهِ: پهناى بۆ برد، چوووه پالی.

رأبوتیره.

رَفَّةً عَنْهُ: ناخووشی دورخستهومو ژيانی

أَرْفَأَ السَّفِينَةَ: كهشتیهكهی نزیک

خووشی پرنازو نيعمهتی بۆ دهسته

بهندمر کردموه ۵ یان لهزموی نزیک

بمرکرد.

رَفَّةً عَلَيْهِ: مؤلهتی دا.

أَرْفَأَ فَلَانًا: موداراتی لهگهڻ دا کرد.

تَرَفَّةً: بهمانا (رَفَّةً) دئی.

رَأْفًا مَرَأَةً: هاوړای بوو، چوووه سه‌ر

اسْتَرْفَعَهُ: بهمانا ((تَرَفَّةً) دئی، دمگوتری:

بیرو باومړی نهو ۵ زمانه سازی

(اسْتَرْفَعَهُ عِنْدِي) بهمانا (أَرْفَعَهُ

لهگهڻ دا کرد.

عندي) دئی.

الرَّفَافَةُ: ژيانی خووش و پرنازو

رَفَى الْمُتَزَيِّجَ: پیروزیایی لهو كهسه‌کرد

نيعمهت و هم‌زمانی.

كه‌ژنی هیناوه پپی وت پیروزیاییت

الرَّفَافِيَّةُ: بهمانا (الرَّفَافَةُ) دئی.

لئدمكه‌م هیوادارم کوپو كچی

الرَّفَفَةُ: سۆزو خووشه‌ویستی و به‌زمیی.

زۆرتان بین.

الرَّفَهْنِيَّةُ: بهمانا (الرَّفَافَةُ) دئی،

ترافواً على الأمر: کارمه‌کیان په‌سه‌ند

دمگوتری: (هَر فِي الرَّفَهْنِيَّةِ مِنْ

کرد، به‌لایانه‌وه باش بوو.

العیش).

الرَّفَاءُ: پیروزیایی کردنه لهو كهسه‌ی

وفا رَفَوًا: ژنی هینا ۵ هاوسه‌رگیری کرد.

هاوسه‌رگیری کردوووه.

وفا الثوب ونحوه من کل منسوج:

الرَّفَةُ: کاو پلۆپوش.

پۆشاکه‌کی پینه‌کرد، دورپییه‌وه،

الرَّفَاءُ: نهوکه‌سه‌ی پیشه‌ی پینه‌سازی

هه‌ندیکی به‌هه‌ندیکی ترمه‌وه

جلو به‌رگ بی ۵ بۆ ئافه‌رم

نووساند، دمگوتری: (وفا الخرق):

دمگوتری: (رَفَاءَةً).

کونه‌که‌ی پرکردموو جاکی کردموه.

وفا الدنُع والدُم ونحوهما رَفَاءً ورَفُوءًا:

وفا فلانًا: ترسو بیمی له‌سه‌ر فلانکه‌س

هرمی‌سکه‌که یان خوینه‌که

گیرسایه‌ومو وشك بووه.

وفا دُم القاتل: بکۆزمکه خوینی بۆدرا،

خوینی دا، خوینه‌به‌ستی کرد.

وَقَا بَيْنَهُمْ: ناسته‌وایی له‌نیوان دا کردن ۵
 ریکی خستنه‌وه، ده‌گوتری: (ارْقَا
 عَلٰی ظِلْعِكَ): به‌زمینیت به‌خوتا بی ۵
 به‌ئه‌ندازه‌ی به‌ره‌ی خوت حاج
 راکیشه، هه‌روا ده‌گوتری: (لا اَرْفَا الله
 دَمْعَةً): خودا فرمی‌سکت وشک
 نه‌کاته‌وه.

الرُّسُوءُ: به‌وکه‌سه ده‌گوتری صولحی
 نیوان خه‌لک ده‌کا ۵ ناسته‌وایی
 ده‌خاته نیوان خه‌لکه‌وه، ده‌گوتری:
 (الدَّيْةُ رُسُوءُ الدَّمِ): خوین دان
 به‌که‌س و کاری کوژراو خوینی بکوژ
 ده‌پاریژی و له‌کوشتنه‌وه پژگاری
 دمکات.

رَقَبَهُ رَقَبًا وَّرُقُوبًا: چاومپروانی کرد ۵
 سه‌رنجی راکیشه ۵ پاریزگاری کرد.
 وَقَبَ فُلَانًا: له‌ملی فلانی دا ۵ په‌تی له‌ملی
 فلانکه‌س کرد.
 رَقِبَ رَقَبًا: ملی نه‌ستور بوو ۵ (هو اَرْقَبُ
 وِهي رَقَبًا).

اَرْقَبَهُ دَارًا اَوْ اَرْضًا: خانومه‌که یان
 زه‌وپیه‌که‌ی کرده ملک و سامان بو
 خوئی و بۆنه‌وه‌کانی.
 راقِبَهُ: چاودیری کرد ۵ لای ترسا،
 ده‌گوتری: (فلان لا يراقب الله في
 امره).

اِرْتَقَبَ: به‌رزبووه، ریزدار بوو.

اِرْتَقَبَ الشَّيْءُ: چاومپروانی شته‌که‌ی کرد.
 تَرَقَبَهُ: چاومپروانی کرد.

الرَّقَابَةُ: چاودیری کردن ۵ سانسور کردن
 له‌سه‌ر کتیب و نوسراوی تر پیش
 له‌چاپدان و بلاوکردنه‌ومیان ۵ یان
 دمست تیومردانی حکومه‌ت یان
 بانکی مه‌رکه‌زی بو نه‌وه‌ی کار
 بکاته سه‌ر نرخ و به‌های جوژه
 پارمیه‌ک.

الرُّقْبَى: نه‌ومیه یه‌کێک به‌یه‌کی تر
 بلێ نه‌گه‌ر من پیش تو مردم فلان
 خانوو یان فلان زه‌ویم بو تو بی،
 نه‌وی تریش به‌ویان وابلی،
 هه‌ریه‌که‌یان چاومپری مردنی نه‌وی
 تری.

الرُّقْبَةُ: چالێکه هه‌لده‌که‌ندری بو
 گرتنی پلینگ.
 الرُّقْبَةُ: نه‌ستو، مل ۵ به‌هه‌موو
 جه‌سته‌ی ئاده‌میزادیش ده‌گوتری ۵
 هه‌روا ناوه بو کۆیله‌و به‌نده‌و
 که‌نیزه‌ک ۵ هه‌روا ناوه بو به‌شی
 ژووری که‌مان.

الرَّقَابَةُ: هه‌رمسی کالاو چاودیری شت و
 مه‌ک.

الرُّقُوبُ: نه‌و دایک و باوکه‌ی منداڵیان
 بو نامینێ ۵ که‌سیک (پیاو بی یا
 ژن) نه‌توانی کاربکاو بژیوو

پیداوېستی خوږى دابین بکا ۵ ههروا
بهؤنیک دمگوترئ چاوهروانى مردنى
میردمکهى بکا بؤنهموى میراتى لئ
بگرئ یان شوبکاتهوه بهیهکیکی تر ۵
(أم الرقوب): بهلاو کارهسات.

الرَّقِيبُ: ناوېکه لهناوه جوانهکانى
خودا ۵ چاوډېرو حهرهس ۵
پېشهتای سوپا ۵ کهسیک نمرکی
پیداچونهومو خوږندنهوهى کتیبو
نوو سراوى دهخړېته نهستو پېش
چاپکردنیاں بؤنهموى سانسوریان
بکاو رستهو وشهگهلیک کهلهگه
بارو دؤخهکه نهگونجی لایبهرئ.

الرَّاقِبُ: پیاو خراپیک که پیاوانى
ناسايش دمیخهینه ژېر چاوډېرى
خوږانهوه بؤنهموى بزائن ههلسو
کهوتى چؤنهو نههیلن خراپهکارى
بکا.

الرَّاقِبُ: چاوډېر ۵ نهو کهسهى
چاوډېرى کردن دمکاته پېشهى
خوږى.

الرَّقِبُ: شوږنى چاوډېرى کردن ۵ (ك):
مراقب).

الرَّقَبَةُ: بهمانا (الرَّقِبُ) دئ (ك):
مراقب).

رَقَحَ رَقْحًا ورقاچه: کاسبى کرد، خیزان و
مندالى خوږى بهخيوکردن،

دمگوترئ: (هو راقحة أهله).

رَقَحَ الشَّيْءُ: شتهکهى رېک خستو چاکى
کردموه.

رَقَحَ مَالَهُ: مالو سامانى خوږى رېک خست،
سهروکارى کرد.

ارْتَقَعَ رَأْسُ الْمَالِ: پارمو پولهکهى بههوى
چاوډېرى کردنهموه گهشهى کرد.

تَرَقَّعَ: کاسبى کرد، ههولئ دا بو
دابینکردنى بزئوى مالو خیزانى
خوږى.

الرَّقَاحِيُّ: بازارگانیک زور بهخهم مالو
سامانى خوږهوه بئ.

رَقَدَ رَقْدًا ورُقِدَا: نوست ۵ (رَقَدَ عَنْ
الْأَمْرِ): وازى لهئیشهکه هئنا ۵ گوږى

بهئیشهکه نهدا لئى غافل بوو.

رَقَدَ عَنِ الضَّيْفِ: گرنكى بهميوانهکه نهدا.
رَقَدَ الْحَرْبُ: گهرما نهما.

أَرَقَدَهُ: نواندى.

رَقَدَ الْمَكَانَ: لهو شوږنه مایهوه.

رَقَدَهُ: بهمانا (أَرَقَدَهُ) دئ.

تَرَقَّدَ: خوږى بهنوستوو خست.

أَرَقَّدَ: خیرا رږښت.

اسْتَرَقَّدَ: ههنهوز سوارى بوو.

الرَّاقِدُ: کؤلینهو کوپهى گهورمو قول.

الرَّقْدَةُ: گهرماى دوا سهرما.

الرَّقْدَةُ: ئافرمتيک ناز بهرومر بئو
کېشتهنگاوان بخهوى.

الرَّقْدُ: شوینی نوستن و پالکھوتن ۵
گور و نارامگا.

الرَّقْدُ: دمر دیکه نادمیزاد بیهوش دمکا
۵ بی ناگای دمکا.

ررق الماء و غیره: به هیواشی ناومکھی
رشته ناو شتمکھوه.

ررق عینهُ: چاوی فرمیسکی رزاندن.
ررق الشراب: شمرابهکھی تیکه
به شلمه منی تر کرد.

ررق الثريد بالدسم: تیگوشاوی تیکه
روناو کرد.

ررق الطيب في الثوب: بوئی خوشی
پوشاکهکھی کرد.

تَرَقَّقَ الماء و غیره: ناومک به هیواشی
هله پزایه خوار، یان به هیواشی
رفیه.

تَرَقَّقَ الماء و غیره: ناومک به شلمه فاو
شه پوئی دا، یان به هیواشی پهوان بوو
کشا، دمگوتری: (تررق الدمع من
العين): فرمیسک له چاودا قهتیس
ما.

تَرَقَّقَ عینهُ: چاوی فرمیسکی رزاند.
تَرَقَّقَ السراب: تراویلکه که
درهوشایهوه، بریسکه دی دا.

تَرَقَّقَت الشمس في طلوعها: خور
له کاتی هله اتنی دا واهاته بهر چاو
بسوریتهوه.

تَرَقَّقَ الحيوان للسنن أو الهزال:
نازله که خمریکه قهلهو بی یان
بهره و لاواز بوون بجی.

الرُقَارِقُ: نهو شتهی بدرهوشیتهوه یان
تیکه وه بهاوی.

الرُقَارِقُ من الماء: ناوی کهم ۵ چوره ناو.
الرُقَارِقُ من الثياب: پوشاکی تهنک.

الرُقَارِقُ من الشراب: شلمه منی رون.
الرُقَارِقُ من السيوف: شمشیری

بریسکه دار.

الرُقَرَق: به مانا (الرُقَارِق) دی ۵
هرشتیک بدرهوشیتهوه.

الرُقَرَق من الدمع: فرمیسکی قهتیس
ماو یان زمنگول زمنگول ۵ (جاریه

رقراقة): کچوله یهکی تهر و تازهو
دهم و چاو تهر و گهش ۵ (رقراقة

البشرة): پیست سپی درهوشاوه.

رَقَشَة: زمخرمه هی کردو نه خشانندی ۵
جوانی کردو رازانندیهوه.

رَقَشَ الكتاب: کتیبه که نووسییهوه
خالی لهسه پیته کان دانا.

رَقَشَ الثَّمَامُ كلامه: فیتنه جویه که
قهسه کانی خوی رازاندنهوه بو

نهوهی مه بهسته کانی بیکی.

رَقَشَ رَقْشاً و رَقَشَة: خالخالوی و بهلهک
بوو ۵ (هر ارقش وهی رقشاء) ۵ (ک:

رُقَش).

الرَّقْشَا: به مانا (الرَّقاش) دئ ۵ جوړه
کرمیکه ږمگاو ږمگ خالی زمر دو
سوری تیدان جوان و سمرنج راکښه
لہناو گزوگیدا دژۍ.

الرَّقْشَة: ږمگیکۍ خالخالوپیږه، پان
تیکه له ږمگیکه له لیل و
رمن و بږ.

رَقَصَ رَقْصًا: سه‌مای کرد، جهسته‌ی خوۍ
جولاندموه له‌سمر شیوه و ه‌وای
موسیکا پان گورانی ۵ به‌شیوه‌ی لارو
لہنجهو خو‌بادان رو‌یشت.
رَقَصَ الثَّيْبُ: سرکه‌که ه‌لچوو.

رَقَصَ فِي الْكَلَامِ: خیرا خیرا قسه‌ی کردن.
رَقَصَ الْجَمَلُ: حوشرکه کهوته سمر
ږموت و جوان رو‌ی.

أَرَقَصَ فِي سَعَةِ: به مانا (رَقَصَ) دئ.
أَرَقَصَ فُلَانًا: فلانکه‌سی ه‌لنا بو
سه‌ماکردن.

أَرَقَصَتِ الْمَرْأَةُ وَلَدَهَا: نافرته‌که
مندال‌که‌ی ه‌لته‌کاند ۵ ه‌لی
په‌راند.

أَرَقَصَ فُلَانٌ الدَّابَّةَ: فلانکه‌س ولاخه‌که‌ی
هاندا بو خیرا رو‌یشتن.

رَقَصَهُ: به مانا (أَرَقَصَهُ) دئ.

تَرَقَّصَ: به مانا (رَقَصَ) دئ.

الرَّاقِصَةُ: سه‌ماکر ۵ (لیله راقصه):
شمویکه سه‌مای تیدا بکری.

الرَّقْصُ: جولاندنی به‌شیکه له‌جهسته
پان زوربه‌ی له‌سمر شیوه‌ی موسیقاو
گورانی، به‌زوری به‌ه‌لته‌کاندن
شان پان سمت پان دوو دمست
نہنجام دمرئ ۵ بو دمربرینی جوړه
ماناپه‌که له‌ماناکان ۵ جهند جوړی
ه‌ه‌یه.

الرَّقْصُ: قس‌و قسه‌ل‌وک، د‌مگوترئ:
(سمعت رَقَصَ النَّاسُ عَلَيْنَا): گویم
له‌قسه‌ی ناشیرینی خه‌لک بوو د‌ی
نیمه ۵ ه‌مروا د‌مگوترئ: (له رَقَصَ
في كلامه): له‌قسه‌کردن دا په‌له
په‌لیمتی.

الرَّقَاصُ: که‌سیک زور سه‌ما بکا،
پیشه‌ی سه‌ماکردن بی ۵ به‌ندولی
کاتر‌میر.

الرَّقَاصَةُ: نافرمتیک پیشه‌ی سه‌ماکردن
بی ۵ زمویپه‌که ناویش بدرئ هیچی
لیخ نه‌روئ.

الرَّقِصُ: شوینی سه‌ماکردن ۵ (ک:
مراقص).

الرَّقِصَةُ: به مانا (الرَّقِصُ) دئ ۵ (ک:
مراقص).

رَقَطَهُ رَقْطًا: خالی تیدا دروست کردن.
وَقَطَ رَقْطًا: خالی پیوه بوون ۵ (هر أَرَقَطَ
وهي رقطاء).

رَقَطَهُ: به مانا (رقطه) دئ ۵ د‌مگوترئ:

(رَقَطَ عَلَى ثوبه): بۆيەو رەنگى بەسەر
پۇشاکەكەى دا پۇزاند.

تَرَقَطَ: پەلە پەلە بوو ۋە دىگوتىرئ:
(كِرَقَطَ النسيج): قوماشەكە گول گول
بوو ۋە (هر أرقط وهي رقطاء).
الأرقط: پەلەنگ ۋە ھەرگيانلەبەرئىك
رەنگى خالخال و بەلەك بى.

الرقط: نوختەو خال.
الرقطاء: مېينەى (الأرقط) ۋە جۈرە
مارئىكە ۋە تىگوشاۋىكى چەورى
و ھەر رۈنەكەى لەسەر پادوستابى
پەلە پەلە.

الرُقْطَة: رەنگىك لەسەپى و رەش
تىكەلاۋ بى ۋە پان لەرەنگى سورو
زەردو ھى تر تىكەل بوو بى.
وَقَعَ الشَّيْخُ رَقْعًا: پىرەمىردەكە پان
پىرەژنەكە لەكاتى ھەستان دا
ھەردو دەستى دادان.

وَقَعَ فِي سِرِه: خىرا رۈيشت ۋە دىگوتىرئ:
(مارقع فلان رقعا): فلانكەس ھىچى
بۆنەكرا، ھىچى نەكرد.

وَقَعَ الثَّوبُ وَالْحِذَاءُ رَقْعًا وَرَقْعَةً: كراسەكەى
پىنەكرد ۋە پىلاۋەكانى پىنەكردن.
وَقَعَ البناءُ: پالېشتى بۇ بىناكە دانە،
دەپەرەكى بەردا.

وَقَعَ أَمْرُهُ: كاروبارى خۇى رىك خست.
وَقَعَ فلاناً: لەفلانكەسى دا ۋە (رَقَعَهُ بكفٍّ أو

بسهم): بەشەپلاغەى لى دا، تىرى
پىۋەنا.

وَقَعَ الأرضُ برجلاً: بەقاج زەمبىيەكەى
كوئاپەۋەو پى پەستى كرد.
وَقَعَ رَقَاعَةً: نەحمەق بوو گىل بوو.
أَرَقَعَ الثوبُ وغيره: پۇشاکەكە كاتى
پىنەكردنى ھاتوۋە.

أَرَقَعَ فلان: فلانكەس بى ەمقلىيەكى
زۆرى كرد شتىكى ناشىرىنى نەنجام
دا.

رَأَقَعَ الحُمْرَ: بەردەۋام بوو لەسەر
خواردنەۋەى مەى.

رَقَعَهُ: بەمانا (رَقَعَهُ) دى.
رَقَعَ البناءُ: پاشكۆلى بۇ بىناكە دانە،
دەپەرەكى بەردا.

رَقَعَ أَمْرَالُهُ أو معيشته: مال و سامانى
خۇى رىك خست پان ژيانى خۇى
رىك خست.

رَقَعَ الحديث: لەقسەكەى زىادكردو كەم و
كۆرى تىدا نەھىشت.

إِرْتَقَعَ: دىگوتىرئ: (ما أرتَقِعْ له أو به):
گرنكى پى نەدا ۋە (ما ترتقع مني
برقاع): گۆى بىنامۇژگارى من نادا ۋە
پان ھىچەم يەقسە ناكە.

تَرَقَعَ: كاسىى كرد.
استَرَقَعَ: كاتى نەۋەى ھاتوۋە پىنەى
بەكى، دىگوتىرئ: (استرقع الثوب).

الْأَرْقُعُ: نه حمه ق و گیل ۵ ناسمانی دنیا
 لهم رومه و کبه نه سستیره
 رازا و مته و ۵ (ک: رُقُع).
 الترقیع: (ترقیع الجروح): نه و میه
 برینه که پاک بکریته و نه مجار به
 پارچه پیستیکی شونینیکی تری
 جهسته دابپوشری.
 الرُقَاعَة: گیلی و پی عه قلی ۵ بی حه یاو
 بی شهرم.
 الرُقَاعِي: که سیکه زور دمر به ست مال و
 سامانی خوی بی و هه میسه
 خهریکی ریک و پیک کردنی بی.
 الرُقُع: ناسمانی حه و ته م.
 الرُقَعَاءُ: نافرمتی گیل ۵ شتی رهنکا و
 رمنگ ۵ نافرمتی قاج باریک.
 الرُقَعَة: پینه، پارچه به ک پینه پی
 بکری ۵ کوته کاغه زیک پارچه
 پیستیک شتی له سهر بنوسری ۵
 پارچه زهوی په له گیا و گزو له و مپرگا.
 رُقعة الشطنج: پارچه ته خته به ک که
 جوارگوشه جوارگوشه کراوه.
 خَط الرُقعة: جوره خه ت و نوسینیکه
 نامه پی دنوسری.
 الرُقَعَة: جوره درمختیکه زمبه للاح و
 گهوره که لاکه ی و مکوو که لای
 کوله که وایه، بهرمکه ی و مکوو
 هه نجیر ده چی.

الرُقُعُ: گیل و نه حمه ق ۵ ناسمان.
 الرُقَعَانُ: گیل و نه فام ۵ (مِرُقَعَانَة): بو
 میینه به کاردی.
 الرُقُعُ: شونینی پینه کردن.
 الرِرُقُعُ: دمگوتری: (خطیب مِرُقُع): و تار
 بیژیکه قسه ده خاته پال قسه و
 رنکیان ده خا و تار یکی جوانی لی
 پیک دی.
 الرُقُعُ: پیای و قالیبو له بوته دراوو
 خاوه نه زمون.
 الرُقَعَة: پوشاکی صوفیان له م رومه
 پینه پینه بی.
 رَقَه رَقًا وَرَقَةً: ته نکی کرد.
 رَقَّ رَقًا وَرَقَةً: باریک بوو کزو لاو زاو
 ناسک و له تیف بوو.
 رَقَّ عَظْمُهُ: ئیسقانی زمعیف بوو، پیر بوو،
 به سالا چوو.
 رَقَّ عَدَدُهُ: ته مهنی کهم بوو ۵ پیستی
 دامال دراو هیزی نه ما.
 رَقَّ حَالُهُ: هه زار که و ت و مال و سامانی
 نه ما ۵ ناسان بوو، نه رم بوو.
 رَقَّ لَهُ: به زمی پیدا هات ۵ گهر دنکه چ
 بوو، ملی دا ۵ شهرمی کرد ۵
 دهگوتری: (رَقَّ وَجْهُهُ): به روان
 ته نک بوو.
 رَقَّ الْخُرُّ: نازاد که بوو به کزله ۵ (ک:
 ارقاء).

أَرْقُ: به مانا (رَقْ) دئ.

رؤیشت.

رَقَّ الْفَرْسُ وَغَرَهُ: نەسبەكە سمى تەنك بوو.

اسْتَرْقَ الْأَسِيرُ: بەدیل گیراومكەى كرده كۆیلە.

رَقَّ فَلَانًا: فلانكەس بارو دۆخى نالەبار بوو، هەزار گەوت.

اسْتَرْقَ الْغُرُ: مامەلەى كۆیلەى لەگەڵ پیاو و نازادەكە كرده.

رَقَّ بِهِ اخْلَاقُهُ: چروك بوو خێرو بێرى نەما.

الرُّقَاقُ: زەوى دەشت و نەرمەلان ە نەو چالاییەى ماومەكە ئاوى تیدا

رَقَّ الْحَرُّ: نادەمیزادەكەى كرده كۆیلە ە هەلى گیراپەو، بە نامۆزگارى و قەسەى جوان نەرمى كرده.

پاوستاومو دواىى ئاومكە رۆچوو، دەگوترئ: (أَرْض رَقَاق): زەوییهكى نەرمەلانە، گلە وردەپە ە (یـرم رقاق): رۆژنكى گەرمە.

رَقَّ قَلْبُهُ: دلى دایەومو نەرمى كرده.

الرُّقَاقُ: كۆیلە ە نانى تیری ە رۆیشتنى لەسەرە خۆ.

رَقَّ كَلَامُهُ: قەسەكانى نەرمو نیان كردن، قەسەى جوانى وتن.

الرُّقَاقُ: چەرمیكە تەنك بۆ تیدا نوسین بەكاردئ ە لاپەرمى سپی ە ئاوى كەم لەبنكى دەریادا پان لەشیوو

رَقَّ مَشْيُهُ: بەهێواشی رۆیى.

بەكاردئ ە لاپەرمى سپی ە ئاوى كەم لەبنكى دەریادا پان لەشیوو

رَقَّ بَيْنَهُمَا أَوْ مَابَيْنَهُمَا: نیوانى ئەو دووگەسەى تێك دا.

دۆل دا ە كیـسەلى گەورە ە گیانلەبەرئكى ئاویپە وەكوو ە تیمساح وایە ە (ك: رقوق).

تَرَقَّ هَرَمُهُ: راوو بۆچونى گەیشته كۆتایی.

دۆل دا ە كیـسەلى گەورە ە گیانلەبەرئكى ئاویپە وەكوو ە تیمساح وایە ە (ك: رقوق).

تَرَقَّ: به مانا (رَقْ) دئ ە بەهێواشی

الرَّقَى: شتى تەنك ە بەندایەتى ە زەوى نەرمەلانى پان و پۆر ە ئەو چروو

رۆیشت، زەلیل و مل كەچى كرده ە دەگوترئ: (تَرَقَّتِ الْحَسَاءُ فَلَانًا):

نەرمەلانى پان و پۆر ە ئەو چروو سەرە تەرزانهى نازمەل بەناسانى

ئافەرتەه جوانەكە فلانكەسى ژیردەستە كرده دلى لى ستاندو

سەرە تەرزانهى نازمەل بەناسانى دەمى دەپگاتئ و بەلایەو وەخۆشە ە (ك: رقوق).

كردویەتى بەكۆیلە.

الرَّقَى: ئاوى تەنكاو ە ئاوى كەمى بنكى

اسْتَرْقَ الْمَاءُ وَغَرَهُ: ئاومكە رۆچوو جگە لەكەمیكى.

ئاوى تەنكاو ە ئاوى كەمى بنكى دەریاو ناو شیو ە زەوى نەرمەلانى

اسْتَرْقَ اللَّيْلُ وَغَمِرَ: شەومكە زورپەى

پان و پۆر ە (ك: رقوق).

الرَّقْتُ: نهرمی و سوکی ۵ تهنکی ۵ زهوی
نهرمه لان و پان و پور ۵ لاوازی و بی
هیژی.

الرَّقْتُ: به مانا (الرَّقاق) دئی ۵ پان همر
زهوییه کی دم پوباره که لهکاتی
ههستانی ناومکه دا ناوی بگاتی و
که چه مه که نیشتموه ناومکه ی
لهسر نامیتی و زهوییه که بۆ روهک
تیدا ناشتن لهباره.

الرَّقِيقُ: شتی باریک و تهنک ۵ کۆیله.
الرَّقِيقُ: ههرشتیک باریک یان تهنک بی
۵ (مرق الأنف): نهرمه ی لوت ۵ (ک):
مَرَق ۵ (مراق البطن): نهرمه ی
ورگ ۵ لای خواروی ورگ.
المِرْقَاقُ: تیرۆک؛ داریکه نانی پی پان
دمکریتتهوه.

الرَّقْتُ: نانی تهنک، نانی تیری.
الرَّقْتُ: من الشئین: نهرمه ی شت.
الرَّقْلُ فی سیه: پهله ی کرد لهپوشتنی
دا.
الرَّقْلُ النخلة: دارخورماکه دریز بوو،
هه لچو.

الراقول: حه بلیکه به کاردی بۆ چونه
سهر دارخورما ۵ (ک: رواقیل) ۵.
الرَّقْلَةُ: دارخورمای بهرز ۵ (ک: رقال).
الرَّقَالُ: تیزرۆ، یان پویندمو زۆر پهو.
رَقَمَ الكتاب وعلیه وفيه رَقْمًا: کتیبه که ی
نووسی ۵ (هو يَرْقُمُ على الماء):

به که سینک دهموتری کاری بی سود
بکا، به نیشی هیچ و بوجهوه خهریک
بی.

رَقَمَ السَّلْعَة: کالاکه ی نیشانه کرد، نرخ ی
لهسر داننا ۵ مۆری لی دا،
جۆرمه کی دیاریکرد.

رَقَمَ الكتاب والثوب: به مانا (رَقَمَ) دئی.
الرَّقْمُ: نیره مار یان ماری ژاراوی بیس
۵ (ک: أرقام).

الترقيم: خالبهندی؛ دانانی خال و
فاریزه و داش و نیشانه ی پرسیارو
سهر سورمان.

الرَّقْمُ: خهتی گهوره ۵ نیشانه کردن ۵
مۆر لی دان ۵ نرخ لهسر شت دانان
۵ ناوژمکردنی قوماش ۵ ههروا ناوه
بۆ ژماره سادهکان: (۸-۷-۶-۵-۴-۳-۲-۱-۰)
(۹).

الرَّقْم القياسي: ژمارهیه که که پېشپرکی
کار لای ژوروی لی بهدمست دیتی،
ومکوو شهوه راکهریک لهماوه ده
چرکه دا ههزار مهتر بیرئ و کهسانی
تر به (۱۵) چرکه شهو مهودابهیان
بربیج.

الرَّقْمَة: باخچه ۵ قهراخی شیو، یان
زۆنگاو، یان شوینی کۆبونهوه ی ناو
۵ روهکیکه ناوی خوبازایه ۵
ئیسقانیکه لهشیوه ی نینۆک
لهسهر و باریکایی دمستی و لاخهوه

دمردمهكوى ۵ خالىكى خپه له شيوهى
ديرهم دا.

الرَّقِيمُ: كَتِيبَ ۵ ناسمان ۵ گوندى
(اصحاب الكهف)، يان نهو كيويه
بؤى چوون، يان شيوهكه يان نهو
بمردو نهشكهوتهى چونه ژپرى، يان
نهو رهصاصه يان نهو له وحهى
زانبارى دهربارهى (اصحاب
الكهف) ي پى نوسراوهو له سهر
نوسراوه.

الرَّقِيمُ: نووسهر.

الرَّقَمُ: قه لهمو پينووس، دهگوتري:
(طاح مَرَقَمَك): هه لهمه كهت هه لهى
کرد، تيز پويى کرد ۵ ناميرىكه
نان و كوليرى پى نه خش دهكړى ۵
نوټو.

رَقْنَتِ الْمَرْأَةُ رَقْنًا: نافرتهكه
به زمعهفهران قزى خوى رهنك کرد.
وَقْنُ الشَّعْرُ: قزمهكى رهنك کرد.

أَرْقَنَ: به زمعهفهران خوى رهنك کرد.
أَرْقَنَ شَعْرُهُ: به مانا (رَقْنُهُ) دى.
أَرْقَنَ الطَّعَامَ: روئى تيكه لاوى
خواردنهكه کرد.

رَقْنَتِ الْمَرْأَةُ: به مانا (رَقْنَتْ) دى.
رَقْنُ الْكِتَابِ: به شيويهكى جوان
كتيبهكهى نووسييهوه.

رَقْنُ الثُّوبِ: كراسهكهى به زمعهفهران

رهنك کردو رازاندييهوه.
أَرَقَّنَ: به مانا (أَرَقَّنَ) دى.

الأَرَقَانُ: خمنه ۵ زهعهفهران.

الرَّاقِنُ: رهنكى جوان.

الرَّقَانُ: به مانا (الإِرْقَانُ) دى.

الرَّقْنُ: هيلكهى دالاش و دال.

الرَّقُونُ: خمنى و سمنى زهعهفهران.

الرَّقِينُ: به مانا (الرَّقِيم) دى ۵ ديرهمو
شتى لهو جوړه.

وَقَّ الطَّائِرُ: بالندهكه بهر ز بووه.

رَقَى الْمَرِيضَ وَغَرَّهَ رَقِيًّا وَرَقِيًّا: نوشته و

دوعاى بؤ نه خوښهكه کرد.

رَقِيتُ فُلَانًا: ته مه لوق و سازشكاريم بؤ
فلان کرد.

وَقِيَّ رَقِيًّا وَرَقِيًّا: سرهكهوت، بهر ز بووه.

رَقِيَّ الْجَبَلِ: چووه سرهكيوهكه.

رَقِيَّ الدَّرَجِ: به په يزهكه دا سرهكهوت.

رَقِيَّ عَلَيَّ الْبَاطِلَ: شته به تالمهكهى به سهرم

دا تيپه پاند ۵ شتيكى به دهم منهوه

هه لبه ست كه نه م گوتووه.

أَرَقَّتِي: بهر ز بووه ۵ (ارتقى العرش):

چووه سرهكورسى دهسه لات، بوو

به پاشا.

أَرَقَّتِي بَطْنَهُ: ورگى پرېوو، تير بوو.

تَرَقَّى: هه لكشا، بهر ز بووه، دهگوتري:

(ترقى أمرهم الى الفساد).

تَرَقَّى: به مانا (ارتقى) دى، دهگوتري:

(تَرْقَى فلان من حال الى حال): له حال و
ومزعیکهوه چووه ناو بارو دؤخیکی
ترموه.

تَرْقَى العاملُ: کریکارمکه پلهی بهرز
بؤوه لهپلهیهکهوه بؤ پلهیهکی بهرز
تر.

تَرْقَى في العلم وغيره: پله پله
لهخویندن و زانیاری دا بهرز بؤوه.
استرقی فلاناً: داوی لهفلان کرد دوعاو
نوشتهی بؤ بکا.

الراقي: نوشتهکار و خامن نووشته و
دوعا.

الرقاء: بهمانا (الراقي) دئ، کهسیک
جوبیتته سمر کیو.

الرقو: کۆمهله گل یان کۆمهله لب.
الرقو: بهمانا (الرقو) دئ، پلهو
پلیکانه.

الرقیة: نووشته و دوعا بؤ نهخوش و
شتی وا.

الرقی: شوینی بهرز بوونهوه.
الرقاء: هوکاری بهرز بوونهوه و
پهیزه و پلیکانه و یان شوینی بهرز
بوونهوه و (ک: مراق) و دمگوترئ:
(اجد صعب المراق).

رَكَبَ: لهئهژنوی دا یان بهئهژنؤ لئی
دا.

وَكَبَ رَكَباً: نهژنوی گهوره بوو یان

یهکیکیان گهوره بوو و (هو اركبُ
وهي ركباء) و (ک: رُكَب).

رَكَبَ الشَّيْءَ عليه وفيه: سواری شتهکه بوو،
چووه سهری، دمگوترئ: (رکب في
السفينة)، ههروا دمگوترئ: (رَكَبَ
الشَّخْمَ بعضُهُ بعضاً): بهز قات قات
چووه سهریهک.

رَكَبَ الدينُ فلاناً: قهرز سواری شان و ملی
فلان بوو.

رَكَبَ فلان رأسه: بهنهشارمزابی ملی
رینگای گرت.

رَكَبَ الدَّيْبَ: تاوانی نهنجام دا و نیشی
خرابی کرد.

رَكَبَ فلاناً: شوین فلانکس کهوت و
لهعهدهت دا هاتووه: (فإذا عُمِرَ قد
رَكَبَني): روانیم عومهر بهشوینم دا
هات.

رَكَبَ: نهژنوی نازاری پهیدا کرد.

ارَكَبَ المهرُ: جوانووهکه کاتی
سواربوونی هات، دمگوترئ: (دابة
مُرَكَبَة): ولاخیکه کاتی سواری
هاتووه.

ارَكَبَ فلاناً: فلانکسی سوار کرد و
لهدوا خوویهوه سواری کرد یان
ولاخی سواری بؤ دابین کرد.

رَكَبَ: سواری کرد.

رَكَبَ الشَّيْءَ: شتهکهی خسته سهریهک

۵ تَيْكِي خستو شته گانی تَيْكَنان و
کردنی به یهك پارچه ۵ دِگوترئ:
(رَكَبَ الفَصُّ في الحَافِمِ) و (رَكَبَ السَّنَانُ
في الرَّمحِ) و (رَكَبَ الكَلِمَة او الجُمْلَة)
و (رَكَبَ الدَّوَاء).

إِرْتَكَبَ ذَنْباً أَوْ قَبِيحاً: تاوانی کرد، کاری
ناشیرینی نه انجام دا.
تَرَكَبَ الشَّيْئُ: شته که ههندیکی کهوته
سهر ههندیکی.

تَرَكَبَ: دِگوترئ: (تَرَكَبَ الشَّيْئُ من
كَذا): نهو شته لهوه پێك هاتوووه.
إِسْتَرْكَبَ: داوای لی کرد سوارى بكا.

التَّرَاكِبُ: لهزانیاری روهکناسی دا
زیادیوونی دیواری خانهیه لهباری
نهستورییهوه بهو جۆره مادهی
نهستورمه که توئی توئی بچنه
سهریهك.

الترکیب: لهزانیاری ههلسهفه دا
پێکهاتنی شته لهپێکهاته
بهسهیته گانی ۵ پێچهوانه ی
(التحلیل) ۵.

الراکِب: سه ره ته رهزی لهه خورما
که بهرمو زموى شوپ دهبه هومو
ناگه نه زموى، یان لهبنکی درهختی
خورما دینه دهره هومو پمگی نییه ۵
تۆقه سه ری کێو.

الراکِبَة: مینه ی (الراکِب) ۵ (ك):

رواکب).

الراکوب: به مانا (الراکِب) دئ.

الرکاب: ناوژنگی ۵ حوشری سوارى
۵ یان حوشری بار هه لگر.

الرکب: خوار ناوک، شوینی بهر لی
پوان ۵ کوئای پان ۵ سپه پایه که
له نهژنۆدا.

الرکبان: (رُكبان السنبل): نهو گو له
گه نهانه ی زوو دهرمه که ون دهبه نو
نه خشه ی نهوانی تر.

الرکبة: نهژنۆ.

الرکيب: که سێك زۆر سوارى و لاخ بی،
یان سوارچاک بی.

الرکوب: و لاخی سوارى و شتی لهو
جۆره ۵ (طریق رکوب): رێگایه کی
خۆش و تهخته.

الرکوبَة من الدواب: به مانا (الرکوب)
دئ ۵ یان به مانا و لاخی تاپه به ته بو
سوارى ۵ (ك: رکائب).

الرکيب: که سێکه له که ل په کیکی تر دا
سوار بووبی، دِگوترئ: (هو رکيب
فلان).

الرکب في الشئ: وهکوو میروی ناو
نه نگوستیله و شتی وا ۵ باخو زموى
کشتو کال ۵ نه مامه خورما که له سه ره
جۆگا به ریز جه قیندرابن ۵ پارچه
زموپیه که قهراخه گانی

ههئەرابنەموو بگۆنچى بۆ كشتوكاڤ ۵
 هەروا ناوھ بۆ جۆگايەك بگەوێتە
 نىوان دوو پارچە زەوييەو ەيان
 بگەوێتە نىوان دوو باخى دارخورماو
 ڕمژ.

الْمَرْكَبُ: ھەرشتيك بۆ سواری بشى
 لەوشكانى يا لەناو دەريادا ۵ وەلى
 بەزۆرى بۆ كەشتى بەكاردى.

الْمَرْكَبُ: بنەماو شوپنى پوان ۵ بنەچەو
 نەژاد ۵ (ھو كرىم الْمَرْكَبُ): ئەو
 وەجاخزادەمىيە ۵ (الجهل الْمَرْكَبُ):
 ئەو مەيە كاپرا نەزانى و نەشزانى
 كەنازانى ۵ وشەى (مَرْكَبُ):

لەزانىارى مەنتىق دا ئەو مەيە
 بەشيك لەوشەكە بەشيكي ماناكەى
 بگەيەنى ۵ وەكوو (كاتب المقالة).
 الْمَرْكُوبُ: ھەرشتيك بشيى بۆ
 سواری.

وَكَيْحَ اليه رُكْحاً: پەناى بۆ برد، پشتى پى
 بەست.

أَرْكَحَ اليه: بەمانا (رُكْحَ) دى.
 أَرْكَحَ شَيْئاً اليه: شتەكەى كرده
 باشكۆل و پەشتىوان، دەگوترى:
 (أَرْكَحَ ظَهْرَهُ الى كذا).

إِرْتَكَحَ الإِنَاءُ: ھاڤەكە پېرېوو لەشۆرېاو.
 إِرْتَكَحَ إِلَى الشَّيْئِ: بەمانا (رُكْحَ) دى.
 تَرَكَحَ بِالْمَكَانِ: لەو شوپنە مایەو ە

ھەولى فراوانکردنى دا.

الرُّكْحُ: سوچ و پەنا ۵ بەرېيلا ۵ بناغە ۵
 مالى رەبەن و دەرويش.
 الرُّكْحَاءُ: تەپۆلكە زەوى سەخت ۵ (ك):
 رُكْحَ).

الرُّكْحَةُ: ساحە ۵ بەرېيلا ۵ پارچە
 تىگوشاو كەلەبەنكى قاپ دا
 مابیتەو ە (ك): رُكْحَ).

الرُّكْحُ: ئەو كەسەى زۆر لەسەر پشتى
 و لاخ بەمىنیتەو.
 رُكْدَ رُكُوداً: ھىواش بوومو ئارامى گرت.
 رُكْدَ السُّوقِ: بازار وەستاو مامەئەى تىدا
 نەكرا.

رُكْدَ الْمِيزَانِ: تەرازو مەكە ھەردوو تاكەى
 بەرامبەر يەك وەستان.
 رُكْدَ رِيحُهُمْ: باى بەختيان رۆيىشت ۵
 ھىزو دەسەلاتيان نەما.
 أَرْكَدَهُ: جى نشينى كرد، دای نیشاندا.

الرُّكُودَةُ: سى كوچكە.
 الرُّكُودُ: ئەو شىردەرى ماوہى شىردانى
 درێژە بکیش ۵ کۆلینەو كەندوى
 پېر لەشت.

رُكْرَكَ: لاواز بوو ۵ ترسنۆك بوو.
 تَرَكْرَكَ السَّاءُ: مەشكەكە ژاو رۆنەكەى
 سەرگەوت.

وَكَّرَ شَيْئاً فِي شَيْئٍ: شتەكەى جەقاند
 لەشتەكەدا، دەگوترى: (رَكَزَ السَّهْمَ

في الأرض): تیره‌ک‌هی له‌زموی چه‌فاند ه
(رَكَزَ اللهُ المَعَادِنَ فِي الْأَرْضِ): خودا کانی
زوری له‌زموی دا به‌دهیتانوان ه هم‌روا
ده‌گوتری: (هَذَا شَيْءٌ مَرَكُوزٌ فِي الْعُقُولِ).
أَرَكَزَ السَّنَجَمُ وَغَرَهُ: کانه‌که مه‌عدمنی
تیدا دۆزرایه‌وه.

أَرَكَزَ فُلَانٌ: فلان‌ک‌ه‌س کانی دۆزییه‌وه.
أَرَكَزَ صَاحِبُ الْمَعْدِنِ: خاوه‌ن کانه‌که
زیوی زوری بۆ لی دهره‌یتا.

رَكْزَةٌ: به‌مانا (رَكْزَةٌ) دئ.
أَرَكَزَ اللَّبَنُ: ماسته‌که‌ی خه‌ست کرده‌وه.
أَرَكَزَ فِكْرُهُ: سه‌رنجی خو‌ی تیدا
کۆ‌کردموه و دقه‌تی دا.

إِرْتَكَزَ: جیگیر بوو، وه‌ستا.
إِرْتَكَزَ عَلَيْهِ: پشتی پی به‌ست.
تَرَكَزَ: جیگیر بوو خو‌ی چه‌سپاند.

الإرتکاز: (نقطة الإرتکاز): نه‌و شوینه
چه‌سپاوه‌ی هاوسه‌نگی نیوان هی‌زی
پالنه‌رو هی‌زی به‌رگری دم‌کا ه (اتخذ
الجيش مدينة كذا نقطة ارتكاز): واته:
سوپا فلانه شاری کرده بارم‌گا.

الرکاز: نه‌و مه‌عدمه‌نه سروشتیان‌ه‌ن که
له‌زموی دا خودا به‌دهیتانوان ه
گه‌نج و خه‌زینه ه مال و سامانی
شیردراوه له‌زیر زموی دا که
بگه‌رپه‌ته‌وه بۆ پێش هاتنی ئیسلام.
الرکْزُ: چرپه‌و ورته ه (ک: رکوز

و‌ار‌ک‌از) ه.

الرِّكْزَةُ: تاک‌ی (الرِّک‌از) ه ه نه‌مامه
خورما که‌له‌قه‌دی دارخورما بر‌وی و
دوا‌یی هه‌لبکه‌نه‌ری و له‌شوینیکی
تر بر‌وی‌نه‌ری ه دامه‌زراوی عه‌قل و
ئاو‌مه‌، ده‌گوتری: (مارایت له رکزة
عقل).

الرَّكِيْزَةُ: نه‌و شته‌ی قورسای‌ی ده‌خرپته
سه‌رو ده‌بیته چه‌مه‌سر ه پارچه
مه‌عدمنیکی به‌نرخ که‌له‌زیر زموی
دا شار درابیته‌وه ه پارچه
نا‌می‌ریکی مؤ‌سی‌قا‌یه.

الرَّكْزَةُ: لاسکی روه‌ک که‌گه‌لاو
په‌رژم‌کانی پی‌وه نه‌ما‌بن.
الرَّكْزُ: مه‌لبه‌ندو بارم‌گای سه‌رم‌کی که
لقو و پۆ‌یی تری لی ببه‌نه‌وه.

مرکز الجند: مه‌لبه‌ندی سه‌ربازو
پێش‌مه‌رگه که فه‌رمانیان پی گرابی
تیی‌دا به‌می‌نه‌وه‌و جی‌ی نه‌هیلن.
مرکز الرجل: مال و حال و پله‌و پابه‌ی
پیاو.

مرکز الدائرة: چه‌قی که‌وانه،
ناو‌مه‌پاستی که‌وانه.

المركزية: یاساو نیزامی‌که ولات
هه‌مووی په‌یه‌ه‌ست ده‌بی به‌بارم‌گای
سه‌رۆ‌که‌وه‌و هه‌موو کاروباری‌ک
به‌ده‌ستی یه‌ک که‌سه‌وه ده‌بن و نه‌و

خاومن بریار دهبی ۵ پیچهوانه‌کهی
(اللامرکزیه)یه، که‌هه‌ندی دمه‌لآت
دمدري بـه به‌شه‌کانی ولآت و
کاربه‌دمسته‌کانی خوار تر هه‌ندی
برپاریان به‌دمسته‌وه دمی.
رَکْسَه رَکْسَا: گه‌راندییه‌وه، هه‌لی
گیرایه‌وه.

وَكَسَى الرِّكَّاس: جه‌له‌کهی له‌لوتی
حوشترمه‌که کردو به‌زمندی قاجیه‌وه
شه‌ته‌کی دا بوئه‌وه‌ی زور جم‌و
جۆل نه‌کا.

ارَکْسَتَ الجاریة: کچۆله‌که مه‌مکی
دمرکه‌وتن ۵ بناغه‌ی مه‌مکی دانا.
ارَکْسَ فلان: ده‌گوتری: (ارکسه‌ی
الش): توشی شه‌ری کردو به‌قورپا
بردییه‌ خوار.

ارَکْسَ الثوب: قوماشه‌کهی له‌رمنگ
هه‌لکیشایه‌وه جارکی تر خمی
کرده‌وه.

إرَکْسَ: تیشکا، پیوه‌ بوو، رزگاری
نه‌بوو ۵ پاله‌په‌ستۆی کردو هاتوو
جو.

إرَکْسَتَ الجاریة: به‌مانا (ارکست) دی.
تراکس: سواری یه‌ک بوو که‌وتنه‌ سه‌ر
یه‌ک، ده‌گوتری: (شغَر مَراکس).

الرِّکَّاس: جه‌لیکه له‌لوتی حوشتر
دمگری و به‌دمسته‌یه‌وه دمه‌ستریته‌وه

بۆ شه‌وه‌ی ژنیر باریی ۵ (ک): رَکْسَ
وارکسه‌).

الرِّکَّاسَة: جه‌ل یان شتیکی له‌و جۆره
هه‌ردو سه‌ری ده‌خړینه زه‌وییه‌وه،
ناوه‌رپاسته‌کهی وه‌کوو که‌وانه
دمردمه‌که‌وئ و لاخی پی‌وه
ده‌به‌ستریته‌وه.

الرَّكْسُ: کۆمه‌لیک ئاده‌میزاد ۵ شتی
پیس و قیزمون ۵ خانووی ته‌عمیر
کراو، ده‌گوتری: (بناء رَکْس).

الرَّكُوسِيَّة: تاقمیک ئایینیکی تیکه‌ل
له‌نایینی مه‌سیحی و صابینه‌یان
هه‌یه.

الركيس: گه‌راوه، هه‌رشتیکی قیزمون
بی ۵ لاوازی هه‌له‌و گیر‌بوو
به‌گیرچه‌ل و چورتم.

رَکْضَ رَکْضًا و رکضة: بازی هاویش، رای
کرد، قاجی به‌زموی کیشا.
رَکْضَ منه: له‌به‌ری هه‌لآت.

رَکْضَ الطائر: بالنده‌که په‌له‌ی کرد.
رَکْضَتِ النجوم و الکواكب: نه‌ستیرمکان
کشان.

رَکْضَ الخيل: نه‌سه‌به‌که سمکۆلی کرد.
رَکْضَ الدابة: له‌لاکه‌له‌کهی و لاخه‌کهی دا
به‌قاجی، ئاو‌زمنگی لی دا بوئه‌وه
خیرا پروا.

رَکْضَ الطائر: بالنده‌که له‌شه‌قه‌ی بالی دا،

الرکوض: بههیزو پالنه، هاویژمر،
دهگوترئ: (قوس رکوض):

کهوانیکی توندو هاویژمره.

الرکض: شوینی راکردن و جلیت بازی ه
کهلهکهی و لاخ نهو شوینهی به
ناوزهنگی لئی دمدری ه لیوارو
قهراخ ه دهگوترئ: (قعدنا علی
مراکض الحوض).

مراکض الحوض: نهو شوینهیه ناوهکه
لئی دمدو لئی نادا.

الرکض: کۆلهومز، همرشتیک شتی پی
تیک هه لدرئ ه وگوو نهسکوی،
مهقاش.

الرکضه: پالنه، هاویژمر ه نهسپی
سمکۆل کمر.

و کع رکعاً و رکوعاً: چۆمایهوه ه چوه
روکوع، دهگوترئ: (رکع الفرم):
بیرهکه چۆمایهوه ه (رکع الصلی):
نویژکههرمهکه چووه روکوع،
چۆمایهوه تادهستی گهپشته نهژنوی
ه ههروا بهمانا مل کهج بوونه ه
ههروا دهگوترئ: (رکع الی الله): دلی
بهخوداوه پهپوهست بوو نارامی
گرت ه دوی دهولهمهندی ههژار
کهوت.

ارکعه: وای لی کرد بچۆمیتهوه ه مل
کهج پی.

ترکع: نویژی کرد.

بالی لیک دان، دهگوترئ: (هو لایرکض
البحجن): کهمهاند لهخوی دوور
ناخاتهوه.

رکض القوس السهم: کهوانهکه تیرهکهی
هاویش.

رکض النار بالرکض: بهمقاش ناگرهکهی
تیک ومردا.

ارکضت الحامل: نافهته سک پرکه
مندالهکهی ناوسکی جولایهوه.

راکضه: له راکردن و پیشپکئ دا پیشی
کهوت ه ههریهکه لهسوارمکان
نهسپی خویان ههلینگ دا بۆنهوهی
بزانن کامیان پیش دهگوهی،
دهگوترئ: (راکضه الخیل).

ارتکض: بهمانا (رکض) دی ه کهوته
جمو جۆل ه دهگوترئ: (ارتکض
الجین فی بطن امه) ه (ارتکض قلبه
فرعاً): لهترسا دلی کهوته پهله
پهل.

ارتکض فلان فی شونه: فلانکهس
بۆکارو بازی فلان کهوته جمو
جۆل.

ارتکض الماء فی البئر: ناوهکه لهناو
بیرهکه کۆبۆوهو شلهقا.

ارتکض بعضهم الی بعض فرسه:
ههریهکهیان بۆلای نهوی تر نهسپی
خوی ههلینگ دا.

ارتکض الخیل: نهسپهکهی ههلینگ دا.

الرُّكْعَةُ: رُكَاةٌ نَوِيْزِيْكَ ۝ چونه روکوع
 ۝ هه موو راوستانیځک بۆ خویندنی
 فاتیحه و چونه روکوع و چونه
 سوژده.

الرُّكُوعُ فِي الصَّلَاةِ: نُهُومِيَه نَوِيْزَكُمَر
 دواى خویندنی فاتیحه خوۍ
 بچومینیتتهوه تا بهری دهستی
 دمگاته کهشکه نهژنوی و پشتی
 تهخت بوهستی.

إِرْتَكَبَ الثَّلَجُ: بهفرباری و لهزموی دا
 مایهوه.

الرُّكْعَةُ: بَنَكِي درهختی بخوری مهریه م.
 وَكَ الشَّيْءُ رُكًّا وَرُكَاكَةً: شتهکه لاواز بوو
 باریک بوو، دمگوتری: (إِقْطَعَهُ مِنْ
 حَيْثُ رُكٌّ).

رُكُّ الْغُلِّ فِي عُنُقِهِ رُكًّا: چروک و دهست
 قوچاو بوو.

رُكُّ الشَّيْءِ يَدُهُ: شتهکه ی نهمدبوو نهو
 دیو کرد بۆنمهوی بزانی قهباره ی
 چهنده.

رُكُّ الْأُمْرِ: شتهکانی سواری پهک کردن.
 رُكُّ السَّقَاءِ: کونده مهشکه که ی پینه کرد.

أَرَكَّتِ السَّمَاءُ: نَاسَمَان بَارَانِيْکِي که می
 باراند.

أَرَكَّتِ الْأَرْضُ: بَارَانِيْکِي که می له زموی
 دا.

رُكَّتِ السَّمَاءُ: بهمانا (أَرَكَّتْ) دئ.

إِرْتَكُ: کهم بوو، لاواز بوو، کهوته
 گومانهوه.

اسْتَرَكَّةٌ: بهلاوازی لهقه لهم دا.
 الْأَرَكُ: ئادهمیزادی پمزیل و لاواز
 لهعهقل و رادا.

الرُّكَاكُ: بهمانا (الْأَرَكُ) دئ.

الرُّكَاكَةُ: پیاوځک ئافرمت شهرمی لی
 نهکهمن و ریژی نهگرن ۝ پیاوی
 خویرپی و بی غیرمت و خیزان
 بهره للا ۝ ژنه که ی داوین پیس بی و
 لی بییدمگ بی.

الرُّكُّ: بارانی کهم ۝ (ک: أَرَاك، رَاك).

الرُّكْيُ: دمگوتری: (شَحْمَةُ الرُّكْيِ):
 بهزیک زوو بتویتهوه.

الرُّمِيْلُ: لاواز ۝ کهم ۝ دمگوتری: (هَر)

رُكِيْلُ الْعِلْمِ: نهو کهسه زانیاری

کهمه ۝ (رُكِيْلُ الْأَسْلُوبِ): ئوسلوبی

نارپیک و پیکه ۝ (رُكِيْلُ الْعَقْلِ): کهم

عهقله.

الرُّمِيْكَةُ: میینه ی (الرُّكِيْك).

الرُّوْكُ: زموییهک بارانی که می لی باریبی.

الرُّمُوتُكُ: کهسیک قسهزان و زمان رموان

بی بهتهنها بهلام لهکاتی

بهرامبهری و موحاده لهدا قسه ی

بۆنمکری ۝ (سُكْرَان مَرْتَك):

سهرخویشیکه ده می تییکه ن و

پیکه ل دمی.

رَكْلَهُ رَكْلًا: لینگه ژمنه‌ی کرد.

راکله: همریه که له و دوکسه هاجیان
لینکه و ده‌ژنی.

تراکله‌را: ههرکه سه له عاست خۆیه وه
لینگه ژمنه‌ی له گه‌ل نه‌وی ترکرد.

ترکل به‌جرفته: هاجی به‌پیمه‌رکه‌دا دا
بوئه‌وه‌ی له‌ژموی به‌چه‌قی.

الْمَرَكَلُ: رِنگا ۵ له‌ولاخیش به‌و
شوینه‌ی ده‌گوتری که سوار له‌کاتی

هه‌لینگ دانی دا ناوژمنگی لئ دهدا.
رَكَمَهُ رَكْمًا: شته‌که‌ی کو‌کردموه خسته‌یه
سهریه‌ک.

إِرْتَكَمَ: کو‌بووه هیندیکی که‌وته سهر
هه‌ندیکی.

تَرَاكَمَ: به‌مانا (إِرْتَكَمَ) دئ، ده‌گوتری:
(تراکمت الأشغال): کارمان که‌وته‌نه

سهریه‌ک و کو‌بوونه‌وه.

الرُّكَامُ: شتی کو‌بووه‌و به‌سهریه‌کدا
که‌وتوو، کو‌مه‌نه شت ۵ ده‌گوتری:

(رکام من رمل) و (رکام من سحاب).

الرُّكُمُ: هه‌وری گه‌وال گه‌وال و
به‌سهریه‌کدا که‌وتوو.

الرُّكْمَةُ: قو‌بو گلی کو‌مه‌ل بوو.

مُرْتَكَمُ الطريق: ناو‌پرستی رِنگا.

رَكَنَ اِلَیه رَكْنَا و رَكُونًا: مه‌یلی بو‌لاکردو
خوی پالداو جیگیر بوو به‌شتی پی

به‌ست.

رَكَنَ اِلَیه رَكْنَا و رَكُونًا: به‌مانا (رَكَنَ) دئ.

رَكَنَ فِي الْمَنْزِل رَكْنَا: له‌خانو‌مه‌کدا جیگیر
بوو جی‌ی نه‌هیشته.

رَكَنَ رَكَانَةً و رَكَانِيَةً و رَكُونَةً: عاقل بوو
و پیل و سو‌لی نواند.

تَرَكَنَ: رمق بوو، پته‌و بوو.

الْأَرْكُنُ: سه‌روکی گوند ۵ کو‌پخای دئ.

الرَّكْنُ: پایه‌و سو‌ج ۵ به‌شیک
له‌به‌شه‌کانی حه‌قیقه‌تی شت ۵

ده‌گوتری: (رکن الصلاة و رکن الحج
....) ۵ کاری گه‌وره ۵ هه‌رشتیک

ببیته هوی به‌هیز بوونی ده‌سه‌لات و
هه‌رمان‌په‌وایی ۵ ده‌شگوتری: (فلان

رکن من ارکان قرمه): فلان‌کس
په‌کیکه له‌پیاو ماقولانی تایه‌فه‌و

هۆز‌مه‌کی ۵ له‌پاسای عه‌سکهری دا
به‌ئه‌فسه‌رێک ده‌گوتری له‌زانباری

سه‌ربازی دا لی‌هاتوو‌یی هه‌بی ۵
هه‌روا ناوه بو‌ جی‌گیری

هه‌رمان‌په‌وای عه‌سکهر ۵ (ک: ارکان
و رکر).

الرَّكْنُ: مه‌رکانه‌و سو‌پنه‌ی جل تیدا
شو‌رین.

وَكَا عَلَى فُلَان رَكْرًا: هه‌والی ناخو‌شی
به‌گو‌یی فلان دا دا ۵ یان به‌قه‌سی

ناشیرین دهری کرد.

وَكَا بِالْمَكَانِ بَقِيَّةَ يَوْمِهِ: له‌وشو‌پنه‌ مه‌یه‌وه.

رَكَا فلان: چهوزیكى لاكیشهی هه لكه‌ند.

اليك خبر).

رَكَا الأرض: زه‌وییه‌كه‌ی هه لكه‌ند.

مُرْمَات الأخبار: هه‌وائی ئه‌فسانه

رَكَا الخوض: چه‌وزمه‌كه‌ی په‌رگرده‌وه.

نامیز.

رَكَا الأمر: کارمه‌كه‌ی چاك كردو پته‌وی

رَمَتْهُ رَمْشاً: به‌دهستی مه‌سجی كرد،

كرد.

چاكی كرده‌وه.

رَكَا عليه الجمل: بارمه‌كه‌ی لی قورس كرد.

وَمَثَ الشَّيْءِ بالشَّيْءِ: ئه‌وشته‌ی به‌وشته

أركی علی فلان: به‌مانا (ركا) دئ.

تیكه‌لاو كرد.

أركی عليه الجمل: به‌مانا (ركاه) دئ.

رَمَثَ الشَّيْءِ رَمْثاً: شته‌كه‌ی دزی.

أركی اليه: په‌نای بو برد.

رَمَثَ أَمْرُهُمْ رَمْثاً: کارمه‌كه‌یان تیكه‌ل و

پيكه‌ل بوو.

أركی لهم جنداً: سه‌ریازی بو

رَمَثَ الإبل: حوشترمه‌كه‌ی گای (رمثی) خوارد

نامادم‌کردن.

أركی في الأمر: له‌کارمه‌كه‌دا دواكه‌وت.

سكى ئیشا.

أركی الأمر: کارمه‌كه‌ی دواخست.

رَمَثَ: گيا ترشو‌كه‌یه له‌وولاتی شام زور

إزتكی عليه: پشته‌ی پی به‌ست ە

دمپوی.

قورسای خسته سه‌ر نه‌و.

أرْمَثَ في ماله: هه‌ندئ له‌ماله‌كه‌ی

الرُّكُوءُ: قاپيک یان دۆلجه‌یه‌كى بجوکه

هه‌شته‌وه.

له‌په‌نست دروست ده‌كړئ ناوی پی

أرْمَثَ الشَّيْءُ: شته‌كه‌ی زیاد كرد ە شلی

ده‌خوریته‌وه ە یان ناوی پی

كرد، نه‌رمی كرد.

هه‌لده‌هه‌ینجری ە (ك: أركاذ).

رَمَثَ على كذا: له‌وه‌ی زیاد كرد ە

الرُّكِيَّةُ: بیريک هه‌لنه‌چندرابی ە (ك:

ده‌گوترئ: (رَمَثَ على الخمسين): له

ركایا).

په‌نجا تیبه‌ری.

رَمَثْتَ غنمه على المائة: مه‌ره‌كه‌ی

ألْمَرَكُوءُ: چه‌وز.

له‌سه‌د زیاد بوون.

وَمَا بالمكان رَمْوً: له‌و شوینه مایه‌وه.

رَمَثَ الشَّيْءُ: شته‌كه‌ی چاك كرده‌وه.

وَمَا الشَّيْءُ على كذا: ئه‌و شته له‌ و مزید

استرْمَثَ في ماله: به‌مانا (أرْمَث) دئ. ە

بوو.

الرَّمْث: پیاوی جل شپو چلکن ە پشت

رَمَا الْخَبْرَ: گومانى بو هه‌واله‌كه‌ چو،

باريک ە گيايه‌كى كيوييه له‌گيا

مه‌زنده‌ی كرد، ده‌شگوترئ: (هل رَمَا

ترشه‌گانه به‌زوری له چۆله‌وانی شام
دمروئ ۵ داری که‌له‌کی سهرئاوو به‌له‌م،
یان کونده‌ی ژیر که‌له‌کی سهرئاو ۵
حه‌بلی رژیو ۵ پاشماوه‌ی شیر له‌گوانی
حه‌یوانی شیر دمردا.
الرْمَتْةُ: (أرض مرْمَّةٌ): زموییه‌که زۆر
گیا ترشه‌ی تیدا دمرئ.
وَمَجَّ الطائر رَمَجًا: بالئمه‌که چیقنه‌ی کرد.
رَمَجَ ما كتب من السطور: نه‌و
خه‌تانه‌ی نوسی‌بوونی رمشی
کردنه‌وه.
الرَّمَايُ: کونده‌به‌بوو قاجی
دمبه‌ستنه‌وه لای ته‌له‌و هاقه‌ بو
نه‌وه‌ی هه‌یوان و بالئمه‌ی زینه
خروئ پی بگرن.
الرَّمَايُ: پشتی رمب و لوله‌ی رمب.
وَمَجَّ البرق رَمَجًا: بروسکه‌که به‌کزی
دمرکه‌وت، شوئی زۆر نه‌بوو.
رَمَجَ فلانًا: رمبی له‌فلان دا.
رَمَحَتِ الدَّابَّةُ فلانًا رَمَحًا ورماحًا:
ولاخه‌که لوشکی له‌فلان دا.
رَامَحَهُ: به‌رمب لیی دا.
تَرَامَحُوا: به‌رمب لیکیان دا.
الرَّمَايُ: خاومن رمب ۵ (ثور رامج):
که‌له‌گای دوشاخ ۵ (السمك الرامح):
نه‌سه‌تیرمه‌که له‌پێشییه‌وه
نه‌ستیرمه‌کی تر هه‌یه روناکیه‌که‌ی
دریژ دنوینی.

الرَّمَاخُ: (رمح الجن): په‌تاو تاعون ۵
(رمح العقرب): جزوی دوپشک.
الرَّمَاخَةُ: پیشه‌ی رمب دروستکردن
(شیرگهر).
الرَّمْحُ: ناسنیکه لای سه‌روی تیزه‌ بو
بریندار کردن ۵ هه‌روا ناوه‌ بو
دمسته‌ دوی نامیری جوتیاریی ۵
(ك: رمح وأرمح) ۵ هه‌روا
دمگوترئ: (كَسَرُوا بينهم رَمَحًا): واته
شه‌رو هه‌را که‌وته ناویانه‌وه ۵ (وهم
على بني فلان رمح واحد): نه‌وانه
له‌ناو خو‌یان دا په‌کیه‌تیان هه‌یه.
الرَّمَاخُ: رمب دروستکه‌ر ۵ نه‌و که‌سه‌ی
رمب به‌دمسته‌وه دمرئ.
الرَّمَاخَةُ: نه‌و که‌وانه‌یه زۆر توندیی و
هاو‌یشتنی به‌هیز بی.
الرَّمُوحُ من الدُّواب: نه‌و هه‌یوانه‌یه
که‌شت دمه‌گزی.
الرَّمِيحُ: عه‌صاو گۆچان که‌پیاوی پیرو
ژنی پیر خو‌ی به‌سه‌ردا دمه‌دن.
أَرْمَحَ النخلُ: دارخورماکه به‌رسیله‌ی
کرد.
أَرْمَحَ فلان: فلانکس نهرم بوو، ملکه‌ج
بوو.
أَرْمَحَتِ الدَّابَّةُ: نازه‌له‌که پیر بوو یان
قه‌له‌و بوو.
الرَّمِيحُ: دره‌ختی کۆبووه‌ تیکچرژاو.

الرَّمْخُ: بهرسيله خورما ۵ خورماي
 كال و نهگه بيو.
 رَمَدَ رَمْدًا ورمادة: فموتا و بوو
 بهخوله ميش.
 رَمَدَ الشَّيْءُ: شتهگه ي لهنا و برد.
 رَمَدَ رَمْدًا ورمدة: رهنګي خاګي بوو.
 رَمَدَتِ الْعَيْنُ رَمَادًا: چاومکه هيشا زاني
 تيكهوت بهگري و مستا ۵ دمگوتري:
 (رَمَدَ فلان) ۵ (هو اَرَمَدُ وهي رمداء).
 اَرَمَدَ: فموتا ۵ همزار كهوت.
 اَرَمَدَ الْقَوْمُ: خه لکه که توشي قاتو
 قري و همزاري هاتن.
 اَرَمَدَ الْبُكَاءُ عَيْنُهُ: گريان چاوي توشي
 چاو نيشه کرد.
 اَرَمَدَ الشَّيْءُ: شتهگه ي و مكوو
 خوله ميش لي کرد.
 رَمَدَ الشَّيْءُ: شتهگه ي خسته ناو
 خوله موه ۵ و مكوو خوله ميش
 لي کرد.
 رَمَدَ الشَّوَاءُ: برژاومکه ي خسته ناو
 پشکو ناگره کانه موه.
 اِرَمَدَ: و مكوو نوعامه بازي دا.
 اِرَمَدَ وَجْهُهُ: دهمو چاوي رهنګي خو لي
 گرت.
 اِرَمَدَتِ الْعَيْنُ: چاومکه هيشا.
 الْأَرَمَدُ مِنَ الثِّيَابِ: پوښاګي تمپو
 توژاوي چلکن.

الرَّامِدُ: شتي رزيوو بي سود.
 الرَّمَادُ: خو لي نه موي دوا سوتان
 لهشته که دمپنيته موه ۵ (کثير
 الرماد): سهخي سروشت و دلفراوان
 (کينايه يه) ۵ (مُقَيَّ الرَّمَادُ في
 وجهه): دهمو چاوي گوړا.
 الرِّمَادَةُ: کومه له خو لي ۵ (عام الرِّمَادَةُ):
 ساليك بوو له زماني نيمامي
 عوممردا خه لک توشي قاتو قري
 هاتن، سالي ۸ کوجي بوو.
 الرَّمَادِي: رهنګ خو لاوي (خاګي).
 الرَّمْدُ: نه خوښييه که توشي چاو دمبي
 ۵ (علم الرَّمْدِ): زانياري پزيشګي
 چاو.
 الرَّمْدُ: رهنګ لي لي کومو کوو رهنګي
 خو لي بي ۵ ناوي گهړاو ۵ پوښاګي
 چلکن.
 الرَّمْدُ: ميشووله.
 الرَّمْدِي: پزيشګي چاو.
 رَمَرَمَ الرَّجُلُ رَغِيه: بياومکه خوراګي
 بهرماوو پرت بلاوي داکهوتوو
 له ميزو سفرمي کهساني تر خوارد،
 بيژي له پيس بووني نه کردموه ۵
 له حديث دا هاتوو دهغه رموي:
 (دخلت امرأة في هرة حبستها فلا
 أظعمها ولا أرسلتها ترمم من خشاش
 الأرض).

رايه پرين.

إِرْتَمَزَ: به مانا (رَمَزْ) دئ.

الرَّمِزَةُ: به رَمَزْ كه لهنه ژنودا دمبی.

الرَّمْزُ: نامازمو تیل نیشان ۵ نیشانه و

دیارد ۵ لهزارموه (علم البیان) دا

کینایه ی شاردراموه ۵ (ك: رُمُوز).

الرَّمْزُ: نامازمو تیل نیشان.

الرَّمْزُ: به مانا (الرَّمْزُ) دئ.

الرَّمِزِيَّةُ: رَمِزِي رهمزی، رَمِزِي نیشکی

نه دمبی و هه ننییه له شیعردا سه ری

هه لدا.

الرَّمِزَاةُ: ناسهرمتی به درموشته كه

به نیشاره بپاوی بیگانه بۆلای خوی

کیش دمکا ۵ (کتيبة رَمِزَاة): په له

پیشمه رگه و کۆمه له سه ره باز

كه له بهر زۆرییان هه رتیکه وه

ده هاون.

وَمَسَّ المِيتَ: مردومه کی به خاک سپار

له گۆری ناو گلی به سه ردا کرد

سهرقه برمه کی گۆتاییه وه.

وَمَسَّ الشَّيْءُ: شوپنه واری شته که می

کوزاندموه، دمگوترئ: (الرَّيْحُ ترمسُ

الآثار): ره شه بایه که شوپنه وارمکانی

داپۆشین، گل و خۆلی به سه ردا

کردن.

وَمَسَّ القَبْرَ: گۆرپه کی له گه ل زهوی دا

تهخت کرد.

تَرَمَرَمَ: ده می جولاند قسه بکا قسه ی

نه کرد ۵ دمگوترئ: (کلمته فما ترمرم

بحرف).

تَرَمَرَمَ الشَّيْءُ: شته که پرژو بلا و بۆوه.

الرَّمْرَامُ: پوش و پائی به هار.

وَمَزَّ اليه رمزاً: لیوی له بادا، چاوی له

داگرت برۆی له هه لته کاند ۵ به لیو

یان به چاو یان برۆ نیشارمتی بۆ

کرد.

وَمَزَّ الظُّبْيَ رَمَزَانًا: ناسکه که بازی هاویشته.

وَمَزَّ إلى الشَّيْءِ بكذا: به وشته شاره زای کرد

بۆی.

وَمَزَّ فلاناً بكذا: هه لانه سی به وشته

هه لته لاتاند.

وَمَزَّ رمازة: ویک هاته وه ۵ جم و جۆلی زۆر

بوو، عاقل و ناغر بوو، شکۆمه ند

بوو، ره سه ن بوو.

وَمَزَّ فزاده: دلی ته نگ بوو.

ترامزوا: هه ره که یان نیشاره ی بۆ

نهوی تر کرد.

تَرَمَزَ: جم و جۆلی کردو که وته

شه هه تۆله، دمگوترئ: (تَرَمَزَ من

الضربة): به لیدانه که که وته جم و

جۆل.

ترمَزُوا: خه لکه که له گۆرپه که یان دا

که وته جم و جۆل و تیک خرۆشان

۵ خۆیان ناماده کرد بۆ جم و جۆل و

رَمَسَ عَلَيْهِ الْخَبَرَ: همواره که ی لی شاردهوه.

رَمَسَ فَلَانًا بِحَجَرٍ: بهردی گرتنه فلانکهس.

أَرَمَسَ الْمَيْتَ: بهمانا (رَمَسَهُ) دئ.

إِرْتَمَسَ فِي الْمَاءِ: خوی لهناومکهدا نقوم

کرد تا سهری چووه ژپړ ناومکه.

الرَّامُوسُ: گۆږ ه (ك: روامیس).

الرَّمْسُ: بالنده ه پهلهوهر ه دعبای

شهوگهړ وهكوو شهمشه مه كوږه ه

(ك: روامیس).

الرَّمْسَةُ: بایهکی بههیز کهگل و خوژ

ههښگری و شوپنه وار داپووشی ه (ك:

روامیس).

الرَّمْسُ: گۆږنیک لهگهل زهوی دا تهخت

بووویی ه نهو گللهی دمکریته ناو

گۆږموهو مردوهکهی پې دادهپوشرئ

ه (ك: رموس و آراماس).

الرَّمْسُ: شوپنی گۆږ ههښکهندن،

گوږستان.

الرَّمْسَةُ: دهگوترئ: (وقعوا في مرموسة

من أمرهم): خهښکهکه کهوتنه مقو

مقو و تیکهڼ و پیکهڼهوه

لهښیسهکهیان دا ه

رَمَسَ الشَّيْءَ رَمْسًا: بهسهری پهنجهی

شتهکهی گرت ه دهستی لی دا.

رَمَسَ فَلَانًا بِحَجَرٍ: بهردی لهفلانکهس

گرت.

رَمِسَتْ عَيْنُهُ رَمْسًا: پیلوی چاوی

سوریون و برزانگی پیکهوه

نووسان و چاوی ناویان لی هات،

دهگوترئ: (رَمَسَ فلان، هو ارمش

وهی رَمْسًا).

أَرَمَشَ الشَّجَرُ: درمختهکه پشکوت و

کهلای کرد.

أَرَمَشَ فلان: بهمانا (رَمَسَ) دئ ه چاوی

زور تروکاندن لهبهر زمعیفی چاوی

ه چاوی تیکچون پیلومکانی چاک

نهبوونهوه.

الرَّمْشُ: سپیایهتیه کهله نینوکی

مندال دا دهردمکهوئ.

الرَّمْشُ: نهوکهسهی لهکاتی روانین دا

زور چاوی بتروکینئ ه (ك:

مرامیش).

الرَّمْشُ: نهوکهسهی پیلوی چاوی

توشی نهخوشی بوین و چاک

نهبنهوه.

رَمَسَتْ الدُّجَاجَةُ رَمْسًا: مریشکهکه

حیقینهی کرد.

رَمَعَى فلان لأمله: فلان کاسبی بو خیزانی

خوی کرد.

رَمَعَ بَيْنَ الْقَوْمِ: لهناو خهښکهکهدا

ناشتهواپی و چاکسازی بلاو کردهوه.

رَمَعَى الله مُصِيبَةً: خودا پاداشتی

کوښتهکهی دایهوه ه خهساری بو

پزگردهوه.

ه (رَمَضَ السَّيْمُ): رۆژمه رۆژنکی
گهرم بوو ه (رَمَضَ الصَّائِمُ):

رۆژوهوانه که ناوسکی گهرم داهات
لهتینوان ه (رمضت قدمه): قاجی
بهلبی گهرم سوتان.

رَمَضَ الْقَتْمُ: نازنهکان لهچرقه ی گهرمادا
لهومرپان و جهرگیان توشی نهخوشی
بوو.

رَمَضَ لِلْأَمْرِ: لهرفان جهرگی بۆ سوتا ه
داخ لهدل بوو بۆی.

أَرْمَضَهُ الْحَرُّ: گهرما ههلی پروکاند.
أَرْمَضَ الشَّيْنُ فَلَانًا: شتهکه فلانکهسی
داخ کرد.

أَرْمَضَ النَّصْلُ: سهمرتیهکه ی تیز
کردن.

أَرْمَضَ الرَّاعِي مَوَاشِيَهُ: لهگهرمه سیرو
لمبهلان دا شوانهکه مهپرمانی
لهومرپاندن.

رَمَضَهُ: کهمیك چاومرپوانی کردو
دواپی رۆیشت.

رَمَضَ الرَّاعِي مَوَاشِيَهُ: بهمانا
(رَمَضَهَا) دئ.

رَمَضَ الصَّوْمُ: نیمتی رۆژوی هیئا.
إِرْمَضَ مِنْ كَذَا: لهوشته جاپز بوو
لهسهر شانی گران بوو.

إِرْمَضَ لَه: پهروشی بوو ه جهرگی
داپزا.

رَمَضَ الشَّيْنُ: داوای شتهکه ی کرد ه دمستی
لئ دا.

رَمَضَتِ الْعَيْنُ رَمَضًا: چلک و پپۆقی
سپی له قولینچکی چاوی دا
کۆبووه ه دهگوترئ: (هَرَّ أَرْمَضُ
وهی رمضاء) ه (ك: رُمَضُ).

أَرْمَضَهُ الرِّمْدُ: چاوهپشه پیلوی
چاومکانی تیک دان.

الرِّمَضُ: چلکیکی سپی رقه له
قلینچکی چاوی دا کۆدمبیتهوه.
وَمَضَى النَّصْلُ رَمَضًا: سهره تیرمهکی تیز
کرد.

وَمَضَى الشَّاةُ: مهپرکه ی کهول کردو
پێستهکه ی بهسهردا داههوه ه
خستیه سههر بهردی گهرم بوو،
ناگری لهسههر کردموه بۆنهوهی پئ
بگاو بهکهلکی خواردن پئ ه

رَمَضَ الرَّاعِي مَوَاشِيَهُ: شوانهکه له لمبهلان و
گهرمه سیردا نازنهکانی
لهومرپاندن.

رَمَضَ فَلَانٌ: فلانکهس لمبی گهرم قاجی
سوتاندن.

رَمَضَ رَمَضًا: بهلبی گهرم دا رۆیشت.
رَمَضَ الشَّيْنُ: شتهکه گهرمی زۆر بوو،
دهگوترئ: (رَمَضَتِ الْأَرْضُ):
زموییهکه بههوی چرپوونهوهی
تیشکی خۆر بۆسههری زۆر گهرم بوو

أُرْمَضَ الْفَرَسُ بِهِ: نەسپەكە بازى پەن
دا.

تَرْمَضْتُ نَفْسَهُ: دەرۋونى تىك چوو،
نەفسى لاواز بوو.

تَرْمَضَ الصَّيْدَ: نىچىرەكە راوكرىد لە
لەبەلان و گەرما دا، واتە: رەئى
كەوت و لەقاقۇزەى پىچا تا
خزاندىيە ناو لەبەلان و قاجى لە
لەبەكە جەقەين و بېستى لى بېراو
گرتى.

الرَّمَضَاءُ: گەرماى بەھىز ۵ جەنگەى
گەرما ۵ زمويەك كە راستەوخۇ
خۆر لى بىداو سوور بويىتەو.

رمضان: مانگى نۆبەمى سالى
قەمەرييە ۵ (ك: رمضانات،
رماضين).

الرَّمَضُ: بارانى پىش و مرزى پايىز
كەزموى گەرم و سۆتەمەپۇيە.

الرَّمْطِي: ھەورو بارانى كۆتايى
ھاوين و سەرمەتاي و مرزى پايىز.

الرَّمْضُ: ھاوان شوپنى لەوهرانى
نازەل.

رَمَطَهُ رَمَطًا: رەخنەى لى گرت و تانەى
لى دا.

رَمَعَ رَمْعًا وَرَمْعَانًا: كەوتە پەلە پەلو
ھەلسور و داسور.

رَمَعَ الْفُةُ: لەرق ھەلساوييا لوتى كەوتە
لەرزە ۵ يان بە خىرايى كەوتە پىئو

رؤيشت.

رَمَعَتِ الْأُمُّ بَوْلَهَا: دايكەكە مندالەكەى
بەنەكاملى بوو.

رُمِعَ: نەخۇشى توشى پىشتى ئاو فروشەكە
بوو لەرؤيشتن كەوت.

رَمِعَ: بەمانا (رُمِعَ) ھاتوو.

أَرَمِعَ: بەمانا (رُمِعَ) ھاتوو.

رَمَعَتِ السَّبَّاحُ: دېرندەكان بېچويان
بوون بەنەكاملى.

رُمِعَ: بەمانا (رُمِعَ) ھاتوو.

تَرَمِعَ: كەوتە جەو جۆل و شەلەزان و
ھاتوو چۆ، دەرگوتى: (تَرَمِعَ أَنفَهُ مِنْ

الغضب).

الرُّمَاعُ: ئازارىكە توشى پىشتى ئاوگىر
(ئاو فروش) دەبىي ناتوانى ئاو

لەكۆلنى و بىفروشى ۵ نەخۇشپەكە
توشى گەدە دەبىي و لەناكام دا دەمو

چاوى زەرد ھەلەگەرپىن.

الرُّمْعَةُ: كۆمەلە رومكەك، باقە گيايەك
۵ دەسكەك گۆل و رەحانە.

الرُّمَاعَةُ: پىشت مەلەشوى مندال
كەلەبەر تەنكى و زەمىفى جەو

جۆل دەكا.

الْيَرْمَعُ: مەزراحە قۇر قۇرەى مندال كە
داپەدخوتى دەنگى لى دى ۵ بەردە

سىخرو كەلەبەر تىشكى خۇردا
دەمرەوشپتەو.

رَمَقَه: چاوی تیپری و سهیری کرد.
 رَمَقَ فِي الشَّيْنِ: زَندِمِروى له کارمه‌دا
 نه‌کردو به‌جوانی نه‌نجامی نه‌دا.
 رَمَقَ الْكَلَامَ: قسه‌کانی هه‌لبه‌ستن و
 وته‌کانی هه‌لگیرانه‌وه.
 إِرْمَقَ: لاوازی کرد ۵ داپزا ۵ (إِرْمَقَ
 الجلد): پیسته‌که تهنک بوو ۵ (إِرْمَقَ
 الطريق): رینگه‌که درنژ بوو.
 تَرَمَقَ الشَّرَابَ: شله‌مه‌نییه‌که‌ی ورده
 ورده خوارده‌وه.
 الْأَرْمَاقُ: (جبل أرماق): حه‌بلیکی
 زعیفو و رزیوه.
 الرَّمَاقُ: ژبانی کوله‌مه‌رگی.
 الرَّمَقُ: باقی مانده‌ی گیان (گیانه‌لاو).
 الرَّمِقُ: (عیش رَمِقُ): ژبانی کوله‌مه‌رگی
 ۵ ژباننیک که‌زۆر زبربن و که‌م و
 کورتی تیدابن.
 الرَّمَقُ: حه‌سودی ۵ نه‌و هه‌زارانه‌ی
 ده‌گه‌نه نه‌وپه‌ری پله‌ی هه‌زاری.
 الرَّمَقُ: پیاوی زعیفو و لاواز.
 الْمَرَامِقُ: نه‌وکه‌سه‌ی به‌عاسته‌م هوکاری
 ژبانی بۆ به‌رجه‌سته برو بئ ۵
 نه‌وکه‌سه‌ی که‌میست خۆشه‌ویستی
 نه‌بن هیچی تری له‌دل دا نه‌ماوه ۵
 ناده‌میزادی ره‌وشت ناشیرین و لاواز.
 الْمَرْمَقُ مِنَ الْعِيشِ: که‌سیک به‌ژبانی
 کوله‌مه‌رگی بژبا.

إِرْمَعَلْ: فرمیسکی بئ وه‌ستان هاتنه
 خوار دَلَوْب دَلَوْب هه‌لرژان ۵ (إِرْمَعَلْ
 الصَّبِيَّ): مندا له‌که لیکی دیته خوار
 (لیکنه) ۵ (إِرْمَعَلْ الشَّوَاءَ): گوشته
 برژاوه‌که چه‌وورییه‌که‌ی داچۆرا ۵
 (إِرْمَعَلْ الثَّرَبُ): کراسه‌که تهر بوو ۵
 (إِرْمَعَلْ الْأَدِيمُ): چه‌رمه که‌زۆر تهر
 بوو.
 إِرْمَعَلْ الْإِبِلَ: حوشره‌گان بلاو بوونه‌وه
 ۵ (إِرْمَعَلْ فُلَان): فُلَان‌که‌م پهل‌ه‌ی
 کرد ۵ لرخه‌و پرخه‌ی لی‌هات.
 رَمَعَهُ رَمْعًا: به‌ده‌ست شیلای، هه‌نووی
 ۵ ده‌ستی پیداهینا ۵
 رَمَعَ الطَّعَامَ: خواردنه‌که‌ی به‌پیخۆر
 رازاند‌وه ۵ غۆشی کرد ۵ چه‌وری
 کرد ۵ چه‌وریی تیکرد ۵ (رَمَعَ
 الكلام): قسه‌که‌ی هه‌لگیرایه‌وه.
 رَمَقَهُ رَمَقًا: سهیری کرد، ده‌گوترئ:
 (رَمَقَهُ بَصَرَهُ): چاوی تی پیری ۵
 چاوی به‌دوو دا گیراو چاودپیری
 کرد ۵ چاودروانی بوو.
 رَامَقَهُ مَرَامَقَةً وَرَمَاقًا: به‌مانا (رَمَقَهُ) دئ
 ۵ به‌چاوی رِق و قینه‌وه سهیری کرد.
 ۵ سازش و زه‌مانه‌ سازیی له‌گه‌ل کرد
 ۵ له‌ترسی نه‌وه‌ی زیانی بئ
 بگه‌یه‌نن له‌گه‌لی دا هه‌لیکرد.
 رَامَقَ الْأَمْرَ: کاره‌که‌ی ته‌واو نه‌کرد.

وَمَكَ فِي الْمَكَانِ وَبِهِ رَمُوكَا: لهوشوینه

مایهوه جیی نه هیشت.

وَمَكَ فِي الطَّعَامِ: هیچی له خواردنه که

نه هیشتهوه هه مووی لرف دا.

أَرْمَكُهُ: وای لئ کرد لهو شوینه

بمیختهوه.

إِزْمَكَ: ناسک بوو باریک بوو.

إِزْمَكَ الْجَمْلُ: حوشره که رنگی خاکی

بوو یان زور بؤر بوو تاوا دمبینرا

مهیلو رمش بی ۵ حوشره که کزو

لاواز بوو.

اسْتَرَمَكَ الْقَوْمُ: خه لکه که گالته یان

به باوئو و باپیرانی خو یان دمکرد.

الرَّمَكُ: که سیک له شوینیک نیشته جی

بی و لئ نه روا ۵ جوړه بونیکه

رهنه که خاکیه.

الرَّمَكَةُ: لاواز ۵ نه سپی بارگیری،

تایهت بکری بؤ پهرین ۵ (ک) رَمَك

ورماک).

الرَّمَكَةُ: رهنکی خاکی یان زور لیل و

مهیلو رمش.

وَمَلَّ رَمَلًا وَرَمَلَانًا: گورگه لوفه ی کرد.

وَمَلَّ التَّنَجُ رَمَلًا: جنراومکه ی تهنک و

سفت و سؤل کرد.

رَمَلَ السَّرِيرَ: کورسی و میزو سیسه مه که ی

رازاندموه به جه واهرو یا قوت.

رَمَلَ الْحَصِيرَ: حه سیره که ی چنی.

أَرْمَلَ الْمَكَانَ: شوینه که بوو به لبه لآن.

أَرْمَلَ فُلَانٌ: فلانکهس تی شوی نه ماو

هه زارو ناتاج بوو.

أَرَمَتِ الْمَرَأَةُ: نافرته که بیومزن کهوت

۵ میردی مرد.

أَرْمَلَ الْجَبَلُ: حه بله که ی دریژ کردهوه.

أَرَمَلَ الْحَصِيرَ: حه سیره که ی چنی.

أَرْمَلَ الزَّادَ: تی شووه که ی تهواو کرد

هیچی نه ما.

رَمَلَ الطَّعَامَ: لمبی کرده ناو

خواردنه کهوه بؤ نه وه ی که لکی

نه میتن ۵ له حه دپشی پیغه مبر دا

دمبراری (الحمير الوحشية) هاتووه

ده لئ: (وَأَمْرٌ أَنْ تَكْفَأَ الْقُدُورَ وَأَنْ

يُرْمَلَ اللَّحْمُ بِالرَّابِ).

رَمَلَ الشَّرِبَ: خوینی له کراسه که

هه لسو، خویناوی کرد.

رَمَلَ النِّسِيجَ: جنراومکه ی تهنک و سفت

کرد.

رَمَلَ الْكَلَامَ: قسه که ی به بی بناغه

داناو پوچی کردهوه.

رَمَلَ الْكَاتِبُ خَطَهُ: نوسهرمه که دوا ی

نوسینی لاپهره که لمبی به سهردا

بلاو کردهوه بؤ نه وه ی مهره که به

زیاده که هه لمرئ.

إِرْتَمَلَ بِالْدَّمِ: به خوین چلکن بوو،

جهسته ی خویناوی بوو.

تَرْمَلُ: بهمانا (ارتمل) دئی.

الْمَرْمَلَةُ: نهومیه لمبی تیدمکری

بؤنهوهی نووسراوه تازمکه وشک
بکاتهوه.

الْأَرْمَلُ: ناتاج ۵ پیاویک زنی نههینابی

۵ زنیك میردی مردبی ۵ پیچی

دمگوتری: (أرمله) ۵ (ك: أرمیل

وآرامله) ۵ ههروا ناوه بؤ سالی كه

باران و بی پیت ۵ مهریک قاجهکانی

رهش بن و باقی جهستهی سپی بی ۵

(ك: رْمَلُ).

وَمَ الْعَظْمُ رَمًا وَرَمَةً وَرَمِيمًا: ئیسقانهكه

رزی ۵ دمگوتری: (رَمُ المیت):

مردمهكه پزی ۵ (رَمُ الْحَبْلُ):

گوریسهكه بچرا.

رَمَ الشَّيْءُ رَمًا وَرَمَةً: شتهكهی چاك

كردموه ههندیکی لی پزی بوو

بیكهكك بوو بوو ۵ (رَمُ المنزل):

خانومهكهی نوئی كردموه روخاوو

درزی چاك كردنهوه.

الرَّمَالُ: شتی چندراو.

أَم رمال: كهمتیار.

الرَّمْلُ: بهرده ورده، لمبو زیخ ۵ (ك:

رِمَالُ) ۵ (علم الرَّمْل): زانیاریهكه

باسی شتی نهزانلدراو دمكا،

زانیاریهکی بی بناغهیهو خورافهو

ئهفسانهیه.

رَمَ الشَّيْءُ: شتهكهی خوارد، (رَمُ الشاة

الحشیش): مهرکه گیاو گزمهکی

خوارد، بهدوو لیچی گرتی.

أَرَمَ الْعَظْمُ: بهمانا (رَم) دی ۵ (أَرَمَ

المیت): بهمانا (رَم) دئی ۵ لهپهنی

پیشینان دا هاتوو دهربارمی مهری

لاتو لاواز دهلی: (مَا يَرَمُ منها

مضرب): ئهگهر ئیسقانی بشکینی

مؤخی تیدا نییه.

رَمَمَهُ: بهمانا (رَمَمَهُ) دئی.

إِرْمَتِ الشاةُ الحشیشَ: مهرکه بهدوو

لیچی گیاههکی گرت.

تَرَمَّتِ الْعَظْمُ: ئیسقانهكهی کرپاندموه

همرچی گوشتی لهسمری بوو

بهددان لسی کردموه.

الرَّمْلُ: بارانی كهمو نم نم ۵ (ك:

أرمال) ۵ پهکیكیشه له بهحرهکانی

شیعری عوروزی ۵ (بحر الرَّمْلُ):

(فاعلاتن، فاعلاتن، فاعلن).

الرملاء: سالی كهم باران و بی پیت ۵

مهری قاج رهش و خوری سپی ۵

واته: ههموو جهستهی سپی و قاجی

رهش.

الرَّمْلِيُّ: گیاههك لهناو لمبهلان دا برۆی.

الرَّمَالُ: كهسیكه خهریکی زانیاری

رهمل بی.

الرَّمْلُ: زنجیری بچوك.

الرَّمَاءُ: (نَعْجَةُ رَمَاءُ): مَهْرِيكَه
يَهَكْرِيَنَگ.

الرَّمَامُ: نَهو چَلِيَس و گهنده خۆرميه
که گوئ ناداته پاك و پيس و
هرچى دستى كهوئ دهماشيتهوه.

الرَّمَّةُ: پارچه يهك له حهبلې پزیه و

(ك: رَمَ، رَمَمَ، وَرَمَامَ) و نَهو حهبلې

دمكرتته ملى خوشتر و هر لهم

پوموه دمگوترئ: (أَعْطَاهُ الشَّيْءَ

بَرَمَتِه): واته هه موو شتهكهى پئ

به خشى.

الرَّمَّةُ: به مانا (الرَّمَّةُ) دئ و نيسقانى

پزیه و خم خۆركهو مؤرانه و

ميروى بالدار و (ك: رَمَمَ وَرَمَامَ).

الرَّمِيمُ: ههرشتيك رزى بئ.

الرَّمَمَةُ: شتو مهكى ناو مال.

الرَّمَان: همنار و (رمانه القبان): تۆپه

قه بان.

رَمَانُ الْأَنْهَارِ: رومكيكه گولتيكى زمردى

مهيله و سوورى ههيه و دمنكهكهى

لهدمنكى ترشه ساق دهچئ بهزورى

بؤ دهرمان بهكار دهمينسرى بؤ

نهمخوشى جومزگهو نهخوشى (عرق

النساء) و (رمانه الدابة): ناوموهى

ناخوړى و لاخ.

الرَّمَمَنَةُ: زموييهك زورى درهختى

همنار لئ بئ.

وَمَةِ الْيَوْمِ رَمَاهُ: رۆژمهكى زور گهرم بوو.

تَرَمَّمُ الشَّيْءُ: چاكسازى لهشتهكهدا

كردو كون و كه له بهرى پر كردنهوه.

إِسْتَرَمَّ الشَّيْءُ: شتهكه كاتى نهوهى هات

نۆژمن بگريتهوه، دمگوترئ: (إِسْتَرَمَّ

الْجِدَارُ): ديوارمكه پيويسى به

نۆژمن كردنهوه ههيه.

الأرمام: (جبل الأرمام): حهبلېكى

كۆن و پزیهوه.

الترميم: لهزاراوى رسمو و پنهدا

بريتيه لهدانانى و مرمقه يهكى رون و

نايلۆن ناسا له سمر نهو رسمهى كه

دمخوازئ بگويزرتتهوه، بهم جوړه

قه لهم دپنئ به سمر خهته ديارمكاني

رسمهكهدا كه له ژير و مرمقه

رونه كه مويه تا به ته واوى و پنهكهى

ژيرموه دمخاته سمر و مرمقه رونهكه.

الرِمَام: (جبل رِمَامَ): حهبلېكى كۆن و

پزیهوه.

الرَّمَامُ: (جبل رَمَامَ): حهبلې رزیهوه و

پومكى پاقله پاش پاك كردنى.

الرَّمَامَةُ: ژيانى خوش و بهناز

پهرومرده.

الرِمَامُ: زموى، خاك و مؤخى نيسقان و

نهو پوش و په لاش و خشت و خۆلهى

با هه ليدمگري و نهو پرزو پال و

خشت و خۆلهى لافاو له گهال خوى

د ميهينئ.

الرَّمُ: غهم و پهزاره.

رَمَى الشَّيْءُ رَمَاءً: شتهكه زيادی کرد،
گهشه و نمای کرد ۵ تیپه‌ری:
دمگوترئ: (رمی علی الخمسين من
عمره): ته‌مه‌نی له‌په‌نجا تیپه‌ری ۵
(هو یرمی علی صاحبه): نه‌و له
هاوه‌له‌که‌ی به‌ته‌مه‌ن تره.

رمی الشَّيْءِ وبه: شتهكه‌ی هاویشته.
رمی الله له: خودا یارمه‌تی داو سهری
خست.

رمی الله في يده: خودا له‌ده‌ستی بدا (دوعا
کردنه لیئ).

رمی فلاناً بأمر قبیح: بوختانی به‌کابرا
کردو کاری ناشیرینی خسته پال.
رمی بجله علی غاربه: وازی لی هیئا،
بهره‌لای کرد.

رمی به علی البلاد: بالآدمستی کردو کردی
به فهرمان‌په‌وای شار.
رَمَى الْبَلَدَ: چو بۆ نه‌و شاره.
رمی الصيد: شتیکی بۆ نیچیرمه‌که هه‌لدا
بیگرئ.

أرمى الشَّيْءُ: شتهكه زیاد بوو، زۆر
بوو، دمگوترئ: (أرمى علی الخمسين
من عمره): ته‌مه‌نی له‌په‌نجا زیاتر
بوو.

أرمى فلان الشَّيْءَ: فلان شتهكه‌ی
هاویشته ۵ (أرمه من یده): فرپی دا
۵ (أرمه عن فرسه): له‌سهر

ئه‌سه‌په‌که‌ی خسته‌یه خوار ۵ (أرمى به
البلد): ولات دهری کردو له‌خوی
نه‌گرت.

رماء مرماءً ورماءً: هه‌ریه‌که له‌وانه
تفه‌نگی به‌وی تریانمه‌وه نا ۵
له‌په‌ندی پێشیناندا هاتوو ده‌لی:
(قبل الرَّماء تملأ الكنائن): پێش
ته‌فه‌له‌یه‌که‌ی کردن و تفه‌نگ
پێکه‌ومنان رق و فینه‌کان سهر پێژ
ده‌که‌ن.

رمی عن قرمه: تیکۆشا بۆ گهل و ولاتی.

أرمى المتناضلان: دوو رقه‌به‌رمه‌کان
ته‌فه‌یان له‌یه‌کدی کرد.

أرمى به البلاد: ولات ودمهری نا ۵
(أرمى الشَّيْءُ): شتهكه زۆر بوو ۵
(أرمى الصيد): ته‌فه‌ی له‌نیچیرمه‌که
کرد.

ترامی القوم: خه‌لکه‌که هه‌نده‌یکیان
ته‌فه‌یان له‌هه‌نده‌یکێ تریان کرد.

ترامی أمره الى الظفر: کاره‌که‌ی
سهرمنجام بوو به‌ سهرکه‌موتن.

ترامی الجرح الى الفساد: برینه‌که سهری
کیشا بۆ داوهمان و شیرپه‌نجه.

ترامی الشَّيْءَ: شتهكه به‌رمو زۆربوون
رۆبیشته.

ترامی السحاب: هه‌وره‌کان پالیا نیک دا.
ترامی به البلاد: ولات ودمهری نا.

- الرَّمَاءُ: ريباو سود ۵ گهشهکردن.
 الرَّمَايَةُ: تفهنگچيهتى.
 الرَّمِي: ته مهن دريژ.
 الرَّمِي: زياده، زور ۵ دهگوترى: (في هذا رَمِيَّ عَلَى مَا سَمِعْتُ): ته مه زورى زياده له وهى بيستومه ۵ هه وري پايزانه كهفته روى بارانه كهى كه وره گه وره بى ۵ (ك): ارماء و ارمية ورمايا).
 الرَّمِيَّةُ: يه كجار تفهنگ هاويشتن ۵ له پهندي پيشينان دا هاتووه دهئى: (رَبُّ رَمِيَةٍ مِنْ غَيْرِ رَامٍ): وادمبى كايبرا تفهنگچى نيه و نيشانه كه ده پيكي.
 الرَّمِي: نيشانه و هه دمه نه وشتهى تيرمكهى ئاراسته دمكرئ ۵ له يارى توپين دا به و شوينه دهگوترئ: توپه كهى ئاراسته دمكرئ.
 الرَّمْمَاءُ: تفهنگيكه بچكوله نه شارمزاى بى فيرى تفهنگچيتى دمكرئ ۵ سمى بزن و مهر.
 الرَّمْبُ: كه روئشك.
 الرَّمْبَةُ: زهويهك كه روئشكى زور بى.
 الرَّمْبَةُ: جوړه ماسيه كه خوئى بى دمكرئ و وشك دمكرئ و هه لدمگيرئ.
 رَنْحُ فُلَانٍ: فلانكس به هوى سهر خو شيه وه لاره لاريهتى ۵ ههر دمروا و به لادا دئ.
 رَنْحُ الشَّرَابِ فُلَانًا: شمرايه كه فلانكسى والى كرده گوډه گوډيهتى، دمگوترئ: (رَنْحَتِ الرِّيحُ الْغَصْنَ): ره شه باكه لقه دارمكهى بو راست و چهپ هينا و بردى.
 رَنْحُ فُلَانٍ وَرَنْحُ عَلَيْهِ: فلانكس له هوش خوئى چوو بى هيزو لاوازيهك جهستهى داگرت به هوى ليندان يان ترسو و بيم يان سهرخوشى.
 تَرَنْحُ فُلَانٍ: فلانكس به هوى سهرخوشى لاره لاريهتى.
 تَرَنْحُ لِلشَّيْءِ: بو شته كه راپسكوت بوئى چوو.
 تَرَنْحُ عَلَى فُلَانٍ: دهستدريژى كرده سهر فلان.
 الرَّرْنَجُ: سهره خوله، سهر سوپهاتن ۵ موخه پخ كه له دوا ميشكه و ميه.
 الرَّرْنَجَةُ: پيشى كه شتى.
 رَنْحُ رُوْحًا: پچر پچر بوو (رَنْحُهُ) ملكه چو ژريبارى كرد.
 تَرَنْحُ بِهِ: ته شه بيبوسى بى كرد.
 الرَّرْنَدُ: دره ختيكه بوئى خوشه له پيپرى (الغارية) يه له كه نارمكاني شام و لاتى غه ورو كيومكاني قهراخ دمرياي نه و لاتانه دمروئ ۵ رومكى عود ۵ دارى ئاس و زمرفيكي گه ورمي و مكوو جه وائل كه له پيرزو پالي دره ختى خورما دروست بكرئ.

الرَّئَاز: نینزیمیکه دمبیته هوکاری
مهینی شیر.

لمه‌دمست به‌لای قولموه ه لای
خواروی سمت ه لا پان.

وَقَعَ الزَّرْعُ زُرْعًا: کشتوکاله‌که ناوی لی
براو سیس و لاواز بوو.

وَقَعَ الْمَاءُ رَقًا وَرَنَقًا: ناومکه لیل بوو ه
دمگوتری: (رَنَقٌ عِشَّةٌ): ژپانی

رَقَع لَوْنُهُ: کشتوکاله‌که پمنگی گؤراو سیس
بوو.

ناخوش بوو.
رَقِيَ الْمَاءُ رَقًا: به‌مانا (رَقٌّ) دئی.

رَقَعَتِ الدَّابَّةُ: ولاخه‌که به‌پراومشانی
سمری میشی له‌خوی دمرکرد.

أَرَقَّ الْمَاءُ: ناومکه‌ی لیل کرد.
رَقَّ: سمرسام بوو ه هستاو نه‌یزانی

رَفَعَ فُلَانٌ: فلانکس گالته‌ی کرد.
رَفَعَ بِرَأْسِهِ: پرسپاری لی کرا به‌سمر

بؤ کوئی بجی نه‌یزانی ناخو دمروا
پان دئی.

نامازه‌ی کرد که‌نابی و رازی نیم.

رَقَعَتِ السَّفِينَةُ: که‌شتیه‌که له‌شوینی
خوی سوراپموه نه‌پوی.

رَفَعَ رَأْسَهُ: سمری خوی بادا، سمری
له‌قاند.

رَقَعَتِ الرَّايَةُ: ناآکه به‌سمر سمری
خه‌لکه‌وه شه‌کایموه.

الرَّمْعَةُ: دمنگو صهدای ناو گؤرهبانی
باری ه همرزانی و پیت و به‌رمکه‌ت ه

رَقَّ الطَّائِرُ: بالنده‌که بالی لیک دان و
فری، خمریک بوو بفری و نه‌فری.

بَاغٌ وَبَاغَةٌ: پارچه‌یه‌ک نیچیر،
پارچه خواردمه‌نییه‌ک، قومه

رَقَعَتِ الشَّمْسُ: خور خمریک بوو
ناوابی.

شهرابی‌ک.

رَقَّ الطَّائِرُ: بالنده‌که بالی شکان
به‌نه‌خوشی پان به‌شتی ترو که‌وته

أَرَقَّتِ الدَّابَّةُ بِأَذْنِهَا: ولاخه‌که
له‌ماندوی دا گوئی تمپ کردن.

خوارموه.

أَرَفَتِ الْبَعِيرُ: حوشرمه‌که رؤیشت و
سمری خوی خسته جم و جؤل و

رَقَّتْ عَيْنُهُ: له‌برسا جاوی سپی بوون.
رَقَّ الْقَوْمُ بِالْمَكَانِ: خه‌لکه‌که

ناوجه‌وانی پیش خست ه به‌له‌ی
کرد.

له‌وشوینه‌مانه‌مو گیرپان خوارد.
رَقَّ النَّوْمُ عَيْنِيهِ: خمه‌و تیکه‌لی

الرَّائِفُ: (رَائِفٌ كُلُّ شَيْءٍ): هه‌راخی
شته‌که.

جاومکانی بووه به‌لام خموی لی
ناکه‌وی.

الرَّائِفَةُ: هه‌راخی کرک‌پراگه‌ی گوئی ه
پیستوکه‌ی نه‌رمایی گوئی ه کوتایی

رَقَّ الْمَاءُ: ناومکه‌ی لیل کرد.

رَتَّقِ النَّظَرَ: سهیرکردنه که ی شاردموه ۵	الرَّئِمَةُ: بهمانا (الرَّئِمُ) دئ.
چاوی تئ بپرین و چاوی لئ نه گواستهوه.	الرَّئِيمُ: بهمانا (الرَّئِمُ) دئ.
تَرْتَقِ الْمَاءُ: ناومکه لئیل بوو.	وَقَدْ رَتَيْنَا: دمنگی لئ هات ۵ ناوازی چرپاند ۵ (رَنَ اليه): گویی بؤ ږاگرت.
الرَّتْقُ: خشت و خوئی ناو ناوه ۵ ناوی لئیل ۵ درؤ.	أَرْنُ: بهمانا (رَن) دئ، دمگوترئ: (أَرْنْتُ القوسُ في إنباضها، وأرنت المرأة في نوحها، وأرنت السحابة في رعداها، وأرنت الماء في خريره).
الرَّتْقَاءُ: پهلهومری بهکړکه وتوو ۵ زموی سوتهمه پړؤ.	رَأْنْتُ المرأةُ تَرَيْنَا: ئافرمته که لهرمی به دمنگی خوئی کرد ۵ بالورمی لئ دا ۵ (رَأْنُ القوسِ ونحوه): وای کرد که وانه که دمنگی لهرینه وهی لئ بی.
الرَّتْقَةُ: ناوی که مو لئیل که له بڼکی هموزدا دهمینیتیه وه ۵ دمگوترئ: (صار الماء رنفة): ناومکه څوراو بوو.	الرَّئِنُ: ناوی که م.
الرَّوْتَقُ: (رونق السيف): ورشه و بریسکه ی شمشیر ۵ جوانی و ناوداری.	الرَّئِي: بونهومر ۵ خه لک ۵ دمگوترئ: (ما في الرَّئِي مثله).
رونق الضحا: سهرمتای چیشته نگاو.	الرَّئَةُ: گیانله بهر یکی گوانداره (شیر دهر و که پړوکه) له پیرې ناسکه ۵ هاوار به دمنگی بهرز ۵ دمنگی غهم و په ژاراوی (دمنگی حمزین) له کاتی گورانی گوتن دا، یان له کاتی گریان دا.
رونق الشباب: سهرمتای که نجی و ناوداری روخسار.	الرَّئَان: کهوان ۵ تیری کهوان ۵ ویزمی تیرو گولله ۵ دمگوترئ: (قوس مران، سحابة مران): تیری که ویزه ویزمی هه به، هه ور ی که دمگولئینی.
الرَّتْكَ: دروشمی پاشاو فهرمان پړه و تور که کان بووه له میصر.	وَقَدْ رَلْنَا وَرُنُوْا: چاوی تئ بپری و چاوی لئ نه باراست ۵ تیلهی چاوی دایه ۵ (رنا
وَقَمِ الْمَغْنِي: گورانی بیژمکه دمنگی خوئی لهراندموه ۵ (هو رَيْنَم وهي رِنَمَة).	
رَّئِمُ: بهمانا (رَيْنَم) دئ ۵ دمگوترئ: (رَّئِمُ الحمام والقوس والجندب والعود) ۵ همرشتیک دمنگی خویش بئو له زومت له دمنگی بکری.	
تَرَّئِمُ: بهمانا (رَّئِم) دئ.	
الرَّئِمُ: دمنگو ناواز.	

الی حدیثه): گوئی بۆ قسه کانی راگرت.
رَنَّا غَنه: لی بی ناگا بوو.

رنا فلان: فلان کهوته که یفخووشی و چاوه
چاوو عیشقیازی.

أرناهُ حُسْنُ الْمَنْظَرِ: جوانی دیمه نه که
سهرنجی راکیشا بۆ نه وهی چاوی تی
بپرئو چاوی لی نه گوینزیته وه.

أرناهُ إِلَى الطَّاعَةِ: وای لی کرد هیواش
بییته وه و دایمرکی.

رَناهُ: به سمری دا بهرز بوووو
شکومه نندتر بوو لی ۵ دگوتری:
(له شرف يُراني الكواكب): ریزو
شکومه نندییه کی هه یه پشت
هستیره کان دمکه وئ.

رانا فلاناً: له گه فلانکهس دا گونجاو
هه ئی کرد.

رئى: که یفخووش بوو، گۆرانی گوت ۵
نالاندی.

رئى الصوتُ فلاناً: دهنکه خوشه که
فلانسی خسته که یفخووشی و
رمقس و سه ما.

رئى الحسنُ فلاناً: جوانی نهوشته
فلانکهسی والی کرد چاوی لی
نه تروکین.

ترئى: چاوی له خوشه و یسته که بری و
چاوی لی نه تروکاند.

الرَّنا: نه وهیه له بهرجوانییه که ی چاوی

لی نه تروکیندری.

الرَّنا: جوانی و شوخ و شهنگی.

الرَّنا: دهنک، دهنکی خوش ۵ (ك:
أرنية) ۵ که یفخووشی.

الرَّنا: نه و که سه یه میبازی دمکاو
هه میشه سه بری نافرمتی جوان
دمکاو چاویان لی ناتروکین.

الرَّنا: دگوتری: (هو رَنُوْا فلانة):

نه و گوینزیه ئی فلان نافرمته و
به دم و گفتی موعجه به ۵ (وهو رَنُوْا
الأماني): نه و کابرایه هیوایاتی
زۆره و ناواته خوازه ناواته کانی بیینه
دی یان به ته مایه بیینه دی.

رَهَبَ رَهْباً وَرَهْبَةً وَرَهْباً: لی ترسا.

أرهبَ: قوئی پۆشاکه که ی دریز بوو ۵
(أرهبَ كَمْهً): قوئی کراسه که ی دریز
کرد.

أرهبَ فلاناً: فلانکهسی ترساند،
زهندهقی برد.

رَهَبَ الْجَمَلُ: رویشتنی رینگاکه برستی
له حوشرمه که بری، له کاتی هه لسان
دا به لادا هاتو ییخی خوارد.

رَهَبَ فلاناً: فلانکهسی ترساند و
زهندهقی برد.

ترهبَ الراهبَ: ره به نه که (راهیبه که
له خه لومته خانه که ی دا لی بری بۆ
خودا په رستی).

ترهَبُ فلان: فلانكەس خودا پەرستی كرد.
ترهَبُ فلاناً: هەرمەشەى لەفلانكەس
كرد.

استَرْهَبَهُ: بەمانا (رَهَبُهُ) دئ ە قورنەن
دەفەرموی: ﴿وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا
بِسِخْرِ عَظِيمٍ﴾.

الإرهابيون: تاقمێكن كە پێبازی
عونف و توند رەوی لەكوشتن و بڕین
دا پەپرەو دەكەن بۆ گەشتن بە
مەرامە سیاسییەكانیان، رێگای
توندو تیزی دەرگەنە بەر.

الراهِبُ: رەبەن و خەلوەكێشی
مەسیحییەكان كەواز لەدونیای
خەزم و خۆپش دەهێنێ و خۆ
تەرخان دەكا بۆ خودا پەرستی
لەدێرو ئەشكەوت و پەناو پاساردا ە
(ك: رەبان و رەباين و رەبابە).

الراهِبَةُ: مێینهى (راهب) ە ە حال و
ومزەئێكى ترسناك.

الرُّهَابُ: (رهاب الإحتجاز): لەزاراوەى
بەزێشكى ھەناوێ دا ترسە
نەخۆشییەكە لەبوون لەشوێنێكى
گۆشەگیر و پەنا پەساردا.

الرُّهَابَةُ: غوزروفێكە وەكوو زوبان
لەخوار سینگەومێه.

الرُّهَابَةُ: بەمانا (الرُّهَابَةُ) دئ.

الرُّهَبُ: تیری بارێك ە حوشتری لەرپوو
بەھۆی ماندوو بوونی رێگاوە.

الرَّهَبُ والرَّهْبُ: قۆلێ كراس و پۆشاك.
الرَّهْبَانِيَّةُ: وازەتێن لەكاروبارى دۇنيای
دابەران لەھەموو خۆشێ و لەزەتێك و
گۆشەگیر بوون بۆ خودا پەرستی.

الرَّهْبَةُ: (رهبة الماء): لەزاراوەى بەزێشكى
ھەناوێ دا بەریتییە ە
نەخۆشییەكى گوازراوە و بلاووبوو
بەھۆی لێكەو وە فایرۆسەكەى
دەگوێزێرتەو ە لەو دێندانەو ە
كە لەپێرێ سەگن بۆناو جەستەى
ئادەمیزادو گیانلەبەرى تر، دیاردەى
ئەم نەخۆشییە ئەومێه توشبوو وە
ماسوولكەى ھەناسەدان و قوتدانى
گەرز دەبن و وێك دێنەو ە شیتى و
تێكچوونى ئەعصاب و گەلێ پشێوى
جەستەى تری لێ دەكوێتەو ە.

الرَّهْبَةُ: بەمانا (الرَّهْبَانِيَّة) دئ.

الرَّهْبُوتُ: بەمانا (الرَّهْبَةُ) دئ، دەرگەوتى:
(رهوت خير من رحوت): ئەگەر
بترسێ و تاوان نەكەى باشتەر لەو ە
تاوان ئەنجام بەدەى بەزەمیان پێتا
بێتەو ە.

رَهْبَلُ: قەسەى كردن و كەس لێى حالى
نەبوو.

تَرْهَبَلُ: بەشێو ە گورگەلۆقە كردن
رۆى.

الرَّهْبَلُ: قەسەك لێى حالى نەبى
(قەسەى بێ مانا).

الرُّهْبَلَةُ: جۆره رۇيشتنىڭكە ومكوو
گورگە لوقە وايە.

أَرْهَجَ السَّمَاءُ: ئاسمان بارانى باراند.
أَرْهَجَ فُلَانٌ: فلانكەس بخورى مالهوى
زۆر بوو، يان زۆرى كرد.

أَرْهَجَ الْبَغَارُ: تەپو تۆزى بەرپاگرد،
دمگوترى: (أَرْهَجَ بَيْنَ الْقَوْمِ): لەناو
خەلکەكە دا فیتنەو ئاشوبى
بەرپاگرد.

الرُّهْجُ: تەپو تۆز ۋە تەنكە ھەور ۋە
ھەراو ھۆريا.
الرُّهْجُ: (كُرَّةٌ مَرْهَجٌ): ومرزو كەشو
ھەوايەكى باراناويە.

رَهْدَهُ رَهْدًا: ھاپى، تەفرو توناي كرد.
رَهْدَهُ رَهْدًا: نەرمو نۆل ۋە ھەرزان بوو ۋە
(هر رِهْد وهي رِهْدَة).

رَهْدٌ: كەتتى گەورەى كرد، نەحمەقى
نواند.

الرُّهْدُ: شتى بناغە ھەلۆل ۋە باش
قايم نەكراو.

الرُّهْدَلُ: نەحمەق ۋە ھەتتو مچە ۋە لاوازو
ھىچ لەبارانەبوو.

رَهْدَنٌ: تەمبەلى كرد، گىر بوو، ھەر
بەدمورى خۇى دا جولايەو.

الرُّهْدَنُ: بالندمىكە ومكوو چۆلەكە
لەولاتى مەككەدا ھەيە ۋە نەحمەق ۋە
نەدان.

رَهْرَةٌ لُونُهُ: روخسارى جوان و برىقەدار

بوو.

رَهْرَةٌ مَالِيَّتُهُ: سفرەو خوانەكەى فراوان
كردو سەخاومتى خۇى نواند.
تَرَهْرَةُ السَّرَابِ: تراويلكەكە ورشەو
برىسكەى بەردەوام بوو.

تَرَهْرَةُ الْجِسْمِ: جەستەى بەھوى نازو
نيعمەتەو سېو ناسك بوو.

الرَّهْرَاءُ: (ماء رَهْرَاءُ): ئاويكى صافو
رونە ۋە (جسم رَهْرَاءُ): جەستەى

ناسك ۋە نەرمو نيان بوو ۋە (طست
رَهْرَاءُ): تەشتىكى پانەو قولى

كەمە.

الرُّهْرَةُ: (جسم رَهْرَةٌ): بەمانا (رَهْرَاءُ):
دى.

إِرْتَهَزَ لَكَذَا: راپسكوت بۇ فلان شتو
كەوتە جمو جۆل بۆى.

رَهْسَ الشَّيْءِ رَهْسًا: بەتوندى پېى لى ناو
پېشاندىيەو.

إِرْتَهَسَ: كەوتە جمو جۆل ۋە ھاتو چۆ،
دمگوترى: (إِرْتَهَسَ الْقَوْمُ):

خەلکەكە كەوتنە تىكپژان و
فیتنەو ئاشوبەو ھەر تىكەو

دەھاو.

إِرْتَهَسَ الدَّوَاهِي: بەلاو كارمسات زۆر
بوون ۋە لەپەندى پېشىنان دا ھاتو

دەلى: (إِن الدَّوَاهِي لِي الْآفَاتِ
ترتەس): ئەم پەندە بۇ كاتىك

دمگوترئ: که بارو دؤخ ناخوش بئو
فیتنهو ناشویی گموره بهربا ببن.

إرتَهسَ القومُ: شمر و ئاژاوه لهناو
خه ئه که که دا بهربا بوو، خه ئه که که
تیکرژان و پاله پهستوی پهکتریان
کرد.

إرتَهسَ الجراد: کولله لهسمر پهکتر
که ئه که بوون.

ارتَهس الرادي: شیومکه پربوو لهناو.

ارتَهسَ رجلا الدابة: دوو قاجی و لاخه که
لهرویشتن دا لیک دمکه مونو
فهیز منه.

تَرْهَسَ: کهوته جم و جول و پهله قازه.

رَهْشَت الدابة رَهْشاً: دوو دمستی
ولاخه که لیک کهوتن و دهماری
قاجی پراو بریندار بوو.

إرتَهشَ القوم والجراد: بهمانا
(ارتَهس) دئ.

ارتَهش فلان: فلانکهس جهستهی
کهوته لهرزمو شهقه تۆله.

الراهبان: دوو پمگن لهدیوی ناومهوی
دمست دان.

الرواهش: دهماری ناومهوی قول و باسکه
یان هی بهری دمست و همروا ناوه
بۆ پمگو دهماری ناومهوی دمستی
ولاخ و

الرُهیش: ورده شت و تیری باریک و

بجکۆله و شتی زمعیفو باریک و
که م گوشت و گایک که پهکتر
نهگري.

رَهْصَ بدینه: بهتوندی دمستی بهنایینی
خۆپهوه گرتووه.

رَهْصَ الخائط: دیوار بهندو پاش دیواری بۆ
دیوارمه کرد.

رَهْصَ الدابة والحجر: ولاخه که یان
بهردمهکی جولاند و

رَهْصَ الشئ: شتهکهی گوشی.

رَهْصَ فلاناً في الأمر: لهکارمه که دا سمر
زهنشتی فلانی کرد و پهلهی کرد.

رَهْصَت الدابة: ولاخه که سمی توشی

نهخوشی بوو، یان دمستی ناوی تیدا
کۆبوومه و (رَهْصَت): هه مان مانای
ههیه.

أَرْهَصَ على الذنب: سور بوو لهسمر
نهنجام دانی تاوان و لهحه دیت دا
هاتوو دهقهرموی: (إن ذنبه لم يكن
عن إرهاب).

أَرْهَصَ البناء: پلیکانه ی بۆ پاله خانه که
دروست کردن و کۆله کهو پایه ی بۆ
بیناکه دروست کرد بۆ نهوهی
نهکهوئ.

أَرْهَصَ الشئ: شتهکهی چه سپاندو
دایمه زراند.

أَرْهَصَ الله فلاناً للخير: خودا فلانکهسی

کردوه به کانی خيرو پياومتی و
مهر دايه تی و زانیاریی.

راهصه: چاودپری کرد.

الإرهاص: رودای نائاسایی که بو
پیغه ممبر هاتوونه دی پیش نهومی
ببیته پیغه ممبر.

الرَّهْصُ: قور که تۆپهل تۆپهل
ده خریته سمریه ک بو بینا کردن.

الرَّهْصَةُ: نهومیه دیوی ناومومی سمی
ولاخ توشی نه خوشی بیی و نه توانی
باش برپا، یان ناوی قاجی دابهزی
به هوای باری گران و ماندوییه وه.

الرَّهْصُ: (أسد رهص): شیریک لانهی
خوی جی نه هیلی.

الرَّهْصُ: بهرده زروئ، نهو بهرده یه
که ولاخ به سهری دا برپا سمی
دمسوئن، توشی نه خوشی رهه صهی
دهکا ه ههروا ناوه بو بهردی ریز
کراوو دامه زراو له سهر شهقام و
ناومال و مگوو ره صیف.

المُراَصَة: بهردی چه سپاوو دامه زراو.

الرَّهْصَةُ: پلیکانه و سه کو.

رَهْصَ فلان رَهْصاً: فلانکس به خیرایی
خواردنی خوارد پاروی گه وره
گه وره ی کردن.

رَهْطٌ: بهمانا (رهط) دی، ههروا بهمانا
نهومیه سواری پشتی ولاخ بوو لی
دانه بهزی ه له ماله وه دانیشته و

نه چوو ده مر.

إرتھطوا: خه لکه که کۆبونه وه.

الرَّهْطُ: کهل و بهی ناومال.

الرَّهْطُ: تاقه و کۆمهل، پیر له سی یان
حه و ته وه بو ده.

رَهْط الرجل: قوم و قیلای پیاو، خزمه
نزیکه کانی.

رَهْفَةٌ رَهْفاً: تیزی کرد مشت و مالی
کرد، ده گوتری: (رهف سیفه):

شمشیرمه کی باریک و جوان کرد.

رَهْفَ رَهْفَةً وَرَهْفاً: تمنا و ناسک و جوان
بوو ه (هر رهف وه رهیفه): نهو
پیاوه یان نهو ئافرمته قه دباریک و
جوان و قه شهنگه.

أَرْهَفَهُ: بهمانا (رَهْفَةً) دی ه (أرهف
بالکلام): راشکاوانه قه سه کانی کردن

هیچ پیچ و بهنای تیدا نه بوون.

أَلْمَرَهْفَ: پیاوی دلنرم و ههست ناسک
ه نه سپی قه د باریک و په راسو لیک
نزیک.

الْمَرْهَفُ: جهسته و نه ندام ریک و پیک.
رَهَقَ فلان رَهْقاً: فلان بی عهقل و
نه حه مق و نه زان بوو ه فیری شهرو
سته مکاری بووه و وزناهیته ه گونا ه
دایبوشیوه و هه مو و وجودی تاوانه ه
دروی کرد ه پهله ی کرد ه (هر رهق
وهی رهقه).

رَهَقَ الصَّلاةَ رَهْقاً وَرَهْقاً: کاتی نوێز هات

سهرشانی و تاوانباری کرد.

رَهَقُ الْغَلَامُ: گه‌نجه‌که خمریکه بالغ

ببی، دمش‌گوتری: (راهق الغلام

الحُلُم) ه هه‌روا دم‌گوتری: (صلی

الظهر مراقباً): نویژی نیوم‌روی کرد

له‌دواکات دا، خمریکبوو کاتی نویژی

عه‌صر دابی.

الرُّهَاق: نه‌ندازه، دم‌گوتری: (القوم

ره‌اق مائة): قه‌ومه‌که به‌نه‌ندازه‌ی

سه‌ده‌کس دم‌بن.

الرَّيْهَانُ: زم‌عفران.

الرَّهَاقَةُ: له‌کاتی بالغ بوونه‌وه تا دم‌گاته

ته‌مه‌نی ره‌شیدی.

الرُّهَقُ: که‌سیک بی عمقل و کاقام بی

ه سه‌خی سروشت و نانبدیه‌کی

وه‌ها هه‌میشه میوانی هه‌بی ه

پی‌اوی خو‌پ‌ری و خراپه‌کار ه

که‌سیک تۆمه‌تی بیدینی لی بکری.

رَهَقَ بِالْمَكَانِ رَهَقًا: له‌و شوینه‌ مایه‌وه،

جی‌گیر بوو.

رَهَقَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی باریک کرد، وردی

کرد، هاری.

رَهَقَ الدَّابَّةُ: و‌لاخه‌که‌ی به‌لی‌خورپن ماندو

کرد.

رَهَوًا: به‌هوی رؤیشتنه‌وه جموزگه‌کانی

شل بون و نه‌یتوانی بر‌وا.

رَهَوَكَ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که تی‌کیانه‌وه

هاویشت که‌وتنه‌ خروشان.

ه (رَهَقَ قَدُومُ فُلَانٍ): هاتنه‌وه‌ی فلان

نزیک بو‌وه‌وه.

رَهَقَ الشَّيْءُ رَهَقًا: شته‌که نزیک بو‌وه جا

کابراکه شته‌که‌ی ده‌ست بکه‌وی یان

نا، پی‌ی بگا یان نا.

رِهَقَ الشَّيْءُ فُلَانًا: شته‌که له‌فلان نزیک

بو‌وه‌و پی‌ی گه‌یشت، دم‌گوتری:

(رَهَقَهُ الدِّينُ): قه‌رزه‌که‌ی ومختی

هات.

أَرَهَقَ اللَّيْلُ: شه‌و نزیک بو‌وه‌وه.

أَرَهَقَ فُلَانًا: کاریکی خسته سهرشانی

فلان که‌بوی هه‌ئناسوری، بوی

نه‌نجام نادری.

أَرَهَقَ اللَّيْلُ فُلَانًا: شه‌و له‌کابرا نزیک

بو‌وه‌وه، شه‌وی به‌سهر هات،

دم‌گوتری: (أَرَهَقْنَا اللَّيْلُ).

أَرَهَقَ الصَّلَاةَ: نویژه‌که‌ی دواخست

تاکه‌وته نزیک کاتی نویژیکی

تر‌وه‌وه.

أَرَهَقَ فُلَانًا: په‌له‌ی له‌فلان کرد،

دم‌گوتری: (أَرَهَقَ فُلَانٌ أَنْ أَصْلِي):

فلان‌که‌س په‌له‌ی لی کردم که نویژی

بکه‌م.

أَرَهَقَ فُلَانًا شَيْئًا: شتیکی به‌سهر

فلان‌که‌س دا دا داپ‌پوشی، دم‌گوتری:

(أَرَهَقَهُ حَسَامًا): به‌شمشیر داپ‌پوشی

ه (أَرَهَقْنَاهُمُ الْخَيْلَ): به‌ئه‌سپ دواپان

که‌وتین ه (أَرَهَقَهُ إِثْمًا): تاوانی خسته

إِرْتَهَلَكَ: جموزگه گانی شل بوونه وه
بههوی زور رؤیشتن و ماندوو
بونه وه.

تَرَهْوَلْكَ: رؤیشتن به شیومیهك كه شه پؤل
بهاوی.

الرَّهْكَةُ: لاوازی.

الرَّهْكَةُ: لهرو لاوازیكى بی خیرو بیر،
دمگوتری: (رجل رُهْكة، وناقة رُهْكة)
ه (أرض رُهْكة): زهوی نهروم
روخهك.

الرَّهْوَلْكَ: گهنجی نهروم نیانو
تهپرده ماخ ه ناسکی قهلهوو
کارزیله قهلهوو تۆپن.

وَهْلَ لَحْمُهُ رَهْلًا: گوشتی شلو داجوپراو
بوو، هاوسا، جهستهی فش بوو.

رَهْلُهُ: وای لی کرد گوشتی جهستهی
شلو داجوپراو بی ه بهاوسی.

رَهْلُهُ النُّوم: زور نوستن پیلوی چاوی
هاوساندون.

تَرَهْلَ: بهمانا (رَهْلَ) دئ.

الرَّهْلُ: نهو ناوه زهردمیه كه له گهل
منبدال دا دیتته دهرموه له کاتی
له دایکبوونی دا.

الرَّهْلُ: تهنکه ههرو گه و مگوو دیمه نی
شه ونم دهچی.

رهمت الأرض: زموییه که بهردموام
بارانی ورد لی دا، دمگوتری:

(مکان مرهوم و روضه مرهومة).

أَرَهَمَتِ السَّحَابَةُ: ههرومه وردمبارانی
بهردموامی باراند.

أَرَهَمَ الرِّيحُ: بههار ورده بارانی
بهردموامی زور بوو.

الرُّهْمَانُ فِي سِرِّ الْإِبْلِ: لؤزه لؤزی
رؤیشتنی حوشر له بهر کزو
لاوازی.

الرَّهْمَةُ: بارانی زمعیضو بهردموام.

الرُّهْمُ: مهری لهرو لاواز.

رَهْمَسَ فُلَانٌ: فلانکس ههپشه لی کرد.
رَهْمَسَ الْأَمْرَ: کارهکی شاردهوه.

رَهْمَسَ الْخَبَرَ: بهشیکی له ههموالهکی
ناشکرا کردو ههمووی رون
نه کردوهوه.

رَهْمَسَ فُلَانًا: فلانکس کی کیهف خوش
کرد.

رَهْنُ الشَّيْءِ رَهْنًا وَرَهْنًا: شتهکه چه سپاو
بهردموام بوو.

رَهْنٌ بِالْمَكَانِ: لهوشوینه جیگیر بوو.

رَهْنُ الرَّجُلِ وَالْدَّابَّةُ رَهْنًا: پیاوکه لاواز
بوو، ماندو بوو.

رَهْنُ الشَّيْءِ رَهْنًا: شتهکه چه سپاندو
دموامی بی دا.

رَهْنٌ فُلَانٌ عِنْدَ فُلَانٍ الشَّيْءَ: فلانکس
لهباتی قهرز شتهکه لی لای فلان داناو

بهردموامه.

الْراهِنَةُ: بؤ مینهی (الراهن) بهگاردی،

دمگوتری: (نعمه راهنه): نازو

نیعمه‌تیکی هه‌میشه‌یه.

الرَّهَانُ: پیش‌پکێ ۵ (خیل الرهان):

ئه‌سبی پیش‌په‌وی کردن ۵ له‌پهن‌دی

پیش‌یناندا هاتوو ده‌لی: (هما

کفرسی رهان).

الرَّهْنُ: رهن بریتیه له‌بهن‌کردنی

مائیک که دادنه‌ری لای بابای

خاو من حه‌ق بۆئه‌وه‌ی هه‌رکاتیک

خاو منی مائه رهن کراوه‌که

نه‌یتوانی حه‌ق خاو من حه‌قه‌که

بداته‌وه له‌ومائه رهن کراوه وهری

بگرتیه‌وه، یان بلێ مائیکه دادنه‌ری

لای تۆ له‌بارته‌قای ئه‌وه مائه‌ی لیت

وهرگیراوه، دمگوتری: (الإنسان

رهن عمله): ئاده‌میزاد یارمه‌ی

کردموه‌کانیه‌تی، به‌گوتیه‌ی

کردموه‌کانی پاداش و سزای

دیه‌تیه‌وه‌ری، هه‌روا دمگوتری: (أنا لك

رهن بکذا): من بۆ تۆ به‌رعووه

دیم به‌و شته.

الرَّهْنُ: دمگوتری: (رهن مال):

به‌ریومه‌ری مال و سامانه سه‌رو

کاری دمکا.

الرَّهْنُ: دمگوتری: (أنا رهن بکذا): من

حه‌بسی کرد، دمگوتری: (رهنه‌

لسانی): زمانم له‌ناستی ئه‌وه به‌ند

کردموه هیچی بێ نالیم.

أَرْهَنْ فِي السَّلْعَةِ وَبِهَا: بۆ به‌دمسته‌ینانی

ئه‌وه کالایه زۆری مال دا تا

دمسته‌یری بوو.

أَرْهَنْ الشَّيْءَ: شته‌که‌ی چه‌سپاندو

بهردموام بوو له‌سه‌ری.

أَرْهَنْ لَهْمَ الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ: خواردن و

خواردنه‌وه‌ی بۆ دابین کردن.

أَرْهَنْ الْمَيْتَ الْقَبْرِ: مردوه‌که‌ی خسته ناو

گۆرمه‌وه.

أَرْهَنْ فَلَانًا وَغَيْرَهُ: فلانکه‌سی لاواز کرد.

أَرْهَنْ فَلَانًا الشَّيْءَ: شته‌که‌ی لای

فلانکه‌س رهن کرد ۵ یان ئه‌وه

شته‌ی دا به‌فلان بۆ ئه‌وه‌ی لای

یه‌کیکی تر رهنی بکا.

رَاهَنَهُ عَلَى كَذَا مَرَاهَنَةً وَرَهَانًا: گرموی

له‌سه‌ر ئه‌وه شته‌کرد.

إِرْتَهَنَهُ مِنْهُ: به‌رهن لێ وهرگرت.

تَرَاهَنَ الْقَوْمُ: هه‌ریه‌که له‌وه خه‌لکه

گرمویان کرد بۆئه‌وه‌ی یه‌کیکیان

بیاته‌وه‌و به‌هرمه‌ندبێ.

اسْتَرْهَنَهُ: داوای رهنی لیکرد.

الراهنُ: ناماده‌کار ۵ دمگوتری: (هذا

راهن لك): ئه‌وه بۆ تۆ ناماده‌گراوه

۵ (طعام رهن): خواردمه‌نیه‌کی

بهرپرسيارم لههوه بهرعووهی
هههوشتيکی نهوه.

الرّهینه: نهو شتهی دمکريته رههه
بهرپرسيار.

وها رهوا: هيدي و لهسهرهخو بوو
لهسهرهخو رويشت دامرکاو هيدي
بووه، دمگوتري: (رّها البحر).

رها بين رجليه: نيوان دوو هاچي گرانهوه.
ارهي: توشي شويينيکی بهرهراوان بوو.
ارهي الشئي لک: نهوشته بو تو
گونجاوه، بو تو دمبي.

ارهي الشئي لک: نهوشتهی بو تو
گونجانده.

ارهي لهم الشئي: شتهکي بو نيوه
بهردموام کرد.

راهه: لئى نزيك بووه.
إرتهى القسم: خهککهک تیکهلو
بيکهل بوو.

تراهيا: خوداحافيزيان لهپهکتر کرد.
ارهاء الشئي: نهملو نهولای شت،
قهراخو بيجاخی.

الراهي: (طعام راه): خواردمههنيهکی
ههميشهیی (عیش راه): ژيانی
خوشي و بهناز پهرومورده.

الراهية: ميينهی (الهي) په ههروا
ناوه بو ههنگ لهم روموه که لهکاتی
فرين دا پهلهقازه ناکاو بال ليک

نادا.

الرّهاء: شويینی فراوان و گوشاد
دمگوتري: (طريق رهاء): ريگايهکی
پان و پورو فراوانه، ههروا
ههرشتيک و مگوو دوکهل و تهم
مزيجی.

الرّهو: شتي دامهزراوو بی جوته
هيدي و لهسهره خو دمگوتري:
(مطر رهو): بارانی لهسهره خو
(بحر رهو): دمریای راومستاو (أفعل
ذلك رهوا): نهوکاره بکه بهکاله خو
ههروا بهمانا پوشاکی تهنک دي
شتي بلاوو ليک جيبابووموه
شويینی پان و پور شويینی نرمایی و
چال و زهلاکو پهلهومری کورکی
کومهلی نادهميزاد (پپرو تاقم).

الرّهوة: شويینی نرم لهزهوی کهناوی
تيذا کؤدمبيتهوه.

الرّهاء: خوشرپو دمگوتري: (فرس
مرهه): نهسپی تيزرپويه.
رهول: بهروانه مادهی (رَهْكَ).

رّهيا: لاواز بوو نهيتوانی.
رّهيات السماء: ناسمان ناماديه بو
باران بارين، (رهيات السحابة):
ههورمکه خهريکه باران بباريني.
رّهيا الشئي: شتهکي تیکهلو و بيکهل
کردو چاکی نهکرد.

رَهْيَا رَأْيَهُ: رایه‌مهی خوی تیک دا ۵
ژيوان بۆوه.

رَهْيَا فِي أَمْرِهِ: سوور نه‌بو له سهر
کاره‌مهی.

رَهْيَا الْحَمْلُ: لاتایه‌کی باره‌مهی قورس
تر کرد له‌وی تریان ۵ چه‌ندیك
هه‌ول بدا باره‌که راست بکاته‌وه
هر خوار ده‌ی.

تَرْهِيًا: که‌وته جمو جو‌ل و په‌له‌قاژه ۵
رارا بوو له‌شته‌که، ده‌گوتری: (تَرْهِيًا
في أَمْرِهِ): رارا بوو له‌کاره‌مهی دا
ویستی نه‌نجامی بدا هاشان نه‌یکرد
۵ هه‌روا ده‌گوتری: (عِنَاه تَرْهِيَان):
پیلوی چاوی بۆ راناوستی.

تَرْهِيَا السَّحَابُ: هه‌وره‌که خه‌ریکه
باران ببارینی.
تَرْهِيًا فِي مَشْيِهِ: له‌رو‌یشتن دا لارو
له‌نجه‌ی کرد.

رَوًّا فِي الْأَمْرِ تَوَلَّى وَتَوَلَّى: له‌کاره‌که
ورد بۆ‌وه تێ‌ی فکری خیرا برپاری
له‌سهر نه‌داو ده‌ستبه‌جێ و ده‌لامی
نه‌دایه‌وه.

الرَّاءُ: پیتی‌که له‌په‌ته‌کانی هی‌جاء ۵
دره‌ختیکه به‌ریکی سپی یان سووری
هه‌یه.

الرُّؤْيَا: تی‌فک‌رین و ورد بوونه‌وه
له‌شت.

رَابَ اللَّيْلِ زَوْبًا: شیره‌که بزپکا ۵ یان
ماسه‌ته‌که هه‌ژێن‌سراو رۆنه‌که‌ی
حیاکرایه‌وه‌و دهره‌یندرا.

رَابَ فُلَانٌ: فلان‌کەس سهرسام بوو ۵

گیزی توش بوو به‌هوی تی‌ری یان
هه‌نۆزو خه‌والۆیی ۵ یان به‌هوی
خواردنه‌وه‌ی دۆی زۆرو ترش ۵ یان
فلان‌کەس درۆی کرد ۵ عه‌قلی تیک
چوو ۵ رای ناپه‌سه‌ند بوو ۵ هه‌روا
ده‌گوتری: (رَابَ دُمُهُ): خو‌ی‌نی
حه‌لāl بوو ۵ کاتی له‌ناو بردنی هات
۵ کاتی سهر‌برپ‌نی هات.

رَابَ اللَّيْلَ: شیره‌که‌ی مه‌یان‌د ۵
ترشان‌دی ۵ بزپکان‌دی.
رَوَّبَ اللَّيْلُ: به‌مانا (أَرَابَهُ) دئی.

الرَّوْبُ: پیاوی سه‌ره‌گرده‌دان ۵ یان
که‌سیك له‌برسان یان به‌هوی
وه‌نه‌وزو نه‌نوس‌تن سه‌نته‌ری تیک
چوبی.

الرَّائِبُ مِنَ الْأَمْرِ: کاری ریک و پیک و
بێ موشکیله‌و بێ شوبه‌ه و گومان ۵
نهم وشه‌یه نه‌گه‌ر له (رَوَّب)
وهرگه‌را بێ به‌مانا گومان‌او‌ی و
شوبه‌ه‌داره ۵ له‌حه‌دی‌تی نه‌بو‌یه‌کردا
هاتوو ده‌فه‌رموئ: (وَعَلَيْكَ بِالرَّائِبِ
مِنَ الْأُمُورِ وَرَدَعَ الرَّائِبُ مِنْهَا) ۵
(الرَّائِبُ) ی په‌که‌م له (رَوَّب)

بەشېك لەشەو ە عەقل و ئاومز،
دەگوترئ: (هو يحدني وأنا اذ ذاك
غلام ليس لي روبة).

الرؤب: ئەو قاپەيە شىرى تىدا دەكرى
بە پەنير يان شىرى تىدا
دەمەيەندرى ە (ك: مِرْواب).

واث ذو الحافر رؤاً: ئاژەلە سە دوو
فاقەكە رىخى كرد ە لەپەندى
پېشىنان دا هاتوو دەلى: (أشك
وتروثي): مەن گياو گزت دەدمە تۆ
ريخەم بۆ دەكەى، بەكەسيك
دەگوترئ، كوفرانى نىعمەت بكاو
چاكەى لەبەر چاو نەبى.

الرؤث: كاوتزى ئاژەلى سە دارە ە (ك:
أرواث).

الرؤة: تاكى وشەى (الرؤث) ە
كۆزەرى گەنمە كە لەگل گىرو
بىژنگ دادەمىنىتەو ە دوای
لەبىژنگدانى گەنمەكە ە لەپەكى لوت
كەناوى لى دېنە خوار ە دەندۆكى
هەلۆ.

راجت السلعة رواجاً: كالاكە بىرەوى بوو،
داخوازى زۆر بون.
راجت الأمر رواجاً و رواجاً: بەخىرايى
كارمەكە جى بەجى بوو.

راجت السريع: بايەكە لەزۆر لاومەت،
شونى هەلبونەكەى زىاد لەجىيەكە

ومرگىراو ە (الرائب)ى دووم لە
(رَبِّ)موە و مرگىراو ە.

الراب: ئەندازە، دەگوترئ: (هذا راب
كذا): ئەو بەئەندازەى ئەومەيە
الرؤب: شىرى بىزپكاو ترشاو مەيو،
دەگوترئ: (ماعندي شوب ولا
روب): نە هەنگوينم لایە نە دۆى
ترشاو ە لەحەديت دا هاتوو ە:
(لاشوب ولا روب في البيع والشراء):
واتە نە غەشكردن رەوايە نە
تيكەل كردنى شتى خراب بەهى
چاك.

الريان من الرجال: پياوى غەشكەر،
گوماناوى.

الرؤية: هەوین ە خەمىرەمەكە ترشە
دەكرىتە ناو ماستو شىرەو ە بۆ
ئەو بەمەي.

الرؤية: بەمانا (الرؤية) دى ە شىرى
بىزپكاو، ترشاو ە چاككردى نيشو
كار ە پىداويستى ە بژىوى ژيان،
دەگوترئ: (ما يقوم فلان بروبة أهله):

فلانكەس بژىوى مال و مەندالى
دايىن ناكە ە هەروا ناو ە بۆ زەويەك
زۆر بەهيت و فەرى ە پارچە
گۆشت، دەگوترئ: (قطع اللحم روبة
روبة) ە هەروا ناو ە بۆ سەروكارى
كردى نيشو كارو هەلسورانىان ە

بوو، نهماندرله كهوئوه هات.

رَدَجُ الْغَبَارُ: تهپو تۆزمكه درنژه
كيشا.

رَدَجُ السَّلْعَةِ: برموى بهكالكه دا.

رَدَجُ كَلَامَةٍ: قسهكانى خوى رازاندموه
قسهكانى خوى چهواشه كردنو
حهقيقهتيان نهزاندره.

الرَّوْجَةُ: پهلهكردن
خيرايى.

الرُّوْجُ: (أَمْرٌ مُرَوِّجٌ): كارى تيكهكن
پيكهكن.

رَاحَ رَوَاحاً: ئىواره رويشت
همروهها
وشه (راح): بهكار دهينرئيت بؤ
رويشتن لههمموو كاتيكي شهوو
رؤؤدا
همروا وشه (الْفَدْوُ): بؤ
همموو كاتيكي رويشتن بهكاردئ
دهگوترئ: (راح القرم وراح الهم
روحاً ورواحاً): چوو بؤلاى
قهومهكه.

راح الإبل و غيرها: خوشترمهكه دواى
مهغريب گهراپهوه بؤ ئاغهلهكهى.
راح اليوم: رمشهباكهى توند بوو
ههواكهى خوش بوو.

راح فلان للمعروف راحة: فلانكس بؤ
چاكهكردن جوستو چالاك بوو.
راحت يده لكذا: دهستى بؤ نهوشته
سوك بوو.

راح للأمر رواحاً وراحاً وراحة وأريحه: بؤ

نهواكه كهيف خوشو تهپ دهماخ
بوو.

راح فلان معروفاً راحة: فلانكس
بهچاكهكهى گهپشت.

راح الشيء رَوْحاً: شتمكه بهريراوان بوو.
رَوْحَ الرُّجُل: پياومكه نيوان قاچهكانى پان
بوو لاي پهنجهكانى پان و لاي پاژنه
پيى تهسك
(هو أروح وهي
روحاء).

أراح: پشوى دا همناسهى دا
حهساپهوه
مرد.

أراح الشيء: شتمكه بؤگهنى كرد.

أراح فلان: فلانكس كهوته ئىواره
كهوته ناو رمشهبا
لهخوشترمهكهى
دابزهى بؤ نهوهى خوشترمهكهى
بجهسيئيتتهوه.

أراح الإبل و غيرها: خوشترمهكهى
گيپراپهوه بؤ ئاغهلهكهى.

أراح عليه حقّه: مافهكهى بؤ گيپراپهوه.
أراح فلاناً: فلانكسى خسته
نيستراحتو خوشييهوه.

أراح منه معروفاً: لهفلانهوه خيرو
خوشى پي گهپي.

أراح الشيء: بؤنى شتمكهى كرد.

أروح الشيء: شتمكه بؤگهنى كرد
رَاحَ بين الشيئين: لهنيوان نهو
دووشتهدا يهكسانى نواند
جارئك

بالمعروف): دهمستهکانی بهردوام
دمبهخشن بههمردوو دمستی خيرو
پياومتي دمکا ۵ (تراوحا العمل):
بههمردوو دمستی گاردمکا
همرساته و دمستیکی لهکاردايه.

تراوحته الاحقاب: زور رۆزگاري
بهسهردا تيپهپري.

تَرْوُح: ئيوارهو سهرمئاي شهو دمستی
کرد به شهو رۆي ۵ يان ئيشي تيڤا
کرد.

تَرْوُح الشَّيْئُ: شتهکه بۆني فلان شتي
گرتووه چونکه لئى نزیک بوموه.

تَرْوُح النَّبْتُ: روهکهکه درېژ بوو، بالاي
کرد.

تَرْوُح الشَّجَرُ: درمختهکه دواي رۆيشتني
ومرزي هاوين گهلاکهی ههئومري.

تَرْوُح بِالرَّوْحَةِ: بهمانا (رُوح) هاتووه.

تَرْوُح الْقَوْمِ: ئيواره هات بۆلای
قهوممهکه.

استراح: پشوی دا ۵ حهسايهوه.

استروخ: بهمانا (استراح) دئ.

استروخ اليه: بهئهو ئارامي گرتو
داسهکنا.

استروخ الفصن: لقهدرمختهکه همزا
هاتو چۆي کرد.

استروخ الرجل: پياومکه لارو لهنجهي
کرد.

دهمستی بۆ نهوشته برديو جارێك بۆ
شتهکهی تر ۵ دمگوترئ: (راوح بين
جنبه): همردمه لهسهر لاتهنیشتيکی
راکشا ۵ (راوح بين رجليه): همرساته
لهسهر قاچيکی ومستا ۵ همروا
دمگوترئ: (أنا أغاديه وأراوَحُه): جاري
واههميه بهيانی دهچم بۆلای، جاري
واههميه ئيواره دهچم بۆلای، يان
بهيانی و ئيواره دهچم بۆلای.

رَوْح عليه بِالرَّوْحَةِ: پانکهکهی خسته
ئيش بۆئهوهی ههواي پاکی بۆ بينئ
۵ ههواکه بگۆرئ.

رَوْح بالقوم: نوێژي تهراويحي
بهمهئکهکه کرد.

رَوْح القوم: ئيواره رۆيشت بۆلای
قهوممهکه.

رَوْح الدُّهْنُ: بۆني خووشي تيکهل
بهپۆنهکه کرد بۆئهوهی بۆني
خوش ببی.

رَوْح فلاتاً او الإبل: بهمانا (أَرَاخ) دئ.
إرتاح للأمر: دلي بهکارمه خوش بوو.
ارتاح الله له برحمته: خودا لهبهلاو
چورتهم رزگاري کرد.

إرتوَح: نۆيهکردن، دمگوترئ: (هما
يرتوَحان عملاً): ئهو دووه بهنۆيه
کاردمهکن.

تَرَاوَح: دمگوترئ: (فلان يداه ترأوَحان

استروح الشئى: بۆنى شتهكەى كرد ۵
بۆنى پتوه كرد.

استروح المطر الزرع: بارانهكە
زمرعاتهكەى بوژاندهوه.

الإستروح: لهبوارى پزىشكى دا بهوه
دمگوترئ هموا داخل بكهيه
بوشايهكى جهستهوه.

الأزىح: دمگوترئ (مخمل أرىح)
كهژاومهكى فراوانه.

الأزىح: سنگ فراوان و رهوشت جوان و
نامادباش بۆ چاكهكارى و سهخى
سروشت ۵ شمشير.

الأزىح: سهخى سروشت و حهزله
پياومتى و نامادباش بۆ
مالبهخشين.

الأزىح: كۆى وشهى (تروىحه)يه؛
لهبنه مادا ئهم وشهيه ناوه بۆ
دانىشتن ههرچۆنىك بى ۵ دوايى
كراوه بهناو بۆ ئهو دانىشتنهى
ئهنجام ددهدرئ دواى چوار پكاتى
نويزى عيشا لهمانگى رهمهزان دا بۆ
حهسانهوه، ئهمجار بهشيوهى مهجاز
كراوه بهناو بۆ ههر چوار پكاتىك
نويز كه دوو پكات دوو پكات ئهنجام
دهدرئ لهمانگى رهمهزان دا.

الراىحه: بۆن چ خوش بى چ بۆگهن بى

۵ حوشتر كه دوا خۆرئاواو بوون
بگهپتتهوه بۆ ئاغهلهكهى ۵
بهپيچهوانهى وشهى (السارحة)يه ۵
لهپهندى پيشينان دا هاتووه دهلى:
(ماله سارحة ولا رائحة): واته
هيجى نيه ۵ ههروا وشهى (الرائحة)
ناوه بۆ بارانى ئيواران، پيچهوانهى
وشهى (العادية): كهبارانى بهيانيانى
پى دگوترئ.

الراح: ههسانهوه ۵ شهراپ ۵ رۆزگار
رهشهباو سهخت و دژوار ۵

الراحة: بهرى دهست ۵ (ك: راح) ۵
كهسبك ههزاربى بتهوى

ههزاريهكهى رابگهيهنى دمگوترئ:
(تركته على أنقى من الراحة) ۵ ههروا
ناوه بۆ ههسانهوه ۵ ژن ۵ گۆرپان.

الروح: بهمانا (الراحة) دى ۵ ناوه بۆ
كاتى نيوان نيومپۆو شهو ۵
بهرامبهرمهكى (الصباح).

الرواح: بهمانا (الراحة) دى.

الروح: بهمانا (الراحة) دى ۵ رهمهت ۵
باى شهمال ۵ (ك: أرواح) ۵

دهگوترئ: (يوم رُوح): رۆژنكه
ههواى خۆشه ۵ (عشية روحه):
ئيوارمهكه ههوا خۆشه ۵ ههروا
بهمانا كههيف خۆشى و

بهختهومرپيه.

الرُّوحُ: گیان ۵ نفَس ۵ قورئان ۵ نیگا.
روح القدس: بهلای مهسیحیه کانهوه
ئوقنومی سییه مه.

الروح الأمين وروح القدس: ناوی
حه زرمتی جو برائیله سهلامی
خودای له سهر بی ۵ له زانیاری
فهلسمفی دا نهو شتهیه که بهرام بهر
ماددمیه ۵ له زانیاری کیمیا دا نهو
به شهیه که له کاتی پالاوتنی ماددما
به رزدمبیته وه و مکوو رُوحی گول و
رُوحی نه عنا.

الروحاني: نهو شتهی گیانی هه بی ۵
نیسه بدانه بولای رُوح ۵ (الآباء
الروحانيون): زانا ناینیه کانی
مهسیحیه کانن ۵ (الطب الروحاني):
جوره چاره سهریکی نه فسییه.

الروحَة: یهك جار رُویشتنی ئیوارانه.
الروحیة: له بواری فهلسمفی دا
پیچه وانهی (المادیة) یه ۵ (الأشربة
الروحیة): عهره قو بیرمو نهو جوره
خواردنه وانه.

الريح: با ۵ بؤن ۵ رهحمهت ۵ هیزو توانا،
دهگوتری: (ذهب ریح): هیزو
توانای نهما ۵ سه رکه و تنو بالا
دهستی ۵ هه رمانپه وایی، دهگوتری:
(الريح لآل فلان): سه رکه و تنو یان
هه رمانپه وایی بؤ خیلای فلانه،
هه روا دهگوتری: (رجل ساكن

الريح): پیاوئیکی عاقل و سهنگینه ۵
(هَبَّت ریح): بهویستی خوی
کارمکهی بؤ جی به جی بوو.

الرَّيحَانُ: ریحانه ۵ هه رپوومکیک بونی
خوش بی ۵ رهحمهت و رزق و رُوی.
الرَّيحَة: با.

الرَّيْحُ: رُوزگار و شوینی بونخوش ۵ شتی
بؤن که سکون.

الرَّيحِي: (رِيحِي التلقيح): گواستنهموی
دمکه تومی موتور بهیه بههوی
هه واه ۵ (رِيحِي الإنشمار): ناوه بؤ
نهو رپوومکهی تومه کهی یان
رهگه کانی جرثومه کانی
بلا و دمبه نهو بههوی با.

الْمَرَّاحُ: نهو شوینهی خه لکه که لییه وه
دمپون یان بوی دهجن ۵ پیچه وانهی
وشهی (الْمَغْدِي) دئ، دهگوتری: (ما
ترك فلان من أبيه مَغْدِي ولا مَرَّاحاً):
فلان که سه هه موو شتیکی له باوکی
دهجی.

الْمُرَّاحُ: له و شهی (أراح) و مرگه واه
به مانا په رچه و ناغه لی ناژه له.

الْمُرَّاحُ: نهسپی پینجهم له نه سه به کانی
گورپهانی پیشرکی دا.

الْمُرَّاحُ: نامیری تۆو چاندن.
الْمُرَّوحُ: به مانا (الْمُرَّاحُ) دئ ۵ پانکه و
نامیری فینک کردنه وه.

الْمُرَّوْعَةُ: ساراو بیابان ۵ نهو شوینهی بای
لی دئ.

بۆ ئەمۆکارە.

أرود في مشيه: به هیواشی پۆیی ە (أرود
فلاناً): مۆلەتی فلانی دا.

راوده مرأوده ورواداً: فێلی لێ کرد،
چاوو پاری لێ کرد.

راودت المرأة عن نفسها: ئافرەتەکه
داوای کرد زینای ئەگەڵ بکری.

راود عن الأمر وعليه: لەباری
کارمەکەوێ زەمانە سازیی کردو خۆی
ئەگەڵ هاوێڵەکەیی گونجاند.

راود على الأمر: داوای لێ کرد کارەکه
بکا.

ارتاد لأهله: داوای کرد بۆ خۆیو
خێزانی شوینی حەوانەموو بۆ
ناژەڵەکانی لەموپ.

ارتاد الشيء: داوای شتەکەیی کرد.

استرادت الدواب: بەمانا (رادت) دی.

استرادت لأمره: گەڕایەوێ بۆ نیشی
خۆیو ملکەج بوو.

استراد الشيء: بەنا بەدئیو پارایی
داوای شتەکەیی کرد.

الأزود: دەرگوتری: (الدهر أرود ذو غير):
رۆژگار بە هیواشی کارمەکانی خۆی

دەکا بەجۆریک هەستی پێ نەکری.

الرائد: لەبەرپەت دا بەو کەسە دەرگوتری

کە چاوساگی خێڵە بۆ لەموپگای
باشو شوینی ئاوو دەرگوتری باران

المروحة: ئامیزیکە لەکاتی گەرمادا بای
فێنکی پێ دەسبەردەکری بەهۆی
دەست یا کارەبا ە (ك: مرواح).

المرياح (طعام مرياح): خواردنیکە غاز
لەگە دەمدا زۆردەمکاو وەرگ
دەهاوسینی.

المستراح: پەناو کەنەف ە خانوی
خەلوو ئارام ە

رادت التواب رداً ورواداً ورياداً:
ناژەڵەکان لێ لەموپگاکەدا
هاتوچۆیان بوو.

راد فلان: فلانکەس هاتو رۆییو
لەشوینیک دانەسەکنا.

راد وسادة من مرض أو هم: لەبەر
نەخۆشیو ئازار یان غەمو
نارحەتی سەری لەسەر سەری
نەموستاو ئارامی نەگرت.

رادت المرأة: ئافرەتەکه زۆر هاتوچۆی
مائه جیرانەکانی کرد.

راد الشيء روداً ورياداً: داوای شتەکەیی
کرد، دەرگوتری: (راد أهله منزلاً

وكلأً): داوای کرد بۆ خێزانی
مەنزلو بۆ ناژەڵەکانی لەموپ.

أراد الشيء: شتەکەیی وێست ە خۆشی
وێست، دەرگوتری: (أراد الجدار أن

ينقض): دیوارمەکه خەریکە بپوخی.
أراد فلاناً على الأمر: فلانکەسی هەتتا

ههیه دمشوبهیته کالسیوم لهکاری
کیمیای دا.

الرُّودُ: بای نهر و لهسهرهخو، ههوی
شه مائی هیدی ۵ مؤلته.

الرُّویدُ: دهگوتری: (رَویدُ): واته
لهسهرهخو به هیمنی ۵ (رویدک

خالدُ): واته مؤلته خالید بده.

الرُّودُ: کل چیوک، کلی پی لهچاو

رادمدری ۵ پارچه ناسنیکه

له لغاودایه هه لدهسورپی ۵ جومزگه ۵

سنگ ۵ جه مسهری خولخلوکه ی

ناسن ۵ په کیکه له کوئه که کانی

جه نجه ری گیره ۵ (ک: مراد

ومراوید).

رَوْدَنَ: ماندو بوو لاواز بوو.

رَاوَهُ رَوَا: به تافی کردموه.

واژ الدینار: دیناره زپره که ی کیشا

بوئه وهی بزانی کیشی چهنده.

راز صنعته و مألُ: سهر و کاری مال و

سامان و بهرهمی خو ی کرد.

راز ماعنده: داوی لی کرد شه وهی لایه تی

بیداتی.

رَاوَهُ: به تافی کردموه له بوئه تی دا.

رَوُز کلامه و رایه فی نفسه: له دلی خو ی

دا زنجیره و چوئیه تی راو هسه کانی

خو ی تاوو توئی کردن بوئه وهی

بزانی چوئن دمریان دم بری.

بیگریته وه ۵ چاوساغ و شارمزا بو

نیساندانی ریگا بو کاروان ۵ نیستا

کراوه به پله به کی تایبه تی فهرمان به ری

پولیس یان سوپا له ژوور پله ی

نه قیبو له خوار پله ی موقه دمه وهیه

۵ (ک: رَوَاذ و راده).

رائد العین: چقی چاو، دهگوتری: (فلان

رائد الوساد): فلان کهس له بهر نازار

یان غهم و نارچه تی سهری خو ی

له سهر سهرین ناگری، هه روا

دهگوتری: (امراة رائدة): ناهرمه تی که

زور مالانگهره زوو زوو هاموشوی

دراوسیه کانی دمکا.

الرَّادُ: به مانا (رائد دئ) ۵ دهگوتری:

(ریح راده): هه وایه کی نهر و

له سهره خو یه ۵ (امراة راد و راده):

ناهرمه تی کی مالانگهره.

الرَّادار: نامیری کی نه لکترونییه

به هو یه وه دمتواند ری هه ست

به بونی فرۆکه بکه ی له ناسمانی

ناوچه یه کی تایبه ت، یان بوونی

که شتی له دمریاداو دیاری کردنی

شوینه که میان له مه سافه یه کی

تایبه تی دا له بارو دۆخی ک دا

که به چاوی عادمی شه و کاره شه نجام

نادری.

الرادیوم: عونصور ی کی سپی و

ورشه داره، نیشات ی کی تیشکد ری

رَوَّضَ رَأَيْه: دواى لى ورد بوونه ووهو
 تيفكرين دمستی بهشته كه كرد.
 الرَّاؤُ: باش وهستا، سهروكى وهستا
 بيناسازمکان يان سهروكى
 همرپیشه ووهو پیشه سازيک.
 الرِّيَازَةُ: پیشه ی بیناسازی ه وهستای
 دیوار.
 وَاسَّ رَوْسًا: لارو لهنجهی کرد ه (راس
 السَّيْلُ): لافاوه که پلو پوشو
 چیلکو چه ویلی کۆکردموه له گهڻ
 خوی رایدا.
 الرُّؤْسُ: عهیبو عار، دمگوتری: (فلان
 رَوْسُ سُوءٍ): فلانکس پیای
 خراپه.
 وَاشَّ رَوْشًا: زۆری خوارد (راش المرضُ
 فلانًا): نه خوشی فلانی لاواز کردوه.
 رَوَّشَ رَوْشًا: عه قلی سوك بوو بئ عه قله ه
 کاتقامه.
 الرَّوْشُ: گوینچکه ی زۆری موو پیوهن ه
 پشتی لاوازه ه بئ هیزه.
 الرُّوْشُنْ: پروانه وشه ی (رَشْنِ).
 راضَهُ رَوْضًا رِيَاضًا: ژنرباری
 کرد، ملکه چی کرد، دمگوتری:
 (راضُ الْمُهْرُ): جوانومه کی رام کرد ه
 (راضُ نَفْسَهُ بِالتَّقْوَى): نه نفسی خوی
 راهینا له سهر خودا په رستی ه (راضُ
 القُرَاقِي الصَّعْبَةِ): سهرموای قورسو
 گرانی هینانه ناو چامه

شيعريه كه يه وه ه (راضُ الدَّرُ):
 مرواریه که ی کون کرد ه (هرو
 مروض وهي مروضة).
 أَرْضُ الْمَكَانِ: شوینه که باغی زۆر
 بوون.
 أَرْضُ الرَّوَادِي وَالْغُرُضُ: شیومه که یان
 چه زمکه نه وه منده ی تیدا کۆبوه وه
 زمویه که ی داپووشی.
 أَرْضُ فُلَانٍ: فلانکس قوم دوا قوم
 شهرا به که ی نۆش کرد.
 أَرْضُ الْمَكَانِ: شوینه که ی کرده باغ.
 أَرْضُ الْقَوْمِ: خه لکه که ی تیرناو کرد.
 أَرْضُ الْمَكَانِ: بهمانا (أَرْضُ دِي).
 رَاوَضَهُ عَلَى الْأَمْرِ: له سهر ئیشه که
 چه ندو چون و وتو ویزی له گهڻ
 دا کرد بۆنه وه ی بیخاته ناو
 کارمه که وه.
 رَوَّضَ الْمَكَانِ: بهمانا (أَرْضُ دِي).
 رَوْضُ فُلَانٍ: فلانکس هۆگری باخ بوو
 تیییدا مایه وه.
 رَوْضُ الْمَكَانِ: شوینه که ی کرده باخ،
 دمگوتری: (رَوْضُ الْمَطَرِ الْأَرْضِ):
 باران زموی کرده باخ و رازانده وه.
 رَوْضُ الْمُهْرَ: جوانوه نه سپه که ی راهینا.
 إِرْتَاضَ: رام بوو، ژنربار بوو، دمگوتری:
 (إِرْتَاضُ الْمُهْرُ): جوانومه که رام بوو.
 إِرْتَاضَتِ الْقُرَاقِي: سهرمو (قافية) گان
 به یه دمست بوون.

جوړه زانيارپاڼه.
 السَّيْفُ مِنَ الدَّوَابِّ: ښو ټاډه او
 ولاغهميه كهرام نه كړئ او مل نه دا بؤ
 خاومنه كهى راي بينئ، دمگوترئ:
 (أَمْرٌ رَيْضٌ): كارنكه بهرنيك و پيكي
 نه نجام نه دراوه، كه مو كورې زوړى
 تيدايه.
 الرِّضَةُ: (قَصِيْدَةُ رَيْضَةٍ): جامه يمه كه
 رنك و پيكي نه كراوه، له نكي و كه مو
 كورې زوړى تيدايه ه (قَصِيْدَةُ رَيْضَةٍ
 القوالي): جامه يمه كه سهرموكانى
 له لايهن شاعيرانه وه رام نه كراون.
 راع روعاً: ترسا.
 راع الشَّيْءُ روعاً: شته كه گهرايه وه بؤ
 شويى خوى.
 راع الأمرُ فلاناً: كارمكه فلانكهسى
 ترساند.
 راع الشَّيْءُ فلاناً: شته كه فلانكهسى خسته
 سهرسوپرمانه وه، دمگوترئ: (رَاعَى
 جالاً): جوانييه كهى سهرنجى
 راكيشام ه (راعى كلاماً): قسه كانى
 سهرنجيان راكيشام ه (هو رائع وهي
 رائعة) ه همروا دمگوترئ: (هذه شربة
 راع بها فزادي): نه مه شهرابيكي
 بوو كفتو كوى دلمى دامركاند.
 رَوَعَ رَوْعاً: زهره ك و ليهاتوو بوو، سهرنج
 راكيش بوو.

تراوضاً: چهندو چونيان كرد له كړين و
 هروستن دا.
 إِسْتَرَضَ الْمَكَانَ وَالْوَادِي وَالْحَوْضَ: به مانا
 (أَرْض) دئ ه همروا به مانا پان و
 بوړى و گوشادى دئ.
 اسْتَرَضَ النَّفْسَ: دلى نارامى گرتو
 كرايه وه، خوښوود بوو.
 اسْتَرَضَ النَّبَاتَ: رومكه كه گه پشته
 نه وپهړى گهورمى و بهرزي خوى.
 اسْتَرَضَتِ الْأَرْضَ: زمويه كه گياو گزى
 باشى بهرهم هينا.
 الروضة: زموى سهوز ه باخى جوان و
 رازاوه، دمگوترئ: (مجلسه روضة):
 مه جليس و دانېشتن له گهلى دا
 خوش و به له ززمته ه (ك: رَوْض
 ورياض).
 روضة الحوض: نه ندازهى نه و به شهى
 ناومكه دايپوشيوه.
 الرياضة: به لاي صوفيه كانه وه
 برپتييه له پالته كردنى نه خلاقى
 دمرون و سهرگه رمبوون به خودا
 بهرستى و وازه نيان له وشتانهى
 كه نه فس داخوازيپاڼه.
 الرياضة البدنية: نه نجامدانى جوړه
 جم و جوتكي تايبه تى كه جهسته
 به هيز دمكاو رايدمه ينى ه (العلوم
 الرياضية): برپتييه له زانيارى
 حيساب و نه ندازيارى و جهبرو نه و

الرُّوعُ: دَلَّ ۵ نِيَهَن ۵ عَمَقْلَو ۵ شَاوَمَز،

دمگوترئ: (وَقَعَ فِي رُوعِي كَذَا):

واگهوته دلمهوه، عمقلم وای بؤ چؤ

۵ (أَفْرَخَ رُوعُهُ): ترس لهدلی دا

نهماو نارام بؤوه.

الرُّوعَةُ: شَيْءٌ جَوَانِيْبِيَهْ ۵ تَرَسُو بِيَم

۵ لهحمدیث دا هاتووه (أَللَّهُمَّ آمِنْ

روعاتي): خودایه وام لی بکه له

تؤنهبی لهکس نهترسم.

الرُّوعُ: تَيِّگَه‌یشتو؛ نهوکهسهی باش

لهشت حالی بیی.

رَاغٌ رَوْغًا وَرَوَّغَانًا وَرَوَّغًا: لای دا، نهملاو

نمولای کرد قؤرتو پیچی کردن،

دمگوترئ: (رَاغُ الصُّلْبِ): رنوییهکه

بهقؤرتو پیچ رؤیشت، فیلبازی

کرد.

رَاغٌ اِلَى كَذَا: بهنهیئی چو بؤلای فلان شت

۵ قورئان دمفرموی: ﴿فَرَاغَ عَلَيْهِمْ

ضَرْبًا بِالْيَمِينِ﴾.

أَرَاغُهُ: فَيَلَّى لِي كَرْد ۵ لهگهلیا کهوته

گفت و گوو داوای لی کرد نهومی

بؤیکا، نهومی بداتی.

رَاوَفَّغُهُ: فَيَلَّى لِي كَرْد، ویستی

بیخهلهتینی ۵ بؤری داو شکاندی،

بهعمرزی دادا.

رُوعُ الطَّعَامِ: خَوَارِدْنَه‌کَه‌ی جهورکرد،

رؤنی تیگرد، دمگوترئ: (رُوعٌ

أَرَاغُهُ: تَرَسَانْدِي.

رُوعُهُ: بهمانا (أَرَاغُهُ)دئ.

رُوعُ الطَّعَامِ بِالسُّنَنِ: خَوَارِدْنَه‌کَه‌ی

جهورکرد، جهوری تی گرد.

إِرْتَاع: تَرَسَا، دمگوترئ: (إِرْتَاعٌ مِنْهُ

وإِرْتَاعٌ لَهُ).

إِرْتَاعٌ لِلْغَيْرِ: هَه‌وَالَه‌کَه‌ی بی خوش بوو.

تَرُوعٌ: تَرَسَا ۵ (تَرُوعٌ مِنْهُ).

الْأَرُوعُ: زَه‌رَكُو لِيَهَاتُوو وِرْهَا ۵ كَه‌سِيَك

شایی بهخوی بی لهپوی جوانی

روخسارموه یان لهپوی نازایهتیو

شه‌هامهتهوه ۵ بؤ نافرمت دمگوترئ:

(رُوعَاء).

الرَّائِع: سَه‌رَنَج رَاكِيَش، شایی بهخؤ.

الرَّائِعَةُ: بؤمیینهی (الرَّائِعُ)دئ ۵ هه‌روا

ناوه بؤشتیك كهله‌بوارى هه‌نن‌و

فیکرو نه‌خلاق دا سنوری

بهزاندبیو سهرنج راکیش بی،

دمگوترئ: (هَذِهِ الْقَصِيْدَةُ أَوْ هَذِهِ

الْقِصَّةُ مِنْ رَوَائِعِ فُلَانٍ).

رَائِعَةُ الشَّيْبِ: يَه‌كَه‌م مَوِی سَبِی كهله

سمرو ریش پهیدا دهی.

رَائِعَةُ النَّهَارِ: زَوْرَبَه‌ی رُؤز، دمگوترئ:

(هُوَ كَالشَّمْسِ فِي رَائِعَةِ النَّهَارِ).

الرُّوْعُ: شَكُّومَه‌نَدُو زَه‌رَكُو لِيَهَاتُوو،

دمگوترئ: (هُوَ رَوَاعُ الْفَوَادِ).

الرُّوْعُ: جَه‌نَگ.

اللقمة في الدسم): پاروکه‌ی له‌ناو

رَوْنَاوَمَکه دا نه‌میدو نه‌وديو کرد تا به‌باشی چه‌وربوو رَوْنَه‌که‌ی هه‌لمزى.

إِرْتَاغَه: ویستی و داوا ی کرد.

تِرَاوَعَا: نه‌و دووه هه‌ریه‌که‌یان هیلّی

له‌وی تریان کرد ه کهوتنه

زۆرانبازی و یه‌کتریان بوژدا.

تِرَوَعَت الدابة: ولاغمه‌که خۆی گه‌وزاند.

الأرْوَع: دمگوترى: (هو أروغ من نَعَالَة):

نه‌و له رڼوی هیلّ زان تره.

الرائع: دمگوترى: (طریق رائغ):

رڼبازىکی خواره.

الرائفة: رڼبازی هۆرت و پڼچاوی ه

له‌حه‌دیثی (الاحنف) دا هاتوو

ده‌ئى: (فعدلت الى رائفة من روائغ

المدينة).

الرؤاغة: نه‌وشوینیه‌ی زۆر خه‌لكی تیدا

بكوژرى، شوینى تیدا به‌هياك

چوون.

الرؤاغ: كه‌سێك زۆر هیلّ زان بى ه

رڼوی.

الرّياغ: هه‌رزانی، به‌پیت.

واق رَوَقَا: رون بوو، ساف بوو، ته‌مو مزى

له‌سه‌ر نه‌ما.

واق عليه: فه‌ضل و پیاومتى به‌سه‌ردا

زۆرکرد.

واق الشئى فلاناً رَوَقَا وَرَوَقَانَا: شته‌که

سه‌رنجى فلانکه‌سى راکیشا.

رَوَقَ رَوَقَا: ددانى پڼشینه‌ی سه‌ره‌وه‌ی

له‌ددانى خوارموه زیاتر هاتوونه

پڼش، واته که‌ئبه‌ی سه‌روی له‌ناستی

که‌ئبه‌ی خواروی نین.

راوَقَّه: دیوه‌خانه‌که‌ی به‌رام‌به‌ر

دیوه‌خانى نه‌وه، ده‌گوترى: (هر

جاري مراوقي).

رَوَقَ اللیل: شه‌و په‌رده‌ی تاریکی خۆی

دریژکردموه.

رَوَقَ الشراب: شه‌رابه‌که‌ی ساف کرد ه

خشت و خۆل و ته‌پ و توژی لى

پالاوت.

رَوَقَ السلعة: کالاکه‌ی فروشت و باشتی

کړی.

رَوَقَ له في السلعة: نرخى کالاکه‌ی

به‌رزکردموه و ناشیه‌وى بیکړی.

رَوَقَ البيت: به‌ریلای بو خانومه‌که

دروست کرد ه دیوه‌خانى بو

خانومه‌که دروست کرد.

ترَوَقَ الشراب: شه‌رابه‌که ساف بوو.

الأرْوَق: كه‌سێكه که‌ئبه‌ی سه‌روی

به‌سه‌ر که‌ئبه‌ی خواروی دا به‌روان

لښان پڼش کهوتېن ه (عام أروَق):

سالیکی سه‌خت و زه‌حه‌مه‌ته، ژيانى

تیدا ناخۆشه ه (هي روقاء).

الراوَق: شت پالتیو ه چاپالتیو، شیر

پالټو، نهوت پالټو ۵ پيالو ګلاس ۵
(ك: رواويق).

الرِّواق: ژورټكه ومكوو خيمه
لهدرټرموميه.

رواق البيت: بهربيلای خانوو ۵ ژورټك
بو خويندندو دمرس ګوتنهوه له
مزګهوت دا يان لههمر
عبيادمتخانهيهكي تردا بي ۵
پهنايهك بو راګوړپنهومو وتو ويژ
لهكوبونهوهي نيو دموټهتيو
فيستيواني نهمهبيو نهوستانهدا.

رواق الليل: سهرمتاي شهو، بهشيك
لهشهو.

رواق العين: بروی چاو ۵ (ك: اروقۍ
وروق).

الرداقيون: فوتابيهكاني زمينوني
ههيلهسوفي يونانين، نهم نازناوهيان
لهوموه ومركرتووه كه زمينون
لهريواقيك دا دمرسي پي دمگوتنهوه
۵ همروا پييان دمگوتري: (اصحاب
المظلة).

الرَّوْق: لهههموو شتيك دا پيشهكيو
سهرمتاكهپهتي، دمگوتري: (روق
الجيش، روق البيت، روق الشباب).

روق القرم: ګهورمو يهكه پياوي
قهومهكه.

رَوَق الليل: بهشيك لهشهو، دمگوتري:
(مضي روق من الليل).

رَوَق السحاب: لافاوي باران، دمگوتري:

(أَلْقَت السحاب أرواقها): همورمه
باراني بهردموام بوو.

روق الدابة: شاخي نازهل ۵ لهپهندي

پيشينان دا هاتووه دهلي: (كالنور

يحيي أنفه بروقه): ومكوو كهلهگا وايه

لوتي بهشاخي دمباريژي ۵ همروا

وشهي (الروق): بهمانا بهخونازو

نازاد دي ۵ بهمانا تهمهن دي،

دمگوتري: (أكل فلان روقه): همروا

بو نهم ماناياه دي: پهرده ۵ شتي

صافو ږون ۵ ګوختهي راوګمر ۵

ورهی پياوو عهزمو جهزمي ۵

كومهلي نادميزاد، دمگوتري: (جاء

روقي بني فلان): كومهلي خيلى فلان

هاتن ۵ خوشهويستي بي خهوش ۵

بارتتهقاي شت ۵ لاشه (لاشهي

مردوو) ۵ خيمه، دمگوتري: (ضرب

روقه بالمكان): لهوشوپنه خيمهي

خوي ههلياو نيشتهجي بوو ۵ (ك:

أرواق) ۵ دمشگوتري: (أَسْبَلَتْ

أرواقها): فرميسكي رشتن ۵ (رَمَاهُ

بأرواقه): قورسايب خوي خسته

سهری ۵ (رمي بأرواقه على الدابة):

سواي ولاغهكه بوو ۵ (ألقى عليه

أوراقه): شيتو شهيداي بوو زوري

خوش ويست تاواي لي هات لهپيناو

خوشهويستي دا خوي بهخت بكا.

الرُّقَّة: جواني ګهشهداري ۵ روخساري جوان.

الرُّوقَةُ: مندائی جوان ج کوپ بی ج کج،
تاک بی، دویی، کویبی ۵ نادمیزادی
باشو و مجاخزاده ۵ دمرباری
روم هکان پیغه مبههر (دخ)
همرموویه تی: (يُخْرِجُ إِلَيْهِمْ رُوقَةَ
الْمُؤْمِنِينَ) باشترین کهسانی موسوئمان
بهرمو رویان دهنه و هو لیان
و دهمست دین.

الرَّيِّقُ: (ريق الشباب): سهرمتای گهنجی.
الرَّيِّقُ: له ههموو شتیك دا
باشه که پیه تی.

رَيْقُ الشَّبَاب: به مانا (ریقه) دی.
رَوْلُ الْفَرَسُ و غیره: نه سپه که لیکی چاند
۵ میزی پچر پچری کرد.
رَوْلُ الطَّعَامِ: خوراکه که ی چه ور کرد
(پونی تیکرد).

رَوْلُ رَأْسِهِ مِنَ الدَّهْنِ: سهری چه ور کرد.
تَرَوْلُ: لیکی چاند (لیکی له بهر روی).
الرائل: ددانی زهر.

الراوُلُ: به مانا (الرائل) دی، همروا
به مانا (لیک) دی ۵ (ک: رواویل).
الرَّوَالُ: لیک.

الرَّوَالُ: که سیک زوری لیک هه بی.
رامه روماً و مرماً: داوای کرد، قهصدی
کرد.

رَوَمَ: مایه وه، دانیشیت.
رَوَمَ فُلاناً الشَّيْئَ: وای کرد فلانکه مس

داوای شته که بکا هه ولی بؤ بدا،
دمگوتری: (رَوَمَ فلاناً، وروم بفلان):
وای کرد فلان داوای بکا.

رَوَمَ رَأْيَهُ: قهصدی شته که ی کرد داوایی
داوای شتیکی تری کرد ۵ جبار
دواچار داوای شتی کرد.

تَرَوَمَ بفلان: یاری بی کرد.
رَامَهُ: شوینیکه له بادیه ی عهرمب

(له سارای عهرمبوستان) واده بی
دمیکه نه دوانی و به (مشی) ناوی
دمهینن ۵ و مکوو له پهنندی پیشینان
دا هاتوو (تسألني برامتين سَلْجَمًا):
له بادیه دا نیشته جی بووم داوای
شیلیم لی دمکا ۵ به که سیک
دمگوتری داوای شتیك بکا
له شوینیک که دمست نه که وئ.

الرَّوَمُ: نهرمای گویچکه ۵ دهرخستنی
بزونی کوتای و شه به خیرایی
به جوریک نهو بزونه بییسترئ.

الرَّوَمُ: نهرمای گویچکه ۵ شهرابیك
زور که سكون بی و زور
سهرخوشکه ربی که له قهسه بی
شهر پالفته دمکری ۵ به شیک
له نادمیزاد که پنیان دمگوترئ:
(روم) و نیستا به شیکن له گه لانی

نه وروپا و ناسیا.
الرَّوَمَةُ: غهرمو سریش.

الرَّومِيُّ: حبل و سهولت و زنجیری
کشتی به تال.

المراؤ: داخواری.

الروماتیزم: زار و میه کی گشتیه بؤ
چه ندر حالته جیاجیا به کار
دمه تیرئ که دیار دکانی نازاری
ماسولکه و جومزگه و نه نسیجه ی
لیقیه.

وان الیوم رونا: روزه که زور گهرم بوو زور
ناخوش بوو.

وان الامر: کار که ناخوش بوو تال و تفت
بوو، گران بوو.

الاروان: دنگ و روضانی سخت و
ناخوش، دمو تیرئ: (یوم اروان و یوم
اروان): روضیکی گهرم و ناخوش و
پرغمه و پهزاره.

الروانی: حه لویه که له هیلکه و ناردو
شهر دروست دهکری.

الروین: ناخوش و زحممت و (ک:
روون).

الرؤة: (رؤة الشئی): نه ستورایی
شته که و ناخوشییه کی، له گهرمی
له ساردی له غمه و پهزاره و نه و
جوړه شتانه.

المرؤن: (هو مرون به): نه و تیشکاوه،
ژیرکه و تووه.

روی علی البعیر ریا: له سهر خوشتر که
داوای ناوی کرد.

روی القرم و علیهم و لهم: داوای ناوی کرد
بؤ خه لکه که و له سهر خوشتر که
توند دایبه ست، دمو تیرئ: (روی
علی الرجل بالرواء): له سهر پستی
خوشتر که پیامه کی شه ته که دا
بؤنه و می له کاتی هیرش هی نانی
خه و دا نه که و پته خوار.

روی الحديث أو الشعر رواية: حه دیشه که

یان شیعره کی و مرگرت و هه لی
گرت بؤ گیرانه و مه و نه قل کردن.

روی علیه الکذب: دروی به دمه و ه کرد.

روی الخبل ریا: حه بله کی خا و یادا.

روی الزرع: کشتو کاله کی ناودا.

روی من الماء ونحوه ریا: ناوم کی
خوار دمه و تیرنا و بوو.

روی الشجر و روی الثبت: درخته که یان
روه که که تیرنا و بوو ته رده ماغ بوو.

أرواه: وای لی کرد تیرنا و بی.

أروی فلاناً الحديث والشعر: حه دیش بؤ
خویند مه و، شیعره بؤ گوت

بؤنه و می نه ویش لییه و نه قل بکا و
بؤ خه لکی تری بخویند مه و.

روی: ناوی له گه ل خوی هه لگرت.

روی فلان فی الامر: فلان که س

له کار که کی پوانی و لی و ردی ووه.

روی فلاناً: فلان که سی وای کرد تیر
ناو بی.

إرتوی: به مانا (روی) دی، دمو تیرئ:

(ارتوت مفاصله) جومزگهکانی ریکو
پیک بون و پتهووبون.

إرتوی المبل: حهبلهکه تالهکانی
زوربون و بهگشتی بادرا.

تروی: بهمانا (روی) دئ، دمگوترئ:
(ارتوت مفاصله): جومزگهکانی

ریک و پیک بون و پتهووبون.

تروی فی الامر: سهیری کارهکهی کردو
لئی وردبووه.

روی الحديث أو الشعر: حهدیثو
شيعرکهی ریوایهت کرد.

الأروية: مانگا کیوی، بزنهکیوی (ک:
أراوی).

التروية: (يوم التروية): روژی ههشتهمی
مانگی ذیلحیجهیه.

الرؤي: راوی الحديث أو الشعر: حهدیث
گیرهوهکه شيعر هه لگرهکه
بوئنهوهی ریوایهتی بکهن بهکهسانی
دیکهی بلین.

الرأیة: میینهی (الرأي)یه
نهوکهسهی داوی ناودمکا (کهسیک
زور حهدیثو شيعر ریوایهت بکا
نهوگاته (تا) خپهکهی بو
موبالهغهییه، بو تهئنیث نییه
کوندهی ناو کهناوی تیدایح (نهو
ولاغهی باره ناوی لی دهنرئ (ک:
روایا)یه.

الرؤء من الماء: ناوی شیرین و سازگارو

گوارا (ناوی زورو تینوایهتی شکین.
الرؤی: ماء رؤی: ناوی شیرین و سازگار.
الرؤاء: حهبلهکه بارو بارگهنهی پی
لهحوشتر دهبهسترئ.

الرؤاء: روخساری جوان.

الرؤاية: جیروکی دریژ.

الرؤاء: ناوگیژ، ناوکیژ.

الرؤي: ناوخواردنهوهی تهواو،

دهگوترئ: (شربت شربا رویا) (ه

ههوریک بارانهکهی دلۆپه

کههورهه و بهریژنهی توند ببارئ (ه

ناویک زور زوو تینوایهتی بشکینئ

(ه ناوگیژ (ه زمعیضو لاواز (ه

لهزانستی عوروزدا نهو پیتیه که

چامه شيعرکهی لهسهر بنیات

دهنرئ و چامهکهی پال دهنرئ

دهلی چامهی بانئ چامهی واوی

.. ه هتد.

الرؤیة: وردبوننهوهو تیفکرینه

لهکاروبار (ه لیماوهو پاشماوهی شت،

دهگوترئ: (علی رؤیة من دین):

لهسهر ناپینی بوماوهی خوینان (ه

پیداویستی.

الرؤیا: بونی خوش.

الرؤیان: دهگوترئ: (فرس رؤیان الظهر):

نهسپیکی پشت پتهوو توکمهیه (ه وجه

رؤیان: دهمو چاوی گوشتن (ه هر ریان

العلم): نهو پره لهزانستو زانیاری.

الرَّيَّةُ: دِمْغُوتَرِي: (عَيْن رِيَّةُ): چاوِيَكه

ناوِي زُورِه.

الرَّيَّةُ: بِنَاوَانِي رُوبَارُو جُوْگا كِه ناوِي

لِي هِه لَدِه بِه سَتَرِي بُو نَاودَانِي

كَشَت وَكَال.

الرَّيَّةُ: ناوِي شِيرِيْن و سَازگار ۵ (ك):

الرَّيَّةُ (يِه).

رَابَةُ الْأَمْرِ وَفُلَانٌ رَيْبًا وَرَيْبَةً: كَارِهَكِه يَان

فُلَانَكِه س خَسْتِيَه گُومَانِه وه ۵

لِه مِه دِي شِدَا هَاتُووه: (دَع مَا يَرِيَك

اِلِي مَا لَا يَرِيَك)، دِمْغُوتَرِي: (رَابَةُ مِنْ

فُلَانِ أَمْرٍ): دِمْبَارِهِي فُلَانِ دَلْنِيَابُوو

لِه گُومَانِه كِهِي.

رَابَ الرَّجُلِ فُلَانًا: بِيَاوَكِه لِه فُلَانِ كِه وَتِه

گُومَانِه وه.

رَابَ الْأَمْرِ فُلَانًا: كَارِهَكِه فُلَانِي گِرْتِه وه.

أَرَابَ الْأَمْرِ وَالرَّجُلِ: كَارِهَكِه گُومَانَاوِي

بُوو، بِيَاوَكِه گُومَانِي كِرْد.

أَرَابَ الْأَمْرِ وَالرَّجُلِ فُلَانًا: كَارِهَكِه يَان

بِيَاوَكِه وای كِرْد فُلَانِ گُومان پِهيدا

بِكا.

أَرَابَهُ مِنْ فُلَانِ أَمْرٍ: رُودَاوِيَك، كَارِيَك

وای كِرْد گُومان لِه فُلَانِ بِكا.

أَرَابَ الرَّجُلِ: شَكُّو گُومَانِي خَسْتِه ناو

دَلِي بِيَاوَكِه.

أَرَابَ فُلَانًا: دَلَه دَاوَكِي خَسْتِه ناو دَلِي

فُلَانِه وه و توشِي نَانَارَامِي و قِه لِه قِي

كِرْد ۵ لِه مِه دِي شِي فَاطِيْمِه دَا هَاتُووه

كِه پِيَغِه مِبِهَر دِمْبَارِهِي

فِه رُمووِيَه تِي: (يَرِيْبِي مَارِيْهِيَا):

هَر شَتِيَك فَاطِيْمِه نِيْز عَاج بِكا

مَنِش نَارِه مَحْت دِهكا.

إِرْتَابُ فِيهِ وَبِه: گُومَانِي لِي پِهيدا كِرْد ۵

تَوْمَه تِبَارِي كِرْد.

تَرِيْبُ بِهِ: بِه مَانَا (إِرْتَابُ دِي).

إِسْتِرَابُ بِهِ: شَتِيَكِي وای لِي بِيْنِي

بِيخَاتِه گُومَانِه وه.

الرَّيْبُ: شَكُّو گُومان و تَوْمَه ت ۵

پِيْدَاوِي سْتِي بِه لاي رُوْزگار ۵ رُودَاوِي

زِه مَانِه.

الرَّيْبَةُ: گُومان و تَوْمَه ت ۵ (ك: رَيْبُ).

الرَّيْبُ مِنَ الْأَمْرِ: كَارِي تَرَسْنَاك.

الْمُسْتَرَابُ: نَا فِرْمَتِيَك نِه كِه وِيْتِه عَادِهِي

مَانْكَانِه وه هَر چِه نِدِه لِه تِه مِه نِيَك

دَا بِي دِمْبَاوِيَه بَكِه وَتَايَه حِه يَزِه وه.

الرَّيْبَاسُ: رُومَكِيَكِي تِه مِه نِ دَرِيْزِه

لِه وِلَاتِه سَارْدُو سِه رِمَاكَان و كِيُوِه

بِه فِرَاوِيْهِيَه كَان دَا دِمْرُوِي، قِه دِه كِه ي

دِه خُورِي و شِه رَابِيْشِي لِي دِه گُوشَرِي،

بِيْئِي دِه گُوتَرِي: (شِه رَابِي رِيْبَاس).

وَأَنْ رَيْبًا: تِه مِه لِي كِرْد.

أَرَأَاهُ عَنْهُ: وای لِي كِرْد تِه مِه لِي بِي ۵

خَاوُو خَلِيْجَك بِي.

وَقَدْ فُلَانٌ: فُلَانِ مَانْدُوو بُوو، دِه گُوتَرِي:

(رَيْثُ عَمَا عَلَيْهِ): تهمبەل بوو

لهئه نجامدانی ئهو نهرگانه ی
لهئه ستوی بوو.

رَيْثُ فُلَانًا: وای لهفلانکەس کرد تهمبەل بئ
ه ماندوشه کهتی کرد، بپرستی لئ بپری.

رَيْثُ الشَّيْءِ: شته که ی نهرم کرد.

رَيْثُ: بهمانا (راث) دی.

إِسْرَائِلُ: داوای لئ کرد تهمبەلئ بکا ه
خاوه خاو بکا.

الرَّيْثُ: تهمبەلئ ماتل بون ه لهپه نندا
هاتوو دهلئ: (رب عَجَلَةٌ تَهَبُ رَيْثًا):

زۆرجار په له کردن دواکه و تنو ماتل
بوون دمه به خشی ه نه نندازمو

چه نه بیته، دهگوترئ: (ما جلس
عندنا إلا رَيْثُ أَنْ حَدَّثَنَا بِحَدِيثٍ ثُمَّ

مَرُّ): هه رئه و منده لامان دانیشت
به نه نندازوی ئه و ی قسه په کی بو

گیرپه نه و ه پاشان رویش.
الرَّيْثُ: سست، تهمبەل.

الرَّيْثُ: دهگوترئ: (هُوَ مُرَيْثُ الْعَيْنِ):
ئهو ئاده میزاده چاوی گزمو باش

نابینی.
الرَّيْثِيُّ: یاسایه که به گوهری ئهو

یاسایه ده و ئه ت هه ندی پرۆژی
ئابوری دا دهمه زرنی و ئاسانکاریان

بو دمکا بو به ره هم هینان و سود
وهه گرتن.

الرَّيْحُ: بپروانه مادده ی (رَوَّح).

الرَّيْحَانُ: بپروانه مادده ی (رَوَّح).

رَوَّحٌ رَیْحًا وَرَیْخًا وَرَیْحَانًا: دهلیل و ملکه چ

بوو ه نهرمو شلو شیواو بوو ه ناو
که لئ لیک دوور که و تنه وه ناتوانی

هاچه گانی و رانه گانی لیک نزیک
بکاته وه.

رَیْخُهُ: دهلیلی کرد چه مانندی،
چه پراندی.

الرَّادَاُ: (ریح راده): بایه که له سه ر خو
هه لده بی و شه مان ئاسا فینکی

ده خاته ناو و لاته وه.
الرَّیْدُ: لوتکه شاخ.

الرَّیْدُ: کاریکی داخوازو مه به ست
دمته وئ بیته جئ و به پده ست بی.

الرَّیْدَةُ: بای له سه ره خو و هیدی و شه مان
ئاسا.

وَأَوَّ رَیْرًا: مؤخی هاچی زهعیف بوو.

أَرَارَ الْهَزَالَ مَخَّ سَاقِيهِ: کزی و لاوازی
مؤخی ئیسقانی هاچی باریک

کردوه.
الرَّائِرَةُ: بهزو چه و رایه که له که شه

نه ژن و دا و مکوو مؤخ وایه جولانی
جومزگی نه ژن خو ش دمکا.

الرَّیْرُ: دهگوترئ: (مَخَّ رَیْرٌ وَرَیْرٌ):
مؤخیکی خراپ و بی که لکه به و ی

کز و لاوازی توا و ته وه.

واش الطائرُ رَيْشاً: پهله ورمکه پهري لى
ږوان.

واش فلان: فلانکس بى ناتاج بوو
پيوېستی نه ما.

واش السُّهُم: پهري له تيرمکه بهستو
قايمى کرد.

واش فلاناً: فلانکسى بههيز کرد،

يارمه تى دا، حال و وزعى باش کرد،
دمگوتري: (راشه الله): خودا گه شهى
به فلانکس دا ۵ (راشه الله مالاً):

خودا مال و سامانى پى به خشى ۵
(راشه السُّهُم فلاناً): نه خوشى

فلانکسى لاواز کرد ۵ (لا تُرِش
علي): قسه کم پى مهربه ليم گه پى

با و ته کم تمواو بکم ۵ (فلان لا
يريش ولا يبرى): فلانکس نه زيانى

ههيه نه سود هيجى پى ناکړى.

رَيْشُ السُّهُم: تيرمکه پېدار کرد
پهري لى شتهك دا ۵

رَيْشُ الثُّرْب: کراسه کمى بهویننه
پهري بالنده پازانده.

رَيْشُ السُّهُم فلاناً: نه خوشى فلانکسى
لاواز کرد.

ارتاش فلان: فلانکس توشى خيرو
خوشى بوو، کاریگه مېى نه و نازو

نيعمه تهى پيوه دياره.

ارتاش السُّهُم: پهري له تيرمکه بهست.

تَرِش: به مانا (ارتاش دئ).

الْأَرِيش: که سيک تووکی گوڼچکه و

سهر و پيشى زور بى، دمگوتري:
(رجل أريش): پياوڼکه خاومنى

مال و سامان و پوښاکى باشه.

الرَّيش: تيرى پېدار ۵ نهوکه شهى

دمبېته ناومند له نيوان بهر تيلنمرو
بهر تيل و مرگړدا ۵ يو نه وهى

کارمگه يان جى به جى بکا.

الرَّيش: پوښاکى باش و بهنرخ ۵ کالای
ناومان ۵ مال و سامان ۵ همرزاني ۵

موچه ۵ بارودوخى باش.

الرَّيش: کلاريش: له موپنكى گه لا زوره.
الرَّيش: پهرو پولى بالنده ۵ تاکه کمى

(ريشه) ۵ پوښاکى بهنرخ ۵ ناومان ۵

سامان ۵ همرزاني ۵ بارودوخى له بار
۵ (ك: أريش وريش).

الرَّيش: توکی زور به گوڼچکه و دهم و
چاوپه وه ۵ نه و بهنرخ و چلکه

له سر معمدن دمردکه و پيش
مشت و مال کردنى.

الرَّيشة: قه له ميکه دروستکراوه له دارو
له پرزى معمدن ۵ پارچه يه کمه

له نامپري عود له بوازي موسيقادا
به کاردمه يندرئ بؤ ليدانى

و تهرمان (ژويه کان) ۵ له نامپري
قانون دا پارچه يه کمه له شاخى

حه يوان دمتاشري و دمگړيندرئ
تاته و او باريك دمبى ۵ دخرپته

نيوان چاوه قامك و کوشته بانه وه ۵

له‌بواری وینه‌گی‌شانیش دا بریتیه له
پهری بالنده‌یه‌ك له‌مه‌ره‌كه‌ب
هه‌لده‌مكیشری و وینه‌ی پی ده‌گرتی یان
شتی پی ده‌نوسری.

أَلْمَرِيْشُ: پیاویك پشتی لاواز بی ۵ یان
پاشا په‌ره بالنده‌یه‌کی پی به‌خشیوه
بۆنه‌وه‌ی له‌سهری قایم بکاو ببیته
نیشانه‌ی ریژلینان بۆی.

الرياضة: برپاوه وشه‌ی (رَوَضَ).
الرَّائِطَةُ: لیفه یان چه‌رچه‌ف که
هه‌مووی له‌یه‌ك تان و بۆ بی و
یه‌که‌پارچه بی ۵ هه‌ر قوماشیک
نهرمو ته‌نك بی، ده‌گوتری: (خرج
مشتلا بریطة الظلماء) ۵ (ك: رَیْط
ورباط).

واع الشئ ریعاً وریعاً: شته‌که گه‌شه‌ی
کرد زیاد بوو.

واع الإنسان او الحيوان ریعاً: ئاده‌میزاد یان
حه‌یوانه‌که گه‌په‌یه‌وه، ده‌گوتری:
(وَعظَّمْتُ فابی أَنْ یَرِیعَ): ئامۆژگاریم
کرد به‌گوئی نه‌کردم نه‌هاته‌وه سهر
رهبازی راست ۵ (هربت الإبل فصاع
عليها الراعي فراعته اليه):
حوشترمه‌که ته‌ره‌بوو شوانه‌که
به‌ده‌نگی به‌رز به‌سهریا قهراندی
گه‌په‌یه‌وه هاته‌وه بۆ شوینی خۆی.

واع فلان: فلان‌کس ترسا.

أَرَاعَ فلان: فلان‌کس کشت و‌کاله‌که‌ی
گه‌شه‌ی کردو به‌رو بومی باشی

هه‌بوو.

أَرَاعَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی گه‌شه‌پی کردو
زیادی کرد.

رَیْعَ: به‌مانا (أَرَاعَ) دئ.

تَرِيعَ الشَّيْءُ: شته‌که زیادی کردو
گه‌شه‌ی کرد.

تَرِيعَ فلان: فلان‌کس سهرسام بوو
راوه‌ستا ۵ مکياجی کردو رۆنی
له‌مقزی داو خۆی رازاندوه.

تَرِيعَ الماء: ئاومه‌که ره‌وان بوو.

تَرِيعَ يَدُهُ بالجود: ده‌ستی به‌خشنده بوو
خه‌رو بیری زۆر بۆ هه‌زاران بوو.

استراع فلان: به‌مانا (تَرِيعَ) دئ.

الرَّيْعَ: زنده‌و پاشماوه‌ی هه‌رشتیک بی

۵ به‌روبووم ۵ له‌بواری ئابوری سیاسی

دا بریتیه له‌وبه‌شه‌ی سه‌پان و

ومرزی‌ر ده‌ی‌دن به‌خاومن مَلَك

له‌به‌رامبه‌ر سود و مرگرتن له‌نامی‌رو

زه‌وی و زارو وزه سروشتیه‌کانی

سهرمایه دارمه‌که ۵ هه‌روا وشه‌ی

(الرَّيْعَ): ناوه بۆ سهرمتای هه‌موو

شتیک و باشترینی ده‌گوتری: (هذا

في ريع الشباب): نه‌وه له‌سهرمتای

گه‌نجی و لاوه‌متی دایه ۵ (ريع

الضحاح): روناکایی چیشته‌نگاو ۵

رهباز ۵ (ك: ريوغ، أرياع).

ريعان كل شئ: سهرمتاو باشترینی

هه‌موو شتيك، ده‌گوتری: (ريعان

الشباب) و (ريعان المطر).

پي خواردموه.

تَرَيِّقُ الشَّرَابُ: شەرابەكە پڙا.

تَرَيِّقُ الْمَاءِ أَوْ الطَّعَامُ: ئاوەكەى

خواردموه، خواردنەكەى خوارد

بەبى پيخۆر.

الرَّائِقُ: پالڤتەو پالتيوراو ە (خبر رائق):

نانى بى پيخۆر.

الرَّيِّقُ: دىگوتري: (خبر ريق): نانى

پيخۆر ە ئاو خواردنەموى

لەخوريني ە شتى بەتال و پرو پوچ

ە سەرمەتاي گەنجى.

الرَّيِّقُ: ليك ە (ك: أرياق ورياق) ە هيزو

توانا ە برسيەتى، دىگوتري: (جاءوا

على الريق): بەبرسيىتى هاتن.

الرَّيْقَةُ: بەمانا (الريق) دى ە يان كەميك

لەليك ە سەرمەتاي گەنجى ە

لەهەموو شتيك ناپابەكەى.

وَالْصَّبِيُّ رِيلاً: منداڵەكە ليكى چاند

ليكى لەدم هاته دەر.

رَيْلُ الصَّبِيِّ: بەمانا (رال) دى.

الرَّيَالُ: ليك ە جورىكە لەپارەى

سكە ليدراوى هەندى ولات.

الرِّيَالَةُ: ليك.

الرَّيْلَةُ: دەسە سړىكە پارچە

هوماشيكە لەگەردنى منداڵ

دەنالتىندى بۆ ئەموى ليكەكەى

پوشاكەكانى تەپنەكا.

وَأَمَّ الْجُرْحُ رِمًا وَرِمَانًا: برينەكە دەمى ونيك

هاتەموو بەرمو چاكبوونەوه دەجى.

رَبِّعُ الطَّعَامِ: خواردنەكەى چەورکرد ە

(رَبِّعُ الشَّيْءِ): شتەكەى خۆلاوى كرد

ە (تربيع الطعام): خواردنەكە چەور

بوو.

الرَّيَّاعُ: گل ە يان گلە وردە ە بەروبومو

بەرمەكت.

الرَّيِّعُ: تەپو تۆز ە گل.

رَافِ فلان: فلانكەس هاته لادى.

رَأَيْتُ الْمَاشِيَةَ: ئاژەلەكان

كشت و كاله كەپان خوارد.

أَرَيْتَ فلان: بەمانا (راف) دى.

أَرَيْتُ الْأَرْضَ: زەمبەكە بەپيتو

بەرمەكت بوو.

أَرَأَيْتَ الْأَرْضَ: زەمبەكە بەپيت بوو،

بەروبومى چاكى هينا.

رَأَيْتُ لِلطَّيْنَةِ: تۆمەتەكەى هينايەدى.

تَرَيِّتَ فلان: بەمانا (راف) دى.

الرَّيِّفُ: زەمى كشت و كاله بەروبومو

لادى ە هەرشوئيكيك شارو

گەورەدى و شاروچكە نەبى ە

خواردن و خواردنەموى زۆرو

زەمبەندە ە (ك: أرياف و ريرف).

الرَّيْفَةُ مِنَ الْأَرْضِ: زەمى بەپيتو

بەرمەكت.

وَأَقِ الْمَاءَ وَخَوِ رَيْقًا: ئاوەكە هەلپڙا.

وَأَقِ السَّرَابَ: بەردە سيخروكە تراويلكەكە

دەروشاىەوه.

وَأَقِ فلان بنفسه رَيْقًا: فلانكەس گيانى دا.

أَرَأَى الْمَاءَ: ئاوەكەى هەلپڙاند.

رَيْقَةُ الشَّرَابِ: شەرابەكەى بەبى پالاوتن

وام الحِملُ: بارهکه لاسهنگ بوو، خواربوو.

وام عليه رَيْماً: لى زىاد بوو، دهگوتړئ:

(له ريم على هذا): فهضلو پياوړتى

بهسمر فلانموه ههپه.

رَبَّيْتُ السَّحَابَةَ: ههورمکه بارانهکهى

بهردموم بوو.

رَيْمٌ فلان: فلانکس تهواوى روژمکه

بهردموم بوو لمړويشتن ه (رَيْمٌ فلان

بالمكان): فلانکس لموشوینه

جینشین بوو.

رَيْمٌ عليه: لى زىادکرد.

الرَّيْمُ: گوز ه نيواره تاکاتى داهاتنى

تاريكى، دهگوتړئ: (بقي رَيْمٌ من

النهار): ساعاتيکى دريژى روژماوه

ه ههروا بهمانا (پله) دئ.

الرَّيْمُ: ناسک کههه موو جهستهى سپى

بى.

ويم البركة أو الأرز: ههودا قهوزدى ساوز

که بهسمر ناوى راووستاوهوه

دمرددکهون.

وَأَنْ أَتَرَبَّ رَيْماً: بوشاکهکه چلکن بوو.

رانت النفس: دمروونى پيس بوو.

رَان الشَّيْءُ فلاناً وعليه وبه ريناً وريوناً:

شتهکه به سهرفلانکس دا زال بوو

داپېوشى، دهگوتړئ: (رانت عليه

الخمر): شهراب کارى تېکړدو

مهستو کهلهلای کرد ه (ران عليه

النعاس): ههنهوز بهسمرى دا زال

بوو.

رَان على قلبه الذَّئْبُ: تاوان بهسمر دل و

دمروونى دا زال بوو، دلى رمش بوو

بههوى نهنجامدانى تاوان دوا تاوان ه

قورنان دمفه رموى: ﴿كُلَّا بَلَّ رَانَ

عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾.

رَيْن به: مرد ه کهوته کيشمو

چورتيمیکهوه دمرفهتى نايهو

ناشتوانى لى دمرچى.

أَرَان: ناژهکانى ههوتان، يان کزو لاواز

بوون.

الرَّأْنُ: پهردمو داپوشمى نهستور ه

ژهنگ که شتى وهکوو شمشيرو

خهنجر دادپوشى ه تاوان و ستهم

که دل و دمروون دادمگري ه چلک و

بژوين.

الرَّيْنُ: بهمانا (الرَّأْنُ) دئ.

الرَّيْنَةُ: شهراب.

وَأَهَ السَّرَابُ رَيْهاً: تراويلکهکه

دردوشايهوه.

رَبَّيْتُ الهَاجِرَةَ السَّرَابَ: گهرمى کاتى

نيودروژ تراويلکهکهى والىکرد

لهپيش چاو جمو جوړ بکا.

تَرْيَةً: بهمانا (رَأَ) دئ.

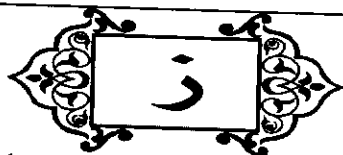
الرَّيْهَانُ: بېروانه مادهى (رَهَقَ).

رَئَا الرَّاْيَةَ: نالای دروست کرد ه

چمقاندی.

الرَّيَّا: بېروانه وشهى (رَوَى).

الرَّاْيَةُ: نالا ه (ك: راي).

الزَّاي: پیتی یانزدهمه له پیزی

پیته کانی هیجاء ه شوینی دهرهاتی

له نیوان سهری زوبان و بنکی

دووکه لای سهرهون ه

له حهره کانی صهغیر دوزمیردری.

زَّابَ زَاباً: به تاسوخه وه شله مه نییه که ی

خواردموه.

زَّابَ بِحِمْلِهِ: شته که ی کیش کرد پای کیشا.

زَّابَ الْإِبِلَ: حوشره کانی لی خوهرین.

زَّابَ الشَّيْئِ: شته که ی له باومش گرتو

به مگورجی هینایه پی شهوه.

زَّابِرَ الشَّرْبِ: کراسه که (قوماشه که)

پرژو پالی لی به یدابوو.

زَّابِرَ فَلَانٍ الشَّرْبِ: فلان ریشوو پرژی بو

قوماشه که کرد.

الزَّبِيرُ: نهو توکه وردمو پرژو پالیه

که له سهر شتی چنندراو (قوماش و

شتی وه ها) دهرده که وئ، دمگوتری:

(أَخَذَ الشَّيْئَ بِزَبِيرِهِ): شته که ی

به کوئک و مووه وه به پرژو پالیه وه

وهرگرت.

زَّابِقَ الشَّيْئِ: شته که ی به جیوه سواخ دا

جیوه ی تییه لسو.

الزَّبَقُ: عونصوریکی فلزی شله له پله ی

گهرمی ناسایی دا.

زَّأَوِ الْأَسَدُ زَأْرًا زَيْراً: شیرمه که نه پانندی.

زَّأَوِ الْفَحْلُ: نه سپه که حیلانندی ه (هو

زائر، وهی زائرة).

زَّؤُوَ: به مانا (زَّارَ) دی.

أَزَّازَ: به مانا (زَّارَ) دی.

الزَّيْرُ: پیاوی رق هه لساو، زیر بوو، نه وه ی

دمنگی له برادمری خوی دابرپوه.

الزَّرَّةُ: بیشه ی شیر (لانه ی شیر) ه باخ

ه جه له بیکی زورو چرو پر

له حوشره مهرو بز.

الزَّيْرُ: (الزَّيْرُ الصَّوْرِي): جوړه

نه خو شیه که تووشی قورگی و لاخه

به رزه دمی.

زَّازَا: بازی هاویشته ه (زَااَ الظَّلِيمُ):

نوعامه که رای کرد کلک و ملی خوی

به رز کردبونه وه.

زَاَزَا فَلَاناً: فلانکسی ترساند ه (زَّازَا

الشَّيْئِ): شته که ی جولاند، دمگوتری:

(زَّازَاهُ الْخَوْفُ): ترسو بیم و شهقه

توله ی هیناوه له رزمی بی خستوه.

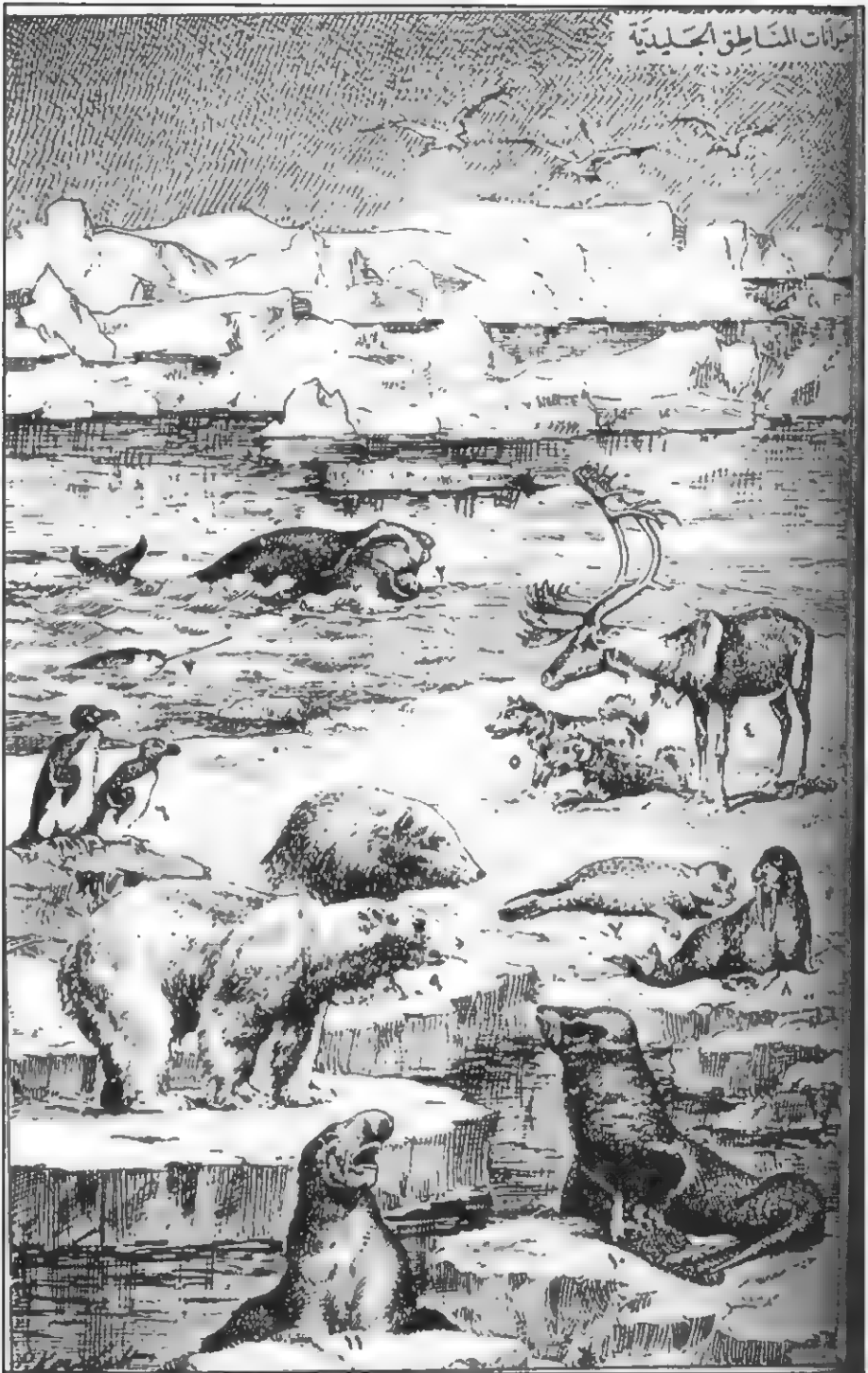
تَزَّازَا: کهوته لیه له رهو جمو جوئ ه

به پهل راومشان رویی و مکوو شیوه

رویشتنی جل کوتو جل شور ه ترسا ه

خوی شاردموه ه (تَزَّازَا مِنْهُ): لی ترساو

خوی به بچوک نیشان دا له ناستی دا.

١ قطرس ٢ حوت ٣ كركدن البحر ٤ آيل ٥ كلاب ٦ بطريق ٧ غر البحر ٨ فيل البحر

٩ دب أبيض ١٠ عجا البحر ١١ لبا البحر

قمر

مشكاة لومعه

قربا او مسرجه

ميسنة

ايريق

دورس

عقد او قلادة

أخضر

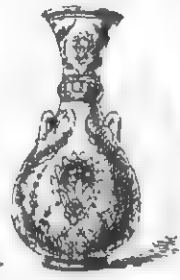
ايريق

اناء

قلعة

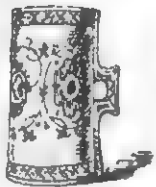
تورق

عقد

شباك جرة

كوب

قصعة

مصر

عقد

اسوار

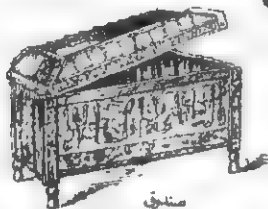
عقد او قلادة

ايريق

شمعدان

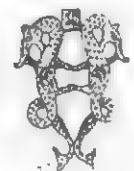
صندوق

ايريق

ايريق

بطرقة باب

زَأْفَةُ زَأْفًا: پهله‌ی لی کرد ه (زَأْفُ
علیه): گیانی دمرچواند.

زَأْفٌ فَلَانًا بَطْنُهُ: فلانکس ورگی برستی
لی‌پرپوه.

الزَّوْأفُ: پهله‌کردن و خیرایی ه (موت
زَوَاف): مردنی خیرا.

زَأَمَ زَأَمًا وَزَوَأَمًا: خیرا گیانی دمرچوو،
کت و پر مرد ه بهتاسوخه وه

خواردنه‌که‌ی خوارد.
زَأَمَ فَلَانًا زَأَمًا: ترساندی.

زَأَمَ الْبِرْدَ فَلَانًا: سهرماو لهرز جهسته‌ی
فلانی پرکردووه و توشی لیوه لهرمو
هه‌ل لهرزینی کردووه.

زَأَمَ لِي فَلَانٍ كَلِمَةً: فلانکس قسه‌یه‌کی بو
کردم نه‌مزانی راست دمکا یان درو.

وَزِمَ زَأَمًا: ترسیندرا ه (زَمَ زَأَمًا): به‌مانا
(زَمَ) دی.

زَمَ بَفْلَانٍ: به‌فلانکس دا هه‌لشاخی و
به‌سهریا نه‌راندی.

أَزَامَهُ عَلَى الْأَمْرِ: به‌زور کاره‌که‌ی پی
کرد.

أَزَامَ إِلَيْهِ: وای لی کرد به‌نابهری بو
فلان.

أَزَامَ الْحَرْحَ بِدَمِهِ: به‌خوینده‌وه برینه‌که‌ی
وینک‌هینایه‌وه به‌ستی و خوینده‌که‌ی
پیوه وشک بووه ه برینه‌که‌ی
دهرمانکرد تا چاک بووه.

الزَّوْأَمُ: (موت زَوَام): مردنی خیرا.

الزَّوْمُ: جهسه‌بو نه‌سه‌ب ه چاو.

الزَّامَةُ: دمنگی به‌هیز، دمگوتری: (ما

سَمَعْتُ لَهُ زَامَةً): دمنگی به‌رمز لی

نه‌بیست ه خواردن و خواردنه‌وه‌ی

به‌تاسوخ ه پیداو‌یستی، دمگوتری:

(أَخَذَ مِنَ الطَّعَامِ زَامَةً): پیداو‌یستی

خوی له‌خواردنه‌که‌ی برد.

الزَّامُ: که‌سیک زور بترسی و هه‌ل
لهرزی.

الزَّوَانُ: مرور؛ گیاه‌که‌ی به‌زوری له‌ناو

گهنم دا دمرو، دانه‌ویل‌ه‌که‌ی و مگوو

گهنم وایه به‌لام رهنکی رمشه یان

زمرده که‌درویننه‌ی دمکری له‌گه‌ل

گهنمه‌که‌ی تیکه‌ل دمبی و تام و چیژی

گهنمه‌که‌ی تیک دمداو خرابی دمکا.

زَأَيَ زَأَيًا: لوتبه‌رزی نواند، خوی به‌زل
زانی.

أَزَاهُ بَطْنُهُ: ورگی پرپوو نه‌یتوانی
بجوئی.

إِزْيَارُ الشَّعْرِ: هزهمکانی بزبوون، موی
ژاکا.

إِزْيَارُ النَّبَاتِ وَالشَّيْرِ: روه‌که‌ی یان
توکه‌که‌ی رواو دهرکه‌وت.

إِزْيَارُ الرَّجُلِ: پیاوه‌که‌ی خوی ناماده‌کرد
بو شهر.

زَبُّ الْقَرِيَّةِ: کونده‌که‌ی پرکرد.

زَبَّ الْجَمَلُ: كۆلهكەى ھەلگرت.

زَبَّ زَبًا: زۆرى توكو كۆلك پىئوھ بوو
 ە (ھو اُزبٌ وھى زَبَاءٌ).

زَيْتِ الشَّمْسِ: خۆر نزيك بەناوايوون
 بوو.

أَزَيْتِ الشَّمْسِ: بە مانا (زَبْتُ) دى.

أَزَيْتِ الْعَنْبُ: تریهكەى كرد بەمیۆز.
 زَبَّ الْعَنْبُ: تریهكە بوو بەمیۆز.

زَيْتِ الشَّمْسِ: خۆر نزيك بەناوايوون
 بوو.

زَبَّ شِدْقًا فَلَانٌ: ھەردوو لاشەویلەى
 فلان پەریوون لەتف، دەگوترى:

(زَبَّ فَمِ فَلَانٍ): دەمى فلان پەریو
 لەتف.

زَبَّ: بۆ موطاوعەى (زَبَّه) دى.

تَزَبَّ الْعَنْبُ: تریهكە بوو بەمیۆز ە
 لەپەندى پەشینان دا ھاتووہ دەلى:
 (تَزَبَّ قَبْلَ أَنْ يَتَحَصَّرَ): پەیش
 ئەموى بېیتە بەرسىلە بوو بەمیۆز،
 بەكەسىك دەگوترى لافى شتیک
 لىبدا ھىشتا خۆى بۆ نامادە
 نەکردى.

تَزَبَّ فَلَانٌ: فلانكەس قسەى زۆرى كرد
 زیاد لەپىووست ناخاوتنى كرد ە
 پەریو لەرقو كینە.

الْأَزْبُ (عام أَزْبُ): سالیكى ھاتو
 پەریتو بەرمەكەتە گزۆگیای زۆرو
 زمبەندەپە.

الزَّيْبَةُ: جۆرە مەگەزىكە لەباكورى
 ئەوروپا زۆرە.

الزَّيْبُ: قەپمە ھەرا ە (الزَّيْبُ فِي
 الْإِنْسَانِ): توكنى و مو درێزى.

الزَّيْبُ: دەمكە میۆز ە تریى وشك كراو
 ە كەفى سەرناو ە ژمەر لەناو دەمى

ماردا ە شەرابىك لەمیۆز دروست
 بكړى.

الزَّيْبَةُ: دەمكە میۆز ە بالوكە
 كەلەدەستو پەنجە پەیدا دەبى

كەفێكە لەلغاوى ئەوكەسە
 دەردەكەوى كە زۆر قەسەبكا ە

خالیكە لەدوخالى رەش كەلەسەرو
 چاوى مار یان سەگەوہ دەردەكەوى ە

لەحەدیت دا ھاتووہ: (يَجِي كَنْز
 أَحَدِهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَجَاعًا أَقْرَعَ لَهُ

زەبێتان).

الزَّيْبِيُّ: میۆز فرۆش ە خوشاوى میۆز.
 زَبَّه زَبْدًا: رۆنەكەرى دەرخوارد دا.

زَبَّه السَّاءُ: مەشكەكەى ھەژاند
 بۆئەموى رۆنەكەرى لى پەیدا بكا.

زَبَّه الطَّعَامُ زَبْدًا: خواردنەكەى تىكەلى
 رۆنەكەرە كرد.

أَزَبَدَ: كەفى چاند، كەفى ھەلدا،
 دەگوترى: (أَزَبَدَ الْبَحْرُ)، (أَزَبَدَ فَمِ

الْبَعْرِ الْهَادِرِ) ە (أَرغى فَلَانٌ وَأَزَبَدَ):
 فلانكەس رقى ھەلساو ھەپشەى

كرد ە كەفى چاند.

أَزِيدَ فُلَانٌ: فَلَانُكُم س رُونَه كهرى زور بوو.

أَزِيدَ الشَّيْءُ: شته كه زور سبى بوو، دمگوترى: (هو أبيض مُزِيدٌ).

زَيْدٌ: كهفى چاند، كهفى دمردا، دمگوترى: (زَيْدٌ شِدْقُهُ).

زَيْدُ اللَّبَنِ: دويه كه رونه كهرى له سمر بوو.

زَيْدُ اللَّبَنِ: رونه كهرى له ماسته كه دمريئا.

تَزِيدُ: كهفى چاند، كهفى دمردا، دمگوترى: (تَزِيدُ شِدْقُهُ).

تَزِيدَ الشَّيْءُ: كاگله شته كهى گرت.

الزُّبَادُ: حه يونانيكى گوانداره له پيږي (الزبادية) به به شيوه له پشيله ده چي، كيسه يه كي بون خوشى به لاسمه وه ههيه، ماددميه كي چه ور دمردما له ولاتاني خوره لاتدا دمكريته ههوينو بنه ماي عه تر.

الزُّبَادُ: رونه كهره ه له پهندي پيشيناندا ده لي: (اختلف الخائر بالزُّبَادِ): بؤستي شيواوو تيكه ل و پيكه ل به كاردى.

زَبَادُ اللَّبَنِ: ماستو شيرى بيكه لك.

الزَّيْدُ: عه طاو به خشش ه له حه ديثدا

هاتووه دمفرموى: (إِنَّا لَا نَقْبَلُ زَيْدَ

المشركين): نيمه ديارى موشريكه كان

ومرناگرين.

الزُّبْدُ: رونه كهره كه به هوى هه ژانده وه له ماست دمردم هيندرى ه (الزُّبْدَةُ):

پارچه يه كه له رونه كهره.

زَيْدُ الشَّيْءِ: پالفته شتو پوخته كهى.

الزُّبْدُ: كهفى ناو، كهفى دمريا، كهفى حوشتر ه تويزى شير.

الزُّبْدِيَّةُ: ديزهو كيته له كه ماستى تيدا هه وين دمكه ن ه (ك: زُبَادِي)،

دمگوترى: (اللَّبَنُ الزُّبَادِي).

الزُّبْدِيَّةُ: جوړه ميوميه كه شوينه نه صلي و سهرمكيه كهى نه ميريكاى ناو مرسته.

زَيْدُهُ بِالْحِجَارَةِ زَيْدًا: بهردى پيا مالى.

زَبْرُ الْبِنَاءِ: ديوارمه كي چين له سمر چين بنيات نا.

زَبْرُ الْبَرِّ: بيرمه كي به بهرد هه لچنى.

زَبْرُ الْكِتَابِ: كتيبهمه كي نووسيه وه، يان پاكنووسى كردموه.

زَبْرُ فُلَانًا عَنْ الْأَمْرِ: فلانكهمسى له كارمه مهنع كرد، دمگوترى: (زَبْرُ السَّائِلِ):

سوالكه رهمه كي دمركرد، پيا هه تشاخاو هيچى نه دايه.

زَبْرُ زَبْرَةٍ: كهتمو زمبه للاح بوو ه (هو زَبْرٌ وَهِي زَبْرَةٌ).

أَزْبَرَ: جهسته زلو زمبه للاح بوو ه

نازاو چاونه ترس بوو.

أَزْبَرَ الْكَبْشَ: بهرانه كهى قه له مو كرد.

زَيْرُ الْكِتَابِ: كَتَيْبَه‌كەى نووسيه‌وه.

الزَّيْرُ: خاومەن هيزو توانا ە بەرد ە راو
بۆچون و عەقل ە دىگوتري: (ماله
زير): عەقلى نيه.

الزَّيْرُ: نووسراو ە (ك: زير).

الزَّيْرَةُ: شان ە ئەو موانەى لەسەر
ناوشانى شير و حەيوانى تردا هەن ە
هەروا ئەو موانەى بەبازويه‌وه هەن.

زَيْرَةُ الْحَدِيدِ: پارچە ئاسنى گەوره ە
قورئان دەفەرموي: ﴿أَثَرُنِي زَيْرُ

الْحَدِيدِ﴾ ە هەروا ناوه بۆ سندان و
شتى رەقى وەك سندان ە (ك: زير).

الزَّيْرُ: كَتَيْبَى نووسراو ە كراوه بەناو
بۆ نامەى ئاسمانى حەزرىتى داود
سەلامى خوداى لى ە (ك: زير).

الْمَزِيرُ: قەلەم، پېنووس ە (ك: مزير).

زَيْرَجُهُ: جوانى كردو رازاندیه‌وه.

الزَّيْرَجُ: خشل و كالاى رازاندنەوهى
ئافرىت ە ئالتون ە هەورى تەنك كە
سورابى تیدا بى ە (ك: زيرج).

الزَّيْرَجْدُ: بەردىكى بەنرخە دەشوبهيتە
زومەردو زور پەنگى هەيه
بەناوبانگترین و بەنرخترین
زويەرجەدى سەوزى ميسرى و
زەردى قوبروصيه.

زَيْرَقُ الثَّوْبِ: قوماشەكەى بەرپەنگى سور
يان زەرد پەنگ كرد.

الزَّيْرَقَانُ: مانگى شەوى چوارده ە

كەسێك ريشى تەنك بى ە برىق و

باقى شتى درموشاوه ە (ك: زباريق).

زَيْطَتُ الْبُطَّةِ زَيْطاً وَزَيْطاً: مراويه‌كه
گارەگارى كرد.

الزَّيْطَةُ: مراوى.

تَزْيِجُ: رەوشتى ناشيرين بوو، هەلس و

كەوتى ناشاپستەى ئەنجام دا ە پقى

هەلساو كينه‌ى پەيدا كرد.

الزَّيْعَةُ: زريان و گيزەلوكە ە (ك:
زوايع).

الزَّيْعُورُ: رەوشت ناشيرين ە پياوى

كەتەو زەلام و ناهۆلاو دەم و چاو

توكناو و ريش پەرو برو پەرو

تيكچەزاو ە بۆ ئافرىت دىگوتري:

(زيفرا).

زَيْقُ شَعْرَةٍ زَيْقاً: مومكانى هەلەكەندن ە

(زَيْقُ الشَّيْءِ): شتەكەى شكاند ە (زَيْقُ

فلاناً في الشَّيْءِ): فلانكەسى خستە

ناو شتەكەوه ە تەنگى بى هەلچنى و

بەندى كرد.

زَيْقَتُ الْمَرْأَةِ بَوْلُهَا: ئافرىتەكه

مەندالەكەى فەرى دا ە لەبار خوى

چواند ە (زَيْقُ الشَّيْءِ بغيره): شتەكەى

تيكەلاوى شتى تر كرد، دىگوتري:

(هو مزبورق وزيق).

إِزْزَيْقُ: چووە ناوموه، دىگوتري: (إِزْزَيْقُ في

الحبالة وإِزْزَيْقُ في البيت): كەوتەناو

داومەكه‌وه، لەخانو مەكه‌دا خوى حەشاردا.

شیردۆشه‌که‌ی له‌گوانی خۆی
دوورخسته‌وه.

وَبَنَ فُلَانًا عَنِ الشَّيْءِ: فلان‌که‌سی له‌شته‌که
لادا ۵ دمشگوتری: (زَبَنَ عَنْ الشَّيْءِ):
شته‌که‌ی له‌فلان‌که‌س لادا.

زَابَنَهُ: پائی پیوه‌نا ۵ شتیکی فرۆشت
له‌گۆتره‌ نه‌یزانی کیشی چه‌ند یان
ژماره‌ی چه‌نده ۵ له‌حه‌دیث دا
هاتوو هه‌ پێغه‌مبه‌ر (د.خ): (نهی
عَنِ الْمَزَابَةِ وَرَخَصَ فِي الْعَرَايَا).

تَزَابَنُوا: پاله‌ په‌ستویان کرد، په‌کتریان پالنا.
تَزَيَّنَهُ: به‌سه‌ری دا زāl بوو.

اِسْتَزَيَّنَهُ: به‌مانا (كُرِّيْنَهُ) دئ.
زُبَانِي الْعَرَبِ: دووشاخ‌ی دوپشک؛ دوو
شتی وه‌گۆو شاخ وان.

الزُّبَانِيان: دوو نه‌ستیرمن له‌گۆمه‌له‌ی
کۆوته‌رازو ۵ مه‌نزلی شانزه‌هه‌می
مانگن.

الزُّبَانِيَّةُ: فريشته‌ی دۆزه‌خ نه‌و
فريشته‌نه‌ی به‌رپرسی دۆزه‌خن ۵
قورئان دمفه‌رموی: ﴿فَلْيَذْغُ لَادِيَهٗ،
سَنَذْغُ الزُّبَانِيَّةَ﴾.

الزُّبُونَةُ: ملو گهردن، دمشگوتری: (رجل
فيه زبونة): پیاوێکی لوتبه‌رزو
خۆبه‌زلزانه.

الزُّيْنُ: بیویستی، دمشگوتری: (أَخَذَ زَيْنَهُ مِنْ
الْمَالِ أَوْ مِنَ الطَّعَامِ): به‌شی خۆی له‌مال و
سامانه‌که‌ پان له‌خواردنه‌که‌ برد.

الزُّبُونَةُ: (زَابُونَةُ الْبَيْتِ): گۆشه‌و
به‌ناپاساری خانوو.

زَبَلَ الزُّرْعَ: زبلی کرده‌ ناو
کشت وکاله‌که‌وه، دمشگوتری: (زَبَلَ
الْأَرْضَ): زبلی کرده‌ ناو
زمویه‌که‌وه.

الزُّبَالُ: نه‌وشته‌یه‌ میرو به‌ده‌م هه‌لی
ده‌گری، دمشگوتری: (مَا أَصَابَ مِنْهُ
زُبَالًا): هیه‌ی لی ده‌ست نه‌که‌وت.

الزُّبَالَةُ: دمشگوتری: (مَا فِي الْإِنَاءِ زُبَالَةٌ):
قاپه‌که‌ (توره‌که‌که‌) هیه‌ی تیدا
نییه‌.

الزُّبَالُ: نه‌وکه‌سه‌ی که‌ناسه‌و پیسو
پۆخه‌لی کۆده‌کاته‌وو فرپی دهدا.
الزُّبْلُ: زبل و ریخ و پیسای.

الزُّبِيلُ: زبل و پیسای ۵ پیاوی کورته
بالا و جه‌سته‌ بجوک ۵ هه‌ر به‌رميله
شکاو زمنبيله‌ دراپێک خشت و خۆلی
تج بکری.

الزُّبَيْلُ: زمنبيله‌و به‌چه‌ (زبڵدان و
کیسه‌ی زبڵ تیکردن) ۵ (ك:
زنايل).

الْمَرْبَلَةُ: زبڵدان و سه‌رانگۆیلک ۵ (ك:
مَرَابِل) ه.

زَيْتَهُ وَبِهِ زَيْتًا: هاویشتی، فرپی دا، دوری
خسته‌وه ۵ شه‌قی تیه‌لدا، دمشگوتری:
(زَيْتَتِ النَّاظِقَةُ وَلَدَهَا وَحَالِيهَا عَنْ
ضُرْعِهَا): حوشرمه‌که‌ بیچووکه‌ی یا

نارایشی دا.

تَرْتَشْت: خوی نارایش دا ۵ (تَرْتَشْت فلان

للسفر): فلانکس خوی بو سَهفهر

نامادمکرد.

الرُّنَّة: رازانندهوی بوک لهشمو بوک و

زاوایی دا، دمگوترئ: (أَخَذَ زَنْه

للسفر): پیداوپستی خوی بو سَهفهر

نامادمکرد.

زَجَّ الظِّلْمُ: بیچوه نوعامهکه بازی دا.

زَجَّ فلاناً: بهناسنه چکولهی لای خواروی

رمبهکهی لهفلانکه سسی دا،

دمشگوترئ: (زَجَّ بِالرُّمَح).

زَجَّ الرُّمَح: ناسنه بچکولهی بو رمبهکه

دروست کرد.

زَجَّ بالشَّيْءِ مِنْ يَدِهِ: شتهکهی هپئ دا،

دمشگوترئ: (هَذَا وَادٍ يَزُجُّ النَّبَات

وَالنَّبَات): نهمه دۆل و شیویکه زور

باش روهکی لئ دموئ و گزوگیای

چاک دموئئ.

زَجَّ الْحَاجِبُ زَجْجاً: برؤ که باریک و

کهوانهیی بووه.

زَجَّ الرَّجُلُ وَالظِّلْمُ: پیاومکه یان بیچوه

نوعامهکه قاچی دریز بوون و

همنگاوی دریزو پان بوون ۵ (هر

أَزَجُّ وَهِيَ زَجَاء) ۵ (ك: زَجُّ).

أَزَجَّ الرُّمَح: ناسنه بچکوله یان هوندای

بو رمبهکه دروست کرد.

الرَّيْشُون: کرپارو مهعمیلی بازرگان و

دوکاندار.

زَبَاهُ زَبِيّاً: ههلی گرت ۵ کیشی کردو

بو لای خوی رایکیشا.

أَزْبَاهُ: ههلی گرت.

زَبَاهُ بِالشَّرِّ: توشی شهرو نهگبهتی کرد.

زَبَا اللَّحْمَ وَغَيْرَهُ: گوشتهکهی ههلدایه

بهرزایی قهراخی روبارو شیومکه.

زَبَا الزُّبْيَةِ: قهراخی روبارمکهی ههلکهندو

کردیه کوختهی خوی بو

نیچیرهوانی.

تَزَابَى: خوی بهزلزانی ۵ (تَزَابَى الزُّبْيَةِ):

بهرزاییهکهی ههلکهندو تهختی

کرد.

الرُّبْيَةُ: رمبیهو بهرزایی قهراخ روبارو

شیو کهناومکه نهیگاتی لهپهنندا

هاتوو دهلی: (بَلَغَ السَّيْلُ الرُّبْيَ):

کاتیك دمگوترئ کارمکه لهسنوری

خوی تیپه ریوبی ۵ همروا وشهی

(الرُّبْيَةُ): بهقولکه ناگردانیك

دمگوترئ شتی تییدا بیرژیندرئ و

نانی تییدا بکری ۵ همروا ناوه بو

چانیك لهشوئنی بهرزایی سهرمکهی

دمگیرئ و بهرز دمکریتهوه بو نهوهی

شیرمکه پیی لئ ئو تیی بکهوئ.

زَتُ الْمَرَأَةِ وَالْعُرُوسَ: ناهرمتهکه یان

بوکهکهی رازاندمووه جوانی کرد،

زَجَّعَ الرُّمَحَ: به مانا (أَزَجَهُ) دئ.

هاژاند.

زَجَّعَتِ الْمَرْأَةُ حَاجِبِيهَا: نافرته که بر وی

زَجَرَ الْبَعِيرَ: حوشرمه کی دهنه دهنه دا بو

خوی درینو باریک کردن.

خیرا رویشان.

أَزْدَجَ الْحَاجِبُ: بر و که باریک و درینو

زَجَرَ الطَّيْرَ: بالندم که هی هه لفراند بوئه وهی

که وانه یی بوئه وه.

بزانی راست دمروا یان چهپ دمروا

الزُّجَاجُ: شوشه؛ ماده یی که رهمه

تا گه شبینی یا رشبینی پی دیاری

شکاندن ناسانه له لب دروست

بکات.

دمکری، (الزُّجَاجَةُ): پارچه شوشه ه

إِنْزَجَرَ: دمگوتری: (الزُّجَرُ لَهُ): ملکه چی

به رداخو سوراحی شوشه، گلۆپو

بوو ه رام بوو.

چرا.

تَزَاجَرُوا عَنِ الْمَنَكِرِ: هه ندیکیان

الزُّجَاجَةُ: دروستکردنی شوشه.

سهرزه نشتی هه ندیکیان کردو

الزُّجَاجِي: شوشه فروشی.

نه هیان له یه کتر کرد له کردنی کاری

خراب.

الزُّجَاجِي: ناسنیکه به لای خواروی

إِزْدَجَرَ: به مانا (الزُّجَرُ) دئ.

ریمبه وه ه که ناری نانشک ه (ك:

إِزْدَجَرَ فَلَانًا: به مانا (زَجَرَةُ) دئ.

زجاج و أزجاج وزججة).

الزُّجَرَةُ: یه کجار راتله قانندن و جوئه

الزُّجَاجُ: شوشه دروستکمر، شوشه

پی کردن.

فروشن.

الْمَزْجَرُ: شوینی راتله قانندن و دمرکردن و

الْمِزْجُ: ریمیکی بچوکه به لای خواروی

ههیدی کردن.

ریمبه وهیه ه نهو مقهست و موکیش و

مَزَجَرَ الْكَلْبَ: شوینی سهگ راوه دونان.

گشته که ی بر وی پی باریک دمکری.

الْمَزْجَرَةُ: همرشتیک مهنع کمر و

الْمِزْجَةُ: نهو شته ی بر وی پی هه لندمگیرین

کۆسپ بی، دمگوتری: (ذکر الله

ه ریمیکی کورته.

مَزْجَرَةُ): یادی خودا ناده میزاد مهنع

زَجَوَ الْكَلْبَ وَغَيْرُهُ: سهگه که ی دمرکرد،

دهکا له شتی خراب.

ههیدی کرد.

زَجَلَهُ وَزَجَلَ بِهِ زَجْلًا: هه لی فراند، ناردی،

زَجَرَ فَلَانًا عَنْ كَذَا: فلانکه سی لهو شته

هاویشتی، دمگوتری: (زَجَلَ الْحَمَامُ

مهنع کرد ه لی توپه بوو ههیدی

وبه): له دور وه کۆترمه که ی

کردو پاشه و پاش گیرپه وه.

هه لفراند و ناردی بو دور.

زَجَرَ الشَّيْءَ: شته که ی وروژاند هه لی

خه لك ۵ حال و مزعو بارودوخ ۵
پيستی نيوان دهم و جاو.

المزجال: شتيكه و هكوو كورته رمب و ايه
دهاويژري.

المزجل: رمبي بجوك ۵ نووكي شمشير.
المزجل: نهو شويئهي كوتري نامهبهري
ليوه رهوانه دهكري.

زجم زجما: بيدنگ بوو، دهگوتري:
(سكت لما زجم بحرف).

الزجم: نهو هيه شتيك لهناخاوتني
سرتهو بهنه سپايي تي بگهي و
بيبيسي.

الزجمة: دهگوتري: (لم اسمع له زجمة):
ورته يه كم لي نهبيست.

زجا الشئي زجوا و زجوا و زجاء: شتهكه
دمسته بهر بوو.

زاج فلان في الامر زجاء: فلانكهس چووو
ناوكارمكهوه، دهگوتري: (هو ازجي
بهذا الامر منه): نهو باشتر دهجيته
ناو كارمكهوه.

زاج الشئي زجوا: شتهكه لي خوړي و
پالي پيئونا ۵ بههيدي و لهسهرهخو
پالي پيئونا.

ازجي الشئي: بهمانا (زجاء) دي،
دهگوتري: (ازجيت ايامي):
بهخواردنيكي كهه چهند روژيكم
پال پيئونا.

زجل زجلا: ياري كرد، دمنكي بهرز
كردهوه، كه يهفخوش بوو.

زاجل النعام و غيره: نوعامهكه هيلكهكاني
ههله وگير كردن لهكاتي
بهكر كهوتني دا.

الزاجل: هاويژر ۵ سوپاسالار ۵ (ك):
زواجل ۵ (حام زاجل): جوړه
كوتريكه بو شويي دوور دنيردري
نامه ي پيدا دنيردري ۵ ههزار
دهلي:

كوتريكي سبي تيز بالي باشرو

نامه بهريته كونگرهي وارشو

بيست مليون كوردېن لهپوي ناسيادا

كونترين ميلهت لهپوي دونيادا

الزجال: هاويژر ۵ نهو كهسه شيعر
دههونيتهوه لهسهر شيوهي زهجل.

الزجل: جوړه شيكري وهايه
زاراوهي (عامي) بهسهردا زاله ۵
(سحاب ذو زجل): ههوريكه گرمه و
ناله ي هيه ۵ (ك: ازجال).

الزجل: دهگوتري: (نيات زجل):
گزوگياكه رمشبا ورشه ورشي لي
پهيدا دهكا ۵ (غيث و سحاب زجل):
ههورمهكه دمنكي لي دي.

الزجلة: ههلهلهكيشاني جهماو ورو
ژاومژاو.

الزجلة: پارچه يهكه لهشت ۵ كومه ليك

زَجَى الشَّيْئُ: بهمانا (زجاءه) دئ،

دمگوترئ: (زَجَيْتُ أَيَامِي):

بهخواردنیکی کهم و نهمری و نهژی

رؤژگار یکم رابوارد.

زَجَى الْحَاجَّةُ: ئیشه کهی ئاسان کرد.

ترجئی بکذا: کیفایهتی بهشته که کرد

رازی بوو.

الْمَرْجَأُ: کهسیک و لاخ زور ماندوو بکاو

زوری بیئو و بهرئ.

الْمَرْجَى: شتی کهم و بی نرخ، دمگوترئ:

(هِيَ مَرْجَاةٌ) هـ لهفورئان دا

دمفهرموی: ﴿وَجِئْنَا بِضَاغَةٍ مَرْجَاةٍ﴾.

زَجَسُ زَجَأً: لهشویئنی خوی دووری

خستهوه.

زَحَوَ زَحِيراً وَزَحَاراً وَزَحَاةً: بهنالو هانکه

هانکهوه ههناسهی ههئکیشاو نوزمی

لی هات.

زَحَرَتْ بِالْوَلَدِ: ناهرمته که مندالی بوو.

زَحَرَ الْبَحِيلُ: رژدو چروکه که داوای

بهخششی لی کرا به لایهوه زهممت

بوو شتیکی بداتی.

زَحَرَ فَلَاناً بِالرَّمَحِ: بهرمب برینداری کرد.

زَحَرَ: توشی نهخوشی زوحار بوو؛

نهخوشیه که به ناخوشی و بچر

بچر پیسای بیژدمکرئ و خوین و کیم

لهکۆمی دپته دمر لهگهئ پیسای،

جۆره نهخوشیه که پیی دمگوترئ

مایهسیری.

زَاخَرَهُ: دژایهتی کرد.

زَعَرَ: بهنالو نال دمگی لیوههاتو

ههناسهی بهناخوشی ههئکیشا

لهبهر ماندویی و نهخوشی.

الزُّعَارُ: نهخوشیه که به ناخوشی

پیسای بیژدمکرئ لهگهئ پیسای

کردنه که کیم و خوین لهکۆمی دپته

دمر.

الزُّعَارُ: بۆله بۆلی پیای رژدو چروک

که داوای بهخشینی لی دمکرئ.

الزُّعَرُ: بهمانا (الزحار) دئ.

الزُّعْرَةُ: مهصدمری مهریه هـ ناوه بۆ

ژانی مندالبون.

الزُّعِيرُ: بهمانا (الزحار) دئ.

زَعَزَعَهُ عَنْ مَكَانِهِ: لهشویئنی خوی دوری

خستهوه.

تَزَحَّزَحَ: دورکه و تهوه، لاجوو، وه لاکهوت

هـ بهجئی هیشت هـ (دخلت علی

فلان فَتَزَحَّزَحَ لِي عَنْ مَجْلِسِهِ):

چومه لای فلان و جیگای خوی بۆ

چۆل کردم.

الزُّعْزَاعُ: دوور

الزُّعْزُعُ: دوریی.

زَحَفَ الصَّبِيُّ زَحْفاً وَزَحْفاً: منداله که

بهقونگه خشکی رؤیی هـ هر

خشوکیک لهسهر گهده برپوا،

دمگوترئ: (زَحَفَ الْعَسْكَرُ إِلَى الْعَدُوِّ):

سوپاکه بهرمو دوژمن رؤیی.

زَحَفَ البعيرُ: حوشرمهکه ماندو بوو.

أَزْحَفَ: ماندوی کرد (أَزْحَفَ القومُ):

خه لکه که له سهر ورگ روښستن،

بوون به سوپایه کی زور.

أَزْحَفَ السفر فلاناً: سهرمهکه فلانی

ماندو کرد.

أَزْحَفَتِ الرِّيحُ الشَّجَرَ: رمشه باکه

لقه دارمکانی جولاندن و هینان و

بردنی پی کردن.

زَاخَفَهُ زِحافاً وَمُزَاخَفَةً: نزدیکی کردموه.

زَحَفَ الشَّيْءُ: به هیدی رایکیشا.

زَحَفَ الْأَرْضُ: زموییه که ی به مال مال و

سیلکه ناسینه تهخت کرد.

تَزَاخَفُوا فِي الْقِتَالِ: له شهردا لیک نریک

بوونهوه.

تَزَحَفَ إِلَيْهِ: به مانا (زَحَفَ) دی.

الزُّحُفُ: قاعیده یه کی عیلمی عوروضه.

الزُّحُفُ: همر خشوکیک له سهر سک

بروا و مگوو مارو شتی وا.

الزُّحُفَةُ: نامیریکه زموی کیلندراوی پی

راست و تهخت دمکری بو کشتوگان.

الزُّحَفُ: سوپای زور.

الرُّحْفَةُ: سهرمرکردن بو شوینی نریک.

الرُّمُوفُ: شتی ماندو که هر ه (ك: زُحَفَ).

الزُّوْحِفُ: کومه لیک دمعبای خشوکن

و مگوو مارو شتی وا.

الْمَزْحَفُ: شوینی زمحفو خشان ه (ك:

مَزَاحِفُ) ه (مَزَاحِفُ الحيات): شوینی

خشانی مارمکان.

مَزَاحِفُ السَّحَابِ: شوینی لیکه ووتنی

دلویه بارانه کان.

وَحَلَ عَنْ مَكَانِهِ زَحْلاً وَزَحْلاً: له شوینی

خوی لاجوو، دوور که وتهوه.

زَحَوَلَهُ عَنْ مَكَانِهِ: له شوینی خوی

دووری خستهوه.

أَزْحَلَهُ إِلَيْهِ: په نای برده لای.

أَزْحَلَ فَلاناً: فلانکه سی دوور خستهوه.

زَحَلَهُ: دووری خستهوه.

تَزَحَلَ: دوور که وتهوه.

تَزَحَوَلَ: دوور که وتهوه.

وَحَلَ: دورترین نه ستیره ی که پروکه

له زموییه وه له کومه له ی خوری ه

ناوی خودا دروژنه یه کی نیغریقیشه.

الزُّحُلُ: لیک دوور.

الْمَزْحَلُ: نه و شوینه ی بو ی دمچی،

په نای بو دمبه ی.

زَحَلَفَ فِي الْكَلَامِ: له قسه کردن دا په له ی

کرد.

زَحَلَفَ الشَّيْءُ: شته که ی جولاند.

تَزَحَلَفَ: جولاو هه لکه نندرا، له شوینی

خوی لاجوو.

الزُّحْلُوفَةُ: نه و شوینه ی مندا ل خلیسکانی لی

دمکه ن ه (ك: زحالیف).

زَحَلَقَهُ: خولانندیه وه.

- تَزَحَلُّنْ: خولایه وه.
- الزُّحْلُوقَةُ: نامیری که له سمر به فر
- خلیسکانی پی دمکری.
- الْمُزَحَلُّقُ: شتی لوس و سفت.
- زَحَمَهُ زَحْمًا وَزَحْمَةً: به تهنگه به ریک دا
- بردی، کوتایه تهسکاییه و تی
- ترینجاند.
- زَاخَمَهُ مُزَاخَمَةً وَزَاخَامًا: به مانا
- (زَحْمَةً) دئ.
- زَاخَمَ الْحَمْسِينَ مِنْ عَمْرِهِ: ته مهنی نزیك
- به نجا بوته وه.
- إِذْخَمَ الْقَوْمُ: خه لکه که ههندیکیان
- پاله به ستوی ههندیکیان کرد.
- ازدحمست الأمواج: شه پوله کان به ک
- به دوا به کدا هاتن، شه پؤل کهوته
- سمر شه پؤل.
- تَزَاخَمُوا: پاله به ستوی به کتریان کرد.
- الزَّخَامُ: پاله به ستوگردنی ناده میزادان
- بو به کتری له شوینی تهنگه به ردا ه
- (یوم الزَّحَام): رۆژی قیامت.
- الزَّحْمُ: ناده میزادانی کو بو وه له شوینی
- تهنگه به ردا.
- الزُّحْمَةُ: به مانا (الزَّحَام) دئ.
- زحمة الولادة: نهوژانه می مندا له که می
- له گهل دیته دمر.
- الْمُزَاخِمُ (أبو المزاحم): فیل ه که له گا
- که شاخه کانی شکابن.
- المِزْحَمُ: نهو که سه می زور به هیزه بو پان
- پیو هنان و شان و شان و شان کردن،
- دمگوتری: (رجل مِزْحَمٌ وَمِنْكَبٌ
- مِزْحَمٌ).
- زَحَنَ عَنْ مَكَانِهِ زَخْنًا: له شوینی خوی
- جولا.
- زَحَنَ فُلَانٌ عَنْ أَمْرِهِ: فلان کهس له کارم که می
- دا ته مبه لی کرد.
- زَحَنَ الشَّيْءُ عَنْ مَكَانِهِ: شته که می له شوینی
- خوی لادا.
- تَزَحَنَ عَنْ أَمْرِهِ: له کارم که می دا ته مبه لی
- کرد.
- تَزَحَنَ الشَّيْءُ: به نا به دلی کارم که می
- نه نجام دا.
- الزُّحْنُ: کورته بالای ورگن ه بو میینه
- (الزُّحْنَةُ) دمگوتری.
- الزُّحْنَةُ: کاروان به کالو بارم به ریه وه.
- زَحُولُهُ: پروانه ماده می (زَحَل).
- تَزَحُولُ: پروانه ماده می (زَحَل).
- زَخَّ الْجَمْرُ وَغَوَّهَ زَخًّا وَزَخِيحًا: پشکو که
- گهرمی هالوی زور بوو.
- زَخَّ فُلَانٌ زَخًّا: فلان کهس رفی هه لسا ه
- بازی دا.
- زَخَّ الشَّيْءُ وَبَهَ: شته که می پال پیو هنا،
- هاویشتی، دمگوتری: (زَخَّةٌ فِي قَفَاهِ)
- پشته ملی گرتو پالی پیو هنا ه (زَخَّ
- بیرله): میزی هه لدا ه (زَخَّ الْإِبِلُ):
- به خیرای حوشرم که می لیخوری.

الرُّحْمَةُ: رِقْو كینه.

وَزَحَرَ النهرُ زُخْرًا وَزُخْرًا وَزُخْرًا: روبارمه
هه‌لساو سمر ریژی کرد.

وَزَحَرَ الحَرْبَ والقَدْرَ: شهرمه که گهرم بوو ۵
مهنجه‌له که کوئی.

وَزَحَرَ فلان بما عنده: فلانکس شانازی کرد
به‌وهی هه‌یه‌تی.

وَزَحَرَ النباتُ: رومکه که در یزبوو بالای کرد.

وَزَحَرَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی پرکرد، شته‌که‌ی
به‌ربادا.

وَزَحَرَ فلاناً: له‌شانازی کردن دا به‌سهر
فلانکس دا زال بوو.

وَزَحَرُهُ: شانازی به‌سهر دا کرد.

تَزَحَرَ النهرُ: روبارمه که سمر ریژی کرد.

الزَّاحِرُ: شهرمفی به‌رزو وه‌جازه‌ده‌یی ۵
(ك: زَوَاحِر) ۵ (زواخر الوادی):

گزوگیاکه‌ی.

الزُّخَارِيُّ مِنَ النبات: رومکی تیژناوو
تیژکچرژاو.

زُخَارِي النبات: گول و رهنکی روه‌ک،
ده‌گوتری: (أَخَذَ النباتُ زُخَارِيَّةً):

رومکه که تیک چرژاو گول‌ه‌کانی
دمرکه‌وتن.

زُخْرَفُهُ: رازاندیه‌وه نارایشی دا، جوانی
کرد.

زُخْرَفَ القول: قسه‌که‌ی جوان کرد
به‌دروو ده‌له‌سه رازاندیه‌وه.

الزُّخَارِف: که‌شتی رازاوه ۵ (زخارف
الماء) ریژکه ناوییه‌کان.

الزُّخْرُف: زَبَر ۵ جوانی و رازاومیی شت.

زُخْرَفُ الأرض: رهنکی جوهره‌کانی گول و
گولژار.

زُخْرَفُ البيت: کالای ناومال.

زُخْرَفُ القول: قسه‌ی خو‌شو ناراست ۵
قسه‌ی جوانی درو نامیز.

الزُّخْرَفَةُ: زمرکه‌شه‌کردن.

وَزَحَفَ زُخْفًا وَزَحَفًا: شانازی کرد، خو‌ی
به‌زلزانی.

وَزَحَفَ فِي الكلام: زوری قسه‌کردن.

تَزَحَفَ: جوان بوو، پازایه‌وه، ده‌گوتری:
(تَزَحَفَتِ المرأةُ).

زَحْمُهُ وَحُمًا: به‌توندی پالی پیومه‌نا.

وَزَحِمَ اللحمُ ونحوه: گوشته‌که بۆگه‌نی کردو
که‌لکی نه‌ما.

أَزَحَمَ: به‌مانا (زَحَمَ) دئی.

الرُّحْمَةُ: جوهره قه‌مچی و شوپ‌کیکه.

زَوَبَ الماشيةُ: ناژه‌له‌کانی کردنه ته‌ویل‌وه
ناغه‌له‌وه.

زَوَبَ الماءُ ونحوه زَرَبًا: رهمان بوو، رقیی.

إِنزَرَبَ: چووه ناو ته‌ویل‌وه ناغه‌له‌وه،

ده‌گوتری: (انزربت الغنم): ناژه‌له‌که

چووه ناو ناغه‌له‌که‌وه ۵ (الزَّرَبُ

الصائد): نیچیر‌ه‌وانه‌که چووه ناو

کوخته‌که‌یه‌وه.

الزُّرْبُ: شوئنی چونه ناو ته ویله و
ناغل و په چه و کوژی نازل و (ك)
زروب).

الزُّرْبِيَّةُ: دوشه ك و پشتی.

زرابي النبات: نهو په لکه گه لاو چلانه
که وشکه ل دهن، زمره ه لدمگه پین.
الزُّرِيَاب: نالتون و ناوی نالتون.

الزُّرْبِيَّة: کوخته و سمنگه ری پاوکه و
ناغل و ته ویله نازل و لانه و
بیشه ی شیرو درنده و (ك: زراب).

المِزْرَابُ: پلوسك و ناومړی سمریان.
الزُّرْجُونُ: توله میو و شهراب و رنگ و
بویه یه کی سور.

زُرْدَةُ زرداً: خنکاندی، دمگوتری: (زرد
حلقه): قورگی هلیقاند و (زرد عینه
علی صاحب): چاوی له هاوه لکه ی
نوفاند به ناسته تروسکاپیه کی لی
هیشته وه، به هه موو چاوی ته ماشای
نه کرد.

زَوْفَ الدَّرْعِ: زریه که ی چنی.

زِرْدَةُ اللَّقْمَةِ: پاروکه ی قوت دا.

اَزْدَرْدَةُ اللَّقْمَةِ: پاروکه ی قوت دا.

الزُّرَادَةُ: پیشه ی زری چنی و نه لکه
دروستکردنی زری.

الزُّرْدُ مِنَ الطَّعَامِ: خوراکی شله مهنی.

الزُّرْدِيَّةُ: نامیریکه و مستای زری چنه که
نه لکه کانی پی لیک دده و پان

پارچه کانی پی دهری.

الزُّرَادُ: نه لکه دروستکهری زری.

الْمَزْرَدُ: نه لکه و (ك: مزارد).

زُّو السَّنَانُ زَرِيْرًا: شم شیر بریسکه ی دا،

دمگوتری: (زُرْتُ عِيْنُهُ): چاوی

تیشکی هاویشته و تیز بینیان لی
دمرگه و.

زُّو الرَّجُلُ: پیاوکه عه قلی گه شه ی کرد و
نه زمون و تافیکردنه وه ی زوری
دیتن.

زُّو الثَّرْبُ: قوچه کانی داخستن، قوچه ی
کراسه که ی له کونه کانیانه وه نه و دیو
خستن.

زُّو الشَّيْئُ: شته که ی کوکردموه و خری
هه لدا.

زُّو عَيْنُهُ: چاوی قوچاندن.

زُّو الْمَتَاعُ: کالاکه ی بلا و کرده وه.

زُّو فَلَانًا: فلانکه سی دمرکرد.

زُّو فَلَانًا بِالرَّمْحِ: رمبی له فلانکه س دا
برینداری کرد.

زُّو الصَّرْفُ: خوریه که ی هه لکیشا
(به شه ی کرد).

زُّو زَرًّا: دمستدریزی کرده سهر
رکار به رمکه ی و دوا ی گیلی و
نه حمه قی عاقل بوو.

أَزْرُ الثَّرْبُ: قوچه و ماشالای بو
کراسه که گردن و پیو هی درون.

زَرَزَ الثَّوْبُ: به مانا (زَرَّة) دئ، ههروا
به مانا (اَزَرَّة) دئ.

تَزَرَزَ الثَّوْبُ: کراسه که هَوْبچه دار بوو.
الْمِزْرُ: شتی که و مکوو حه ب وایه
قورسیکی که وانه پییه دمخریته
کونی کراس و که واهه ۵ واته هَوْبچه
۵ (زمانه به که) به رزاییه که به
سویچی کارمباویه به رزو نرمی پی
دمکری بۆ هه لبون و کوژاندنه و می
کارمباو جهره سو نه و جوژه شتانه ۵
ههروا خرابیه که له کوژایی شان و
کوژایی ران دا له ناوچه و زی کدایه
به ویستی خۆت جم و جوئی پی
دمکه ی ۵ نِیسقانۆکی که له خوار
دل هه ۵ خونی چه ی پوهک ۵
پارچه به که له که مانی موسیقا ۵
دولایی و به رزمومبووی که له پاشی
صندوق ۵ (زِر السیف): تیژی
شمشیر ۵ (زِرُ السَّيْنِ): راگرو
کۆله که ی نایین.

الْمِزْرَةُ: شوینه واری گازو که ستن ۵
عمقل و ناومز.

الْمِزِيرُ: وریاو چالاک ۵ عاقل و کاراما.
الْمِزْرُ: په تی که و مکوو دوخین دهمی
تورمه که و کیسه ی پی دمه ستری.

زَرَزَ الزُّرُّورُ: ریشۆله دمنگی لیوهات
جریوه جریوی بوو.

زَرَزَ بِالْمَكَانِ: له شوینه که جیگیر بوو.

تَزَرَزَ: جوئه ی کرد.

الزُّرَّارُ: زیره ک و وریاو چوست و
چالاک.

الزُّرَّارُ: به مانا (الزُّرَّارُ) دئ.

الزُّرُّورُ: بالنده به که له بیجی
چۆله که دایه و که می ک گهورمتره،
پی دهگوتری ریشۆله.

فَرَعَ الْحَبُّ زَرْعاً وَزَرَعَهُ: تۆوه که ی چاند.

زَرَعَ الْأَرْضَ: زموییه که ی کیلا بۆ کشتوکان
کردن.

زرع الله الزرع: خودا کشتوکانه که ی رواندو
پی گه یاند، دهگوتری: (زَرْعٌ له بعد
شقاوة): دوی هه ژاری دموئه مهنده
بوو.

أَزْرَعَ الزُّرْعُ: کشتوکانه که له خۆکه وت و
پاسا.

زَارَعَهُ مَزَارَعَةً: به شیوه ی موزارعه
مامه لای له گهل کرد.

إِزْدَرَعَ: به مانا (زرع) دئ ۵ کیلای.

الْإِسْتِزْرَاعُ: ناماده کردنی زهوی به یاره
بۆ کشتوکان کردن.

الزَّرْعُ: ناوی سه که (سه گئی کی
تایبه تی)، (أولاد زارع): سه گ
به گشتی.

الزَّرَاعَةُ: پیشه ی کشتوکان ۵ زانیاری
دمبارهی کشتوکان.

الزَّرَّاعُ: نهوکه سه ی کشتوکان دمکا ۵
فیتنه و دوزمان.

- الزَّرْعَةُ: نهو زهوبیهی کشتوکالی تیدا دمکری.
- الزَّرْعُ: چیندراو بهروبوم ۵ منداڭ ۵ (ک: زروع).
- الزَّرْعَةُ: تۆو ۵ نهوشوینهی تۆوهکی تیدا دمکری، دمگوتری: (ما فی الارض زُرْعَة).
- الزَّرْعَةُ: نهوشوینهی زمرعاتی تیدا دمکری.
- الزَّرِيعَةُ: زهوی چیندراو.
- الْمَزَارَعَةُ: شیوه مامه‌له‌یه‌که بو به‌کاره‌ینانی زهوی کشتوکال ۵ خاومن زهوی وه‌لاو وهرزیر، ریک دمکهون زهوبیه‌که به‌کارده‌میندریو به‌ربومه‌کی به‌نیومی پان به‌سییه‌ک پان به‌پژمه‌کی تر له‌ناو خویان دا به‌ش به‌ش بکه‌ن به‌گویره‌ی دابو نه‌ریتی تایبه‌تی نهو دمفه‌رو ههریمه.
- الْمَزْرَعَةُ: نهو زهوبیه‌ی دمکریته کشتوکال ۵ شوینی روه‌ک لی رواندن ۵ (ک: مزراع).
- زَرَفٌ فِي الْمَشْرِقِ زَرَفًا: له‌رؤیشتن دا په‌له‌ی کرد ۵ بازی دا (زَرَفٌ فِي الْكَلَامِ): له‌مسه‌کی زیاد کرد.
- زَرَفَ الْجَرْحُ: برینه‌که هه‌لپ‌چراپه‌وه، دوی گۆشته‌ومزون برینه‌که تیك چۆوه.
- زَرَفَ فُلَانٌ زَرِيفًا: فلانکس له‌سه‌رخو رؤیشت.
- زَرَفَ إِلَيْهِ: لی نَزِیک بوومه‌وه.
- زَرَفَ الْجَرْحُ: به‌مانا (زَرَفَ) دئ.
- أَزَرَفَ: په‌له‌ی کرد ۵ پيش كهوت ۵ (أَزَرَفَ الْجَرْحُ): به‌مانا (زَرَفَ) دئ.
- زَرَفٌ: زیاد بوو ۵ زیادی کرد، دمگوتری: (زَرَفَ عَلَى الْخَمْسِينَ مِنْ عَمْرِهِ): ته‌مه‌نی له‌په‌نجا زیاد بوو، (زَرَفَ الشَّيْءُ): له‌شته‌که زیادبوو.
- إِنزَرَفَ الرِّيحُ: بایه‌که رؤیشت، گوزمری کرد.
- الزَّرَافَةُ: کۆمه‌لیک ئاده‌میزاد، دمگوتری: (جاءوا زَرَافَاتٌ وَوَحْدَانًا) ۵ هه‌روا ناوه بو حیوانیکی گياخورو شیردر له‌پیری سمدارم‌گانه، ملی زور دریزه، حاجی له‌دهستی کورت ترن، دوشاخ کورتیله‌ی به‌سهر سهرپه‌وه هه‌یه به‌پیت داپوشراوه، پمگی زمردو خولاوویه جهسته‌ی په‌له‌په‌له‌یه واده‌بی په‌له‌کان سورن واده‌بی زمردی مه‌له‌و خاکی دمنوینن کیشومری نه‌فه‌ریقا نیشتمانی سه‌ره‌مکیه‌تی ۵ (ک: زُرَافِي) پان (زَرَافِي)، به‌گوردی پئی دمگوتری زه‌رافه.
- الزَّرَافُ: گورجو گۆل و خوش‌رؤ.

الزَّرَاقَةُ: دوشی ناو که زپرعاتی پیئ
ناودمدری.

زَرَقَ الطَّائِرُ بَسْلَجِهِ: بالئندمه که جیقنه که ی
هری دایه خوار.

زَرَقَتْ عَيْنُهُ نَهْمِي: چاوی خوی بؤلام
ومرگیپرا چاوی لی هه لگیپرامه وه
سپیایی چاوی دمرکه وتن.

زَرَقَ الطَّيْرُ: به قوچه قایینی رهمی
له بالئندمه کرد.

زَرَقَ زَرَقًا وَزَرَقًا: ئاده میزادی شله؛ چاوی
شین و پیستی سور ه بؤ نیتر
دمگوتری: (أزرق) ومیینه (زرقاء).

أَزْرَقَتْ عَيْنُهُ نَهْمِي: به مانا (زَرَقَتْ) دئ.
إِزْرَقَ: له سمر پشت پراکشا ه (انزرق
السهم): تیرمه که جهسته که ی کون
کرد، جووه ناومه وه.

إِزْرَاقٌ: ورده ورده شین بوو ه یهک
له دوایهک شین بوون.

إِزْرَقٌ: شین بوو.
تَزْرَقُ: چی له ناو سکی دا بوو هرپی
دایه دمره وه.

الْأَزَارِقَةُ: تاقم و پیپرئکن
له خه وارچه کان، پال نافیعی کوپی
ئه زرهقی حه نه می دمدرئن نه م
کومه له نیمامی عه لی و
شوینکه وتوانی و نه وانهی شه پریان
دزی عه لی نه کرد به کاهریان دمرانن،

به لایانه وه ره وایه همرکه سیك
دژیان بی بیکوژن و ژنه کانیان
بره فینن.

الأزرق: همرشتیک رنگی شین بی،
دمگوتری: (نصل ازرق): سهره تیری
شین ه (ماء ازرق): ناوی زور صاف و
رون.

الأزرقی: رنگ شین.
الزُّرَّاقُ: زَرَّاقُ الأطراف: شینبونه و میه که
توشی دمست و قاج دمبی و ه لی
نازاری له گهل دا نییه ه (الزُّرَّاق
المعري): تیگچونی ریخوئه وه
هه بوونی نازاری زور له ریخوئه دا.

الزُّرْقُ: جوزه بالئندیه که له پیپی
هه لئو بازه کان جهسته ی تیگسمرپاوو
که ته یه، دمندوکی گه وره وه
که وانیه ی و هه راک تیزه له هه موو
شوینکی جیهان دا هه یه.

الزَّرَاقَةُ: لوله یه که له شوشه و شتی و
سهریکی ته سک و سهریکی بلا وه،
له ناویدا شتیکی مه یله و درئز هه یه
شله مه نییه که کیش دهاو پاشان
هرپی دما.

الزُّرْقُ: بازی نیتر ه (ك: زراریق):
چاوتیز.

الزُّرْقُ: به له م و که له ک که
به سه وئه لیدان دمرپا ه (ك: زواریق).

الْمِزَاقُ: رمبی کورت ه (ك: مزاریق).

زَرْمَةُ زَرْمًا: برپیه‌وه.

زَوْمَ زَرْمًا: کۆتایی هاتو برآ، ته‌واو بوو،

دمگوترئ: (زَرَمَ الدمع، زَرَمَ البول،

زَرَمَ الكلام، زَرَمَ البيع) ه پژدو جروک

بوو، زه‌لیل بوو ه ته‌نگی پی

هه‌لجی ه (هو زَرَمَ وهي زَرَمَةٌ).

أَزَرَمَ الشَّيْءُ: به‌مانا (زَرَمَةٌ) دئ.

زَرَمَ الشَّيْءُ: به‌مانا (زَرَمَةٌ) دئ.

الْأَزْرَمُ: پشيله.

الزَّرِيمُ: بئ ده‌سه‌لاتی ژیر ده‌سته‌و بئ

پشتو په‌نا.

الزَّرْبُ: گیاهه‌کی بۆنخۆشه ه زاه‌هران،

قاجه‌کولله ه له‌حه‌دیشی (أم زرع)‌دا

هاتووو ده‌فهرموئ: (أَلَمَسُ مَسُّ إِرْبٍ

والريح ریح زرنب).

الزَّرْنِیخُ: عون‌صوریکه ده‌شوبه‌یته

فیلزات له‌یواری پزیشکی‌دا

به‌کارده‌یتدرئ هه‌روا بۆ له‌ناو

بردنی جرو جان‌ه‌ومریش.

زَوَى علیه زریاً و زرایه: په‌خنه‌ی لیگرت و

لۆمه‌ی گرد ه کارمه‌کی به‌دن نه‌بوو

ه (أَزَرَى علیه): به‌مانا (زَرَى) دئ ه

(أَزَرَى بالشَّيْءِ): شته‌که‌ی به‌هیج و

پوچ زانی به‌نابوتی له‌قه‌لهم‌دا ه

(أَزَرَى بأخيه): کاره‌کی خسته

سهرشانی براکه‌ی ده‌یه‌وئ به‌سه‌ریا

برپۆیه‌نی.

زَارَاهُ: په‌خنه‌ی لی گرت ه عه‌یبی لی

دۆزییه‌وه.

إِذْرَاهُ: سوکایه‌تی پیکرد عه‌یبی لی

گرت.

اسْتَزَاهُ: به‌مانا (إزدراه) دئ.

الزَّارِيَةُ: (العظمة الزارِيَةُ): پارچه

نِیس‌قانیکه نزیک پاشه‌وه‌ی

لاشه‌ویله‌ی خواری.

المِزْرَاءُ: که‌سیکه گالته به‌خه‌ک ده‌کا.

الزَّرِيَابُ: برپوانه (زَرِب).

زَوَزَكَتِ الْمَرْأَةُ: نافرته‌که له‌رویشتن‌دا

سمتی خۆی هه‌لته‌کاندن.

الزَّوْذُكُ: بیایو کورته‌بالا که له‌رویشتن

دا شان هه‌لته‌کینئ.

زَعَبَ الْغَرَابُ زَعْبًا وَزَعِيًّا: قه‌له‌پشه

قهراندئ.

زَعَبَ الْإِنَاءُ وَغَرَهُ: قاپه‌که یان هه‌رشتیکی

له‌وجۆره‌ پریوو.

زَعَبَ الْوَادِي: شیومه‌که پریوو لافاومه‌کی

هه‌ندیکی پال پیومنا.

زَعَبَتِ الْقَرِيَةُ: کونده‌که ناومه‌کی

ده‌ردایه‌ دهر.

زَعَبَ الشَّيْءُ: شته‌که پاله‌په‌ستۆی کرد،

پال پیومنا، ده‌گوترئ: (جاء سيل

يزعب) ه (زعب بحمله): کۆله‌که‌ی

خۆی پال پیومنا.

وَعَبَ الشَّرَابِ: هه موو شهرا به که ی
خواردموه.

وَعَبَ الشَّيْءِ: شته که ی بر پیه وه، دمگوتری:
(زعب له من ماله زُعْبَة): له ماله که ی
خوی وه جبه به کی دایه.

وَعَبَ الْإِنَاءَ وَغیره: قاپه که ی پر کرد.
وَعَبَ الشَّيْءِ عَنْهُ: شته که ی لـ
دور خسته وه.

تَزَعَبَ: نیشاتی به یداکردو گورج و گول
بوو ه توراو رقی هه لسا.
تَزَعَبَ فِي الْأَكْلِ وَالشَّرَابِ: زوری خواردو
خواردموه.

الزَّاعِبُ: شارمزاو گه پریده به ناو جیهان
دا.

الزَّاعِيَّةُ: شمشیر و پرمب که پال
(زاعب) بلرین جا وشه ی (زاعب)
ناوی ئاده میزاد بی یان ناوی ولاتیك
بی یان شمشیر یکی وه هایه
که پراو مشیندرا ده لئی ده جیتته وه
ناویه که له بهر زور نهرمی.

الزَّعْبُ: پارچه کالابه که.
الزُّعْبَةُ: به مانا (الزَّعْبُ) دی.
الزُّعْبُلُ: مندالیک خواردنی بی
نمکه وئ ورگی زل بی و ملی باریک
ه هه روا ناوه بۆ حه شهره ی حیرباء ه
مار ه روه کی کوله که.

زُعْبَهُ زُعْبًا: توشی دله پراوکی و پراپایی
کرد ه له شوینی خوی هه لی که ند ه
دهری کرد.

أَزْعَجُهُ: به مانا (زُعْجُهُ) دی.

إِنْرَعَجَ: به مانا (زُعْجَ) دی، نار ه حه ت
بوو.

الْمُرْعَاجُ: ناهرم تیک هه دادانی نه بی و
هه ربی و بجی و له شوینیك جیگیر
نه بی.

وَهْوَ الشَّغَرِ وَالرِّيشِ وَالرَّبْرِ: مووم که یان
په رو پۆله که یان کولکه که که م و
په له په له بوو پیسته که ی زهره میان
دیاره، دمگوتری: (زَعَرَ الْمَكَانَ):
شوینه که که م گزوگیا بوو به ته نک و
بچر بچر پومکی لی پوا بوو.

زَعَرَ فَلَانٌ: فلان په وشتی ناشیرین بوو
خیرو بییری که م بوو ه (هو زَعَرَ
وهی زَعْرَةً) ه (هو أَزَعَرَ وهی زَعْرَاءُ).

إِزْعَارٌ: به مانا (زَعَرَ) دی.

إِزْعَرٌ: به مانا (زَعَرَ) دی.

الْأَزْعَرُ: رهوش ناشیرین ه (ك: زُعْرُ).

الزُّعْرُ: ده لال و جه قاومسو.

الزُّعْرُورُ: گویز ه به در په وشت و تور په

تهوسن.

زَعَزَعَهُ بِهِ: به هیزو راهسکاوتن

شته که ی جولاند، دمگوتری:

(زَعَزَعَتِ الرِّيحُ الشَّجَرَةَ وَ زَعَزَعَتْ

بها).

زَعَزَعَ الْإِبِلَ وَغَيْرَهَا: به ته وژم و خیرایی

حوشترمه کی لی خوری.

تَزَعَزَعَ: به هیزو زهخت رای پسکاوت.

الرُّعَايُ: بای بههیز.

راوان.

الرُّعَايُ: بای بههیز.

رَعَقَ الْقِدْرُ: زوری خوی لهمنجهئه

کیشتمکه کرد خواردنهکهی سوپر

کردو که لکی نهما، دهسگوتری:

(رَعَقَ الطَّعَامُ).

رَعَقَتِ الرِّيحُ التُّرَابَ: ږمهباکه گل و

خولهکهی هه لساندو دونیای کرده

تمبو و تۆز.

رَعَقَ رَعَقًا: بهترسهوه جوستو چالاک

بوو، (هو رَعَقَ وهي رَعَقَة).

رَعَقَ الْمَاءُ وَالطَّعَامُ زَغْرَقَةً: ناومکه،

خواردنهکه زور تال بوو ناتواندری

بخوریتهوه یان بخوری.

أَزَعَقَهُ: ترساندی.

أَزَعَقَ الْقِدْرُ وَالطَّعَامُ: خوی زوری کرده

ناو مهنجهئهکوه یان خواردنهکوه.

إِنْرَعَقَ: ترسا ه (الرَّعَقُ الدُّوَابُ):

ولاخهکه ترسا.

الرُّعَايُ: ناوی زورتال که نهتواندری

بخوریتهوه خواردنی زورتال که

نهتواندری بخوری.

الرُّعَقَةُ: دهنک، دهگوتری: (سَمِعْتُ رَعَقَةً

الْمُؤَذِّنَ).

الرُّعَقَةُ: بیری ناوی تال.

الرُّعَقُ: خیراو بهپهله، دهگوتری: (سِر

مِزَعَقَ): واته رویشتنی خیرا.

زَهْلَ زَعْلًا: چوستو چالاک بوو.

الرُّعَايُ: بهمانا (زَعَايُ) دئ.

الرُّعَايَةُ: کومه لیک سهرباز (دهسته،

پهل، لق) که نهسپ سواریان زور بی.

الرُّعَايُ: بهمانا (زَعَايُ) دئ ه (سِر

زَعَرُ): رویشتنی خیرا.

رَعَقَ فُلَانٌ رَعَقًا: خنکاندی.

الرُّعَايُ: (موت زاعط): مردنی کوتو

پر.

الرُّعَايُ: شوینی خهتهرو ههوتینهرو.

الرُّعَايُ: بهمانا (رَعَايُ) دئ ه (سِف

مزعف): شمشیری خیرا بکوژ.

رَعَقَهُ: بهزمعهفران ږهنگی کرد.

تَزَعَفَرُ: بهزمعهفران بوخنخوشی کرد یان

ږهنگی کرد.

الرُّعَايُ: ږهنگیکه شیوه پیوازو

تهمهن درنزه، زور جوړی ههیه،

لهزور بواری ږیشکی دا که لکی لی

بومر دهگیری.

زَعْفَرَانُ الحدید: ژهنگی ناسن.

رَعَقَ رَعَقًا: هاواری کرد، دهگوتری: (رَعَقَ

به).

رَعَقَ فُلَانًا: فلانکهسی ترساند ه بههیز

بهسمریا نهپاندی و ترساندی ه (هو

مزعوق وزعق).

رَعَقَ الدُّوَابَ: بهخیرایی ولاخهکانی

زَعَلَ مِنَ الرِّضِ او الجوع: بههوی

نهخوشییهموه یان برسایهتییهوه
نالاندی و خوی نهمدیو نهودیو کرد.

زَعَلَ مِنَ الشَّيْ: بههوی شتهکهوه ئازاری

پئ گهیی و رقی ههئسا.

أَزَعَلَهُ: گورج و گۆلی کرد.

أَزَعَلَهُ مِنْ مَكَانِهِ: لهشوینی خوی

ئیزعاجی کرد.

تَزَعَلَ: چوست و چالاک بوو.

الزُّعْلَةُ: نوعامه ۵ ناهرمتیک سال نا

سالتیک مندالی بیی.

زَعَمَ زَعْمًا: گومانی بوو، دهمگوتری: (زعمه

صادقاً، زعم أني لا أودُّه وَزَعَمَنِي أَنِي

لا أودُّه): وشه (زعم) بهزوری بو

شتی پوچ و بی بناغه

بهکاردههیندری ۵ همروا بهمانا

(دروی کرد، گومانی برد، بهرعودهی

بوو، فهمرانپهواپی کرد)دی.

زَعِمَ زَعْمًا وَزَعَمًا: تهماعی پهیداکرد،

دهمگوتری: (هو يزعم في غير مزعم)

واته: تهماعی ههیه لهشتیک دا که

تهماعی لی ناکری.

زَعِمَ زَعَامَةً: بوو به لیپرسراوو کار

بهدهست، دهمگوتری: (زعم قومه).

أَزَعَمَ فُلَانٌ: فلانکس فهمرانبهر دار بوو.

أَزَعَمَ الْأَمْرُ: کارکه مومکین بوو.

أَزَعَمَ فُلَانًا: خواردنی دا بهفلان.

أَزَعَمَ فُلَانًا الشَّيْءَ: فلانکسی کرده

بهرعوردهی شتهکه.

تَزَاعَمَ: پیکهوه ناخاوتنیان کردو بو

پهکتر دوان دهمباردی قسهو باسیک

که برهواپان پئ نهبوو.

تَزَاعَا عَلَى كَذَا: ههمناههنگیان کرد

لهسر فلان شت.

تَزَعَمَ: دروی کرد.

تَزَعَمَ الْقَوْمُ: بوو به سهروکی گهلهکه.

الزَّعَامَةُ: سهروکی، فهمرانپهواپی ۵

باشترین مال، زۆرینهی مال

لهمیراث و شتی وا.

الزُّعْمَةُ: قسه.

الزُّعِيمُ: سهروک ۵ بهرعورده، کهفیل.

الزَّعَمُ: کاری بتمانه پئ نهکراو،

دهمگوتری: (أمر فيه مزاعم): کاریکه

خوارو خپچهو پرکیشهیه.

زَعْنَفَتِ الْمَاشِطَةُ الْعُرْسَ: ئافهرته

نارایشکارمهکه بوکهکهی رازاندهومو

جوانی کرد.

الزُّعْنَفَةُ: پوخلاواتی ههموو شتیک و

خرابهکهی ۵ تاقم و پیر

لههرشتیک ۵ نهوشتی لهماسی دا

ههیه ومکوو بائی بالنده ۵ پارچه

قوماش لهکراسیک لای خواروی

کراسی دپاو ۵ تاقم و بنهمالهیهک

لههوزو خیل ۵ ههرتاقم و پیرپیک

پیک هاتین لهچهند بنهچهو

بنهمالهیهک.

الرَّغِيفَةُ: بهمانا (الرَّغِيفَةُ) دئ ۵ (ك):
رَغَائِف).

وَهَبَ رَغَبًا: بهر ودهی بالندمو گهنده
مووی دهمو چاوی ئادهمیزاد
دمرکهوتن ۵ (هو زغب وهي زغبة هو
أزغب وهي زغباء) ۵ (ك: زغب).
زَّغَب: بهمانا (زَّغَب) دئ.

إِزْغَابٌ: بهمانا (إِزْغَاب) دئ.
الْأَزْغَبُ: نهسپی بهلهك.

الرُّغَابَةُ: بهرو پوئی وردهی بال.
الرَّغَبُ: بهرو پوئی وردهی بالنده ۵ نهو
ورده مووانه بهسهری پیاوی بهرموه
دمیننهوه تالتاله وکوو گهنده موو
دهجن.

رَغَبَرُ الشَّرْبِ: قوماشهکه بهرزو پائی
ههلهئا تووکی ههلهئا.

رَغَبَرُ الشَّرْبِ: بهرزو پائی قوماش.
رَغَبَرُ الشَّرْبِ: بهرزو پائی قوماش.

وَهَدَّ البَعِيرُ رَغْدًا: بهخیرایی خوشترمه
داگهراپه خوار.

رَغَدَ النَّهْرُ: روبارمهکه ناوی ههلساو لیوان
لیو بوو.

رَغَدَ الشَّيْءُ: شتهکهی گوشي.

رَغَدَ فُلَانًا: قورتمی فلانکهسی جهراپند.

رَغَدَ السَّقَاءُ: مهشکهکهی گوشي بۆنهوهی
رۆنهکهمرمهکی بیته دمر.

رَغَدَ فُلَانًا بِالْكَلامِ: فلانکهسی جولاند

بۆنهوهی بیخاته قسه ۵ ههلهئا بو
ناخاوتن.

أَزْغَدَتْ وَلَدَهَا: دایکهکه شیري دا
بهمندالهکی.

الرَّغِيدُ: رۆنهکهمره که لهزارکی مهشکه
دیته دمر.

رَغَدَبٌ: توره بوو، پقی ههلسا.

رَغَدَبٌ عَلَى النَّاسِ: زۆری داوا لهخهك
کرد.

الرَّغْدَبُ: هاتنه خوارمهوی بهتهوژم
لیزمه ۵ بارهوه گهراپهوهی دمنگ
لهقورگی خوشتردا.

رَغَرَدَ البَعِيرُ: خوشترمهکه بارهوبارمهکی
خوی لهقورگی دا خواردموه.

رَغَرَدَتِ الْمَرْأَةُ: ئاخرمهتهکه تلیلی لیو
ههلهلهی کیشا لهکاتی خویشیو

فهرههی دا.

رَغَزَغَ الشَّيْءُ: شتهکه سوک بوو (رَغَزَغَ
به): گالتهی بهی کرد.

رَغَزَغَ الشَّيْءُ: شتهکهی حهشارداو
شاردیهوه، دمگوتری: (رَغَزَغَ كَلَامَهُ):

قسهکانی بهسرتوه پرتهکردو
ماناکانی جوان رون نهکردنهوه.

الرَّغَزَغُ: ئادهمیزادی قالد سوکی
چوستو چالاک ۵ ئادهمیزادی

بنهجهو نهزاد نهناسراو.

الرَّغَزَغُ: کورته بالای بهچوک.

زَغَفَتِ الْبَيْتُ زَغْفًا: بیرمهکە ئاوی زۆر بوو

ه (زَغَفَتِ السَّمَاءُ): ئاسمان بارانی

باراند ئاوی خۆی ڕشت.

زَغَفَ فِي حَدِيثِهِ: درۆو دهلهسهی

بهمقهسهگانیهوه نا، دهگوتری: (زَغَفَ

كَلَامَهُ كَثِيرًا): زۆری درۆ

بهمقهسهگانیهوه نان.

زَغَفَ لَنَا مَالًا كَثِيرًا: زۆری لهمال و سامانی

خۆی بۆ دابڕین.

زَغَفَ فَلَانًا: زمیری لهفلان داو برینداری

کرد.

ازدَغَفَ الشَّيْئَ: شتهکهی ههنگرتو

بیچاچهوه.

الزَّغْفُ: ههوڕێک باران ببارین و

ههموو ئاسمانی داگرتی ه زری

پان و دریز

الزَّغْفُ: چیلکهو چهوێل ورده دارو

سهره کوتهره ه پرژوپالی درهختو

گیاوگزی لاواز.

المِزْغَفُ: چلێس و تامهزرۆی بوشت ه

ههنگاو دریز.

وَزَعَلَ الشَّرَابُ زَغْلًا: شهراپهکهی بهیهکجار

کرده بیالهکهوه ه شتهکهی لهناو

دهمی خۆی دا هیناو برد.

وَزَعَلَ يَبُولُهُ: میزهکهی به پچر پچر کرد.

أَزْغَلَتِ الطَّعْنَةُ بِالْدم: برینهکه خوین

لییهوه فیچقهی کرد.

أَزْعَلَ الشَّرَابُ: شهراپهکهی بهیهکجار

کرده پهرداخهکهوهو خواردیهوه.

أَزْعَلَ الطَّائِرُ فَرْعَهُ: بالندهکه بهدهندوک

خواردنی کرده ناو دهندوکی

بیچومهگانیهوه.

الزَّعْلُ: غهش.

الزُّغْلَةُ مِنَ الشَّرَابِ: قومه شهراپ

ئههنازهی ئهوهی دهم پرپکا ه

جۆرێک میز ه دلۆبه میزێک ه (ک:

زُعْل).

الزُّغْلُولُ: رُوح سوك ه منداڵ ه

بیچومهکوتر ه (ک: زغالیل) ه

جۆرێکه لهخورمای سوری دهنگ

گهورهو شیرین (لهمیصر ههیه).

تَزَعَمَ الْجَمْلُ: حوشترهکه بارانیدیو

لهشهوپلهکانی دا بارمبارهکهی

دوباره کردوه.

تَزَعَمَ الْفَصِيلُ: بیچومهکه بههیاوشی

بارانیدی.

تَزَعَمَ فَلَانٌ: فلانکەس بەرق

هههناوپییهوه قسهی کرد.

الزُّغْمُ: زمان پیس.

وَقَّتَ الْإِنَاءَ زَغْنًا: قاپهکهی پرکرد ه (زَغَتْ

فَلَانًا): فلانکەسی مانندو کرد ه رقی

هههساند ه دمری کرد ه پالی پیومنا.

وَقَّتَ الدَّابَّةُ: ولاغهکهی لی خورپی.

وَقَّتَ الْحَدِيثُ فِي أذنه: قسهکانی بهگوئی دادا.

زَفَتَ الشَّيْءُ: به قیرو زفت شته‌ک‌هی سواخ دا.

الزَّفْتُ: قیر ◊ (مادمیه‌کی ره‌شی ر‌مه‌ه به‌ناگرو گهرمی د‌م‌ت‌و‌ی‌ت‌ه‌و‌ه).

وَقَرَّ زَفِيراً وَزَفْراً: هه‌ناسه‌ی قه‌تیس ماوی هه‌ل‌ک‌ی‌شا.

زَفَرَتِ النَّارُ: هه‌ل‌گیرسانی ناگرم‌که بیسترا.

وَقَرَّ الشَّيْءُ زَفْراً: شته‌ک‌هی هه‌ل‌گرت ◊ (زفر الماء): ناوه‌ک‌هی هه‌ل‌ی‌نجاو به‌ز‌م‌ن‌ده‌ی کرد بو خوار‌د‌ن‌ه‌و‌ه.

الزَّفْرَةُ: سوچی خانوو باله‌خانه ◊ شان و ناوشان ◊ کۆمه‌ل و پی‌ر ◊ ده‌سته و تاقم و لق و سوپای شهر ◊ دیر‌گ و کۆله‌ک‌هی که‌پر ده‌میو ◊ پهراسوو، ده‌گوتری: (فرس شدید الزوافر): نه‌سپ‌ی‌کی پهراسو نه‌ستورو پته‌و‌ه ◊ تایه‌فه‌و کۆمه‌ل‌ی یار‌مه‌تید‌مر.

الزَّفْرُ: کۆل و بار ◊ بارو بار‌گه‌نه‌ی ری‌بوار ◊ جه‌ماعه‌ت و تاقم.

الزَّفْرُ: نازاو چاو نه‌ترس ◊ پیاو ماقو‌ل و ریش سپی هۆز ◊ دهریا ◊ روباری گه‌وره‌و زۆر ناو ◊ پیای سه‌خی و ده‌ست و دلفراوان ◊ به‌خششی زۆر ◊ ده‌سته و تاقمی سوپا.

زَفْرَةُ الشَّيْءِ: ناوم‌راستی شت ◊ (زَفْرَةُ الشَّيْءِ): به‌مانا (زَفْرَک‌ه) دئ، ده‌گوتری: (فرس عظیم الزَفْرَةُ): نه‌سپ‌ی‌کی ورگ زلو هراوانه ◊ (ك:

زَفْرَ).

الزَّفِيرُ: هه‌ناسه‌دان‌ی قول، هه‌ناسه‌دان دوا‌ی قه‌تیس مانی ◊ پی‌چه‌وانه‌ی (ش‌ه‌یق) ه که‌به‌مانا هه‌ل‌ک‌ی‌شانی هه‌ناسه‌یه ◊ قورشان ده‌فرم‌وئ: ﴿لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ﴾.

زَفَزَتِ الرِّيحُ: ره‌شه‌بایه‌که هه‌ل‌یکرد و ورم‌و‌ی ل‌د‌ر‌م‌خ‌ت‌ه‌کان هی‌نا.

زَفَزَ المَوْكِبُ: کاروانه‌که خر‌مه‌خر‌م و ته‌قه‌تم‌قی ل‌ح هات.

زَفَزَ فلان: فلان‌که‌س هه‌ل ل‌هر‌زی ◊ به‌شی‌وم‌یه‌کی جوان ر‌و‌یی.

زَفَزَ الطَّائِرُ: بال‌ئ‌د‌م‌که خۆ‌ی هه‌ل‌داو باله‌کانی کرد‌ن‌ه‌و‌ه.

زَفَزَتِ الرِّيحُ الحَشِيشَ وَغَیْرَه: بایه‌که گیاو گزم‌ک‌هی پ‌ر‌زان‌د.

تَزَفَزَفَ: هه‌ل ل‌هر‌زی.

الزَّفَزَافُ: ره‌شه‌بای به‌ه‌یزو به‌رد‌م‌وام.

الزَّفَزَافَةُ: به‌مانا (الزَّفَزَافُ) دئ.

الزَّفَزَفُ: به‌مانا (الزَّفَزَافُ) دئ ◊ شتی سوک و که‌م نه‌مود.

زَفَّ زَفّاً وَزَفْواً وَزَفِيفاً: به‌له‌ی کرد ◊ قورشان ده‌فرم‌وئ: ﴿فَأَقْبِلُوا إِلَيْهِ يَزِفُونَ﴾.

زَفَّتِ الرِّيحُ: بایه‌که هه‌ل بوو ر‌و‌یی.

زَفَّ الطَّائِرُ زَفّاً: بال‌ئ‌د‌م‌که هه‌ل‌فر‌ی و باله‌کانی کرد‌ن‌ه‌و‌ه.

زَفَّ العروسُ زِفافاً وَزَفَّةً: بُوکه‌کهی له‌ماله
باوانه‌وه گواسته‌وه بۆمالی
مێردمکه‌ی.

زَفَّ الطائرُ زَفًّا: بانده‌که به‌موردی زۆرو
په‌په‌یون ه (هو اَزَفَّ وهی زَفَّاء).
اَزَفَّ: به‌مانا (زَفَّ)دئ.

اَزَفَّ الظلیمُ وغیره: بێ‌چوه نو‌عامه‌کهی
تاودا بۆ خیرا رو‌یشتن.
اَزَفَّ العروسُ: به‌مانا (زَفَّها)دئ.
اَسْتَزَفَّه الشَّيْءُ: شته‌که که‌می کرد‌وه،
سوکی کرد.

اَسْتَزَفَّ السَّيْلُ الشَّيْءَ: لافاوکه شته‌کهی
رادا.
الزَّفَافُ: (لیله الزَّفَاف): شه‌وی زاوا
بوکینی.

الزَّفَّ: په‌ر وده‌ی بانده.
الزَّفَّةُ: جارێک، چه‌لێک، ده‌گوترئ:
(جَشَّكَ زَفَّةً أَوْ زَفَّتَيْن): هاتم بۆلات
جارێک یان دوو جار.
الزَّفَّةُ: تاقه‌و په‌ی.
الزَّفُوفُ: نو‌عامه.

الزَّفِيفُ: خیراو تێژرۆ.
الزَّفَّةُ: که‌ژاومه‌کی سه‌ر دانه پۆشراوه
بوکی به‌ ده‌گوتێزێته‌وه.
زَفَّنَ زَفْنًا: سه‌مای کرد.

زَفَّنَ فُلَانًا: پالی به‌فلانکه‌سه‌مونا،
ده‌گوترئ: (هو زافین وزفان وزفون):

همه‌روا ده‌گوترئ: (هم زَفَانَةٌ حَفَانَةٌ):
ئه‌وانه‌ په‌یڕێکن هه‌نده‌په‌رنو
خۆراک لرف دمه‌دن.

الزَّفَنُ: که‌په‌رێکه له‌سه‌ر سه‌هریان
دروست ده‌کری بۆنه‌وه‌ی سه‌قفه‌که
له‌ گه‌رماو سه‌هۆل به‌ندان به‌په‌ریزئ.
زَفَّتِ الرِّيحُ زَفْيًا وَزَفْيَانًا: بایه‌که به‌ته‌وژم
هه‌لبوو.

زَفَّتِ القوسُ: قه‌وسه‌که دمنگی لیوه‌هات.
زَفَّ فُلَانٌ بِنَفْسِهِ: فلانکه‌س خۆی به‌خت
کرد.

زَفَّ الشَّيْءُ: شته‌کهی پال په‌یوه‌ناو
هاویشتی، ده‌گوترئ: (زَفَّتِ الرِّيحُ
السَّحَابَ وَالْغُبَارَ): په‌شه‌بایه‌که
هه‌وره‌کهی رادا تۆزو خۆله‌کهی رادا
ه (زَفَّتِ الْأَمْوَاجُ السَّفِينَةَ):
شه‌پۆله‌کان که‌شه‌تییه‌که‌یان
له‌په‌رپه‌وی خۆی لادا ه

زَفَّى الحادي المطيُّ: حودیه خۆینه‌که
(حوشتره‌وانه گۆرانی بێ‌زه‌که)
حوشتره‌کهی لی خوری.

أزفاه: له‌شوێنیکه‌وه گواستییه‌وه بۆ
جیه‌کی تر، ده‌گوترئ: (أزفی
العروسُ): بُوکه‌کهی له‌ماله‌ باوانیه‌وه
گواسته‌وه بۆ مالی مێردمکه‌ی.

زَفَّبَ الجُرَذُ فِي جُحْرِهِ: جرحه‌که چه‌وه
کونی خۆیه‌وه.

وَقَبَ فُلَانُ الْجُرْدَ فِي حَجَرِهِ: فلانكەس جرجەكەى كرده كونهكەيموه.

حه‌یوانه‌كه بۆئەمۆى پێستەكه بكاته كونده.

زَقَبَ الْمَكَا: هاواركه‌رمكه هاواری كرد.

زَقَقَ فُلَانًا: مۆوى سمرى فلانكەسى

الزَقَبَ الْجُرْدَ: جرجەكه چوو ه ناو كونهكەيموه.

تاشى هيجى پێمونه‌هێشته‌مۆه.

الزَقَبُ: رێگای ته‌نگه‌بەر، دى‌گوترئ:

الزُقَاتُ: رێگەى ته‌نگه‌بەر دى‌مى‌چى پان

(رَمَيْتُهُ مِنْ زَقَبٍ): له‌نزى‌كه‌مۆه پێمه‌وه

داخراو بى ه (ك: اَزَقَّةً).

نا.

الزِقُ: كونده؛ زى‌رفى‌كه له‌پێست مۆم‌كانى

زَقَزَقَ الطَّائِرُ زَقْرَقَةً وَزَقَزَقًا: بالندهكه

دى‌مى‌پێنه‌مۆه له‌بنه‌مۆه هه‌لناكه‌ندى‌پێ

زى‌قه زى‌قو جى‌پوه جى‌پوى كرد.

ئاوى تى‌دى‌م‌كړئ بۆ خوار‌دنه‌مۆه شتى

زَقَزَقَ الطَّائِرُ فَرْخَةً: بالندهكه بى‌چۆم‌كانى

تر ه (ك: زِقَاقٌ وَازِقَاقٌ).

هێنانه زافه زاق.

زَقَمَ الْحَبْرُ وَغَوَّهَ زَقْمًا: نانه‌كهى كرده پاروو

زَقَزَقَ فُلَانٌ: فلانكەس له‌سهره‌ خو

هوتى دا.

پێكه‌نى.

أَزَقَمَهُ الشَّيْءُ: شته‌كهى بى هوت دا.

زَقَزَقَ الصَّبِيُّ: منده‌كهى هه‌لپه‌پاند.

إَزْدَقَمَهُ: هوتى دا.

الزُقَزَقَةُ: ئافه‌رى‌تى‌ك له‌سهره‌ خو بپړا.

تَزَقَمَ فُلَانٌ: فلانكەس زه‌قۆم، تالاوى

زَقَلَهُ زَقْفًا: به‌خى‌راىى هوتى دا.

خوارد.

تَزَقَفَهُ: به‌خى‌راىى هوتى دا، واته به‌مانا

تَزَقَمَ الْحَبْرُ وَغَوَّهَ: نانه‌كهى هوت دا.

(زَقَفَهُ) دئ ه به‌گورجى و له‌ناكاو لى

الزُقُومُ: دره‌ختى‌كى تالى بۆن ناخۆشه،

ه‌پ‌راند، لى ره‌فاند.

خۇراكى دۆزه‌خىانه ه هه‌رخۆراكى‌ك

الزُقْفَةُ: نه‌وشته‌ى هوت دى‌م‌رئ.

كوشنده بى، بخۆره‌كهى بكۆژئ.

زَقَّ الطَّائِرُ فَرْخَةً: بالندهكه بى‌دى‌م‌ندوكى

الزُقَمَةُ: په‌تاو تا‌عون، كۆل‌پ‌را.

خواردنى دا به‌بى‌چۆم‌كانى.

زَقَنَ الْحِمْلُ زَقْنًا: كۆله‌كهى هه‌ل‌گرت.

زَقَّ الذِّبْحَةُ: كوشتى‌په‌كهى له‌لاى سمرى‌مۆه

أَزَقَنَهُ: بارمه‌تى دا بۆ كۆل هه‌ل‌گرتن.

گروو دى‌م‌ئالى بۆلاى پاشوانى.

زَقَا الطَّائِرُ وَالذِّبْكَ زَقْرًا وَزَقَاءً: بالندهكه پا

زَقَقَ الْجِلْدُ: پێستەكهى له‌گرده‌ مله‌مۆه

كه‌له‌شى‌رمكه خو‌پ‌ندى.

گرو تاگه‌پشته‌ هاچى دواوه‌ى

زَقَا الصَّبِيُّ: منده‌كه به‌كۆل گى‌راو

گرى‌انه‌كهى توند كرد.

زَقِيَ زَقِيًا: به مانا (زقا)دى.

أَزَقَاه: وای لى کرد بخوینى، بگرى.

أَزَقَى هَامَةَ فُلَانٍ: فلانكەسى گوشت.

الزَّاقِي: كه نه شیر ه (ك: زواق).

الزُّقِيَّة: كۆمهال و كۆ له مهر شتيك بى.

وَكَا إِلَيْهِ زَكَا: پشتى پيودا و كرديه

پشتيوانى خوى.

زَكَّتِ الْمَرْأَةُ بَوْلَهَا: ئافرمتهكه مندالى

بوو.

زَكَا فُلَانًا كَذَا سَوَطًا: ئه موندنه قه مچييه

له فلانكەسى دا.

زَكَا فُلَانًا دَرَهْمًا: ئه موندنه ديره مه زيو

بو فُلَان زُمَارِد ه يان خيىرا بوى

زُمَارِدو پيى دا.

زَكَا حَقَّة: مافى خوى دايه وه پيى.

أَزَكَا مِنْهُ حَقَّة: مافى خوى لى

ستاندموه.

الزُّكَا: دمگوترى: (هو زُكَاء النقد): ئهو

دموله مهنده و به حازرو به نه قد شت

دمكړئ قهرز ناكا.

الْمَرْكَا: په ناكه.

زَكَبَتِ الْأُمُّ وَلَدَهَا (و بولدها) زَكَبًا:

ئافرمتهكه به بهكه ژان مندالهكهى بوو.

وَكَبَ الْإِنَاءُ: قاپهكهى پر كرد.

الزُّكْبَةُ: نوتفه (دلۆبه مهنى) ه مندال.

وَكَمَرِ الْإِنَاءُ: قاپهكهى پر كرد.

زَكْرُهُ: به مانا (زَكْرُهُ) دى.

تَزَكَّرَ: پر بوو، دمگوترى: (تَزَكَّرَ بطنه):

گه دهى پر بوو وه كوو كونده

هه لاخنرا.

الزُّكْرَةُ: كونده يهكى بچوكه ئاوى

خواردنه وهى تيندمكړى.

زَكْرُك: رويشت له بهر پيرى يا نه خوځشى

هه نكاوى كورتى هه ئينان.

تَزَكَّرَكَ: پيداويستى خوى ئامادمكرد.

وَكَّ الرَّجُلُ وَالْفَرَحُ: پياوكمه يان بيچوكمه

به لۆزه لۆژ هه نكاوى كورتى هه ئينان

له بهر لاوازى و بى هيژى.

زَكَّتِ الدُّرَّاجَةُ: بالنده كوركيبهكه

حه ندلخوو هه ئبهزو دايه زى كرد.

زَكَّ الْإِنَاءُ: قاپهكهى پر كرد.

زَكَّ: لاوازو بى هيژ بوو له بهر نه خوځشى ه

پر بوو.

أَزَلَ عَلَى الشَّيْءِ: به سمر شتهكه دا

بالادست بوو داگيرى كرد.

أَزَلَ عَلَى رَأْيِهِ: سور بوو له سمر

پاوبوچونى خوى.

أَزَلَ بِبَوْلِهِ: ميزى خوى كوكردموهو

به ندى كرد.

تَزَكَّلَ: پيداويستى خوى ئامادمكرد.

الزُّكُّ: كزو لاواز.

الزُّكَّة: خه مو په ژاره.

زَكَمَتْ بِهِ أُمُّهُ زَكَمًا: دايكى به وه له دى

هينا.

وَكَمَ اللَّهُ فُلَانًا: خودا فلانكەسى توشى

نه خوځشى كۆكهو هه لامهت كرد.

زَكَمَ الْقَرْيَةَ: مه‌شكه‌ه‌ی پېر‌كرد.

زَكَمَ: توشی هه‌لامه‌ت بوو.

زَكَمَ عَلَيْهِم: شیاو و گۆږاو نه‌ناسرا.

الزُّكَّام: ئیلتیهاپ‌ی‌کی به‌هیز توشی

په‌رده‌ی لوت دمه‌ی پزمین و

هرمی‌س‌ك و ناو‌ی‌کی زۆرو رون

له‌لوته‌وه‌ دپته‌خوار.

الزُّكْمَةُ: دوا مندالی باوك و دایك.

زَكِنَ إِلَيْهِ زُكُونًا: په‌نای بۆیردو تیكه‌لاوی

بوو، له‌گه‌ئ‌ی دا بوو.

زَكَنَ الْأَمْرَ زَكْنًا: پێی وابوو نه‌وكاره

وهمایه.

زَكِنَ الشَّيْءُ: شته‌كه‌ی زانی ل‌ی حالی

بوو.

أَزَكَّنَ الشَّيْءُ: به‌مانا (زَكْنَةً) د‌ی.

أَزَكَّنَ فَلَانًا الْأَمْرَ: كارمه‌ی هێری فلان

كردو پێی زاناند.

زَاكَنَهُ: په‌كتریان تیكه‌یانده‌ و شتی‌کی

پ‌ی ږاگه‌یانده‌ و م‌كوو لوغزو

چه‌واشه‌كاریی ده‌چوو و ل‌یی نزیک

بووومه‌، ده‌گوت‌ری: (ه‌ذا جیش یَزَاكِنُ

أَلْفًا): نه‌وه سوپا‌یه‌كه‌ نزیکه‌ی هه‌زار

ده‌مین و (بنو فلان یزاکون بنو فلان):

خپ‌لی فلان له‌خپ‌لی فلان نزیک

ده‌بنه‌وه‌و هاموش‌ویان ده‌که‌ن.

زَكَّنَ: چه‌واشه‌ی کردو گۆږاند‌ی.

الزَّكَاةُ: هیراسه‌ت و زیره‌کی، و‌م‌كوو

نه‌وه‌م‌گومان ب‌و شتی‌ك به‌ری و

وادمه‌رج‌ی.

الزُّكْنُ: كه‌س‌ی‌ك ب‌و‌چونه‌كه‌ی راست

دمه‌رج‌ی و هیراسه‌ته‌كه‌ی ب‌یته‌دی.

الزُّكْنُ: پار‌یزم‌رو ضابطو نه‌فسه‌ر.

زَكَا الشَّيْءُ زُكْرًا وَزَكَاةً وَزَكَاءً: شته‌كه‌

گه‌شه‌ی کردو زیاد بوو.

زَكَا فَلَان: صالح بوو و ناز په‌روم‌رده بوو،

كه‌وته‌ خو‌شی و شادی‌یه‌وه‌ و

فلان‌كه‌س شیاوی نه‌وه بوو،

ده‌گوت‌ری: (ه‌ذا الأمر لا یزكو بفلان):

نه‌م كاره‌ شیاوی فلان نه‌بوو.

زَكِيَّ زَكِيٍّ وَزَكَاةً: گه‌شه‌ی کردو زیاد بوو.

أَزَكَّى الشَّيْءُ: شته‌كه‌ گه‌شه‌ی کردو زیاد

بوو.

أَزَكَّى الشَّيْءُ: به‌مانا (أَزَكَاهُ) د‌ی و چاکی

كردمه‌وه‌ پاکی كردمه‌وه‌.

زَكَّى نَفْسَهُ: مه‌د‌حو نه‌نای نه‌فسی خو‌ی

كرد و قور‌شان ده‌فه‌رموئ: ﴿فَلَا

تَزَكَّرُوا أَنْفُسَكُمْ﴾.

زَكَّى الشَّهَادَةَ: شایه‌ته‌كانی به‌عادل و

نه‌هل دانان.

زَكَّى مَالَهُ: زم‌كاتی ماله‌كه‌ی دا.

تَزَكَّى: ب‌و موطاومعه‌ی (زَكِيٍّ) هاتوو.

تَزَكَّى فَلَان: فلان‌كه‌س صالح بوو باش

بوو و خپ‌رو خپ‌راتی كرد.

الزَّكَا: جوت به‌رام‌به‌ر تاك له‌بوا‌ری

ژمارده‌ا، ده‌گوت‌ری: (خَسًا أَوْ زَكَا):

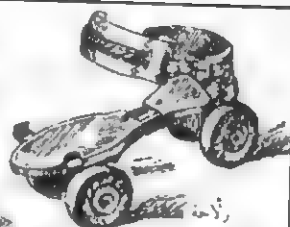
تاك یان جوت.

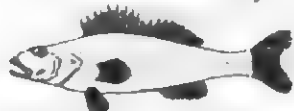
رَاحَة

رَدَد

رَاحَة

رَحَاف السَمَك

رَقَاة أَوْ مِزْمَار

رَحْلُوفَة

أَرْدَار

مِرْلَاح

رَسَد

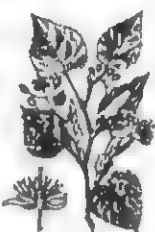
رَهْر أَلِيد

زَنْجَبِيل

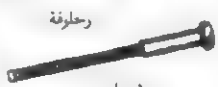
زَنْجَبَر

زَرْفُون

زَيْتُون

إِرْسِيل

رَوَّاق

رَمَصْرَان

رَمْدَان حَرْمَتَانِي

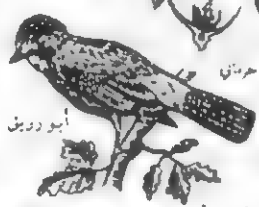
زَمْزُور

حِمَار الزَّرْد

رَاقَة

أَبُو دَوَيْق

زَيْبَاد

رَيْح

رَمِيع المَاء

رَمَانَة

رَسِيد

مَرَسْمَة

رَاة

رَدْرُود

رَبِير

رَسَم

اَزْلَجَ الْبَابَ: دمرگاگهی به کیلون
داخت.

زَلَجَ الْبَابَ: به مانا (اَزْلَجَهُ) دئ.

زَلَجَ كَلَامَهُ: قسمه کی دمر به پړاند، بلاوی
کردموه، دهگوترئ: (زَلَجَ مِنْ فِيهِ
كَلَامًا ثُمَّ نَدِمَ عَلَيْهِ).

زَلَجَ عَيْشَهُ: به بیژوی خوی ژیا نی خوی
بردمه سر.

اِنْزَلَجَ: به مانا (زَلَجَ) دئ.

تَزَلَجَ: به مانا (زَلَجَ) دئ.

تَزَلَجَ الشَّرَابَ: ژوری شهراب خواردموه.
اَلزَّلَجُ: که سیك له بیی هوشی و گیانه لارو
پزگاری بوبی ۵ ژوری شهراب و
شله مهنی خوارد بیتهوه.

اَلْمِزْلَاجُ: کیلون، سورگی، (همرشتیک
دمرگای بی دابخری و بؤ کردنه ومی
کللی نه وی)، دهگوترئ: (امراة
مِزْلَاجٍ): نافرمتیک توی سمی و
پانی گوشتیان کهم بی ۵ (ك:
مِزَالِجٍ).

اَلْمُزْلَجُ: که سیك بیخیر و بی ربی هیچ
پیاومتی تیدانه بی ۵ ژول و ناکس
به چه ۵ خراب و بی که لك له هر
شتیک بی ۵ هرشتیک ریک و پیک
نه نجام نه درایی.

زَلَحَهُ: تامی کرد ۵ (تَزْلَحَهُ): به مانا
(زَلَحَهُ) دئ.

الزكاة: پیت و بهر مکت و گشه پیدان ۵
پاک و خاوی ۵ چاکسازي ۵ پالفته ی
شت ۵ له شهر مریعت دا بریتیه
له به شیک له مالی ساماندار دمرئ
به همزار به چمند مهرجیک.
الزکیة: ارض زکیة: زهوی به کی پاک و
به پیت.

وَلَبَّ الصَّبِيَّ بِأَمِّهِ زَلَبًا: مندا لکه و مگری
دایکی بوو لی دوور نه که و تهوه.
الزلاية: چه لویه که له مهر و دروست
دمکرئ و زمیتی تی دمرئ
دمکولیندئ و پاشان دوشاوی تیکه ل
دمکرئ و رهق دمبی و مکوو باسوق.
الزُّلْبَةُ: پارو.

وَلَجَ زُلْجًا وَزُلْجَانًا وَزُلْجَاءَ: به خیرایی
روشت و پاشان هیواش بووموه.
وَلَجَ مِنْ فِيهِ كَلَامٌ: قسمه کی له دم
دمرجوو.

وَلَجَ السُّهُمُ زُلْجًا: تیر که له عمرز که موت و
مه بهستی نه پیکا.

وَلَجَ مِنْ فِيهِ كَلَامًا: قسمه کی کردو دواپی
ژوان بؤوه ۵ به بی و ردب و ونه وه
قسمه کی دمر به پړاندو لی ژوانه.

وَلَجَ الْبَابَ: دمرگاگهی به کیلون داخت.

زَلَجَ الْمَكَانَ: شوپنه که لوس و خلیسک بوو،
قاجی لی هه لخلیسکا.

اَزْلَجَهُ: وای لی کرد هه ل بخلیسکی.

الرُّلْحُ: شتی پوچ و بهتال.

رُلْحَهُ: دووری خسته‌وه.

تَرْحَلَف: دوور که‌وته‌وه.

إِرْحَفْ عَنْهُ: لای دوور که‌وته‌وه.

وَلَحَّ زَلْخاً وَزَلْخَاناً: روڤشت و په‌له‌ی کرد.

زَلَحَ فُلَاناً: فلانکه‌سی هه‌لپ‌ی‌چاو کردیه

کونه‌وه.

وَلَحَ رَأْسُهُ: سه‌ری شکاند.

وَلَحَ زَلْخاً: قه‌له‌و بوو.

زَلَحَهُ: سفت و لوسی کرد.

زَلَحَهُ اللهُ فُلَاناً: خودا فلانکه‌سی توشی

نه‌خو‌شی لوم‌باجو کرد؛ جو‌ره

رؤ‌م‌تیزمی‌که توشی پ‌مگی ماسول‌که

دم‌بی‌ تازارو شه‌په‌له‌ی به‌رده‌وامی لای

دم‌که‌ویته‌وه.

الرُّلْحَةُ: زوحلو‌قه‌ی من‌دالان حن‌دلقو‌و

هه‌لپ‌ه‌زو دابه‌زی پ‌ی دم‌که‌ن ه‌ هم‌روا

ناوه بو نه‌خو‌شی (لوم‌باجو) که

جو‌ره رؤ‌م‌تیزمی‌که.

وَلَوَّ زَلْراً: نا‌پ‌ه‌ه‌ت و نا‌ئارام بوو.

الرَّزَلُّ: کالای نا‌ومال و پ‌یدا‌ویستی.

الرَّزَلُّ: ئاده‌میزادی نا‌ئارام و قه‌له‌ق ه‌

کالو‌شت و مه‌ک.

الرَّزَلَةُ: میینه‌ی (الرَّزَلَه) ه‌ ئا‌فره‌تی

که‌پ‌ه‌مه‌و زور‌ها‌تو‌چو‌که‌ر بو ماله

ها‌وس‌یکانی به‌بی‌ کاری پ‌ی‌ویست.

الرَّزَاءُ: ده‌گو‌تری: (جعموا زَلْراءَهُمْ):

کاری خو‌یان یه‌ک‌خست و ب‌پ‌یاریان دا.

زَلَزَلَهُ وَزَلَزَلَهُ وَزَلَزَالاً: راپتله‌قاندو

به‌تون‌دی و شه‌قه‌تو‌له‌ی ه‌ینا.

زَلَزَلَ فُلَانُ الْمَاءَ: فلانکه‌س ئاو‌مه‌کی

خوارده‌وه یا‌ن له‌قورگی دا

غمر‌غمر‌ه‌ی پ‌ی کرد.

تَزَلَزَلَ: به‌ راپتله‌قاندنه‌که وه‌له‌مرزه

که‌وت و هه‌زا.

تَزَلَزَلَ نَفْسُهُ: له‌گیانه‌لاو دا هه‌ناسه‌ی

چوو‌ه ناو سنگی.

الرَّزَالُ: ئاوی زوالان و شیرین و صاف و

گوارا.

الرَّزَالُ: بومه‌له‌مرزه، زه‌وی هه‌ژین ه‌

به‌لاو کاره‌سات و چورتم ه‌ (ک:

زلازل).

الرَّزَلُّ: ته‌پل لی‌ده‌ری کاراما ه‌ رُوح

سو‌ک و قسه‌خو‌ش.

الرُّلُطُ: روڤشتنی خیرا.

الرُّلُطُ: به‌رده ورده‌ی لوس و پوس.

زَلَعَتِ النَّارُ زُلُوعاً: نا‌گره‌که به‌رز بووه

ب‌لپ‌سه‌ی سه‌ند.

وَلَعَ لَهُ مِنْ مَالِهِ زُلْعَةً: له‌ماله‌که‌ی خو‌ی

پارچه‌یه‌کی بو داب‌ری.

وَلَعَ الشَّيْءُ زُلْعاً: به‌غافل‌گیری شته‌که‌ی لای

پ‌فاند.

وَلَعَ الْمَاءُ مِنَ الْبُئْرِ: ئاو‌مه‌کی له‌ب‌یر دمه‌ه‌ینا.

وَلَعَ فُلَاناً: به‌گو‌چان و دار عه‌صا

له‌فلانکه‌سی دا.

وَلَعَ رَأْسَهُ: سه‌ری قه‌لاشت.

زَلَعٌ جلدۀ بالنار: پیستی به ناگر سوتاند،

داخی کرد.

زَلَعْتُ الكفَّ أو القدمُ زَلْعاً: له پدهستی

یان قاجی قه لشان.

زَلَعْتُ جراحتهُ: برینه که ی داوه شا، رزی،

دمگوتری: (شَفَّةُ زَلْعَاءُ): لیوی

قه لشاو.

أَزْلَعُ: ته ماعی بهرنا.

تَزَلَعْتُ يده رِجْلُهُ: دمست و قاجی

قه لشتن و سوتان.

تَزَلَعُ رِشُهُ: پهرو بۆلی نه مان.

تَزَلَعُ الشَّيْنُ: شته که شکا.

إِزْدَلَعُهُ: دایپری بۆی، جیای کردموه.

أَزْدَلَعُ الشَّجَرَةَ: درمخته که ی برپیه وه.

أَزْدَلَعُ حَقَّهُ: به غافلگیری مافی خوی لی

ستاندموه.

الزَّلْعَةُ: برینی داوه شاوو داپزاو.

الزَّلْعُ: جوړه میرویه که ناهرمت

دمیکه نه دمسته وانه و ملیوانکه و

شتی تر و مگوو خشل به کاری دینن.

الزَّلْعُ: که سیك پیستی قاجی قه لشاب.

وَلَعٌ اَلیه زَلْعاً و زَلْفاً: نزیك بووو و پیشی

کهوت جووه پیشه وه.

وَلَعُ الشَّيْنُ: شته که ی نزیك کردموه پیشی

خست.

أَوَّلَعُ: به مانا (زَلَعُهُ) دئ و کوی کردموه،

دمگوتری: (أَزْلَعْتُ القومَ):

خه لکه که م گرد کردنه وه.

وَلَعٌ فی حدیثه: له مفسه که ی زیاد کرد و

(وَلَعُ الشَّيْنُ): به مانا (وَلَعُهُ) دئ.

تَوَلَعُ: نزیك بووه، جووه پیشه وه.

إِزْدَلَعُ: به مانا (وَلَعُهُ) دئ، دمگوتری:

(إِزْدَلَعُ السَّهْمُ اِلی کذا): تیرمکه

نزیك بووو لی.

الزَّلْفُ: نزیکی و پله و پایه.

الزَّلْفُ: باخ.

الزَّلْفُ: به مانا (الزَّلْفُ) دئ و هموزی پر

له ناو.

الزَّلْفَةُ: به مانا (الزَّلْفُ) دئ و به شیک

له سمرمتای شه و (ك: زُلْفُ).

الزَّلْفَةُ: هرشتیک پرپی له ناو (بیر،

هموز، کوپه، کونده، ... و) باخ و

نینجانه ی سهوز و ناوینه یان روی

ناوینه و بهردی لوس و زموی رهق و

پته و.

الزَّلْفِي: نزیکی و پله و پایه ی بهرز و

باخ.

المَزْلَفَةُ: شوینیکه له نیوان میناو

عمرهات دایه له کاتی حه ج دا حاجی

شهویك لی دهمیننه وه.

المِزْلَفُ: په یژه و نامیری بهرز بوونه وه.

أَلْمَزْلَفَةُ: هرگونیک له نیوان

و شکانی و لادی دا بی.

مزالف: قوناخ، پوژه ری.

زَلَّيْتُ مِنَ الْأَجْنَةِ: زاروکی له بارچوو ۵
(ك: زَلَّاء).

الزَّلَّيْتُ: دمگوتری: (ریح زَلَّيْتُ):
رهمه بایه که خیرا دهرپوا.

الْمِزْلَاقُ: کیلون، سورگی، ههرشتیک
دەرگا و شتی وای پی دابخریت و بۆ
کردنه وهی کلیل پیویست نه بی ۵
نافرمتیک زو زو سکی هر پیی و زور
مندالی له باربچی ۵ (ك: مزالیق).

الْمَزْلَقُ: شوینی خلیسک ۵ (ك: مَزَالِق).
الْمَزْلَقَةُ: شوینی خلیسک، دمگوتری:
(مكان مَزْلَقَة).

الْمَزْلَقَان: رینگایه که نه مدیوو نه و دیوی
ته لان بن و مگوو خه تی
شه مه نده مهر.

زَلَمَهُ: قوتی دا، هه ئیلووشی.

الزَّلْمُ: دهرپا.

الزَّلْمَةُ: پان و پۆری.

الزَّلْمُ: گهر و، لوتی فیل (خرطوم) ی
فیل ۵ (ك: زَلَام).

زَلْتُ قَدَمَهُ زَلًّا وَزُلُولًا: قاچی هه ئخلیسکا،
دمگوتری: (زَلٌّ في منطقة ورأيه):
هه ئه ی کرد له پرا و بۆچونی دا.

زَلٌّ عَنْ مَكَانِهِ: له شوینه که ی دوور
که و ته وه.

زَلْتُ مِنْهُ إِلَى فُلَانٍ نِعْمَةً: له و وه نازو
نیعمه تی پی گهی.

زَلَّيْتُ الْقَدَمَ زَلًّا: قاچی خلیسکا و

جیگیر نه بوو، دمگوتری: (زَلَّقَ فُلَانٌ

بِمَكَانِهِ): فلانکس له و شوینه جاپز

بوو لی دوور که و ته وه.

وَلَّقَ فُلَانًا بَبَصَرِهِ: به چه سودی و قینه وه

سهیری فلانکسی کرد، دهمه ویست

له شوینی خوی له ناوی به ری.

وَلَّقَ رَأْسَهُ: سهری تاشی و لووس و پووسی
کرد.

وَلَّقْتُ الْقَدَمَ: قاچی هه ئخلیسکا.

أَزَلَّيْتُ الْحَامِلَ: نافرته سه کپر که

منداله که ی له بارچوو ۵ (هي مُزْلَقَة).

أَزَلَّيْتُ فُلَانًا بَبَصَرِهِ: به چاو فلانکسی
هه نکاوت و هه ئخلیسکاند.

زُلِّقَ الْمَكَانَ: شوینه که ی سفت و لووس

کرد، دمگوتری: (زُلِّقَ الْحَبِيدَة):

ناسنه که ی زور تیز کرد تا وای لی هات

لوس بوو.

زَلَّقَ فُلَانًا بَبَصَرِهِ: به مانا (زَلَّقَهُ) دی.

إِنزَلَّقَ: به مانا (زَلَّقَ) دی.

تَزَلَّقَ: خوی نارایش داو خوی جوان

کرد تا پوخساری پهنگی دایه وه و

بریه ی هات ۵ خوی بهر پون چه ور

کرد.

الزَّلَّقُ: شوینی خلیسک، که حاج پی وهی

به ند نه بی له بهر سفت و لووسی.

الزَّلِّيْتُ: هۆخی لوس.

زَلْ عُمْرُهُ: ته مهنی به خیرایی تیپهری.

زَلْ التَّوَدُ: پارمه کیشی کم بوو.

زَلْ زَلَّا (زَلْ يَزِلْ): گوشتی سمت و رانی کم بوو، لاوازو له ربوو (هو ازلْ وهي زَلَاء).

ازَلْ: هه لیخلیسکاند (پیشی خست.

زَلْ اِلَيْهِ نِعْمَةٌ: نازو نیعمه تی پيدا، دمگوتری: (فلان مُزَلْ): فلانکس نانبدمو سهخی سروشته (زور دیاری بۆ خه نك دهنیرئ (بۆ ئافهرت دمگوترئ: (هي مُزَلَّة).

استَزَلْ: به مانا (أَزَلْهُ) دئ (راکیشا بۆ تاوان کردن.

الأَزَلْ: خیارو تیژرؤ (السمع الأَزَلْ): جوره گورگیکه له نیوان که متیارو گورگ دا دپته دی.

الزَّلَالُ: ناوی شیرین و گواراو ساردو صاف (شتی رون و شفاف له ههر شتیک بی (له بواری کیمیدا جوریکه له پورتین له ناودا دهنوتیه وه.

الزَّلالي: دمگوترئ: (بول زلالی): میزنکی پونه.

الزَّلْ: دمگوترئ: (مقام زُلْ): شوپنیکه خلیسکه.

الزَّلَاءُ: بۆ مینهی (الأَزَلْ) به گاردئ، دمگوترئ: (قوس زَلَاء): قهوسیکه رپرهوی تیرمهکی زور لوسه و

به خیرایی تیرمهکی لی دهردهجی.

الزَّلْ: تاوان، هه له (بوك (زیافهت و

داومت (دمست رهنگینی و کاری باش (به خشش.

الزَّلْ: تهنگه نهفه سی.

الزَّلْ: بهردی لوس.

الزَّلْ: جوره پاخهریکه (ك: زَلَالِي).

الزَّلْ: دمگوترئ: (مکان زلزل):

شوینی خلیسک (ماء زَلْ): ناوی زولال.

الزَّلْ: (ماء زلزل): ناوی زولال (مکان

زلزل): شوینی خلیسک.

الزَّلْ: شوینی تاوان و هه لیخلیسکان.

زَلَمَ زَلْمًا: هه لهی کرد.

زَلَمَ أَلْفَهُ: لوتی بری.

زَلَمَ عَطَاءَهُ: به خشه کهی کم کردموه.

زَلَمَ السَّهْمَ: تیرمهکانی راست و ریک و پیک کردن، باشی دروست کردن.

زَلَمَ الإِنَاءَ: قاپه کهی پرکرد.

زَلَمَ زَلْمًا: گوئی بزنه کهی بری و لی نه کردموه، پارچه که پیوهی مایه وه.

زَلَمَهُ: به مانا (زَلَمَ) دئ.

زَلَمَ غِذَاءَهُ: خواردمه مهنی خراپی پيدا لاشه ی پی لاواز بوو.

زَلَمَ الإِبِلَ: گوپچکهی حوشرمهکی بری و

پارچه براومهکی پیوه هیشته وه.

زَلَمَ الرُّحَى: بهر داشه کهی خولاندموه و

له ملو له ولای تاشی.

إِذْ لَمْ رَأْسُهُ: سهرى بېرى.

إِذْ لَمْ أَنْفُهُ: لوتى بېرى.

الْأَزْلَمُ: كه له كيوى، نېرپه قهرى كيوى ۵

روژگارى ناخوش و پركارمساتو

به لآو چورتم.

الزَّمُ: تىرى بى پېر ۵ (ك: أزلام) ۵

له پوژگارى پېش نيسلام دا

عهرمبهكان له پښگى تيرموه شتيان

بمش دمكرد، نه ومبوو دههاتن سهره

تيرمكانيان دهخستنه ناو

تورمكه پوهه تيكه لاويان دمكردن

نهمجار دهشتيان دمېرد تيركيان

دمردپنا نه گهر له سهرى بنوسرايه

يكه نهو نيشهكهى دمكرد، نه زگمر

له سهرى بنووسرايه مېكه نهوه

وازي له نيشهكه دهپنا.

الزُّلْمَاءُ: ميپنهى (الأزلم) بزنه كيوى ۵

بازى مې.

الزُّلْمَةُ: شيومو همدام، دمكوتري: (هر

العبد زُلْمَةً): دق له كويله دهچى،

شيومو كويله يه ۵ پارچه يهك

له گمردنى بزى دا شوپ دمبيتهوه.

الْمَرْكُمُ: كورته بالاى گورج و گول و روج

سوك ۵ كلك كورت.

زَمَّتْهُ زَمْتًا: خنكاندى.

زَمَّتْ زَمَاتًا: عاقل و سەنگين بوو ۵ كه م

قسه بوو.

تَزَمَّتْ: خوى قورس راگرت ۵ توند پمو

بوو له بارهى ناپين و پآو بوچونى

خويهوه.

الزَّمْتُ: قهله رمش؛ بالندميهكى

تيكسمراوو به پېرو پوئى رمش

جهستهى داپوشراوه.

الزَّمِيْتُ: كه سيك زور پابه ندى پآو

بوچونى خوى بى ۵ (هي زميته).

الْمُزَمَّتْ: بهويقارو عاقل ۵ توندپمو

دمبارهى ناپين.

زَمَجَ عَلَيْهِ زَمَجًا: به بى نيزنو پرس كردن

چووو زور، بى نهوى بانگ بكري.

زَمَجَ بَيْنَ النَّاسِ: ناشوبى له نيوان خهك دا

ناپهوه خهلكى ههنا بو يهكتر.

زَمَجَ الْقُرْبَةَ: كوندمكهى پر كرد لهناو.

زَمَجَ زَمَجًا: رقى ههلسا ۵ (هو زَمَجَ وهي

زَمَجَةً).

إِزْمَاجُ: به مانا (زَمَجَ) دئ ۵ شتيكى تهپ

ههلبهاوسى له بېر گهرمى يان شى.

الزَّمَا جُ: كه سيك قاجى بچكولهبن.

الزَّمَا جُ: به مانا (الزَّمَا جُ) دئ ۵

بالندميهكه له پېرى بازو ههلوو

دالاشهكانه، زور پمنگى هه ن به زورى

سووره، بالندميهكى گوشت خوره،

دمندوكى تيزو بههيزى ههيه.

زَمَجُ الْمَاءِ: بالندهى ناوييه له پېرى

بالندهى نهورپسييه دمندوكيى

درپزى كه وانپى ههيه، پمنگى

سهوزى مهيلهو سووره، قاجهكانى

وَمَكُووْ لَه پَه دَه سَت وَهْمَان،
یارمه تیدم رنی بُو مه له کردن.

زَمَجَر: دهنگی خوی لهراندوه له سنگی
دا گم پراندیه وه، گریه کی تیدا بوو.
زَمَخ زَمَخاً وَزُمُوحاً: خوی بهزل زانی و
ته که بیوری نواند، دهگوتری: (زَمَخ
بأنفه): لوتبه رزی نواند (زَمَخ):
ته که بیوری نواند.

الزُمُخ: به رزو بَلَنَدو سهرکه ش،
دهگوتری: (جبل زامخ) (أنف زامخ)
(وکیل زامخ).

الزُمُخ: دهگوتری: (عقبه زَمَخ) و (رحله
زَمَخ): کاری کی نه ستمه،
سهمه ریکی ناخوشه.

الزُمُوح: به مانا (زَمَخ) دئ.
زَمَخَر الصوت: دهنگی به هیز بوو،
دهگوتری: (زَمَخَر الثمر و غیره):
بَلَنَگه که زیراندی له کاتی رق
هه لسانی دا.

زَمَخَر الشجر: دره خته که تیک چرژاو
لقو پوپی لیک هالان.

زَمَخَر العُشْب: گیاه گزمه که له خو
که وتو دریز بوو چروی کرد.
تَزَمَخَر الثمر و غیره: به مانا (زَمَخَر) دئ.
إِزَمَخَر الصوت: دهنکه که به هیز بوو.
الزَمَاخِرُ وَالزَمَاخِرِي: ناوکلور.

الزَمَخَر: کلور ه شتی و مکوو قهقهه ژاژ
نیشقان که موخی نه بی ه قهقهه ژاژی

میزمار بلویر ه تیری دروستکراو
له قهقهه ژاژ ه دره ختی پرلقو پوپی و
تیک چرژاو ه پیاوی شکومهند،
ریژدار.

زَمَر زَمراً وَزَمِراً: به میزمار بلویری لی دا
ه به جوزه له شمشالی لی دا.

زَمَر بالحدیث: هه واله که یلا و کرده وه.
زَمَرَت النعامة زَمَراً: نوعامه که
گارمگاری کرد.

زَمَر الظبي زمراناً: ناسکه که تهره بوو هه ل
سله میه وه.

زَمَر فلاناً بفلان زَمراً: فلانکه سی به فلان
له خشته برد.

زَمَر الوعاء: قاپه که ی پرکرد.
زَمَر الشئ زَمراً: شته که کهم بوو،
دهگوتری: (زَمَر صوفه او شعره او
ریشه).

زمر فلان: فلان پیاومتی کهم بوو
مهردایه تی زعیف بوو ه (عطیه
زَمَرَة): به خششی کهم.

زَمَر بالزمار: فوی به بلویرمکه دا کردو
بلویری لی دا.

زَمَر الوعاء: قاپه که ی پرکرد.
زَمَر الكلب: قلیته ی له ملی سه که که
کرد.

استزمر: ویک هاته موو پوچاپه وه.
الزَمِر: زوپنا ژمن ه بلویر لیدم.
الزمار: گارمگاری نوعامه ه پوانی موو

مزامیر).

لهسەری منداڵی تازه لەدايک بوو.

الزُمَرَةُ: ھەوج و تاقەم و کۆمەڵ ە پێپرو دەستە.

الزَمَار: بەمانا (الزَامِر)دئ.

الزَمَارَةُ: مێینە (الزَمَار) ە ە ئامیری گۆرانی گوتن و بلوێرلێدان ە زنجیر ە قەلێتە ی ملی سەگ.

الزَمِير: جۆرە ماسییەکە مەیلەو درێژە جەستە ی لوسە توێکڵ و شتی پۆلەکە ئاسا دای نەپۆشیوە، لەلاتەنیشتەکانی دا صەفیجە ی نێسقانی ھەن کلکیکی درێژی ھەیە، لەروبارمکانی نەوروپادا دەژی ە ھەروا ناوہ بۆ بانندەبەکی جەستە بچوکی تێکسەرپراو، بەپەرو پۆلی نەرم جەستە ی داپۆشراوہ پەنگی خاکی و پەنگی مەیلەو سورە، ھەزی لەشوینی روتەن و سەرانسەری کیوو کەژە، لەمیسرو ھەندئ ولاتی عەرەبی تر دەژیا.

الزُمَيْر: جۆرە پوھکیکە لەپێپری نەرجیلی.

الزُمُور: کۆرە لاوی جوان ە (ك: زُمُر).

الزَمِير: کورتە بالا ە (ك: زَمَار).

الزَمَار: ئامیرێکە لەدار یان لەمەعدەن بۆھیکی پانی بەلای سەریھوہ ھەیە ە بەگوردی (زوپنا) ە (ك: مَزَامِير).

الزَمُور: بەمانا (الزَمَار)دئ ە (ك:

مزامیر داوہ: ئەو ئامیرانە ی ھەزرەتی داوود سرودە ئایینیەکانی پێ دەخویند ە کتێبیکە دوعاو سرودمکانی ھەزرەتی داوود ھەزرەتی سولەیمان و ئاھەفی بەرخای تێدا کۆکراوئەوہ کەناونراوہ (الزبور).

الزُمَرُ: بەردیکی بەنرخە، پەنگی سەوزە زۆر سەوزو شەفافە ھەتا سەوزتر بنوێنی بەنرخترەو نیشانە ی باشییەتی.

زَمَزَم: لەدووورەو دەنگی ھات دەنگێک کەلێ ی ھالی نەدەبووی ە مۆنەمۆنی کرد، دەگوتری: (زَمَزَم الحَصَان): ئەسپەکە ھیلکە ھیلکی کرد ە (زَمَزَم الغنّ): گۆرانی بێژەکە دۆنە دۆنی بوو ە (زَمَزَم الجوسي عند الأكل والشراب): بابای ئاگر پەرسەت لەکاتی خواردن و خواردنەویدا دۆنەدۆنی کرد دەمی وێکناوو گمەگمی بوو، لەلوتی دا گوتەکانی دەگوتن زمانی و لیوی نەجولاند.

زَمَزَمَتِ النَّارُ: ئاگرەکە لەکاتی ھەلگیرسانی دا لرفەلرفو قەرچە قەرچی ھات.

زَمَزَمَ شَيْئًا: شته‌کە‌ی کۆکردموه ئه‌وه‌ی
لێ‌ی ب‌لا‌و ب‌ویوه‌وه هه‌ڵیدانه‌وه سه‌ر
کۆمه‌ن.

الرُّمَازِمُ مِنَ الْمِيَاهِ: ناوی زۆر.
الرُّمُزَامُ مِنَ الْمِيَاهِ: ناوی‌ک له‌نیوان
شیرین و سوێری دا بێ، ده‌گوتری:
(سحاب زمام): هه‌وێ‌که ده‌نگی
زۆر ناشکرا نییه.

الرُّمَزَمُ مِنَ الْمِيَاهِ: به‌مانا (الرُّمَازِم) و
(الرُّمُزَام) دێ ە بیر‌که له‌مه‌که‌که
له‌په‌نا که‌عبه، ناوه‌که‌ی پ‌رۆ‌ز و
شیقایه، ناوه‌که‌ی به‌شی‌وه‌ی
موتقه‌رک ده‌برێ بۆ هه‌موو جیهانی
نیسلا‌ی.

الرُّمَزَمَةُ: کۆمه‌ن و تاقم.
الرُّمَزَمِيَّة: کونده‌ ناو دێ‌که ناو، مه‌تاره
ناو، ده‌به ناو.

الرُّمُزُومُ مِنَ النَّاسِ: پ‌ا‌ف‌ته‌ی ئ‌ا‌دم‌یز‌ا‌د‌و
پ‌یا‌وه باشه‌کانی، ده‌گوتری: (فلان في
رُمُزُوم قومه): فلان‌که‌س له‌پ‌یا‌وه
باشه‌کانی گه‌له‌که‌یه‌تی ە (ك):
رَمَازِم).

زَمَعَ زَمْعًا و زَمَعًا و زَمَعَانًا: له‌رو‌یشتن دا
په‌له‌ی کرد، ده‌گوتری: (زَمَعَتِ
الْأَرْسَبُ): که‌رو‌یشکه‌که به‌خ‌یرایی
رو‌ی.

زَمِعَ زَمْعًا: تاسا، ترسا ە له‌رز، ده‌گوتری:

(زَمَعَتِ أَصَابِعُهُ): په‌نجه‌کانی
زیاده‌یان ت‌یدا بوو ە (هو أزمع وهي
زَمْعاء).

زَمِعَ فُلَانٌ: فلان‌که‌س چوست و چالاک و ئازا
بوو.

أَزْمَعَ: په‌له‌ی کرد، (أزمعت الأرسب):
که‌رو‌یشکه‌که بازی داو دوایی ه‌ی‌واش
بووه.

أزمعت الكرمة: دار میوه‌که پ‌و‌خی
کردو شو‌ینی توله‌می‌وی تازه‌ی لێ
ده‌رکه‌وت.

أزمع النبات: گ‌زو‌گیا‌که به‌رزو نرم
ده‌رکه‌وت و هه‌ندی‌کی له‌هه‌ندی‌کی
باشتر رسکاوه.

أزمع الأمر وبه وعليه: ب‌ه‌یاری دا
کاره‌که ئه‌نجام ب‌دا وازی لێ
نه‌دی‌ن.

زَمَعَ الزنبور ونحوه: زه‌رده‌وا‌له‌که،
زه‌نگه‌سوره‌که‌و شتی‌وا گ‌یزم‌گ‌یزو
وی‌زه‌وی‌زیان بوو.

الرَّمَاعُ: په‌له‌و خ‌یرا ە سوربو‌ن
له‌سه‌رکارو وره‌به‌رز.

الرَّمْعُ: که‌سێ‌ک که‌ترسا یا‌ن پ‌قی
هه‌لسا می‌ز به‌خ‌و‌دا ب‌کا یا‌ن
فرمی‌سکی ب‌ر‌ی.

الرَّمْعَةُ: پ‌د‌نه‌و کۆپ‌له له‌گ‌زو‌گیا ە (ك):
رَمَعَ، ده‌گوتری: (أرض بها رَمْع من
العشب).

ناویه که وه بهیوستی بهکدی بوون.

زَمَكْ فِلَان: فلانکس رقی هه لسا.

زَمَكْ: بهمانا (زَمَكْ) دئ.

الزَمَكْ: که سیک زوو رقی هه لسن،

دمگوترئ: (فِلَان زَمَكْ): فلانکس

زوو رقی هه لدهستی و هه لده چی ۵

پیای نه حمه ق ۵ کوئه بنه و کورته

بالا، دمگوترئ: (هی زَمَكْ): بو

نافرمت.

الزَمِكْ: بنکی کلکی بالنده ۵ شوینی لی

روانی بهری کلکی.

الزِمِكِي: بهمانا (الزِمِكْ) دئ.

زَمَلْ زَمَلْ وَ زَمَلَانْ: بازی هاویش

لهسهریه ک حاج واته بههنگله شله

بازی دا.

زَمَلَتِ الدَّابَّةُ: ولاحه که بههوی

تهردماخی و نیشاتیه وه وا رۆیش

دمگوت دمه لئ ۵ ناوگیر سهریر

۵ (زَمَلْ القوس): که مهنده که فینگی

لی هات ۵ (زَمَلْ فِلَانْ زَمَلْ): هاوشانی

فلانی کرد ۵ به شوین فلانکس دا

هات ۵ شوینی کهوت ۵ (زَمَلْ الشئ):

شته که ی بهر زکرده وه هه لی گرت ۵

(هو زمول و زمیل).

زَامَلْ: هاوتایی کرد لهسهر بهشتی

حوشترکه یان لهسهر ههرشتیکی

تربن، دمگوترئ: (زَامَلْ في العمل).

الزَمْعَةُ: نهو هینه زیاده ی دمستی و لاخو

ناژمل له پشت سمیه وه یان بلئ

له پشت زنده ییه وه ههروا دمگوترئ:

(فِلَان زَمْعَة): فلانکس شوینکهوته و

لاپه سهنگه و کهس حیسابی بو ناکا

۵ نهو گریبه ی به لاسکی هی شووی

تریومه یان ته رزمو تولی نه ملاو

نهولای میو ۵ شوینی نزمایی زموی

۵ (ك: زَمْع، زِمَاغ، ازماع).

الزَمْعِي: همتیو مچه، ناکس به چه ۵

تهنگه تیزمو خیرا هه لچوو ۵ پیای

نازاو کاراماو لیها توو.

الزَمْع: که سیک زوو پیداو یستی جئ

به جئ نه کا ۵ زمرده و الهیه ک جزوی

نه بی و مندا ل یاری بی دهکن.

الزَمُوع: گورج و گۆل و عه جول ۵

که رویشکی به نیشات.

الزَمِيعُ: خیراو عه جول ۵ پیای نازاو

سور لهسهر هه لو یستی خو ی ۵

کوئه دمه و تیکۆ شهر ۵ راه سه ندو

چاونه ترس، دمگوترئ: (هو زمیع

الرأي) و (فِلَان قلبه زمیع ماض غیر

هیاب).

زَمَكْ زَمَكَا: بهری کرد ۵ (زَمَكْ فِلَان):

فلانکسی جولاندو تیوم زمنی تا

رقی هه لساند.

زَمِكْ زَمَكَا: شته کان تیک گیران و چونه

زَمَلَةُ: شاردیه‌وه، دایپووشی ۵ (زَمَلَةُ بشویه
وفیه): خوی له کراسه که یه‌وه پیچا.
تَزَمَل: خوی پیچاوهو خوی دایپووشی،
دهشگوتری: (إزَمَل) ۵ (هو مَزَمَل) ۵
قورنان دمه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَزْمَلُ﴾.
إزَمَل: به مانا (تَزَمَل) دی ۵ (إزَمَل
شینا): شته‌که‌ی به یه‌که‌جار هه‌لگرت
۵
الزَمَل: همرده‌نگیک تیکه‌ل و پیکه‌ل
بی، دهشگوتری: (سمعت أزمَل
الفرس): گویم له کیفه‌و ویزه‌ی
که‌وانه‌که بوو ۵ (أخذت الشيء بأزمَله):
هه‌موو شته‌که‌ی و مرگرت ۵ (جاء
بأزمَله): به مال و به‌منداله‌وه هات و
که‌سی جی نه‌هیشت بوو ۵ (أترك
أزَمَلًا): مال و خیزانی جی هیشت.
الزَمَلَةُ: زورو زه‌به‌نده، دهگوتری: (له
عیال أزمَلَة) ۵ هه‌روا به‌مانا مال و
خیزان و دهنگی که‌وان و هه‌مووی
دی.
الإزمیل: چه‌قوی کلاش برین، چه‌قوی
پینه‌چی، دهگوتری: (قطعت الجلد
بالإزمیل) ۵ هه‌روا ناوه بو کیردیک
که‌وانه‌بی و هکوو مانگی یه‌ک شه‌وه
به‌سه‌ری رمبه‌وه ده‌کری بو
پاوکردنی که‌له‌گا کیوی ۵ چه‌کوچ ۵
نامیریک‌کی ناسنه لایه‌کی تیزه به‌ردو
داری پی کون ده‌کری یان و هکوو

برمه‌ند زیاده‌و گری و گۆلی داری پی
ده‌تاشری ۵ (ك: أزامیل).
الزَمَل: ولاخی ته‌رده‌ماخ و به‌نیشتات
که‌ده‌روا واده‌زانی ده‌شه‌لی ۵ حوشر.
الزامة: میننه‌ی (الزامل).
الزَمَل: شمل.
الزَمَلَةُ: پله‌یه‌کی زانستییه.
الزَمَل: بار، کۆل ۵ ترسنۆکی هیچ و پوج
۵ ته‌مه‌بل.
الزَمَل: لاوازو ترسنۆک و به‌ستو
پایین.
الزَمَلَةُ: نه‌وه‌ی تیک هالاوه له
دارخورمای به‌رز.
الزَمَلَةُ: هاورئ و تاقه‌و کۆمه‌ل.
الزَمَلَةُ: خیزان و عه‌پال، ده‌گوتری:
(ترك زَمَلَة).
الزَمِيل: به‌مانا (الزَمَل) دی.
الزَمِيل: هاورپی سه‌فه‌ری یان خویندن
یان نیش ۵ هاوشان ۵ نه‌وکه‌سه‌ی
پله‌ی زه‌ماله‌ی و مرگرتووه.
الزَمِيل: به‌مانا (الزَمَل) دی.
الزَمَلَةُ: جه‌ره‌یه‌کی گه‌وره‌ی سه‌وزه
هاوینان ناوی تیدم‌کری بۆنه‌وه‌ی
ساردیبه‌ی.
زَمَّ زَمًا: له‌پوشتن دا پيش که‌وت ۵ قسه‌ی
کرد.
زَمَّ بانه: لوتبه‌رزی نواند ته‌که‌ببوری کرد.

زَمَّ البعيرُ بأنفه أو برأسه: حوشرمه سهری
 هه لپری یان لوتی هه لپری چونکه
 نازاری هه بوو.
 زَمَّ القِرْبَةُ زُمُومًا: کونده که پر بوو.
 زَمَّ الزنبورُ أو العصفورُ زَمِيمًا: زمردمواله که
 یان چوله که که دهنکی لی هات.
 زَمَّ الشَّيْءُ زَمًا: شته که ی شته که دا.
 زَمَّ البعيرُ: هه وسارو لغاوی بو حوشرمه که
 کرد.
 زَمَّ القومُ: پيش خه لکه که کهوت و مگوو
 نه وه رابه ریان بی.
 زَمَّ الشَّيْءُ: شته که ی پر کرد تا له سه ری هه
 ریزه ی کرد.
 زَامٌ فُلَانًا: دزایه تی فلانکه سی کرد.
 زَمَمَهُ: به مانا (زَمَهُ) دی.
 زَمَمَ الجملُ: هه وساری حوشرمه که توند
 کرد.
 الإِزْمِيمُ: مانگی یه که شه وه که که وانه
 دمبیت هه و مگوو داسی لی دی.
 الزِّمَامُ: ریشمه و هه وسار (هو زِمَامٌ
 قومه): نهو سه روک و رابه ری
 که له که یه تی (القى في يده زِمَامٌ
 امره): نیش و کارمکانی به نهو سپارد.
 الزِّمَمُ: دمگوتری: (أمرهم زَمَمٌ):
 مه به ستیک بوو له نه ندازه ی خو ی
 تینه به ری (داري من دراه زَمَمٌ):
 خانوم که نزیکی خانوم که یه تی

(داري زَمَمٌ داره): خانوم که م
 به رام بهر خانوم که یه تی.
 زَمِنَ زَمَانًا وَزَمْنَةً: نه خوشی به کی
 دریژ خایه نی گرت (یان به هو ی
 به ری به وه لاواز بوو.
 أَزْمَنَ بِالْمَكَانِ: له وشوینه چه ند
 زه مانیک مایه وه.
 أَزْمَنَ الشَّيْءُ: روژگاری دریژ به سه ر
 شته که دا رویش ت، دمگوتری: (مرضُ
 مُزْمِنٌ وَعِلَّةٌ مُزْمِنَةٌ).
 أَزْمَنَ عَنْهُ عَطَاؤُهُ: به خششی درمنگ
 پيدا و غران دی.
 أَزْمَنَ الله فُلَانًا وَغَيْرَهُ: خودا فلانکه سی
 توشی نه خوشی گوچی و نیفلیجی
 کرده.
 زَامَنَهُ مَزَامَنَةً وَزِمَانًا: مامه لای به کات
 له گه ل دا کرد.
 الزَّمَانُ: کات که م بی یا زور (ته مه نی
 دونیا هه مووی (و مرز (دمگوتری:
 (السنة أربعة أزمان): سال جوار و مرزه
 (ك: أَزْمَنَةً وَأَزْمَنٌ).
 الزَّمَانَةُ: نه خوشی به کی دریژ خایه ن.
 الزَّمْنُ: به مانا (الزَّمَان) دی، دمگوتری:
 (زَمَنَ زَمِينٌ): روژگاری کی زور
 نه سته م و ناخو شه.
 الزَّمْنُ: دمگوتری: (زَمِنَ الرُّغْبَةُ): که م
 نارمه زو و حمز لاوازه (ك: زَمْنِي).

الرَّزْمِيْنُ: بهمانا (الرَّزْمِيْنُ) دئ.

الرَّزْمِيْنُ: دواى ماوهى زوَر، دموگوترئ:
(لَقِيْنَهُ ذَاتَ الرَّزْمِيْنِ).

الرَّمْزَامِيْنُ: هاوکاتو هاوزمان.

رَمِهَ الْحَرْزُ رَمَهَا: گهرما تاوى ستاند.

رَمِهَ الرَّجُلُ بِالْحَرْ: پياومکه گهرماى لئ
بههيز بوو.

رَمِهَتِ الشَّمْسُ: خوَر تينو گهرمى
بههيز بوو.

رَمَهْرَتَ عَيْنَاهُ: دووچاوى لئ سور
هه لگه پان بههوى رق هه لسان.

اَزْمَهْرُ الْيَوْمِ: روژمکه سهرماکهى توند
بوو.

اَزْمَهْرُ الرَّجُلِ: دهمو چاومکه گرزو ته لڅ
بوون.

اَزْمَهْرُ فُلَانٍ: فلانکهس زوَر رقى هه لسا،
دموگوترئ: (اَزْمَهْرُ عَلَيْهِ): رقى لئ
هه لسا.

اَزْمَهْرَتَ عَيْنَاهُ: چاوى لئ سور
هه لگه پان.

اَزْمَهْرُ الْكِرَاكِبِ: نه ستيرمکان
درموشانه وه پان روناکيبان زياد بوو.

اَزْمَهْرَتَ اَسْنَانُهُ عِنْدَ الصَّحْحِ: لمکاتى
پيکه نين دا ددانى بريقه پان هات.

الرَّمْزِيرُ: سهرماى بهشيدمت، جهنگه
سهرما.

الرَّمَاوَرْدُ: خواردمه مينيکه له هيلکه وه

گوشت دروست دمکرى، لوقمه هازى
ه لوقمهى خهليفه.

رَقَا زُرْعًا: تهنگه بهريوو ه (رَقَا بَرْقًا):
ميزى گيرا.

رَقَا الشَّيْءُ: شتهکه بهزموييه وه نووسا.

رَقَا الظِّلُّ: سيپهرمکه هه لکشايه وه،
هه نديکى له هه نديکى نزىک
بوونوه وه.

رَقَا فِيهِ: پييدا سهرکه وت.

رَقَا بَرْقًا: بؤ ميز گيرانه کهى حوقنه
بوکرد.

اَرَقَا: بهمانا (رَقَا) دئ.

رَقَا عَلَيْهِ: تهنگى پي هه لچنى.

الرَّقَا: تهنگى، تهنگه بهر ه خپرو
خه پان و کوله بنه ه نهوکه سهى

حوقنه بؤ ميزى خوَى دمکا.

الرَّقِيَاءُ: تهنگ ه کوندهى بچکوله،
جامى بچوکى ناو خواردنه وه.

رَقَبَ رَقَبًا: بهگورته بالاى قه لئو بوو، بوو
به خه به توله ه (هو اَرَبَ وهى

زبانه) ه (ك: رَقَب).

الرَّقَابِي: بهمانا (الرَّقَابِي) دئ واته:
دوشاخى دوپشک.

الرَّقَابَةُ: بهمانا (الرَّقَابِي) دئ.

الرَّقَبَار: حه شهرميکه پيئو مدانى
بهنازاره له پيپرى (الرَّقَبَار) وه واته:

رَمَنگه سووره ه (ك: زَنَابِي).

الزُّبُرُ: لاوی تازه رسکاوی قالب سوک ۵
(ك: زناير).

الزُّبُرِيُّ مِنَ الرِّجَالِ: پياوی قورسو
قونگ گران ۵ كهشتی گهورمو
ز مبه للاح.

الزُّبُرِيَّةُ: جوړه كهشتیه کی گهورمو
ز مبه للاح.
الزُّبُور: به مانا (الزُّبَار) دئ ۵ (ك:
زناير).

الزُّبُورِيَّةُ: مهسه له یه کی قه و ا عیدی
نه حوییه کی سائی و سیبویه تییدا
كهوتنه کی شه وه، ناکامه کی به سهر
سیبومیی دا شکایه وه.

الْمُزِيرَةُ: زموییه ک ژمنگه سورهی زوړین
۵ (ك: مَزَاير).

الزُّبُرُكُ: زمبه له کی سه عات.
الزُّبُرُكُ: رومکیکه له پیری زمبه قیه
گوئی کی بونخووشی هیه ۵ روئی
پاسه مین.

الزُّبُرُكُ: لوعمتیکه له (الزُّبُرُكُ).

تَزُنَّرُ: لارو له نجهی گرد.

الزُّنَّارَةُ: تهنگانه و ناخووشی.

زَجَبَتِ الْإِبِلُ زَجْأً: حوشرمه زوری
تینوو بوو.

وَفَجَّ الرَّجُلُ: پیاوکه له تینوانا ریخو لهی ویک
هاتنه و مو وشک بوونه وه ۵ ناتوانی زوړ
بخاو بخواته وه ۵ (هو زنج).

زَانَجَةٌ مَزَانَجَةٌ وَزَنَاجًا: به چاکه یان
به خراپه پاساوی دایه وه.

تَزَنَجَ عَلَيْهِ: دستدریزی کرده سمر لی
دا لی تورپه بوو.

الزُّنْجُ: چینیک نادمیزادن له ولاتی

سودان پیستیان پشه، قزبان تیک
باهه لدر اوو گشته لیو نه ستورو
که پویان مه یله و پانه، له مدیو نه و
دیوی هیلی استواء نیشته جین
هریمه که یان له ولاتی مه غریبه وه
دست پیدمکات تادمگاته ولاتی
حه به شه، هندیکیشیان له سهر
روباری نیل نیشته جی بوون، نیستا
وشه ی (الزنج) به هیندی هوزو
بنه ماله ی نه فریقیش دهگوتری جا
له هر جیگایه که نیشته جی بووبن.

الزُّنْجِيْلُ: رومکیکه له پیری
(الزنجاریه) په رمگی نه ستوری هه و
به زموی دا دمرواته خوار، تامی تیژه
۵ هه روا ناوه بو شهراب.

زَجْبِيلُ الشَّامِ: رومکیکه له پیری
(الركبة) په رمگه کانی نه ستورن
له بهواری دمرمان سازی دا
به کار دهیندریت.

زَجْبِيلُ الْكَلَابِ: گیایه که سهگ کوژه
(سهگ بیخو و پیی دتوپه)،
لاسه که کی سوره.

زَنْجَرٌ: نینۆکی قامکه گه وره ی

به نینۆکی قامکی شاهه دومان کیشا
ه چه هه نه ی لای دا.

الزنجار: ژمنگی مس.

الزنجار: نهو سپیاتییه ی به سهر نینۆکی
مندالی ساواوه هه یه.

الزنجار: به مانا (الزنجار) دئ ه نینۆک که ر
ه چه هه نه لیدان ه زنجیر.

الزنجار: مه عدمنی که پی که اتوو ه
له تی که لاویوونی جیوه به
گوگردموه، وردکراومکه ی زور سوره،
نووسه رو وینه گر به کاری دهینن.

زَنْجَ الدُّهْنُ زَنْجًا: رونه که بوئی گوړا ه (هر
زنج).

زَنْج: به مانا (زنج) دئ.

زَنْجَ النارَ زَنْجًا: ناگره که ی هه لگیرساند،
دمگوترئ: (زَنْجَ نار الحرب): شه ری
هه لگیرساند، به ریای کرد.

زَنْجَ الإِنَاءِ: قاپه که ی پرکرد.

زَنْجَ زَنْجًا: تینوی بوو ه (هر زَنْج).

ازَنْج: زیاد ی کرد.

زَنْجًا: ناگره که بلیسه ی سه ند ه دروی

کرد ه ته نگ بوو، ته نگ ی
هه لچنی، دمگوترئ: (زَنْجَ علی أهله):

ته نگ ی به مان و منداله که ی هه لچنی و
له هاقوزه ی پیچاون.

زَنْجَ فُلَانًا: زیاد له پیویست سزای
فلانکه سی دا.

تَزَنْجًا: ته نگه بهر بوو.

تَزَنْجًا فِي الْأَمْرِ: له کارمه که ته نگ ی ی
هه لچنراو نارحه ته بوو، دمگوترئ:
(سأله مَسْأَلَةً تَزَنْجًا).

الزناد: نامیرنه که چه رچه که دمگوترئ و
ناگره که هه لدهبی و باروته که
دمته هینیه وه.

الزناد: نهو پارچه یه ی لای سه رو که

دمگوترئ به پارچه ی ژیره وه
ناگره که هه لدهبی هی سه روه پیی

دمگوترئ: (الزناد) هی ژیره وه
(الزناد) واته: به ردو نه ستئ،

به رده که پیی دمگوترئ: (الزناد)
نه ستی که ش پیی دمگوترئ: (الزناد)

ه (ك: زناد وازناد) ه سه روا ناوه بو
کتیبی که ئایینی مه جوسی ه ددانی

مشارو شتی وا له به ردو له دار.

الزندان: باسک و قوئل.

الزناد: به رده نه ستئ ه قوتولکه یه که

ماده ی ناگراوی و باروتی تیدایه لای
قونداخی تۆبه که وه یه گر دمدری و

پال به گولله که وه دمنئ.

الزنادية: بازنه یه که له ده ستو قوئل
دمگری پیی دمگوترئ: بازی به ند.

الْمُزَنْد: دمگوترئ: (لُوب مُزَنْد): کراسی
ته سک ه (رجل مُزَنْد): پیاوکی رۆدو

چروک، هه تیومچه و باوک نادیار ه
پیای توپه وه هه لچوو.

الزُّنَّارُ: زونار، پشتینیکه مهسیحیه‌کان

له‌پشتی دمه‌ستن ه (ك: زنانیر).

الزُّنَّانَةُ: ژورنکی بچوکه له‌بندیخانه‌دا

هه‌ندی به‌ندکراوی به‌ته‌نها تیدا

به‌ند دمکری.

وَنَفَّ زَنْفًا: رهی هه‌لسا.

تَزَنَّفَ: به‌مانا (زَنَفَ) دی.

الزُّنُوفُ: نیره‌موک.

زَنْفَلٌ: سه‌مای نه‌به‌صلی کرد ه واپوشت

ومکوو نه‌وه گۆلیکی گرانی بی بی ه

په‌له‌ی کرد.

وَنَقَّ عَلَى عِيَالِهِ زَنْقًا: چروکی له‌گه‌ل مال و

مندالی خو‌ی کرد باش و تیر و

ته‌سه‌ل به‌خیوی نه‌کردن جاپان

له‌بهر رژدی پان له‌بهر هه‌زاری.

وَنَقَّ الدَّابَّةَ: ولاخه‌که‌ی هه‌وسار کرد.

وَنَقَّ الشَّيْئَ: شته‌که‌ی خرپه‌لداو ته‌نگی بی

هه‌لچنی.

وَنَقَّ الرَّأْيَ: راو بۆ‌چونه‌که‌ی پته‌وو

به‌لگه‌دار کرد ه (هو زنیق).

أَزَنَّقَ عَلَى عِيَالِهِ: باش مال و خیزانی

به‌خیو نه‌کرد.

زَنَّقَ: به‌مانا (أَزَنَّقَهُ) دی.

الزُّنَّاقُ: همر حه‌بلیک له‌پشت

دروستکرای بی‌ده‌وری لب‌و‌زی

ولاخه‌که‌دا هات‌بی‌ته‌موو نه‌مجار

به‌رداری‌بی‌ته‌موو بۆ‌سه‌ری ه واته

هه‌وسار، ریشمه ه جو‌ره خشلیکه

تَزَنَّقَ: بوو به‌زندیق.

الزُّنَّقُ: ژور رژدو چروک.

الزُّنْدَقَةُ: بیرو باومرپکه پی وایه که

بوونه‌ومر کۆن و نه‌زه‌لییه و سه‌رم‌تای

نییه، کاتیک نییه نه‌بووی ه وشه‌ی

(الزُّنْدَقَةُ): بۆ زه‌رده‌شتیه‌کان و

مانه‌وه‌میه‌کان و هه‌موو نه‌وانه‌ی

پروایان به‌هه‌بوونی دوو خودا هه‌یه

به‌کار هاتوو، دواپی مانای گشتی

تریان بۆ‌داناو هه‌رکه‌سیک گومانی

له‌تاک و ته‌نهاپی خودا هه‌بی پان

گومرای پان هیج ئاپینیکی نه‌بی

پی گوتراوه زندیق.

الزُّنْدِيقُ: که‌سیک بیرو باومری

زنده‌قه‌ی هه‌بی ه (ك: زنادیق،

زنادقه).

زَنْزَرُهُ زَنْزَرًا: زوناری له‌پشتی نه‌و به‌ست.

زَنْزَرُ الْإِنَاءِ: قاپه‌که‌ی پرکرد.

زَنْزَرَتُ عَيْنَهُ: چاوی ته‌سک بوونه‌وه

له‌کاتی ژور سه‌پرکردن و چاو تی‌پرین

دا، دمگوتری: (عين مُزَكَّرَةٌ).

زَنْزَرَ إِلَيْهِ عَيْنَهُ: چاوی تی‌بری و ژوری

سه‌پرکرد.

وَنَزَّ الْقَسُّ: قه‌شه‌که زوناری له‌پشت کابرا

به‌ست.

تَزَنَّرَ الْقَسُّ: قه‌شه‌که زوناری له‌پشتین

به‌ست.

تَزَنَّرَ الشَّيْئُ: شته‌که وردو باریک بوو.

ومكوو ميخه كبهند ه (ك: زُنُقُ اَزْنَقَة).

اَلزَّنَقُ: شوینی هموسار ه لایه کی تیر،
سهر مباریکه کی.

اَلزَّنَقَةُ: ریگای تهنه بهری ناوگونند.

اَلزَّنَكُ: زهنگ، عونصوریکی فلزییه
سپییه گهر دیله ژماره کی (۳۰)یه،
کیشی گهر دیله کی (۶۵،۲۸) له پله ی
(۴۱۹م) دمتوپیتهوه.

وَنِمَ زَمًا: گوئی بر او بر او ده کی شو پووه
لی نه بوموه ه (هو زَمَ وَاَزَمَ).

زَمَمَهُ: به مانا (زَمَمَهُ) دئی، دمگوتری: (بعیر
مزَمَمَ): خوشتری گوئی بر او ودها
که بر او ده کی لی نه بویتهوه.

اَلزَّيْمُ: زول، باوک نادیار خو حسابکر
له گهل و نه توده که و له وان نه بی ه
پیای خو پری و شهرانی و جه قاهه
سوو، بی وه فاو ناکهس به جه ه
قورئان دمفرموی: ﴿عُتِلَ بَعْدَ ذَلِكَ
زَيْمٌ﴾.

فَنُ غَصْبُهُ زَأًا: رمه که ی وشک بوو،
جومزگه کانی شل بوونهوه.

فَنُ فَلَائًا بَخِرَ أَوْ شَرَّ: فلانکه سی پال دا بو
چاکه یان به خراپکاری له قه له م دا.
فَنُ بَوْلُهُ: میزه که ی حوقنه کردو بهندی
کرد.

اَزَّئُهُ: به مانا (زَّئُهُ).

اَلزَّنُّ: که مو تهنه بهر، دمگوتری: (ماء

زَنَنْ): ناویکی که م ه (بَرَّ زَنْ):
بیری که نازاندی نایا ناوی تیدایه
یان نا.

اَلزَّنَةُ: تومت ه (أَبَرَّ زَّنَةً): نازناوو
گونیه ی مهمونه.

اَلزَّنِيُّ: نهو که سه ی میزی خو ی حوق
بکا.

زَنْهَرَ اِلَيْهِ بَعِيْنَهُ: چاوی دهر بهراندو
بهوردی سهیری کرد.

زَنَى زَنِيًّا: زینای کرد، به بی مار بهرین و
عهقدی شهرعی چووه لای نافرمت ه
(هو زَانٍ و هي زَانِيَةٌ).

اَزْنَاهُ: هه لی نا بو زینا کردن ه
زینا کردنی پال دا.

زَّنَاهُ: به مانا (اَزْنَاهُ) دئی.

اَلزَّنَاءُ: که سیك زور زینا بکا.

اَلزَّنِيَّةُ: دمگوتری: (هو ابن زَنِيَّةٍ): واته:
له زیناوه پهیدا بووه.

زَهْدٌ: وشه یه کی فارسییه کاتیک دمگوتری
شتیکی جوانی به لاهو بکری.

زَهْدًا فِيْهِ وَعَنهُ زُهْدًا وَزَهَادَةً: روی لی
ومرگیا له بهر به که م زانین یان
له بهر ناخوشه ویستی یان له بهر
که می و که م بایه خی، دمگوتری: (زَهْدًا
فِي الدُّنْيَا): وازی له شته حه لاله کانی
هینا له ترسی لی پرسینهوه، وازی
له شته حه رانه کانیشی هینا له ترسی
سزادان.

أَزْهَدَ الرَّجُلُ: بیاومکه مال و سامانی کهم
بوو.

زَهْدُهُ: به که می زانی، که می کرد ه
(زَهْدُهُ فِيهِ وَعَنهُ): وای لی کرد
زاهیدو نه ویست بی ه وای لی کرد
رژدو چروک بی.

تَزَاهَدُوا: به هیچو پوچیان له قه لهم داو
به که میان زانی، له حه دپشدا هاتوو ه:
(کتاب الی عمر: ان الناس قد اندفعوا
فی الخمر، وتزاهدوا الحد).

تَزَهَّدَ: بوو به دونیا نه ویست، خودا
پهرستی کرد.

إِزْهَدَ: به که می زانی، به که می ژمارد.
الزَّاهِدُ: خودا پهرست ه (ك: زَهْدٌ
وزهاذ).

الزَّهَادَةُ فِي الشَّيْءِ: پیچه وانه ی حمز لی
بون و داخوازی شته ه و مرگرتنی
که مترین پیداو یستی، رازی بون
به که م له شتی حه لال و پمواو
وازهینان له شتی زیده له بهر خاتری
پرمزاهندی خودا.

الزُّهْدُ: به مانا (الزَّهَادَةُ) دئ.
الزُّهْدُ: نه ندازه ی کهم، دمگوترئ: (خُذْ
زَهْدًا مَا يَكْفِيكَ): که مترین
پیداو یستی خوت و هر بگره.

الزُّهْدُ: زمکات ه له م پوموه که مترینی
نهو ماله یه زمکاتی لی دمردمکری.
الزُّهَادُ: که سیك زور زوهدی هه بی.

الزُّهَيْدُ: کهم، دمگوترئ: (عَن زُهَيْدٍ):
به های کهم ه (زُهَيْدُ الْأَكْلِ):
خواردنی کهم.

زَهَرُ الْوَجْهِ وَالسَّرَاجِ وَالْقَمَرِ: دهم و چاو،
چرا، مانگ، پوناکی داو درموشایه وه.
زَهَرُ الشَّيْءِ: شته که پرنکی صاف و رون
بوو.

زَهَرُ الزُّنْدِ: ناگری چه رخه که روناکی داو
بلیسه ی سهند، دمگوترئ: (زهرت
بك ناري): به هو ی تووه به هیز
بووم، (زهرت بك زنادي): به هو ی
تووه کارمکه م نه نجام درا.

زَهَرُ النَّبَاتِ أَوِ الشَّجَرِ: رومکه که یان
درمخته که گوئی کرد.

زَهَرَتِ الشَّمْسُ اللَّوْنُ: خور پرنکی
گوژی.

زَهَرُ زَهْرًا وَزَهْرَةً وَزَهْرَةً: جوان بوو، سپی
بوو، پرنکی صاف بوو ه (هو ازهر
وهی زهراء).

أَزْهَرَ النَّبَاتِ أَوِ الشَّجَرِ: رومکه که یان
درمخته که گوئی دمردمکوت.

أَزْهَرَ النَّارَ وَغَيْرَهَا: ناگره که ی
هه لگیرساند، دمگوترئ: (أَزْهَرَتْ
زندئ): پله و پایمت بهر زکردم وه،
نیشه که مت جی به جی کرد.

أَزْهَرَ: به مانا (زَهَرٌ) دئ ه که یفخوش
بوو، روخساری گه شایه وه ه شته که ی

کچی پیغمبره.

الزهران: سورمتی (البقرة وآل

عمران) نه لمقورنانی پیرۆز.

الزهرة: تاکی (الزهر) ه (زهرة الدنيا):

جوانی و خوشی ژبانی جیهان.

الزهرة: سپی پرشنگذار ه پمگی پونو

جوان.

الزهرة: پهکی که لههستیره

گه پمگی که کومه لهی خوری، که نو

نهستیره ی گه پمگی و دووهم

نهستیره به له پوی دوری له

خورموه، دمکویته نیوان نهستیره ی

عوطاریدو زموپیه وه، له دای خورو

مانگ لههه مووه بارمکانی ناسمان

پرشنگذارتره ه ههروا وشه ی

(الزهرة): ناوی خودای جوانی

نیغریقیه کانه که پیی دهلین

(أفروديت)، لای رومانه کانیس

(هینوس) ه.

الزهرة: جی به جیکردنی حمزو نارمزو،

دمگوتری: (قضیت منه زهرتی): کاری

خوم لی نه نجام دا.

الزهری: نه خوشییه کی کوشنده و

چارنه کراو و گوازاو به توشی

کونه ندای زاو و زئ دمی.

الزهرة: گوزو سوراحی له سوا لهت

دروستکراو، بؤ جوانی گوئیان تی

دمکری (گوئدان).

همزم کردو لی حالی بوو، به نیشه که

پازی نه بوو په خنه ی گرت ه شته که ی

خسته دلیه وه.

إزهر النبات أو الشجر: به مانا

(أزهر) دئ، گوئه کانی زور بوون.

إزهار النبات أو الشجر: رومکه که یان

درمخته که ورده ورده گوئی کردو

گوئه کانی دمرکه وتن.

الأزهر: هه موو پمگی کی سپی صافو

پون ه مانگ ه روژی هه پنی ه

هه موو گیانه به پمگی یان پومگی

پمگی بریقو باقی هه بی ه (ك):

(زهر).

الزهر: روخسار جوان له پوه ک بی یان

له گیانداری یان بی گیان بی ه

پمگی پرشنگذارو روناک، دمگوتری:

(أحمر زاهر): سوریکی زور سور.

الزهرية: لارو له نجه، دمگوتری: (هر

یمش الزهرية): به لارو له نجه دمرپوا.

الزهر: خونجه و گوئی پوه ک یان هی

درمخت ه تاکه که ی (زهرة) ه (ك):

أزهار) ه (زهرة النرد): په لهی سمر

نهردی تاو لهو شتی وا.

ماء الزهر: نهو ناوه ی له گوئی نارنج

دمردئ.

الزهر: سح شهوی سمرمتای مانگ.

الزهراء: میینه ی (الأزهر) ه (ك): زهر ه

ههروا لهه به و نازناوی فاطیمه ی

الزُّهَّار: گولفرۆش ۵ بۆ ئافهرتى
گولفرۆش دهگوترى: (زُّهَّار).

المِزْهَرُ: نهو دارى پيى له كه مانه كه
دمدرى، په كيكه له ناميره كاني
شايى و زماومند، نهو كه سهى ئاگر
هه لدمگير سيني و ميوان بانگ دمكا
بۆ داومت.

زَهْرَق: بهدمنگى بهرزو بههيز پيكنى،
به شيوه زاراوميهك قسهى كرد كهس
لى حالى نه بوو.

زَهْرَق الصَّبِي: مندله كهى هه لپه راند.
الزُّهْرَاءُ: لارو له نهجه كهر، بۆ ميينه:
(زُهْرَاه).

زَهَفَ زَهْفًا: زهليل بوو، درۆى كرد.
زَهَفَ للموت: له مردن نزيك بووهوه ۵ (هر
زاهف وزهاف).

زَهَفَ زَهْفًا: خيرا رۆي، گورج و گۆل بوو.
زَهَفَ للشئ: به خيراى چوو بۆ شته كهو
گورج و گۆل و چوست و چالاک بوو.

أَزَهَفَ: درۆى كرد ۵ فیتنه یی كرد ۵
خیرا بهرمو شه پ چوو.

أَزَهَفَ به: هه واليكي له كابرا دا
خه لكه كه نازانن راسته يان نا.

أَزَهَفَ بي: خيانه تى ليكردم لهكاتيك
دا من بتمانهم پيى بوو.

أَزَهَفَ به: پيى موعجهب بوو.
أَزَهَفَت اليه فلاة: فلان ئافهرت

فلانكهسى توشى سه رسام بوون كرد،
واى لى كرد پيى موعجهب يى.

أَزَهَفَ عليه: په لهى كرد له كوشتنى و
زوو گيان دمرچوونى.

أَزَهَفَ الشَّيْءَ: شته كهى برد ۵
فهوتاندى.

أَزَهَفَ فُلَانًا: فلانكهسى زهليل كرد،
له مهيدان دا خستى.

أَزَهَفَت الطَّعْنَةَ فُلَانًا: برينه كه
فلانكهسى گه يانده ليوارى مهرگ.

أَزَهَفَ له حديثًا: قسهى درۆى بۆ هينا،
قسهى خرابى پال دا.

أَزَهَفَ فُلَانًا بِالشَّيْءِ: فلانكهسى هه لئا بۆ
شهركردن.

أَزَهَفَ: بازى دا ۵ دمستى گه ياندئو
لى دا.

تَزَهَفَ عنه: مهنعى كردو روى لى
ومرگيپا.

إِزْدَهَفَ: به مانا (زَهَفَ) دئ.
إِزْدَهَفَ له بالسيف: به شمشير زهبرى

لى دا بريندارى كرد.
أَزْدَهَفَ في كلامه: له قسه كاني دا دمنگى

هه لپى ۵ درۆى كرد زيادهى
به قسه كانهوه نا.

أَزْدَهَفَ عنه: روى لى و مرگيپا و مهنعى
كرد گه رانديهوه.

أَزْدَهَفَ الشَّيْءَ وبه: شته كهى برد.

ازدهف فلاناً بالقول: قسهی فلانکەسی
پوچ کردموه.

ازدهف له بالخیر: لهههوالهکهی زیاد
کرد.

ازدهف الیه حدیثاً: قسهی ناشیرینی پال
دا ه یان درۆی بو کرد.

ازدهف فلاناً: فلانکەسی بهسوک زانی و
سوکایهتی پیکرد ه پهلهی کرد،
دهشگوتری: (ما ازدهف شیئاً): هیچی
لی و مرنهگرت.

زَهَقَ زَهَقاً وَزَهَوَ: پێش کهوت و چوو
پێش، دهگوتری: (زَهَقَتِ الفرسُ):
ئهسهپهکه پێش ئهسهپهکانی تر
کهوت.

زَهَقَ الْبَاطِلُ: بهتال و ناحهق پوچ بوومو
فهوتا ه (هو زاهق و زهوق).

زهق السهم: تیرمهکه مهبهستی نهپیکاو
سهری کرد.

زَهَقَتِ نَفْسُهُ: گیانی دمرچوو.
الزُّهوق: دمرچونی شت لهشتیک
بهناپهحهتی.

زهق مخ العظم: مؤخی ئیسقانی پرپوو.
أزهق في السید: لهروپشتن دا پهلهی
کرد.

أزهق الشيء: وای کرد شتهکه
لهشتیکی تر بینیتهدمر یان وابکا
شتهکه بفهوتی و نهمینێ و مکوو

دهلی (أزهق الله الباطل): خودا
بهتال و ناههقی لهناویرد.

أزهق السهم من الهدف: تیرمهکه
لهههدهمهکه تیپهپری کرد.

زَاهَقَهُ: بهمانا (أزهقه) دئی، دهگوتری:
(زاهق الحق الباطل).

إزَهَقَ: پێشکهوت و بریدیوه.
الزَّاهِقُ: ئاویك بهتهوژم برپا ه تیشکاوو

دوڤا ه پێشکهوتو لهکێ پرکێ دا ه
وشک ه دهگوتری: (بئز زاهق):

بیرمهکه بنکی هوئه ه (ك: زواحق).
الزُّهَقُ: زموی تهختان و نزم.

الزُّهوق: دهگوتری: (بئز زهوق): بیریک
کهبنکی قول بی.

الْمَزْهَقَةُ: شوینی فهوتان و لهناو چوونی
بهتال، شوینی گیان دمرچوونی یان

هوکاری فهوتانی بهتال و گیان
دمرچون، دهگوتری: (جَمَلَ مَزْهَقَةً

لأرواح المطسي): حوشرێکه رۆح
کێشهری و لاخه سواریهکانه ه ههر
ههول دمدمن و نایگهنی.

زَهَقَهُ: ترنجاندیه نیوان دوو بهردموه.
وَهَكَ الرِّيحُ الْأَرْضَ (أو الراب عن الأرض):

پهشهباپهکه زموی مالی، یان گلو
خولی لهپروی زموی دا پادا.

زَهَلَ زَهَالاً: دلی ئارامی گرت ه (زهل عنه):
لێی دورکهوتهوه.

ناژهلئىكى كيوى هميه پيى

دهگوتري: (سِنورُ الزَّباد) لهژير كلكى

لهنيوان هردوو كوني پيسايى دا

كيسىكى هميه مادميكه تيدايه

ميسك ناسا بۆنى خووشى هميه.

الزُّهْمُ: بۆگهنى لاكه تۆپيو ۵ پيوى

ناژهلئى كيوى ۵ باقى ماندهى پيو

لهلاشهى ناژهل دا.

الزُّهْمَةُ: باى بۆگهن.

الزُّهْمَةُ: بهمانا (الزُّهْمَةُ) دئ.

زها زَهْواُ ورُهاُ: خوى بهزلزانيو

تهكهبيورو شانازى كرد.

زها السراج وغيره: چراكه روناكى دا ۵

(زها اللون): پمگكه صافو

درموشاوه بوو ۵ (زها البُسْرُ): هيشوه

خورماكه ئالو بۆلى تيكهوت دنكى

سورو زمردى تيكهوتن.

زها الزُّرْعُ: كشتوكالهكه گمسهى كردو

پاسا.

زها الغلام: كورمكه پمسيده بوو گهيشته

تهمهنى گهنجى.

زها النباتُ: پومكهكه درنژ بوو پينگهئى.

زها الشَّيْءُ فلاناً زهواُ: شتهكه فلانكهسى

سوك كرد.

زها الكِبَرُ فلاناً: خو بهزلزاني وای

لهفلانكهس كرد بهخوى موعجب

بئ.

زَهْلَ زَهْلًا: سپى و لوس بوو.

الزُّهْلُولُ: شتى لوس جا همرچييهك بئ

۵ مار كه مى توكى لى هاتبئ (يالى

همبن) ۵ (ك: زهاليل).

وَهَمَ العَظْمَ زَهْمًا: ئيسقانهكه مؤخى

تيكهوت.

زَهَمَ فلاناً: زۆرى قسه لهسمر فلان كرد ۵

لى توپه بوو.

زَهِمْتَ يَدَهُ زَهْمًا: دمستى چهور بوو

رؤناوى بهدمستيهوه بوو، قهلهو بوو

گوشتو بهزى سمرپهك نا.

أَزَهَمَ العَظْمَ: بهمانا (زَهَمَ) دئ.

أَزَهَمَ الشَّيْءَ: لهشتهكه نزيك بوومهوه

بهلام نهپگهيشتى، دهگوتري: (أَزَهَمَ

الأربعين أو الخمسين): نزيك چل

سالى بوومهوه بهلام نهبوو بهچلى

تهواو نزيك پهنجا بۆتهومو پهنجاي

تهواو نهكردوه.

زَاهَمَهُ: لى نزيك بوومهوه (زاهم في

السر): له رويشتن دا لى نزيك

بوومهوه، يان دهگوتري: (زاهم في

البيع): لهمامهلهكه دا لى نزيك

بۆوه، ديغه ديغه دا ۵ دزايهتى كرد

۵ لى جيابۆوه.

الزُّهْمُ: باى بۆگهن ۵ پيوى ناژهلئى كيوى

بئ نهوى بۆگهنى لى بئ بۆنيكى

خووشى ناسراو به (الزُّباد) ۵

زها السرجَ وغيره: چراکەى هەلگیرساند،
شوقى دایە چراکە.

زها الطَّلُ الزَّهْرُ: بارانەکە ڕەونەقى دا
بەگوڵەکەو گەشاندیمو.ه
زها السَّرَابُ الشَّيْءُ زهواً: تراویکەکە
شتەکەى بەرززرکردمو.ه

زها الريحُ النباتُ وَالشَّجَرُ: بایەکە ڕوەک
یان درەختەکەى دواى باران و شەونم
راومشانوو هەژاندی.

زها السفينة: کەشتییەکەى لیخوړی.
زها المَرْوَحُ المَرْوَحَةُ: موشەدەمکەر
موشەدەمەکەى خستەکار.

زها الشَّيْءُ: شتەکەى ئەندازە گرت.
زهي الشَّيْءُ لَعْنَتِكَ: روخسارى شتەکە
جوان بوو.

زهي على الناس: شانازی بەسەر خەڵکدا
کرد.

أزهي: بەمانا (زهي) دئ.
أزهي البُسْرُ: بەمانا (زها) دئ.
أزهي النباتُ: بەمانا (زها) دئ.
زهي البُسْرُ: هیشووە خورماکە ئالو
بۆلى تێکەوت.

زهي المَرْوَحَةُ: پانکەکەى خستە ئیش.
إزدهسى: کەمىک هەستى کرد
بەخۆنازین، کەم شانازی کرد.

الزَّهَاءُ: (زهاء الشَّيْءِ): ئەندازەى شت
یان نزیک لێ ئەندازەى شت،

دەگوترئ: (هو زهاء ألف): ئەوانە
بەئەندازەى هەزارکەسن یان نزیک
بەو ژمارەین.

الزَّهْوُ: تەکەببۆر ە روخسارى جوان ە
ڕووى تەپو تازە ە هیشووە خورماى
ئالو بۆل تێکەوتوو.
زَابَ الماءُ زَوْباً وزوباناً: ناومکە ڕەوان بوو.
زَاب فلان: فلان خۆى دزیبەومو هەلات.

الميزابُ: پلوسک ە ڕێڕەوى ناوى
سەربانى مال.

زَوْبَرُ الثَّوْبُ ونحوه: قوماشەکە پڕزو پالو
شتى وای لەسەر دیاریى دا.

الزَّوْبَرُ: ئەو پڕزو پالەى لەسەر قوماشى
تازە دەرەمکەوى.

زَاجٌ بَيْنَهُمْ زَوْجاً: دهنەدەنەى دانو
هەلێنان.

أزوجَ بَيْنَهُمَا: بەرامبەرى خستە
نیوانیان و پێكى گرتن.

زأوجه مزأوجه وزواجاً: تێکەلاوى کردن.
زأوجَ بَيْنَهُمَا: پێكى گرتن و بەراوردی
کردن.

زَوَّجَ الأشياءَ تزويجاً وزواجاً: شتەکانى
لێک نزیک کردنەومو جوتى کردن.
زَوَّجَ فلاناً امرأةً: وای لەفلانکەس کرد
نافرمتەکە ماربیکا.

إزْدَوَّجاً: لێک نزیک بوونەومو، بونە
هاوسەرى پەکترى.

ازدوج القوم: هندی پیاوی گه له که
هندی ئافرمتی گه لی خوځیان
مارمکرد.

ازدوج الکلام: قسه کان هندی کیان
له هندی کیان ده چون له بواری
سه جعو کیش دا.

ازدوج الشیئ: شته که بوو به دوو.
تزاوجا: به کترین مارمکرد ژنو پیاو هکه
بوون به هاوسمری په کتر.

تزاوج القوم: خه لکه که هاوسمرگیریان
کرد.

تزوج الکلام: قسه کان له بواری سه جعو
کیش دا لیک چوون.

تزوج امرأة وبها: ئافرته که ی مارمکرد
کردی به هاوسمری خوځی.

الزاج: کبریت.

الزواج: هاوسمرگیری و جوتبوونی
میردو ژنه ۵ یان جوتبوونی نیرو
می.

الزوج: هاوسمر (میرد بئ یان ژن بئ) ۵
بو همدو کیان به کاردی ۵ شتو
پیچ هوانه ی شت و مگوو (تهرو وشک،
نیرو می، شهوو پوژ، تالو شیرین،
۵.. هتد) نه مانه به شیوه ی موته ننا

وشه ی (زوج) یان بو به کاردی ۵
قورئان دمه رموی: ﴿قُلْنَا اٰخِمْلْ فِيْهَا
مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اُنْثٰی﴾ ۵ هه روا
وشه ی (زوج) به مانا پیرو تاقم و

جوردی ۵ قورئان دمه رموی:
﴿وَاَنْتَنَا فِيْهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَیْعٌ﴾.

الزوجة: ژنی پیاو (ئافرمتی میردار).
الزوجة: به مانا (الزوج) دی، ده گوتری:
(بینهما حق الزوجة): له نیوانیان دا
مافی هاوسمری به تی هه یه.

المزاجعة: قاعیده یه کی عیلمی به دیعه.
المزاج: پیاویک زور ژن به نیی یان
ئافرمتیک زوری شو گردین ۵ (ک:
مزایج).

المزدوج: شتیک دولایه نی هه ی،
دو جوړی تیدابن ۵ (مزدوج الثمر):
له زانستی نه حیادا پوه مکیکه دوو
جوړ میوه ی صیفات حیایا بگری
یان له دوو وهرزدا میوه ی هه ی ۵
(مزدوج اللرن): پوه مکیکه گولی
رنگاو پرنګ بگری.

زاج عن المكان زوحاً وزواحاً: له وشوینه
لاچوو نه ما ۵ دوور که وته وه.

زاج الشیئ زوحاً: شته که ی دوور خسته وه.
زاج الإبل و غيرها: حوشر مکانی لیک بلاو
کردن.

أزاحه: دووری خسته وه.
زاد زوداً: تیښوی نامادمکرد.

أزاده: تیښوی پی دا.
زوده: تیښوی پید، ده گوتری: (زودته
کتاباً الى فلان): به نوسراویک بولای
فلان که ی پشتمیریم لی کرد.

تَزَوَّدَ: تیشوی هه لگرت، دهسگوتری:
(تَزَوَّدَ مِنَ الْأَمِيرِ كِتَاباً إِلَى عَامِلِهِ):
لهپاشاوه نووسراویکی و مرگرت بۆ
کار بهدمسته که تایارمه تی بداو نیشی
برپوا.

الزَّاد: خواردن و بژیوێکه بۆ سمفهر و
کاروان دمیری ه نهو کرده و
گوته تارانه به ئاده میزاد له ژبانی دا
دمیانکا ه قورنسان دمفهرموی:
﴿وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى﴾ ه
(ك: أزواد و آزودة).

المَزَوَّدُ: هه مبانه، تورمه که به که تیشوی
تی دمکری ه (ك: مَزَاوِد).

زَارُهُ زَوْرًا و زیارة و مزارا: دیدنی کرد
له ماله وه چوو بۆ لای بۆ رابواردن و
گفت و گو یان بۆ دابینکردنی
پیداویستی ه (هو زائر) ه (ك: زَوَّار
وَزَّوْر) ه (هي زائرة) ه (ك: زوائر).

زَوْرَ زَوْرًا: سنگی خواربوو، لایه کی
له لایه کی بهرتر بوو ه (هو أَزَوْر
وهي زَوْرَاء).

أَزَارَهُ الشَّيْءُ: هه ئینا بۆ دیدنی کردنی
شته که، دهسگوتری: (أَزَرْتُ ثَنَائِي
وَقَصَائِدِي): مه دحو شیعرمکانم
ناراسته ی نهو کردن.

زَوْرُ الطَّائِرُ: بالندمه کی نهو مندی
خوارد چلیدانه ی پر بوو بهرز بووه
هاوسا.

زَوْرُ الشَّيْءِ: شته که ی چاک کردو راستی
کردموه به باشی کردی ه جوانی کرد،
رازاندنییه وه.

زَوْرُ الشَّهَادَةِ وَغَرَهَا: برپاری دا
شایه تییه که یان فلان شت ته زویره،
ناراسته.

زَوْرٌ عَلَيْهِ: قسه ی ناراستی له سهر کردن
ه دروی پال دا.

زَوْرُ امْتِنَانِهِ أَوْ تَرْقِيْعِهِ: لاسایی واژوی
نهوی کرد.

زَوْرُ الزَّائِرِ: پاساوی دیدنی کر نه که ی
به باشی دایه وه و ریژی لی گرتو
پیشوازی باشی لی کرد.

زَوْرُ الْأَسْمِ وَغَرَهَا: چه بلی تایبه تی
له مه چه کی دیله که کرد بۆ نه وه ی
شته کی بداو برستی لی بیری.

تَزَاوَرَ النَّاسُ: خه لکه که هه نندیکیان
دیدنی هه نندیکیان کرد.

تَزَاوَرَ عَنْهُ: لی لا دا ه قورنسان
دمفهرموی: ﴿وَكَرَى الشَّمْسُ إِذَا
طَلَعَتْ تَزَاوَرًا عَنْ كَهْفِهِمْ﴾.

تَزَوَّرَ: قسه ی دروی گوتن.

تَزَوَّرَ الْكَلَامُ: قسه ی هه لبه ست.

إِسْتَزَارَهُ: داوای لی کرد ته زویری بۆ
بکا.

إِزْوَرَّ عَنْهُ: لای دا، ریبازی خوار کرد.

إِزْوَرَّ عَنْهُ: لای داو ریبازی خوار کرد.

إِزْوَارُ عَنْه: به مانا (إِزْوَر) دئ.

الزَّكَارُ: ئاههنگی سەمایە رێك
دمخری بۆ دەرکردنی گیانه
پیسەكان كەبەبروای ئەوان مەسی
جەستەى هەندئ كەس دەكەن.

الزَّكَارَةُ: كۆمەلێ زۆری ئادەمیزاد
چلێدانەى ئالئە.

الزَّوْرَةُ: جەبلیكە هەردوو دەستی دیلی
بەسنگیەوه پێ شەتەك دەدرئ
هەرشێك چاكسازو رێكخەری
شێكێ تریو پارێزەری بئ (ك:
أزورة).

الزَّوْرُ: چاوگی (زارة) یە
بەپەگەهشتنی ئێسقانی سەنگە، ئەو
ئێسقانی لەسەنگەوه بەمرز بۆتەوه
بۆ شان
هەروا وشەى (ألزور):
بەمانا هێزو توانایە بەمانا عەقڵو
ئاومزە، بەمانا عەزیمەتو
ورەبەرزیه.

الزَّوْرُ: بەتالو پوچ، شایەتى درۆ
كۆری لەهوو گۆرانى و سەما.

الزَّوْرُ: سەپەرکردن بەقولىنچكى چاو.
الزَّوْرَاءُ: دوور، دەرگوتری: (فلاة زوراء):
سارایەكى دوور
(أرض زوراء):

زەویەكى دوور
(وبئر زوراء):
بیریكى قوڵە بنكى دیارنییه
هەروا ناویكى شارى بەغدايه،

یەكەم رۆژنامەش كەلەبەغدا
دەرچوووە ناوی (الزَّوْرَاء) بوو.

الزَّوْرَةُ: یەكجار دیدەنى، دورى.

الزَّوْرُ: بەهێزو توانا چ ئادەمیزاد بئ
یان گیانلەبەرى تر
پۆیشتنى
خیرا.

الزَّوْرُ: كەسێك زۆر دیدەنى كەسێك یا
شوێنێك بكا
بۆ ئاھەرت دەرگوتری:
(الزَّوْرَةُ).

الزَّيَّارُ: بە مانا (الزَّوَار) دئ.

الزَّيْرُ: كەسێك زۆر بچئ بۆ دیدەنى
ئاھەرتو حەزى لئ بئ
لەگەڵیان
دابێشئو گەفتو گۆیان لەگەڵ بكا،
دەرگوتری: (فلان زيرُ نساء):
فلانكەس مێبازە
دابو نەهیت
و مەترى بارىكى كەمان
كەتان
مەركانەى ئاو
(جەپەى ئاو)
كوپەى ئاو
(ك: أزوار، وازیار،
وزيرة).

الْمَزَارُ: شوێنى زیيارەتکردن
هەر گۆرو
ئارامگایەك خەلكى لەپروى

پەرۆزییەوه زیارەتى بکەن.

تَزَوَّرَقَ: بڕوانە مادەى (زَرَق).

الزَّوَرَقُ: بڕوانە مادەى (زَرَق).

زَوْرَكَ: بڕوانە مادەى (زَرَك).

زَوْرَى زَوْرَاءُ: پششى راست كەردەموو
بەلەى كەرد لەبازدان.

زُوزی فلاناً: فلانکەسی بەهیج و پوجی
لەقەلەم داو دەری کرد.

زاعَ لَحْمُهُ زَوْعاً: گۆشتەکەى لەدەمارەکانى
جیابوووه.

زاعَ الشَّيْءُ: شتەکەى پێش خست ە (زاع
البعير): حوشرەکەى راپەراندو
دەنەدەنەى دا.

زاع الثريدَ وشبهه: بەدەست تریتهکەى
کیشکرد بۆ خۆى.

زاع الشَّيْءُ: شتەکەى دولایەتیایەوه ە
مەنعى کردو گیرپایەوه.

زاع لفلان زوعة من البطيخ: فاشە
کالەکیکی بۆ فلان بری.

تَزَوَّعَ اللحمُ: گۆشتەکە لەدەمارەکە بۆوه
ە لەسەر پەگەکە لاجوو.

الزَّاعَةُ: یەکەم دەستەى پێشمەرگەو
گیانبەختکەرى بەرمى جەنگ.

الزَّوْعَةُ: فاشە کالەک و شتی وا.
الزَّوْعَةُ: چوستو چالاک و خوشرۆ ە

کۆمەلێک نادەمیزاد ە پارچە گۆشت
ە دەسکێک گیا ە دەسکە گول و
پێخانە.

زَاعَ زَوْعاً وَزَوْعَاناً: لەمەبەست لابدا.
زَاعَ عن الطريق: لەرێگە لای دا.

زَاعَ في منطقة: قەسەى ناخۆشى کردن.
زَاعَ الشَّيْءُ زَوْعاً: شتەکەى خوارکردموه.

زَاعَ الناقَةُ: حوشرەکەى بەرپێشمە ڕاکێشا.
ازاعه: وای لى کرد لابدا.

الزَّاعُ: جۆرە قەلەرشەپەکە پێسى
دەگوترى: (الغراب الزرعى) و (غراب
الزيتون): چونکە زەیتون دەخوا، لە
کۆتر بچوکتەرە رمشە، سەرى خاکى و
مەپلەو سپیە، گۆشتى لاک و شتى وا
ناخوا، لەخۆرەهەلاتى ئەوروپا و
تورکستان و ئێران دەژێ و هەندێکى
رەودەکا بۆ ولاتى قەلەستین و
میسر.

زاف الطائر في الهواء زَوْفًا وزُءوفًا: باندەکە
بەهەوادا فری و هەلەقى لى دان.

زاف الغلام: کورە گەنجەکە بازى داو
خولایەوه.

زاف الماء: ئاوێکە بلقى لەسەر دەرکەوتن.
زاف الحمامة الذكر عند الحمامة الأنثى:

کۆترە نێرەکە لای کۆترە مێیەکە
بالی خۆى فەش کردن لەسەر زەوى
خشاندى.

زاف فلان: فلانکەس رۆیى بەلۆژە لۆژ
هەموو جەستەى داھێزرايوو.

تزاف الغلمان: منداڵەکان یارى
(التزاف) یان کرد بەم جۆرە

یەکیکیان دى دەست دەخاتە
سەرکەنارى سەکۆکە، ئەمجار زۆر

بەگوێ بازيك بەرمو حەوا دەداو
بەحەواوە خو هەلەموگێر دەکاو

دیتەوه شوپىنى خۆى، بەمەش
پراوى ئەوه دەگەن خۆیان فێرى

خو هه لډانه سهرېشتی ولاخ بکهن.

الزواف: دمگوتری: (موت زواف):

مردنیکي خیرا.

الزوفی: مادمیة کی لینچو له زگه ناسایه

دمنووسئ به خوری مهر و موی

بز نه وه، به تاپ به تی له ولاتی

نهرمینیه دا، به زوری یو چارمه ری

شیرپه نجه به کار دمهیندری ۵

پوه کیکی ته مهن دریژ له بواړی

پزیشکی دا به کار دمهیندریت،

گه لاکه ی بونیکی خوشی هیه و

تامی تیژمو ده خوری.

زوکۀ: به جیوه (زینبه ق) زمرکه فتی

کردو جوانی کرد، دمگوتری: (زوق)

العروس: بوکه که ی رازانده وه ۵

(زوق کلامه): قسه کانی رازانده وه و

جوانی گوتن.

زوق المسجد: مزگه وته که ی رازانده وه

یمنه خش و نیگار.

زوق الكتاب: کتیبه که ی زمرکه فت کرد.

التزويق: جوان کردن و رازانده وه، کاری

سهرمکی له م بواړدا نه و میه جیوه

له گهل نالتون تیکه لاو بکری و

نهمجار شته که ی پی زمرکه فت بکری

پاشان بخړیته ناو ناگرم وه جیوه که

دمیپته هه لم و دوکه ل و به حه وادا

ده چی و نالتونه که دمهینیت ه وه،

به لام پاشان وشه ی (تزويق)

به کار هی تراوه یو هه موو شتیک که

نه خش و نیگاری تیډا بکری و

ههرکه س خه ریکی نه خش و نیگار

کردن بی پیی گوتراوه (مُزوق)،

هر چه نده جیومش به کار نه هیتن.

الزروق: جیوه، زنبه ق.

الزواق: جوانی نافرمت، خشلی نافرمت.

الزوقۀ: نه وانه ی هه لاشی خانو و

زه خرغه و نه خش و نیگار ده که ن.

المزوق: دمگوتری: (شعر مُزوق): قزی

پاک و خاوپن و به شانه کراو.

زَاكَ زَوْكًا وَزَوْكَانًا: شانی هه لته کاندن و

سمتی بادن و لهراندنی ه وه له کاتی

پوښتن دا قاجی لیک بلا وکردن ۵

لارو له نجه ی کردو خوی راوه شانند ۵

(هو زانک وزوک).

أزوك: پوښت و مگوو پوښتنی کورته

بالا.

تزاوڪ: شمرمی کرد.

زَال زَوَالًا وَزَوْلَانًا: گواستیه وه له شوینی

خوی ه وه چو وه شوینیکی تر، بچوک

یو وه پوچایه وه، نه ما.

زالت الشمس: خور له نیوه راستی

ناسمان لای دا.

زال النهار: روژ راپورد نزیکه شه و دابی.

زال الخيل برکبانها: نه سپه کان

به سوارمکانیانه وه بازیان دا.

زال السراب بالشخص: تراویکه که

(فلان یرمی الزوائل): فلانکەس چاک
 دەزانێ دڵی ئافەرت بۆلای خۆی
 کێش بکاو نیچیری خۆی بگری ە
 ئەستێرە، لەو ڕۆمۆه کەلەخۆر
 ھەلاتەو ھەرمو خۆر ئاوا دێ لە
 ھەلخولان و دەمرانی خۆی دا.

الزوال: جەنگە ی نیومڕۆ، ئەوکاتە ی
 خۆر لەھێتلی ئیستیوا لادەدا.

الزول: چوستو چالاک ە زیرەك ە
 شەخص ە نازاو نەبەردی و ھە
 خەلك قەلاچۆ بكا ە بازو ھەلۆ ە
 (ك: ازوال)، دەرگوتری: (ھذا زول
 من الأزال): ئەمە عەجایبێكە لە
 عەجایبە كان.

الزولة: مێنە ی (الزول)، دەرگوتری:
 (شوة زولة): زستانێکی عەجایبە
 لەساردو سەرمایی دا ە ئافەرتێك
 زۆر خۆنیشانی پیاو بدا.

الزولة: سەعاتی زموالی كەكاتی پێ
 دیاری دەرگوتری بەھۆی ئەو سێبەرە ی
 كاتەكە ی لەسەر دیاری دەرگوتری ە (ك:
 مزاول).

زام زوما: مرد ە بەرقەمۆ تەماشای كرد ە
 دۆنە دۆن و مۆنە مۆنی بوو كەس
 نەیزانی دەتێ چی.

الزام: چوارەمێ شت، دەرگوتری: (مضي
 زام من النهار أو الليل): چوارەمێ

شتەكە ی بەرز كەردمۆ ھاتوچۆ ی پێ
 كرد، دەرگوتری: (أرى النجوم تزول ولا
 تغيب): لەپێش چاوم ئەستێرمكان
 دەدرەشێنەمۆ ھەم و جوتیانە كەچی
 ئاوانابن.

زال زواله: خودا لەناوی بەرێ، داوھشی
 نەمێنێ (دوعا لێكردنە).

ازاله: دووری خستەو، دەرگوتری: (أزال
 الله زواله): دوعا كردنە لێ ی
 بەھەوتان و لەناوچون.

زاوله مزاوله وزوالا: دەستی داھەو
 كارەكە دەست بەكاربوو.
 زولة: بەمانا (ازاله) دی.

إنزال: بەمانا (زال) دی. (إنزال عنه):
 لێ ی جیابوو.

تزول: عاقل بوو ە نازا بوو، چوستو
 چالاک بوو.

استزاله: چاو ە ڕوانی ھەوتان و لاچونی
 كرد.

الزائل: جەنگە ی نیومڕۆ ە (لیل زائل
 النجوم): شەوی درێژ.

الزائلة: مێنە ی (الزائل) ە ھەرچی
 گیانی لەبەر بێ ە ھەرچی
 بجوتیتەو، دەرگوتری: (زالت له
 زائلة): كەسێکی بێنی، شەخصێکی
 ھاتە بەرچاو ە (ك: زوائل).

الزوائل: نیچیر ە ئافەرت، دەرگوتری:

رؤژ یان شهو رؤیشت ۵ (مضی زامان
منه): نیومی پوی.

الزامة: پیرو تاقم و گروپ ۵ (ك: زام).

الزويم: کۆبوموه لههershتيك بئ.

زين البر: گهممهکه مرؤراوی بوو مرؤری
تيكهال بوو.

الزبان: ههلاوسان و قهلهوی، درهختيکه

گهوره و بهرزه چل مهتر بهرز

دمبیتمه، دارمهکی پتهوه زۆربهی

کالای ناومان لهوداره دروست

دمکری.

الزائنة: شتيکه لهرمب کورتره نامیری

شهه، کاتی خوی چهکی

دميليميهکان بووه.

الزوان: مرؤر، پروانه (الزءان).

الزون: بتو صهمنه، هershتيك جگه

لهخودا پهershشی بو بکری،

شوينيک بتی تيدا کۆدمکرينهوه

تيدا ههله نرين.

ازوي: هاتو پهکيکی تريشی لهگهال دا

بوو.

الزو: دوو هاوپرئو هاوشان، دمگوتري:

(جاء زوا): نهو دووه بهيهکهوه هاتن

ه همروا دمگوتري: (كان نورا فصار

زوا): تمنها بوو بوو بهجوت ۵

نهنازه روداوو کارساتی مردن،

دياردمی گیانهلاو.

زواه زيا: بردی، شتهکی لهگهال

خوبرد، دمگوتري: (زوی الدهر

القوم): رۆزگار نهو نهتموميهی

لهگهال خوی رادا.

زوی المال: مالهکی ههلبزارد.

زوی السر: نهيتييهکی شاردموه.

زوی الشئي: شتهکی کۆکردموه، وهری

گرت.

زوی ماين عيني: نيوجاوانی بهيهکدا داو

گرز بوو.

زوی الشئي عنه: شتهکی لی لاداو دووری

خستهوه.

زوی: کهوته سوچی خانومکهوه.

زوی الشئي: شتهکی پيچايهوه کۆی

کردموه وهری گرت.

زوی الكلام في نفسه: لهدلی خوی دا

قسهکی گۆری.

زوی الحرف: پيتهکی بهدمنگی (زای)

لهدم هاتهدمر.

زوی الزاي: نوسيهوه.

إنزوي: کهوته سوچی خانومکه ۵

ويکهاتهوه، کۆبووموه.

إنزوي القوم بعضهم الى بعض: خهلهکه

ليک نزيک بوونهوه.

تزوي: بهمانا (الزوي) دی.

الزايه من البناء: سوچی خانوو،

چونکه دولاديوار يهک دمخاتهوه ۵

گۆنيا.

الزوا: ناميريکی ورده وهستای

بيناسازى بهكارى دښن بـ
نه نـدازمگرتنى سوچو قولينـچكى
خانوو.

تَزَيَّبُ لَحْمَهُ: گوشتى كهـوته سـهريـهـكـو
قهـلـهـو بوو.

الْأَزْيَبُ: كورته بالـاى گوشتـو هـهـنگـاو
كورـت هـ بـاى باشـور هـ بايـهـك لهـنيـوان
باى باشـورو شـهـمال دايـه، پـشـمـبا هـ
ترس هـ دوژمنايـهـتى.

زَاتَ الطَّعَامِ وَغَيْرِهِ: زميتى كـرده ناو
طـهـعـامـهـكهـوه.

زَاتَ الْجِلْدِ وَغَيْرِهِ: پيسـتهـكهـى بهـزميت
هـهـنوو.

زَاتَ فَلَانًا: زميتى دمرخواردى فلانـكهـس
دا.

أَزَاتَ فَلَانٍ: فلان زميتى لهـلا زور بوو.
زَيْتُهُ: بهـمانا (زاتهـدئ).

زَيْتٌ فَلَانًا: زميتى بـو فلان نارد.

زَيْتُ الْآلَةِ: زميت يان بهـزو چهـورى تـرى
كـرده نيـوان دوو قـهـبارمى لـيـك
خـشـاو بوئـهـومى زمختى لـيـك
خـشـانهـكه كهـم بـكاتـهـوه.

استزات: داواى زميتى كـرد.

الزَّيْتُ: روئى زميتون هـ هـمـروا بهـهـمـوو
رُوئِيْكَ دـمـگوـترىـت زميت،
بهـرهـهاى و بهـتايبـهـتى دـمـگوـترى:
(زيت الجـرّوع، والزيت الحار، والزيت
المعدني) هـ (ك: زيوت).

الزَّيَّات: زميت فروش هـ زميت گوش.
الزَّيْتُون: درمختيـكه بهـرداره، بهـرمـكهـى
دواى سووړكردنى دـمـخـورى،
زميتيشى ليدـمـردهـيـندرى.

الزَّيْعُ: هـركـتـيـبـيـك، جهـدوـهل فـهـلهـكى
تـيـدـابـن و چـوـنـيـهـتى روـيـشتـنى
نـهـسـتـيـرـمـكان ديارى بكـاو بهـهـويـه
سـالـنـامـه و تـهـقـويم ديارى بـكـرـيـن هـ
تهـنافى و مستـاى بينا سازى.

زَاحٌ زَيْحاً وَزَيْحاً: دوور كهـوتهـوه
رـوـيـشت.

أَزَاحَهُ: لـاى بـرد، دـمـگوـترى: (أَزَاحَ اللهُ
عِلَّتَهُ فَرَاحَتَ): بهـرورمـدگار

نهـخوشـيـهـكهـى لـا بـردو شـيـفاى دا.

إِنْزَاحٌ: لـاچوو.

زَادٌ زَيْدًا وَزِيَادَةً: زيادبوو گهـشـهـى كـرد.

زَادَ الشَّيْءُ: شتهـكهـى والى كـرد زياد بـى.

زَادَ فَلَانًا خَيْرًا: خيرو بهـرمـكهـتى دا بهـفلان.

زَايِدَةٌ: بهـر بهـرمـكانى كـرد لهـزياد كـردن
دا، زهـم و زمـكارى كـرد.

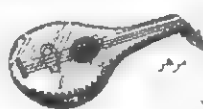
زَيْدٌ: بهـمانا (زادـدئ).

تَزَايِدٌ: بهـمانا (زادـدئ).

زَادَ مِنْ قَوْلِهِ أَوْ فَعْلِهِ: زياد لهـپـويـست قـسـهـى

كـرد يان زياد لهـپـويـست كـارى كـرد.

تَزَايَدَ النَّاسُ فِي السَّلْعَةِ وَعَلَيْهَا:
خهـلـكهـكه لهـنـرخـهـكـيان زيادكـردو
زمـيان بهـسـهـر پهـكـترموه كـرد تا
نـرخـهـكـيان گهـيانـده نهـوپـهـرى،

مرهر

مزولة

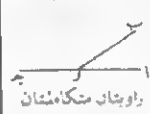
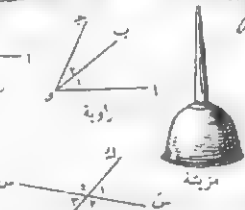
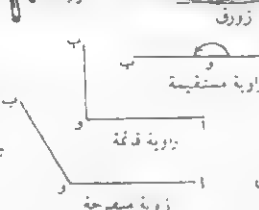
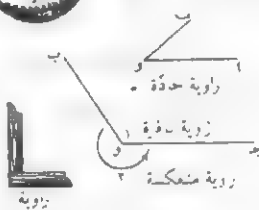
زورق

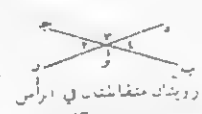
مزهريّة

مزينة

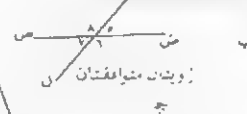
زاويتان متتامتان

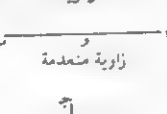
زاويتان متتامتان في ابراس

زاويتان متتامتان

زاويتان متتامتان

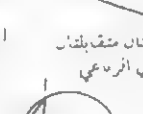
زاويتان متتامتان

زاوية منحنيتين

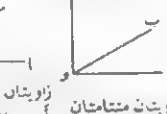
زاوية خارجة عن الدائرة

زاوية داخلية في الدائرة

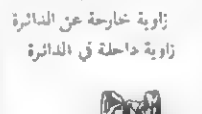
زاوية خارجة عن الدائرة

زاوية داخلية في الدائرة

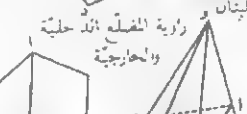
زهرة النمل

أرهار

زاوية محيطية و مركزية

زاوية محيطية و مركزية

زاوية محيطية و مركزية

زاوية محيطية و مركزية

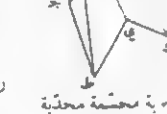
زاوية محيطية و مركزية

زاوية محيطية و مركزية

زاوية محيطية و مركزية

زاوية محيطية و مركزية

زاوية محيطية و مركزية

زاوية محيطية و مركزية

زاوية محيطية و مركزية

زاوية محيطية و مركزية

زاوية محيطية و مركزية

زاوية محيطية و مركزية

زاوية محيطية و مركزية

زاوية محيطية و مركزية

زاوية محيطية و مركزية

زاوية محيطية و مركزية

زاوية محيطية و مركزية

زاوية محيطية و مركزية

زاوية محيطية و مركزية

زاوية محيطية و مركزية

زاوية محيطية و مركزية

زاوية محيطية و مركزية

زاوية محيطية و مركزية

زاوية محيطية و مركزية

زاوية محيطية و مركزية

زاوية محيطية و مركزية

زاوية محيطية و مركزية

زاوية محيطية و مركزية

زاوية محيطية و مركزية

زاوية محيطية و مركزية

زاوية محيطية و مركزية

زاوية محيطية و مركزية

زاوية محيطية و مركزية

زاوية محيطية و مركزية

زاوية محيطية و مركزية

زاوية محيطية و مركزية

زاط الناس: خهككه كه غهلبه غهلبان
کرد.

الزياط: جهرسي بچوك، فيتفيتوكه.
الزيطه: يهكجار هاوار كردن و قيره ه
قيره و همراو ژاومژاو.

زاع عنه زيفاً وزيوغاً وزيفاناً: لای دا، مهيلي
کرد خواربوو، دووركه و تهوه،
دهگوتري: (زاغت الشمس): خور
به لای ناوابون دا پوی.

زاع عن الطريق: له پنگه لای دا.
زاع البصر: چاو حبه ساو شتمكه لای
تيكه ل و بيكه ل بوو ه فورئان
دهمه رموي: ﴿مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا
طَفَى﴾.

ازاغه: وای لی کرد ريگه لی گوم
بيو و له پيازای راست لابدا.
زيغه: خواری کردهوه ه خواربييه كه لای
راست کردهوه.

الزيع: لادان له حق و راستی.
زافت النقود زيفاً وزيوفاً: دراو كه
تهزويرو غهشی تيدابوو پارمكه پوچ
بوو.

زافي في مشيته زيفاناً: پهله ی کردو لای دا
نه ملاو نهولای کرد ه خو ی باداو
لهنجهو لاری کرد.

زاف الحمامة الذكر عند الحمامة الأنثى:
كوتره نيره كه لای كوتره ميه كه
بالی فش كردن و لهزهوی خشانندن.

زاف البناء زيفاً: باله خانه كه بهرز بؤوه.

زاف الغلام: كوره گهنجه كه بازای دا بؤ
سمر سوچی سهكوكه و خو ی بادا بهوه
بؤ شوینی پيشوی بؤنه وهی رام ببی
بؤ سوارچاکی.

زاف النقود وغيرها: پارمكه ی پوچ کردو
تهزويری کرد، وای لی کرد نرخي
نه بی و پوچ بی.

زيف النقود: پارمكه ی تهزويرو کرد،
پاره ی تهزويرو بی به های خسته ناو
بازارموه ه غهش و تهزويری پارمكه ی
دمرخست ه دميگوتري: (زيفها
عليه): شته كه ی به سمر دا تيه پراند،
قوپيه ی لی کرد.

زيف رأيه أو قوله: راو بؤچونه كه ی پوچ
کردهوه و قسه كه ی رهم کردهوه پوچی و
به تاليه كه ی دمرخست ه به هيچ و
پوچ و بی بايه خي لهقه لهم دا.

الزيف: تهزويرو، پوچ ه دهگوتري:
(درهم زيف): درهم يکی پوچه
سكه ی نه صلی نييه ه گويسه بانه ی
خانوو ه بارگؤن و ديگؤری
باله خانه ی گهوره ه (ك: زيف
و ازياف).

زيق القيص وغوه: پهخه و ملهوانه ی بؤ
کراسه كه کرد، دهگوتري: (عيل للجيب
زيقاً): پهخه ی بؤ گيرفانه كه دروو.

وَأَكَّ فِي مَشِيَّتِهِ زُبْكَأَ وَزَبْكَانَا: لارو لهنجهی

عَدَابًا أَلِيمًا:.

کردو خوئی بادا.

وَالِ الشَّيْ زَيْلًا: شتهکه‌ی دوور خسته‌وه،

لای دا هه‌ئی هاواردن، دموگوتری:

(زَلِ صَانُكَ مِنْ مَعْرَكِ): مه‌په‌كانت

له‌په‌زنه‌كانت هه‌لاوێره جیایان

بكه‌وه.

وَالِ يَزَالُ: ئه‌م دوو فیعله ده‌بی

له‌په‌شیانه‌وه په‌یتی نه‌فی هه‌بی

ئه‌ه‌وكانه‌ فیعلی ناقیص ده‌بن،

دموگوتری: (مازال محمد مدرسا)

و(لايزال محمد مدرسا).

وَيْلَ زَيْلًا: لینگى لێك بـلاو‌کردنه‌وه، قاجی

پان هاو‌یشتن ه (هو أزيل وهي زَيْلَاءُ)

ه (ك: زیل).

وَأَيْلَهُ مُزَايَلَةٌ وَزَيْلًا: لى جیابووه.

زَيْلُهُ: بلاوی کرده‌وه.

إِنْزَالُ: جیابووه.

تَزَايَلُوا: لێك جیابوونه‌وه، (تزايل فلان

من جلیسه): فلان خوئی له‌هاورپئو

هاونیشینه‌که‌ی شارد‌وه ه خوئی لى

داپوشى بۆ ئه‌وه‌ی نه‌ی بینى ه

(امراة متزايلة): ئافه‌رمه‌تیكه‌ به‌حه‌پاو

شهرمه‌ پوی خوئی دادمه‌پوشی.

تَزَيَّلُوا: لێك جیابونه‌وه ده‌ست به‌رداری

په‌كترى بوون ه قورئان ده‌فهرموئ:

﴿لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ

الْمَزِيلُ: عاقلمه‌ندى زانا كه ده‌توانی

سهرمداوى شته‌كه‌ لێك بكاته‌وه ه

(رجل مِخْلَطٌ مِزِيلُ): په‌پاوێكه‌

شته‌كان تێكه‌ل دمكاو عاقلانه

لێكیان جیاده‌مكاوه‌وه بیری تیزه

سهری لى ناشیوئ.

زَامَ لَهُ زَيْمًا فَاسْكَنْهُ: کارێکی په‌ی کرد پان

بۆکرد بیده‌نگی کرد.

تَزَيَّمَتِ الْإِبِلُ وَالِدَوَابُّ: حوشرمکان پان

ولاخه‌كان بلاو بوونه‌وه.

تَزَيَّمَتِ اللَّحْمُ: گوشته‌كه‌ توند بوو پالی

لێك دا.

الزَّيْعَةُ: جه‌له‌به‌ حوشر كه‌له‌دوو كه‌متر

نه‌بیو له‌په‌ینج تینه‌په‌رئ ه ماشیه

زیم): ئازمه‌ی بلاوه‌ بوو (غارة زَيْمُ):

هێرشى به‌ریلاو.

وَأَنَّهُ زَيْنًا: جوانی کرد، رازاندیه‌وه.

أَزَيْنَ الشَّيْ: شته‌که‌ی جوانکرد.

زَيْنُهُ: جوانی کرد.

تَزَيَّنَ: به‌مانا (إِزْدَانٌ)دئ.

إِزْيَنَ: به‌مانا (إِزْدَانٌ)دئ.

الزَّائِنُ: خو جوانکردو، دموگوتری: (امراة

زائِنٌ): ئافه‌رمه‌تیكه‌ خوئی رازاندوته‌وه.

الزَّيَّانُ: هه‌رشتێك خوئی په‌ی جوان بكړی.

الزَّيْنُ: هه‌رشتێك شت جوان بكا ه (ك:

أزبان)، دموگوتری: (امراة زَيْنَةٌ).

الزَّيْنَةُ: بهمانا (الزَّيَان) دى.

يَوْمُ الزَّيْنَةِ: رۆزى جەۋن ۋ جەۋنى

نەورۆز.

الزَّيْنُون: لەبوارى كىمىادا عونسورىكى

(خامل) لەھەوادا بەكەمى ھەپە بۆ

بۆرى روناكى بەكاردەھىندى.

زَيَّاهُ تَتْرِيَّةُ: نامادى كردو پۆشاكى

لەبەرکرد.

تَزْيًا بَكْذا: خۆى حازر كردو پۆشاكى

لەبەرکرد.

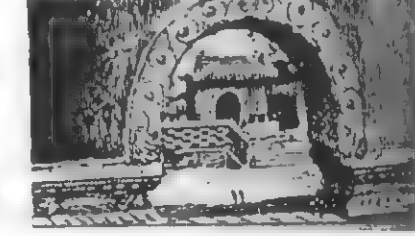
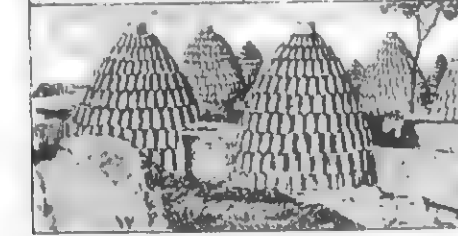
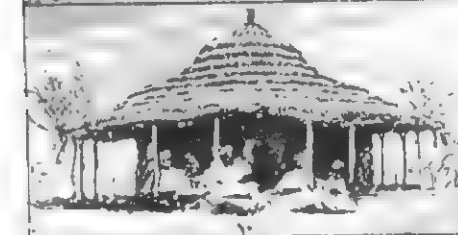
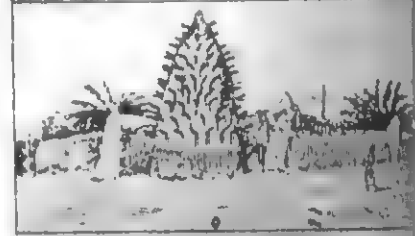
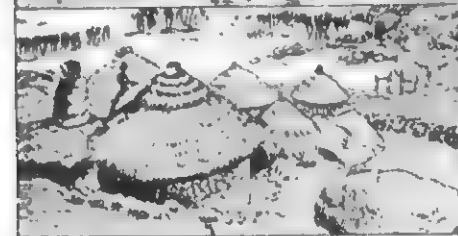
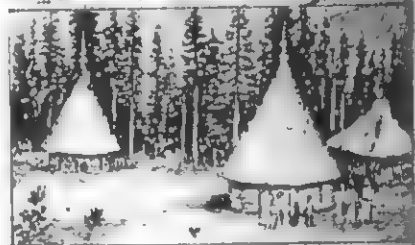
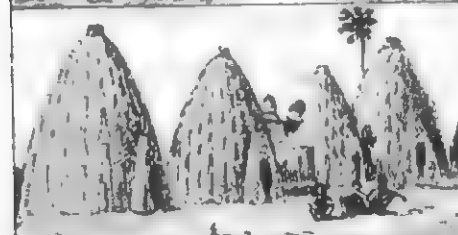
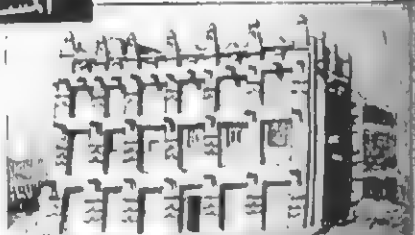
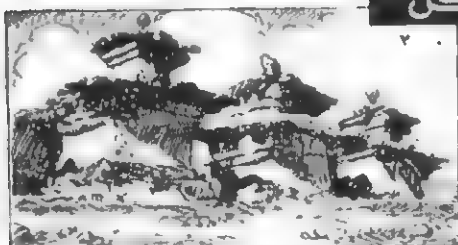
الزَّيُّ: شىۋەم روخسار ۋ پۆشاك،

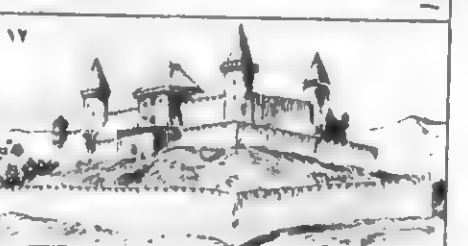
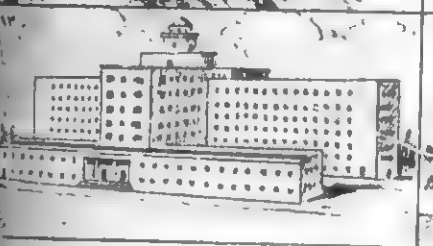
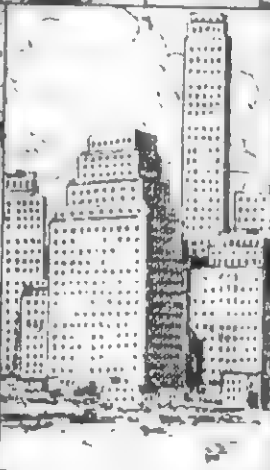
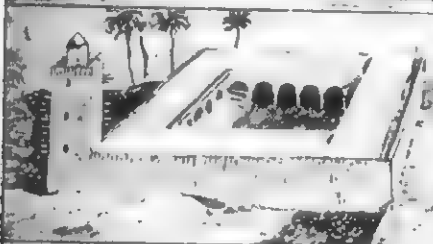
دەگوتى: (أقبل بزي العرب):

بەپۆشاكى عەرەبىيە ھات ۋ (ك):

أزياء).

Y

[illegible]

١ في المغرب • ٢ دار في موريتانيا • ٣ بيت ذو رواق داخلي • ٤ في أفريقيا الشمالية • ٥ في بلدة أرتهم (هولندا) •
 ٦ لاطحات السحاب (نيويورك) • ٧ دال في اسبانيا • ٨ بيت من حطب في نروجا • ٩ دار من حطب في تونس • ١٠ لاطحات
 في روسيا • ١١ « شاند » في سويسرا • ١٢ من قصور اسبانيا • ١٣ وكالة حديثة من الترابية المسطحة تضم مئات المنازل

السَّيْنُ: پیتی دوانزهه می پیتهکانی

هیجایه ۵ لهکه ناری زمان و ددانی

سهرموه ی پیشی دهم دپته دمرموه ۵

پیتی (سین) به مهفتوحی دهجیته

سهر فیعلی موزاریع و تایبهتی دمکا

بهزهمانی داهاتوو.

سَأَ: دمگیکه، گویدریزی بی هوش

دمکری، یان پیی بانگ دمکری

بوئهوه ی ناو بخواتهوه یان برپوا ۵

لهکوردی دا لهجیاتی نهو وشهیه

(ههجه) یان (ههتته) بهکار

دهیئندری.

سَابُهُ سَابًا: خنکاندی ۵ دمستی له

قورتهمهنا (قورگی جهرا ند).

سَابَ السَّاءُ: مهشکهکە ی هه لاخنی، پانی

کرد.

سَمِبَ من الشراب سَابًا: تییری خواردموه

لهشهرابهکه.

السَّابُ: کونده ی ناو ۵ (ك: سُرُوبُ).

السُّيَّان: دهگوتری: (هو سُّيَّان مال)

به جوانی و رَنَك و پێکی مال و

سامانهکە ی سهر و بهر کرد.

السَّابُ: کونده ی ناو ۵ (ك: مَسَاب).

سَادُهُ سَادًا: خنکاندی، قورتهمه ی گرت و

جهرا ندی.

سُئِدَ: نهخوشی (سوئادی) توش بوو،

توشی شوری بوو.

سَدَّ الجَرَحُ سَادًا: برینه که هه لتهقیهوه.

أَسَادَ السَّيْنُ: روپینی مام ناومندی

ئهنجام دا ۵ بهشمو روپی.

السُّوَادُ: نهخوشیه که توشی کهسانیک

دمبی که ناوی سویر دمهونهوه.

السُّوْدَةُ: باقی مانده ی گهنجی، ناخرو

نوخری گهنجی.

السَّادُ: کونده.

سَارَ من الطعام والشراب سَارًا: هه ندیکی

له طهعام و شهرابه که هیشتهوه.

سَيَّرَ سَارًا: مایهوه (سَارَ) بهمانا (سَارَ) دی

۵ له حه دیشتا هاتوو دمهفرموی:

(إذا شربتم فاستروا): که ناوتان

خواردموه که میکی لی بهیئنهوه.

أَسَارَ من حساب: هه ندیکی لهحیسابی

خوی هیشتهوه و سفری نه کرد.

تَسَارَ الشراب: باقی مانده ی ناومکە ی

خواردموه، بهرماومکە ی خواردموه.

السَّادُ: باقی مانده.

السُّورُ: بهرماوه، باقی مانده.

السُّورَةُ: بهرماوه ۵ ناهرمتیك که

ههرتی گهنجی برپوا که می تهرو

تازمیی پی مابی، دمگوتری: (إِنَّ فِيهَا لَسُورَةٌ).

السُّورَةُ مِنَ الْمَالِ: مالی چاک و باش ۵
(ك: سُورَ).

سَاسًا بِالْعَمَارِ سَاسًا: به گویند ریزمه کی
گوت (سَاسًا) بُو نه وهی ناو هکه
بخواته وه ۵ یان بُو نه وهی
هه لسه میته وه برپا یان راپوهستی.

تَسَاسَاتُ الْأُمُورِ: کار مکان گۆرانکاریان
تیکه هوت.

تَسَاسًا فَلَانٌ بِحَقِّي: فلان کهس دانی نا
به مافی من دا باش نه وهی نینکاری
دمکرد.

سَافَتُ يَدِهِ سَافًا: دمورو بهری نینوکی
دهستی هه لشتن، نینوکی هه لشت
هه لشت بوون.

سَفِثْتُ يَدَهُ: به مانا (سَافَتُ) دئ،
دهمگوتری: (سَفِثْتُ شَفِثُهُ): لیوی
توینکی هه لندا.

سَفِثَ لَيْفَ النُّخْلَةِ: توینکی دارخورما که
شهمقار شهمقار بوو لیک بلاو بووه.
سَوَّقْتُ اِبْلَهُ سَافَةً: نه خوشی و هپان
کهوته نیو حوشره کانه وه.

السَّافُ: به مانا (سَافَ) دئ.
السُّوْفُ: دمردیکه هپان به حوشر دهکا.
السَّانُ: موی کلک ۵ مووه نه ستورو

دریزمهکانی کلک.

سَأَلَهُ عَنْ كَذَا سُؤلاً وَسَأَلًا وَمَسْأَلَةً:

پرسیاری لی کرد دهرباره ی فلان
شت ۵ سوالی کردو دهستی له کهسانی
دیکه یان کرده وه.

سَأَلَ فَلَانًا الشَّيْءَ: داوای شتی له فلان کرد
بیداتی، دمگوتری: (سَأَلْتُ مُحَمَّدًا
دِرْهَمًا): داوای دره میکم له
موحه ممه د کرد.

أَسَأَلُهُ سُؤْلَهُ: نیشه که ی چی به چی کرد.
سَاءَلَهُ: به مانا (سَأَلَهُ) دئ.

تَسَاءَلُوا: پرسیاریان له یه که کرد.

السَّائِلُ: هه زارو سوال کهر.

السَّالُ: کهسیک زور پرسیار بکا.

السُّؤَالُ: سوال کردن، داوای خیر پیکردن
۵ پرسیری به تافیکردنه وهی هوتابی
۵ (ك: أَسْئَلُهُ).

السُّوْلُ وَالسُّؤْلَةُ: نهوشته ی دواکراوه یان
داوای دهکی.

السُّؤْلَةُ: کهسیک زور پرسیار بکا.

السُّؤْلُ: به مانا (السَّالُ) دئ.

الْمَسْأَلَةُ: شتی داواکراوه ۵ یان هه ضییبه و
روداوینک به لگه ی له سهر
بهیندریته وه.

الْمَسْتَوِلُ: به پرس ۵ لیپرسراوی
دموله ت.

أَلْمُسْتَوَلِيَّةُ: بهر پرسىاريه تى له گفتارو
له کردار.
سَمِ الشَّيْ وَمِنْهُ سَامًا وَسَامَةً: لهشته که
ومرژ بوو.
أَسَامَةُ: ومرژى کرد، جازى کرد.
السُّؤْمُ: که سِيَك زور ومرژى و
ومرژوونى گه يشتبېته نهو پهړى.
سَاقِي سَاقًا: بازى دا، دوژمنايه تى کرد ۵
ناشوبى خسته نيؤ جه ماومر.
السَّارُ: زېندو نيشتمان ۵ ورمو هيمه ت،
دمگوترى: (فلان ذو سَارٍ): فلانکس
وره بهرزو خوگره ۵ مهبه ستو
نامانج.
سَبًا عَلَى يَمِينٍ كَاذِبَةٍ سَبًا وَسِبَاءٌ وَمَسَبًا:
سوښندى خواردو هيچ گوښ به
گرنگى سوښند پى خوراومکه نه دا.
سَبًا اخْمَرُ: شهرايه کهى کړى بوښه وهى
بيخواته وه.
إِسْبًا الْجِلْدُ: پيسته که کهول کړا.
سَبًا: ناوى پياوښکه گوايه خپله کانى
په مهن هه موويان ده چنه وه سهر
نهو ۵ له پهندي پيشينان دا هاتووه:
(تفرقوا أيدي سبًا): بو نموونه
پهرته وازمى ده پندريته وه، چونکه
خه لکى يان بلخ هوزمکانى (سبًا) که
ولاته که يان ناو داگيرى کردو وپرانى
کردو باغو باغاتيان له ناو چوو

هه ريه که يان روپان کرده دمفرو
وَلَاتِيكَ وَپهرته وازه بوون.
السَّبَاءُ: شهراب.
السَّبَاءُ: سهفه رى دورو دريژ.
السَّبْيَةُ: پيړى کن له شيعه توند
په مگان که پال عه بدوللاى کورى
(سبًا) دمدرين.
السَّبَاءُ: مهى فروش.
السَّبِيءُ: (سبى الحية): توپژى مار.
السَّبِيَّةُ: شهراب.
السَّبَا: رېباز له ناو کيوو که ژدا.
سَبَّةٌ: جنيوى پى دا.
سَبَّ الشَّيْ: شته کهى برپيه وه.
سَبَّ الذَّابَّةُ: نازده کهى سهر پرئ.
سَابُهُ مُسَابَةٌ وَسِبَابًا: جنيوى پى دا ۵
(جنيويان به يه کتر دا).
سَبَبَةٌ: زورى جنيو پى دا.
سَبَبُ الْأَسْبَابِ: هوکاره کانى هينانه دى.
سَبَبُ الْمَاءِ مَجْرَى: ناومروى بو ناوکه
دروست کرد.
سَبَبُ الْحُكْمِ وَغَوَا: هوکارى
حوکمدانه کهى ديارى کردن.
اسْتَبَوُا: خه لکه که جنيويان به يه کتر دا.
تَسَبَوُا: شهره جنيويان کرد.
تَسَابَرُوا: جنيويان به يه کتر دانو
دمنگيان ليک داپرى.

تَسْبَبُ اليه: به واسیته و هۆکاری جوړاو
جوړموه پئی گهیی.

اَسْتَسَبَّ له: وای لی کرد جنیوی پئی
بدری، دمگوتری: (اَسْتَسَبَّ لایه):
جنیوی به باوکی خه لکی ترداو به و
هؤیموه جنیو به باوکی نه ویش درا ۵
ریگای خوش کرد کهسانی دی جنیو
به باوکی بدن.

الْأُسْبُوبَةُ: نهو عهیبو له کهکویه جنیوی
پئی دمدرئو دمکریته نامرایی جنیو
۵ (ک: اَسَابِب).

السَّبُّ: جنیو فروش ۵ کهسیک زور
جوین بدا ۵ سهرپوش ۵ میزمر ۵
حهبل ۵ سنگو گولمخ ۵ قوماشی
تهنک ۵ (سَبُّ الشَّخْص): جنیو
پئدمر ۵ (ک: سُبُّ).

السَّبَبُ: حهبل ۵ همرشتیک بیته
هۆکار بو گهشتن به شتیک ۵
خزماپهتی و خوشه ویستی ۵
لهزاراوی عهروزدا (سَبَبُ) بریتییه
له دو بیت یه که میان بزوینی
ههبن و نهوی تر بی بزوین ۵
یه که میان سه بهی سوکو دووم
سه بهی قورس ۵ لهزاراوی شهرع دا
هۆکاریکه که به هؤیموه دمگویه
شتیک به لام تئیدا کاریگهر نییه ۵
ومکوو کات هۆکاره بو واجب بوونی

نویژ، به لام تئیدا کاریگهر نییه ۵
(أسباب السماء): پهیزمو پلیکانه بو
به رزیوونه وه ۵ قورشان دمهرموی:
﴿لَقُلْی اُبْلِغُ الْأَسْبَابَ﴾ (أسباب
السموات)، دمگوتری: ﴿تَقَطَّعَتْ بِهِمُ
الْأَسْبَابُ﴾: هیچ به هانه و هروفتیلیان
نه ماون ۵ (أسباب الحکم): بریتین
لهو به لگه و شایه تانهی دادومر دمیان
بینی و دمیانتکاته بنه ما بو حوکمه
قانونیه کهی.

السَّبَابَةُ: قامکی شایه تومان، قامکی
نیوان قامکه گهورمو قامکه درئز.
السَّبَةُ: ماوهیه که له زمان، دمگوتری:
(مضت سَبَّةٌ مِنَ الذَّهَرِ): ماوهیه که
له رۆزگار تیپه ری ۵ (أَصَابَتْ سَبَّةٌ مِنَ
الْحَرِّ أَوِ الْبَرْدِ): رۆزگار یکی گهرم یان
ساردمان به سهردا تیپه ری،
ماوهیه که گهرما یان سهرما لی داین
ئیسنا مهوجهی بو به کاردهمین ۵
دهلین: مهوجهی گهرما یان
مهوجهی سهرما.

السَّبَةُ: عهیبو عار ۵ کهسیک خه لک
زور جوینی پئی بدا.
السَّبَةُ: کهسیک زور جنیو به خه لک
بدا.

السَّبِيَّةُ: په یومندی نیوان سه بهی و
موسه بهی.

السَّبِيْبُ: (سبیب الفرس): موی کلک و
 یال و ناوچاوانی نه سب.
 السَّبِيْبَةُ: قوماشی تهنک و سوك و
 پارچه مو (گلۆله مو) و درزو درپاوی
 کهم له قوماشی که تان و (ک: سبائب)
 و دهگوتری: (امراة طويلة السبائب):
 ناهرمتیکی زولف دریزه و (سبائب
 الدم): رپرهمگانی خوین.
 الْمِسْبُ: جوین فروش؛ کهسیک زۆر
 جوین بدا.
 الْمِسْبَةُ: پهنجهی شایه تومان.
 سَبَتَ سَبْتًا: نوست و پشوی دا و دامرکا.
 سَبَتَ فُلَانٌ سَبْتًا: رۆزی شه ممه فلانکس
 چوو و ژوره وه.
 سَبَتَ الْيَهُودُ: جوله که مه راسیمی
 شه ممه یان پیکهینا و پشویان داو
 وازیان له کار و کاسبی هینا.
 سَبَتَ الشَّيْءُ: شته کهی شل کرده وه.
 سَبَتَ شَعْرُهُ: قزه کانی کردنه وه و برپه وه،
 دهگوتری: (سَبَتَ عَلَاؤُهُ): له ملی دا
 و (سَبَتَ رَأْسُهُ): سهری تاشی.
 أَسَبَتَ الْحَيَّةُ: مار که پاؤ کهی بهست و
 خوی مات دا.
 أَسَبَتَ فُلَانٌ فُلَانًا: فلانکس رۆزی شه ممه
 داخل بوو.
 أَسَبَتَ الْيَهُودُ: جوله که داب و نه ریتی
 رۆزی شه ممه یان په پرهم کرد.

سَبَتَ الشَّيْءُ: شته کهی برپه وه.
 اِنْسَبَتَ الْجِلْدُ: پسته که بهدمباگردن
 نه رم بوو.
 اِنْسَبَتَ الرُّطْبُ: خورما که شیرین بوو
 هه مووی بوو بهر و طاب.
 اِنْسَبَتَ الشَّيْءُ: شته که دریز بوو کشا
 له گهل نه رم بوون دا.
 السُّبَاتُ: راحه و پشودان و قورئان
 دمفه رموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
 اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا﴾ همروا
 وشه (سبات) بهمانا خهوی سوك و
 سه ره خه وه، وهگ وو نوستنی
 تاوانتاوهی پیره میردو نه خوش و
 عه مری کوری مه سعود به معاویه
 گوت: (ما تسأل عن شيخ نومه سبات
 وليله هبات) و له بواری پزشکی دا
 بریتیه له حاله تیک که نه خوش
 تییدا بی ناگا دمبسی و له خو
 دمبیته وه به هیچ دهرمانیک به ناگا
 نایه ته وه پیچچه وانهی نیغمایه
 که شتیکی کاتییه و دوی ماومیه ک
 له سه رخو چوو که به ناگا دیته وه و
 (ابنا سبات): شه وو رۆز.
 السُّبْتُ: رۆزی شه ممه و رۆزگار یان
 ماومیه بیک، دهگوتری: (اقمنا في بغداد
 سبتاً): ماومیه که له به غدا ماینه وه و
 راحه و پشودان و نوستن و کهسیک

زۆر بنوئ ۋ گەنجى ئازاو چاو
نەترس ۋ ئەسپى رەسەنى بەرپەرۋ
تیزرۇۋ بازھاۋىز ۋ (ك: سُبُوت
واسبات).

السَّبْتُ: ھەرپىستىك دىباغ بىرى ۋ
جۆرە نەعلىك ھەپە پىپى دىگوتىرى:
(نەعلى سىيىتى): لەۋجۆرە
پىستانەپە.

السَّبْتُ: ماۋىيەك لەرۇزگار.
الْمَسْبُوت: نەخۇشى بى ھۆش و بى
ھاۋاركىردن و پەلەقاۋە ۋ مردو.
سَبْتَمَبَر: مانگى نۆى زابىنى.
تَسْبُج: پىست و كەۋلى لەبەركىرد
كەۋلى ئازەلى پۇشى.
السَّبُج: مىرۋى رەش.
السَّبْجَةُ: جۆرە پۇشاكىكە ئافرىت
لەمائەۋە لەبەرى دىكا.
السَّبْجَةُ: بەمانا (السَّبْجَةُ) دى.

سَبَّحَ بالنهر وفيه: لە روبارەكە دا مەلەى كىرد
چوۋە ناۋ ئاۋمەكە خۆى نقوم كىرد.
سَبَّحَ الْفَرَسُ: ئەسپەكە لەرۋىشتن دا
دەستى ھاۋىشتن.

سَبَّحَ النجوم: ئەستىرەگان لەفەلەكى
خۇيان لەھاتو چۇدا بوون ۋ قورئان
دىمفەرمۇئ: ﴿وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ﴾.
سَبَّحَ فلان في الأرض: فلانكەس لەزمۇى دا
دوور كەۋتەۋە ۋ چالى ھەلەكەند ۋ

بارى ژيانى ئالۋ گۆپى بەسەردا
ھات بۇژيان و دابىنكىردنى
پىۋىستىياتى تىكۇشا ۋ قورئان
دىمفەرمۇئ: ﴿إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا
طَوِيلًا﴾.

سَبَّحَ في الكلام: زۆرى قسەكىردن.
السَّبْحَةُ في الماء: مەلەى پىكىرد، لەناۋى
ھەلەكەش.

سَبَّحَ: وتى (سبحان الله)، تەسبىحاتى كىرد.
سَبَّحَ الله وله: پەرۋەردگارى بەتاك و
تەنھاۋ بى عەپپ و لەككە ۋەصف
كىرد تەقدىس و تەنزىھى كىرد.

السَّابِحَات: گەمىكانى ناۋ دىريا ۋ
قەرىشتە ۋ ئەستىرە.

السَّبَّاحَةُ: مەلەكىردن؛ جۆرە ۋەرزىشكە
لەناۋ ئاۋدا دىگوتىرى.

السَّبَّاحُ: مەلەكەر ئەۋكەسەى زۆر لەناۋ
ئاۋدا دىبى.

السَّبَّاحَةُ: قامكى شاپەتومان؛ پەنجەى
نىۋان قامكە گەۋرەۋ قامكە دىرئ ۋ
لەھەدىشدا ھاتوۋە دىربارى
دەستۋىز دىمفەرمۇئ: (فادخل إصبعه
السَّبَّاحَتَيْنِ في أذنيه).

السُّبُوح: ناۋىكە لەناۋە جوانەگانى
پەرۋەردگار؛ واتە لەھەموۋ عەپپ و
لەككەپەك دوورە ھەرچى نەقص بى
تىيىدا نىيە.

سُبْحَانَ: دىگوتىڭ: (سبحان الله)
 وشەيەكە بۇ تەنزيھى زاتى
 پەرۋەردىگار بەكار دى ۋە لەكاتى
 سەرسۈرمان لە شتىڭو عاجىباتى
 لى ھاتىن دىگوتىڭ.

السُّبْحُ: بەتالايى ۋە ھەراغ.
 السُّبْحَةُ: دىنكە مىرۈى تەزىيىچ ۋە
 دوعاۋا پاراڭە ۋە نويۇزى سۈننەت ۋە
 (ك: سُبْح).

سُبْحَاتُ الله: نورو جەلال ۋە شۇمەندىيى
 پەرۋەردىگار.
 السُّوَابُجُ: بەھىزۈ تۈانا، پتەۋو ۋە قايم،
 دىگوتىڭ: (كسائ مُسَبَّح).

الْمُسَبَّحَةُ: پەنجەى شاھە تۈمان.
 الْمُسَبَّحَةُ: مىرۈى تەزىيىچ.
 سَبَّحَ فلان: ھالانكەس وتى (سبحان
 الله).

سَبَّحَ سَبَّحًا: داسەكناۋ دامركايەۋە،
 دىگوتىڭ: (سَبَّحَ الحُرُّ): گەرما
 رەۋيەۋە.

سَبَّحَ القُطْنُ: لۆكەكەى پىچايەۋە، لولى دا.
 سَبَّحْتَ الأرضُ سَبَّحًا: زەۋيەكە شۇر
 بوو، سۈپەرە خاكە ۋە (أَسْبَحْتَ
 الأرض) بەمانا (سَبَّحْتَ) دىڭ.

أَسْبَحَ في حفرة: لە ھەلەكەندىن چالەكەدا
 گەپشە سۈپەرە خاك.
 سَبَّحَ: نوست.

سَبَّحَ الشَّيْئُ: شتەكە سوك بوو دامركاۋ
 داسەكنا، دىگوتىڭ: (سَبَّحَ العرق):
 دىمارمەكە لە ھەرە ھەرگەۋتو لىدان ۋە
 ئازارى نەما ۋە (سَبَّحَ الحُرُّ): گەرما
 دامركايەۋە ۋە (سَبَّحَ عنه الشدة):
 ناخۇشى ۋە چورتى لەسەر سوك
 بوون ۋە (سَبَّحَ القُطْنُ): لۆكەكەى شى
 كىردەۋە، پانى كىردەۋە ۋە (سَبَّحَ):
 سوك بوو، دامركايەۋە.

السَّبَّاحُ: زەۋيەكە نەكىلدرايىۋ
 ئاۋەدان نەكرابىتەۋە لەبەرئەۋەى
 سۈپەرە خاكە ۋە ھەروا ناۋە بۇ زېلى
 كىمياۋى.

السَّبَّحُ: شۈپنىڭ سۈپەرە خاك بى ھاجى
 لى رۇبچىن.

السَّبَّحَةُ: زەۋيەكە لەبەرئەۋەى شۆرە
 خاكە ھىچى لى نەپروئ ۋە يان
 شۈپنىڭ ئاۋەكەى ھەۋزەى لەسەر
 بىڭ.

السَّبَّحَةُ: نەرزى نەكىلدراۋ ئاۋەدان
 نەكرائە لەبەر شۆرە خاكى.

السَّبَّحَةُ: پارچە لۆكەكە دەرمانى
 دىخىڭتە سەرو ئامادە دىكرى
 بىخىڭتە سەر بىرىن ۋە يان لۆكەكەى شى
 كىراۋە ۋە يان ئەۋ لۆكەكەى لول
 دىكرى بۇ پىستىن ۋە ئەۋ پىرۇپالەى
 لەبالى بالندە دىكەۋىتە خوار ۋە (ك):
 سَبَّحَ وسَبَّاحَ).

سَبْدُ شَعْرُهُ سَبْدًا: مووهمکانی جهسته‌ی و
ریشی تاشین.

اَسْبَدَ: به مانا (سَبْدَ) دئ.

سَبْدُ الشَّعْرُ: مووهمکان دواى تاشین
هاتنه‌وه و سه‌ریان دمه‌ینایه‌وه و
پرمشایان دیاره.

سَبْدُ الْفَرْخُ: جوجکه‌که (بیچومه‌که) په‌رو
پو‌لی لی پوان.

سَبْدُ شَعْرُهُ: مووهمکانی تاشین و له‌بیخ
دمری هینان.

سَبْدُ رَأْسُهُ: سه‌ری نه‌شت و چه‌وری
نه‌کرد، هزمکانی به‌ژاکاوی و چلکنی
هیشتنه‌وه.

السَّبْدُ: دیمه‌نی روه‌ک و گزوه‌گیا له‌کاتی
سه‌ر دمه‌ینانی له‌زه‌وی پئیش
نه‌وه‌ی په‌ل و پۆ بکاو بلاو بیته‌وه و
پاشماوه‌ی گیای دوراوه و که‌می‌ک
له‌قز، دمه‌گوترئ: (ماله سَبْدَ وَلَا لَبْدَ):
نه‌که‌م نه زۆر هیچی نییه.

السَّبْدُ: بالنده‌یه‌کی په‌ر خالخالای و
دهم پان و گه‌وره‌یه، په‌رو پو‌لی
نهرمه که ناوی پئ ده‌که‌وئ خیرا
لی ده‌چۆرپته‌وه، عه‌رمب نه‌سپی
عه‌رمق کردو به‌و بالنده‌ ده‌شوبه‌ینن
و (ک: سَبْدَان) و هه‌روا ناوه‌ بۆ
قوماشیک هه‌وزی پئ ده‌هاخندری و
له‌ناو هه‌وزمه‌که‌دا راده‌خرئ بۆ
نه‌وه‌ی که حوشرمه‌کان هاتنه‌ سه‌ر

ناوه‌که قورپاوو لی‌ل نه‌بی.

سَبْرُهُ سَبْرًا: مه‌زنده‌ی کرد و نه‌ندازه‌ی

گرت، دمه‌گوترئ: (سَبْرُ الْجُرْحِ):

قولا‌یی برینه‌که‌ی پی‌وا، مه‌زنده‌ی
کرد به‌نامیری تاپه‌مت.

سَبْرَ فُلَانًا: فلانکه‌سی هه‌لپشکنی بۆنه‌وه‌ی
بزانی جی لاهه‌یه.

اَسْبَرَهُ: به‌مانا (سَبْرَهُ) دئ و (اَسْتَبْرَهُ)
به‌مانا (سَبْرَهُ) دئ.

السَّابِرِيُّ مِنَ الثَّيَابِ: قوماشی ته‌نکی
زۆر باش و نه‌گه‌ر بۆ زری به‌کارهات
مه‌به‌ست زری‌ی چاک چندراوه.

السَّبَارُ: نه‌و نامیره‌ی قولا‌یی برینی پئ
دمپو‌ری و یان قولا‌یی ناوی پئ
مه‌زنده‌ ده‌کری و (ک: سَبْر).

السَّبُورُ: هه‌زار.

السَّبُورَةُ: ته‌خته‌ پرشه‌ی قوتابخانه و
سه‌بوره.

السَّبْرُ: نه‌صل و ره‌سه‌ن، بناغه و ره‌نگ
و شیوه‌و روخسار و (ک: اَسْبَار).

السَّبْرُ وَالتَّقْسِيمُ: له‌زاراوه‌ی زانایانی
نوصولی فیه‌که‌دا بریتییه له
کۆکردنه‌وه‌ی و مصفه‌کان له‌نه‌صل و
قیاس بۆسه‌ر کراوه‌که‌دا نه‌مه‌جار
وه‌لانانی هه‌ندیکیان بۆنه‌وه‌ی باقی
مانده‌که بکه‌ینه‌ عیله‌ت و بایسی
قیاسه‌که.

السُّبْرُ: بهمانا نهصل و رنگ و شیوه و
پوخسار دئ.

السُّبْرُ: بالندهیهکی درندهیه لهباشو
گه ورمتره بالهکانی دریزن.

السُّبْرَةُ: سبهینانی سارد.

السُّبَارُ: نامیری برین مهزندهکردن ه
(ك: مسابر).

السُّبْرَةُ: (مُسْبِرَةُ الجرح): کوتای
برینهکه.

السُّبُورُ: پوخسار جوان.

سَبَرَت: برپای کرد و نیدی نهپرسی.

السُّبْرَات: ههزارو مسکین ه (وهي
سیراته) ه (ك: سباریت).

السُّبُورُ: شتی کهم و بی نرخ ه ههزارو
مسکین، کوری گهنج کهموی لی

نههاتین ه زهوی چۆل و سوتهمهپو ه
(ك: سباریت) ه (أرض سباریت):

زهوی سوتهمهپو.

السَّيرِيَت: بهمانا (السُّبْرَات) دئ ه (هي
سیریت) ه (ك: سباریت).

سَبَرَجَ على الأمر: کارمهکی ئالۆز کرد.

سَبْرَةُ شَعْرُهُ: موومکانی تاشین.

سَبَسَبَ الرجلُ: پیاوهکه بههیواشی
رؤیشت.

سَبَسَبَ الماءُ والبُورُ: ئاوکه یان
میزمهکی رژاند، پهوانی کرد.

تَسَبَسَبَ الماءُ: ئاوکه جاری بوو.

السُّبْسَبُ: ساری کاکلی بهکاکلی ه (ك:
سباب).

سَبَطَ سَبْطًا: خاو بوو، نهرم بوو.

سَبَطَ الشعرُ: قزی خاوو نهرم بوو،
دهشگوترئ: (هر سبط الجسم): قه دو

بالای ریک و پیک و نهندامی جوانن.
أَسْبَطَ: لهترسان بیدهنگ بوو ه سهری

شۆر کردوو چاوی لهزموی ژمنین ه
لهشی داهیزاو گورچ و گۆل نهبوو.

أَسْبَطَ بالأرض: بهزهوییهوه نووساو
راست نهبووه، بههوی نهخۆشی یان
زهر ویکهوتنهوه کهوته سهر جی و
ههئنهستا.

أَسْبَطَ في النوم: چاوی لیکنان ه (أَسْبَطَ
عنه): لی بی ئاگا بوو.

سَبَطَتْ بولدها: پیش کامل بوون
مندالهکهی لهبارچوو.

السَّابِاطُ: ههلاشیکه لهسهر دوو دیوارو
بهزێر یا ریکای کراوه ههیه ه (ك:
سوابط و ساباطات).

سَبَاط: لهرزو تا.

السَّابِاطَةُ: نهو گهنده موو پهرزو پالهمه
که لهکاتی سهر شانهکردن دا
دمکهونه خوار ه سهرانگۆلک ه
هیخشی خورما که دهنکه
خورماکانی پیومین.

السَّيْطُ: پیاویکه که بالابهرز بی، درێژ
بی ه قزی خاو ه بارانی بهردهوام.

سَبَطُ الْيَدَيْنِ: سه‌خی سروشته ۵ (سَبَطُ
الأصابع): قامگی درپژن.

سَبَطُ الْجِسْمِ: جه‌سته رَک و پَیکه،
ده‌شگوترئ: (امراة سَبَطَةُ الْخَلْقِ):
نافرمتیکی نه‌رم و نیان و ناسکه.

السَّبَطُ: درمختیکه لقو پوپی زورنو
یه‌ک همدی همیه.

السَّبَطُ: کورمزاو کچه زا ۵ له‌ناو
جوله‌ک‌ش دا و مگوو پی‌ک‌هاته‌ی
خیل و هوژی ناو عمرمب ودهایه ۵
(ک: أسباط).

السَّبَطَانَةُ: تاپرو ساچمه‌زمن ۵
تفه‌نگیک که‌راوی بالنده‌ی پی
بکری.

اسْبَطْرُ: پاکشا ۵ درپژبوو، ده‌گوترئ:
(اسْبَطْرَتُ الذَّبِيحَةِ): کوشتییه‌که
دوای سهربرینی پاکشاو درپژ بوو.
اسْبَطْرُ الْبِلَادِ: ولات نارام بوو.

السَّبَطْرُ: پیاوی زیرمک و کولنه‌دمر
له‌کارو پیشه‌ی خوئی ۵ درپژ،
ده‌گوترئ: (شَغَرٌ سَبَطْرٌ): قزئکی
درپژی خاو ۵ همرآ به‌مانا تیز پوو
گورج و گول دی، ده‌گوترئ: (جمل
سَبَطْرٌ) و (أسد سَبَطْرٌ): واته له‌کاتی
بازدان دا جه‌سته‌ی درپژ دمی.

السَّبَطْرَةُ: نافرمتی جه‌سته گهورمو
که‌ته.

السَّبَطِيُّ: رویشتنیکه لارو له‌نجه‌ی
تیدایه.

السَّبِيطْرُ: درپژ.

سَبَعَ الْقَوْمَ سَبْعًا: بوو به‌حه‌وته‌م که‌سی
خه‌لکه‌که به‌ئو ژماره‌ی خه‌لکه
که‌بوو به‌حه‌وت، ده‌گوترئ: (هر
سابع ستة): ئه‌و ژماره‌ه‌وته
حه‌وتی دوا شه‌ش ۵ همرآ مانای
ئه‌و دمه‌گه‌یه‌ئێ که‌حه‌وتیه‌کی
ماله‌که‌ی لی و مرگرتوون.

سَبَعَ الْحَبْلَ: حه‌بله‌که‌ی به‌حه‌وت لو بادا.
سَبَعَ الذَّنْبُ الْقَنْمَ: گورگه‌که‌ه‌وتی
له‌جه‌له‌به‌مه‌رو بزنه‌گان خنکاند.
سَبَعَ فَلَانًا: فلانکه‌سی ترساند، په‌خنه‌ی
لیگرت و جنیوی پیدا.

سَبِغَ الْمَوْلودَ: منداله‌که‌ه‌ری تاشراو
حه‌وته‌ی بوکرا.

سُبِعَتِ الْبَقَرَةُ الْوَحْشِيَّةُ: درنده‌ی بی‌چوی
مانگا کیوییه‌که‌ی خوارد.

أَسْبَغَ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که‌ بوونه‌ه‌وت
که‌س ۵ درنده‌که‌وته‌ ناو
نازله‌که‌کانیان و لی‌ی خواردن.

أَسْبَغَتِ الْحَامِلُ: نافرته‌ه‌سکپرکه‌ه
به‌حه‌وت مانگی مندالی بوو.

أَسْبَغَ الطَّرِيقُ: رښاکا که‌درنده‌ی زور بوو.
أَسْبَغَ ابْنُهُ: منداله‌که‌ی دا به‌دایه‌من
شیری بداتی و به‌خیوی بکا.

سَبَّحَ الْعَمَلُ: حەوت جار کارەگەى
 ئەنجام دا ە يان دوجەندانەى
 کردەو، دەگوترئ: (سَبَّحَ الْإِنَاءُ):
 حەوت جار قاپەگەى شت ە (سَبَّحَ
 اللَّهُ لَكَ الْأَجْرُ): خودا حەوت ھىندەى
 پاداش داىەو، يان پاداشى بۆ
 دوجەندانە کرد ە ھەروا دەگوترئ:
 (سَبَّحَ عِنْدَ إِمْرَأَتِهِ): حەوت شەو لای
 ژنەگەى ماىەو.

سَبَّحَ الْحَامِلُ: ئافرەتەگە بەحەوت مانگى
 مندالەگەى بوو.

سَبَّحَ الْقَوْمُ: خەلگەگە ژمارمیان بوو
 بەحەوت سەد گەس، لە حەدیشدا
 ھاتوو دەفەرموئ: (سَبَّحْتَ سَلِيمُ يَوْمَ
 الْفَتْحِ): ھۆزى سولەيم رۆزى فەتھ
 حەوت سەد گەسیان ئامادە بوون بۆ
 رزگار کردنى مەگە.

إِسْتَبْعُوا: بوون بە حەوت.

الْأَسْبُوحُ مِنَ الْآيَامِ: ھەفتە ە کە بۆ
 تەواکردنى کەعبە، گوترا مەبەست
 حەوتجار سوپانەومىيە بە دەورى
 کەعبەدا ە (ك: أَسْبَحَ).

السَّابِغُ: ژمارەى نىوان شەش و ھەشت،
 دەگوترئ: (هُوَ سَابِغُ سَبْعَةٍ): يەكێگە
 لە ژمارەكانى حەوت.

السَّبَاعِي: حەوت سوچ، حەوت لا ە
 (رَجُلٌ سَبَاعِي الْبَدَنِ): پیاویگە

جەستە تەواو (ثَرِبَ سُبَاعِي):
 ھوماشیکە حەوت مەترە، حەوت
 بێستە.

السَّبْعُ: درندە، ھەردەعبایەك چنگ و
 نینۆكى ھەبن و بەلامارى ئادەمیزادو
 ئازەل بداو نیچیری بکا و مگوو شیرو
 گورگو پلینگ ە (ك: سَبَاعٌ وَاسِعٌ
 وَسُورٌ).

السُّبْعُ: بەشیکە لەحەوت بەش ە (ك:
 أَسْبَاعٌ).

السَّبْعَةُ: ژمارمىيەگە بۆ نیرینە
 بەکاردئ.

السَّبْعَةُ: بېچوھ شیر.

السُّبُوعُ: ھەفتە.

السَّبِيْعُ: بەمانا (السُّبْعُ)دئ.

الْمُسَبِّحُ: لەزاراوەى ئەندازیاری دا
 قەبارمىيەكى حەوت سوچە.

الْمُسَبِّحُ: شوپنیک درندەى لى ھەب ە
 (ك: مَسَابِحٌ).

الْمُسَبِّحُ: بەناز پەروەردەو ژيان نەرم و
 نۆل ە مندالە ساواپەك دایكى بمرئ و
 ئافەرمەتیکى تر شیرى پئ بداو
 بەخویى بکا ە مندالی زۆل ە مندالی
 باوك نەناسراو ە مندالیک بەحەوت
 مانگى لەدایک بپئ.

الْمُسَبِّعَةُ: زەویيەك درندەى زۆربىن ە
 (ك: مَسَابِحٌ).

سَبَّحَ الشَّيْءُ: شتهكه تهواو بوو ۵ دريژ بوو،
 بهر فراوان بوو، زور بوو، دمگوتري:
 (سَبَّحَ الدَّرْعَ) و (سَبَّحَ الشَّعْرَ) و (سَبَّحَ
 الذَّنْبَ) و (سَبَّحَتِ النِّعْمَةَ)، وه
 دمگوتري: (هو سايع وهي سايغة) ۵
 (ك: سوايغ).

أَسْبَغَ الْفَارَسُ: سوارمه زريني پانو
 پوري له بهر كرد، دمگوتري: (أَسْبَغَ
 ثَوْبَهُ): گراسهكه پانو پور كرد ۵
 (أَسْبَغَ وَضوءً): بهر پك و پيكي
 دهستونويژي گرتو نه ندامه گاني
 جوان شت ۵ (أَسْبَغَ لَهُ فِي النِّفْقَةِ): به
 تيرو پري نهغه هه كيشا ۵ (أَسْبَغَ
 اللَّهُ عَلَيْكَ فِي النِّعْمَةِ): بهر مردگار
 نازو نيعمه تي به سر دا رشتي.

الْتَسِيفَةُ: (تسيفه الخوذة): نهو هه پتان و
 قوپچهو ترمقهو شتانه هه كه
 نه لقه گاني زرينه كه پي قايم
 دمكري له مل دا ۵ (ك: تَسَابُحٌ).

سَبَّحَهُ إِلَى الشَّيْءِ سَبَّحًا: پيشي كهوت،
 دمگوتري: (سَبَّحَ الْفَرَسُ فِي الْحَلْبَةِ):
 نه سپه كه له مهيداني غار غاريان دا
 پيش نه سپه گاني تر گه پشته
 مه بهست.

سَبَّقَ عَلَى قَوْمِهِ: له پياو متي و شكومه نديي
 دا پيش هوزو نه ته و مكي كهوت ۵

(سُبِقَ عَلَى الْأَمْرِ): له كارمه دا تيشكا.
 أَسْبَقَ الْقَوْمُ إِلَى الْأَمْرِ: خه لكه كه
 به به له و ليبرانه وه بكارمه چون.
 أَسْبَقَ الرَّأْيَ: له سر رايه كه سور يوو
 بهي لي وردبونه وه بئ سئ و دوو.
 سَابَقَ إِلَى الشَّيْءِ مُسَابَقَةً وَسَبَاقًا: په له ي
 كرد بولاي شتهكه.

سَابَقَ بَيْنَ الْحَيْلِ: نه سپه گاني خستنه
 غاړا كردن و سوارمگانان
 به سر يانه وه بوون، سهيري كرد
 بزاني كاميان پيش دمكه وي.
 سَابَقَ فَلَانًا: پيش پركي له گهل فلانكس
 دا كرد.

سَبَّقَ: پيشكه وتني به دهست هينا.
 سَبَّقَ بَيْنَ الْحَيْلِ: به مانا (سابق) دي.
 سَابَقَتِ الشَّاةُ وَغَرَهَا: مهر كه پيش
 و هخت بيچو مكي بوو.

سَابَقَ الطَّيْرَ الْجَارِحَ: حه بليكي سirme ي
 له قاچي بالنده كه كردو به ستيه وه.
 اسْتَبَقُوا إِلَى كَذَا: خه لكه كه پيش پركيان
 كرد بولاي نهو شته.

اسْتَبَقُوا الطَّرِيقَ: له رڼا كه لاي دا.
 تَسَابَقُوا: به مانا (استبقوا) دي ۵
 كي پركيان كرد.

السَّابِقُ: كه سيك دهست پيشخهر بئ بو
 كاري چا كه.

السَّابِقَةُ: پيش پركي له رويشتن و شتي

تر دا ۵ دمست پېشخمری لهشت دا،
دمگوترئ: (له في هذا الأمر سابقه):
لهم نيشهدا پېش كهسانی دی
كهوتوومو تېیدا کارامایه ۵ لهیاسادا
بریتییه لهتاوانیک كهسیك دهپكاو
لهسمری تۆمار دمكرئ ۵ ههئسو
كهوتیكى ریکو پیکهوتازه
قهلایهو دمكریته نمونهو سهره
مهشق ۵ (ك: سوابق).

السَّابِقَات: نهسپ.

السَّبَاقُ: قهیدو چهیلی لهسیرمهو شتی
قایم قاجی بالتدهی بههیزو
درهندهی پې دهبهسترئ.

سَبَاقُ الْحَيْل: نهجامدانی پېشپرکئ
لهمهیدانی غار غارین دا.

السَّبَاقُ: كهسیك زۆر جار پېشكهوتن
بهدهست بیئن.

السَّبْقُ: نهوشتهی گردهوی پېشپرکئ کهی
لهسهردهكرئ یان شوینی
پېشپرکئکه ۵ (ك: أسباق).

سَبَكُ الْمَغْدِنِ سَبْكًا: مهعدنهکهی
تواندموهو پالفتهی کردو خشتو
خالی لی دوور خستهووه لهقالبی
دا، دمگوترئ: (سَبَكْتُ التَّجَارِبَ
فَلَانًا): نهزمونو تاهیکردنهوه
فلانکهسی لهبۆته داومو قالی کردوه،
دمگوترئ: (هو سبوك وسبك).

سَبَكُ الْمَعْنِ: بهمانا (سَبَكُهُ) دئ.

إِسْبَکُ: لهقالب درا.

السَّبَاكَةُ: پېشهی ئالتونو مس
توانهومو شتی واو لهقالب دان.

السَّبَالُ: نهو كهسهی مهعدنهکان
دمتوینیتیهووه لهبۆتهیان دمداو
دمیانکاتهوه بهقالب ۵ ههروا ناوه بۆ
نهوکهسهی بۆری بهلوعه لهناو
خانوو بالهخانسه لیك دمداو
دمیانبهستی.

السَّبِيكَةُ: قالبه ئالتون قالبه زیو قالبه
رمصاصو شتی وا ۵ ههپارچه
مهعدنیکئ مهپلهو دریزو لهقالب
دراو ۵ (ك: سبالك).

السَّبَكُ: نهو شوپنهی مهعدنهکانی
تیدا لهقالب دمدرئ ۵ (ك: مسابك).

السَّبِيكَةُ: نهو قالبو نامیرانهی ئالتون
و زیوو مهعدنه تواوهکانی تیدا
لهقالب دمدرئ.

إِسْبَكْرُ الشَّيْئِ: شتهکه دریز بوو،
دمگوترئ: (إِسْبَكْرُ النَّبْتِ وَإِسْبَكْرُ
الشَّعْرِ): رومکهکه بهرز بۆوه، قزمکه
دریز بوو.

إِسْبَكْرُ الشَّبَابِ: گهنجیهکهی کامل بوو
چاک پێگهیی.

إِسْبَكْرُ النَّهْرِ: چۆمهکه رهوان بوو،
ناومهکی رۆیی.

اَسْبَلَتَ الطَّرِيقَ: رېښه ځانگه همره باغ بوو
خه لکي زور پيدا پوي.

اَسْبَلُ الزُّرْعُ: کشتوکاره که گوئي دا (اَسْبَلُ
السَّمَاءُ): ناسمان باراني باراند
(اَسْبَلَتِ الْعَيْنُ): چاو هرميسکي پرست،
(اَسْبَلُ عَلَيْهِ): زوري قسه له سمر کرد
ه (اَسْبَلُ الشَّيْءِ): شته کهي بهرهللا
کردو شلي کردموه، دايدايه وه،
دمگوترئ: (اَسْبَلُ الثَّرْبَ وَاَسْبَلُ السَّرَّ
وَاَسْبَلُ الْفَرَسُ ذَنْبَهُ).

سَبَلُ الشَّيْءِ: شته کهي کرده مولکي
همه موانی، ومقضي گشتي له پړنگي
خودادا.

الْاَسْبَلُ: سميل دريژ يان پيش دريژ ه
(ك: سَبَل).

اَلْسَابِلُ: (طريق سابل): رېبازيکه
خه لکي پيدا تيپمې دمبې.

الْاَسَابِلَةُ: رېځايه که خه لکي پيدا دمپوا،
دمگوترئ: (سبيل سابل): رېبازيکه
خه لکي پيدا دمپوا.

اَلْسَبَلُ: باراني به خورم ه گوئي پوهه
ه دمردنيکه توشي چاو دمبې
پهردميه کی تهنکي ومکوو ته ندرای
جالجالوکه خه تخه تي سور له ناو
چاو پهيدا دمبن ه پوښاکي دريژ ه
کراسي ناودامان.

السَّبَلَاءُ: نافرمتيکه له زوور ليوي

سهرموي مووي لي پوابن ه چاويک
برزانگي دريژ بن ه (ك: سَبَل).

السَّبَلَةُ: (سَبَلَةُ الزَّرْعِ): گوئي پوهه،
گوته گهنم و جو ه (سَبَلَةُ الرَّجُلِ):
نمو که وانه يه ي له ناوهرپاستي ليوي
سهرمويه ه قهراخى سميل ه لای
خواروي پيش ه (سَبَلَةُ الْإِنَاءِ): سمری
قاب، دمگوترئ: (مَلَأَهُ إِلَى سَبَلَتِهِ): تا
سمر قابه کهي پري کرد ه (جَرَّ فُلَانٌ
سَبَلَتَهُ): فلانکس پوښاکه زيډمو
شورپوومو کهي پراکيښا ه (جاء وقد نشر
سَبَلَتُهُ): هات ههرپه شى کرد ه (هر
أَصْهَبَ السَّبَلَةُ): نمو دوژمنه.

السَّبِيلُ: ريځا ه هوکارو سه يه ب ه
قورنان دمهرموي: ﴿يَقُولُ يَا لَيْتَنِي
أَتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا﴾ ه ههروا
به مانا فيل و ته له که دئ.

سبيل الله: جيهادو تيکوښان له پړنگي
خودادا ه هه جکردن ه همولدان بو
فيربووني عيلم و زانياري ه
ههرشتيک خودا فهرمانی
به نه نجامدانی کردبې له کاری خيرو
چاکه ه به زوري به مانای جيهاد
به گاردئ ه ههروا به مانا ههره و
عه يه دئ، دمگوترئ: (ليس علي في
كذا سبيل) ه به مانا به لگه و دهليل
دئ، دمگوترئ: (ليس لك علي سبيل).

إِبْن السَّيْل: كَهْ سَيْكَه رَيْبَوَارِي وَ
پیداویستی گه پانه وهی بۆ شوینی
خۆی دهمست نه كه وهی.

السَّبْنَجُونَةُ: هَمُوهو بَالْتَوَى دُروستكراو
له كه وهلی رِیوی ۵ پیاوییه تکراره
حه سه نی کورِی عه لی هَمُوهیه کی
له و جوړه ی هه بوو له کاتی نو یژ کردن
دا له بهری نه دم کرد.

السُّنْبُوسَةُ: فَارغُونی دواوهی
شهمه نده هغه.

سَبَه سَبَه: عَه قَلی نه ما، شیت و گیل بوو
له بهر پیری، دهگوتری: (هو مَسْبُوه).

سَبَه: به مانا (سَبَه) دئ ۵ زمانی کراو میه.
السَّبَاهِي: (رجل سباه): پیاویکه له بهر
پیری عه قلی نه ماوه.

السَّيْه: خَوْ به زلزان.
السَّبَاهِيَة: خَوْ به زلزان.

السَّبَهْلَلُ: پیاوی بی عه قلی و هیج نه بوو،
هیج له باره نه بوو ۵ پیاوی ته پ
ده ماخ و له خَوْ رازی و لوت بهرز ۵
هه و لدمر بۆ شتی بیته ده، دهگوتری:
(عَشِي سَبَهْلَلًا): دئ و ده چی به بی
نه وهی سودیکی دهمست بکه وهی ۵
کارِیک که هیج سودیکی لی
چاومپران نه کړی ۵ همروا دهگوتری:
(ذَهَب أَمْرُه سَبَهْلَلًا): هه و لدا نه که ی
بی سوود بوو.

السَّبَهْلَى: خَوْ به زلزان و لارو له نه مگار.
سَبَى عَذْرُهُ سَبِيًّا وَسَبَاءً: دوزمنی دیل کرد،
دهمشگوتری: (سَبَبَتْه الغايية):

قه دباریک و چاوجوان دیلی کرد.
سَبَى الْخَمَرُ: له ولاتی که وه شهرابی برد بۆ
ولاتیکی تر.

سَبَى الْمَاءُ: زموی هه نکولی تا گه یشته ناو.
سَبَاهُ اللَّهُ وَأَبْعَدُهُ: خودا نه مفرینی لی کرد
۵ خودا نه مفرینی لی بکا.
استبأه: به مانا (سَبَاه) دئ.

تَسَابَى الْقَوْمُ: خه نکه که هه نندیکیان
هه نندیکیان دیل کرد.

تَسَبَّى لَهُ: خۆی لاخو شه ویست کردو
مامه حه مه ی بۆ کرد.

السَّايَاءُ: پزدان ۵ ناژدل و بهرو بوومی و
زور بونیان زور بونی مال و پیاوی
تیکیوشمرو جه ناگاور ۵ (ك: سوابی).
السَّيَاءُ: نهو دارو چیلکه و جه و یله یه ناو
له ولاتی که وه ده بی بۆ ولاتیکی تر.

السُّبَى: دیل کراو پښنراو ۵ به زوری بۆ
نافرمت به کار ده میندرئ لهو پوهوه
دل رهینن یان خو یان بی دمه لاتن و
ده پښنرئین ۵ (ك: سُبَى).

السُّبَى: دیل کراو، رهینندراو چ پیاو بی
چ نافرمت بی.

السَّيَاءُ: تو یژی مار به یستی ماره (ك):
سبابا).

السَّيِّئَةُ: دورو گهوههر كه مهلهوان

لهدمريا دهرى دېنى ۵ (ك: سايا).

السَّاتُ: شهشم، دهگوترى: (جاء فلان

سائاً): فلانكس بهپلهى شهشم

هات.

السِّتُ: شەش ژمارهى نيوان پينچو

حهوت ۵ بو ميينه بهكاردى

دمشكرپته وشهى ريزدانان بو

نافرمت دهگوترى (ست فاطمة، ست

رقية، ... هتد) ۵ (ك: سئات).

السِّتَةُ: ژمارهى شەش بو نيرينه

بهكاردى.

السِّتون: ژمارهى شهصت ۵ شەش جار

ده ۵ بو نيرو مى بهكاردى،

دهگوترى: (ستون رجلاً وستون

امراً).

سَتْرَةُ سَتْرًا: شاردپهوه.

ساتره العداوة: دوژمنايهتيكهى بو نهو

دمرنهخست.

إِسْتَرَّ: داپېوشى.

إِسْتَرَّ: بهمانا (استر) دى.

تَسْتَرَّ: خوى شاردموه، دهگوترى: (كَسَرَّ

عليه): لى شاردموه.

الإِسْتَارُ (من العدد): ژماره چوار

دمگهيهنى ۵ همرو كيشى چوار

مقالو نيو دمگهيهنى.

إِسْتَارَ القوم: چوارمى قهومكهيه ۵

همروا بهمانا عهقلو شهرمو حهيا

دى ۵ (ك: اساتى).

السِّتَارُ: داپوشهر، پهرده ۵ پهردى

پهنجهرو دمرگا.

السِّتَارَةُ: بهمانا (السِّتَار) دى ۵ (ك:

ستائر).

السِّتَرُ: بهمانا (السِّتَار) دى ۵ بهمانا

عهقلو شهرمو حهيا دى ۵ (ك:

استار وستور وستر).

السُّتَرَةُ: بهمانا (السِّتَار) دى.

السُّتِي: كهسيكه حەزى لهشتى نهينى

بىو سرپوش بى ۵ داوينپاك ۵

درهختيك لقو پوي زورين.

السُّتْرَةُ (جارية مُسْتَرَّة): كچولهيهكى

كهزاوه نشين و پاريزراوه ومكوو

دورى ناو صهدهف وايه.

السُّتور: داوينپاك و خاوين ۵ كهسيك

حالو ومزعى لاي خهك ديارنهين.

السُّتوق: پارهى ستوك و تهزوير ۵

پارهى قهلب.

السُّتَقَّة: ناميريكه پنى لهسازو

سهمتور دمدري.

سَتَلَ القوم سَتْلًا: خهككه بهپرز يهك

لهدوا يهك هاتنه دمرهوه.

سَتَلَ اللُّزْرَةُ: دمكه لوتلونهكان يهك

يهك لهبنهكهيان كهوتنه خوارموه.

سَتَلَهُ سَتْلًا: شويى كهوت.

- سَاتَلْ: شوپنی کهوت.
تَسَاتَلْ: به مانا (سَاتَلْ دئ، دمگوترئ: تساتل الدمع واللؤلؤ).
سَاتَلَةُ الشَّيْئِ: جوړه پړو پوچه کانی شت.
السُّتَلْ: بالندمیه که له پیړی (الصقريات) گه وره ترین بالندمیه له پړی قه باره وه، چونکه درنژی باله کانی له کاتی گردنه وه بیان نژیکه ی س مه تر دمبن ه له شوپنی چیاو شاخ و که ژدا دمزی ه (ك: سُبُلان).
السُّتَلْ: ریگه ی ته نگه بهر ه (ك: مساتل).
سَتَهْ سَتَهْ: دوا ی که وتو لی نابیته وه، هه میشه به دواو دیه تی.
سَتَه سَتَه: سمتی زل بوون ه (فهو آسته وهي ستهاء) ه (ك: سَتَه).
الْإِسْتُ: سمت ه جاری وایش دهبی مه به ست خودی کونی پاشه وهیه ه (ك: آسته) ه به خه لکانی خو پړی و هه تیومچه ده لئین: (سته).
أَسْتُ الدهر: نهوه لی پوژگار.
ابن استها: کوری کوپله و دایک نه مه ته ه مندالی زینا.
سَجْ بَطْنُهُ سَجًا: گورونکه ی توش بوو ه سکی جوو.
سَجْ الطائر: بالندمه که ناوسکی خو ی دانا.
- سَجْ سَلْجَه: جیقنه ی پونی کرد.
سَجْ سَطْحَه: به قوړی شل سهریانه که ی سواخ دا.
سَجْ الحائط: دیوارمه که ی سواخ دا.
السَّجَّاج: ماستاوی زور پون.
السَّجْ: دمگوترئ: (أخذه في بطنه سَجْ): سکی جوو.
السَّجَّة: مالنچ، ماله؛ نامیریکه قوړو که چو شتی وای پی بلاو دمگرتیه وه ه (ك: مَسَاج).
سَجَجَ له بشی من الکلام سَجَحًا: به ته عریض و توانج مانایه کی نارپسته کرد.
سَجَّاح: ناوی ژنیک ی ته میمییه لافی پیغه مبه ری تی لی ده دا، هاوسه رو هاوولی موسه یلیمه بوو.
السَّجَّاح: بهرام بهر ه دمگوترئ: (داری سَجَّاح داره).
السُّجُجُ من الطريق: ناوه راستی ریگا ه ریزو ته ناف ه دمگوترئ: (بنوا بیوتهم علی سُجُج واحد): خانوو مکانیان له پیزی یه که دروست کردون.
السُّجُجَةُ: سروشت و پموشت.
السَّجِيجُ: نهرم و شل، ئاسان ه دمگوترئ: (خُلِقَ سَجِيج): پموشتی نهرم و نیان.
السَّجِيجَةُ: به مانا (السُّجُجَةُ) دئ ه دمگوترئ: (رکب سَجِيجَة رأسه).

سَجَدَ سُجُودًا: چووه سوژده ۵ ملکه چ بوو

ناوچاوانی خسته سهرزموی.

سَجَدَتِ السَّفِينَةُ لِلرَّيْحِ: کهشتیه که

بهگوږی بایه که مه یه لانی کرد.

سَجَدَتْ رَجُلُهُ سَجْدًا: قاجی هاوسا ۵ (في

سَجْدَاءَ وَهُوَ اسْجَدُ) ۵ (ك: سَجَدَ).

أَسْجَدَ: سهری دانه واند چووه رکوع ۵

(أَسْجَدَ الرَّجُلُ) پیاومکه به تیله ی

چاو زوری بو روانی و دریزه ی به

ته ماشاگردنه که دا.

السَّاجِدُ: دمگوتری: (فلان ساجد المنخر)

فلانکس ملکه چو زه لیل و

فهرمانبه رداره.

السَّاجِدَةُ: میینه ی (السَّاجِدَ) دمگوتری:

(عين ساجدة) چاومکه پرته

پرتیه تی، چاومکه فره فربه تی ۵

دمشگوتری: (غلبة ساجدة) دار

خورمایه کی قه د خوارو خپچه ۵

(ك: سَوَّاجِدُ).

السَّجَادُ: که سیک زور سوژده به ری.

السَّجَّادَةُ: بهرمان، فره شیکی پچوکه

نوږزی له سهر دمکری ۵ شوښکه ی

سوژده بردن به ناو چاوانه وه.

الْمَسْجِدُ: ناوچه وان ۵ (الْمَسَاجِدُ من بدن

الانسان) نه و نه دمانه ی له کاتی

سوژده بردندا بکه ونه سهر زموی که

بریتین له ناوچه وان و لوت دوو

به ری دمست و هر دوو که شکه

نه ژنو و همدوو چاوه قامکی قاج.

الْمَسْجِدُ: مزگه وت ۵ شوښی نوږزی

موسولمانان.

الْمَسْجِدُ الْحَرَامُ: مزگه وتی که عبه.

الْمَسْجِدُ الْأَقْصَى: مزگه وتی قودس ۵

(ك: مَسَاجِدُ).

الْمَسْجِدَةُ: بهرمان.

سَجَرٌ سَجْرًا وسَجْرًا: پرپوو (سَجَرُ الاناءِ)

قاپه که ی پرگرد ۵ (سَجَرُ الشَّيْرِ)

شیرمکه ی به تاک قافیه ی نه گوت.

سَجَرُ الْمَاءِ فِي حَلَقِهِ: ناوی رزانده قورگیه وه.

سَجَرُ النَّوْرِ: ته ندوره که ی پرگرد له

سوته مه نی و گهر می کرد.

سَجَرُ الرَّجُلِ الْكَلْبُ: پیاومکه قلیته ی کرده

ملی سه که که.

سَجَرَتٌ عَيْنُهُ سَجْرًا وَسُجْرَةً: سپینه ی

چاوی که می ک سوری تیدایه ۵ (فهي

سَجْرَاءُ) به خاومنی چاومکه ش

دمگوتری: (أَسْجَرُ).

سَاجِرَةٌ: هاوړپیه تی کردو نه مه ک و

ومقای له که لدا نواند.

سَجَرُ الْانَاءِ وَغَوْرُ: قاپه که ی پرگرد.

سَجَرُ الْمَاءِ: ناومکه ی هه لقلولاند فیچقه ی

کرد.

سَجَرُ الشَّيْرِ: شیرمکه ی تاک قافیه و

قافیه جودا خوښدومه یان

به همدوو شیومکه شیعی دانا.

سَجَرُ الْكَلْبِ: قَلْبَتَهی له ملی سهگهکه کرد.

إِنْسَجَرُ: پری کرد (إِلْسَجَرُ الشَّعِرُ) شیعرمهکی به قافیهای جیا جیا دانا، خویندیییهوه.

إِنْسَجَرُ فِي السَّيْرِ: له رویشتندا بهردوام بوو.

الْأَسْجَرُ: لَيْلٌ ۵ دگوتری: (غدير أَسْجَرُ) گؤلاویکی لیلّه، ناوهکی قوپاویکی مهیله و سوره ۵ (ك: سَجَرُ).

السَّاجِرُ: لافاو.

السَّاجِرُ: قَلْبَتَه دمکریته ملی سهگ.

السَّجَرُ: چاوگه و بهکاردههیندری بؤ گرمه می هور ۵ دگوتری: (بَشَرُ سَجَرُ) بیریکه پرّه له ناو.

السَّجُورُ: دارو چیلکه و چهویل که ناگری پی دمکریتهوه.

السَّجِيرُ: دۆستی گیانی به گیانی ۵ (ك: سَجَرَاءُ).

الْمِسْجَرُ: کۆلهوهژ نهو داره ناگری تهندوری پی خوش دمکری ۵ (ك: مَسَاجِرُ).

الْمِسْجَرَةُ: بهمانا (الْمِسْجَرُ) دئ ۵ (ك: مَسَاجِرُ).

الْمِسْجُورُ: هه لایساو هه لگیرساو ۵ پر.

سَجَسَ سَجَسًا: لَيْلٌ بوو رهنکی گؤزا.

سَجَسَ الْمَاءُ: ناومکه لیل و قوپراو بوو (هر سَجَسَ وَ سَجَسَ) (بَشَرُ سَجَسَةَ وَ سَجَسَةَ).

سَجَسَ الْإِبْطُ وَالْمَاءُ: بن ههنگلی بوئی کرد، ناومکه بؤگهن بوو.

سَجَسَ الْمَاءُ: ناومکه می لیل کرد.

السَّاجِسِيُّ: (كَبَشَ سَاجِسِي) مهریکی سپی زؤر سپی و خوریهکشی زؤره. السَّجَسُ: لَيْلٌ و گؤزاو.

السَّجِسُ: هه رگیزاو هه رگیز ۵ دگوتری: (لا أَفْعَلَهُ سَجِسَ اللَّيَالِي أَوْ سَجِسَ اللَّيَالِي وَالْأَيَّامَ أَوْ سَجِسَ الدَّهْرَ) مه بهست نهوهیه قهت نهوه ناکهم.

السَّجَسَجُ: (يَوْمَ سَجَسَجَ) رۆژیکی کهش و هموا مام ناومندییه نه سارده و نه گهرمه ۵ (ظَلَّ سَجَسَجَ) (وَأَرْضَ سَجَسَجَ) زموییه که نه نهرمه لانه نه رهق و پتهوه ۵ یان زموییه کی پان و پوره ۵ (ك: سَجَاسَجَ).

سَجَعَتِ الْعِمَامَةُ وَالنَّاقَةُ سَجْعًا: کۆترمه که بهیهک شیوه خویندی ۵ حوشرمه که بهیهک شیوه بارانندی.

سَجَعَ فُلَانٌ: فُلَانُکَس به شیومیهک قسه می کردن رسته کانی وشه کانی سهرموایان هه بوو و دگوو شیعر ۵

دهشگوترئ: (سَجَعُ الكلامَ وسَجَع به)

قسهگانی سهرموادار کردن ه (وهو

وهي سَجَاعَة) ه (وهو سَجَاع).

سَجَع له: قهصدی نهوی کرد.

سَجَع فلان في سيرة: فلان مامناومندی و

راستال بوو له مهبست لای نهاد.

سَجَعُ الكلامَ وسَجَع فيه: قسهگانی

بهشیوه سهج کردن شیوازی

سهجی له قسهگانیدا پهپرمو کرد.

الأسجوعة: قسهی سهج دار، رستهی

سهرموادار.

السَّاجِعُ: دهگوترئ: (ناقة ساجعة وساجع)

حوشتریکی ودهایه لهیهک شیوه

دهبارپنئ ه (ك: سواجع وسُجَع) ه

دهم و چاوی ریك و پيك ؛ روخسار

جوان و قوژ.

السَّجْعُ: قسهکردن بهشیویهک

رستهگان سهرموایان ههبی بهلام بی

کیش بن (ك: أسجاع وسُجوع).

السَّجْعَةُ: پارچهیهک له کهلامی

سهرموادار.

الْمَسْجَعُ: مهبست و ریپرمو (ك:

مساجع).

سَجَفَ الْيَت سَجَفًا: حهصیرو شتی وای

خسته سهر سهقفی خانومهک.

أَسَجَفَ الليل: شهو تاریك بوو.

أَسَجَفَ الْيَت: حهصیرو تامان و

قهفهژاژی خسته سهر سهقفی

بانهکه.

أَسَجَفَ السُّتْر: پهردمهکی دادایهوه.

السَّجَف: پهرده ه شهو نهخش و

نهمهمین و پهراویزمیه به دامینی

کراسهوه دهلکیندرئ ه (ك: سَجَف).

السَّجَافَةُ: پهرده.

السَّجَفُ: دوو پهرده لیک نریک بن و

بهتالایی پهکیان له نیواندا بی ه

(ك: أسجاف وسجوف).

السَّجْفَةُ: ساتیک له شهو ه (ك: سَجَف).

السُّجُق: ریخوله به پارچه گوشت و بهز

دایوشری.

سَجَلٌ به سَجَلًا: له بهرزیهوه فرپی دایه

خوار.

سَجَلُ الشَّيْ: شتهکهی پهک لهدوای پهک

نارد.

سَجَلُ الْمَاء: ناومهکی له بهرزیهوه

بهسهردا ههئپزان.

سَجَلُ السُّورَة أَوِ الْقَصِيْدَة: سورته

هورعانهکه یان چامه شیعرمهکی بی

پسانهوه خویندموه.

أَسَجَلَ فلان: فلانکس خیر و بیتری زور

بوو.

أَسَجَلَ الخوض ونحوه: حموزمهکی پپرکرد.

أَسْجَلَ فَلَانًا: دۆلچەيەك يان دوو
دۆلچەي دا بە فلانكەس ۵ يان زۆر
عەتاو بەخشى پيدا.

أَسْجَلَ لَهُ: نامەيەكى بۆ نووسى.
أَسْجَلَ الشَّيْءَ: شتەكەي نارد، دمگوترى:
(أَسْجَلَ الْبَهْمَةَ مَعَ أَهْلِهَا):
بەرخۆلەكەي لەتەك دايكىدا نارد بۆ
كىو.

أَسْجَلَ الْكَلَامَ: قەسەكانى بەرپەوانى و بى
راوستان ئاراستە كردن ۵ رىگەي
پيدا قەسەكانى خۆي بلى و راي خۆي
دەريپى.

أَسْجَلَ الْأَمْرَ: كارەكەي بۆ بەرپەوا زانى ۵
(هَذَا أَمْرٌ مُسْجَلٌ): كارىكە بۆ ھەموو
كەس پەوايە.

أَسْجَلَ النَّاسَ: وازى لە خەلكەكە ھينا.
سَاجَلُهُ: بەرامبەرى وەستاو شانازى
بەسەردا كرد.

سَجَلٌ: سىجەلەكەي نووسى.
سَجَلُ الْقَاضِي: قازى بېرىارى داو
ھوكمى كردو بېرىارمەكەي لەدەفتەردا
تۆمار كرد.

سَجَلُ الْعَقْدِ: گرێبەستەكەي لەسىجلى
تايبەتى ھەرمى دا تۆمار كرد بۆ
ئەوئى نەفەوتى.

سَجَلُ الْحِطَابِ وَنَحْوِهِ فِي الْبَيْدِ: وتارمەكەي
لەسىجلى تايبەتى دا تۆماركرد بۆ

ئەوئى نەفەوتى.

سَجَلٌ عَلَيْهِ بَكْذَا: شۆرەتى پيداو ناوى
بلاو كردموە بەو.

إِسْجَلٌ: دمگوترى: (إِسْجَلُ الْمَاءِ
وَالدَّمَغُ): ئاومكە پڑا يان فرمىسكى
پڑان.

تَسَاجِلُوا: خۆيان ھەلئايەوومو
ھەرکەسەيان شانازيان بەسەر
بەرامبەرمەكەي دا كرد.

السَّاجِلُ: كىفى شوشەو قۆزى و
سوراحى شوشەو نەو جۆرە شتانە ۵
(ك: سواجيل).

السَّجِيلُ: سوالت، گلى رەق بوو
سورکراو ۵ قورئان دەفەرموى:
﴿تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ﴾ ۵

ديوان و دەفتەرى تۆمارکردنى سزاي
کافەرەکان ۵ شيوىکە لەناو دۆزەخ دا.
السَّجَلُ: دۆلچەي گەورەي پېرئايان

خانى ۵ گوانى گەورە ۵ بەشیک
لەشت ۵ (ك: ساجول وسجال)،
دمگوترى: (الْحَرْبُ بَيْنَهُمْ سَجَالٌ):
واتە شەپ لەنيوانيان دا بەنۆرمیە،
ھەرجارمەو سەركەوتن بۆ
يەكێکیانە.

السَّجَلُ: كَتِيبَتِكَ شَتِي مەبەستى تى
دا تۆمار بكړئ ۵ (ك: سجالات) ۵

يان چاوى فرميسكاوى ۵ نه گهر بو
حوشتر و شتى وا بگوتري به مانا
نه وديه شيرى زوري.

المَسْجَامُ: به مانا (السجورم) دى ۵ (ك):
مساجيم).

سَجَنُهُ سَجْنًا: به ندى كرد (هو مسجون
وسجين) ۵ (ك: سَجَنَاءُ وَسَجْنِي) به
(هي مسجونة وسجينة) ۵ (ك: سجنى
وسجان).

سَجَنَ لِسَاءَهُ: زمانى خوى گرت.

سَجَنَ اَهْمًا: خه مو خه فته كهى خوى
ناشكرا نه كرد شاردیه وه.

سَجَنُهُ: به مانا (سَجَنُهُ) دى.

سَجَنَ النُّخْلَ: چالى بو بنكى دارخورماكه
هه لكه ند قولكهى بو كرد بونه وهى
ناوى بيته ناو وه.

السَّاجُونُ: ناسنى نهرم.

السَّجَّانُ: نه وكه سهى سهرؤكارى
به ندى كراوان دهكا.

السَّجِينُ: به ند، به ندى خانه ۵ شيونكه له

دوزه ۵ پهراونكه كردارو گوشتارى

تاوانبارانى نادميزادو جندو كهى

تيذا تومار كراوه ۵ نامهى كردم وهى

تاوانباران ۵ شتى زور رهقو پتهو،

دهگوتري: (ضرب سجين): ليدانيك

نه وهنده كار يگه ربى ليدراوه كه

له گن و گـ و بخـا

هه روا به مانا نووسهره ۵ قورشان
دهمهرموى: ﴿كَطِيَ السَّجِلُ لِلْكَتِّبِ﴾.

السَّجِيلَةُ: نه دۆلچه مه به ست دۆلچهى
كه ورييه.

المُسَجَّلُ: دهگوتري: (عقد مُسَجَّلٌ و

خطاب مُسَجَّلٌ): گريبه ستى

تومار كراوه له دمفتمرى ههرمى دا ۵

وتارى تومار كراوه.

المُسَجَّلُ: دهگوتري: (فعلنا ذلك و

الدهر مُسَجَّلٌ): نهو نيشه مان نه نجام

داو كه س له كه سمان نه دمترسا.

سَجَمَ الدَّمْعُ والمطرُ سَجُومًا وَسِجَامًا

وئَسْجَامًا: فرميسك هه لپزان يان

باران بارى.

سَجَمَ العينُ الدَّمْعَ سَجْمًا وسجوماً: چاو كه

فرميسكى باران دن.

سَجَمَ عن الأمر: له كار كه دا ته مه لى كرد،

خوى لى گرت وه.

أَسْجَمَتِ السَّحَابَةُ: هه وركه بارانه كهى

به رده وام بوو.

أَسْجَمَتِ العينُ الدَّمْعَ: چاو كه فرميسكى

باران دن، دهگوتري: (أَسْجَمَتِ

السَّحَابَةُ الماءَ): هه وركه بارانى

باران د.

إِنْسَجَمَ: هه لپزا به ته وژم بارى.

السَّجْمُ: ناو، فرميسك.

السَّجُومُ: هه وريك زور باران ببارينى

دمگوترئ: (طرف ساچ) و (لیلة ساجیه) شهویکی نارام نه ساردو نه گهرم نه هموری ههیمو نه زور تاریکه.

السَّجَّاءُ: (امراة سجواه): نافرمتیکه چاو بهل، چاو نهرم و (ناقة سجواه): حوشرتیکه که دمیدوشن نارام دمگری و (ریح سجواه): بای نهرم و نیان و (بثر سجواه): بیرتیکه ناوی زوره.

السَّجِيَّةُ: سروشت و رهوشت و (ك: سجایا).

سَحَبَ الشَّيْءَ سَحْبًا: شتهکهی بهسمر زموی دا پاکیشا، دمگوترئ: (سجت الريح الراب): رهشهباکه تهپو توژی ههلساندو پایمالی و (سَحَبَ ذَيْلَهُ): داوینسی له دو خوئی خشانندن و (سجت الريح اذياها): رهشهبای داوینسی نهو نافرمتهی ههلساندو و (اِسْحَبَ ذَيْلَكَ عَلَى مَا كَانَ مِنْ): داوینت لهیدی خوت نه دیو بکه واته عهفوم بکه و (جاء فلان يسحب ذيله): فلانکس هات بهله منجهو لار، دمشگوترئ: (سَحَبَ وَدِيعَتَهُ): نه مانه تیه کهی و مرگرتوه و (اَسْحَبَهُ الشَّيْءُ): وای لی کرد شتهکه و مر بگریتهوه.

بهردموامو هه می شه می و (غَلَ سَجِن): دارخورمایه که بو بنکه کهی قولکه گرابی و ههروا وشه می (سَجِن): بهمانا ناشکرا دی، دمگوترئ: (فعل ذلك سَجِنًا): نهو شته می به ناشکرا نه انجام دا.

السَّجْنُ: بهندیخانه و (ك: سجون) و قورئان دمفه رموی: ﴿رَبُّ السَّجْنِ أَحَبُّ إِلَيَّ﴾: قیرائه تیک ههیم به (السَّجْنُ) ده خویندریتهوه.

السَّجْنَجَلُ: ناوینه و نالتون و قالبه زیو و زهعفران.

سَجَا الشَّيْءَ سَجْوًا وَسُجْوًا: شتهکه دامرکا هیواش بوو، دمگوترئ: (سجا الليل وسجا البحر وسجت الريح).

سجت الحلوبة للحالب: شیر دهرمه که بو شیر دوشه که پاوه ستاو نقه می نه کرد. اَسْجَى الْبَحْرُ وَغَيْرِهِ: بهمانا (سَجَا) دی. اَسْجَى الْبِثْرِ: بیرمه که ناوی زور بوو. اَسْجَتِ الْحَلْوِيَّةُ: شیر دهرمه که شیری زور بوو.

اَسْجَى الشَّيْءِ: شتهکه می داپوشی. ساجاه: دمستی لی دا، دمگوترئ: (أَتَانَا بِطعام فما ساجناه).

سَجَى الْمَيْتَ: مردومه کهی داپوشی.

تَسَجَى: داپوشرا.

السَّاجِي: پرته پرتکر، نوقاو، قوچاو،

إِسْتَحَبَّ: به سهر زموى دا كيش كرا،
پاكيښرا.

اِسْتَحَبَّ فلان من المجلس: له بمر هوږه ك
فلان له مه جليسه كه جووه دمروهه،
دمشگوتري: (اِسْتَحَبَّ الجيشُ من
الميدان): سوپا له بهرې
شمر كښايه وه.

تَسَحَّبَ في حق فلان: مافى فلانكهسى
داگير كړدو خستيه پال سامانى
خوى.

تَسَحَّبَ فلان: فلانكهس نازو نوزى كړد،
دمگوتري: (هو يَتَسَحَّبُ علينا).
السَّحَابُ: ههور بارانى پتومې پان نا
(ك: سَحَبَ).

السَّحَابَةُ: په له ههورېك ه (ك:
سحاب).

السَّحَابَةُ: نهو جوړه ناوهى له بڼكى
گډوماوو زهلكاودا دهمينيتته وه.

سَحْبَان: پياوړى هوږى وائيله به
زمانه پوهانو قسه زمان به ناو بانگه.

السَّحْبَانُ: رادمر، رامالهر.
السَّحْبَةُ: به مانا (السَّحَابَةُ) دى ه پهرمدو
داپوشهر.

اَلتَّسَحُّبُ: شوپنى سه حب كردنو
راكيشان ه (ك: مساحب).

سَحَتِ الشَّيْءُ سَخْنًا: شته كهى له بيځ
دمرهينا.

سَحَتَ رَأْسُهُ: سهرى هه لكه ند.

سَحَتَ الْبَرَكَةُ: بهر مه كه ته كهى برد.

سَحَتِ الشَّخْمُ وَاللَّحْمُ: بهزو گوشته كهى
قه لاشته وه.

سَحَتَ في تجارتِه: سوتو ريباى
له بازار گانيكړدنه كهى دا نه نجام دا.

اَسَحَتَ: كهوته ناو سوتو ريباوه،
دمگوتري: (اَسَحَتَ في تجارتِه): به مانا
(سَحَتَ) دى.

اَسَحَتِ الشَّيْءُ: شته كهى له بيځ دمرهينا
ه هورنان دمفهرموى: ﴿لَا تَقْتَرُوا عَلَى
اللَّهِ كَذِبًا فَيَسْحِتَكُم بِعَذَابٍ﴾ ه ههروا
دمگوتري: (اَسَحَتَ رَأْسُهُ): سهرى
هه لكيشا ه (اَسَحَتَ مَالَهُ): ماله كهى
فهوتاند.

الْاَسْحَتُ: (عام اسحت): ساليكى بى
لهومرو كه م بږنوه ه (وهي سَحْتَاءُ):
دمگوتري: (سنة سحتاء): (أرض
سحتاء) ه (ك: سَحَتَ).

السُّحْتُ: شتى پيسو پوخه ل و
ناحه لال، كه نه نجامدانى پان
قبولكردنى شهرمه زارى بى، ومكوو
بهرتيل ومركرتن ه هورنان
دمفهرموى: ﴿سَمَاعُونَ لِلْكَذِبِ
أَكْأَلُونَ لِلْسُّحْتِ﴾ ه ههروا به مانا
شتى كه مو كه مبايه خيش دى ه
وشه (السُّحْتُ): نه گهر مه بهست

گهستی و شوینکهی لی کرد.

إِنْسَحَجُ: سپی گرا توینکلی لی گرایهوه.

تَسَحَجُ: سپی بوو.

السَّحُوجُ: ئافرمتیك زور سویند بخوا.

المِسْحَاجُ: بهمانا (السَّحُوجُ) دئ ه شتیک

زور شتی تر بگهزئ ه (ك):

(مساحیج).

المِسْحَجُ: گهزنده ه شتیک گهزینی

زوربی ه قهلهه دادهر نامیتریکه

داری پی دادهری ه (ك: مساحیج).

سَحَّ الانسان والحيوان سَحاً وَمُحَوَّحاً:

قهلهو بوو زور قهلهو بوو ه (هر

ساح وهی ساحة).

سَحَّ الماء ونحوه: ئاوهكه لهبهرزاییهوه

هه لژزاییه خوار بو نزمایی.

سَحَّ الماء ونحوه سَحّاً: ئاوهكه لیكدان

لیكدان هه لژزانده خوارو پیی

داگرد، دهگوترئ: (استشدته قصیده

فَسَحَّهَا عَلَيَّ سَحّاً): داوای چامه

شیرینکم لی کرد بی مینجه مینج

بهسهریدا خویندمهوه.

سَحَّ فلاناً: لهفلانکهسی دا.

سَحَّ: جهلدهی لی دا، دهگوترئ: (سَحَّة

مأنة سوط): سهده شوپکه داری

حهدهی لی دا.

سَحَّ الماء ونحوه: بهمانا (سَحَّ) دئ.

ئادهمیزاد بوو بهمانا ئادهمیزادی

نهوسنو زور خورو ورگ زله که

همرگیز تیخرواردنی نهبی.

السَّحْتُ: قوماشی کون و پزیو ه هیزی

برسییهتی و تینوایهتی ه سزاو

ئهشکهنجه ه (مال و دم سحت):

مالیک یان خوینیک که بههپرو

دانیان تاوان نهبی.

السُّحُوتُ: قاوتی کهم و چهور ه دهشتی

نهرمان و گل نهرم ه قوماشی پزیو.

السَّحِيتُ: قاوتی چهورایی کهم بی ه

(ك: سحاتیت).

السَّحِيتُ: ورگ زلی تیخر نهخورو

نهوسن.

السَّحِيتَةُ: رادهر، رامالهر.

المسحوت: بهمانا (السَّحِيت) دئ.

سَحَجَهُ سَحْجاً: رنی، برینداری کرد،

قهلاشتییهوه، دهگوترئ: (سَحَجَ

العود بالبرد): دارهکهی گرن گرن

کردو سپی کرد توینکلی لی کردهوه

ه (سجحت الريح الأرض): رهشهباکه

زموپییهکهی رادا شوینکهی لی کرد.

سَحَجَ شَعْرَةً: قزمکانی بهشانهدا هیئا.

سَحَجَ في سيرة: بههیواشی رویشته، ههروا

دهگوترئ: (مَرَّ يَسْحَجُ).

سَحَجَهُ: سپی کرد ه توینکلی لی کردهوه ه

- إِنْسَحْ: هه لږژا، ناوکه‌ی به‌سهردا
هه لږژایه خوار.
تَسَحْ: به‌مانا (سَحْ) دئ.
السَّحَاءُ: شتیک به‌ردموام به‌لږژنه
بیارئ، دم‌گوترئ: (عینه سَحَاءُ):
دهستی به‌خشنده‌یو زور دمه‌خشی
ه (غارة سَحَاءُ): هه لمه‌تیکه گشتی و
پهرته‌وازمه.
السَّحَاةُ: له‌زانیاری کیمیادا لوله‌یه‌که
له‌شوشه دهرجه دهرجه‌یه بو
ته‌حلیلی کیمیائی به‌کارده‌هیندرئ.
سَحَرُ فلان: فلان‌کس پارشیوی کرد ه
که‌وته کاتی پارشیووه.
سَحَرُ عن الشيء سَحَرًا: له‌شته‌که دوور
که‌وته‌وه.
سَحَرُ فلاناً بالشيء: به‌شته‌که سیجری
له‌فلان کرد.
سَحَرُ بالطعام: به‌خوړاک تیری کرد، بژیوی
پئ دا.
سَحَرُ بالشراب: خیرا خیرا ناوو شهرابی
دایه بیخواته‌وه.
سَحَرُ الشيء عن وجهه: شته‌که‌ی له‌پئ لادا،
دم‌گوترئ: (سَحَرَهُ عن الشيء):
فلانی له‌شته‌که لادا.
سَحَرَهُ بكذا: نالوده‌ی کردو هوشی برد،
دم‌گوترئ: (سَحَرَهُ بعينها) و(سَحَرَهُ
بکلامه).
- سَحَرُ فلاناً: گهردنی هه‌نگاوت، زمبری
کوشنده‌ی له‌گه‌روی دا.
سَحَرُ الشيء: شته‌که‌ی تیک داو بی که‌لکی
کرد.
سَحَرُ المطر الأرض: بارانه‌که له‌بهر زوری
زموی و زارم‌که‌ی تییک دا ه
کشتو‌کاله‌که‌ی خراب کرد.
سَحَرُ سَحَرًا: به‌یانی زوو دهرچوو، سهر
له‌به‌یانی زوو دهستی پئ کرد،
چوله‌مه‌ی به‌چرا.
أَسَحَرَ القومُ: خه‌لکه‌که که‌وته‌وه وختی
پارشیووه‌ه یان له‌کاتی پارشیوکردن
سه‌فهریان کرد.
سَحَرُ فلاناً: جادوی له‌فلان‌کس کردو
سیجری نیشان دا هه‌تا وای لئ کرد
عه‌قل و هوشی تیک داو شیتی کرد ه
ژمی پارشیوی خسته به‌رده‌م
فلان‌کس.
أَسَحَرَ القومُ: خه‌لکه‌که پارشیویان
کرد.
أَسَحَرَ الطائرُ: باننده‌که دمه‌و به‌یان
خویندی.
تَسَحَرُ: ژمی پارشیوی خوارد،
دم‌گوترئ: (تَسَحَرُ السحور): نانی
پارشیوی خوارد ه پارشیوی کرد.
السَّحَارَةُ: ههرشتیک په‌یوه‌ندی
به‌گه‌روووه هه‌بی وکوو دل و
ریخوله.

السَّحَرُ: سِیَحرُو جادوبازی و چاو بهستی
 ه هـ هـ رُوا روداوو دیاردهیهک
 هؤکارهکـهـی نه زانـدرئو
 به پیـچه وانـی واقـیع بیتـه
 بهرمه و دای خه پال.

السُّحْرُ: به مانا (السَّحَارَةُ) دئ، دمگوترئ:
 (انفتح سُحْرُهُ): رهگی لاملی لی فش
 بوون و تورپ بوو، له نه ندازه ی خو ی
 دمرچوو، دمگوترئ: (انفتح سُحْرُهُ):
 دلی پر بوو له ترس و رهنگی زمرد
 بوو ه (انقطع منه سُحْرِي): لی ی
 ناو میـد بووم ه (ك: أسـحـار
 و سحر).

السُّحْرُ وَالسُّحْرُ: کۆتایی شهو (پیش
 کازیوه) ه لایهکی شت، نه ملاو
 نه ولای ه سپیاییه که سهرتاریکی
 ده که وئ که پئی دمگوترئ: فه جبر،
 به یان ه فه جری گانه پو فه جری
 صادق.

السُّحْرَةُ: کۆتایی شهو، شه به قی به یان،
 سـپـیـایـیه تییه که ده که وئ تـه
 سهرتاریکایی.

السُّحْرِيَّةُ، وَالسُّحْرِي: کۆتایی شهو،
 بهرمه به یان.

السُّحْرُ: خواردنه مهنی پارشیوو
 شله مهنی که پارشیو ده خوریته وه.
 السُّحْرُ: درهختی صه فضا ف.

الْمَسَاحِرُ: دمگوترئ: (انْفَحَتْ
 مَسَاحِرُهُ): له نه ندازه ی خو ی دمرچوو
 به نه ندازه ی خو ی پئی پانه کیشا.
 الْمَسْحُورَةُ مِنَ الْأَرْضِ: نهو زموییه ی
 هیچی لی نه پروئ ه زموی
 سـوتـه مهـرؤو روتـهـن ه هـروا
 به نماژله ی که م شیریش دمگوترئ.

تَسْحُجُ الْمَاءِ وَغَوَاهُ: ناوه که رقیی رهوان
 بوو.

السُّحْسَاحُ: بارانی به پیژنه وه به خورپم.
 السُّحْسَاحَةُ: (عين سَحْسَاحَةً): چاویکی
 فرمیـسک ریژه ه هه میشه فرمیـسک
 دمهاریـئ ه بارانی به خورپم ریژنه
 ناسا.

السُّحْسَاحَةُ: حهوشه ی خانوو،
 بهردمرگای مال.

سَحَطُهُ سَحْطًا: خیرا سهری بری ملی
 قت کرد.

سَحَطَ الطَّعَامَ فَلَانًا: خواردنه که له بیینی
 فلانکهس گیرا.

سَحَطَ الشَّرَابَ: شهرا به که ی تی که ل به ناو
 کرد.

إِنْسَحَطَ الشَّيْءُ مِنْ يَدِهِ: شته که ی
 له دهست که و ته خواری پرزگاری بوو.

انْسَحَطَ فُلَانٌ عَنِ النِّخْلَةِ: فلان
 له دارخورما که هاته خواری.

الْمَسْحَطُ: گهرو ه (ك: مسحط).

سَحَفَ الشَّيْءُ سَحْفًا: شته‌کە‌ی سە‌ی کرد

توێ‌کێ‌ی لێ‌ کردموه، ده‌گوترئ:

(سَحَفَ الشَّخْمَ عَنْ ظَهْرِ الشَّاةِ):

به‌زی پشته‌ی مه‌رکه‌ی قه‌لاشته‌وه.

سَحَفَ الشَّعْرَ عَنْ الْجِلْد: مووه‌کانی

له‌پێ‌سته‌که‌ کردموه و سە‌ی کرد

هیچی پێ‌وه نه‌هێشت.

سَحَفَ اللَّهُ فُلَانًا: خودا فلانکه‌سی توشی

سیل کرد.

اسحفت الريح السَّعَابَ: بایه‌که

هه‌ورمه‌کی رادا.

أَسَحَفَ فُلَانٌ: فلانکه‌س به‌زی فرۆشت.

السَّحَافُ: سیل.

السَّحْفَةُ: نه‌و به‌زو پێ‌وه‌ی به‌موراغه‌ی

پشته‌وه هه‌یه‌و نووساوه به‌پشته‌وه

له‌ناو شانه‌وه تا ده‌گاته‌ نیه‌یه‌تی

پشت (کلیج‌ه) ه (ك): سَحَفٌ

و سَحَاف).

السَّحْفَةُ: (رَجُلٌ سَحْفَةٌ): پیاویکی

سه‌رتاشراو.

السُّعُوفُ: قه‌له‌وێ‌ک که‌به‌زی سه‌رپشته‌ی

بقه‌لشیندرتته‌وه ه‌ ده‌نگی ناش،

خره‌ خه‌ری ئاش ه‌ خوشه‌ی

شیردۆشین له‌کاتی دۆشین دا.

السَّعِيفُ: کړه‌مکړی ناش.

السَّعِيفَةُ: به‌مانا (السَّحْفَةُ): دئ ه‌

بارانی به‌خوهره‌و رێژنه‌ که‌ده‌پێته‌

هۆی لافاو هه‌ئسان و هه‌موو شتێ‌ک

له‌پێ‌روه‌ی خۆ‌ی دا رادهدا ه‌ (ك):

سحائف).

الْمُسْحَفُ: (مُسْحَفُ الْحَيَةِ): شوێ‌نکه‌ی

مار له‌سه‌ر زموی که‌ده‌مه‌روا خێ‌شکه‌

دروست ده‌کا ه‌ (ك): مساحف).

الْمُسْحَفَةُ: زموبیه‌ک به‌ته‌نکی گیاو گزی

لێ‌ پڕوئ ه‌ (ك): مَسَاحِف).

المِسْحَفَةُ: نامپێ‌رێ‌که‌ (کێ‌رێ‌دێ‌که‌) گۆشتی

پێ‌ قاش ده‌کړئ ه‌ (ك): مَسَاحِف).

سَحَفَهُ سَحْفًا: وردو خاشی کرد،

ده‌گوترئ: (سَحَقَ الدُّوَاءَ):

ده‌مرمانه‌کی کوتاو وردی کرد.

سَحَقَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی ته‌فرو تونا کرد

له‌ناوی برد، ده‌گوترئ: (سَحَقَ فُلَانًا،

وَسَحَقَ الْحَشْرَةَ وَسَحَقَ الثَّوْبَ).

سَحَقَ رَأْسَهُ: سه‌ری تاشی.

سَحَقَتِ الْعَيْنُ الدَّمَعَ: چاو فرمی‌سکی

هه‌لومراندن.

سَحَقَ اللَّهُ فُلَانًا: خودا فلانی دوور

خسته‌وه.

سَحَقَ سُخْفًا: زۆر دووری خسته‌وه ه‌

قورئان ده‌فه‌رموئ: ﴿فَسُخِفَا

لِلْمُصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ ه‌ (هو سحیق و هی

سحیقه).

سَحَقَ الشَّيْءُ سَحَاقَةً وَسُحُوقَةً: شته‌که‌

پزی و بێ‌ که‌لک بوو.

سَحَقُ الشَّيْءِ سَحَقًا: زور دوورکه و تهوه ۵
 (فهو سحق) ۵ فورئان دمفه رموی:
 ﴿تَخْطِفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي
 مَكَانٍ سَحِيقٍ﴾.
 سَحَقَتِ النَّخْلَةُ: دارخورماکه دریژ بوو،
 بهرز بؤوه.
 أَسْحَقُ: پژی، دهگوترئ: (أَسْحَقَ الثَّوْبُ):
 قوماشهکه پژی، زور دوورکه و تهوه ۵
 (أَسْحَقَ الضَّرْعُ): گوانهکه وشکی کرد
 شیرئ یتیدا نهما.
 أَسْحَقَ اللَّهُ فَلَانًا: خودا فلانی دوور
 خستهوه.
 أَسْحَقَ الدَّوَاءُ: دهرمانهکه وردکرا،
 کوترا.
 أَسْحَقَ الثَّوْبُ: قوماشهکه پژی.
 أَسْحَقَ فَلَانٌ: فلانکهس دوور که و تهوه.
 أَسْحَقَ الدَّمَعُ: فرمیسهکه هه لومری.
 أَسْحَقَ الشَّيْءُ: شتهکه پانو پؤر بوو.
 السَّحَقُ: قوماشی پژو ۵ شوئنهکی
 برینی جهستهی حوشر کهسپی
 دمبی ۵ تهنکه هه ور ۵ (ك: سَحَقُ).
 السُّحُقُ: شتی زور دوور، دهگوترئ:
 (سُحِقًا لَهُ وَسُحِقًا سَحَقًا): وهکوو
 دووعا لیگردن دهگوترئ ۵ بؤ زنده
 پؤبی لهو مانایه دا دهگوترئ: (سُحِقَ
 سَاحِقُ).

السُّحُوقُ: دریژ، دهگوترئ: (عُودَ سَحُوقٍ
 وَنَخْلَةَ سَحُوقٍ) ۵ (إِمْرَأَةً سَحُوقٍ):
 نافرمتیکی دریژه ۵ (ك: سَحَقُ).
 السَّحِيقَةُ: بارانی بهرئنه که دمبیته
 هوی لافاو هه لسان ۵ (ك: سَحَاقُ).
 أَلْسَحُوقُ: کوتراوو ورد کراو ۵ (ك:
 مساحیق).
 سَحَلَّتِ الْعَيْنُ سَحَلًا وَسَحُولًا: چاو
 فرمیسهکی پژاند، دهگوترئ: (سحلت
 السماء): ئاسمان بارانی باراند.
 سَحَلَ الْحِمَارُ سَحِيلًا وَسَحَالًا: گوئدریژمه
 زهری.
 سَحَلَ الْخَيْلَ سَحَلًا: یه کجار حه بله کهی
 بادا.
 سَحَلَ الدَّرَاهِمُ: درمهکانی به پوچ و
 تهزویر لهقه لهه دا.
 سَحَلَ فَلَانٌ كَذَا دَرَهْمًا: پهلهی کرد له پاره
 پییدانی فلانکهس ۵ به خیرایی
 نهومنده دهره می بؤ بژارد.
 سَحَلَ السُّورَةُ وَالْقَصِيْدَةُ: سورتهکه یان
 جامه شیعریه کهی بی راوستان و
 پسانهوه خوئندموه.
 سَحَلَ الشَّيْءُ: شتهکهی پان کردموه،
 پلیشانندیپیهوه، وردو خاشی کرد.
 سَحَلَ الذَّهَبُ وَالْفِضَّةُ: ئالتون و زیومهکی

دوای له‌بۆته‌دان و قاتل کردن سارد
کردنه‌وه ە هه‌روا وشە (سَحَل):

به‌مانا توێکَل لێ کردنه‌وه
داتاشین و پاسته‌و پاسته‌و کردنه،
ده‌شگوتری: (سحلت الريح الأرض):
په‌شه‌باهه‌که زه‌وییه‌که‌ی مائی و
ته‌پو تووزمه‌کی له‌سه‌ر پادا.

سَحَل فلاناً بلسانه: جینیوی به‌فلان‌که‌س
داو سه‌رزهنشتی کرد.

أَسَحَلَ الْحَبْلُ: په‌که‌جار هه‌بله‌که‌ی بادا.
سَاحِلُوا: هاتنه‌ هه‌راخی ده‌ریا ە یان
پنیدا پۆیشن.

ساحل فلاناً مَسَاحِلَةً وسَحَالاً:
سه‌رزهنشتی فلان‌که‌سی کرد، جینیوی
پنیدا.

إِسْحَلَّ: توێکَل لێ بۆوه، سه‌پی بوو،
خیرا پۆیی، ده‌گوتری: (انسحلت
الناقة): حوشترمه‌که خیرا پۆیی.

إِسْحَلَّ الْخَطِيبُ: وتار بیژمه‌که به‌خیرایی
وتاری دا.

الْإِسْحَلُّ: دره‌ختیه‌که له‌هه‌کانی بۆ سیواک
پێ کردن به‌گاردێ ده‌شوبه‌یه‌ته‌ دار
هه‌یه‌زمران (دارگه‌ز) به‌زه‌وێ
له‌ده‌شت و سارادا ده‌پوێ، سه‌روشتی
دره‌ختی ئیراکی هه‌یه‌و له‌وناوچه‌انه
ده‌پوێ که‌نه‌وی لێ ده‌پوێ.

السَّاحِلُ: هه‌راخ ده‌ریا ە نه‌و شوپنه‌انه‌ی

ناوی ده‌ریا جار به‌جار به‌هۆی
شه‌پۆل و به‌رز بوونه‌وه ده‌یگاتێ و
جاری واش هه‌یه نایگاتێ.

السَّحَالُ: لغاو.

السَّحَالَةُ: ورده‌ی ئالتون و زیوو
نه‌وشتانه ە سوێ ناردی گه‌نمه‌و جۆ ە
(سُحَالَةُ الْقَوْمِ): خوێپری و هه‌تیو
مه‌چی هه‌موم و هۆز.

السُّحُلُ: قوماشیه‌که ریه‌سه‌که‌ی به‌دولا
بانهدری ە هه‌بلی یه‌ک هه‌ودا ە
قوماشی سه‌پی ته‌نه‌ک ە (ك: أَسْحَالُ
وَسُحُولٌ وَسُحُلٌ).

السُّحِيلُ: قوماشیه‌که، ریه‌سه‌که
نه‌په‌رپه‌ته‌وه دولا نه‌که‌رپه‌ته‌وه یه‌ک
هه‌ودایی.

أَلْمُسْحَلَّةُ: سه‌ره‌ ته‌شی.

أَلْمِسْحَلُّ: لغاو ە نه‌ئه‌قه‌یه‌کی دوانی
تیه‌که‌راون به‌ملاو به‌مولای لغاوه‌وه‌یه
ە لایه‌کی ریه‌ش ە ئامیپری
نه‌هه‌تکردن.

مِسْحَلُّ اللِّسَانِ: ده‌گوتری: (رکب
الخطيب مِسْحَلَّةً): وتار بیژمه‌که
به‌رده‌وام بوو له‌وتاردانه‌که‌ی دا ە
کارتیخ ە بیژینگ ە (ك: مساحل).

أَلْمَسْحُولُ: شتی به‌جوکی بێ نه‌رخ ە
شوینی ده‌شت و به‌ره‌راوان.

سَحْمٌ سَحْمًا وَسَحَامًا وَسَحْمَةً: رمش بوو،

رمش داگیرسا ۵ (فهر اسَحْمٌ وهي

سَحْمَاءُ) ۵ (ك: سَحْمٌ).

إِسْحَمَتِ السَّمَاءُ: ئاسمان بارانی باراند.

سَحْمٌ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی رمش کرد.

الْإِسْحَمَانُ: هه‌رشتی‌ک رمش بی.

السُّحْمُ: چه‌کوچی ئاسنگهر.

السَّحْمَةُ: پارچه‌یه‌کی گه‌وره‌و خ‌ری

ئاسن ۵ (ك: سَحْمٌ).

سَحَنَ الشَّيْءُ سَحْنًا: شته‌که‌ی بچوک

کرده‌وه، باریکی کرد.

سَحَنَ الْحَشْبَةَ: ورده ورده دارم‌که‌ی والی

کرد نهرم بی‌و دابی.

سَاحَنَهُ: به‌شی‌وه‌ی جوان به‌رمو پیری

چوو.

سَاحَنَهُ الشَّيْءُ: له‌شته‌که‌دا تی‌که‌لا‌وی

بوو.

السَّحْنَاءُ: شی‌ومو روخسار ۵ پ‌م‌نگ ۵

حال‌و وزع ۵ پی‌ستی نهرم ۵ نازو

نی‌عمه‌ت.

السَّحْنُ (یوم سَحْنٌ): ر‌ؤ‌زی ک‌ؤ‌بونه‌وه‌ی

چه‌ماومری ز‌ؤ‌ره.

السَّحْنُ: په‌ناو ژ‌یر بال ۵ ده‌گوتری: (هر فی

س‌خ‌یه) نه‌و له‌ژ‌یر ده‌سه‌لاتی نه‌ودایه‌و

له‌ژ‌یر بالی نه‌ودا جی‌نگای ب‌وته‌وه.

السَّحْنَةُ: به‌مانا (السَّحْنَاءُ) دئ.

الْمِسْحَنُ: شتی‌که‌ی داری پی تیف تی‌فه

ده‌دری تا‌وا‌ی لی دئ لوس ده‌بی ۵

وم‌کو برمه‌ند وایه ۵ (ك: مس‌احن).

سَحَا الشَّيْءُ سَحْرًا: شته‌که‌ی راداو رای‌مالی

۵ تو‌یک‌لی لی کرده‌وه ۵ ده‌گوتری:

(س‌حا الس‌راب عن وجه الأرض)

گله‌که‌ی رامالی ۵ (سَحَا السَّحْمُ)

به‌زم‌که‌ی لی کرده‌وه ۵ (س‌حا

القرطاس) کاغه‌زم‌که‌ی پاک کرده‌وه

نووسینه‌که‌ی سه‌ری ک‌ؤ‌زاندوه‌و لای

برد ۵ (سَحَا من القرطاس) هه‌ن‌دی‌کی

له‌ کاغه‌زم‌که‌ی کراند (سَحَا الشَّعْرُ)

مووم‌کانی تاشین.

سَحَا الْكِتَابُ: ک‌ت‌ی‌به‌که‌ی به‌ تو‌یک‌لی

دره‌خت‌و شتی وا به‌ست.

سَحَا الطِّينُ سَحْيًا: ه‌ورمه‌کی رادا، کراندی.

أَسْحَى الْكِتَابُ: ک‌ت‌ی‌به‌که‌ی به‌ تو‌یک‌له

دارو شتی وا به‌ست.

سَحَاءٌ: به‌مانا (سَحَا) دئ.

إِسْحَى الشَّيْءُ: تو‌یک‌لی له‌ شته‌که‌

کرده‌وه، سپی کرد.

أَسْحَى الشَّعْرُ: مووم‌کانی تاشین.

إِنْسَحَى: تو‌یک‌له‌که‌ی لی کرایه‌وه پاک

کرا، سپی کرا.

الْأَسْحَوَانُ: در‌ی‌ژ‌و جوان ۵ ز‌ؤ‌ر خ‌ؤ‌ر.

الْأَسْحِيَّةُ: ه‌هر تو‌یک‌لی‌ت‌یک به‌سه‌ر

گ‌ؤ‌شته‌وه بی که گ‌ؤ‌شته‌که به‌سه‌ر

ئېسقان يان دەمارمۇ ۋە (ك):
 (أساحي).

السَّاحِيَّةُ: بارانى بە خورمۇ رېزىنە ۋە
 كە خشتو خۇلى روى زەوى
 دىمشواتمۇ ۋە دىمشگوتى: (سېل
 ساحية) لافاۋىكى شت رادىرە
 ھەمۇ شتىك لول دەدا ۋە (ت) يەكە
 بۇ موبالەغەيە.

السَّحَا: لە ھەمۇ شتىكدا بە
 تۈنكىلەكەي دىمشگوتى.

السَّحَاءُ: تۈنكىلى ھەمۇ شتىك ۋە
 تاكەكەي (سَحَاءَةٌ وَسَحَايَةٌ)
 دىمشگوتى: (ما في السماء سحاة من
 السحاب) چىكە ھەورىك تۈزە
 ھەورىك بە ئاسمانمۇ نىيە.

السَّحَايَةُ: پېشەي تىف تىفەدانى دارو
 لوسكردى تۈنكىل دامالنى ۋە
 پەردەي دەماغ.

السَّحَاءُ: دوستكەرى بىل ۋە خاكەنازو
 شتى ۋا كە شتى بى رابدى.

السَّحَاءَةُ: ھەر ئامپىرىك شتى بى دامالى،
 شتى بى رابدەي ۋە (ك: مساح).

السَّحَابُ: ملوانكە ۋە گەردن بەند كە لە
 قەرنىقول ۋە مىخەك دوستكرابى
 لولونۇ جەواھىراتو زىپرو زىپو
 تىدانەبى ۋە ۋەكۇ مىخەك بەند ۋە

دىمشگوتى: (وجدته مارث السحاب)
 بىنىم ۋەكۇ مىندال ۋەبۇ ھىچى
 نەدمزانى نەقام ۋەكۇدەن.

السَّخْبَرُ: درختىكە كە بەرز دەبىتە ۋە
 لەكەنى دادىن ۋە شۇردەبىنە ۋە، مارو
 مۇر بىكەگانىان دىكەنە نشىنگەي
 خۇيان ۋە دىمشگوتى: (ركب فلان
 السَّخْبَرُ) فلان غەدرۇ زولمى كەدە.

السُّخْتُ: بەھىزو بەتوانا ۋە دىمشگوتى:
 (حر سُخْتُ) گەرمای بەتىن (برد
 سخت) سەرمای بەتىن ھەروا بەمانا
 شتى رەقۇ پتە ۋە تەنك دى.

السُّخْتِيَت: بەمانا (السُّخْتُ) دى ۋە شتى
 بارىك ۋەردو سې تەوا ۋەك رەنگ.
 السُّخْتِيَانُ: پېستى بىز بە دەباغكرای.
 السُّخُوت: شتى لوس ۋە پوس.

سَخَتْ الْجَرَادَةُ سَخًا: كۈللەكە كلى لە
 زەوى چەقاند.

سَخَّ فِي السَّيْرِ وَالْخَفَرِ: زۇر رۇپشت، زۇرى
 قول كەرد.

السَّخَاغُ: زەوى نەرمەلان كە چەوى
 تىدا نەبى.

سَخَدَ رِقُّ الشَّجَرِ: گەلەي درختەكە
 شەونماوى بوو پەلكە گەلاكانى
 كەوتنە سەر پەك.

السُّخْدُ: گهرم.

السُّخْدُ: ناوېكى زمرودو خهسته لهگهل

مندالېوون دېته دمر پارچه پهكه

ومكوو جهرگوو سى ۵ تنكه همور ۵

زمردى دهمو چاو، پارچه پهكه به

ديوارى ناو په حمه وه دمنووسى ۵

نهو ريخول په لاهى له ناوكه وه

زاروكه كه بزيوى لى و مرده گرى بهو

پارچه وه په يوه سته.

السُّخْدُ: (شباب سُخْدُ) گهنجىكى

نهرمو و شله.

السُّخْدُ: لهش داهيزراو دل شكاوو

خه مبار.

سَخَرَتِ السُّفِينَةُ سُخْرًا: كه شتيه كه

رهمايوو به ويستى كه شتيه وانه كه

بايه كه هلى كردبوو.

سَخَرَفَ فُلَانًا سُخْرِيًّا: ته كليفى له فلان كرد

بو شتيك كه نه يويست نه جامى بدا

پيى ناخوش بوو بيكاو به زور پيى

كرد.

سَخَرَمَنْهُ وَبِه: سَخْرًا وَسُخْرًا وَسُخْرِيَّةً:

گالتهى پيكر ۵ قورنان دمفرموى:

﴿إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ﴾.

سَخْرَةُ: داواى شتيكى لى كرد له وزهيدا

نه بوو بيكاو به زور پيى كرد ۵

بيگارى پيكر ۵ كارى پيى كردو

كرى نه دايه ۵ دهگوتري: (سَخَرُ الله

الإِبِل) په رومردگار خوشترى ژپربار

كردووو بو نيوو سودى لى

ومر دمرگرن.

سَخَرُهُ عَلَيْهِ: بالا دمستى كرد به سهريدا

۵ قورنان دمفرموى: ﴿سَخَرَهَا

عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ﴾.

تَسَخَّرُ: نهركيكى خسته سهر و كرى

نه دايه بيگارى پيى كرد.

اِسْتَسَخَرَ مِنْهُ: به مانا (سَخَر) دى.

السُّخْرَةُ: بيگار (سوغره) به بى كرى

پيدان كار به خه لك بكه ۵

دهگوتري: (هم سُخْرَة) نه وانه بيگار

پيى كراون.

السُّخْرَةُ: همر شتيك ببيت هوى گالته

پيكر دن ۵ (ك: مَسَاخِر).

السُّخْرِيَّةُ وَالسُّخْرِيَّةُ: به مانا گالته

پيكر دنه.

سَخِطَهُ وَسَخِطَ عَلَيْهِ سَخَطًا وَسُخْطًا: رقى

ليبوو ناخوشى ويست لى رازى

نه بوو.

اسْخَطَهُ: رقى هه لساند.

تَسَخَّطُ: لى رازى نه بوو.

تَسَخَّطَ الْعَطَاءُ: به خششه كه به كه م

زانى، به ويستى نهو نه بوو ۵ كه مى

پيداو پيى ناخوش بوو.

سَخَفَ الشَّيْءُ سَخْفًا وَسُخْفَةً وَسَخَافَةً:

ته نك و لاواز بوو ۵ دهگوتري:

نَهْوَى لَهُ دَائِكَ دَمِينٌ هـ (ك: سَخَلْ
وَسَخَالٌ وَسَخْلَانٌ).

سَخَمَ اللَّحْمُ: گُوشْتِهْ كِه بُوْگِهْنِی کَرْد.
سَخَمَ فَلَانًا بِصَدْرِهِ: رَقِی فِلَانْکِه سِی
هَه لَسَانْد.

سَخَمَ اللَّهُ وَجْهَهُ: خُودَا رُوی رَمَش کَرْد.
تَسَخَمَ عَلَيْهِ: رَقُو کِیْنِه ی پَهیدا کَرْد.
الْأَسْخَمُ: رَمَش (ه ی سَخْمَاءُ) نَهْو
ثَاغِرْمَتِه رَمَشِه.

السُّخَامُ: رَمَشَا یِی بَنَکِی دِیْزِه وَ مَهْنَجَل
ه خَه لُوز ه دِگُوْتَرِی: (لِیْل سَخَامُ)
شِهْوِیْکِی تَارِیْکِه.

السُّخَامِی: رَمَش ه دِگُوْتَرِی: (لِیْل
سُخَامِی).

السُّخَمُ: رَمَش، رَمَشَا یِی ه تَارِیْکِی.
السُّخْمَةُ: رَمَشَا یِی ه رَقُو کِیْنِه وَ تَوْرَه
بُوون.

السُّخِیمَةُ: رَقُو کِیْنِه ه دِگُوْتَرِی:
(سَلَلْتُ سَخِیمَتَهُ بِاللَّطْفِ وَالرَّحْمَةِ)
رَقُو کِیْنِه ی نَهْوَم بَه هَیْدِی وَ نَارَامِی وَ
رَا زِیْکَرْدَن لَه نَاو بَرْد.

الْمُسَخَمُ: خَاوَمَن رَقُو کِیْنِه ه تَوْرَه وَ
تِهْوَسَن.

سَخَنَ سَخْنًا وَسُخُونَةً: گِهْرَم بُوو.
سَخِنَ: بَه مَانَا (سَخَنَ) دِی.

سَخِنَتِ الْعَيْنُ: چَاو فِیْئَک نَه بُووَه (هَر
سَخِنَ وَ ه ی سَخِیْنَةُ).

(سَخَفَ الثَّوْبُ) هُومَاشِهْ کِه تَهْنِک وَ
زَمْعِیْف بُوو ه هَمِرَوَا دِگُوْتَرِی:
(سَخَفَ الْعَقْلُ) کَاثِفَام وَ بِیْ عَهْقَلْ
بُوو ه (هَر سَخِیْف وَ ه ی سَخِیْفَةُ)
دِهْشِگُوْتَرِی: (رَأَى سَخِیْفَ) رَا یِهْ کِی
لَاوَا زِه (لُوب سَخِیْفَ) هُومَاشِیْکِی
تَهْنِکِه.

سَخَفَهُ: بِنَ عَهْقَلِی کَرْد بَه بِنَ عَهْقَلِی لَه
قَه لَه مَدَا.

سَخَفَ الْجُرْعَ فَلَانًا: بَرَسِیْهَتِی فِلَانِی
لَاوَا زُو بِنَ تِیْن کَرْد.

السُّخْفَةُ: (سُخْفَةُ الْجُرْعِ) نَهْو بِنَ هِیْزِی وَ
لَاوَا زِیْیِه ی بَه هُوی بَرَسِیْیِه تِیْه وَ ه
پَهیدا دِه بِنَ.

سَخَلَّ الشَّيْءُ سَخْلًا: بَه فِیْل شْتِهْ کِه ی
گَرْت.

أَسْخَلَ الْأَمْرَ: کَارِهْ کِه ی دُوا خِست.

سَخَلَّتِ النَّخْلَةُ: دَارْخُورْمَا کِه خُورْمَا کَانِی
لَاوَا ز بُوون، یَان پِیْش گِه یِشْتَن
وَمِرَانْدَنِی.

سَخَلَ النَّخْلَةُ: خُورْمَا کَانِی هَه لُپْشْتَن، بَه
نَه کَامَلِی وَ مِرَانْدَنِی.

السُّخَالَةُ: شْتِی پِرُو پُوج وَ بِنَ کِه لَک.

السُّخْلُ: خُورْمَا نَه گِهْر نَاو کِه کِه ی رَهْق
نَه بُوو بِنَ.

السُّخْلُ: هَه رَشْتِیْک کَامَل نَه بُوو بِنَ ه
لَاوَا زُو بِنَ نَرَخ.

السُّخْلَةُ: بَه رَخُولَه وَ کَارْزِیْلَه دُوا ی

سَخْنُ سَخُونَةُ وَسَخَانَةٌ: بهمانا (سَخْنُ) دى.
أَسْخَنُ: گهرمى كرد.

أَسْخَنَ اللَّهُ عَيْنَهُ وَبَعَيْنَهُ: خودا توشى
به لایه مکی كرد گریانى بی ۰ له م
روه وه كه فرمیشكى ناخوشى گهرمن
۰ به پیچه وانه وه دمگوترى: (أَقْرَأَ اللَّهُ
عَيْنَهُ) خودا فیتکایى بخاته چاویه وه
؛ توشى خوشى بیى.

سَخْنُهُ: وای لیكرد گهرم بیى.

التَّسَاخِينُ: مهنجه لَو نامیرى ناو تیدا
گهرم كردن ۰ همرو ناوه بُو شتیک
وهكوو تهیله سان وایه.

السَّخَّانُ: بۆیلهر (ناو گهرمکهر) ۰ ههر
نامیریک ناوی ناو بۆرى و شتى وا
گهرم بکا.

السَّخِينُ: گهرمکهر ۰ لیدانى گهرم و
به هیزو نازار هینهر ۰ دهسته دوى
هه وچار، شوینى دمست پیکرتنى
نامیرى کیلان و ورد کردنه وه ۰
بیل و خاکه ناز ۰ کیردى قهساب (ك):
سَخاخین).

السُّخْنُ: گهرم (گهرمایى).

السُّخْنَةُ: گهرمى ۰ تاوو نه خوشى ۰
زنده گهرمایى نازار ۰ دمگوترى:
(عَلَيْكَ بِالْأَمْرِ عِنْدَ سُخْنِيهِ) له
سهرم تاوه به جیدى کار دمست بی
بکه ۰ دمگوترى: ناسن تا گهرمه
دهتوانى به ویستى خۆت به کارى

بیئى كه سارد بووه هیچت بُو
له گه ل ناکرى ۰ (سُخْنَةُ الْعَيْنِ)
پیچه وانه ی (قِرَّةُ الْعَيْنِ).

السُّخْنَةُ: بهمانا (السُّخْنَةُ) دى.

السُّخْنُونُ مِنَ الرَّمَقِ: شۆربای گهرم.

السُّخُونَةُ: (سُخُونَةُ النَّفَاسِ): بهرز
بوونه وه ی پله ی گهرمى جهسته ی
ناهرمه دواى نه وه ی مندالی ده بی.

السُّخِينُ (ضَرْبُ سَخِينٍ): لیدانى به نازارو
نه شهكهنجه.

السُّخِينَةُ: خواردمه منیه كه له نارد
دروست دمكرى نه زور شل نه زور
توند به كوردی بیى دمگوترى:
په لَوو ۰ خۆراكى گهرم.

السُّخْنَةُ: دیزمه كه خواردنى تیدا
گهرم دمكرى ۰ (ك: مَسَاخِينِ).

سَخَا سَخَاءٌ: به خشى، سه خاومتى نواند
دمگوترى: (سَخَابَهُ، فَهُوَ سَاخٍ، هِيَ
سَاخِيَةٌ).

سَخَا فُلَانٌ: فلانكەس له جوئه كهوت.

سَخَوُ سَخَاوَةٌ: بوو به ناده میزانیكى
به خشنده (هُوَ سَخِيٌّ) (ك: أَسْخِيَاءُ) ۰
(وَهِيَ سَخِيَّةٌ) (ك: سَخَايَا).

سَخِي سَخَا: به خشنده و دمست و دل
فراوان بوو.

سَخِي نَفْسُهُ عَنِ الشَّيْءِ: نهفسى له شته كه
ببیزراو وازى لی هیئا.

لهسمر بهشتی رایکیشا.

سَدَحَ النَّاقَةُ: حوشرهکەى پيخ دا ە يان

لهسمر زموى رایکیشاو سهرى برى.

السَّادِحُ: پياوێكى بهزپوێته نهزۆك

نيه.

السَّادِحَةُ: ههوى پېرو رمشو تاريك ە

(ك: سوادح).

سَدَّ الشَّيْءُ سَدَاداً وسدوداً: شتهكه راستو

رێك و پێك بوو.

سَدَّ السَّهْمُ: وسَدَّ فلان: له قسهو

كردموهيدا پيكاى.

سَدَّ قِرْلَه وَفَعْلَه: گوفتارو كردموى له جىي

خویدا بوو.

سَدَّ الشَّيْءُ: كون و كهلينى شتهكهى

پېركردنهوه.

سَدَّ الْقَنَاةُ: پردۆكهى بهسهر جوڭاكهدا

رابهست.

سَدَّ عَلَيْهِ باب الْكَلَامِ: قسهى ئى قهدهغه

كرد.

سَدَّ الشَّيْءُ سَدّاً: كون و كهلهبهرى

پېركردنهوه ە شتهكهى پيكا .

سَدَّ السَّهْمُ إِلَى الْمَيْدِ: تيرهكهى

ئاراستهى نيچيرهكه كرد.

سَدَّ اللَّهُ فُلَاناً: خودا فلانكەسى خسته

سهر رێگای راستو هيدايهتى دا.

سَدَّ صَاحِبَهُ: ئاموژگارى هاوهلهكهى

كردو رێگای باشى نيشاندا.

أَسْخَى النَّارَ: رێگای دهرچوونى بو

ئاگرمه كردموه نهبهیشت چیدی

لهزێر مهنجهلهكهدا پهنگ بهخواتهوه

ە دمشگوترى: (أَسْخَى الْقِدْرَ)

دوکه ئکیشى بو مهنجهلهكه

دامهزراند بوئهوى بليسهى ئاگرمه

بهملاو نهولای مهنجهلهكهدا

دهرچى.

سَخَى نَفْسُهُ وَنَفْسَهُ عَنْ كَذَا: نهفسى

خوى ههنا بو وازهينان لهوشته.

سَخَى النَّارَ: بهمانا (أَسْخَى النَّارَ) دى.

تَسَخَى عَلَى أَصْحَابِهِ: به زۆره ملن و

تهكهللوف وای نيشانى هاوهلانى دا

كه سهخى سروشته.

السَّخَاوِيَّةُ: زموى نهرمهلان يان پان و

بۆر ە (ك: سخاوي).

السَّخَاوَةُ مِنَ الْأَرْضِ: بهمانا (السَّخَاوِيَّةُ)

دى ە (ك: سخاوى).

سَدَّخْتُ فَلَانَةً سَدْحاً: فلان ئاهرمى لای

ميردمكهى بهختهومر بوو له

شانسو بهختى خوى رازى بوو ە

مندالى زورى ئى بوون.

سَدَحَ بِالْمَكَانِ: لهوشوپنه مايهوه.

سَدَحَ الشَّيْءُ: شتهكهى لهسهر زموى بلاو

كردموه.

سَدَحَ فُلَاناً: فلانكەسى به زمويدا داو

بهرموڤو (رمبهوڤو) رایکیشا ە يان

سَدُّ مَالُهُ: به باشی مال و سامانه که ی خسته گهر.

سَدُّ عَلَيْهِ الْقَوْل: قسه که ی هه ټوښاندوه.

إِسْتَدَّ: ریک و پیک به رد موم بوو له سهر کاری خوی.

إِنْسَدَّ: گیر او به ربه ستی بؤ په یدا بوو.

تَسَدَّدَ: ریک و پیک به رد موم بوو له سهر کار مکانی.

الْإِنْسَادُ التَّاجِي: گیرانی شا رمگی تاجیه به جه ټه ی خوی نی.

السَّادُ: دمگوتری: (هو سَادُ الْقَامَةِ) نهو پیاوه بالای ریک و شوشه.

السَّادَةُ: چاو پیک کراوه بی و باش نه بین.

السَّادُ: به رد موم بوون له سهری کاری باش و ههنگاو نان به رد موبه ستی پیر و ژ ټ گوشتارو کرداری حه ق و راست.

السَّادُ: نهو ی کون و که له به ریک ی پی گیر ی ټ دمگوتری

سَدَادُ الْقَارُورَةِ: ټو په وانه ی گوزو و دیزو کولینه.

سَدَادُ مَنْ عَزَّ وَ سَدَادُ الْعِيشِ: دابین کردنی پید او یستی ژبان ټ ههروا ناوه بؤ جه ټه ی خوی نی یان کؤمه ټیک به کتیا یان هه بار میه کی غه ریب که

رنگای هاتوچوی خوین بگری.

سَدَادُ الثَّمَرِ: نهو پی شمه رگه و سهر بازانه ی له سهر سنووری ولات له سهنگهردان ټ (ك: أَسَدَّة).

السَّدَادُ: نه خوشیه که کونه لوت دمگری و ناهیل ی ههوا له و ټو به چیته ناو سییه کانه و ټ ههروا ناوه بؤ ههرشتیک له ناو جه سته دا ری له هاتوچوی شتیکی تر بگری.

السَّدُ: به ردو له مپهر له نیوان دوشتا ټ دروست کردنی به ربه ستو له مپهر ی پته و له ریږهوی روبردا بؤ نهو ی به گوږه ی پیویست ناو گل بداته ووه کؤ بکاته ووه (ك: سدود أسداد).

السَّدُ: به مانا (السَّدُ) دی ټ بهو هه وری ناسؤ داگیر دمکا دمگوتری (سَدُّ مَنْ سَحَاب) ټ (وَسَدُّ مَنْ جَرَاد وَ جَرَادُ سَدُّ) کولله بیتان که هه موو ناسؤ داگیر کا ټ وشکه جه م که گؤ ماوو به ردی گه وری تیډا بن و ناویان تیډا بمینیته ووه بؤ ما و میه ټ (ك: سدود راسداد).

السَّدُ: قسه ی راست و درست.

السَّدُ: به مانا (السَّدَاد) دی.

السَّدَادُ: (رجل سَدَاد): پیاویکی له سهره خو و به رد موم له سهر کاری باشی خوی ته ی.

السُّدَّةُ: دمرگای مال ۵ بهریلای خانوو،

ساحه ی بهر دمرگا ۵ سیسم ۵ همروا
به مانا (السُّدَاد) دی.

الْمَسْدُ: شوین و جیگا، دموترئ: (سَدَ

مَسْدُهُ) شوینی نه وی گرت، له

شوینی نه و دانیشت ۵ همروا

دموترئ: (هم یسَدُون مسادَ آبائهم)

نه وانه شوینی باوک و باپری خویان

دمگر نه وه.

سَقَرُ فَلَانٌ فِي الْبِلَادِ سَدْرًا وَسَدُورًا: فلان

رؤیشت به ناو ولاتدا گهرا هیج

شتیک نه یگیرایه وه.

سَقَرُ الثَّرَبِ: قوماشه کی دری.

سَقَرٌ سَدْرًا وَسَدَارَةً: چاوی له بهر گهرما

لنل و پیل بوون ۵ دموترئ: (سَدِرَ

بَصْرُهُ) ۵ هیج له کردار و گوشتاری

خوی ورد نه یومه وه گوئی به وه نه دا

چ دمکاو چ ناکا ۵ دموترئ: (هر

سادر و سَدِرَ، وهي سَدِرَةٌ) ۵ همروا

دموترئ: (هو سادر في القي) نه و له

گومر پایدا روچووه ۵ (تکلم سادراً)

قسه ی کردو له قسه کانیدا دنیا

نه بوو.

أَسْدَرَهُ: گومر پای کرد، وای لیکرد گرنگی

نه دا بهشت.

أَسْنَرُ: پهله ی کرد له بازدان و

راکردندا.

تَسْنَرُ بِالْثَرَبِ: به قوماش خوی

رازانده وه، خوی دمرخست.

الْأَسْرَانُ: دوو رمگن له ژوور کولمه وه

بمرز بوونه وه بهر وه ژوور که وتوونه

پیش کرکراگه ی گوچکه تا

گه یشتونه تۆقه سر ۵ دموترئ:

(جاء يضرب أسدريه) به که سیک

دموترئ هیج نیشتیکی نه بی بی

کارو مبهست بسورپته وه ۵ یان به

دمستی به تال گهراپه وه هیجی دمست

نه که وت.

الْأَسْدَارُ: شیوه بهر دمه که له ناو خیمه

هه لدمدی.

الْأَسْرُ: سر گیزی و ناو لی گهرا نه

توشی نه وانه دمی که سوازی

که شتی دمین له ناو دهریا سرگیژ

دمین.

الْأَسْرُ: درختی نه بگ ۵ تاکه که ی

(سَدِرَةُ) (ك: سَدِرَ).

سَدِرَةُ الْمُنْتَهَى: درختیکه له بهه شتدا.

السَّدِيرُ: باله خانه ی سی لا (سی سوچ و

تاوهر) یان گومبه زیکه پیک هاتووه

له سی گومبه زی ودها که چوبنه ناو

یه که وه ۵ سهرچاوه ی ناو، کاریز.

سَدِيرُ الْعُشْبِ وَسَدِيرُ النُّخْلِ: کومه لگاو

کانی گیاوگز ۵ باخه دارخورما ۵

رمشای دیمه نی نه و جوړه شتانه.

جوبیتته سالی ههشته مه وه ۵ (ك: سُدُس).

اَلْمُسَدَّسُ: له ئەنداز یاریدا (شەش لۆج) شەش سوچ ۵ هەروا ناوه بوو دهمانچە گولله هاوێز ۵ بە زۆری بهو دهمانچانە دهمگوتری شەش گولله بخوا، هەروا ناوه بوو دهمانچەیهکی خانەدارو خاوەن شانه.

مَسَدَس: دهمگوتری: (جاءوا مَسَدَس) شەش شەش هاتن. سَدَعُ الشَّيْءِ بغيره سَدَعًا: شتەکه بەرهنگاری شتیکی تر بووه لیککەران.

سَدَعُ الشَّيْءِ: شتەکهی بلۆ کردم.

سَدَعُ الحَيوان: ئاژەلەکهی سەرپەری.

سَدَعُ فلانًا: رێگەی نیشانی فلانکەس دا.

اَلْمِسْدَعُ: رێ نیشاندمرو چاو ساغ که

مل دەنت بە رێگای خۆی و ئەرکی

خۆی ئەنجام دەدا ۵ پان خێرا روو

بەپەله ۵ (ك: مَسَادَع).

سَدَفُ البَصَرُ سَدَفًا: چاومکە لە برسانا

تاریکایی بەسەردا هات ۵ (هو اسْدَفُ

وهي سَدَفًا) (ك: سَدَف).

اسْدَفُ: تاریک بوو ۵ دهمگوتری: (اسْدَفُ

اللیل).

اسْدَفُ فلان: فلانکەس نووست ۵ لە

السَّيْدَارَةُ: سداره ۵ جۆره کلاویکە بەزۆری موچه خۆرو خانە نشین لە بری وڵاتدا لەسەر دهمکەن.

سَدَسُ القَوْمِ سَدَسًا: شەش یەکی مالدو سامانی خەلکەکهی وەرگرت ۵ بوو بە شەشەم کەسی قەومەکهی.

اَسْدَسُ القَوْمِ: خەلکەکه بوون بە شەش.

السَّدَاسُ: شەش شەش دهمگوتری: (جاءوا سَدَاس) شەش شەش هاتن.

السَّدَاسِي (إزار سَدَاسِي): نێزارێکە، دەرپییهکه درێزیهکهی شەش بێستە.

السَّدَاسِيَّةُ: لە زاراوهی ئەنداز یاریدا بریتییه لە نامیڕێکی بینین پەله پەلهی شیوه کەوانەیی درێزیهکهی شەش یەکی موحیتی کەوانەکهیه ۵ ئەبەدای سوچی پێ دەپێوری.

اَلْمُسَدَّسُ: شەش یەك ۵ (ك: اَسْدَاس) ۵

دهمگوتری: (هو يضرب الأُخَاس في

الأسْدَاس) ئەو کابرایه هەر پێنج

شەشیهتی و خەریکی فیل و

تەلەکهیه.

السُّوسُ: طەیلەسان پان طەیلەسانی سهوز.

السَّيْدِس: بەمانا (السُّوس) دئ ۵ (ك:

اَسْدَاس) مەرپێک کەوتبیتته سالی

شەشەمی تەمەنیه وه ۵ خوشترێک

سَدِكْ بِالشَّيْءِ سَدَكًا وَسَدَكًا: وِمْگَرِی
شته که بوو پییوه وِکا ۵ (فهر سَدِكْ
وهی سَدِکَة).

سَدِكْ جَلَالُ التَّمْرِ: سه به ته خورماکانی
خستنه سهر یه ک.

السَّدِکَة: ناده میزادی دمست گهرمو
دمست سوک له نیش کردندا ۵
دمگوتری: (هو سَدِکْ بِالرِّمَح) نهو
دمست رنگین و کارامایه له رمب
وهشاندا.

سَدَلُ الْقَرْبِ وَالسَّرِّ وَالشَّغَرِ سَدَلًا:

کراسه که دایده وِ یان پهردمکه ی
دایده وِ یان قَرّی بهردانه وِ.
سَدَلٌ فِي الْبِلَادِ: به ناو ولاتدا روئی.

سَدَلٌ سَدَلًا: مه یه لان بوو ۵ مه یلی کرد
(هو اَسَدَلٌ وهی سَدَلَاءُ) (ک: سَدَلٌ).

اَسَدَلُهُ: دایده وِ وِ، بهری دایه وِ ۵ شلی
کرده وِ.

سَدَلُهُ: به مانا (اَسَدَلُهُ) دئ.

اِنْسَدَلُ: شلی کرده وِ، دایده وِ وِ.

السَّدَلُ: ملیوانکه ی گه وِهر دوپو
جه واهیر که درِیَز بَیْتَه خوار تا سهر

سنگ ۵ وِکوو بهر مور ۵ (ک:

سَدُولُ).

السَّدَلُ: پهرده ۵ (ک: اَسَدَالُ وِسَدُولُ).

السَّدِيلُ: نهو پارچه قوماشه ی به سهر

که ژاوه دا دهری ۵ یان نهو

برسان یان له بهر پیری چاوی تاریک
بوو ۵ یان چووو ناو تاریکستانه وِ ۵
له روناکایی دوور که وِته وِ چووو
ژَیَر پهرده ی تاریکیه وِ.

اَسَدَفُ السُّرِّ: پهردمکه ی هه لداپه وِ.

اَسَدَفُ الْبَابِ: دمرگا که ی کرده وِ.

اَسَدَفَتِ الْمَرْأَةُ الْقِنَاعَ: نافرته که
روپوشه که ی خوی بهرداپه وِ.

سَدَفُ اللَّحْمِ: گوشته که ی بری کوتکوتی
کرد.

الْاَسَدَفُ: رمش ۵ تاریک ۵ (لیل اَسَدَفُ)
شهو ی تاریک.

السَّدَافَةُ: پهرده ۵ داپوشهر.

السَّدَفُ: تاریکایی ۵ شهوو تاریکایی
شهو (ک: اَسَدَافُ).

السَّدَفَةُ: تاریکی ۵ به شیک له شهو ۵

تیکه لاو بوونی تاریکی وِ روناکی
پییکه وِ وِکوو کاتی نیوان

دمرکه وِتنی به یان تا دمرگاته کاتی
سپی بوونی ناسو ۵ (ک: سَدَفُ).

السَّدَفَةُ: دمرگا ۵ یان بهر دمرگا ۵ (ک:
سَدَفُ).

السَّدَفَةُ: شهوو تاریکایی شهو ۵ به یانی
نیوان دمرکه وِتنی روناکی به یانی

(فهجر) تا کاتی سپی بوونی ناسو.

السَّدِيفُ: گوشتی پشته خرپی حوشر
(سه نام) ۵ (ک: سَدَائِفُ وِسِدَافُ).

السَّيِّمُ: ماندو ۵ گومپاو سهر ئى شىواو
 ۵ ئاوى هه ئقولاو ۵ تهمو غارى كه مو
 تهنك ۵ په له په له ۵ جوره هه ورو
 تهمو غارىك كه به هوئى چرپوونه وه
 يان بهر په ككه وتنى زورىك له
 جورمه ناسمانىي مه كان كه
 هه ندىكيان مه جهر م كانن پهيدا
 دمبى ۵ (ك: سُدُم).

سَقِنَ سَدْنًا وَسِدَانَةً وَسِدَانًا: خزمه تى
 كابيه كرد، بووه مجه وورى مالى
 خودا.

السَّادِنُ: مجه وورى كه عبه ۵ خزمه تى
 مالى خودا ۵ دهگوتري: (هو سادِنُ
 فلان وَاذْنُهُ) نهو پياوه خزمه تى
 فلانكه سه، ده رگه وان و رهنج بهر په تى
 ۵ (ك: سَدَنَةُ).

السَّيِّنُ: بهزو پيو ۵ خوئى ۵ خورى
 (ك: سَدَان).

سَدَا فلان سَدَوُ: دمستى بۆ شته كه دريژ
 كرد ۵ دهگوتري: (سدا الى الشئى
 بیده، وسدا يديه).

سدا فلان سَدَوُ كذا: فلان لاپه نى فلان
 شتى گرتو نهوى مه بهست بوو، بۆ
 نهو چوو ۵ ههروا دهگوتري: (خطب
 فما زال على سَدَوٍ واحد) فلانكه س
 وتارى داو بهر دهوام بوو له سهر په ك
 شيوه وه سه جع.

بهردهميه لهنوا مالدا بۆ بووك
 دهگريته وه ۵ يان تاراي بووك ۵ (ك:
 اَسْدَال وِسْدَل وِسْدَال).

سَدَمَ البابَ سَدَمًا: ده رگا كه به دو خويدا
 پيوه داپه وه.

سَدِمَ الماءَ سَدَمًا: ناو كه به هوئى زور
 مانه وه بۆگه نى كرد ۵ گل و خولئى
 تيكه وت تا ناو كه گوم بوو داپوشرا.
 سَدِمَ فلان: فلانكه س غه مو ناره حه تى
 توش هات، توپه بوو.

سَدِمَ بالشئى: سور بوو له سهر شته كه وه
 وازى ئى نه هينا ۵ به زورى له گه ل
 ماده و ده رگى راو له وشه (ندم) دا
 به كار دهه ندى ۵ دهگوتري: (سادم
 نادم، سدمان ندمان).

سَدَمَ الماءَ طَرْلَ العهد: زور مانه وه
 ناو كه بۆگه نى كرد.

اَسَدَمَ دُبُرُ البعير: برپى پشته خوشتره
 كه چاك بۆوه.

السَّيِّمُ من الفحول: نه سپى سه ركه شو
 چه موش ۵ نه گهر بۆ ئاو به كار هات
 به مانا ئاوى هه ئقولاوه ۵ دهگوتري:
 (الماءُ السَّيِّمُ) ۵ (عاشق سَدِمَ)
 عاشقىكى شهيدا.

السَّيِّمُ من الفحول ومن المياه: به مانا
 (السَّيِّمُ) دئ.

السَّيِّمُ: بَرَّ سَدَمَ: بىرى ئاو كه
 پر كرابيته وه.

سَدَي الثَّوْبِ سَدَيًا: رايه‌ئی قوماشه‌کەى
دریژ کردوه.

سَدَي سَدَي: نەى هینایه‌وه ؛ شهو نماوى
بوو ە دەرگوترئ: (سَلَبَتِ الْأَرْضُ
وَسَلَبَتِ الْمَكَانَ وَسَلَبَتِ اللَّيْلَةُ)
زەوپییه‌کە شیدار بوو ؛ شهو نماوى
بوو (فَهُوَ سَلَبٌ وَهِيَ سَدِيَّةٌ).

اَسَدَي الثَّوْبِ: رايه‌ئی قوماشه‌کەى دریژ
کردهوه.

اَسَدَي اِلَيه معروفًا: بەخششی پێدا،
چاکەى له‌گەڤ کرد.

اَسَدَي الْأَمْرِ: کارمەکەى پێکا، باشی لێ
زانى چاکى ئەنجامدا.

اَسَدَي الشَّيْئِ: شتەکەى نیهمال کرد.

اَسَدَي بَيْنَهُمَا: صولحی نیوانى کردن ە
رێکی خستنه‌وه.

اَسَدَي بَيْنَهُمْ حَدِيثًا: قسه‌ى له‌ نیوان
خه‌ڵکه‌که‌دا هه‌ڵبه‌ست.

سَدَي الثَّوْبِ: رايه‌ئی قوماشه‌کەى دریژ
کردهوه.

سَدَي اِلَيه: چاکەى له‌گەڤ کرد.

سَدَي بَيْنَهُمَا: صولحی نیوانى کردن.

سَدَي النِّحْلِ الشَّهْدُ: هه‌نگه‌کە
هه‌نگوینی کرد.

اَسَدَي فُلَانٍ: بەمانا (سدا) دئ ە
دەرگوترئ:

اَسَدَي اِلَى الشَّيْئِ: دەستی بۆ شتەکە
دریژ کرد.

اَسَدَي الْفَرَسِ: ئەسپه‌کە عەرەقی کرد.
تَسَدَي الثَّوْبِ: بەمانا (اَسداه) دئ.

تَسَدَي الشَّيْئِ: سەر شتەکە کهوتو
سواری بوو ە دەرگوترئ: (تَسَدَي
الْأَمْرَ) بەسەر کارمەدا زāl بوو،
کارمەکەى کۆنترۆل کرد.

السُّدَي: نیهمال کردن و گۆئ پێ نەدانی،
نیهمال کراو ە قورئان دەفهرمۆئ:
﴿أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى﴾.

السُّدَي مِنَ الثَّوْبِ: رايه‌ئی قوماش،
پێچه‌وانه‌ى تێومدان ە هه‌روا بەمانا
عه‌طاو بەخششه ە نیهمال کراو.

السُّدَابُ: رەگەزى رومکە پزیشکیه‌کان
له‌ پێړى (السُّدَابِيَّة) يه.

السُّادُجُ: شتى خالص و پالفته که شتى
تري تێکه‌ڤ نه‌بێ و نه‌قش و

نیگارێشى تێدا نه‌بێ ە دەرگوترئ:
(حجة ساذجة) به‌ڤه‌گه‌یه‌کى سادیه‌.

سَرَاتُ الْمِرَادَةِ وَالسَّمَكَةِ سَرًا: کولله‌ یان
ماسیه‌کە هێلکەى کرد، گه‌رای
نايه‌وه.

سَرَاتُ الْمَرْأَةِ: ئافه‌رته‌کە منداڵى زۆر
بوون.

أَسْرَاتُ: کاتى ئه‌وه‌ى هات هێلکه‌ بکا.

سَرَات: بهمانا (سَرَات) دئ.

خویهوه .

السِّرَّة: هئلكهئ ماسئو گهراى كوللهو

تَسْرَب: بهمانا (السَّرَب) دئ.

دمعباى لهوچوره.

تَسْرَب من الشراب: پربوو له شمراب.

سَرَب سُرْباً: چووو دهر ۵ (سرب في الأرض)

تَسْرَب القوم في الطريق: خهئلكهكه به

لهسهر چنگ بهسهر زمويدا رويشت

شوين پهكدا به رڼكاكهدا رويشت.

۵ دمگوتري: (هو سارب) له قورئاندا

السَّرَاب: تراويلكه سيخرو؛ شتيكه له

دمفهرموي: ﴿وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ

دموروبهري نيومرودا كه گهرمايځ

بِالْئِيلِ وَسَارِبٍ بِاتِّهَارٍ﴾ ۵ همروا

وهكوو ئاو له دهشتاييدا له دوور

دمگوتري: (سَرَب في حاجته) به

دمبيندري بهلام هيچ نيه.

ئيشى خوى رويشت.

السَّرَب: رڼكاى ناديارو دزه ري ۵

سَرَب الماء: ئاومهكه رموان بوو ۵ (سَرَبَت

قورئان دمفهرموي: ﴿فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ

العين) چاو هرميسكى رشت ۵ (سَرَب

في البحر سَرَباً) ۵ همروا ناوه بو

القِرْبَةِ) كوندهكهى پينه كرد، به

گورپچه لهژر زمويدا كه مئهماي

سيرمه كوندهكهى دروهوه.

نهئ بئ مهنهز بئ ۵ كونه مشكو

سَرَب الماء سَرْباً: ئاومهكه رموان بوو ۵ (هر

كونه مار ۵ گورپچهى كاريزاو،

سَرَب).

كونجى كاريز، بؤرى ئاو ۵ ئاوى

أَسْرَب الماء: ئاومهكهى روياند، رزاندى.

چؤراو له كونده ۵ (ك: أسراب).

سَرَب السَّرَب: رڼبازى نهئنى دروست كرد

السَّرَب: كؤمهله بالندهو ئاؤمل ۵

۵ گورپچهى لهژر زموييهوه

دمگوتري: (سَرَب من النساء) رموه

ههئلكهئند.

ئافرمت وكموو چؤن دمگوتري رموه

سَرَب الشيء: شتهكهى پارچه پارچه

ئاسك ۵ همروا دمگوتري: (سرب من

نارد ۵ دمگوتري: (سَرَب اليه الشيء

التخل) پوره ههنگ ۵ دل و دموون

وسَرَب عليه الخيل والإبل).

دمگوتري: (أمن السَرَب) دل ئارام ۵

سَرَب الماء: ئاومهكهى رموان كرد،

(أمن في سربه) له دلدا ئارامو هيئدىو

روياندى.

هيئمنه ۵ همروا بهمانا سينگ دئ ۵

أَسْرَب الماء: ئاومهكه رموان بوو (السَّرَب

دمگوتري: (هو واسع السرب) نهو

في حجره) چووو ئاو كونهكهى

سينگ فراوانه ۵ همروا بهمانا

سَرَبْلَهُ السَّرِيَالُ: کراس یان زریی له بهر
فلان کرد ۵ له چه دینیکا که له
عوسمانه وه ریوایهت کراوه
دمفه رموی: (لا أَخْلَعُ سَرِيَالاً سَرَبْلَنِيهِ
الله).

تَسْرِبَلُ بالسَّرِيَالِ: کراسی له بهر کرد.
السَّرِيَالُ: کراس یان زری یان
هرشتیکی تری ومها که له بهر
بکری ۵ (ک: سرابیل) ۵ قورئان
دمفه رموی: ﴿سَرَابِيلٌ تَقِيكُمُ الْحَرَّ
وَسَرَابِيلٌ تَقِيكُمُ بَأْسَكُمْ﴾.
سَرَجَ فلان سرجاً: دروی کرد ۵
دمشگوتری: (سَرَجَ فلان الكَذِبِ)
فلان دروی هه لبهست.
سَرَجَتِ المرأةُ شعرها: ئافرهت که قزی
خوی هونی وه.

سَرَجَ سَرَجاً: دم و جاوی جوان بوو ۵ دروی
کرد.

أَسْرَجَ السَّرِاجَ: چراگی هه لکرد ۵
(أَسْرَجَ الشَّيْءَ) شته که ی جوان کرد
رازانده وه.

أَسْرَجَ الفَرَسَ: نه سپه که ی زین کرد ۵
دمشگوتری: (سَرَجَ الأحاديثِ)
قهسهکانی به درو رازاندنه وه
روکهشی کردن.

سَرَجَ الله فلاناً: خودا توفیقی فلانی دا
له کارمکانیدا سمرکهوت.

رَبَّازو ئامانج دی ۵ دمگوتری: (خَلَّ
سَرَبَةً) رینگای نه واز ئی بیینه، هه و
بو به دهبهینانی ئامانجی نه و مه ده ۵
(ک: أَسْرَابٌ).

السَّرَبُ: نازهل به گشتی ۵ رَّبَّازو
ئامانج ۵ سینگ ۵ (ک: سروب).
السَّرِيَّةُ: کۆمه له باتنده و رموه چه یوان ۵
کۆمه ئیک له سهر باز خانه دوور
دمکه ونه وه هه لمهت دهبه نه سهر
دوژمن و دمکه پرنه وه ۵ تووکی
جهسته ی ئاده میزاد له سینگیه وه تا
دمگاهه ناوکی ۵ رینگا ۵ دمگوتری:
(هو قریب السَّرِيَّةِ) رینگای نزیکه ۵
به خیرایی ده چی کاری خوی دمکاو
دمکه پرنه وه ۵ (هو بعيد السربة) نه و
رینگاکه ی دووره.

السَّرِيَّةُ: سهفه ری نزیک.
أَلْمَسْرَبُ: شوین خیشکه ی مار ؛ شوینی
خشان ی مار به سمر لبه ورده و گله
ورده دا ۵ دمگوتری: (هذه مسارب
الحياة) نه و شوینی خشان ی مارمکانه
له سمر نه و لبه یان نه و گله ورده.
أَلْمَسْرِيَّةُ: مووی نیوان سینگ و ناوک ۵
به رپیلا و پیش هه یوانی ژوور ۵ (ک:
مَسَارِب).

أَلْمَسْرِيَّةُ: مووی نیوان سینگ و ناوک ۵
پاوان و له و پرگا ۵ (ک: مَسَارِب).

سَرَجَتُ الْمَرْأَةَ شَعْرَهَا: نافرته که قزى

خوى هونينه وه.

إِسْتَسْرَجَ السَّرَاجُ: چراگه‌ى هه نكرد.

السَّارِجُ: (جبین سارج) ناوچه وانى

گه‌شو جوان ومكوو چرا.

السَّرَاجُ: چراى هه نكگر ساو ه (ك):

سُرَج).

السَّرَاجَةُ: پيشه‌ى زين دورين (زيندرو).

السَّرَجُ: زینى ولاخ ه (ك: سروج).

السَّرَاجُ: زين فروش ه زيندرو ه دروژن.

سُورِجُ: ناسنگه‌رو شیرگه‌ريكى

به‌ناوبانگ بووه، شمشيرى سوره‌جى

بو لای نهو نيسبهت دمدرين.

السَّرَجَةُ: نهو شوينه پان نهو شته‌يه

كه چرا روته‌كه‌ى تيدا داده‌نرى (ك):

مَسَاج).

سَرَجَنَ الْأَرْضَ: زبلى به زهويپه‌كه كرد

بوته‌وه‌ى باش رومكى تيدا بروى.

السَّرَجِين: زبلى.

سَرَحَ سَرَحًا وَسَرُوحًا: به‌يانى زوو دم‌رچوو

رؤى.

سَرَحَ السَّيْلُ: لافاوهمكه به هيواشى رؤى.

سَرَحَتِ الْمَاشِيَةُ: نازده‌كه بوخوى لهومرا

پيويستى به ئالف پيدان نه‌كرد.

سَرَحَ الشَّيْءُ: شته‌كه‌ى نارد.

سَرَحَ مَا فِي صَدْرِهِ: چى له سنگيدا بوو

دمرى خست دمى برى.

سَرَحَ الْمَاشِيَةُ: نازده‌كانى به‌ره‌للاى لهومرا

كردن بوته‌وه‌ى بوخويان بله‌ومرين.

سَرَحَ اللَّهُ فَلَانًا: خودا توفيقى فلانكه‌سى دا

ه دم‌شگوتري: (هو يسر ع في اعراض

الناس) نهو پاشمله به خراپه باسى

خه‌لك دمكا.

سَرَحَ سَرَحًا: له نه‌ركه‌كانى خوى رزگارى

بوو.

سَرَحَ الشَّيْءُ: شته‌كه‌ى نارد ه دم‌گوتري:

(سَرَحَ الرَّسُولَ) نيذر دواى خوى نارد

بو نه‌نجامدانى كارمكه.

سَرَحَ الشَّعْرَ: قزمكانى به‌شانه كرد

هه‌ندى گه‌نده مووى هه‌لكه‌نر اوى

به ددانى شانه‌كه چيا كردم وه.

سَرَحَ فَلَانًا إِلَى مَوْجِعٍ كَذَا: فلانى

ناراسته‌ى فلان شوين كرد.

سَرَحَ الْمَرْأَةُ: نافرته‌كه‌ى ته‌لاق دا.

سَرَحَ الْعَامِلَ: كريكاره‌كه‌ى له نيشه‌كه

دم‌كرد.

سَرَحَ الْمَاشِيَةُ: نازده‌كانى برده

جيگايه‌ك به‌دهمى خويان

بله‌ومرين و پيويستيان به ئالف

پيدان نه‌بى.

به ناسانی مندالی بوو (عطاء سُرُح)
 به خشندهی وهرگیراوو گه‌یشتوو
 (فرس سُرُح) نه‌سپیک تیزرؤو
 گورج و گۆل.

السُّرْحَانُ: گورگ ۵ (ذئب السُّرْحَان)
 فه‌جری درؤزن (سُرْحَان الخوض)
 ناوم‌راستی هه‌وز ۵ (ك: سراحین،
 وسرّاح).

السُّرُوح: نه‌سپو حوشتی خوش‌رؤو
 تیزرؤو.

السَّرِيحُ: شتی ناسان ۵ په‌له کردن
 ده‌گوترئ: (لايكون ذلك الا في سريح)
 نه‌وه به‌په‌له نه‌بی ناکری ۵
 رۆیشتنیک کاله‌ی بۆ بیه‌ستری ۵
 خوی بۆ نامادمبکری ۵ نه‌سپیک
 زینی به‌پشته‌وه نه‌بی، بی زین بی.
 السَّرِيحَةُ: پارچه په‌رؤی شپو دپاو ۵
 خوینی رؤوی به‌سهر شتدا
 رۆیشتوی وشکه‌وه بوو ۵ (ك: سريح،
 وسرائح) ۵ رنگای راست و دیار له
 شیوو دۆل و ته‌نگه به‌راییدا، که به
 چوار ده‌وریدا درخت هه‌بن (ك:
 سرائح).

المَسْرُحُ: پاوان، له‌ومرگا ۵ شوینی شانوو
 رانواندنی ته‌مسیل ۵ (ك: مسارح).
 المَسْرُحُ: شانه ۵ (ك: مسارح).

سُرْحُ الشَّيْئِ: شته‌که‌ی ناسان کرد.

سُرْحُ عَنْهُ الشَّيْئِ: شته‌که‌ی له چنگ نه‌و
 رزگار کرد.

سُرْحُ الله العبدُ للخیر: خودا به‌نده‌که‌ی
 توفیق دا بۆ خیر و خویشی.

انْسَرَحَ فلان: فلان‌که‌س پۆشاک‌ی له‌بهر
 خوی داکه‌ند ۵ په‌له‌ی کرد.

تَسَرَّحَ مِنَ الْمَكَانِ: له‌و شوینه رۆی و
 جوو‌م‌دمر.

التسريحه: شتیومیه‌که له‌ داهینان و
 چاک‌کردنی فز.

السَّارِحُ: شوان ۵ نازهل.

السَّارِحَةُ: نازهل ۵ ده‌گوترئ: (ماله
 سارحة ولا رائحة) واته: هیچی نیه.

السَّارِحُ: ناسان ۵ ده‌گوترئ: (أفعل ذلك
 في سراح وروح) به ناسانی و بی

گیرو گرفت نه‌و کاره ده‌که‌م ۵ هم‌روا
 ده‌گوترئ: (أطلق سراحه) به‌ره‌لای

کرد ۵ وازی لی هینا.

السُّرْحُ: نازهل ۵ به‌تابه‌تی به‌و نازهل‌ه

ده‌گوترئ به‌یانی بیری بۆ له‌ومر
 خواردن و ئی‌واره به‌ینس‌ریت‌ه‌وه ۵

هم‌روا ناوه بۆ درمختی گه‌وره‌و

به‌رز ۵ به‌ردم‌رگا و به‌ر بیلای خانوو.

السُّرْحُ: ناسان ۵ ده‌گوترئ: (مشیة سُرْح)
 رۆیشتنیک‌ی ناسان ۵ (وولدته سُرْحاً)

الْمُسْرَحَةُ: بهمانا (الْمُسْرَحُ) دئ ۵ (ك: مسارح).

الْمُسْرَحِيَّةُ: چيروكليك ناماده كرابئ بو سمر شانؤ.

الْمُسْرِيحُ: يهكيكه له بهحرهكانى عهروز، زور به كه مى شيعرى پئ گوتراوه.

سَوْدَ الشَّيْءِ سَرْدًا: شتهكهى كون كرد ۵ (سَرْدَ الْجِلْدِ) پيستهكه يان (چهرمه)كهى كون كرد.

سَوْدَ الدَّرْعِ: زړيهكهى چنى، ههردوو لاي نهلقهكهى بهيهكهوه نووسانندو دايكوتان بهيهكهوه ۵ قورئان دمفهرموي: ﴿أَنْ اَعْمَلَ سَابِقَاتٍ وَقَدْزُ فِي السَّرْدِ﴾.

سَوْدَ الشَّيْءِ: دريژهى به شتهكه داو بهردموام بوو لهسهرى ۵ دمگوترئ: (سرد الصرم) بهردموام بوو لهسهر رۆزو گرتن ۵ دمشگوترئ: (سرد الحديث) دريژهى به قسهكردنهكهى داو به ريكوبئكى ئاخاوتنى كرد. سَرْدَ سَرْدًا: بهردموام بوو لهسهر رۆزو گرتن.

أَسْرَدَ الشَّيْءُ: شتهكهى كون كرد ۵ (أَسْرَدَ الدَّرْعِ) زړيهكهى چنى. تَسْرَدَ الشَّيْءُ: شتهكه رنجهكهى بهست زنجيرهى بهست، به شوئن يهگدا

ريزيوو ۵ دمگوترئ: (تَسْرَدَ الدَّرْعِ) (تَسْرَدَ الماشي) (تَسْرَدَ الدمع) ۵ (تَسْرَدَ الحديث) قسهكانى جوان ئاراسته كردن و به ريك و پيكي دوا.

السَّارِدُ: ميرو ساز، ميرو كونكه. السَّرَادُ: ناميږى شت كونكردن، نهو شتهى ميروى پئ كون دمكړئ. السَّرْدُ: ناوه بو نهو كهسه زړيهكان، نهلقهكان كو دمكاتهوه ۵ (شئ سَرْدَ) شتى به ريزو به زنجيره و زور ۵ دمگوترئ: (نجوم سَرْدَ).

السَّرْدُ: بهمانا (السَّرْدُ) دئ. السَّرَادُ: نهلقه دروستكه بو زړئ. الْمُسْرَدُ: بهمانا (السَّرَادُ) دئ ۵ زوبان ۵ دمگوترئ: (ماشِ مُسْرَدُ): كهسيكه بهردموام ههنگاو دهاوئ و دئ و دهچئ ۵ (ك: مسارِدُ).

السَّرْدَابُ: ژېر زمين، هۆدهو قاوشيكه لهژېر بينادا دروست دمكړئ يوكاتى پيويستى لهسهرماو گهرمادا پهناى بو دهبړئ ۵ (ك: سراديب).

السَّرْدَارُ: سهروكى سهريازو پوليس. سَرْدَقَ الْبَيْتَ: خانوهكهى تونلو تۆل كرد.

السَّرَادِقُ: ههر ديوارو پهريژنيك دمورهى شتيكى تر بدا ۵ خيمهى

هه ئدراو به بۆنەى بوك گواستنهوه

يان تەعزىيەو سەرە خوشىيەوه.

السُّرْدَيْنُ: جۆرە ماسىيەكى پچوگە

خوئى دىمكىرئو هه ئىدەگىرئ، پال

دەدرئىن بۆ دوورگەى (سەردىنييه).

سَرُّ سُرُورًا: كەيف خوئى كرد.

سَرُّ فَلَانًا سَرًّا: چاك و چۆنى لىكردو

هيوای خوئى بۆ خواست.

سَرُّ الصَّبِيِّ: ناوكى منداكهەى بېرى.

سَرُّ فَلَانًا: زەبىرى لەناوكى فلان دا.

سَرُّ الشَّيْءِ: شتەكهەى شاردموه.

سَرُّ سَرًّا وَسَرًّا: ناوكى ژانى كرد ە (هەر

أَسْرُهُ هِيَ سَرَاءُ).

أَسْرُهُ: شارديهوه ە (أَسْرُ إِلَيْهِ حَدِيثًا)

قەسەپەكى نەئىنى بە گوئ دادا ە

قورئان دەفەرموى: ﴿وَإِذْ أَسْرَ النَّبِيُّ

إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا﴾.

سَارَةٌ مَسَارَةٌ وَسِرَارًا: سرتەى لەگە ئدا

كردو بەسەر نەئىنى خوئىدا ئاگادارى

كرد.

سَرَّهُ الْمَاءُ: ئاومەكە گەيشتە ناوكى.

اسْتَسْرَ: خوئى شاردموه، خوئى پەنادا ە

دەگوتري: (اسْتَسْرَ الْقَمَرُ) مانگ

خوئى پەنا داو گوم بوو (ليلة السرا)

ئەو شەوە يان ئەو دوو شەومەيە كە

مانگ نابىندريو گوم دەبى.

اسْتَسْرَ الْأَمْرُ: ئىشەكە ديارنەما، شتەكە

گوم بوو.

اسْتَسْرَ فَلَانًا: نەئىنى خوئى بۆ فلان باس

كرد.

اسْتَسْرَ الْجَارِيَةَ: كەنیزمەكەى كرده

مەلكى خوئى.

تَسَارًا: بە يەكەمەو سرتە سرتيان بوو ە

دەشگوتري:

تَسَارَ إِلَى كَذَا: حەزى لە فلان شت بوو

بەخوئى زانى.

تَسَرَّ الثَّوْبُ: قوماشەكەى دپ دپ كرد،

دپاندى.

تَسَرَّ فَلَانُ: فلانكەس كەنیزمەكى كرده

مەلكى خوئى.

تَسَرَّ بِنْتُ فَلَانٍ: كچى فلانكەسى كرده

هاوسەرى خوئى چونكە بۆ خوئى

دەوئەمەندو ئافەرتەكە هەژار بوو.

الأسارى: خەتو شىوو دۆلى بەرى

دەستو دەمو چاوو ئاوجەوانە ە

تاكەكەى (أسرار) ە هەروا ناوە بۆ

جوانى دەمو چاو ە جوانى دوو

رومەتو دوو كوئەم.

الأسْرُ (أَسْرُ الرَّجُلِ): ئەو كەسەى خوئى لە

كاروبارى پىاو هە ئىدەقورتىئىو لە

ئىشەكانى دەكوئىتەوه.

السَّرَارُ: كۆتايى (سَرَارُ الشَّهْرِ) دوا

شەوى مانگ.

سَرار الحسب: بنيچه پاڻو خاوين و
وہجاج زاده.

سَرار الأرض: ناومرپاستی شیوو شوینی
باشی.

السَرارُ: (سَرار الأرض) ناومرپاستی
پارچه زموییه که ۵ خمتو شیوو
دۆلی بهری دهستو دهمو چاو
ناوچاوان.

السَّرارةُ: (سَرارة الأرض) باشتین
شوینی زموی به نرخترین.

سَرارة الحسب: مامناومندی و هجاج
زادمی ۵ دهگوتری: (سَرَر بَيْنُ
السَّرارة) پالفته کراوی شت ۵ کاکله.

السَرُ: نهینی: نهو شتهی دهشارییه و هو
ناتهوئی کهس بیزانی ۵ بنه ماو
بنيچه ۵ پالفتهی شت ۵ به
نرخترین شت.

سِر الوادي: به نرخترین شیوو دۆل.
سِر الأرض: به نرخترین شوینی زموی ۵
شتی دلخوشکرمو فمروح نامیز ۵
نهو کارانهی ئاده میزاد نهنجامیان
دمدا دلی پیان خوشه.

سِر الشی: پالفتهی شت.

سِر النسب: کاکله و پوختهی بنیچه و نژاد
۵ دهگوتری: (هو فی سِر قومه) نهو له
وہجاج زادهی نهتموکه بهتی ۵ (هو

سِر هذا الأمر) نهو زاناو لیزانی نهو
ئیشهیه.

السَرُ: خمتو شیوو دۆلیکن له بهری
دهستو دهمو چاوو ناوچاوان ۵ نهو
ریخۆلهیهی پهیهوسته به ناوکه و هو
کاتی له دایکبون دهپریری ۵
دهگوتری: (عرفت ذلك قبل أن يقطع
سُرُك) پیس نهومی ناوکت بپریری
من نهوم زانیوه ۵ (ك: أسرار).

السَرُ: نهو ریخۆلهیه له ناوکی مندالی
تازه له دایکبوو دهپریری ۵ شهوی
بهنا گرتنی مانگ نهو شهوی مانگ
نابیندیری ۵ (ك: أسرار).

السَرَاء: نازو نیعمهت ۵ همرزانی و
خۆش گوزمرانی ۵ بۆری ناو بۆش ۵
زموی به پیتو بهرمهکت.

السَرَّة: ناوک ۵ (وسرة الروضة) باشتین
شوینی باخ که باش شتی ئی برۆی ۵
(سرة الحوض) ناومرپاستی ههوزو
شوینی ئاو تیدا راومستانی ۵ (سرة
البدرة) خالیکه له شوینی که بهشتنی
تۆم به دیواری هیلکه دانموه ۵ (ك:
سُرَر).

السَرَّة: دهسکه ریحانه ۵ چهپکه ریحانه.
السَرِيرُ: نهو کهسهی هاوه له کانی کهیف
خۆش دهکاو چاکه کاره له گه لیان.

السَّرِيَّةُ: كه نيزمكى كپر او ه (ك):
سَرَارِيٍّ).

السُّرُورُ: كهيف خوشى له كاتى پهيدا
بوونى سود يان نه مانى زيان.
السُّرِير: سيستم، كورسى و قه نه قه
له سهر دانيشتن ه داره مهيت، تاته
شور.

سرير الرأس: شوينى نيوان ملو سهر ه
(ك: سُرَّرَ وَأَسِرَ).

السَّرِيرَة: نهينى و شارواه ه (ك: سَرَائِر).
أَلْمَسْرَةُ: كهيف خوشى ه قه راخو پهنا
ريحانه.

السُّرْسُوب: فرو، ژهك ه نهو شيره
دواى له دايكبون ده چيته گوانى
ناژله، يان مهكى ئافرهت.

السُّرْسُورُ: زيرهك و زاناو ليكؤلمروه له
كاروباردا.

السَّرْسَامُ: نهستور بوون و هاوسانيكه له
په ردهى دهماغدا پهيدا دهبن و
لهرزوتاي بهر دهوام له نه خوشه كهدا
پهيدا دهكا، ههروا دياردهى تريشى
لى پهيدا دهبن بؤ نمونه خه و
زپناندن و سهر سوپمان و سهر ئى
شيوان.

سَرَطَه سَرَطًا: قوتى دا.

سَرَطَه سَرَطًا: به مانا قوتيدا.

اسْطَرَطَه: به مانا (سَرَطَه) دئ.

اَسْطَرَطَ الطَّعَامَ فِي حَلَقِهِ: خواردنه كه به
ئاسانى له قورگى چووه خوار.

تَسَرَّطَه: به مانا (سَرَطَه) دئ.

السَّرَاطُ: ريبازى ئاشكرا.

السَّرَاطُ: بپرنده ه دهگوترئ: (سيف
سُراط) شمشيى بپرنده.

السُّرَطُ: قوتدمر، پارو گهوره، خير
خور، تيزرؤ.

السَّرَطَان: قِرْطَال؛ گياندارىكى دهر ياييه

له پيىرى (القشريات) ه ده قاجى

ههيه ه بورجيى ئاسمانه ه له

بووارى پزىشكيش دا هاوسانيكى

پيسه له خانه ئاشكراكانى جهسته دا

دروست دهبن و به نه نسيجه گانى

دهور و بهرى خانه كان دا بلاو

دهبيتهوه.

السَّرِيَط: جهلوا ه خورماو رؤن.

المِسْرَطُ: كهرو (ك: مَسَارِط).

سَرَعَ سَرَعًا: پهلهى كرد ه (فهو سَرَعَ
وسرعان وهي سرعى).

سَرَعَ سَرَاعَةً وَسَرَعَةً وَسَرَعًا: به مانا (سَرَعَ)
دئ.

أَسْرَعَ: پهلهى كرد ه دهگوترئ: (أَسْرَعَ
في السير) پهلهى كرد له رويشتندا.

سَارَعَ: دمست پيشخهري كرد.

تَسَارَعَ: به مانا (سَارَعَ) دئ.

تَسْرَعُ: به مانا (تسارع) دئ.

الْأَسْرُوعُ: تاکی (الأساريع) نمو شتهیه له

تولهی دارمبو دپته دمر ۵ کرمیکی

سپی سمر سووره دهشوبهیتته قامک و

پهنجهی نافرمت ۵ (ك: أساريع) ۵

(أساريع الذهب) چال و چوئلی

نالتون.

السُّرْعُ: خیراپو، تیزپرو.

السَّرْعُ: همر توله میوو لقه درهختیک

تهربئ ۵ (ك: سُرُوع).

سُرْعَان ما فعلت کذا: نای چهند به

خیرایی نمو کارمت نهجامدا!

السَّرْعَانُ: (سُرْعَان الناس) پیشهتای

خه لکه که ۵ (سُرْعَان الخيل)

پیشهنگی رموه نه سپ و قافله.

السَّرِيعُ: پهله درهختی ته پ به تابهتی

درهختی به ششام که درهختیکی

بۆن خوشه و سیواکی پی دمکری ۵

به حریکی عوروزیشه زور به که می

شيعری پی گوتراوه.

السَّرْعَرُغُ: لقهدار له کاتی ته پدا ۵

شوپکه داری دریزو باریک ۵ شتی

دریزو باریک ۵ گهنجی ته پ تازمو

شوخ و شەنگ.

سَرَقَت السَّرْفَةُ الشَّجَرَةُ: کرمی ناوریشم

درهخته که ی خوارد.

سَرَقَت الْأُمُّ وَلَدَهَا: دایکه که زوری شیردا

به مندالکه و کۆنه ندای همزی

تی کدا.

سَرَفَ الطَّعَامُ: زوری خوارد تا توشی گهده

ترشان و نینته لا بوو.

سَرَفَ الشَّيْءُ: شته که ی پاش گوئ خست،

خاقلی کرد ۵ هه لای تی دا کردو

مه به سستی نه پیکا ۵ شته که ی

نه زانی.

سَرَفَ الْقَرْمُ: له خه لکه که تی به ری.

أَسْرَفَ: له نه ندازه دمر چوو ۵ هیلی

سوری به زاند ۵ دمگوترئ: (أَسْرَفَ فِي

ماله) دستبلاوی له مال و سامانی

خوی نه نجام دا ۵ (أَسْرَفَ فِي الْكَلَامِ)

زوری چهندها ۵ (أَسْرَفَ فِي الْقَتْلِ) له

کوشته که زیدمرویی کرد.

أَسْرَفَ: هه لای کرد ۵ بی ناگا بوو ۵

نه زان بوو.

السَّرْفُ: خوگرتن به شتی که وه ۵ له

گریزه نه چون ۵ له سه نته ر لادان.

سَرَفَ الْمَاءُ: نمو ناوهی به خو پایی بپروا

که لکی لی و مر نه گریئ.

السَّرْفُ: کهم ۵ دمگوترئ: (هو سَرَفَ

العقل) نمو کهم عه قله ۵ (سَرَفَ

الْفؤاد) بی ناگا و خاقله ۵ (مکان

سَرَفَ) شوینیکه کرمی ناوریشمی

زوره ۵ همروا دمگوترئ: (أَرْضَى

سَرَفَ).

السَّرْفَةُ: كرمی ناوریشم.

السَّرْفُ: به هیزو گه وره.

السَّرِيفُ: توله میو.

سَرَقَ مِنْهُ مَالاً: ماله که ی ل دزی ه (هو

سارق) (ك: سَرَقَ).

سَرَقَ السَّمْعَ وسرق النظر: به دزیه وه

گوئی هه تخست بۆنه وه ی قسه که

بدزی ه به نهینی بوی روانی.

سرقنتی عینی: نووستم ه خه وم ل

کهوت.

سَرَقَ سَرَقاً: گوم بوو ه لاواز بوو.

سَارَقَ النَّظَرَ، وسارق النظر اليه: هه ولیدا

هه لی بۆ هه لکه موی سه پری بکا، به

دزیه وه بوی بروانی.

سارق السمع: هه ولیدا به نهینی گوئی

له وته گانی بی.

سَرَقَ الشَّيْءَ: به مانا (سَرَقَهُ) دئ.

سَرَقَ فَلاناً: فلانکه سی به دز له

هه له مدا.

اسْتَرَقَ الشَّيْءَ: به مانا (سَرَقَهُ) دئ.

اِسْتَرَقَ: لاوازو بی هیز بوو ه دمگوتری:

(انسرق صوته) دمنگی زمعیفو لاواز

بوو (انسرق مفاصله) جومزگی

لاواز بوو.

اِنْسَرَقَ عَنِ الْقَوْمِ: له خه لکه که دوا

کهوتو خوی گوم کردو رؤی.

تَسَرَّقَ: ورده ورده شته که ی دزی ه

هه روا دمگوتری: (تَسَرَّقَ النظر

والسمع).

السَّارِقَةُ: زنجیر ه بزمار له هه یدو شتی

وا ه (ك: سوارق).

السَّارِقَةُ: نه وه ی بدزری ه دمگوتری:

(هذه سَرَاقَةُ فلان) نه مه ماله

دزراومکه ی فلانه.

السَّرَقُ: پۆساکی ناوریشم ه باشترین

جووری ناوریشم.

السَّرِقَةُ: دزی ه هه لگرتنی مانیکی

دیاریکراوه له شوینی شیایو خوی

به شیوه ی دزی.

اَلْمُسَرَّقُ: لاوازو کالقام، جهسته بی

هیز.

مسترق العنق: ئادهمیزادی مل کورت ه

قسه دزو قسه قۆزمره وه.

سَرَقَنَ الْأَرْضَ: زمویه که ی زیل ریز

کرد، زیلاوی کرد.

السَّرَقِيْن: زیل.

سَرَك سَرَكاً: دوی به هیزو به توانایی

لاواز بوو.

تَسَارَكَ فِي الْمَشْيِ: له بهر ماندویو

لاوازی نهیتوانی برپوا.

السَّرَكِي: جهکی موجه ه دهفته ری

پیدان و مرگرتنی نامه ه دهفته ری

رؤژانه ی کریکار.

السَّرَكودية: نه خۆشییه کی دریز

خايه نه و ھۆكاری پهیدا بوونی
نازاندری، به زۆری توشی غودهی
له مفاوی و چاوو سییه کان و ئیسقانی
دهست و قاچ دهیی.

السَّرْكُومَة: (السَّرْكُومَة اللَّمْفِيَّة)
هاوسانیکی پیسه له گۆشتدا پهیدا
دهیی.

سَرْمَه: برپییه وه ۵ پچراندی.

تَسْرَم: برپدراپیه وه ۵ پچرا.

السُّرْم: قهراخی ریخۆله.

السَّرْمَد: بهردهوام و نهبرپاوه.

السَّرْمَدِي: پالندراو بۆ لای (السَّرْمَد).

سَرَا فلان سَرَا و سَرَاوَة: فلان بهرپز بوو
شهریف و دهجاخ زاده بوو ۵ سهخی
سروش بوو.

سَرَا الشَّيْ عَنْهُ سَرَا: شتهکهی داکه ندو
فرپیی دا.

سَرَا عَنْ ثَوْبَةٍ وَدِرْعَةٍ: کراس و زرییه کهه
له بهرخۆ داکه ند.

سَرَا اَلْهَمُّ عَنْ فَرَادَةٍ: غه م و پهژاره ی خۆی
دهرخست.

سَرَا السَّيْف: شمشیر کهه روت کرد، له
کالان رایکیشا.

سَرَو سَرَاوَة و سَرَوَا: شهریف بوو (ك:
سروات).

اَسْرَى الشَّيْ عَنْهُ: شتهکهی له بهر
داکه ند.

سَرَى الشَّيْ عَنْهُ: شتهکهی له بهر
داکه ند ۵ دهگوتری: (سَرَى عَنْ فُلَان)
فلانکس غه م و ناپهحهتی له دلدا
نه ما.

اِنْسَرَى: دهرکهوت، بهرده م و مزى
له سهر لاجوو.

اِنْسَرَى اَلْهَمُّ عَنْهُ: غه م و پهژاره ی له دلدا
نه ما.

تَسَرَى: به زۆره ملی و ته که لوف
سه خاوهتی به سهر خۆیدا هیئا.

السَّرَاةُ: (سَرَاةُ كُلِّ شَيْءٍ) لای زوړو
شت و ناو پرستی ۵ یان زۆرینه ی ۵
(سَرَاةُ النَّهَار) چیشته نگاو و نیومپۆ.

سَرَاةُ الطَّرِيق: ناو پرستی ریگا، یان
زۆرینه ی ریگا.

سَرَاةُ الْفَرَس: سهر پشتی ئه سپ ۵ (ك:
سَرَوَات).

السَّرَو: درهختی سنه و بهر ۵ ته پۆلکه ی
ناو شیوو دۆل ۵ کونیکی
ناکه وانه پییه له سهر سندوقی
نامیری قانونی مۆسیقا.

سَرَوَلَه: دهرپیی له پیی نه و کرد.

تَسَرَوَل: دهرپیی له پیی کرد.

السَّرَاوِل: دهرپیی؛ پۆشاکیکه نیوان
ناوک و نه ژنۆ داده پۆشی ۵ (ك:
سراوولات).

اَلْمَسَرَوَل: کۆتریک بهری به

إِسْتَرَى الشَّيْئَ: شتهكهی ههئبزارد.

تَسْرَى: به نهئینی چوووه دهر (تَسْرَى

الشَّيْءَ) بهمانا (استراه) دئ.

السَّارِيَةِ: هههورئك بهشهو پهئیدا ببئ ۵

بارانی شهو، كۆلهكه ۵ نهو دارهی

ئالای كهشتی پئیدا دهكړئ.

السُّرَى: روئشتنی زوربهی شهو.

السُّرِيِّ: جوكا ۵ روباری پچوك ۵ (ك:

أَسْرِيَةً وَسُرِيَان).

السُّرِيَّةُ: كۆمهئيك سهرباز ۵ پۆله

پېشمهرگهكه ۵ دهستهكه جاش ۵

له پېنج كهسهوه تا سئ سهه كهس ۵

رموه نهسپ نزيكهی چوار سهه دانه

۵ (ك: سرايا).

السُّرِّيَالِيَةِ: بئرو بؤچونئكي

سهردهميانهبه له بواری فلهمنو

ئهدهمبدا پشت به خهپال دهبهستئو

له ژوور واقعهوه هموا بهروازهو

حالو چؤنيهتي (اللاشعور)

دهردهخا.

سُرِّيَوْم: عونصورئكي فيلزييهو له

عونصوره ناوازهكانه.

سُرِّيَوْم: عونصورئكي فيلزييهو

تايبهتهدندييهكاني دهبهئيه

صوديوم وهئ لهو نيشاتي پتره.

الْأُسْطَبَةُ: پرژو پالي كهتان كه بهددانی

سَيْلَك و شهنه جيا دهبئتهوه.

هاچهكانهوه بئ ۵ نهسپئك پهئلهی

سبئ جهستهی له دهستو هاچی

تئپهر بووبئ.

سَرَى اللَّيْلِ، سَرِيًّا وَسَرِيَّةً وَسُرِيًّا: شهو

روئییو كۆتایی هات ۵ فورئان

دهمهرموی: ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرُ﴾.

سَرَى الْهَمِّ: غهمو پهزارهی روئیی.

سَرَى اللَّيْلِ: به روئشتن شهو بهرئ كرد.

سَرَى بَفْلَان: شهو رموی به فلان كرد.

سَرَى عِرْقِ الشَّجَرَةِ فِي الْأَرْضِ: رمگی

درمختهكه به ناوی زموئیدا روچون.

سَرَى فِيهِ السُّمُّ وَالْخَمْرُ: ژههرمكه يان

شهراب بهناو جهستهی دا بلاوبؤوه.

سَرَى فِيهِ عِرْقُ السَّوِّ: رمگی خراپهكاريی

تئیدا بلاوبؤوتهوه.

سَرَى عَلَيْهِ الْهَمُّ: غهمو پهزاره شهو پهخهی

گرت.

سَرَى الْجَرْحُ إِلَى النَّفْسِ: ئازاری برينهكه

بهردموام بوو تا كوشتی.

أَسْرَى اللَّيْلَ رِيه: شهو رموی كرد به

شهو روئیی.

أَسْرَى فَلَانًا وَفْلَانًا: شهو رموی به فلان

كرد.

سَارَى صَاحِبَهُ: شهو رموی لهگهل

هاوهئكههی كرد.

إِسْتَرَى اللَّيْلَ رِيه: بهمانا (سری) دئ.

الْمُسْطَبَّةُ: سندانی ناسنگەر ۵ سهکوی
دانیشتن ۵ (ک: مساطب).

سَطْحَهُ سَطْحًا: بلاوی کردهوه، ریکی
خست، رایخست ۵ دهگوتری: (سطح
الله الأرض) پان دهگوتری: (سطح
الخبز باغور) نانکهرمهکه به تیرۆک
نانهکهی پان کردهوه.

سَطْحَ فلاناً: فلانکەسی به زمویدا داو
خستی.

سَطْحَ البيت: سهربانی خانوهکهی ریک
خست، راسته و پاسته‌ی کرد.
سَطْحَهُ: بهمانا (سَطْحَهُ) دئ.

إِسْطَحَ: بلاو بووه، راخرا ۵ راکشا،
له‌سەر پشته مل خوی دریز کردو
جوله‌ی له‌خوی بری.

تَسَطَّحَ: راکشا، ته‌خت بوو.
الْمُسْطَحُ: سه‌ط‌حی هه‌موو شتی‌ک لای
سه‌روپه‌تی ۵ له زانیاری
ئه‌نداز یاریدا به قه‌بارمه‌که
ده‌گوتری دریزی و پانی هه‌بی.
السُّطَّاحُ: هه‌ر رومکی‌ک به‌سه‌ر زمویدا
بلاو ببیته‌وه.

السُّطَّيْحُ: نه‌و که‌سه‌ی له‌به‌ر نه‌خوشی
نه‌توانی هه‌لسی پان دانیشتن ۵
هه‌مبانه و کونده.

السُّطَّيْحَةُ: کونده و هه‌مبانه ۵ که‌له دوو
پێست بچ.

الْمِسْطَحُ: خه‌رمانی خورما، خورماکانی
تیدا بلاو ده‌کرینه‌وه و بۆنه‌وه‌ی وشک
بین (ک: مساطح) ۵ هه‌روا ناوه بو
حه‌صیر که له پرزی دارخورما
دروست کرابی ۵ کۆله‌که‌ی ره‌شمال و
خیمه ۵ مه‌نجه‌لی گه‌نم تیدا
کولاندن ۵ داری رانگی‌ودراو به سه‌ر
کۆله‌که‌ی که‌په‌رمی‌ودا ۵ تیرۆکی نان
کردن.

الْمُسْطَحُ: (أنف مُسْطَحٌ) لوتی پانه‌وه
بوو.

سَطَّرَ الكتابَ سَطْرًا: کتیبه‌که‌ی نووسیه‌وه.
سَطَّرَ فلاناً: فلانکەسی به زمویدا دا.
سَطَّرَ الشيءَ بالسيف: به شمشیر شته‌که‌ی
برپه‌وه.

أَسْطَرَ الشيءَ: شته‌که‌ی به هه‌له
خوینده‌وه ۵ ده‌گوتری:

أَسْطَرَ إسمي: ناوی منی نه‌خوینده‌وه،
ئه‌وه دی‌په‌ی ناوی منی تیدا
نووسرابوو په‌راندی.

سَطَّرَ الكتابَ: بهمانا (سَطَّرَهُ) دئ.
سَطَّرَ الورقةَ: به راسته هیل و خانه‌ی
له‌سه‌ر کاغه‌زمه‌که دروست کرد.
سَطَّرَ المِبارَةَ: عیبارمه‌که‌ی دارپشت ۵
ده‌هگوتری:

سَطَّرَ الأكاذيبَ: درۆی هه‌لبه‌ستن.
سَطَّرَ علينا: چیرۆکی بۆ گێڕانه‌وه.

اِسْطَرُّ الْكِتَابُ: کتیبہ کہی نووسیہ وہ۔ سَطَعَ الثَّنِي سَطْعًا وَسَطْرًا: شتہ کہہ بلاو

بووہ ۵ دمگوتری:

سَطَعَتِ الرَّائِحَةُ: بُوْنہ کہہ بلاو بووہ ۵

ہمروا دمگوتری: (سطع البرق في

السماء وسطع الغبار وسطع النور).

سَطَعَ الْأَمْرُ: کارمکہ دمکہوت ناشکرا بوو.

سَطَعَ الرَّجُلُ: بپاوہ کہہ سمری خوی بہرز

کردموہو ملی دریژ کرد.

سَطَعَ فَلَانٌ يَدِيْهِ: فَلَانْکَس جہ پلہی بہ

ہمردوو دمستی لی دا.

سَطَعَتِ فَلَانًا رَائِحَةَ الْمَسْكِ: بُوْنی میسک

لوتی فلانکسی پرکرد.

سَطَعَ سَطْعًا: ملی دریژ بوو ۵ (فهر أنطع

وهي سَطْعَاء).

السَّطْعُ: دریژترین کۆلہ کہی ژیر

رشمائہ، نہو کۆلہ کہی دہخړتہ

ژیر ناوہراستی خیمہ وہ بُوْنہ وہی

باراناو دمکا ۵ (ك: أنطعة وسَطْع).

السَّطْعُ: ہمرشتیک بلاو بیتہ وہو بہرز

بیتہ وہو.

السَّطِيعُ: بہیانی ۵ دریژ.

السَّطِيعُ: زویان رموانو گفتو لغت

شیرین ۵ دمگوتری: (خطيب سَطِيع).

السَّاطِلُ: تمپو تۆزی بہرزموہ بوو.

السَّطْلُ: سہتل ۵ (ك: أسطال و سطلون).

سَقَمَ الْبَابَ سَطْمًا: دمراکہی پتوہ دایہ وہو.

الْإِسْطَامُ: کۆلہ وہوژ، ناگر خو شکر

الأساطير: نمفسانہ و چیرۆکہ کۆن ۵

قہسی پروپوچ و بی بنہ ما.

السايطر: قہساب.

السايطر: کیردی قہساب ۵ شمشیری

قہساب ۵ تہورزمہی قہساب کہ

کیردنیکی زلہ نی سقانی

کوشتیہ کہی پی ورددگا ۵ (ك:

سواطر).

السَّطْرُ: ریزو چین لہ ہمرشتیک بی ۵

دمگوتری: (سطر من الكتابة) (سطر

من الشجر) (ك: أسطر و سطور

و أسطار).

السُّطْرَةُ: هیواو ناوات.

السُّطَارُ: قہساب.

الْمِسْطَارُ: شہرابیک بخۆرموہ کہی

کہلہ لا بکا ۵ تمپو تۆزی بہرزموہ

بوو بۆ حہوا ۵ لہ بواری رسمو

تہصویردا بریتیہ لہ قہلہ میکی

مہعدمنی لہ شیوہی پانداندا.

الْمِسْطَرَّةُ: راستہ ۵ نہوہی کتیبی پی

دہر دہر دمکری ۵ لہ بواری

نہ نندازیاری و ریاژدا نامیریکی

قہراخ تیژی راستہ بہکاردمہی ندری

بۆ رسم کردنی ہیلی راست.

الْمُسْطَرُّ: بالآ دمست.

الْمُسْطَرِين: کہمچہی بیناسازی.

(ئاسنىكى دريژى سهرپان).

الْأَسْطُمُ: شەپۆلى دەريا ۋە بىنەما.

الْأَسْطُمَةُ: (أَسْطُمَةُ الْقَوْمِ) پياۋى ريزدارى
قەۋم.

الْأَسْطَامُ: بەمانا (الإسْطَام) دى ۋە تيزايى
شمشیر ۋە تۆپەوانەى دىزمۇ گۆزمۇ
ئەۋ جۆرە شتانە.

الْأَسْطُمُ: تيزايى شمشیر.

سَطْنَةُ: چەسپاندى ۋە قايىمى كرد.

سَطَا الْفَرَسُ سَطْرًا وَسَطْرَةً: ئەسپەكە مىلى
نەداۋ سەر رەق بوو.

سَطَا الْمَاءُ: ئاۋەكە زۆر بوو ۋە (سَطَا عَلَيْهِ
وبە) پەلامارى داۋ ھىرشى بۆيرد.

سَطَقَ عَلَى الْحَامِلِ: مىندالى سكى
ئافرىتەكەى بە مردويى دەرھىنا.

سَطَقَ الطَّعَامَ فِيهِ: خۇراگەكەى خوارىد
دەستى بۇ بىردو خوارىد دىگوتىرى:
(ما سَطَرْتُ فِي طَعَامِ أَحَدٍ).

أَسْطَى عَلَيْهِ: بەمانا (سَطَا) دى.

سَاطَا: شتەكەى ئى توندكرد.

السَّوْاطِي: دەستەكان.

سَعَبَ لَهُ كَذَا: شتەكەى بۇ رىك ۋە رىك
كرد.

أَسْعَبَ: رەۋان بوو ۋە لىك كىشايەۋە.

تَسْعَبَ: كىشا ۋە لىك كىشايەۋە.

السَّعْبُ: ھەرشىك شەمەنى بىۋ
رەۋان بى.

السَّعَائِبُ: ئەۋەى دريژ دىبىتەۋەۋە

وھك داۋە دەزۋو شۇراۋگە دىبەستى

وھك دۇشاۋو ھەنگۈين ۋە بىنىشتو

لىك ۋە ئەۋ جۆرە شتانە ۋە دىگوتىرى:

(سَالَ فَمُهُ سَعَائِبَ) دىمى لىكى دريژ

بوۋە ۋە كىۋو ھىلە دەزۋو ۋە تاكەكەى

(سُعُوبٌ وَ سُعُوبَةٌ).

سَعَدَ سَعْدًا وَسَعُودًا: بەختەۋەر بوو، كەۋتە

كامەرانى ۋە خۇش بەختىيەۋە ۋە

پىچەۋانەى نەگبەتى ۋە شومە ۋە

دىگوتىرى: (سَعَدَ يَوْمُكَ) رۆزگارت

بەختەۋەر بى.

سَعَدَ اللَّهُ فُلَانًا: خودا فلانكەسى

بەختەۋەرۋو خۇشنىۋە كرد.

سَعِدَ سَعَادَةً: بەمانا (سَعَدَ) دى ۋە (ك:

سَعْدَاء).

سَعِدَ الْمَاءُ: ئاۋەكە رۇيى سىۋى ھەمە

پىۋىست بە ئامىرى ئاۋ بىرر

كردنەۋە ناك.

أَسْعَدَهُ اللَّهُ: خودا توفىقى فلانى دا (ھو

مُسْعَدٌ وَمُسْعُودٌ).

أَسْعَدَ اللَّهُ فُلَانًا: خودا يارمەتى

فلانكەسى دا ۋە دىگوتىرى:

أَسْعَدَتِ النَّائِحَةُ الشُّكْلَى: ئۇنە شەپۇر

گىرەكە ئۇنە ۋاىە شىرەكەرمە

ھاۋكارى ئۇنە كۆست كەۋتوۋەكەى

كردو لەگەلىدا شىن ۋە شەپۇرى گىرا.

سَاعِدُهُ عَلَى الْأَمْرِ مُسَاعِدَةٌ وَسِعَادٌ:

یارمه‌تی دا له‌سه‌ر کارمه‌که.

اسْتَسْعَدَ بَرِيَّتَهُ: دیتنه‌که‌ی به‌خێرو

هه‌ر زانی و گه‌شبینی ئی به‌دی کرد.

السَّاعِدُ: قَوْلٌ وَبازوو نیوان ئانیشتک و

بهره‌دمست ە دهمگوترئ: (شَدُّ اللَّهِ

عَلَى سَاعِدِكَ) خودا یارمه‌تیت بدا.

سَاعِدُ الْقَوْمِ: سه‌روکی گهل و هۆز ە

هه‌روا وشه‌ی (سَاعِدٌ) ناوه‌ بۆ

رێپرموی موخی ناو ئیسقان ە

رێپرموی ناو بۆ ناو روبرو دهریا ە

رێپرموی شیر بۆ ناو گوان و مه‌مک ە

(ك: سواعد).

سواعد الطير: باله‌کانی بالنده‌یه ە

ده‌شگوترئ: (أَمْرٌ ذُو سواعد) کاریکی

فره‌ لایه‌ن و فره‌ خاومن و فره‌

شیوازه‌.

السَّاعِدَةُ: (سَاعِدَةُ السَّاقِ) پارچه‌

ئیسقانی قاچ.

السَّعَادَةُ: به‌خته‌ومری ە یارمه‌تی

په‌رومردگار بۆ به‌نده‌ی خۆی به‌وه

به‌خته‌ومری بکا ە (پنجه‌وانه‌ی

به‌دبه‌ختی).

السَّعْدَانُ: چقڵی دره‌ختی خورما ە

روه‌ك و دره‌ختی چقلاوی ە له‌په‌نددا

هاتوو (مرعى ولا سعدان).

السَّعْدَانَةُ: كۆتر ە گرێه‌که‌ له‌لای

خواروی لایه‌کانی ته‌رازو ە که‌وانه‌ی

ده‌وری گۆی مه‌مک.

سعدیک: دوعای خێرو خوۆشی، واته‌:

خودایه‌ به‌خته‌ومه‌ری دوا

به‌خته‌ومه‌ریت بۆ ده‌سته‌به‌ر بکا.

السُّعُودُ (سعود النجوم): کۆمه‌له‌

ئه‌ستێرمیه‌که‌ هه‌ریه‌که‌یان پێی

ده‌مگوترئ: (سُعْدٌ) ە ئه‌ستێره‌ی (سُعْدٌ

السعود) په‌کیکه‌ له‌و کۆمه‌له‌.

السَّعِيد: روبرای پچوک ە (ك: سُعْدٌ).

السَّعِيدَةُ: (سعيدة القميص): په‌خه‌ی

کراس و شوینی قۆپچه‌کانی.

سَعَرُ الْفَرَسِ سَعْرَانًا: ئه‌سه‌په‌که‌ به‌ توندی

بازی هاویشته‌.

سَعَرُ النَّارِ: ئاگره‌که‌ی هه‌لگیرساند ە

ده‌مگوترئ: (سعر الحرب) شه‌ره‌که‌ی

گه‌رم کرد.

سَعَرُ الْقَوْمِ بِالْبَل: خه‌لکه‌که‌ی داخکردو

سوتاندنی و چه‌وساندنیه‌وه ە شه‌رو

نه‌گبه‌تی به‌سه‌را بلاو کردنه‌وه.

سَعَرُ اللَّيْلِ بِالْمَطِي: به‌ سواری و لاخ

شه‌وه‌که‌ی به‌رئ کرد.

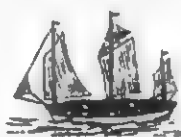
سَعَرُ الْيَوْمِ فِي حَاجَتِهِ: بۆ ئیشی خۆی

سوپایه‌وه.

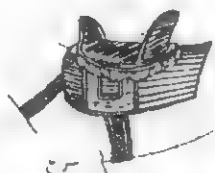
سُعْرٌ: برسی بوو ە تینوی بوو، برسییه‌تی

تینواپه‌تی تینی بۆ هینا ە شیت بوو

ە (هو مسعور).

ساربه

سرج

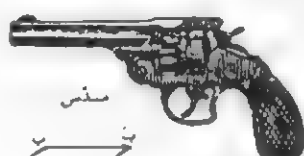
ساقه

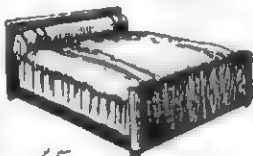
سروان

سطل

سفنس

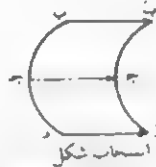
سرور

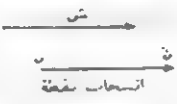
سطرة

سكنورسكوب

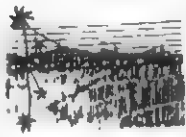
انحناء شكل

انحناء نقطة

سراج

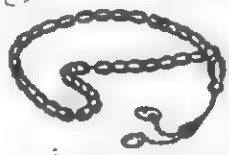
سراب

سنگ

مداسي او مداس

سلسلة

ساعد

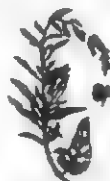
سدر

سطار

سبيانه

سرفس

سرو

سفر

سبيان

سرخاسو

سعادتي

سداد

سفاده

فسرودع

سد

سراج الليل

سرطان

سرخاب - هري

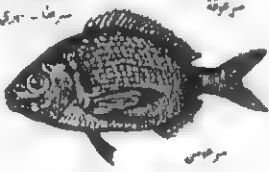
سرغوفه

سپ

سردس

سرغوس

دمگوتري: (ليس له سِعْرٌ) زور همرزانه.

سِعْرُ السوق: نرخى بازار ۵ نهو نرخه ۵ له بازاردا باوه.

سِعْرُ الصرْف: نرخى پاره به گوهرى دراوى دموئه ته كان ۵ (ك: اُسعار).

السَّعْرُ: شَيْت ۵ (ك: سَعْرِي).

السَّعْرُ: گهرما ۵ نارمزوى خواردن و برسييه تى ۵ شيتى ۵ په تاو تاعون ۵ په كهى نه ندازهى گهرمى.

السَّعْرُ: شَيْت ۵ قورنان دمفهرموى: (إِنْ الْمُخْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعْرٍ).

السَّعْرَةُ: كۆكهى به شيدمت ۵ سهرمتاى كارو گرنگى پيدانى.

السَّعِيرُ: ئاگر ۵ بلئسهى ئاگر ۵ دمگوتري: (خبا سَعِيرُ النَّارِ) بلئسهى ئاگر كه دامركا.

السَّعَارُ: كۆله و هزى ئاگر تىكوه مردان ئاسن بى يان دار بى.

السَّعْرُ: به مانا (السَّعَارُ) دى ۵ دمگوتري: (هُوَ مِسْعَرُ حَرْبٍ) نهو

هه ئگير سينهرى شهره ۵ (عَنْقِ مِسْعَرٍ) مى دريژ.

السَّعُورُ: چلئس و تير نه خور ۵ گه دهى پر بووه هه دهخوا ۵ شيت و وئت ۵

(ك: مساعير).

سَعَسَع: گه و ره بوو بهرمو بهرى روى و

سَعِرَ سَعْرًا وَسُفِرَةً: رنگى مهيله و رمش بوو (هُوَ اسْعَرُ وَهِيَ سَفْرَاءُ) (ك: سَعْر).

اسْمَرُ النَّارِ وَالْحَرْبِ: ئاگر كهى هه ئگيرساند، شهره كهى هه ئگيرساند.

اسْتَعْرَتِ النَّارُ: ئاگر كه هه ئگيرسا ۵ دمگوتري: (اسْتَعْرَ الشَّرُّ وَاسْتَعْرَ الْمَرَضُ) شهر و ئازاوه، نه خوئشى بلا و بووه.

استعرت الحرب: شهره كه گهرم بوو.

استعر اللصوص: دزو جهردم كان كه و تنه جم و جولى و وروژان.

تَسَعَّرَتِ النَّارُ: به مانا (استعرت) دى.

الأسْعَرُ: دال گوشت ۵ كه سيك نه و نه كزو لاواز بى دهمارى له شى ديارين ۵ (وهي سَفْرَاءُ) (ك: سَعْر).

التسعير الجبى: نرخ دانان بو شت و مهك له لايه نه دمه لاته وه (نرخ دانانى حكومهت).

السَّاعُورُ: ته ندور ۵ ئاگر ۵ (ك: سواعير).

السَّاعُورَةُ: ئاگر ۵ (ك: سواعير).

السَّعَارُ: گهرماى ئاگر ۵ ئازارى برسييه تى ۵ تينوايه تى ۵ شيتى.

السَّعْرُ: نرخى كالا ۵ دمگوتري: (له سِعْرٍ) نرخى زيادى كرد، به نرخه ۵

پۆلکا ۋ دىگوترى: (سَعَسَعَ الجسم)	(ك: مساعط).
جەستەى بەھۇى پىرى توشى	سَعَفَ بِحَاجَةِ فُلَانٍ سَعْفًا: ئىشى فلانى
نەخۇشى شەپلە بوو ۋ	جىيەجىيە بولدى.
سَعَسَعَ الشَّعْرَ: رۆنى لە قىزى دا.	سَعَفَ الصَّبِي: مىندالەكە توشى نەخۇشى
تَسَعَسَعَ: گەورە بوو چوۋە تەمەنى	پىست بوو.
پىرىيەھو ۋ پۆلکا.	سَعَفَتَ يَدُهُ سَعْفًا: دەۋرى نىنۇكى قەلشتى.
تَسَعَسَعَ الجسمُ: جەستەى گەورە بوو	الإسعاف: فرياكەوتن ۋ (جمعية الإسعاف)
بەھۇى پىرى پۆلکا.	كۆمەلەى فرياكەوتن كە نەركى
تَسَعَسَعَ الشَّيْءُ: شتەكە نىزىكى كۆتايى	بەھاناۋە جۈنى توشىۋانى كارەسات ۋ
بونەھو بوو ۋ دىگوترى: (تَسَعَسَعَ	روداۋە دلتەزىنەكان چارەسەر بىكەن.
عمره وتسعسع الشهر) ۋ ھەروا	السَّعَفُ: قەلشان ۋ درز بىردىنى قەراخى
دىگوترى:	ننۇكەكان.
تَسَعَسَعَ حاله: حال ۋ ومزعى شيوا بەرمو	السَّعْفُ: لقە دارخورما ۋ گەلەى
خراپى رۆى.	دارخورماى وشكەھو بوو ۋ جىازو
سَعَطَهُ الدَّوَاءُ سَعَطًا وسعوطًا: دىرمانى	بارو بارگەنەى بوك ۋ (ك: سعوف).
كرده لوتىەھو.	السَّعْفُ: كالا.
أَسَعَطَهُ الدَّوَاءُ: دىرمانى كرده لوتىەھو ۋ	السَّعْفَةُ: نەخۇشپىيەكى فىطىرىيە توشى
دەشگوترى:	پىست دەبى.
أَسَعَطَهُ علمًا: زۆرى ھەولدا فىرى	السَّعُوفُ: سروشتەكان ۋ شتومەكى ناو
زانبارى بىكا.	مال ۋ پىيالە ۋ پەرداخى گەورە
أَسَعَطَ الدَّوَاءُ: دىرمانى كرده لوتىەھو.	فراوان.
السَّعَاطُ: كەسكونى بۆن ۋ بلاۋبونەھو.	السَّاعِفُ: نىزىك ۋ خىزم.
السَّعُوطُ: دىرمان كە دىكرىتە ناو لوت	سَعَلَ سَعَالًا وَسَعْلَةً: كۆكى (كۆكەى ھات).
ۋ ھەروا بۆ وردەى جۆرە توتنىك	سَعَلَ سَعْلًا: چوستو چالاك بوو.
كە دىكرىتە لوتەھو ۋ ھەلدەمىزى.	أَسَعْلَهُ: چوستو چالاكى كىرد.
أَلْسَعَطُ: قوتوى بۆن، قوتوى دىرمان	

السَّعْفَةُ: مؤم.

سَعَى فلان سَعْيًا: فلانكس ههوليدا

كۆششى كرد ۵ جا له مهر بوارىكدا

بئ.

سَعَى اليه: چو بۆلای، كرديه نامانجى

خۆى.

سَعَى لعياله: كاسبى بۆ مال و مندالى خۆى

كرد.

سَعَى في مشيه: له رۇيشتنيدا پهلهى كردو

بازى هاويشت.

سَعَى الى الصلاة: چوو بۆ نوپژ.

سَعَى بين الصفا والمروة: له نيوان

گردۆلكهى صفاو مهرودا هاتوو

چۆى كرد.

سَعَى على الصدقة: ههوليدا زمكات له

زمكات دمران كۆيكاتهوه.

سَعَى على القرم: بوو به سهرۆك و

كاربهدمستى گهل و هۆز.

سَعَى به سَعَاةً: فيتنه و دوو زمانى بۆ

كرد.

سَعَى فلاناً سَعْيًا: له فلانكس تىكۆشهر

تر بوو.

أَسْعَا: واى كرد كۆشش بكا ۵ ههئينا بۆ

سهعى كردن.

سَاعَاةً: كۆششى لهگهئدا كرد، پيشپرکيى

لهگهئدا كرد له كۆشش و سهعى

كردن دا.

إِسْتَعْلَتْ فلانة: فلانكس ومكوو ديوى

لن هات.

السَّاعِلُ: شوپنى كۆكه له گهروو دهمدا.

السَّعَالُ: كۆكه و بهلقهم فرپندان ۵

(السَّعَالُ الديكى) كۆكه رمشه ۵ جۆره

كۆكهپهكه به زۆرى توشى منداال

دمبى.

السَّغْلَى: ديو (غول)، خيو ۵ (ك:

السَّعَالِي).

السَّعْلَاءُ: بهمانا (السَّغْلَى) دى.

أَسْعَنَ فلان: فلانكس سيپهروكهپهكى

بوخۆى دروست كرد.

تَسَعَنَ: پرپوو له چهورى.

أَلْسَعَنُ: كوندپهكه له نيوه راستهوه

دمبردرئ و سركهى تى دمكرئت ۵

يان دمكرئ به ئامپرى ئاو تيدا

خواردنهوه وادمبى ئافرمت كولك و

مؤو ريسى تيدا ههئدمگرئ ۵ (ك:

سَعْنَةُ وأسعان) ههروا ناوه بۆ سيپهرو

سهققىكى سانهوى لهسهر سهريان

دروست دمكرئ.

أَلْسَعَنُ: بهزو پيوو دوگ.

السَّعْنَةُ: سيپهر (ك: سَعْن).

السَّعْنَةُ: دمگوترئ: (ماله سَعْنَةُ ولا مُعْنَةُ)

واته: هيچى نيه نهكهه نه زۆر.

السَّعْرُ من الليل والسَّعْرَةُ منه: بهشيك

له شهو.

قورئان دمه رموی: ﴿أَوْ إِطْعَمَ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ﴾.

سُغِدْ: هاوسا.

سَفَسَخَ الشَّيْءُ: شته که ی لهفاند بۆنه و می دهری بیئنی.

سَفَسَخَ الشَّيْءُ فِي التَّرَابِ: سنگه که ی به ناو زمویدا داکوتا.

سَفَسَخَ الطَّعَامُ: زۆری چه وری کرده ناو خواردمه مهنیه که وه.

سَفَسَخَ رَأْسُهُ بِالذَّهْنِ: سهری به رۆن چه ورکرد.

سَفَسَخَ الدُّهْنُ فِي رَأْسِهِ: رۆنی کرده ناو قزی سهری.

تَسَفَسَخَتْ ثِيَابُهُ: ددان ی پیشینیه ی (که له به ی) له قین.

تَسَفَسَخَ فِي الْأَرْضِ: چه و ناو زموی به وه.

تَسَفَسَخَ مِنَ الْأَمْرِ: له کاره که رزگاری بوو.

سَفَلَ الرَّجُلُ غَيْرُهُ: پیاهه که جهسته

هچوک و قاج باریک بوو یان

جهسته ی ناقولا بوو و زمعیضو

لاواز بوو و رهوشتی ناشیرین بوو.

السُّغْلُ التَّنَاسُلِي: نه خوشیییه کی

تهناسولیییه تووشی کۆنه ندامی

زاووزی دئی.

تَسَعَّمَ سَعْمًا: خه م و خه فه تی گه یانده

دئی و زۆری ناره حه ت کرد.

اَسَعَّمَهُ: به مانا (سَخَمَهُ) دئی.

تَسَاعَوْا إِلَى كَذَا: بۆ به دهسته هیئانی نه وه پئیشپرکییان کرد.

إِسْتَسَاعَا: کردی به کار به دهستی زمکات

کۆکردنه وه و دهسه لاتی دایه زمکات

له دهوله مهنده کان وهریگری.

اِسْتَسَعَى الْعَبْدُ: کاریکی وای به کۆیله

سپارد بتوانی خوی نازاد بکا و

نه گهر له وه پئیش هه نندیکی نازاد

کراییی و هه نندیکی مایی.

السَّاعِي: کار به دهستی زمکات وهرگرتن

و دابه شکمری به ریدی فهرمانگه و

نامه ی پۆسته و (ك: سَاعَة).

اَلتَّسَاعَا: ریزو شکۆمه نندی و (ك:

مَسَاع).

المساعي الحميدة: هه ولدانی هه نندی

لایهن و قسه رۆیشتوو بۆ

ریکخستننه وه ی نیوان به شهر

هاتوو هکان و هه للی نیزار و

کیشه یان.

سَخِبَ سَخْبًا وَسُخْرِبًا: به هوی

ماندوبه تیه وه برسی بوو.

سَخِبَ سَخْبًا وَسَخَابًا: به مانا (سَخِبَ) دئی و

(فهو سَخِبَ وهي سَخِيَّةٌ) (وهو

سَخْبَانٌ وهي سَخِيٌّ).

اَسَخَبَ: که وته ناو حاله تی برسییه تی و

گرانیه وه.

السُّقَابُ: برسییه تی.

اَلْمَسْقَبَةُ: برسیایه تی و هات و قری.

أَسْقَمُ الْمُسِيءُ: خُورَاكِي رَيْكُ وَ بَيْكُ وَ
باشی دا به مندا له كه.

سَقَمَهُ: جَوَان خُورَاكِي پَیْدَاو شَتِی
گونجای دهر خوار ددا.

سَقَمُ الْفَصِيلِ: بَیْجَوَهَكَهی قَهْلَه وَ كَرْد.

سَقَمُ الشَّيْئِ: زَنْدَه رَمَوی كَرْد لَه
ناودانی، لَه چه وركردنی دمگوتری:
(سَقَمُ الزَّرْعِ وَ الطَّيْنِ مَاءٌ وَه). (وَسَقَمُ
الطَّعَامِ دَهْنَا وَه) ه (وَسَقَمُ الْمَصْبَاحِ
زَيْتًا وَه).

الْمُسَقَمُ: مَنْدَالِی بَه نَاز پَهروم رده و
قَهْلَه و و خویاب.

السَّقْنُ: خُورَاكِي خَرَابِ وَ بَحْ كَهْلَك ه
(ك: أَشْغَان) دمگوتری: (هَمْ يَتَعَيَّشُونَ
بِالْأَسْغَان).

سَقَتَ الشَّرَابَ سَفَتًا: زُورِی لَه شَه رابه كه
خوار دموه و لَبِی تیراو نه بوو.

اسْتَقَّتِ الشَّيْئُ: شَتَه كَهی بَرْد.

السَّقِئُ: خُورَاكِيك بَه رَمَكَه تِی تَیْدَا
نه بی.

سَفَتَجَ بِالْقَدِّ: بَه شَیْوَهی حَه وَا لَه
مامه لَهی به پارم كه وه كَرْد.

السُّفْتَجَةُ: نَه وِیَه بَازرگانه كه مَالِ بَدَا

بَه یَه كِيك نَه وِیَه مَالِی لَه وَا لَتِی

پاره پَیْدَه رَمَكَه هَبِی لَه وِی بَیْدَاتِی وَ

لَیْرَه وَ مَرِی بَگَرِیْتَه وه ه وَ اْتَه: بَه

شَیْوَهی حَه وَا لَه ه فَازَانْجَه كَهی

لَه وِیَه پاره نَه رَكِی هَه لَگَر تَنی مَالَه كَه وَ

تَرَسِی رَیگَی لَه سَمَر شَان لَ ا دَه بَا ه لَه

زَانِیَارِی نَابُورِیْدَا بَرِیْتِیْیَه لَه

حَه وَا لَه یَه ك كَه خَاوَمَن قَه رَز كَه سِی

سَیْیَه دَمَنِیْرِیْتَه سَمَر قَه رَز دَا رَمَكَه وَ

دَاوَای لَیْدَمَكَا قَه رَز مَكَهی بَدَا تَه كَه سَه

سَیْیَه مَه كَه ه هَمَرَوَا جُورِی تَرِیْشِی

هَه یَه.

سَفَحَ الدَّمُ وَ نَحْوَه سَفْرَحًا وَ سَفَحَانًا:

خَوِیْنَه كَه رُژَا.

سَفَحَ الدَّمُ سَفَحًا وَ سَفْرَحًا: خَوِیْنِی رَشْت ه

پَیَاوِی كُوشْت.

سَفَحَ الْمَاءَ وَ الدَّمْعَ: نَاوَمَكَه، پَا نَ فَرَمِیْسَكِی

رُژَانْد ه (هَر سَا فَحَ وَ سَفَاحَ وَ سَفُوحَ).

سَافَحَهَا مَسَافَعَةً وَ سَفَاحًا: بَه بَی نِی كَا حِی

شَمَر عِی لَه گَه لَ نَافَرَه تَه كَه دَا مَیَه وه،

خَه لَوَهی كَرْد ه دَه شَگُوتَرِی: (بَیْنَهُم

سَفَاحَ) لَه نَیَوَان نَه وَ كُؤْمَه لَ وَ

تَا یَه فَه دَا خَوِیْن رَشْتَن هَه یَه ه لَه

پَه كَ تَرِیَان كُوشْت وَ وه.

سَفَحَ: كَارِی كِی كَرْد سَوُودِی بُو خَوِی

نَه بوو.

تَسَافَحَا: لَه نَیَوَانِیْدَا خَوِیْن رَیْزِی هَه یَه.

التَّسْفَحُ: (سَفَحَ الْجَبَلِ): دَا مَیْنِی كَیْو ه

بَنَارِی كَیْو (ك: سَفُوحَ) هَمَرَوَا وَ شَی

(سَفُوحَ) نَاوَه بُو دَرَكَه شَاخِی رَیْو وَ

شَاخَه شَیْنَكَه.

اسْفَدَ الذَّكَرَ: واپکرد نيرهكه سواری
مییهكه بی.

سَافَدَهَا: سواری بوو.

سَفَدَ اللَّحْمَ: گوشتهكهی به شیشهوه کرد
بؤ نهوهی بیبرژینن.

تَسَافَدَ الْحَيَوَانُ: نازهلهكان ههندیکیان
سواری ههندیکیان بوون (نیرئو
بهمران تیکرا).

تَسَفَدَ الْبَعِيرَ أَوْ الْفَرَسَ: له دواوه سواری
حوشترمهكه یان ماینهكه بوو.

اسْتَسَفَدَ الْبَعِيرَ أَوْ الْفَرَسَ: بهمانا (تسَفَدَ)
دئ.

سَفَرَ سَفَرًا: دمرکهوت ناشکرا بوو
دهگوترئ: (سفر الصبح) گزنگی
بهیان دمرکهوتو روناکی دا
ناسؤ روون بووه.

سَفَرَتِ الشَّمْسُ: خۆر ههلات (سفر
وجهه حسنا) دهمو چاوو روخساری
جوان بوو درهوشایهوه.

سَفَرَتِ الْمَرْأَةُ: ئاهرمهكه خۆی سفور
کرد، دهمو چاوو روخساری خۆی
دهرخست بیگانه بیبینن.

سَفَرَ الرَّجُلُ سَفَرًا: پیاموکه رویشت بؤ
سەفەرو گهپان.

سَفَرَ الشَّيْءُ سَفَرًا: شتهكهی ناشکرا کرد
دهگوترئ: (سَفَرَ الْعَمَامَةُ عَنْ وَجْهِه)

السَّفَاحُ: نهو کهسهی زۆر خوین ریزو
پیاو کوژبی نازناوی یهکههم
خهلیفهی عهباسیشه (أبو العباس
السَّفَاح).

السَّفِيحُ: بهرگو و پۆشاکى نهستور
قهدهحی قومار پارچه داریکه
راستهو پاسته دمکریو بهمرزیو
نزمیو نهخشو نیگاری تیدا
دروست دمکری ههر یهکهیان لهوی
تر حیوازه ههك داشداهه، بؤ قومار
کردن بهکار دههیندرئ.

السَّفِيحَانُ: خورجی، تیره
جهوالی بهیهکهوه دورواون دهمیان
بؤ سهرموه گراوتهوه، دهخرینه
سهر پشتی ولاخو شتی تیدهکری.

السَّفَاحُ: (مَسَاحُ الرَادِي): ناومرؤی
شیو
السَّفَاحَةُ: (ولد المسافحة) مندالی زۆلو
حهرامزاده.

السَّفْرُوحُ: پان و پۆر دهگوترئ: (جمل
مسفروح الضلوع) حوشتریکى
پهراسوو پانه
مسفروح العنق) نهو مل نهستورو مل
دریزه.

سَفَدَ: نازهله نیرمهكه سواری نازهله
میینهكه بوو.

سَفَدَ الذَّكَرَ الْأُنْثَى: بهمانا (سَفَدَ) دئ.

می‌زمردی له‌سمر سمری خوئی لا‌برد.

سَفَرَت الرِّيحُ الحَمِيمَ عَنْ وَجْهِ السَّمَاءِ:

رمش‌ه‌باکه هه‌ووری روی ئاسمانی

رامالین .

سَفَرُ الْبَيْتِ: مَالِه‌ک‌ه‌ی مائی، گ‌ه‌سکی لیدا ۵

دم‌ش‌گوت‌ری: (سفر الزَّاب) و (سَفَرُ

الْوَرَق).

سَفَرُ الْكِتَابِ: ک‌ت‌ی‌ب‌ه‌ک‌ه‌ی نووسیه‌وه ۵

(سَفَرُ البعير) لغاوی کرده لووتی

حوشترمه‌ک‌ه‌.

سَفَرُ بَيْنَ الْقَوْمِ: صول‌ج و ناشته‌واپی خسته

ناو خه‌ل‌ک‌ه‌ک‌ه‌وه ۵ دم‌گوت‌ری: (هو

سافرو سفیر).

أَسْفَرُ: ئاش‌ک‌را بوو دمر‌ک‌ه‌وت ۵

دم‌گوت‌ری: (أَسْفَرُ الصُّبْحِ) و (أَسْفَرُ

وجهه).

أَسْفَرُ فُلَانٍ: ف‌ل‌ان‌ک‌ه‌س که‌وته ناو

سه‌فه‌ری به‌یانیه‌وه.

أَسْفَرُ بِالصَّلَاةِ: له کاتی گ‌ز‌نگ‌ی به‌یانیدا

نو‌ئ‌زی کرد.

أَسْفَرَتِ الشَّجَرَةُ: دره‌خته‌ک‌ه‌ گ‌ه‌لاک‌ه‌ی

ومری.

أَسْفَرَتِ الْحَرْبُ: شه‌رم‌ک‌ه‌ هورس بوو،

تون‌د بوو.

أَسْفَرُ الْبَعِيرُ: حوشترمه‌ک‌ه‌ بۆ سه‌فه‌رو

گ‌ه‌شت ئازاو به‌ه‌یز بوو.

سافر مسافرة و سفاراً: چوو‌ه دمر بۆ

گ‌ه‌پ‌ان و گ‌ه‌شت ۵ وم‌غ‌ری کرد، مرد.

سَفَرُهُ: وای لی‌ک‌رد سه‌فه‌ر ب‌کا ب‌چ‌ی ۵ بۆ

گ‌ه‌پ‌ان.

سَفَرُ النَّارِ: ئاگ‌رم‌ک‌ه‌ی هه‌ل‌گ‌یر‌سان‌د.

سَفَرُ الْبَعِيرِ: لوت‌ه‌وان‌ه (لغاوی کرده

لووتی حوشترمه‌ک‌ه‌.

إِنْسَفَرَ الشَّيْءُ: شته‌ک‌ه‌ ئاش‌ک‌را و دیار بوو

۵ دم‌ش‌گوت‌ری: (إِنْسَفَرَ مَقْدَمُ رَأْسِهِ)

پ‌یشه‌ سه‌ری توو‌کی پ‌ی‌وه نه‌ما ۵

سه‌ری روتا‌یه‌وه نه‌صل‌ه‌ع بوو.

تَسَفَّرَ: له‌ک‌اتی به‌یانیدا هات.

تَسَفَّرَ الْجِلْدُ: پ‌یشه‌ک‌ه‌ی ک‌اری تی‌ک‌را،

ئازاری پ‌ی‌ گ‌ه‌یی.

تَسَفَّرَ النِّسَاءُ: داوای کرد ئا‌فه‌رته‌کان

خو‌یان سفور ب‌ک‌ه‌ن.

تَسَفَّرَ شَيْئاً عَنْ حَاجَتِهِ: هه‌ندئ

پ‌ی‌وه‌ست‌یاتی خو‌ی دمر‌خ‌ستن

پ‌ی‌زاگ‌ه‌یی دمر‌یان بی‌ئ‌ی.

اسْتَسَفَّرَ: کردی به‌ شالیار له‌نیو ف‌لان

گ‌ه‌ل و نه‌ته‌وه‌دا.

اسْتَسَفَّرَ النِّسَاءُ: ئا‌فه‌رته‌کانی سفور

کردن.

السَّافِرُ: ر‌ی‌ب‌وار (ك: سَفَرٌ وَسَافِرَةٌ وَسَفَّارٌ

و‌أسفار) هه‌روا به‌مانا: نووسه‌ر دئ ۵

نه‌و فر‌یشتانه‌ی نام‌ه‌ی عه‌مه‌ل

ئاده‌م‌یزا‌دم‌گان دهنووس‌ن ۵ (ك:

سفرة) ۵ قور‌ئان دمه‌رم‌م‌وئ: ﴿بایدی

سفرة كرام بَرَّة ﴿ ۵ دىگوتى: (امراة
سافر) ئافرىتىكى روخسارى خۇي
نىشانى بېگانە دىدا ۵ (ك: سافر) ۵
دىگوتى: (فرس سافر) ئەسپىكى
دالگۆشتو لاوازە، كەم گۆشتە.

السَّافِرَةُ: مېنى (السَّافِر).

السَّافِر: ياقوتى شىن كە يەككىكە لە
جۆرە ناپابەگانى گەھەر ئەو
شۈپتەنە ئەم مادەپان ھەيە (سىيام،
سىلان، بۆرما، ھىند، كشمىر،
ئوستراليا، مونتانا).

السَّافَرُ: ئاسنىكە يان چەرمىكە دىگىتە
لووتى حوشتر ومكوو لغاۋ بۇ ئەسپ،
حوشترمكە سەر نەرم دىكا.

السَّافَرَةُ: ئىركى سەفىر، شۈپتى سەفىر.

السَّافَرَةُ: گەسك لىدىر ۵ جادەو رىكا
مالو كەناس.

السَّافَرُ: بېرىنى رىكا، رۈپشتن لە
شۈپتىكەۋە بۇ شۈپتىكى تر ۵
ھەروا وشەي (السَّافَرُ) ناۋە بۇ ئەو
سېپايەي دوا خۇرئاۋا بوون لە
كەنارى ئاسمانەۋە ديارە.

السَّافَرُ: رىبوار ۵ شۈپتكە لەسەر بېست
بىمىتەۋە.

السَّافَرُ: كىتەب ۵ يان كىتەبى گەۋرە ۵
قورئان دىفەرمۇي: ﴿كَمَثَلِ الْجَمَارِ
يَخْمَلُ أَصْفَارًا﴾ ۵ ھەروا ناۋە بۇ

بەشىك لە تەۋرات.

السَّافَرَةُ: خواردەمەنىيەكە بۇ رىبوار
ئامادە دىگىر ۵ تىشۈ ۵ تىشۈدان
(ھەمبەنە) ۵ سەفرەۋ خوان ۵ (ك:
سَفَر).

السَّافِر: نىردراۋ ۵ ناۋىزى كەرو
رىكخەرمەۋى نىۋان دوو ھۈزو گەل
۵ لە بوارى ياساى نىۋ دىۋەتەدا
سەفىر بىرىتىيە لە نىردراۋىك
لەلايەن دىۋەتەتىكەۋە بۇ
دىۋەتەتىكى تر كە نۈپنەرايەتى
دىۋەتەتەكەي يان سەۋۋكى ۋلاتەكەي
دىكا لە ۋلاتى بۇ نىردراۋدا ۵ دىلالو
نىۋانكارى فرۋشىارو كېپار ۵ زاناۋ
شارمزا لە بوارى ئاۋازمەكاندا ۵ پىاۋى
لىتاتوۋ قسە خۇش ۵ (ك: سَفَرَاء) ۵
ھەروا ناۋە بۇ ئەو پۈشۈ پەلاشۈ
گەلاۋ گۈلەي دىكەۋىتە سەرمۇيۈ
بىكى دىرەختەكان.

السَّافِرَةُ: مېنى (السَّافِر) ۵
ملۋانكەيەكى قۇلقە بەندە لە زىپرو
زىو ۵ (ك: سافار).

السَّافِرُ: (مَسَافِرُ الرِّجَالِ) ئەۋمى لە
روخسار ديارە دىرەكەۋى.

السَّافَرُ: بە كەسىك دىگوتى ئازابى
بۇ سەفەر كىردن، يان زۇر سەفەر
بىكا ۵ (ك: مسافر).

الْمِسْفَرُ: بهمانا (الْمِسْفَارُ) دئ.

الْمِسْفَرَةُ: مئینهی (الْمِسْفَرُ) ه ههروا ناوه
بؤ گهسک.

الْمِسْفَرَةُ: تۆپهلی بهنی ریسراو (گلۆله
ریس).

الْمِسْفَرَجُلُ: بههه ه درهختی بههه،
درهختیکی گوئی بهرداره، بهرمکهی
خره و مکوو سیوو پرتهقال، شوینی
سهرمکی ولاتی ئیرانهو له ههموو
ولاتیکی تردا دمپوئ نهگهر ناوو
ههوی مام ناوهندی بی ه بهرمکهی
بهکالی دهخورئ و دمکوئیندرئ و
شهکری تیکهله دمکری مرهبای ئ
دروست دمکری.

سَفْطَ: قسهی تیکهله و بیکهله و بی
بنهمای کردن، بهخهمالی خوی
حیکمهت و فهلسفه بلاو دمکاتهوه.
السَّفْطَةُ: قیاس و بیکگرتن و قسه
دامهزراندن لهسهر بنهمای وههم
خهیاڵ مهبهست بۆردانی بهرامبهرو
بیدهنگ کردنیهتی.

السَّفْطِي: نهو کهسهی سهفسهطه
چییه و بیرو بۆچونی ههله بلاو
دمکاتهوه.

السُّفْطَائِيَّة: پیرپکن ئینکاری شتی
حسو و رون و ناشکرا دهکهن و
بروایان به هیچ نیه.

سَفْسَفَ الْعَمَلُ: کارهکهی به باشی
نهجام نهدا ه دمهغلی تیدا کرد.

سَفْسَفَ الدَّقِيقُ: ئاردمکهی بیژا ه
دهگوترئ: (سَمِعْتُ سَفْسَفَةَ الْمُتَخَلِّ)
گویم له خشه خشی هیلهکی ئارد
بیژانهکه بوو.

سَفْسَفَ الرِّيحُ التَّرَابُ: رهشهباکه گل و
خۆلهکهی به حهوادا برد.
السَّفْسَافُ: ورده ئارد که له هیلهکهوه
دادهبیژرئ و کۆمهله دمبی ه یان گله
ورده که کۆمهله دمکری ه شتی پپرو
پوچ و بی کهک کارو گوفتاری بی
سوود ه (ك: سَفَافٍ).

السَّفْسَافَةُ: رهشهبایهک گل و خۆل رابدا
بهسهر زمویدا.

السَّفْسَافُ: چروک و دمست قوچاو،
رهوشت ناشیرین.

سَفْسَفَ الطَّائِرُ: بالندمهکه جیقنهی کرد.
سَفْسَفَتَ السَّيْفُ: جهوههرو شهپۆلی
ورشه داری شمشیر.

سَفْطَ سَفَاطَةً: دلی پاک بوو لهگهله
سهخواوهتیدا.

سَفْطَ الْحَوْضُ: حموزهکهی چاک کردو
سواغی دا، لهبغی کرد.

اسْتَفْطَ مَا فِي الْأَنْاءِ: ههرچی له
قاپهکهدا بوو خواریدهوه.

- تَسْفَطُ مَا فِي الْأَنْاءِ: به مانا (اسْتَفْطَ) دئ.
- السَّفَاطَةُ: فش و فۆل و کلۆر.
- السَّفَاطَةُ: شتی ناو مان.
- السَّفَطُ: صندوقیکه ئافرمته عهترو
- مکیاج و شتی تایبتهتی خۆی تیدا
- هه لدهگرئ ۵ به چنه و قهرتاله و
- زهمبيله که میوهی تیدا هه لدهگرئ
- ۵ میوهی تیدهگرئ ۵ توپکلی سهر
- پیستی ماسی ۵ (ک: أسفاط).
- السَّفَاطُ: نه و کهسهی صندوق و
- یه غدانی تایبتهت به کل و کولتورو
- عهترو میکیاجی ئافرمته دروست
- دهکا یان دهیفرۆشی.
- السَّفِيطُ: نه و خورما نه کهه یوانه ی که
- هه لدهومرن.
- سَفَعٌ بَعْضُ مَنْ أَعْضَائِهِ: نه ندامیکی
- جهسته ی گرت و رایکیشا بۆلای خۆی
- ۵ دهگوترئ: (سَفَعٌ بِنَاصِيَتِهِ) قزئ
- پیشه سهری گرت و رایکیشا ۵ همروا
- دهگوترئ: (سَفَعٌ بِنَاصِيَةِ الْفَرَسِ
- لیرکبه) یالی نه سپه که ی گرت و
- سواری بوو.
- سَفَعَتِ السَّمُومَ وَالشَّمْسُ وَالنَّارُ وَجْهَهُ:
- رهمه باو هه تاوو ئاگر دهم و چاوو
- روخساری فلانی داخ کردوه
- هه لپرو زانده و، رنگی پیستی
- گۆریوه و رهشی کردوه.
- سَفَعُ الشَّيْءِ: شته که ی نیشانه کرد ۵ داخی
- کرد.
- سَفَعٌ سَفْعًا وَسَفْعَةً: رنگی رهشی مه یله و
- سور بوو (فهو أَسْفَعُ وهي سفعاء)
- (ک: سَفَعٌ).
- سَافَعُهُ مَسَافَعَةً وَسِيفًا: شهر ی له گه ل
- کرد، دهری کرد.
- سَفَعَتِ النَّارُ وَجْهَهُ: ئاگر دهم و چاو ی
- هه لپرو زانده و پیستی رهش کردوه.
- اسْتَفَعُ ثِيَابَهُ: پۆشاکه که ی له بهر کرد ۵
- به زۆری بۆ پۆشاک ی رنگاو رنگ
- به کار ده یندرئ.
- اسْتَفَعُ لَوْنَهُ: له ترسا یان به هو ی شتی
- ترموه رنگی گۆرا.
- تَسَفَعُ بِالنَّارِ: به ئاگر خۆی گهرم
- کرده و، خۆی بهر ئاگر دا.
- السَّفْعُ: پۆشاک له ههر جۆرنیک بی ۵
- (ک: سَفْعٌ).
- السَّفْعَاءُ: سی کوچکه ی منهجه ل و دیزه
- ۵ کوتری ملیوانکه لهمل ۵ (ک:
- سَفْعٌ).
- السَّوَالِغُ: گرو گهرمی بای سه موم.
- سَفُّ الطَّائِرِ سَفْفًا: بالنده که له نزیک
- زمو ییه وه فپی.
- سَفُّ الْخَوْصِ وَالْحَصِيرِ سَفًّا: لقه دارخورما و
- حه صیره که ی به په نجه ته نی.

پيچهوانه‌ی به‌رزبونه‌وه‌یه
دمگوترئ: (سَفَلَ فِي الشَّيْءِ)
له‌سهره‌وه راهاته خوار بو دامين.

سَفَلَ فِي عِلْمِهِ وَخَلْقِهِ: له زانياری و
رموشندا نزم بووه، شانس و به‌ختی
که‌م بوو ه (هر سَافِل) ه (ك: سَفُلَّ
وَسَقَا وَسَقَلَةً).

سَفَلَ سَفَالَةً: خوڤړی و هيچ و بوج بوو.
سَقَلَهُ: نزمی كرده‌وه و به‌ره و خوار
ناردی دايه‌زنده خوار.
اسْتَقَلَ: به‌مانا (سَقَلَ) دئ.
تَسَقَلَ: ريزی دابه‌زی شكومه‌ندی
له‌دهست دا.

الْأَسْفَلُ: (أَسْفَلَ الشَّيْءِ) خواروی شت
پيچه‌وانه‌ی ژورووی ه (ك: أَسْفِلُ
وهي سُفْلِي).

السَّافِلَةُ: مينينه‌ی (السَّافِل) ه (وسافلة
الشَّيْءِ) لای خواروی شت ه
دمگوترئ: (سافلة الرمح) نيوه‌ی
رمب به‌لای دمسكه‌كه‌يدا ه (سافلة
النهر) لای خواروی چؤم و روبار ه
پيچه‌وانه‌ی لای سهروی.

السَّفَالَةُ: (سَفَالَةُ الشَّيْءِ) لای خواروی
شت (سَفَالَةُ الرِّيحِ): به‌رامبهری نه‌و
شوينه‌ی باي لي هه‌لدمي.

السَّفَلَةُ مِنَ النَّاسِ: خوڤړی و هه‌تيو

مچه‌ی خه‌لك.

السَّفَلَةُ مِنَ النَّاسِ: خوڤړی و هه‌تيو
مچه‌ی خه‌لك.

السَّفَلَةُ (مسفلة الشيء): لای خواروی
شت قولای شت ه دمگوترئ: (هر
يسكن محلة المدينة وانا اسكن
مَسَفَلَتَهَا) ه (ك: مَسَافِلُ).

سَفَتَ الرِّيحُ سَفُونًا: بايه‌كه له‌سهر زموی
به نزمی هه‌لبوو ه (فهي سافنة) (ك:
سوافل) ه (وهي سفون) (ك: سفائن).
سَفَنَ الشَّيْءَ سَفْنًا: توڼكلي له شته‌كه
كرده‌وه سپی كرد.

سَفَنَ الشَّيْءَ: به‌مانا (سَفَنَ) دئ.
السَّافِنُ: رمگي‌كه له‌ناو پشتدايه به
درېزايی پشت په‌يوه‌سته به رپشه‌ی
دلوه پيشی دمگوترئ: (الأكحل).

السَّفَانَةُ: پيشه‌ی كه‌شتی دوست كردن.
السَّفَانُ: كه‌شتی دروستكهر و مستای
كه‌شتی دروستكردن.

السَّفَانَةُ: لوثلونو مرواری.
السَّفْنُ: ته‌شوی، پاچ قوئينگ.
ههرشتي‌ك شتی پی بتاشري ه
پيستی رمق و زير.

السَّفِينَةُ: كه‌شتی ه (ك: سَفْن، وسفائن
وسفين) به حوشرتش دمگوترئ:
(سفائن البر).

السَّوَان: با، رمشه با، تاگهكهى (سافه).
 الْمِسْنَن: بهمانا (السَّنَن) دئ ۵ ك:
 مسافن).

سَفَهَ نفسه ورأيه سفاهاً وسفاهةً: نهفسى
 خوى ههئنا بو سفاههتو
 رابواردن و بئ عهقلى ۵ پان نيسيهتى
 دا بو سفاههت ۵ فهوتاندى به
 هيلاكى برد.

سَفَهَ صاحِبَهُ سَفْهًا: له سفاههت و بئ
 عهقلىدا بهسهر هاوهئهكهيدا بالا
 دهست بوو لهوى تپهپراند.

سَفَهَ سَفْهًا: بئ وهزن بوو نهزان بوو ۵
 دهگوترئ: (سَفَهَ عِلْمًا) بيجايى
 بهرامبهر كردين جنيوهى پيداين.
 سَفَهَ الْحَقَّ: حهق و راستى ژيئر پيداو
 پابهند نهبوو پييهوه.

سَفَهَ نفسه ورأيه: بهمانا (سَفَهَ) دئ.
 سَفَهَ فَلَانًا: فلانكهسى به نهزان و گيل له
 ههئمهدا.

سَفَهَ الشَّرَابَ: زورى له شهرايهكه
 خواردموه تيراو نهبوو.

سَفَهَ نصيبَهُ: بهشى خوى لهبير جووه.
 سَفَهَ فَلَان سفاها وسفاهة: بهمانا (سَفَهَ)
 دئ.

سَافَهَهُ: جنيوى پيدا.

سَافَةَ الشَّرَابَ: زورى له شهرايهكه
 خواردموه، زيدهرموى تييدا كردو له

گوتره خوارديهوه.

سَافَةَ الطَّرِيقِ: مى ريگاي گرتو به
 خييراى پيدا روشت.

سَفَهَهُ: به كالقام و نهزاني له ههئمهدا
 وى ليكرد گيل و نهقام بئ ۵
 دهگوترئ: (سَفَهَ الْجَهْلَ حِلْمًا)
 نهزاني و گيلى عهقلى كهه كردو
 نهقام بوو.

سَفَهَ فَلَانًا: نيسيهتى فلانكهسى بوولاي
 گيلى دا.

تَسَافَهُ عَلَيْهِم: بئ عهقلى بهرامبهرى
 نواندن.

تَسَفَهَتِ الرِّيحُ: رمشهباكه تيكيهوه
 هاويشت و بوو به گيزه ئوكه.

تَسَفَهَ فَلَان: فلانكهس به زوره مىو
 تهكه لالوف گيلى و سفاههتى بهسهر
 خويدا هيئا.

تَسَفَهَ عليه: هسهى ناشيرينى بهرامبهر
 كردن و ريژى شكاند.

تَسَفَهَ الرِّيحَ الشَّيْئَ: رمشهباكه شتهكهى
 جهواداو هيئايى و بردى.

تَسَفَهَ فَلَانًا عَنِ الشَّيْئِ: فلانكهسى له
 شتهكه لاداو هيئلى ليكرد.

السَّافَةُ: نهحمهق و گيل ۵ زور تينو ۵
 كهسيك زورى تينوئى.

السَّفِيهُ: كهسيك به نهقامى و گيلى
 مال و سامانى خوى خهرج بكا ۵

نه زان و كالڤام ه (ك: سفهاء) ه
 دهگوترئ: (ثوب سفیه) قوماشيکه
 چنينه که می خرابه (زمام سفیه)
 لغاويکه نارِيك و پِيک ه (ناقَة
 سفیهه) حوشتريکی سوک روْيه،
 به هیواشی دهر و ا .

الْمَسْفَهَةُ: خواردنيك كه زور ناو كيش
 بی.

سَفَا سَفَوًا: پهلهی کرد ه دهگوترئ:
 (سفا في مشيه): له روْيشتندا پهلهی
 کرد (سفا في طیرانه): له هرپندا
 پهلهی کرد.

سفا فلان: فلانکەس بەندایهتی خودای
 کرد تهوازووعی نواند ه شیعی
 ناسک و جوانی هه بوو ه عهقل و
 هوْشی لاواز بوو.

سفا الريحُ الرابَ وغره سَفِيًا: رمشه بایه که
 گل و خوْله که می هه لگرت ه بلاوی
 کردموه ه (فالريحُ سافیه) (ک: سواف)
 گل و خوْله که پیی دهگوترئ:
 (مَسْفِي، ساف، سَفِي).

سَفِي الشَّيْءُ سَفِيًا: شته که سوک بوو تهنک
 بوو دهگوترئ: (سَفِي شعر ناصيته)
 قزی پيشه سمری تهنک بوو ه سمری
 روتایه وه.

سَفِيَتِ الْبَغْلَةُ: هیستره که جهسته سوک و
 خیراړو بوو.

سَفِي الحيوانُ أوالانسانُ: نازه که یان
 ناده میزاده که کزو لاواز بوو (هر
 اسفی وهی سفواء).

أسفی فلان: فلانکەس گلە که می
 گواسته وه ه لاواز بوو.

أسفی بصاحبه: خرابه کاری له گه ل
 هاوه له که می کرد ه فیتنمی بۆکرد.

أسفی الزرعُ: کشت و کاله که دمور و بهری
 گوْله دانموْله کانی زبربوو پینگه می.

أسفی فلانًا: فلانکەسی هه لئا بۆ شتی
 پر و بووچ و خوْپریمتی.

أسفی الريحُ القابَ: رمشه بایه گل و
 خوْلی حموادا راپدا بلاوی کردموه .

السَّافِياء: تمبو تۆز ه رمشه بایه گل و
 خوْلی زور هه لېگرئ.

السَّفا: گل و خوْلی ه درمختی چقلاوی ه
 خودی چقْل و درپه کان.

السَّفاء: دهرمان.
 السَّفِيَّةُ: زیدمی که باریکه کوْتایی

سمری په لکه گه لای هه ندئ
 درمخت و رو ه کی پی دی ه وگو

په لکه گه لای سینامه کی و کوْکا.

سَقَبَ سَقْبًا وسَقْبًا: نزيك بووه (هر ساقِب
 وسقِب).

أَسَقَبَ: نزيك بووه (أَسَقَبَ الشَّيْءُ)
 شته که می نزيك کردموه.

سَاقَبَةُ: لَيْلِي نَزِيكَ بَوَّوَه.

تَسَاقِبَا: لَيْلِيكَ نَزِيكَ بَوَّوَنَهَوَه.

السَّاقَبُ: پَارچە لۆكەيەكە لە سەردەمی

پیش ئیسلامدا ئافەرتی عەرەب بە

خوینی خۆی سوری دەکردو لەسەر

سەری خۆی قایمی دەکرد لکێکی لە

ژێر سەرییچەکەییەو دەهینایە

دەرمووە تا خەڵک بزانن مێردی

نەماوە، یان براو کەسیکی نزیکی لە

دەست داووە (ك: سَقَبُ).

السَّقْبُ: بِنِجَوَه حَوْشَر ئه و كاتهی

لەدايك دەبێ ە درێژ لەهەر شتێك

بێ ە كۆلەكەي خێمەو رەشمال (ك:

أَسَقَبُ وَسَقُوبُ وَسِقَابُ وَسِقَابَن).

السَّقْبُ: نَزِيكَ ە دەرگوتری: (منزل

سَقَبُ) مەنزلی نَزِيكَ ە لە حەدەشدا

هاتوووە (أَلْجَارُ أَحَقُّ بِسَقْبِهِ).

السَّقْبِيَّةُ: كۆلەكەي خێمەو رەشمال ە

(ك: سَقَاب).

سَقَدَ فَرَسَهُ سَقْدًا: ئەسپەكەي لاواز کرد.

السَّقْدُ: ئەسپی لاواز ە (ك: أَسْقَاد).

السَّقْدَةُ: باندەمبەكە گۆشت خۆرە

جەستەي پچۆكە، باریكەلەییە،

دەندوکی رەقو رەشە جەرو

جانەومری پێ کۆدەكاتهووە، پەشتی

خاکییە، کەنارو قەراخی پەرو بایی

بونیە، بەر ورگی سەییە، سینگو

کلکی و قاچی سورن ە لە ولاتانی

ئەوروپا و سیریا دەژی ە (ك: سَقْدُ).

سَقَرٌ سَقْرًا: دوور کەوتەووە.

سَقَرَتِ النَّارُ أَوِ الشَّمْسُ فَلَانًا: ئاگر یان

خۆر پێستی فلانی رەش هەلگیرا ە

نازاریدا سوتاندی، داخی کرد.

أَسَقَرَتِ النَّخْلَةُ: خورماکە دۆشاوی لەبەر

رۆیی ە شیرینی ئی چۆرپایەووە ە

دۆشاوی ئی تکا.

السَّاقُورُ: گەرمایی ە گەرمی ە ئاسنی

داخکردن و نیشانەکردنی ئاژەلو

شتی وا ە (ك: سَوَاقِر).

السَّقَرُ: گەرمی خۆر یان گەرمی ئاگر،

نازاری گەرمییەكە ە یان دۆشاو ە

(ك: سَقُور).

سَقَسَقَ الطَّائِرُ: باندەكە بە دەنگی نزم

خویندی ە جیقنەي کرد.

أَلْمُسَقَسِقُ: شیعەر خویندەنەووە بە نۆرە،

واتە: دوو کەس بە نۆرە

هەریەكەیان دێرە شیعەرێك

بەخویننیتەووە.

سَقَطَ سَقُوطًا وَسَقْطًا: کەوت ە کەوتە خوار

ە دەرگوتری: (سَقَطَ مِنْ كَذَا فِي كَذَا أَوْ

عَلَى كَذَا أَوْ إِلَى كَذَا) لە پەندی

پێشیناندا هاتوووە دەلی: (سَقَطَ

العشاء به علی سرحان) به کهسیک
دمگوترئ ههولئ بهدهست هینانی
شتیک بداو سمری خوئ دانئ و تئدا
بچی.

سَقَطَ الجنین من بطن أمه: زارۆکهکه پئیش
نۆ مانگی له سکی دایکی کهوته
خوار ۵ به نهکاملئ له دایک بوو.

سَقَطَ الکوکبُ: نهستیرمهگه ئاوا بوو.
سَقَطَ الحرُّ أو البردُ: گهرما یان سهرما هات.
سَقَطَ عني: لاجوو دهرهات.

سَقَطَ في كلامه وبه: ههلهئ کرد له قسه
کردندا تیکههوت.

سَقَطَ من عيني و من منزله: پئیش چاوم
کهوت ۵ ریژی لام نهما.

سَقَطَ في يده: پهشیمان بووه، سهر سام بوو
۵ قورئان دمهفرموی: ﴿وَلَمَّا سَقَطَ فِي
أَيْدِيهِمْ﴾.

أَسْقَطَ في قوله أو فعله: ههلهئ کرد له
قسهدا یان له کردموهدا ۵ دمگوترئ:
(تَكَلَّمَ لَمَّا أَسْقَطَ في كلمة) قسهئ
کردو هیچ ههلهیمکی له قسهکهیدا
نهکرد ۵

أَسْقَطَ له: به قسهئ پڕو پوچ ئاخاوتنی
لهگهئ کرد.

أَسْقَطَتِ الحامل الجنين: ئافرته سکپهرکه
مندالهکهئ لهبارچوو.

أَسْقَطَ الشيءُ: شتهکهئ خست، بهری
دایه خوارهوه.

أَسْقَطَ فلاناً: له شان و شکۆی فلانئ کهم
کردموه، شکاندی ههولئ لهگهئ
فلاندا ههلهئ پئیکا یان درۆ بکا،
ئهوهئ لایهتی بیدرکئنی.

أَسْقَطَ الحَبَرَ: ورده ورده ههوالهکهئ
ومرگرت.

أَسْقَطَ كذا من كذا: ئهوهئ لهوه
دهرکردو لئئ کهم کردموه.

أَسْقَطَ في يده: بهمانا (سَقَطَ) دئ.
سَاقَطَ الشيءُ مُسَاقَطَةً وسِقَاطاً: شتهکهئ
خسته خوار، دایگرت ۵ بهردموام
بوو لهسهر خستنه خوارهوهئ
شتهکان پهک لهدوا پهک.

سَاقَطَ فلانٌ فلاناً الحديث: فلان قسهئ بۆ
فلان کردو ئهوهئش گوئی بۆ گرت،
ئهمجار ئهوهئان کهوته قسه کردن
ئهمیان گوئی بۆ گرت.

سَاقَطَ الفرسُ العَنَتُ: ئهسهپهکه
بههئواشی بازیدا.

سَاقَطَ الحصانُ الحِيلَ وغيرها: نهسهپهکه
پئیش ماینهکه کهوت.

تَسَاقَطَ: بهمانا (سَقَطَ) دئ ۵ پهک لهدوا
پهک کهوتنه خوار.

تَسَاقَطَ عليه: خوئ فرپندایه سهری.

تَسَقَطَ فلاناً: داوای خستنه خوارهوهئ
فلانئ کرد ۵ فلانکهسی ههئنا
بۆئهوهئ خوئ بخا، ریژی خوئ
بشکئنی ۵ بکهوئنه ههلهوه، درۆ بکا.

إِسْتَقَطَ: به مانا (تَسَقَطَ) دئ.

الإِسْقَاطُ: له بوارى پزیشکیدا منداڭ

له بار چوونى ئافروته به چوار

مانگى تا جهوت مانگى.

السَّاقِطُ: خوږى و هه تيو مچه

دواكهوتوو له بهدمست هينانى

بهخته مومرى و بپروا ناموه

دهستكهوته كانى ژيان (ك: سَقَاط)

بۆ ميينه دهگوترئ: (ساقطة) (ك:

سراقط) دهگوترئ: (لكل ساقطة

لاقطة) بۆ هموو قسه بهكى خراب و

بئ كه لك كه سانېك هه ن بيان

قوزنه وه و بلاويان بكه نه وه

هه موو شتيكى خراب داخواز لك

هه به.

السَّاقِطُ: نهو خورما نهگه يوانه ي

هه لدمومرن هه له وه هه تخليسكان

بالي باننده، پان نهو بهمشى بالى كه

له زموى دمخشى له كاتى رويشتن

به سمر زهويدا.

السَّاقِطُ مِنَ الشَّيْءِ: لايهكى شتهكه

قهراخى شت.

سَقَاطُ اللَّيْلِ: دوو لايهنى تاريكى شهو.

السَّاقِطُ: ههرجى له شت بكهويته

خوار، پېرژو پال و وردو بنزىل و

خشت و خۆل.

السَّقَاةُ: به مانا (السَّقَاط) دئ.

السَّقَطُ: ههرجى بهربيته وه به نهكاملى

ه زارۆك و منداڭى له بارچوو پيش

تهمهنى نۆ مانگى ه پېشكه ئاگر

كه له بهردمستى و شتى وا دمبېته وه

ه كۆتايى لمبه لان (ك: أسقاط).

السَّقَطُ: نهو پېرژانه ي له شهونم

دمكهونه خوار ه بهفر ه ئادهميزادى

خوږى و هيج و پوج.

السَّقَطُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: قهراخى شت

نه ملا و نهولوى شت ه بالى باننده،

پان نهوى له زموى دمخشى له كاتى

رويشتنيدا (ك: أسقاط) (سقاطا

الليل) نه مېهرو پهرى

تاريكييه كه ي.

السَّقَطُ: هه لومرپوو بهريو وه له هه

شتيك بئ ه شتى خراب و بئ كه لك

ه بۆيه به ورگو ريخۆله ي كوشتى

دهگوترئ: (سَقَط) ه هه روا ناوه بۆ

قسه و كردموى هه له (ك:

أسقاط).

أسقاط الناس: خوږى و هه تيو مچه ي

ئادهميزاد.

السَّقَطَةُ: جاريك كهوتن و بهريوونه وه

به لاي هه ژنهر ه هه نهنگوتن (ك:

سقاط).

السَّقَطِي: فروشياري كالاى خراب و بئ

كه لك.

السَّقَاطُ: به مانا (السَّقَطِيّ) دى.

السَّقَاطَةُ: شَتِيكَه لَه لای سهروى

دهرگاوميه دهرگاكهى پى قفل دهرى

(سورگى).

السَّقُوطُ: (سُقُوطُ الذَّرَاعِ) له بواری

مندالبوندا له جى جوونى شان و

شه پيلكه، يان هاتنه دهرمودى

دودمستيه تى له پيش سهردا ۵ له

بواری قانوندا كوتا پيئينانى

كيشهيه پيش برپارى دادگا، دواى

تيپهر بوونى ساليك به سهر

نواندنيداو وهر نه خستنى.

السَّقِيطُ: به مانا (السَّقِاطُ) دى ۵ نهو

پرژانهى له شهونم دمكهونه خوار ۵

تهرزه ۵ سهوئل ۵ (ك: سَقِطُ) ۵

ههروا ناوه بؤ گيل و نه حمه ۵ (ك:

سَقِاطُ).

السَّقِيطَةُ: ميئينه (السَّقِيطُ) ۵ نافرمتى

بى رموشتو چه تيوه و بى ريز.

السَّقَاطُ: نافرمتى وها مندالى بؤ

رانه و هستى، ههر مندالى له سكى

بكهوى به نه كاملى له بارى بجى ۵

(ك: مَسَاقِطُ).

السَّقَطُ: شوينى بهر بوونه ووه كه و تنه

خوار موه.

مَسَقَطُ الرَّاسِ: شوينى له دايكبوون ۵

دمگوترى: (فلان يخن الى مَسَقَطِهِ)

فلانكس بيرى شوينى له دايكبوونى

خوى دمكاته ووه بؤ دمگورگينى.

مَسَقَطُ النِّجْمِ أَوْ الْغَيْثِ: نهو شوينهى

نه ستيرمكه يان بارانه كه لئى دمدا ۵

دمگوترى: (هم ينتجعون مساقط

الغيث) نهو خيئل لهو شوينه مانه ووه

كه بارانى لى بارى و له و پرو ناوى

لييه.

مَسَقَطُ الرَّمْلِ: كوتايى لبه لان ۵ (مَسَقَطُ

الضوء) ۵ په نجهرمو كولانهى كه

روناكى ليوه ديته ناو ماله ووه.

السَّقِطُ: بالى بالنده، يان نهو سهره

پهرو باله لى له كاتى رويشتنى بالنده

به سهر زمويدا له عمرز بخشى ۵ (ك:

مَسَاقِطُ).

السَّقِطَةُ: هوى بهر بوونه ووه، داخوازى

بهر بوونه ووه (ك: مَسَاقِطُ).

السَّقَطِيُّ: ههر شتيك نيسبت بدرى

بؤ (سقطري) كه دورگه يه كه له ناو

دهرپاي هيندا ۵ دمگوترى: (صِرْ

سَقَطَرِي) تالى سوقوطرى.

سَقَعَ سَقْعًا: رويشت ۵ (سَقَعَ الدِّيكُ)

كه له شيرمكه خويندى.

سَقَعَ الشَّيْءُ الصُّلْبَ: به شتيكى رهق له

شته رهقه كه پيدا.

الاسْتَعُ: دوژمن و حه سوود كه بيگانه

بن ۵ قهله ره شه ۵ بالنده يه كى

السَّقْفُ: هه لاشی خانوو (سهقفی
خانوو) ۵ ناسمان ۵ (ك: سقرف
واسقف وسقف).

السَّقْفُ: كه سیک پیشهی سهقف
دروست کردن بی.

السَّقْفُ: به مانا (السَّقْفُ) دئ ۵ (ك:
سقف).

السَّقْفُ: كه پرو سابات ۵ شتیک سیبهر
بکا.

سقیفة بنی ساعدة: ساباتیک بوو
موسولمانان له ژیریدا به یعه تیان به
ئه بویه کری صدیق کرد بو جئ
نشینی ۵ همروا ناوه بو همر تهله
بهردیکی پان که بکری به سهقفو
سهرقاب بو جوگاو بیرازو شتی لهو
جوره ۵ لهو حی که شتی ۵ همر
پارچه زیوو نالتونیك که وردو
چه کوچ لی دراو بیو دریز بویی ۵
شهپکه ی دار؛ که دهخریته سهر
ئه نندامی شکاوو پیی
هه لدهیه ستریته وه ۵ (ك: سقائف
وسقف).

السَّقْفُ: دریز.

سَقِلْتُ الْيَدُ أَوْ الرِّجْلُ سَقْلًا: دهسته که یان
قاچه که خوار بوو ۵ (فهو اسقل وهي
سقاء) (ك: سقل).

الْإِسْقَالُ: پیوازه مشکه؛ رومکیکی به

جهسته پچوکه ومکوو چوله که وایه
هه ندئ بهشی پهرو بالی سموزه ۵
سمری سپیه ۵ زور حهزی له نزیک
ناوه ۵ (ك: اساق).

سَقَفَ الْبَيْتَ سَقْفًا: سهقفو هه لاشی بو
خانوو مه که کرد.

سَقَفَ سَقْفًا: دریز بوو به مهیله و خواری ۵
نیسقانی نه ستوور بوون.

سَقَفَ الرَّجُلُ: پیاو مه که لاخوار بوو ۵ (سَقَفَ
الظالم) بیجوه نوعامه که ملی خوار
بوو ۵ (هو اسقف وهي سقفاء) (ك:
سقف).

اسَقَفَ النصارى فلاحًا: مهسیحیه کان
فلانکه سیان کرده ئوسقوفی خو یان
واته: کردیان به که شیش به سهر
خو یانه وه.

سَقَفَهُ: به مانا (اسَقَفَهُ) دئ.

تَسَقَفَ: بوو به ئوسقوف (که شیش).

الْأَسْقَفُ: سهروکیکه له سهروکهکانی
مهسیحی پلهی له ژوور پلهی
که شی شه و مهیو له خوار
مهطرانه وهیه ۵ (ك: اساقفة،
اساقف).

الْأُسْقُفِيَّةُ: پلهی ئوسقوف ۵ نهو
مهسیحیانیه له ژیر کونترۆلی
ئوسقوفیکدان ۵ نهو ههریمو
ناوچهیهی له ژیر فهرمانی نهودان.

تهمه نه پئی دمگوترئ: (عُصِّل).

الإِسْقِيلُ: به مانا (الإِسْقَالُ) دئ.

السَّقَالَةُ: به مانا (الاسقالة) دئ.

السَّقْلُ: که له که.

السَّقِيلُ: که له که تَيْك قوپو (قهه

باریک).

سَقِمَ سَقَمًا وَسَقَامًا: نه خوشییه که ی

دریژدی گیشا.

سَقِمَ سَقَمًا وَسَقَامًا وَسَقَامَةً: به مانا (سَقِم)

دئ.

أَسْقَمَ فُلَانٌ: نه خوشی یه که له دوا یه که

یه خه یان گرت.

أَسْقَمَ اللَّهُ فُلَانًا: خودا فلانکه سی

نه خوش خست ۵ دهشگوترئ:

(أَسْقَمَ الْعِشْقُ وَأَضْنَاهُ) عیشق و سۆز

نه خوشی خست ۵ کزو لاوازی کرد.

سَقَمَهُ: به مانا (أَسْقَمَهُ) دئ.

السَّقِيمُ: دمگوترئ: (هو سقیم الصدر

علی أخیه) رقی له براکه یه تی

حیقو کینه ی هه یه بهرام بهر

براکه ی ۵ (فهو سقیم و کلام سقیم)

تیگه یشتنی لاواز، قسه و ناخاوتنی

لاواز ۵ (ك: سَقَمٌ، وهي سقيمة) (ك:

سقام).

أَلْمِسَقَامُ: که سیک زور جار نه خوش

بی.

أَلْمَسَقَمَةُ: (أرض مسقمة) ئهرزیکه زور

نه خوشی تیدا بهیدا دمبن.

السَّقُونِيَا: گیاه که دهرمانی رهوانی و

سکچونی ئی دهردهیندرئ هه روا

دهرمانی گرمیشی ئی دروست

دمکری.

سَقَى بَطْنُهُ سَقِيًّا: له بۆشایی ورگیدا جۆره

شله مه نییه کی نه خوشی تیدا بهیدا

بوو که چاکبونه وهی زهمهت بی.

سَقَى الْعِرْقُ: رمگه که خوینی بهربوو

نه وه ستایه وه.

سَقَى الْخَيْرَانَ وَالنَّبَاتَ: حه یوانه که یان

کشت و کاله که ی ناودا.

سَقَاهُ غِيثًا: بارانی بهسهردا باراند.

سَقَى الثَّرْبَ: قوماشه که ی رنگ کرد، له

خمی دا ۵ دهشگوترئ: (سَقَاهُ صِبْغًا) ۵

(ك: سَقَاةٌ وَسُقَاءٌ وَسُقَى).

سَقِي بَطْنُهُ: سکی جوو، رهوان بوو.

سَقِي قَلْبُهُ عَدَاوَةً: دل و دهروونی به

دوژمنایه تی ناودراوه ۵ (أَسْقَاهُ)

به مانا (سَقَاهُ) دئ ۵ فورشان

دهمه رموی: ﴿وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فُرَاتًا﴾ ۵

ئاوی بۆ دابین کرد ۵ دمگوترئ:

(أَسْقَاهُ جَدُولًا مِّنْ نَّهْرِهِ) جۆگه

ئاویکی له چه مه که بۆ جیا کرده وه.

أَسْقَى فُلَانًا: شوینی ئاوی نیشانی

فلانکهس دا ۵ پئی گوت: خودا

تیراوت بکا.

ساقى فلاتاً ماءً أو شرباً: بهمانا (سقاءه)
دئ.

ساقى فلاتاً شجرةً أو أرضه: باخهكهى
يان زموپيهكهى دا به فلان بؤنهوهى
بهخيوى بكاو ناوى بداو ناومداني
بكاتهوهو بهشيكي له بهرو
بوومهكه بدرتئ.

سقاء: زورى ناودا زياد له بئويست
ناودئرى كرد.

سَقَى الثَّوْبَ كَذَا مِنَ الصَّبْغِ: جهند
جاريك قوماشهكهى له رهنكهكه
ههكيشاو له خمى دايهوه.

سَقَى فلاتاً: به فلانكهسى گوت خودا
تيراوت بكا.

استقى فلاتاً ومنه: داواى ناوى له
فلانكهس كرد.

استقى من النهر أو البئر: له ناوى
روبارمكه يان له ناوى بيرمكهى
ههئنج.

استقى المعارف أو الأخبار من كذا:
زانيارى وهوالى له فلان شتهوه
دهست كهوت.

تساقى القوم: خهلكهكه همر يمهكهيان
ناوى دا بهوى تريان ه دهسگوترئ:
(تساقوا كؤوس النية) خهلكهكه
لهناو خوياندا بوو به شهريان و
بهكتريان كوشتو بر كرد.

تَسَقَى: تيراو بوو ناومكهى تئ بوورا ه

(كَسَقَى السَّائِلَ) شله مهنهكهى
خواردموه ه دهسگوترئ: (كَسَقَى الْجُلْدَ
الدَّمَ) بئستهكه خوينهكهى ههئمزئ.

اِسْتَسَقَى بطنه: بهمانا (سَقَى) دئ.

اِسْتَسَقَى فلاتاً: داواى ناوى له فلان
كرد.

الاستسقاء: داواى باران بارين بارانهوه
له خودا بؤ باران بارين ه (صلاة

الاستسقاء) نوئزه بارانه ه ههروا
ناوه بؤ كؤبونوهوى شله مهنهكهى

تايبهتى له بؤشايى بریتونيدا كه
نهخؤشيهكه چاكبوونوهوى كهمه ه

(الإستسقاء الدماغى) نهخؤشيهكهى
زكماكه زؤر جار وادهيئ شلهى مؤخ

له كيسهى دماغدا زياد دهبيئ و
دهكشيئئ.

السَّاقَى: ناو گئپ، مهى گئپ ه (ك:
سقاء).

السَّاقِيَّة: جؤكه ناو ه دؤلجهى ناعور.
السَّيَاءُ: كونده، مهشكه ه ههرشتيئك
شتى خواردنهوهى تئ بكريئ ه (ك:
أسقية).

السَّيَاقِيَّةُ: شوئنى ناو دابهش كردن و
ناودان ه نهو بهرداخ و سهتل و
گؤزى ناومكهى تئدياه ه هورئان
دهمهرموئ: ﴿جَعَلَ السَّيَاقِيَّةَ فِي رَحْلِ
أَخِي﴾ ه پيشهى ناو دابهش كردن.

سَقَايَةُ الْحَاج: دابهش كردنى شمرهت،
 ناوو، خوڭشاوى ميوژ، كه تايهت بوو
 به قورده پيشيه كانه وه و شانازيان
 به وه دمكرد كه نهو كارميان له
 نهستويه.

السَّقَاءُ: ناو كيش بؤ مال و بؤ
 همرمانگه و شوينى وا و بؤ نافرمت
 دمگوترئ: (سَقَاءَةٌ وَسَقَايَةٌ).

السَّقِيُّ: ناوديرئ، ناودان و له دوعا
 كردندا دمگوترئ: (سَقِيَ لَهُ وَرْعِيًا).
 السَّقِيُّ: نهوى ناو دمدرئ له زموى
 زرعات و دمگوترئ: (زَرَعَ سَقِيًّا)
 زرعاتيكه به بئ باران ناو دمدرئ و
 بهشه ناوو نوره ناو و دمگوترئ:
 (كَمْ سَقِيَ أَرْضُكَ) بهشه ناوى
 زمويه كمته چهنده؟ نهو ناوه
 له گهل منداال بووندا ديتته دمر (ك):
 اسْقِيَّة).

السَّقِيَا: ناوى ناو داشته و ناو ديرئ
 كردن، دمگوترئ: (سُقِيَ رَحْمَةً لَا سُقِيَ
 عَذَابٍ) واته بارانيكمان بؤ ببارينه
 سودى هه بئ و بئ زيان بئ.

السَّقِيُّ: ناو دراو و نهو شتهى پئويستى
 به ناو داشتن هه بئ و دمگوترئ:
 (زَرَعَ سَقِيًّا) و (وَنَحَلَ سَقِيًّا) نهو دار
 خورمايهى به ناعور ناو دمدرئ و
 روهكى بهرمدا و بويه پئي دمگوترئ:

(سَقِيًّا) چونكه له ناو ناوو نزيك ناو
 دمروئ و همروا ناوه بؤ همورى
 باراناوى قهتره گه وره كه به
 خوررم له زموى دمدا.

السَّقَاءُ: شوينى ناوديرئ و جؤگايهك
 زرعات و ئازهلئ لئ ناو بدرئ و (ك):
 مَسَاقِي).

السَّقَاءُ: بهمانا (السَّقَاءَةُ) دئ و ناميرئ
 ناو داشتن و ناعور (ك: المساقِي).

السَّقِيُّ: نهو زمرعاتهى به جؤگا و
 ناعور ناو بدرئ نهك به باران و
 ميصريهكان پئي دهلئين:
 (مِسْقَاوِي).

سَكَبَ الْمَاءُ سَكْبًا وَسَكَبًا: ناومكه هه لپژا،
 رموان بوو (هو ساكب و سَكَبُ).
 سَكَبَ الْمَاءُ سَكْبًا وَتَسَكَبًا: ناومكهى رزاندا،
 هه لپشت و (هو مسكوب).
 إنسكب: هه لپژا.

الْإِسْكَابَةُ: داروچكه بهكه كوني كونده و
 مهشكهى پئ دمگيرئ و همروا كوني
 تهنكى و عامماراويشى پئ دمگيرئ و
 رهحهتهى نهوت و رؤون و بهنزين
 تيكرندن و شتى لهو جؤره.

الْأُسْكُوبُ: بارانى بهرمووم و ثيقليم
 گيرپ كه بروكهى نه داتئ و له
 بروسكهشدا بهو بهشهى دمگوترئ

که بهر و زموى دئ ۵ ریزه درمختی
خورما ۵ (ک: آسکب).

السُّكْبُ: بارانی قهتره گه و ره و
بهر دموام ۵ لافاوی خیراو به تهوژم
۵ نه سپی خوشرؤ ۵ دمگوترئ: (فرس)
سَكْبُ) نه سپیکی تیز رویه، نه سپی
جهسته سوک و به نیشات ۵ کاری
پیویست و حتمی ۵ دمگوترئ: (امر
سَكْبُ) کاریکی پیویست ۵ پیاوی
دریز ۵ مس ۵ رمصاص.

السُّكْبُ: رمصاص ۵ درمختیکی بؤن
خوشه پرزو گه لای و مکوو رومکی
صه عتر وایه.

السُّكْبَةُ: بهرویه که دمکرته کلاو
ومکوو شه به که وایه ۵ پیستیکی
تهنکه به سهری مندالهومیه له کاتی
له دایکبووندا له گهل مندالکه دپته
دور ۵ (ک: سِکاب).

السُّكْبَةُ: کرپزو چلکی سمر (ک: سَكْبُ
وسکاب).

السُّكْبَةُ: ناو ریزو نامیری ناو پرژین
۵ دمگوترئ: (أَرْسَلُ الْمَاءَ فِي الْمِسْكِ) ۵
(ک: مَسَاكِب).

سَكْبَج: خواردنی سهکبه جهی ناماده
کرد ۵ نه م خواردنه بریتییه له
گوشت و سرکه و هندی زه لاتنه و
تهوابیل ۵ که تیکه لاد دمکرین و

دمبته خواردنیکی خوش و به تام.

السُّكْبَاج: خواردنی که له گوشت و

سرکه و هندی تهوابیل دروست

دمکرئ ۵ پارچه یه که له و خواردنه

پیی دهگوترئ: (سِکَبَاج).

سَکَت سَکَرَتاً و سَکَاتاً: بی دنگ بوو ۵

وازی له قسه کردن هینا.

سَکَتَ الْمُتَحَرِّكُ: جم و جوله کهره که

دامرکا و خپ بوو ۵ دمگوترئ:

(سَکَتَ) واته مرد ۵ (سَکَتَ الْقَضْبُ

عنه) رفی نیشته وه.

سَکَتَ الرِّيحُ: رمشه باکه کهوت دیاردهی

نه ما.

سَکَتَ الْحَرُّ: گهرمییه که زیادی کرد له بهر

کزی با.

سَکَتَ الْفَرَسُ: نه سپه که دواپین نه سپ بوو

که له حله به که دمر جوو.

أَسْكَتَهُ: بی دنگی کرد، خوستی لی بری

۵ دمگوترئ: (لَا أَسْكَتَ اللَّهُ لَكَ حِسّاً)

خودا هیچ هستیکت له کار نه خا

ژیانت خوش بی.

سَکَتَهُ: به مانا (أسکته) دئ.

الْأَسْكَاتُ: پاشماوه له ههر شتیک بی ۵

پپرو کومه لی جیا جیای ناده میزاد

۵ نادمیزادی خو پری و هیچ و پوج ۵

روژانی کوتایی و مرزی هاوین.

الْإِسْكَاتَةُ: بی دنگییه کی کاتی و

بارو که زاوی دهر پشته سهر پشتی
 بۆره بۆر ناکا ۵ (ومن الحیات) له
 رمگهزی ماریشدا بهو مارانه
 دموگوترئ: که خو مات دمگاو پیوه
 دمدا، کهم ههستی پی دمکری ۵ (ک:
 سکت).

السکت: کهسیک زۆر بی دنگ بی.
 السکت: بهمانا (السکت) دی ۵ دوا
 نهسی ناو حهلهبه ۵ دموگوترئ:
 (فلان سکت الحلبه) بهکهسیک
 دموگوترئ له کارو باری خۆیدا سهر
 نهکهوی.

المسکت: دواپین قوداحی قوماره.
 سکر سکرأ و سکرانأ: مهست بوو ۵ خپ
 بوو ۵ بیدنگ بوو ۵ راومستا ۵
 دموگوترئ: (سکرت الريح) و (سکر
 الحزن).

سکرت عینه: چاوی له روانین ومستا ۵
 چاوی مهست بوو.

سکر الإناء سکرأ: قاپهکهی پر کرد.
 سکر التهر: ناوی روبارهکهی بهند کرد،
 بهریهستی لهبهردا کرد.
 سکر الخرض ونخره سکرأ: ههوزمه
 پرپوو ۵ دموگوترئ:

سکر من الغضب: رقی ههلساو زۆر توپه
 بوو.

سکر فلان من الشراب سکرأ و سکرأ:

دمستکردنهوه به خویندنهوهوه
 ناخاوتن.

الساکوت: بی دنگی زۆر ۵ کهسیک
 ماوهی زۆر بی دنگ بی.
 الساکوت: بهمانا (الساکوت) دی ۵
 مردنی ناکاوو به سهکتهی دل.

السکات: بهردموامی لهسهر بی دنگی
 ۵ نهخۆشییهکه دمبته هوی زمان
 ومستان و قسه نهکردن ۵ ههر شتیک
 ببته هوی وسکوت بوون ۵ مردنی
 سهکته ۵ ماری گازندهی ومها که
 ههستی پی نهکری تا پیوه دمدا ۵
 دموگوترئ: (هو علی سکات الأمر)
 نهو لهسهر تهواو کردنی
 کارمهکهیهتی ۵ خهریکه نیشهکهی
 تهواو بکا.

السکت: ههناسه دان و نارام بوونهوه
 لهکاتی خویندنهوهوه گۆرانی گوتندا.
 السکته: ومستانیک (جاریک له
 ومستان) ۵ مردنی لهنکاو.

السکته: ههر شتیک منداڵ یان شتی
 تر بی دنگ بکا ۵ پاشماوه له بنکی
 بهرداخ (ک: سکت).

السکته: شیوهی بی دنگی و جۆرمهکهی
 ۵ ههر شتیک منداڵ یان شتی تر بی
 دنگ بکا.

السکوت من الأبل: حوشریکه کاتی

فلانكس بههوى خوارندنهوى
شهرابهوه سمرخوش بوو عمقلو
هوشى لهدست دا ه (فهو سكر
وسكران وهي سكره وسكرى
وسكرانه).

سكر البحر وغره: دهریا نارام بوو ه (سكر
بصره) چاوى له بينين منع كرا.
اسكره الشراب: شراب سمرخوشى كرد
ه دمشگوتري: (اسكره فلان)
فلانكس شتيكى پيدا سمرخوشى
كرد.

سكره: موبالغهى كرد له سمرخوش
كردنيدا ه دمشگوتري: (سكر بصره)
چاوى نوقا، فوجا ه يان له ديتن
منع كرا ه يان ليل و پيل بوو ه
قورئان دهمرموي: ﴿لَقَالُوا إِنَّمَا
سُكَّرٌ أَمْزَاجٌ﴾.

سكر الماء: به شمر ناوكمه شيرين
كرد.

تساکر: خوى به سمرخوش نيشاندو له
واقيعدا سمرخوش نيبه.

السكرين: به شيكه له بمرهمى
قمترانى خه لوز، رنگى سببيه،
بلوريبه، شيرينه دهرئ به كسيك
نهخوشى شمكرى همب له جياتى
شيرينى.

السكر: بى هوش بوونو ناگا لهخو
نهمان بههوى شراب خوارندنهوه ه

جارى وا دمبى بههوى رق ههلسان
يان عهشق يان هيزو گهنجيبهوه
حالهتى بى هوش بوونى بهسمردا
دئ ه دمشگوتري: (أخذهُ سُكْرُ الشَّبَابِ
أو المال أو السلطان أو النوم).

السكر: بهرهمستى ناو، همر شتيك
بكرينه بهنداو ه همر شتيك درزو
كونو كهلهبهر پر بكاتمهوه ه (ك:
سكور).

السكر: همرشتيك سمرخوشكهر بيت
چ شراب بى يان بيمو شتى تر ه
گوشراوى خورما كه به ناگر
نهكولايى ه سرکه.

السكره: يهك جار سمرخوش بوون ه
دمشگوتري: (ذهب بين الصحرة
والسكره) واته: له نيوان دوو
حالهتى وا ناگاي لهخوى بى يان بى
ناگا بى ه رق ههلسانيك ه بالا
دهستى لهززهتو خوشى بهسمر
گهنجدا ه مردنى ناخوشو به نازار ه
غمه و نارهمستى زور ه لهسمر
خوجوونى گيانه لاو.

السكره: دانمويلاهى مرور
دانمويلاهيكى تام تاله به زورى
لهناو گهنمدا دمروئ.
السكرار: فروشياري شرابو بيمو
شتى سمرخوش كهر.

السكر: شمكر، مادهميكى شيرينه به

السَّكْرُ: كەسەك زۆر سەرخۇش بى ۋ
 بۇ ئافرىت دىگۈىرى: (السَّكْرَةُ).
 السَّكْرُ: زۆر سەرخۇش ۋ (ك: سَكْر).
 السَّكْرَانُ: روھىكى بە تەمەنە لە
 پىرى بازينجانە لە ساراى مىصرو
 ھىنددا دىمىرى، لقو پۇپى زۆرى
 ھەن و يەك بىكى ھەيە ۋ گەلاكانى
 (عصرية) و گولەكانى بىنەفسجىيە لە
 بوارى پزىشكىدا سودى لى
 وىردىمىرى.

السَّكْرُ: ھەر شەك بە شەكر شىرىن
 كرابى ۋ سەرخۇش ۋ بۇ ئافرىت
 دىگۈىرى: (السَّكْرَةُ).
 السَّكْرَةُ: دەورى پچۈكى چىشت تىدا
 خواردن ۋ بەزۆرى ميوەو خۇراكى
 نىشتىھا كەرمۇمىيان تىدا دادىمىرى.
 سَكَّعَ سَكْمًا: مىلى لە رۇيشتن ناو بۇ
 خۇشى نازانى بۇ گوى دەچى ۋ
 گومرا بوو، سەرسام بوو.
 سَكَّعَ فُلَانًا: لە سەرى فلانكەسى دا ۋ
 زەبرى ناراستەى سەرى كىرد.
 سَكَّعَ: بەمانا (سَكَّعَ) دى.
 سَكَّعَ فُلَانًا: واى لە فلانكەس كىرد
 گومرا بىي و سەرى لى بشىوئ نەزانى
 چى دىكاو چى ناكا.
 تَسَكَّعَ: بەمانا (سَكَّعَ) دى ۋ مىلى لە
 بەتال و گومرايى ناو كەوتە ناو

زۆرى لە قەسەبو چەومىندىر
 دىردەھىندىرى، قەسەبەكەى ھەر
 بەناوى (قصب السكر) ناو دىمىرى ۋ
 جۇرىك لە ترى سىيە زۆر شىرىنە
 ۋ جۇرىكىشە لە خورما زۆر شىرىنە
 ۋ تاكەكەى (سَكْرَةُ).
 سَكْرُ الشعير: جۇرىكە لە شەكر كە لە
 ھىدراى كاربۇن دىردەھىندىرى، وەلى
 بە ئەندازەى شەكرى قەسەبو
 چەومىندىر شىرىن نىيە.

سَكْرُ العنب: جۇرىكە لە شىرىنە لە
 ترىدا ھەيە ۋ ھەروا لە زۆر ميوەى
 ترىشدا ھەيە ۋ لە ھەنگوئىنىشدا
 ھەيە ۋ شەكر جۇرىكى بلورىيەو لە
 ئاودا دىتوئەتەو ۋ بى رەنگەو تامى
 شىرىنە.
 شەكرىان شىرىنە ميوە ھات: جۇرىكە لە
 شەكرى سىيەو بلورىيەو تامى شىرىنە بە
 زۆرى لە ميوەى تازىدا ھەيە ۋ ھەروا لە
 ھەللى گول و رووھ و ھەنگوئىنى ھەنگدا.
 السَّكْرِي: (الْبَوْل السَّكْرِي)
 نەخۇشىيەكە شەكرەى ترى لە
 مىزدا پەيدا دىكا، ھۇكارمىكانى زۆرن،
 گرنگەكەيان كەمبىونى ھەرمۇنى
 (الأنسولين) كە سوتانى نەو
 شىرىنىيە لە خەلەى جەستەدا رىك
 دىكا.
 السَّكْرِيَّةُ: قوتوى شىرىنى.

سَكَّ الشَّيْءُ سَكًا: شته‌ک‌ه‌ی به‌ست ؛ (سك
الباب أو الخشب) بزماری له
دەرگا‌که دان دەرگا‌که‌ی به بزمار
دا‌کوتا.

سَكَّ الكلامُ السَّمْعَ: قسه‌که گو‌ی‌چ‌که‌ی که‌ر
کرد له‌به‌رنه‌وه‌ی به‌ه‌یز بوو ۵
ده‌گوت‌ری: (ماس‌ک سمعی مثلُ ذلك)
ده‌نگی وا گه‌وره‌م نه‌چو‌ته
گو‌ی‌چ‌که‌وه ۵ (سَكَّ الباب) دەرگا‌که‌ی
دا‌خست.

سَكَّ ما في بطنه من غائط ونحوه: نه‌وه‌ی له
ورگیدا بوو به شلی هاته دهر.
سَكَّ أذنيه: گو‌ی‌چ‌که‌ی دهره‌ینان.
سَكَّ البر: بیرمه‌کی به ته‌نگه به‌ری لی‌دا،
پان و پۆر نه‌بوو.

سَكَّ النقود: له‌سمر سکه پاره‌که‌ی چاپ
کرد ۵ سکه‌ی له دراوه‌که‌دا.

سَكَّ سَكًا: گو‌ی‌چ‌که‌ی بچوک بوو به
سهریه‌وه نووسا بوو زۆر له سهری
جیا نه‌بوونه‌وه ۵ توشی که‌ری بوو.
سَكَّ الأذن: کر‌ک‌را‌گ‌ه‌ی گو‌ی‌چ‌که‌ی بچوک
بوو (هو أَسَكَّ وهي سَكَاء).

اسْتَكَّ: گ‌یرا، کلۆرایی نه‌ما ۵ (انس‌ک
مسامعُه) گو‌ی‌چ‌که‌ی گ‌یرا ۵ که‌ر بوو ۵
ده‌ش‌گوت‌ری: (ما اسْتَكَّ في مسامعي
مثله) شتی وام به گو‌ی‌چ‌که‌دا نه‌چوو‌ه
۵ ته‌نگه‌به‌ر بوو.

تاریکی تاوان و سهری خوی بۆ رزگار
نا‌ک‌ری.
السَّايِجُ: غه‌ریب ۵ بو ئافه‌رت
ده‌گوت‌ری: (ساک‌عه).

السَّيْحُ: به‌مانا (السَّايِجُ) دئ.
السَّيْحُ: گو‌م‌پ‌راو سهر ئی شی‌واو.
السُّكَّعَةُ: شو‌ینی زل‌کا‌وو گو‌م‌پ‌رایی ۵
شو‌ینی سه‌رسام بوون و ری ئی
تی‌ک‌چون.

سَكَفَ البابُ أو البيتُ سَكْفًا: بۆ دەرگا‌که
یان بۆ خانوه‌که به‌ر بی‌لای دروست
کرد ۵ ده‌گوت‌ری: (ما س‌ک‌فت الباب)
به‌ر بی‌لای چه‌ترم بۆ دەرگای
خانومه‌که نه‌کرد.

أَسَكَفَ فلان: فلان‌که‌س بوو به
بۆیا‌خ‌که‌ری قو‌ند‌مه‌ه.

تَسَكَّفَ البابُ أو البيتُ: به‌ر بی‌لای بۆ
خانومه‌که دروست کرد.

الإسْكَافُ: پینه‌چی (قو‌ند‌مه‌ه چی،
پیل‌او دروست که‌ر) ۵ (ك: أَسَاكِفَة).
الْأَسْكَفُ مِنَ الْعَيْنِ: شو‌ینی روانی
بر‌زانگ ۵ پیل‌وی چاو هی لای خو‌ارو
۵ موی چاو.

السَّايِفُ: سهر دەرگای خانوو نه‌وه‌ی
گر‌ی‌ژه‌نه‌ی لای سه‌روی دەرگا‌که‌ی
تی‌دا ده‌سو‌ری.

السَّكَّافَةُ: پیشه‌ی پینه‌چییه‌تی و پیل‌او
دروست کردن.

إِسْتَكَّ الشَّجَرُ أَوْ النَّبَاتُ: درمخته که
چرو پر بوو بوشایی ناو لقو پوږی
نهما.

إِنْسَكَّ: بهرمو پټش روږی راسته و راست
ه دمگوترئ: (إِنْسَكَّ الطَّيْرُ).

تَسَكَّ: پاراپه وه، لالایه وه.

السُّكَاك: همواو بوشایی نیوان ناسمان و
زموی ه دمگوترئ: (لا أَفْعَلْ ذَلِكَ لِرِ
صَعْدَتِ فِي السُّكَاك) بچی ه سمر
ناسمان من نهوه ناکهم ه همروا ناوه
بو نهو شویننه پمړه تیری لی قائم
دمکری.

السُّكَاكَةُ: بهمانا (السُّكَاك) دئ ه
ئادمیزادی گوټچکه پچوک ه
کهسیک همر به رای خووی
بجوئیته وهو ناموزگاری کهسی به
گویدا نه چی ه (ك: سكاك).

السُّكَّ: تهبیات ناشیرینی بهد سروشت و
بهد رهوشت ه بزمار ه بیري تمنگه
بهرو تهسك ه زړی نهلقه تهسك ه
بیناو دیواری راست ه کانگهی راست
ه (ك: سكوك وسكاك) ه دمگوترئ:
(ضربوا بیوتهم سِكاكاً) خانوكانیان
به ریز دروست گردون ه (ذَارُ
السُّكَّ): باله خانهی دراوو چاپ
کردن ه شوینی سکه لیدانى پاره ه
کارگهی پاره لیدان.

السُّكَّ: ریگی تمنگه بهری گپرو ه
کونی دوپشك یان جالجالوکه ه زړی
نهلقه پچوک ه بیري تمنگه بهر
هه لچنراو ه بهد سروشت ه
دمگوترئ: (هو يفعل ذلك بِسُّكَّ
طبعه) بههوی بهد رهوشتی نهو
نهوکاره دمکا ه جورپکه له بوئی
خوش تیکه له به میسكو و رامك
دمکری (ك: سكوك وسكاك).

السُّكَاةُ: مینینی (الأسكَّ) زړی نهلقه
پچوک ه (ك: سَكَّ).

السُّكَاكُ: کهسیکه پیشه ی سکه لیدان
بی ه (ك: سَكَاكَة).

السُّكَاكَة: مینینی (السُّكَاك) ه رټپوارو
رهوتمنی.

السُّكَّةُ: ریزه دارو ریزه دار خورما ه
ریگی راست و بی کهندو لهند ه
سکه ی شهمندهمفر ه کولان و
گمړهك ه دراوی ناسن ه گاسنی
هه وچار ه دمشگوترئ: (أَخَذَ الْأَمْرَ
بِسِكِّهِ) لهکاتی خویدا کارهکی
نهنجامدا ه یان دمگوترئ: (فِلَان
صَغَبَ السِّكَّةَ) فلانکس راپاږه و
لهسر کاری خووی بهردموام نابی ه
(ك: سِيك) (أَصْحَابُ السِّكِّك) کار
بهدمستانی پوسته.

السُّكِّيُّ: بزمار ه دینار.

السَّكَنِي: پاندراو بۆلای سکه ۵ پۆسته.

السُّكُل: ماسییەکی رمشی گهورمیه و

دریژه ۵ (ک: أسکال و سِکَلَة).

الإِسْکَلَة: پەمیزی گوازاراوه ۵ بەندەری

کەشتی ۵ ئەسکەلە.

سَكَمَ سَكْمًا: لەبەر پیری و بی هیزی

هەنگاوی کورتی هەلێنان.

السِّيْكَم: کەسیکە لەبەر پیری و لاوازی

هەنگاوی کورت بەهاوێزی.

سکین المتحرک سکرنًا: جەم و جۆلکەرەکە

خەب بوو خۆستی ئی بێ.

سَكَنَ التَّكَلَم: قەسە کەرەکە بێ دەنگ بوو.

سَكَنَ المطر: باران بێ.

سَكَنَ الرِّيح: رەشەباکە کەوت ۵ نارام

بۆوه.

سکین النفس: دڵ و دەروونی نارامی گرت.

سَكَنَ اليه: نارامی پێ گرت، وەگەری بوو ۵

نەیسراوەتی لا کرد.

سکین الحرف: پیتەکە بزۆینی نەبوو.

سَكَنَ المكان وبه: لەو شوێن و جێگایەدا

نیشتهجێ بوو ۵ ئەو شوێنە کەرە

نیشتمانی خۆی.

سَكَنَ فلان سَكُونَة وسَكَانَة: فلانکەس

هەزار بوو.

أَسْكَنَ فلان: بەمانا (سَكَنَ) دێ.

أَسْكَنَ المتحرک: خۆستی لەجەم و

جۆلکەرەکە پیری.

أَسْكَنَ فلاناً المكان وفيه: فلانکەسی لەو

جێگایە نیشتهجێ کرد.

أَسْكَنَ المكان فلاناً: ئەو شوێنە دا بە

فلانکەس بۆ ئەوێ تێیدا نیشتهجێ

بێ.

أَسْكَنَ الله فلاناً: خودا فلانکەسی هەزار

کرد.

أَسْكَنَ الفقر فلاناً: هەزاری بێستی لە

فلانکەس پیری و بێ هیزی کرد.

سَاكَنَهُ: لە گەلێدا لە خانوو کەدا

نیشتهجێ بوو.

سَكَنَ المتحرک ونحوه: بزۆینەکە لە جەم و

جۆل خەست ۵ پیتە بزۆینەکە لە

کەرەکە خەست ساکنی کرد.

سَكَنَ فلاناً المنزل: فلانکەسی لە

مەنزڵە کەدا نیشتهجێ کرد.

سَكَنَ القنّاء: شمشیرەکە بە ئاگر

تەبەدیل کردو راستی کردەوه.

سَكَنَ الكلمة: لەسەر کۆتایی وشەکە

وەستاو بزۆینی نەداوە.

أَسْكَنَ فلان: فلانکەس زەلیل و داماو

بوو.

أَسْكَنَ: بەمانا (أَسْكَنَ) دێ.

تَسَاكَنُوا: بە کۆمەڵ بەمێکەوه لە

خانۆمەدا نیشتهجێ بوون.

تَسَكَّنَ: هەزار بوو، خۆی وەک وو

هەزاران لیکرد ۵ نارامی گرت

هیواش بۆوه.

تَمَسْكُنْ: به مانا (تَسْكُنْ) دئ.

السَّكِينُ: پیچهوانه‌ی جم و جوئه ۵ بؤ
میینه دهگوترئ: (الساکنة) ۵ (ك):
سراکن ۵ دانیشتووی خانوو
مه‌نزل.

السَّكَاكِينِي: پالندراو بۆلای (السَّكَاكِين)

۵ دروست گهری کێردو چه‌قۆ.

السُّكَّانُ: نه‌و شته‌ی له‌نگهری که‌شتی

رادمگرتو ناهیلئ که‌شتیه‌که جم و

جوئ بکاو له‌رێرموی خو‌ی لابدا.

السَّكِينُ: کێرد، چه‌قۆ ۵ (ك: ساکین).

السَّكِينَة: به‌مانا (السَّكِينُ) دئ.

السُّكُنُ: خاوو خێزان و دانیشتوی ناو

خانوو مه‌نزل.

السُّكُنُ: مه‌نزل و شوینی تێدا

حه‌وانه‌وه ۵ بژیو ۵ نیشته‌جئ بوون

له‌خانوو مه‌نزلدا به‌جئ کرئ ۵ (ك):

أسکان).

السُّكُنُ: خانوو مه‌نزل ۵ همر شتیک

دل پئی نارام ببئ و ره‌حه‌تی به

گیان ببه‌خشئ ۵ هاوسهر ۵ ناگر ۵

سۆزو به‌زهی ۵ خێرو بیرو

به‌رمگه‌ت ۵ بژیو ۵ (ك: أسکان).

السُّكْنِي: به‌مانا (الإسکان) دئ. هه‌روا

به‌مانا نه‌وه‌یه ئاده‌میزادیک یان

خیزانیک له‌خانوێکدا نیشته‌جئ

بکه‌ی به‌جئ کرئ ۵ خانوو مه‌نزل.

السُّكْنَةُ: دل نارامی و نارام بوونه‌وه ۵

(ك: سَكُن).

السُّكْنَةُ: خانوو مه‌نزل ۵ شوینی راگیر

بوونی سهر له‌ملدا ۵ ده‌شگوترئ:

(ترکته‌م علی سِکَنَاتِهِمْ) نه‌وانم جئ

هیشت له‌سهر حال و باری خو‌یان و

هیج نه‌گۆرا بوون.

السُّكْنَةُ: کچۆله‌ی روح سوک و زمریف و

جوست و چالاک.

السُّكْنَةُ: نارام گرتن و پشودان و

وهستان ۵ بار خو‌ئی و خو‌ گرت.

السُّكُنُ: شوینی نیشته‌جئ بوون ۵

(ك: مساکن).

السُّكْنَةُ: هه‌زاری و زمعیفی.

المُسْكِينُ: که‌سێک نه‌وه‌نده‌ی نه‌بج

ژیانی دابین بکا ۵ هه‌زار ۵ گهردن

که‌چ و لاواز و ژێر ده‌سته‌و بئ

ده‌سه‌لات ۵ بؤ ئافه‌رت ده‌گوترئ:

(مُسْكِينَة) (ك: مساکین).

السُّكْنَبِيْنُ: شه‌راییکه‌ تێکه‌له‌ له‌

شیرینی و ترشی (واته: مزه) ۵ له‌

وشه‌یه‌کی فارسی و مرگه‌راوه که

(سرکا انگین) ۵.

سَلَا الدُّهْنِ أَوْ الزُّبْدِ سَلَا وَسَلَا: رۆنه‌که‌ی

به‌گهرم کردن توانده‌وه.

سَلَا السِّمِّمِ وَغیره: کونجیه‌که‌ی گوش و

رۆنه‌که‌ی دهره‌ینا.

سَلَا فلاناً: له فلانكهي دا ه دگوترئ:

(سلاه مائه سوط) سهد شوركي ليذا ه

(سلا الدراهم) زور زوو درهمهكاني

سكه ليذا ه (سلا فلاناً كذا درهماً)

نهونده درهمه ي بؤ فلان سكه ليذا.

سَلَا التخلّة: چقلي دار خورماكه ي

دمرهيان.

اسْتَلَا الزيد أو الدهن: بهمانا (سَلَاه) دئ.

السَلَاءُ: رُون و شتي وا بهمهرجي

خالص و بي خهوش بي ه (ك):

أَسْلَيْتُهُ.

السَلَاءُ: چقلي دار خورما ه تاكهكه ي

(سَلَاءة) ه تير نهگمر لهسهر شيوه ي

چقلي دار خورمايي ه بالندميهكي

رمگ بؤري قاچ دريژه.

الْمَسْلُوءُ: رُونه كمره ه رُون.

سَلَبَ الشئ سَلْباً: بهزور شتهكه ي ئي

ستاند.

سَلَبْتُ فلانةً فزادَهُ أو عقله: فلان ناهرمه

دلي بردوه و عهقلي ئي ستاندوه.

سَلَبَ فلاناً: كهرمه ي جهنگي فلانكهي

بؤ خؤي بردو دهستي بهسهردا گرت

ه جهك و پؤشاك ي ئي ستاندو روتي

كردهوه.

سَلَبَ الشجر أو النبات: توپك ي درهختهكه

يان رومكهكه ي دامالي سپي كردهوه،

كه لا ميوهكه ي رني و مراندي.

سَلَبَ القضيّة: نامرازي سهلب ي خسته ناو

رسته ي (قضيّة) ي مهنطيقهكهوه.

سَلَبَتِ المرأة سَلْباً: ناهرمتهكه پؤشاك ي

پؤش ي.

أَسْلَبَ الشجر ونحوه: درهختهكه بهرمكه ي

ومري و كهلاكه ي كهوته خوارو، روت

بوو.

أَسْلَبَ الثمام: هلو پرشهكه ي دمرهيان.

أَسْلَبَتِ الحاميل: ژنه سك پرهكه

مندالهكه ي لهبارچوو ه يان

مندالهكه ي بوو لييان ستاند، يان

بههؤي مردني مندالهكهوه جهرگي

سوتا ه (فهي مُسَلَبٌ وهي سلوب)،

(ك: سلب، وسلاّب).

سَلَبْتُ: بهمانا (سَلَبْتُ) دئ.

سَلَبْتُ الحاميل: بهمانا (أَسْلَبْتُ) دئ ه

(فهي مُسَلَبٌ).

أَسْلَبْتُهُ: بهمانا (سَلَبْتُ) دئ.

تَسَلَبْتُ فلانةً: بهمانا (سَلَبْتُ) دئ.

الأسلوب: ريباز، شيوه و شيواز ه

دمگوترئ: (سلكت اسلوب فلان ي

كذا) پهپرهوي شويني فلانكهي

كردوه له فلان شتا ه ريبازو

شيوازي نووسين ه ريزي دار خورما

السَّالِبُ: نهو ناهرمتهيه: مندالي

رهيندرايي ه لهباري جوبي.

السَّلْبُ: پۇشاكىكى رەشە ئافرىت بە
بۇنەى تەغزىيە و روداى ناخۇشەو
دەپپۇشە (ك: سَلْب).

السَّلْبُ: رۇيشتى خىرا.

السَّلْبُ: دەستە دوى ئامپىرى جوت
(دەستە دوى ھەوجار) (ك: سَلوب
واسلاب).

السَّلْبُ: ھەرشىك لە كەسەك
بەستىندى وەككوو پۇشاكو چەكو
ولاغى سوارىي ە دىگوتى: (اخذ
سلب القيل) ئەسبابى كوزراو كەى
برد بۇ خۇى ە تويىكى درەختو
روەك ە يان قەمەبى ھەلەكشراو ە
يان تويىكى درەختى وەھا كە سەلەو
زەمبىلەو بەچنەو شتى وای ئى
دروست بىرى ە پىرۇو تويىكى
درەختىكە لە ولاىي يەمەن جەبلى
ئى دروست دىگىرى ە تويىكى
درەختى دۇم خورما ە ئەگەر بۇ
ئازەلى سەرىپراو بەكار ھات مەبەست
پىستى وىگو رىخۇلەكانىيەتى.

السَّلْبُ: روتبون لە پۇشاك (سفورى).

السَّلْبُ: جۆرىكە لە جەبلى و گۆش ە كە
لە پىرۇو پىالى درەختو روەك
دروست دىگىرى ە (ك: سَلب
واسلاب).

السَّلْبُ: كەسەك زۆر شت بىرپىنى ە

يان كارى سەرمىكى شت رەفاندن بى.
السَّلْبُ: بەلەى قەپەلسو قەكانەو
ھالەتتىكى دىرونىيە سەرى دىگىش
بۇ تەمبەلى و رارابى لە جەو جۆو
ھەلس و كەوتدا ە وادەبى سەرى
دىگىش بۇ لە گىلو گۆكەوتن و
جەستە لەكار كەوتن ە يان بە
كەسەك دىگوتى ئەندامەكانى
جەستەى ھارىكارى يەكتەر نەكەن.

السَّلْبُ: دروستكەرى بەچنەو
زەمبىلەو سەلەو شتى لەوجۆرە ە
يان قىرۇشيارى ئەو جۆرە شتەنە.
السَّلْبُ: پىاويىك زۆر شت بىرپىنى ە
ھەروا دىگوتى: (امراة سَلْب).

السَّلْبُ: رەفاندراو ە دىگوتى: (رجل
سلب العقل) پىاويىكە جەقلى ئى
ستىندراو ە (ك: سَلْب و سَلبى).

سَلْبُ سَلْبُ: روتى كىرد، رايكىشا ە ئەومى
لەسەرى بوو لايدا ە ئەومى لەناويدا
بوو بىردى ە رىخۇلە ە بەدەستى
دەرى ھىنا ە چى تىدا بوو ھىنايە
دەر.

سَلَّتْ المَرْأَةُ الحِطَابَ عَنْ يَدِهَا وَغَرَمَا:

ئافرىتەكە خەنەو و سەمەكەى لە
دەست و قاچى كىردەو.

سَلَّتْ الشعر أو الرأس: سەرى تاشى ە

(سَلت الشئ) شتەكەى بىرپەو ە

قورگيهوه ناو هه ليقوراند.

السُّلُجُ: جۆره رومكئىكى نهرمه له

پيئرى درمختى نهرمه يان

درمختيكة حوشتر حمزى لييهتى و

كه لآكهى دمخوا.

السُّلْجَانُ: به مانا (السُّلُجُ) دئ. يان

جۆريكة لهو.

السُّلُجُ مِنَ الطَّعَامِ: خواردنى خۆش كه

به ناسانى قوت بچئ.

السُّلُجَةُ: دارى ساج كه دمرگاوشتى

واى ئى دروست دمكئى (ك:)

سلانج).

السُّلَاجِمُ: پياوى درئز ه يان تيرى درئز

ه (ك: سلاجيم).

السُّلْجَمُ: ريشى پى ه سمرودهمو چاوى

درئز ه بىرى و ناوى زۆر بئ و كۆنه

بىر بئ ه رومكى گهرجهك: جۆره

رومكئىكه له پيئرى (الصُّلبيات)

دمروئندى بۆنه وهى رۆنهكهى ئى

بگيرئ بۆ چراو روناكى، نيستا

به كاردي بۆ چهوركردنى ئينجانهى

دۆلابوشتى و بۆنه وهى هاتوجۆيان

خۆش بئ.

السُّلَاجِمُ: نهرسى درئز، پياوى درئز،

تيرى درئز.

سَلَجٌ سَلْحًا وَسَلَاحًا: ريخى كرد، توپاندى.

(سَلَتَ الْأَنْفَ) لوتى پىرى ه (سَلَتَ

فَلَانًا) له فلانكهسى دا.

إِنْسَلَّتْ: به مانا (إِنْسَلَّ) دئ.

الْأَسْلَتُ: گوى پراو ه (ك: سَلَتَ).

السُّلَاكَةُ: همر شتئىك بىر پىرى و

بىر پىرئته وه ه كراندنى ئهو چلك و

پلك و كيشته كۆنهى به قهراخى

قصعه و مهنجه و له گهنه وه

دمهينئته وه بۆ ئه وه پاك بىرئته وه.

السُّلْتُ: جۆره جۆمهكه سۆى پئوه نيه،

توئكىلى نه بئ، ومكوو گهنم وايه، له

غمورى نوردن و له حيجاز ههيه.

السُّلْتَاءُ: مئينهى (الْأَسْلَتُ) ه ه

ناهرمتئىك خه نه و سمه له سهر

نهرگئى و ميكياج نهكا ه (ك: سَلَتَ).

السُّلْتَةُ: له دمست دهرچون و له كيس

چون ه دمگوتئى: (ذهب مني سَلْتَةً)

له نكاو له دمستم دهرچوو.

سَلَجَتِ الْإِبِلُ سُلُجًا: حوشترمه رومكى

سولجى خواردو توپاندى، سكى جوو.

سَلَجَ الْفَصِيلُ النَّاقَةَ: بيجومهكه شيرى

حوشترمهكهى مئى.

سَلَجَ اللَّقْمَةَ: پارومهكهى قوتدا.

إِسْتَلَجَ الشَّرَابَ: خيرا شهرابهكهى

هه لقوپاندو زوو خوارد به وه.

تَسَلَجَ الطَّعَامَ وَغَوَّه: خواردنهكهى قوتدا.

تَسَلَجَ الشَّرَابَ: شهرابهكهى به

اَسْلَحَهُ التَّوَاءُ: دەرمانه که وای لی کرد
پیسایی بکا، بتورپینئ.

سَلَحَهُ: به مانا (اَسْلَحَهُ) دئ. دمگوترئ:
(سَلَحُ الْعُشْبِ الْمَاشِيَةِ) گیاهه وای کرد
نازه له که بتورپینئ.

سَلَحَ فَلَانًا: چه کی دا به فلان.

سَلَحَ إِنَاءَ السِّمَنِ: گوزهی رونه که ی به
جۆره (روب) پک چه ور کرد، ههنوی
ه تیف تیفه ی دا.

تَسَلَحَ: خوی چه کدار کرد، چه کی
هه لگرت.

تَسَلَحَتِ الْإِبِلُ وَغَيْرُهَا بِأَسْلِحَتِهَا:
حوشترمه که له و بوو له پیش
چاوی خاومنه که ی جوان بوو.
الْإِسْلِيحُ: جۆره روه کی که که حوشتر
بیخوا شیر زور دمی.

السَّالِحُ: چه کدار، خاومن چه ک.

السِّلَاحُ: ناوه بۆ چه کی شهر به گشتی چ
له وشکانی چ له دهریادا چ له
حه وادا ه دهسگوترئ: (أَخَذَتِ الْإِبِلُ
سِلَاحَهُ) حوشترمه که له و بوو له
پیش چاوی خاومنه که ی جوان بوو ه
هه روا ناوه بۆ (السِّمَاحُ الرَامِحُ) که
ئهستیره یه کی ورشه داره و که وتۆته
باکورمه به رامبر (السَّمَاحُ الْأَعْزَلُ)
که که وتۆته باشورمه.

السُّلَاحُ: ههرچی له گه ده بیته دمرمه
له پیسایی.

السُّلَحُ: به مانا (السُّلَاحُ) دئ.

السُّلَحُ: رویکه گوزه و دیزمی رونی پی
چه ور دمگرت.

السُّلَحُ: ناوی باران که له چال و چوئلدا
دهمینته وه.

السُّلَحُ: بیچووه که و ؛ که و بار (ك):
سِلَاحان).

السُّلَاحُ: که سیک پیسایی زور بکا (گو
که وره).

السُّلَحُ: شوینی چه ک دانان
(مهرجهب) ه همر شوینیک ترسناک
بی و پولیس و سهر باز به چه که وه
لی رابوهستن بۆ پاریزگاری کردنی
ه کۆمه لیک چه کدار که له سهنگه رو
مه خفه ردا کۆببنه وه بۆ چا و دپری و
پاریزگاری.

السُّلَحَةُ: به مانا (السُّلَحُ) دئ ه (ك):
مساح).

السُّلَحَفَاءُ: سوله حفات: (کیسه ل)
حه یوانیکی (وشکی و ته پیه) له
پیری زمواحیفه گانه سندوقیکی
نیسق دمورمی جهسته ی داوه به
پوله که ی پچوک داپوشراوه ه (ك):
سلاحف).

سَلَحَتِ الْحَيَّةُ: مارمه که توپزی فرپدا ه
(سَلَحُ الشَّهْرِ) کۆتایی مانگ هات ه
مانگ ته و او بوو.

سَلَخَ النَّبَاتُ: رووکه که دواى وشكى سهوز
بوو.

سَلَخَ الْجِلْدُ وَغَرَهُ: پیسته کهى گرو دایمالی.
سَلَخَ الْحَرُّ أَوْ الْجَرْبُ الْجِلْدَ: گهرما یان
گروپى پیسته کهى سوتاند.

سَلَخَ ثِيَابُهُ: پوشاکه کهى داکه ند، دایپرنی ۵
(سَلَخَ اللَّهُ النَّهَارَ مِنَ اللَّيْلِ أَوْ اللَّيْلَ مِنَ
النَّهَارِ) خودا شهوى له روژ دایپرنی
یان روژى له شهو دایپرنی، لیکی
جیاگردنه وه.

سَلَخَ فَلَانًا: به قسه ی ناشیرین فلانکه سى
نهمزیت دا.

سَلَخَ فَلَانٌ شَهْرَهُ وَغَرَهُ: فلانکه س
مانگه کهى بهرئ کرد، کهوته کوټایى
مانگ.

سَلَخَ الرِّيحُ مَامَرْتَ بِهِ: رمشه باکه همرجى
هاته پیشى رایدا.

سَلَخَ الْكَلَامَ: له قسه کان هه ندیكى لایردو
قسه ی ترى بردنه شوینی قسه
لایراوه کان که هه مان ماناو
مهبه ستیان دهگه یاند.

سَلَخَ مَوْضِعَ الْمَاءِ: شوینی ناومه کهى
هه لکه ند.

سَلَخَ الطَّعَامَ وَالشَّرَابَ سَلَاخَةً: خواردنه که
بئ تامو خوئ بوو هیچ تامی نه بوو.
سَلَخَهُ: به مانا (سَلَخَهُ) دئ.

إِنْسَلَخَ: دمرکه وت، گوروا، پیستی لی

دایپندرا، کهول گرا.
تَسَلَخَ: به مانا (إِنْسَلَخَ) دئ.

الْأَسْلَخُ: نه صله ع ۵ سهر روتاوه ۵ سوره
فلهو زور سور ۵ شله.

السَّالِخُ: رهمه یارى زور رمش ۵
دهگوترئ: (أَسْوَدَ سَالِخٍ) رمشى زور

رمشو قهترانى ۵ بؤ میتینه
ناگوترئ: (سَالِخَةً) به لکو دهگوترئ:

(أَسْوَدَةً) ۵ نهو جوړه ماره زور
گازنده و کوشندمن، بؤیه پیى

دهگوترئ: (سَالِخٍ) چونکه هه موو
سالى توپژى خوئ فرئ دما. (ك):

سوالخ و سَلَخَ ۵ گروپیه که توشى
پیستی حوشر دهی.

السَّلَاخَةُ: پیشه ی پیست گوروین،
که سیک نیشى نهومبئ.

السَّلَخُ: پیستی گرواو ۵ کوټایى مانگ.
السَّلَخُ: پیستی گورواو (ك): سلوخ

و اسلاخ).

السَّلَخُ: نهو ریه ی به سهر ته شیه وه
هه لکراوه.

السَّلَخَةُ: په کجار گروین ۵ پارچه یه که له
شتیکى تر دامالدرئ ۵ له زاراهى

چاپه مه نیدا پارچه یه که له پلیتو
صه فحه پیش نه وه ی شتى له سهر

چاپ بکړئ.

السَّلَخَةُ: شیوه ی گروین.

السَّلَاحُ: كەسنىڭ پىسايى زۆر بىكا (گو گەورە) ۋە كەسنىڭ پىشەى گروپىنى پىست بى.

السَّلِيحُ: گوروو ۋە خواردنىڭ تامى نەبى.

السَّلِيحَةُ: بىچوى تازە لەدايك بوو ۋە لە بوارى بۆن و عەتردا شتىكە دەلتى تويكەو دامالدىراو ۋە لە درەختى باندا بە روۋى بەروبومەكەى دىگوترى پىش كۆلەندىن و كرنى بە مەربا.

السَّلَاحُ: درەختى خورما كە بەرسىلەكەى بىلاو دەپىتەو ۋە ھىشتا سەوزە ۋە پىست ۋە دىگوترى: (ھو ملك او حمار في صلاح انسان) ئەو ھرىشە ھىە يان گوۋ درىزە لە پىستى ئادەمىزاددايە ۋە كوو دىگوترى: (گورگە لە پىستى مەردايە) (ك: مَسَالِيح).

السَّلَاحُ: شوپنى گروپىنى ئازەل ۋە شوپنى دامالنى پىست.

السَّلَاحَةُ: بەمانا (السَّلَاحُ) دى.

سَلَسَ الشَّيْءُ سَلَسًا: ئاسان بوو، نەرم بوو، ملكەج بوو ۋە دىگوترى: (شراب سَلَسَ) شەرابىكى گوارايە خۇش بە ھورگدا دەروا تە خوار ۋە (سَلَسَ البول) مەزمە پانە ۋە مستا ھاتە خوار

ۋە (سَلَسَ لَهُ بِحَقِّهِ) مافى خۇى دايە بە ئاسانى ھىج گرىو گۆل و تەگەردى تى نەخست ۋە (سَلَسَتْ النخلة) دار خورماكە بىكى لقو پېژەمەكانى نەمان لى بونەو.

سَلَسَتْ الْحَشَبَةُ: دارمەكە گەندەل بوو رزى ۋە (ھو سَلَسَ وَسَالَسَ وَسَلَسَ). سَلَسَ سَلَسَةً: نەرم بوو، ئاسان بوو، ملكەج بوو (ھو سَلَسَ). سَلَسَ سَلَسًا: عەقلى نەما، بى عەقلى بوو (ھو سَلَسَ).

اسَلَسَتْ النخلة: دار خورماكە بىكى لقو پېژەمەكانى لى بوونەو ۋە بەرسىلەكەى بىلاو بۆو.

اسَلَسَتْ الناقة: حوشترەكە بە نەكاملى بىچوى بوو ۋە پىش وخت بىچوى بوو (فهي مُسَلَسٌ وَمَسْلَسٌ).

اسَلَسَ الشَّيْءُ: شتەكەى نەرم و ئاسان كرد.

سَلَسَ الْحِلْيُ: خشلەكەى رىك خست و رازاندىھو بە گەوھەرو شتى بەنرخ نەك بە مت و مىرو.

السَّلَاسُ: نەمانى عەقلى ۋە شىت بوون. السَّلَاسَةُ (سلاسة اللفظ): ئاسانى خۇش ئاوازی لەسەر گوۋچكەو گونجانى و ئاسانى لەسەر زوبان و ماناى ئاشكرا.

السُّلْسُ: نهو به نهی ته سبیحه که ی پی
دمهوندن ریخته وه ۵ میروی سپی له
ریزی ملوانکه دا ۵ گوارهی زپرو
خشل ۵ چار شیوه و چارمکه و
دسمال ۵ (ک: سلوس).

السُّلْسُ: نهو به کابرا میزی پی
رانانگیرئ.

السُّلْسَةُ: جۆره رومکیکه له دمشتاییدا
دمپوئ.

السُّلْسَبِيلُ: شهراپیکه به ناسانی له
قورگ دهچینه خوارو گوارایه ۵
ناوی کانیاویکی ناو بهههشته ۵ یان
ناوه بۆ ههموو سهرچاوه و
کارنزاویک به خیرایی جهه پیاو بکا
۵ قورنان دمهفرموی: ﴿عَيْنًا فِيهَا
نَسْمَى سُلْسِيْلًا﴾.

سُلْسَلُ الْأَشْيَاءِ: شتهکانی پیکه وه
هۆنینه وه و مکوو زنجیره ۵ دمگوترئ:
(سُلْسَلُ الْأَعْدَادِ) ژمارمکانی ریز
کردن.

سُلْسَلُ الْمَاءِ وَغَرِهِ: ناوه که ی رۆکرده
خوارو هه لئ رشت و جۆگه له ی پی
بهست.

سُلْسَلُ الْمَيَّوَانِ وَغَرِهِ: نازه له که ی
بهسته وه، به زنجیر بهسته وه ۵
(سُلْسَلُ الشَّرْبِ): وینه ی له
قوماشه که دا دروست کرد و مکوو
زنجیر.

تَسْلَسَلْ: کهوتنه شوین په ک و
زنجیره یان بهست.

تَسْلَسَلِ الْمَاءُ: ناوه که جۆگه له ی بهست و
سهر بهر وه خوار رهوان بوو ۵
روبهری ناوه که و مکوو زنجیر خوی
نیشاندا کاتج ههوا لییدا.

تَسْلَسَلِ الشَّيْءُ: شته که تیکیه وه
هاویشته و شیوا.

تَسْلَسَلِ الشَّرْبُ: کراسه که نه وهنده
له بهر کره ههتا رایه له که ی ته نک
بوو.

السَّلَاسِلُ: لبه رهق هه لئ و ده که و پته
سهریه ک ۵ هه وه بروسکه که به
شوین په کدا لییدا و پچاو پیچ
بروسکه که و مکوو زنجیر دپته
به چاو ۵ نه گهر له باسی کتییدا
گوترا مه بهست دپرهکانیه تی.

السَّلَاسِلُ: ناوی شیرین و سافو گواراو
خۆشپۆ به گهرودا ۵ که خورایه وه
له گهرودا زنجیر بهست و به
خۆشی قوتچئ.

السُّلَسَالُ: به مانا (السَّلَاسِلُ) دئ ۵
دمگوترئ: (ماء سُلَسَالٍ) ناویکه به
ناسانی به گهرودا دمهرواته خوار
چونکه شیرین و گوارایه ۵ (ماء
سُلَسَلٍ) ناوه که ره شهبا لییدا و
روبه ره که ی و مکوو زنجیر دمهوینئ.
السُّلْسُلُ: مندالی رۆح سوک.

زال بوو.

السَّلَاطُ: ههنگوکه ههویری گهوره،

نانی گهوره.

السُّلُطُ: بههیزو تهوژم ۵ زمان دریزو

زمان تیز ۵ پیاوی چهقه چهناوی

زمان دریز.

السُّلُطُ: تیر: که هیچ زیبکه و

گرپاییهکی پیوه نهی.

السُّلُطَةُ: دمهلاتو بالا دهمستی و دهمست

لی گریوون.

السُّلُطَةُ: تیری باریکی دریز ۵ قاپیکه

حهشیشه و کاو شتی وای تیدمکری.

السُّلُطَةُ: زهلاته ۵ سهوزی ورد کراو ۵

ماستی ترشاو پان ناردو سرکه و

ناوی لیمو و خوی.

السُّلُطُ: ههر روئیک له دهنکی کونجی

گوشرابی ۵ (ک: سلطان).

السُّلَاطُ: ددانی کللی ۵ (ک: مسالط).

المسلوط: دهگوتری: (رجل مسلوط

اللیحه) پیاویکه مووی ریشی

نهملاو نهولای رومهتی تهنکه.

إسْلَنْطَحُ الوادی: شیومهکه فراوان بوو.

إسْلَنْطَحُ الشیخ: شتهکه دریز بوو پان

بوو.

إسْلَنْطَحُ الرجلُ: پیاوهکه کرایهوه

پشویدا ۵ لهسهر پشت پان بهرمو

دهم راکشا.

السَّيْلَةُ: نهلقه نهلقه تیخکراو ۵ به

شتی زنجیره ناسا دهگوتری ۵ ومکوو

دهلین: (سلسلة مقالات أو مؤلفات) ۵

همروا به بروسکهیهک دهگوتری به

پانتایی همورمهکدها رابشکی ۵

(سلسلة الجبال) زنجیرهی کیو ۵ ریزه

کمز که یهک بهدوای یهکدها

بهیهکهوه بهستراين ۵ (ک: سلاسل).

المُسَلَّسَلُ: دهگوتری: (ثوب مُسَلَّسَلُ)،

قوماشیکه وینهی ومکوو زنجیری

تیدا کراون ۵ قوماشی خراب

چندراو ریزو ۵ هدهی پیغهمبه

(دخ) که هدهیث گرهوهکانی تا

سهر پیغهمبه هدهیثکهیان له

یهکتر بیستین ۵ ریواپهتهکه بر بر

نهی.

سَلَطُ الظَّامُ سَلَطُ: خواردمههنبیهکه،

روئی کونجی تیخکرای.

سَلَطُ فلان سَلَطُة و سَلُوطُ: فلانکس

زمانی دریز بوو.

سَلَطُ فلان سَلَطُة و سَلُوطُ: بهمانا (سَلَطُ)

دی ۵ (فهو سَلَطُ وهي سَلِيطَة) ۵

دهگوتری (سَلَطُ لسانه).

سَلَطُ: دمهلاتی ردهای دایه، بالا

دهمستی کرد ۵ وای لیکرد بتوانی

کونترولی بکا.

تَسَلَطُ علیه: بالا دهمست بوو، بهسهریدا

سَلَطَنَه: کردی به سولتان و پاشا.

تسلطن: بوو به سولتان و خاومن دمه‌لات.

السُّلْطَانُ: مه‌لیک، پاشا، فرمان‌روای ولات ه (ک: سلاطین) یو میینه دم‌گوتری: (سُلْطَانَة) ه هیزو تواناو دمه‌لاتی ژیر بارکردن ه به‌لکه و ده‌لیل.

السلطانية: قاپی‌که، له‌گه‌نی‌که له سوا‌لت دروست دم‌کری خواردنی تیدا ده‌خوری ه به کوردی پیی ده‌لین: (کاشی).

السُّلْطَنَة: ناو‌چه و پانتایی ژیر دمه‌لاتی سولتان.

سَلَعَ رَأْسَهُ سَلْعًا: سمری شکاند.

سَلَعَ الطَّرِيقَ: رینگاکه‌ی راکیشا کمندو له‌ندی ته‌خت کردن، چال و چو‌لی پر‌کردنه‌وه کردی به جاده ری. سَلَعَ جِلْدَهُ سَلْعًا: پیستی شهم‌قار شهم‌قار بوو ه به‌له‌ک بوو.

سَلَعَ الرَّجْلُ: پی‌اوم‌که پستی دهر‌په‌ری و شان و شه‌پیلکی خوارو خنج بوون ه (هر اسَلَع و هی سَلْعَاء) (ک: سَلَع). اسَلَع فلان: فلان‌کس بوو به خاومن کالو شت‌ومه‌ک.

سَلَع الْجِلْد: پیسته‌که‌ی قه‌لاشت هه‌لید‌ری.

إِسْلَعَ جِلْدَهُ: پیستی شهم‌قار شهم‌قار بوو.

تَسَلَع: به‌مانا (إِسْلَع) دی.

الاسْلَع: پیست قه‌لش‌او ه پیست به‌له‌ک ه پیست دهر‌په‌ریو ه پشت کومو شان و شه‌پیلک خوارو خنج ه (ک: سَلَع).

الاسْلَع: شه‌قبونی پیست ه قه‌لشت بردنی کی‌وو شتی وا (ک: سلوع واسلاع).

الاسْلَع: شه‌قبونی کیو ه وینه و شیوه ه (ک: سلوع واسلاع).

الاسْلَع: دره‌ختی‌که له ولاتی په‌من دهر‌وی، له پی‌ری (العينية) په.

السَّلْعَة: برینی سمر، سمر شکان ه (ک: سلاع).

السَّلْعَة: کالو شت‌ومه‌کی بازرگانی ه شت‌ومه‌ک به گشتی ه هاوسانی‌کی پیس و نه‌کله‌ومه‌ته به گوشت‌ومه نان‌ووس له ژیر پیسته‌ومه‌وه و ده‌جو‌لی په‌ردمه‌کی هه‌په ه جاری وا دم‌بی زور گه‌وره دم‌بی ه یان زیدمه‌که له جه‌سته‌دا په‌یدا دم‌بی به تایمه‌تی له ملدا زور په‌یدا دم‌بی به نه‌ندازمی نوکیک یان زیاتر.

السَّلْعُ: تالی زور تال.

الاسْلَع: چاو ساغو شارم‌زاو ری نیشاندهر ه (ک: مسالع).

- سَلَفَ ذر الحافر سَلَفًا: نازدهن سمدارمه
شيلهی كهوتنو له شوینی نهوه
ددانی تری روان.
- سَلَفَ ولد الشاة أو البقرة: كاوپر كه یان
گۆلكمهكه ددانی تمواو هاتن ه یان
ددانی پاش شمش سانهی كهوت ه
(ك: سَلَفَ وَسَالَفَ).
- سَلَفَ سَلَفًا: به لَمْك بوو ه زور سور بوو.
سَلَفَ اللحم: گۆشتهكه نهكولی.
- سَلَفَ فلان: فلانكهس بهد رهوش بوو
(فهو اسَلَفَ وهي سَلَفَاء) ه (ك: سَلَفَ).
- سَلَفَ سلوفًا وسَلَفًا: پیتش كهوت ه رابورد ه
(هو سالف) ه (ك: سالف) (وهي
سالفه) ه (ك: سالف) ه تپهپری،
بمسر چوو.
- سَلَفَ السائر سَلَفًا: پیتش رښوارمهكه كهوت.
سَلَفَ القوم الأرض: خه لكهكه
زمویپهكه یان تهخت كرد بۆ كشتو
كال تپدا كردن.
- اسلفت المرأة: نافرتهكه تهمهنی له
چلو پینچ سالی تپهپری.
- اسَلَفَ فلانًا مالًا: به قهرز مالی دا به
فلانكهس.
- اسلف الأرض: زمویپهكهی رښكخت بۆ
كشتو كال تپدا كردن.
- اسلف اليه في الشين: شتهكهی
بهشیوهی فروشتنی سهلهم پيدا.
- سَالَفَ: پیتش كهوت.
سالف سائرًا في الأرض: به زمویپهكهدا
رۆیشت.
- سالف فلانًا في أمر: له كارمهكهدا
فلانكهسی وهك خوی لیكرد.
- سَلَفَ فلان: فلانكهس سولقهی خوارد.
سَلَفَ الضيف: خواردنی خسته بهردهم
میوانهكه، به لام كهم بوو.
- سَلَفَ الشيء: شتهكهی پیتش خست.
سَلَفَ فلانًا مالًا: مالی به قهرز دا به
فلانكهس.
- اسَلَفَ: قهرزی كرد.
تسالف الرجلان: نهو دوو پیاوه دوو
خوشکیان ماره كردن بوون به ناوهم
زاوا .
- تَسَلَفَ: بۆ (مطاعة)ی (سَلَفَ) دئ ه
سلفهی خوارد.
- تَسَلَفَ منه: پارهی لی قهرز كرد.
الأسلوفَةُ: خمزورو زاوا بهندی ه (ك:
أسالف).
- السَّالِفَةُ: لامل، نهستو ه گهردنی نهسپ
ه (ك: سالف).
- السلاف: باشرین شرابو بوختهكهی
ه كاگلهی هه موو شتیک.
- السلافَةُ: به مانا (السلاف) دئ.
السلف: پیستی دماغ نهکراو یان دماغ
کردنهكهی تهواو نهبی.

كونىدى گەورە ۋ (ك: أسلفُ
وسلوفُ).

السلفُ للرجل: ئاۋەل زاۋا ؛ مېردى
خوشكى ژنەكەي.

سلفان: دو كەس ئاۋەل زاۋا يەكترىن ۋ
ھەروا ئاۋە بۇ ئەۋ تۈزە پېستەي لە
ھىنى كوپرو وانىكى كىچ دەبېردى
لەكاتى خەتەنە گردنىاندا ۋ (ك:
أسلاف).

السلفُ: كۆي (السلاف) بە ھەموو
ئەۋانە دەگوتىرى كە پېش تۇ
كەوتون لە تەمەندا لە باۋك و باپرو
خىزم كەسو كار ۋ يان لە بوارى
زانبارى ۋ ھەضل ۋ شكۆمەندىدا پېش
تۇ كەوتون ۋ ھەر كىرەمەيەكى باش
پېش خوت ناردىتتو ئەنجامت
دابع ۋ ئەۋ پېشەكە پارە دىدەي
پېش ۋەرگرتى كاللا ۋ قەرزىك كە
سودى بۇ قەرزەرمەكە نەبى ۋ
فرۇشتىن بە شىۋەي سەلەم ۋ (ك:
أسلاف وسلاف).

السلفُ: بەمانا (السلفُ) دى ۋ ئەۋ تۈزە
چەرمەي لە ھىنى كوپرو وانىكى كىچ
دەبېردى لەكاتى خەتەنە گردندا
(ك: أسلاف).

السلفُ: بېچۈە كەۋ، كەۋبار ۋ بېچۈە
قەتە ۋ (ك: سلفان).

السلفَةُ: كەمىك خۇراك كە پېش نان
خواردنى تەۋاۋ ئادەمىزادى برىسى
دەپخوا ۋ (بەرگولى خواردن) ۋ
ئەۋەي ئافرىت پەزىمەندەي دەكا لە
پارچە شتومەكى عادەتى بۆتەۋەي
بىكاتە دىبارى بۇ ئەۋانە دىدەي
دەكەن پاش گواستىنەۋە ۋ بەۋ پېرو
كۆمەلەنە دەگوتىرى كە لە پېشدا
دەگەنە جىۋ پېش دەگەۋن ۋ پارچە
زەۋىيەكە رېك دەخىرى بۇ كشتو
كال تىداكردن، پېستىكى تەنكە
دەكرى بەناۋ كەف پىلاۋ ۋ ئەۋ
تۈزە پېستەيە كە لە ھىنى كوپرو
ۋانىكى كىچ دەبېردى لەكاتى
خەتەنە گردندا ۋ مالى قەرزكراۋ ۋ
(ك: سلف).

السلفَةُ للمرأة: زنى براى مېردى
ئافرىت (براژن).

السلفَتان: دوو ئافرىت كە زنى دوو
براين ۋ (ك: سلاف).

السلفَةُ من الأرض: زەۋىيەك دىرەختى
كەمى لى رۋابى.

السلفي: كەسەك لە ئەكەمى شەرىدا
بەگەرپتەۋە بۇ قورشان ۋ ھەدېشى
پېغەمبەر (د.خ) ۋ گوى بە راۋ
بۇچونى زاناپانى ئىسلام نەدا.

السلاف من العسكر: پېشەتاي سوپا.

دامالدران.

سَلَقَ بالسوط وغيره: پیستی گرو.

سَلَقَ ظَهْرَ الدَّابَّةِ: پشتی و لاخه که بریندار

بوو پیستی دامالدر.

سَلَقَ البرد أو الحر النبات: سهرما

رومکه که ی برد ه گهرما رومکه ی

سوتاند.

سَلَقَ الجلد: پیسته که ی چه ور کرد.

سَلَقَ الحائط وغيره: چووه سهر دیوارمکه.

سَلَقَ العود ونحوه في المروة: دارمکه ی خسته

ناو قولفه ی گوزمکه وه.

سَلَقَ فلان على هذه السليقة: فلانکه سی

له سهر نهو رهوشته دروست بووه.

اسَلَقَ الرجل: بیاومکه کولله ی نیچیر

کرد.

اسَلَقَ العود في المروة: دارمکه ی کرده ناو

قولفی گوزمکه وه.

انسَلَقَ: بو موطاومعه ی (سَلَقَهُ دئ).

انسَلَقَ اللسان: زوبانه که قه نشت قه نشت

بوو.

انسَلَقَ الجفون: پیلوی چاومکه سور

هه لگراو شهقار شهقار بوو.

تَسَلَقَ على فراشه: له سهر جیگا خهوی

لی زپاو له بهر خه مو په ژاره خهوی

لی نه که هوت.

الأساق: مه لاشوو له زمانه بچکوله

به ملاوه پان خودی زمانه بچکوله.

السليق: به مانا (السَّائِف) دئ ه پپرو

کومهل که له پیشتدا دهگه نه جئ ه

(ك: سَلَفَ).

الْمِسْلَقَةُ: نامیریکه زهوی پئ تهخت

دهکری بؤ کشتو کال و شتی وا.

سَلَقَ سَلَقًا: بازی دا ه هاواری کردو دهنگی

به رز کرده وه.

سَلَقَ اللحم والخضر بالماء الحار: گوشته که

پان ته ماته و بامیه که ی له ناوی

گهرمدا کولاند رۆن و تامی تی کرد.

سَلَقَ فلانًا بكلامه أو بلسانه: به زوبان دلی

فلانکه سی نازاردا ه فورئان

دهمه رموی: ﴿فَبَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ﴾

سَلَقُواكُمْ بِالْبَيْتَةِ حِدَادٍ.

سَلَقَهُ: لئی دا ه زهبری لیداو برینداری

کردو به سهر لادا خستی ه به سهر

پشته ملیدا خستی.

سَلَقَ الطيب فلانًا: پزیشک فلانکه سی

له سهر پشت راکیشا.

سَلَقَ الذبيحة بالماء الحار: گوشتیه که ی به

ئاوی کولاتو ناو مروت کرد ه

کولکه که پان خوریه که ی لی

دامالی.

سَلَقَ اللحم عن العظم: گوشته که ی له

نیسقانه که دامالی ه دهگوترئ:

(رَكِبَ الدَّابَّةَ فَسَلَقَتْ بَاطِنَ فَخْذَيْهِ)

سواری و لاخه که بوو ناو رانی

السَّالِقَةُ: نافرمتيک لهکاتی تهنګانه و
به لآو ناخوښيدا دمنګ بهر
بکاتموه و بقیژنځي ۵ یان له دمو
چاوی خوځی بد او قزی خوځی
برنیته وه ۵ (ک: سالتق).

السَّالِق: زیږه که له بنګی زمان بی ۵
قه لشان و شهقار بوونی پوک و بنګی
ددانه.

السَّلَق: گورګ ۵ یان رومګی (سَلَق) که
دمکولیندری و پاپراخ و دولمه ی بی
دروست دمکری، یان به شیوه ی تر
که دمکولیندری و دمخوری ۵ لافاوی
ناو ۵ (ک: سَلَقان).

السَّلَق: ریګای پان و پوړ ۵ دشتای
پان و پوړ که روتنه بی و هیجی لی
نهروابی (ک: اسلاق و سَلَقان).

السَّالِقَةُ: نافرمتی زمان دریژو بی حمیا
۵ کولله که گهرا دمنیته وه و هیلکه
دما. (ک: سَلَق).

السَّالِق: دمکوتری: (خطیب سَلَق) و تار
بیژنګی به لیغ و زمان رموانه و قسه
شیرینه.

السَّلَوِي: همر شتیګ پال (سَلَو)
بدری که گوندیګه به سهګی چاک
به ناوبانګه ۵ و مکوو چوڼ له لای
نیمه سهګی گوندی هوشار
مهشورن ۵ همروا گوندی (سَلَو)

به زرځی باشیش به ناوبانګه.
السَّلَوِيَّة: شوڼی دانیشتنی که شتیهموان
له ناو که شتیدا.

السَّلِيَق: رومګی سهرما بر دو یان گهرما
بر دو ۵ گهنده گیاو رومګی تهنګی
وشکه وه بوو ۵ نهموی هه لنهموری له
درهختی پچکوله ۵ نه ملاو نه ولای
ریګا ۵ شانه هه نگوین ۵ (ک: سَلَق
و سَلَق).

السَّلِيَقَةُ: سروشت ۵ دمکوتری: (فلان
یتکلم بالسَّلِيَقَة) فلانکس به
سروشت به بی فیژکردن به و زمانه
قسه دمکا ۵ لا تهرادو گوشتی نه ملاو
نه ولای که له که ۵ جی شوڼی قاج و
سمی ولاخ له ناو ریګادا ۵ ریګای
ناشکراو شهقامه ری ۵ شتیګه
هه نګ له ناو هه نګه لانه که پدا
دمیچن به دریژای کولسه که ۵
دانه و پله ی زورات بهاردی و له گه ل
شیردا بکری به په لوو بکولیندری ۵
(ک: سالتق و سَلَق).

السَّلِيَقِي: نیسبت دراو بولای سه لیه ۵
عهرمیګ به بی خوڼندن نه حوو
نیعراب قسه ی رموان و بی هه له بکا،
به سروشت به زمانی زکماک
ناخاوتن بکا.

السَّلَاق: به مانا (السَّلَاق) دی ۵ (ک:
مسالقی).

الْمُسْلِقَةُ: فروجاو گۆشتاو، ناوو گۆشت
بکولتیندری.

السُّلْقُون: نۆکسیدی رهصاصی سور بۆ
بۆیه کردن و شتی وابهکار
دههیندری.

السُّلْقُون: بهمانا (السلقون) دی.
سَلَكُ الْمَكَانَ وَبِهِ فِيهِ سَلَكًا وَسَلَوًا:
جووه ناو شوپنهکوه.

سَلَكُ الشَّيْءِ فِي الشَّيْءِ: شتهکهی خسته
ناو شتهکوه.

سَلَكُ فَلَانًا الْمَكَانَ: فلانی خسته ناو
شوپنهکوه ۵ دهشگوتری: (سَلَكُ
بِهِ الْمَكَانَ) یان (أَسْلَكَ الْمَكَانَ) ۵
خستیه ناو شوپنهکوه، وای کرد
بچپته ناو شوپنهکوه.

سَلَكُهُ: خسته ناو شوپنهکوه.

تَسَلَكُ: بۆ (موطاومعه) ی (سَلَكُهُ) دی.
السَّلَكُ: بهنی تهزییح و میرو هۆنینهوه
یان بهکرمی درومان ۵ یان وایهری
راکیشانی کارمبا ۵ (ك: سلوك
واسلاک).

السَّلَكُ الدِّبْلُومَاسِي: کۆمهلیک
کارمهندی دموهت که له ولاتیکی
تردا نوپنهرایمتی دموهتی خوین
دمکهن.

السَّلَكُ: بیچوه قهتی و بیچوه کهو
(کهوبار) (ك: سِلْكَان).

السَّلَكِي: کاری راستهوخۆ ۵ شتی
راست و بی پیچ و پهنا ۵ برینی
راست و قول.

السَّلَكَةُ: داوه دمزوو بهکرمه ۵ وایهری
کارمبا (ك: سِلْكَ).

السَّلَاكُ: فروشیاری دمزوو بهکرمه یان
هی وایهری کارمبا ۵ دروست کهری
نهو شتانه.

السَّلُوكُ: ژبانی ئادهمیزادو ههئسو
کهوتو بیرو باومری ۵ دمگوتری:
(فلان حسن السلوك أو سبي السلوك)
۵ له بواری دمروناسیدا بریتییه له
ناماده باشی تهواوی بونهومریکی
زیندو بۆ ههر ههئوئست و روداوێک
که دپته پیشی.

السَّلَاكُ: رینگا ۵ (مسالك الماء)
رپرومکانی ناو ۵ (ك: مَسَالِك).

سَلَّ الشَّيْءُ مِنَ الشَّيْءِ سَلًّا: به هیدی
لهسهرمخۆ شتهکهی له شتهکه
دمرهینا ۵ ومکوو دمگوتری: (سَلَّ
الشَّيْءُ مِنَ الْعَجِينِ) موومکهی له
ههوپرمکه دمركیشا.

سَلَّ السَّيْفُ مِنْ غِمْدِهِ: شمشیرمکهی له
کالانی دمهینا.

سَلَّ الشَّيْءُ: شتهکهی دزی ۵ (سَلَّ) توشی
نهخۆشی سیل بوو.

سَلَّهُ اللَّهُ فَلَانًا: خودا فلانکهسی توشی
دمردی سیل کرد.

اسْتَلَّ الشَّيْءَ: به مانا (سَلَّه) دئ ۵

دهگوترئ: (استل به) به دزی بردی.

سَلَّ الجدولُ الثَّهْرَ: جوگا که له روبار که

هه لگراو بوو به لقیکی چۆمه که.

إِسْلَ: بۆ موطاومعی (سَلَّه) دئ ۵ به

دزییه وه چوو دهمر.

تَسَلَّ: به مانا (إِسْلَ) دئ ۵ دهگوترئ:

(كَسَلَّ في الظلام).

الأسل: دز.

الإسلا: دزییه تی، دزی کردن له

حه دیشدا هاتوو (لا إغلا ولا

إسلا) ۵ همروا به مانا بهرتیل

دان و هیرش بردنی ناشکراش

هاتوو.

الأسل: تهنگه لانی ناو شیوو دۆل ۵

رپرهمی ناو که تهنگه بهرب ۵ (ك:

سَوَال و سَلَان).

الأسل: نه خوشیه که توشی جهرگو

سی دمبی و خاومنه که ی زعیضو

لاواز دمبی و سهرمنجام دهیکوژی.

السَّالَة: همر شتیک له شتیکی تر

دهربهندرئ ۵ دلۆپه مهنی (دلۆپه

ناوی گهرا) قورئان دمهفرموی: ﴿ثُمَّ

جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ﴾ ۵

کۆمه ئیک بونه و مری زیندو له

رموشتو ناکاردا لیک بجن.

السُّل: سهله، زهمبيله، به چنه.

السِّل: به مانا (السُّلَالُ) دئ.

السُّلَّة: یه کجار دهرکیشان، راکیشانیکی ۵

دهگوترئ: (أتیناهم عند السِّلَّة)

له کاتی راکیشانی شمشیره کانیان

هاتینه لایان ۵ دزی ۵ دهگوترئ:

(أَلْخُلَّةُ تدعو الى السِّلَّة) نه بوونی و

ناتاجی سهر دهکیشن بۆ دزی کردن

۵ درزو هه لشتی ناو زموی که ناو

دهدن ۵ بازدانی نه سپ.

السُّلَّة: رومکیکی چقلاوویه له سارادا

دهروئ.

السُّلَالُ: سهله و زهمبيله دروستکهر ۵

فرۆشیاری نه و جوړه شتانه.

السُّلِيلُ: راکیشراو روتکراو، دهرهیندراو

۵ مندا ل کاتی له په حمی دایکییه وه

دیتهدمر ۵ شهرا بی خالص و بی

خهوش که هیچ خلته و لیلی تیدا

نه بی ۵ رپرهمی ناو له ناو شیوو

دۆلدا ۵ (ك: سَلَان).

السُّلِيلَةُ: میننه ی (السُّلِيل) به مانا کچو

که نیزه که ۵ خوری و موی

به شه کراو و شیکراو ۵ ریشاله گوشت

۵ گوشتی ریشال ریشال.

السُّلَّة: دمرزی نه ستوران، سوژن ۵ میلی

سهرکه و تن که بهردیکی گه و ره پان

دیواریکی مناره ناسایه نووسینی

کۆنینه ی له سه ره ۵ وه کوو

میلی فیرعه ونه کان و میلی
حامورابی، میلی کیله شین و زور
شوینی تر (ک: مَسَال).

أَلْمُسَكِلُ: شامزا له فیل و تهله کهدا،
دهست سوک له دزی و شتی وادا ۵
دز.

سَلَمَ الْجِلْدَ سَلَمًا: پیسته کهی به گه لای
داری (سهلم) دماغ کرد.

سَلِمَ مِنَ الْأَفَاتِ وَنَحْوَهَا سَلَامًا وَسَلَامَةً: له
به لای نه خوشی رزگاری بوو، قوتار
بوو.

سَلِمَ لَهُ كَذَا: تایبتهت بوو بۆ نهو، کهوته
بهشی نهوهوه.

أَسْلَمَ: گهردن که چ بوو، ملکه چ بوو، به
راستایی و دلسوزی بهندایهتی بۆ
خودا کرد ۵ موسولمان بوو، چوووه
ژیر خیمه ی ئایینی نیسلامهوه ۵
چوووه ناو حالهتی ناشته وایی و
نارامیهوه.

أَسْلَمَ عَنِ الشَّيْءِ: وازی له شته که هینا
لیی دهرچوو.

أَسْلَمَ فِي الْبَيْعِ: له مامه نه دا سهوادی
شیوه سهله می کرد ؛ به شیوه ی
سهلم کرپن و فروشتنی کرد.

أَسْلَمَ إِلَيْهِ الشَّيْءُ: شته که ی تهسلیم
کرد.

أَسْلَمَ أَمْرَهُ: کاری خوی به نهو
سپارد.

أَسْلَمَ الْخَيْطُ وَنَحْوَهُ: بهنی تهسبیحه که
پچراو دنکه تهسبیحه که په رت و
بلاو بوونهوه.

أَسْلَمَ فَلَانًا: فلانکهسی دا به دهست
دوژمنهوه ۵ ئیهمالی کرد، ریسوای
کرد.

سَالَمَهُ مُسَالَمَةً وَسَلَامًا: صولحی له گه لدا
کرد.

سَلَّمَ: ملکه چ بوو ۵ رازی بوو به
برپارمکه.

سَلَّمَ الْمَصْلَى: نوپز که ره که سهلامی
دایهوه له نوپزمکه دهرچوو ۵ گوئی:
(السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته).

سَلَّمَ فِي الْبَيْعِ: به شیوه ی سهلم کرپن و
فروشتنی کرد.

سَلَّمَ فِي الدَّعْوَى: دانی به راستی داواکه دا
نا.

سَلَّمَ الْجَيْشُ لِعَلَوَةٍ: سوپا دانی نا به
تیشکان له بهرامبهر دوژمنی.

سَلَّمَ أَمْرَهُ لِلَّهِ وَالْيَه: گهردن که چی خودا
بوو.

سَلَّمَ نَفْسَهُ لِفِرَةٍ: خوی تهسلیم به غهیر
کرد.

سَلَّمَ الشَّيْءَ لَهُ: شته که ی بۆ خوی
تایبتهت کرد.

سَلَّمَ اللَّهُ فَلَانًا مِنْ كَذَا: خودا فلانکهسی
لهو شته ره ها کرد.

سَلَّمَ الشَّيْءَ لَهُ وَالِيهِ: شتهكهی پێدا، پیتی گهیاندا.

اسْتَلَّمَ الزَّرْعُ: کشتو کالهکه گوئی کرد.

استلم الحاج الحاجر الأسود: حاجیهکه بهرده رمههی ماچ کرد، دمستی لیدا به دمست ئاماژهی بۆ کرد.

تَسَلَّمَا: رَيْكَ کهوتن صولحیان کرد.

تَسَلَّمَ الحَيْلُ وَغَرَهَا: ئهسپهکه به هیواشی له گه لیدا رویشت.

تَسَلَّمَ الشَّيْءَ: شتهکهی وهرگرت.

تَسَلَّمَ مِنْهُ: خۆی لێ بێ بهری کرد خۆی نهکرد به خاومنی.

تَسَلَّمَ الْكَافِرُ: کافرکه موسولمان بوو ه خۆی به موسولمان دانا ه خۆی شوبهان به موسولمان.

اسْتَسَلَّمَ: ملکهج بوو.

اسْتَسَلَّمَ سَنَنْ الطَّرِيقِ: ملی رنگای گرت ه بهرو پێیدا روپی ههلهی نهکرد.

الاسلام: بهپرهمی کردنی ئهو پهيام و پرۆگرامهی چهزرمتی موحهممهد

(د.خ) هیناویهتی و بابهند بوون

پێیهوه ه نایینی خودا پهسهند که چهزرمتی موحهممهد هیناویهتی و قورئان بهرنامهیهتی.

الْأَسْلِمُ: رمگیکه له نیوان پهنجهی برا توتهو پهنا براتوته.

السَّلَامُ: ناویکه له ناوه جوانهکانی

خودا ه سهلامهت و بێ عهیب و

خهوش ه شیوهی سهلام کردنه لهای

موسولمانان ه صولح و ناشتهوایی ه

نهشیدی نیشتمانی ه جوړیکیشه له

درمخت ه (دار السلام) بهههشت ه

قورئان دمفرموی: ﴿لَهُمْ ذَارُ

السَّلَامِ﴾ ه ههروا ناوه بۆ شاری بهغدا.

السَّلَامِي: بای باشور پێچهوانهی بای شهمال.

السَّلَامِي: ئیسقانی پهنجه له دمست و قاجدا.

السَّلَامِيَات: ئهو رمگو دمارانهن که له دمست و قاجدا دردمکهون.

السلامان: درمختیکی دهمتاییه.

السُّلْمُ: پهیزمو ههکیش و داکیش؛

(مهصعهد) ه له بواری موسیقادا

کۆمهله ئاوازیکن سنوریان دیاری کراوه پله له ژور پله.

السُّلْمُ: ئیسلام؛ ناشتهوایی و صولح ه

پێچهوانهی شهر ه قورئان

دمفرموی: ﴿وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْتَحْ لَهَا﴾ ه ناشتی خواز.

السُّلْمُ: گهردن کهچی و ژهر باری ه خۆ بهدمستهوه دان ه دیل بوون له

بوو بههوی نهخوښی.

سَلَاَ وَعَنهُ سَلَوُا وَسَلَوُا وَسَلَوُا: بپروی نا تهسهلای هات.

سَلِيَهُ سُلِيَا: بوغزاندی ناخوښی وېست ه دمگوتري: (ما سلیت ان اقول کذا) له بیرم نهچوو نهوه بلایم بهلکوو به نهغهست نه مگوت.

اَسَلَى الْقَوْمُ: خه لکه که له درنده دنیا بوون و ترسی نهو میان نه ما.

اَسَلَى فُلَانًا عَنْ كَذَا: وای له فلان کهس کرد تهسهلای بی و بپروی نهو شته بنی.

اَسَلَى فُلَانًا مِنْ هَيْهَ: غه مو خهغهتی له دلی فلان دمرهاوېشت.

سَلَاَ عَنْهُ وَمِنْهُ: تهسهلای نهوی لهو شته هیئا.

اِسْتَلَى عَنْهُ اَللّهُمَّ وَغِيْهَ: خه مو خهغهتی لی روپی ه خه می به بادا.

تَسَلَى فُلَانًا: فلان کهس بپروی نا، تهسهلای هات.

تَسَلَى عَنْهُ اَللّهُمَّ وَغِيْهَ: خه مو خهغهتی له دل و دمرونی دا نه ما.

اَلسُّلُوِي: هر شتی که تهسهلای تو بیئی ه ناوه بی بالندهی سومانی که

بالندهیه کی پچوکه له پیړی (الاجاجیات) جهستهی تیگسمرپاوو

خپرو خو له زستانان رمودمکا بو

غهمیری شهردا ه فروشتن و گرپنی

کالا به شیوهی سه له م ه درمختی که

که لاکه ی دمیاضی پی دمکری ه

تاکه کمی (سَلَمَةً) ه (اَبَر سَلْمَان)

دمعبایه که ومکوو قالونچه دمچی.

اَلسِّلْمَةُ: بهرد ه نافرمتی دمست و پهنجه

نهرم و نیان ه (ك: سِلَام و سَلِم).

اَلسَّلِيْمُ: نادمیزادی گه ستر او ه

برینداری گه پېشتو به حالتهی

گیانه لاو ه (ك: سَلَمِي و سَلْمَاء).

اَلْمُسْلِمُ: موسولمان: هر که سیک

په یامی جه زهرمتی مو حه ممد

به راست قبول بکاو په پرموی بکا.

اِسْلَهَبَ الْفَرَسُ وَغَوَ: نه سپه که بهرد موم

بوو له رویشتنی خویدا.

اَلسُّلْهَابُ: نافرمتی نازاو پېشکه و تن

خواز ه (ك: سَلَاهِب).

اَلسُّلْهَابَةُ: به مانا (اَلسُّلْهَابُ) دی.

اَلسُّلْهَبُ: درېژ چ نادمیزاد بی چ

نه سپ بی ه (ك: سَلَاهِب و سَلَاهِيَة).

اِسْلَهَمُ: سیس بوو، وشک بوو بههوی

نه خو شیهوه ه یان کزیوو شیوا

به بی نهخوښی ه رنگی گؤرا، بوئی

گؤرا.

اِسْلَهَمُ الْمَرِيضُ: نهخوښه که شوینکه ی

نه خو شیهه که به جهسته یهوه

دیاره.

اَلسُّلْهَمُ: قدم باریک ه و شتری کزو لاواز

ولّاتی یمهن و سودان، له نه وروپاو

ولّاتانی ده ورو بهری دهریای
ناو مړاست دمزی تاکه کهی (سَلْوَة).

السُّلوان: ناو یکه پښیان و ابووه عاشق

بیخواته وه سوژی عیشه کهی له

دلدا داده مرکئ و تهسه لای دئ ۵

دهرمانیکه خه مبار بیخواته وه

خه مه کهی دهر موی و تهسه لای دئ ۵

دمگوترئ: (سَقِيتِي سُلوانا) که یف

خوشت کردم ۵ خه مت له دلدا

لابرد.

السُّلوانة: میرویه که پښیان و ابووه

نه گهر بارانی ئی بیاری و عاشق

باراناو کهی بخواته وه تهسه لای دئ و

عه شقه کهی داده مرکئ.

السُّلوة: همر شتیک تهسه لا بداته وه و

بیروشی بشکینئ ۵ دمگوترئ:

(سَقِيتِي سُلوة) بیروشیت پی هینام،

تهسه لات دامه وه ۵ هه روا ناوه بو

ژیان خوشی.

الْمَسْلَى: به مانا (السُّلُو) دئ ۵ (ك:

مَسال).

الْمَسْلَة: به مانا (الْمَسْلَى) دئ.

السُّلور: جوړه ماسیه که له دهریو

روباردا هه یه، واده پی سئ مه تر

دریژ دمی.

سلى الثاقّة و غوها: پزدانی خوشتره کهی

دهر هیئا.

سَلِيتِ الْحَامِلُ سَلَى: سک پرکه پزدانی

بچرا ۵ پزدان: په رده یه کی ته که

بیچو له ناو سکی دایکیدا له و

په رده یه نه گهر نه و په رده له ناو

سکی دایکه کهدا بچرئ دایکه که و

بیچو که هه ردوکیان دهرن.

اِسْتَلْتِ الْحَامِلُ: سک پرکه پزدانی

فریډا.

اِسْتَلْتِ الشاة: مهرکه هه وه بوو.

السُّلَى: پزدان ۵ به پیای خو پری

دمگوترئ (هر آکل السُّلَى) پزدان

خوړ.

سَمَالُ الْحُل: شهرابه که زرین گاو ته وه و

بلقه ورده کی که و توونه سهر.

اِسْمَالُ الظِّل: سیبهر که پوکایه وه.

اِسْمَالُ الْحِیوان: حه یوانه که لاواز بوو

هه دی باریک بوو.

اِسْمَالُ الثوب: قوماشه که رزی.

السَّمال: سیبهر.

السَّموال: سیبهر ۵ بلقه ورده کی سهر

کوپه شهراب.

سَمَتَ سَمّاً: رهویتی جوان بوو ۵ به

گومانه وه به سهر ریگادا رویی.

سعت للقرم: رئ و شوینی بو خه که که

دانا، بهرنامه ی بو داپشتن تا

په پرهوی بکه ن.

سَمَتُ الشَّيْءِ: قهصدی شته‌که‌ی کرد ۵

ده‌گوترئ: (سَمَتُ سَمْتِ فُلَانٍ) چووه

ده‌وروبهری فُلَان و رئ و شوینی

نه‌وی گرتنه بهر.

سَامَتُهُ: روو به‌روی بووه، به‌رام‌به‌ری

وهستا.

سَمَتُ فُلَانٍ: فُلَان‌ک‌س رِنگای راستی

گرتنه بهر.

سَمَتُ اللَّهِ: له کاتی تهن‌گانه‌دا هاواری له

خودا کرد.

سَمَتُ عَلَى الشَّيْءِ: ناوی خودای له‌سمر

شته‌که هی‌نا.

السَّمْتُ: رِنگای ناشکرا، مه‌زه‌هبو

رِیباز ۵ نارامی و شکۆ‌مه‌ندی ۵

شیوه‌و ئاکار ۵ خالئیکه له ناسمان له

ناستی سمری بی‌نهر.

الْمُسَامَاةُ النُّقْطُ الْمُسَامَاةُ: چه‌ند

خالئیک له‌سمر یه‌ک دَیِر ریز بکرئین

(زاراوه‌یه‌کی هه‌ند‌ه‌سییه).

السَّمْتُ مِنَ النَّمْلِ: به‌ری نه‌عل

ناوهر‌استه‌که‌ی.

سَمَجٌ سَمَاجَةٌ وَسُمُوجَةٌ: ناشیرین بوو (هر

سَمِج و سَمَج و سَمِج).

سَمَجَةٌ: ناشیرینی کرد.

إِسْتَسَمَجَهُ: هه‌ولیدا ناشیرینی بکا، داوای

کرد ناشیرین بی.

السَّمَجُ: شیر ی تام گۆراوی بۆگه‌ن.

السَّمِيجُ: به‌مانا (السَّمِيجُ) دئ ۵ (ك:

سَمَجَاء) (وهي سَمِيجَة) (ك: سَمَاج).

سَمَجَرُ اللَّبَنِ: شیر‌ه‌که‌ی تیکه‌ل به

ئاو‌کرد ۵ ناوی کرده شیر‌ه‌که.

سَمَجٌ سَمَجاً سَمَاحَةً: لی‌بورده‌و نه‌رم

ته‌بیعه‌ت بوو.

سَمَجُ الْعَوْدُ: شوپ‌ه‌که‌ی بی گری بوو.

سَمَجٌ فُلَانٌ: فُلَان‌ک‌س له هه‌رزانی و گرانی

دا به‌خشنده بوو هه‌موو کاتی له

مالی خو‌ی ده‌به‌خشی ۵ ده‌گوترئ:

(سَمَجٌ لَهُ بِحَاجَةٍ) کار‌ه‌که‌ی بۆ ناسان

کرد.

سَمَجٌ سَمَاحَةً وَسَمُوحَةً: له پی‌ری

ئاده‌میزادانی لی‌بورده‌و به‌خشنده

بوو (هو سَمَجٌ وَسَمِيجٌ).

أَسَمَجَ: به‌مانا (سَمَجٌ) دئ ۵ ده‌گوترئ:

(أَسَمَجَتْ نَفْسُهُ) نه‌فسی زه‌لیل بوو

ملکه‌ج بوو هاته ژدیربار.

سَامَحُهُ بِكَذَا وَفِيهِ: رازی بوو داواکه‌ی بی‌نیته

دی ۵ لی‌ی خو‌ش بوو ۵ له دوعاو

پاران‌ه‌وه‌دا ده‌گوترئ: (سَامَحُ اللَّهِ).

سَمَجٌ: به‌مانا (سَمَجٌ) دئ ۵ شه‌و به

هی‌واشی له‌سهر‌خۆ رۆ‌یشت.

سَمَجُ الشَّيْءِ: شته‌که‌ی ناسان کرد

نهرمی کرد.

سَمَجُ الرَّمْعِ وَغِيْرِهِ: رمبه‌که‌ی نهرم کرد،

مشت و مالی کرد.

سَمَحَ فَلَائًا: ناسانکاری له گهڼ فَلَائَنکس کرد.

تَسَامَحَ فِي كَذَا: ناسانکاری له گه ډاډا کرد لهو شتمدا.

تَسَمَّحَ فِيهِ: به مانا (تَسَامَحَ) دئ ۵ يان به زوره ملئ ليږوردهيې و سه ماحه تي به سمر خوږدا هينا.

السَّمَاخُ: ناسانکاری و ليږوردهيې ۵ (بيع السماح) فروشتني شت به که متر له نرخي خوئ ۵ ((رقصة السماح) جوړيکه له سوږداني به کومه ډله که سوږ دهره گان به شيوه ي باز نه يې سوږدانه که يان نه نجام دمدن.

السَّمَاخَةُ: به خشنديې و شکوډاري، ناسانکاری.

السَّمَحُ: دهگوتري: (فلان سمح جواد سخې) فَلَائَنکس ليږورده و سه خي و به خشنديه ۵ همروا دهگوتري: (عود سَمَحَ) شوپړکيکه بي گري و گول.

السَّمْعَةُ: ميينه ي (السَّمَح) ۵ دهگوتري: (شريعة سَمْحَة) شهره مت و ياسايه کي ناسانکارو گونجاوه ۵ (ك: سَمَاح).

السَّمَاخُ: که سيک زور ليږورده و چاو پوشي که بي ۵ (ك: مساميح).

السَّمَحُ: هر شتيک ناسانکاری و نهرمو نياني تيډا بي.

السَّمَحُ: که سيک زور ناسانکاری و نهرمي تيډا بي.

السَّمْحَاحُ: پيستيکه يان توپکليکه ته نکوه به سمر ي نيسقاني سهرمويه ۵ نمو پهرده ته نکويه که منډال له سکی ډاډيډا تيډايه ۵ شتيکي ته نکوه له يه و وگوو توپکل ۵ پارچه هه وړيکي ته نکوه ۵ برينيک قولايي بگاته پيسته ته نکي سمر نيسقان ۵ شويني براوي خه ته نه کردن ۵ (ك: سَمَاحيق).

السَّمْحُوقُ: دريژي باريک ۵ دره ختي خورماي بمرز ۵ (ك: سَمَاحيق).

سَمَدَ سَمَرْدَا: بمرز بووه ۵ سمر ي بمرز کرده و سني دهره پراند.

سَمَدَ عَنْهُ: ليي غافل بوو.

سَمَدًا: غافلي کرد.

سَمَدَ الْأَرْضِ: زبلي کيمياوي کرده ناو زمويه که موه و چاگي کرد بو کشت و کال.

إِسْمَدَ: هاوسا به هاوسانيکي زور ۵ دهشگوتري: (إِسْمَدُ مِنَ الْغَضَبِ وَالْغَيْظِ) به هوئ رق هه ډسان و سور بوونه ووه خوئ فش کرده ووه، سور بووه.

السَّمَادُ: زبل و هر شتيک زمويه که به هيژ بکا و پيت و بهره که تي زياد بکا و کشت و کاله که ي زياد بکا ۵ (ك: أَسْمَدَة).

السَّمْدُ: بمردهوامو هميشهیی.

لِي بَيْتِ خَاوَمَن كَرْد.

السَّمِيدُ: لَوغَه تَنِيكَه لَه وَشَهِي (السَّمِيد)

سَمَوَ اللَّيْنُ: ماستهكهی کرد به ماستاو.

بِهِمانا ناردی بیژراوی بی سو دئی.

سَمَوَ اَخْشَبُ: دارهكهی به بسمار لِيك

اسْمَنَر بَصْرَه: جاوی رهشكه و پيشكهی

هايم کرد، به پهکی داکوتان.

کرد.

سَمَوَ سُمْرَه: گهنم رنگ بوو، رنگی

اسْمَنَر الطَّرِيقُ: رینگاکه درنژو راست

نهممر بوو ه (هو اسْمَرُ وهي سَمْرَاءُ)

بوو.

(ك: سُمْرُ).

اسْمَنَرُ الْكَلَامُ: قسهگه راست دهرچوو.

سَمَوَ سُمْرَه: بهمانا (سَمِر) دئی.

السمادير: نمو رهشكه و پيشكانهن كه

سَامَرَه: بهشهو قسهی لهگهل کرد به

دینه پيش چاوو وا دزمانی ميشو

قسه کردن بؤ يهکتر شهويان بهسمر

ميشولهن ه تاکهكهی (سَمَدور).

برد.

السَّمِينَدُ: پياوی بهمرنژو پياوانه و

سَمَرُ الْإِبِلِ وَاللَّيْنِ وَالْخَشَبِ: بهمانا (سَمِر)

سهخی سروشت ه سمرۆك ه نازا ه

دئی.

چوستو چالاک بؤ دابينکردنی

تَسَامَرًا: به يهكهوه شهو قسهيان بؤ

پتيويستياتی خوی ه (ك: سَمَادَع

يهکتر کرد.

و سَمَادَع).

السَّمِيدُ: لَوغَه تَنِيكَه لَه (السَّمِيد).

بوو.

سَمَوَ سَمْرًا و سَمَرًا: شهو چهرهی کرد، شهو

إِسْمَرُ: بهمانا (سَمِر) دئی.

لهگهل هاو نشينهگانيدا به وتو وئز

الأسْمَرُ: گهنم رنگ ه دهسگوتری: (عام

کاتی بهمری کرد ه له پهنلدا هاتوو

أَسْمَرُ سَالِي بَيْتِ بَارَانِي و گرانى ه

(لَا أَفْعَلُ مَا سَمَرُ السَّمِيرُ أَوْ ابْنُ سَمِير

رمبو شمشير ه شیرى ناسك ه (ك:

أَوْ ابْنَا سَمِير) واته قمت نمو کاره

سَمَرُ).

ناکهم.

سَمَرَتِ الْمَاشِيَةُ: نازلهکه لهومرا ه

السَّامِرُ: نهوانهی قسه بؤ يهکتر

(سَمَرَتِ الْمَاشِيَةُ الْبَنَاتِ) نازلهکه

دمکهن و شهو بهمری دمکهن ه پانهی

رومکهكهی خوارد.

شهو چهرمو شهو بهسمر بردن.

سَمَوَ الْإِبِلَ: حوشرهكهی بهمره لا کرد خوی

السَّامِرِي: نهوانهی پال (السَّامِرَة)

دمدرین که گهل و هوزینک له گهل
 جوله کهدا له هه ندئ بیرو باومردا
 یه که دمگرنه وه له هه ندئ بیرو
 بۆ چوندا لیک جیا دهنه وه ۵
 یه کی که له پیاوانی نه ته وه ی
 نیسرائیل له سهرده می حه زه رته ی
 موسادا په یکه ری گۆلکه له یه کی
 دروست کردو داوای له نه ته وه که ی
 کرد که گویره که که ببه رستن و واز
 له به ندایه تیکردن بۆ خودا به یتن.
 السمار: ماستاو ۵ روه کی که له پیپی
 (الأسلیة) یه له زلکاوو شوینی ته رو
 شیداردا دمروئ، حصیرو سه له و
 زه مبیله ی ئی دروست دمکری.
 السمارة: شه و به ریکردن به قسه و
 چیرۆک گیرانه وه.
 السمر: قسه و باسی شه و (شه و چه ره)
 چیرۆک و رودا و گیرانه وه، یانه ی
 قسه کردنی شه وانه ۵ تریفه ی مانگه
 شه و ۵ رۆژگارو زه مانه ۵ دمگوتری:
 (لا أَكَلِمَهُ السَّمَرُ وَالْقَمَرُ) واته:
 هه رگیزاو هه رگیز قسه ی له گهل
 ناکه م.
 السمر: جۆره دره ختی که له دره ختی
 (الطَّلح) ۵ تاکه که ی (سَمَرَة).
 السمرَة: نه سمه رهنگی که له نیوان
 سپی و رهشدا.

السمرَة: چیرۆک گیرانه وه به شه و.
 السمر: نازه لێکی گواندارو شیردهره له
 پیپی (السمریة) یه گوشت خۆره، له
 پیسته که ی فهروه ی به نرخ دروست
 دمکری ۵ له باکوری ناسیا ده زی.
 السمر: که سیک شارمزا بی له چیرۆک
 گیرانه وه ی شه وانه دا ۵ دمگوتری:
 (فلان سَمِرُ ملوک) فلانکه س چیرۆک
 خوانی پاشایه.
 السمر: حیکایه ت خوانی فه رمانه روا
 (ك: سَمراء) ۵ زه مانه و رۆژگار ۵
 دمگوتری: (لا أفعله سمر الليالي) قه ت
 نه وه ناکه م.
 السمریة: جۆره که شتییه که.
 السمار: بزمار ۵ شتی که له ناسن
 دروست دمکری سهری کی تیژه و
 سهری کی پانه دارو شتی وای پی
 لیک قایم دمکری ۵ دمگوتری: (فلان
 مسمار الابل) فلانکه س زۆر باش
 حوشر به خێو دمکا و خاومندارییان
 نه نجام ددها و لیزانه له په رومرده
 کردنیاندا.
 السمر: دال گوشت، کزو لاواز، نیسقان
 رهق و دهمار گشته.
 سمرج: به سح جار په ره ی خه راجی
 سالانه ی و مرگرت ۵ (ك: سَمَرَج).

السَّمَرَجَةُ: به مانا (السَّمَرَجُ) دئ.

السَّمَرَمُرُ: باندمیه که دمشوبهیته

باندمی شیلاقه ۵ رمنگی رمشه

کولله له بهر دمنگه که ی هه لدین.

السَّمَرَمَرَة: غولی چۆله وانی ۵ خپوی

بیابان.

سَمَسَرُ فُلَانٌ: فلانکس بوو به ده لال و

ناوهند له نیوان کرپارو فروشیاردا

همردوکی گه یاندننه یه کترو

مامه له که ی پیکردن بۆنه وهی

به شیک ی له پاره بدنه ی.

السِّنَسَارُ: ده لال و ناوهند له نیوان

کرپارو فروشیاردا بۆ ئاسانکردنی

نه نجامدانی مامه له که ۵ (سِنَسَار

الأرض) زاناو شارمزا له بواری زموی

ناسیدا ۵ (ك: سَمَاسَرَة).

السَّمَسَرَة: پيشه ی ده لالی ۵ پاره ی

ده لالی کردن.

السَّمَسَقُ: رومکی بۆن خو شه، عه تری

لئ به ره هم ده یندری ۵ له پیری

(الشَّفَوِيَة) یه، پيشی دمگوتری:

مردقوش (مرنجوش).

سَمَسَمَ: به هیواشی و له سه ره خو

رو پشت.

سَمَسَمَ الثَّعْلَبُ: رۆیه که بازی دا.

سَمَسَمَ الله وجه فلان: په رومردگار شتی

وه کوو کونجی و شتی وای له سه ر

دهم و چاوی فلان پهیدا کردن.

السَّمَاسِمُ: چوست و چالاک له هه ر

شتیک بی ۵ رۆی ۵ (ك: سَمَاسِم).

السَّمَسَامُ: چوست و چالاک له هه ر

شتیک بی.

السَّمَسَمُ: رۆی ۵ ژههر.

السَّمَسَمُ: میروه سووره ۵ باندمیه که

دمشوبهیته هه لۆ ۵ تاکه که ی

(سَمَسَمَة) ه، دمگوتری: (لا کلفتی

بيض السماسم) داوای شتیکم لئ

مه که که رینگا چاره ی نییه.

السَّمَسِمُ: میروه سووره ۵ روه کیکی

سالانه یه و رۆنی لئ دمردده یندری

پپی دمگوتری: رۆنی کونجی ۵ (ك:

سماسم) تاکه که ی (سَمَسِمَة).

السَّمَسَمَانُ: چوست و چالاک له هه ر

شتیکدا بی.

سَمَطَ اللَّبَنُ سَمَطًا وَسَمَطًا: ماسته که یان

شیره که شیریناییه که ی رۆیی وه و

تامی نه گۆراوه.

سَمَطَ عَلَى الْيَمِينِ: سویندی خوارد.

سَمَطَ فُلَانًا يَمِينًا عَلَى حَقِّهِ: له سه ر مافی

خوی فلانکسه ی سویندا.

سَمَطَ الذَّبِيحَةَ سَمَطًا: کوشتییه که ی له ناو

ئاوی گهرمدا نوغرو کرد ۵ یان

خستیه ناو ماده ی کیمیای

پهرمه نگه ناتوه بۆنه وه ی موو پهرو

پوئى پيئوه نەمىنى پيش ئەۋەدى
بكوئىندىرىۋ بىكرى بە شىۋو پېخۇر،
يان پيش دىباغ كىردى.

سَمَطُ السَّكِينِ: كىردىمكى تىز كىردى.

سَمَطُ الشَّيْئِ: شتەكەى بە تەنەفدا
هەلۋاسى.

سَمَطُ الشَّيْئِ: شتەكەى بە بەن
ساموتەكەى زىنى ئەسپەكەۋە
هەلۋاسى.

سَمَطُ الْقَصِيدَةِ: جامە شىعەرىيەكەى بە
شىۋازى (مُسَمَط) ھۈنەۋە (پروانە
ماناى ئەۋەشەپە).

سَمَطُ الشَّيْئِ: پايەند بوۋ بە شتەكەۋە.
تَسَمَطَ بە: پەيۋەست بوۋ پەيۋەۋە.

تَسَمَطَ اللَّحْمَ وَغَيْرَهُ: گۈشتى ھەلگىرتىۋو
؛ لە كۆلىدا بوۋ ۋ دىگوتىرى: (رايە
مُتَسَمَطًا لَحْمًا) ئەۋە پىۋەم بىنى
گۈشتى لە كۆلىدا بوۋ، گۈشتى ھەل
گىرتىۋو.

السَّامِطُ: ئاۋى كۆلۈتۈۋ كە كۆلك
پەرو پۇلى كۈشتى دادەمەلى.

السِّمَاطُ: رىزۋ سەف ۋ دىگوتىرى:
(مَشِي بَيْن سِمَاطَيْنِ مِنَ الْجُنُودِ) بەناۋ

دوۋ رىزى سەربازدا تىپەرى ۋ يان
دىگوتىرى: (ھەم على سِماط واحد)
ئەۋان لەسەر يەك رىزۋ يەك پاساۋ
رېسان ۋ سەفرە كە رادەخىرى بۇ

خوار دەمەنى لەسەر دانان ۋ ئەملاۋ
ئەۋلاى رىگا دىگوتىرى: (مَشِي عَلَى
سِمَاطِي الطَّرِيقِ أَر النِّهْرِ) يان
دىگوتىرى: (وَقَفَ عِنْدَ سِمَاطِ الْوَادِي)
لە ئاۋەپراستى دۆلەكەدا ۋەستائە ۋ
(ك: سَمَطٌ وَاسِطَةٌ).

السَّمَطُ: پىۋى ھەزارۋ بار سوۋك.

السِّمَطُ: بەنى تەسبىج ۋ ملوانكە

بەمەرجى مىرۋەگەنى پى
ھۈنەربانەۋە ۋ بەرمور ۋ ملوانكەى
دىرىز كە لە مل بېتە خوار ۋ بەن
ساموتەكە ؛ كە بىرىتىيە لە تىلەمە
چەرمىك بەدۋا زىنەۋە شۇر
دىمىتەۋە راۋكەر كۈشتى پىدا
ھەلەمۋاسى ۋ يان شتى تىرى پىدا
ھەلەمۋاسى ۋ پىۋى زىرەك
چۈست ۋ چالاك ۋ كاراماۋ دىسۇز بۇ
كارى خۇى ۋ نىچىرمۋان لەم رۋەۋە
كە خۇى لە كۆختەكەدا مات دىكاۋ
دەمىنىتەۋە ۋەكۋۋ مانەۋەى ملوانكە
لە ملدا ۋ (ك: سَمَط).

السَّمَطُ: پۇشاكىكە لە خورى دروست
كراۋ ۋ (ك: أَسْمَاط).

السَّمَطَاءُ مِنَ الْقَصَائِدِ: جامە شىعەرى
(مُسَمَطَةٌ).

السِّمِيطُ: كۈشتى ئاۋە روتكراۋ ۋ بەنى

سَمِعَ الدَّعَاءَ: به پیر بانگموازییه وه هاتو قبولی بانگهکهی کرد.

سَمِعَ الْكَلَامَ: له قسمکه حالی بوو.

أَسْمَعَ الدُّنُو أَوِ الزَّنْبِيلَ: قولمهی بو

دولچهکه یان بو زمبیلکه کرد

بوئنه وهی به ناسانی هه لښیری

(أَسْمَعَ الزَّنْبِيلَ) دوو دمکی بو

زمبیلکه دروست کرد بوئنه وهی

گلی ناو بری پی هه لکیشی بو

سهرموه.

أَسْمَعَ فَلَانًا: جَنِيوِي به فلانکس دا.

أَسْمَعَ فَلَانًا الْكَلَامَ: وای کرد فلانکس

قسمکهی گوئی لیبی

پی راگه یاند.

سَمِعَهُ الْكَلَامَ: وای لیکرد گوئی له

قسمکه بی.

سَمِعَهُ بَفْلَانٍ: ناوی فلانکسی زړاند پرو

پاگهنمدی دژ کرد. عهیبو عاری

فلانی بلاو کردموه

(سَمِعَ به في الناس أو في المجالس)

لهناو خه لکدا لهناو یانهو کۆرو

کۆمه لدا ناوی زړاند.

إِسْتَمَعَهُ وَلَهُ وَالِيه: گوئی گرت بو

قسمکهی.

تَسَامَعَ النَّاسُ بِالْكَلَامِ: خه لککه

قسمکه یان له یهکتر بیستو بو

یهکتر یان گیرایه وه.

تەسبیح و ملوانکه که میرومکانی پی

هۆنرابنه وه خشتی ریز کراوو

یهک لهسهر یهک دانراو.

السُّمُطُ: خشتی ریز کراوو یهک لهسهر

یهک دانراو.

المُسْمَطُ: نهو شوینهی کوشتی تیدا پاک

دمکری و ناوه روت دمکری

پێو ورگو ریخولهی کوشتییه کهی

تیدا پاک دمکری.

المُسْمَطُ مِنَ الْقَصَائِدِ: چامه شیعریکه

چهند دپړنکی سهرموای چون یهکی

ههیه نه مچار دپړنکی تر دی

سهرموای جودای ههیه بهم جوړه تا

چامهکه کۆتایی دی.

المُسْمَطُ مِنَ الْأَشْيَاءِ: نهو شتهی رمت

ناکریته وه دمگوتری: (حُكْمُكَ

مُسْمَطًا) برپاری تو په سهندو رمت

کردنه وهی نییه کس دزی

ناوهمستی.

سَمِعَ لِفَلَانٍ أَوْ إِلَيْهِ أَوْ إِلَى حَدِيثِهِ سَمْعًا:

گوئی بو فلانکس، گرت گوئی له

قسمی فلانکس گرت.

سَمِعَ لَهُ: به قسمی کرد، فرمان بهرداری

بوو.

سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ: په رومردگار همدو

سوپاسی سوپاسکاری قبول کرد.

سَمِعَ الصَّوْتَ: گوئی له دهنکهکه بوو

گوینچهکی بیستی.

تَسْمَعُ النَّاسُ بَفْلَانٍ: عهیبو عاری

له ناو خه لکدا بلاو بووه.

تَسْمَعُهُ وَلَهُ وَالِيه: گوئی بۆ گرت.

تَسْمَعُ الطَّبِيبُ: پزیشک پشکنینی بۆ نه خو شه که کرد.

السَّمْعَةُ: مینهنه (السَّمْع) ه ناویشه

بۆ گوینچه که. دمگوتری: (أذن سامعة)

گوینچه که یه کی زۆر بیسه سهره ه

دمگوتری: (هما سامعتان) ه (ك:

سوامع).

السَّمْعُ: یاد کردنی خوداو زیگری

بیستراو په سه ند ه گۆرانی ه به لای

زانایانی زمانه وه بریتییه له

پنجه وانه ی (قیاس) واته بیستراو له

عهره ب به لام قیاسی بۆ سهر ناکری.

سَمَاع: به مانا (إِسْمَع) دی.

السَّمَاعِي: شتیک نیسه بت بدری بۆ لای

سه ماع ه پنجه وانه ی (القیاسی) یه ه

واته: نه وه ی یاسایه کی نیه تا قیاسی

بکه ی به لکوو ههر پشت به بیستن

ده به سترئ تیدا.

السَّمْعُ: هیزیکه له گوینچه که دا دنگی

پی دم به سترئ ه خودی گوینچه که ه

بیستراو ه زیگرو یادی خودا (ك:

أسماع) دمگوتری: (سمعا وطاعة) واته:

بیسه به بیستن ملکه چ وهرمان

بهردار به ه (سَمْع وطاعة) ئیشی من

گوئی رادیو وهرمان بهردارییه.

سَمْعَكَ إِلَيَّ: له من بیسه.

سَمِعَ أذني: به گوئی خۆم گویم ئی بوو.

السَّمْعُ: زیگری بیستراو ه گیانه به ریکه

له پیری (الکلیه) یه له سه گ

که وهرتره حاجی درێژو سهری پانه

گوینچه که سوکه بۆ گوئی سوکی

به ناوبانگه ه دمگوتری: (أسمع من

سمع) (واسمع من السمع الأزل).

السَّمْعَةُ: ههر شتیک به یستری له

چاکه و له خراپه ه دمگوتری: (فعل

ذلك رياءً وسَمْعَةً) نه وه ی کرد

بۆ نه وه ی خه لک به یین و بییسن ه

هه روا دمگوتری: (أذن سَمْعَةً)

گوینچه که زۆر سوکو سرکه.

السَّمْعَةُ: دنگو باسو شوهرت ه

دمگوتری: (فعل ذلك رياءً وسَمْعَةً)

نه وه ی کرد بۆ نه وه ی خه لک

به یینی و بییسن.

السَّمْعِيَّاتُ: له بواری عه قیده دا به و

شانه دمگوتری که به نیگا و سروش

ده زاندری و مکوو به هه شت و دۆزه خو

حال و وه زعی قیامه ت.

السَّمَاعَةُ: مینهنه (السَّمَاع) ه دمگوتری:

(أذن سَمَاعَة) ه هه روا ناوه بۆ نه و

نامیره ی پزیشک نه ندازه ی

السَّمَاقُ: پانفته و پوخت.

السَّمِقُ: پياوى درېژ.

السَّمَاقُ: درمختى ترش ؛ ترشه سماق

كه لاکه ی بۇ دмбаغ کردن به کاردی

له شوینى بهرزو کیوو کهژ دپروئ.

السَّمِيقُ (السميقان): که لهوه (دوو دارى

خوار کراوهن له نیری سهر ملی گای

جووت قایم دمکړین به ملاو بهولای

ملی گا جوته کهدا دینه خوارو له

ژیر گهر دنی گا جوته کهدا به

به نکه لهوه سهری دوو دارمکه

پیکه وه دمبه سترین و دمبه توقی

ملی به مەش نیرمکه له ملی گا

جوته که شه ته ک دهری) (ك:

أسقة).

سَمَكٌ سَمَكًا: بهرز بۆوه.

سَمَكٌ الشَّيْءُ سَمَكًا: شته که ی بهرز

کردموه.

إِسْمَكِ الْبَيْتُ: خانوومکه قه باره ی درېژ

بوو، بهرز بوو.

إِسْمَكِ الْبَيْتُ: به مانا (إسمك) دئ.

السَّمَاكُ: همر شتيك بهرز بکړېته وه

ديوار بې پان هه لاش ۵ پان شتی پې

بهرز بکړېته وه.

السَّمَاكَان: دوو نه ستيړمى ورشه دارن ۵

په کيان له باگوره پېی دگوتړئ:

فشاری خوین و چوڼیه تی لیږدانی

دلی پې دیاری دمکا ۵ پارچه په که

له ناو ته له فوئدا قسه ی پې

دمنیردرئ و پېی دهبیسترئ.

السَّمِيعُ: ناوېکه له ناوه جوانه کانی

خودا ۵ بیسر ۵ گوپگر.

السَّمْعُ: دمگوتړئ: (هو مني برئي

و سَمْع) نهو لیم نزیکه و دهبیبنم و

گوپی له و ته کانه.

السَّمْعُ: گوپچه ۵ قولقه ی ناو دپراستی

دو لچه.

السَّمْعَةُ: گوپچه ۵ (ك: مسامع).

السَّمْعَةُ: میننه ی (السَمْع) ۵ نافرمتی

گورانی بیژ.

السَّمْعُ: جوست و چالاک و قالب سوك

۵ به لای ناخوښ و پیس ۵ پیاوی

پچکوله و سهر سهرما زه له ۵ سهری

پچوک و سوکه له ۵ قاجی درېزو

باریک ۵ نافرمتی تی کوښهرو

کو لنه دمر.

السَّمْعَةُ: میننه ی (السَمْع) ۵

نافرمتی ناشیرین و گورك ناسا ۵

نافرمتی دپوه زمه و بهد رموش ۵

همر ده لئی غول و گورگه.

سَمَقَ الْبَاتِ أَوْ الشَّجَرُ وَغَيْرِهِ سَمَقًا:

رومکه که، درمخته که درېژ بوو،

بهرز بۆوه.

(السِّمَّكُ الرامح) نهوی تریان له
باشوره پیی دگوتری: (السِّمَّكُ
الأعزل).

السُّمُّكُ: سهقف، هه لاش ه قهه بالآ هی
همرشتیک بی ه له بواری وهرزدا
بریتییه له بوعدی سییهه جگه له
پانی و دریزی که دهبیته قوئی پان
بهرزی قهبارمه ه (ک: سوك).

السُّمُّكُ: (سُمُّكُ الشَّيْ) نهستوری
شتهکه.

السُّمُّكُ: ماسی؛ گیانله بهریکی ناوییه و
زۆر جووری همهیه همر جووره ناویکی
تایبهتی همهیه ه (ک: سِمَاك، سَمُوك،
اسماك).

السُّمُّكَةُ: تاکی (السُّمُّكُ) ه له پهندا
هاتوو دهلی: (شوي في الحريق
سَمَكَةٌ) له ناگر کهوتنه ودا ماسی
خوی برژاند ه واته: له جیاتی
نهوهی ههول بدا ناگرمه
بکوزنیتهوه نهو خهریکی ماسی
برژاندنی خوی بوو ه به کهسیک
دهگوتری ههلههرست بی و
بهرزموهندی گشتی مهیهست نهیج.
السُّمُّيْکُ: شتی نهستوری قهباره دار
لهروی قوئی و بهرزییهوه.

السُّمِّيْکَا: مۆرانه، خمخۆرکه ه جووره
ماسیهکه وردیله دریزییهکه ده

سانتییمتر دهبی، رنگی زیوی
مهیلو سموزه ه له دهریای سوردو
لهسمر کهناری خۆرهه لاتی
نهفریقاو له دهریا لوشی نارام و
بهحرمین دهزی ه وشک دمکریتهوه و
دهخوری.

السِّمَّكُ: کۆلهکهیهکه لهژیر خیمه و
رهشمالدا سهقفی خیمهکهی پی
بهرز دمکریتهوه ه (ک: مسامیک).
السُّمُّوكُ: دریز، نهسپی تییکسپراو.

السُّمُّکِرِي: کهسیک شتو مهکی ناو مال
دروست بکا وکوو گۆزوو دیزمو
قومقومه ه پلیتی ناسن که به
مادهی قصیدر روکش کرابی.

سَمَلُ الثَّوْبِ وَغَرِه سُمُولاً وَسُمُولَةً:
قوماشمهکه رزی.

سَمَلٌ بَيْنَهُمْ سَمَلًا: صولحی نیوانی کردن.
سَمَلٌ فِي الْمَيْشَةِ: ههولی چاککردنی زیانی
خوی دا.

سَمَلُ الْعَيْنِ: چاومهکی هه ل کۆلی.
سَمَلُ الْخُرُصِ وَغَرِه: هموزمهکی له خوړو
لیته و هموزو شتی وا پاک کردموه.
سَمَلُ الثَّوْبِ: قوماشمهکه رزی.

أَسَمَلٌ بَيْنَهُمْ: صولحی نیوانی کردن ه
همروا بهمانا (سَمَلٌ) دی.

سَمَلُ الْخُرُصِ: هموزمهکه ناوی کهمی ئی
هاتهدمر.

سَمَلُ الْخَوْضِ وَنَحْرُهُ: هموزمکەى پاک
کردموه خوړو لیتە و هموزەى ئى
دمرەیتنا.

سَمَلٌ فَلَانًا بِالْقَوْلِ: فلانکەسى بە قسه
بۆ دانهرم کرد، هیندى کردموه.
اسَمَلُ الْعَيْنِ: چاوهمکەى هەلکۆلى.

تَسَمَلُ فُلَانٌ: ئاوى بنكى پەرداخەمکەى
خواردموه بەرماوى بنكى قاپەمکەى
خواردموه.

سَمَلُ النَّبِيذَةِ: پى گىرى کرد لە
خواردنەموى بىرمو شەرابدا ە زۆرى
ئى خواردموه.

السَّمَالُ: گرمى ناو ئاوى راوەستاوى
بۆگەن کردوو.

السَّمَلُ: (توب سَمَلٌ) قوماشىكى رزىوو
كۆنە ە باقى ماندى ئاو لە بنكى
هموزدا ە (ك: اسمال) ە دەشگوترى:
(توب اسمال) قوماشى كۆن و رزىو.

السَّمَلُ: (توب سَمَلٌ) قوماشى رزىو.
السَّمَلَانُ مِنَ الشَّرَابِ: باقى ماندى
شەراب.

السَّمَلَةُ: ئاوى كەم لە بنكى پەرداخ و
سوراحيدا ە برسەيايتى كە
نادەمیزاد وا لىبكا فرمىسكى لە چاو
بیتە خوار.

السَّمَلَةُ: (توب سَمَلَةٌ) بەمانا (سَمَلٌ) دى ە
ئاوى كەم لە بنكى پەرداخ و
سوراحى و دېزەدا بىنيتەمە ە باقى

ماندى ئاو لە بنكى هموزدا ە پان
خوړو لیتەى بنكى هموز ە (ك: سَمَلٌ
واسمال).

سَمَلَجُ الشَّيْءِ فِي حَلَقَتِهِ: شتەمکەى بە
ئاسانى هوندا.

السَّمَالِجُ: شىرى شىرىن ە (ماسى
شىرىن).

السَّمَلَجُ: جىزنىكى مەسەحەمەكانە.

السَّمَلَجُ: ماست و شىرى چەورو تام
خۆش.

السَّمَالِيُّ مِنَ اللَّبَنِ وَالطَّعَامِ: ئەمەيه بى
تام بى ە تامى خۆش نەبى ە
ماستىك خرابىتە ناو مەشكەمە
خرابىتە ناو چالەمە بۆنەموى ترش
بى، بىى بە تۆراخ.

السَّمَلَقُ: چۆل و ساراپەك درەخت و
رومكى ئى نەروابى ە ئافەرتى نەزۆك
ە بىرئىزنى بەسالا چوو بۆلكاو ە
(ك: سمالق).

السَّمَلَقُ مِنَ الْكُذْبِ: درۆ تەواوو بى
پىچ و پەنا.

سَمَلُكَ اللَّقْمَةَ وَنَحْرَهَا: پاروهمکەى باداو
لولى کردو هەلى پىچا.
سَمَتُ الرِّيحِ سُمُومًا: بايهكە سوتاندى،
سوتىنەر بوو.

سَمَتَ الْيَوْمِ: رۆژمەكە باى سەمومى
هەبوو.

سَمَ الشَّيْءِ: شتەكە تاپەت بوو.

سَمَتُ النِّعْمَةِ: نازو نيعمه ته كه تا بيه ت	سيلاحه كه وه.
بوو.	سَمَّ الرُّضَيْن: قولنه ي بؤ قه ياسه كه
سَمَتُ الهَامَةِ فُلَانًا: جبرو جان ه و مر كه	کرد.
فُلَانَكِه سِي گه ست و ژه مری خسته	سَمَّ الشَّيْءِ: شته كه ي به مرواری
ناو جه سته بيه وه، ژه مری کرد.	رازانده وه.
سَمَّ السُّمُومُ النَّبَات: بای سه موم روه کی	تَسَمَّ: بؤ موطا و مده ي (سَمَمَةُ) دئ ه
سوتاند هه ئی پرو زاند یان گهر ما	دمگوتری:
بردوی کرد.	تَسَمَّ الطَّعَام، تَسَمَّ الحَيَوَان، تَسَمَّ الجَرْح:
سَمَّ الإِبْرَةِ: کونی له دمر زییه كه کرد، کونی	واته: ژه مری بوو، ژه مری پیډا
بؤ دروست کرد.	بلاو بؤ وه.
سَمَّ الثَّقَب: چو وه ناو کونه كه وه.	الْأَسْمُ: لوت كه له لای سه رویه وه
سَمَّ الشَّيْءِ: شته كه ی چاك کرد، ریکی	کونه كه ی ته نگه بر بئ.
خست.	السَّامُ: هر جبرو جان ه و مریك ژه مری
سَمَّ الْأَمْرَ: شته كه ی نه اندازه گرت و	هه بی وه کوو مارو دو پشك و سه ر
قولییه كه ی پیوا.	ما زه له ه (ك: سَوام).
سَمَّ بَيْنَهُم: چاك سازی نیوانی کردن.	سام أبرص: جؤ ره سه ر ما زه له بیه كه.
سَمَّ الْقَارُورَةَ: دهمی سورا حیه كه ی به ست،	السَّامَةُ: میننه ی (السام) ه دعبای
دهمی دیزه كه ی به ست.	ژه مری و مردن ه ئاده میزادی
سَمَّ فُلَانًا: فُلَانَكِه سِي تا بیه ت کرد.	تا بیه تی و زیره ك و لِيَكُؤْ له رموه له
سَمَّ النِّعْمَةِ: نيعمه ته كه ی تا بیه ت کرد.	نه ئینی کاروبار ه (ك: سَوام).
سَمَّ فُلَانٌ سَمَّ فُلَان: فُلَانَكِه سِي مه به ستي	السَّامُ: جؤ ره باننده بیه كه وه کوو
ئهوی کرده مه به ستي خوی.	بالنده ی (السُّمَانِي) وایه ه شتی
سَمَّ الْيَوْمَ: رؤ زه كه بای سه موومی هه بوو،	سو كه له و ناسك و عه تنیكه، شتی
یان بای سه موومی تیډا هه ل بوو.	خیراو دسته و یه خه.
أَسَمَّ الْيَوْمَ: به مانا (سَم) دئ.	السَّامَةُ: له هه موو شتی كدا
سَمَمَةُ: تا بیه تی کرد ه ژه مری کرد.	كه سایه تی و جه وه ره و ماده كه بیه تی
سَمَّ السِّلَاح: ژه مری کرده ناو	ه رو خساری شت و دیمه نی دیاری ه

هه لومړيو مکانی بکه ونه سهر ۵
خزمايه تي تايبه تي ۵ کروکی دار
خورما که به که لکی خواردن بی
(ك: سَمَمٌ وَسِمَامٌ).

السُّمُومُ: بای گهرمی سه موم به زوری
له ولاتی میصر له مانگی مایو به
روژ هه لدمبی ۵ گهرمای به تین که
کارد مکاته ورده کونی پیستی
جهسته ۵ قورئان دمه رموی:
﴿وَأَصْحَابُ الشَّمَالِ مَا أَصْحَابُ
الشَّمَالِ، فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ﴾ ۵ (ك:
سَمَائِم).

الْمِسَمُ: نه وهی دمه لاتی به سهردا
بشک دمیخوا.

المَسَامُ: ورده کونی پیستی جهسته.
الْمَسَمَةُ: تايبه تي ۵ (أهل المَسَمَةِ) خزمو
که سو گاری تايبه تي.
سَعَنَ لَفْلَانَ سَمْنًا: پیخوری روئی بو دانا،
روئی بو کرده پیخور.

سَمِنَ الطَّعَامَ: به روڼ خوارده مهنی
دروست کرد.

سَعَنَ فَلَانًا: روئی دمرخواردی فلان دا.
سَعِنَ سِمْنًا وَسَمَانَةً: قه لهو بوو، گوشتو
بهزی زور بوو ۵ (فهو سامن وسمین
وهي سمينه).

سَعِنَ سِمْنًا وَسَمَانَةً: به مانا (سَمِنَ) دی.
أَسَمَنَ: به سروشت قه لهو بوو.

دمگوتری: (فلان بهي السُّمَامَةِ)
فلان کهس روخسار جوانو خواهن
دیمه نی شکومه نده ۵ نالا ۵ خالیکی
که وانه بیه له ملی نه سپدا به های
زیاتر بو نه سپه که به یدمست دمکا.

السُّمُومُ: همر مادمی که ژمهرای بی ۵
شتیکه وککوو دمنکه مرواری له
دمریا دمرده هیندری و دمه ونډرینه وه
بو جوانی خورازاننده وهی نافرمتو
شتی تر ۵ په کی که لهو دوو رمگی
له مه لاشوو لووتی نه سپدایه (ك:
سُمُومٌ) ۵ دمگوتری:

أَصَابَ سَمٌ حَاجَتَهُ: مه بهستی خوئی
پیکا.

السُّمُومُ: همر مادمی که ژمهر بی (سَمٌ
الفأرة) دمرمانه مشک ۵ مشک کوژه ۵
همر کونی که تنگ بی وککوو کونی
دمری و کونه لوتو کونه گوئی ۵
قورئان دمه رموی: ﴿حَتَّى يَلْجَ
الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ﴾ ۵ (ك: سُمُومٌ
وسیمام) ۵ (سُمُومُ الْإِنْسَانِ) دموو
کونه لوتو کونه گوئی.

السُّمَةُ: همر شتی که وککوو دمنکه
مرواری بی له دمریا دمر بهیندری و
به ونډرینه وه بو جوانی و رازاننده وه
۵ حمصیر؛ که رادخری له ژیر دار
خورما بو نه وهی له گاتی رینی
خورماکانیدا دمنکه خورما

اَسْمَنَ فُلَانٌ: قەلەۋى زۆر بوو، زىياد لە
بېۋىست گۆشتن بوو ۋە ئازەلەكانى
قەلەۋى بوون ۋە بوو بە خاۋمنى شتى
قەلەۋى.

اَسْمَنَ الْهَيۋَانُ: ھەيۋانەكەى قەلەۋى كرد.

اَسْمَنَ الطَّعَامُ: خۇراكامەكەى چەۋر كرد.

اَسْمَنَ فُلَانًا: فُلَانكەسى قەلەۋى كرد.

سَمْنُهُ: قەلەۋى كرد ۋە لە پەنددا ھاتوۋە
(سَمْنٌ كَلْبِكَ يَأْكُلُكَ) سەگەكەت

قەلەۋى بىكەى دىتخوۋا ۋە بە كەسەيك
دىگوتىرى تۆ چاكەى لەگەل بىكەى
ئەۋ خراپەت بەرامبەر بكا.

سَمْنُ الطَّعَامِ وَنَحْوُهُ: خۇراكامەكەى چەۋر
كرد.

سَمْنٌ فُلَانًا: چەۋرى دا بە فُلَانكەس ۋە
چەۋرى دىرخوارد دا.

سَمْنٌ لِفُلَانٍ: زۆرى بەخشىش دا بە
فُلَانكەس.

تَسَمَّنَ: يەمانا (سَمِنَ) دى.

تَسَمَّنَ فُلَانٌ: زۆر شۇكۈمەندى پال خۇى
دان ۋە لافى زۆر شتى لىدا كەتتىدا
نەين ؛ (فەشەكەرو خۇ ھەئەئەشە) ۋە
زۆر ھۆكارى قەلەۋى بوونى بۇ خۇى
دەستەبەر كرد لە خواردن ۋە
خواردنەۋە.

اَسْتَسَمَّنَ فُلَانٌ: فُلَانكەس داۋاى چەۋرى
كرد.

اَسْتَسَمَّنَ الشَّيْئُ: شتەكەى بە قەلەۋو
چەۋر ھىسب كرد ۋە لە پەنددا
ھاتوۋە (اَسْتَسَمَّنَتْ ذَاوَرَم) ئەۋ
جەستە ھاۋساۋەت بە قەلەۋ ھىسب
كرد ۋە بە كەسەيك دىگوتىرى: بە
روالەت ۋە روكەش ھەل خەلەتتى.

اَلْاَسْمَنُ: دىگوتىرى: (فُلَان اَسْمَنُ خَطَاً)
فُلَانكەس بەشى باشى ھەيە،
شانس ۋە بەختى چاكىرى ھەيە.

اَلْاَسْمِنُ: كەسەيك رۆنى بى، چەۋرى لا
ھەيە.

اَلْاَسْمَانِي: جۆرە بائىندىيەكە پىنى
دىگوتىرى (شەيلاھە).

اَلْاَسْمَانُ: پۇن فرۇش ۋە بۆيەيەكە
زەخرەفەى پى دىگوتىرى.

اَلْاَسْمَنُ: رۆنى قالىبوو.

اَلْاَسْمَنَةُ: دىرمانىكە بۇ قەلەۋى
بەكارى ۋە گزۋ گىايەكە گەلاۋ
لاسكى ھەيە، لاسكەكانى بارىكن،
گوللىكى سېى ھەيە، دىنكە تۆمى
ھەيە، ئافرىت دىمىخوۋا بۇئەۋەى
قەلەۋى بى.

اَلْاَسْمَنِيَّةُ: پىرپىكن لە ھىندوستان
دىمەرى مەزھەبىن ۋە پرواىيان بە
كۆپىكرىن (تەناسىخ) ھەيە، پرواىيان بە
ھەۋالى رابردو نىە ۋە دىلەين رىگەى

زانباری ته‌نیا هسته و بهس ه جگه
له هست هیچ شتیکی تر نیه
زانباری ئی دهمته‌میر بیی.

السُّمْنُ: پیچه‌وانه‌ی خرابه ه دمگوتری:
(کلام سمن) قسمه‌کی رَنک و بَنک و
پَر مانابه ه (أرض سَمِنة) خاکیکی
به پیت و بهرمگه‌ته ه خاکیکی بی
بهرده‌لان و پاکه، شیدارو گونجاوه بو
کشت و کال.

السُّمْنَةُ: همر شَتِیک چاومروانی
چه‌وری ئی بکری دمگوتری: (طعام
مَسْمُنة للجسم) خوراکیکه گومانی
چه‌وری ئی دمکری و پدمچی به
خواردنی قه‌له‌و بیی.
السُّمْنُ: نه‌سپ.

السُّمْنَدُلُ: گیانه‌به‌رنکی قه‌باره پچوکه
له‌ناو ناوو وشکانیدا ده‌زی ه
بالندیمه‌که له ولاتی هیندوستان
هه‌یه، ده‌لین: ناگر ناپسوتین.

سَمَّةَ سَمْهًا و سَمَوْهَا: سه‌رسام بوو، چه‌بران
بوو ه دمگوتری: (بقي القوم سَمْهًا)
خه‌لکه‌که به واق و پوماوی مانه‌وه.
سَمَّةَ الفرسُ في شرطِهِ سَمَوْهَا: نه‌سپه‌که
غاریداو هستی به ماندو بوون
نمکرد.

سَمَّهَ اللهُ عَقْلَهُ: خودا عه‌قلی فلانی برد.
سَمَّهَ الرجلُ إِبْلَهُ: پیاوه‌که حوشره‌کانی

نیهمال کردن.

السُّمَّةُ: به‌تال و پوچ ه درو ه هه‌ولدانی
بی مه‌به‌ست ه دمگوتری: (ذهب
فلان في السُّمَّةِ) فلانکس ملی له
شتی بی هوده ناو بی مه‌به‌ست دیو
ده‌چی ه با، هه‌وا.

السُّمَّةُ: نه‌و دیمه‌نه‌یه که نادمه‌میزاد
له‌کاتی روانینیدا بو قورسی خور
دمه‌و نیومرو دیته به‌مرچاوی ه خو
بادان و لارو له‌نجه کردن له روی
فیزموه.

السُّمَّةُ: پِرژو پالی دار خورما
دمته‌ندری و لَیک دمدری و مگوو
شیوه‌ی سفره‌ی نان له‌سهر خواردن.
السُّمَّةُ: به‌مانا (السُّمَّةُ) دی ه
دمگوتری: (مشی السُّمَّةُ) روشتنی
به فیزو لوت به‌رزیمه‌وه.

سَمَّجَ في السرِّ وغیره: په‌له‌ی کرد له
روشتندا.

سَمَّجَ الشَّيْءَ: شته‌که‌ی رمانه کرد.

سَمَّجَ كَلَامَهُ: دروی له قسه‌کانیدا کرد.

سَمَّجَ الحَبْلَ: حه‌بله‌که‌ی توند بادا.

سَمَّجَ الیمینَ: سوئندمه‌کی جه‌خت

کردموه.

السُّمَّاجُ مِنَ اللَّبنِ: شیرو ماستیک

شیرین نه‌بی و تامی نه‌گورایی.

السِّمَّاجُ: درو.

السَّمْهَجُ: شیری شیرین و چهور ۵ ناسان
 ۵ دهگوترئ: (ماء سَمْهَجْ) ناویکی
 گواراو خوشپروه ۵ (أَرْض سَمْهَجْ)
 زمویپهکی تهختو نهرمه لانه ۵
 (دَرْغ سَمْهَجْ) زریپه که خوش له بمر
 دمکری به جهسته خوشه.

السَّمْهَجَةُ: سویندی جهخت له سمر کراوه.
 سَمَهَرُ الزَّرْعُ: کشتو کاله که به بیت
 نه بوو، زیادی نه کرد.
 اسْمَهَرُ الشَّيْءِ وَالْأَمْرِ: شته که رهقو
 پته و بوو ۵ کاره که سهخت بوو،
 توند بوو ۵ مام ناومندی بوو.
 اسْمَهَرٌ فِي الْقِتَالِ: له شهردا جهربه زمو
 وره بهرز بوو.

اسْمَهَرُ الظَّلَامِ: تاریکی کهوته سمر
 تاریکی.
 السَّمْهَرِيُّ: رمبیک ناسنه کهی زور پتهو
 بی ۵ دهلین: نه م جوړه رمبه
 دمدرنه پال پیاوړک ناوی (سَمَهَر)
 بووه نه و دروستی کردون ۵
 خیزانه کهشی ناوی (رُذَيَّة) بوو
 رمبی رودمین نیسبه تیان بو نه و
 دمدری ۵ همروا وشه ی (السَّمْهَرِي)
 ناوه بو ژبی گشتو پتهو.

سَمًا سَمَوًا و سَمَاءً: بهرز بووه، سمرکهوت،
 دریژ بوو ۵ دهگوترئ: (سَمَتٌ هِمَّتُهُ
 إِلَى مَعَالِي الْأُمُور) هه میسه نه و چاوی
 له کاری مهردانه و شکواریپه ۵

ههولی عیزمت و شهره مهندي
 دمدا ۵ (سَمَا فِي الْحَسَبِ وَالنَّسَبِ) له
 بنه ماله و دهجاخ زاده میدا زور بهرزو
 شکو داره.
 سَمًا بَصَرَهُ إِلَى الشَّيْءِ: چاوی له شته که
 بری و ته ماحی لی کرد.

سَمًا الْهَلَالُ: مانگی نوئ بهرز بووه ۵
 بهرزی دمرکهوت.
 سَمَا الشَّرْقُ لِفُلَانٍ: عیشقو سۆز بو
 فلانکس هاتهوه.
 سَمَا الْقَوْمُ وَغَرَمَ عَلَى الْمَاءِ وَغَرَمَا:
 قه و مه که ژماره یان له سمد تیپه ری.
 سَمَالَهُ شَخْصٌ: له دوره و کابرایه که خوی
 بو دیاری کردو چاوی لی بوو.
 سَمَابِهِ: بهرزی کردموه.

سَمَالَهُم: راپه ری بوئه وهی شهریان له دژ
 بکا.
 سَمَا الْفَحْلُ سَمَاوَةً: نه سپه که خوی
 هاویشته سمر شوینی ناو
 خواردنه وه که و ناوی بنکی
 دوئل و مه کی خواردموه.
 سَمَا فَلَانًا مُحَمَّدًا: ناوی فلانکسی نا
 (موحه ممد) ۵ وشه ی موحه ممدی
 کرده ناوی که سایه تی بو فلان.

سَمَا الصَّائِدُ الْوَحْشِ: راوکه ره که تارمایی
 دمه بکه ی به دی کردو هه ولید
 فرسه تی لی بینئ.
 أَسْمَى الشَّيْءِ: شته که ی بهرز کردموه.

اسْمِي فَلَانًا مِنْ بَلَدِ الْيَ بَلَدٍ: فلانكەسى

دەست نیشان کرد لەم شارە ناردی

بۆ شارێکی تر.

اسْمِي الشَّيْءِ كَذَا بَكْذَا: شتەكەى کرد بە

ناو بۆ ئەو.

ساما: كۆن بركيى له گه لدا کرد.

سَمَاءُ كَذَا: ناوی نا فلان.

اسْمِي فَلَانٍ: فلانكەس چوو دەرمووە

بۆ راوگەردن ە گۆرموێ هەلکێشانو

لەكاتی گەرمادا خەریکی راو ئەسك

بوو.

اسْمِي الصَّائِدِ الْوَحْشِ: راوگەرەكە

دەعباكەى دیاری کردو هەولێ نیجیر

کردنی دا.

اسْمِي فَلَانًا: داوای ناوی فلانكەسى

کرد.

اسْمِي فَلَانًا: داوای گۆرموێ راوگەردنی

لە فلانكەس کرد بۆ کاتیکی دیاری

کراو بیداتیو بجێ راوی پێ بکا ە

واى لێکرد بجێ ئەسك راو بکا بە

گۆرموێ تاییبەتی راوگەردن ە بە

ئەنقەست چوو بۆ دیدمێ ە خێرو

چاکەى لێ چاوەرپوان کرد.

الْإِسْمِ: ناوی شت: ئەو وشەیهى دەبێتە

نیشانهى شتو پێناسەى ە بەلای

نەحوپیه کانهووە بریتییه له

وشهیهك دهلالهت دهكا له مانایهك

لە خودی خۆیداو مانای زەمەن

تێیدا بەرچاو نەگیراوە.

الاسم الأعظم: ناویکە کۆکەرموێ

مانای هەموو صیفاتى خودایه.

اسم الجلالة: ناوی پەرورەدگار ە (ك):

آسامی).

السمّی: بەرزو شکۆدار ە دەرگوتری:

(مقام سام) ە پلەو پایەى بەرزو

شکۆدار.

السمّا: ناوو شۆرەت.

السماء: ئاسمان: ئەوێ دەق بەرامبەر

زەوییه ە لە هەموو شتێکدا لای

ژوروێ ە هەرشێک لەسەر تۆو

بێو سیبەرت لێبکا ە (ك): سماوات) ە

هەورو باران ە لە قورئاندا

دەقەرەمۆ: ﴿يُرْسِلِ السَّمَاءَ غَلِيْظًا

مُذْرَارًا﴾ ە هەروا ناو بۆ گزۆگیا

چونکە بەهۆی بارانی ئاسمانەو

دێتە بەرھەم.

السمّاءُ: هەلاشی خانوو ە لە هەموو

شتێکدا شەخسی شتەگەیه یان

روخسارەگەیه تی ە (سماوة الهلال)

دیمەنى مانگ کە کەمێک لە ئەسۆ

دەربکەوێ ە (ك): سماء وسماء).

السمو: بەرزو و شکۆمەندى ە (صاحب

السمو) نازناوی پاشاو مێرو

فەرمانڕەوايه.

السَّمِي: بهخۆ نازو خو هه لکیش ۵
وینەو یەرامبەر.

اَلْمِسْمَاةُ: گۆرمۈى كە لە خورى و شتى
وا دروست دىكرى ۵ راوكمر لمبىرى
دىكا بۇنەھى گىرما كارى تى نەكا ۵
(ك: مَسَام).

اَلْمُسْمَى: ناونراو، دیاری کراو ۵ هورنان
دمفرمروئ: ﴿وَإِذَا تَدَانَيْتُمْ بِذَيْنِ إِلَى
أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتَبُوهُ﴾ ۵ دمشگوترئ:
(فلان من مسمي قومه) فلانکس له
پیاوه باشهکانی گه له که به تی.

السَّنَابُ: شہری قورس.
السَّنَابُ: کہسیک پشتو سکی دریژ
بی۔

السَّنْبَةُ: بهمانا (السَّنَابُ) دئ.
السَّنْبُ: زمانه و رۇزگار.
السَّنْبُ من الخيل: ئەسپى زور خۇشروو
رمەن ۵ (ك: سُنْبُ).
السَّنْبَةُ: بەشىك لە رۇزگار دىگوتىرى:
(مضى من الدهر سنبَةً).

السُّنْبُ: دروژن و غەیبەت کەر ە رق
هەلساو، رق ئەستور.

السُّنْبُوقُ: به لَهْمِي پَچُوك ۵ (ك):
(سناييق).

السُّنْبُكُ: قهراخی سمی و لاخ ۵ له هه موو
شتی کدا سهرمناکه ی ۵ دهگو تری:
(أصابنا سُنْبُكُ السماء) سهرمنا ی

بارانمان ئى بىرى ۋە پان دىگوتىرى:
(كان ذلك على سبك فلان) ئىمى شى
لە سىرمىقائى قىرمان رىمىمى قاندا
بىو ۋە ھىروا ناو ھى قىراخى ئىمى
شۆئىنى شىمىر كە زىركەمى قىراو
ۋە لى زوورى كىلاو خىدەمى ئاسن ۋە
زىمى پىتە ھى خىرو پىر ۋە خىراج
پىاج ۋە (ك: سىبك).

السُّنْبُولُ: بهمانا (السُّنْبُوقُ) دى (ك):
سناييك).

سَنْبَلُ الزَّرْعِ: کشتو کاله که گولی کرد.
سَنْبَلُ ثَوْبِهِ: کراسه که ی بهر دایه و دهو
لکینکی به دووی خویندا راکشیا.

السُّنْبُلُ: گولۍ رومك ۽ ٺٺو بهشمۍ
تۆومكۍ تینایه ۽ رومكۍ ناردين كه
رومكۍكه له رومكۍكانى همنئى جۆر
عمتر دردمهينئى ۽ عهترى ٺٺم
رومكۍ زۆر بهناويانگه ۽ (ك: سنابل).
السُّنْبُلَةُ: بهمانا (السُّنْبُلُ) دئ ۽ همروا
ناوه بۆ بورجىك له دوانزه
بورجهكانى ئاسمان.

السُّنْبُولُ: بهمانا (السُّنْبُلُ) دى ۵
تاكهكهى (سنبله).

أَسْنَتَ الْقَوْمُ: خَذَلَهُ كَمَا تَوَشَّى سَائِلِيكَ
بَيْنَ بَارَانِي وَفَاتِ وَفَرَى بَوُو.
سَنَّتَ الْقِدْرَ وَغَرَهَا: كَهْمُونِي كَرْدَه نَاو
مَهْنَجَه لَه كَهْوَه.

السُّنْجَةُ مِنَ الْأَلْوَانِ: رَمْنُكِي بَهْ لَهْ كَو
خَالْخَالِ ۵ (ك: سُنْج).

السُّنْجَابُ: سَمُورَه: گِيَانْلَهْ بَهْ رَمْنُكِي لَه
جَرَجْ گَهْ وِرْمَتَرَهْ كَلْكِ دَرِيزَرَهْ تَوَكِي
پَرَهْ چَوَسْتَوْ چَالَاكَه، رَمْنُكِي زَمَرْدِي
خَاكِييَه.

السُّنْجَقُ: هَهْ رَمْنُكِي قَهْ لَهْ مِ رَمُوي
پَارِيزْگَارِ يَانْ قَاتَمَقَامِ بِي، بُوِيَهْ جَارِ
جَارِ نَهْ مِ وَشَمِيَهْ پَالِ شَارِي كُوِيَهْ
دَمَرْدِي وَ دَمْگَوَتَرِي كُوِي سَنْجَهَق.

سَنْجَ سَنَرَحَا: هَاتَهْ دَلِيْمَهْ، بَهْ دَلِيْدَا هَاتِ،
وَاي بُوْ دَمْرَكَمُوت ۵ دَمْگَوَتَرِي: (سَنْجَ
لِي رَاي فِي كَذَا) لَهْ فِلَانْ شَتَا
بُوْ چُونِيَكَم بُوْ پَهِيْدَا بُوو.

سَنْجَ الطَّائِرُ أَوْ الظَّبْيُ وَغَرَمَا: بَالَنْدَمَكَه
يَانْ نَاسَكَهْ كَهْ لَهْ لَای چَهْ پَتَهْ وَهْ
بَكَهْ وِيتَهْ لَای رَاسْتَت ۵ عَهْرَمَبْ بَهْ
بِيْنِيْنِي دِيَارْدَمِي نَاوَا گَهْ شَبِيْن بُووون
۵ (هَر مَاسَنَحْ وَهِي مَاسَنَحَة).

سَنْجَ الشَّيْءِ: شَتَهْ كَهْ نَاسَانْ وَ بَهْ يَدَمَسْت
بُوو.

سَنْجَ الْخَاطِرُ بَكَذَا: دَلِي سَهْ خِي بُوو،
لِيْ بُوْرْدَمِي نَوَانْد.

سَنْجَ فَلَانْ بَكَذَا: فِلَانْ كَهْ سَ بَهْ شِيْوَهْ
تِيْلَنِيْشَانْ وَ تَهْ عَرِيْضْ نَامَاژَهْ بُوْ
شَتَهْ كَهْ كَرْدَوِ رَاسْتَهْ وَ خُوْ دَانِي پِيْدَا
نَهْنَا.

تَسَنَّتْ كَرِيْمَة آلِ فِلَان: لَهْ سَالِيَكِي
گَرَانِي وَ بِيْ بَارَانِيْدَا كَجَهْ خَانَمِي
فِلَانْ بَنَهْ مَالَهْ مَارَهْ كَرْد ۵ يَانْ
پِيَاوِيَكِي خَوِيْزِي دَمُولَهْ مَهْنَد
كَجِيَكِي خَانَمِ وَ خَاتُونِي هَهْ زَارِي
مَارَهْ كَرْد لَهْ سَالِي بِيْ بَارَانِي وَ قَاتَو
قَرِيْدَا.

السُّنُوتُ: كَهْ مَوْنِ ۵ رَوْمَكِيَكِي كَشْتَو
كَالِي سَالَانَهْ يَهْ دَمْنَكْ وَ تَوُوْمَكَهْ يَهْ
تَمَوَابِيْلَاتَهْ وَ زُوْر جُوْرِي هَهْ يَهْ
بِرَوَانَهْ مَادَمِي (كَمُون).

سَنْجَة سَنْجَا: بَهْ رَمْنُكِي حِيَا لَهْ رَمْنُكِي
خُوْ يُوِيَهْ كَرْد.

سَنْجَ الثَّرْبُ: قَوْمَا شَهْ كَهْ خِيْتِ خِيْتِ
كَرْد.

السِّنَاجُ: شُوِيْنَهْ وَاْرِي دُوْ كَهْ لِيْ چِرَاو
فَتِيْلَهْ يَهْ دِيوَارُو شَتِي وَ مَهَاوَه ۵ لَهْ
پَهْنَدَا هَاتُووَهْ (لَا بَدَّ لِلْسَّرَاجِ مِنْ
السِّنَاجِ) چِرَاو فَتِيْلَهْ بِيْ دُوْ كَهْ لِ
نَابِي، جَرَات دَاگِر سَاْنَد دِيوَارَت رَمَش
دَمْبِي ۵ لَهْ بُوَارِي كِيْمِيَاْدَا بَرِيْتِيِيَهْ لَهْ
وَرْدَهْ كَارِيُوْنْ كَهْ لَهْ نَاكَاْمِي هَهْ بُووونِي
كَهْ مَو كُوْرِي لَهْ سُوْتَانِي
سُوْتَهْ مَهْنِيِيَهْ كَهْ پَهِيْدَا دَمْبِي ۵ (ك:
سَنْجَ وَ اُسْنِيْجَة).

السِّنْجَةُ: پَارَسَهْ نَگْ وَ مَكُوو كِيْلُوْ
حَوْقَقَهْ وَ رِيْطَلْ وَ شَتِي وَ ۵ (ك:
سَنْج).

سَنَجَ به أو عليه: خستیه حالمتی له‌رودامانه‌وه،
یان شه‌رو نه‌گبه‌متی توش کرد.
سَنَجَ الشَّيْءِ سَنَحًا: به ده‌ست پیش‌وازی
لی‌کرد.

سَنَجَ فَلَانًا عَنْ كَذَا: فلان‌که‌سی له‌و کاره
لادا ۵ گیر‌ایه‌وه.

سَانِعٌ سِنَاحًا وَمُسَافَعَةً: به‌مانا (سَنَجَ) دئ.
تَسَنَّجَ مِنَ الرِّيحِ: خۆی له‌ بایه‌که
شارده‌وه ۵ خۆی له‌ بایه‌که په‌نادا.
تَسَنَّجَ فَلَانًا عَنْ كَذَا: فلان‌که‌سی
هه‌لپشکنی له‌ باره‌ی ئه‌و شته‌وه.

إِسْتَسَنَّجَهُ: به‌مانا (تَسَنَّجَهُ) دئ.
السَّنِيجُ: خێرو به‌ره‌گه‌ت ۵ ناوهر‌استی
رێگه‌.

السَّنِيجُ: گه‌وه‌ه‌رو مرواری ۵ خشل (ك:
سَنَجَ).

سَنَجَ سُنُوحًا: جی‌گیر بوو، به‌رز بووه‌.

سَنِيجَ الدَّهْنِ أَوِ الطَّعَامِ: رۆنه‌که‌ یان
خۆراکه‌که‌ بۆگه‌نی کرد.

سَنِيجَ أَسْنَالُهُ: ددانی خوران و هه‌لوم‌رین
هه‌تا بنکی ددانه‌کان ده‌رکه‌وت ۵ (هر
سَنَجَ وهی سَنِجَةٌ).

سَنِجَ مِنَ الطَّعَامِ: خواردمه‌نییه‌که‌ی زۆر
کرد.

السَّنَاحَةُ: بای بۆگه‌ن.

السَّنَجُ: بنه‌ماو ئه‌صلی شت جا هه‌ر
شتی‌ک بـ ۵ شوینی روان و

دامه‌زرانی ددان له‌ناو شه‌ویله‌و
پوکدا ۵ ئه‌و ئاسنه‌ پچ‌کۆله‌ی به‌
سه‌ری تیره‌که‌دا ده‌گرئ ۵ گپو گفی
تاو نه‌خۆشی.

السَّنَجُ: ده‌گوترئ: (بلد سَنَجَ) ولاتیکی
له‌رزو تا داره ۵ شوینی‌که‌ له‌رزو تـای
زۆره‌. (وهی سَنِجَةٌ).

سَنَدَ إِلَيْهِ سَنَدًا: پـالـی پێ‌وه‌دا، پـشتی پێ‌
به‌ست، خۆی به‌سه‌ردا دا.

سَنَدَ ذَنْبَ النَّاقَةِ: کلکی حوش‌تره‌که‌ له‌ملاو
له‌ولای خۆیدا راست و چه‌پی کرد.

سَنَدَ فِي الْجَبَلِ: به‌ کێ‌وه‌که‌دا سه‌رکه‌وت.

سَنَدَ لِلْخَمْسِينَ وَخَوَهَا: له‌ په‌نجا تیپه‌ری.

سَنَدَ الشَّيْءَ سَنَدًا: کۆله‌که‌ی بۆ شته‌که‌ دانا،
کۆله‌که‌ی ژێر شته‌که‌دا.

أَسَنَدَ إِلَيْهِ: به‌مانا (سَنَدَ) دئ.

أَسَنَدَ فِي الْعَدُوِّ: له‌ را‌کردن و باز‌دان‌دا
تینی تـێ‌ کردو گو‌پی دایه‌ خۆی.

أَسَنَدَ الشَّيْءَ: به‌مانا (سَنَدَهُ) دئ.

أَسَنَدَ الْحَدِيثَ إِلَى قَائِلِهِ: قسه‌که‌ی به‌رز
کرده‌وه بۆ سه‌ر بی‌ژمه‌رکه‌ی.

أَسَنَدَ إِلَيْهِ أَمْرًا: کارو باری خۆی خسته‌
ئه‌ستۆی ئه‌وو کردی به‌ بریکاری
خۆی.

سَنَدَ: سه‌ندی له‌به‌ر‌کرد.

سَنَدَ الشَّيْءَ: به‌مانا (سَنَدَهُ) دئ.

استند اليه: به مانا (سَنَدٌ) دئ.

تَسَانَدٌ اليه: به مانا (استند اليه) دئ.

تَسَانَدُ الْقَوْمِ أَوْ الْجَيْشُ: خەلکەگە یان

سوپاکە وەجیبە وەجیبە هاتنە دەرو

هەر وەجیبە و نالای خۆی بەرز

کردموه ە دەشگوتری: (خرجوا

متساندين).

الاسنادُ: بەلای زانایانی زمانی

عەرمبیه وە بریتییە لە لیکدانی دوو

وشە بە شیۆمێک کە مانای تەواو

بگەیهنی.

السنادُ: لە رووی قافیە و سەرئاو

جوداوازی نیوان حەرەگە و پیتی

مەدی پیش رەوییە، ئەم جودا

وازییە بە عەیبیکی گەورە شیعر

دادەنری.

السندُ: جۆریکە لە قوماش یان جۆرە

بوردمێکی یەمەنییە.

السندُ: ولاتیکە کەوتۆتە بەشی باکوری

خۆرئاوای هیندوستان ە حەوزی

روباری (السند) کەوتۆتە ناوڕاستی،

ئێستا زۆربەیی ئەو ولاتە کەوتۆتە

پاکستانی خۆرئاواوە ە هەروا وشە

(السند) ناوہ بۆ پێرێک ئادەمیزاد

کە ئەو ولاتەدا نیشتەجێن ە (ك:

سُودُ وأَسَاد).

السندُ: جۆریکە لە قوماش یان

جۆریکە لە بوردەیی یەمەنی ە کۆی

بەرامبەر و بەرز ە هەر شتێک پستی

پێ بێهستری یان بکریتە بەلگە،

بۆیە بە چەکی قەرز دەگوتری:

(سَنَدٌ) ە لە بوازی ئابورییدا بریتییە

لە وەرەقە یەکی رسمی قەرزێکی

دیاری کرایی تێدا تۆمار کراره.

السند الإذنی: نوسراویکە پابەند

بۆنیکی تێدا تۆمار کراره کە

ئەندازمێک پارە بدا بە کەسیکی

دیاریکراو یان بە هەلگری ئەو

نوسراوە لە کاتیکی دیاریکراو.

لە عیلمی حەدیثدا بریتییە لە زنجیرە

پیاوی حەدیث گیرەوه.

السندان: دەرگای ئاسنگەر ئەو ناسنە

پتەوهی داندراره و ئاسنگەر بە

چەکوچەکەیی ناسنی تر دەگوتی

لەسەری ە دەگوتری: (هو بين المطرقة

والسندان) فلان شت لە نیوان

چەکوچ و سندانداپە.

السندانُ: پیاوی بەهیز و گەرە، گورگی

گەرە و بەهیز.

السندیانُ: درەختیکە لە درەختی

(الأحراج) دار بەرو.

السنيذُ: زۆل و باوک نادیار ە (هي

سنيذة).

المُسْنَدُ مِنَ الْحَدِيثِ: ئەو حەدیثە

السَّنَرُوسُ: كەتيرەو صمغىكە لە
درەخت دەردەھيندرئەو دەرمانى
بەريەو شتى واى پى دەگرئە.

السُّنْدُسُ: جۆرىكە لە ئاوريشمى تەنك.
سَنْدَل: گۆرمۇى ھەلکيشان بۆ راوکردنى
جەيوانى كىيوىو درپندە.

السُّنْدَالُ: بەمانا (السُّندان) دئ.

السُّنْدَلُ: گۆرمۇى (ك: ساندل).

سَنَرُ سَنَرًا: تەنگە تيزە بوو، رەوشتى
ناشېرىن بوو (هو سَنَر).

السَّنَرُ: پشيلە؛ خۆشترين خواردن لای
نەم گيانلەبەرە مشكە ە پشيلەى
كىيوىو پشيلەى مائى ھەيە ە گردە
مەل ە بنكى كلك ە (ك: سنانير).

السَّنَرُ: كۆمەلئ جەك و تەقەمەنى ە
پوشاكىكە لە چەرم دروست دەگرئە
وھكوو زرى لە شەپدا لەبەر دەگرئە.

سَنَسَنَتِ الرِّيحُ: با ھەلېكرد زۆر ساردە.

السَّنَسِينُ: تينوايەتى ە قەراخى
فەقەرەى پەشت ە لايەكى پەراسو ئەو
لايەى بە سنگمەو نووساوە ە (ك:

سانسین) ە دەگوتري: (جاءت الریح

سانسین) بايەكە لەسەر پەك شيوە
ھەلېوو.

السَّنَسِينَةُ: قەراخى فەقەرەى پەشت ە

لايەكى پەراسوو ئەولايەى بە

زنجيرەكەى بگاتەو ە سەر پېغەمبەر
(د.خ) ە ئادەمیزادى حەرام زادە ە

جۆرە نووسينيكي حيميرپەكانە
كە لە كۆندا لە پەمەن بەكاريان
ھيئاو ە لەگەل شيوە نووسيني ئيمە
جوداوازە ە ھەروا بە شيعرئەك
دەگوتري: (سَنَاد)ى تيدا بئ.

الْمُسْنَدُ: ھەر شتەك پالى پيوە بدرئ ە
(ك: مساند).

سَنَنَرُ فِي الْأَمْرِ: پەلەى لە كارەكەدا
كردو ملى لئينا.

السَّنَرُ: چاو نەترس و ئازاو بە جەرگ
كە سەل لە ھيچ نەكاتەو ە.

السَّنَرَةُ: پيۆمريكي گەورەيە وھكوو
تەغارو ەمرەيە ە درەختيەكە سەرە
تير و شتى واى لئ دروست دەگرئە ە
شويينيەكە لەسەر سەربانى خانوو
كالای ناو مائى تيدا ھەلەمگري بە
تايەتى ئەو ناميرو شتانەى كە
رۆزانە پيۆيست نين و ناو بەناو
پيۆيستمان پى دەبئ.

السَّنَرِيُّ: كەسيەك بۆ كاروبارى خوى
بە پەلە بئ و گرنگى تەواو بە كارى
خوى بدا ە ئازاو بە جەرگ ە توند
رەوو بەھيز ە درېز ە چاو گەورە ە
باش و رەسەن.

سنگهوه نووساوه ۵ (ك: سَنَاسِنْ).

سَنَعَة سَاطَة: كۆسه بوو ۵ ریشی مووی لی

نه هاتوو ۵ یان لا رومه تی مووی

پیوه نیه ۵ (فهر سَاط و سَوط).

سَنَط سَطًا: بهمانا (سَطَطَ) دئ.

السَّنَط: درختی که له پیچی

(القرنیه) به گه لاکهی دباغی پی

دمگری ۵ له شوینی گهرمه لاند

دمروی.

السَّنَط: جموزگی دمست، مهجهگی

دمست ۵ (ك: سَنُوط).

السَّنَطُور: سه متور؛ نامیریکی

مؤسیقایه دمشوبه یته قانون

ژییه گانی له مس دروست کراوه.

السَّنَطُور: بهمانا (السَّنَطُور) دئ.

سَنَع سَاعَة و سَنُوعًا: هه لکشا، بهمرز بۆوه ۵

جوان و شیرین بوو ۵ چومزگه گانی

نهرمو نه ندام شلک بوو ۵ (هر سَنیع

وهی سَنیع).

اَسَنَع: بهمانا (سَنَع) دئ.

اَسَنَع فلَان: فلانکس کورو کچی بالآ

بهمرزو روخسار جوانی بوون ۵

فلانکس چومزگی نازاریان

هه بوو.

اَسَنَع مَهْرَ المَرَاة: مارمی نافرته کههی

زور کرد.

الاسْنَع: دریزو بالآ بهمرز (امراة سنعاء)

نافرمتی بالآ بهمرز دمگوتری: (هر

اَسَنَع منه اَفْضَل و اَطْوَل) (ك: سَنَع).

السَّنَع: مهجهک و چومزگه ۵ (ك: اَسْناع

و سَنَعَة).

السَّنَع: زور ۵ دمگوتری: (مهر سَنیع)

مارمییه کی زوره.

السَّنِيعَة: میینهی (السَّنِيع) ۵ نافرمتی

نهرمو شلو دمست و مهجهک شلک و

ئیسقان نهرم ۵ ریگای ناو کیو ۵ (ك:

سَناع).

السَّنِيعَة: (ابن عرس) جهقهل ۵

دمعبایه که و مکوو مشک میملی

مریشک و جوچکه ۵ نهو گوشته

پچکولهیه له ناوهراستی دیوی

ناوهوی لیوی سهرمویه ۵ (ك:

سَناع).

سَنَفَ البَعِیر: حوشرمه پیش کهوت.

سَنَفَ البَعِیر: بهرسک و پالووشتی وای بو

حوشرمه دروست کردو شهنه کیدا

بوئنهوی بارو کورتانی پیوه

بووستی.

اَسَنَفَ البَعِیر: بهمانا (سَنَف) دئ.

اَسَنَفَتَ البِکْرَة: حوشرمه چهند مانگ

بهسمر ناوس بوونیدا تیپه پری و

گوانه گانی هاوسان.

اَسَنَفَ البِیْقُ و السَّحَاب: بروسکه و

هموره که له نزیکه وه بینران.

أَسْنَفَتِ الرِّيحُ: بایه که به تهوژم ههلبوو
تهبو توژی بهریا کرد.

أَسْنَفَتِ النَّاقَةُ: حوشرمه که کزو لاواز
بوو.

أَسْنَفَتِ الْأَرْضُ: زموییه که بی گیاو
گژیوو پئیداو یستی ژیانئ تئیدا
نهبوو.

أَسْنَفَ الْأَمْرَ: کارمه کی هایم کردو
گرنگی پئیدا.

السِّنَافُ: حهبلێکه یان سیرمه یه که به
دهوری جه سسته کی حوشر تئیدا
دههیندرئ کورتانو باری سمر پشتی
پئ هایم دهکری.

السِّنْفُ: به چنه و زمهبله کی میوه به
هه موو قه بارمه که وه؛ خربئ له
دریزموه بی، هه شتیک میوه کی تئ
بکری پئی دهگوتری: (السِّنْفُ).
هه روا ناوه بۆ لقو پۆپو پیرزی بی
گه لا هه نم و جو کی کورته بالا ه
کومه له و پیر (ك: سَنُوفُ وَسِنْفَةٌ).

السِّنِيفُ: قهراخی بهرمو مافور (ك:
سِنْفُ).

السِّنَافُ: بێشکه و توو له روپشتندا ه
قههه باریک و کزو لاواز ه (ك:
مسافن).

سَنَقَ مِنَ الطَّعَامِ أَوْ الشَّرَابِ: له خواردنه که
تیری خواردو ئینته لای کرد.

سَنَقَ فُلَانٌ: فلانکهس ناز بهر و مردمو ژیان
نهرمو نۆل بوو (هو سَنَقَ وهی
سِنَقَةٌ).

أَسْنَقَهُ الطَّعَامُ أَوْ الشَّرَابُ: خواردن و
خواردنه وه ته بیاتی تیکدا و تووشی
ئینته لا بوو.

أَسْنَقَهُ النِّعِيمُ فُلَانًا: نازو نیعمه کی زۆر
فلانکهسی توشی ته رهفو گومرایی
کردو له رێگه کی راست لایدا.

السُّنُقُ: خانووی گه چکاری کراو ه
ئه ستیره کی سپیه (ك: سنایق).

السِّنِكِسَارُ: کتیبیکه ژینامه کی پیاو
چاکانی مهسیحی و ره بهن و دیر
نشینی تئیدا تومار کراوه له
که نیشته کاندای به سمر کۆرو
کومه لانی خویاندا ده خویندر ته وه.
سَنِمَ الْبَعِيرُ سَمًا: حوشرمه که دوگی گه وه
بوو.

سَنِمَ الشَّيْءُ: شته که له زهوی بهرز بووه ه
(هو سَنِمَ وهی سِمَةٌ).

أَسَنِمَ: به مانا (سَنِمَ) دی.

أَسْنَمَتِ النَّارُ: ناگرمه که بلنسه کی گه وه
بوو.

أَسَنِمَ الطَّعَامُ الْبَعِي: خۆراکه که دوگی
حوشرمه کی گه وه کرد.

سَنِمَ الْكَلأُ الْبَعِي: له ورمو ئالفه که دوگی
حوشرمه کی گه وه کرد.

حوشتر كۆ بۆتەۋە ۋ ھەروا لە
 ھەموو شتێكدا لاى سەروپەتى ۋ لە
 زەمىندا بە ناوەرپاستى دەگوترى ۋ لە
 گەل و نەتەۋەدا بە پیاۋى وەجاخ
 زادەو شەریف دەگوترى ۋ دەلێن:
 (سَنَام الرَّجُلُ) بەرزى و شەوگەتى
 پیاو ۋ (ك: اُسَيْمَةُ).

اَلْسَيْنَا: سىنەما ۋ وێنەو جەو جۆلكەر
 لەسەر شاشە بە بەرچاۋى بىنەراندە
 ۋ ئەو خانوۋەى وێنەكانى تێدا
 رادەنوێنرێن.

اَلسَيْنَا توغراف: نامیڕێكە وێنە جەو
 جۆلكەرەكان لەسەر شاشە پێچەوانە
 دەكاتەو.

اَلسُنْمَةُ مِنَ النَّبَاتِ: ئەوێ دەگەوێتە
 لاى سەروى رومكەكە وەكوو گۆلە
 گەنەم گۆلە جۆو شتى وا ۋ چرۆو
 گۆلى رومك ۋ تۆپەلاكى درەخت،
 سەرە تەرزەو كۆتایى لقو پۆپ ۋ
 ھەر درەختێك بەردار نەبێو
 ئەملاو ئەولای وشك بێ.

اَلسَيْنِيْمُ: دەگوترى: (رجل سنييم)
 پیاویكى ریزدارو شكۆمەندە.
 اَلْمُسْتَمُ: دەگوترى: (مَجْدُ مُسْتَمُ) ریزو
 شكۆمەندییەكى گەورمى ۋ شتێك
 لەسەر شیۋەى دوگی حوشتر بێ.
 اَلسَيْنِمَارُ: مانگ ۋ پیاویك شەو
 نەخەوئ ۋ دزو جەردە.

سَنَمُ فُلَانِ الشَّيْئِ: ھەلانكەس شتەكەى لە
 روى زەوى بەرز كەردمەو ۋ وەكوو
 دوگی حوشتر لاى سەروى تەسك و
 لاى خواروى پان ۋ دەگوترى: (سَنَمُ
 الْقَبْرِ) گۆلى گۆرەمكەى بەرز كەردمەو
 سەرانیسەرەكەى تەسك كەردەو
 تەختى نەكرد.

سَنَمُ الْوِعَاءِ: تەنەكەو بەرمیلەكەى
 پەرکردو ھەلیدایەو تا واى لیھات
 وەكوو دوگی حوشتر بەرز بۆو.
 اسْتَمَّ الْبَعِيْرُ: سواری دوگی حوشترەكە
 بوو.

اسْتَمَّ الشَّيْئُ: سواری شتەكە بوو، چوو
 تۆپەلاكى.

تَسَنَّمَ: بەمانا (اِسْتَمَّمَ) دى.
 تَسَنَّمَ عَلَيْهِ مِنْ فَوْقِ الْغُرْفِ: لە ژور
 ژورمەكانەو ھاتە خوار.
 تَسَنَّمَ السَّعَابُ الْأَرْضَ: ھەورەكە زەوى
 ناودا.

تَسَنَّمَ فُلَانًا: لەنكاو ھەلانكەسى گرت.
 تَسَنَّمَ الشَّيْبُ فُلَانًا: دیاردەى پیری لە
 ھەلانكەسدا زۆر بوو.

اَلتَّسْنِيْمُ: جۆگەپەكە لە بەھەشتدا ۋ
 قورنان دەفەرموئ: ﴿وَمَزَاجُهُ مِنْ
 تَسْنِيْمٍ، عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ﴾.

اَلسَّنَامُ: ھەبارمىەك بەزوو پىو ە
 شیۋەى خوارمەو بوو لەسەر پەشتى

سِنَمَار: ناوی و مستایه کی رۆمییه بآله
 خانه یه کی بۆ نوعمانی له خمی
 دروست کرد، ئەو و مستایه بآله
 خانه که ی جوان دروست کرد که
 تهواوی دها له جیاتی ئەو ی
 نوعمان پاداشی بداتهوه، فەرمانی دا
 له سەر بآله خانه کهوه بیخه نه
 خوارو له ناوی بهرن بۆ ئەو ی بآله
 خانه ی لهو جوۆره بۆ که سی تر
 دروست نهکا ه بۆیه دهرحه قی
 گو تراوه (جوزی جزاء السِنَمَار)
 ئیستا ئەم په نه ده به که سیك
 دهاگو ترئ: که چاکه بکاو به خراپه
 پاداشی بدریتهوه.

سَنَ السَّکین و نحوه سَنَأ: کێردمه کی تیژ
 کرد.
 سَنَ الْحَجَرَ و نحوه: بهردمه کی سووه، لوس و
 پوسی کرد ه دهاگو ترئ: (هَذَا مَا
 يَسْنُكَ عَلَى الطَّعَامِ) ئەمه هه ئت دهنئ
 بۆ خوار دنی خوار ده مه نییه که.
 سَنَ الْأَمِيرَ رَعِيته: فەرمان پها به ریک و
 پیک کی کار و باری که له که ی به پهاوه
 برد.

سَنَ الْأَسْنَانَ: ددانی هاژنینه وه، سیواکی
 کردن، دهرمانی کرد.
 سَنَ فَلَانًا: گازی له فلان کهس گرت، به
 فلان کهس رۆگه زی ه ددانی فلانی

شکاندن ه به ددان برینداری کرد.
 سَنَ الرِّفْح: ددانی بۆ رمبه که دروست
 کردن و لئی بهستن.
 سَنَ الشَّيْءَ: وێنه ی شته که ی کرد ه لوس و
 پوسی کرد.
 سَنَ الطِّينَ: گله که ی سور کردموه و کردی
 به سواله ت.
 سَنَ الْعُقْدَةَ: گریه که ی کردموه.
 سَنَ الطَّرِيقَ: رینگا که ی تهخت و خوش
 کرد.
 سَنَ الْأَمْرَ: کارمه کی ناشکرا کرد.
 سَنَ اللَّهَ سُنَّةً: پهرو مردگار رینگای راستی
 رون کردو ته وه.
 سَنَ الْمَشْرِعَ الْقَانُونِ: پاسا دانهرمه که پاسای
 دانا ه ههروا ههر کار ی کی
 داهیندراو و تازه قه لا بکه ی و دوا ی
 کهسانی دیکه په پهاوه ی بکه ن ئەوه
 به وشه ی (سُنَّةً) ته عبیری ئی دهرئ.
 سَنَ الْمَاءَ أَوْ الثَّرَابَ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ: به
 هیواشی ناو یان گلی رۆ کرده سهر
 زهوی ه دهاگو ترئ: (سَنَتَ الْعَيْنُ
 الدَّمْعَ) چاومه که به هیواشی
 فرمیسی باراندن.
 سَنَ الرَّجُلَ: دهم و چاوی به شیوه ی درێژ و
 مه خروطی دهرکهوت ه ده لئ ی
 گوشتی ئی داتاشراوه.
 سَنَ الْمَاءَ: ناومه که گوژا بۆگه ن بوو.

سُنَّتِ الْأَرْضُ: زهوییه که گیاو گزی

همووی خوراو هیچی پیوه نهما.

اَسَنُّ: ددانی روان ۵ تهمه‌نی گهوره بوو،

تهمه‌نی دریژ بوو.

اَسَنُّ اللَّهَ سِنَهُ: خودا ددانی رواندن.

اَسَنُّ الرُّمَحَ: ددانی بۆ رمبه که دروست

کردن.

سَنَنْ السَّكِينِ وَنَحْوَهُ: کیردمکه‌ی تیز کرد.

سَنَنْ كَلَامَهُ: قسه‌کانی پالفته کردن و

جوانی رازاندنه‌وه.

سَنَنْ الرُّمَحَ: ددانی له‌سهری رمبه که

به‌ست.

سَنَنْ الرُّمَحَ إِلَيْهِ: رمبه‌کی ناراسته کرد

۵ رمبی تیگرت.

سَنَنْ الشَّيْئِ: ددانی بۆ شته که دروست

کردن و مکوو مشار.

سَنَنْ الرَّجُلَ: تهمه‌نی بۆ پیاومکه

مه‌زمنده کرد.

اِسَنُّ: سیواکی کرد.

اِسَنَّتِ الْعَيْنُ: چاومکه فرمی‌سکی هه‌ل

رشتن.

اِسَنُّ دَمِ الطَّعْنَةِ: خوینی برینه‌که

فیچقه‌ی کرد.

اِسَنُّ الْفَرَسُ: نه‌سپه‌که له‌سهر رهوتی

خوی رویشت به‌رمو پیش.

اِسَنُّ السَّرَابُ: تراویلکه‌که له‌پیش چاو

که‌وته شه‌پۆلدان و ژاگان و مکوو نه‌وه

جاری ببی و برِوا.

اِسَنُّ بَسُنْتِهِ: به‌رَببازی نه‌و کاری کرد،

به‌پیرموی بیرو بۆ‌چونی نه‌وی کرد

دم‌گوتری: (سَنَ فُلَانٌ طَرِيقًا مِنَ الْخَيْرِ

لقومه، فاستُوا به‌وسلکوه).

تَسَنَّنَ فِي عَمَلِهِ: به‌رمو پیش روی.

تَسَنَّنَ: به‌پیرموی حمه‌پیشی پیغه‌مبه‌ری

کرد.

اِسْتَسَنَّ: تهمه‌نی زۆر بوو، به‌سالا

جوو.

اِسْتَسَنَّ الطَّرِيقَةَ: رِببازمکه‌ی گرتنه به‌رو

پیدا روی.

السَّيَّانُ: نوکی رمب ۵ هه‌ر شتیک

کیردو شتی وای له‌سهر ببه‌ستری ۵

(ك: اَسِنَهُ).

السِّنُّ: ددان.

السِّنُّ مِنَ الشَّيْءِ: هه‌ر به‌شیک له‌شت و

سهرمکه‌ی تیز بی و مکوو ددانی

شانه‌و مشارو داس و کلیل و قه‌له‌م ۵

تهمه‌ن ۵ دم‌گوتری: (صَدَّقَنِي سِنُ

بکرة) تهمه‌نی گهنجی نه‌و برِوی به

من هینا ۵ دمنکی سهره‌ی سیرو پیاز ۵

هاوته‌مه‌ن ۵ دم‌گوتری: (فُلَانٌ مِّنْ

فُلَانٍ) فُلَانٌ هاوته‌مه‌نی فُلَانِکسه ۵

(ك: اَسْنَان).

السَّيْنُ: رِببازو شی‌وه و شی‌واز ۵

دمگوترئ: (بنوايرونهم على سنن واحد) خانوهگانيان لهسهر يهك شيوهو شيواز بنيات ناون.

السُّنُّنُ مِنَ الطَّرِيقِ: شيوهی ريگاو ناراستهی ريگا ۵ دمگوترئ: (تَنَحَّ عَنْ سَنَنِ اخيل) ۵ له ريپرهي نهسپهکه لايدا.

السُّنَّةُ: يهكجار تيز کردن ۵ ورج ۵ فهد ۵ (ك: سِنان).

السُّنَّةُ: ريباز ۵ ژينامهی پاك و خاوپن يان پيس و پوخهل ۵ ياساو دابو نهريتي پهرومردگار، حوكم و برپاری خودا دمبرارهی مهخوقاتی ۵ سوننهت و ريبازی پيغهمبهر (فهرمودمو كردار و رازی بوونی لهسهر شت) ۵ همر شتيك پال پيغهمبهر بدرئ له گوفتار و كردار و بيدنگ بوون له شت ۵ له فيقهی ئيسلاميشدا به كردهوی چاك دمگوترئ له بواری طاعهتدا بهو نهركانه دمگوترئ (سُنَّة): كه نه فهرضن نه واحين ۵ سروشت و رهوشت ۵ روخسار ۵ وينه ۵ دمگوترئ: (هو أشبه شيء به سُنَّة) لهروی وينه و روخسارهوه له ههموو شتيك زياتر لهو دهجي.

أهل السنة: نهو جهماعهت و لايهنه ن

كه پتيان وايه نه بوبهگرو عومهر دوو خهليفه و جينشيني يهك لهدواي يهکی پيغهمبهر بوون و جينشينييهکه يان شهرعی بووه ۵ شيعة دژئ نهو رايهن.

السُّنَّةُ: پاچی دوو سهر (پاچه ئينگيزی) ۵ يان نهو ناسنهی زموی پي دمکندر پتهوه وهکوو گاسن و پيمهره.

السُّنِّيَّةُ: نيسهت بولای (سُنَّة) ۵ سونه مهزههپ ۵ دمگوترئ: (هو سني وهي سُنِّيَّة).

السُّنُونُ: نهو دهرمان و مهلحه مهی ددانی پي پاك دمگريتهوه.

السُّنَيْنُ: نهوهی ههلهدمورئ له برپنی مشارو ليك خشاندنن بهرد له شتی تر ۵ زهوييهك گياو گزی خورابي و بوبپته سوته مهرو ۵ هاوشان و دهسته براو دهسته خوشك.

السُّنَيْنَةُ: ميينهی (السُّنَيْنِ) ۵ لمبی بهرزوهو بوو، كۆمهل بوو لهسهر زموی ۵ (ك: سنائن) ۵ دمگوترئ: (جاءت الريحُ سَنَائِنَ) بايهکه لهسهر يهك شيوه ههليکرد.

الْمَسَانُ مِنَ الْإِبِلِ: حوشتري گهوره تاكهكهی (مُسِنَّ).

المِسْنُ: ههسان، كارتبخ؛ ههر شتيك

جه قوی پی تیز بکری یان له سمری
تیز بکری ه (ك: مَسَان).
سَنَه الطعام أو الشرابُ سَنَهًا: خواردنه که
گوږا، یوگه نی کرد.

سَنَهَتِ التُّخْلَةُ: دار خورماکه سالی زوری
به سمردا تئبه پین ه (فهو سَنَه وهی
سَنَهَه وهی سَنَهَاء) (ك: سَنَه).
سَاهَتِ التُّخْلَةُ وَغیرها مَسَانَهَ وَسَاهَا:
به مانا (سَنَهَت) دئ ه یان سَالِیْک

بهری گرتو سَالِیْک بی بهر بوو.
سَانَه فَلَانًا: به سال مامه نهی له گهل
کرد، دمگوتری: (استأجرَه مَسَانَهَه) به
سال به کری گرت.
تَسَنَه: به مانا (سَنَه) دئ.

تَسَنَه عِنْدَ فَلَان: سَالِیْک یا زیاتر لای
فلانکس مایه وه.

السَّنَا هِيَّةٌ فِي الْاِتِّصَاد: مهبله غیك
پارمه به شیوهی وهجبه وهجبه
یهك له دوا یهك دهفع دهکری به
چه ند مهرجیکی دیاری کراو به
زوری ماوهی وهجبه گان سالانه دمبی
یان شیومهك که له سمری ریک
دمکه ون.

السَّنَةُ: سال ؛ نه ندازهی برینی خور بو
دوانزه بورجی ئاسمان، به مه
دهگوتری: سالی خوری (السنة
الشمسية) یان ته واد کردنی دوانزه

دهورهی مانگ به مهش دمگوتری:
سالی مانگی (السنة القمرية) ه ههروا
به مانا گرانیو سالی بی یارانی دئ ه
زمو سوته مهره ه (ك: سینون
سنوان).

سِنَا الحَصْب: له بواری پزیشکیدا به
سالانی نیوان بالغ بوونو مهنیوس
بوون دهگوتری.

السَّنَهَاء: دهگوتری: (نحلة سنهاء) دار
خورمایه که سالی بهر دهگریو
سَالِیْک ناگری ه (أرض سنهاء)
زموپیهکی بی بهرو بومهو سالی بی
یارانی و قاتو قری به سمر هاتووه.
سِنَا البِرْق وَغیرَه سَنَاء: ههوره بروسکه
لییداو دونیای روناك کردهوه ه
روناکایی داو ورشهی بهرز بووه.

سَنَتِ النار: ئاگرکه بلیسی بهرز بووه.
سِنَا اِلَى معَالِی الْأُمُور: خوی بو کاری بهرزو
شکو مه ندانه ناماده کرد.
سِنَا فَلَان سَنَوًا وَسُنُوَةً: ئاودیری کرد،
ئاویدا دمگوتری:

سِنَا عَلَى الذَّابَّة: له سمر و لاخه که ئاوی
دابهش کرد.

سِنَا الْقَوْمَ لِأَنْفُسِهِمْ: ئاویان بو خویان
دهرهینا، ئاویان دا بهیه کتر.
سَنَتِ السَّنَائِيَةُ الْأَرْض: به ناعورو ئاو
هه ئکیش زموپیهکی ئاودا.

سنا الذَّلْوُ ونحوها: دۆلچەكەى لە بیرمکە
دەرھینا.

سنا الباب: دەرگاگەى کردموه.

سنا الشَّيْءُ: شتەكەى ئاسان کرد.

سَنِي سَنِيًا وَسِنِيًا: بەمانا (سَنًا) دى.

سَنِي سَنًا وَسَنَاءٌ: بەرز بۆوه ۵ بوو بە
خاوەن ریزو شکۆمەندى ۵ (فەر سَنِي
وهي سَنِيَّةٌ).

سَنِي الدَّابَّةُ: لەسەر پشتى وڵاخەكە ناو
درا بە خەلك.

أَسْنَى البرقُ ونحوه: روناكى بروسكەكە

روناكايى بلاو کردموه، پرتەوى

بروسكەكە چوو ناو مالىهوه.

أَسْنَى القَوْمُ: خەلكەكە سائىك يان

زیاتر لە شۆڤنىك مانهوه ۵ سالیان

بەسەردا تىپەرى.

أَسْنَى الشَّيْءِ: شتەكەى وا لىكرد ریزو

نرخى ھەبى، روناكايى بدا.

أَسْنَى النارَ ونحوها: بلێسەى ئاگرەكەى

بەرز کردموه روناكايى دا.

أَسْنَى لَهُ الجائِزَةُ: پاداشەكەى بۆ بەرز

کردموه.

أَسْنَى جِوَارَه: ھاوسىيەتى بە رىك و

پىكى پەپەرەو کرد.

سانى البابَ وغيره مَسَانَاةً وَسِنَاءً:

دەرگاگەى کردموه.

سانى فَلَائًا: بە نەرمى لەگەڵ فلاندا
جوڵاپهوه ھەلس و كەوتى جوانى
لەگەندا کرد ۵ (سائىه) بەمانا
(ساناه) دى.

إِسْتَنَى: داواى ناوى کرد، ناوى دابەش
کرد.

إِسْتَنَى النارَ ونحوها: سەپرى بلێسەو
شۆقى ئاگرەكەى کرد.

تَسَنَّى الشَّيْءُ: شتەكە گۆراو بۆگەنى
کرد.

تَسَنَّتْ العُقْدَةُ: گرێهەكە كراپهوه ۵ شل
بۆوه.

تَسَنَّى عِنْدَ فُلانٍ: لەلای فلانكەس
سائىك يان زیاتر ماپهوه.

تَسَنَّى الشَّيْءُ: چوو سەرى و بەرز
بووه.

تَسَنَّى فَلَائًا: فلانكەسى رازى كردو
نەرمو نیان بوو لەگەلیدا.

السَّانِيه: ئامپىرى ناو ھەلێنجان و مكوو

ناعور واپە دۆلچەكانى لە پىستى گا

دروست دىكرى، لەناو بىرمكەو بە

وڵاخ رادمكیشرى كە ھاتە دىرو

ئاومكە رۆكرا ئەمجار وڵاخەكان

پاشەو پاش دىكشێنەو دۆلچەكان

دىكەونەو ناو بىرمكەو ۵ ھەروا

ناوہ بۆ حوشتر كە ناو لەسەر پشتى

دابەش دىكرى، وشر دىروا ناوى لى

دابەش دمگريئو راوستان نيه بۆيه
له پەنددا ھاتوو ھەلئ (سەر السواني
سفر لا يقطع) رۆيشتنى حوشترى
ئاو لەسەر پەشت سەفەرئەكە
بەرنامەى نيه (ك: سوان).

السَّنا: تريفى ھى مانگە شو ھ روناكايى
زۆر ورشە دار ھ قورنەن دەفەرموى:
﴿يَكَاذُ سَنَّا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ﴾ ھ
ھەروا ناو ھ بۆ روناكى ھەورە
بروسكە ھ ھەروا ناو ھ بۆ رومكى
سینامەكى ھ ئەو روناكییەى وینەگر
بە کامیڕاکەى بەکارى دەھینئ بۆ
وینە گرتن.

السَّنا: بەرزى و شکۆمەندى.

السَّنا: قاتو قەرى، دىگوتريئ: (سنة
سناء) سالى ناخۆش و گرانى (أرض
سناء) زەوى بى روھ و بى
بەر و بووم.

السَّنا: بەر بەستىكە بنیات دەنريئ
بۆ گلدانەموى ئاوى لافا و وشكە
شيوو، قەلى تیدا بەكاردەھیندريئ
بۆئەموى بە گوێرەى پێويست ئاوى
ئى خەرج بکريئ.

السَّنا: من الأبار: بیری زۆر قوئ ؛ کە
بەھوى حوشتر و لاغ و ناعورمەو
نەبئ ئاوى ئى دەرئەھیندريئ.
السَّنا: نەخۆشییەكە بەھوى كرمى

شریتییهو ھە پەیدا دەبئ ھ نەگەر
توشى دەماغى مەرو بزن بوو لۆژە
لۆژو لەرزى ئى پەیدا دەبئ ھ پان
نەگەر توشى نوخاى شەوکی بوو
نەخۆشى قەفرەى تیدا پەیدا دەبئ
ھ وا دەبئ ئەو نەخۆشییە توشى
ئادەمیزادیش دەبئ.

سَهَبٌ سَهْبٌ: ھەرى گرت، گرتى.

أَسْهَبَ: چوو ھ جۆلەوانى رۆی بۆ ساراو
دەشت و دەر.

أَسْهَبَ الْمَكَانُ: شوینەكە ورو ھەئۆل بوو
نە ئاوى تیدەمەستئ نە ئاو
دەگریتەو.

أَسْهَبَ فُلَانٌ: ھەلەكەس بیرمەكى

ھەلەكەندو گەپشتە لىو چەو ئاوى
دەست نەكەوت ھ بە تەماع و چاو
چنۆك بوو، زۆر چوو ھ شتەكەو ھو
پەل و پۆى تیدا ھاویشت و ھەوئى
بەرفراوان گردنیدا ھ زۆرى بەخشى
ھ قەسەكەى زۆر درێز كەردمەو ھ
دەگوتريئ: (في كلامه إسهاب) و
(أَسْهَبَ كَلَامَهُ).

أَسْهَبَ الْفَرَسُ: نەسپەكە بازى
بەرفراوانى ھاویشتن و پێش كەوت.
أَسْهَبَ الرَّمِيحُ: شيرە خۆرەكە زۆرى
شير خوارد تیر خواردنى نەبوو.

أَسْهَبَ الْمَاشِيَةُ: نازەلەكانى بەرەلای

لەومرگاگە کردن و وازی ئی هینان بو
خۆیان بلەومرپن.

أَسْهَبَ فُلَانٌ: فلانكەس لەتاو ئازاری
دوېشك پێوهدان و گەستنی مار
دەبزرکێنێ ە رنگی روخساری لە
برسا یان لە ترسا یان بەهۆی
نەخۆشی گۆرا.

إِسْتَهَبَ فُلَانٌ: فلانكەس زۆری بەخشی.
أَلْتَسَهَبُ: نەمانی عەقلاو ئاوەز.

السَّهْبُ: دەشت و چۆڵەوانی ە زەوی
دورو دەشتایی ە دەگوتری: (قطعوا
سَهْبًا مِنَ الْأَرْضِ) ە دەشتاییەکی
زۆری بری تا گەیشته لای ە ئەسپی
بە راپەر و چوست ە ئەسپێک زۆر
عەمرق نەکا، زوو عەمرق نەکا ە
ئەسپی هەنگاو درێژ باز ھاویژو
بەھیزو توندو تۆل ە بەشێک لە
شەو ە دەگوتری: (مضى سَهْبٌ مِنْ
الليل) بەشێک لە شەو رابورد (ك:
سُهوب).

السَّهْبُ مِنَ الْأَرْضِ: بەمانا (السَّهْبُ) دئی
ە (ك: سُهوب).

سُهوبُ الْفَلَاةِ: قەراخ و بیجاخی
چۆڵەوانی کە رێگای لێو
دەرنەچێ.

السَّهْبَةُ: بیرى قوڤ ە (ك: سِهَاب).

الْمُسَهَبُ: دەگوتری: (رجل مُسَهَبٌ)

بیاویکی درێژە ە (طویل مُسَهَبٌ)
درێژکی زیاد لە ئەندازە درێژە.

الْمُسَهَبَةُ: مێینەى (الْمُسَهَبُ) ە بیرى
زۆر قوڤ.

سَهَجَ الرِّيحُ سُهُوجًا: رەشەباکە توند
بوو، بەهیز بوو ە بە بەردەوامی
هەلبوو.

سَهَجَ الشَّيْءُ سَهْجًا: شتەکەى وردو ھار
کرد.

سهجت الریح الأرض: رەشەباکە گلی
سەر روی زەوی رامالی و زەویپەکەى
پاک کردەوه.

سَهَجَ السَّائِرُ لَيْلَتَهُ: رێبوارو شەو رەموکە
بە بەردەوامی رۆی.

الأساهيجُ: چەند جۆرە رۆیشتنیکە.

السَّاهِجُ: باى بەهیز ە (ك: سُهْجُ
وسواهج).

السَّهْجُ: بەمانا (السَّاهِج) دئی ە (ك:
سياهج).

السَّيْهَجُ مِنَ الرِّيحِ: بەمانا (السَّاهِج) دئی
ە (ك: سياهج).

الْمُسَهَجُ: رێپەروى با (ك: مساهج).

الْمُسَهَجُ: باوەشێن ؛ ھەر شتێک با
پەیدا بکا ە ئەو کەسەى لە ھەموو
دیزمێک ئەسکویپەو خۆ لە ھەموو
شتێک ھەلەمقورتینى.

سَهْجَر: بازی ترسنوکانه‌ی هاوِیشت.

سَهْد سَهْدْ و سَهْدْ و سَهْدْ: شمو به خه‌بهر

بوو ۵ ده‌گوتری: (لی عینه سَهْدْ

و سَهْدْ).

اَسَهْدَت الحامل: ناهرمته سک پرِمکه به

یهك ژان منداله‌که‌ی بوو.

اَسَهْدْ فلاتاً: خه‌وی له فلاتک‌هس زړاند،

نه‌په‌یشت شمو به‌خه‌وی.

سَهْدْ: شمو به خه‌بهری کرد، خه‌وی لی

زړاند ۵ ده‌گوتری: (رجلْ مُسَهْدْ)

پیاوینکی وریاو به ناگایه.

الأسَهْدْ: ده‌گوتری: (هو أسَهْدْ منه رأياً)

ئهو زۆر له فلان به وره ترو

بهرچاو رونترو به ناگاتره.

الأسَهْدْ: جوانو رِیک و پِیک ۵

ده‌گوتری: (هذا شیئ سَهْدْ مَهْدْ)

نهمه شتیکی جوانو رِیکه.

الأسَهْدْ: شمو به خه‌بهری ۵ بیدارو بی

خه‌و ۵ ده‌گوتری: (رجلْ سَهْدْ وامرأة

سَهْدْ).

الأسَهْدْ: یهك جار خه‌و زړانو بیداری

۵ ده‌گوتری: (فلان ذو سَهْدْ في امره)

فلانک‌هس بو به‌رژه‌موندی خو‌ی

وریایه ۵ (ما رأیت من فلان سَهْدْ)

لیهاتویو زیره‌کیه‌کم له فلانک‌هسدا

نه‌بینی، هه‌زی له خیرو پیاوهرتی

نیه ۵ کاروبارِیک پِشتی پی

بیه‌ستری و جینگای هیواو ئومید بی.

الأسَهْدْ مِنَ الغلمان: کوپی تازه

پینگه‌یشتوو ۵ دریزی به‌هیز.

سَهْر سَهْر: شمو تا به‌یانی به ناگا بوو،

خه‌وی لی زړاو بیدار مایه‌وه.

سَهْر البرق: له شه‌ودا هه‌وره بروسکه

روناکی دا (فهر ساهر و سهران و سَهار

و سَهْر).

أسَهْر: شمو بیداری کرد، خه‌وی لی

زړاند.

الأسهران: دوو ره‌گن له چاوو له

گوینجه‌ک‌دا.

الساهر: ده‌گوتری: (لیل ساهر) شه‌ویك

که نوشتنی تیدا نه‌کری، خه‌لکه‌که

تیدا خه‌وی بزری.

الساهرة: مینه‌ی (الساهر) ده‌گوتری:

(ليلة ساهرة) (أرض ساهرة)

زه‌وییه‌که رومکی زوو پی ده‌گای

رومکه‌کانی قه‌ت له گه‌شه ناکه‌ونو

هر خهریکی نه‌شو نمان ۵ (قطعرا

ساهرة) زه‌وییه‌کی ده‌شتایی و پانو

پۆریان بری، زه‌وییه‌کی وده‌ا

ریپوارانی شمو تیدا ناخه‌ونو شمو

بیدارن ۵ هه‌روا وشه‌ی (الساهرة)

ناوه بو سارایه‌کی سپی بی روه‌ک

بۆیه به‌و ده‌شتو سارایه‌ی که رۆ‌زی

قیامه‌ت ئاده‌میزادی له‌سهر هه‌شر

دمگرتن دمگوترئ: (الساهرة) قورئان

دمغمرموى: ﴿فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ﴾ ۵

همروهما به چولانوانيهك دمگوترئ

ئادممیزاد پئی نهخستبیتته سمر ۵

كارئز ۵ خولانهوى مانگ.

السَّاهِرُ: خولانهوى مانگ ؛ خولگهئ

مانگ ۵ نؤ رؤزئ كؤتايئ مانگ ۵

روبهرئ زموى ۵ سمرچاوهئ ئاوو

شوئئئ سهرمگئ ههلقولانهكهئ.

السَّهَارُ: شمو بئدارئ بههؤئ نهخؤشئ

يان خهمو خهمفتموه.

السَّهَرَةُ: كهسيك زؤر بهشمو به خهبهر

بئ ههميشه خهوى ئئ زرابئ ۵

دمگوترئ: (هو سَهَرَةٌ وهى سَهْرَةٌ).

السَّهَارُ: بهمانا (السَّهْرَةُ) دئ ۵

دمگوترئ: (رجل سَهَارِ العَيْنِ)

پياوئكه شمو به خهبهرمو خهو له

چاوى ناكهوى.

السَّهَارِيُّ: چراپهكه خهمفو كهه نووره

۵ گؤپئ سفر، خهك دواى نووستن

ههئئ دمكه.

السَّهَارُ: كهسيك بؤ شمو بهخهبهرمئ

نازابئ بتوانئ شمو تا بهمانئ

نمئئ.

سَهَفُ الدُّبِّ سَهْفًا وَسُهْفًا وَسُهْفًا: ورچهكه

بؤلانئئ.

سَهَفَ القَتِيلِ أَوِ الدَّبِيحِ: كوژراومكه يان

سمر بپراومكه له خوئناوى خؤيدا

لنگه هرتئى كرد كهوزئ.

سَهَفٌ سَهْفًا وَسُهْفًا: زؤرى تينوو بوو (فهر

سَهَفٌ وهى سَهْفَةٌ).

إِسْتَهْفَةً: سوگاهئئ پئكرء، بهبئ نرخ

سهرئى كرد.

السَّاهِفُ: ههوتاو تئدا چوو ۵ كهسيك

خوئئئ بهربووبئ بئ هؤش و گؤش

كهوتبئ ۵ يان به تينوويهئ گيانئ

دمرچوو بئ ۵ يان روخسارى گؤرا

بئ.

السَّهَافُ: دمردئكه توشئ ههر كهسيك

بيئ تئراو نابئ ههميشه

تينوويهئئ.

السَّهْفُ: توئكل و پئستئ ماسئ.

السَّهَافُ: زؤر تينوو ۵ دمگوترئ: (ناقة

مِسْهَافٍ) حوشترئكى گهرو وشكو

زؤر تينووه ۵ (ك: مساهيف).

السَّهْفَةُ: ههر خواردنئك ئاو خواز بئ

۵ رئرموى رئگا ۵ (ك: مساهيف).

السَّهْرُفُ: دمگوترئ: (رجل مَسْهَرُفٍ)

پياوئكه ههميشه تينوويهئئ و ههت

تئر ناخواتموه ۵ (وهئ مسهوفه) ۵

(ك: مساهيف).

سَهَكَتُ الرِّيحِ سُهْرُكًا: باهكه ههئبوو

بوو به گئزهلوكه.

سَهَكَتُ الدَّابَّةِ: ولاخهكه به خئرایی

رؤشت.

سَهَكَ الشَّيْئُ سَهْكًا: شتهكهئ كهمرتو

پەرت كىرد بەلام نەيگەيانە
ئەندازەى ھارپىن ومكوو ئارد وردى
نەكرد.

سَهْكَ الرِّيحُ الْأَرْضُ: رەشەباكە گلىو خۆلى
سەر زەوى رامالى.

سَهْكَ الرِّيحُ الزَّابُ: رەشەباكە گلىو خۆلى
بە ھەوادا بىرد.

سَهْكَ سَهْكَ: بۆگەنى ناخۆش بوو.
سَهْكَ فُلان: ھەلەكەت ھەرقى كىرد

بۇنىكى ناخۆشى ئى ھات ە (فەر
سَهْكَ) دىگوتى: (لەم سَهْكَ

وسىك سَهْكَ) (وھى سَهْكَ) ھەروا
دىگوتى: (بىدى مىن السىك مىن

صدأ الحديد سَهْكَ) دىستەم بەھوى
ماسى پان ژەنگى ئاسنەوہ بۆگەنى ئى

دى.
الأساهيك: (أساهيك الذَّابَّة) جۆرمەكەنى

رۇيشتىنى ولاخو خۇ بادانىيەتى بە
راستو جەپدا.

الساھك: چاۋ ئېشە ە خورانى چاۋ ە
دىگوتى: (بەينە ساھك) جەقلى لە

چاۋىدايە، چاۋى ئازارى ھەيە.
الساھكە مىن الرِّيح: رەشەباى بەھىزو

خېرا رۇكە خشتو خۆلى سەر
زەوى رەمالى ە (ك: سواھك).

السَّهَّكَةُ: شتەك كاتى پى بەسەر بىرى
خۆى پى بخاھلىنىدىرى دىگوتى:

(سُهاكة من خير) چىرۇك و
ئەفسانەيەك ە خىكايەتە درۇزە.

السَّهَّكَةُ: بۇنى ناخۆش.
السَّهَّكَةُ: بەمانا (السَّهَّكَةُ) دى.

السَّهَّكُ: باى بۆگەن ە ھەلۇ.
سَهْلٌ سَهْلَةٌ: نەرمو ئاسان بوو، زىرى كەم

بوو (فەر سەل وھى سەلە).
أَسَهْلٌ: دابەزىيە دىشتايى ە پان ھاتە

ناو دىشتايىيەوہ ە لەگەل خەلەكە
لەسەرمخۆو نەرمو نىان بوو.

أَسَهْلُ الشَّيْءِ: شتەكەى ئاسان كىرد.
أَسَهْلُ الْأَمْرِ: كارمەكى بە ئاسانى ھاتە

دىست، لای ئاسان بوو.
أَسَهْلُ النَّوَاءِ الْبَطْنُ: دىرمانەكە سكى

چواند، رەوانى كىرد.
أَسَهْلُ الْبَطْنُ: سكى چوو، خۇراكى ناو

كەدەى نەرم بوو، گوو قىرەى توش
بوو.

سَاهَلَةٌ: نەرمو نىانى لەگەلدا نواند.
سَهْلَةٌ: بەمانا (أَسَهْلَةٌ) دى.

تَسَاهَلُ الشَّيْءُ: شتەكە ئاسان بوو،
زەھمەت نەبوو.

تَسَاهَلُ فُلانٌ: ھەلەكەت ھەلەكەت ھەلەكەت
تَسَاهَلُ النَّاسُ بَعْضُهُمْ مَعَ بَعْضٍ:

خەلەكەكە لەناو خۇياندا لىبوردەو
ھارىكار بوونو ئاسان كارىيان بۇ

يەكتر كىرد.

تَسْهَلُ: بهمانا (سَهْلٌ) دئ.

اسْتَسْهَلَ فُلَانٌ: فلانكهس دهرمانی

رهوانی خوارد، شتیکی خوارد سکی

رهوان بکا، سکی پی بجی.

اسْتَسْهَلَ الشَّيْءُ: شتهکه‌ی به سه‌هل و

ناسان له قه‌لهم دا ۵ یان شتهکه‌ی به

ناسان دهمس کهوت، به ناسانی بوی

گونجا.

الإِسْهَالُ: سکچون، رهوان بوون ۵ هاتنه

دهرموه‌ی ناو گه‌ده به شیوه‌ی نا

سروشتی.

التَّسْهِيلُ: له‌لای زانایانی ته‌جويدو

زانباری صهرف بریتییه له

سوکرردنی پیتی (همزة) و کردنی به

ئه‌لف.

السَّهْلُ: ههر شتیك مه‌یلی به‌لای

نهرمیدا بی و زبری پیوه نه‌بی ۵

زه‌وی دهشتایی نهرمه‌لان (ك):

سُهْلٌ) دهشگوترئ: (هو سَهْلُ الوجه)

دهم و چاو کزو بی گوشته ۵ (سَهْلُ

الخدین) کولم کراوه و نهرم گوشته ۵

(سَهْلُ الخلق) ره‌وشت خاکی و ناسان

خوازه ۵ (اهلاً وسهلاً) تووشی

دۆست و نه‌هل و ناسیاو بووی و

هاتیتیه شوپنیک‌ی سه‌هل و

دلکه‌رموه.

السَّهْلُ: کلنیکه و هکوو لب وایه ناو

کیش دهگا، ناو دمدزی ۵ (ك: سُهْلٌ

وأسهال).

السَّهْلِيُّ: دهشته‌گی، دهشتایی ۵ ههر

شتیک نیسه‌ت بدرئ بۆ لای دهشت

۵ ده‌گوترئ: (نبات سَهْلِي) ره‌ه‌کیکه

له دهشتایی دهرئ ۵ (بعير سَهْلِي)

حوشتریکه دهشته‌کی و له دهشت

ده‌له‌هرئ.

السَّهْلُ: دهرمانی ره‌وانکه‌ر، دهرمانی

وه‌ها گه‌ده نهرم بکا و س‌ک بجوینئ.

السَّهْلَةُ فِي الْكَلَامِ: نه‌وه‌یه که‌لامه‌که

خالی بی له زۆر له‌خۆ کردن و

گری و گۆل و زنده‌ر رۆی له وشه

کاریدا.

سُهَيْلٌ: نه‌ستیره‌ی سیومیل، نه‌ستیره‌ی

که‌لاییز ۵ ده‌لین: به‌ده‌مرکه‌وتنی له

شه‌ودا میوه پی ده‌گا و گهرما نامینئ

۵ په‌کیکه له نه‌ستیره‌کانی په‌مانی ۵

له په‌ندی پیشیناندا هاتوو ده‌لئ:

(إذا طلع سهيل رفع كيل ووضع كيل)

واته: که که‌لاییز هه‌لات هم‌وا

ده‌گۆپئ.

الْمُسَهْلُ: دهرمانی وا س‌ک بجوینئ.

سَهْمٌ سَهْمًا وَسَهْمًا: ره‌نگی گۆ‌را له‌بهر

شتیکی تازه په‌یدا بوو له‌بهر خه‌م و

کزی و لاوازی ۵ کزو له‌ر بوو.

سَهْمٌ فَلَانًا سَهْمًا: له کی برکی به‌سه‌ریدا

تساهم الرجلان: نهو دوو پياوه زؤران
بازی، شمشیر بازی، گوریس
کیشه‌کشیان کرد.

تساهم الشيء: شته‌که‌یان بهش کرد.
السهاُم: کزی و له‌زی و گوژان ه گهرمی
بای ره‌شه‌با.

السهاُم: له‌زی و روخسار گوژان، رنگ
هه‌لقرجان.

السهم: نهو قوداحه‌ی قوماری پی
دمکری ه بهش و بارو بهخت و شانص
ه نه‌وه‌ی قومارکهر ده‌بیاته‌وه ه له
بواری ئابوریدا چه‌که پاره‌یه‌که
نمونه‌ی به‌شیك له سه‌رمایه‌ی
کۆمپانیایه‌که زیاده‌ی که‌می به‌سه‌ردا
دی ه به‌لکه نامه‌یه‌کی چاپ‌کراوه به
شیوازیکی تایبه‌تی ه له زانیاری
پیوانه‌و روپیوی دا به‌شیکه له
بیست و چوار بهشی قیراط ه چیلکه
داریکه ده‌تاشری و ریك ده‌خری و
ده‌خریته ناو که‌وانه‌وه‌و ده‌هاویژری
ه داریکه له نیوان دوو دیواردا
را‌ده‌نگی‌ودری ه تیری که‌وان ه
نه‌ستیره‌یه‌که ه (ك: أسهم وسهاَم).

السهمه: بهش و بار ه خزمایه‌تی (ك:
سهم).

السهم: هاوبه‌ش له‌گه‌ل که‌سانی دیکه
ه ههر له‌م رومومیه که (بدیع الزمان
الهمدانی) ده‌لی: (أقترضى أن تكون

زال بوو ه ده‌گوتری: (ساهمة فسهمة)
کی برکیی له‌گه‌لدا کردو پی‌شی
که‌وت.

سهم: به‌مانا (سهم) دی ه یان گرپی
گهرمای هاوین و بای گهرم لی داو
روخساری گوژی ه له شه‌پدا به زؤر
تاوانی پی نه‌نجام درا.

سهم سهوماً: به‌مانا (سهم) دی.

أسهم بينهم: تیرو پشیکی خسته
نیوانیان‌ه‌وه.

أسهم له: به‌شی دایه، نه‌ندازه‌یه‌کی
به‌خشش بو دیاری کرد، بۆی زیاد
کرد.

أسهم في الشيء: له شته‌که‌دا کردی به
هاوبه‌ش.

أسهم الشيء: شته‌که‌ی بهش بهش کرد.
ساهمة مساهمة وسهاماً: هاوبه‌شی کرد
له کی برکی‌داو به سه‌ریدا زال بوو ه
له دیاری وهرگرتندا پی‌شی که‌وت
له‌وی تیبه‌راند ه له تیرو پشکدا
تیشکا ه له‌گه‌ل نه‌ودا بوو به
هاوبه‌ش له بهش وهرگرتندا ه
قورئان ده‌فه‌رموی: ﴿فَسَاهَمَ فَكَانَ
مِنَ الْمُنْذَرِينَ﴾.

سهم الشرب: له قوماشه‌که‌دا وینه‌ی
تیرو که‌وانی دروست کردن ؛ (فهو
مُسهم).

سهيم حمزة في الشهادة) نايا رازی
دمبج به شیکت له پاداشی شهید
بوونی چه مزه بهر بکهوی.
سَهَا عَنْهُ وَفِيهِ سَهْوًا وَسَهْوًا: لَیْی بَیْ نَاگَا
بوو ۵ دمگوتری: (سَهَا فیه) هه لَی
تیدا کرد ۵ به نه زانی وازی لَی هَیْنا.
سَهَا عَنْهُ: به مهبسته وه وازی لَی هَیْنا ۵
دمگوتری: (سها في الصلاة) شتیکی
له نوپژدا له بیر چوو.
(سها عن الصلاة) شتیکی له نوپژد تهرک
کرد، نه نجامی نه دا.
سَهِيَ سَهْوًا: به مانا (سَهَا) دئ.
سَهْوٌ سَهْوَةٌ: نهرمو نیان و نارامگر بوو،
پان بۆوه و تهخت بوو.
أَسْهَى فُلَانٌ: فلانکس بهر بیلائی
دروست کرد بۆ خانومه کی.
أَسْهَى فُلَانًا: وای کرد فلانکس سه هو
بکا.
ساهاء: بئ ناگای کرد ۵ گالتهی پئ کرد
۵ بهر نیکو پیکی هه لَس و کهوتی
له گهل کرد ۵ وازی له توپژینه وه و
ورد بونه وه هیناو ناسانکاری
له گهلدا کرد.
سَهَا: وای لیکرد سه هو بکا ۵ بئ ناگای
کرد، غافل گیری کرد.
السَّهَاءُ: نه ستیرمه کی خه فوکه روناکی
که مه له بهر دوری له پیچی (بنات

النعمش) وه.
السَّهْوُ: بئ ناگایی و غافلئ.
السَّهْوَةُ: خانویکه له قهراخ ناو بنیات
دمرئ بۆته وهی مه له وان و راوچی
پشوی تیدا بدمن ۵ سیاجی خانوو ۵
گه نچینهی ناو مال ۵ چوار دار پان
سی دار لاوو نیو دمه ریخته سمر
به ک و کالایان دمه ریخته سمر (ک:
سهاء).
سَاءَ سَوَاءٌ وَسَوَاءٌ: شتیکی شهرم ناوهری
به سمر دا هات و توشی عه یبداری
بوو.
سَاءَ به ظناً: گومانی خرابی لیکرد ۵ لَیی
به گومان بوو (فهر سَی و هی سَیْنة)
(وهو أسوأ و هی سَوَاءٌ).
سَاءَ فُلَانًا سَوَاءٌ وَسَوَاءٌ: شتیکی وای
له گهلدا کرد پئی ناخویش بوو.
سَاءَ: وشه به که و مکوو (بئس) به کاردئ بۆ
زهم کردن ۵ دمگوتری: (سَاءَ ما یفعل)
نه وهی دهیکا کاریکی خرابه.
أَسَاءَ فُلَانٌ: فلانکس کاری خرابی کرد.
أَسَاءَ الشَّيْءُ: کارمه کی باش نه نجام نه دا
۵ شتیکی ناشیرینی پالدا ؛ شتیکی
زبان نامیزی پالدا.
أَسَاءَ فُلَانًا وَلَهُ وَالِيه وَعَلِيه رِيه: به مانا
(سَاءه) دئ.

سَوَا: شتی ناشیرینی پالدا.

سَوَا علیه قوله او فعله: رمخنی له سهر

نمونه لی گرت.

سَوَا وَلَا تُسَرِّي: چاک سازی بکوه گندهل

کاری مهکه.

إِسَاءَ: بؤ موطاومعهی (ساءه) دئ

نارمحت بوو دلی ناخوش بوو

دوش داماو ویزدانی روشا.

الْأَسْوَاءُ: وشهیهکه له شتی ناشیریندا

بهکار دئ دهگوترئ: (رجل سَوِءٍ

وعمل سَوِءٍ ورجل السَوِءِ والرجل

السَوِءِ) ههروا بهمانا ناگر دئ (ك:

أَسْوَءُ).

السَوِءُ: ههر شتیک خهمو پهژاره بخاته

ناو دلوه ده ههر شتیک ناشیرین

بیو به خراب له ههلهم بلرئ

ناوئیکه کؤکهرموهی بهلاو کارمساتو

چورتم دمگهپهنئ ده دمیته درکهو

کینایه بؤ نهخوشی بهلهکی

قورئان دمفهرموی: ﴿وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي

جَنِّكَ تَخْرُجَ يُضَاءُ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ﴾.

السَّوْأَى: میینهی (الأسوأ) ده تاوان

ناگر ده قورئان دمفهرموی: ﴿كَمْ كَانَ

عَاقِبَةُ الَّذِينَ أَتَوْا السَّوْأَى﴾.

السَّوْأَى: رموشتی ناشیرین ده روخساری

ناشیرین.

السَّوْأَى: رموشتی ناشیرین ده کاری

فاحیشهو خراب، شهرمگا

(عهورمت).

السَّيِّئُ: ههر شتیک ناشیرینو عهیب

بی.

السَّيِّئُ: بهمانا (السَّيِّئُ) دئ.

السَّيِّئَةُ: گونااهی بچوک ده قورئان

دمفهرموی: ﴿إِنْ تَجْتَبِئُوا كِبَآئِرَ مَا

تَنْهَوْنَ عَنْهُ لَكُمْ عَنكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾

عهیبو کهمو کوپی گرانو

چورتمو ناخوشی ده قورئان

دمفهرموی: ﴿وَإِنْ تُصِيبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا

فَعَلْتُمْ أَتُوبُهُمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ﴾

ههله.

الْمَسَآءُ: پیچهوانهی (الْمَسْرَة) واته:

کهیف ناخوشی.

الْمَسَآءِ: عهیبو کهمو کوپیهمکان، ههر

ناوا به (کؤ) بهکار دههیندرئ، دملین

تاکی نیه.

السُّرِيَّةُ: سهفهری دوور.

السُّوِيَّةُ: شهرابیکه له برنج دروست

دهگرئ کهمیك دهگورئندرئو

سهرخوش کهره ده به زوری له

میصردا باوهو دهخورئتهوه.

سَاجَ سَوَجًا وَسَوَاجًا وَسَوَاجًا: هاتو رویی

ده به هیواشی رویی.

سَاجَ الْحَائِكِ التَّسْبِيحِ بِالْمَسْجُوعَةِ: جولا

مهکوکهی هیئاو بردو ریسراوی

تیومرداو به شهپته کهی

قوماشهکهی ریک خست.

صارت الأرض سواحاً) ئەومىندە باران
بارى زموى ژل بوو ھاچى پيدا
رۆدەچن.

سادَ سِيَادَةً وَسَوْدَاداً: بەرپزى
شكۆمەند بوو ناوى پياومتى و
سەخاومتى بلالو بۆۋە ە رمش بوو،
رمش ھەلگەمرا ە ناوى سازگارى
خواردموۋە.

سادَ قَوْمَهُ أَوْ غَيْرَهُم: بوو بە گەورەى
قەومەكەى.

سادَ غَيْرُهُ: پيش كەوتتو بەسەر
ناھەزانيدا بالادەست بوو.

سادَ فلاناً: لە گەورەمىيى بالادەستيدا
بەسەر فلاندا زال بوو.

سَوْدَ سَوْدًا: رەنگى و مكوو خەلوز رمش
بوو (فەر اسود، رەمى سَوْدَاءُ) (ك):
(سود).

أَسَادَ: مەندالى رمش پىستى بوو ە
كۆرپىكى بوو بە گەورەم
فەرمانرەواو كار بەدەست.

أَسَوْدَ: بەمانا (أساد) ھاتوۋە.

سَاوَدَهُ مَسَاوَدَةً وَسِرَادًا: كى بركىي
لەگەلدا كەرد لە پياومتى و
شكۆمەنديدا، لە وھجاخ زادەمىي و
رەسەنىدا ە لە تارىكايى شەودا
توشى بوو ە رەقە بەراپەتەي كەرد.

سَاوَدَتِ الْمَاشِيَةَ النَّبَاتَ: ئازەلەكە

سَوَّجَ عَلَى الْبُسْتَانِ وَغَيْرِهِ: شوراي بو
باخەكە كەرد.

السَّاجُ: دەرەختى ساج جۆرە دەرەختىكە
زۆر گەورە دەمىي و لقو پۆپى بلالو
دەمبەنەو ە گەلایەكى گەورەى ھەيە.
السَّاجَةُ: تاكى (السَّاج) ە جۆرە بەتانى و
لەفەپەكە ئادەمىزاد خوى پى
دادەپۆشى.

السُّوْجُ: جۆرە چارە سەرىپەك بە قورى
كولالو جولا رايەلى قوماشەكەى پى
سەفت دەكا.

السِّيَاجُ: پەرژىن بە شتى چەقندارو
دركاوى يان بە ديوار ە (ك): أَسْوَجَةُ
(سوچ).

الْمَسْوَجَةُ: نامىرپەكە جولا قوماشەكەى
پى سەفت و لوس دەكا ە ئاو پەرژىن ە
(ك): مَسَاجٍ).

السَّاحَةُ: گۆرەپان ە دەشتايى و پانتايى
نەوان خانوى ھۆبە و گەپەك ە
دەگوترى: (ھو برى الساحة) ئەو بى
تاوانە.

سَاخَتِ قَوَائِمَهُ: ھاچى لە زموى چەقەن
(ساخت الأرض بهم) زموى قوتى
دان.

أَسَاخَهُ: واى لىكەرد لە قور بچەقەن.
تَسَوَّخَ فِي الطَّيْنِ: كەوتە ئاو قورپەمە.

أَلْسُوَاخُ: قورپى زۆر كە ھاچى تیدا
بچەقەن ە دەگوترى: (مُطْرْنَا حَتَّى

الأسود: رمش پیچه‌وانه‌ی سپی ۵ له‌لای	دممی بۆ رومکه‌که برد بۆنه‌وه‌ی
عه‌رب شتی زۆر سه‌وز به رمش	بیخوا وه‌ی هیچی دمست نه‌که‌وت
ناوزمدمکرئ ۵ دمشگوترئ: (ه‌و	چونکه گزوکیاکه که‌مو کورت بوو
أسود الکبد) واته دوژمن و ناحه‌ز	له زمو‌ی جیانه‌بو‌بو‌مه‌وه.
(هم سود الکباد) نه‌وانه دوژمنن	سَوْد: نازا بوو.
(الْقَمُ سود البطن) مه‌رمان گزن ۵	سَوْد الشَّيْءِ: شته‌که‌ی رمش کرد.
هه‌روا وشه‌ی (الأسود) ناوه بۆ	سَوْد الكتاب: کتێبه‌که‌ی رمش نووس
چۆله‌که ۵ ماری گه‌وره که رمشی	کرد، په‌که‌م جار نووسییه‌وه.
تێدا بئ ۵ ماری قۆله هو‌پبابو	سَوْد فُلَانًا: فلانکه‌سی کرده گه‌وره‌و
پیس و ژمه‌راوی ۵ دمشگوترئ:	سه‌روهر ۵ دمشگوترئ:
أسود سَالِح: ماریکی رمش و تو‌پز	سَوْدَه عَلَیْهِم: کردیی‌ه گه‌وره‌و
فرپنهر ۵ چونکه هه‌موو سائیک	فه‌رمانه‌روا به سه‌ریانه‌وه.
تو‌پزیک فرپئ دمدا ۵ (ك: أسود).	إِسْتَادَ الْقَوْمُ: قه‌ومه‌که گه‌وره‌ی خۆیان
الأسودان: به‌رده‌لان و شه‌و ۵ مارو	کوشت ۵ وتاریان بۆ خو‌پنده‌وه
دو‌پشک ۵ خورماو ناو ۵ ناوو ماست.	نا‌ر‌م‌زایان به‌رامبه‌ر دمه‌ری.
الأسودَة: ماری گه‌وره که په‌له‌ی رمشی	استاد القوم بني فلان: خه‌لکه‌که
تێدا‌بن.	گه‌وره‌و ریش سپی فلان بنه‌ماله‌یان
السَّوَاد: رمش، رمشایی ۵ پیچه‌وانه‌ی	کوشت، پان دیلیان کرد ۵ پان
رمنگی سپییه ۵ که‌سایه‌تی و خود	وتاریان نا‌ر‌استه کرد.
دمگوترئ: (لا يُفَارِق سَوَادِي سَوَادَة)	استاد القوم وفيهم: نا‌فه‌رمتیکی
من هه‌رگیز خۆم له نه‌و	خانه‌دانی نه‌ته‌وه‌که‌ی خواست
جیانا‌که‌مه‌وه ۵ هه‌روا دمشگوترئ: (لا	ماره‌ی کرد، گواستییه‌وه.
يُزَايِلُ سَوَادِي بِيَاضَكَ) که‌سایه‌تی من	تَسَوَّد: ژنی هینا.
له که‌سایه‌تی تو‌ جیا نابیته‌وه ۵ له	إِسْوَاد: ورده ورده بوو به رمش پیست.
حه‌دی‌دا هاتوو: (إذا رأى أحدكم	إِسْوَدَ: به‌مانا (إِسْوَاد) دئ ۵ دمشگوترئ:
سَوَادًا بَلِيلَ فَلَا يَكُنْ أَجْبَنَ السَّوَادِ	(إِسْوَدَ وَجْهَهُ) ده‌مو چاوی رمش
فانه يَخَافُكُ كما تخافه).	هه‌لگه‌راو خه‌مبار بوو.

سواد القلب: ناخی دل.

سواد العين: گلینہی جاو.

سواد البطن: جمرگ ۵ ههروا ناوه بو

کۆمه‌لیك دارخورماو درهختی ترو
رومکی زۆر سه‌وز ۵ چونکه سه‌وزایی

نزيكه له رنگي رمش ۰ پوښاکي
رسمي ۰ دهگوتري: (جاء الوزير

وعليه سواده) ومزير هاتو بهرگی
رسمی خوئی لهیهدا بوو ۵ ههروا

وشەي (السّواد) ناوہ بۇ گوندى سەر
بەشار ۵ دىگوتى: (خروجوا الى سواد

المدينة) چونہدمر بؤدیہاتی
دهوروی شاری

سواد العراق: رهشہ خاکی عیراق.

سوارو العسکر: خیمو جهكو
پیداو ښستی سهریازی.

سواد الأمير: دارو دهسته‌ی پاشا

ياساولمگانی ۋ زۆرىنى خەلك ۋ
مال ۋ سامانى زۆر ۋ ئاۋەل ۋ كشتە

كالتى زور ۵ دمگوترى: (لفلان سواد
من الماشية والمزارع).

السَّوَادُ: كهيف خوشکردن ۵
نه خوشبیه که توش، چه رنگ دهم به

ئاكامى زور خواردىنى خورما ۋا
دەبىن نەم نەخۇشەبە دەپكوزى ۋ

دمردیگه توشی مهر دهبی گوشتی

رہش دمبیو دمیکوژی ۵ رہنگ

زهردييه‌گه ۵ سه‌وزيه‌گه توشى

نېنۈك دېيى ۋ نەخۇشېيەكە توشى
گەنەم و جۇ دېيى، دىنكەكەي رەش

دہلیج.

السَّوَادُ: به مانا گھیف خوشی دی.

السُّود: بَلِّغْتِي كِي مَهْ عَدَمْنِي رَيْك وَ
بَلِّغْكِ هُوَ شَوْنَنِي كِي مَهْ عَدَمْنِي رَيْك وَ

به تائیه تی بهردی رهش و زیر.

السُّودَانُ: مَيِّنُهُ (الأسود) هـ يهكّك

لہو چوار مادہ ہی جہستہی ئی
ہیک دی: کہ بہ بروای پیشنان

جہستہ لہو چوار شتہ پمیدا دھبی ؛
نہوانہش (الصفراء، الدَّم، البلغم،

السَّوْدَاءُ) ۵ رشماری گه وره ۵
مشكه؛ كه به (حبة البركة) ناسا اهم

دهشگوتری: (کلمتہ وارد علی

فرد نه به چاك نه به خراب
هلام، نه دامه ده.

السُّودَان: كَوَى (الأسود) جِينِيكى

ناده‌میزادن رمش پیست، هندیکیان

هه ئېروزا وهنديكيان لڄ
نه ستورو وهنديكيان لوت پانه وه

يوون.

السُّودَدُ وَالسُّودَدُ: گھورہی شکوہ مندی،

رئزو پیاوختی و مهردایهتی.

السُّودَاءُ: پچوځکراوهی (السُّوداء) ه
ههروا ناوه بۆ ناخی دل.

السَّيِّدُ: خاوهن ه پاشاو گهوره ه خاوهنی
کۆیله ه ریش سهیو سهرکردهی
کۆمه لیک ئادهمیزاد ه ههرکه سیك
به گوێ کردنی فهرزو پئویست بی ه
نازانوایی ریزو خوشه و یستییه بۆ
وهجه و نهوهی فاطیمه ی کچی
پێغه مبه ر به کار ده یندرئ ه ههروا
وشه ی (السَّيِّد) له هه ندئ ولات بۆ
هه موو که سو بۆ ریزداری هه موو
شتیک به کار دئ ه ده گوترئ: (القرآن
سید الکلام) ه قورئان ریزدارترین
که لامه.

السُّودَةُ: ده گوترئ: (ماء مَسْودَة)
ناوێکه دل ه یێنک گه رمه مبه (ک:
مساود).

السُّودُ: جوړه خواردنیکه له ناو
عه ره بیدا باوه.

السُّودَةُ: رمش نووسی لاهه رمبه ک یا
زیاتر په که مجار ده نووسرئ و دوا یی
پاکنووس ده کرئ.

السُّودُقُ: باز یان هه ئو ه (ک: سوادق).
سَوْدَلُ فُلَانٍ: فلانکه سو سمیلی درێژ
بوون.

السُّودَلُ: سمیل.

السُّودَانِقُ: به مانا (السُّودُق) دئ.

السُّودُقُ: به مانا (السُّودُق) دئ ه
نه لقه ی زنجیر ه دل ه (ک: سوادق).

السُّودُقُ: به مانا (السُّودُق) دئ.

السُّودُقِي: هه ئوی باز ئاسا ه (اسم
منسوب) واته: چوستو چالاک و
فیل زان و وریا.

سار سوراً و سورَةً: رقی هه ئسا، توپه بوو
په لاماریدا.

سار الشجاع في الحرب: جهنگاوه ره ئازا که
له شه ردا هه ئمه تی برد.

سار الشراب في رأسه: عه ره مه که له
که لله ی داو سهرخو شئ کرد، گیزی
کرد.

سار الخائط: چووه سهر دیواره که ه (سُرْ

سُرْ) فه رمانیکه له (ساریسور)
وه رگی پراوه ئارپاسته ی ئاده میزاد
ده کرئ به مه به سته ی هه ئنانی بۆ
کاری به رزو پیاوه تی.

ساروه سَاورَةً وساراً: په لاماری دا ه له

شه رو زوړان بازیدا سه ری گرت ه
ده شگوترئ: (ساورته اهمموم
واله واجس والافکار ونه وها) خه مو

په ژاره، دل ه خوته و بیرو بۆ جهونی
جیا جیا له ناخیدا سه ریان هه ئدا و
زوړان باز ییان له که ئدا کردو هی نایان و

بردیان چه مبه ر میان له که ئدا به سته

سَوْرَةً: شواری بۆ کرد، په رژی نی بۆ کرد

السُّورُ: بَهْمَانَا (السُّورُ) دئ ۵ (ك: اسوَرَة).

سُورُ الْحَمْرِ وَغَرْمَا: كَهْفُو هَهْ لُجُونِي
شهرابو کاریگهری توندو کهسکونی
۵ دهگوتری: (أَخَذَهُ سُورُ الْفَرْحِ
وَنُحُو) نَهْشُو نَمَای دَلْ خُوشِی و تَهْر
دهماخی له کهلهی دا.

السُّورُ: هَمَر شَتِيك دَمُورِی شَتِيكِي تَر
بداو بییته سیاج بۆی ۵ (ك: أسوار
وسیران) ۵ و شتری رهسهن ۵ خواردنی
نامادهگراو بۆ میوانی بهرپز ۵ له
حه دیشدا هاتوو: ده لئ: پیغه مبهیر
(د.خ) به هاوه لانی خوی همرموو:
(قُرموا فقد صنع جابر سوراً) ۵
ههستن بابرؤین جابیر خواردنی بۆ
نامادهگردوین.

السُّورَة: راپه پین و پهلامار دان، دیاردهو
نیشانه ی پیاومتی و مهردایه تی ۵
بهرز بوونهومی ریزو شهرمف ۵
کوشنده ی سه رما ۵ کهسکونی و
کاریگهری شهراب ۵ رق هه لسانی
زۆرو له سنور دهرچوو ۵ هه لمه ت و
تۆله ستانندهومی پاشا له
تاوانباران و که مته رخه مان ۵
دهشگوتری: (فَلَانُ ذُو مَوْرَةِ فِي
الْحَرْبِ) فَلَانْکَه س له شهردا لیژان و
بیروبوچونی په سه نندی هه یه.

السُّورَة مِنْ الْبِنَاءِ: نَهْو بَالَهْ خَانَه یه

سُورُ الْمَرَأَةِ: بَازَنْه ی کرده دمستی
نافرمه که وه.

سُورُ الْحَانِطِ: چوو ه سهر دیوارمه که.
سُورُ فَلَانًا: فَلَانْکَه سی کرده گهورمو کار
به دهست ۵ کردی به تفهنگچی و
راست هاو پز.

تَسَاوَرُ لِلشَّيْئِ: خُودِی شته که ی بۆ بهرز
کرده وه.

تَسَاوَرُ الرِّجْلَانِ أَوْ غَيْرَهُمَا: نَهْو دوو
پیاوه په لاماری په کیان داو دمسته و
یه خه ی په کتر بوون.

تَسَوَّرَتِ الْمَرَأَةُ: نَافَرْمَه که بَازَنْه ی له
دهست کردن.

تَسَوَّرَ الْحَانِطِ: چوو ه سهر دیواره که ۵
قورنان دهفرموی: ﴿وَمَلَّ أَتَاكَ نَبَأُ
الْخِصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ﴾.

تَسَوَّرَ عَلَيْهِ: هِیْرِشِ بۆ برد.

الْإِسْوَارُ: لُؤْغَه تیکه له (السُّورِ) بَهْمَانَا
نَهْو بَازَنْه و خَشَلَه یه نَافَرْمَت له
دهستی دهکا ۵ (ك: اسوَرَة) ۵
سه رکرده یه کی فارس بووه ۵
تفهنگچی و نیشان ههنگیو ۵
دامه زراوو خُوْگَر له سه ر پشته ی
نِه سپ.

الْأَسَاوِرَةُ: نَهْته و میه کی ناعهرمین له دیر
زه مانه وه له به صرمدا نیشته جی
بوون.

السُّورُ: بَازَنْه و خِر خَال.

سَاسِ الشَّاةُ: مهره‌گه نه‌سپئ له
خوریه‌گه‌ی دا ۵ نه‌سپئی ناو
خوریه‌گه‌ی زور بوو.

سَاسِ النَّاسِ سِیَاسَةً: بوو به‌گه‌وره‌ی
خه‌لکه‌که‌و فه‌رمان‌په‌وایی کرد.

سَاسِ الدَّوَابِّ: وِلاخه‌گه‌ی رام کردو
ژیریاری کرد.

سَاسِ الْأُمُورِ: کارمکانی ریک‌خستن و
چاکسازی تیدا کردن ۵ (فهو سانس)
(ك: ساسة و سواس).

سَوسِ الْحَبِّ وَغَيْرُهُ: به‌مانا (سَاس) دئ ۵
دمگوترئ:

سَوسِ الْحَيَوانِ: مه‌رو بزنه‌که نه‌سپئ لیئی
دان و گهنه لیئی دان ۵ (فهو أسوس
وهي سوساء) (ك: سوس).

أَسَاسُ الْحَبِّ وَغَيْرِهِ: به‌مانا (سَاس) دئ ۵
دمگوترئ:

أَسَاسُ الْقَوْمِ فَلَتَأَ: خه‌لکه‌که
فلانکه‌سیان کرده‌گه‌وره‌و

فه‌رمان‌په‌وای خویان ۵ ده‌شگوترئ:
(أساسوا فلاناً أمورهم) کاروباری

خویانیان دا به‌نه‌و ۵ هم‌روه‌ها
دمگوترئ: (سَوسُوه‌ امورهم).

سَوسُ فُلانٍ لِفُلانٍ أَمْرًا: فلانکه‌س
کارمکه‌ی بو فلانکه‌س ئاسان کردو

رئی بو خوش کرد.

إِسْتَأَسَ الْحَبُّ وَغَيْرُهُ: به‌مانا (سَاس) دئ.

به‌رزو جوان بی ۵ چینیکه له
چینه‌کانی دیوار ۵ قاتیکه له
قاته‌کانی باله‌خانه ۵ تاکی سورمه‌ته
له سورمه‌کانی قورئانی پیروز ۵
پله‌و پایه‌ی به‌رزو شکومه‌ند ۵
فه‌ضلو گه‌وره‌یی ۵ شه‌رمفو
نه‌جیب زاده‌یی ۵ نیشانه ۵ (ك: سَوَّرَ
و سَوَّرَ).

السَّوَّارُ: نه‌و گه‌سه‌ی زور تورپه‌ده‌بی و
رقی هه‌لده‌ستئ ۵ زور هه‌لمه‌ت
دمباو تۆله‌ستینه ۵ که‌سێک شه‌راب
له که‌لله‌ی بداو ته‌رپه‌ماخی بکا یان
له په‌لو پۆی بخا ۵ هی‌رش به‌رو
تانه‌و ته‌شمر هاوێژ ۵ سه‌گی دپنده‌و
نازا بو ئاده‌میزادی بی‌گانه ۵ قسه‌ی
کارپه‌گه‌رو سه‌لیندراوو بو‌رپه‌ر.

السَّوْرُ: سه‌رین و پشتی له پیست و
چه‌رم دروستکراو ۵ سه‌رین ۵ (ك:
مَسَاوَر).

السَّوْرَةُ: به‌مانا (السَّوْرُ) دئ ۵ (ك:
مَسَاوَر).

السَّوْرُ: مه‌چه‌ک ۵ شوینی بازنه‌و
ده‌سته‌وانه ۵ پیاوی‌ک به‌ زور
کراپیته‌ باشاو فه‌رمان‌په‌وا.

سَاسِ الْحَبِّ وَالْحَشْبِ سَوَّاسًا: دانه‌وی‌له‌ که
سن لیئی دا ۵ دارمکه‌ مۆرانه‌ کرمو‌لی
کرد.

لەناو شتەكەدا پەيدا دەبێ و وردە
وردە شتەكە دەخوا وەكوو (سن)ی
ناو دانەوێڵە، كرمى ناو خۆراك ە
كرمۆل بوونی ددان ە ھەروا ناوہ بۆ
روەكێكى عوشبى، تەمەن درێژە
دەشتەكییە رەگەكانى درێزو قولن،
رەگەكانى ورد دەكرێن و دەگوترێن
دەرمانى ئى دروست دەكرێ ە ھەروا
شەرابێكى ئى دروست دەكرێ پێى
دەگوترێ عىرقى سوس ە ھەروا
دەكرێتە كینایە بۆ سروشت و
رەوشى شت ە دەگوترێ: (الكرم من
سوسه) سەخى و نانبدەبى لە
سروشت و رەوشى ئەو ە ئەصل و
بنەما.

السياسة: راميارى ە (سياسة سوق الحرة)
دەربەرپەن و تەعەبیرێكە ھەلس و
كەوتى بانقە سەرمەكییەكان ديارى
دەكا دەربارەى كەپەن و فرۆشتنى
پارە جیا جیاگان ە بە مەبەستى
زۆرتر گۆڕپەنەوى كالاو دراو.

السُّوسُن: جۆرە روەكێكە لە پێپر
روەگەكانى (الأنيس) قەدو بالای
شەصت سانتیمەترێك بەمرز
دەبێتەو ە گوێك پەن چەند
گوێك ھەریەكەمان لە
غونجەپەكەو پەیدا دەبێ و

تَسُوْس: بۆ موطاوئەمەى (سَوَسَه) دى.

السَّائِس: ئەو كەسەى ولاخ رامو ژێربار
بكا، كارامایە لەژێر بارگردنى
ولاخدا ە (ك: سَاسَة وَسْوَاس).

السَّاس: خەمخۆركە، سن كە لە
دانەوێڵەو خورى و شتى وا دەداو
دايدەوئەشێنى ە ھەرشتیك
داپخوئى و كرمۆل بێ.

السُّوس: بەئغى سەر ددان، ددان كرمۆل
كەر.

السَّاسَة: كۆى وشەى (السَّائِس) ە
دانەوێڵەو خۆراكى سن ئى دراوو
ئەسبێ ئى دراوو كرم ئى دراو.

السَّوَّاس: دەرختێكە لە جۆرى دەرختى
(عِضَا) دەشوبەیتە دەرختى مەرخ
چقلى نىە گەلای نىە، بەرز
دەبێتەو ە باشترین چیلەكى
شقارتەى ئى دروست دەكرێ.

السَّوَّاس: دەرديكە توشى ملی ئەسب
دەبێ قورگى وشك دەكاتەو ە تا
دەتۆپى.

السُّوسُن: دەرديكە توشى قاجى ولاخ
دەبێ ە دەرديكە توشى سمتى ولاخ
دەبێ و قاجى لاواز دەكا.

السُّوسُن: بەمانا (السَّاس) دى ە (سُوسُ
كل شى) خەمخۆركەى شتەكەپە، كە

دمېشكوى، هميه سې، هميه شينه
هميه زمرده هميه سووره ۵
رومكىكى تهمهن درېزه له ولاتانى
نوروپواو ولاتانى سهر دمرپاي سې
ناومراست دمرپو، ههندي جوري به
رمگي بون خوش بهناوبانگه، چونكه
رومكىكى عهتر ناميزه.

سايط نفسه سوطانا: دلى تيكه هات.
سايط الشئ سوطا: شتهكه تيكه لاو كرد
به نهسكوي و شتى وا تيكي هه لدا
بوئهموي باش تيكه له بهمهكترين ۵
دمگوترى: (سايط القدر و نغرها)
خواردنى ناو مهنجه لگهكه تيك
هه لدا همروا دمگوترى:

سيمط جبك بدمي: خوشهويستيت تيكه له
به خوينم بووه.
سايط الامر و نغره: كارمكهكه نه مديو او ديو
كردو ليى ورد بووه ۵ (سايط الحرب
و نغرها) له شهرمكهوه گلاو جووه
ناويهوه.

سايط الدابة: به قه مچي ولاغهكهكه نازوت
ليى خوري.

ساوط فلانا: به قه مچي له فلانكس
راسا ۵ يان به قه مچي بهر هنگاري
فلانكس بووه له شهر قه مچي دا
به سهريدا زال بوو ۵ دمگوترى:
(ساوطني فسطئه).

سوط الكراث: گيا كوراث گلوكي
ناومراستي دمرگرد.

سوط الشئ: شتهكهكه تيك هه لدا.

سوط امره او رايه: له كاروبارمكانيدا
يان له راو بوجونه كانيدا تيكه له و
پيكه لي كرد.

سوط الحرب: كهوته شهر دهمستي به شهر
كرد.

استوط الامر: كارمكه شيواو جهواشه
بوو، دمگوترى: (استوط عليه امره)
نيشهكهكه لي جهواشه بوو دهمستي تي
خراو له سهرى هورس بوو.

السوط: قه مچي له جهرم و شتى وا
دروست كرابي ۵ لاسكي روهكي
كوپا كه هيشتا گوتهكهكه له
غونجه دايه ۵ بهش و بار ۵ نازارو
نارمحه تي ۵ هورشان دمهرموي:
﴿فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ﴾:
خودا عهزايي به نيشي به سهر
رشتن ۵ پالاوگهكه ناو ۵ زندهي گولاو
كه و مكوو قه مچي دريژ دهمبتهوه ۵
ريگاي يارنكي نيوان دوو باركوون
(ك: اسواط و سايط).

سوط باطل: نهو ديمه نهيه كه له
كونيكهوه تيشكي هه تاو دهجپته
ناو ژورنكهوهوه خيتيك دروست

دەمكا ۋ دىمگوترى: (هما يتعاطيان

سوطاً واحداً) ئەو دووانە يەك

كاردەكەن.

السُّوطُ: خاۋەن قەمچى، ياساۋل،

پۇلىسى قەمچى بەدەست كە

لەخەلك دەدا.

السُّوَيْطَةُ: شۇرباۋىكە ئاۋو

بەرمەك شىتەكەى زۆر بى ۋ پىازو

نۆكى زۆر تىدا بى.

السُّوَيْطَةُ: تىكەلاۋ تىك ھەندراۋ

تىكەلكراۋ ۋ دىمگوترى: (أمرأهم

سويطة بينهم) مائەكەيان تىكەلاۋە.

المِسْوَاطُ: دارىكە يان شىكى تر ۋەكوو

ئەسكوى ئەۋەدى لەناۋ

مەنجهلەكەدايە پى تىك ھەندىرى

ۋ ئەسپىكە بە قەمچى نەبى بازنادا،

ناكەۋىتە غار ۋ (ك: مسايط).

المِسْوَاطُ: بەمانا (المِسْوَاط) دى ۋ (ك:

مسايط).

المِسْوَاطُ: ئاۋ كە لە بنكى ھەوزدا

بىمىنىتەۋە (ك: مسايط).

سَاعُ الشَّيْئِ سَوْعاً: شتەكە ھەوتا،

لەكيس چوو، دىمگوترى: (ضائع

سائع): ھەوتاۋو لەناۋ چوو.

سَاعَتُ الْإِبِلِ أَرُ الْمَاشِيَةِ: حوشترەكە يان

مەرۋ بىزەكان چوونە لەۋمەرگاۋە،

يان بەبى شۋان لەپاۋان لەۋمەرپىن.

أَسَاعُ: لەساتىكەۋە بۇ ساتىك

گواسىتىمەۋە ۋ يان سەعاتىك

دواكەۋت.

أَسَاعُ الشَّيْئِ: شتەكەى پاشگوى خست،

قەۋتاندى.

أَسَاعُ الْمَاشِيَةِ: ئازەلەكانى بەرەللا كىرن

تا بۇخۇيان بلەۋمەرپىن.

سَارَعُهُ مُسَارَعَةً وَسَرَاعاً: بۇسەعاتىك

بەكرى گىرت ۋ يان بەسەعات

بەكرى گىرت.

السَّاعُ: ئارەھەتى ۋ ناخۇشى.

السَّاعَةُ: بەشىك لەبەشمەكانى كات ج

كەم بى يان زۆر ۋ بەشىك لەبىست

چۈر بەشى شەۋو رۇز ۋ ئامىرەكە

كاتى پى دىيارى دىكرى ۋ واتە

سەعات ۋ سەعاتى خۇرى بەھۋى

ۋزەى خۇر نىش دەكاۋ كاتەكانى

شەۋو رۇزى پى دىيارى دىكرى ۋ

رۇزى قىيامەت ۋ يان ئەۋكاتە

قىيامەتى تىدا رادەبى ۋ (ك: ساع

وساوع).

سَاعَةُ الْغَفْلَةِ: سەعاتى نىۋان مەغرىبو

عىشاىە.

سَاعَةُ سَوْعاً: ساتەۋەختىكى ناخۇشو

نالەبارە.

سَاعَةُ الصَّفَرِ: لەزاراۋەى ھىزى

چەكدارو سوپادا ئەۋكاتە نەينىيە

كە دەست دىكرى بەكارى سەربازى

تىيدا.

السَّوَّاعُ مِنَ اللَّيْلِ: سمعات.

سَوَّاعٌ: بتیکی ناوداره له‌ناو قه‌ومی نوح

دا به‌رستشی بۆ کراوه دواپی بوومته

به‌رستراوی هۆزی هوزمیل یان خیللی

هم‌مدان ه قورشان دم‌فرموی: ﴿لَا

تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سَوَّاعًا

وَلَا يَفُوتَ وَيَعْبُقَ وَتَسْرَابًا﴾.

السَّوَّاعُ مِنَ اللَّيْلِ: به‌مانا (السَّوَّاعُ) دئ.

الْبِصْيَاعُ: قه‌وتینه‌ر، قه‌لاچۆکه‌ر،

ده‌گوترئ: (هر بَصِياع مِصْيَاع) ه

هم‌روا ناوه بۆ حوشریک که به‌بی

شوان ده‌جیتته له‌موپرگا ه (ک:

مِصْيَاع).

سَاغَ الشَّيْنِ سَوَّاعًا وَسَوَّاعًا: شته‌که خوش و

گوارا بوو به‌جه‌سته‌ی که‌وت ه (ساغ

الشراب والطعام في الخلق): به‌ناسانی

ئاوو شله‌مه‌نییه‌که یان خواردنه‌که

له‌گه‌روی رۆپشته‌ خوار.

سَاغَ الشَّرَابِ أَوْ الطَّعَامِ: به‌ناسانی ئاوو

خواردنه‌که‌ی قوت دا.

أَسَاغَ فُلَانٌ بَفُلَانٍ: فُلَانُكُمَسْ به‌فُلَانُكُمَسْ

کاره‌که‌ی بۆ ته‌واو کراو جئ به‌جئ

بوو.

أَسَاغَ الشَّيْنِ: شته‌که‌ی والئ کرد قوت

به‌جئ و به‌ناسانی له‌گه‌روی برپواته

خوار، ده‌گوترئ: (أَسَاغَ لِي غُصْقِي):

مۆلتم بدمو په‌له‌م لی مه‌که.

أَسَوَّعَ أَخَاهُ: له‌گه‌ل براکه‌ی له‌دایک بوو،

دوو لانه‌بوو، یان له‌دوا‌ی براکه‌ی

له‌دایک بوو.

سَوَّعَ الشَّيْنِ: شته‌که‌ی گونجاند، وای لی

کرد به‌ناسانی قوت به‌جئ.

سَوَّعَ الْأَمْرَ وَخَوَهُ: ئیشه‌که‌ی به‌پرخوا

زانی و وای لی کرد که‌سانی دیکه

سودی لی ببینن.

سَوَّعَ فُلَانًا مَا أَصَابَ: رینگای دا فلان

سود له‌ به‌شی خۆی وهریگری، به‌شی

خۆی به‌رئ و که‌س پئی لی نه‌گری

ه شته‌که‌ی به‌پالفته‌کراوی جئ

هیشت ه (سَوَّعَ له‌ کذا): فلان شتی

پئ دا.

إِسْتَسَاغَهُ: به‌مانا (سَاغَهُ) دئ ه

به‌گونجوا‌ی دانا ه وای کرد خواردن و

خواردنه‌ومکه به‌خۆشی قوت به‌جئ ه

قسه‌که‌ی خۆی برده سه‌رو وای کرد

که‌سانی به‌رام‌بهر بیرو بۆچونه‌کانی

په‌سه‌ند بکه‌ن، ده‌گوترئ: (لا

أَسْتَسِغِ الطَّعَامَ أَوْ الْكَلَامَ): نه‌و

خواردنه یان نه‌و قسه‌ په‌سه‌ند

ناکه‌م.

الْأَسَوَّعُ: گواراو خوش قوت چوو،

ده‌گوترئ: (شَرَابَ أَسَوَّعَ):

شه‌رابیکی گوارایه.

التَّسْوِيعُ: (تسويغات السلاطين): رینگه

پیدانی پاشایه به‌وه که‌سیک بتوانی

له لایه نیکى ديار يکراو مافى خوى
ومر بگري.

السَّوْغُ: هه رشتيک ببيت هؤکاري
قوتداني خؤراک، دمگوتري: (الماء
سِراغ الفَصَصِ): ئاو هؤکاري
قوتداني پاروه خؤراکه.

السَّوْغُ: (هَذَا سَوْغٌ هَذَا): ئه وه
به نه ندازه ئه وه ۵ يان له سه ر
شي وه ئه وه ۵ ده شگوتري: (فلان
سَوْغٌ أَخِيهِ): فلان دوا به دواي
براکه ي له دايک بووه مندالي تريان
نمکه وتۆته نيوانه وه ۵ هه روا
دمگوتري: (هُوَ آخِرُهُ سَوْغٌ): فلان
دوا به دواي براکه ي له دايک بووه
مندالي تريان نمکه وتۆته نيوانه وه ۵
هه روا دمگوتري: (هِيَ آخِرُهُ سَوْغٌ):
ئه وه خوشکيه تي و دوا به دواي ئه وه
له دايک بووه.

السَّوْغَةُ: به مانا (السَّوْغُ) دي.

السَّوْغَاتُ: (مُسَوَّغَاتُ التَّعْيِينِ): ئه وه
به ئگه نامه و بر وانه مه و پشتگيري
کردنانه که پيويسته نه وکه سه ي
دميه وي له فخر مانگه يه ک دابه زري
پيشکه شيان بکا بۆ ته عين بوون.

سافَت الماشية سوافاً وسوافاً: نازه له کان
به نه خوشي (سرواف) له ناو چوون.

سافَ عليه: خوى گرت، به سه بر بوو

له سه ري.

سافَ الشيءَ: بۆنى شته که ي کرد.

سَافَ السَّافَةَ: له له لانه که نزیک
کهوته وه.

أسافَ: نه خوشي (سرواف) کهوته ناو
نازه له کانیه وه.

أَسَافَ الرَّالِدَانِ: باوک و دايکه که
منداليان مرد، به منداله مرد و وه که
دمگوتري (مُساَف)، به باوک که
دمگوتري (مُسيَف).

أسافَ فلاناً وغيره: فلانکه سي له ناو بر دو
فه وتاندي.

أسافَ فلان ربحاً: بۆنى فلانکه سي کرد.
سَافَ فلاناً: فلانکه سي رۆيانده ۵ بۆنى
کرد بۆنه وه ي بزاني کاميان بۆنى
که سکون تره ۵ فلانکه سي خافلانده.
سَافَ فلاناً: فلانکه سي دوا خست ۵
خافلاندي.

سَافَ الأمر: گوتي نه وه دوا ئه وه کاره
دمکه مه ۵ کاره که ي دوا خست،
دمگوتري: (سَافَ به).

سَافَ فلاناً أمره: کاره که ي دايه
فلانکه سي و وتي به ويستی خوت
چۆنى دمکه ي و چي دمکه ي بيکه.

استافَه: بۆنى کرد.

إِسْتَاَفَ الْمَسَافَةَ: ماوه که ي بپري
له مه سافه که ي تپپه ري.

السَّافَةُ: لِبَهْلَانٍ ۵ زَمَوِيَهْكَ لَهْنِيَوَان
لِبَهْلَانٍ وَ زَمَوِي ۵ رَهْمَقُو ۵ پَتَهو دَا بِي ۵
(ك: سَوَاف).
السَّافُ: جِينِي دِيوار لَه خَشْت بِي يَان

لَه بَه رَدُو شَتِي تَر ۵ نَهو خَشْت وَ
خَوَل وَ پَرُو پَالَهِي ۵ رَه شَه بَا
دِهِي يَنِي وَ دِهِي بَا.
السَّوَفُ: دَه رَدِيَكه تَوَشِي حَوَشْتَر دِهِي

دِهِي فَه وَ تِينِي.
السَّوْفُ: صَه بَرُو جَاو مِرَوَانِي كَرْدَن،
دَه گوتَرِي: (فَلَان يَقَات السَّوْفُ):

فَلَان كَه س بَه هَهو دَه زِي.
سَوَف: حَه رَفِيَكه بُو رُو زْگاري دَا هَاتُو
بَه كَار دِهِي يَنَدَرِي ۵ فَيَعْلِي مَوْضَارِيَع
تَا يَه يَهْت دَه كَا بَه دَا هَاتُو دَهو.

السَّيْفَةُ: دَوور بَوون، دَوور كَه وَ تَنَهو،
دَه گوتَرِي: (كَمْ سَيْفَة هَذِهِ الْأَرْضُ؟)
يَان دَه گوتَرِي: (وَبَيْنَا سَيْفَة عَشْرِينَ

يَوْمًا): نِيَوَان مَان دَوورِي بِي سَت رُو زَه
پَنگايَه.
المَسَاف: دَوورِي ۵ لَوْت،
المَسَافَة: دَوورِي ۵ بَه زَوَرِي بُو رَو بَه رُو
نَه نَدَا زَه بَه كَار دِهِي يَنَدَرِي، دَه گوتَرِي:

(مَسَافَة يَوْمٍ أَوْ مَسَافَة شَهْر): وَاتَه
دَوورِي نَهو وَلاتَه رُو زَه رَيِيَه كَه يَان
مَان كَه رَيِيَه كَه.
سَاق المَرِيضُ سَرَقًا وَ سِيَا قًا: نَه خَوَشَه كَه

كَه وَ تَه گِيَانَه لَو دَهو، دَه گوتَرِي:
(رَأَيْتَ فَلَانًا يَسُوقُ): فَلَان كَه سَم بِي نِي
خَه مَرِي كِي گِيَان دَه رَجُون بَوو ۵ هَه رَوَا
دَه گوتَرِي: (سَاق المَرِيضُ بِنَفْسِهِ وَ كَفَسَه
فَهو سَاق).

سَاق فَلَانًا: قَاجِي فَلَان كَه سِي هَه نَكَاوَت،
لَه قَاجِي دَا ۵ لَه دَوَاوَه تَيِيَهو دَه زَمَنِي وَ

دَمَنَه دَمَنَه ي دَا بُو نَهو دَه بَرَوَا ۵
دَه شَه گوتَرِي: (سَاقِ اللَّهِ إِلَيْهِ خَيْرًا):
خودَا خَيَرِي بُو نَارَد، خَيَرِي بَه سَه رَدَا

رَه شَت.
سَاقَت الرِّيحُ السَّحَابُ:
رَه شَه بَا يَه كَه تَه بُو تُو زُو كَل وَ خَوَلِي
حَهو دَا، هَهو رَه كَانِي رَامَالِي.

سَاقِ الْحَدِيثِ: قَه سَه كَه ي دَرِي زَه پَيَدَاو
بَه زَنْجِرَه گِيَرِي يَهو.
سَاق إِلَيْهِ الْحَدِيثِ: رَوِي نَا خَاوَتَنَه كَه ي كَرْدَه
نَهو.
سَاقِ الْمَهْرِ إِلَى الْمَرَأَةِ: مَار مِي يَه كَه ي نَارَد بُو
نَا فَر مَتَه كَه.

سَوَقٌ سَرَقًا: قَاجِي نَه سَتُورُو گَهو رَه بَوو ۵
(هُوَ أَسْرَقَ وَ هِيَ سَرَقَاءُ).
أَسَاقَةُ: بَه مَانَا (سَاقَة) دِي.
سَاقِ فَلَانًا لِالْمَاشِيَةِ: وَاي كَرْد فَلَان كَه س

نَا زَه لَه كَه لِي خَوِي ۵ نَا زَه لَه كَانِي
كَرْدَه مَوَلَكِي فَلَان.
سَاوَقُهُ: لَه رَوِي شَتَن دَا پَيَش پَر كِي لَه گَهَل
سَاقِ الْمَرِيضُ سَرَقًا وَ سِيَا قًا: نَه خَوَشَه كَه

دا گردو پېښی کهوت ۵ کی برکیتی
 لهگه‌ل دا کرد تابزاندري کاميان تيز
 رپوتره.
 ساق مَعَه: شته‌که‌ی له‌گه‌لدا ليخوړی ۵
 شوينی کهوت.
 سَوَقُ النَّبْتُ أَوْ الشَّجَرُ: روه‌که‌که پان
 دره‌خته‌که همدی پيدا کرد.
 سَوَقُ الْهَيْرَانِ وَغَيْرُهُ: به‌مانا (ساقه) دئ.
 سَوَقُ فَلَاناً أَمْرُهُ: کاروباری خوۍ دايه
 دمست فلانکه‌س.
 ساقُ الْبِضَاعَةِ: هموئی دا بازار بؤ کالاکانی
 بکاته‌وه.
 اسْتَاقَهُ: به‌مانا (ساقه) دئ.
 اِنْسَاقُ: بؤ موطاوه‌عه‌ی (ساقه) دئ ۵
 شوین غه‌پری خوۍ کهوت ۵ ملکه‌ج
 بوو، ژړبار بوو.
 اساقُ الْجَبَلُ: کیومکه درېژ بووه.
 تسارقت الماشية: نازه‌له‌کان دوايه‌کتر
 کهوتن، به‌شوین په‌کتر دا هاتن ۵
 له‌رؤيشتن دا پاله‌په‌ستويان کرد.
 تساروق الشيطان: نمو دوو شته پیکه‌وه
 رؤيشتن، شان به‌شانی په‌کتر رښيان
 کرد.
 تساروق القوم: خه‌لکه‌که له‌بازاردا زمو
 زه‌مکاریان کرد.
 تسوق: له‌بازاردا کرپن و فروشتنی کرد.
 تسوق القوم: خه‌لکه‌که بازارپان

دروست کرد.
 السائق: ليخوړی ترومبیل پان ترین و
 شتی له‌و جوړه.
 السَّاقُ: نيوان نه‌ژنؤو قاج ۵ همدی
 دره‌خت و پوه‌ک ۵ (ک: سرق وسيقان
 واسرق) ۵ همروا به‌مانا نه‌فس و
 گیان دئ ۵ نيمامی عه‌ل دهرباری
 خه‌وارپه‌کان ده‌لئ: (لا بد لي من
 قتالم و لو تلفت ساقی): ناچارم
 شم‌پان له‌گه‌ل دا بکه‌م ته‌نانه‌ت
 نه‌گهر گیانشم تیدا بجی ۵ له‌په‌ندی
 پيشينان دا هاتووه (کشف عن
 ساقه): قاجی لی هه‌لمالی، نه‌م
 په‌نده به‌که‌سيک ده‌گوتري که‌زور
 به‌جیدی دمست به‌کاریک بکا شانی
 به‌ردا ۵ همروا ده‌گوتري: (قَرَعَ للأمر
 ساقه): قاجی هه‌لکرد بؤ کردنی
 کارمه‌ک.
 قامت الحرب على ساق: شه‌پکه‌ گهرم
 بوو تاوی ساند.
 قام فلان على ساق: فلانکه‌س زور
 لي‌پړاوانه شانی به‌رکارمه‌ک داو خوۍ
 پيوه خه‌ريک کرد ۵ همروا
 ده‌گوتري: (بنی القوم يوتهم على
 ساق واحدة): خه‌لکه‌که
 خانو‌مگانيان له‌سمر په‌ک ريزو شيوه
 دروست کرد ۵ (ولدت المرأة ثلاثة

ذکر علی ساق واحد): نافرتهکه

یهک بهدوای یهکدا سځ کوری بوونو
میینهیان نهکهوته نیوانهوه.

ساق حُر: نیړینهی باندیدی قهماریه.

السَّاقَةُ: پاشینهی سوپا.

السُّوقُ: بازار؛ نهو شوینهی کپړینو

فروشتنی تیدا دمکری.

سوق القتال: شوینی لیكدان و شهرکردنی

دوو لایهنی بهگز یهکدا چووه ۵

گۆرهبانی جهنگ ۵ (ك: أسواق).

السوق الحرَّة: بازاری نازاد.

السُّوقُ السَّوْدَاءُ: بازاری پمش ۵

بازاریکه مامهله چیهکان تینیدا

پابهندی نرخ دیاریکراو نابن.

السُّوقَةُ: رهمهخهټک و بۆره پیاو ۵

خهټکی همرهمهکی ۵ بۆتاک و بۆکو

بهکاردمهیندری، دمگوتری: (هر

سوقه وهم سوقه) ۵ (ك: سَوْق).

السُّوقِي: بازاریی، دمگوتری: (هذا

الشي سوقی): نهام کالایه بازارپیه

واته باش دروست نهکراوه.

السُّوْقُ: سایهق ۵ فاج دریژ ۵ حهټوا

فروش ۵ حهټواچی.

السُّوْقُ: فاج دریژ ۵ پومکیک یهک

ساقی ههټی ۵ پرژی دار خورما

نهوکاتهی دمردمهوئی و بهندهاندازی

بستیک دریژ دمبی.

السُّوْقُ: قاتوت؛ حهټوا، خواردنیکه

بهماردی گهنم یان ناردی جو

دروست دمکری.

السُّرِيَّةُ: لاسکی روهک و قهدی درخت

۵ یان بازاری بچوک.

السِّيَاقُ: مارمیی ۵ (سِّيَاق الكلام):

شیوئی قسهو باسو و نوسلوبو

شیوازی کهلام ۵ گیانهټاو کاتی گیان

کیشان، دمگوتری: (هو في السِّيَاق):

نهو لهگیان کیشانداپه.

السِّيَقُ مِنَ السَّحَابِ: نهو ههورمی با

پایدهمالی جا ناوی پیوه بی یان بی

باران بی.

السِّيَقَةُ: نازهټی لیخوپاو ۵ نازهټی

فرپندراو لهلایهټن دوزمنهوه ۵ ههروا

دمگوتری: (المرأ سِيَقَة القدر):

ئادهمیزاد راپیچکراوی دهمستی

قهدمره بۆ کوئی دموی وادمپیاو

ناتوانی لیئی لادا ۵ گۆختهو

دیوجامهو شتی واکهپاوچی

لهدواپهوه خوئی حهشار بدا ۵ (ك:

سائق).

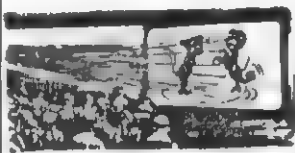
السُّوْقُ: حوشتریک راوکهر خوئی

لهپهنادا نهدیو بکا بۆ نهوئی

نیچیرهکهی نهپیینی ۵ (ك: مَسَاق).

السُّوْقَةُ: گۆجانی شوان که نازهټهکانی

پی دنناوئی ۵ (ك: مَسَاق).

سياه چراك

ساق استديقه

ساعه رمليه

ساقه

سوار

استاد

سوط

سيفه

خط الاستواء

ساقه

ساعه

سهم القوس

سهم

ستادن

سك

سطور

ساعه شسيه

سكاس

سيلة

سا

سورسجان

ساق

سدريان

سوس

سوس

سطر امطبول

ساقه

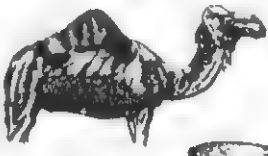
ساح

سفر

ساقه

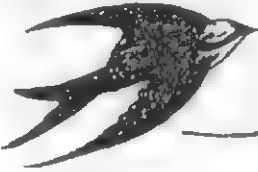
ساقه

سموره

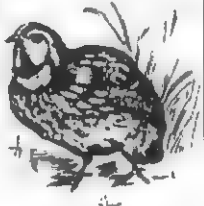
سويه

سبحر

سك

ساقه

ساک سَوَاکُ و سَوَاکُ: به هیواشی رویشته.

ساک الشیئ: شته که ی شینا دهمستی پیدایهینا.

ساک فَه و اَسَانَهُ بالسواک: دهم و ددانی به سیواک پاک کردنهوه، سیواکی به دهم و دانی دا هینا و برد.

سَوَک: سیواکی کرد.

اِسْتَاک: دهم و ددانی به سیواک پاک کردنهوه.

تَسَاوَلَه: به رویشتنیکی نهرم رویشته.

تساوکت الماشیة: نازه که نهونده لاواز بووه که دهم و لوزه لوزیه تی.

تَسَوَک: به مانا (استاک) دئ ه هروا به مانا (تساوک) دئ.

السِوَاک: چیلکه داریکه لهرمختی ئیراک یان درمختی لهو جوژه سهریکی پرژ پرژ دهمکری و سیواکی پی دهمکری.

اَلْمِسْوَاک: به مانا (السواک) دئ ه (ک: مساویک).

سَال فلان سِرَالاً: بپروانه (سأل).

سَوَل سَوَلًا و سَوَلَةً: نهرم بوو، دهمکوتری: (سَوَل البطن): گدهی داچوړا ه (هر اسول وهي سولاء) ه (ک: سول).

سَوَل له الشر: شهر و همرای له لا خو شهو پست کردو هلی نا بو شهر و همر، دهمکوتری: (سَوَلت له نفسه

کذا): نفسو هموا هلی نا بو نهو

کاره ه هروا دهمکوتری: (سَوَل له

الشيطان کذا): شهیتان چوو

که لله یهوهو نهوکاره ی پی کرد ه

(وهذا من تسویلات الشيطان): نهو

له خشته بردنه گانی شهیتانه.

تَسَوَل: به مانا (سَوَل) دئ ه پرسپاری

کرد داوی کرد.

السؤال: بپروانه مادهی (سأل).

السؤال: بپروانه مادهی (سأل).

السؤال: شله مهنیه که کلبه ستینه زوو

گر دهمکری له پیتروژ دهمدهیندری،

که شافه ی له سوتهمه نی دیژل که مته.

السؤال: بپروانه مادهی (سأل).

سام سَوَا و سَوَا: بهرمو پیش رویشته

به ویستی خوی ه به مبهستی

و دهمست هینانی شتیک رویشته.

سامت الماشیة: نازه که کان بو خویان

له وړان و پیو پستیان به نائف نه بوو

ه بهرمدهوام بوون له سهر له وړان.

سام الطیر علی الشیئ: بالنده به دهموری

شته که دا سوپایهوه.

سامت الإبل والریح و غیرها: خوشتره که

یان بایه که بهرمدهوام بوون

به خیرایی یان به هیواشی گوزمزی

کرد.

سام الشين: بهشته كه وه لكاو ليى
نمبوه وه.

سام الإبل في المرعى: حوشترمه كى
بهره نلاى پاوانه كه كردو وازى لى
هينا.

سام الإنسان ذلاً أو خسفاً: زه ليلى و
نارچه تى به سمر ناده ميزاده كه دا
رشت.

سام فلتاً الأمر: كارمه كى خسته
نه ستوى و داواى لى كرد نه نجامى
بدا.

سام البائع السلعة سوماً وسواماً:
فروشياريكه كالای رانواند بو
فروشتن و نرخه كه شى ديارى كرد و
له حدیث دا هاتوو (لايسوم احدكم
على سوم اخيه) بایه كى له نيوه زه و
زه مكارى به سمر براكه كى دا نه كا و
دهگوترى (سمت فلاناً سلعتي):
به فلانكه سم گوت كالآكه م به ومنده
لى دمكرى؟ و ههروا دهگوترى:
(سُمْتُكَ بِعِيْرِكَ سِيْمَةً حَسَنَةً):
نرخى
حوشترمه كتم باش بهرزكرده وه.

سام الماشية على الخوض: ولاخه كه كى برده
سهر جهوزمه كه.

اسام الماشية: ولاخه كه كى له له و مپرگا
له و مپراند.

اسام اليه ببصره: جاوى پيسى تى بپرى و

به جاو ههنگاوتى.

ساوَمَه مساومة وسواماً: مامه له كى

لهگه ل دا كرد بو كرپن و فروشتن.
سام البائع بالسلعة: فروشياريكه
نرخى كالآكه كى بهرزكرده وه.

سَوَم الماشية: ناژه له كه كى له له و مپرگا
له و مپراند.

سَوَم الخيل: ولاخه كانى به سوارم كانه وه
رپهوانه كردن و ناردنى.

سَوَم فلاناً: وازى له فلانكه س هينا چى
دهكا بىكا.

سَوَم فلاناً في ماله: فلانكه سى له مال و
سامانى خوى دا دهسه لاتدار كردو
هه موو سه لآحييه تيكي دايه.

سَوَم على القوم: په لامارى نه ته و مه كى
داو هيرشى له ناكاوى كرده سهر يان و
بارودوخى شيواندن.

سَوَم الشين: شته كه كى نيشانه دار كرد.
استامت الماشية: به مانا (سامت) دى.

استام البائع بالسلعة وعليها:
فروشياريكه نرخى كالآكه كى
بهرزكرده وه.

استام المشتري من البائع بسلعته: كرپار
نرخى كالآكه كى به فروشياري رانواند

داواى لى كرد پيى بلنى چهنده؟
استام فلاناً السلعة وعليها: داواى

له فلانكه س كرد نيشانه كى كالآكه كى
بو رن بكا ته وه.

سَوِي الرَّجُلُ سَوِي: پياوهمكه كاروبارى باش
بوو، پياوهمكه نيشى له بار بوو.

أَسْوَى: راوهمستاوو بهردموام و كار
دروست بوو.

أَسْوَى فُلَان: فلانكهس نيشى باش و

رَيْك و پَيْك بهردموام بوو و

لهنه خوشى رزگارى بوو و له بېرى

چوو و خراپه ى كرد و له حېساب دا

هه لى كردو راستى كرده و ريسوا

بوو و دايه پنا و په پيدى كرد و

به لى بوو، توشى نه خوشى پېست

بوو.

أَسْوَى الشَّيْءِ: شته كه ى رَيْك خست و

تهختى كرد و پاشگوپى خست.

أَسْوَى الشَّيْءِ بِالشَّيْءِ: شته كه ى و مكوو

فلان شت لى كردو رَيْك خستيه

سهر شيوى نه و مكوو نهوى لى

كرد.

ساوا: هاوشانى نهوى لى كرد، خستيه

ناستى نهو، دى گوتري: (ساوى فلان

قِرْنُهُ وَه فى العلم وغيره): فلانكهس

له بوارى زانست و شتى تردا چوو

ناستى هاوشانه كه ى و پېى

كه پشته و.

ساوى هذا بذلك: نهوى بهرز كرده و تا

كه پانديپه ناستى نهو.

ساوى بينهما: نهو دوانه ى والي كړد له يه ك

ناست دابن و و مكوو يه ك و ابن.

تسارما السَّلْمَةُ رَئِيهَا: فروشيارو كړپار

دان و سانپان كرد دى باره ى كړپن و

فروشتنى كالاكه و فروشيار

نرخيكي دركاندو كړپارپش

نرخيكي ترى رانواند.

تَسَوَّمُ فُلَان: فلانكهس نيشانه يه كى بو

خوى دانا تا پېى بناسرى.

السَّائِمَةُ: همر ئازده لىك به دى مى خوى

بله و مړى و پيوستى به نالضو ئاليك

نه بى و (ك: سوائم).

السَّامُ: مردن و زېر و تويژو رېرموى

نالتون و زيو له بهردو له كانه كان دا و

قالبه زېرو زيو و دار خه پزمران.

السَّامِي: هم رشتي ك پال بدرى بولاى

(سام) كه يه كيكه له كورمكاني

حه زرمتى نوح (د.خ)، دى گوتري:

(جَنَسٌ سَامِي): رهمگزي سامى نه زاد

و (لغة سامية): زمانىكى سامى.

السُّومَةُ: نيشانه و علامه ت و نرخ و

به ها، دى گوتري: (إنه لغالي السمة):

نه و همران به ها يه.

السَّيْمَةُ: به مانا (السُّومة) دى.

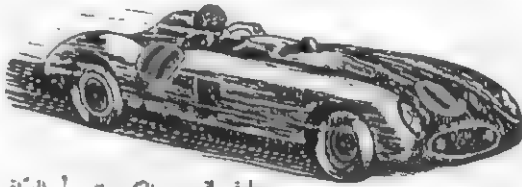
السَّيْمَا: نيشانه و علامه ت و قورشان

د مفرموى: ﴿سَيِّمَاهُمْ فِي

وَجُوهِهِمْ﴾.

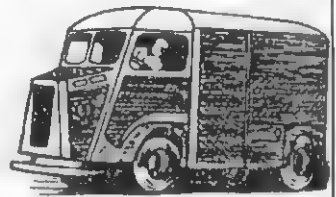
السَّيْمَاءُ: به مانا (السَّيْمَا) دى.

السَّيْمِيَاءُ: به مانا (السَّيْمَا) دى.

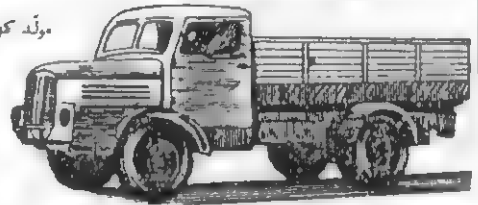
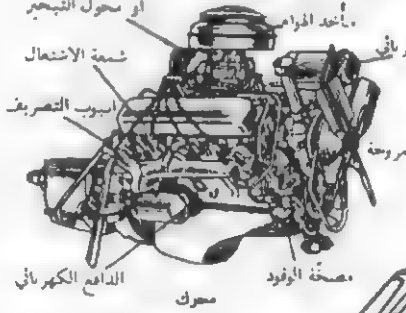

الكربوراتور أو المآقي
أو محوّل التبخير

سيارة سباق

شاحنة

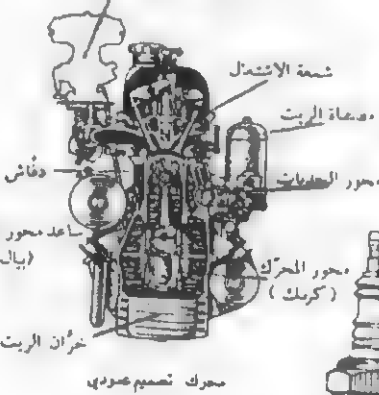

شاحنة

تصميم سيارة

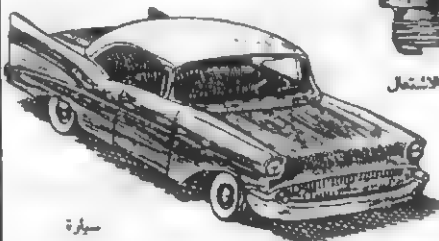
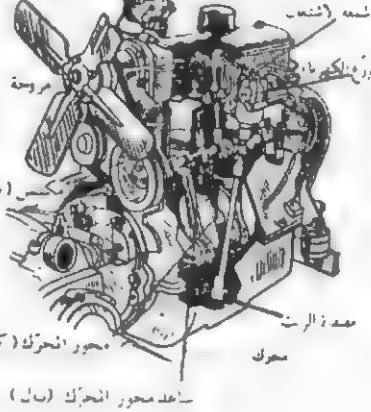
الكربوراتور أو المآقي أو محوّل التبخير

أوتوبوس

الكربوراتور أو المآقي
أو محوّل التبخير

سيارة

فهوتا.

الإستواء (خط الإستواء): هَيْلَى كَاكِشَان

ه پروانه ماددى (خُطط).

السُّوَى: عهدل ه مه‌به‌ستو نامانج ه

(وَسُوَى الشَّيْءِ): ناو‌پراستی شت ه

له‌جياتى شت ه غه‌پىرى شت.

السُّوَاءُ: به‌مانا (السُّوَى) دئ ه هاوشانو

هاو‌پٚيه‌تى ه ته‌ختو ده‌شتاى،

ده‌گوتري: (مكان سواء): شوپٚنيكى

ته‌خت ه (وئوب سواء): كراسيكي

رٚك و پٚك و درٚزو بانى گونجاوو

له‌بار ه (رجل سواء البطن): پياوٚكه

ورگى له‌گهل سنگى دا رٚكه و ورگى

ده‌رنه‌په‌ريوه ه (رجل سواء القدم):

پياوٚكه به‌رپٚي ته‌ختو پاژنه

پٚو سنگه پٚي له‌گهل به‌رى پٚي دا

راست و رٚكه.

سواء الجبل: تۆبه‌لاكى كيؤ، دوندى كيؤ

ه (سواء النهار): نيومرؤ، زوربه‌ى

شه‌و ه (ليلة السَّوَاء): شه‌وى

چواردهى مانگى قه‌مه‌رى ه كه‌مانگ

تييدا خشت و كامل دمبج ه (ك):

أسواء ه ده‌شگوتري: (مررت برجل

سواء والعدم): به‌لاى پياوٚك دا

رؤيشتم بون و نه‌بوونى چون يه‌ك

بوو.

السَّوَاءُ مِنَ الْأَرْضِ: زموييه‌كه گله‌كه‌ى

سَوَى الشَّيْءِ: شته‌كه‌ى راست كرده‌وه

رٚنكى خست ه رٚك و پٚكى كرد.

سَوَى بَيْنَهُمَا: به‌مانا (ساوى بينهما) دئ.

سَوَى الطَّعَامِ: خواردنه‌كه‌ى پٚ گهياند،

ده‌گوتري: (سَوَيْتُ عَلَيْهِ الْأَرْضُ وَبِه)

له‌وخاكه‌دا به‌هيكلاك چوو فهوتا.

استوى: راست بوو، مايه‌وه له‌سهر نه‌و

حاله.

استوى الشَّيْئَانِ: نه‌و دوو شته هاوشانو

چون يه‌ك بوون.

استوى فلان: فلانكه‌س گه‌نجيه‌تى كامل

بوو.

استوى الطَّعَامِ: خواردنه‌كه پٚگه‌يى.

استوت الأرض: زموييه‌كه بوو

به‌سوته‌مه‌رؤ قات و قري تييدا به‌يدا

بوو.

استوى به الأرض: له‌وخاكه‌دا فهوتا.

استوى على كذا: چوو ه سهرى،

كؤنترؤلى كرد ه جئ گير بوو مايه‌وه ه

بوو به‌خاوه‌نى و ده‌ستى به‌سهردا

رؤيى.

استوى على سرير الملك: ده‌سه‌لاتى گرته

ده‌ست.

استوى اليه: چو بؤلاى و كرديه نامانجى

خؤى.

تَسَوَى: بؤ موطاومعه‌ى (سَوَاهِ) دئ.

تَسَوَى به الأرض: له‌وخاكه‌ دا تييدا چوو

و مكوو لب وابع ۵ يان زموى دمشتى
نهرمه لان.

السوي: دمشتايى و ريك ۵ مام ناومنديى
۵ ناسايى و عادمتى ۵ مام ناومند.
السويّة: راست و مام ناومند ۵ عهدلو
ويژدان ۵ پارچه بهرگيکه دوگى
حوشتر لهخو دمگرى و مكوو
ملهوانكهو شتى بازنه يى دموران
دمورى سه نامه كه دمدا ۵ جلّه
حوشتر ۵ (ك: سوايا).

السّي: هاوشانو بهرامبهر بو نيرو مئ
يهك شيوه بهكاردئ ۵ دمگوترئ: (هو
سيك وهي سيك و هما سيان) ۵ همروا
بو شويني دمشتايى و ساراو
چوله وانيش بهكاردئ.

سيما: بهتايبه تي، دمگوترئ: (اتقن فلان
العلوم العربية سيما النحو): فلانكهس
زانسته عمره بيبه كان فيربووه
بهتايبه تي نهحو.

المستوى: (السطح المستوي): نهو
روبهرميه لههمرشوينيك دو خال
دابنيى هيلى ناوهراستيان يان هيلى
پيوه لكوايان راست بئ و خوارى
تيّدانه بئ.

سَيَاتِ الناقصة: حوشترمه شيرى
داچورانده شيرى لهگوان دا چورا.
سيّا فلان الناقه و نهرها: فلانكهس شيرى
حوشترمه كى دوشى نهو شيرهى

خهرىكبوو لهگوانى دابچورئ.

إِنْسِيَا اللَّيْنُ مِنَ الضَّرْع: شيرمهكه بئ
دوشين لهگوانى نازدهكهكه چورايه
خوار.

تَسَيَاتِ الناقّة و نهرها: بهمانا
(سيات) دئ.

تَسَيَاتِ الْأُمُور: كارمهكان تيكهل و
پيكهل بوون.

تَسِيّا فلان يسيي قليل: فلانكهس
شتيكي كه مى شير پيدام.

تَسِيّا فلان يسيي: فلانكهس دواى
ئينكارى كردن دانى بهمافى من
دانا.

السّيئ: شيرى نازدهل كه به بئ دوشين
لهگوانى دابچورئ.

السّيّا: كفن فروش.
ساب سيبا و سيبانا: روى بو كويى
ويست مى ناو نهگهرايهوه.

ساب فلان في كلامه: فلانكهس دريژهى
بهقهسكردن داو دمدرئزى كرد.

سَيِّبُهُ: وازى لئ هيناو بهره للاى كرد بو
كويى دهچى بچى.

انساب: بهمانا (ساب) دئ ۵ (انساب نحر
كذا): بولاى نهو گهرايهوه.

الإسابة: لهبوارى كيمايدا برىتييه نهو
عهمه ليه تهى كه مادهى رهق دمكاته
شلهمهنى يان غاز.

السَّائِبَةُ: ئيهمال كراو بهره ئلا كراو ۵	السُّيُوتَةُ: لهواری کیمیادا سیفەتی جیسمی سائبه.
له سه مردەمی پئیش ئیسلامدا	سَيِّجٌ كَذَا وَعَلِيه: بهمانا (سَوَجٌ) دئ،
حوشتریان نه زری بته گانیان دمگرد	دمگوترئ: (سَيِّجٌ حائطه بالشوك أو
ئیتز ئەو حوشتره باری لی نه دمغراو	الأسلاك الشائكة): دیواره کە ی تەل
له کوئ بیویستایه دهله و مرپاو کەس	به نەدگردد یان چقل ریژی کرد
له هیج شتیک نه یدمگیاپه وه ۵ یان	بۆئەو می کەس نه توانی بیگاتی یان
حوشتریک وه چه می پئیگاو زاو زئی	خوی لیوه هه ئبداته خوار.
لی گهوتبیته وه ئیتز ئەو جۆره	السَّاجُ: برپوانه مادهی (سَوَج).
حوشتره به ره ئلا دمکراو باری لی	السَّیَّاجُ: برپوانه مادهی (سَوَج).
نه دمغراو کەس سواری نه ده بوو ۵	السَّیَّجَارُ: جگهرمه که گه لاتوتنه که ورد
هه روا ناوه بۆ کۆیلەیه که نازاد	نه کرابی و لول درابی.
بکری و وه لای بۆ نازاد کهرمه که نه بی	السَّجَّارَةُ: جگهرمه که توتنه که ی ورد
۵ (ک: سَوَابٌ وَسَيِّب).	کرابی و له پارچه کاغه زیکی ته نک
السَّيَّابُ: خورمای بهر سیله و سهوز.	پئچرابی، ناماده کرابی بۆ کیشان.
السَّيَّابَةُ: تاکی (السَّيَّابُ) ۵ شهراب.	ساح الماء سَيَّحاً وَسَيَّحَاناً: ناوه که جاری
السَّيِّبُ: ههر شتیک وازی لی به ئندرئ و	بوو، رپوان بوو.
به ره ئلا بکری ۵ عطاو ۵ به خشش ۵	ساح فلان في الأرض سَيَّحاً وَسَيَّحَاناً:
چاکه ۵ زیادمو سوننهت ۵ موی توکی	فلان کەس به ناو زمو دا گه رپاو
کلکی نه سپ ۵ پالی نه سپ ۵ مال و	گهشت و گوزاری کرد ۵ به ناو زمو
سامانی ژیر گل دراوی کۆن ۵ کان و	به مه به سستی خودا په رستی و
کانزا ۵ سهولی گهشتیه وان نهو	بیر کردنه وهو دمرویشی به ناو ولات
دارمی به له مو گهشتی پی لی	دا گه رپا ۵ (سَاحَ فلان): له مزگهوت دا
دمخوپئ ۵ (ک: سَيِّب).	مایه وهو لی دمر نه چوو ۵ هه می شه
السَّيِّبُ: دمرای ناو ۵ سیو، بۆیه ده لئین:	به رپۆزوو بوو.
(سیویه): به مانا بۆنی سیوه ۵ (ک:	سَاحَ الظِّل: سببه ره که له خۆر ناواوه به رهو
سیوب).	خۆر هه لات گه رپه وه.
السَّيَّابُ: به مانا (السَّيَّابُ) دئ.	

أَسَاحَ الْفَرَسُ وَغَوَّهَ بَذْنَبَه: نه سپه که کلکی
خوی شوپ کردهوه.

أَسَاحَ نَهْرًا وَغَوَّهَ: جو مکه کی رؤیاند ناوی
روبار مکه کی رهوان کرد.

سَيِّحٌ أَكْثَرُ كَلَامَه: زور بهی قسه کانی
رازانده وه ه هیلکیشی و بو کردو
پلانی بو دانا.

أَسَاحَ: بهر فراوان بوو، دهگوتری:
(الَسَاحُ الْبَطْنُ): گمدهی کشا، گهوره
بوو له بهر گهورمی داجوپایه خوار.
أَسَاحَ الْمَاءُ: ناومکه هه نقولا ه (الَسَاحُ
الشَّرْبُ): قوماشه که دادر، شهقار
شهقار بوو.

أَسَاحَ الصُّبْحُ: ناسو روناك بوو
روناکایی بهر به بیان تاریکی دری.
السَّائِعُ: گهریده و درویش رهوشت ه
گهریده بهناو زموی دا بو
بهدمستهینانی زانیاری و لیکوئینه وه
یان بو گهشت و گوزار ه پوزوهوانی
و مگری مزگهوت بوو و نیعتیکاهکر.
السَّيِّحُ: ناوی رهوان بوو بهسهر روی
زموی دا، ناوی جوگا ه قوماشی
خهت خهت ه (ك: أَسَاح).

السَّيِّحُ: گهریده؛ کهسیک نیشی ههر
گهران بی و هه میسه لهگهشت و
گوزاردا بی.

السَّيِّحُ: نه وکهسهی بهمه بهستی فیتنه
جوئی و شهرانه وه بهناو ولاتان دا

بگمړئ ه (ك: مسایح).

المسیح: بیروانه مادهی (مَسَح).

أَلْمَسِيحُ: کوللهی پهنگاو پهنگو
خهتخهت ه کهرمکیوی.

ساخت قرائتُهُ سَيِّحًا وَسَيِّحَانًا: قاجی
بهزموی دا روجون.

ساخت الأرض بهم: زموی قوتی دان.

أَسَاحَ الشَّيْءُ: شته مکهی والی کرد
بهزموی دا روجی.

السَّيِّحُ: تایمه وه پیرکی ناینین
لههیندوستان ه شیشی گوشت
برژاندن.

السَّيِّدُ: گورگ ه (ك: سيدان وهي سيدة).

السَّيِّدَانَةُ: بهمانا (السَّيِّدَةُ) دئ ه
ناهرمتی نازا ه (ك: سيدان).

السَّيِّدَاقُ: درهختیکی قهده نهستوره،
توینکله مکهی تیزو بیبهر ناسایه،
خوئی دارمسوتاو مکهی ریسراوی
کهتانی پی سپی دمکرتنه وه ه
تا که مکهی (سَيِّدَاق).

سار سیرا: رؤی.

سار الكلام أو المثل: قسه که یان پهنده مکه

بهناو خه لک دا بلاو بووه ه
لهپهندیک هاتووه (أَسَائِرُ الْيَوْمِ) وقد
زال الظهر: بهکهسیک دهگوتری:

کهله دابینکردنی پیوستیه مکهی
ناهومید بوو بی.

سار الشئ به: شته مکهی رؤیاند.

سار الدابة: سواری و لاخه که بوو.

سار السنة أو السيرة: شوین سونمت کهوت

یان په پرموی ژینامه ی پیغه مبهری

کردو بهوشیوه ههئسو کهوتی کرد.

أسارة: وای لی کرد برپوا ه (أسار

الدابة): ولاغه که ی بهره للا کرده ناو

لهومرگا و پاوان.

سایرة: له گه لیا پوی و هاوړپیه تی کرد

ه (فلان لاسایر خیلا): فلانکه سی

له گه ل نه سپه گانی دا رویشتن ناکړی

وا ته دروژنه و به گه لکی هاوړپیه تی

ناپه.

سيرة: به مانا (أسارة) دی.

سیر فلاناً من بلد أو موطن: فلانکه سی

له وشارو ولاته دا کرده دمر.

سیر المثل أو الکلام: بهنده که یان وتهو

ناخاوتنه که ی به ناو خه لک دا بلاو

کرده وه.

سیر فلان سيرة: فلانکه سی سمر

گورشته ی رابواردوانی گیرپا به وه.

سیر الثوب وغیره: هوماشه که ی تیتول

تیتول کرد.

سیرت المرأة غضابها: نافرته که

خه تخه خه نه ی له خوی دا.

إستار بسیرته أو بسننه: ریگا و

پرپرگرامی نه وی په چاو کرد.

تسایر: به مانا (سان) دی ه ده گوتری:

(کسایر عن وجهه الغضب): رڼو

رنگ ترشی له ده م و چاوی روپی

نه ما، روی ناسایی بؤوه.

تسایر الرجالن: نه و دوو پیاوه پیکه وه

رویشتن.

تسیر جلد: پیستی شه قار شه قار بوو ه

(تسیر بسیرته): به مانا (استار) دی.

السائر من الشيء: باقی مانده ی شت ه

پهن دی بلاوه بوو باو له ناو خه لک

دا ه (ک: سائر).

السیر من الجلد: سیرمه چهرم تیلمه

چهرم ه (ک: سیر و أسیر).

السیراء: جوړه بورده یه که خمتی زمردی

تیدان ه هوماشیکی خه تخه و

تیتول تیتوله خه تی ناوړشمی

تیدان ه زپری خالص ه پیستی

نوو ساو به دهنکی بهروبومه وه.

السيرة: ژینامه ه ریبازو پرپرگرام

(ک: سیر).

السيرة: که سیل زور برپوا.

السیرار: روینده و خوشرو زور پو ه

به کیل له نه ستیره گه پرپرکه گان.

السيرة: کاروان و قافلله قورئان

دمه رموی: هوجاءت سيرة فازسلوا

واردهم ه ه نوتومبیل، ترومبیل که

به به نرین و گاز نیش ده کاو خیرا

دمرو له سمر حوار پیچکه و زیاترو

که مته.

أَلْمُسِيرُ: قوماشیکه تالتائی ئاوریشمی
تیدایه و مگو تيلمه و هیل.

سَيْسَى الْغَبُّ سَيْسًا: دانه و ئله که مؤرانه
لیی دا.

السَّيْسَاءُ: ریزه فقهه رهی پشت یان
پیکه وه به ستهی فقهه رهمکان
دهشگوتری: (حمله علی سیسء الحق):
هه لی گرت بۆ سمر سنووری حه قو
راستی ۵ (ك: سَيَّاسِي).

السَّيْسَاءُ: زهوی نهرمه لانو گله ورده.
السَّيَّاطُ: بپروانه مادهی (سَوَط).

سَيَّطَرَ عَلَيْهِ: به سهری دا زال بوو.

سَاعَ سَيَّعًا وَسَيَّعًا: فهوتا ۵ تیدا جوو.

سَاعَ الْمَاءِ أَوْ الشَّرَابِ: ئاوه که یان
تراویلکه که له سمر روبهری زهوی
بریسکه و شه پۆلی دان.

أَسَاعَهُ: وای لی کرد بزهوتی ۵ یان
بدرهوشیتته وه.

سَيَّعَ الْحَانِطُ: دیوارمکه ی به قوره سپی
کاپیداگراو و شیلراو سواخ دا ۵ گل
که چی کرد ۵ سپیکاری کرد.

سَيَّعَ الزَّقَّ وَالسُّفِينَةَ: کۆلینه که یان
که شتییه که ی قیر کرد، قیری تی
هه لسوو.

سَيَّعَ الْجِلْدَ وَغَوَّه: پیسته که یان شتیکی
تری له و جوژه ی به بهزو پیو چه ور
کرد ۵ ههنوی.

إِنْسَاعَ الْمَاءِ أَوْ الشَّرَابِ: به مانا (سَاع) دئی.

إِنْسَاعَ الْجَمْدُ: سه هۆله که توایه و مو رموان
بوو.

تَسَّيَّعَ: به مانا (سَاع) دئی.

تَسَّيَّعَ الْبَقْلُ: گز و گیاه که کهرویشکه ی
کرد، راژا، مۆنجی دایه وه.

الْأَسْيَعُ: ئاوی شه پولاوی و تراویلکه ی
درهوشاوه.

السَّيَّاعُ: درهختی لبان یان درهختی بان
۵ قووی به کا شیلدر او بۆ
سواخکردنی خانوو ۵ قیرو زفت ۵
پیو که مهشکه و شتی وای پیو چه ور
دمکری.

السَّيَّاعُ: قووی به کا شیلدر او که دیواری
پیو سواخ دمکری ۵ قیرو زفت ۵ پیو
شتی له و جوژه ۵ ماله ی له دار
دروستکراو بۆ سواخکردن.

السَّيَّعُ: ئاوی رموان بوو به سمر زهوی
دا.

السَّيَّعَاءُ: به شیک له شه و.

السَّيَّعَاءُ: به مانا (السَّيَّعَاءُ) دئی.

السَّيَّاعُ: بپروانه (سَوَّع).

السَّيَّعَةُ: داریکه لوس یان شتیکی تری
لووس ماله ئاسا یان و مگوو که مچه
قورمکه ی پیو لوس و ریک دمکری ۵
(ك: مسایع).

سَاغَ سَيَّغًا: پاك و خاوین بوو ۵ به له زمه
بوو.

سَاغَ الطَّعَامَ وَالشَّرَابَ فِي الْخَلْقِ: به خووشی

خواردنه که یان ناوو شله مهنیه که
 له قورگ رو جووه خوار.
 ساغ الشیئ: شته که رموا بوو له بار بوو
 گونجا ه (هو سائغ و سیغ).
 ساغ الشراب والطعام: شله مهنی و
 خوارده مهنیه که ی قوت دا بهناسانی
 له قورگی نهو دیوی کردن و تام و
 له زمته پیگه یی ه (اساغه): وای لی
 کرد رموابی بگونجی هیچ نه ری و
 له مپهریکی لمبه ردهم دا نه بی.
 السیغ: دمگوتری: (هذا سیغ هذا): نه وه
 بهمنه ندازی نه وه یه له سهر شیوهی
 نه وه.
 سافت یدنه سینفا: دمستی قه نشتن ه
 دمورو بهری نینوکه گانی چلکن
 بوون.
 ساف فلاناً وغیره: بهمشیر له فلانکه سی
 دا.
 سیفت النخله: دره ختی خورما که
 توپکی بنکی لقه گانی مابوون.
 اساف فلان: فلانکه س شمشیری له شان
 کرد ه شمشیری کری.
 اساف الوالدان: دایک و باوکه که
 منداله که یان مرد.
 اساف فلان: فلانکه س هزار که وت.
 سایفه: شمشیر بازی له گه ل دا کرد ه
 بهمشیر گائته ی له گه ل کرد.

سیفه: له شته که دا وپنه ی شمشیری
 دروست کرد.
 استافوا: شمشیر بازیان کرد ه
 بهمشیر لیکیان دا ه تاویان دایه
 شمشیر.
 تسایفوا: بهمانا (استافوا) دی.
 تسیغه: بهمانا (سافه) دی.
 السائف: خاومن شمشیر.
 السائفه: زمویه که بکه وپته نیوان
 رمقانی و لمبه لان ه (ک: سوانف).
 السیف: شمشیر؛ جوړه چه کیکی
 ناسراوو دیاره ه بهمانا زمان لوسی و
 قسه زانی دی ه دمگوتری: (بین فکی
 فلان سیف صارم): له نیوان دوو
 شه وپله ی فلانکه س دا شمشیری
 برنده ه هیه مبه ست زمانلووسی و
 قسه زانییه ه ماسیه که له سهر
 شیوهی شمشیر ه (ک: سیوف
 و آسیاف) ه (سیف الغراب): جوړه
 گوئی که له پیری (السوسنات)
 که لاکانی باریکه لهن و مکوو شمشیر
 وان.
 السیف من السمک: نهو ماسیه هیه
 که له سهر شیوهی شمشیره ه که ناری
 دمرا ه که ناری شیوو روبار ه (سیف
 القارة): نهو به شه دمشتاییه ی
 کیشوریکه که ده که وپته قهراخی

دمريا ه (ك: أسيف) ه نهو توپكتهی
لكاوه بهبنکی لقه دار خورماوه.
السَّيْفَانُ: پیاوی دریژی قهد باریک
ومکوو شمشیر ه (وهي سيفانة).
السَّيْفَةُ: پروانه مادهی (سَوَف).
السَّيْفُ: خاومن شمشیر ه شیرگهر،
شمشیر دروستکمر ه کهسیک پاشاو
فهرمانپر هوا نهرکی لهملدانی
تاوانبارانی دهخاته نهستو ه (ك:
سَيَافَة).
السَّيَافَةُ: لهبوازی سهربازی دا نهو
شهرپرکمر و جهنگاومرانشه که
بهشمشیر شهردهکهن.
الْمُسَائِفُ: سالانی قاتو هرپی و گرانی.
الْمُسَافِقَةُ: لیکدان بهشمشیر ه پاهینان
لهسر بهکارهینانی شمشیر.
الْمُسَيِّفُ: شمشیر لهشان.
الْمُسَيِّفُ مِنَ الثَّيَابِ وَفَرَسِهَا: نهو
قوماشهی ونههی شمشیری لهسر
دروست کرابی ه نهگمر بو دراو
بهکارهات نهو پارو دراویکه
فهراخهکانی نهخش و زبری
پیونهمبی لووس و پوس بی.
السَّيْفُونُ: نهو صندوقو خهزانه ناومیه
که پیسای ناو ناودهست رادهمائی.
سَالٌ سَيْلًا وَسَيْلَانًا وَمَسِيلًا: رموان بوو،
جاری بوو ه سهر ریژی کرد ه

دمگوتری: (سَالَتِ الْأَرْضُ بِمَا فِيهَا):
زموی سهر ریژی کرد بهوهی تییدا
بوو.
سَالَتْ عَلَيْهِ الْحَيْلُ وَغَيْرُهَا: لهههموو
لایهکهوه نهسپ سوار پهیدا بوون و
سهریان ههئدا.
سَالَ بِهِمُ السَّيْلُ: لافاو راپدان ه (وجاش بنا
الْبَحْرِ): دمريا خستنیه ناو گیزاوی
خویهوه واته نهوان کهوتنه کیشمو
ناخوشییهوه نیمه کهوتینه گیزاوو
چورتمی ناخوشترموه.
سَالَتِ الْقُرَى: سپیایی و پهلهسپی
ناوجهوانی نهسپهکه پان و دریژ
بووه تهنانهت تاسهر لوتی هات.
أَسْأَلُهُ: شلهمهنییهکهی روئیاند،
تواندیهوه ه دمگوتری: (أَسْأَلَ
الْمُعَذِّنُ): کانزاکهی تواندموه.
أَسْأَلَ حَدَّ النِّصْلِ: سهری تیرمهکی دریژو
باریک کرد.
أَسْأَلَ الْغَازَ: غازهکهی والی کرد نهزور
شل بی نه توند بی.
سَيْلُهُ: بهمانا (أَسْأَلُهُ) دئ.
تَسَائِلُ: بهمانا (سَال) دئ.
تَسَائِلُ الْكُتَابِ وَغَيْرُهَا: دمستمو تاقم و
گروپهکان لههموو رویهکهوه
راجمین.
السَّائِلُ: لهبوازی کیمیا گهری دا

حاله تي که له حاله ته گانی ماده
نه زور شلو غاز ناسايه، نه ره قو
تونده ۵ (ک: سائل) ۵ دهگوتري:
(الزيت نوع من السائل): زهيت
جوړي که له شله مهنی.

السائل: مينه یی (السائل) ۵ دهگوتري:
(رايت سائلة من الناس): کومه له
خه لکي کم بينی له هه موو لایه کموه
هه لړزان ۵ (ک: سائل).

السائل: درهختي که چقلاوی هه باره
مام ناوه ندييه له پيري (القرنية) يه
تويکلي کی سوري هه به بو
دهباغکردن به کار دی له گانی
لوسو بی گرین، له ميصری
سهرموو ولاتی هه به شهو ولاتی
عهرمب دهروئ ۵ درهختی (سهرم)
نه گهر بهرز بی ۵ (شجر الخلاف):
بهزاراوه ی په مهنی.

السيل: لافاو ناوی زوری پهمان ۵ ناوی
باران نه گهر کؤببیته ووه به گورجی
بهسمر زهوی دا برپا ۵ (ک: سيل).

السيلان: هه وکردنی رپرهمی ميز،
که ناوه عيلميه که ی (الجنو ککي) يه ۵
په کي که له نه خو شيه گانی
کؤنه ندای زاوو زئ.

السيلان: دهسکی شمپيرو کيرد نهوه ی
دهستی تيومردئ.

المسيل: رپرهمی ناوو فرميسک و شتی وا
۵ (ک: مسایل ومسل و مسلان).

السيماقور: نالایه که له سهر رپرهمی
شه مهنده مفر و شتی وا هه لدمدرئ،
به لای سهرمووی پارچه يه کی
پتوميه و هکوو باسکی نادميزاد
هه لبهزو دابهز دمکا، نه گهر سمری
شور بووه نامازيه بو نهوه که پنگا
جو له و له مپهر نييه.

السيمياء: سيحرو جادو بازي ۵
په يداکردنی شتی خه يالی و بوچ و
بی بناغه يه که له واقع دا بوونی
نييه.

السيّة من القوس: نه ملاو نهولای کهوان
که کهوانه یی دهبنه ووه.

شَين: پیتی سیانز مه مه له زنجیره
پیته کانی هیجا، له ناو مرستی زمان و
مه لا شو دمردی، یه کی کیشه له پیتی
(الشجرية).

الشُّبُوبُ: تاوه باران، ریژنه باران و
تونو به هیزی له هه موو شتی کدا و
(شُبُوبُ الشمس): نهو په ری
گهرمایی خۆر. (شُبُوبُ الفرس):
بازهاو یشتنی به گوری نه سپ و (ك:
شایب).

شَمَزُ الْمَكَانِ شَاوًا: شوینه که بهرزبوو،
رهمه لآن و توند بوو.
شَمَزُ فُلَانٍ: فلانکس راپاو گرنگ خواز بوو
(هو شَمَزَ).
اشَاوَةُ: گرنگی پیداو خسته هه له قو
دلهر او کیوه.

إِشْتَاوُ: بیژرا، روپی، پی ناخۆش بوو.
شاشات النخلة وشاشاء وشيشاء:
دارخورماکه قبوئی متوربه کردنی
نه کرد.

شاشاً فلان باعمر والغنم: فلانکس
گویدریژو مهرو بزنه کانی رادان و
لی خورپن بهوتهی (شاشاً).

تَشَاوُ الْقَوْمِ: خه لکه که بلاو بونهوه.

تَشَاوُ أَمْرُهُم: کارمه یان ناسان بوو.
شَنَفَتْ رِجْلُهُ: قاچی گوانه رهمه لیها
و (هو مَشُورَفَ).

شَنَفَتْ رِجْلُهُ: به مانا (شَنَفَتْ) دی.

شَنَفَتْ الْأَصَابِعُ: دهو روبه ری نینوکه کانی
چلکن و شه قار شه قار بوو.

شَنَفَ جِسْمُهُ: جهستهی گوانه رهمه لیها
و (فَهُوَ شَنِفَ).

شَنَفَ فُلَاناً وَلَهُ وَمِنْهُ شَأْنٌ وَشَأْنٌ: رقی
له فلان بوو ره شبینی له لا پهیدا بوو.

إِسْتَشَافَتِ الْقَرْحَةَ: برینه که ی پس بوو،
قول بوو.

شَافَ الْمَجْرَحَ: پیس بوونی برین و
داومشانی به جَوْرِيك چاکبوونه وهی
چاو مروان ناکری.

الشَّامَةُ: گوانه رهمه یه که شوینه که ی
زبره و بهداخ کردن چارمه ری

دمکری و رقو کینه و ره شبینی،
دمگوتری: (إِسْتَأْصَلَ اللَّهُ شَأْفَةً): خودا

له رگ و ره شه وه دمری هینا.

شَامَهُمْ شَامًا: نه گبه تی بو هینان و
دمگوتری: (شام عليهم).

شَمَّ عَلَيْهِم: بوو به نه گبه تی بویان و (هو
مَشُورَم عليهم) و (ك: مشائم).

- اَشَامُ: چوو بۆ شام.
 اَشَامُ يَه: به لای چهپی دا بردی.
 تَشَامُ: رهشبینی نواند.
 تَشَامُ يَه: به لای چهپی دا بردی.
 تَشَامُ: نيسبهتی دا بۆلای نهگبهتی ۵
 بردی بۆلای چهپی.
 تَشَامُ يَه: به مانا (تَشَامُ) دئ.
 الْأَشَامُ: نهگبهت ۵ نهگبهتی هين ۵ (ك:
 اَشَامُ)، دمگوترئ: (اَشَامُ كل إنسان
 بَيْنَ لَحْيَيْهِ): نهگبهتی هه موو
 نادميزاڭك به هوئی زوبانيه وميهتی.
 الْأَشَامُ: هه ریمى باکورى خورئاوای نیوه
 دورگه ی عهره ب.
 الشُّومُ: شهرو نهگبهتی.
 الشُّومى: ميينه ی (الأشَام) ۵
 پيچه وانه ی مانای (الْيَمْنى) يه،
 دمگوترئ: (أَلَيْدُ الشُّومى).
 الشَّامَةُ: لای چهپ، دمگوترئ: (نظَرِيْمَتُهُ
 وشَامَةُ).
 الشَّامَةُ: نهگبهتی ۵ لای چهپ ۵
 قورئان دمفه رموى: هُمْ أَصْحَابُ
 الْمَشَامَةِ.
 الْمَشَائِمُ: رهشبین ۵ كه سيك گومانى
 خراب به ژيان بهرئ.
 شَانَ شَانًا: نيشی بۆ پهيدا بوو ۵ (شَانَ
 شَانَ فُلَانٍ): شوين ريبازى فُلَان كهوت،
 به رپچه كه ی نه ودا روښت.
- اِشْتَانُ شَانُهُ: شوين ريبازى نهو كهوت.
 الشَّانُ: حال و مزع و چؤنيهتی ۵ بهو
 پايه، دمگوترئ: (رجل من ذوي
 الشَّانِ): پياوئكى خاومن رپزو بهو
 پايه يه ۵ به لآو چورتم و تهنگانه و
 هه لآو گيربوون ۵ به لآو كارمسات ۵
 قورئان دمفه رموى: ﴿لَكُلِّ امْرِئٍ
 مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ﴾ ۵ هه روا
 به مانا پيداويستيهك هاتوو ۵
 قورئان دمفه رموى: ﴿فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ
 لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ﴾ ۵ (ك: شتون).
 شَوْنُ العين: رپرهوى فرميسكى چاو.
 شَوْنُ الطلبة: كاروبارى فوتابيان.
 شَوْنُ العاملين: كاروبارى كريكار.
 شَأْوُ الْقَوْمِ شَأْوًا: پيش خه لكه كه
 كهوتم.
 شَاوُ الشَّيْءِ فَلَانًا: شتهكه فلانى توشى
 سه ر سوږمان كردو شوكى له لا پهيدا
 كرد ۵ خه مبارى كرد.
 شَاءَهُ: پيشپكئى له گه ل دا كرد.
 تشاءى مابينهم: نيوانيان دور بوو.
 تَشَاءَى الْقَوْمُ: خه لكه كه بهرته واز
 بوون.
 الشَّارُ: هه لو كه رمت و جار ۵ ماومو
 مه بهست، دمگوترئ: (إنه لبعيد
 الشَّارُ) نهو ئامانچ و هيواى دورو
 درپزى هه يه.

شَبَابُ: مانگی پینجه می سالی
 سورمییانی و مانگی دووی زاینیه.
 شَبُّ الْفَلَاحُ شَبَاباً: کهوته قوئاعی
 گهنجیه وه.
 شَبَّتِ النَّارُ شَبِیًّا: ناگرمکه هه لکیر سا ۵
 کلپهی کرد.
 شَبُّ الْفَرَسِ شَبَاباً وَشَجِیًّا: نه سپه که
 نیشاتی پهیدا کردو تهردماخ بوو
 هه لساپه سهر پاشوی دمستی
 بهر زده کردوه، سکوئی دمکرد.
 شَبُّ النَّارِ شَبًّا: ناگرمکهی هه لکیر ساند.
 شَبُّ الْحِمَارِ وَالشَّعْرُ لِرَبِّ الْمَرَأَةِ: چارمه کهو
 چارشوی روخساری ناهرته کهو رنگی
 قزی جوان کرد.
 شَبُّ لَه كَذَا: رنگای بی در، بوی گونجا.
 أَشَبُّ الْفَلَاحُ: به مانا (شَبُّ) دئ.
 أَشَبُّ فُلَانٍ: فلانکس مندا لهکانی
 گه وره بونو گه یشتنه ته مهنی
 گهنجی.
 أَشَبُّ الْحَيَوانِ: نازه له که به ته واوی کامل
 بوو گه یشته نهو پهری هه راشبونو.
 أَشَبُّ اللَّهِ الصَّبِيُّ: پهر و مردگار
 مندا له کهی گه یانده ته مهنی گهنجی.
 أَشَبُّ الْفَرَسِ: نه سپه کهی تاودا.
 شَبَّبَ الشَّاعِرُ: شاعیر که یادی رۆزانی
 دلداری و رابواردنی خوی کردوه.
 شَبَّبَ بَفَلَانَةٍ: شیعری دلداری به سهر

فلانه ناهرت دا هه لگوت و وصفی
 جوانی نهوی کرد.
 اسْتَشَبَّ عَلَى سَاقِيهِ: خوی ناماده کرد بو
 هه لسان و تینی دایه قاجهکانی ۵
 گهنجهکانی هه لیزارد بو بره کاریکی
 تاپبهتی.
 الشَّابُّ: گهنج، که سیک بگاته ته مهنی
 بالغ بوون و تهرو تازمهی گهنجی
 پیوه دیار بی ۵ نه بوو بیته پیاو ۵
 (ک: شبان).
 الشَّابُّ: گهنجیه تی و تازه
 پیگه یشتوی.
 شباب الشَّيْنِ: سهرمتای شت، دهگوتری:
 (لقیته فی شباب النهار): له سهرمتای
 رۆزا توشی فلان بووم ۵ میباز،
 دهگوتری: (محمد علی مدهوش أرق
 الناس شباباً): حه مه علی مدهوشی
 له هه موو کهس میباز تر بوو ۵
 هه رشتیک بلایسی بی هه لیکری.
 الشَّبَبُ: نازه لی گهنج، جوانو جوانه گا ۵
 کاور، کورو.
 الشَّبُّ: گهنج ۵ کبریتی نه له منیوم
 پوتاسیوم.
 الشَّبَّةُ: کچی تازه پیگه یشتوو ۵ (ک:
 شبائب).
 شَبَّةُ النَّارِ: بلایسهدانی ناگرو
 هه لکیرسانی.

الشُّبُوبُ: ئەمەۋى ئاگرى پى
 ھەلگىرى سېندى ۋ ئەمەۋى شت
 جوان و رازاۋە بكا، دىمگوتى: (ھذا
 شوب لىدا) ۋ ئازەلى گەنج ۋ
 جوانو، جوانەگا، كاوپ، گىسكو
 كورو.

الشُّبُوبَةُ: گەنجىمەتى ۋ گەنجو لاو.
 المشبوب (رجل مشبوب): پياۋىكى دل
 ورياو رەموشىت بەرزو ئازاۋە ۋ
 روخسار جوان و پەنگ درموشاۋە
 تەپ دىماخە ۋ (ك: مشاييب).

مشبوب الأظفار: نىنۆك تىزە.
 الشُّبْتُ: رومكىكە لەپىرى خىۋىتىيەو
 بەمەبەستى بۇنخۆشكردى چىشتو
 خۇراك سود لەگەلاگەۋى لە
 تۆۋمەكى وىردىگىرى، بەكوردى پى
 دىموتى شويت.

شَبْتُ الشَّيْءِ وبالشيئ: بەشتەكەۋە نووساۋ
 وىگىرى بوو پىۋە پايەند بوو.
 شَابْتُ الشَّيْءِ: دىستەۋ يەخە شتەكە
 بوو تىك ھالان.

تَشَبْتُ بالشيئ: يەماناى (شَبْتُ) دى.
 تَشَبْتُ برأيه: پايەندى پاي خۆى بوو.
 الشُّبْتُ: جۆرە مەگەزىكە بەئەندازەى
 جالجاۋكە گەۋرىيە، پەشە خەلك پى
 دىلەن (أبو شَبْتُ) ۋ (ك: أشبات وشبان).
 الشُّبْتُ: (رَجُلٌ شَبْتُ): پياۋىكە

پايەندى راۋبۇچونى خۆيەتى.
 الشُّبْتُ: ئەۋكەسەى ھەمىشە لەگەل
 ھاۋشانى خۆى دايەۋ لى
 جياناۋىتەۋە.

شَبَّحَ الشَّيْءُ: تارمايى شتەكە دىرگەۋت.
 شَبَّحَ الْجِلْدَ وغره: لەنيۋان سىنگو گولمىخ
 دا رايكىشا بۇ ئەۋەى لى بىدا،
 دىمگوتى: (شَبَّحَ الشَّخْصَ): كەسەكەى
 رايكىشا بۇ ئەۋەى جەلدەى لى بىدا ۋ
 يان وىكوو لەسپدارە دراۋ دىرۋى
 كىردەۋە.

شَبَّحَ العَمْرَةَ: دارمەكى رىكخست و پانى
 كىرد ۋ دىستى ھەلپىرى دىرۋى كىردن
 بۇ پاراۋەۋە دىۋاكرىد.
 شَبَّحَ الرَّجُلُ شَبَاعَةً: پياۋەكە باسكى
 ئەستور بون و نىۋشانى پان بوون ۋ
 (فهُوَ مشروح الذراعين).

شَبَّحَ فلان: فلانكەس ئەۋەندە پىر بوو
 چاۋى كىز بون بەجۇرىك يەك
 تارمايى بەدوۋ تارمايى بىيىنى ۋ بۇ
 موبالغەى (شَبَّحَ) دى زۆرى ئىلچاح
 كىرد لەداۋا كىردن دا.

شَبَّحَ الشَّيْءُ: شتەكەى لىك كىشاۋەۋە
 ھەۋلى دا زىاتىر پانى بكا ۋ
 تويىكەكەى لى كىردەۋە.
 الشُّبْحُ: تارمايى كەلە دورەۋە
 دىمىندىۋ نازانى جىيە.

شَبَّحَ الشَّيْئُ: سَيِّمُو خه یائی شت،

دهگوترئ: (شبح الحرب) و (شبح الموت)

ه (ك: أشباح وشبح)، دهگوترئ: (هم

أشباح بلا أرواح).

شَبَّرَ الثَّوْبَ: قوماشهكهی بهبست پیوا.

شَبَّرَ شَبْرًا: تهر دماخ بوو.

شَبَّرَ الثَّوْبَ وَغِيْرَه: قوماشهكهی یان شتی

تری بهبست پیوا.

تشابِرَ الفریقان: دوو تاقمهكهی لهشپردا

لَيْكَ نَزِيك بونهوه.

الشَّيْرُ: بست؛ نیوانی سهری پهنجه

گهوره سهری پهنجه بجوکه.

الْمَشَايِرُ: شوینی بهکارهینانی ناو ه

ناوی نرمی ژیر زمو کهاوی تری

دیتته سهر ه تاکهكهی (مَشْيَرُ

وَمَشْتَرَة).

الشُّبُورُ: کهرنا، زورنا ه شتی دمنگ

گهوره کهر.

الشُّبُورَةُ: تهمو مزى بهیانی.

شَبْرَقُهُ شَبْرَقَةً وَشِبْرَاقًا: بری و پارچه

پارچهی کرد، دهگوترئ: (شَبْرَقُ

الْقُرْب، وَشَبْرَقُ اللَّحْمِ وَشَبْرَقُ الْبَازِي

الصَّيْد).

شُبَارِقُ: (ثَوْبُ شُبَارِقُ): قوماشیکی دادر

دادری ونجر ونجرکراوه.

لَحْمُ شُبَارِقُ: گوشتیکی جوړاو جوړ

کولامو کراوه بهچهند جوړ

چِشْت.

الشَّبَارِيقُ: (ثَوْبُ شُبَارِيقُ): قوماشی دپړاو

ونجر ونجرکراو.

الشَّبْرَقَةُ: پارچه قوماش ه گزوگیای

تهنك و پچكه پچكه.

الشُّبُوطُ: جوړه ماسیهكهی لهپروباری

دیجلهدا بهزوری ههیه، ناوقه د

نہستورو کلک باریک و جهسته

نهرمه ه (ك: شبايط).

شَبَّعَ شَبْعًا: گدهی پر بوو لهخواردمهنی،

تیر بوو، دهگوترئ: (شَبَّعَ طَعَامًا وَشَبَّعَ

مِنَ الطَّعَام).

شَبَّعَ الْجِسْمُ: جهستهی پر بووه، قهلهو بوو

تیکسمر.

شَبَّعَ مِنَ الْأَمْرِ: لهکارهكهی وهرزبوو لی

بیژرا ه (فهر شعبان) ه (ك: شَبَّاع

وَشَبَّاعِي) ه (وهي شَبَّاعِي وَشَبَّاعَة) ه (ك:

شَبَّاع)، دهگوترئ: (هي شَبَّاعِي الْوِشَّاح):

تیکسمرپاو ورگ زله.

أَشْبَعَهُ: تیری گرد ه خواردنی دایه تا

تیری خوارد.

أَشْبَعَ الثَّوْبَ: قوماشهكهی ړنگ کرد.

أَشْبَعَ السَّائِلَ: شلهمهنییهكهی چی

تیدابوو توانرایهوه ه نهوهی کرا

بتویتهوه توانرایهوه.

أَشْبَعَ الشَّيْئُ: شتهكهی بهتیرو تهسلی

تهواو کرد، دهگوترئ: (أَشْبَعَ

البحث): باسهكهی به تیرو تهسلی

خستهر.

تَشْبَع: خوی به تیرو تهسل نیشان دا،

دمگوتری: (تَشْبَعُ الْمَاءُ بِالْمِلْح): ناوهمه

تیر خوی بوو.

الشَّبَاعَةُ: ورده نان و نیسقانی کراووه

بهرماوهی خوراک لهسهر سفره و

خوان دواى تیرلیخواردن.

الشَّبَعُ مِنَ الطَّعَامِ وَغِيْرِهِ: نهو خوراکه

دمبیته هوی تیربون.

الشَّبَعَةُ مِنَ الطَّعَامِ: ژمه نان ه (ك):

شَبَع).

الشَّبِيعُ: تیرکراو.

شَبَقَ الذَّكْرُ مِنَ الْمَيَّوَانِ شَبَقًا: نیرمه

زموقی له مییهکه بههیز بوو.

شَبَكَ الشَّيْءُ شَبَكًا: شتهکه هندیکی

چوووه ناو هندیکی ترموه.

شَبَكَ الشَّيْءُ: شتهکه هندیکی چهقییه

هندیکی، چونه ناو یهکترهوه،

دمگوتری: (شَبَكَ أَصَابَهُ): پههجهکانی

تیک نان.

شَبَكَ: زیدمرویی مانای (شَبَكَ)

دمگهیهن ه شتهکان زور چونه ناو

یهکهوهو چه مبرهیان بهست.

تَشَابَكَ الشَّيْءُ: بهمانا (شَبَكَ) دئ،

دمگوتری: (تَشَابَكَتِ الْأُمُور):

کارمکان چونه ناو یهکهوهو ئالوزان.

اَشْتَبَكَ: بهمانا (تَشَابَكَ) دئ، دمگوتری:

(تَشَابَكَتِ الْأُمُور): کارمکان تیکهلاو

بوون.

اَشْتَبَكَ الْمِيشَان: دوو سوپاکه تیکهچرزان

پیک و مربوون.

تَشَبَكَ: بهمانا (اَشْتَبَكَ) دئ.

الشَّابَكَ: (طریق شَابَكَ): رینگایهکی

چهواشه و ئالوزه ه (أمر شَابَكَ):

کاریکی تیکه و پیکه له.

الشَّابَكَ: نهو کهسهی بهتور و داو نیچیر

دمگری.

الشَّابَكَ: پههجه رهئاسن و دارو شتی و

ه تاینچه و پمشکه ه سیرمه و شتی و

که و مگوو تاینچه بههندری و شتی

تیدا باریکری ه (ك: شَابِيك).

الشَّابَكَ: ددانی شانه ه کوی (شَبَكَ).

الشَّابَكَ: سهبیل؛ شتیکه توتنی

تیدمگری و ناگری پیوه دهنری بؤ

کیشان.

الشَّابَكَ: تورپی راوچی ه بهزوری

لهه و بهنی نایلون دهچندری

و مگوو تاینچه و پمشکه ه همرشتیک

بههکهوه پههوست بن، دمگوتری:

(شَبَكَ الْكُهْرَبَاءُ وَشَبَكَتِ الْمَوَاصِلَاتِ) ه

(ك: شَبَكَ وَشَبَكَ).

الشَّابَكَ: دیاری زاوا بؤ بوك ه دیاری بؤ

دمزگیران بؤ نهومی بزانی که نهو

كوپرو كچه دهبنه هاوسهرى پهكترى.
الشُبْكِيَّةُ: هەر چنراوئيك كونكون بى
ومكوو تاينچهو ږهشكهو تۆږى ماسى
گرتن و راوكردى نىچىر.

الشُبْكُ: جوړه حهلو او شيرينيهكه
لهسهر شيوه بۇرى تيك خراوو
ليك بهستراو دروست دمكړئ.

المِشْبَكُ: ناميرى چننى شهبهكهو تۆږو
تاينچهو شتى وا ۵ جوړه خشاىكه
له زير پان له نهلماس لهسهر
سينگو مەمك هه لدمواسرئ پان
لهسهر قايم دمكړئ ۵ (ك: مشابك).

شَبَلُ الغَلَامِ شَبْلًا: منداكه كهوړه بوو،
لهنازو نيعمهت دا پهر ومرده بوو ۵ (فهو
شابل).

أَشْبَلَتِ اللَّبْوَةُ: ديله شيرمهكه بيجوى
بوو.

أَشْبَلَتِ لِلرَّأَةِ عَلَى أَوْلَادِهَا: نافرتهكه
بهسهر منداكهكانيهوه دانىشتو
دواى مردنى ميردمكه شوى
نمكردموه خوئى كرد به شيرمژن ۵
(فهى مُشْبِل).

الشَّبَلُ: بيجوه شير ۵ (ك: اشبال).

شَبِمَ شَبْمًا: سارد بوو ۵ ههستى بهساردى و
برسيهتى كرد ۵ (فهو شَبِمَ)، دمگوتري:
(ماء شَبِمَ): ناوئى سارده ۵ (غداة
شَبِمَ): بهيانيهكى سارده ۵ (قلب شَبِمَ):

دلئىكى ساردو كهه ههسته.

الشَّبَامُ: مەمك مزه؛ دارئكه پان
نايلونيكه دمخريته دهمى منداكهوه
بۇ نهوهى بخافلى و بيرى
شيرخواردنى نه ميني ۵ ههروا ناوه
بۇ دممين و نهو دارى دمخريته
دهمى بيجوه ناوهكهوه تانه توانئ
شيرى دايكى بخوا.

الشَّبَامَان: دو بهتو حهبلن لهملاو لهو
لاى دسمال و كۆلوانهو رۆبو شتى
وا پيكهوه گري دمدرئ.

شَبَنَ الغَلَامِ شَبْنًا: منداكه كهوړه بوو
پيكهوى خوئى دارشت.
شَبَنَ الشَّيْءُ: شتمكه نزيك بؤوه ۵ (فهو
شابن).

الشَّبِينُ: لهلاى مسيحيهكان بهو كهسه
دمگوتري كه هاوږييهتى بوك پان زاوا
دمكا لهږؤؤنى گوستنهموى بوك دا،
بمكوردى خؤمان (بهريوك و برازاوا) پان
پى دملين ۵ ههروا ناوه بۇ نهو كهسى
بمفهرمانى قهشوى مسيحي منداكهكه
دمخاته ناوى مەعموديهوه كه دابو
نمريتيكى مسيحپانه دهبى قهشه
نايهتى نه نصير بهسهر ناوهكهدا
بخوئى و منداكهكى پى بشؤري ۵ بۇ
ميينه دمگوتري: (شبينه) ۵ (ك: شباين
واشابه).

أَشْبَهُ الشَّيْءُ الشَّيْءَ: شتەمکە لەشتەمکە

چوو.

شَابَهُ: لەو چوو.

شَبَّ عَلَيْهِ الْأَمْرُ: شتەمکەى لى تىکچوو

نەیزانى کامەمەو لى جەواشە

بوو.

شَبَّ الشَّيْءُ بِالشَّيْءِ: شتەمکەى بەشتىکى

تر شوبهاند ە لەشوینى ئەو شتە

شتىکى ترى هاوشیووى دانا چونکە

لێک دەچوو.

شَبَّ عَلَيْهِ وَلَهُ: لى تىکچوو نەیزانى

کامە کامەمە.

اِسْتَبَّ فِي الْمَسْأَلَةِ: گومانى لەپراستی

مەسەلەمکەدا بۆ پەیدا بوو.

تَشَابَهَ الشَّيْئَانِ: ئەو دوشتە لێک چون

بەجۆرێک چەند سەرنجیان بدەیتى

نازانی کامەیان کامەمەو لێک

ناکړینەوه ە قورئان دەفەرموى:

﴿إِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ عَلَيْنَا﴾.

تَشَبَّهَ بغيره: چاوى لەو کرد لاسایى

کەسێکى ترى کردەوه.

التَّشْبِيه: شوبهاندن و لێک جواندنى

دوشت یا زیاتر بەیەکتەر چونکە

لەچەند دیاردەو پەموشتێک دا جۆرە

هاوبەشییەکیان هەبە وەکوو

شوبهاندنى پیاوى نازا بەشیر یان

شوبهاندنى نافەرمى جوان بە گول

یان بەمانگەو ئەستێرە...هتد.

تشبيه المسجونين: وەرگرتنى بەنجە

مۆرى گیراومکان و نووسىنى شیوەو

روخساریان لەسەر کارتێکى تالیبەتى

بۆ دیاریکردنى کەسایەتییان.

الشَّبَّ: هاوشیووه ە (ك: أشباه).

الشَّبَّ: مسى زەرد ە (ك: أشباه).

الشَّبَّه: لیتێک چون و لیشیوان ە

لەشەرع دا بەشتێک دەگوترێ

نەزاندرێ ئاخۆ حەلālە یان حەرامە،

حەقە یان بەقالە.

الشَّبَّيْه: هاو وێنەو هاوشیووه.

المُشَابَه: تەمو مزاوى و مانا بەزەحمەت

زانیار، شتى وا کەم کەس لى تى

بگەن ە دەفەمکەى قورئان کە

دەفەرموى: ﴿مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ

أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ﴾ وشەى

(متشابه) لەوشوێنەدا زۆر مانا

هەندەگرێ.

المُشَابَه: بەمانا (الأشباه) دى و کۆى

(شَبَّ) بەمانای هاو وێنە دى.

المُشَبَّه: پێرێکى ئایینى خودا

دەشوبهێنن بەشتى دروستکراو.

شَبَّ الشَّيْءُ شَبَّوْا: شتەمکە بەرزبۆوه ە (شَبَّ

الفرس): ئەسپەمکە بۆوه بەجوانو.

شَبَّ وَجْهَهُ: دەموچاوى گەشاندهموو دواى

گرزى و مۆنى روخسارى پون بۆوه.

شَبَا النَّارَ: ناگری کرده‌وه.

أَشْبَى الشَّجَرُ: درمخته‌گه دریژ بوو

تَبْكُهُلَا، تَبْكُجُرَا.

أَشْبَى عَلَى فُلَانٍ: به‌زمی به‌فلان دا

هاته‌وهو یارمه‌تی دا.

أَشْبَى فُلَانٍ: فُلَانُكِهِسْ مِنْدَالِیْكِی

زیره‌کو و ناقلی بوو.

أَشْبَى فُلَانًا: پَیْزِی فُلَانُكِهِسِی گرتو

قه‌درزانی به‌رام‌بهر نواند.

أَشْبَى الْأَوْلَادُ أَبَاهُمْ: مِنْدَالِه‌کَان

چوونه‌وه سهر باوکیان له‌و ده‌چن.

الشَّبَا: قه‌وز و تهرزه.

شَبَاهُ الشَّيْئِ: تیزی قه‌راخی شته‌گه و

(شَبَا السَّيْفِ): تیزی دهمی شمشیر

و (شَبَا الْعَقْرِ): چزوی دوپشک.

شَبُوءُ: ناوه بؤ دوپشک (اسم غیر

منصرف).

جَارِیةُ شَبُوءُ: که‌نیزه‌کیکی گورجو گۆله.

شَتَّ الْأَشْيَاءُ شَتَاتًا: شته‌کان لَیْک

بلا‌وبون.

شَتَّ الدِّیَارِ بَفُلَانٍ: وِلَات فُلَانِی له‌خوی

دورخسته‌وه له‌وِلَات دورکه‌وته‌وه.

شَتَّ بَقْلِبِهِ الرَّجْدُ: عه‌شَقو دلداری سۆزی

فُلَانِی هه‌لَساندو بیرو بۆ‌چونی

شیواند.

شَتَّ الْأَشْيَاءُ: شته‌کانی بلا‌وه پی کرد،

دم‌گوتری: (أَشَتَّ بِي قُرْمِي):

نه‌ته‌وه‌گه‌م سهریان لَیْتَیْک دَام

نازانم چۆن هه‌لَسو که‌وت دم‌گه‌م.

شَتَّتْ الْأَشْيَاءُ: شته‌کانی بلا‌وکرده‌وه.

تَشَتَّتُوا: بلا‌و بونه‌وه‌و ههریه‌که‌یان

به‌لایه‌کدا رۆی.

الشَّتَاتُ: جیایا ه (أَمَرَّ شَتَاتٌ): کاری

جیا جیا، دم‌گوتری: (جَاء الْقُرْمُ

شَتَاتٌ شَتَاتٌ): خه‌لکه‌که به‌جیا جیا

هاتن.

الْشَّتُّ: (أَمَرَّ شَتُّ): کاریکی په‌رتو

بلا‌وه و (ك: أَشَات)، دم‌گوتری:

(أَذْهَبُوا أَشَاتًا): به‌جیا جیا رۆیشتن.

شَتَّانٌ: دم‌گوتری: (شَتَّانٌ مَابَيْنَهُمَا): نیوان

نه‌و شته زۆر جیا‌وازییان گه‌مورو

به‌ره‌راوانه.

الشَّتُّوتُ مِنَ النَّاسِ: کۆمه‌لگایه‌ک

دانیش‌توانه‌که‌ی ههریه‌که‌یان سهر

به‌تیره‌و هۆزَیْک بنو له‌تیره‌و خیلَی

جیا جیا پَیْکه‌اتین.

الشَّتِیْتُ: لَیْک بلا‌وه بوو و (نَغَر شَتِیْتُ):

ددانی نیوان که‌لو یه‌ک یه‌ک، واته

ددان شاش و رَیْک.

أَشْيَاءٌ شَتَّى: جه‌ند شَتِیْک له‌جۆری جیا

جیا و قورئان دم‌ه‌رموی: (إِنْ

سَعِیْکُمْ لَشَتَّى) هه‌وَل و کۆششی

نَیْوه جۆراو جۆرو جیایان.

شَتْرُهُ شَتْرًا: برپه‌وه، دراندی، دم‌گوتری:

(شتر ثوبه): قوماشه‌که‌ی دری ۵ (شتر

فلانا): فلانک‌ه‌سی بریندار کرد.

شتر الداء عینه: نه‌خوشییه‌که پیلوی

چاوی هه‌لگیراپیه‌وه.

شتر شتر: دوو له‌ت بوو، دم‌گوتری: (شتر

فلان): فلانک‌ه‌سی لیوی خواروی قه‌لشی

۵ (هو اشتر و‌هی شتر).

شتر بفلان: ره‌خنه‌ی له‌فلانک‌ه‌سی گرتو

جوینی پید.

الشتر: عه‌بیدارو ره‌وشت ناشیرین.

الشتر: بوشایی نیوان په‌نجه‌کان.

شتر الزرع شتلا: توو‌مه‌که‌ی له‌شوینیک

چاند بۆنه‌وه‌ی برپوین و دوا‌یی

شه‌تله‌کان هه‌لک‌یش و له‌شوینیکی تر

بیان نیزی.

الشتر: روه‌کی تازه رسکاوو سه‌وز بوو

له‌وشویننه‌ی لای رو‌او

بگوینزریته‌وه بۆ شوینیکی تر.

الشتر: شه‌تلا ۵ شوینی شه‌تل ۵

زمو‌یه‌ک تووی لی بجیندری دوا‌ی

تیپه‌رپوونی مانگیک یا زیاترو

که‌متر شه‌تله‌که هه‌لک‌یشری و

له‌شوینیکی تر بجه‌قیندریته‌وه.

شتر شتلا: جوینی پید.

شتر شتلا: رو‌خسار ناشیرین و نه‌کله‌وه‌ت

بوو ۵ (فه‌ر شتیم).

شتر شتلا: جوینی پید.

الشتر والشتر: ده‌موچاو ناشیرین و

به‌ره‌وشت.

الشتر: جوین.

شتر الشرب شتر: قوماشه‌که‌ی چنی ۵

(فه‌ر شاتین وشتون).

شتر: برپوانه (شتر).

شتر بالکان شتر: به‌زستان له‌وشوینه

مایه‌وه.

شتر الشتر: زستان سارد بوو.

شتر الیوم: سه‌رما‌که‌ی توند کرد.

شتر السماء: ناسمان بارانی باراند.

اشتر فلان: فلانک‌ه‌سی که‌وته زستانه‌وه.

اشتر القوم: خه‌لکه‌که تووشی

برسیه‌تی و قات و قری بوون.

شتر مشاتة وشتا: مامه‌له‌ی له‌گه‌ل دا

کرد له‌ماوه‌ی زستان دا.

شتر مشاهرة: له‌ماوه‌ی مانگیک دا

مامه‌له‌ی له‌گه‌ل دا کرد.

شتر بالکان: به‌مانا (شتر).

شتر الشتر: فلا‌ل: شته‌که به‌شی

زستانی فلانک‌ه‌سی کرد.

الشتر: زستان ۵ زمستان وهرزیکه

له‌وهرزه‌کانی سال، له‌سه‌ره‌تای

بیست و دووی مانگی دوانزه ده‌ست

پیده‌کات و له‌بیست و یه‌کی مانگی

نازاردا کۆتایی پی دی ۵ گرانی و

قات و قری.

الشَّوْثَةُ: زستان.

الشَّوْثِيُّ: بارانی زستان.

الشَّوْثِيُّ: بهمانا (الشَّوْثِيُّ) دئ.

الْمَشْتِيُّ: شوینیک زستانی تیدا به سمر

بهری و هرمزی زستان.

الْمَشْتَاءُ: بهمانا (الْمَشْتِيُّ) دئ و زستان.

شَمِنْتُ كَفُهُ شَتْنًا: دمستی زیر بون رهق و

نمستور بون.

الشَّتْنُ: نهستورو زیرو رهق، دمگوترئ:

(رجل شَتْنُ الأصابع): پیاویکه

دمست و پمنجه زیره.

شَجَبَ فَلَانٌ شَجْرِيًّا: فلانکس به هیلاک

چوو، فهوتا و غمبار بوو.

شَجَبَ الْغَرَابُ شَجِيًّا: قهله پشمه که

فرپاندی و ناوانی خه لکه که می تیکدا.

شَجَبَ فَلَانٌ شَجْرِيًّا: فلانکسی به هیلاک

برد.

شَجَبَ الصَّيْدُ: تیریکی به نیچیر مکه و مناو

خپی کرد، جولهی لی بری.

شَجَبَ فَلَانٌ: فلانکسی خهفته تبار کرد.

شَجَبَ الشَّيْئُ فَلَانًا: شته که فلانکسی

ههلهو گیر کرد.

شَجَبَ الشَّيْئُ: شته که کیش کرد،

دمگوترئ: (شَجَبَ اللِّجَامُ): ریشمه که می

توند کرد و گرتیهوه.

شَجَبَ الْقَارُورَةُ بِالْشَّجَابِ: به تۆپهوانه

دهمی گۆزمکهی گرت.

شَجَبَ الرَّايِ وَاللَّوْقِفِ: نارپزایی خوئی

بهرامبهر راو ههلویتسه که دهربری.

شَجَبَ شَجْبًا: فهوتا، تیدا چوو و

خهفته تبار بوو.

أَشَجَبَهُ: غمباری کرد.

تَشَابَهَتِ الْأُمُورُ: کارمکان لیک ئالوزان و

چمواشه بوون.

أَلْشَّاجِبُ: زۆر بلئی و خهفته چهناو و

قهله پرمشی نمگهت که دمفرپنی و

شوم بلاو دمکاتهوه.

الشَّجَابُ: عهلاگهی جل ههلواسین و

سه داده.

أَلْشَّجَبُ: پیداوستی و غمو خهفته و

(ك: شجوب).

الشَّجَبُ: نارپهحتی و ئازارو لهش

داهیزان که بههوی نهخوشیهوه

توشی ئادهمیزاد دمبی، دمگوترئ:

(امراة شجوب): ئافهرمتیکه توشی

خهمو ناخوشی بووه بههوی نهومی

دئی بهکوپرکموه په و (ك: شَجَبُ).

أَلْشَّجَبُ: عهلاگهو سینگو شتی و

که جلی پیدا بکری و (ك: مَشَاجِبُ).

شَجُّهُ شَجًّا: سهری شکاند، برینی لهدمو

چاوی کرد، دمگوترئ: (شَجُّ رَأْسُهُ،

شَجُّهُ فِي رَأْسِهِ أَوْ وَجْهِهِ).

شَجَّتِ السَّفِينَةُ الْبَحْرَ: کهشتیه که

ئاومکهی دردا، شهمی کرد.

شَجُّ الشَّرَابِ بِالماء: شمرابه‌کمی تیکه‌لی

ناو کرد ه همرو دمگوتری: (فَلَانٌ يَشْجُ

بید ویاسو باخری): فلان به‌دمستیکی

بریندار دمکا به‌ومکمی تری دمرمانی

دمکا، نه‌مه په‌ندمو به‌کمیسیک

دمگوتری خراپه و چاکه بکا.

شَجُّ شَجَاباً: شوینه‌واری برین

به‌روخسارییه‌وه ماوه ه (فهو أشجٌ وهي

شَجَاءٌ). (ك: شَجُّ).

شاجه شجاجة: یه‌کتریان بریندار کرد.

الشَّجْبُ: شوینه‌واری برین له‌ناو چاوان

دا ه یان له‌شوینی تردا.

الشَّجَّةُ: برین له‌سمر یان له‌دم و چاو

یان له‌ناو چاوان ه (ك: شَجَجَ).

الشَّجِجُ: بریندار کراو، سهرشکاو،

روخسار بریندار کراو.

شَجَّوْ الأمرُ بینهم شَجُوراً: کارمه‌

له‌نیوانیان دا ئالۆز بوو، کیسه‌یان

تیکه‌وت، بوو به مقو مقویان.

شَجَرَ الشَّجَرَ والنبات: لقه شوږ بووه‌ی

دره‌خت و روه‌کمی به‌رز کرده‌وه.

شَجَر الشَّيْئِ: شته‌کمی به‌سته‌وه ه

شته‌کمی خسته سهر عه‌لاگه‌کمو پیدایا

هه‌لواسی.

شَجَرَ فُلاناً عن الأمر: فلانکسی له‌کارمه‌

لادا، نه‌به‌یشت بیکا.

أشجرت الأرض: زموییه‌که دره‌ختی زور

بوو.

شَاجِرَةٌ: کیسه‌ی له‌گه‌لدا کرد.

شَجَرُ النبات: روه‌کمه‌که بوو به‌دره‌خت.

شَجَرُ الأرض: دره‌ختی له‌زموییه‌که‌دا

پواند.

شَجَرُ النسب: بنه‌چه‌و په‌لو بو‌ی

خیزان و هوژمه‌ی رونکردمووه

له‌شیوه‌ی دره‌خت دا وینه‌ی کرد.

اشْتَجَرَ الشَّيْئُ: شته‌که هه‌ندیکی چوووه

ناو هه‌ندیکیه‌وه تیکه‌چرژان،

دمگوتری: (اشْتَجَرَتِ الأصابعُ):

په‌نجه‌کان چونه ناویه‌کمه‌وه.

اشْتَجَرَتِ الرِّمَاحُ: شمشیرمه‌کان تیک

پژان.

اشْتَجَرَ القَوْمُ: خه‌لکه‌که کیسه‌هین

تیکه‌وت.

اشْتَجَرَ فلان: فلانکس ده‌ستی خسته

بن چه‌ناگه‌ی و قورسایی خسته سهر

نه‌نیشکی.

تَشَاجَرَ الشَّيْئُ: شته‌که هه‌ندیکی چوووه

ناو هه‌ندیکیه‌وه، دمگوتری:

(تَشَاجَرَتِ الرِّمَاحُ): پمبه‌کان

تیکه‌چرژان.

تَشَاجَرَ القَوْمُ: خه‌لکه‌که که‌وتنه کیسه‌و

نیزاعه‌وه.

الشَّجَارُ: که‌ژاوه‌ی بچوک؛ دارپکه

له‌پاش دمرگاوه و مکوو کیلون و

پاشکۆل دمرگاکه‌ی پښ قايم دمکړئ ۵
دارنکۀ دمخړتۀه دهمی بېچوه
نازۀنموه بۆ نه‌وه‌ی شیري پښ
نمخوړئ.

الشجر: کاری سهر به‌گنجه‌ل و کيشه
ناميز ۵ بۆشايی ناو دم نيوان
مه‌لاشوو پانايی زمان ۵ چمناکه ۵
(ك: شجر وأشجار).

الشجر: درخت؛ پوه‌کيکه يه‌ک قه‌دی
په‌قی هه‌بی، جاری واش دمبی به
پوه‌کيک ده‌گوترئ که راست
نه‌بیته‌موو به‌لکوو به‌سهر زموی دا
پان بیت‌موو وکوو پوه‌کی کاله‌ک و
ترؤزی و کوله‌که ۵ قورنان دمغه‌رموی:
﴿وَأَنبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَقْطِينٍ﴾ نه‌ومتا
پوه‌کی کوله‌که به درخت ناوی
بردووه، وه‌لی زانايانی پوه‌ک ناسی
وشه‌ی (شجر) به‌درختی به‌تمه‌منی
یه‌ک قه‌دو قه‌د پوق و پوت ده‌لین ۵
تاکه‌که‌ی (شجرة) ۵ ده‌شگوترئ: (هو
من شجرة طيبة): نه‌و له‌بنه‌ماله‌و
خیزانیکي په‌من و ده‌جاخزادیه.

شجرۃ النسب: رونکردن‌موو وینه‌کردنی
بنه‌ماله‌و لقو پوپی خیزان و هو‌زو
تایه‌فه له‌سهر شیوه‌ی لقو پرؤی
درخت که‌له‌بابیره گه‌ورمه‌و ده‌ست
پیدمکاو وچه‌و نه‌وه دیاری
ده‌کړن.

الشجر: درختی تیکچرؤوی پرو چر
۵ زموی درختاوی چرو پر.
الشجر: پیتی شه‌جهری که
(ش.ض.ج.ي.ه).

الشجر: ده‌گوترئ: (واد شجر) شیوی
پر‌دارو درخت ۵ (أرض شجر):
زموی پر درخت.

الشواجر: به‌ربه‌ستو له‌مپه‌ر، ده‌گوترئ:
(قد شجرتي عنه الشواجر):
به‌ربه‌ستو له‌مپه‌ر منیان له‌وشته
گیرایمه‌و ۵ (رماح شواجر): رمبی
تیک پړاوو تیکه‌وه بوو.

المشجر: همرشتیک وینه‌ی درختی
تیدا بی چ کاغه‌ز بی یان قوماش بی
یان همرشتیکي تر بی.

المشجر: شوینی رواندنې درخت،
شوینیک درختی لی پوابی ۵
هه‌رپانتاییه‌ک درخت دایپوشی‌بی
که‌م یا زور ۵ (ك: مشاجر).

المشجرة: به‌مانا (المشجر) دی.

المشجر: عه‌لاگه‌ی جل پندا هه‌لواسین.
شجع شجاع: نازاو وره به‌رزو چاو
نه‌ترس بوو ۵ (فهر شجاع) ۵ (ك: شجاع وشجاع) ۵ (وهي شجعة) ۵ (ك: شجاع).

شاعة: پيش‌پړکي له‌گه‌ل دا کرد
له‌نازایه‌تی دا.

تَشَجَّعَ: وره بهرز بوو ۵ وای خوښشان

دا نازایمو خوۍ نازا کرد.

الاشْجَاعُ: تاکی (الاشْجَاعُ) ۵ ناوه بو

دمارمکانی پستی دمست.

الشَّجَاعُ: نازاو چاونه ترس ۵ (ك:)

شُجْعَانٌ وَشُجْعَةٌ ۵ ماری گه وره ۵

(ك: شُجْعَان).

الشَّجِيعُ: (رجل شجاع) پیاوړکی نازاو

به جهرگ ۵ (وهي شجیعة) ۵ (ك:)

شجاع وشجاع).

شَجَبَتِ الْهَمَامَةَ شُجْبُونًا: کوترمه

خوږندی ۵ نالاندی.

شَجَنَ الْأَمْرَ فَلَانًا شَجْنًا: کارمه فلانکسی

هه لهو گیر کرد، خفه تباری کرد.

شَجِنَ شَجْنًا: غه مبار بوو ۵ (فهر شجن).

أَشَجَنَ الْكِرْمُ: دار میوکه توله گانی

تیک هالان.

أَشَجَنَ الْأَمْرَ فَلَانًا: کارمه فلانکسی

غه مبار کرد.

تَشَجَّنَ: خفه تبار بوو، یادی رابردوی

کردموه کوئی گریانی هه لسا.

تَشَجَّنَ الشَّجَرُ: درخته که تیک چرزا

چرو پر بوو.

الشَّاجِنُ: شیوو دؤلی پر دارو درخت ۵

رنگای ناو شیو ۵ (ك: شواجن).

الشُّجْنُ: لقو پوپی تیک چرزا لیک

هالو ۵ لایه نو کونو که له بهر

له مهر شتیک بی، دمگوتری:

(الحديث ذو شجون): قسه و یاسی

جوړو شیوازو نه پنی و ناشکرای

همیه ۵ هه روا به مانا غه و خفه ت

دئ ۵ پیداویستی کات گرو هه له و

گیر کهر ۵ (ك: أشجان وشجون).

الشُّجْنَةُ: لقو پوپی تیک هالوو

تیک چرزاو ۵ درختی چرو پر ۵

کونو که له بهری هه موو شتیک.

شَجَاءُ الْأَمْرِ شُجْرًا: خه مباری کرد.

شَجَا الْحَدِيثُ وَغَرَهُ فَلَانًا: شیعرمکه یا

چروکه که فلانی خسته هه له پین و

سه ما.

شَجَاءُ تَذَكُّرُ الْإِلْفِ: یادی هاو مل و دوستو

خو شه ویست خسته سهر شه ووقو

یادوموری کوئی گریانی هه لساند.

شَجِي شَجًا: پاروی له قورگ گیر ۵ کوئی

گریان له قورگی گیر ۵ دمگوتری:

(شجي بالهم): خه مو خفه ت دایگرتو

هیچ ریگا چارمیه کی نه دوزیه وه

دمرمانی نه بوو ۵ (شجي بقرنه):

هاوشانه که یه سهری دا زال بوو ۵

هه روا وشه (شجي): به مانا گرنگی

دان بهشتو غه مبار بوونه ۵ بری

رابردوی کردموه دلی گهرم بوو، گریا

۵ (فهر شج وهي شجیة).

أَشْجَاءُ: به مانا (شجاه) دئ ۵ به سهری دا

زال بوو، ژر باری کرد.

أشجاه بكنا: بهوشته قورگی گیرا.

الشَّجَا: شتیک له قورگ بگیری و مکوو

نيسكو شتی وا.

الشَّجُو: غه مو خهفت ه له پهنندی

پیشینان دا هاتوو دهلی: (بکی فلان

شَجْوَة): فلانکس گریا غه مو

خهفتی خوئی به بادا.

الشَّجِي: که سیک غه مو نارهفتی کوئی

گریانی هه لسیئی ه له پهنندی

پیشینان دا هاتوو دهلی: (ویل

للشجي من الخلي): هاوار بو عاشق

لدهست دۆسته که ی.

شَحَبَ جِسْمُهُ شُحْرِيًّا: جهسته ی گۆږاو کزو

لاواز بوو.

شَحَبَ اللُّونَ: پهنکی گۆږا ه (فهو شاحِب).

شَحَثَ: پرسیری کردو زور کپوزایمه

نیلحاحی کرد.

الشُّحَاثُ: سوال که ری در یزه دادرو

نیلحاح که ر.

شَحَجَ البغلُ والمار شَحِيحًا: هیسترمکه یان

که رمکه لوشکه لوشکی کرد، حنکه

حنکی کرد، دهگوتری: (شَحَجَ الغرابُ):

قهله رمشه که قپاندی ه (فهو شاحِجٌ

وشحاج).

تَشَحَّجَ صرته: دهنکی گپ بوو، گپی

تیدا دمرکهوت.

الشاحِجُ: هیسترو گویند ریژر.

شَحَّ الماءُ ونحوه: ناومکه یان شتی تر که م

بوو بهناخوشی دمست دمکهوت.

شَحَّ الزَّنادُ: شقارته یان بهردو نهستییه که

ناگری نمکردموه.

شَحَّ فلان بالشيئ: فلانکس دمست

قوجاوو به خیل بوو.

شَحَّ عليه: سوور بوو له سمری ه (فهو

شحيح وشحاح).

شاحُ فلاتاً: کی شه ی له گه ل فلانکس

ناپه موو به لگمو بیانووی لی

دۆزیه وه، زاناپان دمفرمون:

(لأشاحَة في الإصطلاح): کی شه و

نیزاع له زاراهو دا نییه.

تَشَاخَوْا في الأمر وعليه: پیشپر کییان بو

نیشه که کرد.

تَشَّاحَ الحَصان: دوو کی بر کی که رمکان

همریمه کیان له لای خویمه سور بوو

له سمر سمرکهوتنی خوئی و ژیر

خستنی بهرامیمرکه ی.

الشَّحُّ: رژی و چروکی ه قورنان

دمفرموی: ﴿وَأَخْضِرَتِ الْأَنْفُسُ

الشَّحَّ﴾.

الشَّحَّةُ: (نفس شَحَّة): دهرونیکی زور

رژدو چروک.

الشَّحِيحُ: به خیل و چروک ه (ك: شحاح

وَأَشِحَّة) ه قورنان دمفرموی:

﴿سَلَقُواكُمْ بِالْحَبَةِ جِدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى
الْخَيْرِ﴾ ۵ بؤ مینه دمگوتری:
(شَحِیحة) ۵ (ك: شَحَاح) ۵ (إبل
شَحَاح): حوشتری کهم شیر.

شَحَذَ السَّيْفَ وَغَرَهُ شَحْذًا: نوکی شمشیرکهی
تیز کرد، دمگوتری: (السيف شحذ
ومشحذ)، همروا دمگوتری: (شَحَذَ
ذِفْنَهُ): زمینی خوی مشت و مال کرد ۵
(شَحَذَ النَّاسَ): بهپارانموی زورو
بمیلحاحموی داوای لهخه لك کرد ۵ دق
بهمانای (شَحَثَ) دئ.

أَشَحَذَ السَّيْفَ وَغَرَهُ: بهمانا (شَحَذَ) دئ.
الشَّحَاذُ: سوالکمری نوزه دریزو ویرپه
ویرپکه.

الشَّحْذُ: ههسان و کارتبخ و شتی وا که
تیغی پی تیز بکری ۵ (ك: مَشَاحِذَ).
الْمَشْحَذَةُ: دمگوتری: (هذا الكلام مَشْحَذَةٌ
للفهم) نهم قسهیه ریخوشکمره
داخوازه بؤ تیگمیشتن.

الشُّعْرُ: ناوه ووی شیوو دؤل ۵ رپرموی
ناو.

الشُّعْرُورُ: بالندمیهکه دمخوینی و
دمنگخوشه له پیری (الشحوروریات) ۵
نیرمکهی پشه، مینهکهی لای
سمری سموزمیهو گهنم پهنکه سنگی
مهبله و سوره ۵ دمگیری و دهخریته
قمقهسموه بؤ خویندن.

شَحَطَ الْمَكَانُ شُحُوطًا: شوینهکه دور بوو.
شَحَطَ فِي الْمَسَارَةِ: زنده رویی کرد
لهمامهلهو جهلهحانی داو لهسنووری
تیپهراند.

شَحَطَتِ النَّاقَةُ: حوشرمکه
نهخوشیمکی لهسنگ دا دروست
بوو کوشندمو فه لاجؤکهره.
شَحَطَتِ الْأَلَةُ: نامیرمکه
سوتهمهنبیهکهی کهمی کرد
خمریکه لهکاربکهوی.

شَحَطَ الْقَتِيلَ فِي الدِّمِّ: کوژراومکه لهخوینی
خویدا گهوزی.

شَحَطَ فَلَانًا شُحَطًا: لهراکردن دا پیش
فلانکس کهوت.

شَحَطَ الْكَرْمَةَ وَغَيْرَهَا: توله میوه
تهرمکانی خستنه سمر کهپرو داری
راهیلندراو.

شَحَطَ الْإِنَاءَ: قاپهکهی پر کرد.

شَحَطَ الشَّرَابَ: شمراپهکهی تیکهل بهناو
کرد بؤ نهوی ههندی کهسکونی
نهمینی و رون بیتهموه خواردنهوی
ناسان بی.

شَحَطَ اللَّبَنَ: زوری ناو لهشیرمکه کرد.
أَشْحَطُهُ: دوری خستموه.

شَحَطُهُ فِي دَمِهِ وَبَدَمِهِ: وای لی کرد
لهخویناوی خویدا بگهوزی.
الشُّحُطُ: نمو داره راهیلندراومیه که

توله میوی دهخینه سمر بو نهوهی
شوپنه بنهوه.

الشُّحْفَةُ: شوپنهواری چرنوک و پنینی
پیست.

الشُّرْحُطُ: جوړه درهختیکه لهکیومکانی
(السُّرَاةُ) ههیه، تیری کهوانی لی
دروست دمکری، که لاکه ی تهنک و
دریزمو بهرمکه ی و مکوو عهنبه ی
دریز وایه و دهخوری.

شَحَمَ الطَّعَامِ وَالْخُبْزِ شَحْمًا: پیوی کرده ناو
خواردنه کهوه.

شَحَمَ الْقَوْمِ: بهزو پیوی دمرخواردی
قهوم که دا.

شَحِمَ شَحْمًا: قهلهو بوو، خوی دارشت.
شَحِمَ الْعَنْبُ: ترپیه که ناوی که م و توپکلی
نمستور بوو.

شَحِمَتِ الرُّمَانَةُ: هه نارکه بهرده ی
نیوان دهنکه کانی نمستور بوو.

شَحِمَ إِلَى الشَّحْمِ: حمزی له پیو بوو.
أَشْحَمَ: بهزو پیوی زور بوو.

أَشْحَمَ الْقَوْمَ: بهمانا (شَحْمُهُمْ) دی.
شَحْمٌ: موبالغهی (شَحْمٌ) یه.

شَحْمُ الْأَلَّةِ: نامیرمکه ی به بهزو پیو
چه ور گر، نهرمی کرد.

الشَّحْمُ: بهزو پیو لهجه سته ی
ناده میزادو نازهل دا، ماده یه کی سپی
چه وره له گهل گوشت دایه و
به جیاش لهجه سته دا کؤدمبیته وه

و مکوو دووگی مهر و حوشر، لهشتی
تیش دا به هو ی ته کنولوز یاوه
دهرده هیندری.

الشَّخْمَةُ: پارچه بهز ه (شَخْمَةُ الْعَيْنِ):

کلینه ی چاو نه و شوپنه ی رهشایی و
سپایی چاو به یه که دهگه ن و
کؤدمبنه وه ه (شَخْمَةُ الْأُذُنِ):

نهرمای گویچکه؛ نه و شوپنه ی کون
دهکری و گواره ی پیدا هه لدمواسری ه
(شَخْمَةُ الرَّمَانَةِ): نه و بهرده ی نیوان

دمنکه هه نارمکانه.

الشَّحِيمُ: گیانداریک بهزو پیوی زوری،
دهگوتری: (رَجُلٌ شَحِيمٌ حَلِيمٌ):

پیوایی قهلهو و گوشتنه.

شَحَنَ السَّفِينَةَ وَغَوَّاهَا شَحْنًا: کهشتیه که

یا باره لگرمکه ی بارکرد، پری کرد
له کال، دهگوتری: (شَحَنَ الْبَلَدَ بِالْخَيْلِ):

ولاته که ی پرکرد له نه سپ.

شَحَنَ فَلَانًا: فلانکه سی دوورخسته وه،
دهری کرد.

شَحِنَ عَلَيْهِ شَحْنًا: رقی لی هه نسا.

أَشْحَنَ: دهگوتری: (أَشْحَنَ لَهُ بِسَهْمٍ):

خوی بو ناماده کرد تیری پیوه بنی.
شَاخَنَهُ: رقی لی هه نسا ه دژایه تی کرد.

تَشَاخَنُوا: یه گتریان دزوا ناکوکی که و ته
نیوانیان ه وه بوون به دوژمنی
یه کتر.

الشَّاحِنُ: پر، دهگوتری: (مَرْكَبٌ شَاخِنٌ):

بارهه ئىگىرىكى پېر له كالا يه.

الشحناء: حيقىدو دوژمنايه تى و پىقو كينه.

الشحنة: نهو كالا يه كى شتى لى پېر دىمكىرى ۋ نهو خوڭراك و پىدا و پىستىيەى ژيانه كه كۆد مىگىر تىه وه بۆ نهو دى بهشى ياسا و پۆلىس و كار به دهست كه پاشا ديار پىيان دمكا لىي بدىرى، بۆ نهو دى نه من و ئاسايشى و لاتىك يان شارىك بىپارىزن ۋ پوه نه سىپ ۋ (ك: شىخن) ۋ (الشحنة الكهربية): نهو بېر كار به پايه يه كه قى باره يه كه هەلى دمكىرى.

شحا فلان شخراً: فلانكهس هەنگاوى پانى هاو پىشتن و پەلەى كرد، دمگوتىرى: (شحا فى الفتنة): لهفیتنه یی و دوو و زمانى دا رۆجوو.

شخى لَمَ شعیاً: دەمى داچه قاند.

تَشَعَّى فى الشئینى: فراوانخو ازى له شته كه دا كرد.

تَشَعَّى فى السؤم: زنده روىى كرد له بانگه موازى كردن بۆ فروشتن و هەراچكردن يان گرانكردنى كالا.

تَشَعَّى على فلان: زمانى له فلانكهس بهره لا بوو چى خودا پىي ناخوشه پىي كرد.

الشخرة: بازو هەنگاو، دمگوتىرى: (فرس

رغيب الشحرة): نه سېكى هەنگاو

دریژە بازى دریژ دەهاوئ ۋ (فلان

بعيد الشحرة في مقاصده): فلانكهس

دوربین و پلانى ستراتیجی

دریژخایه نى هەیه بۆ ژيان و

مه به سى دورو دریژى هەن ۋ (إناء

الشحرة): قاپىكه ناوهمكى فراوانه.

شَخَبَ اللَّبَنُ شَخْباً: شيرمهكه له گوان هاته

دمرو خوشەى هات، دمگوتىرى: (شَخَبَ

من الجرح): خوینەكه له برینهكه

ههچمهى كرد، دهسگوتىرى: (شَخَبَتْ

أوداج القتل دماً): رمگى لاملى

كوژراوهمكه ههچمهى خوینيان كرد،

به ههچمه خوینيان لى هاته دمر.

إنشَخَبَ اللَّبَنُ: خوینەكه به ههچمه هاته

دمر، دمگوتىرى: (إنشَخَبَ العرق دماً):

رمگهكه خوینى به ههچمه لى هاته

دمر.

الأشخوب: خوشه خوشى شیر له کاتى

دۆشین دا.

الشُّخْبُ والشُّخْبُ: خوشەى شیر،

ههچمه کردنى شیر له کاتى دۆشین دا

ۋ له پەندى پېشىنان دا هاتوو دهلى:

(شخب في الإناء وشخب في الأرض):

خوشىك بۆناو قاپهكه و خوشىك

بۆسه زهوى، واته جارنىك

دميههنگیوى جارنىك نا.

الشُّخْبَةُ: بهمانا (الشُّخْب) دئ ۵ (ك):

شِخاب).

شَخْتُ شُغْرَتُهُ: جهستهی لاوازو باریک بوو

بهشیوهمکی سروشتی ۵ (فهر شَخْتُ

و شِخْت) ۵ (ك: شِخات).

الشُّخْتُ: همر گیانله بهرینک بهسروشت

کزو کۆله واربی، دمگوتری: (فلان

شخت): فلانکس لاوازو همد

باریکه ۵ (هر شخت المطاء): نهو

دمست فوجاوو که مبهخششه ۵ (ك:

شِخات).

شَخَّ في نومه: لهخه ودا پرخه پرخی هات

۵ (شَخَّ بوله): گیزه گیزی میز کردنی

هات.

شَخَّرَ شَخْرًا وَشَخِيرًا: دمنگه که لهقورگی دا

هاتو جو بی نهومی ببیته قسه،

دمگوتری: (شَخَّرَ الفرس): نهسپه که

حیلانندی.

شَخَّرَ الحمار: گویندیزمه که زهری.

شَخَّصَ الامرُ شَخْصًا: کارمه که شیوا،

چهواشهیی تیکهوت ۵ راستی و دروستی

خوی لهدمست دا ۵ (هر شخص).

تَشَاخَسَتْ اَسْنَانُهُ: ددانی رینک و پیکو

ریز بهستوو نهبون.

شَخَّخَ القش: کۆزمو کاوکۆته که

دمنگی خه شخه شهیان لی هات.

شَخَّصَ الشَّيْءُ شَخْصًا: شته که بهرز بووه

۵ له دوورمده دمرکهوت.

شَخَّصَ السَّهْمُ: تیرمه که مبهستی نهپیکاو

نهپهنگاوت.

شَخَّصَ مِنْ بِلْدِهِ وَعَنْهُ: لهولاتی خوی

رؤیشته دمرمده.

شَخَّصَ اِلَى بِلْدِهِ: گهراپمده بو ولاتی خوی.

شَخَّصَ اَمَامَهُ: لهبهردمی دا خودی خوی

ناماده بوو.

شَخَّصَ فُلَانٌ بَصْرَهُ وَبَصَرَهُ: فلانکس جاوی

بهملوق و مستاو نهپتروکاندن.

شَخَّصَ فُلَانٌ شَخَاصَةً: قهبارهی فلان گهوره

بوو جهستهی زمبهلاح بوو، (فهر

شخص وهي شخصه).

اَشْخَصَ فُلَانٌ: فلانکس کاتی رؤیشتنی

هات.

اَشْخَصَ الرامي: تیری تیرهاوینزمه

ههلهی کردو نهپیکا، دمگوتری:

(اَشْخَصَ سَهْمَهُ وَبَسْمَهُ).

اَشْخَصَ فُلَانًا مِنْ بِلْدِهِ: فلانکسهی

لهولاتی خوی دمرکرد.

اَشْخَصَ فُلَانًا اِلَيْهِ: فلانکسهی نارد.

شَخَّصَ الشَّيْءُ: شته که دیاری کردو

لهشتی تر جیای کردمده.

شَخَّصَ الداءُ: دمردمکهی دۆزیپهوه.

شَخَّصَ الْمَشْكَلَةَ: کارمه ناشکرا بوو، رون

بووه.

الشَّاخِصُ: شتی بهرجاوو بینراو ۵

بەنیشانەو ەلاماتی رینگاو بان و
شتی لەو جوۆرە دەرگوتری.

الشَّخْصُ: ھەرقەبارمەك بەپێوە بێ و

ببیندری، بەزۆری بۆ ئادەمیزاد

بەکار دەھێندرێ ە لەزاراوەی

فەلسەفەدا وشە (شخص) بریتییە

لە زات و بونەومرێك كەھۆشی

ھەبێ و کیانی سەر بەخۆی بزانێ

و یست و ئیرادە سەر بەخۆی ھەبێ.

الشَّخْصِيَّة: کاری تایبەتی كەسێك، شتی

بەپێوەند بەدار بەكەسیێکی

تایبەتی یەو.

الشَّخْصِيَّة: چەند رەوشت و دیاردە یەك

كەسەكە لەكەسانی تر جیا

دەكەنەو، دەرگوتری: (فلان ذو

شخصية قریة): فلانكەس چەند

رەوشت و ناكارێکی جیاگەرەوێ

تێدان و یست و ئیرادەو کیان و

بونێکی سەر بەخۆی ھەبێ ە

(الأحوال الشخصية): باری

كەسیەتی؛ ھەوێیەکی تایبەتی یە ە

ھەروا چەند مەسەلەو قانون و یاسا و

رێسایەكی لەبەواری خێزان دا وەكوو

میرات گرتن و مارەكردن و لێك

جیاوونەو ھەو پێكەو مۆزانی ژن و

مێرد و منداڵ و ئەو جوۆرە شتانە.

شَخِمَ الطَّعامُ شَخْمًا: خۆراکەكە خراب بوو،

گۆراو بۆگەنی کرد، دەرگوتری: (شَخِمَ

فُلان): دەرگوتری: (فلانكەس بۆگەنی کرد

ە (فُهو شَخِم).

أَشْخَمَ: بەمانا (شَخِم) دی.

الأشْخَمُ: دەرگوتری: (فلان أشخَم الرأس):

فلانكەس سەری بۆز بوو، سەپایەتی

موو مەکانی بەسەر رەشەکانی دا زāl

بوون ە (شعر أشخَم): مووی سەپی

بوو ە مووی ماش و برنج ە (عام

أشخَم): سالیکی بێ بارانی، وشکە

سالی و بێ دانەوێڵەو لەوێ ە (روض

أشخَم): باخێکە بێ رووێ و

درەخت.

شَدَخَتِ الْفُرَّةُ شَدْخًا: شتەكە ی بریندار

کرد، دەرگوتری: (شَدَخَ الرأسُ

والخَطْلُ): سەری شکاند ە کالەكە

تالەكە ی بریندار کرد.

شَدَخَ دَمُ فُلان: خوێنی فلانكەسی بەفەرۆ

دا، تۆلە ی نەساندەو.

شَدَخَ: بۆ زێدە رۆیی لەمانای (شَدَخَ) دا

بەکار دی.

إِنْشَدَخَ: بریندار بوو قرینج.

تَشَدَخَ: شکا.

الشَّدَخَةُ: برینیك، قرینجاو ییەك ە

رومکیکی نەرم و تەو گەشە.

الْمِشْدَخُ وَالْمِشْدَعَةُ: ئامیری قرینجاندن و

بریندار کردن.

شَدَّ الشَّيْئُ شِدَّةً: شتهکه بههیز بوو، پتهو
بوو ۵ قورس بوو.

شَدَّ فُلَانٌ شَدًّا: فلانکهس بازی دا.

شَدَّ النَّهَارُ: روزهکه زوربهی بهسهر چوو،
بهرز بووه.

شَدَّ عَلَيْهِ فِي الْحَرْبِ: لهشهرپدا بهتوندى
هیرشی بو برد.

شَدَّ عَلَى قَلْبِهِ شَدًّا: دلې مؤر کرد ۵ له
قورنان دا هاتووه: ﴿وَأَشَدُّ عَلَى قُلُوبِهِمْ
فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾.

شَدَّ فُلَانًا: فلانکهسى پیومنډ کرد،
دمشگوترئ: (شد علی عضده) یان (شد
علی یده) دمستی گوشی و پشتگیری لئ
کرد، یارمه تی دا.

شَدَّ رَجَالُهُ: خوی بو سهره کردن ساز دا.
شَدَّ مِشْرَرُهُ: کوششی کرد لهکارمکهدا، به
لیپر اوانه پری دایه.

شَدَّ الْغَبْلُ وَغَرَهُ: حهبل و پهتهکهی راکیشاو
توندى کرد.

أَشَدُّ الْفَتَى: کورپکه گهپشته تهمهنى
گهنجی و ههرمتی لاومتی و لهعهقل و
تاهمن دا پیکهپی و خوی دارشت.

شَادَّةٌ مُشَادَّةٌ وَشَادَا: بهسهری دا زال
بوو.

شَادَ فِي الْأَمْرِ: زیډه رموی لهکارمکهدا
کردو ناسانکاری رمچاو نهکرد ۵
لهفهرموده پیغه مبهردا هاتووه (لن

يَشَادُّ الدِّينَ الْا غلبه): ههرکهسى
زیډهرموی لهناپین دا کردبئ یا
زیډهرموی لهناپین دا بکا تیدمشکی و
سهرمنجام بوئ نهنجام ندرئ.

شَدَّةً: بهمانا (شاد) دئ ۵ (شَدَّ الشَّيْئُ):
شتهکهی پتهو کرد، هیزو توانای
دایه.

شَدَّ الْحَرْفُ: پپتهکهی بهشیوهی دوباره
کراوه و تیڅخراوی دمربړی.
إِشْتَدَّ: بههیز بوو، زیاد بوو، دمگوترئ:
(إِشْتَدَّ مَرَضُهُ): نهخوشییهکهی توند
بوو.

إِشْتَدَّ عَلَيْهِ الْأَمْرُ: کارمکهی لئ قورس
کرد.

إِشْتَدَّ فِي عَدْوِهِ: پهلهی کرد لهبازدان دا.
إِشْتَدَّ النَّهَارُ: روزهکه زوری رومی و
خورهکهی بهرز بووه.

إِشْتَدَّ السَّعْرُ: نرخهکهی بهرز بووه ۵
کالاکان گران بوون.

إِشْتَدَّ اللَّبْنُ وَغَرَهُ: شیرمکه مهپی و رمق
بوو خهریکه دمپیته پهنر.

تَشَادَا: بهسهریکه دا زالبون.

تَشَدَّدَ فِي الْأَمْرِ: زیډه رموی لهنیشهکهدا
کردو ناسانکاری نهکرد ۵ رژد بوو.

الْأَشْدُّ: تهواو بوون ۵ (بَلَغَ أَشَدُّهُ):
گهپشته ههرمتی هیزو توانا ۵

هارې كړد.

قورنآن دمغه رموى: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ
الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّى يَبْلُغَ
أَشُدَّهُ﴾.

الشِّدَادُ: نهوى شتى پې ټايم دمكړئ.

الشَّدُّ: راكيشان و كيشكردن، دمگوتړئ:

(لا يقوى على شئ ولا إرخاء): دمسه

ومسانه و هيچې پې ناكړئ ه (أنا

شَدُّ النهار): لهجه نكهي نيومروډا

هاته لامان ه (أنا شَدُّ الضُّحَى):

لهجه نكهي كيشته نكاودا هاته لامان.

الشَّدَّة: هيرشو په لامارى شهر ه

چوكله په كه دمخريته سمر پيت بو

نهوى پيته كه به دوياره ي و

تيكخراوي دمربړدئ.

الشِّدَّة: ته نكزه و كاري گورچكې و به لاو

كارمسات كه پياو به زه حممت خوى

بو ړاده كړئ.

شِدَّة العيش: ته نكو چه له مې ژيان.

الشَّدِيدُ: به هيرزو توانا ه كاري قورس و

نه سته م.

شديد القوي: دمسه لاتدارى به توانا ه

خاومن تواناي ړما ه عه تريك

بو نه كهي كه سكون بې ه پياوي

چاوتيزو نازا بو شه و به خه به رېي.

الشَّدُّ: كه مې مېره؛ خشيكيه نافرمت

له مې هدى خوى دمېه ستنې بو نهوى

قه دى باريك بې.

شَدُّهُ شَدًّا: پارچه پارچه ي كړد، وردو

شَدِّفَ شَدًّا: تېر دماخ بوو ه له روى خو

به زلزانى و به خو نازينه وه روى

ومرگيړا ه (فهو أشد ف وهي شَدِّفَاء).

تَشَادَفَ: لارو له نجه ي كړد، خوى بادا.

الأَشْدَفُ: كه سيك به ده ستنى چه پ

كاره كانى نه نجام بدا.

الشَّادِفُ: دوشى ناو پرزانندن؛

ناميري كه ناوديري زهوى پې

دمكړئ.

الشَّدَّةُ: پارچه له هه رشتيكي بې ه (ك:

شَدَف).

شَدِّقَ شَدًّا: شهويله پان بوون ه (فهو

أشَد ق وهي شَدِّقَاء) ه (ك: شَدِّق).

تَشَدَّقَ: به مېه به ستنى شت جوين

شهويله خوى جولانندن ه شهويله

خوى بادا بو نه وهى قسه ي رموان بكا.

الأَشْدَقُ: (خطيب أشَدَق): وتاري پزيكي

دمنگ گه وره ي قسه زانه ه (وهي

شَدِّقَاء): بو نافرمت به كاردئ،

دهگوتړئ: (شفة شَدِّقَاء): ده مې

گه وروم شهويله پانه.

الشَّدِّقُ: لا رومت له خوار كو نه وه و،

لا شهويله ه (ك: أشَد ق و شَدِّق).

الشَّدِّقُم: نادميزادى شهويله پان.

شَدَّنَ الظَّبْيُ شَدًّا: بيچوه ناسكه كه بو

خوى له ورو ړاو پيگهي پيوېستى

سنوورو قهبارهی شت.

الشُّنُورُ: بهشی کهم لهزۆر ه دمگوتری:

(أَخَذَ شِدْوًا مِنَ الْمَالِ): بهشیکی

کهمی لهماله زۆرمکه وهرگرت.

شَدَبَ اللَّحَاءَ شَدْبًا: توپکلهکهی قهلاشتو

لای دامالی.

شَدَبَ الْعُودَ: لقو پۆپی له دارمه کردهوه

تا وای لای هات قهدهمکهی روت بوو،

دمگوتری: (شَدَبَ عَنْ فُلَانٍ): داکوکی

لهفلان کردو شپرو نهگبهتی لای دوور

خستهوه.

شَدَبَ اللَّحَاءَ وَالشَّجَرَ وَالْعُودَ: بهمانا

(شَدَبَهُ) دای، واته توپکلهکهی سپی

کرد، دارمهکی روت کرد، لقهکهی

ههئاچی.

شَدَبَ الشَّيْءَ: شتهکهی بلاوه پی کردو

ونچر ونچری کرد.

شَدَبَ الْمَالَ: مال و سامانهکهی پهرو بلاو

کردموه.

شَدَبَ فُلَانًا عَنْ الشَّيْءِ: فلانکهسی

لهشتهکه دوور خستهوه.

تَشَدَّبَ الْقَوْمُ: خهئکهکه بلاومیان کرد.

الشَّاذِبُ: دوورکهوتهی ولات و زیلو

نیشتمان ه دهرکراوی ناهومیید

لهرزگار بوون.

الشَّدَبُ: نهومی دمبدری و فری دمدری

لهشت ه پاشماوهی شت ه پاشهرۆک،

بهشیری دایکی نهبوو ه (فهو شَادِن).

أَشَدَّتْ الطَّيْبَةُ رَغْوَهَا: بهمانا (شَدَن

وَلَدَهَا) دای ه (فهی مُشَدِن) ه (ك:

مشادِن).

الشَّادِنُ: بیچوه ناسک ه (ك: شوادِن).

شَعَه فَلَانًا شَدْمًا: فلانکهسی سهرسام کرد،

دمگوتری: (شُدِه): بهکارمه سهرسام

کرا توشی سهراسیمه بوو.

أَشْدَهه: سهرسامی کرد.

إِنْشَدَه: سهرسام بوو.

الشُّدَاهُ: سهرسامی و واق ورممان و

سهراسیمه بوون.

أَلْمَشَادِه: نهو شتانهی نادهمیزاد

ههلهموگیر دمکهن ه تاکهکهی

(مَشْدَهه).

شَدَا شَنُوا: گۆرانی گوت ه بولبولهکه

خویندی.

شَدَا بِالشَّعْرِ: شیعرمکهی بهشیوهی گۆرانی

خویندموه.

شَدَا شَنُو فُلَانٍ: خۆی لهفلانکهس چواند،

خۆی بهو شوبهاند.

الشَّادِي: گۆرانی بیژ ه فوتابی و

همولهمر بۆ ومدهستهتییانی نهدمبو

زانباری ه (ك: شَادَة).

الشَّدَا: بهشیک لههیزو توانا، دمگوتری:

(لَمْ يَبْقَ مِنْ قُوَّتِهِ إِلَّا شَدَا): کهمیکی

هیزو توانا ماوه ه نهندازهی شت،

فهنیه که بهوه.

تَشْتَرُ الْقَوْمُ: خه تکه که بلاو بوونهوه ۵

پاو بیرو بۆچونیان جیاواز بوو
همریه که لهه وایه ک لی دمد.

تَشْتَرُ فُلَانٌ: فلانکس خوی ناماده کرد
بۆ جهنگ.

تَشْتَرُ الرَّجُلُ: پیاوه که هه پرشی کرد.

الشَّتْرُ: پارچه زپر که له کالانه که ی

دردمه یندری ۵ میروویه که

ده خریته نیوان میروی جیاواز ۵

لوتلوی بچوک ۵ تاکه که ی (شدره) ۵

(ک: شدر).

شَتَرٌ مَتَرٌ: دمگوتری: (تفرقا شدر مذر):

بلاو بوونهوه بوونه پارچه پارچه و

گروپ گروپ و کیشو نیزاعیان

تیکهوت.

شَفَا الْمِسْكُ شَفْرًا: میسکه که بۆنه که ی

کهسکونه و بلاو بۆوه.

شَفَا فُلَانٌ: فلان به میسک خوی بۆنخوش

کرد.

أَشْدَاهُ عَنْهُ: لی دوور خستهوه.

الشَّتْرُ: میسک یان بۆنی میسک یان

رنگی میسک.

الشَّدَا: کهسکونی بۆنی خوش یان

ناخوش ۵ پارچه پارچه ی داری عود

که بۆ بۆنخوشی به کار دی.

الشَّدَا: باقی مانده ی هیزو توانا.

دمگوتری: (في الأرض شَذَبٌ مِنَ

الكلأ) ۵ (ك: أشذاب).

الشَّذِبُ: (رجل شَذِبُ الثَّوْقِ): پیاویکه

دممارمکانی جهسته ی دیارن.

المشَذِبُ: داس؛ نامیری گیا درون ۵ (ک:

مشاذب).

شَذَّ شَذًّا: تاك بووه له کۆمه ل و تهریبوو،

هه ل و کهوتی پیچه وانه ی کۆمه ل

بوو، دمگوتری: (شَذَّ عَنِ الْجَمَاعَةِ):

له پرپروی کۆمه ل دمرچوو تاق بۆوه.

شَذَّ الْكَلَامُ: قسه که له قیاس و یاسای

ناخواتن دمرچوو.

أَشَدُّ فُلَانٌ: فلانکس قسه و رایه کی

شازو و پنه چوی هیئایه پیشهوه.

أَشَدُّ الشَّيْءِ: شته که ی دوور خستهوه ۵

(أَشَدُّ الْقَوْلِ): قسه یه کی کهس

نمگوتوی هیئایه پیشهوه.

الشَّدَا: تاق بووه، دمرچوو له کۆمه ل ۵

پیچه وانه ی قاعیده ۵ دمرچوو

له یاساو ریاسای کۆمه لگه ۵ (ک:

شواذ).

شَتْرُ الْعَقْدِ وَغَرَهُ: میروو شتی خسته

نیوان ریزی خشله کهوه یان دهنکه

زپرو زیوی خسته نیوان میرووه

هۆنراومکانه وه، دمگوتری: (شدر

الأديب كلامه بالشعر): نووسهرمه که

شیعری خسته نیو په خشانه

شَرَبَ فُلَانًا: وایکړد فلانکس بخواته وه.
تَشَرَّبَ الْمَاءَ وَغَرَهُ: ناوکه ی ورده ورده
هه لمزی، دهگوتری: (تَشَرَّبَ الثُّوبُ
العَرَقُ أَوْ الصُّبُغُ): قوماشه که
عمره که ی هه لمزی یان پمنکه که ی
هه لمزی.

استَشَرَّبَ اللَّوْنُ: رمنکه که توخ بوو.

اِشْرَابُ إِلَيْهِ: برپاوه (اِشْرَابُ).

الْشَّارِبُ: بخوړم وه (ك: شَرَابُ) ه
سمیل؛ نه و موانه ی له سره لیو
سهر و دپوړین ه (الشاربان): جوت
سمیل ه (ك: شارب).

الشارِبَةُ: مینه ی (الشارِب) ه (ك):
شارب)، کومه ئیک خه ئک له سره
که ناری روباړیک نیشته جی ببن و
ناو ی تایبه تیان له جهمه که وه
هینای.

الشَّرَابُ: هر شتی که بخوړنه وه ه (ك):
أشربة).

الشَّرْبُ: کومه له خه ئیک بخوړنه وه و
دانیشتن و بو خوار دنه وه
کومه له یان کردی.

الشَّرْبُ: ناو ی خوار دنه وه ه به شه ناو ی
تایبه تی ه خورنان دمه رموی: ﴿لَهَا
شَرِبٌ وَلَكُمْ شَرِبٌ يَوْمَ مَعْلُومٍ﴾ ه
دویناؤ؛ شوینی ناو خوار دنه وه ه
(ك: اشراب).

اِشْرَابُ إِلَيْهِ وَلَهُ اِشْرَابًا: ملی بو دریز
کرد ه چووه بهر زایی بو نه وه ی
برپاوه.

شَرِبَ الْمَاءَ وَغَرَهُ شُرْبًا: ناوکه ی قوت دا ه
(فهو شارب) ه (ك: شاربون وشرته).

شَرِبَ السُّبُلَ الدَّقِيقَ: گو له گهنم و
جویه که پیگه پشته وه دمنکه کانی ر هق
بوون و کاتی دروینه ی هاتووه.

اَشْرَبَ الرَّجُلُ: پیاوکه خوشتر مکانی یان
کشت و کاله که ی و دختی ناودانیان
هات یان تیرا و بوون.

أَشْرَبَ فُلَانًا: ناو ی دا به فلانکس،

دهگوتری: (أشربي ما لم أشرب):

کرده موه ی که پالداوم که نه م کردووه.

أَشْرَبَ اللَّوْنُ: رمنکه که ی تیر و توخ کرد.

أَشْرَبَ اللَّوْنُ غِيَةً: شتی تری تیکه لاوی

رمنکه که کرد، دهگوتری: (أَشْرَبَ

البياضَ حَمْرَةً): رمنگی سوری تیکه لی

رمنکه سپیه که کرد ه (وَأَشْرَبَ قَلْبُهُ

حُبَّ الْإِيمَانِ): خو شه ویستی نیمان و

خودا بهرستی تیکه ل به ناخی دلی

بووه ه له خورنان دا هاتووه:

﴿وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ
بِكُفْرِهِمْ﴾.

شَارِبُهُ مَشَارِبَةٌ وَشَرَابًا: له گه لی دا

خوار دیه وه.

شَرِبَ قَصَبَ الزَّرْعِ: ناو له لاسکی گزو

گیاهه زیا.

الشَّرْبَةُ: په کجار ناو خواردنه وه، قومه
ناوېک.

الشَّرْبَةُ: سوری سهر دهمو چاو ه
نه اندازه ی نهو ناوه ی ناده میزادیک
پی تی تیراو دمی ه په نوی رون که
هه ل لوشری ه (ک: شَرَب).

الشَّرْبَةُ: زور خواردنه وه ه تینوایه تی،
دمگوتری: (لم نزل به شربة هذا
اليوم): به ردموام نه مرو تینوی بوو ه
(یوم ذو شربة): روزه که ی گهرم بوو
ناوی زور تیدا خورایه وه ه (طعام ذو
شربة): خواردنیک ناوکی شه
بخورمه که ی پیویستی به ناو
خواردنه وه ی زور هیه ه هوزی
بچکوله که به دهوری بنکی درخت و
روه ک دا دروست دگری بؤ نه وه ی
ناوی تی بگری و ماوه په ک گلی بنکی
درخته که به تهری بمینیته وه.

الشَّرْبَةُ: نه وه ی زور ناو ده خواته وه.
الشَّرِبُ: نهو که سه ی زوری هه ز
له خواردنه وه یه.

الشَّرِبُ: زور خورمه وه ه ناوېک گوارا
نهی ه که میک تال و تفت بی.

الشَّرِبُ: به مانا (الشَّرِب) دی ه نه وه ی
ناوی له گه ل ده خواته وه یان له گه لی
دا ده چیته سهر دوپلاوو کانی ناو
خواردنه وه.

المَشْرَبُ: نهو شویننه ی لی ده خوریته وه،
شوینی ناو خواردنه وه ه قورشان
دمه رموئ: ﴿قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ
مَشْرَبَهُمْ﴾ ه یان ناوه بؤ خودی نهو
شته ی ده خوریته وه.

مَشْرَبُ الرجل: هه واه هه موس و مه یلی
پیوا، دمگوتری: (هم قوم اختلفت
مشاربهم): نه وانه هه میکن بیرو
بؤ چون و هه زو نارمه زوی
جیا جیا یان هیه.

المَشْرَبَةُ: شوینی خواردنه وه ه زه ی
نهرمه لان و هه میسه سه وزو پومکاو ی
ه (طعام مشربة): خوراکیکه ناوکی شه
زوری ناو له سهر ده خوریته وه ه (ک:
مشارب).

المَشْرَبَةُ: جامی ناو خواردنه وه، پیاله ی
ناو خواردنه وه ه (ک: مشارب).

شَرِبْتُ يَدَهُ أَوْ رِجْلَهُ شَرْتًا: پیستی قاجی
یان دهستی نه ستور بوو به هوی
سهرماوه هه لشین و شه قار شه قار
بوون.

شَرِبْتُ النِّعْلَ: نهعله که دپا.

إِنْشَرَبْتُ يَدَهُ: دهستی هه لشین.

الشَّرِبُ: تیزایی ده می شم شیر ه تیزایی
چه قزو شتی وا.

شَرَجَ الشَّيْءَ شَرْجًا: پارچه و که رته کانی
شته که ی خستنه پال په ک.

شَرْجُ اللَّبَنِ وَغَوِه: خشته‌کانی ریز کردن.

شَرْجُ الْعَيْبَةِ: هندی قولفهو نهلقه‌ی

عهیبه‌که‌ی لَيْك به‌ستن ه (العَيْبَةُ):

تاینچهو رمشکهو تیرمو قهرتالو شتی

وا که به‌روبو می دورواومو چنراوی

تیدا دمگوپزرتته‌وه بو سهرخهرمان.

شَرْجُ الشَّرَابِ بِالْمَاءِ: شمرابه‌که‌ی تیکه‌لاوی

ناو کرد.

شَرْجُ الْجِسْمِ شَرْجًا: جه‌سته‌که قه‌له‌وو

گوشتن بوو.

أَشْرَجَ الْعَيْبَةَ: به‌مانا (شَرْجَ دئ،

ده‌شگوتری: (أَشْرَجَ صَدْرَهُ عَلَى كَذَا):

سنگی خوی به‌وموه جوت کرد.

شَرْجُ: بُو موباله‌غهو زیاده‌پژی له‌مانای

(شَرْجَ) دا دئ.

شَرْجُ الثَّوْبِ: به‌ته‌قه‌لی درشت

قوماشمه‌کی درو.

إِنْشَرَجَ: شته‌که بوو به‌دووو به‌ش.

تَشْرِجُ اللَّحْمُ بِالشَّحْمِ: گوشتو به‌ز

تیکه‌لاو بوون.

الشَّرْجُ: ریزموی ناو له‌ته‌پۆلکه‌و شتی

وا دا که‌دیته‌ خوار بو پیده‌شتو

بنارمه‌کان ه کۆمه‌ل و تاقم، ده‌گوتری:

(أَصْبَحُوا فِي هَذَا الْأَمْرِ شَرْجِينَ): لهم

کاردا بوون به‌ دوو تاقم و پیر ه

(ك: شِراج).

الشَّرْجُ: نهلقه‌و قولفه‌ی عهربه‌و

رمشکه‌و خیمه‌و شتی وا ه دموران

دموری کونی پاشه‌وه ه (شَرْجُ

الرادِي): دهرایو شیو ه (ك:

أشراج).

الشَّرْجُ: سه‌ری چیلکه دار دوی

شکاندنه‌وی.

الشَّرْجَانُ: دوو ږنگی جیا له‌همر

شَتِيك.

الشَّرْجَةُ: زه‌مبیله‌یه‌کی گه‌وره له‌پژی

دارخورما ده‌چندرئ کاله‌ک و میومی

تیدا دمگوازرتته‌وه ه کولانه‌و

قه‌مه‌سیکه له‌پژی دارخورما دروست

ده‌کری بُو کۆتر ه (ك: شِراج).

شَرْجُ الْخَشَبَةِ الْمُرْبَعَةِ: نه‌ملاو نه‌ولای

داره چوار گوشه‌یه‌که‌ی تاشی.

الشَّرْجُجُ: درپژ ه داره مه‌یت ه

(الشَّرْجُجُ): درپژ کراو.

شَرْحُ اللَّحْمِ: گوشته‌که‌ی کوتکوت کرد به

شیومیه‌ک کوته‌کانی درپژو ته‌نک بن.

شَرْحُ الشَّيْءِ: شته‌که‌ی رونکردموه شی

کردنهمو لی‌کۆلینه‌وی تیدا نه‌نجام دا،

ده‌گوتری: (شرح صدره بالأمر): دلی

خوش کرد به‌کاره‌که ه ئیشه‌که‌ی لا

خۆشه‌ویست کرد.

شَرْحُ اللَّحْمِ: به‌مانا (شَرْحه‌دی).

شَرْحُ الْجُنَّةِ: لاشه‌که‌ی پشکنی، هه‌ندیکی

له‌هه‌ندیکی جیا‌کردموه بُو

پشکیننی زانیاری.

یاخی بوو.

انشرَح: بؤ موطاومعهی (شَرَحَه) هاتوو،

شَرَدَ عَنْ الطَّرِيقِ: له‌پښگه لای دا ه (فهر

شارد وشرود).

دمگوترئ: (الْشَّرَحَ صَدْرُهُ لَكَذَا): دلی

شَرَدَ فَلَانٌ: فلانکس شاربه‌دمر کرا،

پپی خوش بوو، هاته سهر نهو

به‌شیووی تپوگراوی شوینی خوئی جئ

رایهو به‌راستی زانی.

هیشت.

التَّشْرِيعُ: (علم التشريع): زانیاریه‌که

أَشْرَدَ: شاربه‌دمری کرد به‌زور ودمری

دمرباره‌ی پی‌کهاته‌ی جه‌سته‌ی

ناو وای لی کرد بی‌لانهو مال و حال

عوضوی به‌شیووی هه‌ل‌لرین و

بی.

پشکینن بؤ مه‌به‌ستیکی تایبه‌تی.

شَرَدَ: تپوی کردو ودمری ناو بی

الشَّرِيعَةُ: پارچه گوشتی ته‌نک یان

شوین و جینگا مایه‌وه..

پارچه‌ی ته‌نکی شتی تر ه (ك):

شَرَدَ الْقَوْمَ: خه‌لکه‌که‌ی پم‌رتو بلاو

شرائح).

کردو تهمرو تونای کردن ه قورئان

الْشَّرْحَةُ: نهو می‌زو ته‌خته‌یه‌یه

دمهرموی: ﴿فَشَرَّدَ بِهِمْ مَنْ

جه‌سته‌ی له‌سهر ده‌پشکندرئ همروا

خَلَفَهُمْ﴾.

ناوه بؤ زورپکی گه‌وره ناماده

تَشَرَّدَا: بلاو بونه‌وه، دمگوترئ:

دمکری بؤ هه‌ل‌لرین و پشکیننی

(كشَرَّدَا فِي الْأَرْضِ): به‌ناو زهوی دا

جه‌سته‌ی مردومگان تییدا.

بلاو بونه‌وه.

شَرَّخَ الصَّبِيَّ شَرَّخًا: مندا‌لکه‌که گه‌یشته

الشَّارِدُ: دمگوترئ: (رجل شارد العين):

سهرمتای گهنجی.

پیاوی‌که چاوی برپوه‌ته شتیک

شَرَّخَ نَابَ الْبَعِيرِ شَرَّخًا: ددانی خوشترمه‌که

که‌هی نهو نییه، بؤ نهو نابئ، بؤ

دمرکه‌وتن گوشته‌که‌یان دپی و سهریان

ناهرمت دمگوترئ: (إمْرَأَةٌ شَارِدَةٌ هـ

دمره‌ینا هـ (ك): شَرَّخَ وَشَرَّخَ).

(قَصِيْدَةٌ شَارِدَةٌ): چامه شیعریکه

الشَّرَّخُ: نه‌صلو بنه‌ما هـ رمگو دهمار هـ

دمستاو دمستی پی کرا به‌ناو خه‌لک

(شَرَّخَ الشَّبَابُ): سهرمتای گهنجی و

دا بلاو بؤوه هـ (ك: شوارد).

تهر و تازه‌یی و گه‌شه‌داریی گهنجی هـ

شوارد اللغة: وشه وپسته‌ی ناوازمو که‌م

درزو که‌لینی‌که له‌نیسقان و دیوارو

بیسترای زمان.

شتی وا دا په‌یدا ببی و نه‌گاته ناستی

الشَّرود: (شُرود الذهن): له‌زانستی

لیک جیابوونه‌وهو پچران.

شَرَدَ الْبَعِيرُ وَغَيْرُهُ: خوشترمه‌که تهره‌بوو،

دمرونزانی دا بهوه دمگوترئ کابرا
ناگاداری شت نهبی و بی ناگابی
له بارو دۆخی دموروبهرو روداوی
تازه پهیدا بوو.

الشريد: دمركراوی بی شوین و جیگاوانه.
المشرد: تمبهل و بیكارو نیش و هیچ
له بارا نه بوو.

الشردمة: بهش و تاقه و گروځه،
دمگوترئ: (شردمة من الناس):
كۆمه ئیكى كه م له ناده میزاد
قورئان دمفرموى: ﴿إِنْ هَؤُلَاءِ
لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ﴾ ه (ك: شرادم) ه
دمگوترئ: (لوب شرادم و ثياب
شرادم): كراسیكى دادراو و كونه
پوشاكی شرو و پركاو.

شَو فلان شراً: فلانكس حەزی له شهرو
نازاوه بوو ه بارى به شهرو همراوه
گرتووه.

شَو فلاناً شراً: پەخنەى له فلانكس گرتو
عمیبو عارى پال دا.

شَو الشرب أو اللحم ونحوهما: قوماشكه
یان گوشتهكه ی بلو كردهوه بۆ نهوهی
وشك بیتهوه.

أشَرُ الشيء: بهمانا (شرة) دئ،
دمگوترئ: (أشَرُ الشرب واللحم
ونحوهما): قوماشكه یان گوشتهكه ی
بلو كردهوه.

أشَرُ فلاناً: كيشه ی له گهال فلانكس
بهراگرد.

الإشارة: نهو شته ی گوشتی له سه ر بلو
دمكریتهوه بۆ نهوهی وشك بیتهوه
یان په نیرو شتی لهو جوړه ی له سه ر
هه لدمخرئ ه هه روا ناوه بۆ پارچه
گوشتی وشكهوه كراو ه (ك: اشاریر).

الشراؤ: پریشك كه له قه باره ی ناگر
تی به ربوو په یداد مین ه روناكایی
په یدا بوو له خالی بوونی كارمباوه.
الشرد: پریشك دهق به مانا (الشراؤ) دئ
ه قورئان دمفرموى: ﴿إِلَها تَرْمِي
بِشَرِّ كَالْقَصْرِ﴾.

الشرو: خراپه و نه گبه تی زیان و زیته خرو
ه (ك: شرو)، دمگوترئ: (رجل شر):
پیاویکی خراپه كار ه (ك: أشرار
و شرار) ه دمگوترئ: (هو شر الناس وهي
شر الناس).

الشرة: توندو تیژی، دمگوترئ: (أعوذ
بالله من شرة الغضب): په ناده گرم
له سه ره پێژ كړدن ی رقو قین ه
چوست و چالاك، دمگوترئ: (للشباب
شرة): گه نجیه تی چوست و چالاکی
همیه.

الشريير: پیاو خراپه و شه ر خواز.
شَرَّ الشيء شراً: شته كه ی پارچه پارچه
كرد ه بریبهوه.

أَشْرَزَهُ اللهُ: خودا خستیه ناو جورتمو
ناخوْشییه وه به هیج شیومیهک رزگار
بوونی نییه.

شَارَزَهُ: دزایه تی کردو بهر هه ئستکاری
کرد.

شَرَزَهُ: نه شکنجه ی دا ه جوینی پی دا ه
(شَرَزَ الشَّيْءُ): شته که ی شه تهک داو
نه ملاو نه ولای بهست.

الشَّرْزُ: شمرو نه گبه تی ه توندو گرژی ه
هیزو توانا، دمگوتری: (عَذَّبَهُ اللهُ
عَذَاباً شَرْزاً: خودا سزای به نیشی دا.
المشارِزُ: رموشت ناشیرین ه شهر که ری
جهر به زمو بی به زه بی.

شَرَسَ الْجِلْدُ: پیسته که ی شیل، دهستی پیدای
هینا.

شَرَسَ صَاحِبُهُ: به قسه هاوه له که ی
تهنگه تاو کرد.

شَرَسَ الدَّابَّةَ: ولاخه که ی رام کرد.

شَرَسَ شَرَساً وَشَرَّاسَةً: رموشتی ناشیرین
بوو توندو تیزی نواند دزایه تییه که ی
توندو به هیز بوو، دمگوتری: (شَرَسَ
خَلْقَهُ وَشَرَسَتْ نَفْسُهُ) ه (فَهُوَ شَرِسٌ
وَأَشْرَسَ وَهِيَ شَرَسَةٌ وَشَرَّاسَةٌ).

شَرَسَ شَرَّاسَةً: به مانا (شَرَسَ) دئی.

شَارَسَهُ: دزایه تی کرد.

تَشَارَسَ الْقَوْمُ: خه لکه که دزایه تی بیان
کرد پیچه وانه ی نهو جولانه وه.

الإشْرَاسُ: سریش؛ مادهمیه که وه کوو
که تیره بو شت به یه که وه نوساندن
به گاردی.

الشَّرَّاسُ: به مانا (الإشْرَاسُ) دئی.

الشَّرَّيْسُ: به در پر وشت ه توند پر و
له دزایه تی کردن دا.

الشَّرَّسُوفُ: سهری بهراسو به لای گهموه
ه (ك: شَرَّاسِيف).

شَرَّشَ الْمَاءُ وَغَوَّه: ناو که دلوپ دلوپ
هاته خوار ه تکه ی کرد.

شَرَّشَ السَّكِينُ وَغَوَّه: کیردمه که ی تیز کرد
ه ده می کیردمه که ی وه کوو مشار دابر
دابر کرد.

شَرَّشَ الشَّيْءُ: شته که ی گهستو دوا یی
فرپی دا ه شته که ی جوئو دوا یی
تفی دایه وه.

الشَّرَّاشِرُ: قهراخی بال؛ سهره بال ه

جهسته وه قه باره وه فورسای،
دمگوتری: (أَلْقَى عَلَيْهِ شَرَّاشِرَةً):

خه مو خه فته تی خو ی به سهر دا دان،
یان له خو شه و یستی و به خه مه وه
بوونی خو ی به سهر دا ه تاکه که ی
(شَرَّشَرَةً).

الشَّرَّشَرُ: (شَرَّاءُ شَرَّشَرٍ): شه وابه یه که
جهوری گو شته که ی تکه تکه دپته خوار.

الشَّرَّشَرَةُ: داسی بچوک، داسی دروینه ی
بچوک.

الشَّرْطَةُ: پارچه‌ی شت ه (ك: شَرَّاشِر).
الشَّرْشُورُ: بالندمی‌ه‌کی بجوکه ومکوو
جۆله‌که ومهایه.

شَرَطَ الْجِلْدَ وَغَوَّهَ شَرَطًا: پَیسته‌که‌ی
هه‌لدِرِی کونیکِی بجوکی تی‌کرد.
شَرَطَ لَهُ أَمْرًا: بۆی بمرعوده‌ی کارِیک
بوو.

شَرَطَ عَلَيْهِ أَمْرًا: کارِیکِی خسته نه‌ستۆی.
شَرَطَ فُلَانًا: فُلَانْکەس که‌وته ناو کارِیکِی
نه‌سته‌م و گهورم‌وه.

أَشْرَطَ: نیشانه‌ی بۆدانا، دم‌گوترئ:
(أَشْرَطَ نَفْسَهُ بَكْذَا): نه‌فسی خۆی بۆ
نه‌موشته ناماده کرد.
أَشْرَطَ الرَّسُولُ إِلَى فُلَانٍ: به‌په‌له‌ پیاوی
نارد بۆلای فُلَانْکەس.

أَشْرَطَ فُلَانًا لِعَمَلٍ كَذَا: فُلَانْکەسی راسپارد
بۆنه‌وه‌ی به‌سەر فُلَان کارد رابگا.
شَارَطَهُ عَلَى كَذَا: مهرجی له‌سەر دانا.
اشْتَرَطَ عَلَيْهِ كَذَا: به‌مانا (شَرَطَ) دئ.
اشْتَرَطَ الْقَوْمُ كَذَا: خه‌لکه‌که فُلَان
شتیان کرده نیشانه بۆ خۆیان.

تَشَارَطَا عَلَى كَذَا: نه‌م دووووکەسه
ههریه‌که‌یان مهرجی خۆی له‌سەر
نه‌وی تریان دانا.

تَشَرَّطَ فِي عَمَلِهِ: له‌کاره‌که‌ی دا ده‌ست
ره‌نگینی و وردمکاری نواند.

الشَّرْطُ: مهرج، دوو که‌س یا زیاتر

له‌مامه‌له‌و شتی وادا مهرج
بۆیه‌گتری دادمنین بۆنه‌وه‌ی پَییه‌وه
پابه‌ند بن ه له‌فیه‌وه قانون دا
شمرت نه‌وه‌یه شته‌که بی نه‌و ته‌واو
نه‌بی له‌پیکهاته‌ی شته‌که‌ش نه‌بی ه
به‌لای نه‌حوپییه‌کانه‌وه په‌یدابووئی
شتیکه به‌هۆی شتیکی ترم‌وه،
په‌یوست بووونی شتیکه به‌شتیکِی
ترم‌وه به‌هۆی نامرانی‌که‌وه ه (ك:
شروط) ه نامرازی شمرت ومکوو
(إِنْ، مَنْ، مَهْمَا، ... هتد).

الشَّرْطُ: نیشانه ه (ك: أشرط) ه قورئان
دم‌هرموی: ﴿فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا﴾
بیگومان نیشانه‌کانی قیامت په‌یدا
بوون.

الشَّرْطَانُ: دوو نه‌ستیرمن پَییان
دم‌گوترئ (قرنا الحمل) له‌سهره‌تای
به‌هازدا دم‌رده‌که‌ون.

الشَّرْطَةُ: پۆلیس ه تاکه‌که‌ی (شَرَطِي)
و شَرَطِي) ه (صاحبُ الشرطة):
سهرۆکی پۆلیس.

الشَّرِيطُ: حه‌بلی بادراو ه پلَیته‌ی چرا ه
تیلمه جه‌رم و تیلمه نایلۆن که
دری‌زۆ ته‌سک بی ه جانتا‌و
تورمه‌که‌یه‌کی بجوکه ئافره‌ت عه‌ترو
پَیداو‌یستی مکیاجی خۆی تی‌دا
هه‌لد‌م‌گرئ.

الشريعة: به مانا (الشُرط) دئ.

المِشْرَطُ: چه قو گويزانی پزیشك بؤ

به كار هينانی له نه شتر گهریدا.

لِلْمِشْرَطَةِ: به مانا (المِشْرَط) دئ ه (ك):

مشارط).

شَرَعَ الواردُ شَرْعاً: دهمی خسته ناو

ناوهمکه و مو خوار ديه و ه.

شَرَعَ لِلنَّزْلِ: خانوهمکه له رینگاهه و نه نزيك

بوو.

شَرَعَ فلان يفعل كذا: فلانكهس دهمتی

به فلان كار كرد.

شَرَعَ الشَّيْءَ: شتهمکهی به مرز کرده و ه،

دهری خست.

شَرَعَ الدين: ئاپينه کهی دانا روگن و

مهرجه گانی رونکردنه و ه فورئان

دمه رموئ: ﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا

وَصَّي بِهِ لَوْحًا﴾.

شَرَعَ الأمر: کارمکهی به باش داناو

به سهندی کرد.

شَرَعَ الطريق: رینگاههی خوش کرد و

تهختی کرد.

شَرَعَ للنَّزْلِ: خانوهمکهی له سهر رینگای

دهرجوو کراوه بنیات نا .

شَرَعَ الباب: دمرگاههی خسته سهر رینگای

دهرجوو کراوه.

أَشْرَعَ الشَّيْءَ: شتهمکهی دهرخست،

به مرزی کرده و ه.

أَشْرَعَ نحوه الرمح: رمبه کهی بؤ راداشت،

روی رمبی تیگردد.

أَشْرَعَ الطريق: رینگاههی در یز کرده و ه

تهخت و خوشی کرد.

أَشْرَعَ النافذة الى الطريق: په نهمه ی

سهر رینگای کرده و ه.

أَشْرَعَ الدابة: ولاخه کهی برده سهرئاو.

شَرَعَ: بؤ موباله و مو زیدم پر و یی مانای

(شَرَعَ) دئ.

شَرَعَ البيت: خانوهمکهی به مرز کرده و ه.

شَرَعَ السفينة: شیراعی بؤ که شتیبه که

دروست کرد.

أَشْرَعَ الشريعة: قانون و یاساو

شهریعتی دانا.

الشراعة: سهر لاشیپانه، تاکیکه

دمکه و یتته سهر دمرگا، بؤ هموادان و

روناکی.

الشَّرْعُ: رینگاو بان ه ریبازو یاسایه ک

خودا داینا بن بؤ ئادهمیزاد هه روا

دمگوترئ: (الناسُ في هذا شرع

واحد): ئادهمیزاد له م یواره دا

یه کسانن.

الشَّرْعُ: یه کسانن، دمگوترئ: (نحن في

هذا شرع).

الشَّرْعُ: هاوشان، دمگوترئ: (هما

شرعان) ه هه روا ناوه بؤ و متهری

عود.

الشَّرْعَةُ: كه پرو سابات ه (ك: أشرع).

الشَّرِيعَةُ: رَيبازو به پروموو پروگرام ه
مهزه بهو رَيبازى راست ه قورئان
دمه فرموى: ﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً
وَمِنْهَا جَا﴾.

الشَّرِيعَةُ: نهو بهرنامه يهى خودا بو
بهنده گانى داپناوه له بواري بيرو
باومرو ياساو رَيبساوه ه رَيبازو
پروگرام ه قورئان دمه فرموى: ﴿ثُمَّ
جَعَلْنَاكَ عَلَى شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا﴾:
دهراوى ئاو كه به بهى جاموئكه و
په رداخ دمتواندئى دهمى پيؤمنىو
ئاوى لى بخؤيه وه ه بهر ييلاو
هه يوان.

الشَّرْعَةُ: پلوسكى ئاو ه دهراوى ئاو ه
(ك: مَشَارِع).

المَشْرُوعُ: نهوى شمرع به پروموى بزائى ه
كارئيك بخريته بهرنامه وه بو
نه نجامدان ه (ك: مشروعات).

شَرَفَتِ الدَّابَّةُ شَرُوفًا: ولاخه كه به سمر
شته كهى دا پروانى.

شَرَفَ الْحَائِطُ: گويسه بانهى بو ديوارمكه
کرد.

شَرَفَ الرَّجُلُ: پياومكه شمرىضو مهردبوو
پلهو پايهى بهرز بووه، دمه گوتئى: (هر
شريف) ه (ك: شُرَفَاءُ وَأَشْرَاف) (وهن
شرائف).

أَشْرَفَ الشَّيْءُ: شته كه بهرز بووه، گران
بوو.

أَشْرَفَ عَلَيْهِ: له بهرزا ييه وه تئى پروانى ه
چاودئى کردو به سمرى دا راگه يى
ه لئى نزيك بووه، دمه گوتئى: (أَشْرَفَ
على الموت): ههروها به ماناى
بهزمى پيداها تته وه دئ.

أَشْرَفَ الشَّيْءُ لَهُ: شته كهى بو جيگير
کرد، نهو شتهى بو گونجانند.

أَشْرَفَ الْمِرْقَاةُ: چووه سمر به يزمو
بهرز كه و مه صعه د.

شَارَفُهُ: له بنه چهو باوك و باپهرو وه خؤى
هه ئنا ييه وه شانازى به سمر دا کرد.

شَارَفَ الشَّيْءُ: له بهرزا ييه وه پيدا
پروانى و سه پرى کرد.

شَارَفُهُ: لئى نزيك بووه.

شَرَفَ الْبِنَاءُ: گويسه بانه و ديگورى بو
خانومكه دروست کرد.

شَرَفَ فَلَانًا: ريزى له فلان گرتو
به گه ورمى دانا ه وه سپى دا.

تَشَرَّفَ الرَّجُلُ: پياومكه شمره ياب بوو
پلهو پايهى بهرز بووه.

تَشَرَّفَ لِلشَّيْءِ: چاومروانى شته كهى
کرد، بهه يواى بوو.

تَشَرَّفَ لِلْفِتْنَةِ: توشى هيتنه و ناشوب
بوو.

تَشَرَّفَ الشَّيْءُ: دهستى خسته سمر

بروكانى بۆ ئەمەلى تىشكى خۇر

نازارى چاوى ئەداو بەناسانى شتەكە

لەبەرزی و دووری ببینی.

تَشْرِفُ الْمَرْقَاةَ وَعَلَيْهَا: چووه سەر

پەپزمو بەرزەكەكە.

اِسْتَشْرَفَ: راست بۆوهو خۆی بەرز

کردموه.

اِسْتَشْرَفَ الشَّيْءَ: چاوى هەلپرى

بۆ ئەمەلى لەبەرزیبەوه ببینی.

أَشْرَافُ الرَّجُلِ: دوگوئچەكو لوت.

الشَّارِفُ مِنَ التَّوَابِ: ولاخى پىر ە (ك:

شوارف و شرف).

الشَّارِفُ مِنَ الْأَشْيَاءِ: شتى كۆن و

عەنتىكە.

الشَّارِفُ: گەسكە ە (ك: شواريف).

الشَّرَافَةُ: دىكۆرو زموانىدى وها كە

شتەكەى پى برازىنریتەوه.

الشَّرَفُ: شوینی بەرز كەلىيەوه

بروانىتە ئەملاو ئەولا، دىگوترى:

(هو على شرف من كذا) ە بەسەرى

دا دىروانى و لىيەوه نزيكە ە

بەرزى و شكۆمەندى و پەسنى.

الشَّرَفَةُ: زوړوى شت ە لای سەروى شت

ە ئەگەر بۆ بىناو بالەخانە بەكاربى

بەو دىكۆرو زەخرمەپە دىگوترى

كەلەسەروى بىناكەوه دروست

دىگوترى بەمەپەستى رازاندنەوه ە

يان هەوره بانه.

المُشَارِفُ: (المُشَارِفُ الْأَرْضِ):

بەرزاييەكانى زموى ە تاكەكەى

(مُشْرِفٌ) ە (مُشَارِفُ الْعِرَاقِ): ئەو

گوندى عەرمبانهى سەر سنورى

رەشەخاكى عىراقن.

المُشْرِفِيُّ: شمشيرىكە لەولاتى مشارف

دروست دىگوترى يان لەوێوه

دەهيندري.

شَرَقَتِ الشَّمْسُ شَرْقًا: خۆر دىركەوت،

خۆر هەلات.

شَرِقَ الْمَكَانُ: شوینەكە خۆر لىي دا، خۆرى

تىكەوت.

شَرِقَ الشَّيْءُ: شتەكە تىكەل بوو.

شَرِقَ لَوْنُهُ: رەنگى سور بوو.

شَرِقَ الْبَلُحُ: خورما بەرسىلەكە سور

هەلگەپرا.

شَرِقَ وَجْهُهُ: خەجالەت بوو، رەنگى سور

هەلگەپرا.

شَرِقَ الدَّمُ يَسْدُهُ: خوینەكە دىركەوت و

رەوان بوو.

شَرِقَ فَلَانٌ بِالْمَاءِ: فلانكەس بەئاو قورگى

گىرا، دىگوترى: (شَرِقَ بَرِيقُهُ وَشَرِقَ الْمَوْضِعُ

بَاهِلُهُ): دەمى پەپوو لە تەف ە شوینەكە

پەپوو لەخەلك تەنگەبەر بوو.

شَرِقَتِ الْأَلَةُ: ئامپەركە (مەكىنەكە)

بەسوتەمەنىيەكەى خنكا.

شَرَقَتِ الْأَرْضُ: زموییمکه بههوی
 ناودیرنهکردنی بوو بهسوتهمهرو.
 أَشْرَقَتِ الشَّمْسُ: خور لهئاسؤوه
 دمرگهوتو گزنگی خووی بهزموی دا
 بلاو کردهوه، دمشگوتری (أشرفت
 الأرض): زموی بهتیشکی خور
 روناک بؤوه ه قورئان دمهمرموی:
 ﴿وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا﴾.
 أَشْرَقَ وَجْهُهُ: روخساری درموشایموه
 جوانی لی دمتکا.
 أَشْرَقَ الْبَلَحُ: بهرسيله خورماکه سور
 هه لگمرا.
 أَشْرَقَ الْقَوْمُ: خه لکهکه کهوتنه کاتی
 خور هه لاتنهموه ه قورئان
 دمهمرموی: ﴿فَأَتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ﴾.
 أَشْرَقَ فَلَانًا: قورگی فلانکهمی گیراند.
 أَشْرَقَ الشَّرْبُ بِالصَّبْحِ: زیدمهموی کرد
 لهبؤیهکردنی قوماشمکهدا.
 شَرَّقُ: لای خورههلاتی گرت.
 شَرَقَتْ وَجْهُهُ: دهمو چاوی گهشایموه
 جوانی لی تکا.
 أَشْرَقَتِ الْأَرْضُ: زموییمکه بی بهروبووم
 بوو، ئاوی لی بپراو بوو
 بهسوتهمهرو.
 أَشْرَقَ اللَّحْمُ: گوشتهکهی توی توی کرد
 لهبهر خور هه لی خست تا وشک
 بیتهوه.

إِشْرَقَ اللَّحْمُ: گوشتهکهی توی توی کرد
 لهبهر خورهه لی خست تا وشک
 بیتهوه.
 انْشَرَقَتِ الْقُبُورُ: فموسهکه دوو لهت
 بوو.
 تَشَرَّقُ: خووی بهرهههتاو دا،
 لهچیشتهنگاودا لهبهر بهرپوچک
 دانیشت بؤ ئهوهی گهرمی بیتهوه.
 الإِشْرَاقُ: بهیدابوونی نورو روناکیه
 لهجیهانی ههست پی نهکراوموه بؤ
 ناو زمین، که دمیته هوی
 بهیدابوونی زانست و زانیاری.
 التَّشْرِيقُ: (أَيَّامُ التَّشْرِيقِ): سی رۆژی
 دواي جهزنی قوربان رۆزی (۱۲-۱۳-۱۴)
 ی مانگی ذیلجه ه ههروا به
 نوژی جهزنی قوریانیشت دمگوتری
 ه لهحمدیشدا هاتووه (لا ذبیح الا بعد
 التَّشْرِيقِ).
 الشَّارِقُ: خور ه لای خورههلات ه (ك:
 شَرَقَ)، دمشگوتری: (أَحْمَرُ شَارِقَ):
 سوریکی زور سوره.
 الشَّرَاقِي: لهزاروهی خه لکی میصردا
 نهو زموییمه ئاوی روباری نیل
 نهیگریتهوه ه که ئاو دراو بهرو
 بوومی باشی بوو پیی دمگوتری:
 (رَيَّ الشَّرَاقِي).
 الشَّرْقُ: خور ه لای خور ههلات ه

(شجرة شرقية): نهو درمخته مه

لهخوره لاتمهوه خور لیئی بدا تا نیومپو.

الشرق: خور ه (لحم شرق): گوشتی بی

جهوری.

الشریق: خور ه لات ه (ك: شرق).

المشاركة: دانیشتوانی خوره لات ه

تاکمهکی (مشرقی) به.

للشرق: لای خوره لات ه ولاته

نیسلامیه کانی خوره لات نیوه

دورگی عمرمی ه (ك: مشارق).

المشرقان: خوره لات و خورناوا

(بهشیوی ته غلیب) ه خورنان

دمفرموی: ﴿يَا لَيْتَ بَنِي وَبَيْنَكَ بَعْدَ

المشرقين﴾.

المشرقان: تیشکیکه لهدرزی دمرگاو

پهنجهرموه دمچینه ژور ه یان ناوه

بی خودی درزمکه ه (ك: مشارق).

شركت النعل شركا: شراکی نعلمهکه

هچرا.

شرك فلان في الامر شركا وشركة وشركة:

فلانكس بوو به هاوبهش لمارمهکداو

بی همریمکی له هاوبه شهکان بهشیکی

دیایکراو ههیه.

اشركه في امره: خستیه ناو کارمهکه هوه

ه کردی به هاوبهش، دگوتری:

(أشرك بالله): هاوملی بی خودا دانا،

شتی تری کرد به هاوبهشی خودا

له خودایهتی و دمه لات دا ه خورنان

دمفرموی: ﴿يَا بَنِي لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ﴾.

أشرك النعل: شراکی بی نعلمهکه

دروست کرد.

شاركه: هاوبهشی کرد، بوو به

هاوبهشی، دگوتری: (فلان يشارك

في علم كذا): فلانكس له فلان

زانست دا هاوبهشی ههیه شتیکی

لی دزمانی.

شرك يبنهم: کردنی به هاوبهش.

شرك النعل: شراکی بی نعلمهکه

دروست کرد.

اشرك الامر: کارمهکه تیکه ل و پیکه ل

بوو.

اشرك فلان في كذا: فلانكس له فلان

پرؤمدا هاوبهشی کرد شتیکی پاره

خسته ناو پرؤمکه هوه بی نهوی

سودی لی و مرگری، دگوتری:

(أشرك في الصحيفة أو في السكة

الخدیدية).

أشرك الرجلان: نهو دوو پیاوه بوون

به هاوبهشی بهکتر.

تشاركا: هاوبهشی بهکتران کرد.

الإشتراكية: ریبازیکی سیاسی و نابوریه

پهپرموو پرؤگرامی نهومیه دموئمت

نامیرو کمرسهی ومبه رهینان

کۆنترۆل بکاو سەروکاریان بکاو
بەشی یۆدی عەدالەت بەهرو
بوومەگەیان بەسەر دانیشتوانەکان
دا دابەش بکا یەکسانی بختە ناو
کۆمەلگاوە (لەپراستی ئەوە هەر
قەسەمەو چەواشەکردنی جەماوەردەو
لەواقیع دا شتیکی ترە) (کلمە حق
یراد بها الباطل).

الشِّرْكَ: شیراکی نەعل کەدەگەوێتە
پشتەپێ ە (ك: شُرْكٌ وَأَشْرُكُ).
الشِّرْكَ: بەشو بار ە (ك: أَشْرَاك) ە
برپای فرەخوایی.
الشِّرْكَ: داوی نیچیرموان ە (ك: أَشْرَاك
وَشُرْك).

الشِّرْكَةُ: گرێبەستێکە لەنیوان
دووگەس یان زیاتر بۆ ئەنجامدانی
پڕۆژەیی هاوبەش.
الْمُشْرَكَ: (رجل مشرك): پیاویکی
خەمۆکە، قەسە لەگەڵ خۆی دەکا ە
(لفظ مشرك): وشەیهکە زیاد
لەمانایەکی هەیە ە (مال مشرك):
مالێکی هاوبەشە زیاد لە خاوەنێکی
هەیە.

شَرَمَ الشَّيْءَ شَرْمًا: ئەلاوە شتەکی دادپێ،
دەگوتری: (شرم أنفه وشرم أذنه): لەلای
سەروی لێی بپێ کەمێکی لێ کردەووە
ە (فهر مشروم وشریم).

شَرَمَ لَهُ مِنْ مَالِهِ: لەمال و سامانی خۆی
شتیکی کەمی دایە.
شَرِمَ شَرْمًا: درزی برد، قەلشا، دەگوتری:
(تشرم الجلد): پێستەگە قەلشت ە
(تشرم نواحي الكتاب): قەراخی
کتێبەگە شەقار شەقار بوو.
الشَّرْم: هەر درزو دەلاقەیهک لەدیوار
یان لەکۆی دابی و داخراوی ئەم
دیوار دیونەبێ.

الشَّرْم فِي الْبَحْرِ: بەمانا خلیجی دەریا
(قونار دئ).
شَرَقَّةٌ: برپەووە.
الشَّرَائِقُ: کازا، توێژی مار کەسالانە
فرپێ دەدا.
الشَّرِيقَةُ: قۆزاخە؛ پەردەیهکی چنراو
لەهەودای باریک بپێ چرو جانەوهر
بەدەموری خۆی دا دەچێت بۆ
پاریزگاری کردنی بۆ نمونە گرمی
ئاوڕیشم.

شَرَهُ إِلَى الطَّعَامِ وَغَيْرِهِ: حەزی لەخواردن
کرد زۆر بۆی چلێس بوو (فهو شره
وشرهان وهي شرهة وشرهي).
شَرَاهُ شِرْيًا: فرۆشتی ە قورئان
دەمەرموئ: ﴿وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ﴾ ە
﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ
مَرْضَاتِ اللَّهِ﴾ ە بەنرخ و بەهای
خۆی شتەکی هەلگرت.

شَرَى الله فلاناً: خودا فلانكهسى توشى
نهخوشى خرپىلكه كرد.

شَرَى في الامر: توند رموى لهكارمكهدا
كردو زورى لى كۆليهموه ۵ بهتوندى تى
نووساو خيرا ههنگاوى نا، دمگوترى:
(شَرَى الرجلُ في غضبه وشَرَى الفرسُ في
سيره).

شَرَى البرق: بروسكهكه روناكى و
تيشكهكهى دىزمى كيشا.

شَرِيَت العَيْنُ بالدمع: چاو بهريز
فرمىسكى رشتن.

شَرَى الجلد: پىستى خرپىلكهى دمردا ۵
(فهو شَر).

أَشْرَتِ الشَّجَرَةُ: درهختهكه بهلكه
گهلاكانى لهزموى خشان بهناوى دا
بلاو بوونهوه.

أَشْرَى القومُ: خهلكهكه خويان شوبهاند
بهكۆمهلى شورات.

أَشْرَى بين القوم: شهرو ناشوبى خسته
ناو خهلكهكهوه.

أَشْرَى الشيء: شتهكهى خوار كردموه.
أَشْرَى فلاناً بكذا: بهفلان شت
فلانكهسى ههنا بۆ كردنى شتيك.

أَشْرَاهُ مِشَاراً وشَرَاهُ: پى فروشت
مامهلهى لهگهل كرد ۵ زور توند
رموى كرد لهكيشمو نيزاعهكهى دا.

أَشْرَاهُ: بهبههاو نرخى خوى شتهكهى

ومرگرت ۵ لى كرى ۵ فورئان
دمهرموى: **إِنْ أَلَّهَ اشْتَرَى مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمْ
الْجَنَّةُ**.

تَشَرَى القومُ: خهلكهكه بلاوميان لى
كرد ۵ چوونه نيو پىرو تاقمى
شوراتهكانهوه.

اسْتَشَرَى: خرپىلكه پان مىكوتى
جهستهى زور بوون.

اسْتَشَرَى الشُّرَّ أو الدَّاءَ: شهرو ئازومكه
پان دمردكه پهرى ستاند لهوزه
دمرچوو.

الشارى: كپيار ۵ فروشيار ۵ كهسيك
لهبهرخاترى خودا خوى جانقىدا
بكا، خۆبكاتنه فورباني ۵ (ك: شراة).

الشُّرى: بلقى سورن ومكوو فليس و
پهناجى و شتى وا لهسمر جهسته
پهيدا دمبن خرويان تىداپمو
نازاريشيان ههيه ۵ كىوو كهز ۵
شوينيك شىرى زورى، دمگوترى: (هم
أَسْدُ الشُّرى): ئهوان ئازاو بهجهرگو
مهردن ۵ ناوچه ۵ (ك: أشرأ).

شَرَى الشيء: ومكوو نهوشته ۵ هاوتاو
هاوشيوه شت، دمگوترى: (هو
لايملك شروى نقىر) ۵ نهوپياوه دارى
تويكله خورمايهك نيه، ههزارو
لاكهوتهيه.

الشَّرْبِيُّ: کالکه مارانه ۵ نه مامه خورما

که به هوی دمنکه که یه وه بروی ۵
تاکه که ی (شَرْبِي).

الشَّرْبِيَان: نه و په گه یه خوین له دله وه
دابش دمکا بو جهسته ۵ (ك:
شراين).

الشَّرِيَّةُ مِنَ النِّسَاءِ: ناهره تیکه هرکچی
ببن.

المُشْتَرَى: گه ورتړن هه ساری گه پوکه
۵ له چیروک و نه فسانه کان دا
به گه وړی خودا کان یان داناوه.

شَرَبَ الْغِيَوَانُ شَرِبًا: چه یوانه که کزو لاواز
بوو.

شَرَبَ الْمَكَانُ: شوینکه په قه و کړن بوو
۵ (فهو شارب) ۵ (ك: شَرَبَ) ۵ (وهي
شازیه) ۵ (ك: شوازب).

شَرَبَ الْغِيَوَانُ: چه یوانه که ی کزو لاواز
کرد ۵ ژېر باری کرد.

الشَّرْبِيُّ: په لدار پيش نه وه راسته و
پاسته کرابی ۵ (ك: شَرُوب).

شَرَزَ الْجَبَلُ شَرَزًا: چه بله که ی بادا.

شَرَوْا فَلَاوًا وَالِيَهُ: به تیله ی چاو سهیری
کرد، به زوری له کاتی رق هه لسان و
تورپیون دا روودمدا.

شَرَوْا بِالسِّنَانِ: زمیری لی دا له راست و
چه پ، به سهره رمب هه لا هه لای کرد.

تَشَارَرُوا: به تیله ی چاو سهیری

په کتربان کرد، خیسه یان له یه کتر
کرد.

اسْتَشْرَزَ الْجَبَلُ: چه بله که گشت بوو
زوری باخوارد ۵ امرؤ القیس ده لی:
(غذا نرها مستشرزات الی العلا).

اسْتَشْرَزَ الْجَبَلُ: چه بله که ی زور بادا ۵
گشتی کرد.

الشَّرُّ: سرگردنی دردومی و نه ویستی،
ته ماشا کردن و خیسه لی کردن،
به چاوی ته ماشا کردن.

شَرِنَ شَرْنًا: نیشاتی په یداکرد، به ردومام
بوو له سمر نیش و کار ۵ مانلو بوو
له نیش کردن.

تَشَرَّتْ الْأَرْضُ: دهماره رهق و
به رد مزرویی زهوییه که دریز بووه.

تَشَرَّتْ الشَّيْءُ: شتمه که پته و بوو.

تَشَرَّتْ الْأَمْرُ عَلَيْهِ: کاره که ی لی فورس
بوو، بوی نه انجام ندری.

تَشَرَّتْ لِلْأَمْرِ: خوی بؤکاره که ناماده
کرد.

تَشَرَّتْ قِرْنَهُ: هاوشانه که ی خوی بؤپدا،
به سمری دا زال بوو.

تَشَرَّتْ الشَّاءُ: مهره که ی خسته سمر
زمو بؤنه وه ی سمری بپری.

الشَّرُّ: پارچه زمو رهق، دهماری پته و
توند په وشت، تورپو ترؤ، سمر رهق.

الشَّرُّ مِنَ الشَّيْءِ: ته نیش و نه ملا و
نه ولای شت، دمورو بهری شت ۵

دوری ۵ (ك: شُرُنْ و شُرُون).

الشُرُنْ: ناوچه ۵ لای شت ۵ نزیك شت.

شَسَع الشَّيْءُ شُسُوعاً: شتهكه دوور

كهوتهوه، دوور بوو، دهگوتری: (شَسَعْ

فلان عن بلدہ ووطنه): فلانكهس

لهخاك و ولاتی دوور كهوتهوه.

شَسَع بفلان: فلانكهسی دوورخستهوه ۵

(فهر شاسع) ۵ (ك: شَسَعْ) ۵ (وهي

شاسعة) ۵ (ك: شَوَاسِع).

شَسَع النعل: تيلمه جهرمی بؤ نعلكهكه

دانا بؤ نهوهی قامکی قاجی تی بکا

لهرویشتن دا نعلكهكه بهقاجییوه

ههلبس.

شَسِعَت النعل: نعلكهكه تيلمه

جهرمهكهی پچرا، نهو تيلمه

جهرمهی قامکی قاجی تی دهكا

پچرا.

أشَسَع النعل: تيلمه جهرمی بؤنعلكهكه

دروست كرد.

أشَسَع الشَّيْءُ: شتهكهی دوور خستهوه.

شَسَع النعل: تيلمه جهرمی بؤ نعلكهكه

دروست كرد واته دهق بهمانا (شَسَعْ

النعل) دئ.

الشَّيْءُ: تيلمه جهرمیكه بهدیوی

سهرموهی نعلوه جهسپ دهكری و

شوینی پهنجهی قاجی لی دروست

دهكری بؤنهوهی پهنجه گهورهی

قاجی تی بكری و لهرویشتن دا

نعلكهكه بهقاجهوه ههلبس ۵ (ك:

أشَسَع و شُسُوع).

الشَّيْءُ: قهراخی شوین، نههمبهرو

بهری شوین، دهگوتری: (نزلوا بشَسَعْ

الوادي): لهلايهکی شیوکه دابهزین

۵ (نزلوا بشَسَعِي الصحراء): لهم

سهرمو سهری سارایهكه ههلیان داو

نیشته چی بوون.

الشَّيْءُ مِنَ الْأَرْضِ: شوینی تهنگه بهری

زهوی.

شَسَعُ الْمَالِ: باقی ماندهی مال، بهرماوه،

دهگوتری: (له شَسَعُ مال): پیاویکی مال

خوشه و یستهو باش سهرو کاری دهكا.

الشَّيْءُ: نانی وشك، كولیرهی رهق

ههلاتوو.

الشَّيْءُ: خورمای نهگه یشتوی شهقار

بوو ۵ گوشتیک تهپایی پیوه

نه مینی و خهریک بی وشك بیتهوه.

الشَّيْءُ: شتیكه دههاردی و زور ورد

دهكری بؤ دهرمانی چاو بهكار

دههیندری یان بؤ بههیزکردنی

بینایی چاو و مكوو گل لهچاو

رادهدری.

شَسَعُ الْعَيْشِ: زیان و گوزهران ناخوش

بوو، كهمو كوری تیكهوت ۵ (فهر

شاصِب).

شَصِبَ الْمَكَانُ شَصْبًا: شوینده که بی
بهروبووم بوو.

شَصِبَ الْأَمْرُ: کارمکه قورس بوو ناستهنگی
هاته پیتش ه (فهر شَصِبَ).

الشَّصْبُ: کهم و کوپی و گرانی و زیانی
کولله مهرگی ه (ك: أَشْصَاب).

الشَّصِيْبَةُ: بهمانا (الشَّصْبُ) دئ ه (ك:
شَصَاب).

شَصَرَ الثَّوْرُ: کهلهگا کتوپیه که
بهشاخهکانی شهره قوچی کرد.

شَصَرَ فَلَانًا بِالرَّمَحِ: بهرمب لهفلانکهسی
دا.

شَصَرَتِ الشَّوْكَةُ فَلَانًا: چقلهکه
لهفلانکهس راجوو.

شَصَرَ الشَّرْبُ: قوماشه کهی بمتقهلی
گهوره گهوره دروو ه تهقهلهکانی لیک
دوور بون.

الشَّاصِرُ مِنَ الطَّبَاءِ: ناسکیک پی بگاو
هیزو توانای بازدان و راکردن پهیدا
بکا، یان بگاته نهو ناسته ی شهره
قوچ بکا.

الشَّاصِرَةُ: میینه ی (الشَّاصِر) ه داویکه
درهنده ی پی کهمهند دمکری ه (ك:
شَوَاصِر).

الشَّصَارُ: تهخته داریکه دمکریته لوتی
حوشترموه بؤنه وهی جلوه خوش
بی.

الشَّصْرُ مِنَ الطَّبَاءِ: بهمانا (الشَّاصِر)
دئ.

شَصَى فُلَانٌ شَصًا: فلانکهس بهتونندی
دمستی بهسمر شته کهدا گرت ه ددانی

خوی لی جیرکردون و بهری نادا.
شَصَّتِ النَّاقَةُ وَفُوهَا: حوشترکه شیر ی

وشکی گرد یان شیر ی کهم بوو.
شَصَّتِ السَّنَةُ: ساله که بی بارانی و

گرانی و قاتو قری بوو.
شَصَّتِ الْمَعِيشَةُ: زیان و گوزمران ناخوش

بوو ه (فهی شَصْرُص).
شَصَى فَلَانًا عَنِ الشَّيْءِ: فلانکهسی له

شته که دورخسته وه لی مهنع کرد.
أَشَصَهُ عَنِ الشَّيْءِ: بهمانا (شَصَهُ) دئ.

الشَّصُ: ناسنیک ی سمر قولابه ماسی پی
دمگیری.

الشَّصْرُصُ مِنَ النُّوقِ: حوشتری کهم
شیره ه (الشَّصْرُصُ مِنَ السِّنِّ): سالی

بی بارانی و قاتو قرییه ه (ك:
شَصَائِصُ وَشَصَاصُ).

شَصَا السَّحَابُ شَصْرًا: ههورمکه بهرز بؤوه.
شَصَتِ الْقَرْيَةُ: کونده که برپیو لهناو

همنگلهکانی بهرز بووننه وه.
شَصَا بَصْرًا: چاوی بهملوق وستا.

شَصَتِ عَيْنُهُ: چاوی تیل روان بوو، خیل
بوو، روی له شوینیکه و چاوی
له شوینیک ی تر.

شَعَا المَيْتُ شُصْرًا وَشُصِيًّا: مردومه که هاوسا

ه دستو حاجی بهرز بوونه وه ه (هر شاص وهي شاصية) ه (ك: شواص).

أشْصِي بَصْرُهُ: چاوی بهرز کردم وه.

الشَّصْرُ: جورته و ناخوشی ه سیواك.

شَعًا الزَّرْعُ شَطْنًا وَشَطْرًا: کشت و کاله که

چروزی کرد درخته که چروی کرد.

شَطْنَتِ الأمُّ بالولد: دایکه که مندالی

بوو.

شَعًا الزَّرْعُ: به مانا (شَطًّا) دئ، دمشگوترئ:

(أشْطَاتُ الشَّجَرَةِ بَغْصُونَهَا): درخته که

چروی کرد ه (أشْطَا الرَادِي): دۆلکه

لافاوی لی هه نسا.

شَاطَأْتُ: من له مبهر روبارو نهو بهوبهر

روبارمه رؤیشتین.

شَاطِئُ النهر والوادي: قهراخ چۆم

که ناری شیو ه (ك: شواطئ وشطان).

الشَّطْءُ: نه مامی درمخت ه چروی

درمخت ه گه لای درمخت له سهرمتای

دمرکه و تنی دا ه (ك: شطوء وأشطاء).

شَطْءُ النهر والوادي: که ناری روبارو شیوو

دۆل.

شَطَبَ عَنْهُ شَطْبًا: لئی لا دا.

شَطَبَ الأديم: چهرمه که ی هه لئری.

شَطَبَ الكَاتِبُ الكلمةَ: نووسهرمه که

و شه که ی کوژاندم وه.

شَطَبَ القاضي الدعوى: قازی داواکه ی

چهرت کردو له لیستی داواکان دهری

هینا له بهر هوکاریکی یاسایی.

شَطَبَ: زَنَدَمِرْوایی له مانای

(شَطَبَ) دمگه یه نن، دمشگوترئ:

(شَطَبَ العمل): کاره که ی کوتایی بی

هینا.

شَطَبَ اللحم: گوشته که ی توی توی کرد،

قه لاشتییه وه.

شَطَبَ السيفُ جسمه: شمشیرمه که

شوینکه ی له جهسته دا چی هیشت.

إِنْشَطَبَ الماءُ: ناومه که رهوان بوو.

الشَّاطِبُ: (طريق شاطب): ریگای خوارو

بیچاوی بیچ ه (مكان شاطب): شوینی

دوور ه (رمية شاطبة): هاویشتنیک

نامانج نه پیکی، له دهورو بهری

نیشانه که بدا.

الشُّطْبُ: (شَطَبُ السيف): نهو خهت و

هیلاننن که ومکوو جهوهر

له شمشیرمه که دا ده بیندیرین ه

تاکه که ی (شُطْبَة).

الشُّطْبُ: درپزی رهوشت جوان ه

لهزاراوهی ژمیریاری و دمقهر داران

دا بریتییه له دیاریکردن و

تۆمارکردنی مهسروفات له دمقهری

تایبهتی داو داگرتنی له بودجه ی

پهسهندکراو دا.

الشُّطْبَةُ مِنَ الشَّيْءِ: پارچه یه که لهشت

به درپزایی بپرئ و کوو تلیشه دار،

تیتۆله قوماش ۵ هیئتیکه بهسمر
نوسراوه ههلهکهدا دهیندرئ،
وادمبئ دو هیئی راست و چهپ
بهکاردهمیندرئین.

الشُّطِيَّةُ: نهو پارچه تيلمه چهرمهیه
بهدرئزى دمبـردى ۵ یان
ههرشتیكى لهوجۆره ۵ (ك):
شطائب).

شَطَحَ فِي السَّيْرِ أَوْ فِي الْقَوْلِ: زۆر دوور
كهوتهوه، زۆرى گوت.
الشُّطْحَةُ: قسمو كردموهى ناڤۆلا،
دمگوترئ: (لفلان الصولي احوال
وشطحات).

شَعَرَ الرَّجُلُ عَلَى قَوْمِهِ شَطُورًا وَشَطَارَةً:
پیاوهمكه بهشهرپو ناخۆشى قهومهكهى
خۆى نارهمهت كرد.
شَعَرُوا عَنِ الْقَوْمِ: لهخهلكهمكه جیابوووه
بهرق ههستاوى.

شَعَرُوا الشَّيْئَ شَطْرًا: شتهكهى لهت كرد،
دابەشى كرد، كردى بهدوو بهش.
شَعَرُوا الْغُلُوبَةَ: گوانیكى نازهله شیردەرهمكهى
دۆشى و گوانهمكهى ترى نه دۆشى.

شَاطَرُهُ الشَّيْئُ: شتهكهى كرد بهنیوه.
شَطَّرَ الشَّيْئَ: بۆ ههر نیوه دێره
شيعرئك نیو دێر شيعرى خۆى
خسته سهر چامه شيعرهمكه.
الشَّاطِرُ: بهدخوو دڭ پيس و خراپهكار

۵ بهلاى صوفیهكانهموه كهسئك
دهست پيشخهبرىو بۆلاى خودا
بهلهبكا ۵ زیرهك و لیهاتوو دهست
رهنگین ۵ (ك: شَطَار).

الشُّطْرُ: نیوهى شت، بهبهشیكىشى
دمگوترئ ۵ (ك: اشطُر، وشطُر) ۵
دمگوترئ: (حلب الدهر اشطُرَة):
رۆزگارى سهرمو ناو كرد تالىو
شیرینی چهشت، خۆشى و ناخۆشى
تیدا دین ۵ ناحیهو لای شت ۵
قورئان دهمرموى: ﴿قَوْلٌ وَجْهَكَ
شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾.

شَطْرُ الْبَيْتِ مِنَ الشَّعْرِ: نیوه دێرى
شيعرهمكه.
الشُّطُورُ: دمگوترئ: (ئوب شطور):
قوماشهمكه لایهمكى پانیهمكهى
لهلاكهى ترى زیاتره.

الشُّطِيرُ: دوور، دمگوترئ: (منزل شطير
وبلد شطير): مهزلگایهمكى دوور
ولاتیكى دوور ۵ غهريبو عهنتیکه.
شطيرا الشیئ: نیوهى شت ۵ (ك: شَطْر).
الشُّطِيَّةُ: نانیکه دوو توئ دمكرئو
پنخۆزى تیدمكرئ و مكوو شاكینه،
كهلانه، كوبيهشامى ۵ (ك: شَطَائِر).

المشطور من الحبز: بهمانا (الشطيرة) دئ ۵
ياسایهمكى شيعرییه نیوهى شيعرهمكه
لهجۆرى (السريع) یان (الرجز) بی

لههه موو شيعر مکه دا پمچاوی يهک سهر مو د مکرئ.	شَاطَةُ: لهسته مو زيان پئ گه ياندن دا به سمری دا بالا دست بوو.
الشَّطْرَنج: يار يه که له سمر پارچه تهخته يهک (که شهصتو چوار چوار گوشه ی تیدا يه) نه نجام د مکرئ، لا سايی دوو د مکرمتی به شهرهاتوو له گهڼ په کتر دا د مکرمته وه، سیو دوو پارچه ی تیدا به کار دمه يندرئ که نمونه ی دوو مه ليک و دوو ومزير و نه سب سوارو قه لاو فيلو سمر باز مگانن، له بڼه رخت دا يار يه که هيندي يه.	شَطَطٌ: زنده رویی کرد له دوو کهوتنه مو دا. إِشْطَطَ: دوو کهوتنه وه ه (إِشْطَطَ فِي حکمه): له برپار مکه ی دا سته می کرد. الشَّطَاطُ: دوری ه دریزی و ه نندام رئک و پئکی. الشَّطُ: که ناری روبار ه (ك: شَطُوط و شَطَان).
شَطَّ شَطْرًا وَ شَطَطًا: دوو کهوتنه وه، دمگوترئ: (شطت الدار): ماله مکه ی دوور بوو ه (شَطُّ فِي الْأَمْرِ): زور له کار مکه ورد بوو وه گه ليکی نه مديو نهو ديو کرد زياد له پئويست لئ کوځي موه، دمگوترئ: (شَطُّ فِي الْمَسَامَةِ): له مامه لهو دان و سان دا زوری هيناو برد ه (شَطُّ عَلَيْهِ فِي حُكْمِهِ): له برپار مکه ی دا سته می لئ کرد. أَشْطَ: دوو کهوتنه وه، دمگوترئ: (أَشْطَ فِي الصَّحْرَاءِ): له سارادا زور دوو کهوتنه وه ه (أَشْطَ فِي الطَّلَبِ): زوری له داوا که کوځي موه يان زوری داوا کرد ه (أَشْطَ فِي حُكْمِهِ): سته می له برپار مکه دا کرد.	شَطَفَ عَنِ الشَّيْءِ: وازی له شته که هينا لئی دوو ر کهوتنه وه. شَفَفَ الثَّرْبَ: قوماشه مکه ی شت. الشَّطُوفُ: دمگوترئ (نية شطوف): نیاز پئکی دوور ه. الشَّطْفَةُ: پارچه ه (ك: شَطَفَ). الشَّطُوفُ: له بواری ماتماتیک دا بریتي يه لهو ی قه بار ميهک دوو کهرت بکرئ به ننداز ميهک بنکه مکه ی بهرام بهر په کيک له قاعيد مگانی نه بئ واته فهيزن بئ. شَطَّنَتِ الدَّارُ شَطُونًا: خانوه که دوور کهوتنه وه، دمگوترئ: (شَطَّنَ عنه): لئی دوو ر کهوتنه وه ه (شَطَّنَ صَاحِبَهُ شَطْنًا): به پئچه وانهی مه به ستي هاوه له مکه يه وه جولايه وه.

شَعْنُ الدَّابَّةِ: وِلاخه‌ک‌ه‌ی به‌په‌ت‌ی درِیژ

به‌سته‌وه، یان وِلاخه‌ک‌ه‌ی به‌حه‌ب‌لی
درِیژ شمه‌ک دا.

شَیْطَن: ومک‌وو شه‌یتانی لی هات، یان
کرداری شه‌یتانی کرد.

تَشَیْطَن: به‌مانا (شَیْطَن) دئ.

أَشْطَنُ: دووری خسته‌وه.

الشَّطْن: حه‌ب‌لی درِیژ که له‌بیر ناوی پی

هه‌لده‌هی‌جنجندری، یان وِلاخی پی
شمه‌ک دمدرئ (ك: أَشْطَان).

الشَّطْرُون (بش شطون): بیری قول (سفر

شطون): سه‌فه‌ریکی دورو نیازو

مه‌به‌ست دووره (رمح شطون):

رمبی درِیژو خوار (حرب شطون):

شه‌ری ترسناک و خویناوی و
ناخوش.

الشیطان: گیانی شه‌رو نه‌گه‌ت و

گومراک‌هر (ه‌هرکه‌سیک بی

فه‌رمانی خودا بکاوه‌سه‌ساد

بلاوبکاته‌وه (ماری ژه‌ه‌راوی پیس و

زینه‌خرو (بۆ ناشیرین کردنی شت

ده‌گوترئ: (کانه وجه شیطان):

روخساری ده‌لیی روخساری شه‌یتانه،

یان ده‌گوترئ: (رأسه رأس شیطان):

سه‌ری ده‌لیی سه‌ره شه‌یتانه (

قورنان ده‌فه‌رموی: ﴿طَلَعَهَا كَالْهُ

رُؤُوسُ الشَّيَاطِينِ﴾ (ه‌ه‌روا ده‌گوترئ:

(رکبه شیطانه): شه‌یتان سواری شانی

بوو (شه‌یتان چوو ه‌که‌لله‌یه‌وه (

(نزع عنه شیطانه): شه‌یتانه‌ک‌ه‌ی

له‌که‌لله‌ی دابه‌زی یان له‌که‌لله‌ی

شه‌یتان هاته خوار ریبازی ناشتی و

بارقولی و هیمنی ره‌چاو کرد.

شیطان الفلا: تینوابه‌تی.

شیطان الشاعر: جندوکه‌ی شاعیر (

له‌سه‌رده‌می نه‌زانی دا بر‌وایان و ابوو

ه‌ه‌موو شاعیریک جندوکه‌ی ه‌ه‌یه‌و

فیتری شیعری ده‌کا (الراجز) ده‌لی:

(فان شیطانی امیر الجن).

شَغَفَ الشَّجَرُ: دره‌خته‌که به‌ه‌وی که‌م

ئاودانیه‌وه وشک بوو.

شَغَفَ العیشُ: ژبانی ناخوش و پرکه‌م و

کوری بوو.

شَغَفَ الخلقُ: په‌وشتی ناشیرین بوو (فه‌ر

شظیف).

الشَّطْفُ: نانه سوتاوه (پارچه داریکی

بجوك ومک‌وو سنگ.

الشَّطْفُ: چورتم و ناخوشی (ك:

شظاف) (پل هه‌لانی گوشت

له‌بنکی نینوک و نه‌ملاو نه‌ولای.

شَغِيَّ العَرَّةُ وَغَوَّ شَغِيَّ: عودمه‌که قلیشاو

دوو که‌رت بوو.

شَغِيَّ القرمُ: خه‌لکه‌که بلاومیان لی کرد.

شَغِيَّ الفرسُ: نیسقانی خوار نه‌ژنوی

شَعَبَ عَنْهُ: دُور گهوتوه.

شَعَبَ الشَّيْءُ: شتهكهی پارچه پارچه کرد.

وادمبى بؤمانای پیچهوانه لیك

بوونهوهو تمقینهوه بهگاردمهیندری،

دمگوتری: (شَعَبَ الصَّدْعُ): شته

تهقیوو درزبردوهکهی پیکهوه

نووساندهوه.

شَعَبَ الرجلُ: پیاوکه ناوشانی پان بوو.

شَعَبَ الطَّبِيُّ: ناسکهکه نیوان شاخهکانی

پان بوون. (فهو أشعب وهي شعاب) هـ

(ك: شَعَبُ).

أشعب الشيء: فهلشای شتهكهی چاك

كردهوه.

شَعَبَ الزرعُ: كشتو كالهکه پهلهپهله

بوو دیراو دیراو بوو.

شَعَبَ الأمرُ: کارمکهی بهشبهش کرد.

شَعَبَ الإناءُ ونحوه: درزی زمرفو

مهنجهلو قاپهکهی چاك كردهوه.

إنشعب: بلاوو پهرتهوازه بوو،

دمگوتری: (إنشعبت أغصان

الشجرة): پهل و لقی درمختهکه بلاو

بوونهوه.

إنشعب النهرُ: روبارمکه بهشبهش بوو هـ

(إنشعب الطريق): ریگاکه دابهش

بوو، ری ری بوو، بوو به دوو رییانو

سی رییان.

إنشعب عنه: دورگهوتوهو لیی،

دمگوتری: (إنشعب القولُ بصاحبه):

نمسهکه نهخوش كهوت هـ (فهو شظير

وهي شظية).

أشظاءُ: پریشکی نمو شتهی ری كهوت هـ

پارچهی نمو لی درا.

شظي الشيء: شتهكهی پارچه پارچه

کرد.

شظي القرم: خهلهکهکهی پهرتهوازه

کرد.

تشظي العودُ: عودمکه كمرت كمرت

بوو، دمگوتری: (تشظي الصدف عن

اللؤلؤ): توژکلی مروارپیهکه

قهلشی و دمنکه مروارپیهکه

دمرکهوت.

تشظي القرم: خهلهکهکه بلاومپان لی

کرد.

الشظي: نیسقانیکه بهنهمژنوی

نمسهپوه لكاوه هـ دهست و پیومندی

هوزو خیل لهبنهچهو نهژادا لهوان

نینو بهغهواره حسیب دمکری.

الشظية: نیسقانی بچوک کهبهدموری

نیسقانی ناوژمنگی قاجهومیه هـ

پارچهو پریشك کهلهقهبارمی

رمقهوه بپهرن هـ بهزوری بؤپارچهی

تمقهمنی و گوللهتؤپو شتی وا

بهگاردمهیندری هـ (ك: شظايا).

شَعَبَ الشيءُ شعباً: شتهکه لیك بؤوهو

پارچه پارچه بوو هـ تمقییهوه.

شَعَبَ اليه: نارزوی کردو چهزی لی بوو.

قسمه که سهرنجی کابرای خاومنی
له مانایه که هوه بؤ مانایه کی تر برد.
تَشَعُّبْ: پارچه پارچه بوو، بوو به
چهند بهش.

تَشْعَبُ الزَّرْعُ وَنَحْوُهُ: کشت و کالکه
به لَه پَه لَه بوو.

أَشْعَبُ: پیاویکی نازادکراوی حمز زمرتی
عوسمان بوو لهمه دینه، زور چاو
چنوک و بهت ماع بوو بۆ ته نمونه ی
ت ماعکاری و له پهن دا دمگوتری:
(أَطْمَعُ مِنْ أَشْعَبِ): فلان له نه شععب
بهت ماع تره، یان دمگوتری: (طمع
أَشْعَبِي).

الشَّعْبُ: نەتھو، كۆمەلى زۆر
كەلەنەزادا بېچنەھو سەرباوكىك و
لەھۆزۇ خىل بەھراوانىرە، پان
كۆمەنىك ئادەمىزادى زۆرنو
پەپرمۇ پەك ياساۋ رىساي تايىبەتى
دەكەن ۋ پان كۆمەلىك ئادەمىزادى
زۆر بەيەك زامان ئاخاۋتن بىكەن ۋ
(ك: شەوب).

الشَّعْبُ: شيوو دۆل، نزمایی نیتوان دوو
کیو ۛ (ک: شِعب) ۛ رینگا ۛ پیرموی
ناو له ژیر زموی.

شُعْبَانُ: مانگی هه‌هشتی سالی قه‌مه‌ریی.
الشُّعْبَةُ: کۆمه‌له‌شت ۵ قورئان
دم‌مه‌رموی: {نَطْلِقُوا إِلَى ظِلِّ ذِي
ثَلَاثِ شُعَبٍ} ۵ پارچه که قاپو

قۆرى و شتى شكاوى لهوجۆرهى پى
چاك دمكرئ ۋ لقى درمخت ۋ (ك:
شعب، شعاب).

الشُعَبُ: بهنجہ گانی دست و قاج ، یان

پهل و نوکی نامیری و مکوو سیلکو
شمنمو شمو فلچهو شتی وا، دهگوتری:

(شُعْبُ السُّفُود): شَتِيكَه وَمَكُوو مَقَاش

دووسے نووکی بہسہرموہیہ، لہکاتی
گوشت سورگردنہودا گوشتہکھی ہی

تیک هه لدمری و ونجر ونجر دهگری ۵

(شُعَبُ الدَّمْرِ): بارو دۆخه‌کانی

روژگارو گۆرانکارییه کانی ۵ (شُعَب)

الصدر): بۆريه گانى هه ناسه له ناو

سَيِّهَكَان دَا ه (النزلة الشُعْبِيَّة):

هه‌وکردنی په‌رده‌ی رێ‌په‌وه‌کانی
هه‌ناسه.

شُعُوبُ: ناویکه له ناو مگانی مردن،

دمگوتری: (شعبۃ الشعوب): مردن

تدفیر و تونای کرد.

الشُّعُوبِيَّة: نهزعهُو بيرو باومرِيكي

دهمارگیری نه‌ت‌ه‌وه پهرستیه

لهسه‌رده‌می عه‌باسیه‌کان دا پهره‌ی

سهند دڙي ريڙلينان و پاساو

دانه‌های پرگه‌زی عربیه به‌سهر

نهتهومگانی تردا ه ههروا ناوه بو

هه‌لگرانی نه‌و بیرو باومره ۵

تاكه كهى (شعوبى) يه.

الشَّعْبِيَّةُ: لهواری پزیشکی دا

رېږمويکي ههوايي ههناو سيبهکان
 دا ههروا ناوی شوپنیکه لهباشوری
 عیراق نزيك بهصره، لهسهرهتای
 هاتنی نینگليز مکن بو داگیر کردنی
 عیراق ۱۹۱۵م شمرېکی بهناو بانگی
 تیدا کراوه شیخ مهحمودی حمفید
 بهلهشکرېکی پېکھاتوو
 لهجهنگاو مرانی کورد هاو بهشی نهو
 شمري کردوه.

المشعب: ناميرېکی کونکردنه
 بهکاردمهينيرې بو چاککردنهوهی
 قاپو قاچاخ ه (ک: مشاغب).
 شعبه شعبه: کاراما بوو لهفرتو فيل و
 چاو پهستهکی دا توانايهکی تايبهتی
 ههبوو بو شاردنهوهی راستييهکان و
 دمرخستنی شته بهتال و هوچهکان
 لهقاوغی راستييهکان دا بهپشت
 بهستن بهچاو بهستهکی ه (فهر
 مشغبه).

شعبه الشعر شعبه: قزی ژاکاو نالوزاو گری
 گری بوو، دمگوتری: (شعبه فلان و
 شعبه رأسه وبدنه): فلانکس چلکن و
 پلکن بوو ه (فهو اشعبه وهي شعناء) ه
 (ک: شعبه).

شعبه الامر: کارمهک بهلاو بژوه، پارچه
 پارچه بوو.
 شعبه من الشين: شتيکی کهمی

لهشتهکه ههنگرت.

شعبه من فلان: بهچاوی سوک و بی نرخ
 سهیری فلانی کرد.

شعبه الشاعر: شاعیرمهک لهشيعرهکانی
 دا شیوهی (تهشعیه)ی عروزی
 بهکارهینا واته لهجیاتی تمفیله
 (فاعلاتن) لهبهحری (الجنث) دا،
 تمفیلهی (مفعولن)ی بهکارهینا.

شعبه: ليك بلاو بوو، دمگوتری:
 (شعبه رأس الورد): سهری سنگهکه
 پرې پرې بوو، فهلشی و پارچه پارچه
 بوو.

شعبه رأس المسواك: سهری
 دارسیواکهکه پرې پرې بوو.
 شعبه الشعر: قزهکه نالوزکان، چلکن
 بوو.

شعبه القوم: خهلهکهکه بلاو بوونهوهو
 پارچه پارچه بوون.
 الأشعب: سنگ ه سیواک.

الشعبه: کاروباری بلاوو ههمهجهشن و
 جؤراو جؤر، دمگوتری: (لَمْ الله
 شعبه): خودا ئیش و کارمکانی بو
 کؤکردنهوهو بهکالا بوونهوهو.

الشعبيته: لهباری عوروزدا نهوميه
 تمفیلهی (فاعلاتن) لهسهرهوی
 بهحری خهفیفی موجتهث دا ببيتته
 (مفعولن).

شَعْرَ شَعْرَةً: بهمانا (شَعْبَةً) دئ ۵ (فهر
مُشْعَوِد).

المُشْعَوِد: نهوکهسهی چاو بهستهکی لی
کرایبی.

شَعْرَ فلان: فلانکس شیعری گوت.

شَعْرَ له: شیعری بۆ گوت.

شَعْرَ به شعوراً: ههستی پی کردو پی
زانی.

شَعْرَ فلاناً: لهشیعردا زال بوو بهسهری دا،
بۆ پی دا.

شَعْرَ الشیئ شِعْراً: کولک و موی کرده
ناوکهفی شتهکه، دهگوتری: (شَعْرَ
الحُف): موی کرده ناواخن و ناوکهفی
خوفههکه.

شَعْرَ شِعْراً: موی زۆرو دریز بوون ۵ (فهر
أشعر وهي شعراء) ۵ (ك: شَعْر).

شَعْرَ فلان شِعْراً: فلانکس مهلهکهی
شیعری له لاپهیدا بوو، شیعری جوان و
نایابی گوتن.

أشعر الغلام والجارية: کوپو کچهکه
لهکاتی پیگههشتن و بالق بوون دا
موویان لهسهر جهسته پهیدا بوو.

أشعر القوم: خهلهکهکه دروشمیکیان بۆ
خویان دانا.

أشعر الشیئ الشیئ: شتهکه بهشتهکهوه
نووسا، یان تیکه لاوی بوو.

أشعر الأمر: شتهکهی بلاو کردهوه.

أشعر فلاناً: پۆشاک و شیعاری تایبهتی
لهبهر فلانکس کرد.

أشعر فلاناً الأمر ویالامر: کارمهکی
بهمفلان زاناند ۵ قورنان دمفهرموی:
(وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَهْلًا إِذَا جَاءَتْ لَا
يُؤْمِنُونَ).

شاعرة: شهره شیعیان کرد، لهشیعر
گوتن دا پیشپهکیان کرد، بهشیعر
بههرههستی شیعری نهوی تری
دایهوه.

شعر الشیئ: بهکولک و مو ناواخن
کرد.

تَشَاعَرَ: لافی شاعیری لی دا، خوی
بهشاعیر دانا.

استَشعرَ القوم: لهشهره خهلهکهکه
بهدروشمی خویان بانگی پهکتریان
کرد ۵ بهنهینی تایبهتی خویان
پهکتریان ناگادارکرد.

استَشعرَ الشرب: قوماشهکهی وهکوو
دروشم لهبهر کرد.

استَشعرَ الحرف: ههستی بهترس کرد،
دهگوتری: (استَشعرَ خشية الله).

الأشعر: گوشتی ژیر نینۆک ۵ (ك: شَعْر
وشاعر) ۵ (هو أشعر الرقبة): نازاو

بهجههرگه (کینایه لهشیر،
دهشوبهیندری بهشیر باملی توکیشی
پهونهبی).

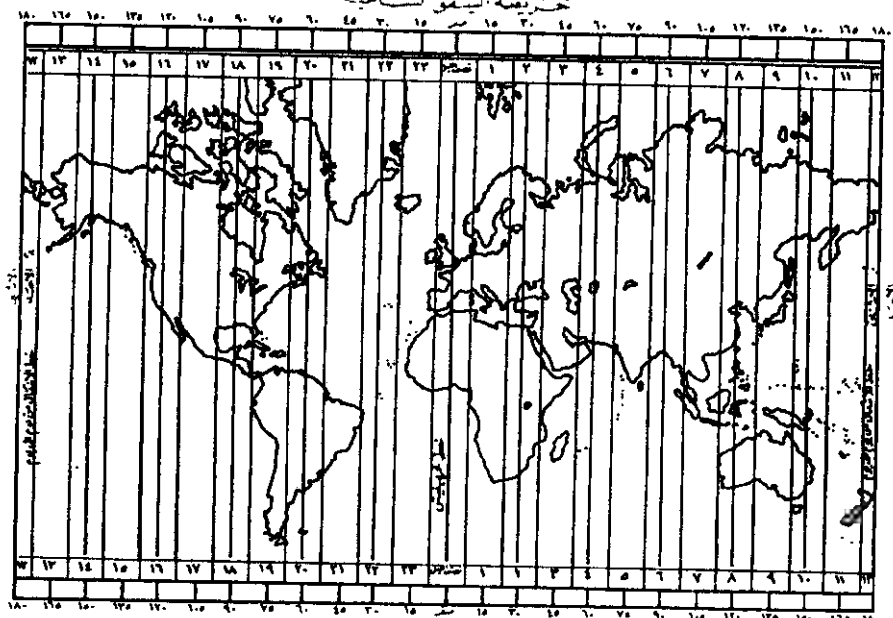
أقسام الشعر المصنوع

البيت شطران (مصراعان) : الصدر والمجز

والشطر أجزاء يقطع إليها الشعر حسب بحور الشعر الآتية نظمها صني الدين الحلبي :

البحر الطويل :	طويل له	دور	البحر	فضائل	فَعُولُنْ مَفَاعِيلُنْ	فَعُولُنْ مَفَاعِيلُنْ
البحر المنيد :	لَمَدِيد	الشعر	عندي	صفات	فَاعِلَاتُنْ	فَاعِلَاتُنْ
البحر البسيط :	أَنَّ	البسيط	لديه	يُنَسِّطُ	الْأَسْلُ	فَاعِلُنْ مُسْتَفْعِلُنْ
البحر الوافر :	بحور	الشعر	وأفرها	جميل	مَفَاعِلَتُنْ	مَفَاعِلَتُنْ
البحر الكامل :	كَمَلُ	الْجَمَالِ	مِنْ	الْبُحُورِ	الْكَامِلُ	مُتَفَاعِلُنْ مُتَفَاعِلُنْ
بحر العزج :	على	الأهراج	تسهيل		مَفَاعِلَتُنْ	مَفَاعِلَتُنْ
بحر الوجد :	في	أبحر	الأرجاز	بحر	يَسْهَلُ	مُسْتَفْعِلُنْ مُسْتَفْعِلُنْ
بحر الرمل :	رَمَلُ	الْأَبْحَرِ	تَرْوِيهِ	الْيَقَاتِ	فَاعِلَاتُنْ	فَاعِلَاتُنْ
بحر السريع :	بحر	سريع	ما له	ساحل	مُسْتَفْعِلُنْ	مُسْتَفْعِلُنْ
البحر المنسرح :	مُنْسَرَحٌ	فِيهِ	يُغَرَّبُ	الْمَثَلُ	مَفْعُولَاتُ	مَفْعُولَاتُ
البحر الخفيف :	يا	خفيفاً	خَفَّتْ	بِهِ	الْحَرَكَاتُ	فَاعِلَاتُنْ مُسْتَفْعِلُنْ
بحر المضارع :	تَعُدُّ	الْمُضَارِعَاتُ			فَاعِلَاتُ	فَاعِلَاتُ
بحر المقطع :	اِقْتَصِبُ	كَمَا	سَأَلُوا		مُسْتَفْعِلُنْ	مُسْتَفْعِلُنْ
بحر المجتث :	ان	جُثِّتِ	الْحَرَكَاتُ		فَعُولُنْ	فَعُولُنْ
البحر المتقارب :	عن	الْمُنْقَارِبِ	قَالَ	الْخَلِيلُ	فَعُولُنْ	فَعُولُنْ
البحر المتدارك :	حركات	الْمُحَدَّثِ	تَنْتَقِلُ		فَعِيلُنْ	فَعِيلُنْ

خريطة الشرق الساعية

الاشعرية: تاقمیکن له عوله‌مای که لام
شوین رن‌بازی نه‌بولحه‌سه‌نی
نه‌شعمری که وتوون له‌زور شت دا
بیرو باوم‌پیان پی‌چه‌وانه‌ی
موعت‌ه‌زله‌گانه.

الشاعر: شاعر، هم‌ستیار ۵ شیعرویز ۵
(ک: شعراء) ۵ (شعر شاعر): شیعری
چاک و په‌سند.

الشعار: دره‌ختی تی‌کها‌لو، دره‌ختی
چرو پر ۵ شوینی پر دارو دره‌خت.
الشعار: ژیرکراس؛ نه‌و پارچه کراس و
دەر‌پیی‌ه‌ی ده‌که‌ونه سهر گوشت ۵
نارم و دروشمی تایبمتی کومه‌تیک،
پارتیک، ده‌وله‌تیک ۵ وشهو رسته‌و
نه‌نینیه‌که کومه‌تیک له‌سه‌فهردا
پان له‌شهردا بو‌یه‌کتر ناسینه‌وه‌ی
خویان به‌کاری ده‌نینن ۵ (ک:
أشعره).

الشعر: گنده مو؛ موی زیاده که له‌سهر
جه‌سته‌ی ناده‌میزادو گیانه‌له‌به‌ری
تردا دهرده‌که‌ون ۵ گنده گیا ۵ (ک:
شعر وأشعار).

الشعر: که لام‌یک‌ی کیشراو و هاو‌کیش‌هو
خاومن سهر‌ه‌واو سوزو خه‌پالی
له‌خو‌گرتوو‌و به‌مه‌به‌سته‌وه
بگوتری ۵ له‌زار‌مو‌ی مه‌نتیقیه‌کان
دا قسه‌و ناخاوتنیکه پی‌کها‌توو‌ه

له‌شتی خه‌پالی و مه‌به‌ست لی
حه‌ز لی کردنه پان قیز لی کردنه
ومکو و ده‌لی: (الخمیر یا‌قوته سیاله):
مه‌ی دورو یا‌قوتیک‌ی شله ۵ (العسل
قی النحل): هه‌نگوین رشوی هه‌نگه.
الشعر المنثور: په‌خشانه شیعری
که لام‌یک‌ی به‌لیغو سه‌جع نامیزه
به‌شیوه‌ی شیعری خه‌پال و سوزی
تیدا‌یه‌و بی کیشی عوروزیه.

الشعرى: نه‌ستیرمه‌کی روناکی زور
که‌وره‌یه له‌کاتی که‌رمه‌ی هاوین دا
دهرده‌که‌وئ ۵ قورنان ده‌فهر‌موئ:
﴿وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشُّعْرَى﴾.

الشعراء: فهروه ۵ زه‌وی پان باخی
دره‌ختاوی که‌دره‌ختی زور بی ۵
(داهیه شعراء): به‌لای قورس و
سامناک.

الشعراني: توکنی، توک دریز.
الشعر: تاله موو ۵ له‌بوارى چاو
نی‌شه‌دا بریتیه له‌هه‌لکه‌مرانه‌وه‌ی
برژانگ بولای گلینه.

الشعور: شاعری و که؛ که‌سینک هه‌ستی
شیعری به‌هیز نه‌بی.

الشعرية: شه‌ریه؛ جو‌ره خوار‌دنیکه
له‌هه‌ویری گه‌نم دروست ده‌گرئ
وشک ده‌گرئ‌ته‌وه ده‌کو‌لین‌نری.

الشعر: هه‌ست، دهرک پی‌کردن به‌بی

به‌لگه ۵ له‌کاتی زهمو ره‌خنه‌دا
دمگوترئ: (فلان لای‌شعر) ۵
له‌زاراومی زانایانی دمروناسی‌دا
به‌و زانینه دمگوترئ که‌له‌نمفسی
به‌رامبه‌ردا هه‌ستی پی‌ دمکری‌یان
له‌ بارو دوخو دمورو به‌ردا پی‌ی
دمزاندرئ، یان ئهو دمرك كردن و
شته ویزدانیه‌یه که‌عه‌قل کویان
دمکاتموه بویه دمگوترئ: (ان
للشعر ثلاثة مظاهر هي الا دراك
والوجدان والنزوع).

الشعير: جو؛ زموادو بژیوه له‌خوار
که‌نمه‌مویه بۆ به‌هیزی ۵ له‌په‌نددا
هاتوو ده‌لی: (فلان کالشعیر یوکل
ری‌نم): فلانکس و‌ه‌کوو جو وایه
دمشخوریو زه‌میشی دمکری.

الشعيرة: نه‌وشته‌ی شهرعو نایین
به‌په‌سه‌ندی بزانون و‌ه‌رمانی
به‌نمه‌نجامدانیان کردبی ۵ (ک:
شعائر) ۵ قورئان ده‌فهرموی: ﴿وَمَنْ
يُعَظِّمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى
الْقُلُوبِ﴾ ۵ قوربانی و‌ه‌دی بۆ مالی
خودا ۵ نیشانه‌و دروشم.

المشاعر: (مشاعر الحج): نمه‌نجامدانی
کاروباری هه‌ج.

المشعر: دره‌ختی تیک چرزاوو پرگه‌لاو
لقو پوپ ۵ هه‌ست ۵ شوینی
نمه‌نجامدانی هه‌ج.

المشعر الحرام: موزده‌لیقه ۵ (ک: مشاعر).
شَعَشَعَ الضوء: روناکییه‌که که‌می‌ک
بلاو بۆوه.

شَعَشَعَ الشراب ونحوه: ناوی تیکه‌لاوی
شهرابه‌که کرد.

شَعَشَعَ الزبد: روون و‌ه‌موری زوری کرده
ناو تیک‌گوشاویه‌که.

تَشَعَّشَعَ الضوء: روناکییه‌که بلاو بۆوه.
تَشَعَّشَعَ الشهر: زوربه‌ی زوری مانگ
تیپه‌ری.

الشعشاع: بلاوه بوو، دمگوترئ: (ظل
شعشاع): سیتیه‌ری‌که له‌هه‌ندی
کون و‌که‌له‌بهریموه روناکی و‌تیشکی
خۆر دیته ناوموه ۵ قسه‌ خۆش و
نیکته بازو دهمو له‌فظ شیرین.

الشعشع: به‌مانا (الشعشع) دئ.

شَعُ الشَّيْءُ شَعًا: شته‌که بلاو بۆوه.

شَعُ فلان: فلانکس په‌له‌ی کرد.

شَعُ الماء شَعًا: ناومک‌ی هه‌ل‌رشت.

أشَعَّتِ الشمس: خۆر تیشکی خۆی بلاو
کردموه.

أشَعَّتِ النار: ناگره‌که روناکایی و
گهرمایی خۆی نارد.

أشَعُ السبيل: گوله‌ دانه‌ویله‌که پر‌بوو،
دمکه‌کانی کامل بوون.

أشَعُ الماء: ناومک‌ی به‌چر به‌چر نارد چۆر
چۆر ناوی بۆنارد.

نمونان هـن كه تا بيمتمه ندى

تیشكدانه و میان هه بئ.

شَعَفَ الشَّيْءُ شَعْفًا: زور شته كه كهوت.

شَعَفَ الْحُبُّ فَلَانًا: دلداری دلى فلانكهسى

داخ كردوه.

شَعَفَ بِهِ وَجْهَهُ شَعْفًا: خوشى ويست، و مگرى

بوو، پێیه وه هه لهو گیر بوو هـ (شَعَفَ

بالأمر): ترسا له کارمه كه و توشى شوک

بوو.

الشُّعَاف: شیتى.

الشُّعْفَةُ: لای سه روى ههرشتیک بئ،

دمگوترئ: (شَعْفَةُ الْجِل): دوندى کئو

تۆبه لاکى كه ژ هـ (شَعْفَةُ الرَّاس): تۆقه

سهر هـ په له قزى سهر، کۆپله مووى

سهر هـ خوشه و بستی له سنور زیاد هـ

(ك: شَعَفَ وَشِعَاف وَشُعُوف).

الشُّعْفَةُ: همه باران؛ تاوه بارانى كه م كه

به ناسته م روى زموى ته پركا هـ (ك:

شِعَاف).

الشُّعُوف: دل سوتاوى عیشق و نهوین هـ

دل بریندارى خوشه و بستی هـ دل

ترساو هـ شیت.

شَعَلَتِ النَّارُ شَعْلًا: ناگره كه هه لگیر ساو

کلپه ی کرد.

شَعَلَ النَّارُ: ناگره كه ی داگیرساند، کلپه ی

کرد.

شَعَلَ شَعْلًا: سپیا به تى تیکه لى قزمکانى

الإشعاع: بلاو بوونه وه ی روناکی و

تیشكه له مه زادا به شیوه ی شه پۆل

شه پۆل.

الأشعة الصَّيْنِيَّة: تیشكێكى

موغنوکاره بپیه له لێك كه و تنى

ئه لکتر و ناتى تیزرۆ په یدا ده بن.

الأشعة الكرنية: تیشكێكه له بۆشایى

دمر مه ده گاته زموى زۆر کارا به بۆ

چونه ناو مه وه ی شت و كونكر دنى

شت.

الشُّعَاعُ: شتى بلاوه بو ی پرژاو،

دمگوترئ: (دم شُعَاع): خوینى

پرژاو، (قلب شعاع): دلى پاراو

پهرته وازه هـ (ذهبوا شُعَاعًا): به

پهرته وازه بى رۆبشتن، دمگوترئ:

(تطابرت العصا شُعَاعًا): گۆچانه كه

شكاو بوو به چهند پارچه بیه كه وه هـ

(شُعَاع السنبِل): پرژى گوله گهنم هـ

ته پ و تۆزو كاوكۆتى گوله گهنم كه

وشك بۆوه.

الشُّعَاعُ: هیلئ روناکی كه له درزو كونو

كه له بهر مه وه دینه زوره وه، و مگوو

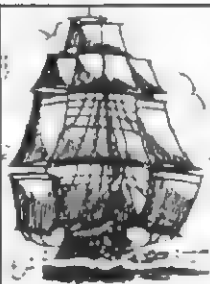
تیتۆل و داوه دمزو دینه بهرچاو هـ

(ك: أشعة وشعوع).

الشُّعُ: به مانا (الشُّعَاع) دئ هـ خانوى

جالجالبۆكه هـ (ك: شعاع).

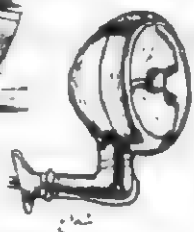
المُشِعَّة: (النظائر المُشِعَّة): نهو شیوه و

سيارة شمس

شعر

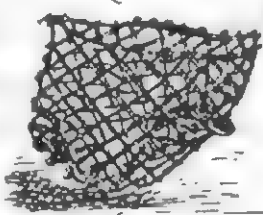
شعاع

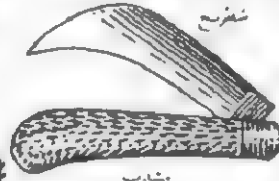
شعر

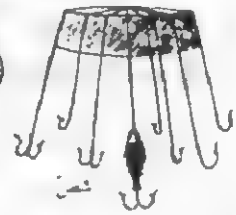
الشاذلي

شبكة

مشاب

شعر

شدة

الشعرية

شحنورة

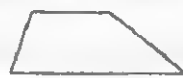
شربة

الشعيرة

شعر - شرة

شبه المربع

شبه المربع المثلثي الباقين

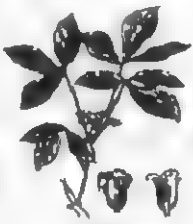
شعيرة

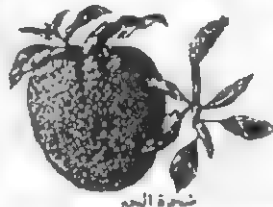
شعيرة

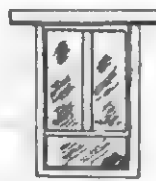
شدة

شجرة الحماط

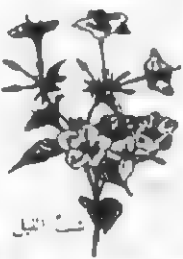
شجرة العمر

شدة

شعيرة أذن

شدة الليل

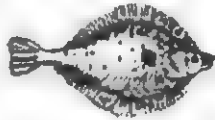
شعرية

شجرة الراس

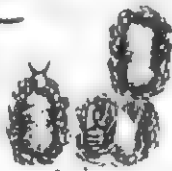
شعر

شعر

شعر

شعر

ناشوبی له ناویان دا بهرپاکرد،
دمگوترئ: (شَغَبَ فلان): فلانکس
فیتنهیی نایهوه.

شَغَبَ عن الطريق: له پریگه لای دا.

شَاغِبُهُ: زوری فیتنه جویی له گهال دا
کرد.

تَشَاغَبَ فلان: فلانکس شه غه ب و
فیتنهیی دروست کرد و خوی
به دمسته و منه دا، دمگوترئ: (طلبت
منه کذا فتشاغب وامتنع).

تشاغب الرجلان: هه ریه ک له و دوو
بیاوه ناشوبی بۆ نهوی تر نایهوه.

الشَّغْبُ: ناگری فیتنه خو شکردن و
دمنه دهنهیی خه لک بۆ شمر و به گز
به کدا جون و ناشوب نانه ووه فیتنه
بهرپاکردن و هیرش کردنه سه ر
به کتر و کیش بهرپاکردن.

الشَّغْبُ: شمرانگیز و فیتنه جۆ و نا زاوه
گیر و شهرانی.

الشَّغْبُ: به مانا (الشَّغْبُ) دئ.

شَغَرَ المكان وعمره شُغُوراً: شوینه که خائی
بوو، چۆل بوو، دمگوترئ: (شَغَرَ النصب
أو الكرسي أو الوظيفة).

شَغَرَ البلد: ولات له پارێزگار و کار به دمست
خائی بوو، کهس نیه کاروباری به پێوه
به رئ نه من و ناسایشی بپارێزی،
بهرهراوان بوو.

إِسْمَنْ شَعْرُهُ وعمره: قزی زۆر ژاکاو
بژبون.

الشَّعَائِن: چه ژنیکی مه سیحیانه یه
دمکه و پته روژی په کشه مبهی پيش
جه ژنی فیصح، ناههنگ و جه ژنیکه
به مۆنه ی یادموهری چونی هه زرمته
عیسایه بۆ به میتوله قدیس.

الشُّعْنُونُ: (رجل شُغْنُون): بیاویکی قز
بزو ژاکاو و گیل و نه حمه ق و (ك:
شعائین).

شَعَا شَعْوًا: بلا و بۆوه، په رته وازه بوو.

شَعَا الشَّعْرُ وعمره: قز مکه بزوو زۆر ژاکا.
شَعِيَ شَعًا: به مانا (شَعَا) دئ و (فهر اشعی
وهی شعراء).

أشعی القوم الغارة: خه لکه که هیرشیان
بر دوو دستیان به شهر کرد و شهریان
هه لگیر ساند.

الشَّاعِي: بهشی ناشکرا و دیار و دوور.

الشَّعَى: کۆپله قزی بلاوه بوو.

الشُّعْرَاءُ: به ربلاو، په رته وازه و شاش و
پاش، دمگوترئ: (شجرة شعراء):
دره ختی لق و پۆپ بلاو و (غاره
شعراء): هه لمه تی بهر بلاوو
سه رانه سه ری.

شَعْرَةٌ: بپوانه مادهی (شَعْد).

شَغَبَ الْقَوْمَ (عليهم وفيهم وبهم): شه ری
له ناو هه و مه که دا هه لگیر ساند و فیتنه و

شَغَرُ السَّغَرُ: نرخ دابه‌زی.

اشْتَقَرَّ عَلِيَّ فُلَانٌ: دمست درنژی کرده

شَغَرُ الْكَلْبُ: سه‌گه‌که قاجی‌کی هه‌تبری بو

سهر فلان و قسه‌ی ناشیرینی پی

ئه‌وه‌ی میز بکا.

گوت، شانازی بی‌سه‌ردا کرد.

شَغَرٌ فَلَانًا عَنِ الْبَلَدِ وَغَوَّهَ شَغْرًا وَشَغَارًا:

شَاغَرٌ: هه‌ریه‌ک له‌و دوو‌گه‌سه خۆش‌کی

فلان‌ک‌ه‌سی له‌ولات دهر‌کردو تپ‌وی کرد

خۆی یان خزمی خۆی له‌وئ ترماره

شاربه‌دمری کرد.

کرد به‌بی ماره‌یی (ژن به‌ژنیان

أَشْغَرُ الْمَنْهَلُ: سه‌رجاوه‌ی ناو‌مه‌که له‌پ‌نگا

کرد).

دوور بوو.

تَشَغَّرَ فُلَانٌ فِي الْقَبِيحِ وَغَوَّهَ: فلان‌ک‌ه‌س

شَاغَرُهُ مُشَاغَرَةٌ: ژن به‌ژنی له‌گه‌لدا کرد

له‌شتی ناشیرین و کاری ناب‌ه‌جی دا

رۆ‌چوو، سنور شکینی کرد.

خَزَمِيكِي خَوْی لَه‌فُلَان مَارَه‌كِرْد

الشَّاعِرُ: خالی و بۆش، د‌م‌گوت‌ری: (م‌كان

به‌مه‌رجی‌ك ئه‌وه‌پ‌ش خَزَمِيكِي

شاغر او منصب شاغر او کرسی

خَوْی لی ماره‌ب‌کا، واته به‌شی‌وه‌ی

شاغر): شوینی چۆن، پله‌و پایه‌ی

(ن‌ك‌اح الشَّاعِر) ژنیان ماره‌کرد به‌بی

چۆن، کورسی چۆن.

ماره‌یی که‌له راستی دا ئه‌مه

الشَّاعِرَان: شوینی برینی ناوک ه

له‌نا‌یینی ئیسلام دا حه‌رامه.

کۆتایی پ‌م‌گی ناوک.

اشْتَقَرَّ: به‌مانا (أَشْغَر) دئ ه زۆرو

الشَّاعِرُ: به‌تال و بۆش ه بیر‌ك ناوی

ت‌ی‌كه‌ل و پ‌ی‌كه‌ل بوو.

زۆری ت‌ی‌د‌اب‌ه‌ ه پ‌م‌گ‌ی‌كه

اشْتَعَرُ الدَّوَابُ: ج‌ر‌و جان‌ه‌وم‌رو ئاز‌ه‌ل

له‌لاته‌نیشتی حوشت‌ر.

زۆر بون و په‌رم‌یان سه‌ند.

الشَّاعِرُ (ن‌ك‌اح الشَّاعِر): ئه‌وه‌یه پ‌یاو‌ي‌ك

اشْتَقَرَّ الْأَمْرُ ب‌ف‌ل‌ان: کاروباری فلان یان

ئاف‌رم‌تی‌کی خزمی خۆی له‌پ‌یاو‌ي‌ك

ک‌ی‌شه‌و ن‌ی‌زاعه‌که‌ی له‌وزه دهر‌چوو

ماره ب‌کا به‌ی ماره‌یی به‌مه‌رجی‌ك

به‌ره‌راوان بوو.

پ‌یاو‌مه‌کی ت‌ر‌یش ئاف‌رم‌تی‌کی خزمی

اشْتَقَرَّ عَلَيْهِ الْأَمْر: کارمه‌کی ت‌ی‌كه‌ل و

خۆی له‌ئه‌و ماره ب‌کا به‌هه‌مان

پ‌ی‌كه‌ل بوو.

شی‌وه.

اشْتَقَرَّ الْحَسَابُ عَلَيْهِ: ح‌ی‌ساب و

الشَّعْرُ: د‌م‌گوت‌ری: (ت‌ف‌رق‌وا ش‌عْراً ب‌غ‌ر):

مامه‌ئه‌که‌ی به‌ره‌راوان و ت‌ی‌كه‌ل و

به‌هه‌مو لایه‌ک دا بل‌او بوونه‌ومو

پ‌ی‌كه‌ل بوو سه‌رو دهری لی نا‌کا.

كون و قوزینی ولاتیان پرکردنه وه.

الشُّغَارَةُ: بهرده نهستی بهناسن لئی

دهدرئو و پریشکی ناگری لئی بهرز

دمبهنه وه و ناگری بئی دمکریته وه.

شُغِشَغَ اللِّجَامُ فِي لَمِ الدَّابَّةِ: لغاوی

لهدممی و لاخه که دا جولاندو توندی

کرد بۆ ئه وهی و لاخه که سه رنهرم

بئی، جله و کیش بئی.

شُغِشَغَ السِّنَانُ فِي الْمُطْعَمِ: سه ره

رمبه که ی له برینه که دا لقاند بۆ

ئه وهی برینه که کاریگهر تر بئی.

شَغْفُهُ شَغْفًا: دلی داگیر کرد، دلی برد،

وای لئی کرد عاشقی بئی.

شَغِفَ بِهِ وَحْبَهُ: حمزی لئی کرد به سۆزو

خۆشه و یستی ئه وه هه له و گیر بوو،

کهوته داوی دلدارئو ئه وه وه ۵ (فهر

شَغِفَ وَهِيَ شَغِفَةٌ).

شَغِفَ بِهِ وَحْبَهُ شَغْفًا: به مانا (شَغِفَ) دئی ۵

(فهر مشغوف).

تَشَغُّفُهُ: به مانا (شَغْفُهُ) دئی.

تَشَغُّفَ الْحَبْرِ فَلَانًا: هه واله که فلانکه سی

خسته دله راوکیوه و پییه وه هه له و

گیر بوو.

الشُّغَافُ: په ردهی دل، یان ناخی دل.

شَغْلَ الدَّارِ: له خانوکه که دا جیگیر بوو،

مایه وه.

شَغْلَ فَلَانًا عَنِ الشَّيْءِ: فلانکه سی

له شته که لادا، مهشغولی کرد.

شَغْلَ عَنْهُ بَكْذَا: به وهی فلان شته وه لئی

بئی ناگا بوو.

شَغْلُهُ: بۆ زنده و دهی له مانای (شَغْلُهُ) دا

به کاری دئی، وای لئی کرد مهشغولی بئی و

ناگای له شتی تر نه بئی.

اَشْتَغَلَ الدَّوَاءُ فِي جَسْمِهِ: دهرمانه که

به جهستهی دا بلا و بوو کاریگهر بوو

تییدا.

اِنْشَغَلَ: بۆ موطا و معهی (شَغْلُهُ) دئی.

تَشَاغَلَ بِهِ: پیوهی مهشغولی بوو.

الأشْغَرَةُ: ههرشتیک ئاده میزاد

مهشغولی بکا و له شتی تر بئی ناگای

بکا ۵ (ك: أشاغل).

الشُّغَالُ: ئه وه که سهی نیسی زۆر بئی ۵

ئه وه که سهی هه مه کاره بئی و ههرچی

داوای لئی بکری جگه له کاری

پیشه سازی ئه نجامی دهدا.

الشُّغْلُ: پیچه وانهی به تالییه ۵ شتی

بهیدا بوو که ئاده میزاد مهشغولی

بکا، دمگوترئ: (هر في شغل شاغل):

بۆ زنده و رۆی له مهشغولی بون دا

به مانا خودی کارمکش دئی،

دمگوترئ: (شغل شاق): کاریکی

فورس و گرانه، (شغل جيد): کاریکی

باشه ی ۵ (ك: أشغال).

المشغول: دمگوترئ: (فلان فارغ

مشغول): فلانكەس بەكارلىكى بى
 سودمۇ خەرىكە ۋ (دار مشغولة):
 خانىۋىكە خىزانى تىدايە،
 ئادەمىزادى تىدا نىشتەجىيە ۋ
 (منصب مشغول): مەنصەبەكە
 پىرگراۋەتەۋە، كەسپك ھەيە لەۋ
 پەلەۋ پايدەدا كاردەكا.
 شَغِيَتْ سَنَهُ شَغَى: ددانىكى لەددانەكانى
 ترى درىز ترە، گەۋرەترە ۋ پان
 لەپىزى ددانەكانى تر دەرچوۋە.
 شَغِيَّ مَنَسْرُ الطَّائِر: دەندۈكى ئالندەكە
 كەۋانەيى بوۋ، خوار بۆتەۋە ۋ (فەر
 اشغى ۋەي شغواء).
 شَغِيَتْ الْإِنْسَانُ: ددانەكانى لەگورتىۋ
 درىزى دا جوداۋازيان ھەبوۋ ۋ
 (فەي شاغىة).
 أَشَغَى الرَّجُلُ: پىاۋەكە پاراۋ حولولويە
 ھەردەمەۋ پايدەكى ھەيە.
 أَشَغَى الْقَوْمَ بَكْذَا: خەلكەكە بىرو
 بۆچونيان جوداۋاز بوۋ ھەريەكەۋ
 پايدەكى خۆى ھەبوۋ.
 أَشَغَى بَبْرُلَه: چۆپ چۆرۋ دۆۋپ دۆۋپ
 مىزى كرد.
 شَفَرَهُ شَفَرًا: قەراخى ھەنگاۋت،
 لەكەنارى دا.
 شَفَر الشَّيْءَ: قەراخى شتەكەي ھەنگاۋت.
 شَفَرَتِ الشَّمْسُ: خۆر لەناۋا بوۋن نىزىك

بۆۋە.
 شَفَرُ الْمَالُ: مال ۋ سامانەكە كەم بۆۋە،
 لەناۋچوۋ فەۋتا.
 شَفَر عَلَى الْأَمْرِ: لەكارەكە نىزىك بۆۋە
 لىۋ چوۋە پىشەۋە.
 الشَّفَرَةُ: قەراخى ھەرشىك ۋ (شَفَرُ
 الْجَفْنِ): قەراخى پىلۋى چاۋ ئەۋەي
 كە بىزانگى لىۋ دەرۋىن ۋ (ك:
 اشغار).
 الشَّفَرَةُ: دەمە شمشىرو دەمە چەقۋ،
 دەمە كىرد ئەۋەي پان گراۋەتەۋەۋ
 تىزگراۋە لەمادەي ئاسن ۋ موسو
 تەراش ۋ گۈيزان ھەرشىك موى
 پىۋى بتاشرى ۋ رەمىز نەينىيەكە
 ھەندى كۆمەل ۋ تاقم لەناۋخۇيان دا
 بەكارى دەھىن بۆ لىك ھالى بون ۋ
 لىك تىگەپىشتن بە شىۋەي نەينى ۋ
 (ك: شِفَارُ وَشَفَرُ).
 الشَّفَارُ: ۋەستاي شىفرە، شىفرە
 دروستكەر.
 الشَّفِيرُ: لىۋارو قەراخ ۋ (شَفِيرُ جَهَنَّمَ):
 لىۋارى دۆزەخ.
 الشَّفَرُ: لىچى حوشتر ۋ لىچى خواروى
 ئەستورو پتەۋە.
 شَفَشَفَ فَلَانُ: پىاۋەكە غىرە گرتىۋ
 تۈرە بوۋ لەسەر ھەئس ۋ كەۋتى
 بىگانە بەرامبەر مەجرەمەكانى.

شَفَّضَ الحُرَّ الشَّيْءَ: گهرماکه شتهکه ی
وشك كردموه.

شَفَّضَ الصَّغِيرُ النَّبَاتَ: سمرماو
سۆلمهکه گیاوو گزمهکه ی هه لپروکاند.

شَفَّضَ الهَمُّ فُلَاناً: خه م و خه م هت
فلانکه سی کزو کۆله وار کرد.

شَفَّضَ الماءَ رِغْوَهُ: که م که م ناوی رشاند.

شَفَّضَ الدَّوَاءَ عَلَى الجُرْحِ: دمرمانه که ی
به برینه که دا پرژاند پیندا بلاو
کردموه.

الشُّفَّاشُ مِنَ الثِّيَابِ: قوماشی ته نک
چنراو و شاش و باش چنراو ە بای
شهمال و فینک که رموه ە نمرمه بای
فینک ە سروه بای فینک.

المُشَفَّفُ: که سیك به هو ی رق هه لسان و
توره بوونه مه بلهرزی، غیره بیگریو
توره بی.

المُشَفِّفُ: فشه که مرو به د رموشت.

شَفَّعَ الشَّيْءُ شَفْعاً: شته که ی کرد به جوت،
دوهینده ی خوی لی کرد.

شَفَّعَ البَصَرُ الْأَشْبَاحَ: بینا بیه که شته که ی
به دو دوو بین، و مکوو چۆن خیل شتی
تاک به جوت دهبینی.

شَفَّعَتِ الحَامِلُ: زنه دوگیانه که
منداله گانی کردن به جوت، به دوو،
واته دووهم مندالی بوو.

شَفَّعَ لِفُلَانٍ: تکاو پارانه وه ی بۆ فلانکه س

کرد بۆنه وه ی له تاوانی خوش ببن یان
لی ی که م بکه نه وه.

شَفَّعَ الی فُلَانٍ: هانای بۆ فلانکه س بر دو
تکاکاری نارد بۆلای.

شَفَّعَ فِي الْأَمْرِ: شهفاعهت و تکی
له کارمه که دا کرد.

شَفَّعَ: مانای (شَفَّعَ) به مزیده وه
دهگه به نی.

شَفَّعَ فُلَاناً فِي كَذَا: تکیا فلانکه سی
له وشته دا و مرگرت ە تکا که ی

و مرگرا، دهگوتری: (هو مُشَفَّعٌ): تکاو
شهفاعهت و مردهگریو قبولیه تی ە
(هو مُشَفَّعٌ): تکاو شهفاعه تی
و مرگرا وه.

تَشَفَّعَ لَهُ: به مانا (شَفَّعَ دئ).
تَشَفَّعَ لِفُلَانٍ الی فُلَانٍ: تکیا له فلان کرد
بۆ فلان.

تَشَفَّعَ: چوو وه سهر رهبازی ئیمامی
شافیعی، بوو به شافیعی مه زه هب.

اسْتَشَفَّعَ: داوای کۆمه کی و یارمه تی کرد،
دهسگوتری: (اسْتَشَفَّعَ فُلَاناً رَبَّهُ
وَاسْتَشَفَّعَ الی فُلَانٍ).

الشَّافِعُ: خاوم تکاو شهفاعهت ە (ناقة
شافع): حوشتريک بیجوی له گه ل بی
ە (شاة شافع): مهر بهرخۆله ی
له گه ل بی.

الشَّفَائِعُ: شتی دوولایه نو دوو سهره.

شفائع التبت: روهكيك بهدوو جوړ
بروئ.

الشفاعة: تكاكردن و پارانه وه بؤ
ليخوشبون له تاوانبار.

الشفع: نهوئ شت دمكا بهجوت و دوو
دوو ه پيچهوانهئ تاكه ه (ك: اشفاع
و شفاع).

الشفع: بهمانا (الشفع) دئ.

الشفعة: دوركات نويزي چه شتمنگاو.

الشفعة: مافي حيران بؤ هه لگرتنه وئ
زموي و خانوي هاوسئ خوي و
نه هيشتنئ كړپاري تر كه نهو ملكه
بكړئ بهومهرج و ياسايهئ
شهر يعتهئ نيسلام ديارئ كردون،
همروا وشهئ (الشفعة) ناوه بؤ
خودي مولكه هه لگړاوه كه بهو
شيوده ه همروا بهمانا (الشفعة) دئ
ه چاو مزار، دمكوترئ: (أصابته شفعة):
چاوي پيس گاري لي كرده.

الشفوع: كه سيكه بتوانئ دوهيندمئ
هاوه لكهئ كار بكا.

الشفيع: خاوهن تكاو شفاعت ه
نهو كه سهئ زموي و خانو به شيوهئ
شوفعه هه لگړي ته وه ه ژمارهئ جوت
ومكوو (٨، ٤، ٢، هتد) ه (ك:
شفعاء).

شف الثوب ونحوه: قوماشه كه نهو منده

تهنك و شاشه نهو دپوي دمبينرئ.

شف الشيئ: شته كه هينده تهنكه يان

نهو منده رون و شفافه نهو دپوي
نه شارده وه، دمكوترئ: (شف الإناء):

ممنجه لكه سوراحييه كه شتي
نهو دپوي تيدا دمبيندرئ ه (شف
السائل): شله مهنبيه كه نهو منده رونه

نهو دپوي خوي نه شار دؤ ته وه.

شف: بههوي نه خو شو و غم و خهفه ته وه

كزو لاواز بوو ه له بمر سوكي و بي
كيشي و مقره ناگرئ.

شف الرياح: كزه با هه ليكرد هه واي
ساردو كزما هه ليوو.

شف الشين شفا: شته كهئ لاواز كرد،
خهوي لي زړاند، دمكوترئ: (شف الحب
أو الأم): دلداري يان خه مو په ژاره
خهوي لي زړاند.

شف الهواء الماء وغيره: هه واكه كه ميكي
له ناوه كه برد.

شف الشارب الماء أو الشراب: بخورده وه كه
جوړي له ناوو شرابه كه بري هه مووي

هه لقوراندو هيچي نه هيشته وه.

شف الرسم: وينه كهئ به شتي رون و
شفاف دروست كرد.

أشف عليه: به سهرئ دا بالا دمست بوو.

أشف الشيئ: شته كهئ رون و شفاف
دروست كرد.

اشفُ بعضُ أولاده علی بعض: زیده ریزو
خوشهویستی دا بهههندی
لهمانهکائی و بهههندیکیانی نه‌دا.
شفف علییه: بهسهری دا بالا دمست بوو
ه تمنک و باریکی کرد.

اشفف مافی الإناء: نهوی لهپه‌رداخ و
قاپه‌که دا بوو هه‌موی خواردموه.
اشفف الأمر: لی‌کۆلینه‌وهی له‌کارمکان
دا کرد.

استشف الشيء: شته‌که‌ی بینی به‌هوی
چاو‌یلکه‌و دوربین و شتی وه‌هاوه.
استشف الثوب: قوماشه‌که‌ی هه‌لپشکنی
بو نه‌وهی بزانی ئاخو عه‌یبی
تیدانییه.

استشف الكتاب والأمر: له‌کتیبه‌که‌ ورد
بۆوه یان له‌کارمکه‌ی روانی بۆنه‌وهی
بزانی چی تیدایه.

استشف الشراب: شه‌رابه‌که‌ی هه‌موو
هه‌لقوراند چۆری لی ب‌ری.
الشفافة: به‌رماوه‌ی شه‌راب.

الشف: به‌رده‌ی تمنک که‌نه‌وه‌یوی تی‌را
دیاربی، ده‌گوتری: (ثوب شف):
قوماشیکه‌ نه‌وه‌یوی تی‌را دیاره
(ک: شفوف).

الشف: زیده به‌ش ه‌خۆزگه‌و
په‌رۆزیایی، ده‌گوتری: (شف لك
یافلان): خۆزگه‌م به‌خۆت فلانکه‌س،
نه‌وه‌ شته‌ت په‌رۆزیی ه‌ (ک: شفوف).

الشفف: ته‌نکی و لاوازیی ه‌ سوکی و بی
کی‌شی ه‌ که‌م گوزمرانی و دمست
کورتی ه‌ شتی که‌م و بی به‌هاو
ناسان.

الشفاف: نه‌وه‌ی نه‌وه‌ی دیوی خوی
نه‌شاریته‌وه‌ له‌به‌ر پونی و ته‌نکی.
الشفیف: به‌مانا (الشفاف) دی
که‌ستنی سه‌رما، نازاری سه‌رما ه‌
(ک: شفاف).

شفق منه وعليه شفقا: ترسا لیی ه‌ لیی
وریا بوو ه‌ به‌زمی پیداهاتو سۆزی بۆ
نواند ه‌ (فهر شفيق وهي شفقة).
أشفق منه: لیی ترسا، هه‌زمری لی کرد
ه‌ قورئان ده‌فه‌رموی: ﴿وَهُمْ مِّنَ
السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ﴾.

أشفق عليه: به‌زمی پیداهاته‌وه‌ خه‌می
بوو توشی شتی‌ک بی.

الشفق: سۆزو به‌زمی ه‌ سورا‌یه‌که‌
دوی خۆر ئاوابون له‌که‌ناری ناسمان
دیاره‌و ده‌مینیته‌وه‌ تاکاتی نو‌پ‌زی
خه‌وتنان ه‌ لای شت ه‌ شتی خراب له
هه‌رشتی‌ک بی.

الشفقة: ره‌حم و سۆزو به‌زمی ه‌ ترسو
خۆف له‌به‌یدا بوونی به‌لاو
کارمسات.

الشفیق: خاوه‌ن سۆزو به‌زمی ه‌ (ک:
شفقاء).

شفته والیه شفونا: به‌تیه‌ی چاوو رق

- لَيَبُونَه سَهِيرى كَرْد، يان به
سهرسورمان لَيى سَهِيرى كَرْد، يان
بهگالته پيكردن و كه م نرخبه وه
ته ماشاى كَرْد ه (فهو شافن وشفون).
شَفَه شَفَه: لَيوى همنگاوت ه زور به
گيره گيره وه داواى لى كَرْدو شتى لى
وهرگرت تاهيجى پتوه نه هيتشت.
شَفَه المَال ونحوه: مالمكهى له كيس دا تمفرو
توناي كَرْد.
شَفَه الشَّيْءُ: شتهكه داواكارى زوربون ه
(فهو مشفوه)، دمگوتري: (شَفَه الطعام)
و(شَفَه المَال) و(شَفَه الرجل).
شَافَه مشافَه وشفاه: راسته و خور و
بهرو قسهى له گهل كَرْد.
شَافَه البلدَ أو الامرَ: له ولات و شارمكه
نزىك بؤوه يان له كارمكهى نزىك
بؤوه.
الشَّافِلَه: تينو ئاوى دمست نهكهوى.
الشَّافِهِي: لَيو نهستور يان همرود ليجى
نهستورو خهپله بن.
الشَّفَّةُ: (شَفَه الشَّيْءُ): كهنارى شت،
قمراخى شت، قمراخى لاي سهروى
شتهكه، دمگوتري: (شَفَه الدلو وشَفَه
الجبَل).
شَفَه الإنسان: لَيوى نادميزاد؛ نهو پارچه
گوشتهى ددان دادمپوشى مبهست
همردو لَيوه لَيوى خوارو لَيوى سهر و
(بنت الشَّفَة): وشهو قسه، دمگوتري: (لم
ينبس بينت شَفَة): قسههكى نهكرد
ورتهى له دم نه هاته دمرد.
شَفَتَ الشَّمْسُ شَفَوًا: خور نزىك بهناوا
بون بوو.
شَفَا الله العليلَ: خودا شيفاي
نه خوشهكهى دا، له نه خوشيهكهى
چاك بؤوه.
أشفى فلان: فلانكس كهوته كوئايى
شهومود.
أشفى على الشَّيْءِ: له شتهكه نزىك
بؤوه، دمگوتري: (أشفت الشمس
على الغروب): خور له ناوابون نزىك
بؤوه.
أشفى الرجل على الموت: فلانكس
له مردن نزىك بؤوه.
أشفى المريض: داواى شيفاي بو
نه خوشهكه كَرْد ه يان دهرمانى
كارهگهرى بو دمست نيشان كَرْد.
أشفى المريض الدواء: دهرمانى
چاكه روموى دا به نه خوشهكه.
شافاه: راسته و خور و بهرو قسهى
له گهل كَرْد.
أشفى بكذا: به فلان دهرمان چارى
سهرى نه خوشيهكهى كَرْد.
أشفى من عذره: گهيشته حاله تيك
تولهى له دوژمنهكهى ستيندرو
بيروشى هات.

تَشْفَى: به مانا (استشفی) دئ.

اسْتَشْفَى الْمَرِيضُ مِنْ عِلَّتِهِ: نه خوشه که
هموئی چاکبونه‌مو د.

اسْتَشْفَى بِهِ: بهو دهرمانه تیماری
دهردمکه‌ی کرد.

الْأَشْفَى: نهو کهسه‌ی زار قزبیهو لیوی
بؤ لَيْكَ نه‌نرین، بؤ مَیینه
دمگوترئ: (شفواء).

الشِّفَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: نه‌هه‌موو شتیک دا
به‌که‌نارمه‌که‌ی دمگوترئ ه فورئان
دمفهرموئ: ﴿وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ
مِّنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُم مِّنْهَا﴾ ه همروا
به‌مانا که‌مو بی نمود دئ، دمگوترئ:
(ما بقي منه إلا شفاً): شتیکی که‌م
نه‌بیخ لهو شته نه‌ماوتمه‌وه.

الشِّفَاءُ: چاکبونه‌موه له‌نه‌خوشی ه
دهرمانی دهرمو نه‌خوشی ه فورئان
دهرباره‌ی هه‌نگوین دهمفهرموئ:
﴿يَخْرُجُ مِنْ بَطْنِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ
أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ﴾ ه همروا
به‌مانا دهرمانی دهرموون دئ، (فورئان
دهمفهرموئ: (وشفاء لما في الصدور).

المستشفى: شوینی دهرمان‌کردن و
چارمه‌سهرکردنی نه‌خوش ه
خه‌سته‌خانه که‌پزیشک و په‌رستی‌ارو
دهرمان و شوینی هه‌وانه‌مو‌ی تیدایه.
الشُّفْرِي: ههرشتیک به‌دهم نه‌نجام

بدرئ ه تاقیکردنه‌مو‌ی شه‌مه‌فوی،
برپاری شه‌مه‌فوی.

الشفوية: رومکی شه‌مه‌فویه نه‌مو‌ی
گوله‌که‌ی به‌رزبیته‌موو ببیته
دو‌وفاق و په‌کیان له‌مو تریان به‌رز
تربی ه (الحروف الشفوية): نهو
پیتانه‌ی به‌لیو دهرده‌پرترین و مگوو
(ف، م، ب، و).

شَقًّا نَابَهُ شَعْرًا: که‌لبه‌ی دهرکه‌وت.

شَقًّا شَعْرُهُ بِالْمِشْطِ شَقْنًا: قزی به‌شانه بلاو
کردن.

شَقًّا فَلَانًا بِالْعَصَا: گۆچانی ئاراسته‌ی تۆقه
سهری فلان کرد.

الشَّقَا: پشت ناو چاوان له‌پیشه سهر ه
(ك: مَشَاقِي).

المِشْقَا: شانه ه (ك: مَشَاقِي).

شَقَّحَ الشَّيْءَ شَقْحًا: شته‌که‌ی دوور
خسته‌وه ه شکاندی.

شَقَّحَ الْجَوْزَ وَهَوَّهَا: کاکله‌ی گویزه‌که یان
بادامه‌که‌ی دهره‌ینا.

شَقَّحَ شَقْحًا وَشَقْنَةً: سوو چاوشین بوو.
شَقَّحَ شَقَاحَةً: ناشیرین بوو.

أَشَقَّحَ الْبَسْرُ: خورما به‌رسيله‌که سورایی
تیکه‌وت ه ئالو بۆلی لی په‌یدا بوو،
دمگوترئ: (أَشَقَّحَ النُّخْلُ): خورماکه
ئالو بۆلی تیکه‌وت.
شَاقِحَةٌ: جوینی هئ دا.

تَشَاقَحًا: نَهو دَووکهسه جوینیان

بهیه کتردا.

الْأَشْفَحُ: سوری چاوشین ۵ سورفل ۵ بؤ

میینه (شقحاء).

الْشَفْعَةُ: هیښوه خورمای ئالو بؤل

تیکه وتوو ۵ (ك: شِقَاح).

الْشُعْدَةُ: گیاو گزو ئالفیکه نازهل بیخوا

شیری زور دمبی پیشی دمگوتری:

(الْقِسْدَةُ) ۵ (ك: شِقْدَ).

الْشُعْدُفُ: شتیکه لکه ژاوه گهورمتره،

کاتی خوئی عمر به کان به کاریان

دههینا بؤ سه فمری حه ج و عه مره ۵

(ك: شِقَادِف).

شَقْدَ شَعْدًا: دمرکراو، دوورکه وتهوه.

شَقْدَ شَعْدًا: به مانا (شَقْدَ) دئ.

شَقْدَ نَلان: فلانکس خه وی لی زراو

نه یتوانی بجه وی، یان به سمر خه ودا

زال بوو و نه وزی نه هاتی، یان چاو

پیسو به چاو خه لک دمه هنگیوی ۵

(فهو شَقْدَ).

أَشَقْدَةُ: دمری کردو رویی.

شَاقْدَةُ: دژایمتی کرد.

الْشَقْدُ: گورگ ۵ هه لؤ ۵ حیراء ۵

چاوپیس که به چاو مزار کار لهشت

دمکا زیان دمگه یهنی.

الْشَقْدُ: عه یبو لهککه، دمگوتری: (مابه

شَقْدَ وَلَا تَقْدَ): هیج عه یبو

خه له لیکی تیدانییه.

الشُّقْدَانُ: به مانا (الشَّقْدَ) دئ.

الشُّقْدَانَةُ: نافرمتی رۆح سوک و خوین

شیرین، یان نافرمتی دمدریزی

جنیو فروش.

الشُّقَيْدُ: نهوکهسه ی خه و ناچیته چاوی.

شَقْرَ شَقْرًا وَشُقْرَةً: سورو سپی بوو، رمنگه

سپییه که ی سوری تیکه پراوه ۵ (فهو

شَقْرَ وهی شُقْرَة) ۵ (وهو أَشَقْر وهی

شُقْرَاء) ۵ (ك: شَقْرَ).

إِشْقَرُ: سوری و سپییه که ی زور بوو.

الْأَشْقَرُ مِنَ الدَّمَاءِ: خوینپاره.

الشُّقَارَى: گولی شه قائق النعمان؛

رومکی که گوله که ی سورو په له

په له به به خالی رمش، زور جوژی

هه به هه ندی کی دمرویندری

هه ندی کی خو پرسکه له کو تای

زستان و به هاردا دمروئ.

الشُّقْرُ: کاری گرنگ ۵ نهینی ۵ (ك:

شَقْرَ)، دمگوتری: (بُكَّةُ شُقْرَة):

خه م و خه فته ی بؤ هه لپشتن.

الشُّقْرُ: که له شیر.

الشُّقْرَى: جوژه خورمایه کی باشه،

له یه مهن پی ده لئین: (الشُّقْرَ).

الشُّقْرَانُ: نه خو شپییه که توشی گشت و

کال دمبی.

الشُّقْرَةُ: سوراپییه کی رون و صافه و

تَوَزَّيْكَ مَمِيلَهُو سَبِيِيه به زوړی بو
 پېستی ئادمیزاد به کار دمهیندری.
 الشُّقَارُ: به مانا (الشُّقَارُ): دئ ۵ جوړه
 ماسیه کی سوری کلک دریزه.
 الشُّقَارُ: به مانا (الشُّقَارُ): دئ.
 الشُّقُورُ: غه مو دلته نگیه ک خه مو
 بزړېنئ.
 الشُّقِيرُ: جوړه حه ریا به که، سیسره به ۵
 جوړه کولله به که.
 الشُّقَرُ مِنَ الرَّمْلِ: جه وو لمبی ته مباره
 به ستوی رمق و پته و مکوو شاخه
 زړوی که به ناو زهوی دا دریژ بوته وه
 ۵ (ك: مَشَاقِرُ).
 الشُّقَرُ: سوراخی ۵ پیاله ی گه وړه ۵
 کونده ی ناو ۵ هه لایه کی کون و
 میژوبیه له ولاتی به حره ی.
 الشُّقْرَاقُ وَالشُّقْرَاقُ: بالنده یه کی بجوکی
 و مکوو به پوسولمه یانکه به ږنگی
 خالخاله به سهوزو سورو سپی، پېشی
 دمه گوتړئ: (الأخیل) عهره ب
 کردوو یانه به نیسانه ی ږمبینه ی و
 نه گبه تی.
 شَقَشَقُ الْجَمَلُ: حوشرمه که دنگی خوی
 له فورگی دا خواردموه ۵ چوله که که
 جریواندی.
 الشُّقِيقَةُ: شتیسه که مکوو سی وایه
 حوشر له کاتی جه موشی و دمنگ

خواردنه وهی له دمه ی دمه ی نه
 ۵ (ك: شَقَائِقُ)، هه روا دمه گوتړئ:
 (هدرت شَقِيقَةُ فُلَانٍ): ږقی فُلَانٍ
 هه لسا، یان به باشی ږاو بوچونی
 خوی دمرېږی، هه روه ها دمه گوتړئ:
 (شَقِيقَةُ هَدْرَتِ ثَمِ قَرَتِ): ناشوب و
 فیتنه یه که بوو به ریا بوو پاشان
 دامرکایه وه، هه روا دمه گوتړئ: (فُلَانٍ
 شَقِيقَةُ قَوْمِهِ): فُلَانِکس گه ورو
 قسه رویشوی گه له که یه تی.
 شَقَصَ الذَّبِيحَةَ وَغَيْرَهَا: گوشتی
 کوشتیه که ی که رت و په رت گرد،
 به یه کسان ی به سهر هاو به شه کان دا
 دابه شی کرد.
 الشَّقَصُ: پارچه ی شت ۵ بهش و بار ۵
 ۵ (ك: أَشْقَاصُ وَشِقَاقُصُ).
 الشَّقِيقُصُ: به مانا (الشَّقَصُ) دئ ۵ شتی
 که م ۵ هاو بهش.
 الشَّقَصُ مِنَ النِّصَالِ: سهره ږمبی دریژو
 پان، دمه گوتړئ: (سهم ذو نصل
 عریض) ۵ (ك: مَشَاقِصُ).
 الشَّقَصُ: هه صاب ۵ گوشت فروش.
 الشَّقَفُ: سوا لمت یان له ته سوا لمت ۵
 تاکه که ی (شَقَفَةٌ).
 الشَّقَافُ: سوا لمت دروستکه ر، یان
 سوا لمت فروش.
 شَقَّ الْأَمْرَ شَقًّا: کاره که گران و زحمه ت بوو.

شَقَّ عَلَى فلان: نمرکی گرانی خسته سهر
شانی فلانکهس.

شَقَّ النبت: رومکه که رواو دمرکهوت،
سمری لمزموی دمرهینا.

شَقَّ الناب: کهلبه که (ددانه که) دمرکهوت.

شَقَّ البرق: هموره بروسکه که بهدریزی
بیندرا لهناو هموردا بهلام بلاو
نمبؤوه.

شَقَّ الشيء: شته که ی شقو بهق کرد.

شَقَّ نهرًا: جوگای راکیشا، جوگاکه ی
هه لکه کند.

شَقَّ الأرض: زمویبه که ی کیلا، دمشگوتری:

(شَقَّ عصا الطاعة): سهرپیچی کردو

یاخی بوو ه (وَشَقَّ عصا الجماعة):

به که یه تی کؤمه لی تیک داو ئازاوه ی

خسته ناویانه مو، تهبابی لی کردن

به دزایه تی.

شَقَّ الفرس ونحوه شَقَّأ: نهمبه که لمرویشتن

دا نهملاو نهولای ریگای گرتو

بهراسته ریگادا نمرؤوی ه (لهو اشق

وهی شَقَّأ).

شاقه: دزایه تی کردو به پیچه وانه ی نهو

جولایه مو ه فورنان دمهرموی:

﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ

يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾.

شَقَّه: بو زیدمرموی لهمانای (شَقَّه) دی.

شَقَّ الكلام: قسمه که دریزه پی داو

رونی کردموه له قسمه قسمه ی

دمرهینا و قسمه که ی وردکردموه،

دمگوتری: (اشتق الفرس ونحوه فی

عدوه وفلان فی الکلام أو الخصومة

ونحوها): نهمبه که لمرویشتنی

مهمبه ست لای دا، یان فلانکهس

له مهمبه ستی سهرمکی باسه که چوو

دمرو شتی لاوکی هینانه ناو

باسه که وه یان کیشه سهرمکیه که ی

واز لی هینا و شتی تری هینانه

پی شه وه.

اشْتَقَّ الطريق فی الافلا: به ریگای چؤل و

سارادا رؤی.

اشْتَقَّ طريقه فی الأمر: به توانا و لی

هاتویبه وه چوو کارمکه وه.

اشْتَقَّ الكلمة من غيرها: وشه که ی

لهوشه یه کی تر دمرهینا، وککو بلئی

وشه ی (یضرب، ضارب، مضروب) ی

لهوشه ی (ضرب) دمرهینا.

اشْتَقَّ: شمه ی برد، درزی گهوره ی

تیکموت.

اشْتَقَّ الفجر: کازیوه ی بهیانی دمرکهوت.

اشْتَقَّ البرق: بروسکه که دمرکهوت.

اشْتَقَّ الرأي: رایه که کیشه تی کهوت بو

به چهند رایه کی جیا جیا، دمگوتری:

(الْشَقَّ عصا الجماعة): کؤمه له که

به رته وازه بوون ه پیرو تاقه که

بلاوهميان لی کرد.

شُقُوق).

تَشَقُّاق: لَيْكَ جِيَابُونَه‌وَمُو دَازِبَه‌تِي

الشَّقُّ الحِشْمِي: كُونِي لَوْت بَه‌لَای

كَه‌مُوتَه ناوِيانَه‌وَه.

سهردا.

تَشَقُّق: شَمَقِ بُوو، دَرزِي كَه‌مُورِي تِي بُوو

الشَّقُّ القِيسَرِي فِي الْوِلَادَةِ: هَه‌لِدِرِينِي

كَه‌لَه‌بَمَرِي دَمَرَكَه‌مُوت ۵ قُورُنَان

سَكَه بُو دَمَرَه‌يَنَانِي زَارُوك

دَمَفَه‌رَمُوي: ﴿يَوْمَ تَشَقُّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ

لَه‌مَنْدَالْدَانِي دَايَكِي.

سِرَاعًا﴾.

الشَّقُّ: (شِقُّ الشَّيْءِ): لَای شَت ۵ بَه‌شِيكِي

تَشَقُّقُ الْفَرَسُ: نَه‌سَبَه‌كَه كَزُو لَآوَز بُوو.

شَت ۵ كَه‌رَتِيكِي نِيوِي ۵ چُورْتَمُو

اسْتَشَقُّ الْحَامِلُ بِحَمْلِهِ: كُؤَلْبَارَه‌كَه

نَارَه‌حَه‌تِي نَه‌رَكِي قُورَسُو گِرَان ۵

كُؤَلَه‌كِي خِسْتَه سَمَر لَایَكِي

قُورُنَان دَمَفَه‌رَمُوي: ﴿وَتَحْمِلُ

بُؤَنَه‌مُوي لَه‌دَمَرگَاكَه يَان لَه‌شُويَنِي

أَنْقَالَكُمْ إِلَى بَلَدٍ لَمْ تُكُونُوا بَالِغِيهِ إِلَّا

تَه‌نَگَه‌بَمَر نَه‌وَدِيو بَكَه‌مُوي.

بَشِقُّ الْأَنْفُسِ﴾.

الْإِسْتَشْقَاق: لَه‌زَانِيَارِي عَه‌رَمَبِي دَا

الشَّقَاق: دَمَكُوتَرِي: (رَجُلٌ شَقَاقٌ):

بِرِيْتِيَه لَه‌دَمَرَه‌يَنَانُو دُرُوسْتَكِرْدَنِي

بِيَاوِيكِي خُؤَبَه‌زَلْزَانُو لَه‌خُؤَبَايِيُو

وَشَه‌يَه‌ك لَه‌وَشَه‌يَه‌كِي تَر بَه‌گُويَرِي

هِيچ لَه‌بَارَانَه‌بُووه.

يَاسَاي زَانِيَارِي سَمَرَف.

الشَّقَّةُ: نِيوِي شَت كَه بَكَرِي بَه‌دُوو

الشَّقَاق: قُورَس، گِرَانُو نَاخُوش ۵ (ك:

كَه‌رْتَه‌وَه ۵ پَارَجَه‌ي لِيكِرَاوَه يَان

شَوَاق).

هَه‌لِدِرَاو شَه‌قَبُوو ۵ هَمَرپَارَجَه

الشَّقَاق: يَان (شَقَاقُ النِّعْمَان): بَه‌چَه‌نَد

قُومَاشِيك بَه‌دِرِيژِي دِرَابِي، يَان

جُورَه كُؤَلِيك دَمَكُوتَرِي وَهَكُوو

عَه‌صَاو دَارِي تَر كَه دَرزِي بَرْدَبِي ۵

كُؤَالَه سُورَهو كُؤَلَه نِيَسَانُو شَلِيرُو

دُورِي ۵ سَه‌مَه‌رِي دَرِيژ ۵ يَان

كَه‌لُآوَاوَك.

مَه‌سَافَه‌يَه‌ك كَه بَه‌نَاخُوشِي

الشَّقَاق: قَه‌لْشَانِي پِيَسْتِي دَمَسْتُو قَاجُو

رُؤِيَسْتَنِي پِيَدَابَكَرِي ۵ قُورُنَان

دَه‌مُو لِيُو بَه‌هُوي نَه‌خُوشِي يَان

دَمَفَه‌رَمُوي: ﴿وَلَكِنْ بَعْدَتْ عَنْهُمْ

سَارِدُو سَمَرَاوَه.

الشَّقَّةُ ۵ (ك: شَقَاق).

الشَّقُّ: نَارَه‌حَه‌تِي وَ مَه‌يَنَه‌تِي ۵ دَرزُو

الشَّقِيق: بَرَاي بَاوَكُو دَايَكِي ۵ هَاو

كَه‌لَه‌بَمَرُو قَه‌لْشَتُو كُون ۵ (ك:

وِيَنَه‌و هَاوَشَان، هَاوَسَمَر ۵

لهمه رموده پيغه مبردا هاتوو:

(النساء شقائق الرجال) ه (ك: أشقاء).

الشقيقة: خوشكى باوك و دايكى ه

بارانى زور ه نازاريكه نيوه

سهردمگري يان نيوه دم و چاو

دمهيش ه (ك: شقائق).

المشقة: نارمحه تي و ميه ته ه (ك:

مشاق).

شقله شقلا: كيشاي.

الشاقول: شاول ه داريكه به لاي

سهرويه وه شتيكي پيوه و مكوو

بزمار ه كشتيارمگان زموي پي

مهزنده دمكه يان سنووري

زمويه كانيان پي ديار پي دمكه.

شقاه شقوا: خستيه نيو نهگبه تيه وه،

توشي نه هامي ته كرد.

شقي شقا وشقاوه: به دب ه خت و نهگبه ت

بوو، و مزع حالي ناخوش بوو زباني تال

بوو.

شقي في كذا: مانوو بوو، نهركي گراني

كهوته سهرشان ه توشي ناخوشي و

كارمسات بوو ه قورشان دمهرموي:

﴿فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ

وَسَهيقٌ﴾.

أشقاء: خستيه ناو نهگبه تي و چورتمه وه،

توشي كيشه و كارمساتي كرد.

شاقى الشين مشاقاة وشقاء: لهشته كه

نارمحه تي چهشت و ناخوشي بيني.

شاقاه في الحرب: لهسرپدا به سهرپدا زال

بوو.

الشقاء: تمنگو و چهله مهو ناخوشي ه

تهنگانه و دهردمسري ه گومرپاي

به دب ه ختي.

الشقاوة: به مانا (الشقاء) دي.

الشقوة: به مانا (الشقاء) دي ه قورشان

دمهرموي: ﴿رَبَّنَا عَلَبْنَا عَلَيْنَا

شِقُونَا﴾.

الشقي: نهگبه ت و به دب ه خت ه له

قورشان دا هاتوو: ﴿فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ

وَسَعِيدٌ﴾ ه گومرپا و ريگا لي گوم بوو

ه لاسارو هيدايه ت و مرنمگر ه (ك:

أشقاء) بو ميينه (شقي) به كارد.

شكي فقرة شكا: نينو كي قه لشتن ه

دمگوتري: (شكي فلان): فلانكس

نينو كي قه لشان ه قامكي شفقار

شفقار بوو.

اشكات الشجرة: درمخته كه چروى

كرد، لقو پوپه كاني به كم مجار

دهرمكوت.

الشكاء: قه لشي ني دهورو به ري نينو ك

ه قه لشاني پيست.

الشكبان: تاينچه، رشكه، شريفي كون

كون، شتيكه كونكونه كشتيارمگان

كاو كو تي تيدمكه و دهرگويزنه وه.

شَكْنَهُ شَكْدًا: به خشینی باشی دایه و
 چاومروانی سوپاسیشی لی نه کرد ۵
 له کاتی بهر یکه وتنی بؤسه مفر
 هه ندی خوراکي پيدا.
 الشُّكْدُ: به خشینی بی پاساو سوپاس ۵
 خهرمانانه و مشتاخانه نه و شته ی
 که له کاتی چنن و درونه مودا
 به شیک دهری به هه زارو بی
 نه وایان به ناوی خهرمانلوغه و
 مشتخانه ۵ نه و خواردن و تیشومی
 بؤ ریبوار ناماده دهری له کاتی
 سه مفر کردنی دا.
 شَكَرَتِ الدَّابَّةُ شُكْرًا وَشُكْرَانًا:
 و لاخه که نالفو نالیکی که م بهشی
 کرد ۵ و لاخه که جووه ناو پاوانه و مو
 له و مرواوه نه و بوو.
 شَكَرَ فَلَانًا وَلَهُ شُكْرًا وَشُكْرَانًا: باسی نازو
 نیعمه تی فلانی کردو سوپاسگوزاری
 بوو، باسی بیاو و تیبه کانی فلانی کردو
 پیندا هه لگوت، دهری: (شَكَرَ اللهُ):
 سوپاسی خودای کرد ۵ (شَكَرَ اللهُ):
 سوپاسگوزاری خودا بوو نیعمه تمه کانی
 خودای هینانه بهر چاوی خو ی
 سوپاسگوزار بوو ۵ فورنانه دهر موی:
 هَیَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا
 رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ.
 شَكَرَ عَمَلُهُ: له سه م کاره که ی پاداشی
 دایه وه.

شَكَرَتِ الشَّجَرَةُ شُكْرًا: دره خته که پرزو
 پالی دهر کرد.
 شَكَرَ الضَّرْعُ: گوانه که پرپوو له شیر،
 دهری: (شَكَرَتِ النَّاَقَةُ): حوشرمه
 شیری زور بوو.
 شَكَرَتِ السَّعَابَةُ: هه ورمه که پرپوو
 له باران.
 شَكَرَ فُلَانٌ: فلان کهس دوا ی پرزدی و
 چروکی دلفراوان سه خنی سروشت بوو،
 پان عه تاو به خشنی زور بوو ۵ (فهر
 شَكَرَ وَشُكْرَانٌ وَهِيَ شُكْرَةٌ وَشُكْرَى) ۵
 (ك: شکاری).
 اشَكَرَ الضَّرْعُ وَالشَّجَرُ: به مانا (شَكَرَ دئ).
 اشَكَرَ الْجَنِينُ: مندا له که گهنده موی لی
 روان.
 اشَكَرَ السَّمَاءُ: ناسمان بارانی زوری
 باراند، بارانی به خو پرمی باراند.
 اشَكَرَ الرِّيحُ: بایه که بارانی هینا، بای
 پیش باران بوو.
 اشَكَرَ الْحَرُّ أَوْ الْعِدُّ: گهرما پان سه رما
 په رمی سه ند.
 اشَكَرَ الرَّجُلُ فِي عِدْرِهِ: بیاو هه که
 هه نگاوی خیری هه لئنان.
 تَشَكَرَ لَهُ: سوپاسی کرد، سوپاسگوزاری
 بوو.
 الشُّكَاكِرُ: پیشه سه ر، ناوچه وان.
 الشُّكَاكِرَةُ: کیسیکه له کاغز پان له شتی

تر دروست دمکری ۵ چیمه‌نتوی تی
دمکری.

الشُّكْرُ: سوپاسگوزاری و پی زانینی
نیعمه‌ت ۵ سوپاسکردن له‌سهر
نیعمه‌ت.

الشُّكُورُ: بۆ زیده مانای وشه‌ی
(الشاکر) دی ۵ قورئان دمه‌رموی:
﴿وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشُّكُورُ﴾ ۵
وشه‌ی (الشکور) به‌کیکه له‌ناوه
جوانه‌کانی خودا به‌مانا پاداش
دمرومو نیعمه‌ت به‌خش دی ۵
قورئان دمه‌رموی: ﴿إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ
شُكُورٌ﴾ ۵ هه‌روا به‌که‌سیک
دمگوتری دیارده‌ی نیعمه‌تی پیوه
دیاری، دمگوتری: (امراة شکور):
نافره‌تیکه نازو نیعمه‌تی پیوه
دیاره، ناز به‌رومردمی لی
دمبیندی ۵ (ک: شکر).

الشُّكْرُ: گهنده‌مو، گهنده په‌رو پۆل ۵
پرزو پالی دموروبه‌ری لقه دارخورما
۵ لقه داری تمرو تازه ۵ چروزه‌ی
دره‌خت که‌سهر دمه‌دینئ ۵ نه‌و
دموه‌ن و پرزو پالهی له‌دمورو به‌ری
بنکی دره‌خت دمپوی.

المِشْكَارُ: نازه‌لی به‌شیرو شیر زۆر ۵ (ک:
مشاکر).

المِشْكْرَةُ مِّنَ الْعُثْبِ وَغَيْرِهِ: نه‌و گیاو

گزمی که نازه‌ل دمیخواو پیی قه‌له‌و
دمبی و شیر پی زۆر دهبی ۵ (ک:
مشاکر).

شُكْرُهُ شُكْرًا: به‌سهره نه‌هیزه‌و گۆچان
تیوه‌ی ژهنی ۵ به‌زمان لی دواو
باسی کرد، قسه‌ی ناشیرینی ناراسته
کرد.

شَكِسَ شَكْسًا وَشَكَاةً: ره‌وشتی ناشیرین
بوو، مامه‌له‌ی قورسو و گران بوو.
شَاكَسَهُ: رقی هه‌لسان، توپه‌ی کرد،
ته‌نگی پی هه‌لجنی.

تَشَاكَسًا: دژایه‌تی که‌وته نیویانه‌وه‌و
به‌رامبه‌ر به‌یه‌ک گرژبوون ۵
هه‌ریه‌که‌و دمه‌پوی مزی خوی لی
بگری.

الشَّاكُوسُ: چه‌کوچ چه‌کوچی به‌چوک ۵
(ک: شواکس).

شَكَلَ السِّلَاحَ: شمشیرو کێردمه‌کی
تیز کرد خه‌نجه‌ره‌که‌ی مشت و مال
کرد.

شَكَعَ الدَّابَّةَ بِزَمَامِهَا شَكْمًا:
به‌هه‌وساره‌که‌ی سه‌ری و لاخه‌که‌ی به‌رز
کردموه.

شَكِعَ فُلَانٌ شَكْمًا: فلانکس نالاندی و
هاواری نازاری کرد.

أَشْكَمَهُ: ناره‌حه‌تو خه‌فه‌تباری کرد.

شَكَ الشَّيْءُ شَكًّا: هه‌ندیکی له‌شته‌که‌ی

بهههندیکی تریهوه نوساندو
چهسپاندی.

شَكَّتِ القِرَابَةُ: خزمایه تییه کهی راگرتو
نهی بهچراند.

شَكَّ الدَّابَّةُ: دمستی ولاخه کهی هه ئبهست
بوئنه وهی ههنگله شه له بکا.

شَكَّ عَلَيْهِ الأَمْرُ: کارم کهی لی چهواشه
بوو، لی تییکچوو نه یزانی کامه
کامهیه.

شَكَّ فِي الأَمْرِ: له کارم که کهوته گومانه وه.
شَكَّ فِي السِّلَاحِ: به ته واوی چهکی
له خو بهست.

شَكَّ الحُرْزُ ونحوه: میروو مکانی هۆنینه وه.
شَكَّ الجِلْدُ بِالْمِخْرَ: به درپوشه وه دمرزی
پهسته کهی دوریه وه.

شَكَّ التَّوْبُ يَسْرَتُهُمْ ونحوها: خه ئکه که
خانومکانیان بهریزو له پهنا په کتره وه
دروست کردو بهیه ک شپوه دیکور
رازاندیانه وه.

شَكَّ الشَّيْءُ: شته کهی کون کرد، دمگوتری:
(شَكَّ الدَّابَّةُ بِالْمَهْمَاز): به نه قیزه
له ولاخه کهیه وه ژمنی یان به نه مچی
لی دا بو نه وهی خیرا بپروا.

شَكَّ فُلَانًا ونحوه بالرمح: به سه ره رمب
له فلان کهسی دا.

شَكَّكَ: خستیه گومانه وه.

إِشْكَّ الشَّيْءُ: ههندیکی شته کهی

بهیه که وه نوساندو چهسپاندی.
تَشَكَّكَ: بو موطاومعهی (شَكَّه) دی.

تَشَكَّكَ فِي كَذَا أَوْ فِي الأَمْرِ: کهوته
گومانه وه لی.

التشكيك: نه وهیه ده لالمت بکا له سه ره
له فظیکی عامو هاو بهش له نیوان
فهردمهکانی دا به لام بهیه کسانى نا
ومکوو وشه (أبيض) که ده لالمت
دهکا له سه ره زور شت کهسپی بن
به لام بهیه کسانى نا.

الشَّاكَّةُ: هه وکردنی لوزم تیته.

الشِّكَاك: دهگوتری: (ضربوا يَسْرَتَهُم
شِكَاكًا): خه ئکه که خانومکانی
خویان له ریژی په کتره بهیه ک
شپوه و شپواز بنیات نان.

الشَّكُّ: گومان ه حاله تیکی دروونیه
زهین له گه ئیا دیو ده چی نازانی
وایه یان وانیه ناتوانی بپیاره که
په کالاک بکاته وه ه پارچه په کی بچوکه
له نیسقان دا ه (ك: شَكُّوك).

الشِّكَاك: کهسیک زور گومانای بی ه
شکی له هه موو شتیکی بی.

الشِّكَاكُون: پیریکن له فه یله سوفه کان،
پاراپ له وه دا ناخو حه فائقی شته کان
هه یان نین، له فه لسه فهی ئیسلامی
دا به (ألا أدريه) به ناویانگن و
به شیکن له سه وه سطانیه کان.

الشُّكُوكُ: (أمر شكوك): كاريكى ليل و
تهم و مزاوى و گوماناوييه.

الشُّكِيكَةُ: كُؤْمَةٌ شَتِيكَن بيهكه وه
دهلكيندرين (ك: شَكَاكَ وَشُكَّكَ).
المِشْكُ: ناميرى شت پيكه وهلكاندن و
سيرمه يكه يا تهليكه زرينى پي
دهچندري (ك: مِشَاكَ).

شَكْلُ الْأَمْرِ شَكْلًا: كارمه كه خواهشه بوو،
سمر و بهرى نهما.

شَكْلُ الْمَرِيضِ: نه خوشه كه خهريكه چاك
بيته وه.

شَكْلُ الثَّمْرِ: ميوه كه خهريكه پي بگا نال و
بوئي تيكه وت.

شَكْلُ الدَّابَّةِ: ولاخه كه ي به زنجير
بهسته وه، دهشگوتري: (شَكَّلَهَا به):
به زنجير قاچه گاني پيوند كردن.

شَكْلُ الْكِتَابِ: سمر و بؤرو زيري بؤ
كتيبيكه دانان.

شَكْلُ اللَّونِ شَكْلًا: رهنه كه رهنكى ترى
تيكه لاو بوو.

شَكَّلَتِ الْعَيْنُ: سپيني چاوه كه سوراى
تيكه ل بوو.

وَشَكَّلَتِ الْغَيْلُ: رمشاى نه سپه كه
سوراى تيكه ل بوو و (فهر شَكِلْ
واشكُل وهي شِكْلَةٌ وَشَكْلَاءٌ).

أَشَكَّلَ الْأَمْرُ: كارمه كه خواهشه بوو و
(أشكَل اللَّونُ): به مانا (شكِل) دئ.

أَشَكَّلَ فُلَانٌ: فلانكس له گهل هاوه ل و
هاو وينه گاني خوى دا كؤ بؤوه،
كؤبونوه ي پي كردن.

أَشَكَّلَ النَّخْلُ: بهرسيه خورماكه رهنكى
گؤراوه خهريكه پي بگا.

أَشَكَّلَ الْكِتَابُ: سمر و زيري بؤرى بؤ
كتيبيكه كرد.

أَشَكَّلَتِ الْمَرْأَةُ شَعْرَهَا: نافرته كه
له هه موو لايه كه وه قزده گاني

هه لئانه وه بؤ تۆقه سمرى.
شَاكَّلَهُ: ومكوو نهو چوو، هاو وينه ي

بوو.
شَكَّلَ الدَّابَّةَ: ولاخه كه ي به زنجير

بهسته وه، به پيوند قاچه گاني
بهستن.

شَكَّلَ الشَّيْءَ: وينه ي شته كه ي كرد،
په يكه مري بؤشته كه كرد.

شَكَّلَ الزُّهْرُ: دهسكه گولى جؤراو جؤرى
بهستن و له چهند جؤره گول چهپكه

گولى بهست.
شَكَّلَتِ الْمَرْأَةُ شَعْرَهَا: نافرته كه

له هه موو لايه كه وه قزده گاني
هه لئانه وه بؤ ته پله سمرى.

تَشَاكَّلَا: نهو دووه ليك چون هاو
وينه ي يمه كتر بوون.

تَشَكَّلَ: بؤ موطاومعه ي (شَكَّلَهُ) دئ.
تَشَكَّلَ الشَّيْءُ: شته كه وينه ي ومركرت

بوو بهواقیع و خوئی نواند.

اسْتَشْكَلُ الْأَمْرُ: کارمکه چهواشه بوو ۵
رهخنه ی لی گیراو بوو بههوی دلّه
راوکی ۵ نیشکال و لهمپهری خسته
ناو کارمکهوه.

اسْتَشْكَلُ فِي تَنْفِيزِ الْحُكْمِ: چهند بهلگه و
نیشکال و پاساویکی خسته روو
داخوازی نهومن برپاری دادگا
رابگریئو لی کوئینهوهی تر
لهدوسییهکه دا بکریئو گریئ
کویرکهکان بکرینهوه.

الإشْكَالُ: بریتیه لهکاریك، لهبهلگه و
نیشانهیهك چهواشهکاری دیخنه
روو ناهیلن روداوگه رون
بکریتهوهو برپارهکه جی بهجی
بکری.

الأشْكَالُ: دوو پمگ، دوپمگی تیکه لّاو
۵ وهکوو نهوه ناو خوینی تیکه لّ
ببی پمگی ناومکه بگوئی.

الأشْكَالُ مِنَ النَّاسِ: کهسیك لهچاویدا
پمگیك ههبی بجپتهوه سهر شیوهی
چاوی باوکی، یان چاوی چهند
پمگیکی تیذا بییندرئ، دهگوترئ:
(هر اشکل بایه): نهو زور لهباوکی
دهجی.

الشَّاكِلَةُ: سروشت و تهبیات ۵ شیوه و
شیواز ۵ قورنان دمه رموی: ﴿قُلْ
كُلْ يَغْمَلْ عَلَى شَاكِلِيهِ﴾ ۵ ههروا ناوه

بۆ نهو بهشهی دهکهوئته نیوان
زولّض و گوئچکهوه ۵ کهلهکه ۵
ناومپراست و کرۆکی شت، دهگوترئ:
(أَصَابَ شَاكِلَةَ الصُّوَابِ) ۵ (ك:
شواکِل).

الشِّكَالُ: زنجیرو پیومند ۵ ههروا ناوه
بۆ نهسپیک قاجی راستی و دهستی
چهپی لهخوار نهژنویهوه پهلهیهکی
تیدابن قاج و دهستهکهی تری
پهلهکهیان رهنگیکی تربی.

الشُّكْلُ: کاری چهواشه و پر گریئو گۆل
۵ وئنهو شیوهی شت، دیاردهو
روالهتی شت، دهگوترئ: (مسائل
شکلیه) چهند مهسه لهیهکن تییان دا
گرنگی بهوئنهو شکل ددرئ نهک
بهکرۆک و ناومرۆک ۵ شیوهو سیما ۵
گونجاو لهبار، دهگوترئ: (هذا من
شکلي): نهمه بۆ من گونجاوه، لهمن
دئ ۵ لهبوازی نهندان یاری دا شیوه
قهباریهکه یان روبهریکه بهیهک
سنور دیاری گراوه وکوو توپ یان
بهچهند سنوریک یان جیا وکوو
سی گۆشه و چوارگۆشه ۵ لهبوازی
زانستی مهنطیقیهکان دا جوړه
دهلیلیکه گۆرانکاری تیذا روددا
بهگویره ی نیسه تدان ی حهددی
ناومپراست بۆلای حهددی (أصغر) و

(أكبر) ۵ (ك: أشكال وشكل) ۵
 (الدُّفْعُ الشُّكْلِي): له قانونی
 (المرافعات) دا بریتییه لهووی داوا
 لهسر تۆمارکارکراو رهخنهی خووی
 ناراستهی شیوازی بهریوه جوونی
 کی شهکه بکانهک خودی
 مهوضوعهکه، ومکوو نهوه بلخ لای
 نیعه داواکه بهتالهو بی بناغیه.
 الشُّكْل: وینهو شیوهی شت.
 الشُّكْلَةُ: یهک تهشکیله، دانانی
 حهرمکهیهک لهسر وشه.
 الشُّكْلَةُ: تیکهلبوونی رهنهکانه ۵
 لهچاودا بریتییه لهتیکهلبوونی
 رهنگی سورو سپی ۵ شیوهو لیک
 چوون، دمگوتری: (فیه شُكْلَةٌ من
 أبيه): چووتهوه سر باوکی،
 لهباوکی دمکا.
 الشُّكْلَةُ: هاو وینه، هاوشیوه ۵
 لهزانستی بهدیع دا بریتییه لهووی
 شتهکه بهوشهی تر بدرکینی بهووی
 هاونشینیهوه ومکوو قورئان
 دمهرموی: ﴿نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ﴾ یان
 ﴿وَمَكُرُوا وَاللَّهُ﴾.
 المُشْكِل: جهواشه، لیل و تهو مزای ۵
 بهلای زانایانی نوصولی فیقههوه،
 نهومیه لهماناکی تی نهگی مهگر
 لهلایمکی ترموه بهلگی بۆ بیانی ۵
 (خشی المُشْكِل): بریتییه لهووی

مروفتیک همدو لایهنی نیرایهتی و
 مینینهی ومکوو یهک واین، هیج
 لایهنیکی بهتهواوی رون
 نهبویتیهوه.
 شَكَمَ الْفَرَسَ وَغَرَّ شَكْمًا: لغاوی کرده
 دمی نهسپهکهوه، دمگوتری: (شَكَمَ
 المعتدي): بههیزو تواناوه دمست دریزو
 هیرش کاری پاشه و پاش شکانهوه.
 شَكَمَ الْمُتَسَلِّطَ: داگیرکرو دمه لاندارمکی
 دهمکوت کرد، بۆری دا.
 شَكَمَ فُلَانًا: پاداشی فلانکسی دابهوه.
 شَكَمَ شَكْمًا: برسی بوو (فهر شَكِمَ).
 أَشَكَمَ: بهمانا (شَكِمَةُ) دئ.
 الشُّكْمُ: بهخشش بهشیوهی پاداش و
 موکافهته.
 الشُّكِيمَةُ: ناسنیکه پانهو پان دمگرتیه
 دمی و لآخهوه ۵ هیزو توانای دل و
 وره بهرزی ۵ سرکهوتن بهسر
 زولم و ستم دا ۵ دمگوتری: (فلان
 شديد الشكيمه): فلانکس
 وره بهرزو دل دامه زراوه ۵ (ك:
 شکام وشکیم وشکَمَ).
 شَاكَهُ مُشَاكَةً وَشَاكَا: لهوچوو
 شیوهی چووه سر شیوهی نهو.
 تشاکها: شیومیان لهیهک چوو.
 شَاكَ شَكْرًا وَشَكْرًا وَشَاكَ: نازاری
 نهخوشی ههبوو.

شَكَا الشُّكْرَةَ: دهمی مهشکولهکھی

کردموه و نهوهی تییدا بوو دهری
خست.

شَكَا هُمُ: خهم و نارحهتی خوئی
هه لږشت، باسی کردن و فورئان
دمفهرموی: ﴿إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَخُزْنِي إِلَى
اللَّهِ﴾.

شَكَا فَلَانًا: هه والی خراپه کاریه گانی
فلانکهسی دا، هه والی نهوهی دا
که فلانکهس خراپه ی دمر باره کردوه.

أَشْكَى مِنْ فَلَانٍ: مافی خوئی
له فلانکهس و مرگرت.

أَشْكَى فَلَانًا: فلانکهسی هه لنا بونهوهی
شکات بکا، باسی مهینهتی و
نارحهتی خوئی بکا و رازی کردو
هوکاری شکاتکردنهکھی لابر،
دمگوتری: (أشکاه علی مایشکوه):
پارمهتی دا.

أَشْكَى شُكْرَةَ: مهشکولهی دوی دروست
کرد.

شاکاه: بهمانا (شکاه) دی.

شَكِيَّ فُلَانٍ أَوْ الرَّاعِي: فلانکهس یان
شوان مهشکولهی دوی بؤ هه ژانندی
ماست دروست کرد.

شَكِيَّ فَلَانًا: هوکاری شکات و نازارمکانی
فلانکهسی لابر.

إِشْتَكَيْ: بهمانا (شکا) دی و نهخوش
کهوت و مهشکولهی دووی دروست

کرد.

إِشْتَكَيْ إِلَيْهِ: پهنا ی بؤ برد بونهوهی
هوکاری شهکواکهی لابه ری و فورئان
دمفهرموی: ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الْبَنِي
إِسْرَءِيلَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى
اللَّهِ﴾.

تَشَاكَى الْقَوْمُ: خه لکهککه هه نديکیان
شکاتیان لای هه نديکیان کرد.

تَشَكَّى: بهمانا (اشتکی) دی.

الشَّاكِي: شکایه تکمر و (شاکي السلاح):
چهک لهخو بهستوو ناماده بؤ شهر.
الشُّكَاةُ: شکات و نازار و نهخوشی و
عهیب و لهککه.

الشُّكْوَى: ناخ و ئوفکردن له بهر نازارو
نارحهتی و شتی و نهوهی دهمیته
هوئی نازارو نارحهتی و (ك):
شکاوی.

الشُّكْرَةُ: زمره یکی بچوک

بهکاردههیندری بؤ ئاوتیکردن یان
بؤ ماست و دوتیکردن له پیست
دروست دمکری، وادهبی بؤ سارد
کردنی دؤو ئاومکه بهکار دی
بهکوردی خویمان نهوهی ئاوی تی
دمکری پیی دمگوتری کونده یان
جهومنده نهوهی بؤ ماست و دؤ
بهکار دی مهشکولهیه و (ك): شِکَاءُ
وَشَكْيٌ وَشَكِيٌّ.

الشَّكِيَّةُ: نهومي ناخو ئوڤي لي دمگري
ه پاشماوهي شت ه بمرماوه ه (ك):
شكايان).

المِشْكَاةُ: تافه يه كه له ديوار جرای تيدا
داده نري ه قورئان دمه رموي:
«كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ» ه ه مروا
ناوه بوئه و شته ي چراكه ي له سهر
ه ه لدمگري ه يان خودي چراو
ديواركوو لوكزمه ي تيدا دادمري.
الشَّلَجُ: شيلم.

شَلَحَهُ: روتي كردموه.
شَلَحَ العَيْنُ: چاو نه قوچا ه نه يتواني
پيلوي چاوي به ته واي بقوچيني.
شَلَّشَ الماءَ ونحوه: ليكدان ليكدان ناوي
پيدا كرد، دهمگوتري: (شَلَّشَ السِّيفُ
الدم): شمشيركه زوري خوئي
رژاند.

تَشَلَّشَ الماءَ ونحوه: ناوكه به پرزاوي
هاته خوارموه.
تَشَلَّشَ السِّيفُ بالدم: شمشيركه
خوئي رژاند.

تَشَلَّشَ فلان في عمله: فلانكهس
له كارمه ي دا چوستو چالاك بوو.
الشَّلَاشِلُ: رومكي ناسك.

الشَّلَّشِلُ: چوستو چالاك له كاري خوي
دا ه دپاك و بئ غهش، دمگوتري:
(ماء شلشل و دم شلشل): دلۆپ دلۆپ

ناوكه يان خوينه كه دمتكي.

شَلَّقَهُ شَلَقًا: بهقه مچي لي دا.

شَلَّقَ الأذن أو الأنف: له دريزموه گوڤچكه ي

يان لوتي هه لندري ه گوڤي هه لندري،
لوتي هه لندري.

شَلَّ الذَّابَّةَ شَلًا: ولاخه كه ي لي خوري،
دمري كرد، دمگوتري: (شَلَّت العَيْنُ
الدمع): چاوكه فرميسكي رشت.

شَلَّ الصباح الظلام: گزنگي به ياني به سهر
تاريكي دا زال بوو تاريكي رادا.

شَلَّ الشرب: قوماشه كه ي به ته قهلي
گه ورمو دمزوي باريك دروو.

شَلَّ المضر شَلًا: نه نداميكي جهسته
توشي شهلهل بوو، يان وشك بوو
له كاركه وت يان سست بوو ه بو دوعا
كردن بو كه سيك دمگوتري: (لا شَلَّت
يمينك) بو دوعا كردن ليي دمگوتري:
(شَلَّت يمينه) ه (فهو أَشَلَّ وهي شلاء).

شَلَّ الشرب: قوماشه كه رهشايي تيوه جووه
به ناو پاك نابيتته وه.

أشَلَّ فلان: فلانكهس شهلهلي توش بوو.
أشَلَّ الله فلاناً أريد: خودا فلانكهسي
توشي شهلهل كرد يان دمستي توشي
شهلهل كرد.

إنشَلَّ المطر: باران باري به خورهم.
الشَّلالة: دورماني ته قهلي گه ورمو دمزو
باريك.

الشَّلَلُ: ومستأنى جمو جؤل
لهئه نداميكي جهسته دا يان
لهه موو جهسته دا.

الشَّلَلُ: هه لېزاني ناوى روبار
له پېرموى خوى دا له بهر زاييه وه
سهرمو خوار هه لېزى ومكوو شهلل
گهلى عمل بهگ، شهلل بيتخال.
شَلَل العَيْن: نه خوشييه كه توشى چاو
دمبج هيزى بينين كه دمكا.

الشَّلُول: چوستو چالاك له كارى خوى
دا ۵ نه گهر بؤ خوشترو مهر
به كار هات مهبه ست نهويه
ته مهنين چوبېته سالى دووهم.
الشَّلِيلُ: دماوى ناو له دؤل وشيودا ۵
پارچه پؤشاكيكه له زېر زړيوه
له بهر دمكړئ ۵ نوخاى شهوكى
(دمزوى پشت) ۵ (ك: أَشِلَّة).

المِشَلُّ: نهوشته مى شو شتى واى پئ
دمردمكړئ ۵ نهووى زؤر شت
دهاوېزئ ۵ ملبېچ ۵ (ك: مِشَال).
المُشَلَّلُ: نهوكه ره كيويهى زؤر گرنگى
به ديئه كمه كه ده داو لئى
دوور ناكه ويته وه.

الشَّالْمُ: گيامرؤر كه به زؤرى له ناو گهنم
دا دمروئو دمنكيكي پش يان
زمردى هميهو هر گهنميك نهو
دانهوئلهى تيكه ل بئ نرخى كه م

دمكاتوه.

الشَّوْمُ: به مانا (الشَّالِم) دئ.

الشَّيْمُ: به مانا (الشَّالِم) دئ.

أَشْلَى الحَيوان: بانگى نازمه كهى كرد بؤ
خواردن يان بؤ دوشين.

أَشْلَى الكَلْبِ عَلَى الصَّيْدِ: سه گه كهى
تاودا بؤ گرتنى نيچير.

إِشْتَلَا: بانگى كرد بؤ نهووى له تنهنگاوو
ناخوشى رزگارى بكا.

إِسْتَشَلَّى: رقى هه لساو توره بوو.

إِسْتَشَلَّى الكَلْبِ: سه گه كهى هه لئا بؤ
گرتنى نيچير.

إِشْتَلَّى فُلَانًا: بانگى فلانكه سى كرد
بؤ نهووى له هيلاكهت و ناخوشى
رزگارى بكا.

الشَّلَا: شلا الشَّيْءُ: قهبارى شته كه ۵
باقى ماندهى شت ۵ پيست ۵
نه نداميكي جهسته ۵ (ك: أَشْلَاء).

الشَّلَوُ: نه ندامى جهسته ۵ پارچه يه ك
له گوشت ۵ باقى مانده له مهر شتيك
بئ ۵ (ك: أَشْلَاء).

أَشْلَاءُ الإنسان وغيره: ئيسقو پروسكى
جهستهى ئادهميزاد يان هى
گيانله بهرى تر دواى رزين و ليك
بلاو بوون.

الشَّيْءُ: باقى ماندهى مال و شتى وا،
دمكوترئ: (لم يبقَ من ماله الا شَيْءٌ) ۵

ههروا ناوه بۆ كوته گۆشت و شتى وا
ه (ك: شلايا).

المُشَلَّى: دالگوشت، كزو لاواز.

إِشْمَازُ: بېروانه مادهى (شَمَز).

شَمَتَ به، او بعدره: كهيف خوش بوو بهوه
كه دوزمنهكهى تووشى بهلاو كارمسات
بووه ه كورد كهلهخودا دمباريتهوه
يهكى لهداخوازپيهكانى نهوميه دهلى:
(خودايه دوزمنم بى خوش نهكهى) ه
(فهر شامت) ه (ك: شَمَات) ه (هي
شامته) ه (ك: شوامت).

أَشْمَتَهُ اللهُ بعلدو: خودا وايكرد
بهدوزمنهكهى خوش بوو ه قورنان
دمفه رموى: ﴿فَلَا تُشْمِتْ بِيَ
الْأَغْدَاءِ﴾.

شَمَتَهُ بعلدو: بهمانا (أشمته) دى.

شَمَتَ العاطِسَ وعليه: دوعاى خيرى بۆ
پژميوهكه كرد ه كه كايرا پژمى
پيى گوت (يرحمك الله).

تَشَمَّتْ: بهنانوميدى گهراپهوه، هيچ
دهسكهوتى جهنگى دهست نهكهوت.

الشَّامِتَةُ: قاچى نازهل ه كهسيك دوعاى
شهر لهپهكيك بكا دهلى: (لاترك الله
له شامته): خودا تاكه نازه ئيكي بۆ
نههيايتيهوه ه (ك: شوامت)،
دمشگوترى: (بات فلان بليلة
الشوامت، وبات طوع الشوامت):

حال و ومزعى نهوهنده بهريشان بوو
دوزمن پيى خوش بوو، دوزمن
بهزمي پيدا هاتهوه.

الشِّمَات: كهسانيك ناهه زانيان پييان
خوش ببن له بهر نانوميدى يان
ومزعو حالى خراپيان ه (نهم وشهيه
تاكى نيبه).

الشِّمَاتِي: بهمانا (الشِّمَات) دى.

الشِّمَاتَةُ: كهيفخوش بوون بهوهى
دوزمن توشى بهلابووه ه پيخوش
بوون بهدوزمن.

شَمَجَتِ الدَّابَّةُ شَمَجًا: ولاخهكه بهپهله
رؤيى، پهلهى كرد ه (فهى شمجى)،
دمشگوترى: (شَمَجَ في الأمر): پهلهى
لهكارهكهدا كرد.

شَمَجَ الشَّيْءَ: شتهكهى تيكهل بهشتى تر
كرد.

شَمَجَ الثَّوْبَ: قوماشهكهى بهتهقهلى
گهورمو بهدمزوى باريك دوورى.

شَمَجَ الشَّعِيرَ أَوْ الرُّزَّ: خهپهلى گهوره
لهنارده جۆپهكه يان له برنجهكه
دروست كرد.

الشَّمَجُ: خهپهلو نانى گهوره
كهلهبرنج و ناردى جوو شتى وا
دروست بكري ه ههروا ناوه بۆ نهو
هيشوه ترييهى بۆله ساخهكانى
دهخورين و لاسكو ترى رزيوهكهى

هَرِئِ دَمَدَرِی، نَمَوِی هَرِئِ دَمَدَرِی پِئِ
 دَمِگوتَرِی (الشَمَاج)، دَمِگوتَرِی:
 (مَازَقَت شَمَاجاً) هِیج شَتِیْکَم
 نَه خَوَارِدَوَه.

شَمَخَ الْجَبَلُ وَغَرَهُ شُمُوحاً: کِیَوَمَکَه بَهَرز
 بَوو.

شَمَخَ أَنْفَهُ: لَوْتِی بَهَرز نَوَانَد، خَوِی بَهَزَل
 زَانِی، فِیزِی نَوَانَد.

الشَمِخُ: بَهَرزَو شِکُومَهَنَد ه (نَسَب
 شَامِخ): رَشَتَمَو بَنَهجَهی دِیَرِیَن
 پَهسَهَنَد، وَمَجَاخَزَادَه ه (ک: شَرَامِخ
 وَشَمُخ): بُو کَوِی مِیَنَه (شَاعِمَات)
 دَمِگوتَرِی ه قُورْشَان دَمَهَمَرَمَوِی:
 ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شَامِخَاتٍ﴾.
 الشَّمِخُ: دَوور، دَمِگوتَرِی: (سَفَرُ شَمَخ
 وَغَزَةُ شَمَخ).

الشُّمُوحُ: بَه مانَا (الشَّمُخ) دِئِ.
 الشَّمُخْتَرُ: خَوِیْپِی وَ دَلْ پِیس وَ
 بَه دَرِپَوشَت ه نَه گِبَهَت.

شَمُخَرُ: خَوِی بَهَزَل زَانِی، لَوْتِی بَهَرزِی
 نَوَانَد.

إِشْمَخَرُ: زُور بَهَرز بَوو، بَهَرزِیَهکَه زُور بَوو.
 الشَّمُخَرِیْرَةُ: خُو بَهَزَل زَانِی وَ لَوْتِی بَهَرزِی.
 الشَّمُخَرُ: پِیَاو کَه تَمَو زَل ه یَان زَانَاو
 پِیَاو مَاقُول ه لَوْتِی بَهَرز ه هَوَلْدَمَر بُو
 بَه دَمَسَسْتَه تِیَنَانِی دَوَا رُوْزِیْکِی
 بَه خَتَه وَمَر ه دَوور بَیَن وَ خَاوَمَن
 هِیَاوَا نَاوَاتِی بَهَرز.

شَمَدُ الْغِیَوَانُ شَمْدًا وَشُمُودًا: نَازَه لَهکَه کَلکی
 بَهَرز کَرْدَمَوَه، دَمِشْگوتَرِی: (شَمَدَ بَذَنَه).
 شَمَدُ الرَّجُلُ ثَرِیْه: پِیَاوَمَکَه خَوِی
 هَه لَکَرْد دَمَرِپِیْهکَهی تَا نَه زَنَوِی
 هَه لَکَرْد.

الشَّامِدُ: دَوِشْک، بُوْیَه نَهو نَاوِی هَه یَه
 چَوَنکَه چَزَوِی کَلکی بَهَرز دَمَکَاتَه وَه
 ه (ک: شَمَدَ وَشَوَامَد).

الشَّمْدَةُ: دَر مَخْتِیْکَه نَامَادَه دَمَکَرِی
 بُوْئَه وَه ی دَر مَخْتِی تَرِی پِئِ
 هَه لَگَمَرِی، تِیَوِی نَالِی ه (ک: شَمَدَ
 وَشَمَاد).

شَعَرُ شَمْرًا: بَه وَرِیَاپی وَ هَه سَت وَ خَوَسْتَه وَه
 رُوْیَشَت ه بَه خُو بَادَان وَ فِیزَمَوَه رُوْیَشَت.
 شَعَرُ الشَّيْءِ: شَتَهکَهی وَ یَکَنَاو لَوْلُوْی کَرْد.
 أَشْمَرُ الدَّابَّةُ: وَ لَآخَهکَهی بَه گُورَجِی لِئِ
 خَوِی.

شَمَرُ: بَه مانَا (شَمَر) دِئِ.
 شَمَرُ فِي الْأَمْرِ: چَوَسْت وَ چَالَاک کَارَمَکَهی
 نَه نَجَام دَا.

شَمَرُ لِلْأَمْرِ: خَوِی بُو کَارَمَکَه نَامَادَه کَرْد،
 دَمِشْگوتَرِی: (شَمَرُ عَنْ سَاعِدِ الْجَدِ):
 قَوْلِی هَه لَمَالِی بَسُو نَه نَجَام دَانِی
 کَارَمَکَه بَه بَاشِی، یَان دَمِگوتَرِی: (شَمَرُ
 عَنْ سَاقِهِ): چَاکی نِیْشَکَرْدَنِی
 مَمرَدَانَهی لِئِ هَه لَکَرْد.

شَمَرَتِ الْحَرْبُ: شَهْرَمَکَه گَهْرَم بَوو، تَوْنَد
 بَوو، پَهْرَهی سَهَنَد.

شَمْرُ الشَّيْءِ: شتەكەى وڭكنا، لۇلۇى
کرد.

شَمْرُ ثَوْبِهِ: چاكى كراسەكەى ھەلداپەو،
يان قۇلى لى ھەلماين.

شَمْرُ الذَّابَّة: ولاخەكەى بەخىرايى تاودا.
اِنْشَمَر: بۇ موطاومەى (شَمْرَةُ) دى.

تَشَمَر: بۇ موطاومەى (شَمْرَةُ) دى.
تَشَمَرُ الشَّيْءُ: شتەكە وڭك ھاتەو ۵

ھەلقرا، دىگوتى: (كشَمَرَتِ اللِّثَةُ):
پوكى ھەلقرا، داخورا.

الشَّامِرُ: (ناقة أو شاة شامِر): حوشترىك
يان مەرىك كە گوانەكانى چىچ

بويىنەو ھەلكشابنەو بۇلاى
ورگى.

الشَّمَارُ: رومكىكە لەپىرى
خەيمىيەكانە، جۇرىكى ھەپە
شىرىنە دەرپىندى، لاسكو گەلاکەى
بەكالى دىخورى ۵ جۇرىكى تىرى
بەكولای دىخورى.

الشَّمْرُ: بەمانا (الشمار) دى.

الشَّمْرُ: كەسىكە گىرىكى بەكارى خۇى
بىداو ھەولتى ئەنجامدانى بىدا ۵
سەخى تەبىئەتو دەستو دل
ھىراوان.

الشَّمِرُ: ئىشى گەورە كە پىيويست بى
پىاو قۇلى بۇ ھەلكاو چاكى بۇ
بەلادا بكا.

الشَّمْرِيُّ: ئەوكەسەى زۆر بەتەنگ
ئىشو كارى خۇيەو ھەپ.

الشَّمِيعُ: بۇ زىدە رەوى لەچاك بەلادا
كىردن و قۇلى لى ھەلماين و گىرىكى
دان بەكار.

شَمْرَجُ الثُّوبِ: رەسو شَمْرَجَةُ و شمرجاً:
قوماشەكەى بەتەقەلى گەورە گەورە
دروو.

شَمْرَجُ النَّسَاجِ الثُّوبِ: جۇلاکە يان
تەنكەرمەكە شاش و پاش قوماشەكەى
چنى.

شَمْرَجُ الْكَلَامِ: قەسەكانى تىكەل كىردن.
الشَّمْرُجُ: قوماشى تەنك چىنراو ۵ (ك):
شمارج، و شماريج).

الشَّمْرُجُ: بەمانا (الشمرج) دى.

شَمْرَجُ الْعِثْقِ: گەلاو پىزى لە
لقەدرەختەكە كىردمەو ھەلى
بەرداوت يان بەتەور داس و شتى وا
لىق و پۇپى درەختەكەى
ھەلپەرداوت.

شَمْرَجُ النِّخْلَةِ: دىنكە خورما
نەگەپومكانى لەھىشەو خورماكە
چنى.

الشَّمْرَاغُ: ھىشوى خورما كە بەرسىلە
بى يان خورماكەى پىيويست
نەچىنرايى ۵ ھەروا ھىشوى تىرى كە
بۇلە تىرىكانى پىيويست و نەچىنرايى ۵

له‌دارێکی بارێک و زەعیف
 کە لە سەر لقێی ئەستور سەری
 هەڵدابێ ە بەگوردی خۆمان پێی
 دەگوترێ چروزه یان تەرزە.
 الشَّمْرُوخُ: بەمانا (الشِّمْرَاخُ) دێ.
 الشَّمْرَدَلُ: مندالی چوست و چالاک،
 دەشگوترێ: (جَمَلٌ شَمْرَدَلُ):
 حوشرێکی بەتوانایە بۆ روێشتن.
 شَمَزْ شَمْرَا: وێک هاتەووە کۆبۆووە ە قیزی
 بیزی کرد لەوشتە ی ناخۆشی دەوێست.
 تَشْمَزْ: وێک هاتەووە، تیچو، کۆبۆووە،
 گرژ بوو، دەگوترێ (تَشْمَزْ وَجْهَهُ):
 روخساری گرژبوو وێک هاتەووە.
 إِشْمَازْ بِالْأَمْرِ: بەکارمکە تەنگە تاو بوو،
 نارەحەت بوو ە قیزی لی کردمووە ە
 قورئان دەفەرموی: ﴿إِشْمَازَتْ قُلُوبُ
 الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾.
 الشَّمَّازِيزُ: بەمانا (الإشْمِيزَازُ) دێ.
 شَمَسَ الْيَوْمَ شُمُوساً: ئەمڕۆ خوڕمکە ی
 دەرکەوت یان خوڕمئاومکە ی بەهێز
 بوو.
 شَمَسَ فُلَانٌ: فلانکەس پاخی بوو.
 شَمَسَ فُلَانٌ: ویستی زیان بەفلانکەس
 بگەیەنێ ئەزێهتی بدا ە (فُهو شامِس) ە
 (ك: شَمَسَ وَهْنٌ شَوَامِس).
 أَشَمَسَ الْيَوْمَ وَغَوَ: بەمانا (شَمَسَ) دێ.
 شَامَسَهُ مَشَامَسَةً وَشَامَساً: رڤە بەرایه‌تی

کرد، دژی وەستا.
 شَمَسَ: خۆری پەرست.
 شَمَسَ الشَّيْءُ: شتەکە ی رانواند بۆ خۆر،
 بەر خۆری دا بۆئەوێ و شک ببیتەووە.
 تَشَامَسَا: دژایه‌تی یه‌کتریان کرد دژی
 یه‌کتر وەستان.
 تَشَمَسَ: بۆ موطاووعه‌ی (شَمْسَةً) دێ ە
 بەر خۆر کەوت هەتاو لی دا، گەرما
 بردو بوو، کەم بوو.
 الشَّامِسُ: دەگوترێ: (یوم شامس)
 رۆژێکی خۆرمئاووە، خۆر
 یەدمروەیه‌و ئاسمان سافە.
 الشَّمَّاسُ: مەنع کردن، بەرگری کردن.
 الشَّمْسُ: خۆر؛ ئەستێرمه‌یه‌کی گه‌ورە
 سەر مکیه‌ له‌کۆمه‌له‌ی خۆری دا
 بەدمووری دا زەوی دەسووپیتەووە،
 هەروا باقی هەسارمکانی تری
 کۆمه‌له‌ی رۆژی بەدمووری خۆردا
 دەسووپیتەووە.
 الشمسية: هەرشێک نیسبەت ب‌دێ
 بۆلای خۆر و مکوو (الحروف الشمسية
 المجموعة الشمسية) ە چەتر، بۆ
 خۆپاراستن له‌گەرما یان له‌باران ە
 (اللام الشمسية) (ألدی) تەعریف
 ب‌چیتە سەر پیتەکانی و مکوو
 (ت، ث، د، ذ، ر، ز، س، ش، ص، ض، ل، ن)
 کە جوووە سەر پیتەکانی تر پێی
 دەگوترێ (اللام القمرية).

الشَّمْسُ: زۆر چه موשוو تۆرەو تەوسن

ه ناوه بۆ كەسێك خزمەتی كەنيسە

بكاو (پلەو پایەكە لەخوار پلەو

كەشیشەموپە) ه (ك: شِمْسَة).

الشَّمْسُ: چه مووش و سرك و توپەو

تەوسن بەجۆرێك كەس نەتوانی

لەگەڵی هەلێكا، دەگوتری: (رجل

شمس وامراة شمس) ه هەروا ناوه بۆ

جۆرە شەرابێك ه (ك: شَمْس).

شَمَسَ الدَّابَّةَ وَغَيْرَهَا شَمَصاً وَشُمُوصاً:

بەتوندی و لاخەكەى تاوداو لێى خورى

تاواى لى كرد ماندوو شەكەتى كرد،

دەگوتری: (شَمَصَ الرجل): پیاوێكەى

داخوڕپاندو توپەى كرد.

الشَّمْسُ: بەمانا (الشمس) دى ه (ك:

شَمَص).

المَشْمُوسُ: كەسێكە ئەموندەمیان

تیومژەنى بى و لییان دابى ماندوو

شەكەت بووبى و چاوى لى بەملۆق

وەستابن.

شَمَطَ الشَّجَرُ وَغَوَّ شَطْطاً: درمخەكە گەلاى

كرد، گەلاکەى بلأو بۆوه.

شَمَطَ الشَّيْءُ: شتەكەى تێكەل بەشتى تر

كرد.

شَمَطَ مَالَهُ: ماله حەلالەكەى تێكەل

بەماله حەرامەكە كرد.

شَمَطَ الْكَلَامَ: قەسەى تێكەل و پێكەلى

كردن، لەزۆر بوارەوه دواو چوووه ناو

زۆر باس و خواسەوه.

شَمَطَ الإِنَاءَ وَغَوَّ: قاپەكەى پێكرد، (فهر

مشروط و شیط).

شَمَطَ الشَّيْءُ شَمَطاً: شتەكە تێكەل بەشتى

تر بوو.

شَمَطَ شَعْرَهُ: قژمەكانى رەش و سپى تێكەلاو

بوون، قژى ماش و برنج بوون.

شَمَطَ الشَّجَرُ: درمخەكە گەلاکەى و مراند

ه (فهر اشمط وهي شطاء).

أَشْمَطَ الشَّيْءُ: بەمانا (شَمَطَ) دى ه

دەگوتری: (أَشْمَطَ عَمَلُكَ بِصَدَقَةٍ):

كردەموت تێكەل بەبەخشین و

صەدەقە بكە.

إِشْمَاطُ: بەمانا (شَمَطَ) دى.

إِشْمَاطُ: بەمانا (إِشْمَاطُ) دى.

الْأَشْمَطُ: كەسێكە قژى رەشى تێكەل

بەقژى سپى بوو بى، واتە: سەرى

ماش و برنج بووبى بۆ ئافەرت

دەگوتری (شَمَطَ) ه (ك: شَمَط).

الشَّمَطُ: ئەو بۆن و بەرامەو دەرمان و

بەهاراتەى تێكەل بەخواردن

دەگوتری بۆئەوێ زیاتر تامى خوش

بكا.

الشَّمَطُ: تێكەلاو بوونى موى سپى

بەموى رەش ه (ك: اشمط و شمط).

الشَّمَطَاتُ: چەند مویەكى سپى لەناو

موى رەش دا.

الشُّمُطَانُ: هَيْشَوه خورما كهئال و بۆلى
تَيْبِكِهَوى، لايهكى بگا و لاکهى ترى
هر بمرسیله بى ۵ تاکه کهى
(شُمُطَانَة).

الشَّمِيطُ: تِيكِه لَو.

الشَّمَاطِيطُ: پەرتو بلاو، دمگوترى:
(تفرق القوم شَمَاطِيطُ): خه ئکه که
پەرتو بلاو بوونهوه ۵ (ثَرِبُ
شَمَاطِيطُ): قوماشی رزیوو دراو.

شَمَعَ شَمْعاً وَشُمُوعاً: گائته و گهپی کرد،
که یف خوش بوو.

أَشْمَعَ السِّرَاجُ وَغَوَه: چراکه داگیرسا،
روناکی بهرز بۆوه.

شَمَعَهُ: یاری پی کرد، هه ئی بهراند.

شَمَعَ لَهُ: نامیری وای بۆ په خساند یاری
پی بکا و که یف خوش بی.

شَمَعَ بِهِ: قهشمه ری پی کردو پیی
پیکه نی.

شَمَعَ الثُّوبُ: قوماشه که میودا
بۆنه وهی سفت ولوس بی.

شَمَعَ الْحِرْزُ: میوی له سه ر دهرگی
قاسه که یان صندوقه که داناو مۆری
کرد.

الشِّمَاعُ وَالشِّمَاعَةُ: گائته و گپ.

الشَّمْعُ: مِیو؛ ماده یه کی نه رمه و تیکه ئ
له چه وری و شتی تره ۵ هه روا ناوه
بۆ نه و ماده یه ی هه نگ

شانه ههنگوینی پی راده به ستر و
ههنگوینی تی دمکا که پیی دمگوتری
که په شان ۵ هه روا ناوه بۆ مۆم که بۆ
روناکی و مگوو چرا به کار ده یندرئ
۵ (ك: شَمُوع).

الشَّمْعَةُ: تاکى (الشَّمْع) به که به که ی
پیوانه ی هیزی چراى کاره یایی پی
ده کری، دمگوتری: (هو ذو عشر
شمعات او مائة شمعة).

الشَّمْعُ: مۆم دروستکهر یان مۆم
فروش.

الشَّمَاعَةُ: شوینی هه ئگرتن و
پیدا کردنی پۆشاک ۵ عه لاگه ی
پۆشاک پیدا هه ئواسین.

الشَّمُوعُ: سوچه ته چی و قسه خوش ۵
(ك: شَمْع).

الشَّمْعَةُ: گائته و سوچه ته و که یف
خوشی ۵ کارگه ی مۆم دروستکردن ۵
(ك: مَشَامِع).

الشَّمْعُ: هه ر قوماش و شائیک میو درئ،
به میو سفت و لوس بکری.

الشَّمْعِدَانُ: مۆم دان؛ په یکه ریکی به رزه
مۆمی له سه ر چه سپ ده کری له کاتی
داگیرسان دا بۆنه وهی مۆمه که
نه که وئو روناکی به که شی باش بلاو
بیته وه.

إشْمَعَلُ الرَّجُلُ: بیاوه که بوو به پایوی ناو

پیاوان و پلمو پایه‌ی بهرز بۆوه،
که‌یفخۆش بوو.

شَمَلَ الْأَمْرُ الْقَوْمَ: کارمکه هه‌موو
خه‌ئکه‌که‌ی گرته‌وه.

إِسْمَعَلَتِ الدَّابَّةُ: وڵاخه‌که چوستو
جالاک بوو خۆش باربوو جلّه‌و
سووک بوو.

شَمَلَ الدَّابَّةُ اللَّقَاحَ: وڵاخه‌که که‌ئێ گرت
ته‌لقیحه‌که‌ی وهرگرت.

إِسْمَعَلَتِ الْغَارَةُ: هێرشه‌که به‌ربلا‌وو
گشتگیر بوو.

أَشْمَلَتِ الرِّيحُ: له‌باکوره‌وه بایه‌که
هه‌ئیکرد.

أَشْمَلُ اللَّبْنِ: ماسته‌که زۆر ترش بوو
(الْمُشْمَلُ) به‌رز بۆ‌وه‌و خاومن
شهره‌فو رێژ بوو.

أَشْمَلَتِ الرِّيحُ الْقَوْمَ: خه‌ئکه‌که بای
شه‌مال لێ‌ی دان بۆ‌یان هه‌ئبوو
هێنکی کردنه‌وه.

شَمِقُ فُلَانٍ شَمَقًا رَشَاقَةً: فلانکه‌س
ئه‌وه‌نده که‌یفخۆش و ته‌پ ده‌ماخ بوو
ده‌تگوت شێته سه‌نته‌ری نه‌ما‌بوو.

أَشْمَلُ فُلَانٍ: فلانکه‌س بووبه‌خاومن
جاجم و شه‌مله.

الْأَشْمَقُ: که‌فی ده‌م که‌له‌گه‌ل خوێن دا
تیکه‌ل بێ.

أَشْمَلُ التَّرِّ وَالضَّرْعِ وَغَرِه: به‌هۆی
شه‌مله پێ‌دادانه‌وه خورماکه یان
گوانه‌که‌ی پاراست.

الشَّمَقُ مِنَ الثِّيَابِ: قوماشی درپاوو
کونکون.

إِسْتَمَلَ بِثَوْبِهِ: قوماشه خورپیه‌که‌ی
له‌خۆ‌وه پێ‌چا هه‌موو جه‌سته‌ی خۆی
پێ داپۆشی.

الشَّمَقُ: بالا به‌رزو درێژ.
شَمَلَتِ الرِّيحُ شَمَلًا وَشُمُولًا: بایه‌که
گۆرا‌بوو به‌بای شه‌مال.

إِسْتَمَلَ بِثَوْبِهِ: قوماشه خورپیه‌که‌ی
له‌خۆ‌وه پێ‌چا هه‌موو جه‌سته‌ی خۆی
پێ داپۆشی.

شَمَلَ فُلَانٌ: فلانکه‌سی به‌رمو با‌گور برد.
شَمَلَ الْأَمْرُ الْقَوْمَ: کارمکه هه‌موو
خه‌ئکه‌که‌ی گرته‌وه.

إِسْتَمَلَ بِسَيْفِهِ: شمشیرمه‌که‌ی له‌خۆ
به‌ست.

شَمَلَ فَلَانًا: فلانکه‌سی به‌جاجم داپپۆشی،
به‌پارچه قوماشی له‌خوری دروستکراو
داپپۆشی، ده‌گوتری: (شَمَلَ التَّمْرَ وَشَمَلَ
الضَّرْعَ).

إِسْتَمَلَ عَلَى كَذَا: دا‌گرنده بو بۆ ئه‌و
شته هه‌مووی داپۆشی.

إِسْتَمَلَ عَلَى فُلَانٍ: خۆی پارێزگاری
فلانکه‌سی کرد.

تَشَمَّلَ بِالشَّمَلَةِ: شه‌مله‌ی له‌خۆ‌وه پێ‌چا.
السَّيَالُ: چه‌پ، با‌گور، پێ‌چه‌وانه‌ی

دەفەر مەو: (إن أبا هذا كان يَنسُجُ
الشِّمَالَ بيمينه).

الشِّمْلَةُ: چوستو چالاک.

الشُّمُولُ: باي شەمال ۋە شەراب.

المِشَالُ: ئەو پارچە پۇشاکی پېی
دەگوترئ شەملە (جاجم) کە مەروۇف
خۇی پېی دادەپۇشی ۋە (ک: شامیل).

المِشْمَلُ: بەمانا (الشِّمْلَةُ) دئ ۋە ھەروا
ناو ە بۆ شەمشیری کورت
کەخاومەنکە بتوانئ لەناو پۇشاکی
خۇی بیشارئتەو، کەسانی دی
ھەست نەگەن کەشەمشیری
ھەگرتو ۋە (ک: مَشَامِل).

المِشْمَلَةُ: شەملەبەگە (جاجمیکە)
دولکی ھەبە بۆ نووستن بەخۇ دا
دەدرئ.

المِشْمُولُ: کەسیک باي شەمال لیی بەدا،
دەگوترئ: (غدير مشمول): گۆمە
ناو ە چالاییەگە باي شەمال
دەگرتەو، یان کەسیکە باي
شەمال دەم ە چاوی گەش و جوان
کردون فینکی کردۆتەو.

نار مشمولة: ئاگریکە باي شەمال ھەئە
گیرساندو.

شَمَلٌ: پەلە ی کرد.

شَمَلُ الشَّجَرِ: درختەگە میو ەگە
خۇی ھەلۆمراند.

الشِّمَالُ: چوستو چالاک.

باشوور ۋە باي شەمال ئەو ھەوایی
لەباکۆرمو ە دئ ۋە ھەروا بەمانا شومو
نەگبەتی دئ ۋە (طير الشمال):
بالئەدی شوم ۋە بومی شوم ۋە
ئەخلاق و پەموشت ۋە (ک: شَمَل) ۋە
ھەروا ناو ە بۆ تورمەکەبەگ دەگرتە
گوانی ئازە ئەو ە بۆئەو ە زۆر
شۆرەنەبیتەو ە لەزەم ە نەخشی، یان
تورمەکەبەگ دەگرتە ھیشو ە
خورماو ھیشو تریو ە بۆئەو ە زۆر
بلاو نەبیتەو.

الشَّمْلُ: (شَمَلُ القوم): گۆمەئە خەئک،
دەگوترئ: (جمع الله شملهم): خودا
ئادەمیزادە دایراو ە پەراگەندەو
تەرمەکانی ئەو گەل ە نەتەو ە
کۆبکاتەو، یەکیەتیان بخاتە ناو ە
یەکپەزو یەگ ھەلۆپست بن.

الشَّمْلُ: لەقەدار خورما.

الشِّمِلُ: کەسیک بە جاجم (شەملە)
خۇی داپۆشیی.

الشِّمْلَةُ: پارچە پۇشاکیکە راست و چەپ
لەشان دەگرت بۆ خۆپازاندنەو، یان
قوماشیکە لەخۆزی و موو مەرمز
دروست دەگرت و مکوو جاجم
بەخۇدا دەدرئ یان خۇی تیو ە
دەپێچرئ و مکوو ەبەو ە فەرو ە
عەرمبی ۋە (ک: شِمَال) ۋە لەئیمامی
عەلییەو ە حەدپسیک ریواییەتکراو ە

إِشْتَمُهُ: بهمانا (شَمُهُ) دئ.

تَشْتَمُهُ: لهسهره خو بۆنى پيوه كرد.

تَشْتَمُ الْأَمْرَ: لهكارهكهى كۆليهومو ههولى دا بزانی چۆنه.

الإِشْتِمَاءُ: لهلاى زوربهى نهحوپيهكانو

قورنانخوينهكان بریتیه لهوى

دهنگیکى زمانهوانى بهتارمايى

دهنگیکى تر رنگ بکری و مکوو

زاراوى زۆر لههۆزى قهیس و بهنى

ئەسەد کهوشەى و مکوو (قيل، بيع)

بهلارى دهخوينهوه ه ههروا بهلاى

زانایانى تهجویدموه بریتیه لهوى

بهدولتو بهسکون ئامازه بکری بۆ

بزوينه بۆرئک که لهکوتایى وشه

لهسەر راوستاوهکه کپتاوه بهبئ

ئەوى دهنگى بۆرمکه ببیسترئ.

الشَّمُ: بۆنکردن.

الشَّمُ: بهرزایى، بهرز ه بهرز

بوونهوى بۆرى لوت.

الشَّمَامُ: کهسیک ههستى بۆنکردنى زۆر

بئ، بهبۆن بئ ه شهمامه جۆره

کالهکیکه هیکههپیهو بجوکه

توئکلهکهى خهتخهتهو بۆنهکهى

زۆر بههیزه.

الشَّمَامَات: ههرشتیک بۆنى ههبئو

بۆنى پيوهبکری.

الشَّمِيمُ: ئەوى بۆنى پيوهبکری ه

بهرزو بهرز بۆوه.

الشَّمْلُولُ: دهماره بهرده زړوئ و پمهلان

که بهناو زهوى دا درئز بوبیتهوه ه

لقه دارى پېرژاوى پهل هاوېشتوو

بلاو ه (ك: شمایل) ه (قرم شمایل):

گهلى بهرتهوازه، نهتهوى لئک

دابړاو ه (ثوب شمایل): قوماشى

دپاوو ههلبړاو.

الشَّمْلِيلُ: چوستو چالاک.

شَمُهُ: بۆنى کرد، دهسگوترئ: (شَمُ

الْحَيَّر): چتیکى لهههوالهکه زانى ه

(شَمُ الْأَمْر): له ههوالهکهى كۆليهوه،

سهرموناوى کرد.

شَمُ الْأَنْفُ: بۆرى لوتى کهمیك بهرز بوو.

شَمُ الرَّجُلُ: پیاوکه لوتبهرزو بهفیز بوو ه

(فهو أشمُ وهي شماء).

شَمُ الشَّيْءِ شَمًا وَشِيمًا: بۆنى شتهکهى کرد.

أَشَمُ الرَّجُلُ: پیاوکه بهلوتبهرزیهوه

رۆبى و هيج سمرى خوى دانه

نمواند بزانی جى لهبهر دهمایه.

أَشَمُ عَنْهُ: لئى لادا، دوورکهوتهوه.

أَشَمُ فَلَانًا الطَّيْبُ: بۆنهکهى بۆ

فلانکەس رانواند تا بۆنى پيوهبکا.

أَشَمُ الْحَاتِنُ: خهتهنهکهرمه کهمیکی

لهپيستی دهورو بهرى گۆپکهى

هینهکه هیشتهوه.

شَمُهُ الطَّيْبُ أَوْ النَّوَاءُ: وای لئ کرد بۆن

بهعهترهکهوه پان دهرمانهکهوه بکا.

شَنَاءُ شَنَاءٌ وَشَنَانًا: رقی لی بوو،
 بوغزانندی ۵ قورئان دمفرموی:
 ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ اَلَّا
 تَعْدِلُوْا﴾ ۵ (فهر شانی) ۵ قورئان
 دمفرموی: ﴿اِنَّ شَانِكَ هُوَ الْاَبْتَرُ﴾.

تشانووا: یه کترین بوغزانند.

الشَّاءَةُ: رق لی بونی زور.

الشَّوْمَةُ: قیز لی بونو بیژلی
 کردنمهوه ۵ خوپاراستن لهعهیبو
 عارو قیز لی کردنهوه لییان.

المُشْنَأُ: روخسار ناشیرین، نهکلهومت.

المُشْنَأُ: بوغزایو دل پیسو رهاوی ۵
 گۆشهگیر لهخهک.

المُشْنَوُ: رمزاگرانو ناخۆشهویست،
 همرچهند لهواقع دا جوان بی.

شَنِبَ شَنِبًا وَشُنْبَةً: دهمو ددانو پوکی
 جوان بوو، ددانی سپیو ریکو وردیوو.
 شَنِبَ الْيَوْمُ: رۆژمهکی ساردو سهوما بوو ۵
 (هو اشنب وهي شنباء).

الشَّنْبُ: پوکی جوان ددانی سپیو
 بریقهدار.

الشَّنْبَاءُ مِنَ الرِّمَانِ: نهو ههناهی
 دمنهکانی توویان نهبی ۵ (ک: شنب).
 شَنْتَرُ ثَوْبِهِ وَنَحْوُهُ: قوماشهکی دریو
 ونجری ونجری کرد.

شَنْجَ شَنْجًا: ویک هاتهوه تی چوو ۵ (فهر
 شنج).

شَنْجُ الشَّيْءِ: ویک هیئایهوه، تیکی
 چواند، گرزی کردموه، دمگوتری:
 (شَنْجَ وَجْهَهُ): دهمو چاوی خوی
 ویک هیئایهوه گرزی کرد.

شَنْجُ الْحَيَاطِ الْقَبَاءِ: خهپاتهکه بالتۆکهی
 تهسک کردموه ههلی هرجاند.

شَنْجُ: گرزی بوو، دمگوتری: (كشَنْجَ
 عضلاته): ماسولکهکانی گرزی بوون.

الاشْنَجُ: گرزو مؤنو توپه ۵ (ک: شنج).

التَّشْنُجُ: گرزیبوونی ماسولکهو ویک
 هاتنهومیان.

المُشْنَجُ: گرژکراو ههلقرچیندراو.

السَّرَاوِيلُ الْمُشْنَجَةُ: دمرپی پانی
 دمرهلینگ تهسک.

شَنْرُهُ وَعَلِيهِ: بیستی ۵ نابروی برد وای
 لی کرد گوپی لی بی.

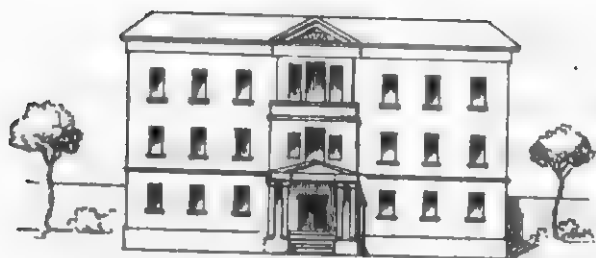
الشَّنَارُ: کاری بهناو بانگ بهخراپیو
 ناشیرین.

شَنْشَنَ الْقُرْطَاسُ أَوِ الشَّرْبُ الْمَجْدِيدُ:
 کاغهزهکه پان قوماشهکه خزیو
 خسهی هات.

الشَّنْشِنَةُ: دابو نهریتی باو، رهوستی
 لیک جوو باو ۵ (ک: شنشین).

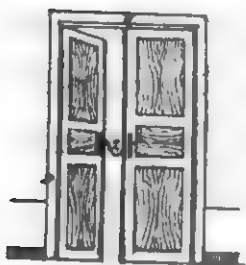
شَنْطَ اللَّحْمِ: گۆشتهکهی برژاند، وهلی
 زوری نهبرژاند.

شَنْعَ الْحِرْقَةِ وَنَحْوَهَا شَنْقًا: بهرۆکهی دراندو
 شی کردموه.

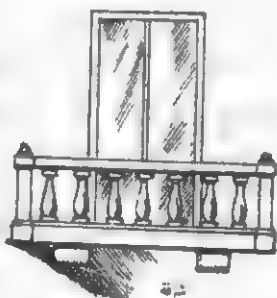
واجهة الدار

مكتبة
الاسية

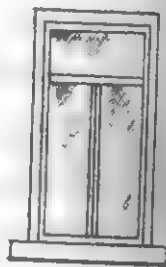

باب

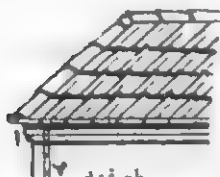
أعتاب مصراع ح فحل دسكف ه ثاقفة

شرفة

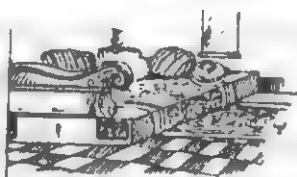

نافذة

سطح قوبد

أ إقربق أو طقف ب موب

ديوان

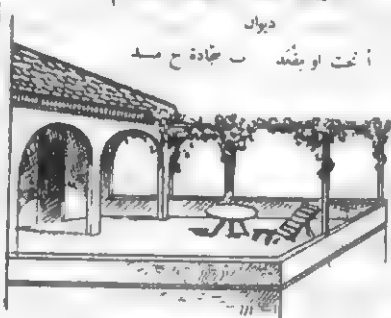
أ تحت أو بشفد ب حفاة ح سد

أ ح ب طاقه

مئذنة

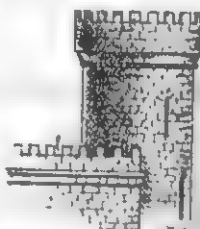
منطرة وغريس

شرفة

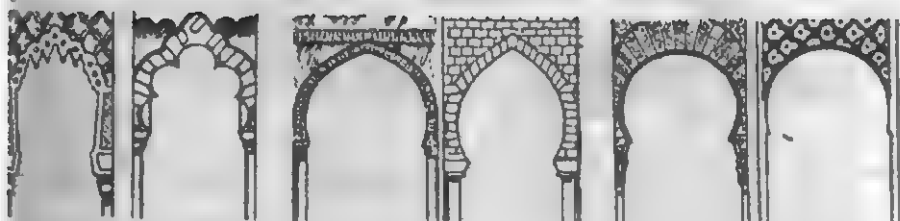
دوابرقي وطاريح دوابرقي

أ شرفات ب مراد

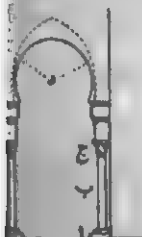
في المنبر

قوس او عقد

عقد منكر

قوس او عقد نصف دائري

حاق

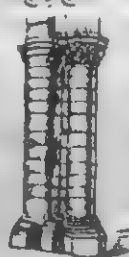
أ قاعدة الممر
ب عود ح قاع
د حبة او قوس

أ درج ب رواق متعدد ج رواق د قبة لو كوة ه منشأة

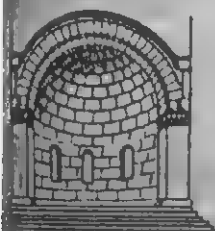
جسر: أنطورة ب رجل او دعامة

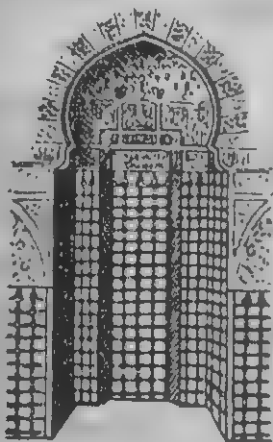
دعامة

زائفة

حبة

عراق

قبة

قبة

شَنَعَ فُلَاناً: پرخنه‌ی له‌فُلَانِکَس گرتو

نابروی تکاند.

شَنِعَ بِهِ شَنْعاً: پئی ناپرازی بوو به

ناشیرینی له‌قه‌لهم دا.

شَنُعُ شَنْعاً: ناشیرینییه‌که‌ی له‌سنور

تیپه‌رپووو زور نه‌کله‌موت بوو (فهر

شَنِيعَ شَنِيعَ وَاشْنَع).

شَنَع: بۆ زنده‌ه‌ی ره‌وی له‌مانای (شَنَع) دا

هاتوو.

شَنَعُ الشَّيْءِ: شته‌که‌ی به‌ناشیرین

له‌قه‌لهم دا، ناشیرینی کرد.

شَنَعَ عَلَى فُلَانٍ: فُلَانِکَس‌ی ریسوا کردو

سومعه‌ی ناشیرین کردو که‌سایه‌تی

له‌که‌دار کرد.

تَشَنَّعَ: ناشیرینی و به‌د ره‌موشتی

به‌سهردا زال بوو.

تَشَنَعَ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که‌ ئیشه‌که‌یان

ناشیرین بوو به‌هوی دوبرمکی

راری و په‌رته‌وازمیان.

تَشَنَعَ الثَّوبُ: قوماشه‌که (کراسه‌که)

شرو و پ بوو، ونج و نجر بوو.

تَشَنَعَ الْغَارَةُ: هیرشه‌که‌ی به‌ر بلاو کرد.

اسْتَشَنَعَ الْأَمْرَ: کارمکه‌ی به‌ناشیرین دانا،

به‌خرایی له‌قه‌لهم دا.

اسْتَشَنَعَ فُلَاناً: فُلَانِکَس‌ی خسته

به‌دخویی و کاری ناشیرینه‌وه،

ده‌گوتری: (اسْتَشَنَعَهُ جَهْلُهُ).

نه‌زانیه‌که‌ی ناشیرینی کرد یان

(اسْتَشَنَعَ بِهِ جَهْلُهُ).

الشَّنْعَاءُ: ده‌گوتری: (فعله شنعاء):

کاریکی زور ناشیرینه (ك: شَنَع).

الشَّنْعَةُ: ناشیرن و به‌دو خراب.

الشَّنِيعُ: ناشیرین و خراب و قیزمونه (

ك: شناع).

شَنَفَ إِلَيْهِ شَنْفًا وَشَنْفًا: به‌جاوی سوکو

قیز لی کردنه‌وه سه‌یری کرد.

شَنَفَ عَنْهُ: به‌لوتبه‌رزیه‌وه روی لی

وهرگیرا.

شَنِفَ لَهُ شَنْفًا: هه‌ستی پی کرد پئی زانی.

شَنِفَتِ الشَّفَةُ الْعُلْيَا: لیوی سهرموی

هه‌لکه‌رپومه‌وه (زارقـز)،

ده‌شگوتری: (شَنِفَ الرَّجُلُ): پیاومه‌که

لیچی سهرموی هه‌لکه‌رپومه‌یه (فهر

أَشْنَفَ وَهِيَ شَفَاء).

شَنِفَ فُلَاناً وَلَهُ: فُلَانِکَس‌ی ناخوش

ویستو رقی لی بی بۆوه.

شَنَفَ الْمَرَأَ: گوارمی بۆ نافرته‌که‌که‌ کرد،

ده‌شگوتری: (شَنَفَ الْأَذَانُ بَکَلَامَهُ):

به‌مقسه‌ خوشه‌کانی گوینچه‌که‌ی زاخاو

دا.

شَنَفَ كَلَامَهُ: قسه‌کانی رازاندنه‌وه.

تَشَنَّفَتِ الْمَرَأَةُ: نافرته‌که‌که‌ به‌گواره‌ خوی

رازاندموه و گوارمی له‌گوینچه‌که‌ کرد.

الشَّنَفُ: گواره و واده‌بی نهم وشه‌یه بۆ

خشلېك دمگوترئ كه به پښت
گوڼچكه وه هه لومسرى ومكوو لاگیره
ه وشه (القرط) پش به خشلېك
دمگوترئ به خوار گوڼچكه وه
هه لېواسرى ه (ك: شئرف واشناف).
شَنَقُهُ شَنَقًا: هه لېواسرى.

شَنَقَ الرَّجُلُ: پیاوړمکى لهقه ناره دا،
به شیوهى هه لېواسین کوشتی، بهم جوړه
پهتلى لهملی کردو هه لېواسى،
له سپدارهى دا.
شَنَقَ الْبَعِيرَ وَهْرَهُ: به لغاوو ههوسار سهرى
حوشترمکى شهتهك دا بؤ نهوهى ژېر
بارى بکاو جلهوى خوش بى.
شَنَقَ الْأَمْرَ شَنَقًا: خوشى ويستو هوگرى
بوو.

أَشْنَقَ الشَّيْءَ: شتهمکى هه لېواسى،
لهقه نارهى دا.
أَشْنَقَ الْيَدَ إِلَى الْعَنْقِ: دمست قوجاوو
جړوک بوو.
أَشْنَقَ الْبَعِيرَ وَهْرَهُ: سهرى حوشترمکى
به لغاوى ههوسارو رېشمه شهتهك دا
تا ژېر بارى بکاو جلهوى خوش بى.
أَشْنَقَ الْغَرِيْبَةَ: کونده ناوړمکى به حېبلى
درېژ شهتهك دا.

أَشْنَقَ مَاشِيَتَهُ إِلَى مَاشِيَةِ هَرِيْهِ:
نازه لېمکانى خوئ تېکهل به نازه لى
کهسانى تر کرد بؤ نهوهى

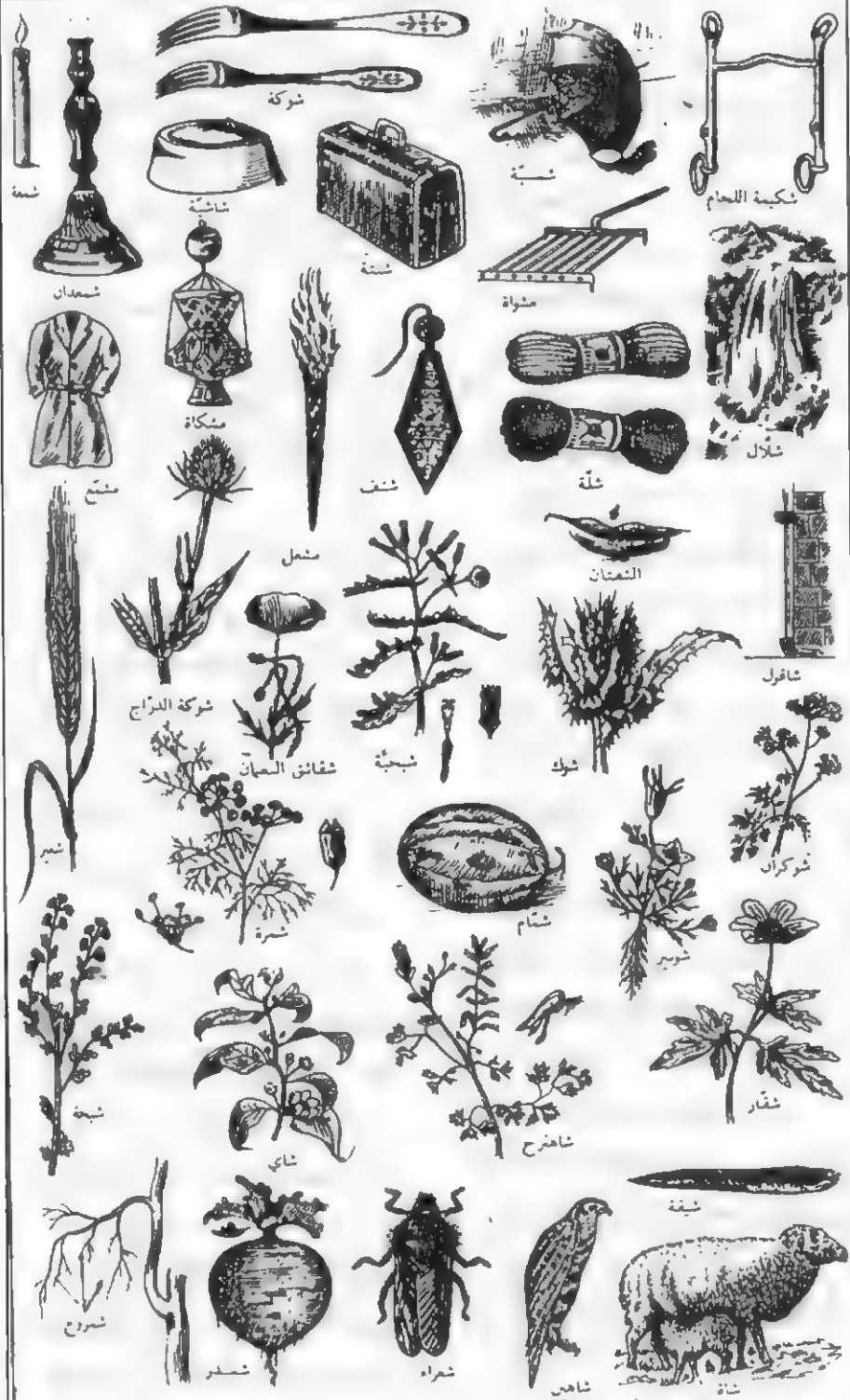
زماگاته که بیان کهم بکاته وه، ومکوو
نهوه دوکس ههریه که بیان چل سهر
مهرى هه بى نه گهر به جیا بن دهبى
ههریه که بیان مهرېك بدا به زمکات
واته به ههر دوکیان دوو مهرېدمن،
نه گهر تېکه لاویان بکمن و نازه لېمکان
دېن به هه شتا سهر و به ههر دوکیان
یهك مهر زمکات ددمن.
شَانَقُهُ مَاشَانَقَةً وَشَانَقًا: ماله کهى تېکهل
به مالى نهوى تر کرد بؤ هیل کردن
له زمکات دان دا ه بؤیه پتیه مېر
(د.خ) نهى لهم کاره کردو وه
فهرموو پهتلى (لا شِنَاق) مالى زمکات
تېکهل به په کتر مکه کن به مېه پستى
که مکردن نهوهى زمکات دان.

شَنَقَ الْعَجِيْنُ أَوْ اللَّحْمَ: هه وېر مکهى
هه نکوت هه نکوت کرد گوشته مکهى
کوتکوت کرد.

تَشَانَقَ الرَّجُلَانِ: نهو دوو پیاوه
ماله که بیان تېکهل به مالى په کتر کرد
بؤ هیل کردن له زمکات دان.

الشَّنَاقُ: درېژ ه پهتلى درېژ.

الشَّنَاقُ: حېبل پان پهت و سیرمه که
شتى پى دهبه سترگو هه لېواسرى
پى ومکوو قايشى تفهنگ و شمپرو
شتى وا ه ژپى که وان ه (ك: شَنَقُ
وَأَشْنَقَةُ).

الشَّنْقُ: لَابَار، لَاتَا ۵ بهای خوین برین
که متر له بهای خوین ۵ (ک):
اشناق).

الشَّنْقَاءُ: بُو مَیْنَه به کاردی، ناهرمتیک
ماله کمای تیکه له مائی بهکی تر
بکا به مبهستی که مکرده وهی
زمکات ۵ بالندمهک به دهنسوک
خواردن بدا به بیچو مگانی ۵ (ک):
شَنَق).

المِشْنَقُ: نَهَوکسهی جهزی له ههموو
شتیکه، ههولدانای ههمه جوژی
ههیه.

المِشْنَقَةُ: قه نارهو سیداره نهو نامیره
تاوانبار کراوی پی له قه ناره دمدری،
دهخنکی ندری ۵ (ک: مَشَاق).

شَنُّ شَنَّا: وشک بوو، رزی ۵ دمگوتری:
(شَنَّت القربة): کونده ناوکه پزی،
وشک بوو ۵ (شَنُّ الجملُ من العطش):
حوشترمه له تینوان وشک بۆوه.

شَنُّ الْمَاءِ شَنِناً وَشَنَاناً: ناوکه دلۆپ
دلۆپ جوړایه وه.

شَنُّ السَّائِلِ شَنّاً: شله مهنیه کهی رزاند،
په رزاندی، دمگوتری: (شَنُّ الْمَاءِ عَلَى
الشَّرَاب): ناوی رزاند نه ناو
شمرایه که وه.

شَنَّتِ الْعَيْنُ الدُّمْعَ: جاو فرمیسکی
پزاند.

شَنُّ الْغَارَةِ عَلَى عَدُوهِ: لهه موو لایه که وه
هیرشی کرده سمر دوزمن.

أَشَنُّ: به مانا (شَنُّ) دی.

شَنُّ السَّيِّءِ أَوْ الْمَاءِ: به مانا (شَنُّ) دی.

إِشْنُ الذَّنْبِ فِي الْغَنَمِ: گورگ که وه ته ناو

مهرو بز نه موه که لاکلی لی خستن.

تَشَنُّ الْمَاءِ: ناوکه خیرا خیرا دلۆپ

دلۆپ جوړایه خوار.

تَشَنُّ الْجِلْدُ: پیسته که وشک و جرج بوو،

گرژ بوو هه لقرجا.

تَشَنَّتْ بَشْرَةُ الرَّجُلِ: پیستی پیاوکه

به هوئی پیرییه وه جرج و لۆجی زوری

تیکه وه.

اسْتَشَنَّتِ الْقَرِیةُ: به مانا (شَنَّت) دی،

دمگوتری: (اسْتَشَنُّ الرَّجُلُ أَوْ

الْحَمَلُ): پیاوکه یان مه پکه کزو

لاواز بوو.

الشَّائَةُ: دماوی ناو که بپروا بهرمو

شیوو دۆل ۵ (ک: شَرَان).

الشَّنَانُ: هه وریک که بارانی لی بیاری

به متاوو خو پهم ۵ ناوی سارد،

دمگوتری: (ماء شنان): ناوی بلاوو

هه لپزاو به پړزو قه لبه زمو که فو

کوله وه.

الشَّنَانَةُ: ناوی هه لپزاو جوړ جوړ

له کونده، ناوی تکه تکه که له کونده

یان لهدر خته وه ۵ همر شیرو

ماستیک ناوی تیپکری.

الشَّنُّ: کونده ناوی بچوک و کۆن که
 بهروالمت کونده تا کۆن بی باشتر
 ناوی تیدا سارد دهبی ۵ (ک: شِنان).
 شَنُّ وطبقه: ناوی پیاوو ئافرمتیکه که بۆ
 زیرمکی بهناو بانگ بوون ۵ لهپهندی
 پێشینان دا هاتوو دهلی: (وافق شَنُّ
 طَبَقَة): شهن و تهبهقه ریک کهوتن.
 الشَّنَّة: بهمانا (الشَّنُّ) دئ ۵ پیریزن ،
 دمگوترئ: (قوس شَنَّة): کهوانی کۆن
 ۵ (جَبَه شَنَّة): ناوچهوانی گرزو مؤن
 ۵ ناوچهوانی چرچ و لۆچاوی و گرژ ۵
 (ک: شِنان).
 الشَّنُون: گیانلهبهری مام ناومندی
 نهکز نهقهلهو.
 الشَّنِين: ماستی ساغ ناوی ساردی
 تیکرئ ببیته ماستاوی ساغو سارد.
 المِشَنَّة: ناندان، تهشتهنان، سهبهتهی
 نان، بهزۆری لهپرژو پئی دارخورما
 دروست دمکری، له شۆرک و خهلقه
 نهمامی دارچواله و درمختی کفرو
 بی دروست دمکری، وایش دهبی
 لهلاسکی گهنم و شتی و دروست
 دمکری.
 شَهَبُهُ اَحْمَرُ أَوِ البَرْدُ شَهْبًا: گهرما یان
 سهرما رهنگی پیست و روخساری
 گۆری.
 شَهَبَتِ السَّنَةُ القوم: سالی قات و قری و

نههاتی توشی خه لکه که هات مال و
 سامانی بههیلک بردن.
 شَهَبٌ شَهْبًا وَشَهْبَةً: سپیمتی تیکه ل بهموی
 رهش بوو بۆ زی کرد، رهنگی سروشتی
 گۆری، قزی ماش و برنج بوو ۵ (فهر
 اشهب وهي شهباء).
 أَشَهَبَتِ السَّنَةُ القوم: سالی نههات و
 قات و قری توشی نهو نهتمومیه
 بوو، مال و سامانی بههیلک بردن.
 إِشْتَهَبَ: بهمانا (شَهَب) دئ.
 إِشْتَهَبَ الرَّأْسُ: قزی سمری سپی بوو
 پیری لی دیاری دا.
 إِشْهَابٌ: بهمانا (إشْتَهَب) دئ، واته ورده
 ورده سمری سپی بوو.
 إِشْهَابُ الزَّوْعُ: کشت و کاله که زمرد بوو
 بهله پهلهی سهوزی تیدا ماوه.
 إِشْهَابَتِ الشَّافِ وَالْمُشَافِرُ: لچ و لیوی
 قهباری سپیان لهسهر دیاری دا.
 إِشْهَبٌ: بهمانا (إشْهَاب) دئ.
 الْأَشْهَبُ: دمگوترئ: (عام اشهب):
 سالیکی گرانی و قات و قرییه ۵ (يوم
 اشهب): رۆژکی سارد و سهرما و
 رهشهبایه.
 الشَّهَابُ: ماست یان شیر نهومنده یان
 ناو تیکه ل کرابی سپیایه تیه که یان
 کهم بوو بیته وه.
 الشَّهَابُ: دهسته جیله ناگری بلێسه دار

کمتاریکی شهو کون بکا ه له قورئان
 دا هاتووه: ﴿أَرْأَيْتُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ
 لَّعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ﴾ ه ههروا ناوه بو
 نهستیره پرشنگدار، قهبارهیهکی
 ناسمانییه لهفهزادا دئ ودمچئ،
 کههاته خوار بو ناوکهشو ههوا
 زهوی گر دمگرئ و دمبیتسه
 خو له میس ه قورئان دمه رموئ:
 ﴿فَأَنْجَبَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ﴾ ه ههروا
 کهسک لهسپردا شارهزا بی یان
 لهکارو بارو زانیاری دا لیها توو بی
 پیی دمگوترئ (هو شهاب حرب ار
 شهاب علم) ه (ك: شُهَبٌ وشهبان
 وأشهب).
 الشُّهُبُ: نهستیره پرشنگدارو
 درهوشاوه.
 الشَّهَابَةُ: بهمانا (الشَّهَاب) دئ.
 الشُّهُبُ: کیوی سهر داپوشراو به بهفر ه
 (ك: شُهُوبٌ).
 الشُّهَبَاءُ: دمگوترئ: (کتیبه شهباء):
 کهتیه سهریازکی پرچه که و
 تمهه مهنیه ه (غُرَّةٌ شُهَبَاءُ): پهله
 مویهکی سپی به نهسبو شتی واوه
 که هه ندئ له موومکان رنگی ترین
 ه (سنة شهباء): سالی گرانی و قاتو
 قری ه (أرض شهباء): زهوییه که
 بهفر داپوشییب ه ههروا وشه
 (شهباء): نازناوی شاری

(حه لهب) شه چونکه بهردی سپی
 لییه.
 الشُّهْبَةُ: سپی تیکه له بهر مش، (پهله
 موی سپی بجوک لهگه موی رمش
 دا).
 شَهِدَ عَلَى كَذَا شَهَادَةً: ههوالی راسته قینه
 دایه.
 شَهِدَ لِفُلَانٍ عَلَى فُلَانٍ بِكَذَا: فلانکس نهو
 شایه تیه لای بوو دمبارهی فلان شت
 لهسر کابرا دای، نهجامی دا.
 شَهِدَ بِاللَّهِ: سوئندی به خودا خوارد ه دانی
 به وهدا نا که دمیزانی.
 شَهِدَ الْمَجْلِسَ: ناماده می جلیس و
 نهنجومه نه که بوو جووه ناویه وه ه هر
 لهم مانایه دایه که قورئان دمه رموئ:
 ﴿فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ﴾.
 شَهِدَ الْحَادِثَ: روداو مهکی بیینی.
 شَهِدَ الشَّيْءَ: شته که بیینی، دهمگوترئ:
 (شهد علی شهادة غیره و شهد بما سمع):
 شایهتی لهسر شایهتی دا، شایهتی دا
 بهوهی بیستوویمتی.
 أَشْهَدُ عَلَى كَذَا: وای لی کرد شایهتی
 لهسر نهوه بدا.
 أَشْهَدُ الشَّيْءَ: شته کی ناماده کرد.
 شَاقَّةٌ: جاوی بی کهوت بیینی.
 تَشْهَدُ: شایهتومانای هینا، وتی (أشهد أن
 لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً رسول

الله) ۵ داوای شایه تومانی لی کرد.

إِسْتَشْهَدَ: نَزِيكَ بُوو شَهِيد بَبِي
له پیناو ناپینی خودادا.

إِسْتَشْهَدَ الرَّجُلُ فَلَتَأْ: بیاومکه داوای
کرد فلان شایه تی بوبدا ۵ به لگهی
له سمر هینا پیموه.

إِسْتَشْهَدَ فُلَانٌ: فَلَانْ كَس لَه رِگهی
خودادا شهید بوو.

الإِشْهَادُ: له بواری (جناپه تو تاوان دا)
نهمیه به خاوهن خانوو بگوتری
دیواری خانوه کهت خوارمو راستی
بکهرموه، ترسی روخانی هیه چاکی
بکه.

الشَّهَدُ: له نویژدا بریتیه له ته حیات
خویندن.

الشَّاهِدُ: شایهت ۵ به لگهو نیشانه ۵
مادمیه که له گهل هاتنه دمروهی
مندال له سکی دایکی دیته دمروه
ومکوو چلم وایه ۵ (ك: شهرد و اشهاد
وشهت) ۵ بؤ غمیره عاقل (شراهد)
دمگوتری ۵ (صلاة الشاهد): نویژی
شیوان و نویژی به یانی.

الشَّهَادَةُ: نهمیه کابرا شایه تی بدا
له سمر نهمی ناگای لییه و دیویه تی،
یان دان بنی به موی که دمیزانی ۵
هموو نه و شتانه ی به ههست
دمزاندن.

الشَّهَادَةُ الْبَيِّنَةُ: له بواری (داد دا) قسمو

گوفتاری شایه ته گانه له بهر دم
دادومردا ۵ (عَالَمُ الشَّهَادَةِ): جیهانی
بونه و مره، شته ناشکراو ههست
بی کراو مگان ۵ دق بهرام بهری (عالم
الغیب): دئ جیهانی نه و دیو ماددمو
جیهانی نه بینراو ۵ قورثانی پیروز
نامازی بؤ همدوو جیهانه که
کردووو دمفرموی: ﴿وَسْتَرْدُونَ إِلَى
عَالَمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾.

الشَّهَدُ: ههنگوین به ممرجی له گهل
کمره شانه کهی دا بی و لیك جیا
نه کرابنه وه ۵ شانه ههنگوینیك پیی
دمگوتری: (شَهْدَة) ۵ (ك: شهاده).

الشَّهيدُ: که سیك له رِگای ناپینی
خودادا خوئی بهخت بکا ۵ که سیکه
شایه تی بدا ۵ قورثان دمفرموی:
﴿وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ﴾ ۵ (ك:
شهداء و اشهاد).

المُشَاهَدَةُ: ههست کردن بهیه کی له پینج
ههسته گان.

المُشَاهَدَاتُ: نمو شتانه ی به ههسته گان
دمزاندن.

المُشْهَدُ: ناماده بوون ۵ نهمی به چاو
دمبیندري ۵ کۆمه لگای نادمیزاد ۵
(ك: مُشَاهِدَة) ۵ (ومشاهد مکه) ۵ نه و
شونانه ی مه که مو دمورو بهری که

خه ئك له كاته گانی چه جو عه مردها
وه مونا سه باتی تردا تئیدا كۆبونه وه
ه همروا ناوه بۆ ئارامگا.

المشهد (يوم مشهد): رۆژی به ناو
بانگ كه پروداوی گه وره یان تئیدا
رویدا.

الشهدانج: تۆوی درمختی (قنب) كه
درمختی كه توپكته كه ی باده درئو
دمكری به گۆش ه (قنب) ی هیندیش
هه به چه شیشه ی لی درمده هیندرئو.

الشهدانج: به مانا (الشهدانج) دئو.
شهره شهرأ وشهره: بلاوی كرده وه،
رایگه یاند.

شهر السيف: شمشیری له كالان دمركیشاو
بهرزی كرده وه.

شهر العتد: گرێ به سه ته كه ی مۆركردو
له فهرمانگه ی زهوی و زار تۆمار ی كردو
كردی به تا پۆ.

أشهر الشيء: شته كه مانگیکی به سه ردا
تئیه ری.

أشهر في المكان أو به: مانگیك له و
شوینه مایه وه.

أشهرت الحامل: ئافه رته سكه پر كه چوو
مانگی مندالبوونیه وه، چوو نو
مانگو نو رۆژی خۆیه وه.

أشهر الشيء: شته كه ی بلاو كرده وه.
شاهرة مشاهرة وشاهرا: به مانگانه

مامه ئه ی له گه ئ كرده.

شهره: بۆ زنده پۆی له مانای (شهره) دئو.
شهره به: ناوی زړاند ه هه ئس و كه وتی

خرابی پال دا.
أشهر الأمر: كارمكه بلاو بۆ وه،
ناوبانگی دمركرد.

أشهر الشيء: شته كه ی بلاو كرده وه،
رایگه یاند.

تشار بگذا: وستی به هه و ئدان و لافو
كه زاف ناوبانگ بۆ خۆی دمركا.

الشهر: مانگ، به شیک له دوانزه به شی
سال ه چ سالی مانگی یا سالی خۆری
بی ه نه گهر مانگه كه به هۆی ته و او

كردنی خولی مانگه وه بوو نه وه
مانگی قه مەری پی دمگوترئو، یان
به هۆی دیار یکردنی به شیک
له دوانزه به شی سال نه وه مانگی
خۆری پی دمگوترئو ه (ك: شهر
وأشهر).

أشهر الحرم: نه و مانگانه له کاتی پئیش
هاتنی ئیسلام دا عه رمبه کان شه ریان
تئیدا حه رام کردبوو، نه و مانگانه
چوارن سییان به شوین یه گه وه دین
(ذو القعدة، ذو الحجة، المحرم)
یه کیکیشیان مانگی ره جه به ه
همروا وشه ی (الشهر): ناوه بۆ یاساو
نیزامی کی فهرمی به مه به ستی

(ئۆكسجين).

الشَّاهِقُ: دىگوتى: (فلان ذو شاق):

فلانكەس رىق نەستورو دەمار گىرۋە ۋ

(فحل ذو شاق): نەسپەكە

حىلكانىنى بەھىزە.

الشهيق: دىنگى نەسازو گەورە، زىمى

گوتىرىز ۋ گرمە ئالەى ئاگر ۋ

قورئان دەفەرموى: ﴿سَمِعُوا لَهَا

شَيْقًا وَهِيَ تَقْرُؤُ﴾ ۋ ھىروا ناوہ بۇ

ھەلکىشانى ھەناسە بۇ ناو

سىپەكان.

شَهْلُ اللّوْنَانِ شَهْلًا: دوو رىنگەكە تىكەن

بەپەكتىر بوون ۋ فلانكەس لەجاوى دا

سورابى ھەپە، دىگوتى: (شەلت

ەينە): گلىنەى جاوى سورابى تىداپە ۋ

(فەر اشل ھى شەلاء) ۋ (ك: شەل).

شَاهْلُهُ مُشَاهَلَةٌ: جوتىنى پى دا، پەخنى

لى گرت.

تَشَهَّلَ ماء وجهه: لەپەر زەمىنى و پى

ھىزى ناوى روخسارى نەما، تەرو

تازىمى دەم و جاوى پۇقى،

دەشگوتى: (تَشَهَّلَ الرجل): پىاومە

روخسارى چىچ بوو، گەشەدارى

لەدەست دا.

الشَّهْلُ: نەمىپە گلىنەى چا و سورابى

تىداپى.

الشَّهْلَةُ: بەمانا (الشَّهْلُ) دى.

بەدىكۆمىنت كىرنى گىرپەستەكان و

بلاو كىرنە و مپان و پاگەپاندنىان ۋ

(مصلحة الشهر): فەرمانگەپەكى

دەمۆلەتپە گىرپەستەكان تۆماردەكاو

دەپانكاتە دىكۆمىنت.

الشَّهْرَةُ: دەرگەوتىنى شت و بلاو

كىرنە و مپان.

الشَّهْرِيَّةُ: مانگانە، ھەرشىك نەسبەت

بىرى بۆلەى مانگ ۋ مۇچە كە

بەمانگ سىنوردار بىرى.

الشَّهْرُ: بەناو بانگ و مەشھور ۋ گۆپكى

ھىنى نىر.

المشهورات: زارامو بىرو باومىپىكن

ھەموو ئادەمىزاد پان زوربەپان

كۆكن لەسەر باشى و بەپاش زانىنىان

و مكوو دىگوتى: (المدل جىل

والكلذب قىچ).

الشَّهْرَمَان: جۆرە مەراوپیەكە قاچ

كورت و جەستە بەلەكە و لەلەقلەق

بچوكتە.

شَهَقُ الْبِنَاءِ وَالْجَبَلُ وَهُمَا مَشْرَقًا:

بالەخانە پان كىمەكە زۆر بەرز بوون ۋ

(فەر شاق) ۋ (ك: شاق).

شَهَقَ شَيْقًا: ھەناسەى لە قوپكى دا ھاتو

چو بىسترا لەناخى دا گىراو كوركە

كوركى كىرد ۋ ھەواى ھەلمىزى و

سىپەكانى پىر كىردن لە ھەوا

الشَّهْلَةُ: پیریزن ۵ نافرمتی قه پهری
عاقل و رمزان.

شَهْمَةُ شَهْمًا وَشُهُومًا: چوست و چالاکى
کرد ۵ دمری کرد، لیى توپه بوو.
شَهُمَ شَهَامَةً: خامنى مهردایه‌تی و
پیاومتی بوو.

الشَّهَامَةُ: نهفس به‌رزی و سور بون
له‌سمر نه‌نجامدانی گاری گه‌وره که
ببینه جی‌گای رِیْزَلِیْنَانِی خه‌لک و
باسکردنیان.

الشَّهْمُ: زیرهک ۵ پیاوی گه‌وره و
رادروست ۵ عاقل و لیزان له‌کارو
باردا ۵ پشوو دریز بۆ نه‌نجامدانی
نهرکی سمر شانی ۵ (فرس شَهْمُ):
نهمپی به‌هیزو تیز رهو ۵ (ک: شهام
وشهوم).

الشَّيْمُ: گیانله‌به‌ریکی ددان تیزه، شت
دمقرتینى، چقلیکی دریزى هه‌یه
له‌پیزی (قَتْلًا) به‌گورتی جوړیکه له
ژیشک پی‌شی ده‌گوتری: دول‌دول ۵
(ک: شیاهم).

الشَّاهِنشَاه: پاشای پاشایان، یان پاشای
گه‌وره.

الشَّاهِن: دالاش؛ جوړیکه له‌بائنده
گۆشت خۆره‌گان و مکوو هه‌لۆ وایه ۵
عه‌مودو راسته‌ی ته‌رازوو ۵ (ک:
شواهین و شیاهین).

شَهَاءُ شَهْوَةً: خو‌شی و یست، هه‌زی لی
کرد.

شَهْوُ الطَّعَامِ وَغیره شَهَاوَةً: خۆراکه‌که تام
خۆش و به‌له‌زمت بوو.
أَشْهَاءُ: وای له‌خواردمه‌نییه‌که کرد تام
خۆش بی ۵ نه‌وه‌ی هه‌زی لی بوو
د‌مرخواردی دا.

شَهَاءُ: هه‌لینا بۆ نه‌وه‌ی ئارم‌زوی ب‌کاو
به‌له‌زمتی بزانی، تامی خۆش کرد،
ده‌گوتری: (هذا شَيْءٌ يُشْهِي الطَّعَامَ):

نهمه شتیکه خۆراک خۆش ده‌کا.
اشتھی الشیء: زۆری ئارم‌زوی شته‌که
کرد ۵ قورشان ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَلَّكُمُ
فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ﴾.

تَشْتَهِي الشیء: هه‌زی له‌شته‌که کرد.
تَشْتَهِي عَلَيْهِ: جار دواجار داوای نه‌وه‌ی
کرده‌وه.

الشَّاهِيَّة: شه‌هومت و ئارم‌زو.
الشَّهْوَان: که‌سیک زۆری همز له‌وشته
بی ۵ بۆ میینه ده‌گوتری: (شه‌وی) ۵
(ک: شهاوی).

الشَّهْوَانِي: که‌سیک زۆری همز
له‌رابواردن و خواردنی خۆش بی
نه‌فسی خۆی بی زه‌وت نه‌گری.

الشَّهْوَةُ: همزو ئارم‌زوی زۆرو سهرکه‌ش
۵ هیزیکی د‌مرونییه، ئارم‌زوی نه‌و
ش‌تانه ده‌کا که همز لی‌کراون ۵ نه‌و

تر بوو ۵ (شائب): تیکه لکمر ۵
(مَشوب): تیکه لاو کراو.

شَوْبَ عَنْهُ: بۆ زنده رموی له مانای
(شاب عنه) دی.

الشَّائِبَةُ: شتی غه ریبو جو داواز
له شته که ی تر که تیکه لی بیی،
دمگوتری: (ما فيه شائبة): نه وه هيج
شك و گومانى تیدا نییه ۵ چلك و
پیسایى و شتی قیزلیکراو ۵ (ك):
شوائب)، دمگوتری: (فلان بری من
الشوائب): فلانکس هيج عه یبو
له که ی تیدانییه.

الشَّوْبُ: نه وه ی تیکه ل غه پری خو ی
بیی ۵ وکوو ههنگوین تیکه ل
ئاوبی، دوشاو تیکه لی ماستو شیر
بیی ۵ قورشان دمغه رموی: ﴿لَهُمْ إِنْ
لَهُمْ عَلَيْهَا شَوْبًا مِّنْ حَمِيمٍ﴾،
دمشگوتری: (سقاء الذَّوْبُ بالشوب).
الشَّوْبَةُ: هرت و فیل، دمگوتری: (ي فلان
شوبه): فلانکس فیل و هه جهر لکی
تیدایه.

الشَّيَابُ: ناوه بۆ شتی تیکه لکراو.
الشَّوْخَطُ: بپروانه (شَخَط).

شَوَدَاتُ الشَّمْسِ: خۆر بهرمو ئاوابون رؤی.
شَرْدُ السَّحَابِ الشَّمْسِ: هه وری ته نک
دموری خۆری داوه.

شَارَ الرَّجُلُ شَرًّا: بپاومه که دیمنى جوان بوو.

شته ماددیانه ی هه زیان لی دمکری
۵ (ك: شهوات وأشهى وشهى) ۵
قورشان دمغه رموی: ﴿زَيْنَ لِلنَّاسِ حُبُّ
الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ
الْمُقْتَطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِصَّةِ وَالْخَيْلِ
الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْخَرْثِ﴾.

الشَّهْيُ: هه زلیکراو نه وه ی نهفس
ئارمزی بکا، شتی به تامو له زمته.
الشَّهِيَّةُ: مینیه ی (الشَّهْي) یه ۵ هه روا
به مانا هه زکردن له خواردن و شتی
وایه.

الشَّهِيَّاتُ: نه وه شتانه ی دمبنه هو ی
کردنه وه ی شهیه و تامو له زمته دان
به خواردن و مکوو ترشیات و زه لاته و
سه وزه وات.

شاب فلان في بيع أو شراء شوباً: فلانکس
له مامه لهدا فیل ی کرد ۵ (شاب في قوله):
درو ی کرد، دمشگوتری: (هو يشوب
ويروب): نه وه له قسه و کرده وه ی دا شت
تیکه ل و پیکه ل دمکا، وادمی ده ی
پیکو و وادمی هه لهدمکا.

شابٌ عن صديقة: بهرگری له دوستو
برادرمکه ی کرد جارێک به جلدی و
جارێک به ته مبه لی.

شاب الشيء بالشيئ: شته که ی تیکه ل
به شته که ی تر کرد.

شاب الشيء غيره: شته که تیکه لاوی شتی

شَارَ الشَّيْءَ: ستهگهی رانواند بۆ ئهوهی
شته جوانهگانی، لایهنی جوانی دهریخا.
شَارَ الدَّابَّةَ: ولاخهگهی لهبهرچاوی
کریارمه که راهسکاندو هینای و بردی
بۆئنهوهی چوستو چالاکییهگهی
دهربکهوئ ه لهحه دیس دا هاتوووه
هاوه ئیکێ پیغه مېهر (د.خ) که ناوی
طه لحه بوو لهبهردهمی پیغه مېهر دا
خۆی رانواندو هاتو چو بۆ ئهوهی
دهری بخا که بهتواناو چوستو چالاکه.
شَارَ الْعَمَلِ: ههنگوینهگهی لهکۆلهس و
شانه که دهرهینا.

أَشَارَ إِلَيْهِ رَيْدَهُ أَوْ نَحْوَهَا: بهدهستی یان
بهئهندهمی تری ئاماژهی کرد بۆ
مانایهك له ماناکان وهکوو هاتنه
دهرمووه چوونه ژورموه لهگه ئه
رۆیشتن و نهوشتانه.

أَشَارَ فَلَانًا عَلَى الْعَمَلِ: یارمهتی
فلانکهسی دا ههنگوین بېرێ.
شاوره مشاوره و شوارا: داوای رای ئهوهی
کرد بۆ ئیشه که ه قورئان
دعهفرموی: ﴿وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ﴾.
شَوَّرَ إِلَيْهِ بَيْدَهُ وَنَحْوَهَا: بهمانا (أشار) دئ.
شَوَّرَ بِالنَّارِ: بهناگر بهرزێ کردموه.

شَوَّرَ فَلَانًا رَيْدَهُ: فلانکهسی شهرمهزار
کرد، یان کاری چهپا بهرهی پێ کرد.
شَوَّرَ الثَّوْبَ وَنَحْوَهُ: قوماشهگهی
بهزمعهفران رنگ کرد.
إِسْتَشَارَ الْعَمَلَ: ههنگوینهگهی
لهکۆلهسه که دهرهینا.
إِسْتَشَارَ الْفَعْلُ النَّاقَةَ: حوشتره نێرمه که
بۆنی بهحوشتره مییهگهوه گرد
بۆئنهوهی بزانی ئاخۆ که ئی گرتوووه
یان نا.
اِسْتَشَرَ الْقَوْمَ: خه ئهکه که ههندیکیان راو
بۆچونی پهکتریان وهرگرت.
تَشَاوَرُوا: بهمانا (اِشْتَرَوْا) دئ.
اِسْتَشَارَ فَلَانٌ: فلانکهس تاج و نهجمه
بهستن، پۆشاکێ تاپبهتی فهرمی
پۆشی، پۆشاکێ جوانی له بههرکرد.
اِسْتَشَارَ أَمْرَهُ: کارهگهی دهرکهوت و رون
بۆوه.
اِسْتَشَارَ فَلَانًا فِي كَذَا أَوْ فِي الْأَمْرِ: پرس و
پای لی وهرگرت دهربارهی فلانکار.
الإِسْتِشَارَةُ: ئاماژه ه شت دیاریکردن
بهدهست راداشتن بۆی ه یان
ئاماژمکردن بهسهر، بهچاو، بهلیو
بهشیومیهك مه بهسته که دهریپێ.
الشَّارُ: روخساری جوان، دهگوترێ:
(رَجُلٌ صَارَ شَارًا): پیاوێکه روخسار
جوان و خاو من ناوو شوژمێ جوان.

الشارة: جوانی، زۆر جوان و سهرنج
 راكيش ۵ شيوه ۵ پوشاكي جوان ۵
 روڤن و چهوري.
 الشوار: بهمانا (الشارة) دئ ۵ خشل و
 شتى خۇپازاندنه وه.
 الشوار: شتو مهكي ناو مال، يان شتى
 نايابي ناو مال ۵ جيازي بوك، شتو
 مهكي ناو مال كه بوك له گهال خوى
 دهيا بؤ مالى ميړدى.
 الشور: ههنگوينى بر دراو و جياكراوه.
 الشورى: راويژ ۵ قورشان دهغه رموي:
 ﴿وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ﴾.
 الشورة: ناوو ناوبانگ ۵ ديمه و
 روخسار ۵ شانه ههنگ يان شوپنى
 ههنگوين.
 الشيار: بهمانا (الشارة) دئ.
 الشير: شتى زۆر جوان و رازاوه ۵ (ك:
 شوراء) ۵ بؤ ئافرمته دهگوترئ:
 (شيار).
 الشار: شانەى ههنگ كه ههنگوينى
 تيدابى و بتواندري لى
 دهر بهيتندري ۵ (ك: مشاور).
 المشوار: چيلكه بهكه ههنگوينى پى
 كۆدمكريته وه ۵ زپى ناميرى ههلاج ۵
 شوپنيك كه كالاي تيدا رابنو پئري ۵
 (نمايشگا)، نهو مهسافه و گۆر پهانهى
 نازمهلى تيدا رادنو پئري بؤ فروشتن

۵ ههروا ناوه بؤ نهو قۇناغهى
 ئاده ميزاد دهر پئى له پنگا.
 المشور: بهمانا (المشوار) دئ.
 المشورة: نهو ناموزگارى و رادهر پينهيه
 كه راويژ پيكر او ئاراستهى
 راويژكهري دهكا.
 المشورة: بهمانا (المشورة) دئ.
 المشية: بهنجهى شاهه تومان.
 شاس فلان شوسا: فلان له بهر
 خۆبه زلزانى يان رق لى بوون
 به قولينچكى چاوى بؤى پوانى،
 چاوپكى يان ههر دوو چاوى بچوك
 كردنه وه پيلوى چاوهكانى هينانه وه
 بهك و بهو شيوه سهبرى كرد.
 شاس خلقه: رهوشتى ناشيرين بوو.
 شوس شوسا: نازاو چاو نه ترس بوو، دريژ
 بوو ۵ خوى به زلزانى و فيزى كرد ۵
 (فهو اشوس وهي شوساء) ۵ (ك: شوس
 واشاس).
 شارس الماء: ناوهكه له بهر كه مى يان
 له بهر دوور يى بينينى زهحه مهت
 بوو.
 شاس اليه: بهمانا (شاس) دئ ۵ خوى
 وانيشان دا ريگاي ههله كردوه.
 شوشه: شتهكانى تيكهال كردن و
 شيواندن، خراپى ريز كردن،
 دهگوترئ: (شوش بينهم): بشيوى

خسته ناویانهوه ۵ په‌کیه‌تی و ته‌بایی
لئ تیک دان نازاومو ناشویی له‌ناودا
بهرپاکردن.

التشریش: تیکه‌ل و پیکه‌ل کردن ۵
ده‌لین: نهم وشه‌یه وشه‌یه‌کی
رهمه‌نی عهره‌بی نیهو تازه
داتاش‌راوه، وشه رهمه‌نه‌که
(التهریش) هو له‌ماده‌ی (هوش)‌یه.
تَشْوَشَ علیه الأمر: نیشه‌که‌ی لئ
تیکه‌ل و پیکه‌ل بوو.

الشَّاش: قوماشیکه له لۆکه دروست
دمکری ته‌نک و شاشه بۆ برین
پېچان و شتی وا به‌کارده‌هیندرئ ۵
همروا دمشکری به‌می‌زمو له‌سهر
دمبه‌سترئ.

المُشَوَّش: شتی نارپیک و پیک ۵
له‌زاراوه‌ی به‌لاغیان دا (لف و نشر
مُشَوَّش) بریتیه له هینانی وشه‌ی
کورت نهمجار شی کردنه‌وه‌و دریزه
پیدانیان به‌شیوه‌ی نا ته‌رتیب و
پېچه‌وانه‌ی ته‌رتیبی وشه
کورت‌ه‌کان.

شَاصٍ شوصاً وشوصاناً: جولاپه‌وه‌و
په‌له‌کوته‌ی کرد، دمگوتري: (شاص
الجنین فی بطن أمه): زارۆکه که له‌سکی
دایکی دا جولاپه‌وه.

شَاصٍ به العرق والمرض: نه‌خو‌شی و شتی وا

تلاو تلی پی کرد چه‌جمنی لئ بپړی.
شَاصٍ فلان بفلان: فلان‌که‌س دوزمانی
به‌فلان کرد.

شَاصٍ الشيء شوصاً: جولاندی و له‌شوینی
خوی لاپېرد.
شَاصٍ أسنانه بالسوالک: ددانی به‌فرشه‌و
سیواک پاک کردنه‌وه.

شَوَّصَتِ العينُ شوصاً: چاوی گه‌وره بوو
پېلومکانی دایان پۆشین، یان پېلوی
چاومکانی پته‌پتیاں بوو.

تَشَوَّصَ: جولاپه‌وه‌و په‌له‌ قازدی بوو.
الأشوصُ: که‌سیکه هه‌میشه پېلوی
چاومکانی پته‌پتیاڼه، یان پېلوی
چاوی په‌گناکه‌ونه‌وه‌و چاومکانی
داناپۆشن ۵ (ک: شوص).

الشَّوصُ: شیلان و دمست ری خستن ۵
نازاری ددان هیشان سک هیشان.
الشَّوصاءُ: میینه‌ی (الأشوص) ۵ چاویک
به‌شیوه‌ی ناسایی خوی نه‌پروانی،
به‌لکوو شیوه‌ی خیل بی، یان
له‌قولین‌چکه‌وه‌و پروانی یان له‌لای
پېلوی سهرموه‌و پروانی.

الشَّوصَةُ: سک هیشان به‌هوی
باکردنه‌وه، یان برك و کولینج
کردن.

الشَّوصَةُ: به‌مانا (الشَّوصَةُ)‌دی.

الشَّيَاصُ: ره‌وشتی ناشیرین و خراپ.

شَاطُ الْفَرَسُ وَغِيْرُهُ شَوْطًا: نەسپەكە بازى دا
بۆ شوپنى مەبەست.

شَوْطُ الْمَسَافِرِ: رېبوارەكە سەفەرەكە
درېزەى كىشا.

شَوْطُ الْفَرَسِ: دەورەيەكى غار
بەنەسپەكە كرد.

تَشَوُّطُ الْفَرَسِ: نەسپەكەى ھەلېنگ دا
تاماندوى كرد.

الشَّوْطُ: راكردن بەرمو مەبەست ۋە
غاردان بەنەسپ بۆ گەشتن

بەمەبەست ۋە ھەروەھا ناوھ بۆ
بەشيكي ھەموو كارو چتە ۋە (ك):

أَشْرَاطُ ۋە مەسافەو شوپنىك
لەنيوان دوو عەمود يان دوو نيشانە

كە درېزى مەسافەكە بەنەندازەى
گەشتنى دەنگ بى ۋە (ك): شِيَاطُ.

شَاظُ بِهِ الْمَرَضُ شَوْطًا: نەخۆشيبەكە
حەجمىنى لى پرى.

شَاظُ الْغَضَبِ: رقو كىنەكە پەرى سەند.
الشَّوْاطُ: بليسه ناگرى بى دوكل ۋە

گرەى گەرما ۋە لە قورئان دا ھاتووھ:
﴿يَرْسُلْ عَلَيْكُمَا شَوَاطُ مِّنْ نَّارٍ وَنَحَاسٍ

فَلَا تَتَمَرَّانَ﴾.

شَاعَ شَوْعًا: قز ژاكاو جەستە ھەلومشاوو
چلكن بوو.

شَوَّعَ الشَّعْرُ شَوْعًا: توك و قزى بلاوو ژاكاو
بوون وەكوو چقل راست بوونەوھ،

دەشگوتري: (شَوَّعَ رَأْسُهُ).

الشَّوْعُ: درەختى بان يان بەرمەكەى ۋە

جارى وا دەبى بەرى درەختەكە
ناوى درەختەكەى لى دەنين ۋە (ك):

شِياع).

شَافَ شَوْنًا: بەسەرى دا راگەيى و سەپرى
كرد.

شَافَ الشَّيْءَ: شتەكەى مشتو مال كردو
رازانديەوھ.

أَشَافَ عَلَيْهِ: بەسەرى دا راگەيى و بۆى
پروانى.

شَوَّقَهُ: بەمانا (شَافَهُ) دى.

شَوَّقَ الْجَارِيَةَ: جارپەكەى رازاندموھ
(چەتيومكەى قۆزكرد).

شَيَّفَ الدَّوَاءَ: دەرمانەكەى كرده
دەرمانى چاو ئيشە.

اشتاف اليه: بۆى پروانى و سەپرى كرد.
اشتاف الفرس و غييره: نەسپەكە مى

بەرز كردهموو بۆ پيش خۆى پروانى.
اشتاف الشئى: چاوى خۆى خستە

سەرى و سەرنجى داپە.

تَشَوَّفَ الشَّيْءَ: لەبەرزاپيەوھ دەرکەوت
ۋە خۆى رازاندموھ.

تَشَوَّفَ لَهُ وَالِيه: بۆى پروانى و لى
گەرپروا چاوپروانى كرد.

تَشَوَّفَ أَمْرًا: ھەولى نەنجامدانى كارەكەى
دا ھەزى لى بوو نەنجامى بدا.

الشُّوقُ: مالمال؛ نامیریکه زهوی
کینلراوی پی تهخت دمکری، تهخته
داریک پانه، پیاویک دهجیتته
سهیری و دورمشه و لاخ یان دو
هیسترو بارگیر رابدمکیشن.

الشُّوفان: رومکیکی نالقییه، دمکریته
نالف بو نازهل.

الشیاف: درهمانی چاوو شوینی تر.
المشوفة من النساء: نهو ناهرمتهی خوی
بو بیگانه رابنویتی و مهبهستی بی
خهک بیبین.

شاقَ الیه شوقاً: حمزی لی بوو، نارمزوی
لای نهوی کرد.
شاقَ الشیئُ فلاناً: شتهکه فلانکهسی
وروژاند.

شاقَ الشیئَ الی آخر: شتهکهسی بۆلای
شتیکی تر کیش کرد، دهگوتری: (شاق
الشَّجَبَ وغمه الی الحائط): عهلاگه
پوشاکهکی به دیوارکهوه چهسپاند
(شاق الطنب الی الرتد): لکی
رهمالکهکی بهسینگهکهوه شهتهک داو
بهستییهوه.

أشاقَ الشیئُ فلاناً: شتهکه فلانکهسی
توشی زهحمهت کرد.
أشاقَ فلان الشیئَ: فلانکهس شتهکهکی
بهلاوه زهحمهت بوو.

شوقَ الیه: لای خوشهویستکرد وایکرد
شتهکه حمزی لی بکری.

اشقاق الیه: یان (اشتاقه) حمزی لی کرد.
تَشَوَّقُ الی الشیئ: زوری نارمزو کرد
حمزی لی بوو و خوی وانیشان دا
حمزی لهشتهکهیه.

الشتاقُ: بهمانا (المشتاق) دی و
نارمزومهاند، نهوشتهی و
لهنادهمیزاد بکا بهجوانی و
رمگینهکهکی شهیدی بی.

الشُّوقُ: حمزو نارمزو، مهیل کردنی
نهمسه یان ومگری بونیتهی
بهشتهکهوه و (ک: أشواق).

الشیئُ: بهمانا (المشتاق) دی.
شاکتة الشوکة شوکاً: چقل لی دا،
چقلی تیرا جوو.

شاکَ فلان فلاناً: فلانکهس چقلی
لهفلانکهس رۆکرد، بهچقل لی دا و
نهزیهتی دا، دهگوتری: (لا تشوک مک منی
شوکة): لهمنهوه هیچ زیانیکت پی
ناگا.

شاکَ الشجرُ وغمه شوکاً: درهختهکه
چقلی دمرکرد یان چقلی زور بون.
شاکَ الرجلُ: پیاوکهکه شکومهندی و
پیاومتی دمرکهوت.

شاکَ ندي الفتاة: مهکی کچهکه سهریان
ههلدا، کچهکه بناغهی مهکی دانا.
شاکَ فلان الشوکَ: فلانکهس کهوته ناو
چقل و چالهوه.

شَيْكَ الْجَسَدُ: جهستهكه چقلی تیدا

پۆچوو، یان نوخاخی شهوکی توشی
نهخۆشی بوو.

أَشَاكَ الشَّجَرُ: درهختهكه چقلی
دەركرد.

أَشَاكَ فَلَانًا: چقلی لهفلان دا.

شَوَّلَكَ الزَّرْعُ: كشتو كالهكه سهری
دەرهینا.

شَوَّلَكَ الْفَرْخُ: بېنجوه باندەكه پهرو پۆلی

لێ پوا ە پەرمكانی سهریان دەرهینا.

شَوَّلَكَ الرَّأْسُ: سهری توکی لێ هات، یان

دوای تاشین موومكانی سهری
هاتنهوه.

شَوَّلَكَ شَارِبَ الْفَلَامِ أَوْ عَذَارَهُ: سمیلێ

گههههكه زیر بوو، یان لاجانگی زیر
بوون.

شَوَّلَكَ فَلَانًا بِالشُّوكِ وَغَوِهِ: چقلی

لهفلانكهسه رۆكرد، بهچقل
لهفلانكهسی دا.

شَوَّلَكَ الْحَائِطَ: چقلی بهدموری

دیوارمكهدا رایهڵ کرد یان بهسهر

دیوارمكهدا چقلی رایهڵ کرد.

الشَّائِكُ: چقلاوی ە كاریك كێشهو

ناخۆشی لهسهر بێ، دهگوتری: (أمر

شائك أَوْ مَوْضُوعَ شَائِكٍ): قورسو

گرانو زیان بهخشه، دهشگوتری:

(رَجُلٌ شَائِكٌ السَّلَاحِ): پیاویكه

پهچهك و سیلاحه، یان تهلی درکاوی

بهدموری مال و جینگهوهیهتی.

الشُّوكُ: چقل كهلهدرهختو روكه دیته

دەر رهقو سهرتیژه ە (ك: أشواك) ە

دهگوتری: (جاء بالشوك والشجر):

ژماره‌ی زۆری هینا.

الشُّوكَاءُ: (حَلَّةٌ شوكَاءٌ وَبِرْدَةٌ شوكَاءٌ):

كهواو عهباو پالتۆیهکی زیره ههموو

بهتازمهی دیته بهرجاو.

شُرْكَةُ الْعَرَبِ: جزوی دهبشك ە ههروا

وشه‌ی (الشُّوكَةُ) بهمانا چهك و هیزو

تواناو زمبرو زهنگ دی ە قورئان

دهمه‌رموی: ﴿وَكُونُوا أَنْ غَيْرَ ذَاتِ

الشُّوكَةِ تَكُونُ لَكُمْ﴾ ە ههروا ناوه

بۆ نهو نامیره‌ی چۆلاو تهونكار

رایه‌ل و پۆی چنراوو ته‌نراوهمه‌کی

بێ سفتو لوس دهكا ە ههروا ناوه

بۆ چه‌تالی میوه‌و گوشت خواردن

شتیكه و مكوو كهوچك سه‌رمه‌کی

و مكوو شانه‌ی پهل په‌له ە سوراییه‌كه

له‌سه‌رده‌مو چاوو جهسته په‌یدا

ده‌بی.

الشُّوكِيُّ: هه‌رشتیك نیه‌به‌ت ب‌دری

بۆلای چقل ە (الجل الشوكي او

النخاع الشوكي): به‌شیك

له‌كۆنه‌ندامی ده‌ماری كه‌له‌ناو بۆری

فه‌قه‌رات و بر‌په‌ری پشت دایه ە

(التي الشوكي): رومكی‌کی چقلاوییه

له‌په‌یری (الشوكية)یه.

شَالِ الشَّيْءُ شَوْلًا وَشَوْلَانًا: شتهكه بهرز
بۆۋە.

شال المیزان: تایهکی تهرارزووهکه سمری کرد، بهرز بووه، دهسگوترئ: (شال میزان فلان): لهخو هه ئانهمو شایی بهخوبون دا فلان بالادست بوو ۵ (شالت نعامة فلان): فلانکس خیرا توره بوو پاشان رفهکە ی نیشتهوه ۵ (شالت نعامة القوم): یهکیهتی و تهبابی قهومی که نهماو فهوتا.

شال الرجلُ يديه: پياوکه دهستی هه ئێری.
شالت الناقة بزنهبا: حوشرمه کلکی
هه ئێری.

شاوړ الشیئ: شتمګه‌ی بهرږز ګردموه.
شاوړ فلان ګرڼه: فلانګه‌س هاوشانه‌ګه‌ی
خو‌ی توپړه‌ګرد، وای ګرد دهماری
بهرږز بینه‌موه رقی هه‌نسی.

شَوْلُ الشَّائِلُ: شله مهنیه که کم بوو،
دمگوتری: (شَوْلَ لَبْنِ النَّاقَةِ): شیر
حوشتمکه کم بوو.

شوکت الدوآب: نازدہکان لہبرسان
سکيان به پشيانه وه نووسا.

شَوْلُ فِي الْمَزَادَةِ: لَهْ كُونْدَه كِه دَا شَتِي كِي
كِه مِي نَاو هِي شَتِه وه.

إنشال: بهرز بۆۋە، بۆ موطاۋمعهى
(شالە دى).

تشاور القوم عند القتال: ٥٥٥٥٥

بهرامبەر بهیهك چهکیان ههنگرت
 هه رتاقمهو بهرامبهر بهیهك
 وستان.

الشَّابِلُ: هه‌رشتێك به‌رز بکریته‌وه ٥
 حوشتی به‌که‌ن که کلکی به‌رز
 ده‌کاته‌وه بو حوشتی نێر ٥ (ک:
 شۆل و شۆال).

الشَّائِلَةُ: مَيِّينَهُی (الشَّائِلُ)، دَمگوتَرئ: (فِرْس شائِلَة) ه ه ر و ا ب ه ح و ش ت ر ئ ک دَمگوتَرئ: د و ا ی ب ی چ و ب و ن گ و ا ن ی ه ل ک ش ی ن ه و م و ش ی ر ی ک ه م ب ی ه (ک: ش و ا ن ل).

الشال: جۆره پۇشاڭىگە ۈگۈۈ
دەسمالى ئافرىت لەسىر شانهۈە
سنگۈ بەرۈكى پى دادەپۇشرى، پان
دەگرى بەمىزىرو گۈدرەۈ لەچكە ۈ
(ك: شىلان) ۈ ھەروا ناۈە بۇ جۆرە
ماسىيەكى رۈبارى نىل.

الشَّوْلُ: باقی مانده‌ی شیر له‌بنکی گوانی
 نازل دا ◊ باقی مانده‌ی ناو له‌بنکی
 جامو پهرداخ دا ◊ ناوی کهم ◊ (ک:
 أشوال).

الشُّرْبُ: گورچو گوڙو چوست چالاڪ
لهڻيشو ڪاري خوی دا.

الشُّوْلَةُ: نَمُو نَهْدَاذَه كَلَك وَ جَزْمِي كَه
دوپشك بهرزی دهکاتهوه ه فاریزهو
کۆما که لهنبوان رستهو وشهکان

دەنوسرئ بۆ رۈن كۈرۈنەۋەي

مەبەست ۵ ھەمروا مەنزلۈ

قۇناغىڭە لەمەنزلەكانى مانگ ۵

دوۋ ئەستىرەي بەرامبەر بەيەكن لە

بورجى عەقرب دا پېيان دەگوتى:

(حُمَةُ الْعُقْرَب) چونكە بورجەكە

ھەموۋى لەشپۈەي دۈپشك دايە.

الشَّوَالُ: كەسەك بەرماۋەي زۆر بى ۵

ھەمروا ناۋە بۆ يەكەك لەمانگەكانى

عەرمبى كەبەدوا مانگى رەمەزان دا

دئۈ پېي دەگوتى شەشەلان ۵ (ك:

شوايل وشاۋل).

الشَّوَالَةُ: ئافىرمى فېتنەۋە دوۋ زمان ۵

بالتەمبەكە كەلەفېن دا راست دەبى

كلكى دەجولتېنى ۵ ھەمروا وشەي

(شَوَالَة) عەلەمى جېنسە بۆ دۈپشك.

المِشْوَالُ: ئامىرى بەرزكۈرۈنەۋە ۵ (ك:

مشاۋل).

المِشْوَالُ: ئامىرى بەرزكۈرۈنەۋە ۵ داسى

بچۈك ۵ (ك: مشاۋل).

المِشْوَالَةُ: بەمانا (المِشْوَالُ) دئ ۵ (ك:

مشاۋل).

الشَّوْلُمُ: بېروانە مادەي (شَلَم).

الشَّوْمُ: دارىكى رەقە بەكاردەھىندى

بۆ دەسك لى دروست كۈرۈن ئامىرو

شتى وا.

شَوْنُ الْغَلَّةِ: دانەۋىلەكەي تاقەت كۈرۈ،

خەزنى كۈرۈ.

الشَّوْنَةُ: كۆلۈنەۋە كەندۈ عەمبارى

دانەۋىلە ۵ (ك: شَوْن) ۵ ھەمروا ناۋە

بۆ جۆرە كەشتىەكى شەپ لەكۆن دا

بەكارھىنراۋە.

الشَّوْنُ: ئەۋكەسەي لى پەرسراۋى

كەندۈ عەمبارى دانەۋىلەيە.

الشَّوْنِيز: رەشكە؛ دانەۋىلەيەكە بۆ زۆر

نەخۋشى دەرمانەۋە پېي دەگوتى

(حبة البركة).

شَاهُ الشَّيْءِ: شتەكە ئاشىرىن بوۋ.

شَاهُ نَفْسُهُ إِلَى كَذَا: نەفسى ئارمىزى ئەۋەي

كۈرۈ.

شاهت عىنە: بەتېزى ووردى بۆي

پروانى.

شَاهُ الْإِنْسَانِ: ئادەمىزادەكەي بەجاۋ

ھەنگاۋت.

شَوَهُ الشَّيْءِ شَوْهًا: شتەكە شىۋا، زاكا ۵

بەنرخ بوۋ بەرز بوۋە ۵ جاۋى پېس

كارى لى كۈرۈ، پان توشى جاۋ ئىشەي

توند بوۋ ۵ (فەر آشۋە ۋەي شۋە).

شَوَهُ: ئاشىرىنى كۈرۈ.

تشۋە لە واليە: جاۋى تى بېرى، زۆرى

سەپەر كۈرۈ ۵ خۋى لى نەناس كۈرۈ.

تَشَوُهُ فُلَانُ شَاةً: فلانكەس مەپكى

نېچىر كۈرۈ.

الْأَشْوَرَةُ: ئاشىرىن ۋە نەكلەۋت ۵ خۋ

به زلزانو لارو له نجه كمر ه چاو
 بيس و ههنگيو به چاو، بؤ ميينه
 دموگوترئ: (شرهء) ههروا ناوه بؤ
 تافانه له مهرو بزن و ناسكو رهشه
 ولاخو كمره كئوى ه (ك: شاء
 وشياه).

الشَّاءُ: پاشاو مهليك ه ههروا نهو
 شامو مهليكهى له يارى شه ترنج دا
 به كارى دمهينن.
 شَابَلُوط: شابهرو جوژه دره ختيكه
 له پيژى دار بهروو ميصريه كان پيى
 دهئين (أبو فَرْوَة).

شاهنشاه: پاشاى پاشايان، پان شاى
 گهوره.

الشُّرْهَاءُ: ناشيرين و نهكله مومت ه
 پمزاگران.
 الشُّوْهَة: ناشيرين.

المُشَاهَة: زمويهك مهرو بزنى زؤر بئ.
 شَوَى اللحم وغيره شَيًّا: گوشتهكهى برژاندى
 بهناگر.

شَوَى الماء: ناومهكهى گهرم كرد.

شَوَى الشَّيْءَ: له شوينى كار يگهرى
 شتهكهى دا.

أَشْرَى القميص: گوله گهنمهكهى
 هه لپرو زاندى، واى لئ كرد بهكهلكى
 برژاندى بئ.

أَشْرَى السَّعْفُ: لقه دار خورماكه زمرد

بوو بهرمو وشك بوون دهچئ.

أَشْرَى فلان: فلانكهس شتى سوتاوو
 خرابى بؤ خوى پهزمهنده كرد.
 أَشْرَى من الشَّيْءِ: له شتهكه هه نديكى
 هيشتهوه.

أَشْرَى فلاناً: برژاوى دمرخواردى فلان
 دا.

أَشْرَى الصَّيْدَ وغيره: نيچيرمكهى
 نهههنگاوت بؤى راونهكرا.

شَرَى فلاناً: شتى برژاوى دمرخواردى
 فلانكهس دا.

أَشْتَرَى: بؤ موطاومعهى (شَوَاهُ) دئ.

أَشْتَرَى اللحم: گوشتهكهى به برژاوى
 ههنگرت.

أَشْتَوَى: بؤ موطاومعهى (شواه) دئ.

الشَّوَى: قهراخو تهنيشتى جهسته،
 دموگوترئ: (فرس عبل الشَّوَى):

نه سپيكي دمست و پهل قهويه ه

سهرگه ورميه ه پيىستى بهدمره وويه ه

تاكهكهى (شَوَاهُ) ه قورنسان

دمهفرموى: ﴿كُلَّا إِلَٰهًا لَّطْفَى، نَزَاغَةً

لِّلشَّوَى﴾ ه باقى ماندهى شت و

بهرماو ه كارى ناسان و بئ نمودو

كه مبايه خ ه گوتويانه (كل شئى

شوى ماسلم دينك وعرضك): هه موو

شتيك ناسان و كهه نموده بهمه رجئ

نايين و ناموست پاريزراو بئ.

الشَّوَاءُ: برزاو.

الشَّوَاءُ: تاكى وشى (الشَّوَى) يه.

الشَّوَايَةُ: به شىكى كه م له زور،

پارچه يه كه له شت ه پارچه گوشتيك

له لاکه مهرىك ه كوته گوشتيك

له حميوانىكى سهر برپوا.

الشَّوَايَةُ: پيشهى برزانندن، وهستاي

كه بابو شتى وا.

الشَّوَاءُ: گوشت برزىن و شت برزىن.

الشَّوَى: برزاو.

الشَّوَايَةُ: ناميرى برزانندن، تاوهو شتى

لهو جوړه كه گوشتو شتى واى تيدا

بريزىنسى.

الشَّوَايَةُ: پارچهى برزاو كوته گوشتى

برزاو ه باقى ماندهى شت، بهرماوهى

شت.

الشَّوَايَةُ: به شى كه م له زور.

الشَّوَى: شوينى برزانندن ه (ك: مشا).

شَاءَ شَيْئاً: ويستى، ئيرادهى كرد.

شَاءَ إِلَى كَذَا: ناچارى كرد بؤ نهو شته.

شَيْئاً عَلَى الْأَمْرِ: به مانا (شَاءَ) دئ.

شَيْئاً فُلَانٌ: فلانكهس رقه كهى

نيشتهوه.

الشَّيْئُ: شت، هه بوو، ههرشتيك

كه مهنديكى خه يال بى و بتوانى

هه والى لى بدهى.

الشَّيْئَةُ: ويستو ئيراده.

الشَّيْئُ: ناچار كراو بؤ كار، بيگار

پيگراو.

الشَّيْئَةُ: جهسته نارىك و پىك بهزكهامى

ه جهسته شىواو به خورسك.

شَابَ فُلَانٌ شَيْباً وَشَيْبَةً: فلانكهس سهر و

ريشى سپى بوو، دهگوتري: (شَابَ

الشَّعْرُ وَشَابَ الرَّأْسُ) ه (فهو شَابَ

وَأَشْيَبَ) ه بهزورى بؤ پياو دهگوتري:

(أَشْيَبَ) بؤ زن (شَمَطَاء) دهگوتري،

ههروا دهگوتري: (شَابَ رُؤُوسُ الْأَكَامِ

وغيرها): سهرى كيوهكان بهفر

داپوشين.

(كويستانان خالخال بهفري ناجيتؤ

قبيله م توراوه ناشتى نابيتؤ).

أَشَابَ الرَّجُلُ: پياوهكه كورهكهى پير

بوو.

أَشَابَ الْكَبِيرُ أَوْ الْحَزَنُ أَوْ الْحُوفُ فَلَاناً:

پيرى، غهم و خهفمت، ترسو بيم

فلانكهسى پؤلكاندو موى سپى بوو.

شَيْبُهُ: به مانا (أَشَابَهُ) دئ ه ههر له م

مانا به دايه كه (عبدالملك) كورى

مهروان وتويهتى (شَيْبِي) اعتلاء

المنابر: چوونه سهر مينبهر و تار

خويندنهوه پيرى كردم.

الأَشْيَبُ: پيرو كه نهفت، دهگوتري: (جبل

أَشْيَبَ): كيوى سهر به بهفر ه (يوم

أَشْيَبَ): رۆژىكى هه ورو هه لاواوى و

ساردو سهرما ۵ بۇ مېينه دەگوترئ:

(شيباء) ۵ (ك: شيبُ).

الليلة الشَّيبَاءُ: شەمۇ كۆتايى مانگ.

الشَّيْبُ: مۇ سې، سېياھەتى موو.

المَشِيبُ: تەمەنى پېرى.

الشَّيْبُ: جۆرىكە لەقوماشى تەنك و

شاش و گولگولۇوى دروستكراو لە

لۆكە، بەگوردى خۇمان پېى دەلېن

(چىت).

شاح في الأمر شيعاً: دىسۆزى لەكارەكەى

دا نواند.

شاح على حاجته: بۇ نىشى خۇى لىپراو،

سووربوو لەسەر ئەنجامدانى.

أشاح المكان: زەمبىيەكە رومكى (شېخ)ى

رواند.

أشاح وجهه أو وجهه: روى خۇى لى

ومرگېپراو نارازىبوونى خۇى دەرخت و

بەھىچ بوچى لەقەلەم دا.

الشائح: پىاوى ئازا و چاۋنەترس، ورياو

ناگادار.

الشَّيْخُ: رومكىكى ھەمەجۆرى

دەشتەمكىيەو بۇنىكىكى خۇشى

كەسكونى ھەيە، ئازەل ھەزى

لىيەتى و دەپخوا ۵ (ك: شىحان).

شاخ الإنسان شيعاً وشيرة وشيرة: شەخەرگە:

ئادەمىزادە كە پېرېو كەۋتە سالىھە.

شاخ التَّبات: رومكەكە ناۋەۋەى وشك و

گەندەل بوو.

شَيْخُ: بەمانا (شاخ)دى.

شَيْخُ فلاتاً: بەۋشەى شېخ بانگى

فلاتكەسى كرد.

شَيْخُ عليه: رەخەى لى گرت، ناوى

زېراندو ئابروى برد.

شَيْخُ: خۇى بەپېرو پەككەۋتە نىشان

دا.

الشَّيْخُ: ئەۋكەسەى زوو پېرى لى

دېارى دېدا، پېگەپشتن و كامل

بوونى ئاسايى نەبى.

الشَّيْخَةُ: پلەو پاىەى شېخ و رىش سېى

عەشېرەت، سەۋۋرى قەلەمپەۋى و

دەست رۇپشتى سەرەك ھۆز.

الشَّيْخُ: پېرەمېرد، بەزۆرى لەتەمەنى

پەنجا سالىيەۋە پېرى دەست پېدەمكا

۵ پلەۋ پاىەيەكە دەدرئ بەكەسېك

لەناۋ ھۆز و دەفەردا رۇلېكى

كارىگەرى ھەبى و خاۋەنى رەۋشت و

ئاكارى پەسەند بى و خەمەتى گەل و

ھۆزى بكا، خەلكەكەش پابەندى

فەرمان و ئامۇزگارىيەكانى بن.

شيخ البلد: كوپخاى گوند، رىش سېى

شارو دەفەر.

شاد البناء شيداً: بالەخانەكەى گەچكارى

كرد، بۇيەى كرد، لەبغى كرد، بەرزى

كردمەۋ، ھەلى چىنى ۵ قورئان

دەفەرەمۇ: ﴿وَقَصْرٍ مَّشِيدٍ﴾.

أَشَادَ الْبِنَاءُ: باله خانه که می بهرز کردم و.
أَشَادَ بِالشَّيْءِ: به دهنگی بهرز و مسپی
شته که می داو پیی دا هه لگوت و لی
راز پیوونی خوی دهر بری ۵ نامازی
بو کرد.

أَشَادَ عَلَيْهِ: ناوی زړاند، به خراب باسی
کرد.

شَيْدُهُ: به مانا (شَادُهُ دئ)، بینا که می قایم و
قوّل دروست کرد.

الشَّيْدُ: همرشتیک دیواری خانووی پی
له بغو و گه چکاری و بویه بکری.
الشَّيْرَجُ: زهیتی کونجی.

شَيْرُ الْبَرْدِ أَوْ الشُّوبِ وَغَو: قوماشه که می
به هیتی سور خالخال کرد.

الشَّيْرُ: داریکی رمشی پته وه، شانه و
کاسه و قاپ و قاچاغی لی دروست
دمکری، وادمیج خودی شانه و کاسه و
شته کانی تری که له و داره دروست
دمکری پیمان دمگوتری (شیز).

أَشَاشَتِ النَّخْلَةَ: دارخورما که بهرمکه می
هه ل نه پیچاو دهنکی ناوموهی
خورماکانیان رمق نه بوو بوونه
خورما وشکه ل و به که لکی خواردن
نه هاتن.

الشَّيْشُ: دار خورما که دهنکه کانی
هه ل نه پیچ، یان بهرمکه می کزو
لاوازی به که وشک بیته وه ببینه

خورما وشکه ل ۵ جوړیکه له پاری
ریازه شمشیری کول و نه بری
تیداب هکار ده پی نلری بو
په راوم پی کردن و فیروونی شهره
شمشیر ۵ ناوه بو خودی نه و
شمشیری کول و نه بری پاری به که می
پی دمکری ۵ همروها ناوه بو
شوشه ی پهنجره، خودی پهنجره که
به شپو می که می فهنی له جیاتی پهرده
کونکونی چوار گوشه یان باقلاوه می
تیدابی که سیبهر له زور که بکاو
نه هیتی هه تاو له ناوموه بداو هه واش
به ریته ژوور.

الشَّيْشَاءُ: خورما که کال و کرجو
بیژوک بی.

الشَّيْشَةُ: نیرگه له که به کاری بو
کیشانی توتن ۵ یان ناوه بو خودی
شوشه ی نیرگه له که.

أَشَاصَتِ النَّخْلَةَ: دارخورما که خورما می
بیژوکی بهرهم هینا، به هو ی
ته لقیج نه کردنه وه یان به هو ی
خراب به خپو کردن.

شَايِمَ مُشَايِمَةً وَشَايَماً: شهرمنگیزو
به د رموشت بوو.

شَايِمَ فَلَاناً: قیزی له فلان کرد تر وی
کرد.

شَيَّصَتِ النَّخْلَةَ: دارخورما بهری
بیژوک و وشکه لی بهرهم هینا.

شَيْعُ فُلَانٍ النَّاسَ: فَلَانَكْسَ نَهْزِيهَتِي
خه لکی دا.

الشَّيْصُ: خورمای بیژۆك و وشكه
به هوئی باش ته لقیح نه گردن و
خراب به خیوگردنه وه.

الشَّيْصَاءُ: دَمَقْ بَه مانا (الشَّيْصَاءُ) دئ.
شَاطُ شَيْطًا وَشِيَاطَةً: خَمْرِيك بُوو بَسُوْتِي،
هه نديکی يان هه مووی نزيك بُوو
گريگرئ، دَمُگوتري: (شَاطُ الطَّعَامِ):
خَوْرَاكه كه هه نديکی سوتا.

شَاطَتِ الْقَدْرُ وَنَحْوَهَا: مَهْنَجَه لَه كه هه ندي
له و خواردنه ی تيدا لی نرا بُوو
به بنكيه وه نووسا، گه مپه ی کرد.
شَاطُ فُلَانٍ: فَلَانَكْسَ فِهْوَتَا، تيدا چوو،
خوينی به مپيږو رويی، دَمُگوتري: (شَاطُ
دَمِ الْقَتِيلِ): خوينی کوژراومه كه به مپيږو
چوو.

أَشَاطُ الشَّيْئَ: شَتَه كه ی والی کرد
بَسُوْتِي، خواردنه كه ی والی کرد
بَسُوْتِي.

أَشَاطُ فُلَانًا: فَلَانَكْسَ بَه هِيلاك بَرَد.
أَشَاطُ دَمَ الذَّيْبَةِ: خوينی كوشتييه كه ی
رژاند.

أَشَاطُ الْحَاكُمُ دَمَ الْقَتِيلِ: دَاوَمَر خوينی
كوژراومه كه ی به مپيږو دا.

أَشَاطُ اللَّحْمَ عَلَى الْقَوْمِ: گۆشته كه ی
پارچه پارچه كردو به سه ر

خه لکه كه دا دابه شی کرد.

شَيْطُ الشَّيْئِ: شَتَه كه ی والی کرد

هه نديکی يان هه مووی بسوتئ.

شَيْطُ الْجِلْدِ: پيسته كه ی هه لپروژاند چی
توك و گه نده مووی پيوه بوو هه مووی
هه لكوژرژاند.

شَيْطُ اللَّحْمِ: گۆشته كه ی به ناگر راداشت و
چاك نه پيرژاند.

اشْتَاطَ عَلَيْهِ: زَوْر رَقِي هه لسا.

تَشَيْطَ: سوتا، هه لپروژا.

تَشَيْطَ دَمَ الرَّجُلِ: خوينی پياومه كه له رفا
دمكولا، دَمُگوتري: (تَشَيْطَ بَه دَمَه):
خوينی گهرم بوو، رقی هه لسا.

اسْتَشَاطَ: بَه مانا (اشْتَاطَ) دئ.

اسْتَشَاطَ الْحَمَامُ: كۆتره كه به چوست و
چالاکي هه لمری.

اسْتَشَاطَ فِي الْحَرْبِ: لَه شمرېدا گورچ و گۆل
بوو جانفیدایی نواند.

اسْتَشَاطَ فِي الضَّحْكِ زَوْر پيکه نی و
خه ريك بوو هه ناسه ی لی بیرئ.

الشَّيَاطُ: بۆسو، بۆنی سوتاوی په رپو
لۆكه و شتی وا.

تَشَيْطَنَ: بېروانه ماده ی (شطن).

الشَّيْطَانُ: بېروانه ماده ی (شطن).

تَشَيْطَمَ عَلَيْهِ بِالْكَلَامِ: خيرا قسه ی
له گه ل کردو توند بوو.

الشَّيْطُمُ: شير ۰ دريژ ۰ روگوشاد ۰ (ك):

شیاطم و شیاطمة).

شاعَ الشَّيْءُ شِيعاً و شِيعَاناً و مشاعاً:

شته که بلأو بووموه دمرکهوت.

شاع بالشیئ: شته که ی بلأو کردهوه.

شاع الدار: خانومه هاوبهش بوو حیا

نه کرابووه ۵ دهگوترئ: (اشری داره

علی الشیوع): خانوی تیکه ل و نیفزاز

نه کراوی کړی.

شاعَ الإِنَاء: قاپه که ی پرکړد ۵ لهدوعا

کردن دا دهگوترئ: (شاعَكَ الْخَيْرُ)

خپرو خوځی داتپوځی.

أشاعَ الشَّيْءُ و به: شته که ی بلأو کردهوه

دمری خست.

أشاع الدار و غيرها: خانومه که ی والی کرد

تیکه ل بئ و به شه کانی لیک

جیاننه کړن ته و نیفزاز نه کرابی.

أشاع بالقوم: بانگی خه لکه که ی کردو

هاواری لی کردن، لییان توپه بوو.

أشاع الله القوم بالسلام: په رومردگار

نه من و ناسایشی به سمر نه و

قهوممه دا رژاند گشتگری کرد

بویان.

شایعُهُ مشایعة و شیعاً: شوینی کهوت،

پشتگری کردو هاوپراو هاوبیری بوو.

شَیْعَ: به مانا (شاع) دئ.

شَیْعَ فلان: فلانکه س بوو به

شوینکه و ته ی خه لکی تر ۵ بوو به

شیعه مه زهب.

شَیْعَ الزامِر: زوپنا ژمنه که فوی

به زوپنا که دا کردو لیی دا.

شَیْعَتَ فلاناً نفسه: فلانکه س نه فسی

ته می خواردو بوو.

شَیْعَ النارَ في المطب: ناگری خسته ناو

داره کانه و هو بلأوی کرده و هو خوځی

کرد.

شَیْعَ الغضبَ فلاناً: رق هه لسان و

توپمی فلانکه سی که مبیاه و بی

نمود کرد.

شَیْعَ فلاناً: له که ل فلانکه س چوو و دمر و

به پری کرد، خودا حافیزی لی کرد

۵ ویستی بیگه به نیته و شوینی

خوی، دهگوترئ: (شَیْعَ الجنابة):

ته رمی مردوده که ی به پری کرد،

له گه لی رویش بؤ سهر گوپرستان و

به خاکی سپارد.

أشاعا في كذا: له و شته دا هاوبهش

بوون.

تَشَاعَ الأمرُ: کارمه که بلأو بووه.

تَشَاعَ القومُ: هه ندئ له خه لکه که

پشتگری هه ندیکیانان کرد، یان

بوونه چهند گروپ و تاقمیک.

تَشَاعَ في الشئ: له حه زو نارمزه کانی

خوی دا سمری تیداجوو.

تَشَاعَ الغضبَ فلاناً: رق هه لسان و

ومردمگری.

الشَّيْعَةُ: فیرقهو کۆمهان، پیرو تاقم ۵

قورئان دمفه رموی: ﴿ثُمَّ لَنَزِعَنَّ مِنْ

كُلِّ شَيْعَةٍ أَلِيَهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ

عِتْبًا﴾ شوینکهوتهو یارمه تیدمر ۵

قورئان دمفه رموی: ﴿فَاسْتَفِئْهُ الَّذِي

مِنْ شَيْعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ﴾ ۵

همروا دمگوتری: (هم من شيعه فلان)

۵ شيعه جه ماومرئىكى زورى

موسولمانانن و ريزو خوشه ويستيان

بؤ عمل كورى نهبو طالب و دهجهو

نهو مكاني ههيه و پييان وايه همر

كهسيك له نه ژادی عمل بئ نهو

شياوه بؤ خه ليفايتى موسولمانان ۵

(ك: شيع واشيع).

الشَّيْعِي: تاكى (الشَّيْعَةُ) يه ۵ بهمه كيك

دمگوترى له پيرى نيمامى عمل بئ.

الشَّيْعُ: هاوبهش لهشتى موشاع دا ۵

(ك: شيعاء).

الشيوعية: مهزهه بو بيرو بؤ چونيكه

داوا دمه كن خاوه ندادارتى ملكو

سامان هه موانى بئ ملكداريه تى

تايبه تى نه ميئى و هه موو كهس

به نه ندادارى تواناى خوى نيش بكاو

به گوپره ي پيويستى شت و مر بگرئ.

الشيوعي: كهسيك نيسبه ت بلدى بؤ

شوسيا ليسى.

تورپىي فلانكه سى سوكو سه ليم

كرد، له پيش جاوى خه لك ريزى

دابيه زى.

الإشاعة: بلاو بوونه موى هه والى بئ

بنه ما.

الشائع: بلاوه بوو.

الشائعة: هه والى بلاوه بوونى بئ بنه ما

۵ (ك: شوائع).

الشَّاعُ: به مانا (الشائع) دئ.

الشَّيَاعُ: بانگدان، بانگ لى كردن ۵

ناميرى دهنك گه وره كردن.

الشَّيْعُ: هاوشيوه هاوشان و نزىك

له شيوه ي نهو، دمگوترى: (آتيك غداً

أو شيعه) يان دمگوترى: (غنه شيع

عشرين درهماً): نرخه كه ي نزىكى

بيست دهره مه.

الشَّيْعُ: كهسيك ژنانى بئ و زور

تيكه لى پيرى ئاخره مان بئ،

دمگوترى: (هو شيع نساء).

الشَّيْعَةُ: جؤره درهختيكه له بالاي

ئاده ميزاد كورت تره و په له مكاني

گرئ و گؤليان زؤرهو گؤله كه ي

له گولى ياسه مين بچو كتره، رهنگى

گوله كه ي سورنكى توخه و بؤنى زور

خؤشه پؤشاكى بئ پاك دهكرتته وه ۵

هه نگوينى نه م جؤره گوله زور

به تامه و ههنگ هه لاله ي لئ

الْمَشَاعُ: همه جۆرو همهوانی و بهره لّا
بۆ همهوو کهس.

الْمَشَاعُ: بلاوه بوو، مئکی هاوبه شو
جیانه کراوه.

الْمَشِياعُ: بۆ زیاده رهوی له مانای بلاو
کردنهوهو دهرخستنی شت دا
هاتوو.

الْمَشِيَعَةُ: تورمه، سندوفیکی بچوک یان
جانتایهکی بچوکه ئافرت ههندئ
پیداووستی خۆی تیدا ههلهگرئ ۵
(ك: مشایع).

الْمَشِيْعُ: کهسیک زۆر لایهنگرو
شوینکهوتوو ههبن ۵ نازاو
به جهرگو دلیرو دل قایم.

الْمَشِيْقُ: کهله بهری نیوان دوو بهرد ۵
ریگای تهنگه بهر.

الشيك: چهکیکی فهرمی پارهوهگرته
کابرای خاومن پاره کهلهبانک
دایناوه فهرمان دهکا بهبانکه که
برپک له پاره کهی بدن بهفلان.

شَالَهُ و به شِلا و مشالاً: بهرزی کردموه.
الشِيَالُ: نهسپیکه باوکی رهسهن بئو
دایکی نارهسهن.

الشِيَالَة: پیشهی شت بهرزکردنهوهو
لابردن ۵ گرپی بهرز کردنهوهو
لابردن.

الشِيَالُ: حه مال ۵ کۆل ههنگر.

الشِيَالَة: نامپیری شت بهرزکردنهوه ۵
کرپن.

المِشِيَالُ: کهسیک جهستهی نارێک و
پیک بئ ۵ نافولابی.

الشَلْمُ: برپوانه (شَلَم).

شام فلان شیمأ: فلانکهس خال لهسه
پیتستی دهرکهوت.

شام السحاب والبرق: تهماشای ههورو
بروسکه کهی کرد ناخۆ له کوئ باران
دهبارین.

شام خایل الشين: بهوردی روانی بۆ
شوینی گومانای شتهکه.

شام الشين: شته کهی نامادهگر دو
مهزندهی کرد.

شَمِيم شِيمأ: خال لهسه جهستهی
دهرکهوت ۵ خال به جهستهیهوه بوو ۵
زۆری خال پئوه بوو، موحه مهدهی
ماملج دهئ:

دهبارن هه دهبارن دهبارن و کرپوه دهکا
لهسه سینکی کهژان خالو بانکي خال دهکا
(فهر آشیم وهي شیماء).

شَمِيم يديه في رأس فلان أو ثوبه:
به ههردوو دهستی سهری فلانی گرت
یان په خهی گرت شهپی لهگه ل کرد.
تَشِيمُ الشين غير: شته که بهناو غه پری
خۆی دا بلاو بۆوه، دهگوتری: (كشيم)

الحريق القصب): ناگر بهناو بهرینزو

پوشو په لاشه که دا بلاو بڼوه ۵ (کَشِيمَ

الشَّيْبُ الرجل): پيرى بهناو

جهسته ى فلان دا بلاو بڼوه.

تَشِيَمَ فلان أباه: فلانکس سمرى لهبابى

خوى دا لهته خلاق و رموش دا.

الشَّامَةُ: خال؛ نيشانه يه که له جهسته دا

رمنگى جودايه له رهننگى پيستی،

همتا خاله که رمش تربى جوانره،

دمگوتري: (كأنهم شامة في الناس):

نېوانه ناشکراو ديارن له ناوکسانى

تردا ۵ (شامة القمر): نهوته لځى و

رمشيبييه له پړوى دا دمبيندرئ ۵

(ك: شام).

الشَّيْمُ: زموييه که له بهر رمقى و توندی

هه لکه نندى زه حممت بى.

الشَّيْمَةُ: نهو په رده دمرمکييه که

زارۆك له مندا لدانى دايكى دا تييدايه

له گهل له دايكبوونى دپته دمرموه ۵

(ك: مشايم).

شَانُهُ شَيْنًا: ناشيرينى كرد، رهنه ى لى

گرت.

الشَّيْنُ: عهيب و ناشيرينى، پيچه وانه ى

جوانييه.

المشايين: عهيب و ناشيرينى جوړاو جوړ.

الشَّايِي: چا؛ رومکيکه به زورى له ولاتى

سيلان و ولاتانى ترى ناسيا

دمرويندرئ گه لاکه ى وشک دمکړئ و

دمکوليندرئ و شهکرى تيکه ل

دمکړئ و دمخورپته وه.

به یارمهی خوا بهرگی دووهم ته‌واو بوو
بهرگی سیهم به پیتی (ص) ده‌ست پیده‌کات